

[illegible]

venit in preiudiciū altaris cui dicta Ammucia erat debitor resp.
donationis. Posset addi tertia quod si ponat qd dicta Am-
mucia donauerit secundo altari omnia bona sua plenius et iura et
talis donatio nō tenet tenendo op. Ling. de bona plenaria et iura et
posuit in illa dispositione que incipit in refulgent. repositio eam quā
in l. i. De pac. qui tenit quod similiter valet donatio omnium bono-
rum presentium et futurorum. sed Ling. contra. sed non intendit qd
sensu diffinitio que op. sit verior cum satis sit per premissa altaris
cōsultū. necin casu nostro dicunt qd satis sit per premissa altaris
cta ergo donatio non reddit primā qd donauerit presentia futura et
potuit se liberare ab obligatione p̄ oblationē inefficacē. tūq. in
in fraudem erit dicitur. Et p̄ predictis oibus concludo qd videri
ratificante dictā altaris cōstructionē debet puni dicti qd dicto
re totari pro facerdotē et pro clerico et refulgenti qd erit applica-
secundo altari cui secundo loco sunt facta donatio vel yltima
tio. Et hoc sufficiat.

Quidā Antonius habens filium cum eius filius legitimus et naturalis infans in eius patre condisit testamentum solum in quo dictum fratri suū heredem tunc iunioralem et alē fecit institutum. et sic dictus frater suus hereditatem in pupillari etate vel postea quicquid in filiis substitutis et legatis ipsius testatoris annuncium vulgariter pupillariter et post mortem consilium a dicto Pauli dicto suo filio tutorē dedit. Tandem dicto testatore dictus frater suus superiū tribus mensibus morbo die decessit infans superius dicto Paulo substituto et matre pupillantis modo mater quidā infans moritū quēmo dicto Paulo substituto possidet quidā dicti substitutionis hereditatē olim dicti Antonij a successore fratri aliter ad se luccessione dicti fratri filius infans defuncti pecuniam a dicto dicto Pauli substituto fore summaz ipse nō assumpsit in iudicio tunc dicti fratri iure alimēti et coexistendi dari petente nec excoisat intra dies a more testatoris parte vero dicti Pauli substituti de dicti luccessione a hereditate se spectare vigore dicti substitutionis addicis qd ipse tutor coexistendi in testamento dicti Antonij nō fecerit muentariū qd dicto testatō dicti infans iuriferit et a admistravit eius rurellā iam tunc de collectas et debita qd ex solado salarii dicti iuriferi a admistrato qd guber nado a coli faciēdo bona dicti hereditatis dicti Antonij cui fuit in tutore in dicto testādo para Et postea inue veritas ipse qd nō admistrat fuit nec tutelaz gessit nec alium dari petegit nec excoisat fuit nō ppetere debet priuari dicti luccessione a quāmo vel negligētia est fuit impudēdo qd dicti fratri superius pupillari tribus mēibus cu dimidio tantūz iura vidēt qd anni post mortem ad petendum tutorem vnde cum more superenerat dicto fratre in tam brevi tempore non potest dici qd ipse fuerit negligens iuriferi cessione priuari debeat quid iuris queritur.

1 Non gerere ^z fidei solennitate debita gerere paria sunt.
2 Ad iter non exequatur quin prius inter successione pupilli ^z cum debita
solennitate non assumptis tutelam.
3 Seruus negotia pupilli non decreta sibi tutela per iudicem ^z instituta
prius non confecto debet tanquam superius acerrime puniri.
4 Tutor testamentarius fidei datum non exequendo fidei iura puniri.
5 Tutela debet postquam incipit tutorem designatum videri ^z fidei iura
re ^z acceptare tutelam.
6 Substitutus licet recuset tutelam non per hoc excluditur a fidei iura

Impotentis dei postulat
iustitiam. Duo ad decisione huius questionis ver-
ba debent incidere. Primum est an dicitur subintelligi
sunt ergo quia tunc in testamento designatus gessit negotia pa-
puli tunc non assumpta si sollemniter debita. Secunda pars
est quod si secundo capite non exculat an debeat pupilli successores pa-
petendo tutore coheredem ergo quod potest facere hoc in viis papuli
non dū elapsio. Si circa prima videt dicta subintelligi non exculat
tū. q. paria non sunt generi et sine sollemnitate debita generi. Cui
tute. r. l. iij. C. de tutor. i. cura. l. iij. tutores. ff. de suspecto. tut.
vnu. C. de testa. i. cura. de transla. p. l. C. Secundo non exculat an
pupilli successores pupilli qui sollemniter debita non assumpta
lam nec perire tutore filio quia ipsa vel alii gesserit et admi-
straverint bona pupilli sine sollemnitate debita. Et illam glo. sequitur
l. ar. q. Bal. in l. matre. C. ad tutela. ff. predictus subintelligi
gesserit negotia pupillorum tam hoc fecit legitime. quod non debet
gesserit negotia pupillorum prius coheredo inventario. ff. de legiti-
m. l. i. C. arbi. tit. iij. C. de iur. i. l. iij. C. de iur. i. l. iij. C. de iur. i. l. iij.
alia fecit que in dicta legitimos. notantur. ideo non debet et
pupilli non decreta sibi tutela per indicem et inventario prius non
secundo

[illegible]

¶ Petreus mater tenetur et duplici capite petere tutores filio. Primo
propter pietatem maternam. Et maris pietas. Cuique tu. Et secundo
propter spem future successione. d. s. cōsestim. In alijs aut habendo
sine succedere et testamentum vel ab intestato non subest nisi in casu
spes successione. ergo minus tunc procedendum cum eis quam mater.
arg. in re. conuinctur qd. leg. in. et in aut. ceteris. C. de legi. here. cum
non possit attendi qd. etiam mater non puenit intra annum per regem
quod acceperit inuicti. nisi ad tertuliam. fin. et ad illu. treg. possit reduci
et reg. in dicto. s. cōsestim. ut sic et leg. in interpretacione dicatur facere
cōsestim petendo intra annum vel quicquid q. cōsestim. q. citius potest
debere petere tutorem. non tam puenit nisi negligat per annum: ut
volunt treg. prealle. Et cum sumus in materia odiosa melius e
equius est dicere quod dicat. l. ij. intelligit fin. treg. infra. ad tertuliam. et q. cōtra.
arg. inueniunt. l. placuit. C. de iudicib. litem. Bart. in dicta. l. ciuitat. et
l. matres. Et his omnibus concludo dictum subditum non debere
in casu nostro succedere priuari. siue fit per heredes patris siue pupilli.
Et hoc sufficit.

Nico. Abbas.

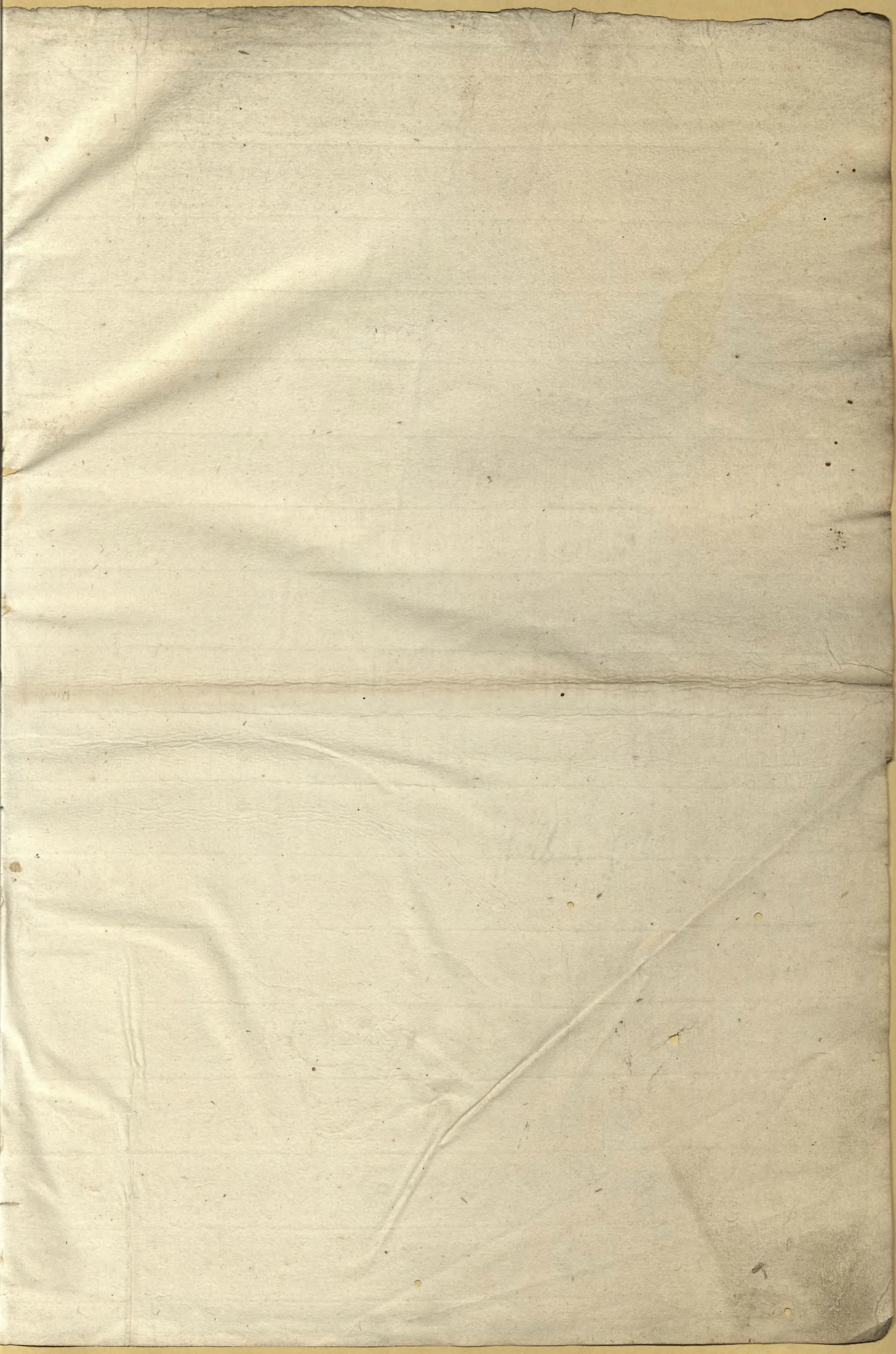
Quidaz tempromonis de lefema
 testatis crimine cōdemnatis bonis fuis epifcopi publicatis anteq̃ ipſa
 mōtū dēlicti cōmittēt i nſiam repozat certā bona donatū quibſ
 dā fratribus carnalibus ad eorū vitam dūtagratia tñ q̃ vñ aliter
 ſuccederet obſus mortuis dicta bona recta via ad cūndē donatōre re
 dīrēt i adiectū vñ in principio donatōis q̃ de p̃dictis bonis dona
 tū faceret in eorū vita quocūq̃ die placeret ſine alcunz p̃dictioe,
 In fine vero inſiſſi dīcti q̃ ſupradictā donatōne fē p̃ſatē donatō
 ſus hīs cōdīctōe tenore i lege p̃actoris q̃ ſens donatō valeat i ef
 ſectū ſonaz vñq̃ in vitā dīcti donatōis i cūmibet eorū nō
 vltz i q̃ ipſi donatāz hē vel aliq̃ eorū nō poſſint neq̃ debēt ipſa
 bona donata in toto nec in parte vlti repozare aliter p̃one vel vñq̃
 ſitati vendere donare vel aliter i cambire obligare nec alī barare
 nec tranſlatare cūm aliter p̃ſentis donatōis i non feciſſet nec facturus
 fuſſet nec pro facta vlti haberi p̃ſentē donatōis dēſit vlti p̃ſit de
 donatōne quocūq̃ ſēſe i horū nō valere nec tenere nec effectū ſortiri
 deberet ipſo iure ſus i dēſit ipſoz donatōis in totū p̃ueniat in
 p̃ſectū donatōis. Hec ſunt verba formalia poſita in fine dīcti iſtū
 mēt. Contingit q̃ poſſiſſim condēnationis p̃dictōis i bonum
 publicatione facta dīcti donatāz ſiſ aliq̃ eorū qui ſuperiōrēt rē
 diderūt dicta bona donata ſub condīctōe p̃dicta cūta Senſiſ
 cūm pro certa p̃euntē ſp̃itate ad eorū vitam dūtagrat. Hīc q̃uerit
 an cōmune Senſiſ cū bona dīcti donatōis fuerūt conſiſſa publicati
 illa bona donata vigore publicationis i dīcti p̃acti in donatōne appo
 ſita vendicare.

Confilium .xcl.
1 **A**ffructuaris qui non transmittit ius suum in heredem potest
2 nihilominus usufructum alii vendere.
3 **E**t si testator: siue pactio contrabactum si inhiuerit alienatione;
4 videtur prohibita non solum domini translatio sed usufructus.
5 **P**rohibitus vendere non potest etiam locare ad inagnum tempus.
6 **A**ffructuaris non prohibetur alienare ius quod habet.

Saluatoris inuocato suffra
 gno. Videt primo qd nō va ptoia appōitā in infu
 meno qd fuit dictū vt de predictis bonis donatus faceret
 in eorū vira acquit eis placcet. Ergo poffunt difponere in eorū vira
 dictū vendendo. Videmus enī qd cū vifit nctualis quī nō transmi
 tit ius fuū in herede potest nihilominus vifum finem alīū vendere:
 nec mirū qd videt iurifconfultus. Xij. pūo fruiſ ipſa re frui videt
 vt habet in. l. nō vñ. et. l. ea. ff. de vifitru. Ita dicendū in propoſito
 preſentis enim vifū vultur reſeſe bonis donatis in eorū vira qd vultur
 preſentis. Poterit alienare et hūc ius per quem traſſetur dñm. vt. l. 4.
 de fun. dñi. l. ea. ff. de predictis donatarij venderent ad vñ cō
 tagat. ergo illa nō pōt dictū alienatio: maxime ad incurrendū penam
 pñationis. Sed contrarijs ſuam arbitrio de iure vñ. Et primo
 probato qd dicti donatarij ceciderit a iure cōtra. Secundo qd dicta bo
 na non deuoluta ſint ad cōe Seuenſe. probat per reſ. aperte quī cauſant
 2 nō poſſunt. l. c. de rebus alie. nō alie. vbi dicitur qd fine ſue re
 tor: iure paccio contra abentū inhi. vbi alienatio: reſ. pñbita
 non ſolum domini translatio ſed viſſuſtinctio c. pñgione: fed negari
 nō poſſet quid dicti donatarij alienare nō ſale viſſuſtinctū dictā
 3 reſ. ergo veniūt cōtra a pactum in donatione appoſitū. Secūdo ho
 probat eſſe et tenore dicti donationis in eo qd expreſſe facti probi
 bitum ne dicta bona obligaret vel barearent ſeu tranſlataret ſed ne
 gari non poſſet quia per illā venditione tranſlatatione ſine obligac
 rine dicta bona ergo ceciderunt dicta bona in cōſiſſim. qñmo plus
 3 dico qd prohibuit vendere nō poſſet etiam locare et magis et
 qd per tale locatōne cōſiſſim ius in re ſic ſit. quēdā ſhmar. vt. et al
 ter ſmar. c. 22. in l. codicillis. 6. a ſubſtituto. ff. de leg. 4. l. c. et al
 ter ſmar. c. 22. et cōter ibi in hoc dñm. a primū tenet qd in c. l. 4. c.

aduer:isse: se: 7 ad
ter:re: se: 7. Temp: aut
ingenuit. ad hoxa u
ma usq: ad illam qu
lit spm: expansis m
in modum crucis ore
honorans aut fac
ta ut illis cu
conio: 7 ad quiescen
posuiss: 7 tunc audiu
cem dicentis sibi. S
festina: quia moto
sumus. Qui descende
tulit ei scm dñi corp
Quo accepto ubi de
uit emisit spm: 7 a
am maiore corpus
tatu est. Ibiq: fuit in
qua uigilauim: in
Puerum aut
infantes bapti
a fonte ueniret iud
eum: ita ut aliqui
in cathedra. alii uo
tem digito ostende
rim: aut stellam si
pus eius se uideri u
bant. Cum aut
uaret portandū ad

Feb. 20

14. 11. 18. 19.

INDEX IN LECTURAS PANORMITANI

IV RIS PONTIFICII
STVDIOSIS VTISSIMVS, SVPER
COMMENTARIIS IN QVINQVE LIB. DECRETALIVM,
præclarissimi Decretorum Doctoris Nico-
lai de Tudeschis Siculi, Abbatis Monacen-
sis, Archiepiscopi Panormitani, ac Roma-
næ ecclesiæ Cardinalis Reuerendiss. ma-
gnis & vigilijs, & laboribus denuo excusus,
selectissimas quasque materias complectēs.

LVGDVNI,

1551

INDEX

Pro numeris marginalibus.

C Numeros marginales quos versus capitibus prefatos vides sic intelligo: vt

Prima pars primi decretalium per numerum. 1. significetur.

Secunda pars primi decretalium per numerum. 2.

Prima pars secundi decretalium per numerum. 3.

Secunda pars secundi decretalium per numerum. 4.

Tertia pars secundi decretalium per numerum. 5.

In tertium librum decretalium per numerum. 6.

In Quartum & Quintum per numerum. 7.

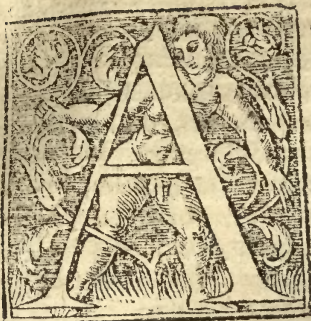
Eta vt materiam cui numerus. 1. prefatus est queras in volumine, qd intitula-
tur: Prima Panormitani in Primum Decre. Et cui numerus. 2. in eo volumine,
quod intitatur Secunda Panormi in Primum. & sic de reliquis.

40842 63-20

Repertorium super Lectu. Panormitani.

Repertorium admodū solē

ne super Commentarijs (seu maus lecturis) Nicolai de Tude
schis, vulgo Panormitani dicti, in quinque libros Decre-
talium: in quo Lector quicquid bonarum materia-
rum in hysdem Commentarijs habetur facilis-
me reperiet. Nec desunt ea que alijs e-
ditionibus ex Antonio Corseto inserta sunt huiusmodi
signo notata.

Abbas potest punire monachos suos
sine consensu capituli: quia ipse
solus habet potestatem in solidum in monachos in
c. reprehensibilis, nu. 11. de appella. fol. 103.
Abbas potest agere nomine monasterij sui
etiam sine mandato capituli, in c. cum dile-
ctus, nu. 3. de success. ab intesta. fo. 131.
Abbas debet stare immediate post episco-
pum: et prefertur alijs prelatibus citra episco-
pos, in c. ex ore, nu. 3. de privileg. fo. 157.

- 7 Abbas remotus ab administratione tanquam non idoneus debet habere
expensas a monasterio: secus si privatur etiam titulo, in c. ex parte, nu. 5.
de accusa. fo. 59.
- 6 Abbas unus non potest preesse pluribus monasterijs, in c. si, nu. 1. et 5. de
relig. domi. fo. 187.
Abbas non potest quis esse in vno monasterio et in alio sit tanquam mona-
chus si monasteria sint separata: sed si sunt unita sic, ibi, nu. 5.
Abbas unius monasterij an vocabitur ad electionem prelati alterius
monasterij in quo est monachus, ibi, nu. 6.
- 3 Abbas civiliter et criminaliter in monachos sibi subiectos etiam in si-
gura iudicij iurisdictionem exercere potest: adeo quod loci incommoditas
te non repugnante eo pretermisso coram episcopo loci prius convenien-
di non sunt nisi talia sint crimina que depositionem exposcant, in c. cum
contingat, nu. 33. ver. tertia conclusio. de fo. compe. fo. 80.
- 1 Abbas ex aliquo iure habet ius eligendi episcopum vna cum alijs ca-
nonicis, in c. humana, nu. 2. de elec. fo. 170.
- 6 Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere, in c.
ad apostolicam, nu. 12. de reg. fo. 162.
- 5 Abbas potest prescribere iura episcopalia, in c. cum non liceat, nu. 17.
de prescrip. fo. 31.
Abbas potest prescribere aliquam ecclesiam contra episcopum, ibi.
- 6 Abbas an possit recipere monachum in professionem sine consensu ca-
pituli vel contra, in c. porrectum, nu. 5. et 6. de regu. fo. 160.
- 6 Abbas negligens an preiudicet monasterio, in c. sicut nobis, nu. 6.
de regu. fo. 162.
- 2 Abbas an possit conferre primam tonsuram suis monachis, Anto. in
c. cum contingat, nu. 1. et 2. de eta. et quali. fo. 47.
- 1 Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali, in c. si, nu. 3. de po-
stula. prela. fo. 107.
- 7 Abbas faciens verberari monachum: ipse et verberans sunt excommu-
nicati: nec absoluitur nisi per romanum pontificem intelligas quando
facit percuti per laicum: ipse tamen abbas posset sine metu verberare,
in c. universitatis, nu. 1. et 5. de sen. ex. fo. 185. et seq.
- 6 Abbas potest quantuncunque durum precipere monachis etiam si in
regula non caueatur: dum tamen sit implebile et licitum, in c. super eo,
nu. 6. de regula, fo. 158.
- 2 Abbas potest esse arbiter et procurator sine alicuius mandato, in c. si,
nu. 4. de post. fo. 138.
- 6 Abbates possunt ex privilegio portare insignia episcopalia et ordines
minores conferre: et idem est in cardinalibus non episcopis, in ca. clerici,
nu. 6. de vi. et hone. cleri. fo. 8.
- 2 Abbas habet iurisdictionem in monachos in civilibus et criminalibus,
in c. cum ab ecclesiarum, nu. 10. et 12. de offi. ord. fo. 112.
- 6 Abbas habet corrigere monachos et non episcopus nisi in defectum ab-
batis, in c. si, nu. 1. de capel. mona. fo. 188.
- 5 Abbas et alius inferior prelati exemptus non potest prescribere ius
ra episcopalia que numerantur in c. cum olim, nu. 4. et 5. de prescrip. foli. 41.
- 1 Abbate remoto propter eius malam administrationem non succedit
conventus ecclesia vacante: quia presumitur contra ipsum, in c. per in-
quisitionem, nu. 2. de elec. fo. 146.
- 6 Abbas potest vendicare monachum suum ubicunque sit: et potest implo-
rare officium prelati ut cogat monachum redire ad monasterium, in c.
non est, nu. 4. de reg. fo. 156.
- 6 Abbas si est suspensus devolvitur eius potestas ad capitulum, in c. si,
nu. 5. ne sede vacan. fo. 64.
Abbas si pro aliquo accipiendo in monasterijs acceperit pecuniam com-
mittit simoniam, in c. veniens, nu. 1. de simo. fo. 23.
- 7 Abbas cassinensis habet omnimodam iurisdictionem in castris mona-
sterij, in c. si, nu. 10. de consang. et affini. fo. 31.

- 6 Abbas et monachi an possint statuere de redditibus ecclesie quilibet
habeat certam portionem pro vestimentis et alijs necessarijs, in c. ex parte
astensis, nu. 12. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Abbas potest vendicare monachum: pater filium: et maritus uxorem, in
c. licet, nu. 15. de reg. fo. 163.
- 6 Abbas potest conferre minores ordines, in c. quod ingredientibus, num.
6. de testa. fo. 111.
- 6 Abbas non potest remittere votum sine consensu episcopi vel alterius
sui superioris, in c. scripture, nu. 9. de voto et vo. re. fo. 175.
- 6 Abbas negligens potest deponi, in c. monachi, num. 5. de statu mona-
chorum, fo. 179.
Abbas et quilibet status secularis potest deponi si est dilapidator bono-
rum monasterij vel sit incontinens vel ratione maioris officij, ibi, nu. 6.
Abbas solus potest removere monachum electum ad aliquod officium
per ipsum et conventum simul, ibi, nu. 9.
- 1 Abbas non potest quis eligi nisi fecerit professionem et expressam, in
c. cum in magistrum, nu. 1. et 2. de elec. fo. 170.
Abbas non potest quis eligi qui sit alterius professionis vel habitus,
ibi, nu. 4.
- 6 Abbas habet iura episcopalia in ecclesijs sibi pleno iure subiectis, in c.
si, nu. 3. de reb. eccle. alie. fo. 73.
- 1 Abbas potest habere collationem beneficiorum in diocesi episcopi: et
hoc ex aliquo privilegio, in c. abbatem, nu. 1. de rescrip. fo. 87.
- 3 Abbas prefertur episcopo in spectantibus ad regulam, in c. cum con-
tingat, nu. 21. de foro compe. fo. 77.
Abbas si est negligens facit ut cognoscat episcopus causas inter mona-
chos, ibi, nu. 25.
Abbas quam formam observabit in inquirendo contra monachos suos,
ibi, nu. 26.
- 3 Abbas an possit monachis sine alterius auctoritate constitueret econo-
mum, in c. imperatorum, nu. 4. de iura. cal. fo. 127.
- 7 Abbates tria debent episcopis locorum: et que, in c. ne dei ecclesiam, nu.
1. de simo. fo. 90.
- 6 Abbas et alij prelati seculares non deponunt ex omni negligentia nisi
sit magna, in c. ea que, nu. 3. de statu. mo. fo. 183.
- 7 Abbas an possit absolvere monachum delinquentem extra claustrum,
in c. cum illorum, nu. 16. de sen. ex. fo. 190.
- 6 Abbas potest repetere monachum suum in alio monasterio commo-
rantem, in c. Joannes, nu. 2. de regu. fo. 157.
Abbas potest corrigere monachos sine consensu capituli: nisi abbas
sit nimis severus, ibi, nu. 3. et 5.
- 6 Abbas potest eligi perpetuo aliquis in aliquo monasterio alia vero of-
ficia sunt temporalia, in c. cum ad monasterium, num. 5. de statu mona-
chorum, fo. 181.
Abbas non tenetur statuti factis per suum predecessorem sine consen-
su episcopi, nu. 10.
Abbas solus potest contravenire statutis factis per ipsum et conven-
tum quia monachi non possunt resistere abbati quin ei obediant etiam si
abbas iuraverit observare licet contraveniens sit periturus, ibi, nume-
ro 11.
Abbas non obligatur monacho quin possit contravenire, ibi, nu. 12.
Abbas non debet removeri pro qualibet negligentia, ibi, nu. 20.
- 1 Abbas an possit conferre minores ordines, in c. quanto, nu. 9. de co. su-
tudi. fo. 65.
- Antonio Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod Abbas con-
ferre potest in suo monasterio primam clericalem tonsuram laicis ad suum
monasterium convolantibus, vel legi et nota, in c. cum contingat, de eta.
et quali. quid de alijs minoribus ordinibus: vide not. per Hostien. et do.
Anton. ibi. et quod le. et no. in c. abbates, de privileg. lib. vi. et in c. si, de sup.
neg. prela. et lxxviii. distinct. in c. si, et do. Ab. in c. veniens, nu. 5. et 6. de po-
scri. fol. 42. et in de attendentes de sta. mona. in apost. et dic quod Abbas
ultra lectoratum ordines non conferet: ut in d. c. cum contingat, cum ibi
no. secundum moderationem, d. c. abbates, no. Jo. an. in c. Joannes,
de cleri. coniug. hanc partem tenuerunt Hostien. et Bar. brix. lxxv. dist. in c. si,
et pro ipsis facit verbum solummodo positum in d. c. cum contingat.
Hostien. ibi dicit quod contrarium de facto servatur, nec obstat, verbum
solummodo: quia determinat verbum in proprio monasterio: quod sequi-
tur hoc tenet ibidem do. Ant. de bu. per identitatem rationis, c. transla-
to, de consi. sed magis communis opinio est quod non possit ultra lectora-
tum alios ordines conferre, et vide in hoc do. Domini in c. abbates, in
ver. quero an abbas.
- 7 Abbas potest monachum suum punire et contra ipsum inquirere, in c.
suscepimus, nu. 5. de homici. fo. 110.
- 6 Abbas potest eligere sibi sepulturam ubicunque vult, in c. de vxore, nu.
5. de sepul. fo. 66.
- 7 Abbas vel abbatissa potest appellari etiam quod adhuc non sint be-
nedicti si fuerit electi et confirmati, in c. meminimus, nu. 1. de accu. fo. 60.
Abbas potest benedictionem potest conferre ordines minores: secus ab-
batissa, ibi, nu. 61.
- 2 Abbas non debet de facili dare licentiam monacho afferenti velle intrare

Repertorium singularium materiarum

- re strictius monasterium. Anto. in. c. si. nu. 3. de renun. fo. 34.
- Abbas exemptus non potest transire nisi cum licentia pape: si non est exemptus cum licentia sui superioris. in. c. si. num. 6. de translatione epis. scop. fo. 6.
- 3 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum. in. c. sopite. nu. 3. de cens. fo. 202.
- 1 Abbas potest eligi in episcopum sine licentia superioris. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 16. de elec. fo. 182.
- 4 Abbas an possit vni concedere vt perpetuo stet extra monasterium. in. c. ex rescripto. nu. 3. de iureiu. fo. 134.
- Abbas an possit concedere vni monacho vt seruiat vni prelato. ibidē. nume. 6.
- 6 Abbas et quilibet prelatus regularis habet facultatem donandi aliquam rem propter liberam administrationem quam habet. in. ca. ceterum. nu. 2. de dona. fo. 204.
- Abbas vel prelatus quo casu possint donare res modicas cessante consuetudine et sine consensu capituli. ibi. nu. 4.
- 2 Abbas si non reuocat monachum vagabundum potest tunc ordinarius loci reuocare. in. c. quanto. nu. 1. de offi. ordi. fo. 114.
- Abbas quam potestatem habeat in monachos. ibi. nu. 3.
- 6 Abbas potest prescribere iura episcopalia. in. c. fina. numero. 3. de insti. folio. 55.
- 1 Abbas debet creari de suo ordine: vel de alieno si expediens erit. in. ca. officij. nu. 1. et 4. de elec. fo. 158.
- Abbate mortuo: an potestas transeat in capitulum. ibi. nu. 7.
- 6 Abbas renuntians vel depositus an remaneat monachus monasterij. in. c. cum ad monasterium. nu. 13. de sta. mona. fo. 182.
- Corsetus. Adde nunquid Abbas renuntians abbacie remaneat monachus monasterij. et communis conclusio doctorum est talem non remanere monachum illius monasterij: sed sub obedientia episcopi: per iura et motiua ibidem adducta. tamen dominus Abbas et do. Anto. de bu. videntur residere contra opini. contrariam quod remaneat monachus illius monasterij vltimi vbi deponitur seu renuntiat. qz. l. ius monachus potest esse sine iure abbacie non tamen econtra: qz non potest esse abbas cum sit monachus. facit. c. si de sumo. et ca. nullus. de electi. l. b. ro. vi. vnde renuntiatio respectu abbacie non debet extendi contra voluntatem renuntiantis ad ius monachatus. et pro ista opini. facit text. in. d. c. cum ad monasterium. nam Abbas depositus remouet ibi monachum secundum Hostien. qd colligitur ex illo text. dum dicit depositum castigandum secundum regulam. ergo idem in renuntiante ne delinquens sit melioris conditionis quam renuntians. Item si esset oppositum iste remaneret monachus sine monasterio et c. cum habeat primum compelleretur mendicare in opprobrium clerici contra capitulum. xciij. distin. Item esset accephalus id est sine capite. contra. c. nulla. xciij. distin. et hanc questionem disputat Guido de siza. et refert Joā. an. in. d. c. cum ad monasterium. et latius de hac materia per Fridē. de sen. nis. consil. lxx. incipi. Quidam monachus. vbi ampliat terminos querendo quid si monachus monasterij exempti promouetur in abbatem alterius monasterij: demū renuntiat: queritur nunquid remaneat monachus in primo monasterio vel in secundo. et si remaneat in secundo qualem locum et vocem habebit iste in choro et c. et post multa conclusit quod non remaneat monachus: nec in primo nec in secundo: sed sub obedientia episcopi: licet fuerit abbas et monachus monasterij exempti: qz illa exemptio competeat ratione monasterij et non persone et videtur tacite respondere ad tertium dic capi. cum ad monasterium. videlicet quod depositus remaneat in monasterio vbi deponitur non vt ibi sit monachus sed vt penitens: nam vt clerici seculares depositi includuntur in monasterijs: non tamen per hoc habent episcopi ius monachatus. vt in. c. tue. de pe. et presuppósito quod remaneret monachus secundum di. monasterij talis renuntians dicit quod debet habere primum locum et primam vocem post abbatem et substitutum in reuerentiam prime dignitatis. pro hoc facit in arg. l. si. de decu. et l. seruus. C. de questio. Sed do. Anto. et do. Abb. vt dixi quo ad primum dictū videtur sentire contrarium: quorum opi. est magis equaliter Jo. de lig. videtur sequi communem opi. in ele. ne in agro de sta. mo. vbi ponit hec dicta Fridē. vide ibi Car. in. C. prefate. circa si. et in. §. qui autem. q. ij. et vide de hac q. Joā. de anna. in. c. si. in. lxx. col. de sumo.
- 1 Abbas alicuius monasterij nō debet quis creari nisi primo fuerit monachus et professus. in. c. cum ad nostram. nu. 1. et 2. de elec. fo. 158.
- 5 Abbas electus ad regimen monasterij potest dici et nuncupari abbas licet sit benedictus et post omnia ad suum officium spectantia exercere. in. c. inter monasterium. nu. 25. de re iudi. fo. 75.
- Abbas quibus diebus possit benedici et qualis est talis benedictio. ibi.
- 5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum. in. c. bone memorie. nu. 3. de appel. fo. 218.
- 6 Abbas generalis habet ius excommunicandi abbates inferiores. in. c. si. nu. 1. de regn. fo. 164.
- Abbas vnius monasterij nō subijcitur abbati alterius monasterij. ibi.
- Abbas potest monachos excommunicare et facere eos denuntiari excommunicatos a prelatis ecclesiarum. ibi. nu. 2.
- 1 Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus et criminalibus. in. c. qz propter. nu. 6. de elec. fo. 163.
- 3 Abbas an sonet in nomen dignitatis an officij: vide remissive in. c. ij. nu. 2. de iudi. fo. 8.
- Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod abbas licet sit potius nomen solitudinis quam honoris: vt no. glos. et doc. in. c. tuam. de eta. et quali. non tamen poterit eligi in abbatem nisi sit sacerdos. vt in. c. i. eo. ti. si tamen fuerit honestate et industria predictus potest dispensari in minoribus ordinibus eligi. vt. d. c. tuam. et ibi. sed glos. si. in. c. expofuisti. de cor. viti. tenet qz si nomen honoris et nihilominus oneris. et vide do. Car. post Soli. de monte lau. et Senze. in. cle. i. in. ver. quero an nomē abbatibus et c. de referi. et conclude quod est honoris et dignitatis. per. c. in dēnitatibus. §. verum. de elec. lib. vi. de priuile. c. vt apostolice. lib. vi. l. 3 non sit ordinis. xxi. distin. clerico. pro hoc qz abbas prealij est honorandus. de statu mo. c. cum ad monasterium. ver. ab. et ver. prior. per hoc. c. i. de sup. neg. prela. et etiam est oneris et solitudinis: vt dicit glos. in. d. c. tua. imper. c. hoc tantum. xviij. q. ij. cum tota potestas monasterij sit pernes cum. ca. cau. et q. c. nullam. Et ideo dicimus qz abbas habet dignitatem et appellationem prelatorum venit Abbas. vt in. c. ij. num. 2. de iur. et ibi omnes. in. c. i. de etate et quali. et in. c. indemnitatibus. de elec. lib. vi. Jo. de lig. et doc. in. cle. i. eo. ti. et ibi per do. meum. do. And.
- 6 Abbas solus potest creare monachos absqz conuentu. in. c. ea noscitur. nu. 4. de his que si a prela. fo. 68.
- Abbas solus potest dare licentiam monacho volenti transire ad arctiorē regulam. ibi.
- Abbas solus potest facere ea que pertinent ad cultum diuinum et ad vtilitatem ecclesie. ibi.
- 5 Abbas non potest constituere monachum in priorem alicuius loci in c. ad nostram audientiam. nu. 9. de cons. vti. vel inuti. fo. 145.
- Abbas obligatur monacho etiam cum iuramento. ibi. nu. 11.
- Abbas potest remouere priorem etiam qz priores in illo loco fuerunt per preteritum perpetui. ibi. nu. 11.
- 5 Abbas et episcopus an quis possit simul esse. in. c. causam que. el. i. num. 8. de iur. fo. 25.
- 3 Abbas habet iurisdictionem etiam contentiosam. in. c. significasti. nu. 2. de fo. compe. fo. 85.
- 7 Abbas an et quando possit quem absoluerē ab excommunicatione. in. c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 163.
- 7 Abbas potest de suis excessibus non solum per monachos monasterij accusari: sed etiam per conuersos. in. c. illa prepositorum. nu. 2. de accus. fo. 56.
- Abbas potest ex sola negligentia deponi. ibi. nu. 3.
- 4 Abbas vel prior depositus ab abbacia vel prioratu remanet monachus. in. c. ex literis. nu. 1. de iureiu. fo. 13. et 137.
- Abbas habet dominium et possessionem rerum quibus preest et etiam actiones. in. c. cum deputati. nu. 6. de iud. fo. 40.
- 1 Abbas cum conuentu potest ex causa statuere vt bona communia monasterij diuidantur quo ad rem sed non quo ad administrationem. vt puta qz certa bona sint deputata pro mensa conuentus et certa pro mensa abbatis. vnde per hanc diuisionem bona non minus sunt monasterij qz prius nec administratio est diuisa. nam abbas administrat ea actiōes sent communia. in. c. edoceri. nu. 13. de referi. fo. 65.
- Abbas non potest sine consensu conuentus procurare omnino diuisa inter abbatem et conuentum sed si bona sunt omnino communia vel saltem quo ad administrationem vt supra dictum est ad abbatem pertinet procurare negotia totius monasterij et in tali casu tenet rescriptum impetratum expresse nomine solius abbatis. ibi. nu. 5.
- 5 Abbates et alij religiosi an possint esse procuratores. in. c. cum dilecta. nu. 18. de cons. vti. vel inuti. fo. 145.
- Abbas et loca religiosa et ipsorum persone quomodo subijciuntur ordinario loci. in. c. ij. nu. 6. de appella. fo. 90.
- 7 **Abbatissa** potest habere et habet iurisdictionem fori cōtentiosi non tamen potest cōfessiones audire vel predicare nec benedicere. in. c. nona. nu. 1. de peni. et remis. fo. 174.
- 6 Abbatissa debet esse in etate triginta annorum: abbas vero viginti quinque. in. c. super inordinata. nu. 7. de preben. fo. 48.
- Quod statuitur in abbatissa non trahitur ad abbates. ibi. nu. 8.
- 6 Abbatissa habet dignitatem. in. c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 37.
- 2 Abbatissa est capax iurisdictionis episcopalis. in. c. dilecta. nu. 2. de mai. et obe. fo. 128.
- 2 Abbatissa licet non possit communicare potest tamen implorare officium iudicis vt excommunicet. ibi. nu. 3.
- 7 Abbatia non dicitur dignitas excellens sed potius numeratur inter dignitates inferiores. in. c. per tuas. el. i. nu. 7. de sumo. fo. 87.
- 1 Abbatissa non potest esse aliqua siue fuerit vidua vel illegitime nata. in. c. cum in cunctis. nu. 6. de ele. fo. 125.
- 6 Abbatissa habet liberam administrationem sui monasterij non obstat seru femineo. in. c. ij. nu. 4. de his que si a prela. fo. 66.
- 1 Abbatissa habet iurisdictionem et potest habere collationem beneficiorum in. c. cum dilectus. nu. 20. de cons. fo. 100.

Super Rectu. Banormitani.

7 Abbatissa debet benedici si est in loco ubi hoc fieri solet et si intra annum non fuerit benedicta perdit omne ius quod haberet: si autem in loco ubi non solet fieri est secus. in c. meminimus. nu. 5. de accu. fo. 61.
1 Abbatissa dicitur habere dignitatem. in cap. q. propter. nu. 3. de electio. folio. 183.

7 Abortiuum presumitur in dubio fuisse cum anima potius quam sine. in c. sicut. num. 7. de homici. folio. 113.

7 Abolitione potest quis recedere a lite et qualiter. in c. j. nu. 5. de collu. de teg. fo. 135.

Corsetus. Abolitio triplex reperitur. nam quedam est legitima que fit ipso iure et conceditur a lege mortua: puta quando moritur accusatus: nam tunc tollitur instantia et extinguitur crimen. l. j. et per totum. C. si reus vel accu. mor. sue. vel quando moritur accusatus vel est aliter impeditus ius sit longo impedimento: nam tunc non tollitur crimen ex quo criminosus viuit: sed instantia suspenditur: et ideo alius admittitur ad persequendam litem inchoatam intra xxx. dies utiles. l. libellorum. §. si. ff. de accu. laut. priuatim. in. ver. si. xxx. dies. ff. ad senatusconsultum. turpil. ad nonam autem accusationem instituendam habet accusator tempus illi accusati a iure presumitur: de quo in l. querelam. C. de fal. l. qui de crimine. C. de accusa. alia est abolitio publica: quia ad publicam letitiam est concessa: et hec appellatur generalis: quia generaliter omnes concernit: et hanc concedit solus princeps: quia est ibi natus filius est vel propter prosperos successus quos habuit contra barbaricas nationes: et de ista habetur. C. de gene. aboliri. per totum. et. l. abolitio. cum. l. seq. ff. ad turpil. ubi litera dicit. Publice fit ob diem insignem ob publicam gratulationem vel ob rem prospere gestam: et hec talis abolitio non extinguit crimen: nec instantiam tollit: sed illam suspendit: et ideo post finitas ferias repentinas ad causam reditur intra xxx. dies et ex eadem instantia. dicta. l. aut priuatim. ver. abolitio. et. ver. si. triginta dies. Alia dicitur priuata abolitio: quia accusatorem tantum: et sic priuatam personam concernit: et hec a principe et iudice causa cognita impetratur et presente parte conceditur. l. j. et. fina. C. de gene. abolitio. dicta. l. aut priuatim. in. princip. et hoc crimen non extinguit solum accusationem ut accusator amplius non audiat. dicta. l. j. C. de gene. aboliti ubi etiam Ange. satis ponit ample de ista triplici abolitio. vide Joan. de ana. in. d. c. j. in. iij. column. ver. extra glo. est sciendum et. de collu. de teg. et an iudex possit ex officio suo prosequi accusationem inchoatam quando abolitio est legitima. Barb. in l. libellorum. §. fin. ff. de accusa. in effectu concludit quod sic per text. in l. penul. in. princ. ff. de publi. iudi. secundum vnam lectu. quia est ibi triplex lect. Secundo dicit probari in simi. in l. sed si vnus. §. interdum. et. §. fin. ff. de insu. ubi instantia vnus transfunditur in alium sicut in proposito transfertur de accusatore in iudicem. Tercio dicit probari ex his que ipse no. in l. secunda. §. si publico. ff. de adul. videlicet quod postquam iudici crimine innotescit possit ex officio procedere. Quarto dicit hoc esse expressum in c. j. et. §. de collu. de teg. et ista opinio Bar. coiter tenetur per docto. Sed disputandi gratia vide dominum Jo. de anast. in. d. c. j. in. iij. co. in ver. bis autem premissis queritur. ibi considera quod contrarium de iure forte posset defensari. et addit Joan. de ino. in. d. l. penul. et Jaco. de a. ret. et Ange. satis plene examinantem istud dubium in l. j. C. de gene. abol. in. iij. col. ubi Ange. concordat opiniones. Refert et sequitur Joan. de anast. in preallega. loco ubi omnino vide.

7 Absentia iudicis de torquendo aliquem potest appellari. in c. cum in contemplatione. numero. 3. de regu. iuris. folio. 207.

2 Absens ex iusta causa si comparet post annum a tempore missionis debet audiri: licet missus sit effectus verus dominus. in c. consultationibus. nu. 6. de offi. deleg. fo. 76.

7 Absentes an et quando et quomodo sint vocandi in actibus spectatibus ad ipsam vniuersitatem tam laicorum quam clericorum. in c. cum ex intun. eto. nu. 10. de no. ope. nun. fo. 151.

6 Absentes non sunt vocandi quando ipsorum vniuersitas facit statutum nisi statutum concerneret negotia multum ardua. in c. j. nu. 15. de his que sunt a ma. par. cap. fo. 71.

Contra absentes presentes possunt aliquid statuere. ibi.

Absentes quibus casibus sunt vocandi. ibi.

Absens quo casu potest pronuntiari contra absentem cum regulariter non possit. in c. j. nu. 1. et. 8. de cau. pos. et. proprie. fo. 152. et sequen.

6 Absentium nomina non debent describi in contractu facto per aliquam vniuersitatem: alias faciens scribi puniatur de falso. in c. quanto. nu. 7. de his que si. a prela. fo. 67.

Corsetus doctor excellentissimus. Ego adduco Bal. in c. i. ver. sed potest in ciuitate. Derusij et. in tit. de sen. cog. in v. sen. ubi dicit in ciuitate. Derusij sunt tres conservatores monete. et quando sunt solutiones in comuni consuevit notarius ponere nomina omnium trium: et vnus sit absens. querit ibi Bal. verum ista consuetudo sit valida. refert Do. in. d. c. quanto. dicere quod non: quia inducit crimen falsi: sed consuetudo quorundam locorum seruat contrarium: quia quod maior pars facit et. l. quod maior. ff. ad muni. quod Bal. putat verum quando in preiudicium absentis nihil sit. et materia vera est in se ipsa et dicit hoc alibi non reperi

ri. Caneat tamen sibi notarius: quia si talis persona esset de substantia instrumentorum non caret vitio falsitatis. eadem ratione defenduntur notarii communis. Derusij qui sunt rogati vltima die officij: quod ad illam diem ponant solutiones que sunt ipsis massarijs nam consuetudo ipsos excusat. et ubi est bona mens et intentio: ibi non potest esse falsitas. et hoc dictum Baldi refert et sequitur Ange. areti. optimus practicus in tractatu maleficiorum. in ver. falsario. subdens pro fundamento quod pro falsitate quis puniri non potest nisi talis falsitas sit alicui nocitura. nam si alicui damnum non inferat licet falsum commissum sit et dolose: non tamen talis falsitas puniatur: ut est text. cum gloss. no. in l. damus. et ibi Ly. Bar. Bald. et Salice. C. de fal. et docto. in l. qui testamento. ff. eo. Ly. et docto. in l. j. C. de sepul. v. et in l. fi. C. si ex fal. instrum. et in l. j. q. fal. tu. auto. per Bald. q. singulariter no. pro his que habentur et no. in d. c. quanto. que limitantur nisi consuetudo aliter disponat. Et per hoc saluauit et liberauit quendam notarium a pena falsi hic Bononie. nam stylus notariorum habet quod notarius ex generali mandato facto sibi a iudice scribat aliqua in iudicis absentia ac si esset presens. et potest dicere ea facta in iudicis presentia. nam stylus curie habetur pro lege et seruari debet. et ex literis. de consi. c. quam graui. de crim. fal. et per id quod no. docto. in l. prima et secunda. et ibi Ly. C. que sit longa consuetudo. cum alijs concordantibus.

3 Absens si malitiose abest potest contra eum interponi primum et secundum decretum et potest diffinitive condemnari dummodo fuerit lis contestata vel finis in causis ubi non requiritur eius contestatio. in c. fin. nu. 12. de eo qui mit. in pos. fo. 215.

Absens culpose dicitur vir ab vxore: clericus ab ecclesia: et similes qui precise tenentur ad standum scilicet quando vxor agit contra virum: vel ecclesia contra clericum: secus si agant contra ipsos alie persone. Et presumitur culpa in absentem quando post citationem vel lit. contest. se absentauit. ibidem.

1 Absentes sunt vocandi in electionibus sciendis: et sunt vocandi per nuncium vel literas et non sufficit sonus campanie quando sunt in prouincia. in c. coram nu. 1. et. 3. de elec. fo. 157.

5 Absentes sunt vocandi ad capitulum non solum in casibus exceptis: sed etiam in non exceptis in quibus militat eadem vel maior ratio. in c. cum dilecta. nu. 7. de consir. vti. vel inuti. fo. 144.

7 Absentia coniugis quantumcumque diuturna non prestat causam legitimam separandi ad matrimonium. in c. per latum. nu. 2. qui fil. sint legit. ti. fo. 41.

Absente coniuge an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante. ibi. nu. 4. et. 6.

1 Absentes an debeant mittere nuncium vel procuratorem in aliqua causa. in c. bone memorie. el. j. nu. 21. de elec. fo. 142.

1 Absentes an sint vocandi in electionibus sciendis. in c. humana. nu. 1. de elec. fo. 171.

1 Absentes possunt committere voces eorum in vnum solum. in c. scriptum. nu. 5. de elec. fo. 160.

6 Absens qui habetur pro presente: an debeat gaudere omni priuilegio presentium. in c. ex parte. nu. 5. et in c. cum dilectus. in vltimo notabili. de cleri. non resi. fo. 21.

1 Absens causa studiorum debet vocari ad actus celebrandos a capitulo. in c. bone memorie. el. j. nu. 3. de elec. fo. 157.

Absentes in quibus casibus sunt vocandi. ibi. nu. 10.

5 Absens etiam causa reipublice potest pati missionem ex primo decreto nisi accesserit ad sedem apostolicam. in c. meminimus. num. 4. de appel. fo. 94.

6 Absens et presens quis dicatur. in c. peruenit. nu. 9. de fidelit. fo. 97.

2 Absens citatus an teneat mittere procuratorem siue sit actor siue reus. in c. j. nu. 7. de procu. fo. 140.

6 Absentia presumitur fraudulenta quando abest quis qui ratione alius cuius rei debet stare in certo loco. in c. ex tue deuotionis. num. 1. de cleri. non resi. fo. 120.

2 Absentes non vocantur in acta compositionis etiam super iure superio ritatis. in c. fi. nu. 1. de ma. et obe. fo. 130.

Absentes qui dicantur et qui presentes. ibi. nu. 3. fo. 128.

1 Absentes in quibus actibus sunt vocandi. in c. cum inter vniuersas. nu. 8. de elec. fo. 135.

3 Absens contumax conuentus personaliter quomodo puniatur. in c. fin. §. in alijs. nu. 7. ut lite non contest. fo. 117.

1 Absens potest per procuratorem eligere: presens vero non nisi iuste sit impeditus. in c. quia propter. nu. 2. de elec. fo. 162.

Absentes non debent computari in numero illorum qui habent esse in in capitulo. ibi. nu. 5. fo. 163.

Absentes non vocati non reddunt actum nullum: sed possunt annullare si volunt. ibi. nu. 12.

Et intellige in casu in quo absentes essent vocandi: limita tamen ut in nu. 16. fo. 164.

7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci. in c. cum. p. nu. 4. de pur. cano. fo. 162.

3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij etiam extra terram a iij

Repertorium singularium materiarum

- ritorium et non comparens puniatur ut contumax: et potest excommunicari. in. c. si. nu. 4. de fo. compe. fo. 92.
- 3 Absens antequam citetur debet eius procurator requiri si certum est ipsum absentem dimisisse: alias secus. in. c. causam. nume. 12. de dolo et contu. fo. 197.
- Absentes condemnantur absque eo quod requirantur eorum amici si voluerint eos defendere. ibi. nu. 14.
- Absens quo ordine et quibus dilationibus preambulis condemnatur. ibi. nu. 15.
- 7 Absente reo culpa sua proceditur ad sententiam in. c. i. nume. 3. et 6. qui matrimo. accu. pos. fo. 45.
- 6 Absentia presumitur fraudulenta quia absens quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco. in. c. ex tue. nu. 11. de cle. non resi. fo. 20.
- Corsetus. Adde quod ille qui in civitate et loco originis cognatos et consanguineos habet licet non sit in civitate non dicitur absens. celestis fuit doctrina Bar. in. l. cum scimus. C. de agri. et cens. li. xi. per text. in. d. l. cum scimus. facit quod voluit Ang. de perussio. consi. cclxxx. inci. Statuto civitatis cautetur quod si quis steterit absens a civitate cum familia ubi dixit quod non videtur se absentasse qui in loco familiam et filios suos reliquit qui pars sui corporis sunt per. d. l. cum scimus. circa finem: quod est perpetuo menti tenendum. Et adde quod illud dicitur abesse quod mortuum est. et sic patet quod verbum abesse verificatur in absentia temporali et in absentia perpetua et naturali. quod not. pro statutis que faciunt mentionem de absentia. ita no. do. Domini. de sancto Gemi. in. c. si delegatus. post Archi. et Jo. an. in. h. no. de offi. deleg. li. vi. et quod multipliciter intelligatur verbum abesse: et vide plene per Alber. de rosa. in dictionario suo in ver. abesse. et in ver. absens facit quod not. in cle. causam. de elec. facit quod voluit Ang. consi. cclxxx. inci. Statuto civitatis cautetur. circa si. ubi dixit quod absentia aliter et aliter in alijs tractatibus capitur prout suadet ratio subiecte materie ut plena no. in cor. po. de fideius. §. si si quis igitur. in. glo. in ver. presentes. et no. ff. de procu. l. presens. et l. qui mortis. et l. absentem. ff. de ver. signi. et vide do. Abb. in. c. fin. de maio. et obe. ubi querit qui dicantur absentes vel presentes. dicit quod in factis concernentibus totam provinciam: existentes in provincia dicuntur presentes: in concernentibus vero diocesim omnes qui sunt in diocesi: ut in. c. si qui mat. accu. non pos. in concernentibus autem civitatem seu castrum illi qui sunt in civitate seu castris: ut in aut. ten. hoc ius porrectum. C. de sac. san. eccle. et facit. c. q. propter. de elect. et vide quod dicit domi. Abb. in. c. de quarta. de prescrip. nu. 30. ver. tertio ad declarationem predictorum quero.
- 3 Absens causa reipub. tandiu excusatur quamdiu durat impedimentum. in. c. exposuit nobis. nu. 14. de dila. fo. 137.
- Contra absentem causa reipub. proceditur si non defendatur. ibi.
- 6 Absens ex causa studij dicitur ex causa probabili abesse. in. c. i. num. 5. de cele. mis. fo. 209.
- 2 Absens tenetur in leuibus causis constituere procuratorem. in. c. h. nu. 3. de procura. fo. 140.
- 3 Absens quis dicatur et quomodo capiatur. in. c. fina. nu. 21. ut lit. non cōtēsta. fo. 114.
- Absolutio** a iuramento non potest fieri etiam a papa sine causa. in. c. a nobis tua. num. 4. de deci. fo. 50.
- 4 Absolutus ab excommunicatione an teneatur prestare cautionem iuratoriam: vel fideiussoriam: vel pignoratitiā. in. c. ad nostram. el. j. num. 1. de iureiu. fo. 132.
- 4 Absolutio anteneat parte non citata. in. c. i. nu. 13. de iureiu. fo. 127.
- 7 Absolutio non datur nisi petenti in. c. significasti. nu. 7. de eo qui dux. in mat. fo. 24.
- 2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in. c. ad aures. nu. 9. de his que vi met. causa. fo. 151.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio nisi periculum sit in mora. in. c. per tuas. nu. 13. de sen. excom. fo. 183.
- 1 Absolutio facta a non habente auctoritatem valet quod talis absolvens tolerabatur. in. c. dudum. el. h. nu. 21. de cle. fo. 177.
- 4 Absolutio potest peti a iuramento quod continet turpitudinem ex parte exigentis: licet non vergat in dispendium salutis iurantis. in. c. peruenit. el. j. nu. 1. de iureiu. fo. 129.
- 7 Absolutio ab excommunicatione: an possit fieri per laicum in casu necessitatis. in. c. a nobis. el. h. nu. 10. de sen. excom. fo. 187.
- 7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopum in. c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 179.
- 5 Absolutio ab excommunicatione non est non petenti impendenda nisi ubi immineret utilitas publica. in. c. apostolice. nu. 1. de excep. fol. 14.
- 7 Absolutio ab excommunicatione quantumcumque reservetur pape tamen in articulo mortis solet fieri ab episcopo per totum. in. c. tua. nume. 3. de senten. excom. fo. 184.
- Absolutio ab excommunicatione reservata pape: an possit fieri per ius legatum. ibi. nu. 4.
- Et vide in. c. leg. eo. titu.
- 3 Absolutio ab excommunicatione an requirat speciale mandatum. in. c.

intellerimus. nu. 11. de iudi. fo. 23.

Absolvens ab instantia iudicij non debet exprimere causam absolutio nis in sententia. et idem in alijs absolutio: hys. in. c. examinata. nu. 8. et 22. de iudi. fo. 28. et 40.

Corsetus doctor excellentissimus. Vide domi. Ant. de but. in. d. c. examinata ubi dicit quod debet exprimere causam solutionis in sententia. et subdit intantum hoc esse verum quod aliter non valeat absolutio. alio legat in autb. de iudi. §. oportet. col. vi. et dicit hoc tenere Jo. and. l. c. fine litibus. de dolo et contuma. Abb. in. d. c. examinata. hoc dictum non putat verum: nec Jo. and. secundum eum hoc dicit sed solum dicit quod iudex volens ex causa absolu. re condemnatione expensarum debet causam exprimere in sententia. unde nihil dicit quando vult obfoluere instantia: nectangit an aliter sententia sit nulla. unde dicit quod hoc dictum Jo. an. non est etiam verum ut ibi per eum. domi. meus do. Andr. Bar. in. d. c. examinata. in. xvij. col. tangit hoc et dicit se reperire Barto. in. d. l. titia. ff. de accusa. hoc sententem. et adducit gl. in. d. l. titia. que secundum eum hoc dicit: quam Ang. reputat ibi valde singu. sed per verbum forte: dicit illam non esse veram ex eo: quod presumitur lata ex causa inceptitudinis. et sententia non habens causam restringitur ad acta. l. fina. C. de suspes. tuto. l. h. C. de senten. que sine certa quantita. et dicit quod de nouo agi poterit: licet non fuerit incerta causa in absoluteione. Raphael. secundum eum ibi dicit quod iudex discretus debet hoc declarare in sententia per no. in. l. h. §. ignominie causa. ff. de his qui no. infa. Sibi videtur quod causa inferenda sit de necessitate per tex. in. l. properandum. §. illo. ff. de iudi. in ver. indice hoc ipsum in sua sententia manifestante. et arguit sic: Ablatini absolute positi exponuntur conditionaliter. l. a te statore. ff. de condi. et demonstra. cum fini. sed in. d. §. illo. apponuntur. ablatini absolute positi. ergo exponuntur conditionaliter: ut apparet in dicto ver. indice et. et per illum text. dicit confundi gl. in. d. l. si si mens. fal. mo. dir. et doctrinam Ang. et sequacium adducit et secundo text. in. d. c. examinata. in ver. nec rei vindicatione. ubi papa expauit causam: ergo et nos exprimere debemus. facit in argu. c. in causis. de re iudi. tertio adducit in fini. dictum Barto. in. l. lucius. ff. de his qui no. infa. ubi dicit quod licet testis reddat bonam causam dicti sui et tamen induci videtur quod non dicat verum quod potest non adhibere sibi fidem debet tamen exprimere causam quare sibi non credit. et per ista motiva dicit dictum domi. Ant. et Jo. corroborari et firmari. Jo. de imol. in. d. c. examinata. colligit id quod tenet domi. Ant. et an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dicturum in. c. finem litibus. de dolo et contuma. et ibi nihil dicit do. Franc. are. modernus in. d. c. examinata. in si. dicit pro concordia sic distinguendum quod aut ex actis potest patere certa causa absoluteionis: et tunc valet sententia que solet certificari et sustentari per relationem ad acta. ut in. l. h. et ibi no. C. de sen. que sine certa quantita. et in l. si quis ad exhibendum. ff. de excep. rei iudi. Si vero non potest patere de certa causa et tunc secundum eum licet Abb. dicat quod videtur facta absolutio ex causa que minus preiudicat per. l. de cause. ff. de susp. pte. tuto. tamen probabilius potest dici quod ista sententia tunc reddatur incerta et ideo nulla: et ideo procedat dictum Ant. et Spe. in tit. de senten. prola §. qualiter. ver. verum. ubi tenet expresse quod causa debeat exprimi. do. Alex. de imo. in. d. l. titia. ff. de accusa. in aposti. refert doc. scilicet do. Ant. et Jo. an. et Jo. de imol. in preallegatis locis et allegat Bald. in. l. fisa in principi. et in si. h. col. C. qui accusa non poss. sed re vera Bal. ibi in terminis nostris non tangit hanc questionem. vide eundem Alex. latius et plenius in. d. §. illo proculdubio. circa princip. ubi refert doc. in. d. l. h. §. ignominie. et in locis superius allegatis. ubi placet opi. domi. Ant. et gl. in. d. l. properandum. §. in illo. quod iudex tenetur exprimere causam in sententia ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori per. l. h. §. senatus. et quod voluit ibi gloss. ff. de iure fis. et in. l. filiuffa. §. diui et ibi gloss. ff. de leg. i. cum iuribus allegatis ibi in ipsis glo. et in glo. §. illo. et mouet hac ratione ubique iudex propter inceptam actionem videt reum absoluendum et propter aliam causam que ex actis colligitur vel ex modo agendi posset obtinere actor et ius fouere debet exprimere causam propter quam absoluit ne pereat sibi alia et ideo iudex in sententia debet sibi reservare aliam causam per tex. singula in. l. bebilus. ff. de pactis dota. que fecit singu. Ang. in. l. claudius. ff. qui poti. in pigno. habean. et dicit. §. in alio ver. inci. Absolutio ubique apparet nec obstat quod dicit Abb. quod regula est in contrariis quod fateor tamen fallit in sententia absolutoria ab obseruatione et instantia iudicij per. d. §. illo. et d. c. examinata. et ita firmat Spe. in tit. de senten. prola. §. qualiter. ver. verum ubi ponit inter alios casus fallentes istum casum nostrum. et enumerat do. Abb. in. c. nobis. in. j. col. de re iudi. post Jo. an. et ista est cōs opi. communiter approbata. nec obstat si dicatur quod non reperitur iure cautum quia imo reperitur ut in. d. c. examinata. et in. d. §. illo. coniuncta ibi gl. que loquitur per verbum debet: quod importat necessitatem. Bar. in. l. creditores. C. de pig. gl. in cle. attēdentes. de sta. mona. licet aliter dixerit in. d. l. si si mens. fal. mo. dir. et si ex actis appareret haberetur perinde ac si esset expressum. ut. §. dictus est: preterea quodlibet verbum appositum in. l. non apponitur sine mysterio. glo. in. c. solite. super ver. tan. §. de maio. et obe. Bal. in rubi. C. de contrahen. empt. cū si. l. d. in dicto §. illo. et d. c. examinata. imperator et papa volunt exprimere causam

Super Lectu. Panormitani.

- causam sibi rei vendi. et sibi hoc ipsum manifestate ergo re. preterea ubi-
cunque prohibetur et vetatur aliquid fieri quod alias fieri poterat de ex
primi. d. l. filiusfamilias. §. diui. coniuncta. glos. sed in casu nostro est bu-
iusmodi: ergo re.
- 2 Absolutio ab excommunicatione et a quolibet alio vinculo facta ex falso
sa causa non tenet idem si non expressit omnes causas. in. c. ex parte. nu.
1. 2. 3. de offi. ordi. fo. 113.
- 7 Absolutus a diocesano si data oportunitate non vadit ad papam res
incidit in excommunicatione. in. c. de cetero. nume. 2. de sententia excom.
fol. 182.
Et vide similem casum in. c. ea noscitur. num. 2. in. c. quod de bis. in vlti-
ti. no. eo. tit. fo. eo.
Absolutio ab excommunicatione non solet dari nisi absoluendus pres-
tet cautionem de parendo mandatis ecclesie. in. c. ad bec. nu. 1. de sententia
excommu. fo. 182.
- 7 Absolutus ab vno crimine non potest de eadem ulterius accusari. in. c.
de bis. nu. 1. de accu. fo. 57.
Absolutus ab vno crimine siue per viam sententie vel conventionis: vel
quomodocumque: puta in foro penitentie an possit iterum accusari: ma-
xime per eundem accusatorem: et an absolutus ciuilitate possit criminali-
ter accusari de eodem delicto vsque ad finem. ibi. nu. 3. 2. 6.
Absolutus ab inquisitione non potest de eodem crimine accusari. ibi.
dem. nu. 7.
- 1 Absolutionem petens ab excommunicatione non per hoc fatetur se fuisse
se excommunicatum. in. c. venerabilem. nu. 22. de elec. fo. 156.
Absolutio vtrum possit peti per nuntium vel per literas. ibi. nu. 23.
Absolutio ab excommunicatione etiam in foro animie non datur nisi
leso satisfacto cui si absolutus non satisfecerit incurrit eadem excom-
municationem. in. c. porro. nu. 3. de sen. excom.
Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non
habentem speciale mandatum. ibi. nu. 4.
- 7 Absolutio an possit fieri per epistolam. in. c. apostolice. nume. 7. de cleri.
excommu. fo. 142.
- 7 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo: non per hoc fatetur deli-
ctum. in. c. exhibita nu. 6. de homi. fo. 113.
- Corsetus. Adde nunquid petens absolutionem per hoc confiteatur
se esse excommunicatum. glo. in. c. venerabilem. de elec. super ver. postula-
ui. que solet quotidie allegari: et quod sic. et idem ibi Hostien. et in. c. ij. de
ordine cognitionum. Sed Inno. vtroque tenet contrarium. et Archi.
in. c. pia. de excep. lib. vi. et Collectarius in dicto. c. venerabilem. Jo. and.
in. c. exhibita de homi. Spec. in ti. de proba. §. videndum. ver. sed num-
quid. et do. Abb. in. d. c. venerabilem. Bar. vero secutus est opi. gl. d. c.
venerabilem. in. l. decem. ff. de ver. obli. et ista opi. gl. posset sustineri hoc
modo petens absolutionem ab excommunicatione videtur fateri se es-
se ligatum. nam priuatio presupponit habitum. d. l. decem. et c. ad dis-
soluendum. de despon. impube. Item venia presupponit culpam. l. si
ideo. C. de bis qui. vt indi. viij. alias. it. distin. verum. rii. distin. nerui.
In contrarium facit quia aliquando solet peti ad cautelam: et bonarum
mentium est timere culpam ubi culpa non est. c. ij. de obser. ieiun. v. distinc.
ad eius vero concubitum. Pro concordia dicas: aut aliquis petit abs-
olutionem in iudicio cum solennitate: et videtur se tacite fateri excom-
municatum: et sic intelligitur. c. venerabilem. de elec. et quod ibi not. Abb. in fi. pe. colu.
Sicut extra iudicium et non solenniter petatur seu ad cautelam vel si pe-
tatur venia cum protestatione: idem ad cautelam ad mitigandum dolo-
rem partis vel ex quadam humilitate: et tunc non presupponit culpam.
ita no. Abb. post Hostien. et gl. in ver. veniam. in fi. in. c. exhibita.
- 7 Absolutus quis non potest ab excommunicatione nisi satisfaciatur iniuria:
to: licet annus sit elapsus. in. c. ea noscitur. nu. 4. de sententia excommu-
nica. fo. 182.
- 7 Absolutio excommunicationis surreptitia non prodest excomunicato. in. c.
officij. nu. 4. de sen. excom. fo. 193.
- 5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri etiam non prestito iura-
mento de parendo mandatis ecclesie et non seruata forma. in. c. questio-
ni. nu. 1. de app. fo. 100.
Absolutus ab excommunicatione reincidentens in idem delictum per quod
fuerat excommunicatus non reincident ipso facto in excommunicationem
regulariter: sed durius consequitur secundam absolutionem quam pri-
mam. ibi. nu. 3. et 4.
- 7 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis suadente. an aliquo
casu possit fieri per episcopum. in. c. peruenit. nu. 2. de sententia excom-
munica. fo. 183.
- 3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitive et non ab instas-
tia iudicij. in. c. examinata. nu. 10. et 22. de iudi. fo. 38. et 40.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem prela-
tum episcopo. in. c. i. nu. 3. de priu. fo. 151.
- 2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta non tenet. in. c. ij. nu.
15. de bis que vi met. cau. fo. 149.
Absolvere a iuramento an possit papa vel episcopus. in. c. quanto. nu.
8. de iureiur. fo. 141.
- 7 Absolutus legitime per viam inquisitionis non debet amplius super

- dictis criminibus impetiri: licet remaneat aliqualis infamia: secus si fue-
rit absolutus per collusionem. in. c. intantum. nume. 13. et nu. 4. de collu.
detegen. fo. 136.
- 7 Absolutio facta in foro penitentiali non tollit quin possit condemnari
et accusari in foro iudiciali. in. c. accusasti. nu. 2. de accu. fo. 58.
- 5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excommunicatus et
non est. in. c. apostolice. nu. 10. de excep. fo. 15.
Absolutio ad cautelam per quem iudicem potest fieri. ibi. nu. 11.
Absolutio in dubio censetur petita ab excommunicato non ad caute-
lam: sed pare et vere nisi aliud exprimat. ibi. nu. 12.
Absolutionem petens an presupponat vinculum. ibi.
- 6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu in quo quis fuit dece-
ptus. in. c. cum causam. nu. 13. de empt. et ven. fo. 85.
- 6 Absolutio a iuramento prestita sine causa non valet: et ita absolutus non
est tutus in foro conscientie. in. c. non est. numero. 7. de voto et vo. redem.
fo. 175.
- 6 Absolutio obtenta per surreptionem non valet. in. c. super eo. num. 2. de
coba. cleri. et mulie. fo. 11.
- 7 Absolutio ab excommunicatione quo casu requiratur si ille satisfecerit
id pro quo fuerat excommunicatus. in. c. cum tu. nu. 6. de vsur. fo. 124.
- 7 Absolutio ab excommunicatione an possit peti per procuratorem. in
c. cum desyderes. nu. 7. de sen. excom. fo. 183.
- Corsetus. An quis possit absolui per nuntium videtur quod sic ex ter.
c. iniunctis. ibi notatis. in. c. venerabilem. de elec. quidam contrarii per id
quod legitur et notatur in. c. cum desyderes. et in. c. a nobis. de senten. excom.
Abb. antiquus in. d. c. venerabilem. dicit quod si quis non debet absolui
per nuntium: si tamen absoluitur tenet absolutio. quod dictum satis
placet ibi consilio meo domino Abb. dicenti quod ille text. non pro-
bat quod ille fuit absolutus per nuntium: sed petebat absolutionem per
nuntium. Iudicio meo posset dici quod cum excommunicato contrabatur
per nuntium: vt est gloss. in. c. constitutione. de sen. excom. lib. vi. eodem mo-
do et absolutio cum ista parificatur a iure: vt dictum est. §. et non refert
an ore: verbo: nuntio vel literis aliquid fiat. bo. text. in. l. non figura. ff.
de act. et oblig. in ver. non minus valere quod scriptura quam quod vocibus si
guratis significatur. Facit text. in. c. vbi periculum. §. nulli de elec. l. vi.
c. qui in aliquo. l. distinct. c. perlectis. xv. dist. et quod voluit do. in. c. sta-
supra pedes tuos et loquar tecum. l. dist. facit text. in. l. item apud labeo-
nem. §. conuentum. et l. lex cornelia. §. si quis librum. ff. de in iuris. que duo
iura allegata fuerunt per Lud. ro. in quodam consilio suo vbi consue-
luit quod ita punitur dicens alicui iniuriam in voce sicut in scriptis. licet
Bal. in. l. prima. in princip. de verb. obli. et in auth. habita. C. ne filius pro-
patre. dixerit quod statutum puniens loquentem cum bannito non con-
prehendit mittentem nuntium seu literam ad bannitum: sed comprehen-
dit eum qui ore ad eos loquitur cum bannito pro quo dicto Lu. ro. in. d.
l. i. in princip. allegat Bart. in. l. paulus. §. paulus. ff. de leg. i. et facit text.
in. l. quod sepe. §. si quis amico. ff. de contraben. empt. nihilominus illa est
vera doctrina quod procedunt a pari loqui ore literis vel nuntio. facit dis-
tinctum do. Anto. in. c. cum causam. de iuramen. calum. ex quo exclamat
ibi Jo. de imo. dicens non fuisse dictum ab alio. et forte singulare quod
licet. c. ij. de confessis. in. vi. velit quod reus deesse iussus et monitus a iudi-
ce tamen sufficit quod moneatur a iudice per nuntium pro quo facit quod
voluit Bar. in. l. h. C. quomodo et quoniam iud. vbi dicit quod si nuntius citat pre-
sente iudice et mandante habetur ac si ipse iudex citasset et est satisfactum
solennitati illius. l. quod ampliat glo. et ter. in. c. consiluit. de offi. deleg. fa-
cit quod voluit Ange. in. auth. hoc amplius. C. de fideicom. vbi dicit se ha-
buisse de facto monitum in casu illius auth. est fienda a iudice si fuit facta
per nuntium vel epistolam an videatur satisfactum illi auth. et dicit quod
sic. allegans glossam quam alibi dicit se nescire in authentico de heres-
di. et fal. in. §. illud quoque. in versi. de certo. et de materia vide dominos
meos do. And. et do. Alex. in. d. l. i. in. iij. colu. in ver. item. no. et eundem
do. And. in repe. rub. de fi. instru. in. iij. colu. in ver. et pretermitto.
- 6 Absoluitur quis a iuramento cum causa: alias secus. in. c. veniens. num.
4. de voto et vo. re. fo. 164.
- 7 Absolutio ab excommunicatione est necessaria: nec sufficit satisfactio.
secus in suspensione et interdicto si ad tempus proferuntur: et quid de
excommunicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur. in. c. fi.
nu. 4. de mati. contrac. contra interdic. eccle. fo. 38.
- 5 Absolutio a iuramento an debeat prestari parte aduersa non citata. in
c. qua fronte. nu. 8. de app. fo. 102.
Absolutio a licito iuramento alteri prestito regulariter non potest fieri
etiam a papa. ibi. nu. 9.
- 1 Absolutio iniusta excommunicati facta a superiore an teneat. in. c. ab ex-
communicato. nu. 12. de rescrip. fo. 88.
Absolutus ab excommunicatione iniusta non tenetur dare illas cautio-
nes quas dant alij. ibi. nu. 6.
- 5 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente au-
toritatem. in. c. i. nu. 34. de iudi. fo. 7.
- 6 **Abusio** dicitur quoniam quis abutitur aliqua re contra eius natu-
ram. in. c. ex literis. nu. 2. de conuer. in fi. fo. 173.
- Corsetus. Abusioes quot sunt. dicit quod duodecim. quas notat christianus
a iij

Repertorium singularium materiarum

In l. duo decim abusionum seculi. transumptine ponit gloss in. cle. ne in agro. in. §. q. vero. in ver. curias. de sta mo. 4 sunt be: sapiens sine operibus: senex sine religione: adolescens sine obedientia: diues sine elemosyna: femina sine pudicitia: dominus sine virtute: christianus contentiosus: pauper superbus: rex iniquus: episcopus negligens: plebs sine disciplina: populus sine lege: dicens quod sic suffocatur iustitia: et in singulis ordinate prosequitur. Et duodecim sunt abusiones claustride quibus in. d. gloss. f. prelati negligens: discipulus inobediens: iuuenis ociosus: senex obstinatus: monachus curialis: monachus caudicus: habitus preciosus: cib' exquisitus: rumor in claustris: in capitulo: dissolutio in foris: irreuerentia circa altare. Et hec singula pulchre prosequitur Hugo. de folle. li. vi. de claustro anime: et de hoc verbo abusio vide per Alber. in suo dictiona. in verbo abusio. et do. Abb. in apostil. ad. d. cle. ne in agro. §. q. vero.

Actio iniuriarum competit etiam illi qui fuit in absentia iniuriatus in. c. i. nu. 1. de maledi. fo. 123.

- 2 Actio an noscatur de iure. ca. ex nudo pacto. in. c. i. nu. 3. de pact. fol. 132.
- 3 Actio si est simpliciter proposita intelligitur de directa. in. c. litere tue. nu. 3. et 9. de dila. fo. 135.
- 5 Actio iniuriarum siue intentetur civiliter siue criminaliter infamat alium quem licet aliquo respectu talis infamia possit vitari. in. c. cum te. num. 2. 3. 4. et 5. de re iudi. fo. 78.
- Actio iniuriarum tan competit pro modica iniuria. ibi. nu. 6.
- Actio iniuriarum intentatur ad pecuniarum estimationem secundum iuramentum iniuriati secundum formam hic traditam secuta tamen taxatione iudicis. ibi. nu. 23. fo. 79.
- Actio iniuriarum si est intentata civiliter non potest ulterius criminaliter intentari. ibi. nu. 24.
- 6 Actione de in rem verso si agitur an sit necesse quod duret versus tempore quo agitur. in. c. quod quibusdam. nu. 8. de fideiuss. fo. 99.
- Actio negotiorum gestorum non competit quando quis gerit negotia inuiti. ibi. nu. 12.
- 2 Actio quod metus causa datur etiam ad damna et interesse. in. c. §. num. 3. quod metus causa. fo. 150.
- 5 Actio pignoratitia directa et contraria quibus competit. in. c. cum venerabilis. nu. 14. de excep. fo. 9.
- Actio pignoratitia contraria non datur creditori scienti rem pignoratitam alienam vel alteri obligatam vel morbosam. ibi.
- Actiones bone fidei quare potius dicantur ille que enumerantur in. c. actionem. de acti. quam alie. cum in omni contractu requiratur bona fides. ibi. nu. 15. fo. 10.
- 5 Actio omnis tollitur per prescriptionem. et soluens debitum prescriptum potest repetere: non tamen tollitur obligatio naturalis vel directam dominium: licet sint inefficacia ad agendum. in. c. ad aures. num. 4. de prescript. fo. 25.
- 7 Actio iniuriarum expirat per lapsum anni. in. c. ea noscitur. num. 4. de senten. excom. fo. 182.
- 7 Actio criminalis de iure canonico non terminatur tempore quo ad hoc ut possit iudex ex officio inquirere vel purgationem indicare: sed quo ad accusationem tollitur. in. c. accepimus. num. 1. de pur. cano. fo. 150.
- 7 Actiones plures siue penales: siue persecutorie: si competitunt an si una intentetur censeatur alteri renuntiatum. in. c. intantum. num. 7. de collu. detegen. fo. 136.
- 2 Actio negotiorum gestorum datur illi qui absentis negotia gessit. in. c. cum pro causa. nu. 5. de procu. fo. 143.
- Actio mandati datur illi qui presentis negotia gessit. ibi.
- Actio nego. gesto. datur utiliter incipienti agere: licet non habuerit bonum exitum. ibi.
- 7 Actio si negatur alicui intelligitur non ipso iure: sed ita demum si ponatur sibi non competere actionem. in. c. cum ex iniuncto. numero. 4. de no. ope. num. fo. 151.
- 1 Actio popularis extinguitur vno agente et non recipitur procurator in tali actione. in. c. cum dilecti. nu. 15. de elec. fo. 153.
- 7 Actio iniuriarum est duplex: alia civilis: alia criminalis. civilis ad estimationem: criminalis ad penam applicandam fisco. in. c. contingit. nu. 10. de sen. excom. fo. 191.
- 3 Actio hypothecaria est realis sed pignoratitia est personalis. in. c. postulasti. nu. 13. de foro compe. fo. 81.
- 7 Actio quanto minoris si fuerit intentata poterit iudex condemnare reddibitoria. in. c. licet beli. nu. 14. de sumo. fo. 86.
- 7 Actiones plures nascuntur ex iniuria illata clerico. si competens pluribus. nec vnus remittit in preiudicium alterius. in. c. cum desyderes. num. 5. de sen. excom. fo. 183.
- 6 Actio quod metus causa debet intentari intra annum a minore. rrv. an. a maiore vero quod citius possit: alias censetur consentire. in. c. si quis autem. nu. 4. de regu. fo. 156.
- 2 Actio odiosa tollitur per pactum ipso iure: sed favorabilis per exceptionem. in. c. si. nu. 20. de transla. epi. fo. 7.
- 2 Actio quod metus causa datur etiam ad interesse. in rubi. num. 1. quod metus cau. fo. 149.

- 5 Actione realis conuentus si non dolo desit possidere absoluitur. in. c. aduersario. nu. 2. de excep. fo. 19.
- 5 Actio pignoratitia directa non competit nisi creditor sit in possessione pignoris. in. c. cum aliquibus. nu. 6. de re iudi. fo. 53.
- 5 Actiões temporales et quanto minoris et reddibitoria de iure canonico finiuntur tempore a iure civili statuto. in. c. si. nu. 11. de prescrip. fo. 46.
- Actiones vel accusationes criminales que post certum tempus non possunt amplius intentari de iure civili non precludunt viam quin in foro canonico intententur. ibi. nu. 12.
- 5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per constitutionem. in. c. si lud autem. nu. 16. de prescri. fo. 26.
- Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponendi possunt elici diuerse actiones diuersos effectus producentes. in. c. sicut nobis. nu. 13. de iudi. fo. 66.
- 2 Actio reddibitoria an et quanto minoris habet locum etiam in eccle. fia. in. c. i. nu. 13. de resti. in integ. fo. 155.
- Actio popularis non recipit procuratorem et consumitur vno agente. in. c. dudum. cl. §. nu. 3. de elec. fo. 176.
- 6 Actiones personales non prescribuntur cum magna fide spacio. rrv. an. no. in. c. per tuas. nu. 8. de dona. fo. 104.
- 6 Actio reddibitoria et quanto minoris an et quibus casibus competant et ad quid. in. c. iniustum. nu. 6. de rerum permut. fo. 89.
- 3 Actio non requiritur quod exprimatur in libello dummodo ex eo colligatur ius agendi. in. c. dilecti filii. nu. 1. 12. 15. 17. de iud. fo. 21. et seq.
- Actio etiam de iure canonico est proponenda. ibi.
- Actio est necessario exprimenda quando ex illo facto oriuntur plures actiones diuersi effectus. ibi. nu. 12. 15. 17.
- 4 Actio vi bonorum raptorum si aufero rem meam ab aliquo an detur illi a quo abstuli. in. c. sicut. et infra. nu. 14. de iurciu. fo. 161.
- 2 Actio quod metus causa an detur aduersum omnem metum. in. c. cum dilectus. nu. 9. quod met. cau. fo. 150.
- 6 Actio personalis non transit in singularem successorem. in. c. cum contra. nu. 6. de pigno. fo. 95.
- Actio pignoratitia est in rem scripta: et transit in singularem successorem. ibidem.
- 6 Actio confessoria est realis et datur domino pro rebus incorporalibus: reuendicatio vero pro corporalibus. in. c. tua nobis. num. 11. de decr. fo. 151.
- 6 Actiones non circumscribuntur loco. in. c. nulli. num. 9. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- 1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato. in. c. bone memorie. cl. §. nu. 14. de postu. prela. fo. 114.
- 2 Actio vel exceptio contra quam est aliqua presumptio an sit per iudicem admittenda. in. c. super hoc. nu. 17. de renunt. fo. 3.
- 2 Actio rescissoria an possit simul intentari et cumulari cum officio rescindente. in. c. cum ex literis. nu. 9. de resti. in integ. fo. 159.
- Actio rescissoria quanto tempore duret et intra quantum tempus potest intentari. ibi. nu. 20.
- Restitutio in integrum aduersus sententiam potest peti ab illo et iudice qui eam tulit. in. c. suscitata. nu. 1. de resti. in integ. fo. 157.
- Restitutio in integrum aduersus necessariam probationem omissionem conceditur absque alia probatione lesionis. ibi. nu. 2.
- Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandato. ibi. nu. 5. et 6. fo. 158.
- 3 Actio negatoria et confessoria quare dicantur ita quibus competit et pro quibus rebus. in. c. examinata. nu. 16. de iud. fo. 39.
- 5 Actio locati non dicatur inter istos qui exhibent operas suas consistentes in aliquo notabili exercitio vel arte liberali puta inter aduocatum et clientulum vel medicum et infirmum et similes. in. c. quia iudicante. nu. 3. de prescrip. fo. 27.
- Actio contra agrimensores quanto tempore duret. ibi. nu. 5.
- 3 Actio si fuit inepte proposita facit ut reus absoluat ab instantia iudicis et quod actor possit iterum agere. in. c. examinata. nu. 1. et 5. de iudicis. fo. 38.
- Actiones non sunt sublate de iure cano. licet non sit necessarium earum nomen proponere. ibi. nu. 2.
- Actio inepta an habeat vitare libellum si intentio est apta. ibi. nu. 19.
- 3 **Acta** facta coram iudice seculari an et ad quid faciant fidem coram ecclesiastico. in. c. at si clerici. nu. 12. de iudi. fo. 11.
- Acta facta coram arbitro qui erat iudex ordinarius an faciant fidem coram ipso postea procedente tanquam ordinarius. in. c. ex parte. nu. 4. de arbit. bi. fo. 172.
- 4 Acta originalia si reperiantur apud iudices de facto non per hoc fides eorum non vacillat. in. c. si. nu. 1. de proba. fo. 34.
- 4 Acta iudicis debent stare penes notarium. in. c. quoniam. nu. 4. de proba. fo. 27.
- 4 Acta facta in vno iudicio respicientia habilitate vel inhabilitate persone ad vnum finem faciunt fidem in alio. in. c. super eo. cl. §. nu. 2. de test. fo. 48.
- 1 Acta facta in vno iudicio non faciunt fidem in alio. in. c. per inquisitionem. nu. 12. de elec. fo. 146.
- 5 Acta facta ad vnum finem non nocent vel prosunt ad alium finem. in. c. proposuit. nu. 3. de appella. fo. 101.

Acta

Super Lectu. Banormitani.

- 7 Acta faciūt fidem contra partem et deponentem. in. c. cū dilecti. n. 8. de accus. fo. 66.
- 7 Acta iudicis in iudicio facta transeunt in re iudicatā secus de his q̄ fiūt extra iudiciū. in. c. si. n. 11. qui ma. accu. pos. fo. 46.
- Acta faciētia mentionē qđ testis iurauerit faciūt plenā fidem. in. c. per inquisitionem. n. 4. de elec. fo. 149.
- 8 Acta contra legem viuā vel mortuā an sint nulla. in. c. ad dissoluendū. n. 8. de desponsa. impu. fo. 15.
- 4 Acta inducūt notoriū qñ decā plene liquet et qñ dicat de causa liquere. in. c. significauerunt. n. 4. de testi. fo. 68.
- 4 Acta recipientia factū cause facta corā arbitro faciunt fidē corā iudice. in. c. presentia. n. 7. de testibus. fo. 83.
- Acta ordinaria facta corā arbitro an faciant fidem corā iudice. ibi. numero. 9.
- 6 Acta si propter antiquitatem sunt deperdita presumūtur ex verbis sententis maxime quando verba libelli sunt dubia. in. c. dudū. nu. 15. de decl. mis. fo. 153.
- 2 Acta facta corā arbitro nō expirāt si expiret compromissum. in. c. compromissum. n. 6. de arbi. fo. 179.
- Acta facta in vno iudicio cū de crimine agitur ciuilit̄. non faciunt fidē si de eodem crimine postea agitur criminaliter. in. c. qualiter et qñ. el. ij. n. 34. de accu. fo. 16.
- 4 Acta ordinatoria cause nō perēpta instantia corā surrogato iudice vel iudice appellationis faciūt fidē secus corā alio iudice alterius tribuna- lis. c. causam. el. i. n. 1. de testi. fo. 46.
- Acta in causa profunt omnibus quib⁹ profuisset res iudicata illius cau- se si acta facta sunt contra presentem secus contra contumacem. ibi. n. 3. fo. 45.
- Acta in vna cā contra extraneas personas faciūt aliquālē presumptio- nem. ibi. n. 4.
- Acta facta in vna causa an faciant fidem inter easdem personas in alia causa quando super eodē agitur sed super dependenti a prima causa. ibi. nu. 6.
- Acta facta in vna cā faciūt fidē in alia prorsus separata inter easdē per- sonas. ibi. n. 7.
- Acta ordinatoria perempta instantia pereūt secus acta respicientia litis veritatem. ibi. n. 8.
- Actoꝝ effectus respicientiū litis ordinationē perēpta instātia durat ni si renunciatū sit instantie. ibi. n. 9.
- 8 Acta facta in vno iudicio ciuilit̄ an faciāt fidē in alio iudicio criminali ter. in. c. at si clerici. n. 29. de iudi. fo. 14.
- 5 Acta facta in iudicio summario an faciāt fidē in iudicio plenario. in. c. si clericus. n. 15. de foro cōpe. fo. 62.
- 4 Acta in vno iudicio faciūt qualem qualem presumptionem in alio iudi- cio etiam inter alias personas. in. c. testimonium. nume. 4. de testibus. fo. 87.
- 8 **Actore** cōtumace et reo instante possunt examinari testes et sen- tentia ferri etiā lite non cōtest. in. c. causam. n. 1. 3. et 15. de dolo et contu. fo. 196.
- Actor pōt desistere ab agendo etiā si inceperit citare dum tñ ad vltimo- ra bona processerit. ibi. n. 16.
- 3 Actor reconuentus non pōt reū iterū reconuenire. in. c. prudentiā. n. 6. de mut. peti. fo. 103.
- 3 Actor nō admissus a reo in possessionem sibi decretam causa rei seruā de post annū efficitur verus possessor. in. c. cōtingit. n. 1. de do. et cōtuma. folio. 209.
- 3 Actor q̄ eligit vnū iudicē et postea vadit ad aliū nō perdit cām regulari- ter. in. c. dilecti filij. n. 10. de for. cōpe. fo. 84.
- 3 Actor si non iurat de calūnia an cadat ab actione proposita. et qđ de reo si non iurat an habeat pro cōfesso. in. c. fin. n. 2. 5. 14. et 15. de iura. calum. fo. 130. et seq.
- Et an ipso iure an per sententiam. ibi. n. 11.
- 6 Actor notorie iniustitiā fouēs non debet audiri. in. c. inter dilectos. n. 7. de dona. fo. 106.
- 3 Actor quomodo consulatur circa iura incorporalia contra reū contu- macem et an habeat locū missio in istis corporalibus. in. c. i. n. 16. de eo q̄ mit. in pos. fo. 213.
- 4 Actor et reus iurant de calūnia in iudicio filium regundorū. in. c. ex lite- ris. n. 9. de proba. fo. 6.
- Actor et reus tenentur probare de iure suo iudicio finium regundorum. ibi. nu. 10.
- 2 Actor siue re⁹ si potēiores aduocatos adhibuerint perdūt cām in qua litigatur si hoc sit malitiose factū atq̄ secus. in. c. ex parte. n. 1. et 4. de alie. mut. iudi. cau. fac. fol. 166.
- 3 Actor pōt precipia dño ne trabat reū ad iudicē incōpetentē. in. c. ex te- noze. n. 3. de foro cōpe. fo. 72.
- 6 Actor cōdēnatur in expēsis toties quoties deficit in probando. in. c. ij. nu. 1. de penis. fo. 153.
- 3 Actor et reus si vterq̄ probat q̄ sunt partes iudicis. in. c. ex cōquestiōe. nu. 17. de resti. spo. fo. 176.
- 7 Actor an melioris vel deterioris conditionis sit q̄ reus in matrimonijs et quod in pbatōibus interpretatio sit contra actorem. in. c. ex literis. n. 8. de spon. folio. 4.
- 3 Actoris intentio quinque modis dicitur fundari de quibus in gl. in. c. si nem. n. 13. de dolo et contu. fo. 200.
- 4 Actore non probante reus absoluitur et confessio facta nō pdest sed be- ne preiudicat consentienti. in. c. mulieri. n. 5. de iureiur. fo. 165.
- 5 Actore nō probante reus absoluitur qđ scilicet actor habuit dilationes ad probandū. alias secus. in. c. per tuas. nu. 7. de appel. fo. 125.
- 4 Actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam. in. c. i. n. 14. de pro- ba. fo. 3.
- Actor ad fundandam intentionem suā pōt cōpellere reū ad respōden- dū positionibus ibi. n. 17.
- 5 Actor excōicatus nisi prosequat per procuratōrē pcedet cōtra ipsum tanq̄ contra cōtumacē. in. c. exceptionē. n. 29. de excep. fo. 19.
- 1 Actor tenetur exprimere cām sue petitionis qñ petitio est contra ius. in. c. constitutus. nu. 2. de elec. fo. 169.
- 3 Actor qui obtinuit in possessorio in vno foro non tenetur in eodē foro respondere super petitorio qñ est diuersus forus. in. c. significauerunt. n. 1. de iudi. fo. 46.
- 4 Actor qñ dicatur nihil probasse. in. c. iuramentū. §. sane. nu. 6. de iureiur. folio. 186.
- 6 Actor si est excōicatus nō pōt contra aliquē iudiciū agitare si illud iudi- ciū agitur in ecclesia qz cū volūtariē agat non auditur qz nō pōt ingre- di ecclesiā secus si reus est excommunicatus: qz cū inuitus trabat qz lici- te intrat ecclesiā vbi iudiciū agitur. in. c. cū ecclesia. n. 5. de immu. eccle. et cem. fo. 226.
- 3 Actor qui intrauit possessorium non potest a reo conueniri. nec recon- ueniri super proprietate eiusdē vel vltius rei. in. c. fin. nu. 6. de ordi. co. fo. 151.
- 5 Actor pōt fundare intentionem suā super instrumētis per reū pductis in. c. cū venerabilis. n. 8. de excep. fo. 9.
- 3 Actor an sequat forū rei. in. c. et quis contra. nu. 2. de foro compet. fo. 51. et in repe. fo. 54.
- 3 Actor non debet audiri nisi offerat libellum in scriptis. in. c. i. n. 1. de lib. obla. fo. 93.
- 3 Actor nō tenetur in libello facere mentionē de exceptionibus rei quas tamen si opposuerit et non enarrauerit sibi imputet. in. c. si. nu. 7. de libel. obla. fo. 98.
- Actor qui expressit vnam causam in libello non potest obtinere si pro- bauerit ex alia. ibi. nu. 11.
- 5 Actor quo casu inuitus cogitur litigare postq̄ recepit literas super ali- qua causa. in. c. ex conquestione. nu. 10. de resti. spo. fo. 175.
- 3 Actor intentans vnam actionem an possit alias prosequi. in. c. ij. nu. 17. de libel. obla. fo. 96.
- Actiones vniuersales generales et particulares que sunt. ibidem. nume- ro. 19.
- Actor an possit minuire quantitatem in libello expressam absq̄ cōdem- natione in expēsis. ibi. n. 29.
- Actor an debeat in expensis condānari quando alterat libellum puta ei addendo et. ibi. nu. 32.
- 6 Actor si non probat nō cōpellitur reus aliquid probare. in. c. vnico. nu. 5. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 72.
- Actor regulariter debet probare etiam si reus assumpserit in se onus probandi. ibi. nu. 17.
- 3 Actor qui habet plura remedia contra reum contumacem vel econtra intentans vnū non prohibetur aliud prosequi. in. c. prout. nume. 20. de do. et contu. fo. 199.
- 3 Actor potest eligere vnū ex iudicibus quos habet reus. in. c. cum sit ge- nerale. nu. 2. de fo. compe. fo. 65.
- 4 Actor ad confirmandum probationem etiam in iudicio summario fas- ctam publicato processu licitum est producere illos primos testes non- novos. in. c. cum in tua. nu. 8. de testi. fo. 79.
- 5 Actor si non declarat rem petita in libello licite ab hoc grauamine ap- pellatur. in. c. significantibus. n. 1. de appel. fo. 117.
- 1 Actor potest fundare intentionem suam super exceptione aduersarij. in. c. ex parte decani. nu. 4. de rescrip. fo. 81.
- 6 **Actus** perueniens ad eum casum a quo non potuit efficari ba- bere principium annullatur. in. c. placet. nu. 5. de cōuer. coniug. fo. 169.
- 2 Actus factus per habilem et inhabilem simul an sustentetur per illū ha- bilem. in. d. c. cum super. nu. 11. de offi. deleg. fo. 87.
- 6 Actus qui pariter pōt referri ad malum et ad bonū debet referri ad bo- num secus si actus in se est malus licet aliquo respectu possit referri ad bonum. in. c. i. nu. 7. de clericis non residentibus. fo. 17.
- ¶ Cosse. Ego adduco eundem Abb. in. c. nisi essent. nu. 3. de preben. et in d. c. estote. nu. vi. et vii. et glo. in. c. absit. rj. q. ij. que dicit qđ si quis videret clericū amplexantē mulierem presumptio erit qđ cā benedicendi hoc fa- ciat qđ intellige qñ p parte sinistra presumptio nō est vehemēti⁹ q̄ pōt colligi ex consuetudine loci et qualitate personarū qz tūc facerem⁹ inter⁹

Repertorium singularium materiarum

- pretationem in deteriore partem. ut in d. c. i. et in c. cum in iuventute. de pur. cano. et bonus text. in c. h. xiiij. distin. et adduco glo. h. et ibi doc. in c. i. de iura. calum. lib. vi. ubi per illam glo. no. qd ubi qd arctatur per ius ad actum qui potest esse bonus et malus intelligitur quod illum actum non faciat ad malum perpetrandum sed ad vitandum. unde si statutum dicitur poneret quod licitum esset cuilibet interficere: deberet intelligi de homicidio permissio. Item si clerico prohiberet venatio per constitutionem episcopi non intelligeretur de permissa clericis: causa recreationis: sed de alia prohibita quia quedam est prohibita et quedam permissa. et adduco Bal. in l. si ad excludendam. C. de re. cre. et iureiur. ubi dicit quod ubi actus potest referri ad bonum et malum quia equivoce semper debet referri ad bonum. et adduco Do. de sancto. gemi. in c. i. de iureiur. li. vi. ubi dicit quod quando actus iuratus potest referri ad permissum et illicitum in dubio potius debet intelligi quod intentio iurantis referatur ad actum licitum quam prohibendum.
- 6 Actus qui debet explicari sub una forma si explicatur sub alia corrumpitur. in c. ex parte astensis. n. 9. de concess. preben. fo. 62.
- 1 Actum faciens contra ius preteritum prave consuetudinis an excusetur in vtroque foro. in c. cum venerabilis. n. 5. de consue. fo. 98.
- Actus omnis necessitate cessante videtur concessus propter ipsam. ibid. numero 7.
- 6 Actus gestus contra legem penalem an sit nullus et pena committatur. in c. si quorundam. n. 4. de solutio. fo. 100.
- 6 Actus validitas pendet a loco ubi fit non ubi habet exerceri. in c. cum olim. n. 1. de cle. conu. fo. 16.
- 5 Actus nullus vel sententia eo casu quo potest per partes confirmari valebit tantum ut pactum. in c. examinata. n. 4. de confirma. uti. vel inuti. fo. 146.
- 1 Actum aliquem explicandi auctoritate habentes si non legitime explicant non privantur tali auctoritate. in c. gratum. nu. 17. de postu. prela. fo. 100.
- 3 Actus autorizatus per excoicatum est ipso iure nullus. in c. si. n. 2. de p. cu. fo. 144.
- Actus gestus per universitatem in qua erant aliqui inhabiles est validus nisi in casibus de quibus in d. c. si. nu. 3. 4. et 5.
- 7 Actus contractus est ipso iure nullus. in c. tua fraternitas. n. 4. de sponsa. du. fo. 18.
- 3 Actus contentiose iurisdictionis facti in ecclesia sunt nulli secus actus voluntarie iurisdictionis. in c. si. nu. 18. de feris. fo. 141.
- 6 Actus gestus contra legem animatam valet mero iure licet contraveniens puniatur. in c. dilectus. nu. 4. et 12. de preben. fo. 35. 36.
- 4 Actus si est gestus absente domino et ex post facto superveniat scientia domini an presumatur ratum habere. in c. nonne bene. nu. 4. de presumptio. fo. 117.
- 5 Actus factus coram iudice incompetente an saltem valeat ut actus extrajudicialiter factus. in c. illud autem. nu. 15. de prescrip. fo. 26.
- 4 Actus explicandi a ieiunio. c. i. n. 2. de testi. fo. 31.
- 6 Actus gestus a non habente potestatem est ipso facto nullus potest tamen ratificari postea. in c. i. nu. 8. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Actus qui potest esse iustus et iniustus si fuerit gestus a viris circumscriptis presumitur iustus. i. in casu iusto gestus. in c. nisi essent. nume. 3. de preben. folio. 31.
- Actus gestus ab habente duplicem potestatem presumitur gestus in dubio ea potestate qua actus sustinetur. ibi. n. 4.
- 2 Actus nullus potest ratificari per tacitum consensum in c. i. n. 4. quod metus cau. fo. 149.
- 4 Actus geminatus ubi requiritur an sufficiat unus cum iuramento. in c. cum contingat. n. 5. de iureiur. fo. 155.
- 6 Actus factus contra legem an et quando sit nullus. in c. ad apostolicam. n. 11. de reg. fo. 161.
- Actus factus sollemnitate statuti valet si statutum non procedit ulterius actum annullando. ibi.
- Actus perfectio reservatur superioribus. in c. quanto. n. 6. de consuetud. di. fo. 95.
- 6 Actum aliquem qui potest libere facere potest illud expedire alio non vocato tamen non potest tradere possessionem possessore non vocato. in c. de multa. n. 3. de preben. fo. 36.
- 7 Actus an attendat tempus quo fuit celebratus an tempus quo exercetur. in c. si. n. 3. de sen. excom. fo. 193.
- 2 Actus de nocte celebratus attribuitur sequenti vel precedenti die secundum quod sit ante vel post mediam noctem. in c. consuluit. nu. 6. de offi. deleg. fo. 88.
- 4 Actum probare satis est fundati se super actu. licet non probet habilitatem persone. in c. in presentia. n. 4. de proba. fo. 14.
- 6 Actus factus contra iuramentum tenet tam in temporalibus quam in spiritualibus licet contra faciens sit perius. in c. dilecto. n. 17. et n. 19. de preben. fo. 34.
- 1 Actus factus an ruat si de honestate non erat sciendus. in c. bone memorie. el. h. n. 11. de elec. fo. 158.
- 6 Actus an vitietur ex falsa causa quando ex alia causa poterit explicari. in c. ex parte. n. 4. et 8. de conuer. coniug. fo. 169.
- 3 Actus qui venit explicandus a duobus et unus obtinet personam illorum duorum potest illum actum expedire uno contractu absque quod dicat hoc facio ut talis et talis. in capitu. causam que. el. j. numero. 10. de iudicis. folio. 25.
- 1 Accusatus non valet nisi servetur forma a iure inducta et in casu permissio a iure. in c. que in ecclesiis. n. 4. de costi. fo. 23.
- 1 Actus si debet explicari cum consensu alicuius qui non vult vel non potest consentire an possit explicari sine consensu. in c. ex parte. nu. 3. de constituto. fo. 40.
- 7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in unum conveniuntibus adeo quod non valeret si omnes per se dicerent votum suum. in c. si. n. 2. de iur. fo. 134.
- 1 Actus presumitur factus legitimo tempore nisi contrarium probetur. in c. constitutus. n. 3. de rescrip. fo. 61.
- Corse.** Facit optime. c. accedens. de conuer. coniuga. et c. cum virum. de regu. et ibi domi. Abb. in. iij. no. dicit quod ubi actus consuevit fieri in certa etate seu tempore si apparet factus et celebratus ille actus presumitur factus in etate seu tempore consuetudo. et dicit de hoc esse ibi text. no. sicut in simili dicitur quod si quis obligatur ad aliquid faciendum et illud apparet factum presumitur factum ab eo qui ad hoc erat obligatus. pro hoc bo. ter. et ibi docto. in l. secunda. de alimen. publi. presan. Ego al lego Barto. in l. cum servus. ff. de verborum obligatio. ubi dicit quod ubi aliquod factum seu aliquis actus requirit sumptum presumitur factus ab illo qui facere tenebatur per textum notabilem in dicta. l. secunda. que est si. C. de alimen. pupil. presan. Ex quo infertur quod si capella reperitur in ecclesia constructa presumitur ab illo herede qui gravatus erat a testatore illam fieri. ideo voluit Barto. in l. nomine. C. de arbi. tu. te. et Bald. et Sal. in d. l. fina. et Bald. in d. l. id quod pauperibus. C. de episcopis et cleri. et in l. fina. §. in computatione. C. de iure delibe. et in l. in fine. C. de fruct. et lite. expend. et in rubric. C. de fide instrument. in. xvij. colum. in versicu. sequitur videre de scriptura quorundam. Joann. de imo. post alios in c. i. et eccle. benefi. et de. de ancha. in c. fundamenta. de electio. libro. vi. faciunt nota per docto. in l. nescimus. ff. de nego. gest. idem tenet Joannes de imol. in dicta. l. cum servus. reprehendens Angel. ibi qui tenebat contra Barto. per regulam. l. ei qui. de probatio. dicens quod opinio Barto. non probatur in dicta. l. fin. sed secundum Imo. optime probatur ibi opi. Barto. si bene consideretur. et de. de cast. et Raph. in d. l. cum servus. dicunt quod si heres fuit in mora faciendi capellam et post mortem ibi reperitur facta capella non excusabitur heres a pena de qua in aut. hoc amplius. C. de fidei. secus si ante mortem facta fuerit etiam ab alio perveniente. quia excusabitur heres a pena. argumen. l. sororem. et ibi nota. per Barto. C. de his qui. ut indig. et certe Barto. non discrepat ibi ad hoc. sed idem Barto. in l. qui sub conditione rationum. ff. de condi. et demon. videtur tenere contrarium eius quod dicit in d. l. cum servus. volens ibi quod non sufficiat expressam rem factam nisi ille qui eam facere tenebatur probet eam fecisse per. l. excellentie. in versicu. flagitantibus idem erogasse monstraverunt. C. de croga. mili. anno. libro. xv. Jo. de imo. in d. l. qui sub conditione. ponderat istam contrarietatem Barto. et concludit quod aut erant aliquae coniecture quod sumptus fecit ille qui allegat se eos fecisse. et procedit opinio Barto. in dicta. l. cum servus per. d. l. fin. ubi si pupillus moriatur apud tutorem presumitur alius a tutore quod pupillus propter imbecillitatem etatis et industrie non presumat aliunde sibi fuisse de alimentis providere. alias autem procedat opi. contraria per. d. l. excellentie.
- 5 Actus gestus a iudice post appellationem extrajudicialis est ipso iure nullus. in c. dilecti filij. el. j. n. 2. de appel. fo. 119.
- 3 Actus collegij expediuntur per consensum reddituum in communi non singulariter. in c. cum ecclesia. n. 14. de cau. pos. et pro. fo. 154.
- 5 Actus vel contractus a prin. nullus an et quando convalide iure superveniente. in c. cum ex officijs. n. 36. de prescrip. fo. 38.
- Actus in iudicio obtinenti quomodo inducant consuetudinem. in c. si. nu. 16. de costi. fo. 106.
- Actus vnicuique habens spatium successum inducit consuetudinem. ibi. numero. 17.
- 3 Actus excoicandi an possit prescribi. in c. olim inter. n. 8. de resti. spolia. folio. 190.
- Accessorium** sequitur suum principale licet minus dignum. in c. quod in dubijs. n. 4. de consecra. eccl. vel al. ta. fo. 207.
- 7 Accessorium an sequatur naturam sui principalis. in c. latores. n. 6. de cleri. excom. fo. 140.
- 4 Accessorium an valeat sine principali. in c. debitorum. n. 2. de iureiurando. folio. 131.
- Corse.** Adde quod accessorium tollitur sublato principali. l. cum principalis. ff. de reg. iur. regula accessorium. de regul. iur. libro. vi. cum fin. l. imita istud vulgatum quando tollitur de iure communi. secus si tollitur de iure speciali puta per restitutionem in integrum. ita probatur in l. si. §. lucius. ff. de condi. inde ubi habetur quod restitutio concessa super principali non extenditur ad accessorium. ita concludit Jo. de anna. in c. olim. in vi.

Super Lectu. Panormitani.

- in. vi. col. in glo. ff. super verbo adherentes. de accu. et idem Jo. de anna. in. c. si quis de fimo. in. q. col. in glo. ibi in ea gl. ibi. c. debitorum de iureiu. nam glo. ibi oppo. de dicto. c. debitorum. et non soluit. doct. remittit se ad ibi no. glo. videtur velle quod contrarium sit regulariter verum videlicet quod ubi non tenet principale nec eius accessorium etiam iuramentum sed sit speciale in casu illius. c. non tamen assignatur aliqua specialitatis ratio. quidam dicunt quod aut principale est contra ius et utrumque vitatur aut est preter ius: et tunc accessorium non vitatur per id quod queritur in. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verb. obli. sed illa ratio non est bona: quia usure sunt contra ius diuinum et canonicum. ergo et. ideo solent dici quod ubi est eadem ratio prohibendi principale et accessorium et tunc utrumque vitatur. aut non est eadem ratio et preedit in. c. debitorum. q. in p. missione usurarum agitur et queritur obligatio parti que illicite recepit ideo vitatur ipsum principale. sed per accessorium iuramenti agitur ut queratur obligatio deo ut ibi et in. c. si christus. eo. tit. et ideo non vitatur accessorium cum possit iuras illud seruare sine interitu salutis eterne: ergo seruandum. c. si vero. c. cum contingat. de iureiu. et dicit ibi Jo. de ana. q. ista sol. est cōis et forte contra illum text. et istud idem videtur sentire Abb. bas. ibi. nu. 5. sed iudicio meo non est contra illum text. d. c. si quis. nā iuramentum in casu. d. c. debitorum. quo ad iurantem potest seruari sine interitu salutis eterne. sed in casu. c. si quis. iuramentum seruari non potest sine interitu cum sit prestitum super re turpi quo casu nullam parit obligationem. c. si de pac. et iuramentum non extenditur ad turpia et illicita. c. si de furetur. lib. vi. c. si. et istud videtur sentire glo. in. d. c. si quis. unde quoad deū non fuit sibi quesita obligatio. et ideo non tenet. quia eadem ratio que concurrat in principali eadem et in accessorio in quo casu utrumque vitatur. secus in. d. c. debitorum.
- 5 Accessorium remanet aliquando sublato principali. in. c. si. n. 7. de bis que fi. a ma. par. c. fo. 70.
- 6 Accedens ad papam an sit tutus quod interim causa non moueatur in partibus contra eum. in. c. ut debitorum. n. 19. de appel. fo. 127.
- Acceptio** personarum non debet esse pence papam. si quis sunt persone equalis cognitionis alias secus. in. c. extirpan de in rege. §. qui vero. nu. 45. de preben. fo. 45.
- 3 **Acceptilatio** inutilis an et quando habeat vim taciti pacti. in. c. significasti. nume. 20. de foro compet. fo. 87.
- 7 **Acquisita** ex negotiatione illicita sine alicuius calumnia non subiacent restitutioni regulariter licet aliquando distribuatur inter pauperes. in. c. cum sit. nu. 2. de iude. fo. 98.
- 6 Acquirens aliquid ultra debitum in negotiationibus an et quo casu teneatur illud in foro anime restituere vel in pauperes erogare. in. c. q. ple. ri. n. 34. de immu. eccle. fo. 233.
- 6 Acquirens ex contractu ipso iure nullo propter solennitates non seruatas tenetur rem illam in foro conscientie restituere secundum opinionem que non est vera. ibi. n. 28. et 31.
- 7 **Accusator** si per collusionem desistat ab accusatione non impedit facultatem iterum accusandi. in. c. in tñ. nu. 1. 3. 4. de collu. de. fo. 135.
- 5 Accusatus si nihil fuit probatum contra ipsum et ideo absolutus an possit iterum accusari. in. c. quāuis. nu. 21. de re iudi. fo. 83.
- 6 Accusator ubi quis non potest dānari. in. c. vnico. n. 3. 6. et 16. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 72.
- 7 Accusatus debet comparere ad instantiam illegitimi accusatoris ad allegandum privilegium suum alias punietur tanquam contumax licet appareat quod fuerit per minus idoneam personam accusatus. in. c. veniens. n. 9. de accu. fo. 62.
- 7 Accusatio tendit ad finem punitiōis scilicet vt accusatus puniat secundum qualitatem delicti denuntiatio vero qualiscunque sit tendit ad finem corrigendū. in. c. super bis. n. 2. de accu. fo. 64.
- Accusatio non dicitur criminis quā per eā non agitur ad penā: sed solum vt accusans priuet certa re. ibi. nu. 4.
- Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere. fallit vt ibid. numero. 6.
- Accusator criminofus non repellit quando prosequitur iniuriā propriā ibi. nu. 9.
- 3 Accusatus de vulnere cum sanguine absoluit si probatur tantum de vulnere sine sanguine. in. c. examinata. n. 6. de iudi. fo. 38.
- Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum. in. c. cum ecclesia stice. n. 14. de excep. fo. 4.
- 7 Accusator si desistat ab accusatione debet iudex perquirere an fecerit per collusionem in. c. de collu. de. fo. 135.
- Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati. ibi. nu. 2.
- Accusator si ab accusatione desistat potest et debet iudex ex officio suo super crimine inquirere. ibi. n. 1.
- Accusatores plures super eodem crimine an et quā debeant admitti. ibi. numero. 3.
- 7 Accusator si desistat ab accusatione an possit iudex ex officio inquirere siue delicta sint prolata siue non siue sit finita instantia siue non. in. c. criminali. nu. 1. de collu. de. fo. 135.

- 7 Accusatio debet intelligi large vt comprehendat strictam accusationem quando agitur ad vindictam publicam et etiam vt comprehendat accusationem largam quando solū agitur vt priuetur beneficio suo: illa enim non est stricta accusatio quia non intēdit depositionem ab ordine. in. c. super bis. nu. 5. de accu. fo. 64.
- Corset.** Ego dico quod verbum accusatio adaptatur cause criminali civili et pecuniarie in larga significatione. vt in. l. qui accusare. C. de edendo. et est glo. solennis in. l. viro atque vxore. ff. solut. matri. et ibi per legistas. et ibi Bal. not. et Moder. Jo. an. d. Ant. Jo. de imo. et Abb. in. c. cum in tua. de testi. numero. 1. fo. 66. ter. in. c. omnibus. v. q. vi. et ibi Domi. de san. geni. Sede. de senis in confi. xxiij. inci. Titius electus in prelatum. ubi dicit quod significatū huius verbi accuso interpretabitur ex fine ad quem agitur et dirigitur conclusio libelli: quia non est nouum. quod precedentia restringantur et regulentur per sequentia. ff. de pe. leg. l. nam quod liquide. in. fi. et de leg. i. l. si seruus plurium. in. fi. l. talis scriptura. ff. eodē. c. scōo requiris. c. inquisitioni. de appel. cum simi. refert et sequit do. And. barba. in. c. si. in. q. col. de confi. et in. c. tue. de proc. et ibi do. Abb. nu. 5. per eundem Abb. in. c. si. numero. 3. in. q. no. vt lite peden. et in. c. li. teris. in. glo. i. de presump. et in. c. series. in. q. neta de testi. et in. c. preterea. de testi. cog. et in. c. i. vt lite non constet. et in. c. preterea. de appel. et adduco Jo. de fan. in. c. nemo. xi. q. i. ubi dicit quod verbum accusare large sumptum verificatur tam in causa civili quam in causa criminali. tamen Spec. in. tit. de accu. §. i. ver. quid si primo dicit quod si aliquis produxit libellum et vitatur isto verbo accuso: et non includit quod petat illum puniri criminaliter quod nihilominus ille puniendus est criminaliter si apparet illum puniendum de crimine et deliquisse. sed domi. Lud. roma. in. d. l. viro atque vxore. damnat doctrinam Specu. et Bald. quia ubi in libello est verbo accuso potest accipi civiliter vt ibi dicit glo. in. d. l. qui accusare: sed in penis debemus accipere rem in mitiori significato. l. preses. ff. de penis. do. meus tangit in. c. dilecti. de iudi. et in rubri. de accusa. in additioni. et dicit quod doctrina Specu. est vera: quia verba debent intelligi in proprio significato. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager. vctig. vel empbi. petat. c. susceptum. de rescrip. libro. vi. cum ergo verbum accuso: proprie denotet causam criminalem: ergo et. Item in causa civili non cadit proprie pena: sed in causa criminali. et vide quod voluit Sed. in cōfi. xxiij. et adduco Domi. de san. geni. in. c. si. de dolo et contu. li. vi. Ego dicere in isto modo quod aut ex precedentibus et sequentibus potest apparere an causa sit criminaliter intentata aut civiliter: et tunc causa illa erit criminalis: aut civilis per do. Frid. de senis confi. xxiij. aut non potest hoc apparere nec ex precedentibus aut sequentibus: et tunc quicquid dicant Spec. et do. meus do. Anto. dico quod causa erit civilis quia in dubijs maxime penales debemus benigniorem partem eligere. regula in penis. de regu. iur. lib. vi. ff. de reg. iur. l. semper in dubijs. cum si. et hoc videtur sentire Frideri. in loco preallegato. idem dicemus de verbo actio: quod de suo largo significato adaptatur cause civili et criminali. l. iij. ad fi. ff. de sepul. viola. l. agraria. ff. de termi. mo. do. meus do. Anto. in. d. c. si. in. q. col. lum. de confi. et in. d. c. dilecti. in. v. col. et dicit Ludo. ro. in. d. l. viro atque vxore. quod si constituo procuratorem ad agendum poterit accusare. q. sub verbo actio comprehenditur accusatio. Et concludere quod proprie verbum accusatio denotat causam criminalem vt per totum titulum. ff. et c. de accu. inproprie denotat causam civilem vt in rubro et in nigro. qui ma. accu. pos. et in. d. l. qui accusare. et sic attenditur materia subiecta. argu. l. si vno. ff. loca. cum simili. verbum actio proprie denotat causam civilem. vt in. d. l. iij. §. si. ff. de sepul. viola. et in. d. l. agraria. et sic verba intelliguntur secundum subiectam materiam per. d. l. si vno. et c. constitutus. de res. lig. do. cum vulg.
- 7 Accusator et accusatus si simul cōuersant presumitur collusio siue preuaricatio inter ipsos. in. c. de bis. n. 8. de accu. fo. 58.
- 7 Accusatus degradatus sed inquisitus non in. c. inquisitionis. n. 6. de accu. fo. 68.
- 1 Accusatus ab vno si fuit absolutus non potest ulterius accusari. in. c. cum dilecti. n. 15. de elec. fo. 133.
- Accusator non repellitur tanquam inhabilis ab accusato quia ipsum in familiaritate approbavit licet paulo ante accusans ipsum expulerit quia presumitur fecisse in fraudem. in. c. nulli episcoporum. nu. 2. de accusa. folio. 2.
- Accusatus eo casu in quo non potest suū accusatorem repellere an possit ipse accusans per iudicē ex officio suo repelli. ibi. n. 3.
- 4 Accusator proprie est quā agitur criminaliter. in. c. cum in tua. nu. 1. de testib. folio. 78.
- 7 Accusatus ab illegitimo accusatore potest ab alio legitimo accusari. in. c. cum p. manconella. n. 4. de accu. fo. 59.
- 7 Accusator potest ante descriptionem ab accu. desistere tñ super hoc ulterius non audiet. in. c. licet in beato. n. 1. 4. de accu. fo. 61.
- Accusatio non potest fieri per literas sed denuntiatio sic. ibi. nu. 2.
- Accusator si non prosequitur accusationem intra terminum sibi vel a iudice vel ab accusato datum post illum terminum non audietur. ibidem. numero. 5.
- Accusator an et quando potest desistere ab accusatione sine metu tur

Repertorium singularium materialium

pillam. ibi. n. 6.

3 Accusatus de vulnere cum sanguine absoluit si probatur tñ de vulnere sine sanguine. in. c. examinata. n. 6. de iudi. fo. 38.

Corise. doc. excellentissimus. Adde q. accusator non cogitur apponere diem vel horam perpetrati delicti. ut in. l. libellorum. ff. de accu. canonizata q. questio. viij. Sed quid si reus petit accusatorem cogi exprimere diem commissi criminis pro sui defensione. Bar. in. l. is qui reus. ff. de pu. in. concludit quod potest cogi si iudici videbitur per. l. vbi cunq. ff. de inters. ro. actio. 7. c. cū iohannes eremita de si. in. l. i. c. iudicante. in. xxx. q. v. idem voluit in. l. libellorum. ff. de accu. 7. in. l. pantomus. ff. de acquir. bere. 7. ibi do. Alex. imo 7. idem voluit Bar. in. l. q. quod si ephefi. ff. de eo quod cer. lo. in. ver. vlti. hic videtur casus 7c. vbi dicit ibi videri casum huius questionis. nam quādo omisso loci vel diei aufert reo defensionem cogitur accusator apponere diem vel locum. 7. dicit illum textum ad hoc non allegasse in. d. l. is qui reus. Joannes de imo. ibi scilicet in. d. l. is q. reus tenet contrarium per. d. l. libellorum. non obstat. l. vbi cunq. p. calles gata. quia debet intelligi in casibus in quibus non reperitur a iure specificata. quia debet intelligi in casibus in quibus non reperitur a iure specificata. l. doli clausula. ff. de verbor. obliga. 7. facit. l. sanctio legum. ff. de penis. Jo. de ana. in. c. qualiter 7. quando. el. q. in. q. debet igitur ad finem. refert Bar. 7. Jo. de imo in. d. l. is qui reus. Salice. in. l. penulti. in. secunda col. in. ver. q. uero an dies commissi criminis 7c. C. de accu. sequitur opi. Barto. quam docto. communiter sequuntur in dicta. l. libellorum. hanc partem tenet practice doctor Ang. arc. in tractatu suo malefactorum. in. ver. de presenti anno. 7. ibi Moderniores in additionibus suis. 7. hec opinio mihi placet tanq. iuri 7. equitati consona per argumentum optimū 7. quasi expressum in dicta. l. q. quod si ephefi. 7. licet loquatur de loco validum est argumentum de loco ad tempus. ut leg. 7. nota. in. l. vinum. ff. si certū petā. non obstat. l. libellorum. quia procedit quando reus non petit ad sui defensionem diem certificari. vel alio modo. respondeo quod licet de rigore iuris hoc fieri non debeat ut in. d. l. libellorum. imilominus de equitate hoc facere debet. per. d. q. quod si ephefi. 7. vbi in aliquo casu reperitur equitas scripta 7. rigor scriptus equitas scripta preferitur rigori scripto. ut legi. 7. no. in. l. placuit. C. de iudi. 7. in. c. fina. de transactio. sed equitas reperitur scripta in. d. q. quod si ephefi. ergo 7c. non obstat quod dicit Jo. de imo. quod clausula generalis 7c. quia salva pace licet illa theoricā sit vera tamen in casu nostro est quasi casus specificē prouisus per. d. q. quod si ephefi. Subdit tamen Salice. vnum sempiterna memoria dignum 7. in practica seruandum in. d. l. penul. se non credere iudicem bene 7. iuridice facere si prius accusatorem ad certiorandum eum compelleret q. reus iudicem certioraret de die 7. tempore sue absentie vel de alio simili propter quod intentionem accusatoris vellet elidere 7. hoc ne quid malignetur circa testes quod volunt euitare. l. libellorum. ff. de accu. que accusatorem noluit arctare ad ponendum diem vel horam. arg. ff. de eden. l. i. q. editiones. 7. pro hoc etiam facit quia petens sibi aliquid impleri ex eius parte debet prius impleuisse. l. iulianus. q. offerri. ff. de actio. emp. cum simi. 7. hoc dictum Salice. refert Ang. arc. 7. sequitur in dicto ver. de presenti anno. 7. ibi per Modernos. 7. in iudicando 7. cōsulendo interpede sequeretur ad excludendum omnem malignitatem. Tñ in facti contingentia limitabam hoc dictū nisi reus bone fame opinio nis 7. vite extaret 7. non esset verisimile eū maglinari ac calūniari. 7. mouebatur ex eo quod voluit Barto. in. l. si in fine. ff. de bere. in. l. i. C. si seruus ad decu. aspira. 7. laudo. ro. in. l. q. ff. de vscap. quod si aliquis accusat vñ qui audierat dici a persona fide digna quod ille cōmiserat delictū quod si iste accusator non probat q. non puniatur tanquam calumniator quia habuit iustam causam credulitatis ex autoritate illius persone fide dignę. 7. vide gl. quam alleg. Ludo. in. d. l. q. in. c. finem litibus. de dolo 7. contuma. 7. ibi Hostien. dicit quod si persona sit valde religiosā magne conscientie quod presumitur pro illa quod non calūniatur. arg. ff. de no. ope. nuntiā. l. q. 7. sequitur Jo. and. 7. communiter omnes l. i. cet domi. Cardina. videatur tenere oppositum ex eo quod non apparet de alia causa ex quo succumbit presumptio est contra eum. sed certe secū dum Joannes de imo. satis videtur equa opinio Hosti. quia si alias sit vite religiose 7. magne conscientie non debet presumi quod in hoc fuerit calūniatus argumen. d. c. secundi. facit text. not. valde. in. c. nisi essent. de preben. vbi tex. probat quod solēntas extrinseca nō presumitur. l. sciē dum. ff. de verb. obligatio. tamen hoc est verum nisi actus esset gestus a persona fide digna. quia presumitur quod omnes solēntates interueniunt. d. c. nisi. 7. idem si fiat ab alio interueniente presentia persone fide dignę. ut est text. 7. ibi dominus Anto. in. capitu. dilecti. de arbi. ad hoc allegat Ludo. roma. vbi supra. 7. not. Innocen. in. c. i. de ele. peregr. vbi licet aliquis probet quod ipse sit diaconus non tamen propterea probat se habere alios ordines qui necessario requiruntur anteq. sit diaconus. quod est verum. dicit Inno. ibi nisi iste clericus sit factus diaconus a persona maxime autoritatis: quia tunc non est verisimile quod persona illa illum ordinasset ad diaconatum nisi habuisset alios debitos ordines. ita refert ibi Abbas nu. 6. ex quo dicto. 7. d. c. nisi subdit Ludo. quod canoniste ibi dant sing. limitationem ad dictum Inno. in. c. q. de dila. vbi dicit quod si iudex dicit in sententia pronuntio talem filiumfamil. posse testari quod licet hec sententia possit valere in causis filibus vel quasi. tamē

illa sententia est ipso iure nulla, hoc tamen nisi illa persona que dedit illa sententiam sit persona magne autoritatis, quia tunc sententia valebit: sed rescindetur remedio appellationis, quia non est verisimile quod succet sententiam contra iuris errorem expressum, argumentum text. not. in. d. i. cto. c. nisi. nam vna persona fide digna dat iustam causam credulitatis. dicit gloss. 10. in. l. Titio fundum. ff. de conditi. 7. demonstra. 7. plene Ludo. in. d. l. q. 7. benitas vite tollit suspicionem malignitatis. dicit domi. Anto. in. c. pos. remo. de appella. 7. succedit loco satisfactionis. ut dicit gloss. no. in. l. i. ff. de ri. nup. quam allegabat Bald. in. c. q. de iud. 7. in. c. q. de eo qui mit. in. pos. causa rei seruau. 7. facit quod not. Ange. in. l. si a. bo nefidei. ff. de rei vendicatione. Lap. alleg. c. xvij. Bald. in. c. cum contino gat. de rescrip. 7. in. c. veniens. el. q. de testi. gl. in. c. expedit. xij. questione. i. tex. in. d. c. q. ff. de noui ope. nunti. 7. in. c. in nostra. de procu. facit tex. in. c. si cut olim de accu. licet Bald. aliter voluit in. c. iurauit. de prob. 7. in. c. i. ut lite. penden. 7. hec fecerunt profecto iudicem variare. 7. puto hanc limitationem de iure fore veram 7. hoc posui ut posteris materiam aliquid dicē didarem.

7 Accusatus si quam exceptionē habet contra accusatorem debet illam opponere ante cōtestationē litis alias secus nisi de nouo venerit in sui notitia. in. c. j. n. 3. de accu. fo. 55.

Accusator non debet esse criminosus nec male fame nec inimicus. ibi. numero. 4.

Accusator criminosus repellitur de iure canonico ab accusando quando prosequitur vindictam publicam secus si propriam quia tunc quilibet criminosus admittitur. ibi. n. 5. 6.

Accusator qñ repellitur tanq. indignus absoluitur accusatus ab obseruatione iudicij. ibi. nu. 1. 2. fo. 56.

Accusatus non tenet cōparere ad instantiam illegitimi accusatoris. ibi. nu. 13.

Accusator si post inchoatam accusationem efficiatur illegitimus non repellitur a iudicio. ibi. n. 15.

Accusatus si post inchoatā accusationem inceperit habere aliquod priuilegium pōt illo uti ut tali accusatione excuset. ibi.

7 Accusatio debet fieri ab illis quorum interest alias esset nulla. in. c. illa p. positorum. n. 1. 5. de accu. fo. 56.

7 Accusari an poterit per procuratorem prouocatus ad iniuriam 7. an liceat statuto faciente mentionem de percutiente. in. c. j. n. 2. de iniu. fo. 66. 7. v. de. in. nu. 4.

3 Accusatus non potest regulariter suū accusatorem accusare pendente accusatione contra ipsum. in. c. q. n. 3. de ord. cog. fo. 146.

7 Accusans criminosum sed potius ex odio q. ex zelo peccat: alias secus. in. c. accusasti. n. 1. de accu. fo. 58.

1 Accusatus de percussione cū sanguine absoluit si testes probant percussione sine sanguine. in. c. dudum. el. q. n. 37. de elec. fo. 178.

7 Accusans aliquē calūniōse debet ex officio iudicis puniri 7. iudex non puniens est redargutione dignus. in. c. j. n. 1. 2. de calum. fo. 75.

4 Accusare volenti de falso pōt statui terminus peremptorius quo elapso nō pōt accusare. in. c. accepimus. n. 3. de si. in. l. fo. 100.

5 Accusatio nō pōt fieri ab existente in peccato mortali nisi accusans p. sequatur iniuriam propriam. in. c. a nobis. n. 10. de excep. fo. 3.

3 Accusator si cessauerit ab acul. potest iudex ex suo officio inquirere. in. c. constitutus. nu. 2. de appel. fo. 114.

7 Accusari nō d. q. qui a pluribus vindictam publicā prosequentibus. sed ipsorum vindictā sic. in. c. si quis episcopus. nu. 2. de accu. fo. 56.

4 Accusatio qñq. ponitur pro actione. in. c. series. nu. 1. de testi. fo. 58.

7 Accusator si desistat ab accu. potest iudex ex officio prosequi 7. inquirere. in. c. qualiter 7. quando. el. q. nu. 22. de accu. fo. 73.

Accusatus de aliquo crimine vel denunciatus non potest interim promoueri neq. ad seculares vel ecclesiasticas dignitates. in. c. omnipotens. nu. 1. 7. 2. de accu. fo. 56.

Accusatus pendente accu. non priuatur iuribus vel dignitatibus suis licet de nouo interim non possit acquirere. ibi. nu. 3. fo. 57.

7 Accusans matrimonium propter questum repellitur. in. c. significante. nu. 1. qui matri. accu. pos. fo. 45.

Accusatio ob turpem causam facta non debet admitti. ibi. nu. 4.

7 Repellitur ab accusatione matrimonij qui denuntiationis tempore tacuit nisi denuntiationem probaliter ignorauerit vel iuret de nouo didicisse. 7. quod malitiose non accusat. in. c. si. nu. 1. qui matri. accu. pos. fo. lio. 46.

Elb accusatione repulsus an ad denuntiationem admittatur. ibidem. nu. mero. 8. 7. 10.

Accusator 7. testis qui loquuntur de auditu an sint audiendi. ibi. n. 10.

7 Accusatio 7. testimoniū in matr. matrimoniali causa fieri debet personaliter 7. non per literas. in. c. a nobis. nu. 1. 7. 3. qui matri. accu. pos. fo. lio. 45.

4 Accusatus de crimine in causa civili admittitur in testem. in. c. si. nu. 3. de testi. fo. 89.

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis criminibus. ibi. numero. 4.

Accusatus de crimine si appellauit an admittat in testem. ibi. nu. 5.

Accusatus

Super Lectu. Panormitani.

7 Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorem repellere potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli. in. c. nulli episcoporum. n. 3. de accu. fo. 57.

Corse. Contrarius tamen in simili videtur sentire Bar. in. l. non solum. §. si. ff. de iur. iur. ubi tenet quod si aliquid denegat audientia vigore statuti non potest iudex ex officio suo procedere ad offensionem illius, sed Abb. in. d. c. nulli episcoporum. in. gl. i. in fin. placet multum illa glo. arg. in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de via publi. Ego pro ista opinione adduco do. 11. det. de ancha. in. c. cum in. ter. de excep. ubi dicit quod si quis iniuriat excoicato qui non potest agere ad vindictam iudex ex officio suo poterit prosequi. et alle. Old. 11. Dilleu et Gasco. de are. in. l. item apud labeonem. §. ait pretor. ff. de iniur. vide Bald. in. rub. C. de manu. vindi. et in. l. cum lege. et ibi Jo. de imo. ff. de test. et in qua dam sua disputatione inci. statuto cauet quod fenerator. et Jo. de imo. in. l. de pupillo. §. si procurator. ff. de no. ope. nu. oes. in. l. i. §. sublata. ff. ad tre. bel. Bald. in. c. i. de rescrip. lib. vi. ita concludit Ang. in. l. pe. et fin. ff. de pe. bere. do. Ant. in. c. cum dilectus. de consue. et in. c. bone. de postu. prela. el. i. quod ubi obstante sibi aliqua censura quis non potest opponere iudex ex officio suo poterit. et alleg. In. in. c. cum olim alias. in. c. cum venerabilis. de excep. et hoc ne aliquis locupletetur. cum aliena iactura. et vide quod voluit do. Anto. in. c. i. de iud. et in. c. vnico. de lite. conte. et in. c. cum iohannes. ere. mita. de fi. instru. ubi dicit quod licet reus post conclusionem causam non possit producere instrumenta et testes ut in. c. cum dilectus. de fi. instru. tamen iudex officio suo poterit et dicit se in facto ita obtinuisse. Sed iudicio meo hoc perbat ter. in. c. cum iohannes. palle. et vide quod voluit do. do. de san. gemi. in. c. indubitabilibus. §. sane. de elec. lib. vi. ubi dicit quod licet contra actum concernentem utilitatem publicam pars repellat a potestate excipiendi vel addicendi nihilominus potest superior ex officio inquirere an actus sit legitimus vel non. et vide Bar. in. cons. inci. Dico de Bononia. et ad. l. non solum. §. si. et quod voluit ibi Bar. ruderipote hoc modo ad concordiam reducendo quod aut quis faceret aliquid ex dispositione legis et tunc hoc casu iudex non poterit. quod quos lex prohibet omnino prohibet. et ita procedat. l. non solum. et Bar. ibi. aut quod est prohibitis facere aliquid ex facto et dispositione sua. et tunc procedit dicta in contrarium. et de materia vide do. meum do. Anto. in. d. c. nulli. et in rub. de accu. et Bal. in. l. i. C. si tutor vel cura. non ges.

7 Accusatio non potest fieri per alium vel per scripturam sed denuntiatio sic. in. c. cum dilectus. n. 2. de accu. fo. 68.

4 Accusatus negando veritatem peccat mortaliter. in. c. i. n. 3. de test. cog. folio. 90.

7 Accusatio criminis an possit fieri post baptismum. in. c. gaudemus. nu. 16. de iur. fo. 49.

Additio vel suppletio quod fit ad aliquem actum debet fieri quando potest fieri ipse actus. Ant. in. c. si. n. 1. de sacra. no. ite. fo. 51.

Adiuuare potius debemus populum quam amicum. in. c. cum sacerdotis. n. 6. de postu. fo. 139.

Adiuuare an potius teneamur patrem quam patriam. ibi. n. 7.

7 **Administratores** quando reddunt rationem administrationis eorum non statim regulariter eorum iuramento nisi in minimis. in. c. qualiter et quando. el. h. n. 26. de accu. fo. 73.

Administratores diffamatus de dilapidatione potest compelli ut reddat ad administrationem. in. c. qualiter et quando. el. h. n. 4. de accu. fo. 73.

Administratores alicuius rei habet facultatem agendi super iuribus illius administrationis. in. c. cum deputati. n. 1. et 2. de iudi. fo. 40.

5 Administratio si est concessa alicui non intelligitur data potestas dilapidandi vel donandi et similia faciendi. in. c. veniens. nu. 21. de prescri. fo. 44.

6 Administratores vel dispensatores si aliquid querunt an presumantur querere ex administratione an ex industria. in. c. vt vnus. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.

4 **Adminicula** que sunt in casu. c. preterea. de testi. ibi. n. 7. fo. 59.

Admonitiones due sufficiunt ad validitatem denuntiationis. in. c. in omni. n. 2. de test. f. 37.

7 **Adoptio** non iuridice facta non causat legale cognitionem. in. c. vnico. nu. 3. de cogn. leg. fo. 28.

Adoptata si non transibit in potestatem adoptantis an possit in uxorem duci per filium naturale adoptantis. ibi. n. 5. fo. 60.

Adoptio siue legalis cognatio an impediat et dirimat matrimonium. ibi. nu. 6.

4 Adoptiuus non excludit substitutum. in. c. in presentia. nu. 20. de proba. fo. 4.

6 **Adorari** nemo debet sanctus etiam quod faciat miracula sine licentia pape. in. c. i. n. 1. et 3. de reli. et vene. san. fo. 217.

6 **Aduene** debet obseruare consuetudinem loci ubi reperiatur. in. c. consilium. nu. 6. de obser. ieu. fo. 218.

Aduersarius an repellatur contra aduersarium. in. c. i. n. 2. et n. 3. de iudi. fo. 3.

5 Aduersarius dicitur etiam ille qui contendit in iudicio in causa pecuniaria. in. c. i. nu. 2. de plus. peti. fo. 151.

3 Aduersarius dicitur etiam litigantes civiliter. in. c. proposuisti. n. 5. de foro compe. fo. 88.

7 **Aduocare** prohibetur clericis ne videatur alteri nocere cum ipse debeat omnibus prodesse. in. c. cum p. mans collena. nu. 9. de accu. fo. 59.

2 Aduocare non est proprie alteri nocere nec alterum offendere. in. c. cum sacerdotis. nu. 1. de postu. fo. 139.

Aduocare non possunt omnes qui habent sacros ordines regulariter. ibi. nu. 5. fo. 136.

2 Aduocatus potest esse testis in causa in qua quoniam fuit adhibitus testis non erat aduocatus. in. c. ex literis. n. 1. de transa. fo. 136.

Aduocatus aduocatus in causa in qua pretendit habere ius an censeatur iuri suo renuntiare. ibi. n. 4.

Aduocatus potest decerni parti non habenti ex officio iudicis. in. c. i. n. 1. et 2. de offi. iudi. fo. 120.

Aduocatus si quis non habet non potest cogi ad respondendum. ibi. n. 2.

Aduocatus potest cogi per iudicem ad patrocinandum indigenti pro contententi mercede. ibi. n. 5.

Aduocatus debet gratis aduocare pro paupere. ibi.

Aduocatus dicitur habere tantam affectionem ad causam quam non potest etiam in causa appellationis esse testis. ibi. nu. 6. fo. 121.

5 Aduocatus vel procurator si per ipsorum imperitiam aut negligentiam iniuste causam perdat an teneatur in foro anime ad interesse. in. rub. nu. 16. de appel. fo. 86.

2 Aduocatus an possit esse iudex in causa in qua fuit aduocatus. in. c. irre fragabili. n. 4. de offi. ordi. fo. 119.

2 Aduocatus non cogitur aduocare nisi in foro suo. in. c. pastoralis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 92.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad damnum. in. c. pastoralis. n. 8. de iudi. fo. 37.

3 Aduocatus an iuret de cal. non obstante consuetudine. in. c. ceterum. n. 3. de iur. cal. fo. 127.

7 Aduocatus excoicatus qui eum defendit an incidat ipse etiam excoicatio. ne. in. c. proposuit. n. 6. de cle. exco. fo. 142.

2 Aduocare possunt monachi cum licentia abbatis et pro utilitate monasterii copulatiue. in. c. h. n. 2. de postu. fo. 138.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad damnum. in. c. pastoralis. n. 8. de iudi. fo. 37.

Corse. Quod non contra malos aduocatos. Nam mali aduocati omnia mala nouerunt ut dicit glo. in. l. ab anastasio. C. ma. et sepe numero moriuntur si ne lingua ut dicit glo. in. l. iusto. ter. insti. q. non est permisum facere test. ibi. sepe enim et literati et eruditi homines variis casibus et audiendi et loquendi facultatem amittunt. glo. ibi in verbo admittunt. dicit maxime impium aduocari.

6 Aduocatus procurator medicus et similes illicito negotio negotiatus si aliquid ultra debitum lucrantur non tenentur in foro anime restituere si dolus malus absit. in. c. plerique. nu. 32. de immu. eccl. fo. 233.

Aduocat? non debet ille qui consuluit in camera. in. rub. nu. 1. de postu. fo. 138.

Aduocare prohibitis non censetur prohibitus consulere. ibi.

Aduocatus non potest esse illiteratus et non doctor. ibi. n. 2.

2 Aduocat? defendit ius publicum et priuatum vnde ex hoc dicuntur milites et priuilegiantur in iure in multis ut milites. in. c. si. nu. 1. de postu. fo. 139.

Corse. Aduerte tamen quod aduocat? non debet habere dignitatem no. Gul. de cu. in. l. nequicquam. §. aduocatos. ff. de offi. proc. ideo quia vocatur officium.

C. de aduoca. diuer. iudic. l. laudabile. in. ver. aduocationis officium. quod intelligerem nisi esset quis aduocatus principis seu magne persone. ar. l. i. C. de manda. prin. ubi esse notarium principis est dignitas. licet de se procurandi officium sit vile. ut in. l. vniuersos. et ibi Bar. C. de decu. li. r.

et Abb. in. c. i. post cessionem. de proba. in. pe. col. idem in coquo principis ut voluit Bal. in. c. i. de seu. guar. et habens feudum a principe efficitur nobilis. ita dicit Bal. in. c. i. qui dicat dnr. facit ter. in. c. per tuas. de maio. et obe. et in. c. mancipia. de re. permut. et serui nobilissimi sunt nobilioris conditionis quam serui plebeiorum. Ideo debent habere meliora fercula. ut in. l. habitatio. ff. de ve. in. pos. mit. quod est notandum pro scutiferis et famulis cardinalium et episcoporum. simile voluit Bal. in. l. etiam. C. de test. ubi dicit quod famuli episcoporum possunt testificari pro eis. alle. Immo in. c. in literis. de testi. secus dicit si sint vilium. ponit exemplum in cerdonibus et scholaribus. quod non admitterent in scholaribus. tum ratione priuilegiatorum eis concessorum. ut leg. et no. in. aut. habita. Cne si. pro. pa. tum etiam respectu scientie que homines nobilissimos facit. l. providendum. C. de postu. in. prin. et in. l. i. §. proinde. ff. de var. et extraor. cog. idem dicimus in medicis principis. ut in. l. i. C. de com. lib. xij. ubi medicus principis equiparatur ducibus regulariter equiparatur obstetrici. l. i. C. communia. de leg. facit ter. sing. in. l. i. C. de prepo. laboru. lib. xij. in. ver. quos decus lateris nostri illustra. cum alijs simi.

Aduocare an possit clericus in crimine ubi venit imponenda pena sanguinis. in. c. i. nu. 5. de postu. fo. 138.

3 Aduocatus de iure tenetur subire iuramentum calunie nec valeret consuetudo in contrarium. in. c. i. nu. 5. de iura. cal. fo. 123.

Aduocatus an possit in foro anime falsa allegare licet habeat iustam causam. ibi.

6 Aduocatus efficitur patronus cause quam assumpsit patrocinio suo. in. rub. nu. 1. de iure patro. fo. 189.

Repertorium singularium materiarum

- Advocatus** et similes persone possunt esse testes contra suum clientulum quod cessat ratione suspicionis. in. c. ij. nu. 12. de arbi. fo. 168.
- Adulterium** etiam committitur cum sponsa de presenti non dum cognita et quid de sponsa de futuro. in. c. dis cretionem. n. 4. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- Adulterium carnale et spirituale an compescetur.** in. c. mulier que. nu. 5. de conuer. consu. fo. 172.
- Adulterium solū an habilitet aliquem ad contrahendum matrimonium.** in. c. si significavit. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 22.
- Adulterij cognitio vtrum et quo casu potest pertinere ad vtrumque forū.** in. c. cum sit generale. nu. 23. de foro compe. fo. 67.
- Adulterium inducit separationem matrimonij quo ad totum non quo ad vinculum.** in. c. gaudemus. nu. 2. de conuer. consu. fo. 171.
- Adulterium an possit cognosci corā iudice ecclesiastico si agatur criminaliter.** ibi. n. 6.
- Adulterium est causa quod vir lucretur dotē et quod vxor donationē propter nuptias.** quid autē si sunt liberi. ibi. nu. 7.
- Adulterium committit etiam coniugatus cum soluta.** in. c. transisse. nu. 5. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Adulterium quomodo potest esse notorium.** in. c. significasti. nume. 4. de diuor. fo. 47.
- Adulterio non separatur matrimonium sed tantum priuatur eius executione.** ibi. nu. 5.
- Adulterio an excusetur vxor si a marito fuit causatum.** ibi. n. 6.
- Adulterium mariti etiam non notorium an vxor possit obicere.** ibi. nu. 9.
- Adulterium priuat adulterum iure coniugali.** in. c. constitutus. nu. 3. 4. 7. 8. de conuer. coniug. fo. 169. et 170.
- Adulterium probat ex sola deprehensione absque eo quod fuerint visi coire.** in. c. si. n. 2. de adul. et stu. fo. 117.
- Adulterium an et in quibus dicatur esse de atrocioribus criminibus.** in. c. accepimus. nu. 4. de purga. cano. fo. 165.
- Adulteria commissa per coniuges mutua compensatione tolluntur.** in. c. constitutus. nu. 9. de conuer. coniug. fo. 170.
- Adulterium respectu laicorum est cognoscibile tam per iudicē secularē quam ecclesiasticū et est locus preventionis.** in. c. i. nu. 3. de offi. ordi. fo. 107.
- Adulterium post viri mortē ab possit obicere per heredes mari vxoris dotem repetenti.** in. c. plerumque. nu. 7. de do. inter vi. et vro. fo. 50.
- Adulterium post mortē vxoris an possit obicere per maritū hereditibus vxoris dotē repetentibus.** ibi.
- Adulterium et heresis seu carnalis et spiritualis fornicatio an idē operē quo ad separationes coniugum.** in. c. de illa numero. 2. et 4. de diuor. fo. 48.
- Adulterium non committit mulier probabiliter presumēs se solutā si aliter nubat.** in. c. fraternitatis. nu. 10. de frigi. et male. fo. 36.
- Adulterium toties committitur quoties reiteratur copula.** in. c. sicut nobis. nu. 3. de testi. fo. 44.
- Adulterium non est grauius crimē quam incestus.** in. c. veniens. el. j. n. 5. de eo qui cog. consan. vro. sue. fo. 29.
- Conse.** Et vide eundem Abb. in. c. at si clerici. in. §. de adulterijs. nu. ij. et vñ. folio. xij. vers. opponitur. sed videtur obf. ter. xxxij. qd. vñ. in. c. qd in omnibus. glo. in. d. §. de adulterijs. sol. doc. ibi dicunt et ibi Abbas. post glo. et Archi. in prealleg. c. quid in omnibus. quod quantum ad criminis quantitatem non est maius alijs vt in. d. c. adulterij malum. quantum vero ad criminis communitatem et frequentationem est maius alijs quod communis et frequentius committitur illud quam alia. quantum vero ad penam impositionē potest dici ita graue sicut alia. quia pro isto sicut pro alijs magnis imponitur pena mortis. Leuiti. xxx. c. Deute. xxxij. c. l. Quis. C. de adul. et fuit hoc Lau. in prealleg. c. qd in omnibus. et Jo. an. in. d. §. de adulterijs. sed certe hec solutio secundum Abbas ibi non procedit maxime de iure canonico. quia pro adulterio non fit degradatio actualis. et tamen per quibuscumque alijs sic. Item de iure civili in quibusdam delictis mors acerbius inducitur vt in parricidijs et assassinijs. et tamen non fit in adulterio. Vincen. dixit in. d. §. de adulterijs. quādo sequuntur quod quantum ad delicti extensionem adulterium est de grauioribus. quia non solum delinquit in se. sed in plures qui tale delictum committunt. quia duorum anime polluantur quod non placet ibi Abbas. quia in delicto incestus et cum exceditur contra naturam duorum anime polluantur et tamen illa sunt valde maiora. per. d. c. adulterij malum et subdit precedentem solutionē esse tenendam. Ego adduco si. ter. in. l. codicillis. §. instituto filio. in ver. sed et alia mihi deteriora facit. ff. de leg. ij. vbi probatur quod vir reputat adulterium grauius occisione filij. ita allegat illum ter. Ja. de are. vt refert Bald. in. l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui notā. in fa. et in. c. penul. de confue. et text. in. l. j. C. qui accu. non pos. loquitur de criminibus grauioribus. et glo. ibi ponit exemplum in adulterio. et facit ter. in. l. fin. in. §. idem autem. in vers. aut aliquid grauius admisisse. ff. de publica. vbi lex reputat adulterium esse graue crimē. facit ter. in. l. patri. et in. l. quod ait. ff. ad legem iuliam de adulte. vbi licet patri occidere filiam propter adulterium. ideo dixit Bal. in. l. fina. C. si contra ius vel vtilitem publicam. et in. l. j. ff. de constitu. princip. quod licet princeps possit statuere quod bannitus possit impune occidi vel furtum contra enim fieri tamen non

- potest statuere quod mulier bannita possit impune adulterari. et sic adulterium videtur graue et enorme crimen. et que sunt pene adulterij et quot vide domi. Abb. in consilio. iij. circa primam et secundam col. vnde post dominum meum in dicto. §. de adulterijs. distinguo sic. quod aut consyderamus legem Moysaica. et tunc adulterium est morte dignum. aut consyderamus legem civilem. et eodem modo imponitur pena gladij. vt dicta. l. quamuis. intelligendo prout ibi dicunt doctores. est enim adulterium publicum crimen. l. j. ff. de publi. iudic. et in. l. j. C. de adulte. ergo stat conclusio quod adulterium connumeratur inter grauiora crimina essentialiter et formaliter. sed accidens videtur esse maius omnibus alijs. quia magis frequentatur licet in se crimen incestus aut contra naturam sint grauiora. non tamen ita sunt frequentata sicut adulterium. aut consyderamus legem canonicam et licet canon permittat dispensare per episcopum istud fuit de benignitate canonis. vt in dicto. §. de adulterio. et ideo Bald. ibi dixit quod in vicio carnis mitius est agendum quia motus ad actum est de iure naturali. vt no. in. l. j. §. ius naturale. ff. de iustitia et iure. Et quia pena puniatur adulter seu adultera de iure canonico. vide nota. in. c. tue. de procura. et in capitul. gaudemus. de diuor. et dic quod pena canonica est separatio quo ad totum et dotis perditio quando agitur civiliter quia pena legalis non habet locum de iure canonico. vt nota. vtrubi que scilicet in dicto capitul. tue. et dicto. c. gaudemus. Item vxor lucratur donationem propter nup. ex adulte. mariti. vt no. Abbas in dicto capitul. gaudemus. nu. 17. et facit. c. plerumque. de dote post diuor. et refut. in. d. c. gaudemus. non imponitur aliqua pena mulieri. sed prouidetur vt mulier collocetur in claustrum. vt honeste viuat. secundum Pet. et Abba. antiquum. vnde dicunt quod inuita non potest collocari in claustrum in casu illius capituli. sed quando ageretur criminaliter corā iudice seculari. tunc inuita detrudetur per Antio. sed hodie. C. de adulte. vnde ponderat verbum collocare. non enim dicit detrudere. et sic fit collatio ad penitentiam peragendam et non principaliter ad penam. et sic vt precipitur materia de linquendi debet collocari in aliquo monasterio non solum propter penitentiam sed vt honeste viuat. pro hoc bo. ter. qui hoc probat in. c. de benedicto. xxxij. questione. i. in fin. ita concludit Abbas in. c. gaudemus. vbi supra. respectu vero clerici quia pena puniatur si committat adulterium. vide doctores in dicto. §. de adult. et ibi Abbas dicit quod pro adulterio non fit degradatio actualis. sed deponitur. vt. lxxi. dist. pñ. pñ. et voluit Jo. an. in. c. frustra. de reg. iur. lib. vi. in mercu. et vide ad predicta di. Abbas in. c. cum sit generale. nume. 23. ver. item et gl. enumerat crimen adulterij.
- Adulterij deprehensio solo an sufficiat ad puniendum deprehensum.** in. c. ex literarum. nu. 4. de eo qui du. in mat. fo. 23.
- Adulterium solū non impedit matrimonium contrahendum cum muliere prima vxore viuente cognita nisi machinata fuerit in mortem coniugis vel sibi data fuerit fides de ea ducenda.** in. c. super. nu. 2. de eo qui du. in mat. fo. 23.
- Adulterium est de foro ecclesiastico non solū quando agitur ad separationem tori sed etiam quando agitur ad vindictam.** in. c. consuluit. el. j. n. 1. de appel. fo. 99.
- Adulteria coniugum mutua compensatione tolluntur. quomodo intelligatur in. c. veniens.** nu. 7. de conuer. consu. fo. 170.
- Adulterium committere alicui non licet etiam propter famem. querere enim debet victum alio modo.** in. c. ex literis. n. 7. et 8. de diuor. fo. 47.
- Adulterium non dicitur maius delictū alijs nisi propter eius frequentiam in. c. at si clerici.** §. de adulte. n. 3. de iudi. fol. 16.
- Adulteram vel adulterum non licitū occidere de iure canonico.** in. c. si vero. el. j. n. 10. de senten. excom. fo. 179.
- Adulter compelli potest per ecclesiam ad abiurandum adulteram et quod ad coniugē redeat.** in. c. cum habeat. nume. 2. de eo qui duxit in mat. folio. 23.
- Adulterium est misti fori et iudex ecclesiasticus ratione peccati sed de eo impedire potest etiam si non agatur ad separationē tori.** ibi.
- Adultera quod etiam absoluitur ab excoicatione debet iurare adulterium. l. ad eū non velle ulterius redire.** in. c. intelleximus. nu. 2. de adul. et stu. fo. 117.
- Adulterium manifestū dicitur duobus modis. primo si mulier adhefit publice alicui concubinario. secundo si habet filium cum alieno marito vel si palā admittebat viros causa adulterandi.** ibi. nu. 6.
- Adultera non sequitur quod vna sit si vnus de adulterio cum ipsa commisso fuit condemnatus.** in. c. quamuis. numero. 23. et 24. de re iudica. folio. 83.
- Adulter vel adultera per ius quod habet in altero quo ad mutuā seruilitutē.** in. c. j. nu. 5. de conuer. consu. fo. 165.
- Adulterij pena hodie non est pena mortis.** in. c. tue. nu. 6. de procura. folio. 142.
- Adulter qui in vna nocte pluries commisit adulterium an puniatur pro qualibet vice.** in. c. j. n. 3. de penis. fo. 153.
- Adulter excoicari potest et vt ad vxorē redeat compelli.** in. c. significasti. n. 2. de eo qui du. in mat. fo. 24.
- Affectus** an puniatur non subsecuto effectu. in. c. j. n. 12. et 13. de eo qui mit. in pos. cau. rei ser. fo. 2. et 12.

Super Lectu. Panormitani.

- Corse, doctor.** Adde eundem Abba. in. c. j. in versu. nunc primo no. de p. sum. et ibi Jo. de imo. post alios dicit esse restrictum per statuta italie ut quis non puniatur de homicidio nisi perfecto. adde Ange. idē tenentē in. l. j. §. si. ff. quod quisq. iur. ubi dicit esse derogatum per generalē consuetudinem mudi omnibus legibus punientibus effectum ut quis non puniatur nisi cōpleto maleficio preterq. in crimine lese maiestatis et rei publi. allegat Speculator in tit. de accus. §. j. versu. quid si qui. idem dicit Bald. in. d. l. si quis nō dicatur rapere. in. l. ij. §. C. de ser. fug. et in. l. si certū. §. si appetitus sit. ff. ad fil. et Ly. in. d. l. is cui cum telo. Ludo. romanus. in. aut. similiter. C. ad. l. fal. in repeti. Joā. and. do. Domi. de sancto Ger. mi. in. c. si de iureiur. lib. vi. et quo ad homicidium adduco bonum text. in. c. omnis. ij. distinctione. in ver. qui cedē fecerit capite plectatur. et sic ille ter. vult quod actus sit perfectus et in facto esse ut de homi. puniat. et adduco aliū pulchrum ter. in. l. ij. incip. nemo. C. de episc. aud. in ver. homicidia quod facit expectet. quem ter. allegat Bald. in. c. de pa. tenen. in versu. quero contra qd dicatur factū et. in vñb. feud. et ad predicta vñ de domi. Abb. in. c. adolescens. qd est vltimū desponsa. nu. 2. in primo nota. fo. 12.
- 7 Affectus seu conatus an et quando pro opere et dilecto puniatur. in. c. j. nu. 6. de diuor. fo. 46.
- 7 **Affinitas** contrahitur etiam per illicitū coitū. in. c. preterea. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
- 7 Affinitas superueniens de qua saltem constat per famam soluit sponsalia de futuro. in. c. super eo. nu. 1. de consan. et affi. fo. 31.
- 4 Affinitas contrahitur per illicitum coitum potens ad dissoluendum matrimonium post contractum secus si ante. in. c. in literis. nu. 1. de testi. folio. 56.
- 7 Affinitas nō oritur ex extraordinaria pollutione et necesse est qd interueniat seminis cōmissio intra claustra pudoris. in. c. fraternitati. nu. 2. de eo qui cog. consang. fo. 30.
- Semen vtriusq. an sit necessarium ad affinitatem causandam et ad plez procreandam seu ad matrimonium consumandum. ibi. nu. 2.
- 7 Affinitas superueniens non soluit ad matrimonium presumpit sicut nec verum. in. c. ex literis. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 30.
- 7 Affinitas inter consanguineos viri et uxoris et inter cōsanguineos vxoris et ipsum virum in capitulo quod super. numero. 2. de consang. et affi. folio. 32.
- Affinitas quid sit et quare dicatur. ibi.
- Affinitas nulla est inter virum et uxorem. ibi.
- Affinitas nulla oritur inter cōsanguineos vxoris et cōsanguineos viri. ibidem. nu. 3.
- 7 Affinitatis secundū et tertium genus hodie non prohibetur secus erat de iure antiquo. in capitu. non debet. nu. 1. 6. 11. de consanguinit. et affi. folio. 33. et seq.
- Affinitas scdm et tertium genus quid sit. ibi. nu. 6.
- Affinitas qñq. oritur ex vna copula: qñq. ex duplici ut in vxorib. duo rum fratrum. ibi. nu. 10. 34.
- 7 Affinitas etiam per illicitum coitū soluit sponsalia de futuro. in. c. literas. nu. 4. de desponsa. impu. fo. 14.
- 7 Affinitas secundum genus hodie non prohibetur. in. c. proro. nu. 6. de diuor. fo. 47.
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium sed exactionē debiti impedit. in. c. i. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- Affinitas oritur etiā ex copula ignorāter habita tamē nō est punibilis vnde non priuatur facultate exigendi debitū nec inhabilitatur ad matrimonium. ibi. nu. 2.
- 7 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit spōsalia de futuro et priuat facultate contrahendi matrimonium. in. c. ex literis. nu. 1. 2. 3. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- Affinitas superueniens non soluit matrimoniaz de presenti sed soluit sponsalia contracta cum impubere etiam per verba de presenti. ibidem. numero. 2.
- 6 Affinitas cōtrahitur per illicitū coitum et impedit matrimonium postea contractum. in. c. veniens. nu. 2. de reg. fo. 163.
- 7 Affinitas superueniens soluit sponsalia de futuro sed nō matrimonium. in. c. veniens. nu. 2. 3. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Affinitas superueniens est maius vinculum q. sponsalia de futuro. ibi. dem. nu. 2.
- 7 Affinitas sequens soluit sponsalia precedentia de futuro. in. c. literas. n. 2. 4. de desponsa. impu. fo. 13.
- 7 Affinitas superueniens nō soluit sponsalia de presenti. in. c. discretionē. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- Affinitas quid sit ibi. nu. 10.
- 7 Affinitas etiam ex illicito coitu orit impediens et dirimēs matrimonium. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Affinitas qñq. oritur sine publica honestate. in. c. sponsam. nu. 3. de spōsa. fo. 4.
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 31.
- Affinitas superueniens inter maritum et vxorē priuat solū culpabilem

- iure petendi debitum. ibi. nu. 2.
- 7 Affines primi generis vsq. ad quartum gradū si matrimonium inter se contrabant seperantur. in. c. j. nu. 1. de consang. et affi. fo. 31.
- 5 Affines et consanguinei an indistincte possunt reculari tanq. suspecti. c. postremo. nu. 18. de appel. fo. 107.
- 6 **Afflictio** non debet dari afflicto. in. c. penul. de clerico egro tan. fo. 51.
- Corse, vt. ff. de offi. presi. l. diuus. C. de epi. au. l. tā dementis. vñ. q. j. cū p. cussio. C. de epi. et cle. oēs preterea. ff. de par. l. pen. ff. ad. l. corū. de fica. l. infans. v. dist. c. si mulier. cū si. in. d. iū facit. l. romanus. ff. de tu. et cura. da. ab his. dicas si afflictio sufficienter puniat non auditur. fallit si furtū vel culpa pōt imputari de eta. et qua. c. j. opti. facit ter. in. d. c. pe. de cle. et gro. et adduco Ang. de peru. in consi. crvñ. incipi. In. q. proposita. in. fi. ubi dicit qd afflictio nō est addēda afflicto sine cā. sed cū causa sic. et ideo notorio malefactori additur afflictio: vt ibi per eum.**
- 3 **Agens** possessorio retinende succumbit si reus probat de abin ratione. in. c. audita. nu. 1. 2. 3. de resti. spo. fo. 167.
- 4 Agens cōtra testē civiliter ad interesse agat intra. xxx. annos. in. c. licet. nu. 28. de proba. fo. 24.
- Agēs criminaliter de falso auditur intra. xxx. ann. de iure civili. sed de iure re cano. perpetuo. ibi. nu. 29.
- 4 Agens alternativē vel qd rescindatur venditio: vel quod suppleatur istum pretiū nō astringitur ad probandum verū valorē rei. in. c. cū causam. el. ij. nu. 1. de testi. fo. 77.
- 7 Agenti possessorio non pōt obijci exceptio criminis. in. c. si cōstitit. n. 6. et 9. de accusa. fo. 60.
- Agenti possessorio obijci defectus proprietatis notorie vel dilecti notorij. ibi. nu. 8. 9. 11.
- Agenti possessorio adipiscende in beneficialibus obstat exceptio criminis infamie etiam qd habeat titulum. ibi. nu. 11.
- 3 Agenti possessorio restituende ad beneficium nō obijcitur qstio institutonis nō canonice facte. in. c. in literis. nu. 1. de resti. spo. fo. 169.
- 3 Agēs possessorio nō pōt recoueniri petitorio in illo iudicio. secus vel eo contra vel si fuerit reconuentus etiā possessorio si tamen recouenitur petitorio et nō opponatur pcedit iudiciū. in. c. j. n. 16. et 25. de mu. pe. f. 100.
- 5 Agēs vti possidetis si succumbat aut reus absoluetur aut vero actor cōdamnabitur reo ut ipsum reum nō molestet. in. c. veniens. n. 31. de prescri. folio. 45.
- 6 Agens ad beneficium permutatum non habet necesse probare permutantem habuisse ius in beneficio. in. c. cū venerabilis. nu. 2. 4. de excep. fo. 10.
- 2 Agenti possessorio nō obstat exceptio spōtaneē renuntiationis. in. c. super hoc. n. 37. 39. de renū. fo. 14. et n. 39. 43. 44. 50. fo. 15.
- Agenti possessorio recuperande obstat exceptio notorie proprietatis. ibi. nu. 47. et 50.
- Agenti possessorio recuperade nō obstat exceptio qd donauit re ipsam spoliante. ibi. nu. 46. et 48.
- Agenti possessorio recuperande nō obstat aliqua exceptio siue agatur cōtra spoliātem siue cōtra illū qui succedit in re vitiosa. ibi. n. 55. fo. 16.
- 7 Allegans possessorio recuperande debet probare possessionem et spoliationē. in. c. olim. n. 10. de accu. fo. 75.
- 3 Agentis intentio iudicatur ex qualitate probationum. in. c. examinata. nu. 20. de iudi. fo. 39.
- 3 Agenti interdicto vnde vi aut clā nō obstat exceptio criminis. in. c. item cum quis. nu. 1. 3. et 9. de resti. spo. fo. 171.
- 3 Agens in dubio videt agere nomine proprio non alieno nisi hoc exprimat. in. c. litere tue. n. 3. de dila. f. 135.
- 3 Agēs possessorio si probauit violentiā nō tamē sibi adiudicat proprietatem nisi possit agat cōditōe. l. si quis in tātā. C. vnde vi. in. c. pastoralis nu. 23. de cau. pos. et proptie. fo. 159.
- 2 Agere in aliquo casu quis inuitus cogatur. in. c. conquerente. n. 7. de ofi. ficio ordi. fo. 121.
- 5 Agēs ad mutuum debet probare mutū precessisse libellum alias actor succuberet. in. c. auditis. n. 31. de prescrip. fo. 37.
- 5 Agēti possessorio adipiscēde in beneficialibus obstat exceptio defectus proprietatis si incontinenti pōt pbari et alie. de quibus in. c. cōstitutis. el. ij. n. 15. de appel. fo. 115.
- 2 Agēti possessorio recuperande an obstat exceptio excōcatis pacis pacti de non petendo restitutionem et notorietas defectus proprietatis et qd nō poterat talem rem possidere q. obstatat ius cōe. in. c. ex in finnatione. n. 8. 10. et 11. de procu. fo. 141.
- 5 Agens possessorio recuperande debet probare possessionem et defectio nem alias nō obtinebit. in. c. olim inter. nu. 3. de restitutione spoliatorū. fo. 189.
- 3 Agēs pro alio prestat cautionem ratibabitionis ante litem contestatā postea vero non cōpellitur prestare. in. c. cū dilecti. nu. 6. de dolo et contu. folio. 203.
- 6 Agēti possessorio adipiscēde nō obstat exceptio abiurationis vel renuntiationis. in. c. post electionem. nu. 6. et 12. de cōces. preben. fo. 59.
- 7 Agere quibus casibus quis spellat. in. c. j. nu. 5. de collu. deteg. fo. 135.

Repertorium singularium materiarum

- Agēti** possessorio recuperāde obstat exceptio defectus proprietatis notorie siue surgat notorietas ex facti euidētia siue ex cōfessione partis etiā qđ talis notorietas sit tantum super parte rei de qua agitur. in. c. intelleximus. nu. 2. de adul. 7 stu. fo. 105.
- 6 **Agēti** possessorio adipiscēde aut recuperāde etiā in beneficialibus vel etiā petitorio an 7 quo casu obstat exceptio criminis cu3 infamia. in. c. inter dilectos. nu. 11. de exce. prela. fo. 82.
- 3 **Agens** cōditione. c. reintegrāda. an debeat probare causam sue amissionis. in. c. cum ad sedem. nu. 2. 8. de resti. spo. fo. 187.
- 4 **Agens** pro ecclesia sine mandato in casu permissio debet cōcipere libellum nomine ecclesie. in. c. cum olim. nu. 3. de testi. fo. 66.
- 3 **Agens** possessorio quo casu potest per iudicem ex officio suspēdi ne statim obtineat propter notorietatem criminis. in. c. item cum quis. nu. 10. de resti. spo. fo. 172.
- 7 **Agēti** possessorio adipiscēde nō obstat exceptio criminis: nisi de eo sit infamatus. in. c. accedens. nu. 1. 2. 3. de accusa. fo. 71.
- Agens** possessorio recuperāde in beneficialibus nō repellit exceptione criminis etiam cum infamia: nisi tale crimen esset notorium vel infamia manifesta. ibi. nu. 11.
- Agens** petitorio in beneficialibus nō excludit per exceptionē criminis nisi sit crimen heresis vel homicidij vel sit alias notorium. ibi. nu. 12.
- 7 **Agens** contra filium tanq̃ beredem an teneatur pbare illum esse beredem. in. c. quod nobis. nu. 3. qui fil. sint leg. fo. 41.
- 4 **Agere** quis potest p̃textu detētionis rei vēdicatione 7 p̃textu possessionis civilis interdicto vti possidetis. in. c. mulier. nu. 9. de iureiu. fo. 165.
- 3 **Agēs** possessorio nō habet probare se illo die possedisse quo delectus fuit sed sufficit sibi pbare possessionem ex ante 7 deiectionem. in. c. cum ad sedem. nu. 17. de re. spo. fo. 187.
- 7 **Agē** aliqui nō dicitur criminaliter licet nō agatur ad cōmodum priuatū. in. c. per tuas. el. j. nu. 1. de fimo. fo. 87.
- 3 **Agēs** possessorio nō tenetur ostēdere se legitime habuisse. in. c. cum susper. nu. 3. de cau. pos. 7 pro. fo. 157.
- Agens** petitorio si deficiat in probatione tituli an obtineat. ibi. nu. 3.
- 4 **Agere** pōt civiliter de crimine is cuius interest vt quis remoneatur a beneficio. in. c. querelam. nu. 4. de iureiu. fo. 115.
- 5 **Agēti** interdicto vnde vi obstat exceptio alterius spollationis. in. c. bone memorie. nu. 20. de appel. fo. 118.
- 3 **Agrimenfor** si male se gesserit in mensurando tenetur actione in factū si dolo vel lata culpa fecerit in casu. in. c. qz iudicante. nu. 2. 7. 4. de prescrip. fo. 28.
- Agrimenfor** qñ eligitur vel qñ vadit ad mensurandū debet pars citari qz potest ipsum melius informare. ibi. nu. 6. 7. 7.
- Agrimenfor** dicitur 7 inducitur quasi vt quidā testis. ibi. nu. 7.
- Agrimenfor** qñ vadit ad mensurandum non est necessaria presentia iudicis. ibi.
- 6 **Agricolariū** alij dicunt ascriptitij. alij cēsti 7 alij perpetui. 7 alij coloni cōditionales. alij inquilini. alij originarij: alij simplices coloni. de quibus vī de late. in. c. iudicatum. nu. 1. 7 se. de immu. eccle. fo. 224.
- Aggressor** pōt impune percuti absque eo qđ ipse incipiat percutere. in. c. olim. el. j. n. 16. de re. spo. fo. 180.
- 7 **Alchimia** non est prohibita. in. c. ex tuarum tenore. nu. 8. de sortile. fo. 134.
- 5 **Allegans** interruptionem contra p̃scribentem non cōfitef prescriptionem qz excipiens nō fatetur. in. c. illud autē. nu. 3. de pre. fo. 26.
- 7 **Allegans** ignorantiam seruilis cōditionis quomodo probat. in. c. si. nu. 6. de coniu. ser. fo. 26.
- 2 **Allegare** proverbia licitū est. in. c. inter corporalia. num. 18. de trāfactio epi. fo. 4.
- 7 **Allegans** turpitudinem suā est audiendus qñ vult desistere a peccato. in. c. ex diligenti. nu. 2. de fimo. fo. 81.
- 7 **Allegans** turpitudinem propriam auditur ex qua versatur periculum anime. in. c. super eo. nu. 3. de consan. 7 affi. fo. 31.
- 2 **Allegans** malitiose falsitatē rescripti principis quomodo puniatur. in. c. cum in iure. n. 5. de offi. deleg. fo. 96.
- 4 **Allegans** turpitudinem suam an 7 qñ debeat audiri. in. c. ex tenore. n. 4. de testi. fo. 67.
- 6 **Allegans** turpitudinē suā regulariter non est audiendus. in. c. inter dilectos. nu. 5. de dona. fo. 106.
- Allegans** turpitudinē suā propriā quare ex toto elidit ius aduersarij auditur. ibi. nu. 7.
- 7 **Alleganti** incumbit onus probandi. in. c. j. nu. 4. de clandest. desponsa. filio. 16.
- 4 **Allegans** etatem debet probare. in. c. in presentia. nume. 32. de proba. folio. 16.
- 4 **Allegans** impedimentum potest esse testis vbi nō vertitur interesse suū in. c. iuravit. nu. 2. de proba. fo. 10.
- 7 **Allegās** turpitudinem suā auditur. in. c. preterea. nu. 7. de sponsa. fo. 6.
- 1 **Allegationes** intelliguntur tanq̃ facti iuris. in. c. dudum. el. j. nume. 3. de elec. fo. 140.
- 6 **Allegare** rationem naturalem absq̃ alia allegatione iuriū licitū est. in. c. ratio nulla. nu. 1. de preben. fo. 24.
- 4 **Allegans** turpitudinē suā audif quis vbi vertit periculū anime. in. c. tertio loco. nu. 1. de presump. fo. 121.
- 2 **Allegans** specialia habet ipsa probare. in. rub. nu. 1. vt lite non contest. fo. 106.
- 7 **Allegās** turpitudinē suam audif ad vitandū peccatū. in. c. significasti. n. 4. de adul. 7 stu. fo. 116.
- 6 **Allegās** turpitudinem suam an 7 quo casu audiat. in. c. cū super questione. nu. 9. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **Allegans** dolū 7 turpitudinē suam an sit audiendus. 7 aliud est in foro iudiciali: aliud in penitentiali. in. c. tua nos. nu. 7. de spon. fo. 10.
- 5 **Allegare** turpitudinem suam licitū est vbi non allegando esset periculum anime. in. c. clator. nu. 6. de re iudi. fo. 54.
- Allegans** turpitudinē suā in excipiendo an 7 quando sit audiendus. ibi. numero. 7.
- 1 **Allegans** turpitudinē suam auditur vbi vertitur periculū animarū. in. c. cum. m. nu. 13. de consti. fo. 27.
- 3 **Allegās** consuetudinem cōtrariā iuri debet eius rationabilitatē probare. in. c. cū venissent. n. 5. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- 2 **Alligatus** alteri ecclesie ab alia postulatus cōcorditer non pōt administrare etiā in ecclesia vltamōtana. in. c. quanto. nu. 15. de transla. epi. fo. 6.
- 4 **Alliciens** quē ad ingressum religionis propter bona sua nō debet ex hoc cōmodum habere. in. c. in presentia. nu. 3. de proba. fo. 14.
- Ingressus** religionem fratrum minorū non potest reuocare testamentū ibi. n. 60. fo. 18.
- Ingressus** monasterium qđ habet in cōi. testando inter liberos pōt reuocare. inter alios vero non. ibi. n. 61.
- Alienatio** illegitime facta per prelatum potest per illos de collegio retractari. in. c. querelam. nu. 2. de fimo. folio. 22.
- 6 **Alienatio** rei ecclesie male facta potest reuocari etiā pretio non oblato 7 nō tenet etiam in vita alienantis. in. c. ad audientiam. nu. 4. de rebus eccle. alie. fo. 77.
- Alienatio** rei spectantis ad mensam epi vel capituli non potest regulariter per prelatū fieri. in. c. possessiones. nu. 1. 7. 2. eo. ti. fo. eo.
- 6 **Alienationi** rei in qua qđ ius habet si cōsentiat censetur illud ius donare secus si taceat. in. c. postoralis. n. 3. de dona. fo. 106.
- 6 **Alienare** prohibitus non pōt nec directe nec indirecte alienare. in. c. tua nos. n. 13. de eccle. edifi. fo. 221.
- 1 **Alienare** q non pōt an possit rem in iudicium deducere. in. c. edoceri. n. 6. de rescrip. fo. 65.
- 7 **In alienatione** predij ecclesiastici an requiratur auctoritas epi loci vbi est sita ecclesia an vbi est situm predium. in. c. pastoralis. nu. 10. de priuis leg. folio. 157.
- In alienatione** rei minorum requiritur decretum iudicis vbi sita est res. ibidem.
- 4 **Alienationem** a se factam de rebus dignitatis sicut administrator ecclesiasticus pōt reuocare: ita 7 positus in dignitate seculari. in. c. intellecto. nu. 2. de iureiu. fo. 164.
- 2 **Alienatio** rerum ecclesiasticarū metu facta an teneat. in. c. j. nu. 10. quod metus cau. fo. 150.
- Alienatio** rerū ecclesiasticarū requirit ad sui validitatem. qz fiat in casu licito 7 qz in ea seruetur forma a iure tradita. ibi.
- 2 **Alienatio** dicitur locatio ad longum tempus quod facit ad no. q. in. c. j. nu. 6. de resti. in integ. fo. 154.
- 2 **Alienatio** rei ecclesiastice facta per rectorē ipsius ecclesie sine consensu superioris an valeat in vita ipsius rectoris tñ. in. c. veniens. n. 1. 2. 7. 3. de transac. fo. 137.
- 6 **Alienatio** prohibita sine certa solennitate potest fieri illa solēnitate non seruata si necessitas non capit tantā dilationem. in. c. tua nos. nu. 8. de eccle. edifi. fo. 221.
- 6 **Alienatio** rei ecclesiastice ad hoc vt teneat que requiruntur. in. c. cū apostolica. nu. 5. 7. c. seq. in quarto notabili. de his que fiunt a prela. fo. 68. 7 sequenti.
- Alienatio** rei ecclesiastice requirit maiorem solēnitatem q̃ eiusdem reuocatio siue acquisitio. ibi. n. 6.
- Alienatio** rei ecclesiastice inferioris an requirat consensum capituli ecclesie cathedralis. ibi. nu. 9.
- Alienatio** rei inferioris ecclesie potest fieri episcopo prestante auctoritate: ipse autem non alienat nisi pro necessitate maioris ecclesie. ibidem. nu. 13.
- 6 **Alienatio** facta cōtra preceptum pape aut alterius hominis an valeat. in. c. dilectus. nu. 12. de preben. fo. 36.
- 6 **Alienatio** indebita rei ecclesiastice nō tenet licet sit approbata per cōstitutionē laicorū. in. c. si. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 77.
- 1 **Alienatio** rei ecclesiastice non seruata forma: an sit nulla vel annullanda. in. c. qz propter. j. nisi. nu. 4. de elec. fo. 164.

Super Lectu. Banormitani.

- A**lienatio bonorum facta a delinquente in fraudem sententie non valet. ibidem. nu. 5.
- A**lienatio in perpetuum dicitur illa etiam que durat donec ille in quem fuit facta venit. in. c. 5. nu. 3. de his que fiunt a prela. fo. 66.
- A**lienatio rei ecclesiastice potest fieri a solo prelato durante eius vita tantum quando illa res erat distincta a bonis capituli vel quando alienatur ex causa pietatis alicui indigenti. ibi. nu. 7.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta inconsulto capitulo censetur ex ipso ratificata nisi contra certum tempus a die scientie. ibi. nu. 8.
- A**lienatione prohibita censetur prohibita datio in pignus. in. c. ex parte. nu. 7. de feudis. fo. 92.
- A**lienatione interdicta non censetur interdicta alienatio rerum que servando servari non possunt. in. c. si. nu. 6. de accusa. fo. 75.
- A**lienatio facta per aliquem postquam est sibi prohibitum alienatio est ipso iure nulla secus si non est prohibitum. ibi. nu. 9.
- A**lienatio facta contra contractum de non alienando an sit nulla. remissive. ibidem.
- A**lienatio rei ecclesiastice permittitur ob vigetia debita ecclesie quibus ipsa non potest satisfacere. in. c. ad nostram. num. 3. de rebus eccle. alie. fol. 77.
- A**lienatio rei ecclesiastice rite et recte facta tenet licet ecclesia legatur et ideo restituitur. ibi. nu. 7.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat requiruntur duo copulative ut in ea interueniant solennitates et fiat in casu licito. ibidem.
- A**lienatio rei etiam mobilis non potest fieri per prelatum sine consensu superioris et non adhibita solennitate requisita. in. c. consensus. num. 5. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- A**liena dicuntur etiam illa quo ad possessionem tantum que sunt penes alium licet proprius quo ad dominium. in. c. epi. nu. 2. eo. ti. fo. 75.
- A**lienari an et quando possunt bona ecclesie. in. c. verum. num. 4. de condi. appo. fo. 19.
- A**lienatio facta a prelato post inhibitionem pape vel suspensionem est ipso iure nulla. in. c. veritatis. nu. 16. de do. et contu. fo. 206.
- A**lienatio facta contra prohibitionem legis testatoris iudicis hominis vel pacti an sit nulla. remissive. ibidem.
- A**lienans rem litigiosam que reberi non potest dicitur equivalentem in locum illius surrogare que postea alienari non poterit et de ratione. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 1. et 5. ut lit. penden. fo. 217.
- A**lienatio iudicij mutandi causa facta quibus modis dicatur et quomodo puniatur. in. c. j. nu. 1. de alie. iudi. nu. causa facta. fo. 161. et nu. 4. fo. 165.
- A**lienatio iudicij mutandi causa facta et eius pena habet locum etiam in actore cui fuerunt cessae actiones. ibi. nu. 6.
- A**lienatione rei ecclesiastice non solum requiritur concilium sed consensus capituli. ut in. c. ut super. nu. 5. de rebus eccle. non alie. fo. 76.
- I**n alienatione rerum ecclesie modici valoris sufficit tacitus consensus capituli. ibi. nu. 14.
- A**lienatio si est permessa alicui administratori non potest ille in suum cognatum sanguinem alienare. ibi. nu. 18.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum non requirit tantam solennitatem de iure canonico quam de iure civili et est standum iuri canonico. in. c. inter alia. nu. 16. de immu. eccle. et cemi. fo. 228.
- A**lienatio rei ecclesiastice que debet fieri ex necessitate iuris non requirit illas solennitates que requiruntur in alia alienatione. in. c. pastoralis. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 69.
- A**lienare quis dicitur etiam qui quis transfert utile dominium in cap. nulli. nu. 4. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- A**lienatio rei ecclesiastice quibus casibus permittatur. ibi. nu. 6.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta non servata forma est ipso iure nulla. ibi. nume. 7.
- A**lienatio usque in tempus vite dicitur perpetua tamen toleratur aliquando propter dubium temporis cum quis possit decedere intra modicum tempus. in. c. quamvis. nu. 4. de decimis. fo. 148.
- A**lienans male bona ecclesie potest bona per alium alienata repetere. in. c. cum ecclesiastice. nu. 4. de excep. fo. 4.
- A**lienatione prohibita censetur prohibita datio pignoris quia per dationem in pignus pervenitur ad distractionem. in. c. quod quibusdam. nu. 5. de fideiussu. fo. 99.
- A**lienantes res ecclesiasticas indebite tenentur sub pena excommunicationis restituere. in. c. si quis. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 76.
- A**lienationi rei ecclesiastice indebite facte quilibet clericus potest contravenire etiam sine mandato. in. c. si quis. nu. 1. et 6. Et etiam alie persone de quibus in nu. 6. ibi.
- A**lienatio ad tempus facta sine consensu capituli potest per ipsum ratificari. in. c. cum vos. nu. 1. de his que fi. a prela. fo. 66.
- A**lienatio ad tempus non potest fieri a solo prelato capitulo contradicente. ibi. nu. 2.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta sine capitulo siue fiat ad tempus siue in perpetuum potest a capitulo ratificari servatis his que ab initio requisiebantur. ibi. nu. 3.
- A**lienatio rei ecclesiastice non valet sine approbatione capituli. in. c. j. nu. 1. de his que fi. a prela. fo. 65.

- I**n alienatione rerum ecclesiasticarum consensus expressus capituli et eius subscriptio requiritur. ibi. nu. 3. et 4. et 5.
- I**n alienatione rerum ecclesiasticarum qui canonici vel clerici debent sentire absentes vero non vocantur. ibi. nu. 5.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta a solo episcopo potest postea per capitulum ratificari. ibi. nu. 6.
- A**lienatio rei parve alicuius ecclesie potest fieri absque expresso consensu capituli. ibi. nu. 8. et c. seq. nu. 3. et 6.
- A**lienari non possunt bona ecclesie usque ad vitam recipientis sine debitis solennitatibus. in. c. pervenit. nu. 4. de arbi. fo. 169.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum omnibus solennitatibus iuris canonici non obstante consuetudine in contrarium que est nulla. in. c. cum causa. nu. 15. de re iudi. fo. 55.
- A**lienatio rei ecclesiastice non valet sine solennitatibus introductis etiam quod pretium sit verum in utilitatem ecclesie nisi dicta alienatio fuerit approbata. ibi. nu. 17.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum usque ad vii. annos potest fieri sine consensu episcopi et sine solitis solennitatibus. in. c. querelam. num. 2. ne prela. vi. su. fo. 92.
- A**lienatio prohibita an possit fieri per laicum arbitrum vel per pactum partium vel in ultima voluntate. in. c. cum raynaldus. nu. 9. de testa. fol. 127.
- A**lienatio prohibita a laico arbitro a iudice a contractu a testatore an et quando facta teneat. ibi. nu. 20.
- A**lienatio alicuius predij ecclesiastici potest fieri in laicum vel clericum bene meritum de ecclesia ad eorum vitam tantum. in. c. j. nu. 4. de precat. rñs. folio. 78.
- A**lienatio rei ecclesiastice potest dici perpetua si finito vno tempore renouatur eidem. in. c. unico. nu. 20. ut eccle. benefi. di. con. fo. 73.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat requiritur duo ut adhibeantur solennitates et ut fiat in casu licito alias est ipso iure nulla. in. c. tua nos. per. nu. 8. de his que fi. a prela. fo. 69.
- A**lienare vel vendere prohibitum non prohibetur locare seu obligare ad modicum tempus sed in longum sic nec etiam in petentem licet locare ad modicum tempus. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. num. 9. ut lit. penden. fo. 218.
- A**lienatio facta contra preceptum pape vel contra legem est nulla secus contra preceptum iudicis vel contra conventionem partium. ibi. nu. 14.
- A**lienatio in perpetuum rei ecclesiastice non potest fieri sine expresso consensu capituli alias secus. in. c. ea noscitur. numero. 8. de his que fiunt a prelato. fo. 68.
- A**lienatione prohibita censetur prohibitum compromissum. in. c. cum tempore. nu. 3. de arbi. fo. 171.
- A**lienatio seu infundatio rerum ecclesiasticarum est licita propter remunerationem. in. c. per tuas. nu. 2. de donat. io. fo. 104.
- A**lienatio si est prohibita an censetur prohibita locatio ad longum tempus. in. c. vestra. nu. 5. de locato. fo. 88.
- A**lienare cum dicitur quod imperator et rex prohibentur intelligitur de magna alienatione non de modica. in. c. intellecto. nu. 7. de iure iur. fo. 164.
- A**lienare prohibitum non potest ad centum annos locare. in. c. tua nos. nu. 12. de eccle. edifi. fo. 221.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat quid requiritur. in. c. j. nu. 17. de resti. in integ. fo. 155.
- A**limenta quibus debeantur. in. c. cum haberet. nume. 7. de eo. qui du. in ma. fo. 23.
- A**limenta quibus debeantur. in. c. cum haberet. numero. 5. et 7. cum plu. seq. de eo qui dur. in ma. fo. 23.
- C**orsetus. Adde nunquid in causis alimentorum debeat dari libellus et an possit appellari. vide Sui. de suza. in. l. de alimentis. C. de transact. ubi dicit quod sic in preteritis non aut in futuris et ita intellige no. ibi et quod voluit Bartol. in. l. mela. ff. de ali. et ciba. lega. ubi dicit quod a sententia lata super alimentis non appellatur. vide plene Ludo. roma. in repeti. au. then. similiter. C. ad. l. falsi. in. rvi. col. in ver. vi. ubi dicit quod illud dictum Bar. in. d. l. mela. quidam allegant pro singulari. per. l. si. ff. de app. reci. sed ipse dicit hoc esse falsum quia censetur appellatio permessa ubi non reperitur specialiter prohibita. C. de app. l. in maioribus. eo. tit. C. de appe. sed in casu nostro ubi reperitur specialiter prohibita igitur et c. monetur et alijs duobus dubijs de quibus ut ibi per eum salva tamen Bar. quod in alimentis ideo sit speciale ne appelletur quia ipsa alimenta ipse res sunt que dilationem non recipiunt et igitur tunc appellari non poterit stante regula quam tradit iurisconsultus. in. d. l. si dicere quod sententia lata in re que dilationem non recepit non habet post se appellationem secus autem est in alia pia causa in qua non versaretur predicta ratio. Ego pro confirmacione Bart. adduco text. in. l. si quis a liberis. §. si vel parens. in ver. summatim. ff. de libe. agno. unde summarie et de plano dicitur procedi et per consequens non est necessarius libellus ut in cle. sepe. de verb. sig. ubi in summatim's necessario non erigitur libellus nec per consequens poterit appellari per. d. cle. sepe. in versi. exceptiones appellationes et dilationes frustratorias repellendo. propterea hec res indiget celeritate et non patitur dilationem. tene ergo distinctionem Sui. qui videtur satis equa et ad text. d. cle. sepe. posset responderi quod tolluntur appellationes frustratorie et reperi

Repertorium singularium materiarum

- Ant. but. in repertorio suo dicentem pro et approbantem opinio. Guil. de cug. et allegat. l. cum hi. in princ. coniuncta glos. ff. de transac. sed glos. ibi non declarat de libello et app.
- 2 Alimenta dum petuntur non requiruntur litis contestatio. in. c. iudicis' officium. nu. 10. de offi. iudi. fo. 124.
- 7 Alimenta prestata alicui siue sit affinis siue non an et quando repetantur. in. c. unico. nu. 3. de infan. et lan. expo. fo. 105.
- 7 Alimenta filijs etiam spurjijs per parentes debentur de iure canonico, secus de iure civili. in. c. tanta. nu. 13. qui fil. sint legi. fo. 40.
- 2 Aliud an sit esse talem vel haberi pro tali. Ant. in. c. nuper. nume. 5. de biga. fo. 61.
Et vide in. c. si. in. iij. no. eo. tit.
Aliud est si dicatur mandamus prouideri de ecclesia vel in ecclesia. in. c. pisanis. nu. 11. de testi. spo. fo. 40.
- 6 Altare si fuerit execratum non sequitur necessario execratio ecclesie sic nec contra. in. c. i. no. 1. de conse. eccle. vel alta. fo. 206.
Altare quoniam consecratur ponunt quedam reliquijs in illo lapide qui ponitur supra altare deficientibus aut reliquijs non debent poni eucharistia. ibi. nu. 2.
Altare tam stabile quam viaticum quibus modis execretur. ibi. nu. 3. fol. 217
- 7 Altare viaticum non est causa quod quis possit celebrare in loco non consecrato nisi habeat ex privilegio. in. c. in bis. nu. 1. de priu. fo. 160.
Altare viaticum non est licitum. uti nisi cum licentia pape vel diocesani. ibi nu. 3.
- 6 Altare viaticum quod sit ex ligno in quo est ille paruus lapis an execretur si lapis ille remoueat a ligno. in. c. legneis. nume. 2. de consecr. eccl. vel alta. fo. 208.
- 1 Alternatiua aliquando importat ordinem et aliquando stat in sui natura. c. cum dilectus. nume. 16. de cosue. fo. 19
- 1 Alternatiua verificatur in aduentu vnus partis si est affirmatiue concepta si vero negatiue tunc requiritur neutrum esse. in. c. inter ceteras. nu. 2. de rescrip. fo. 46.
- 7 Alternatiue quoniam aliquid faciendum est cui datur optio. c. per vestras. nu. 14. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
- 6 Alternatiue quoniam debentur due res vna perempta alia remanet in obligatione. in. c. cum dilecte. nu. 10. de emp. et vendi. fo. 83.
- 5 Alternatiue non inducit certitudinem quando certum est quod in vno casu non potest verificari. in. c. ij. nu. 11. de appel. fo. 87.
- 1 Alternatiua per quas dictiones inducitur. in. c. inter ceteras. num. 4. de rescrip. fo. 46.
- Corsetus. Allodium est res libera alicuius ex qua tamen prestatum tributum. glos. Guil. de cug. et Bar. in. l. si fami. heres. in glo. si. ibi quid si vni per diuisionem iudicis assignetur totum allodium. C. fami. heres. Ego adduco Bal. in. c. i. in tit. de alodij. in princ. vbi dicit quod allodium est id quod est proprium alicuius et a nemine alio recognoscit nisi a deo. et de alodio tagitur. ff. de reli. et sum. fu. l. at si quis. §. inter dum. et C. de inge. ma. l. penulti. et allodium alodij dicitur hereditas quam vendere vel donare possum et est mea propria secundum Iudicem. cum nomen hereditas large ponatur pro omni iurisdictione.
- 6 Ambasiatores quibus est permittum ducere tot equitatus ras possunt vnum famulum pedestrem ducere inter duas equitaturas. in. c. in singulis. nu. 1. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Ambasiatores debent eligi beneuoli illi cui mittuntur. in rubri. nu. 3. de vi. et hone. cleri. fo. 2.
- 6 Ambasiatoribus si quid donatum est an cedat lucro ipsorum vel illorum qui eos miserunt. in. c. postulastis. nu. 4. et 5. de concessione preben. fo. 63.
- Corsetus. Adde quod si ambasiatores procurauerunt sibi ambasiatam et aliquis fortuitus casus eis aduenerit. puta quia in itinere fuit disrobatus quod comunitas non tenetur sibi reficere dana ex quo procurauit ambasiatam imputatur eis: secus si motu proprio mittentium missi fuerint: ita concludit Bar. in. l. inter causas. §. non omnia. ff. manda. et in. l. si seruus. §. quod vero. ff. de fur. facit simile quod voluit Spe. in tit. de iudi. §. i. in versi. illud autem queritur. quem refert do. Ant. in. c. significanti. de pign. vbi dicit quod si natus fuit captus in itinere quod dominus mittens non tenetur cum redimere si voluntarie se ingressus et subdit idem ibi ad seruendum alicui cum armis et equis in exercitu et perdidit arma et equos quod si data opera et non requisitus accessus non tenetur dominus mihi reficere damnum. et adduco quod voluit Fride. de se. in cōsi. refert do. Ant. in. c. propositi. de foro compe. de eo qui procurauit a superiore. et hoc ideo ut non visitaretur quod nihilominus poterit visitari et adduco quod voluit Jo. de imo. post alios. in. c. de cetero. de cle. non refi. vbi dicit quod ille qui procurat se mitti pro negotijs sui prelati non habetur pro rescindente. allegat. l. et qui data opera. ff. qui ex cau. ma. faciat gl. in. l. videamus. ff. de nego. gest. et quod habetur in. c. pastoralis. §. si. de offi. deleg. et adduco Ido. stien. in. c. cum clamor. de testi. quod promotor inquisitionis qui sponte se obtulit non potest post publicatum processum producere testes secus si se non obtulisset. facit quod voluit do. Ant. in. c. olim. de iniur. vbi dicit quod inquisitio que emanauit ad instantiam petentis debet agitari lite contestata. alias non contestatur lis. c. quoniam frequenter. §. sunt autem. ut lit. non contest. et adduco do. Domi. de sanc. Semi. in. c. ij. ut lit. penden.
- vbi dicit quod si translatio beneficii fuit malitiose procurata tunc habet locum text. in. d. c. ij. et quod ibi dicit Archid. ita dicit in ver. quid si aliter litigantium. et adduco do. meum do. Anto. in. c. fin. de fo. cōpet. in. xxxvi. col. vbi dicit quod ille. text. et in. l. ij. §. legatis. ff. de iudi. limitantur ut non habeant locum quando legati procurant ibi procuracionem dari. vide quod leg. et no. in. l. vniuersi. C. de leg. lib. et adde Bart. in. l. i. §. cum quis. ff. de questi. vbi inimicitia procurata et captata in fraudem non prodest nec repellit quem a testimonio et vide quod no. in. c. i. et ij. de testi. et per Barto. in. l. post legatum. §. is vero. ff. de his quib. ut indig. et in. l. vrozi. §. i. ff. de fur. argu. l. que omnia. ff. de procu. et fama procurata nam probat. l. si mulier. §. si miles. ff. de adulte. et adduco Fride. de sen. cōsil. cxiij. et do. Anto. Jo. de imo. et Abb. in. c. veniens. de iure iur. et Joan. and. in regula in malis. de regu. iur. lib. vi. in mer. vbi dicunt quod si filius familias existens in studio iurat non exire ciuitatem sine licentia creditoris poterit exire patre eum reuocante quia intelligitur iuramento exceptum ius patris et superioris nisi in fraudem procurauerit se renocari. arg. c. pastora. lis. de offi. de leg. et l. qui data opera. ff. ex quib. cau. ma. et adduco. Ido. st. quem refert ibi domi. in. c. legitima. de app. lib. vi. in. i. col. in verb. que ro que sit legitima causa. vbi dicit quod legitima causa recusationis iudicis est quando iudex procurauit causam sibi committi. ar. ff. de procura. que omnia. et de iurisd. om. iud. l. pretor. et de offi. deleg. suspicionis. et ne quis in sua causa. l. vnica.
- 2 Ambitio et quibus presumatur. Anto in. c. licet. num. 12. de transla. prela. fo. 20.
- 6 Amicitia iudicatur ad similitudinem propinquitatis. in. c. requisiti. nu. 24. de testa. fo. 123.
Amicus relictus ad aliquid agendum sub nomine dignitatis mortuo illo amico non transit in successorem in dignitate quia videtur habitus respectus ad personam. ibidem.
- 7 Amicitia debet tantum causare honestos effectus et non quod pro amico grauius turpia. in. c. repellantur. nu. 3. de accu. fo. 58.
- 3 Amicitia quo casu est causa recusandi iudicem tanquam suspectum. in. c. accedens. el. ij. nu. 8. ut lite non contest. fo. 112.
- 4 Amicitia carnalis et non charitatiua detrahit a fide testis. in cap. quod ties. nu. 5. de testi. fo. 38.
- 6 Amicus potest impetrare literas ab beneficia pro amico sine speciali mandato. in. c. dura sepe. nu. 8. de fal. fo. 118.
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato prestita cautione rati. in. c. coram. nu. 6. de offi. de leg. fo. 98.
- 7 Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis. in. c. cum oporteat. nu. 4. de accu. fo. 67.
Amicitia si superueniat post accusationem non conualidat ipsam. ibi dem. nume. 6.
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato prestita cautione de rato. in. c. cum sacerdotis. nu. 4. de postu. fo. 139.
- 7 Amor illicitus non tollit liberum consensum. in. c. veniens. el. j. nu. 2. de sponsa. fo. 6.
- 6 Amico si est factum relictum sub nomine dignitatis censetur factum intuitu persone. in. c. requisisti. nu. 4. et 25. de testa. fo. 123.
- Corsetus. Adde dominum meum do. And. barba. in repeti. c. raynaldus. eo de titu. vbi accumulatur plura de amicitia. lxi. distinc. in versicu. vnde de mo. limita nisi esset magnus amicus testatoris et vide Bal. in. l. si iure. C. de testa. manu. glo. et docto. in. l. cum alienam. C. de leg. et Bart. in. l. titia. ff. de verb. obli. et in. l. heres meus. in. §. si. ff. de condi. et demon. et glos. in. l. ij. C. in quibus cau. colo. cen. lib. xi. et quod not. in. l. tutori. C. de neg. gest. in glos. in. l. ij. §. cum patronus. ff. de offi. prefec. vrb. in. l. liberi. C. de inoffic. testamēto. l. y. et Bal. in. l. si quis testibus. C. de testi. Bal. in. re petito. l. data opera. C. qui accusa. non pos. et in. l. imperialem. v. colum. in princ. de probi. alie. seu. per Fride. in ver. feudo. et de teste amico an probet per Barto. et Bald. in. l. admonendi. ff. de iurciuran. vbi dicunt quod testis multum amicus non facit semiplenam probationem et quod voluit Bal. in. c. i. de testi. et idem Bald. in. c. cum nuntius. eodem tit. quod magnus amicus repellitur a testimonio. et quod voluit Idet. l. y. Bal. et Salic. in. l. eos. C. de testi. Jacob. but. in. l. ij. in princip. ff. eodem. gloss. et Ange. in. c. cogitandum. in auten. de monach. gloss. ij. questio. v. in summa. et in. l. sciendum. ff. de vsur. et per scribentes. in. c. quoties de testi. et in. c. mulieres. de iudi. lib. xi. text. in. c. petrus. de homi. vbi equiparatur amici et affines. text. in. l. ij. §. i. in versicu. si qui sunt alij. ff. ex quibus causis in pos. eat. text. in. c. nisi specialis. ff. de offi. lega. vbi princeps propter amicitiam remittit penam. et gloss. ibi voluit quod iudex potest remittere penam delinquenti propter specialem amicitiam. et illam allegauit pro singulari. Ludo. roma. in. l. si vero. de viro. ff. solu. matri. et vide Joan. de ana. in. c. penul. de iudi. in princip. in versi. nota decisam ex qua colligi potest et vide quod habetur in. l. late. §. si quis amicos. ff. de verbo. signifi. et in. l. quod sepe. §. si quis amico. ff. de contraben. empt. et vide glo. in. l. testamento. ff. de fideicom. lib. et vide Joan. de ana. in. c. cum oporteat. de accu. quod amicitia non repellitur nisi per accidens. ex amicitia enim vnus sequitur odium alterius et ibi dicit quod amicus omnino non repellitur imo admittitur sed relinquatur arbitrio iudicis quanta si des sit adhibenda. vide bo. text. in. d. l. sciendum. ff. de vsu. vbi est casus expellus

Super Lectu. Panormitani.

expressus fm Bal. qd amicus potest esse testis pro amico. vt in. d. l. eos. sed fm eum. in. d. l. data opera. dicit qd aliquantulum minus creditur al. leg. gloss. in. d. s. cogitandum. in. authen. de mona. col. i. et vt amicus amici repellatur a testimonio. Cyn. in dicta. l. si quis testibus. dicit quod nō sed de trahitur de fide. Bal. ibi dicit vt dixi qd nunq amicitia repellitur nisi per accides: quia amicitia est virtus: odium est vitium. Et an ci-tatus a iudice amico inimici sui possit declinare eius iurisdictionem: vis de Bal. in. l. i. C. si quacumq peditus pote. quem refert Joan. de ana. in. d. c. cum oporteat. in. q. colū. in. vers. ex his potest decidi. vbi per eum et amicus accusat pro iniuria illata amico vt voluit Joā. de ana. in. c. cum dilectus. circa si. de accusa. et ibi refert Bald. in. l. i. C. qui accu. non pos. vbi tangit de singulari amico qui dicit amico: tuus ego sum et me tuum esse cognosco. vbi finaliter concludit qd non pbatur lege qd appellatio ne suorum cōtineatur amicus. ego allego glo. sing. in. d. l. q. C. in qui. cau. colo. cens. lib. xi. et amicitia reprobata repellitur vnde non excusat rece- ptantem bannitum amicitia inueterata. ita dicit Jo. de ana. in. c. j. de for- tile. in. v. colū. in. fin. vbi refert Sali. in. l. nullus. C. de malef. et ma. hoc di- centem. et vide do. Abb. in. d. s. quoties. in. vers. sed potest dici. vbi lo- quitur de duplici amicitia: scilicet de carnali et charitativa. vide ibi per eum vbi etiam querit quis dicatur pprie amicus et vide duas glossas vnica et solitarias. prima est in. c. ad aures. in. gloss. j. in. fi. et in. c. nonnulli. de res- scrip. s. quod ad beneficia quis potest impetrare literas pro alio sine mā dato: secus si literas impetrasset ad sites. vt in. d. c. nonnulli. vide Abb. in. d. c. ad aures. num. 10. fo. 36. et videtext. et ibi Domi. in. c. si motu pro- prio. de preben. lib. vi. et text. in. arg. et ibi Domi. in. c. si pluribus. in. s. si vero eo. tit. et lib. et an amicitia transeat ad heredem dic qd non. ff. de pre- ca. l. cum precario. in. s. fin. et amicitia operatur. l. si pupillus. s. sed si ego. ff. de nego. gest. et in. l. is qui amicitia. eod. titu. et ibi habes quod amicitia patris transit ad filium et quod amicus patris est amicus filij. eo. titu. l. si liber homo et illa est amicitia que propter honestum solis coniungitur animis. ff. de dona. inter. vi. et vxo. l. iij. in. princip. et amicitia propter vtile est damnata. vt inquit Cicero apud Iulium. sic et concordia. et de materia amicitie vide do. late. s. amicos. ff. de verb. signi. et vide Albe. in. suo di- ctio. in. ver. amicitia. et in verbo amico.

Angarie sunt obsequia que consistunt in operis tantū: perā garie vero consistunt in operis personarum et rerū impendunt. in. c. non minus. nu. 1. de immu. eccle. fo. 224.

Animus an fuerit bonus vel malus iudicatur per circumstan- tias et indicia. in. c. cum te. numero. 29. de re iudica. folio. 79.

Animus probatur per iuramentum. in. c. de his. nu. 6. da accu. fo. 3.

Animus malus semper presumitur in malefactis: que presumptio per aliam tollitur. in. c. i. nu. 3. de presump. fo. 115.

Animus donandi non presumitur in solvente vsuras. et in eo non habet locum regula cuius per errorem nec regula qui sic soluit et in. c. debito- res. nu. 5. de iureiur. fo. 131.

Animus siue bonus vel malus presumitur ex gestis. in. c. ad bec. el. j. nu. 3. de appel. fo. 91.

Animus et ea que consistunt in animo probantur ex coniecturis. in. c. pa- storalis. s. cum autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 94.

Animus bonus non presumitur in maleficijs in. c. estote. nu. 6. de reg. iur. folio. 180.

Animus non potest probari nisi per coniecturas. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 12. de elec. fo. 181.

Animus acquirentis requiritur in acquirenda possessione et etiam illius contra quem requiritur. in. c. olim inter. nume. 8. et 12. de restitutione spo- lia. fo. 190.

Animā sumūt masculi in vtero matris post. xl. dies: femia vō post octoginta. in. c. si aliquis. nu. 3. de homo. fo. 108.

Annalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. in. c. a nobis. nu. 17. de excep. fo. 3.

Animal irrationabile si prouocatur ab alio et illum occiderit non tenetur dominus. in. c. j. nu. 3. de iniur. fo. 166.

Et vide in. c. si bos. in. fi. eo. titu. ibi.

Animal irrationale si fecerit aliquod damnum vel in re vel in persona dominus tenetur insolidum si sciebat ipsum damnosum et non custodi- vit secus si ignorabat quia liberatur dando animal pro noxa. in. c. si bos. nu. 1. de iniur. fo. 166.

Et vide in. c. sequen. et c. fin.

Animalia aliena non possunt pascere in loco alieno si ex hoc damifica- tur dominus. alias secus in. c. si leserit. nu. 1. de iniur. fo. 166.

Animal vicini mei si inueniam dare damnum in agro meo non possum ipsum retinere donec dominus satisfecerit quia est sibi aliter consultus. ibidem. nu. 3. fo. 167.

Annuli immissio non inducit matrimonium vbi etas deficit. in. c. tue nobis. nu. 4. de despon. impub. fo. 16.

Annuli immissio matrimonium non facit nisi verba apta ad contraben- dum matrimonium precedāt. ibi. nu. 7.

Annulus debet poni in quarto digito vbi est quedam vena sanguinis protendens vsq ad cor. ibidem.

Annuli immisso precedentibus verbis de futuro sponsalia facit. ibi.

Annuli immissio et arrbarum traditio regulant contractum secundū pre- cedentia. ibidem.

Annulus si datur in manu presumitur donatio. ibi.

Annuli delatio in muliere est signum matrimonij. in. capi. illud quoq. nu. 4. de presump. fo. 114.

Antipape nomen si inferatur instrumento non valet instru- mentum nisi in terris antipape vt ipse colitur et to- leratur in proe. Grego. nu. 17. fo. 71.

Antiqua facta magnā habent presumptionem pro se. in. c. cō- stitutus. nu. 6. de relig. domi. fo. 185.

Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui quod ptinet vigore prescri- ptionis. in. c. cum contingat. nu. 2. de deci. fo. 152.

Corsetus. Quod valet ad statuta disponentia super iuribus pertinenti- bus ad aliquem ab antiquo. facit bonus text in. c. duo simul. de offi. c. ordina. et bonus text. in. c. j. in. vers. sic. sicut ab antiquo. in. titu. de pace cō- stan. et ibi Bald. colligit argumentū qd antique consuetudines sunt ser- uande. et dicit ibi expressum qd in pascuis pontibus aquis et molēdinis et etiam in ipsiis commoditatibus aquarum stādum est antiquitati et ab antiquioribus inchoandum est. ff. de acqui. re. domi. l. j. et in. titu. de rerum diuisio. in. s. singulorum. in. ver. a vetustiore iure. et ad fundandam inten- tionem actoris vbi de iurisdictione agitur sufficit proponere et probare quod sic est ab antiquo hactenus obseruatum. ita not. Hosti. in. d. c. dile- ctus. facit quod no. in. c. quāto. et in. c. si. de cōsue. et de foro. cōpe. in. c. cum contigat. et in. c. Abbate. et in. c. super quibusdam. s. j. de verb. signi. et hec iura sunt in argumen. contra principes qui castra ecclesiarum et iur- isdictiones occupant. nam sufficit qd sic ab antiquo fuerit obseruatum: vt per Host. Anno. et Barto. in. d. c. dilectus. et mos vetustatis antique seruandus est. c. conquestus. ix. q. iij. faciat. l. cum antiquitas. C. de testa. cum alijs similibus.

Antiquitas tribuit titulum et non est recedendum ab iniquitate nisi ostē- datur error: expressus et nisi formetur vel mutetur ex se. in. c. quanto. nu. 9. de transla. episcopi. fo. 6.

Antiquum factum scire non presumimus qd verisimiliter euannit de me- moria vel illud qd est factum in longinquis partibus. in. c. ad probandū. nu. 12. de re iudi. fo. 80.

Antiquitas temporis probet iustam causam aliquid petendi. in. c. dile- ctus. nu. 3. de offi. ordi. fo. 122.

Antiquum factum quomodo accipiat. in. c. quoniam. numero. 24. de proba. fo. 29.

Annus luctus incipit a die mortis mariti. in. c. fin. nume. 3. de secun. nup. fo. 55.

Annus an requiritur qd sit completus an inceptus in aliqua dispositio- ne. in. c. cum in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.

Annus dicitur multum tempus et facit pro statutis. in. cap. plerumque. nu. 2. de rescrip. fo. 68.

Annus quando incipit currere impetratori vt sciatur eius negligentia ibidem. nu. 5.

Annus de quot diebus intelligitur in. c. quesuit. numero. 4. de verbo. signi. fo. 183.

Annus. rj. in femina et riiij. in masculo quo ad matrimonium an debeat esse completus vel sufficit qd sit inceptus vel prope finē sit quo ad testa- mentum. in. c. tue nobis. nu. 6. de desponsa. impub. fo. 16.

Annus quartusdecimus in masculo et duodecimus in femina debet esse completus et si deficient aliqui dies an teneat matrimonium. in. c. attesta- tionibus. nu. 7. de despon. impub. fo. 15.

Annus in dubio debet esse completus nisi aliud iure caueatur. in. c. cum vicefinum. nu. 4. ff. de offi. deleg. fo. 104.

Annus in iure sumitur ex. ccc. diebus. in. c. querenti. numero. 3. de off. de leg. fo. 87.

Annus quidatur reo comparenti an incipit currere a tempore missio- nis an a tempore decreti interpositi. in. c. si. in. alijs. num. 4. et vt lite nō contesta. fo. 121.

Appellans si intra biennium non potuit appellationem prosequi legitime impeditus restituitur ad alium annum. in. c. ex ratione. nu. 1. et 3. de appel. fo. 93.

Appellans impeditus in primo anno: an indifferenter debeat habere se- cū dum siue impediatur facto suo vel iudicis vel appellati. ibi. nu. 4.

Appellans impeditus an restituatur ipso iure vel per remedium resti- tutionis. ibi. nu. 6. et 9.

Appellans an restituatur ad tps quo fuit impeditus an ad maius. ibi.

Et vide in apostil. in. v. q. in. princ. ibi.

Appellans impeditus in secūdo anno an debeat habere tertium ipso iure vel per remedium restitutionis. ibi. nu. 9.

Appellans impeditus ad se presentandum in termino dato ab homi- ne habeat alium terminū similem primo. ibi. nu. 10.

Appallans an debeat habere secūdum annum propter quodlibet impe- dimentum veniens in primo. ibi. nu. 12.

Appellans potest allegare impedimentum etiam si post appellationem desertam sententia sit executioni mandata. ibi. nu. 13. et 14. fo. 94.

b q

Repertorium singularium materialium

- 3 Appellans si suam appellationem non prosequitur presumitur habere iniustam causam. in. c. cum dilecti. nu. 3. de do. 2. contu. fo. 202.
Appellatus extrajudicialiter non tenetur ire ad curiam nec condemnatur in expensis. ibi. nu. 1. fo. 204.
- 3 Appellans potest non oppositum opponere et non probatum probare. in. c. ij. nu. 6. vt lit. pend. fo. 217.
Appellatione pendente vel intra tempus datu ad appellandu nil innouatur etiam si talis sit sententia que trahat secum executionem. ibi.
- 5 A sententia latis sub conditione an appelletur ante. x. dies a die promulgationis a die euenientis conditionis. in. c. preterea. el. ij. nn. 8. de appellatione. fo. 109.
- 3 Appellans quo casu vtitur nonis probationibus illo casu appellatus potest vti nouis defensionibus. in. c. prudentiam. nu. 3. de mu. peti. fo. 10.
- 2 Appellari potest a sententia etiam nulla. in. c. cum contingat. numer. 5. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Appellatio ab excommunicatione non suspendit vinculum. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 11. de offi. ordi. fo. 112.
- 7 Appellari potest a iudice si excedat modum corrigendi. in. c. qualiter et quando el. ij. nu. 15. de accusa. fo. 73.
- 3 Appellatio potest fieri ab eo cuius interest licet alius agat super illa causa in. c. cum deputati. nu. 13. de iudi. fo. 40.
- 5 Appellare licitum est a nimia rigorositate superioris. in. cap. de priore. nu. 1. 2. 3. de appel. fo. 105.
Appellatio iusta si non admittatur iudex peccat et venit puniendus. ibidem. nu. 2. 7.
Appellationem iniustam vel friuolam admitens peccat et punitur. ibi.
Appellari potest a correctione superioris corrigentis non ex iustitia. sed ex odio. ibi. nu. 6.
- 7 Appellari potest de illis rebus que remittuntur arbitrio iudicis si iudex transgrediatur. secus si committatur eius conscientie. in. cap. inter. nu. 5. de purga. cano. fo. 163.
- 1 Appellatur a grauamine absq. qd. petatur eius reuocatio. in. c. ij. nu. 2. de dila. folio. 132.
Appellari potest ab aliquo grauamine incontinenti propter timorem futuri grauaminis. ibi. nu. 3.
Appellari non licet a grauamine. futuro nisi expressa causa grauaminis de presenti. ibi. nu. 6.
Appellari potest ab his que relinquuntur arbitrio iudicis. ibi. nu. 7.
Appellans an appellatus habet probare iustam vel iniustam moderationem termini factam a iudice. ibi. nu. 11.
Appellari potest a citatione peremptoria breui. secus ab alia citatione licet terminus sit breuis. ibi. nu. 12.
- 2 Appellatio ab interlocutoria annullat omnia gesta post eam. in. c. cum olim Abbas. nu. 13. de offi. deleg. fo. 97.
- 7 Appellare potest tertius a sententia condemnatoria in criminalibus etiam condemnato inuito. in. c. veniens. nu. 22. de accusa. fo. 63.
- 6 Appellare quando possit vtraq. pars eadem sententia. in. c. raynutius. nu. 9. de testa. fo. 124.
- 5 Appellatio non admittitur in his que dilationem non recipiunt puta in rebus tempore perituris. in. c. qualifronte. nu. 15. de appel. fo. 102.
- 5 Appellari an possit a sententia arbitrorum pronuntiantium super suspicionem. in. c. requiris. nu. 17. de appel. fo. 111.
Appellatio illis non admittitur qui appellationem aduersarij non admittit. in. c. an sit deferendum. ibi. nu. 1. 2. 3. eo. tit.
- 5 Appellatio an ex hoc censeatur iusta quod pars obtulit se probaturam in dignitatem testium. in. c. cum. i. 2. a. nu. 14. de re iudi. fo. 77.
Appellatione pendente oia attentata veniunt reuocanda. ibi. nu. 15. 17.
- 7 Appellatione pendente non debet appellans spoliari re super qua fuit sententiam in. c. ex tuarum. nu. 3. de purga. cano. fo. 162.
- 5 Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis non valet nisi restringatur ad certam causam et an habeat locum appellatione extrajudiciali. in. c. consuluit. el. ij. nu. 1. de appel. fo. 98.
Appellatio ab vno articulo suspendit iurisdictionem iudicis respectu totius cause et hoc si appellator vult. ibi. nu. 2.
Appellari an possit a futuro grauamine et quomodo. in appellatione extrajudiciali. ibi. nu. 4.
In appellatione tam iudiciali q. extrajudiciali an sit causa exprimenda. ibi. nume. 5.
- 2 Appellatio ab excommunicatione quare non suspendit vinculu et quid operetur. in. c. ad reprimendam. nu. 5. fo. 115.
Appellatio non extinguit sententiam sed ipsam suspendit. ibi.
Appellatio quos effectus operetur. ibi. nu. 6.
Appellatio an possit tolli per statutum. ibi. nu. 10.
Appellatio si est remota in aliquo casu an censeatur remota quo ad omnes eius effectus. ibi. 2. nu. 11.
An presumatur presentia a qua fuit appellatum. ibi. nu. 13.
- 5 Appellatione extrajudiciali interposita illud solum venit retractandum qd. sit contra appellationem non autem post in. c. ij. nu. 7. de appel. fo. 87.
Appellatio non verisimilis et que h3 ius cōe contra se non reuocat attentata nisi doceatur de veritate cause ob quam fuit appellatum. ibi. nu. 7.
- 2 Appellans malitiose nō est audiend. in. c. sup. eo. nu. 6. de off. dele. fo. 80.
- 2 Appellari an possit a mero executore. in. c. super questionum. numero. 11. de offi. deleg. fo. 90.
- 5 Appellatio dicitur esse delata in curia si ipsam approbavit pars appellata aut iudex admiserit et ipsam in curia tenetur prosequi appellans licet terminus ad prosequendam non sit prefixus. in. c. interposita. §. ei. dem quoq. nu. 1. 2. 3. de appel. fo. 137.
Appellans an possit inuito appellato cam prosequi in curia. ibi. num. 4.
Appellans potest ante inchoatam appellationem remittere causam ad iudicem a quo inuito appellato cui tñ condemnabitur in expensis factis in illa appellatione secus post inchoatam appellationem. in. d. c. interposita §. alle denique. nu. 1. 2. 3. de appel. fo. 141.
- 2 Appellans an et quando possit appellationi renūtiare inuito appellato. ibidem. nu. 4.
- 3 Appellans si in appellatione expressit vnam causam potest et alias prosequi et si succumbit ex illa videtur ex omnibus succubuisse. in. c. ij. nu. 15. de libel. obla. fo. 96.
- 1 Appellari nō debet a vicario episcopi ad episcopum quia est eadē et iurisdicatio et consuetudo aliter disponens nō valeret. in. c. cum terra. nume. 1. de elec. fo. 130.
- 1 Appellatio interposita sine iusta causa non valet. in. cap. ij. nu. 14. de pos. stu. prela. fo. 107.
Appellantes an et quando possunt desistere ab appellatione in causa electionis. ibidem. nu. 14.
- 6 Appellatione interposita potest aliqui attentari id quod poterat attentari illa non interposita. in. c. pastoralis. nu. 3. de iure patro. fo. 198.
- 2 Appellari potest ab interlocutoria habente vim diffinitive etiam de iure ciuili. in. c. significantibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 101.
- 5 A promissione iurata de parendo et. non appellatur quando mandatum non excedit debitam formam iuramenti. alias secus. in. c. questioni. nu. 2. 3. de appel. fo. 100.
Appellans ab excoicatione potest absolui a iudice a quo appellauit si est ordinarius si delegatus non. licet non renuntiet. ibi. nu. 6.
Appellari nō d3 ab executore. in. c. cum in iure. nu. 4. de offi. dele. fo. 96.
- 5 Appellari non potest a correctione superiorum vt prelatorum et similium nisi excefferint modum in corrigēdo. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 3. de appel. fo. 130.
- 4 Appellandum an et quando sit a processu executorum ad beneficia. in. c. si. nu. 12. de presump. fo. 126.
- 3 Appellans ad papam et postea comparendo coram inferiore an videatur renuntiasse appellationi maxime querendo compositionem cum parte appellata. in. c. cum venissent. nu. 8. 9. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
Appellari potest ad papam a quolibet iudice omisso medio regulariter. ibi. nu. 13.
- 1 Appellatio restituit quem in terminis in quibus erat post litem contestatam in primo iudicio. in. c. ad audientiam. nu. 9. de rescrip. fo. 79.
- 5 Appellari non potest a sententia lata in realibus. in. c. cum aliquibus. nu. 12. de re iudi. fo. 54.
- 5 Post appellationem reuocantur illa tantum que fuerunt innouata in preiudicium appellantis. in. c. solitudinem. nu. 2. de appel. fo. 122.
Appellationi renūtiatur si appellans postea cōparuerit coram iudice a quo vel corā alio iudice ad quē nō fuit appellatū qui est superior iudice a quo nisi ptestetur qd. non intendit appellationi renūtiare. sed quid si non fecerit hanc protestationem. ibi. nu. 4. 7. 6.
Appellationi an et quando censeatur quis renuntiare ex eo qd. post illatum grauamen pars grauata aliquid fecit coram iudice puta produciendo testes. et similia. ibi. nu. 10.
Appellari non potest a iudice qui non condemnauit in expensis si non fuerint petite. in. c. quia nonnulli. nu. 16. de rescrip. fo. 90.
Appellari non potest a iudice qui non facit qd. potuit ex officio suo facere. ibidem.
Appellatio videtur facta nomine meo si quis me presente et non contradicente appellauit. in. c. ex parte decani. nu. 9. de rescrip. fo. 82.
Appellationem prosequitur ille qui arripuit iter ad principem in termino dato ad prosequendum. in. c. cum causa. nu. 1. de iudi. fo. 54.
Post appellationem deuoluitur tota causa ad iudicem ad quem vt possit sententiam reformare etiam ex noua causa idem quando fuit actum de nullitate. ibi. nu. 8.
Appellationi an deferatur per prefixionem termini. in. ca. cum causa. nu. 2. de re iudi. fo. 54.
- 5 Appellans iterum intra tempus decendū an censeatur a prima appellatione recedere. in. c. tua nobis. nu. 10. de appel. fo. 134.
Appellans viua voce saluo beneficio appellandi in scriptis que postea intra. x. dies appellat in scriptis an cōputabitur tempus a prima appellatione an a secunda. ibi. nu. 12.
- 5 Appellari potest omisso medio ad papam. nisi appelletur a subdelegato legati pape quo casu ad ipsum subdelegantem appellatur. in. c. dilecti filij. el. ij. nu. 11. de appel. fo. 135.
Appellatur ad delegatum pape omisso medijs in eius legatione. ibi. dem. nu. 12. 19.

Super Lectu. Banormitani.

- Appellatur ab episcopo ad archiepiscopum nisi archiepiscopus litiget coram episcopo cum subdito ipsius episcopi. ibi. nu. 1.3.
- 6 Appellare non potest sine causa minor pars ab illo qd fuit ordinatum a maiori parte capituli. in. c. j. nu. 2. 7. 6. de his que. si. a ma. par. c. fo. 70.
- 5 Appellans an debeat probare in causa appellationis an vero appellatus. in. c. per tuas. nu. 6. de appel. fo. 125.
- 5 Appellatio an iustificetur hoc qd non admisit iudex a quo exceptio nem et an semper oblatio probationis iustificet appellationem. in. c. interposita. nu. 2. 4. 5. 7. de appel. fo. 137.
- 5 Consensus doctor excel. Adde qd appellatio ab interlocutoria non debet iustificari nec potest ex nouiter probandis. tex. est in cle. appellati. de app. Limita primo. d. cle. habere locum qm profertur contra presentem non contra absentem fm. Bart. in. l. ait pretor. vers. quid tn. de mino. Limita scdo habere locum qd appellatur ab interlocutoria directe secus si in directe vt qm in appellatione interposita a diffinitiva discutitur de grauamine antecedenti. ita dixit Bald. esse casum. in. l. generaliter. §. j. vers. non audeat. C. de re. cred. 7 Inno. in. c. qd ad consultationem. de regul. iur. bene facit. c. si. de app. lib. vi. Limita tertio habere locum nisi iniquitas sententie interlocutorie delegatur per allegationes iuris et non facti tunc enim non est necesse declarare causas in appella. fm. Bart. in. l. minoribus. C. de his quib. vt indig. Limita quarto habere locum nisi esset talis interlocutoria que haberet vim diffinitive fm. Bald. in. l. per hac. C. de temp. appel. in. vlti. colu. Limita quinto nisi esset talis causa que de nouo emergeret ex facto aduersarij quia tunc ipsam possum proponere licet primo non proposuerim fm. Bald. in. d. l. per banc. Limita sexto fm. Bald. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. quando precedit cause cognitio et tunc habet locum: secus vbi non precedit sed sequitur exemplum si aliquis esset nominatus ad officia publica et appellasset vel nuntiatione noui operis que fit per pretorem que venit iustificanda ex nouis actis postea probandis. ff. de noui ope. nu. l. de pupillo. §. meminisse. idem dicit in precepto facto a iudice euz cause cognitione: quia potest iustificari et iam dictis postea probandis secundum euz quia magis accedit diffinitive qm interlocutorie. Limitat septimo Barto. duobus modis. d. cle. appellanti. in. l. eius. in. vlti. col. ff. de app. reci. videas eas ibi per eum et volui has limitationes intrinsecere proornatu. d. cle. appellanti. quia docto. ibi omnes has non ponunt sed posuit do. Petr. de ancha. in. c. ex parte. el. j. de priuileg. tene menti.
- 5 Appellatio non suspendit id quod concernit animam in. c. ad bec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 170.
- Appellatio regulariter suspendit sententiam latam etiam si sit talis que trabat secum executionem. ibi. nu. 2. 7. 5.
- 5 Appellans ante sententiam debet exprimere causam rationabilem et eadem probare etiam si sit notoria. in. c. vt debitus. nume. 1. de appellatio. folio. 126.
- 5 Appellatio non annullat actum de futuro omnino accessorium ad preteritum. in. c. vt nostrum. nu. 4. de appel. fo. 124.
- 5 Appellationi potest renuntiari et ad iudicem a quo reuertit ex consensu vtriusq. partis non autem vnus. in. ca. accepta. nume. 2. de appellatio. folio. 105.
- Appellatus potest prosequi appellationem inuito appellante a diffinitiva: secus ab interlocutoria. ibi. nu. 4.
- 3 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham vel eo deficiente ad papam. in. c. exposuit nobis. nu. 4. 7. 16. de dila. fo. 136.
- 5 Appellare potest de iure canonico etiam ante sententiam, sed non de iure civili regulariter. in. c. super. nu. 1. de appel. fo. 95.
- Et vide in nu. 3. vbi ponuntur casus excepti.
- Appellari potest de iure canonico quando pars sentit se grauam. ibi. dem. nu. 2.
- Appellans potest quis a datione torture anteq. detur. ibi. nu. 3.
- Appellans temere de iure canonico non punitur: de iure civili sic. ibi. dem. nu. 5.
- In appellatione interlocutoria debet inesse causa et legitima in appellatione diffinitiva secus. ibi. 8.
- Appellatio et recusatio non semper iudicantur a pari nisi in quibusdam casibus expressis. de quibus ibi. nu. 9.
- Appellatione remota siue ex forma iuris communis siue rescripti an censetur remota recusatio. ibi. nu. 10. fo. 96.
- 5 Appellatio si est deuoluta in curiam est ibi prosequenda nec sufficit appellanti vel appelleo mittere procuratorem vt petat dari iudices paribus. in. c. nicolao. nu. 2. 7. 5. de appel. fo. 133.
- Appellatio dicitur deuoluta in curiam quando est acceptata a parte et approbata a iudice. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Appellatus potest psequi appellationem appellatore non prosequente qui condemnabitur in expensis ipsi appellato. ibi. nu. 4.
- Appellatio an et quando sit tractanda in curia. ibi. nu. 6.
- Appellationis causa si in curia dubitatur an ibi sit decidenda vel non procurator partis missus ad impetrandum literas vt decidatur in partibus censetur habere mandatum ad defendendum quod est in partibus decidenda. ibi. nu. 9.
- 1 Appellans si non prosequitur appellationem intra tempus potest iudex

- aliquo casu ipse prosequi. in. c. ex parte. nu. 7. de rescrip. fo. 45.
- 5 Appellare licitum est a grauamine licet iudex non intenderet grauare. in. c. cum causam. nu. 5. de appel. fo. 131.
- Causa expressa in appellatione a grauamine illa tantum debet probari et non alia. ibi. nu. 14.
- Appellans a certo grauamine subiiciendo et ab omni alio grauamine vel appellans ab omnibus grauaminibus et non obtinebit quia debet specialiter exprimere. ibi. nu. 15.
- Et pluribus causis copulatiuis expressis in appellatione sufficit vnam probare. ibi. nu. 16.
- 1 Appellatio non appellatur ab imperatore ad papam nisi ratione peccati. c. j. nu. 7. de consli. fo. 15.
- 3 Appellari an debeat immediate ad proximum superiorem et sic gradatim. in. c. licet ex suscepto. nu. 9. de fo. compe. fo. 71.
- Appellari potest ad papam omisso medio in spiritualibus secus in temporalibus. ibi. 13. 7. 16. fo. 72.
- 3 Appellans frustratorie remittitur ad eum a quo appellauit quod intellige si non fuit delatum appellationi. in. c. litere tue. nu. 15. de dila. fo. 136.
- 5 Non appellans propter metum habetur pro appellante si metus est iustus etiam quod sua culpa prouenerit. in. capitu. fina. numero. 1. de appellatio. fo. 139.
- Appellare non valens propter metum debet protestari ad declarandum animum ipsius: videlicet quod omisit appellare per metum non autem per negligentiam. ibi. nu. 2.
- Appellans in presentia bonorum virorum forte quia non potest habere copiam iudicis sufficit qd appellet coram bono viro in presentia tamen testium nec sufficeret notarius cum testibus. ibi. nu. 3.
- Appellandi pratica coram bonis viris. ibi. nu. 5.
- 5 Appellatio ab vno articulo tunc deuoluit totam causam ad iudicem ad quem quando appellans vult alias eo tacete secus et iudice a quo procedente ad vltiora. in. c. super eo. nu. 9. de appel. fo. 94.
- Appellatio ante grauamen non admittitur. ibi. nu. 11.
- Appellans non debet statim emissa appellatione recedere, sed debet expectare an iudex admittat vel non. ibi. nu. 12.
- 4 Appellatio an extinguat iudicatum an suspendat. in. c. venientes. nu. 6. de iur. iuran. fo. 142.
- 2 Appellari an possit a delegato pape ad papam. in. c. h. nume. 3. de offic. lega. fo. 106.
- 6 Appellare non potest ille cuius non interest. in. c. ex ore sedentis. nu. 6. de his que. si. a maio. par. capitu. fo. 72.
- 5 Appellari potest a sententia per vtranq. partem. in. c. significauerunt. nu. 7. de excep. fo. 16.
- Appellari an possit a sententia iudicis quando fuit omisum condemnare victum in expensis. ibi.
- Appellare non potest pars que habuit sententiam pro se. ibidem.
- 3 Appellare videtur ipso facto qui cum esset grauatus arripuit iter ad papam. in. c. cum olim. nu. 6. de do. et contu. fo. 105.
- 2 Appellari potest ad legatum in sua prouincia omisso medio quemadmodum et ad papam. in. c. j. nu. 7. de offi. lega. fo. 105.
- 3 Appellans a iudice qui misit inhibitoriam an possit petere ab eodem vt mittat aliam inhibitoriam vigore appellationis facte. in. c. tuam. nu. 13. de ordi. cog. fo. 149.
- 3 Appellatio non tollitur per confessionem factam a procuratore, sed per confessionem principalis se remittit in. c. primo. numero. 33. vt lite non contestata. fo. 108.
- 5 Appellari potest a precepto seu monitione extraiudiciali. in. ca. peruenit. nu. 4. de appel. fo. 104.
- In appellatione ab interlocutoria habente vim diffinitive an sit opus inferre causam. ibi. nu. 7.
- Appellatio ab interlocutoria quare requirit cause expressionem. ibidem. nume. 9.
- Appellatur de iure civili ab interlocutoria quando post ipsam non expectatur alia diffinitiva. ibi. nu. 11.
- 6 Appellatur de capitulo ad episcopum licet episcopus interuenerit in capitulo tanq. canonicus sed si interuenerit tanq. prelatum non appellatur ad eum. in. c. postulastis. nu. 11. de concess. preben. fo. 63.
- 3 Appellatio contra penam a lege statutam non valet. in. c. fin. nu. 8. de iura. calum. fo. 131.
- Appellatio friuola non amittitur. ibi.
- Appellatio ab interlocutoria non valet licet causa subsit si non allegatur expresse ibidem.
- 2 Appellari non potest de vicario generali episcopi ad episcopum quia faciunt idem consistorium sed bene de vicario speciali. in. c. relatum. nu. 8. de offic. delega. fo. 82.
- 3 Appellatio in causa recontentionis non impedit executionem in causa conuentionis nec econtra. in. c. cum dilectus. nume. 13. de cau. poss. et proprie. fo. 162.
- 3 Appellatio non habet locum quando possessor priuatur possessione, quia actor docuit de proprietate. in. c. j. numero. 7. de causa possessio. et proprie. fo. 153.

Repertorium singularium materialium

- 3 Appellatio que est manifeste contra ius non est regulariter admittenda nisi exprimat aliquam rationabilem causam. in. c. consilium. numero. 1. de appel. fo. 104.
Appellari non possit dispositione statuti. ibi. nu. 4.
Appellare potest tertius a sententia pro suo interesse. in. c. cum super. nu. 13. 14. de re iudi. fo. 67.
Appellantes si sint plures ab eadem sententia et unus obtineat quia de iure suo docuit et alij non victoria illius non prodest. ibi. nu. 4. 10.
Appellatio quam facit tertius pro interesse suo dicitur iudicialis. ibi. numero. 15.
- 2 Appellationi renuntians nullam appellationem potest interponere. in. c. pastoralis. §. cum autem. nu. 5. de offi. deleg. fo. 94.
5 Appellans debet exprimere coram iudice ad quem quod propter tale gravamen appellavit. in. c. dilecto. nu. 1. de appel. fo. 131.
Appellari a futuro gravamine non potest. ibi. nu. 2. fo. 132.
Appellatio potest iustificari ex confessione appellati. ibi. nu. 4.
Appellans a sententia nulla non obtinebit probando simpliciter nullitatem nisi iustificet appellationem probando eam legitime interpositam: poterit tamen prosequi nullitatem coram iudice suo. ibi. nu. 6.
Appellans an possit simul prosequi nullitatem sententie et eius iniustitiam. ibi. nu. 7.
Appellans secunda vel tertia vice an censeatur a priori appellatione recedere. ibi. nu. 12. fo. 136.
Appellans viva voce salvo beneficio appellandi in scriptis an currat tempus a die appellationis viva voce in scriptis. ibi. nu. 13.
- 5 Appellans habet annum et ex causa biennium ad prosequendam et finendam appellationem siue iudicalem siue extraiudicalem. in. c. cum sit romana. nu. 1. de appel. fo. 89.
Biennium datur ad prosequendam et finendam appellationem ex causa que oportet quod aut probetur aut sit notoria alias datur. ibi. nu. 2.
Appellatio efficitur deserta non solum per lapsum termini iuris sed hominis quo casu prima sententia remanet firma. ibi. nu. 4. 7. 18.
Appellatione pendente in causa criminali sententia non debet mandari executioni etiam si imminet pena ultimi supplicij. ibi. nu. 6.
Appellans an aliquo respectu habeat triennium ad appellationem prosequendam et finendam. ibi. nu. 9.
Appellare potest pars animis longa vel brevis dilatione lata per iudicem. in. d. c. cum sit romana. nu. 15. de appel. fo. 90.
Appellare potest pars in commissis iudicis arbitrio si iudex male arbitrat. ibi. dem.
Appellans extraiudicialiter auditur deserta appellatione per viam que rele. ibi. nu. 19. 22. fo. 91.
Appellatus extraiudicialis an et quo casu debeat continere causam. ibi. nu. 20.
Appellatus extraiudicialis an teneat comparere si non citetur. ibi. nu. 23. 26.
Appellatio est interdicta in facto notorio. ibi. nu. 27.
- 3 Reiectus a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam est iterum citandus. in. c. §. nu. 2. ut lite non contest. fo. 109.
Appellatio debet continere causam gravaminis nec prodest si appellans refert se ad acta in quibus constat de gravamine. ibi. nu. 12.
- 5 Appellatus debet citari coram iudice ad quem si appellatio non fuit admissa a iudice a quo vel approbata a parte alias secus intellige quod non debet citari quando fuit approbata parte secus si fuit admissa a iudice. in. c. sepe contingit. nu. 1. 6. 9. 12. de appel. fo. 112.
Appellatio si est deserta tam per appellatum quam appellantem iudex ad quem non potest amplius se impedire secus si per appellantem tantum appellato volente prosequi. ibi. nu. 10. fo. 113.
Appellatus si impetravit literas in termino et velit appellationem prosequi potest etiam appellans dicere ego volo prosequi nisi appellatus velit renuntiare illis literis et appellationem non prosequi. ibi. nu. 11.
Appellatio si precessit suam etiam excoicationis si postea deserat non confirmat ipsam sententiam secus si appellatio sequatur suam. ibi. nu. 14.
Inter appellationem non suspenditur sententia censuræ sed sententia de positionis sic. ibi. nu. 15.
Appellatio suspendit sententiam suspensionis quando est lata in penam alicuius. ibi. nu. 16.
Appellatio si malitiose non admittatur vel approbetur a iudice vel parte nihilominus huius vigore suum tamen oportet quod appellatus citetur. ibi. nu. 20.
A condemnatione expensarum non potest appellari quia pars non appellavit ab illa pronuntia super qua vel ob quam fit talis condemnatio expensarum nisi iudex excederet modum in taxando. ibi. nu. 25. fo. 114.
- 5 Appellatur omisso medio quod medium est inhabile puta qui est in excommunicatione vel heresi. in. d. c. dilecti filij. el. §. nu. 15. de appel. fo. 135.
Appellari non potest vicarius episcopi ad ipsum episcopum licet consuetudo sit in contrarium que non valet nisi vicarius cognoscat tanquam delegatus episcopi quo casu appellatur ad ipsum episcopum. ibi. nu. 16. 18.
Appellatus a sententia lata per capitulum et episcopum ad ipsum episcopum quod episcopus fuit ibi non tanquam prelatum sed tanquam canonicum secus si fuisset tanquam episcopus. ibi. nu. 17.
- 5 Appellatio non est admittenda ubique sententia est notorie iusta. in. c. ad nostram. nu. 8. de appel. fo. 88.
In appellatione a diffinitiva non est necesse exprimere causam. ibi. nu. 9.
- Appellatus si non prosequitur appellationem in termino sibi dato censetur prime sententie acquiescere. in. c. personas. nu. 1. de appel. fo. 91.
Appellans habet annum ad prosequendam vel finendam appellationem et ex causa biennium. ibi. nu. 2. 7.
Appellatio censetur deserta non solum per lapsum termini iuris sed etiam hominis. nu. 3. 4.
Appellatio an sit deserta per lapsum termini hominis a deo ut remaneat firma sententia diffinitiva a qua fuit appellatum. ibi. nu. 4.
Appellans qui in termino comparuit coram iudice a quo forte cum inhibitorijs non potest astringi regulariter ad prosequendam appellationem nisi in termino iuris. ibi. nu. 10.
Appellatio ex falsa causa interposita non astringit iudicem a quo quiu possit ad ulteriora procedere. in. c. super eo. nu. 1. 2. de appel. fo. 94.
Appellatio super vno articulo quo casu faciat supersederi in tota causa. ibi. nu. 2. 3. 4. 7. 6.
Appellatione verificata annullantur omnia attentata per iudicem a quo post ipsam appellationem. ibi. nu. 5.
Appellatio a tortura deuoluit totam causam ad iudicem ad quem. ibi. dem. numero. 7.
Appellatio ab una causa penitus separata ab alia etiam si sit causa ree conventionis non deuoluit aliam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 8.
- 5 Appellatio non operatur suspensionem iudicis nisi respectu illius cause appellatum fuit. in. c. proposuit. nu. 2. de appel. fo. 131.
Appellari potest a iudice excedente modum in arbitrando penam. ibi. nu. 7.
- 3 Appellari potest a sententia arbitri iuris secus a sententia arbitri compromissarii. i. electi a partibus. in. c. §. nu. 34. de nu. pe. fo. 102.
- 2 Appellans an censeatur renuntiasse appellationi si litigare non desinit coram iudice a quo in illa causa et quando. in. c. gratum. nu. 6. et. 7. de offi. deleg. fo. 81.
- 5 Appellari potest coram honestis personis si non potest haberi copia iudicis a quo. in. c. quod ad consultationem. nu. 2. de re iudi. fo. 63.
In appellationibus tam ab interlocutoria quam a diffinitiva an sit necessitas causam exprimere remissive. ibi. nu. 11.
Iudex si non appellauerit a datio termini nimis brevis an sibi preiudicet. Appellans an appellatus habeat probare iniustitiam vel iustitiam cause. ibi. nu. 18. fo. 66.
Appellatur a iudice non admittente legitimas exceptiones. ibi. nu. 25.
In appellatione ab interlocutoria est exprimenda causa. ibi. nu. 30.
- 3 Appellare an sit licitum a sententia lata super possessorio quando spectatur sententia super proprietate. in. c. cum ad sedem. num. 30. de restitutio. spolia. fo. 188.
Appellari an et quo casu possit amissione ex primo vel secundo decreto. ibi. nu. 32.
- 6 Appellari potest a gravamine etiam illato in minimis causis de iure canonico sed de iure civili secus. in. c. de appellationibus. nu. 1. 2. 3. 7. 6. de appella. fo. 94.
Appellari an possit a prestatione alimentorum vel quando iudex insit rem exhiberi remissive. ibi. nu. 4.
Appellari potest ab his que consistunt in arbitrio iudicis. in. c. nos inter. nu. 3. de purga. cano. fo. 162.
Appellatio et querela idem sunt largo modo sed stricto modo secus. in. c. §. nu. 6. de procu. fo. 140.
Appellari potest a permissione iurata quando permittens ex hoc gravaretur alias secus. in. c. ad hec. el. §. nu. 1. 2. 3. de app. fo. 100.
Appellari an possit a sententia lata vigore iuramenti iudicialis. in. ca. iuramentum. nu. 11. de iurciur. fo. 167.
Appellatio non tueretur appellante ut possit facere propter quod appellatur. in. c. ex literis. nu. 4. de matri. contrac. contra inter. eccl. fo. 38.
Appellare non potest pars si iudex non facit id quod potest facere. in. c. exceptionem. nu. 8. de excep. fo. 17.
Appellatio si fuerit sublatam vel per statutum vel ex conventionem partis vel quocumque citra tamen rescriptum an operetur quod etiam tollatur quod non possint attentata reuocari per viam querelle in cap. pastoralis. nu. 12. de app. fo. 120.
Appellatio que dicatur illa que dicitur expresse a iure approbata. ibi. dem. nu. 14.
Appellare potest utraque pars ab eadem sententia si utraque est gravata alias secus. in. c. si duobus. nu. 1. 2. 20. de appel. fo. 91.
Si ab eadem sententia ambo appellant unus ad maiorem et alter ad minorem que appellatio preualeat. ibi. nu. 2.
Appellari an possit ad papam de iniustitia facta per quemlibet iudicem secularem et per impetratorem. ibi. nu. 5.
Appellatur de iure canonico ante sententiam a quocumque gravamine et omisso medio secus de iure civili. ibi. nu. 6.
Appellari de seculari ad ecclesiasticum de consuetudine quinimo valet consuetudo vel laicus conveniatur coram ecclesiastico. ibi. nu. 8.
- 4 Appellari potest in iudicio possessorio et super diffinitiva quam super interlocutoria. in. c. significaverunt. nu. 3. de testi. fo. 68.
Appellatio an teneat sub ista forma peto quantam productionem testium et sicam denegaveris ex nunc appello. ibi. nu. 10.

Super Lectu. Banormitani.

- Appellandi facultati non censetur renuntiare grauatus acceptando dilationem datam ad aliquid probandum pendente grauamine. ibidem. numero. 12.
- 3 Appellatio si est remota in causa conuentionis intelligit etiam remota in causa reconuentionis. in. c. prudentiam. nu. 1. 7. 2. de mu. peti. fo. 102.
- Appel. licet fuerit remota tamen aliquo casu iudex ex officio recipiet eam ibi. nume. 11.
- 1 Appellans in vno articulo suspendit totam causam. in. c. cum nobis. nu. 7. de. elec. fo. 135.
- 5 De appellationibus interpositis ad archiepiscopum iure metropolitico potest eius vicarius cognoscere quia est idem tribunal. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 1. de appel. fo. 135.
- Appellari an possit a sententia delegati ab episcopo ad eius vicarium. ibi. nume. 3.
- Appellari non potest secundum vtrumque ius omisso medio regulariter ibi. nume. 6.
- Appellari potest omisso medio si prius non opponat vel si ita est consuetudo potest tamen pars opponere etiam post decem dies quo casu sententia remanebit rata. ibi. nu. 7. 8. 9.
- Appellatur a subdelegato ad primum delegantem nisi primus delegas fuerit papa quo casu ad ipsum non appellatur ibi. nu. 11.
- 5 Appellari non potest in his que relinquuntur conscientie iudicis tamen iniuste grauatus poterit recurrere ad principem. in. c. pastoralis. nume. 13. de appel. fo. 120.
- ¶ Anto. Corsetus. Si aliquid committitur conscientie iudicis non poterit ad eo appellari. no. gloss. in. c. statutum. §. assessorem. de rescrip. lib. vi. que glo. limitatur per glo. in. cle. i. de iure patro. vbi superior ex officio poterit reducere illud ad bonam equitatem. ita concludit. Abb. in. d. c. super his. de accu. nu. 16. ibi. item si committitur. fo. 8. Ego adduco Ludo. romana. in repeti. rubri. de arbi. vbi dicit quod quando aliquid committitur conscientie alicuius non poterit ulterius appellari nec refragari secundum gloss. in. d. §. assessorem. quam tamen limita nisi ex magna causa preiudicium inferretur: vt eleganter dicit Bald. in. l. i. C. de reb. credi. 7 iure iuran. qui ita reducit ad concordiam illas gloss. ¶ Det. de ancha. in. d. §. assessorem. dicit quod contrarium tenet gloss. in dicta cle. i. 7 illem gloss. sequitur 7 tenet 7 dicit esse veriorum per iura 7 motiua. de quibus vt ibi per eum Joan. de imo. in. d. cle. i. in verbo honoramus. refert. ¶ Det. de ancha. in. d. §. assessorem. deinde refert do. Anto. de but. dicere gloss. non sibi aduersari. sed glo. dicte clemen. i. limitare gloss. dicit. §. assessorem. quia glo. in. d. §. assessorem. debet intelligi quod per viam iustitie 7 de iuris rigore puta appellationis vel simile non potest questio refragari. tamen si petit implorare misericorditer officium iudicis superioris vt erronea conscientia non noceat parti tunc bene potest. vt in gloss. dicte clemen. i. vel fm eum dic quod gloss. in clemen. i. loquitur quando lex dicit quod fieri debeat 7 aggrauat conscientiam. sed gloss. d. §. assessorem. procedit quando reliquit conscientie. refert 7 sequitur Semi. in dicto. §. assessorem. faciat fm eum quod no. in. c. h. §. si de iura. calum. li. vi. vbi dicit ibi do. quod sepe numero in. q. facti allegata fuit sibi gloss. in. d. §. assessorem. sed in practica secutus fuit gloss. d. cle. i. 7 adduco ibi eundem Domi. c. i. in. l. iij. colum. de re iud. lib. vi. vbi dicit quod quando aliquid relinquitur conscientie alicuius tunc potest sequi conscientiam suam prout vult. quia conscientia non potest inquiri nisi a deo. 7 alleg. gloss. in. d. §. assessorem. vt licet tunc non posset appellari poterit tamen adiri superior qui inquireret an bene vel male fuit arbitratus. vt no. gloss. scdm eum in. d. cle. i. 7 hic vide Joan. de imo. in. l. si inter stipulantem. §. si sit chum. ff. de verb. obli. 7 ibi Ange. sequitur gloss. d. §. assessorem. et vide eundem Jo. de imo. in c. canonum statuta. de cōsti. 7 in. l. si sic. ff. de leg. i. vbi dicit illas glo. non esse cōtrarias. Bald. in. d. l. i. C. de reb. credi. 7 iure iuran. concordat illa gl. prout. s. dicit. que concordia nunq. mihi placuit. nam actus ita inficitur pro paruis sicut pro magnis qm dolus interfuit. vt in. l. eleganter. ff. de dolo. preterea ita appellatur pro paruis sicut pro magnis. c. de appellationibus. de app. do. Card. in. d. cle. i. sequit illam glo. domi. Abb. ibidem in suis apost. dicit illas glo. non esse contrarias sed gloss. d. clemen. i. addit ad glo. in. d. §. assessorem. do. meus dominus Barba. plene discutit istum passum. in. c. ne innitaris. de constit. Bald. in. l. hac lege. C. de senten. ex pericu. re. dicit quod si committitur conscientie alicuius iudicis non potest appellari. tamen superior poterit errata corrigere si sibi videtur per gloss. sing. in. d. cle. i. 7 iudicio meo opinio eorum qui dicunt illas glo. esse contrarias mihi videtur verior. 7 est magis communis. nam glo. in. d. l. i. dicit quod per no. in. §. assessorem. 7 per litteram et text. d. cle. i. videtur quod de eo quod committitur conscientie alicuius non possit questio referri. nec appellatio d. 3. admitti. 7 sic ambe glo. idem sentiunt. 7 in hoc concordant. deinde in vers. ibi fateor tamen addit quod superior debet emendare quod male factum esset. 7 hec est pura veritas. 7 practica. sequere gl. in. d. cle. i. faciat quod voluit Bald. in. l. h. C. de pe. iud. qui ma. iudi. 7 in. l. nemo. C. de sen. 7 interlo. om. iudi. 7 in. l. iustitia. ff. de iusti. 7 iur. 7 in. l. certum. C. unde cog.
- 2 Appellationi non potest renuntiare ante datum laudum secus ante datam sententiam. in. c. cum dilectus. nu. 15. de arbi. fo. 172.
- Appellatio an possit tolli per statutum. ibi. nu. 16.
- Appellari an possit a sententia arbitri. ibi. nu. 17.
- Appellari an possit in casibus a iure prohibitis ex consensu partium. ibid. nume. 18.
- Appellatio que interponitur a sententia arbitri debet fieri ad iudicem illius qui tulit laudum sine arbitrium. ibi. nu. 20. fo. 170.
- 5 Appellatio potest tolli p. principē in. c. dilecti filij. nu. 14. de excep. fo. 14.
- 3 Appellatio est de minori ad maiorem iudicem prouocatio. in cap. ceterum. nu. 23. de iudi. fo. 20.
- 4 Appellans an coget appellatam vt edat sententiam quam asserit iniuste quam vel iniustam. in. c. S. perpetuus. nu. 3. de fide instru. fo. 109.
- 5 Appellatio ad papam interposita sine expressione cause valet in causis maioribus in. c. vt debitus. nu. 9. de appel. fo. 126.
- 5 Contra sententiam criminalem dantur decem dies ad appellandam. in. c. h. nu. 3. de re iudi. fo. 50.
- Appellatio a sententia in criminalibus quibus casibus non amittat. ibi.
- 5 Appellari potest ad papam a iudice seculari qm locus est etiam subiectus pape in temporalibus. in. c. tua nobis. nu. 2. de appel. fo. 134.
- Appellare licet millies a diuersis grauaminibus etiam in eadem causa. ibi. nume. 7.
- Appellare licet tertio ab eadem sententia tum vt videtur infinitas tum propter presumptionem iniustitie ex parte appellantis quod procedit etiam in sententia que non transit in rem iudicatam. ibidem.
- Appellans 7 appellatus si omnes obtinuerunt qz snia fuit confirmata 7 infirmata pro quo ipsa sententia mandabitur executioni. ibi. nu. 8.
- Appellans proferendo verbum appello pluries sine interuallo censetur semel tantum appellare 7 erit vnica appellatio. ibi. nu. 9.
- 7 Appellatur a delegato ad delegatum. in. c. ad abolendam. numero. 16. de here. fo. 101.
- 5 Appellans temere condemnatur in expensis. in. c. vt debitus. numer. 33. de appel. fo. 129.
- 5 Appellari potest a sententia nulla non quod per hoc suspēdatur quia nulla est. sed vt deuoluatur ad superiorem. in rub. nu. 5. de appel. fo. 86.
- Appellatio quo ad eius formam. i. quo ad modum procedendi super ea est de iure positio: quo ad effectum vero vel substantiam est de iure naturalis. ibi. nu. 6.
- Appellari non potest a snia illius qui non recognoscit superiorem nisi sit notorie iniusta quo recurritur ad papam an autem succurratur per denuntiationem euangelicam. remissine. ibi. nu. 9.
- Appellatur ad potestatem loci a sententia lata per rectorem alicuius collegij secularis si vero collegium est ecclesiasticum appellatur ad episcopum. ibi. nume. 11.
- A sententia epi vel alterius ecclesiastici iudicantis tanquam secularis appellatur ad secularem superiorem non autem ad superiorem ecclesiasticum. ibi. nu. 13. fo. 89.
- 3 Appellans a sententia nulla non videtur illam confirmare. in. c. significasti. nu. 23. de foro compe. fo. 87.
- 5 Appellatio non admittitur in notorijs. in. c. cum speciali. §. porro. num. 1. de appel. fo. 130.
- Appellare potest pars a dilationibus breuibus. ibi. nu. 2.
- In appellatione contra ius requiritur expressio cause. ibi. nu. 6. fo. 134.
- 5 Appellans extrajudicialiter ne molestetur in possessione sua si postea fuerit spoliatus restituitur in statutum in quo erat tempore appellationis emisse. in. c. bone memorie. nu. 1. de ap. fo. 118.
- Appellare potest quis pluries super eodem articulo vel grauamine. ibi. numero. 4. 7. 23.
- Appellatio extrajudicialis ex probabilibus causis facta a deo deuoluit causam ad superiorem vt omnia postea contra eam attentata reuocentur. ibi. nu. 5. 7. 22.
- Appellatio non continet in se appellationem extrajudicialem in odio fis. ibi. nume. 8.
- Appellans ne quis molestetur in possessione sua 7 postea fuerit spoliatus ab ea an 7 quando reuocet attentata post ipsam appellationem ibi. dem. nume. 22.
- 3 Appellari potest a sententia nulla. in. c. exhibita. nu. 3. de iudi. fo. 43.
- Appellatio iustificatur si appellans offert se exceptionem pbaturum. ibid. nume. 4. 7. 13.
- Appellatio non presumitur ex nullitate pcessus nisi pbetur. ibi. nu. 5.
- 5 ¶ Per appellationem interpositam extra iudicium non tenetur aduersarius ire vel mittere nuntium ad iudicem ad quem. in ca. suggestum. nu. me. 1. de ap. fo. 97.
- Appellatio ad quid fuit inuenta. ibi. nu. 3.
- Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo. ibi.
- Appellatio quando interponitur non requirit presentiam appellati. sed sufficit quod sibi intimetur. ibi. 7 nu. 6. 2. 7.
- Appellatio si facta sit in absentia iudicis a quo qui ad vltiora pcessit ignorans appellationem an valeat processus coram eo agitatus nisi pars appellata hoc sciuerit 7 omnino litigauerit. ibi. nu. 5. 7. 8.
- 5 Appellans non vt acquiescere actui s. se facto. in. c. i. nu. 12. de excep. fo. 2.
- 2 Appellari potest ab exceptionibus non admissis. in. c. h. cum super. nu. me. 9. de offi. deleg. fo. 87.

Repertorium singularium materiarum

- 1 Appellationem non tenetur pars admittere siue recipere in preiudicium sui iuris. in. c. venerabili. nu. 3. de cens. fo. 205.
- 7 Appellatio ab interlocutoria requirit expressionem cause: appellatio vero a diffinitiva secus et que sit ratio differentie. in. c. significantibus. nu. 3. de no. ope. num. fo. 151.
- 4 Appellatio non suspendit obligationem pure quesitam in capi. breui sciscitatus. nu. 1. de iureiuran. fo. 139.
- 3 Appellatur ab omni grauamine de iure cano. secus de iure ciuili. in. c. venerabilis. nu. 7. de iudi. fo. 44.
Appellatione deserta perit iurisdiclio iudicis dati. ibi. nu. 8.
Appellari non potest a pena iuris, sed bene a sola iudicis declarantis illum incidisse in penam iuris. in. c. peruenit. el. i. nu. 6. de ap. fo. 99.
Appellatio an impediatur denuntiationem excommunicationis. ibi. nu. 8.
- 5 Appellatio potest interponi per alia verba qua appello. puta si dixerit submitto me ptectioni talis dummodo seruentur illa que requiruntur in appellatione. in. c. ad audientiam. nu. 1. 3. 5. 7. 6. de ap. fo. 105.
- 3 Appellatio et prouocatio an idem sint. in. c. si. numero. 2. de sequestra. poss. et fruct. fo. 223.
Appellans si succubuerit tenetur restituere ipsam rem cum fructibus perceptis a tempore litis motae. ibi. nu. 5.
Appellatio non extinguit sententiam, sed suspendit eam non tamen ad omnes effectus. ibi. nu. 6.
- 5 Appellans si in termino sibi prefixo non prosequitur appellationem iudex a quo reassumit iurisdictionem. in. c. reprehensibilis. nu. 1. de ap. fo. 103.
Appellans si neglexerit prosequi appellationem et ipse appellatus prosequatur condemnatur in expensis ipsi prosequenti et quis iudex facit istam condemnationem. ibi. nu. 10. et 14.
Appellari non potest contra statuta ecclesiastica nec a pena imponenda secundum aliquam regulam vel statuta. ibi. nu. 9.
Appellans debet intra terminum facere fidei depositionem aliter iudex a quo mandabit executioni suam quam tulit credens appellationem esse desertam. ibi. nu. 11.
Appellans qui impetraverit iudicem in termino non se preiudicauit an nihilo minus possit coram iudice impetratis appellationem prosequi. ibi. nu. 15.
Appellatione deserta potest iudex a quo executioni mandare sententiam suam absque alia citatione. ibi. nu. 14.
- 7 Appellans ab excommunicatione debet exprimere causam grauaminis. in. c. sacro. nu. 5. de sen. excom. fo. 194.
Appellatio ab excommunicatione ad quid prodest. ibi. nu. 8.
- 3 Appellatio a subrogato in locum recusati coram quo ventilabitur. in. c. si quis contra. nu. 20. de fo. compe. fo. 52.
Appellatio a delegato dabit ad appellantem. ibi. nu. 21.
Appellari quo casu licet tertio. ibi. nu. 22.
Appellatio facta delegato episcopo potest coram eius vicario ventilari. ibi. nume. 5.
Appellari non potest a sententia vicarii ad eius episcopum. ibi. nu. 26. 31.
- 5 Appellatione deserta ex negligentia partis iudex aliquo casu potest ex suo officio inquirere de meritis propter que fuerat appellatum et hoc quod iudicis officium exuberat, secus si consideret merum commodum proprium. in. c. constitutus. nu. 1. 2. 3. de ap. fo. 114.
- 4 Appellatur ad papam a superiore non recognoscente superiorem. in. c. i. nu. 6. de proba. fo. 2.
- 2 Appellari quo casu non possit ad papam omisso medio. in. c. cum te confulente. nu. 1. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 Appellari an possit statim viua voce ab interlocutoria. in. c. ad dissoluenendum. nu. 2. de despon. impub. fo. 15.
- 7 Appellare non possunt manifesti criminosi quoniam appellatio est friuola. in. c. quam perniciosum. nu. 2. de usu. fo. 127.
- 5 Appellatio friuola non admittitur. c. inter monasterium. nu. 15. de re iudi. fo. 74.
- 1 Appellatio iudicialis suspendit iurisdictionem iudicis, sed appellatio extrajudicialis non parit istum effectum. i. c. quod propter. §. illud. nu. 4. de elec. f. 163.
- 3 Appellatione pendente vel intra tempus datum ad appellandum nullum nouatur etiam si talis sit sententia que trahat secum executionem in c. laudabilem. nu. 6. de lite pendente. fo. 217.

Corsetus. Adde quod appellatione pendente nihil debet innovari ut in rubro et nigro. ff. nil no. appella. pendente. c. appellatione. §. q. vi. c. non solu. de app. lib. vi. Limita primo hanc regulam non habere locum quando appellans est persona suspecta vel fructus dilapidat siue res sit mobilis siue immobilis fructus sequestrantur ab executione. C. quo. appel. non rescin. istud voluit gl. in. d. c. appellatione. et voluit Bal. in. c. §. sancimus. in. fi. quo tempore mi inuest. pete. de dilapidare de fin. Bal. ibi. si sumit in suos vius quertendo maxime p. digaliter viuendo. et refert Arch. vi. q. §. c. que res. Limita secundo predictam regulam non habere locum quando appellatio est expressa iuri iura. ut no. in. c. pastoralis. in. noua. de off. dele. ita refert Bal. in. d. c. §. sancimus. Limita tertio nisi appellatio esset friuola. ut in. c. cum appellationibus friuolis. de app. lib. vi. Limita quarto regulam esse veram quo ad pressecus quo ad tertium. ista est gl. celebris. in. l. creditor. in. prin. in verbo pone. ff. ma. qua alleg. Bal. in. l. si quis filio. ff. de iniusto rup. testa. facit text. et quod voluit ibi domini. in. c. romana. §. in alium de appel. lib. vi. et text. sing. in. c. super eo. ff. de offi. deleg. fm. de. Antio. in. c. ut debi-

tus de appel. et vide que plene dicit. d. meus do. Barba. in. d. c. super co. hoc voluit ibidem domini. de san. geni. expresse in. c. non solu. sup. gl. fi. co. tit. et lib. licet non alleget gl. in. d. l. creditor. Limita quinto singulariter fm. Jumo. in. c. dilecte in Christo. qua ibi refert Abb. nu. 2. fol. 9. de excep. eam procedere respectu iudicis et non respectu partis. et sic intelligit quod habetur in auth. ut nulli iud. in. c. sup. hoc. et limita ut ibi per Bal. Limita sexto regulam esse veram in eadem causa secus in diuersa. istud dicit. do. Abb. in. c. quod frustra. de usu. nu. 5. fo. 62. et Laure. de rodul. in. tra. cta. de usu. q. c. li. et idem dicit in litis pendente fm. Bal. in. d. c. §. sancimus. ubi refert Jumo. in. c. bone. de appel. et in. d. c. pastoralis.
Appellans spoliatus aduersarium suum possessione videtur appellatiois renuntiasse. in. c. ex parte. nu. 6. de rescri. fo. 52.
Appellans an possit appellationi sue renuntiare inuito appellato. ibi. numero. 7.
Appellans qui post lapsum biennii vult prosequi appellationem facit locum appellanti qui aliter non posset prosequi habet tamen alia remedia dictus appellatus. ibi. nu. 8.
Appellatio minus legitima non impedit libertatem conferendi beneficia in. c. relatum. nu. 3. de conces. preben. fo. 57.
- 3 Appellans frustratorie ab aliquo grauamine non est ulterius citandus nisi ex benignitate. in. c. prout. nu. 7. de do. et contu. fo. 198.
- 1 Appellatio extrajudicialis an releuet appellantem. in. c. considerandus. nu. 4. de elec. fo. 129.
- 5 Appellationis vim habet iter arripere ad principem si seruantur ea que seruari debent in appellatione. in. c. dilecti filii. el. i. nu. 1. 5. 7. 6. de appellatio. fol. 119.
Ad substantiam appellationis non est necesse exprimere verbum appello. sed sufficit equipollens. ibi. nu. 7.
Appellatio extrajudicialis non potest fieri nisi ad illum superiorem qui potest adiri per viam querele. ibi. nu. 7.
- 7 Appellatio ab excoicatione operatur effectum sive suspensionum et alium iurisdictionis deuolutiuum. in. c. per tuas. nu. 2. de sen. excom. fo. 192.
Appellatio notoria iniusta non deuoluit causam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 6. et 10. fo. 192.
- 5 Appellari potest a grauamine verbali quod in futurum posset preiudicare. in. c. cum cessante. nu. 5. et 8. de appel. fo. 129.
- 5 Appellatio restituit appellantem ad eum statum in quo causa fuit post litem contestatam. secus ante. in. c. pastoralis. nu. 30. de excep. fo. 6.
- 2 Appellari non potest a sententia pape sed bene potest quis contra eam restitui et supplicari. in. c. cum ex literis. nu. 2. de resti. in integ. fol. 159. et nume. 17. fo. 160.
Appellari licet non possit a tribus sententiis conformibus potest tamen principi supplicari ut debeat iterum causa examinari. ibi. nu. 5. fo. 156.
- 2 Appellari an possit a sententia arbitrorum. in. c. suspicionis. nu. 7. de offi. deleg. fo. 101.
- 7 Appellari an possit tertio in causa matrimoniali. in. ca. fraternitatis. nu. 21. de frigi. et malef. fo. 36.
- 7 Appellare potest pars in commissis arbitrio iudicis si iudex inique arbitretur. in. c. super bis. nu. 16. de accu. fo. 65.
Appellari non potest a pena legis. sed an inciderit in penam vel non super hoc sit pronuntiatum bene potest appellari. ibi. nu. 17.
- 7 Appellanti in causa matrimoniali interdici debet quod cum alia non contrahat. lite pendente et si contraxerit separatur. in. cap. tua fraternitas. nu. 1. de sponsa. duo. fo. 17.
- 7 Appellatione pendente potest iudex a quo interdicare matrimonium contrahendum. in. c. tua fraternitas. nu. 2. de spon. duo. fo. 17.
- 3 Appellatio omnia rescindit usque ad publicationem testium. in. c. pastoralis. nu. 34. de cau. pos. et proprie. fo. 161.
- 1 Appellari non potest a pena legis vel statuti. in. c. ex lris. nu. 9. de testi. fo. 39.
- 5 Appellatio interposita in absentia iudicis an valeat. in. c. cum parati. nu. 16. de appel. fo. 99.
- 5 Appellatur a sententia episcopi ad patriarcham. in. c. cum ex officio. nu. 18. de prescrip. fo. 37.
- 7 Appellatio a sententia excommunicationis non admittitur quando notorium est incidisse in excommunicationem alias secus. in. c. parochianos. nu. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 4 Appellatio non suspendit censuram sed bene presumptionem ipsius respectu iustitie et processus. in. c. quoniam. nu. 25. de proba. fo. 30.
- 5 Appellatio legitima eximit appellantem quo ad illam causam a iurisdictione iudicis a quo. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 2. de appel. fo. 121.
Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo circa futura que dependent a preteritis. ibi.
Appellatio suspendit suam licet trahat secum executionem. ibi. nu. 9.
- 3 Appellans a subrogato in locum recusati coram quo ventilabitur. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 26. de fo. compe. fo. 55.
Appellatio a delegato vadit ad delegantem. ibi. nu. 27.
Appellari quo casu licet tertio. ibi. nu. 28.
Appellatio facta a delegato episcopi an possit coram eius vicario ventilari. ibi. nu. 30.
Appellari non potest a sententia vicarii ad eius episcopum. ibi. nu. 13.

Super Lectu. Banormitani.

Appellans non videtur adhuc condemnatus. ibid.
 A sententia ultimi supplicij an appelletur 7 ad quem effectus. ibi. n. 10.
 Appellatio legitima suspendit etiam sniam interlocutoriam. ibi. nu. 11.
 Appellatione pendente non presumitur pro sententia etiam q fit sentē
 tia excommunicationis. ibi. nu. 13.
 Appellatio friuola non suspendit iurisdictionem iudicis. ibi. n. 14.
 5 Appellare non licet ab eo q motu proprio princeps concedit. in. c. acce
 dentes. nu. 9. de prescr. fo. 30.
 3 Appellationi quis potest renuntiare. in. c. fi. n. 12. de fer. fo. 141.
 3 Appellatio recusatio 7 relatio extinguunt quicquid post ipsas fuit atten
 tatum. in rub. nu. 1. de app. fo. 85.
 3 Appellatio interposita omisso medio valet stante de hoc consuetudine
 vel non stante si non fuerit obiectum. ibid. nu. 2.
 Appellatio quos effectus pariat 7 an suspendat vel extinguat. ibi. n. 4.
 Appellatio quid sit tam iudicialis q extrajudicialis. ibi. nu. 3.
 3 Appellatus non debet citari quando fuit datus terminus ad prosequen
 dum. in. c. interposita. §. sane. nu. 3. de ap. fo. 118.
 Appellans non debet citari per appellatū q vult prosequi appellationē
 in ultimo mense termini sed satis est q requiratur in curia ibid.
 4 Appellatio an iustificet ob reiectā pbatōne vel exceptionē adeo vt nō
 requiratur amplius pbatō exceptionis. in. c. ex parte. n. 9. de test. f. 42.
 Appellatione iustificata vel non per quos iudices venit examināda. ibi.
 nu. 10. fol. 41.
 3 Appellans temere de iure canonico an puniatur 7 quid de iure civili. in
 c. h. nu. 1. de app. fo. 86.
 Appellans psumit calūniose appellasse eo ipso q succubuit. ibi. n. 3. fo. 87.
 In appellationibus debet inesse causa vera iusta 7 expressa. ibi. n. 7.
 Appellatio generalis puta appello ad iudicem competētē valet de iu
 re civili sed de iure canonico non. ibid. nu. 8.
 Appellari potest omisso medio de iure canonico. ibi. nu. 9.
 A subdelegato non appellatur nisi ad delegatum. ibi. nu. 10.
 Appellatio alternativae imposita puta appello ad talem vel ad talem: 7
 in quo casu valeat. ibi. nu. 11.
 1 Appellatio non potest tolli per aliquem nisi per papam. in. c. j. nu. 1. de re
 scrip. fo. 43.
 5 Licet a principio grauatus non appellauerit tñ si illud grauamen reite
 ratur semper poterit appellare. in. c. ex parte tua. n. 4. de ap. fo. 116.
 Appellans ab aliquo grauamine puta q non est citatus ad locum non
 tutum vel ab alio simili an possit incontinenti hoc facere vel prius pba
 re exceptionem 7 postea appellare. ibi. nu. 6.
 Appellare licitū est parti asserēti pcuratorē aduersarij non habere man
 datū si talis sua exceptio non admittit. in. c. significauit. n. 1. e. ti. fo. 110.
 Appellans ex pluribus causis copulatiue deductis non grauatur ones
 re probandi omnes nisi vna veniat vt qualitas ad reliquam. ibi. n. 5.
 3 In appellatione a diffinitiva non requiritur expressio causae 7 si fuit vna
 expressa potest alia probari: secus in vtroq casu in diffinitiva. in. c. vt de
 bitus. nu. 2. de ap. fo. 136.
 Appellari semper potest de iure canonico: secus de iure civili. ibi. nu. 3.
 Appellans friuole condemnat in expēsis per iudicem ad quem. ibi. n. 6.
 Appellatio friuola non dat iurisdictionem super principali sed super in
 cidenti ibidem.
 Appellatio ad quēcūq superiorem d3 portari in scriptis. ibi. n. 31. f. 127.
 Casus in quo appellatio a iure recipitur. in. c. vt debitus. nu. 16. e. ti.
 An sufficiat in appellatione ab interlocutoria exprimere vnam causam
 in specie 7 aliam in genere. remissive. ibi. nu. 38. fol. 128.
 An teneat appellatio dicendo simpliciter appello 7 non dixit ad quem.
 ibi. nu. 39.
 Appellari potest de iure canonico ad papam vel ad eius legatum omis
 so medio. ibid.
 6 Appellans iuste si petit se remitti ad iudicem a quo 7 petit grauamē re
 uocari non condemnat in expēsis. secus si iniuste appellauerit vel friuol
 le. in. c. dilectus filius. nu. 7. de preb. fo. 47.
 5 Appellatione friuola apparente iudex a quo reassumit iurisdictionē etiā
 respectu executionis sententiae late. in. c. cū in ecclesia. nu. 3. de ap. fo. 108.
 In appellatione a diffinitiva non requiritur expressio causae sed in appel
 latione ab interlocutoria sic. ibi. nu. 6.
 Appellatio ab interlocutoria an sit ferenda in scriptis. ibi. nu. 7.
 7 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham quando archiepiscopus
 est subditus patriarche. in. c. antiqua. nu. 5. de pri. fo. 158.
 An appellatur ab episcopis ad patriarcham. ibi. nu. 7.
 5 Appellationi non videtur delatum ex eo q iudex a quo pfixit terminū.
 in. c. oblate. nu. 2. de ap. fo. 125.
 Appellatio si fuit benigne recepta 7 hoc constat in actis censetur eidem
 fuisse delatum. ibi. nu. 3.
 Appellans potest literas impetrare licet ipse in aliquo non appelleuer
 rit 7 debet facere mentionem de appellatione aduersus partis. ibi. nu. 4.
 Appellans vel appellatus quibus non fuit terminus statutus an poss
 sint quando cūq intra terminum iuris prosequi appellationem. 7 quan
 do requiritur partis citatio. ibi. nu. 5. 7. 10.
 Appellatus an 7 quando possit psequi appellationē appellante negli

gente. ibid. nu. 10.
 Appellans si habet probationes remotis partibus potest petere dila
 tiones que sunt concedende. ibi. nu. 11.
 5 Appellans non censetur renuntiare appellationi adeundo iudicē a quo
 super innouatione post appellationem factam. in. c. cum teneamur. nu. 2.
 de ap. fo. 98.
 2 Appellari an possit a correctione superioris. in. c. licet. nu. 1. 7. num. 4. de
 off. ord. fo. 118.
 5 Appellari potest a sententia nulla. in. c. dilecto. nu. 8. de ap. fo. 132.
 Succumbens in appellatione an possit postea agere de nullitate. ibi. nu
 me. 9. fol. 136.
 Appellari potest tacite vel expresse si exceptiones non admittuntur. ibi
 dem nu. 11.
 Appellare semel vel pluries an censetur dicens pluries appello: appel
 lo. ibid. nu. 12.
 5 Appellatio si sit deserta non impedit quin possit iterum appellare pars
 si grauetur. in. c. de directe. nu. 1. 2. 4. 6. de app. fo. 108.
 7 Der appellationem legitimam eximitur appellans a iurisdictione iudi
 cis a quo ad illam causam tantum. ibi. nu. 3.
 Appellans si deserat appellationem vel ei renuntiet 7 quo casu debeat a
 iudice a quo amplius citari. ibi. nu. 7.
 Appellare nō licet tertio super eodem articulo siue a diffinitiva siue ab
 interlocutoria secus a diuersis articulis licet in eadem causa vbi quoties
 cūq potest appellari. ibi. nu. 8. 7. 9.
 4 Appellari non potest ad equitatem a sententia iudicis reducentis arbi
 tramentum. in. c. quinta uallis. nu. 40. de iure iu. fo. 110.
 5 Appellari suspendit iurisdictionem iudicis quo ad illam causam tantū
 7 nō quo ad aliam penitus separatam etiam respectu eiusdem persone.
 in. c. ad hec. el. j. nu. 1. de ap. fo. 90.
 5 Appellatio suspendit effectum actoris vsq ad litem contestatam. in. c.
 exceptionem. nu. 8. de exce. fo. 17.
 3 Appellari potest a iudice decernente torturā. in. c. j. n. 2. de cōfess. f. 224.
 5 Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo nisi in cā in qua
 fuit interposita: unde in alijs pōt pcedere. in. c. pterea. nu. 1. de ap. fo. 101.
 Appellatio fouens aliquam iniustitiam siue iniquitatem non est admit
 tenda. ibid. nu. 2.
 5 Appellans si succubuerit releuatur a condemnatione expensarum si vna
 opinio doctorum erat pro ipso. in. c. j. n. 11. de re iud. fo. 48.
 5 Appellatio an iustificetur ex hoc q non admittit iudex a quo exceptionē
 sed an oporteat q pber illam exceptionem esse veram. in. c. interposita.
 nu. 2. 4. 5. 7. de ap. fol. 138.
 2 In causa appellationis quis probabit appellans an appellatus. An. in
 c. in presentia. nu. 15. de renun. fo. 27.
 5 Appellare in aliquo casu possunt partes si consentiunt relationibus 7 cō
 sultationibus que mittunt ad principē. in. c. intimasti. nu. 5. de ap. fo. 136.
 Appellari potest a sententia lata fin consilium sapientis in quem par
 tes consenserunt. ibi. nu. 6.
 4 Appellatur ad papam si iudex a quo superiorem in temporalibus non
 recognoscit. in. c. cum Joannes. nu. 11. de fi. instr. fo. 108.
 Appellans a diffinitiva potest aliā causam ab illa quā expressit coram
 iudice a quo prosequi: secus si appellauit ab interlocutoria. ibi. nu. 12.
 3 Illa que consistunt in facto non suspenduntur per appellationem sed o
 pus est contrario facto. in. c. dilectis. nu. 2. de ap. fo. 124.
 7 Appellare quis potest pro se 7 adherentibus suis. in. c. olim. nu. 2. de ac
 cu. fo. 74.
 5 Appellatione pendente nil est innouandum quomodo ista regula intel
 ligatur tam in persona iudicis a quo q in persona partis. in. c. dilecte.
 nu. 4. de exce. fo. 15.
 5 Appellans a sententia abbatis exempti ad quem debet appellare. in. c.
 ex ore. nu. 7. de pri. fol. 90.
 5 Ex pluribus causis copulatiue deductis in appellatione sufficit vnam p
 bare. in. c. significante. nu. 5. de ap. fo. 137.
 2 Appellatio si tollitur aliquo casu non tollitur supplicatio. in. c. ex lites
 ris. nu. 4. 7. 9. de rest. in integ. fo. 158.
 7 Appellans an possit renuntiare appellationi sue 7 redire ad superiores
 a quo appellauit. remissive. in. c. fi. nu. 6. de cri. fal. fol. 134.
 2 Appellari an debeat a subdelegato ad delegatē. in. c. super questionū.
 §. porro. nu. 3. 4. 7. 5. 7. in. §. si vero. ad fi. de off. deleg. fo. 92.
 4 Appellans faciens actum coram iudice a quo videtur sue appellationi
 renuntiasse. in. c. cum venissent. nu. 1. de testi. fo. 57.
 6 Appellatio si non est interposita potest succumbens habere regressus
 contra iudicem qui male iudicauit. in. c. pastoralis. nu. 8. de iure patrona.
 fo. 196.
 Non appellatur regulariter ab interlocutoria de iure civili. in. c. quali
 ter 7 quando. nu. 3. de re iud. fo. 42.
 Appellari potest de iure canonico ab omni grauamine. ibi.
 Appellatio frustratoria ipso iure non tenet 7 que dicatur appellatio fru
 stratoria. ibid. nu. 5.
 5 7 Der appellationem legitime interpositam tota causa deuoluitur ad iu
 dicem ad quem in. c. dilectus. nu. 1. de ap. fo. 123.

Repertorium singularium materiarum

- Appellare** non potest vnus pro alio in civilibus regulariter nisi eius in
terfuit. ibi. nu. 6.
Appellans et appellatus si habet iudices diuersos superiores ad quem
appellabit tam in appellatione extraiudiciali q̄ iudiciali. ibid. nu. 7. et 9.
Appellatus si non detulerit appellationi aduersarij et ipse in alio articu
lo licet eadem causa appellauerit talis appellatio defendit appellantem
etiam respectu aduersarij. ibi. nu. 11. fo. 127.
Appellatio minus legitima non suspendit iurisdictionem iudicis nisi
ei detulerit. ibi. nu. 34.
5 **Appellatio** vnus prodest alteri si communi iure iuuetur et sit eadē cau
sa defensionis. in. c. vna sententia. nu. 1. 2. et seq. de app. fo. 139.
Si vnus ex pluribus condemnatis appellet alijs scientibus et tacentib⁹
si ipse non prosequitur appellationem possunt reliqui prosequi. ibi. nu. 5.
3 **In appellatione** a diffinitiva regulariter non exprimitur causa. in. c. con
fult. el. j. nu. 4. de ap. fo. 97.
Appellatur tunc demum in notorijs si in appellatione inseratur causale
gitima offuscante notorium. ibi.
Appellatio tunc demum requirit expressionem cause si sumus in casib⁹
in quibus non liceat appellari. ibi.
6 **Appellatio** que contra iuris dispositionem non est admittenda. in. c. re
latum. nu. 3. de cle. non res. fol. 18.
1 **Appellatio** interposita ab illo cuius non interest non valet. in. c. cum in
ter. R. nu. 3. de ele. fo. 133.
3 **Apices** iuris non consyderantur vbi vertitur fauor ecclesie vel
anime. in. c. veritatis. nu. 23. de do. et contu. fo. 207.
7 **Apostata** quibus modis quis dicatur. in. c. j. nu. 2. de apost.
fol. 105.
Apostata dicitur ille irregularis qui etia retento habitu et tonsura egres
sus est religionem nec viuit sub regula alicuius. ibi.
Apostata quapena puniatur. ibi. nu. 3.
7 **Apostata** an perdat priuilegium clericale. in. ca. contingit. el. j. nu. 3. de
sen. excom. fo. 194.
2 **Apostata** non dicitur ille monachus qui de vno monasterio transit in
aliud nec incurrit irregularitatem: et quando. Ant. in. c. ex parte. nu. 1. et 3.
de tem. ord. fo. 38.
6 **Apostata** accipies uxorem an possit puniri tanq̄ hereticus. in. c. de ho
mine. nu. 6. de cele. miss. fo. 211.
7 **Apostata** dicitur etiam ille irregularis qui deposito habitu sue religio
nis efficitur clericus secularis. in. c. si. nu. 1. de apo. fol. 106.
7 **Apostata** an perdat ipso facto priuilegia clericalia. in. c. in audientia. nu.
3. de sen. excom. fo. 186.
6 **Apostata** potest aliquo respectu dici religiosus qui de vna religione
transit in aliam. in. c. Joan. nu. 8. de regu. fo. 157.
Apostata an efficiatur ille qui de vna religione transit in aliam latiorē.
in. c. sane. nu. 6. de regu. fo. 161.
6 **Apostata** dicitur quilibet religiosus non obediens superiori. in. ca. cum
ad monasterium. nu. 8. de sta. mona. fo. 181.
7 **Apostolorum** uxores caste et sorores cū eis vinebāt. in
c. consultationi. n. 3. de fri. et male. fol. 35.
5 **Apostolorum** dicta preferenda sunt legibus civilibus etiam in decisio
nibus causarum. in. c. super illa. nu. 4. de secun. nup.
5 **Apostoli** qui sint tam dimissorij refutatorij q̄ reuerentiales. in. c. bone
memorie. nu. 9. de ap. fo. 121.
4 **Approbans** vnum ad aliquod officium non potest illum
reprobare ad aliud vbi requiritur eadē ido
neitas personarum. in. c. presentium. nu. 7. de testi. fo. 65.
5 **Approbatus** ad vnum officium non possum eundem reprobare respec
tu eiusdem officij vel diuersi vbi conuimiles persone admittuntur nisi
ex noua causa superueniente. in. c. cum venerabilis. nu. 55. 56. de exc. 12.
Approbatus in iudicem potest reprobari in testem. ibi.
1 **Approbatus** ad vnam dignitatem an videatur approbatus ad alia vbi
requiritur eadem idoneitas. in. c. scriptum. nu. 16. de elect. fol. 161.
7 **Arrha** an possit interuenire in matrimonio contrahendo et qd
secundum leges et quid secundum canones iudicat. in. c.
gemma. nu. 7. de spon. fo. 11.
Arrhe si quis velit a contractu resilire an restituentur duplicate vel etia
quadruplicate. et an recipiens eas sibi lucrefaciat. ibi. nu. 8. fo. 11.
2 **Arbitri** non possunt delegare vices suas in. c. cum a nobis. nu.
1. de ar. fo. 174.
2 **Arbiter** siue iudex an possit esse testis super gestis coram se. in. c. j. nu. 11.
de ar. fo. 164.
5 **Arbitri** q cognoscunt super cā suspicionis ipsius iudicis nō possunt su
per causa principali cognoscere. in. c. secundo requiris. nu. 14. de ap. f. 111.
Arbiter quis sit et qd arbitrator. in. c. quinquaginta. n. 7. de iureiur. f. 145.
Arbiter pcedit seruato iuris ordine. arbitrator pcedit iuris ordine non
seruato coram quo pcedit lite nō conte. nec snia dat in scriptis. ibi. n. 9.
Arbiter non iurat nec partes: arbitrator vero sic et arbitrium iuratu pa
rit officium iudicis. ibi. nu. 11.
Arbiter nō potest pcedere dieb⁹ feriatis. arbitrator sic. ibi. n. 22. f. 147.
Arbiter et arbitrator an si semel pronuntiauerit possunt mutare senten
tias suas. ibi. nu. 23.
Arbiter vel arbitrator an cogantur laudare. ibid. nu. 24.
Arbiter non potest sententiam ferre in ecclesia: arbitrator sic. ibi. nu. 25.
Arbiter seu arbitrator an possint extendere manū extra compromissus.
ibi. nu. 26.
Arbitrium si continet manifestam lesionem et enormem potest per supe
riorem retractari. ibid. nu. 29. fo. 148.
Que est ratio q̄ sententia arbitri non reducitur ad arbitrium boni viri s; arbitratoris sic. ibidem. in. d. j. quinquaginta. n. 30. eo. ti. fo. eo.
Arbiter an arbitrator sit is in quem est cōpromissum vt possit procedere de iure et de facto sed in pronuntiando de iure tantū. ibi. nu. 43. fo. 150.
Arbiter assumptus modo predicto si ferat sententiam iniustam an va
leat talis sententia. ibi. nu. 44.
1 **Arbiter** an possit interpretari sententiam postq̄ tulit. in. c. j. num. 23. de
postu. prela. fo. 108.
1 **Arbiter** non acquirit partib⁹ nisi cū cessione. in. proe. Greg. nu. 23. fo. 8.
5 **Arbiter** siue arbitrator et similes quo casu teneantur parti ad interesse
respectu inique sententie quam tulerunt. in. rub. n. 15. de ap. fo. 86.
3 **Arbitri** nō possunt cognoscere sup aliqua re ex consensu partiu cui⁹ rei
cognitio spectat ad maiores iudices. in. c. j. n. 29. de mu. pe. fo. 98.
3 **Arbitri** electi in cā suspicionis iudicis dnt dare partib⁹ terminū ad ipam
pbandā et pnt cogi p ipm iudicē cām expedire intra quē si nō expedit
pnt iudex iurisdictionē reassumere. in. c. suspicionis. n. 1. de off. del. f. 101.
Arbitri electi super recusatione iudicis possunt testes citare ipsos exa
minare et punire et partem in expensis condemnare. ibi. nu. 2.
Arbitri tā voluntarij q̄ iuris si non cōcordāt cōpellunt eligere tertiu et
quid in arbitratoribus. vide in. c. suspicionis. nu. 4. 6. et 11. fo. 101.
Arbitri eligentes tertium an debeant iudicare prout illi tertio videbitur. ibid.
Arbitri iuris cogunt acceptare. arbitri voluntarij sec⁹. ibi. nu. 8. fo. eo.
Arbitri ius habent iurisdictionem. ibi.
Arbitri electi super suspicionem iudicis an habeant potestatem ordinariā
vel delegatam. ibi. nu. 9.
Arbitri qui dederunt contrarias sententias an cogantur eligere tertiu et
si eligant an possit vnam ex illis sententijs approbare. ibid. nu. 11.
2 **Arbitri** non eliguntur in causa criminali. in. c. conquerente. nu. 12. de res
sti. spo. fo. 173.
3 **Arbitri** quando sint eligendi in causa recusationis et coram quo propo
ni et probari debeat recusatio. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 21. de
fo. compe. fo. 55.
Arbitri iuris regulariter non eliguntur ex necessitate nisi in casib⁹ a iu
re expressis. idem in casibus similibus expressis. ibi. nu. 25.
5 **Arbitri** iudicis regulariter non eliguntur nisi in casibus a iure expressis.
in. c. cum speciali. nu. 3. de appel. fo. 129.
3 **Arbitri** possunt cognoscere nulla iuris solennitate seruata. in. c. j. nu. 11.
de libel. obla. fo. 94.
3 **Arbiter** semel recusatus non potest vltius compelli ad pronuntiandum. in. c. causam que. el. j. nu. 2. de iudi. fo. 42.
3 **Arbitri** iuris non eliguntur in ordinarijs iudicijs sed tantū in casibus
a iure expressis. in. c. verum. nu. 15. de fo. compe. fo. 63.
7 **Arbiter** siue iudex delegatus an aliquando possint corrigere eorum sen
tentias etiam qd sint nulle. in. c. qualiter et quando. nu. 6. de accu. fo. 65.
2 **Arbitri** in procedendo seruant ordinem iudicium sicut iudices. in. c.
cum dilectus. nu. 4. de arbi. fo. 171.
Arbitri possunt procedere diebus feriatis quando dubitatur ne com
promissum expiret. ibi. nu. 5. fo. 172.
Arbitri non possunt cognoscere de alia re que sit in cōpromisso expressa
nisi super pecunia vel adherentibus et conneris. ibi. nu. 8. 10. et 11.
Arbiter potest condemnare contumacem in expensis non tamen potest
ipsum mulctare nisi sit sibi data potestas a partibus. ibi. nu. 12.
Arbiter an possit procedere parte absente et contumace. ibi. nu. 12.
2 **Arbitri** non dicuntur habere iurisdictionem. in. c. pastoralis. §. item. nu.
5. de off. delega. fo. 93.
2 **Arbiter** seu arbitrator non coguntur acceptare si sunt minores. rrv. an
nis. in. c. cum vicefimum. nu. 5. de leg. fo. 104.
5 **Arbitri** in quos est compromissum vt pronuntiet de iure tantū si iniuste
pronuntiauerint reddūt laudū nullū. in. c. causaz. nu. 10. de re iudi. fo. 63.
5 **Arbitri** siue arbitratores dicuntur habere potestatem pro parte et non
insolidum. in. c. si. nu. 7. de re iudi. fo. 84.
Arbitri iuris an habeant delegatam vel ordinariam iurisdictionem: et
an si discordent teneantur eligere tertium. ibi. nu. 21.
Arbitri iuris vel assumpti de consensu partium non possunt alijs com
mittere vices suas. ibi. nu. 22.
Arbitri non possunt cognoscere causas que impediuntur per viam iu
risdictionis sed habent tantum modocertam notionem. in. c. cum restitu
tionis. nu. 4. de resti. in integ. fo. 164.
Arbitri in quibus casibus nō possint assumi et partib⁹ cōsentietib⁹. ibi.
Arbitri pnt cognoscere non solū de expensis in cōpromisso sed etia de eo
qd oritur ex compromisso seu incidit in causa compromissi. ibi. nu. 5.
Arbitri an possint incidenter cōcedere restitutionē in integrū. ibi. nu. 6.
Arbiter

Super Lectu. Banormitani.

- 1 Arbitrator seu amabilis compositor inter se differunt. in. c. cau-
sam que. nu. 8. de ele. fo. 128.
- 3 Arbitrator tenetur seruare ferias in honorem dei: arbitrator vero secus qz
dicitur mediator pacis. in. c. fi. nu. 10. de fer. fo. 141.
- 1 Arbitrator potest pronuntiare per partes si negotia sint separata nisi acti
qz pronuntiet super omnibus. in. c. quoniam autem. nu. 6. de refer. fo. 55.
- 5 Arbitrator potest esse prelati vel clericus in iuribus ecclesie. in. c. cu olim.
nu. 3. de preser. fo. 41.
- 5 Arbitri qui habent cognoscere de suspitione iudicis debent eligi qz no
sint de loco iudicis nec multum remoti z sufficit vnus. in. c. secundo req-
ris. nu. 7. z. 12. de app. fo. 110.
- 2 Arbitri non possunt eligi in causis criminalibus criminaliter intentat-
is: secus ciuilit. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de off. or. fo. 119.
- 2 Arbitrator seu arbitrator tenet ad interesse parti quam dolo vel lata cul-
pa in laudo grauauit. in. c. pastoralis. §. qz vero. n. 6. de offi. deleg. fo. 94.
- 1 Arbitri electi re non integra. i. postqz ceperunt sup causa cognoscere no
possunt a partibus reuocari. in. c. in causis. nu. 1. z. nu. 12. de ele. fo. 150.
- 1 Arbitri non solum possunt eligi a partibus sed ab alio cui partes man-
dauerant vt eligerent. ibid. nu. 2.
- 2 Arbitrator vel arbitrator potest quis esse in causa familiaris sui. in. c. cau-
sam que. nu. 4. de off. dele. fol. 81.
- Arbitri non possunt se extendere seu iudicare nisi super bis super quib-
us fuit compromissum. in. c. nisi essent. nu. 5. de preb. fo. 32.
- Arbitri possunt p bono pacis tollere vni z dare alteri. ibi. nu. 6. z. nu. 7.
- 2 Arbitri plures si sint electi vnus iporum moriatur expirat iurisdictio
quo ad omnes. in. c. vno delegatorum. nu. 1. de off. dele. fo. 104.
- Arbitri z indices delegati no habent iurisditionem in solidu. ibi. nu. 2.
- Arbitri dicunt habere officiu qz est notandum pro statutis. ibi. nu. 3.
- 6 Arbitri puta tres electi in aliqua qone non pnt duo sine tertio absente
vel mortuo ferre sententia etia si ille. tertius ante mortem vel absentiam di-
risset iudiciu suu z alios audiuisse. in. c. raynaldus. nu. 3. de test. fol. 127.
- 1 Arbitrator quando habet iudicare secundum sensum suum quomodo in-
terpretabitur iste sensus. in. c. i. nu. 1. 3. de const. fol. 16.
- 2 **Arbitria** non per omnia redacta sunt ad instar iudicioru li-
cet in aliquibus sic in. c. cum dilectus. nu. 2. z. 4. de
arb. fo. 168. z. nu. 21. fo. 170.
- 2 Arbitrio iudicis quando aliquid relinquatur semper debet arbitrari se-
cundum equitatem. in. c. fi. nu. 9. de transac. fo. 154.
- 6 Arbitrium z omne id quod habet in se vitium simonie est ipso iure nul-
lum. in. c. exhibita. nu. 3. de reru permu. fo. 92.
- 5 **Arbitratores** z similes psona q interuenerunt inter par-
tes ad discordias sedandas tenent si ali-
quid dolo vel culpa fecerint. in. c. qz iudicante. nu. 10. de preser. fo. 27.
- 5 Arbitratores discordantes non compelluntur eligere tertium. in. c. fin.
nu. 8. de re iud. fo. 84.
- 6 Arbitrator siue amabilis compositor potest condemnare in re non pe-
tita nisi sit res prozua separata. in. c. constitutus. nu. 25. de rel. do. fo. 185.
- 2 Arbitratores possunt procedere diebus feriatis etiam in honorem dei.
in. c. cum dilectus. nu. 5. de arb. fo. 172.
- 4 Arbitrator an possit mandatum reuocare. in. c. quinta uallis. nu. 3. de iu-
reu. fo. 145.
- Arbitrator an possit assumi super lite decidenda. ibid. nu. 8. fo. 146.
- Arbitrator quis potest esse in facto proprio: arbitrator vero non. ibi. nu. 10.
- Arbitrator an possit vt suspectus recusari. ibi. nu. 12.
- Ex arbitramento an nascatur actio. ibi. nu. 15. fo. 146.
- Arbitramentum an emolegetur. ibi. nu. 16.
- Arbitratoris snia quo iure reducatur ad arbitrium boni viri. ibi. nu. 17.
- Arbitrator potest de bonis vnus alteri tradere: arbitrator vero secus. ibi.
dem nu. 28. fo. 148.
- Arbitratoris snie pmisses stare sub pena vel iuramento no incurrit pe-
na nec puniti si petit qz reducat ad arbitriu boni viri. ibi. nu. 31. fo. 148.
- Arbitrator intra quatu tps dz arbitramentu expli. are. ibi. n. 37. f. 149.
- Arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus. arbi-
trator vero non. ibid. nu. 45. fo. 158.
- 5 Arbitramentum si petatur corrigi vel reduci ad arbitrium boni viri po-
terit ille bonus vir pronuntiare ipsum nullum si reperiet nullum licet hoc
non sit petitum. in. c. dilecto. nu. 8. de app. fo. 132.
- 6 **Archidiaconus** debet eligi aliquis de capitulo va-
let tamen consuetudo in cotrarium.
c. tua nuper. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 7 Archidiaconus non potest regulariter excommunicare. in. c. i. nu. 4. de
eo qui fur. ord. rece. fo. 143.
- 2 Archidiaconus regulariter non habet curam animarum z non potest
excommunicare. in. c. cum in cunctis. §. inferiora. nu. 4. de ele. fo. 126.
- 2 Archidiaconus an dicatur habere curam in ecclesia. Anto. in. c. cum sa-
tis. nu. 2. de off. arch. fo. 66.
- Archidiaconus an possit excoicare. Anto. in. c. archidia. nu. 1. eo. tit. fo. e.
- Archidiaconus instituitur in quolibet beneficio si collatio spectet ad e-
piscopum. Anto. in. c. ad hec. nu. 2. eo. ti. fo. 65.
- Archidiaconus in qb est vicari? epi de iure. Anto. in. c. fi. n. 7. eo. ti. fo. 66.

- 1 Archidiaconus debet esse maior. xvij. annorum. in. c. fi. nu. 10. de postul.
prela. fo. 117.
- 2 Archidiaconus est primus post episcopum z est de iure eius vicarius:
z quod sit eius officium. Anto. in. c. i. nu. 1. de off. arch. fo. 75.
- Et vide. in. c. seq. z in. c. ad hec. eo. ti.
- 6 Archidiaconus de iure non potest excommunicare. in. c. odoardus. nu.
6. de solu. fo. 100.
- 5 Ad archidiaconatum potest quis assumi licet sit in minoribus. in. c. cu
olim. nu. 11. de re iud. fo. 59.
- 7 Archidiaconus non habet iurisditionem aliquam de iure communi.
sed de consuetudine secus in. c. licet. nu. 1. de pe. fo. 169.
- Archidiaconus qui de iure speciali habet aliquam iurisditionem pos-
test exercere sententiam censure ibid. nu. 3.
- 7 Archidiaconus fundat quasi officium suum z consistit in consuetudinib-
us. in. c. ad hec. nu. 4. de excess. prela. fo. 144.
- 5 **Archiepiscopus** non potest quis nuncupari anteqz
pallium acceperit. in. c. inter mona-
stium. nu. 25. de re iud. fol. 76.
- 3 Archiepiscopus potest facere ante se crucem portari in sua prouincia.
sed non extra nisi ex privilegio. in. c. i. nu. 2. vt li. pen. fo. 216.
- 3 Archieps non succedit suffraganeo recusato vt suspectus idem si suffra-
ganeus est negligens. in. c. si quis contra. nu. 7. de fo. comp. fol. 51.
- 7 Archieps no pot aliqd iactare in dioecesi suffraganeoz nisi quatenus
reperiatur in iure expressum. in. c. sicut venire. nu. 4. de excess. pla. fo. 145.
- 6 Archiepiscopus quando facit concilium prouinciale debet admittere
capitula cathedralium ecclesiarum non vt iudicent sed vt assideant. in. c.
fi. nu. 1. 2. z. 4. de his que fiunt a prela. fo. 70.
- 6 Archiepiscopus non potest puniri per concilium prouinciale: qz ipse
est caput concilii. z idem in papa per concilium generale quia ipse est ca-
put. in. c. grave nimis. nu. 8. de preb. fo. 37.
- 6 Archieps dicitur ordinarius epi. in. c. nullus. nu. 2. de iurepa. fo. 194.
- Archiepiscopus an succedat epo in iurisdictione negligente vel officiu
suum exercere nolente. ibid. nu. 3.
- 5 Archiepiscopus potest se impedire in factis notorijs inter subditos suf-
fraganei. in. c. sollicitudinem. nu. 3. de app. fo. 122.
- Archiepiscopus non cognoscit inter subditos suffraganei nisi per viam
appellationis ibid. nu. 6.
- 3 Archiepiscopus cogit suffraganeum ad administrandum iustitiam. in
c. i. nu. 5. de fo. compe. fol. 48.
- 6 Archieps pot aliq casu exercere iurisdictione in diocesi sui suffraganei
qn ipse est negligens. in. c. ex frequentibus. nu. 4. z. nu. 10. de inst. fo. 52.
- Archiepiscopus regulariter non habet iurisdictionem in subditos suf-
fraganeorum suorum nisi in notorijs criminibus vel nisi sit legatus to-
tus prouincie vel nisi suffraganeus sit negligens vel nisi in concernentis
bus totam prouinciam. ibi. nu. 10.
- 6 Archiepiscopus non dat visitatorem ecclesie episcopali vacanti nisi p-
pter negligentiam capituli. in. c. i. nu. 7. ne sed. vacan. fo. 64.
- 5 Archiepiscopus non se intromittit in subditos sui suffraganei nisi per
viam appellationis. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de ap. fo. 108.
- 5 Archieps non potest ecclesiam suo suffraganeo subiectam exempta fa-
cere nisi cu solennitatibus. de quibus in. c. cum inter. nu. 14. de re iu. f. 61.
- 2 Archiepiscopus quibus diebus vtitur pallio de iure. in. c. ad honorem.
nu. 5. de aut. z vsu pal. fo. 8.
- 3 Archiepiscopus potest acquirere ius patriarchatus in prouincia alte-
rius archiepiscopi. in. c. exposuit nobis. nu. 4. de dila. fo. 136.
- 5 Archieps efficit iudex subditoz suffraganei p appellationem. s. qn ap-
pellatur ab ipso epo non autem ab alio. in. c. dilectis. n. 8. de app. fol. 123.
- 2 Archieps qui cessit archiepiscopatu an possit eligi aut postulari ad epatum.
Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 9. de renun. fo. 28.
- 9 Archiepiscopus habet ordinariam potestatem in suffraganeos quando
agitur ciuilit. in. c. non potest. nu. 8. de re iud. fol. 50.
- 2 Archiepiscopus an habeat potestatem in subditos suffraganei data ne-
gligentia ipsius. in. c. grane. nu. 9. de off. ord. fo. 123.
- 5 Archieps an possit punire suum suffraganeum qui simoniace obtinuit
aliquam gratiam. in. c. decetero. nu. 14. de re iu. fo. 51.
- 3 Archieps non habet iurisdictionem in personas neqz in res existentes
in diocesi sui suffraganei. in. c. sane. nu. 6. de fo. comp. fo. 50.
- 2 Archieps debet consecrare adiunctis sibi duobus epis. Anto. de bu. in
c. inter corporalia. nu. 10. de transla. prela. fol. 13.
- 2 Archieps non potest vti pallio extra prouinciam. in. c. ex tuarum. nu. 1. de
aut. z vsu pal. fo. 8. Et non potest induci per consuetudinem. ibi. nu. 2.
- Archieps potest vti infula extra prouincia celebrando missam. ibid. nu. 7.
- Archieps si est translatus ad aliquam ecclesiam portat secum pallium
sibi concessum pro prima ecclesia. ibi. nu. 9.
- Quando requiritur indulgentia quando archiepiscopus celebrat vel ordinat
extra prouinciam. ibid. nu. 10.
- Quis sit ille qui habet consentire vt archiepiscopus vtatur pallio extra pro-
uinciam. ibid. nu. 12.
- 6 Archieps bz iurisdictione p tota prouincia et in subditos suffraganeoz
in facto cocrnente tota prouincia. in. c. pncipiosus. nu. 1. de cele. miss. fo. 212.

Repertorium singularium in materiarum

- 1 Archiepiscopus supplet negligentiam episcopum in notorijs maleficijs. ibid.
- 1 Archiepiscopus potest visitare etiam dioeceses suorum suffraganeorum et audire confessiones et absolutiones facere. in. c. cum ex officio. nu. 2. de prescri. fo. 36.
- Archiepiscopus habet aliquo casu iurisdictionem in subditos suffraganeorum. ibid. et nu. 2.
- Archiepiscopus potest visitare monasteria et alia loca pia sue provincie. ibi. n. 3.
- Archiepiscopus an iure possit excommunicare subditos suffraganei de negantes sibi aut procuraciones aut hospitalitatem. ibi. nu. 11.
- Archiepiscopus concurret cum suffraganeo siue negligente siue non in visitatione dioecesis et presertur archiepiscopus. ibi. nu. 16. fo. 38.
- 7 Archiepiscopus est ordinarius episcoporum qui sunt in eius dioecesi. in c. antiqua. nu. 3. de pri. fo. 158.
- 2 Archiepiscopus potest committere causam subdito sui suffraganei non tamen potest ipsum cogere ad accipiendum. in. c. pastoralis. nu. 1. 3. 5. de off. ord. fo. 117.
- Archiepiscopus habet iurisdictionem in episcopos citra depositionem. ibi. nu. 2.
- Archiepiscopus quam iurisdictionem habeat in subditos suffraganeorum suorum. ibi. nu. 3. et 11.
- Archiepiscopus an succedat in omnibus in quibus episcopus est negligens. ibi. nu. 10. et 12.
- 2 Archiepiscopus potest sine pallio celebrare in certis diebus. in. c. si. nu. 1. de transla. epi. fo. 9.
- Archiepiscopus quando celebrat pro defunctis non potest celebrare cum pallio nisi ex privilegio. ibi. nu. 2.
- Archiepiscopus extra suam provinciam an possit celebrare in pontificalibus cum licentia parochiani vel diocesani. ibi. nu. 4.
- Archiepiscopus vel episcopus si voluerint ordinare clericos extra provinciam de quorum licentia possunt ordinare. ibi. nu. 5.
- Archiepiscopus an utatur pallio quando celebrat pro defunctis. ibi. nu. 6.
- 1 Archiepiscopus vel episcopus an possit constituere novam dignitatem in ecclesia sua sine licentia pape. in. c. cum olim. nu. 2. 3. et 6. de consue. fo. 97.
- 7 Archiepiscopus est iudex suorum suffraganeorum in notis requiritibus depositionem vel quando non agitur ad depositionem. in. c. si quis episcopus. nu. 3. de accu. fo. 56.
- Archiepiscopus cum suis suffraganeis potest cognoscere de crimine quod exposcit depositionem sed non potest diffinire quod hoc spectat ad solum papam. ibi.
- 6 Archiepiscopus habet iurisdictionem in concernentibus facta provincie. in. c. ea noscitur. nu. 2. de his que fiunt a prela. fo. 68.
- 2 Archiepiscopus non potest uti pallio extra ecclesias. in. c. si. nu. 5. de aut. et usu pal. f. 7.
- Ab archiepiscopo processiones debent fieri cum indumentis archiepiscopalis. ibi. n. 6.
- Archiepiscopus potest uti pallio in ecclesia sue provincie licet exempta. ibi. nu. 7.
- Archiepiscopus potest uti pallio in ecclesijs sue provincie. ibi. nu. 8.
- Archiepiscopus debet cum pallio sepeliri. in. c. si. nu. 1. eo ti.
- Archiepiscopus potest archiepiscopus invitare ad celebrandum non tamen potest ei pallium commodare. ibi. nu. 3.
- Archiepiscopus translatus ad alium archiepiscopatum debet sepeliri cum ambobus palliis et pallium non remanet in ecclesia ad quam fuit promotus. ibi. n. 7. fo. 8.
- 5 Archiepiscopus aliquando litigat coram suo suffraganeo. in. c. dilecti si lib. el. nu. 13. de app. fol. 135.
- 2 Archiepiscopus vocatur electus si adhuc non sit consecratus aut non habuit pallium. Anto. in. c. post translationem. nu. 2. de renun. fo. 30.
- 3 Archiepiscopus an succedat in omnibus in quibus episcopus est negligens. in. rep. c. si quis contra clericum. nu. 40. de fo. comp. fo. 57.
- 2 Archiepiscopus siue episcopus ante consecrationem potest exercere ea que sunt iurisdictionis sed non ea que sunt ordinis. et ponitur quam iurisdictionem habet. Ant. de bu. in. c. si. nu. 5. de transla. prela. fo. 18.
- Archiepiscopus an possit ad episcopatum transferri et sic descendere ad minorem dignitatem. et idem in episcopo. ibi. nu. 7.
- 3 Archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei nisi suffraganeus sit negligens. in. c. quanto. nu. 6. de off. ord. fo. 114.
- 2 Archiepiscopus an habeat iurisdictionem in subditos suffraganei publice delinquentes. in. c. ad extirpandas. nu. 3. de si. presby. fo. 53.
- 7 Archiepiscopus quam et quando habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum. in. c. nostro. n. 1. et 3. de peni. et remiss. fo. 177.
- 6 Archiepiscopus an presumatur scire vacationem beneficii existentis in dioecesi sui suffraganei. in. c. ex parte astensis. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.
- Archiepiscopus non habet iurisdictionem in dioecesi sui suffraganei nisi in casibus expressis et ideo eius negligentiam non supplet. ibi. nu. 16.
- Archiepiscopus confert quando suos suffraganeos non vult conferre. ibi. nu. 17. f. 64.
- 2 Archiepiscopus quibus casibus possit se intrinicare circa subditos suffraganeorum. Ant. in. c. si. nu. 7. de eta. et qual. fo. 42.
- 3 Archiepiscopus est iudex subditorum sui suffraganei in causa appellationis. in. c. ex parte. nu. 13. de rest. spo. fo. 184.
- 3 Archiepiscopus non est iudex subditorum suorum suffraganeorum in c. conqurente. nu. 12. de rest. spo. fo. 73.
- 2 Archiepiscopus potest uti pallio in omnibus ecclesijs sue provincie. in. c. cum sis. nu. 1. de transla. epi. fol. 9.
- Et uti quando celebrat missam in diebus solennibus. ibi. nu. 2.
- Archiepiscopus qui debet consentire si vult celebrare cum pallio extra provinciam. ibi.
- 7 Archiepiscopus an possit de criminibus abiectis contra electum in episcopum cognoscere. in. c. super his. num. 19. de accu. fo. 65.
- 6 Archiepiscopus potest visitare provinciam et procuraciones recipere etiam episcopo non negligente. in. c. cum nuper. nu. 1. de cen. fo. 205.
- 7 Archiepiscopus non potest deponere subditos sui suffraganei nisi crimina sint notoria vel archiepiscopus etiam iure legationis fungatur. in. c. dilectus filius. el. si. nu. 3. de sumo. fo. 85.
- 7 Archiepiscopus est ordinarius episcoporum sue provincie poterit eos interdicere et excommunicare quinimo hoc poterit facere etiam eius vicarius. in. c. postulastis. nu. 11. de cler. excom. fo. 141.
- 3 Archiepiscopus potest eligi in iudicem a subditis suffraganei licet suffraganeus ignoret. in. c. significasti. nu. 12. de fo. compe. fo. 86.
- 2 Archiepiscopus ante pallij traditionem non vocatur archiepiscopus. Anto. in. c. nisi specialis. nu. 2. de aut. et usu pal. fo. 21.
- 1 Archiepiscopus habet potestatem confirmandi electionem suffraganei sui. in. c. cum dilecti. nu. 3. de elec. fo. 152.
- 2 Archiepiscopus utitur pallio in sua ecclesia et in ecclesijs sue provincie certis temporibus. in. c. ad honorem. nu. 3. de aut. et usu pal. fo. 8.
- 1 Archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei per appellationem. in. c. ab excommunicato. nu. 13. de rescr. fol. 88.
- 6 Archiepiscopus licet possit suos suffraganeos excommunicare tamen non potest eos deponere nec privare: quia nullus citra papam potest hoc facere. in. c. ex tue deuotionis. nu. 8. et 9. de cle. non res. fo. 20.
- 1 Archiepiscopus habet iurisdictionem ordinariam in suffraganeis id est episcopis provincie. c. suffraganeis. nu. 1. de elec. fol. 130.
- 1 Archiepiscopus debet eligi a canonicis cathedralis ecclesie et non a suffraganeis nisi ex consuetudine simul admittantur. in. c. bone memorie. el. si. nu. 3. de postu. prela. fo. 113.
- 5 Archiepiscopus cognoscit inter subditos sui suffraganei quando est etiam recusatus a partibus. in. c. cum speciali. nu. 5. de app. fo. 129.
- 7 Archiepiscopus debet esse in qualibet provincia cum decem episcopis. in. c. sicut olim. nu. 1. de accu. fo. 74.
- Archiepiscopi presumunt scire vacantes beneficiorum que sunt in provincia ex eo quod debent tenere in provincia personas que sibi hoc referant. ibi. n. 2.
- Archiepiscopus potest visitare totam provinciam etiam non apparente negligentia suffraganeorum. ibi. num. 4.
- 7 Archiepiscopus byter cathedralis ecclesie aliquo respectu censetur vicarius episcopi. in. c. omnis vtriusque. nu. 12. de pe. et remiss. fo. 176.
- 2 **Ardua** que dicantur. Anto. in. c. ad hec. in prin. nu. 1. de off. ar. ibid. fo. 66.
- 7 Ardua explicare non debet papa sine consilio cardinalium. in. c. per venerabilem. nu. 20. qui si. sint leg. fo. 43.
- Corsetus. Ex quo infero do. meus in. d. c. edoceri. in. x. co. quod multo fortius inferior prelatus non potest explicare ardua sine consensu sui capituli. ut in. c. novit. et in. c. quanto. de his que fiunt a prela. si papa non potest ea explicare sine consensu cardinalium. et alibi retulit Bal. quod cum ambasiatores perusini proposuissent vrbano certa negotia referre respondisse vrbano quod illud erat consistoriale tanquam arduum et credo ipsum hoc dixisse. in. d. l. cum multa. et vide glo. ff. de off. p. q. q. dicit quod metropolitanus in consilio suo provinciali potest edere canones in parvis negotijs. sed in arduis non potest. faciat singulare dictum Spe. in. ti. de leg. §. nunc ostendendum. ver. xxiii. quo refert Abb. in. c. quanto. de iureiuran. et in. c. venerabilem. de elec. quod quando dubitatur de periurio clarissimorum regum tunc tanquam res sit ardua eius interpretatio spectat ad romanum pontificem. et ita procedit tex. in. d. c. venerabilem. aut agitur de dubio periurio personarum inferiorum et interpretatio spectat ad episcopum. et ita procedat quod no. in. c. quanto. prealleg. et habetur Exodi. xviij. c. quod ardua et maiora referebantur summo sacerdoti. et facit. ea. ad hoc. de off. archi. vbi archidiaconus refert ardua et maiora ad episcopatum. et pulchre dicit Bar. in. c. cum omnes. de consi. quod quando venduntur res magne ecclesie absentes quod not. pro intellectu glo. in. c. presentius. de testi. lib. vi. et idem Bald. in. l. si. C. de here. instit. dicit magnas et arduas causas committi debere magnis advocatis facit ad hoc gloss. in. l. quod si nolit. §. quod si mancipium. ff. de edil. edi. et idem Bald. in. l. parentes. C. de testi. dicit quod causa civilis et ardua equiparatur criminali. et idem voluit in. c. ad nostram. de proba. et no. Barto. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. et ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationem in causa civili ardua. quod dictum est stupendum an mulier possit testificari in causa civili ardua sicut non potest in causa testamentaria et criminali. vide Jaco. de are. in. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. et Bald. in. l. i. C. manda. ad si. dicit quod salarii procuratoris non potest excedere summam centum florenorum. ut dicit ibi gl. Bald. dicit ibi hoc esse verum nisi causa esset ardua: puta quia ageretur de vita hominis. quia tunc nullum est taratum salarii a iure. ideo dicit quod advocati episcoporum et abbatum quando agitur de eis privandis a dignitatibus possunt recipere magnum salarii. allegat in argumen. l. si pater. ff. de dona. per quam. l. hoc tenebat ibi Ray. de forli. bene facit gl. ibi que equiparat honorem vite. Inno. in. d. c. edoceri. dicit quod inter ardua communeratur creare officialem seu procuratorem generalem. et docto. concludunt ibi hoc esse verum quando queritur de statu et libertate monasterij facit quod voluit Bald. in. l. ex hoc iure. ff. de iust. et iure. vbi quesitum an civitas possit eligere perpetuam potestatem id est donec vixerit seu alium officialem. allegat Hosti. in. c. si. de iudic. vide ibi Abb. in. §. col. ibi: vltimo litera facit in argu.

Super Lectu. Panormitani.

Argumentum de maiestate vel paritate rationis habet locum in gratiis fauorabilibus secus in odiosis. in. c. ad aures. nu. 8. de rescr. fo. 50.

In gratiosis et dispensationibus non arguitur ex paritate vel maiestate rationis. ibi. nu. 7.

3 Argumentum de pacto ad statutum an valeat. in. c. si diligenti. n. 3. fo. 2p. f. 72.

1 Argumentum a sufficienti partium enumeratione tollitur quando partes non sunt sufficienter enumeratae. in. c. venerabilem. nu. 8. de ele. fol. 155.

1 Argumentum a simili vtrū tollatur si assignatur aliqua dissimilitudo et quis habet probare dissimilitudinem. in. c. translato. nu. 3. de const. f. 20.

6 Argumentum ab etymologia semper procedit negative affirmatiue non nisi diffinitive non contradicat in. c. cum secundum. nu. 5. de preb. fo. 27.

7 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. noua. nu. 2. de peni. et remiss. fol. 156.

7 Argumentum a contrario sensu non sumitur quando contrarium est in iure decisum. in. c. a nobis. el. q. nu. 4. de sen. excom. fo. 187.

7 Argumentum ab etymologia vocabuli validum est nisi contradicat diffinitioni. in. c. quis. nu. 2. de ver. sig. fol. 198.

2 Argumentum licita est de spūali mīmonio ad carnale. in. c. quanto. n. 1. de transla. epi. fo. 5. Et de carnali ad spirituale. in. c. licet. nu. 1. eo. ti. fo. 6.

6 Argumentum a contrario sensu an habeat locum in statutis et in contrariis in. c. cum apostolica. nu. 8. de his que sunt prela. fo. 68.

Argumentum a contrario sensu non habet locum in statuto quo cauetur ut debeat plane intelligi et nil subauditur. ibid.

7 Argumentum a confusione duarum legum validum est in iure. in. c. si. nu. 1. de iud. fo. 99.

2 Argumentum a minori validum est in iure. in. c. iter tpalia. n. 3. de trasl. epis. f. 2.

7 Argumentum a simili destruitur probatur aliqua dissimilitudine in eo in quo vult fieri simile. in. c. licet bel. nu. 11. de simo. fol. 77.

7 Argumentum potest fieri a maiori in dispensationis materia. in. c. per venerabilem. nu. 6. qui si. sint leg. fol. 43.

3 Argumentum a contrario sensu non sumitur ex verbis narratiuis. in. c. si. nu. 6. de eo qui mit. in poss. fo. 215.

3 Argumentum ab etymologia vocabuli an et quando valeat. in. c. j. num. 36. de iud. fo. 7.

Argumentum nominibus verbalibus an et quando valeat. ibi. nu. 37.

6 Argumentum de clericis antiqui testamenti ad clericos hodiernos valet ubi est eadem ratio. al. secus. in. c. nouum genus. nu. 2. de deci. f. 143.

3 Argumentum de consuetudine ad legem validum est. in. c. clerici. n. 4. de iur. f. 24.

6 Argumentum a sufficienti partium enumeratione validum est in iure. in. c. cum dilectus. nu. 6. de iurepa. fo. 197.

6 Argumentum a contrario sensu non valet quando surgit absurditas. in. c. de terris. nu. 6. de dec. fo. 146.

2 Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale valet. Anto. in. c. licet. nu. 1. de transla. prela. fo. 20.

Argumentum etiam a maiori etiam in exorbitantibus non procedit. ibid. nu. 4.

6 Argumentum non valet de permissis expressis ad non permissos etiam minores in materia dispensationis et sic in materia exorbitanti. in. c. Joānes. nu. 8. de cle. coniug. fo. 16.

2 Argumentum a maiori non procedit in exorbitantibus. in. c. si. nu. 9. de transla. epi. fo. 6.

6 Argumentum de personis ad locum validum est in iure. in. c. cum ecclesia. nu. 3. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.

6 Argumentum de mandato iurisd. ad mandatum procuratorium validum est in iure. in. c. sed nec. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 238.

2 Argumentum a minori validum est in iure. Anto. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 5. de transla. prela. fo. 18.

Argumentum de similibus ad similia valet quando est omnimoda similitudo. alias non. ibi. nu. 18. fo. 18.

5 Argumentum a simili procedit licet non in omnibus detur similitudo. in. c. constitutus. nu. 5. de app. fo. 114.

6 Argumentum a simili procedit etiam in cōcernētibz animā dūmodo detur omnimoda similitudo. in. c. maiores. §. verū. n. 1. de baptis. fol. 214.

7 Argumentum arguentū sufficit qd replicet quo ad substantiam nec requiritur replicatio de verbo ad verbum. in. c. abbate. n. 20. de ver. sig. fol. 203.

1 Argumentatio nominis ppter nō cōcludit nisi aliqua psumptiue secus appellatiue nisi obstat cōis vsus loquendi. in. proe. Greg. n. 78. 10. fo. 6.

5 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. cū inter. n. 7. de exc. fo. 7.

1 Argumentum ab ordine validum est in iure. in. ca. sedes apostolica. nu. 5. de scrip. fo. 57.

Corse. Adde ter. in. l. gñaliter. in ver. ordinē lre sequendū. ff. de fideicō. lib. 2. in. l. quoties. de vsufr. et licet ordo scripture sit seruandus. ut in. d. l. quoties. illud est verū ubi nō cōstat de mēte disponentis. secus ubi cōstat. l. cū pater. §. fidei tue cōmitto. ff. de leg. q. ita dicit Ang. in prima const. ffox. in. q. co. et no. qd ille ordo est rōnabilis qui incipit a priori nō aut a posteriori. ita voluit idē Ang. ibidē in. §. itaqz in pculdubio. qd dicit facere ad. q. de tabellione q scribit in pocollo actū die. h. talis mēsis an intelligamus de die scda mēse intrante an de die secūda mēse exeunte et dic q intelligitur de scda mēse intrate ppter ordinē qz aliter cōnumeratio esset prepostera. ar. lre. d. §. itaqz. et vide de ordine lre. in. c. causam que. de

rescr. et in. l. nec ordo. ff. de so. et ter. in. c. mandato. de preb. li. vi. et gl. in. c. si plures. de off. deleg. co. lib. 2. glo. in cle. vnica. et ibi doct. super ver. regum. circa medium. de baptis.

6 Argumentum de diebus feriatis ad locum sacratum validum est in iure. in. c. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.

3 Argumentum ab ordine rubricarum validum est in iure. in. rub. nu. 1. de iuramen. calum. fo. 122.

5 Argumentum a contrario sensu fortissimum est in iure. in. ca. oblate. nu. 8. de appel. fo. 125.

7 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. ex ore. n. 2. de prin. fo. 157.

3 Argumentum a contrario sensu non valet quando contrarium est expssum in iure. in. c. significasti. nu. 24. de so. comp. fo. 87.

2 Argumentum a nomine appellatio procedit secus a nomine proprio. in. c. nisi specialis. nu. 2. de auf. et vsu pal. fo. 8.

6 Argumentum a contrario sensu regulariter fieri potest. in. c. cum virū. nu. 5. de regu. fo. 159.

1 Argumentum de pacto ad statutum non valet negative. in. c. sacrosancta. nu. 3. de cle. fo. 173.

2 Argumentum de toto ad partem validum est. in. ca. pastoralis. §. item. nu. 6. de offi. deleg. fo. 93.

6 Argumentum a communiter accidentibus validum est. in. ca. j. nu. 4. de cle. non resid. fo. 17.

1 Argumentum a simili tollitur quando non assignatur aliqua dissimilitudo. in. proe. Grego. nu. 16. fol. 4.

7 Argumentum ab ordine scripture validum est. in. ca. nimis praua. nu. 1. de excess. prelat. fo. 149.

1 Argumentum a communiter accidentibus valet etiam in malo presumendo. in. c. osius episcopus. nu. 7. de cle. fo. 118.

2 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. solite. nu. 2. de maio. et obed. fo. 125.

Argumentum de maiori ad minus validum est in iure. in. c. cum in cunctis. nu. 5. de cle. fo. 119.

6 Argumentum per locum a spiritali validum est in iure. in. c. inter alia. nu. 21. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.

7 Argumentum ex legibus quomodo sit sumendum. in. c. forus est. nu. 2. de ver. sig. fo. 198.

4 Argumentum est validum a simili data a similitudine in eo ad qd cōferatur. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 1. de iureiu. fo. 152.

1 Argumentum a simili valet et sufficit dare vnum simile. in. c. inter ceteras. nu. 3. de rescrip. fo. 46.

1 Argumentum ab etymologia et ab illusione vocabuli valet nisi in quibus casibus. in. proe. Grego. nu. 13. fo. 7.

5 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. iniustum. num. 2. de rerum permu. fol. 89.

1 Argumentum a contrario sensu an et quando procedat. in. c. publicato. nu. 6. de elec. fo. 183.

Arripiens iter ad papā sine aliqua fraude eximit interim a iurisdictione cuiuscunqz iudicis ut contra ipsum interim non procedatur. in. c. meminimus. nu. 1. et 3. de app. fo. 97.

1 Arripere iter ad principem habet vim qd talis arripiens videtur accepisse protectionem principis. in. c. in causis. nu. 4. de ele. fol. 150.

1 Arripere iter ad principem et impetrans literas habet locum appellatio nis et videtur eum prosequi. in. c. ex parte. nu. 10. de rescr. fo. 53.

5 Arripiens iter ad principem censetur prosequi appellationem. in. c. ad bec. el. q. nu. 4. de app. fo. 100.

Armorum dilatio est prohibita. in. c. q. nu. 1. de vi. et ho. clerico. fo. 3.

Corse. Limita primo qd ex iusta causa permittitur armorū delatio. hoc sentit gl. in. d. c. cleri. et ideo dixit ibi Hosti. qd occurrente necessitate potest magister officiorum dare licentiam deferendi arma. ut. l. fin. C. de fabricen. li. xj. alias si quis sine auctoritate principis ingerit bellum teneat liulia maiestatis. ut in. aut. de armis. in. prin. col. vi. Limita secundo nisi esset cultellus paruus ad incidendum panem et alia necessaria ad victum et ungulas vel falcitiam. ut dicit Abb. in. d. c. clerici. nu. 7. per ea que not. glo. in. d. aut. de ar. in. prin. vide Jo. de ana. in. c. latoz. de homi. in. prin. dicit statutum prohibens arma portari nō habere locum in cultellis paruis. Limita tertio nisi essent arma defensiva et non offensiva. ut in. c. dilecto. de sen. excom. li. vi. Limita quarto nisi arma essent ligata. ut in. c. j. si quis. de pac. fu. fir. in. vi. seu. Et que veniant appellatione armorum. vide. j. in. ver. nomine.

Ascendentium persone quot sunt tot gradus faciunt dempto itipite. in. c. si. nu. 3. de consan. et affi. fo. 34.

7 **Ascriptitius** matrimonium potest contrahere et si contraxerit cum ignorante an teneat. in. c. propositus. nu. 5. de coniu. seruo. fo. 25.

3 **Assassini** sciuntur per frustra. in. c. at si clerici. nu. 4. de iud. fo. 5.

7 **Assertio** bonorum virorum inducit probabile dubium in. c. vni. co. nu. 1. de cle. per lai. promo. 143.

Repertorium singularium materialium

- 2 **Affessor** alicuius delegati an debeat eligi de consensu partium. in. c. super questionum. §. verum. nu. 5. de off. dele. fo. 88.
- 3 **Affessores** quod officium habeant. in. c. 5. nu. 13. de iud. fol. 9.
- 7 **Affessor** non potest torquere nisi in presentia sui ordinarii. ibi.
- 7 **Astrologia** non est scientia prohibita a iure in. c. ex tuarū tenore. nu. 6. de sorti. fo. 134.
- Astrologi** non peccat qñ aliqd predicunt prout indicat motus superiores nisi credant q tales motus non solū inclinent sed necessitent. et idē est in alijs marie rusticis q fm cursu stellarū seminat vñ aliud faciūt. ibi. n. 7.
- 4 **Attestationes** minus valide pñt partes ratas habere. in. c. constitutus. nu. 5. de attesta. fo. 62.
- 4 **Attestationes** et confessio facte coram arbitro faciunt fidem coram iudice. secus si coram arbitratore. in. c. quinquaginta. nu. 19. de iureiur. f. 147.
- 4 **Attestationibus** publicatis potest actor ad corroborandam probationem suam testes producere. in. c. cum clamor. nu. 2. de test. fo. 85.
- An** indistincte liceat publicatis attestationibus cum proceditur per inquisitionem testes de nouo producere vel aliquos repetere. ibi. nu. 3.
- 5 **Attestationes** et probationes inter alios acte alijs non preiudicant put sententia. in. c. quis. nu. 4. de re iud. fol. 83.
- 4 **Attestationes** recepte fm formam. c. significauit. de test. an valeant si is qui produxit agat contra alios. in. d. c. significauit. nu. 9. fo. 77.
- 4 **Attestationibus** publicatis an et quando testes sint recipiendi. in. c. ex tenore. nu. 7. de test. fo. 67.
- 4 **Attestationes** nullas partes possunt ratificare licet non possunt ratificare acta nulla que sunt de substantia iudicij. in. c. cum causam. el. 5. nu. 20. de testi. fo. 71.
- 4 **Attestationibus** publicatis non potest opponi contra personas testium. in. c. presentium. nu. 2. de test. fo. 62.
- 2 **Attestationes** publicatas nō pñt pars aduersa infringere si ante publicationem in iudicio ipsas perlegit. in. c. cum olim. n. 3. de off. del. f. 97.
- 4 **Attestationes** productas partes possunt communi consensu approbare in alia causa et ad alium effectum. in. c. veniens. nu. 2. de test. fo. 72.
- Attestationes** facte in iudicio summario non faciunt fidem in plenario. ibi. nu. 12. fo. 71.
- Utrum** quid attestationes quo ad substantiam probationis et admodū pcedendi plenarie recepte faciant fidem in plenario vel alio iudicio. ibi. n. 13.
- Publicatio** facta de attestationibus productis in iudicio summario non impedit productionem testium in iudicio plenario. ibi. nu. 15.
- Attestationes** facte in vno iudicio faciunt fidem ad reprobandū in alio iudicio secundum dictum primo contrarium. ibi. nu. 16.
- 5 **Attentata** pendente appellatione iudiciali vel extraiudiciali. an sint ipso iure irrita vel veniant irritanda. in. c. consuluit. nu. 8. de app. fo. 98.
- 5 **Attentata** contra appellationem legitime interpositam reuocantur ante omnia si non solum fuerit appellatum a iudice sed etiam ab aduersario extraiudicialiter. in. c. dilectis. nu. 13. et 41. de app. fol. 124.
- 5 **Attentari** via quando agitur satis est q probetur possessio tempore appellationis. in. c. bone memorie. nu. 19. de app. fo. 119.
- 5 **Attentata** post appellationem reuocantur per remediū attēti nisi causa esset commissa app. remota. in. c. vt debitus. nu. 17. de app. fol. 127.
- 2 **Attentata** post appellationem an retractentur siue appellatio sit extraiudicialis siue non. in. c. dilecti. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.
- 2 **Attentata** post appellationem legitimam ab interlocutoria sunt ipso iure nulla. in. c. super questionum. §. si. nu. 4. de off. deleg. fo. 92.
- 5 **Attentanti** remedio quando agitur etiam in beneficialibus nō oportet iustificare possessionem. in. c. bone memorie. nu. 21. de app. fo. 119.
- 5 **Attentata** post et contra appellationem extraiudicialem sunt ipso iure nulla. in. c. ad audientiam. nu. 4. de app. fo. 106.
- 5 **Attentata** post appellationem quando causa erat commissa app. remota non sunt nulla licet possint reuocari per viam querele. in. c. pastoralis. nu. 11. et 15. de appel. fo. 120.
- 7 **Attentata** post nūtrationē noni operis sunt irritāda secus post appellationē extraiudicialē et q sit rō differētie. in. c. n. 9. de no. ope. nūtr. f. 150.
- 4 **Articuli** quando admittuntur pars non est citanda sed quādo producuntur sic. in. c. 5. nu. 15. de test. fo. 36.
- 5 **Articuli** non sunt admittendi quando veniunt contra decisionem alicuius tertius. in. c. cum liceat. nu. 14. de prescrip. fo. 30.
- 4 **Articuli** noui non dependentes antiqui contrarij directe et indirecte et quid si articulus in. c. fraternitatis. nu. 8. de test. fo. 52.
- Qualitates** que de necessitate facti non includuntur in articulis licet possent includi non videntur deducte. ibi. nu. 10.
- 5 **Articulans** non fatetur. in. c. cum venerabilis. nu. 58. de excep. fo. 12.
- 2 **Articuli** fidei super cessatione doli vel metus debēt fieri affirmatiue nō negatiue fm formam traditā. in. c. super hoc. de renū. ibi. nu. 28. fo. 13.
- 4 **Articulus** receptionis testium an sit delegabilis in criminali vel in ciuili causa. in. c. si qui testium. nu. 1. de test. ibi. fo. 43.
- Articulus** fidei quid sit et eius diffinitio et quot sint. in. rub. nu. 2. de sum. tri. et fi. catho.
- 7 **Artifices** experti in aliqua arte quibus iudex iniungit vt debeant aliquid estimare an cogunt siue possint cō-

- pellī deponere fm conscientia. in. c. cū dilectus. n. 1. de pur. ca. fo. 163.
- 2 **Artifices** possunt conveniri non solum sub eorum rectore sed etiam sub maiore iudice loci. in. c. cum ab ecclesiarum. n. 8. de off. ord. fo. 212.
- 6 **Auaritia** dicitur quedam idololatria et mater omnium malorum. in. c. auaritie. nu. 3. de preb. fo. 24.
- 4 **Authoritates** iuris diuini pñt allegari in decisionibus causarū. in. c. in omni. nu. 1. de testi. fol. 37.
- 6 **Authoritates** sanctorū patrū valent multū in decisionibus causarū is non fuerint romani pontifices. in. c. cum sint. n. 2. de deci. fol. 148.
- Authoritas** consuetudinis non est levis sed magna. in. c. cum consuetudinibus. nu. 2. de consue. fo. 97.
- 2 **Authoritas** tutoris per metum adbibita non validat actum. in. c. 5. nu. 14. quod me. cau. fo. 149.
- 6 **Authoritates** scōrū pñt adduci ad declarationē causarū et an dicta scōrū pferat dictis sumorū pñtificū remissive in. c. ratificari. n. 1. de sep. fo. 136.
- 6 **Authoritas** alicuius santi coadiuuata auctoritate iuris diuini preualet auctoritati summi pontificis. in. c. tua. n. 6. de deci. fo. 151.
- 1 **Authoritas** iudiciaria facit presumere omnia solenniter acta. in. c. bone memorie. el. 1. nu. 6. de elec. fol. 141.
- 2 **Authoritates** sacre scripture possunt allegari ad decisionem causarum. in. c. 1. nu. 4. de off. deleg. fo. 72.
- 7 **Authoritates** auctorū damnatorū possunt allegari tanq̃ rationabiles sed non tanq̃ auctorizabiles. in. c. fraternitatis. nu. 6. de her. fo. 100.
- 6 **Authoritates** sanctorum possunt licite allegari in defectum canonū. c. cum apostolica. nu. 4. de bis que fiunt a prela. fol. 68.
- 2 **Authoritas** illa. quos deus coniunxit homo nō separet quō intelligat. in. c. inter corporalia. nu. 6. de translat. epi. fo. 3. Et in. c. licet. nu. 2. eo. tit.
- 1 **Authoritas** superioris intelligit excepta in iuramentis q est verū qñ pstatur sup re subiecta ipsi superiori. in. c. constitutus. n. 8. de rescri. fo. 61.
- 7 **Authoritates** noui et veteris testamenti possunt allegari in decisionibus causarum. in. c. qualiter et quando. el. 5. nu. 2. de accu. fo. 72.
- Authoritas** alienius sancti fulcita auctoritate noui vel veteris testamenti preferit constitutioni papali etiam in decisionibus causarū. alias secus si non concurreret auctoritas noui vel veteris testamenti. ibi.
- 7 **Auxiliator** siue prestans opem tenetur ad damnum vel ad interesse licet principalis nisi agatur criminaliter. in. c. si culpa. nu. 2. de iniur. fol. 168.
- 1 **Auxiliantes** debent pati eam penam quam principales patiuntur. in. c. 1. nu. 27. de postu. prela. fo. 109.
- 7 **Auxilium** legis non debet quis iuuocare si in legem committit. in. ca. qz frustra. nu. 2. 5. de vsu. fo. 128.
- 1 **Auxiliū** dei in omni tpe inchoādo inuocādū est in proe. Greg. n. 1. fo. 2.
- 7 **Auxiliari** et consulere et fauere sunt diuersa. et statutum loquēs in vno nō verificatur in alio. in. c. si aduersus. nu. 2. de be. fo. 102.
- C** Sequitur de litera B.
- 7 **B** **Anna** et edicta que homines efficiunt et super qbus fiant. in. c. si. nu. 4. qui ma. accu. poss. fo. 46.
- 3 **Bannitus** tenetur constituere procuratorem. in. c. intellectus. nu. 5. de iud. fo. 23.
- 3 **Bannitus** an dicatur vagabundus. in. c. si. nu. 14. de fo. comp. fo. 90.
- 6 **Bannitum** occidens non gaudet priuilegio statuti quando ipse dolose procurauit damnum. in. c. postulasti. nu. 7. de concess. preb. fol. 63.
- 7 **Bannito** communicare non dicitur ille qui procurat vt inducat ipsum ad satisfactionem. in. c. cum voluntatis. nu. 4. de sen. excom. fo. 196.
- 5 **Bannitus** potest alium bannitum impune occidere stante statuto q bannitus posset impune occidi. in. c. dilecti filij. nu. 10. de excep. fo. 14.
- Bannitus** ex forma statuti non potest nec agere nec excipere nec vnus bannitus potest agere nec excipere contra alium bannitum. ibi. nu. 11.
- 6 **Bannitus** si potest impune offendi filius potest offendere patrem bannitum. in. c. 1. nu. 9. de conuer. infide. fo. 172.
- 1 **Bannimēta** sufficiūt q fiāt i principalioribus locis ciuitatis et nō requirūt q in omni tpe fiāt ad hoc vt ligēt in. c. cognoscētes. nu. 11. de cōsti. fo. 19.
- 6 **Bannitus** cum publicatione bonorum si restituatur an recuperet bona legitime in aliorum alienata. in. c. 1. nu. 1. de parochijs. fo. 171.
- 2 **Baptismus** etiā datus a pagano imprimis characterē. Ant. in. c. cōsultatōi. nu. 4. de tēp. or. f. 40.
- 7 **Baptizatus** et filij baptizantis seu leuatis sunt adinnicem fratres spirituales. in. c. 1. nu. 4. de cognat. spiri. fo. 26.
- Baptizans** seu leuans pñt habere mñi. cū sorore leuati seu baptizati. ibi.
- 1 **Baptisma** tollit pctā et eorū penā. Cōfessio et corpus xpī tollunt peccata non penam. in. c. 1. §. vna vero. nu. 3. de summa trin. et fi. catho. fo. 13.
- 7 **Baptisma** abluit crimina etiam quo ad penam. et an sit verum in foro fori. in. c. gaudemus. nu. 16. de diuor. fo. 49.
- 7 **Baptizandi** se voluntatem habens pro Baptizato habetur. in. c. cu3 in eccle. nu. 5. de simo. fo. 78.
- Baptismus** etiam collatus a laico tenet. ibidem.
- 6 **Baptismus** est adeo substantiale sacramentum q sine eo nemo potest saluari. in. rubri. nu. 1. de baptis. fo. 213.
- 1 **Baptismus** non est articulus fidei. sed sacramentum. in. rubri. nu. 3. de summa trin. et fide catho. fo. 11.

Super Lectu. Panormitani.

- 6 Baptizari non possunt dormientes et furiosi nisi ante dormitionem et furorē volebant baptizari in. c. maiores. §. item queritur. nu. 1. 6. et 7. de baptis. fol. 214.
Baptizari nemo potest per vim. ibi. nu. 3.
- 6 Baptismus an tollat irregularitatem et alia ut bigamiam. in. c. gaudemus. nu. 16. de diuor. fo. 47.
- 6 Baptismus reiteratur si dubitatur de eius omissione. in. c. de quibus. nu. 1. et 2. de baptis. fol. 214.
Baptismus quibus casibus reiteratur. ibi. nu. 3. fol. 225.
- 6 Baptismus consistit in verbo et in elemēto aque nō in alio liquore: et vnum sine alio nō sufficit. in. c. non ut apponeres. n. 1. 2. 4. de baptis. f. 215.
Baptizari nemo potest in aqua rosata: quia non est elemētū sed in aqua trāsformata sic: puta in lirinio vel aqua lutosā vel sulphurea. ibi. nu. 4.
Baptismus quare debet consistere in aqua. ibi.
Baptismus est ianua omnium sacramentorum et nobilius ceteris sacramentis. in. c. cum contingat. nu. 6. de dec. fo. 152.
- 7 Baptismus reiterans qua pena puniatur in. c. ex literarum. nume. 2. de apost. fo. 105.
Baptisma reiteratum non imprimit in baptizatum nouum charactere. ibidem nu. 3. fo. 105.
- 6 Baptizari an quis possit post mortem. in. c. a nobis. el. h. nu. 8. de sent. excom. fo. 172.
- 6 Baptizare nemo potest seipsum etiam instante necessitatis articulo tamen si statim mortuus fuisset saluus fuisset propter fidem quam habuit. in. c. debitum. nu. 1. de baptis. fo. 215.
Baptizans debet esse maior baptizato. xvij. annis. ibi. nu. 3.
Baptizari nemo potest ex sua immersione in fontem l3 alius dicat ego baptizo te. sed requiritur qd ab alio immergatur. ibi. nu. 5.
- 6 Baptizans si peccat in latinitate non vitiat baptismum. in. c. si. nu. 4. de baptis. fo. 215.
Baptismus verus confertur etiam qd baptizans et baptizatus credant baptismum esse trussam vel prodesse corpori et non anime. ibi. nu. 5.
Baptismus non vitiat falsa latinitas. ibi. nu. 4.
- 6 Baptismus non imprimitur per solam asperersionem aque nisi dicatur baptizo te in nomine patris et c. licet omittatur salis impositio et quedā alia solennia. in. c. j. nu. 1. et 2. de baptis. fo. 213.
Baptizare nemo potest nisi sit sacerdos si quis autem citra sacerdotem baptizauerit siue masculus siue femina tenet baptismum et non debet reiterari licet grauer peccent. ibi. nu. 3.
Baptizandus non requiritur qd ter immergatur in aqua. sed est seruanda consuetudo loci. ibi. nu. 4.
Baptismus non potest fieri in alio liquore qd in aqua. ibi. nu. 5. fo. 214.
In baptismo multum considerantur consuetudines prouinciarū circa eius solennitates. ibi. nu. 6.
- 5 **Bartolus** omnium iudicio cunctos scribentes in equitate et veritate processit in. c. cum nobis. nu. 2. ver. qd ergo. de prescri. fo. 33.
- 6 **Corse.** Adde eundem Ab. in. c. non minus. nu. 18. ver. hāc eandē sniam. de immu. eccl. fo. 236. vbi dicit qd Bart. fuit iuris ciuilis illuminator. l3 Bal. imprudenter loquat. in. c. j. de suc. seu. in. v. co. vbi dicit qd Bar. fuit subtilis homo et doctor summus tamen tenebat opiniones multum placentes laicis et fecit hoc opinionibus suis multum de honore: vide Bal. in l. scripture. C. de fide instru. et Ang. confi. xij.
- 4 **Bastardi** an veniant sub statuto puniente illos de familia vel domo. in. c. in presentia. nu. 32. de prob. fol. 14.
- 4 Bastardus dicitur esse de consanguinitate patris quo ad impotentiam contrahendi matrimonium. in. c. per tuas. de prob. nu. 3. fo. 26.
- 1 Bastardus licet aliquis sit tamen potest in prelaturam postulari si non reperitur alius per quem ecclesie bene consulatur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 15. de postu. prela. fo. 112.
- 4 **Bellum** in dubio an presumatur iustum vel iniustum in. c. sicut. et infra. nu. 13. de iureiu. fo. 161.
Vocati ad bellum iustum vel iniustum an agere possint contra vocantē ad damna et expensas. ibi. nu. 16.
Ad bellum vocans an possit agere vi bonorum raptorum contra illos qui spoliauerunt vocatos. ibi. nu. 18. fo. 162.
An vasalli seu milites vocati teneantur ire ad bellum. ibi. nu. 19.
- 6 Bellum licitum est causa qd aliquis excusetur ab aliqua prestatione. in. c. commissum. nu. 6. de dec. fo. 144.
- 4 Bellum propriū sumptum quid sit et bona mobilia statim efficiuntur capientium sed postea assignantur duci belli vt ea distribuatur. immobilia vero publicantur. in. c. sicut. et infra. nu. 8. de iureiu. fo. 161.
- 4 Bellum mouens iuste contra non subditos vt puta pro defensione sua vel rerum suarum potest percutere et interficere cum moderamine inculpate tutele. ibi. nu. 10.
- 7 In bello iusto licitum est parare insidias inimicis. in. c. vnico. nu. 1. de sagitta. fo. 115.
- 7 **Benedictio** qd in aliquo locis dare consuevit de solennitate et nō de substantia. i. c. consuetudine. n. 2. de descript. f. 13.
- 2 Benedictio quem effectum habeat in personam abbatis. Ant. in. c. j. n.

2. de sup. neg. prela. fol. 34.
- 7 Benedictus secundas nuptias an ab alio qd a papa absolui possit. in. c. j. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Benedicti non debent coniuges si alter eorum fuit benedictus. in. c. vir autem. nu. 1. de secun. nup. fol. 54.
Benedictus trahit ad se non benedictū sed hoc indistincte non sequit qd vinum mistum sanguini domini non efficitur sanguis. ibi. nu. 3.
Benedictio iterari non debet et iteratur si alter coniugum fuit alias benedictus. ibi. et nu. 6.
- 7 Benedictio nuptialis non est sacramentū sed rei sacre signum. in. c. j. n. 6. de secun. nup. fo. 54.
- 2 Benedictio abbatialis non datur nisi diebus dominicis et festis. Ant. in. c. cum contingat. nu. 3. de eta. et quali. fol. 47.
Benedictio abbatis non potest fieri anteqd sit sacerdos. ibi. nu. 4.
- 2 **Beneficia** plura clericus habere non potest in duabus ecclesijs nisi dispensatiue vel de consuetudine in beneficijs non requiruntur residentiam vel in vno curato et alio. in. c. cu3 non ignores. nu. 3. de preb.
- 7 Beneficium collatum in aliquem ob seruicia temporalia recepta est simoniacum. in. c. cum essent. nu. 4. de simo. fo. 79.
- 5 Beneficia si duo permittant et vnus non habet ius in beneficio non potest ille alius propria auctoritate redire ad beneficium suum cum tenuerit renuntiatio. in. c. cum venerabilis. nu. 23. de excep. fo. 10.
- 6 Beneficium viuens non potest conferri alceri per inferiorem a papa et ipse non consuevit facere. in. c. j. nu. 2. de concess. preb. fol. 54.
Beneficiū nō est auferendum alicui sine magna et manifesta causa. ibi.
- 1 Beneficium impetratum surreptitiū nō tenetur sine peccato. in. c. ad audiētiā. nu. 11. de rescrip. fo. 79.
- 6 Beneficiū nō hñ p derelicto l3 qd se absentauerit p decēniū nisi fuerit i titulatus in alio beneficio. in. c. ex parte. el. j. nu. 2. et 9. de cle. nō resi. fo. 19.
- 6 **Corse.** Et ibidē Ab. in gl. j. ibi quantuncunq tpe dicit p illā gl. qd p absentia quātuncunq longā nō perdit qd ipso facto beneficiū suū. tñ glo. in. c. non op3. el. h. de consec. di. v. dicit qd si tāto tpe qd fuit absens vt nesciat an sit mortuus vel viuus definit habere liberā administrationē. sed illa gl. fm do. Ab. in. d. c. ex parte. vbi. s. iure non pbatur. nec recipit. a doct. in. c. ex tue. nu. 13. de cle. non resi. imo vñ ibi tex. in oppositū d3 enim citari primo apud ecclesiā suā si nescitur vbi sit. et dicit tunc quedam gl. illā et eam esse limitandā prout dicit. in. c. contingit. de do. et contu. Sed iudicio meo posset saluari gl. d. c. nō oportet. qñ beneficiatus esset vagabundus et tādiū abesset: vt dubitaret an viueret an vero mortuus esset qd tūc beneficiū eius poterit alteri cōferri quia periculosa est longa beneficiū vacatio. per id quod legitur. et nō. in. c. qm frequēter. §. porro. vt li. non contestat. et in. c. ne pro defectu. de ele. et in. c. h. de concess. preb. cum simili.
- 7 Beneficio vel officio priuatus ad suum delictū potest illud ex noua confessione reacquirere. in. c. ad aures. nu. 3. de pe. fo. 171.
- 6 Beneficia et dignitates non possunt nec diuidi nec permutari sine superioris auctoritate. in. c. maioribus. nu. 1. 2. 3. de preb. fo. 25.
- 6 Beneficia licet latissime interpretentur tamen est verū quando concernunt preiudicium solius concedentis et non alterius. itē qñ deueniant a dispositione iuris communis. in. c. cum dilecti. nu. 5. de dona. fo. 106.
- 6 Beneficium vnum an recipiat diuisionem et si sunt duo recepti ad illud an valeat talis receptio. in. c. dilecto. nu. 1. et 1. de preb. fo. 33.
Beneficiū cōferēdi ptatē hñs pot licite cōferre suis 2 sanguineis. ibi. n. 2.
Beneficiū duobus eadē die datū nec apparet de prioritāte alicui facit qd super eo super sedeat donec adeat conferēs. c. h. de offi. deleg. fol. 73.
- 9 Beneficiorū curatorū pluriū collatio nō d3 fieri vni qd nō valet residere si secus fiat collatio non valet et conferens priuatur potestate conferendi pro illa vice. in. c. quia nonnulli. nu. 1. et nu. 8. de cleri. non resi. fo. 18.
Beneficia plura possunt esse penes vnum clericum si vnum beneficium non sufficeret per se et requiritur dispensatio ibi. nu. 2.
Beneficium curatum habēs debet seruire per se et non per vicarium et quid si non est curatum. ibi. nu. 3. 6. et 7.
Beneficia plura curata hodie non retinentur cum conscientia et quid de non curatis. ibi. nu. 4. et 5.
- 6 Beneficiū potest conferri absenti qñ superior habet notas eius qualitates. in. c. ea nō scitur. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 6 Beneficia plura habens ex dispensatione potest vni per alterum seruire. in. c. quia nonnulli. n. 9. de cleri. non resi. fo. 18.
- 5 Beneficium vacaturū nō potest promitti alicui sed bene potest reservari pro certa persona ex qua reservatione non queritur aliquod ius persone. in. c. cū dilectus. nu. 2. et 10. de iure pat. fo. 196.
Beneficium non potest reservari collationi pape per legatum sine specialī mandato. ibi. nu. 9.
Beneficia plura an quis possit possidere in diuersis ecclesijs. in. c. cū ecclesiastice. nu. 2. et 7. et 8. de excep. fo. 4.
Beneficiatus pluribus beneficijs vtrum possit opponere et quo nomine contra aliquem querentem plura beneficia. ibi. nu. 5.
Beneficia plura habere an sit peccatum. ibi. nu. 12.
- 6 Beneficium vel ecclesia quibus modis habetur pro delictis. in. c. qualiter nu. 5. de cle. non resi. fo. 20.

Repertorium singularium materialium

- 3 Beneficium adiudicatur illi qui pbat conferentē fuisse in potestate cōfe
rendi tēpore collationis et succumbens potest agere de proprietate cōfe
rēdi cū ipso collatore. in. c. cum olim. nu. 1. de cau. poss. et prop. fol. 162.
- 3 Beneficij priuatio non fit ex omni pctō mortali. in. c. ij. n. 11. de iu. fol. 4.
- 6 Beneficia debent pure renuntiari. in. c. inter cetera. numer. 4. de preben.
fo. 28.
Beneficia vacatura nullus citra papam potest conferre. ibi. nu. 6.
Beneficium vacaturum alicui collatum a papa ideo sibi debetur vt si
postea conferatur alteri sit nulla collatio. ibi. nu. 7.
- 3 Beneficium non vacans non potest cōferri certe persone sed alicui col
legio sic. in. c. cum venissent. nu. 10. de rest. spo. fo. 174.
Beneficium vel ecclesia si est concessum vel concessa alicui in titulum po
test cui est facta concessio ingredi possessionem et administrare propria
authoritate. ibi. nu. 15.
- 1 Beneficium si fuit datum secundo impetratori anteq̃ primus impetra
tor presentet literas suas quid erit agendum. in. c. abbatem. nu. 3. de re
scrip. fo. 87.
- 7 Beneficium illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia. in
c. ad petitionem. nu. 4. de accu. fo. 70.
- 1 Beneficium impetratum ab illo qui licet non sit clericus tamen vadit in
habitu clericali non potest per ipsum obtineri in. c. cum adeo. nu. 1. de re
scrip. fo. 58.
- 6 Beneficium primum tunc vacat per adeptionē secundū qñ ad secundum
beneficiatus est pene translatus. in. c. i. nu. 5. et 7. de cle. coniug. fol. 14.
- 6 Beneficium potest retineri ex diuersis titulis et vnum titulum acceptans
do alteri non renuntiat. confirmatio vero ex pluribus titulis non potest
fieri. in. c. post electionem. nu. 4. de concess. preben. fol. 59.
- ¶** Corse. Et vide bonā cautela per cū. et do. Car. dicit ibi q̃ qui est in pos
sessione beneficij potest se defendere ex duabus collationib⁹ et dicit se ali
bi non legisse in contrarium facit tex. in. c. cum olim. de re iud. vbi ille qui
obtinet beneficium a papa et postea ab ordinario videtur facere inclusio
nem pape. dñs meus Barb. ibi dicit. q̃ tert. d. c. post electionem limita
tur et restringitur non habere locum quando prima collatio fuit obtēta
a papa et dicit hoc menti tenendum: quia nullus in. c. post electionem te
tigit: vel dic quia collatio facta per inferiorem ad confirmationem colla
tionis nulle facte per papam non valet. et sic dictum. c. cum olim. intelli
gitur quando collatio facta per papam nō valebat quia collatio inferio
ris facta in consequentiam confirmationis nullius non valet: q̃ si nō te
net principale. nec accessorium. vñ do nouū intellectū. q̃ d. c. post electio
nem procedit qñ quis consequitur varios titulos habiles seu procedens
tes ex capitibus habilibus et de per se. secus si ex capituli inabilibus. et
secunda collatio facta per inferiorem veniat accessorie ad concessionem pa
pe que erat nullius momenti quia tunc dicitur venire potius ad elusio
nem q̃ ad confirmationem. et ita recte intuenti videtur sentire ille tex. et vi
dentur sentire hoc do. Ant. et do. Jo. de imo. ibi.
- 7 Beneficium si efficiatur censuale per collusionem fraudulenter factā cle
rico priuatur ipso beneficio. in. c. audiuius. nu. 1. de collu. dete. fo. 135.
Beneficium potest vacare tāto tempore q̃ eius collatio pertinet ad pa
pam. in. c. cum accessissent. nu. 1. de const. fo. 26.
- 6 Beneficiatus si permittat se super alio beneficio intitulari priuatur pri
mo beneficio aliquando ipso iure aliquando per sententiam. in. c. ex par
te. nu. 8. de cle. non resi. fol. 20.
- 6 Beneficia que requirunt residentiam. in. c. extirpande. §. qui vero. n. 8. de
preben. fo. 38.
- 2 Beneficium quod potest vocare per renuntiationem potest cōferri cer
te persone: et ratio est quia cessat votum captande mortis. in. c. ex parte.
el. i. nu. 2. de off. deleg. fo. 77.
- 7 Beneficium simoniace acquisitum in manibus cuius debet consignari
vel cedi. in. c. de regularibus. nu. 1. de simo. fol. 83.
Beneficium si fuit renuntiatum in manibus episcopi an possit episcop⁹
absq̃ alia sententia illud alteri conferre et renuntiantem possessione pri
uare. in. c. accepta. nu. 5. et 7. de rest. spo. fo. 167.
Beneficium curatum si fuit datum alicui petenti alia beneficia perdit il
la ipso iure non autem eorum possessionem sine cause cognitione. ibidē
numero. 6.
- 6 Beneficium in commendam habentes non dicuntur habere beneficiuz
suum. in. c. cum olim. nu. 3. de rerum permu. fo. 90.
- 6 Beneficium curatum non datur existenti in sacris si est ante tempus p
motus. in. c. illorum. nu. 3. de preb. fo. 31.
- 6 Beneficio cessionis bonorum non potest renuntiari etiam per iuramen
tum. in. c. lato. nu. 2. de pigno. fo. 63.
- 2 Beneficium licet sit indiuiduum quo ad titulu et fructus possunt
inter duos diuidi. Ant. in. c. proposuit. nu. 2. et 6. de si. pres by. fo. 13.
- 3 Beneficium habitum per simoniam non retinetur cum conscientia etiā
si peregerit penitentiam. in. c. cum super. nu. 8. de confess. fo. 225.
- 2 Beneficium vni ex consanguineis collatū potest eo mortuo alteri cōsan
guineo conferri. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de si. pres b. fo. 53.
- 6 Beneficia duo curata si simul et semel vni conferuntur datur sibi electio
quod velit acceptare. in. c. de multa. nu. 1. de preben. fo. 36.
Beneficij retentio potest fieri propter expensas quas ibi feci vel quas fe
ci circa clericum defunctum. ibi. nu. 4.
- Beneficium curatum quod sit vel ecclesia curata. ibi. nu. 24. fo. 29.
- Beneficium quod fuerit sponte vel coacte renunciatum an admittatur
huiusmodi probatio simul. in. c. super hoc. nu. 51. de renun. fo. 16.
- Beneficia promoti et translati in episcopum vacant ipso iure. in. c. cum
in cunctis. §. cum vero. nu. 3. de ele. fo. 125.
- Beneficia promoti in curia an vacent in curia vel extra. ibi. nu. 4.
- Beneficia priora an vacent si electus de facto administrat anteq̃ sit cō
firmatus. ibi. nu. 10.
- 2 Beneficium primum an vacet statim q̃ quis adeptus est secundum. in
c. admonet. nu. 11. de renun. fol. 11.
- 6 Beneficium licet sit vacans tantum de facto puta quia alius de facto pos
sidet non potest conferri anteq̃ remoueatur talis possessor a possesse.
in. c. cum nostris. nu. 8. et 19. de concess. preb. fol. 58.
- 6 Beneficium vacans siue de iure siue de facto an et quo casu posset cōfer
ri et a quo. in. c. cum nostris. nu. 8. de concess. preb. fo. 58.
Beneficium collatum alteri anteq̃ ille acceptet nō pōt alteri cōferri. ibi.
Beneficium vacans de iure si de facto retinetur an possit alteri conferri
non vocato possessore vel quomodo et non facta mentione de tali retētio
ne facti. ibi. nu. 19.
- Beneficium vni debitum licet alteri sit collatum poterit primo confer
ri non facta mentione de secunda collatione quia videtur facta in fraudē.
ibi. nu. 20.
- 6 Beneficia ad sedem apostolicam deuoluta potest conferre cardinalis le
gatus in loco vbi vacant. beneficia vero que vacant in curia solus papa
conferat. in. c. venerabilis. nu. 2. de preb. fo. 48.
Beneficia quando dicantur vacare in curia. remissive ibi.
- 7 Beneficium indultum ratione minoris etatis non extinguitur licet mi
nor peruenerit ad maiorem etatem. in. c. si. n. 12. de sen. excom. fo. 197.
- 1 Beneficia plura curata non est licitū habere. in. c. condum. el. ij. nu. 1. et 5. et 7.
et 12. et 14. et 23. et 26. et 34. et 35. et 36. de ele. fo. 176.
- 6 Beneficia vacantia possunt conferri licet ille cui erant pmissa anteq̃ va
carent appellauerit. in. c. relatum. nu. 1. de concess. preb. fo. 59.
Beneficij vacaturi promissio non conualidatur data eius vacatione q̃
promissio ab initio fuit nulla. ibi. nu. 2.
- 2 Beneficium censetur habitum pro derelicto per desertionem longo tē
pore factam. Ant. in. c. i. nu. 1. de off. vica. fo. 70.
Beneficia pura non potest quis habere propter impossibilitatem vtro
biq̃ seruendi. Ant. in. c. ij. nu. 1. et 10. et 11. fo. 10.
- 1 Beneficia plura quis non potest tenere etiam ex dispēatione pape sine
rationabili causa. in. c. cum ad eo. nu. 6. de rescrip. fo. 90.
- 7 Beneficia pinguiora sunt dādapotius literatis q̃ ignaris. in. c. i. nu. 3.
de magi. fo. 93.
- 6 Beneficiū cōferens nō pōt ipsum reuocare si collatio fuit facta in babi
li sed superior reuocabit: intellige nisi conferēs beneficium fuerit papa.
in. c. diuersis. nu. 4. de cle. conu. fo. 15.
- 1 Beneficia debent pure cōferri et an habeant locū in papa. in. c. significa
ti. nu. 5. et 7. de elec. fo. 122.
- 7 Beneficium quod quis habet alio cōmittēte simoniam: eo ignorāte non
potest cum conscientia teneri. in. c. ex insinuatione. nu. 2. de simo. foli. 83.
- 2 Beneficium metu renunciatum recuperatur vbique noua collatione. in
c. ij. nu. 2. quod me. cau. fo. 150.
- 2 Beneficiū pōt quis procurare sibi conferri per plures collationes seu in
institutiones nec vna tollitur per aliam. in. c. ij. nu. 2. de arbi. fo. 7.
- 6 Beneficia duo curata nō possunt esse penes vnum etiam qđ vnum non
sit sufficiens. in. c. exposuisti. nu. 3. et 9. de preben. fo. 47.
- 3 Beneficia vel privilegiū quis potest pro alio impetrare etiam sine spe
ciali mandato literas vero ad lites non regulariter. in. c. si. nume. 3. vt lite
pendente. fo. 219.
- 2 Beneficium ambitiosum quot modis dicatur. in. c. si. nu. 23. de trasla. et
pisco. fo. 7.
- 6 Beneficia simplicia si habentur in titulu requirunt residentiam alias
secus et in casu in quo non requiritur residentia. clericus non debet vas
gari. in. c. si. nu. 3. de cleri. non resi. fo. 23.
Beneficia quibus modis habentur pro derelictis adeo qđ sine alia mo
nitione possunt conferri. ibi. nu. 4.
Beneficium vnum curatum habens vel simplex quo casu per adeptio
nem alterius cadat a primo ipso iure. ibi.
- 3 Beneficiū deserēs per spatiū lōgi tēporis videtur ipsum habere pro de
relicto et sibi preiudicat. in. c. contingit. nu. 14. de do. et contu. fo. 210.
- 1 Beneficiū collatū absenti nullum ius querit ipsi absenti licet collato nō
possit amplius variare. in. c. publicato. nu. 3. de elec. fo. 183.
- 2 Beneficium primum an vacat ipso iure per adeptionem secundū ante. in. c.
eam te. nu. 8. de eta. et quali. fo. 43.
- 6 Beneficium in quibus casibus non requirit residentiam. in. c. extirpan
de. in. repe. §. qui vero. nu. 13. de preben. fo. 40.
- 1 Beneficium collatum alicui absenti an possit ei tolli ante acceptationē.
in. c. postulationem. nu. 6. de postu. prela. fo. 116.
- 1 Beneficiū quo respectu dicat curatū. in. c. du. et el. ij. nu. 8. de ele. fo. 177.
- 2 Beneficia cōsanguineorū an sit licitū alijs cōsanguineis habere. in. c. ad
extirpandas.

Super Lectu. Panormitani.

- extirpandas. nu. 8. 9. 01. de fil. presby. fo. 55.
- 7 Beneficiū collatū indigno nō pōt alteri cōferri donec fuerit super indi-
gnitate illi? iudicatū r qñ. in. c. iter dilectos. n. 5. 8. 9. de excels. pla. f. 147.
- 7 Beneficiū si litigatur inter duos r vnus propter suum delictum fue-
rit illo priuatus an per hoc alter litigans possit illud beneficiū absq̃
alia licentia tenere. in. c. si. nu. 5. de cri. fal. fo. 134.
- 2 Beneficia plura an sit licitū retinere. Anto. in. c. queris. nu. 7. de etate r
quali. fol. 44.
- 6 Beneficiū cum administratione qui dicantur habere r qui sine. in. c.
requisiuit. nu. 4. de test. fo. 123.
- Corse. Adde Do. de sanc. ge. in. c. pñti. in. vi. col. in ver. ad fm qui dica-
tur r. de of. or. li. vi. vbi alle. glos. in ver. in ipsos. in. c. tue. de cle. non refi.
volentē qd oēs prelati dicunt habere administrationē r Inno. idē vide-
tur sentire de quocūq̃ habete curā animarū r administrationē sacramē-
torū: tales em dicunt administrationē habere. s. potestate iniūgendi pe-
nitētiās. ita no. Inno. in. d. c. requisisti. in glo. fi. r facit qd ipse not. in. c.
cū inter. de ver. sig. idē Inno. dicit de canonico habente suā prebendam
distinctā vt talis dicat habere administrationē: vt ipse no. in. c. ex literis.
de pb. in glo. i. r q. r ad idē no. in. c. trāsmisam. de elec. in glo. magna. r p
suo dicto videt tex. rñ. q. i. c. si. iūcto. s. pcedēti. qui text. loquit in cano-
nicis fm intellectū B. a. ibi positus: sed tex. in. d. c. requisisti. s. si. probat
qd etiā alij nō habētes aliquā dignitatē dicuntur habere administratio-
nē. Conclusio est qd quicūq̃ hz beneficiū quātūcūq̃ simplex in titulū
cui sit assignata certa dos talis dicitur habere beneficiū cum admini-
stratione cum tunc dicatur habere administrationem illius dotis.
Beneficiū in quo quis erat minus canonice intrusus si impetretur a
papa non facta mentione de tali intrusione talis impetratio est surrepti-
tia. in. c. cum iam dudum. nu. 3. de preben. fo. 30.
Intrusus dicitur ille qui sine legitimo titulo licet sit elect⁹ administrat
vel titulo legitimo fuit priuatus r tamen ministrat. fo. 30.
- 6 Beneficiū si est collatū alicui pōt eius possessio peti nō obstāte eius adiu-
ratione vel renūtiatione. in. c. post electionē. nu. 1. de cōces. preben. fo. 59.
Beneficiū vel dignitas non vacans non potest alteri conferri. ibi.
Beneficiū pōt retineri ex diuersis titulis r vnū titulū acceptando alteri
nō renūtiat: confirmatio vero ex pluribus titulis non pōt fieri. ibi. nu. 4.
- 6 Beneficia plura clericus tenere non potest quando vnū de per se est suffi-
ciens etiā cum dispensatione quo ad deum nisi hoc vertat in euiden-
tem vtilitatem beneficiorum: quia clericus sit homo multum industrios-
sus. in. c. conquerente. nu. 2. de cle. non refi. fo. 19.
- Beneficiū nō pōt cōstitui de fructibus vnus ecclesie nisi hoc fiat ex auto-
ritate superioris r ex iusta causa: tunc dñs remanere primo rectori tm ex
quo possit honeste viuere r cōsecutus tale beneficiū nō pōt illo priuas-
ri. licet postea ex redditibus prius rector nō possit sustentari r remo-
to illo qui consecutus est totum beneficiū reintegratur. ibi. nu. 5. r. 6.
- 3 Beneficiū potest contineri etiā impuberi qui tamen nō vocatur ad
actus capitulares tanq̃ carens discretionē. in. c. ex parte. num. 17. de res-
sti. spo. fo. 184.
- 6 Beneficiū curatum obtinens tenetur facere se promouere ad sacerdo-
tium intra annum nisi se absentet causa studiij r cum dispensatione epi-
scopi dummodo relinquat ibi vicariū: in simplicibus vero beneficijs nō
relinquitur. in. c. tue fraternitatis. nu. 6. de cle. non refi. fo. 21.
- 6 Beneficiū an r quomodo confertur in inuitum. in. c. clericis. nu. 3. de
vi. r bone. cleri. fo. 4.
- 6 Beneficiū potest conferri absenti r ille absens potest per alium inue-
stiri an autem conferentes possunt retrocedere etiā si interuenit per-
sona media. in. c. accedens. nu. 12. r. 2. de preben. fo. 33.
Beneficiatus an possit se inuestire de bñficio suo per laicum. ibi. nu. 6.
- 6 Beneficia etiā simplicia de iure scripto requirunt residentiam persona-
rum. in. c. extirpāde in repe. s. qui vero nu. 46. r nu. 30. de preben. fo. 43.
- 6 Beneficiū potius est conferendum clericis loci vbi est quā extraneis
data inter eos pari idoneitate. in. c. ad decorē. nu. 4. de institu. fo. 53.
- 6 Beneficia plura r plures dignitates quibus casibus possunt esse apud
vnum in. c. extirpāde in repe. s. qui vero nu. 27. de preben. fo. 42.
- 6 Beneficiū vacans per receptionem secundi potest impetrari etiā ta-
cito qd alius de facto possidet ipsum: qz talis possessio est euidenter in-
iusta. in. c. literas. nu. 1. r nu. 5. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Beneficia vacatura nullo modo possunt conferri ab inferiore a papa p-
pter votum captandē mortis. in. c. relatum. nu. 6. de preben. fo. 25.
- 6 Beneficiū vacaturum nullo modo potest hodie conferri saltem de iu-
re canonico. in. c. accedens. nu. 1. r. 3. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Beneficia plura simplicia etiā residentia de iure speciali non requiren-
tia nō possunt de iure esse penes vnū. in. c. extirpāde in rep. s. qui vero.
nu. 46. r nu. 36. ver. aut queritur. r nune. 34. de preben. fo. 44. r seq.
Beneficia duo curata nō possunt esse penes vnum etiā stante de hoc
consuetudine r etiā quod vnum per se non sit sufficiens. ibi. nu. 36.
Beneficiū curatū vel gratia de eo obtinēdo an vacet per adēptionē scbi
simplicis requirentis tm residētiā r si vacat an vacet ex tacita renūtiat-
tione vel qñ. ibi. nu. 47. r nu. 49. r. 52. r an ipso facto. nu. 52. fo. 46.
Beneficiū simplex vacat per adēptionē alterius simplicis ipso facto. ibi.
Beneficia plura tenens etiā simplicia an peccet mortaliter. in. c. dudū.

- el. q. nu. 36. de elec. fo. 172.
- 6 Beneficia non vacantia non debent concedi vel conferri r quando. in. c.
nulla ecclesiastica. nu. 13. r. 9. de concess. preben. fo. 55.
- Beneficia vacantia debēt cōferri intra sex menses quibus elapsis deuolut
tur de. epō ad capitulū r demum ad proximū superiorem. ibi. nu. 7.
- Beneficiū vacās lz alicui promittatur poterit alteri conferri. ibi. nu. 2.
- 6 **Beneficiatus** debet contribuere in reparationē eccle-
sie pro rata beneficij deductis redditib⁹
necessarijs ad eius victum. in. c. i. nu. 1. r. 2. de eccle. edifi. fo. 219.
- 2 Beneficiatus a laico quomodo punitur. in. c. quod in dubijs. nu. 10. de
renun. fo. 28.
- 6 Beneficiatus electus in canonicū a capitulo an capitulum videatur res-
nuntiasse iuri residentie an ille electus habeat primum beneficiū renū-
tiare. in. c. cum non ignores. nu. 8. de preben. fo. 28.
- 6 Beneficiatus nō potest resignare beneficiū sine licentia episcopi vel
consensu patroni. in. c. significatum. nu. 6. r. 7. de preben. fo. 26.
- 2 Beneficiatus cui fuit mandatum providere de alio beneficio incompati-
bili an debeat primum renuntiare an autem primo statuendum con-
ferri. c. veniens. nu. 14. de renun. fo. 33.
- 1 Beneficiū ad idē potest impetrari alius titulus ad cautelam nō tamē
qd ex vtroq̃ titulo quis habeat. in. c. in nostra. nu. 6. de rescript. fo. 78.
- 3 Beneficiatus si non recipit ordines quos beneficiā requirunt priuatur
beneficijs. in. c. i. nu. 13. 5. 6. de etate r quali. fo. 42.
- 2 Beneficiatus non dicitur ille qui habet canonicatum sine prebenda. in
c. in nostra. nu. 1. de rescript. fo. 81.
- 2 Beneficiatus non habens duas ecclesias incompatibiles tenetur alteram
dimittere r qñ Anto. in. c. eam te. nu. 1. 3. 4. 9. 10. de etate r quali. fo. 43.
- 1 Beneficiatus nō faciens se promoueri ad ordines an sit ipso iure priua-
tus bñficio. in. c. cū in cunctis. s. inferiora. nu. 2. 9. r. 10. de ele. fo. 126. r se.
- 3 Beneficiatus debet defendere collationem sui beneficij fuisse legitime
factam qñ agitur contra eū. in. c. cōquerente. nu. 13. de rescript. fo. 123.
- 7 Beneficiatus licet toleratur in beneficio de recenti non per hoc est indu-
ctus consensus superioris quando. s. habet presumptionem iuris contra
se. in. c. licet heli. nu. 24. de simo. fo. 87.
- 2 Beneficiatus non faciens se promoueri ad sacros ordines an r qñ sit pri-
uandus beneficijs. Anto. in. c. queris. nu. 3. 6. de etate r qualita. fo. 44.
- 9 Beneficiati sunt inhabiles ad alia beneficia obtinēda: quia nō possunt
vtrōq̃ residere etiā si vnum per se non sit sufficiens. in. c. super inor-
dinata. nu. 1. r. 2. de preben. fo. 48.
- 6 **Beneplacitum** finitur morte. in. c. si. nune. 6. de preca-
rijs. fo. 78.
- 2 **Bigamus** quare nō potest promoueri ad sacros ordines.
Anto. in rub. nu. 1. de biga. fo. 62.
Bigamus ordinatus non recipit ordinum executionē. in. c. q. nu. 1. r nu.
5. eo. ti. fo. eo.
- Bigamus est irregularis de iure diuino. ibi. nu. 3.
- Bigamus an possit dispensare per papam. ibi. nu. 6.
- Bigamus quibus modis quis dicatur r quare ita dicatur. ibi. nu. 8.
- Bigamia an inducatur ex secundo matrimonio de facto contracto r in
ualido. Anto. in. c. nuper. nu. 4. eo. ti.
- Bigamus non est qui contraxit cum virgine vidua. in. c. debitum. nu. 1.
r nu. 3. eo. ti. fo. eo.
- Bigamus an dicatur ille qui duxit vxo-rem prius a se corruptam. ibi.
dem. nu. 2.
- 6 Bigamus ex dispensatione pape ex causa facta potest promoueri ad sa-
cros ordines. in. c. proposuisti. nu. 6. de concess. preben. fo. 56.
- 7 Bigamus dicitur non tantum vir sed vxor que ad secundas nuptias
transit. in. c. vir autem. nu. 2. de secun. nup. fo. 54.
- 5 Bigamus non dicitur ille qui non cognouit vxo-rem r aliam accepit. in
c. verum. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 165.
- 2 Bigamus non est habens plures concubinas. Anto. in. c. qz circa. num.
1. de biga. fo. 62.
- 7 Bigamia oritur ex matrimonio nullo. in. c. cum in apostolica. nu. 5. de
de sponsa. fo. 8.
- 6 Bigamus. i. ille qui habuit duas vxores r ille qui habuit vnā non vir-
ginem quare non potest ad clericatum promoueri. in. c. sane. el. j. nune.
ro. 5. de cleri. coniug. fo. 14.
- 7 **Bisextus** quando venit duo dies computantur in vno. in
c. quesuit. nu. 24. de verbo. signi. fo. 199.
- Blasphemans** qua pena punitur. in. c. statum⁹. nu.
3. 5. 11. de maled. fo. 139.
- Blasphemans calore iracundie an punitur ita acriter sicut alij. ibidē.
numero. 6.
- Blasphemia est crimen quod potest cognosci in vtroq̃ foro. ibi. nu. 9.
- 7 Blasphemia an r quando possit r debeat ab episcopo loci absolui. in. c.
fi nu. 1. de maledi. fo. 124.
- Corse. Adde qd blasphemare deū dicit ille qui iurat p mēbra dei r pōt
puniri pena. c. si. de maledi. fm Jo. de ana. ibi r si statutū certa pena pu-
niat blasphemantē deū eadē pena punitur iurās p mēbra dei r an indis-
tincte sit blasphemus iurans per mēbra dei r an blasphemia sit verbū

Repertorium singularium materialium

iniuriosum et quis possit accusare blasphemantem et quis teneat accusare blasphemantem. vide Jo. de ana. de oibus istis. in. d. c. fi. de maledi. in. xij. colu. et in. xiiij. et xv. col. ubi plene de materia. et qd si qs eraderet imaginem dei beate virginis et alicuius sancti vel destrueret vel proiceret in terram seu aliquem locum ubi talis imago esset picta in contemptum dei siue diuini nominis: dic qd contra talem cuiuscumque conditionis vel preeminentie vel gradus existere debet esse ultio dura et seuera pena. ita dicit Ange. in sua. q. que incipit in resurgenti delictorum palatio. in ix. col. alle. no. in. c. fi. canonici. de offi. or. lib. vi. et ibi gl. refert Jo. de ana. in. d. c. fi. in. xvij. col. et ibi dicit per tex. in. l. vnica. C. nemini licere signum. ubi habetur quod signum sancte crucis non debet sculpi vel pingi in loco ut possit pedibus conculcari et contra faciens grauer punitur: qz pena mortis. ut dicit ibi gl. et per illum text. clamat ibi Sali. contra istos religiosos mendicantes qui permittunt super lapidibus sepulchrorum sculpi signum crucis.

Bona fides non sufficit ad vsucapiendum quando lex prohibet vsucapionem. in. c. cum. ex officio. num. 4. de prescrip. fo. 36.

In bona fide dicuntur illi qui non habent scientiam rei aliene. in. c. fi. nu. 3. de prescrip. fo. 44.

Bona fides requiritur de iure canonico omni tempore in prescrip. ibi. nu. 4. Bonefidei possessor rectissime quisque dicitur quando possidere se ignorat alienum. ibi. nu. 4. fo. 46.

Bona fides an requiratur in prescriptione iurium. in. c. fi. diligenti. num. 12. de prescrip. fo. 39.

In bona fide dicitur ille qui habet notitiam rei aliene. ibi. n. 13.

Bona fides presumitur in quatuor casibus et ignorantia presumitur nisi si probetur contrarium. ibi. nu. 14.

Bona fides an et quo casu presumatur tam in prescriptione rerum corporalium quam iurium. ibi. nu. 15. 18.

Bona fides presumitur post. xxx. annos retro semper fuisse penes illum qui non fuit molestatus per dictum tempus. ibi. nu. 17.

Bona fides in prescribente libertatem indistincte presumitur licet possit probari contrarium. ibi. nu. 21.

Bonefidei possessor etiam in beneficialibus facit fructus suos alias secus. in. c. in literis. nu. 29. de resti. spo. fo. 170.

Bona fides in dubio presumitur. in. c. sanctorum. nu. 3. de prescrip. fo. 23.

Bona fides non presumitur quando quis facit actum contra ius. in. c. peruenit. nu. 9. de emp. et vendi. fo. 83.

Bona fides non presumitur nisi probetur puta ex aliquo iusto titulo. in. c. cum ecclesia. nu. 31. et 33. de cau. pos. et pro. fo. 155.

Bonefidei possessor cui ius resistit non facit fructus suos secus ius assit etiam in beneficialibus. in. c. dilecto. nu. 12. de preben. fo. 34.

Bona que subiacent restitutioni non possunt per se dari monasterio. in. c. in presentia. nu. 31. de proba. fo. 16.

Bona ingredientis religionem minorum veniunt ad succedentes ab intestato. ibi. nu. 62. fo. 19.

Bona professorum in genere generalissimo sunt sub dispositione episcopi. ibi. nu. 64. fo. 20.

Bona professorum in genere subalterno sunt totius ordinis. ibi. nu. 65.

Bona professorum specie applicatur illi monasterio quod est ingressus nisi aliud alteri subiaceat. ibi. nu. 66.

Bona morientis intra annum approbationis an acquirantur monasterio. ibi. nu. 68.

Bona collata legene alienari possint transire in monasterium. ibi. nume. 73.

Bona delegata post ingressum melius capit monasterium quam monachus. ibi. nu. 76. fo. 21.

Bona collata monasterio reuocato ingressu an reuocentur a monasterio. ibi. nu. 79.

Quis potest ecclesie seculari omnia bona dedicare et potest condere testamentum. ibi. nu. 80.

Bona alicuius si fuerint confiscata simpliciter non censentur confiscata bona acquirenda. in. c. ad liberandam. nu. 4. de iude. fo. 99.

Bona ecclesie sunt deputata ad usum prelati capituli ad reparationem fabricae et ad alimoniam pauperum. in. c. i. nu. 16. de do. et contu. fo. 194.

Bona clericorum gaudent privilegiis quibus et ecclesia. in. c. cum sit generale. nu. 4. de fo. compe. fo. 65.

Bona quo dicantur coia inter prelatum et capitulum et quo diuisa et quis potest facere istam diuisionem. in. c. doceri. nu. 3. de rescript. fo. 64.

Bona patrimonialia clericorum non gaudent illis privilegiis quibus gaudet bona ecclesiastica: fallit tamen in casibus a iure expressis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 2. et 21. de consi. fo. 20. et 32.

Bona patrimonialia clericorum gaudent privilegio rerum ecclesiarum. in. c. constitutus. nu. 2. de resti. in integ. fol. 162.

Bona ecclesie data in emphyteosim vel in feudum presumuntur ab initio ad hoc destinata: et ideo nil novi facit prelatum qui iterum illa bona reuersa ad ecclesiam concedit in feudum vel emphyteosim. in. c. ut super. nu. 1. de re. eccle. alie. fo. 76.

Bona prelatorum tutorum conductorum vectigalium sunt tacite hypothecata pro mala ipsorum administratione. scilicet ecclesie minoribus et si

co. in. c. ex literis. s. nu. 11. de pigno. fo. 96.

Bona clericorum an gaudeant privilegiis ecclesiarum. ibi. nu. 12.

Bona hereticorum confiscantur et applicantur confisco domini ciuitatis ubi morantur. in. c. vergentis. nu. 1. de here. fo. 101.

Bona hereticorum publicantur post eorum mortem nisi tunc apparet ipsos in vita fuisse hereticos. ibi. nu. 3. fo. 102.

Bona patrimonialia clericorum decedentium ab intestato sine consanguineis veniunt ad ecclesiam cui clericus seruiebat tempore mortis sed si non habet ecclesiam veniunt ad episcopum qui disponet secundum deum. in. c. i. nu. 1. 2. 3. et 4. de succes. ab intesta. fo. 130. et seq.

Bona ecclesiarum dicuntur patrimonium christi. in. c. cum super. nu. 20. de cau. pos. et pro. fo. 158.

Bona quesita per clericos censentur in dubio quesita intuitu beneficiorum que post eius mortem veniunt distribuenda inter ecclesias secundum quod ecclesie respondebant de fructibus. in. c. relatum. el. ij. nume. 10. 11. de testa. fo. 121.

Bona relicta ecclesie cathedrali diuiduntur in quatuor partes: una debetur episcopo: alia canonicis et alijs: alia pauperibus: alia fabricae. in. c. requisisti. nu. 28. de testa. fo. 123.

Bona ecclesie in contractu inito nomine ecclesie possunt generaliter obligari pro eius obseruatione. in. c. ij. nu. 3. de precarijs. fo. 78.

Bona ecclesiastica dicuntur esse de patrimonio dei. in. c. cum secundum. nu. 4. de preben. fo. 28.

Bona que seruando seruari non possunt: possunt per solum prelatum. in. c. nulli. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 75.

Bona mobilia que seruari possunt equiparantur immobilibus quo ad solennitatem alienationis. ibi.

Bona concessa alicui ecclesie ab ingresso possunt repeti ipso recedente ab ecclesia. in. c. ex transmissa. nu. 4. et nu. 7. de renun. fo. 11.

Bonorum publicatio simpliciter facta intelligitur tamen de presentibus. in. c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 53.

Bona collata monasterio an reuocentur vitio ingressu. in. c. causam. nu. 4. de proba. fo. 32.

Bona clerici delinquentis an applicentur fisco ecclesie romane an fisco prelati sui. in. c. qz diuersitatem. nu. 14. de concess. preben. fo. 58.

Bona clericorum decedentium ab intestato sine ecclesia vel consanguineis veniunt ad prelatum eorum. ibi.

Bona mobilia que seruari possunt equiparantur bonis immobilibus quo ad solennitatem alienationis. in. c. tua nuper. nume. 7. de his que fi. a prela. 69.

Bona que dicantur esse de mensa episcopi vel capituli. in. c. ut super. nu. 9. 12. 13. de reb. eccle. alie. fo. 76.

Bona ecclesiarum principaliter sunt destinata ad honestum usum clericorum et quod superest in alios pios usus committi debet. in. c. cum ab omni. nu. 6. de vi. et ho. cleri. fo. 5.

Bona omnia vel eorum maior pars equiparantur in casu odioso. in. c. ij. nu. 1. quod metus cau. fo. 150.

Bona patrimonialia clericorum an sint privilegiata. in. c. i. nu. 3. de consuetu. fo. 92.

Bona patrimonialia clericorum sunt obligata pro mala administratione super bonis ecclesie. in. c. episcopus. nu. 3. de preben. fo. 24.

Bonus licet quilibet presumatur in singulari tamen in populo collecto secus etiam respectu singularium personarum nam aliqui presumuntur corrupte et quod aliquis sit bonus ad quem spectat probare. in. c. osius eps. nu. 3. et in seq. c. nu. 7. de elec. fo. 112.

Bonus an quis presumatur in dubio. Anto. in. c. vnico. nu. 7. de scrui. in or. fa. fo. 40.

Bonus quilibet presumitur. in. c. i. nu. 3. de purga. cano. fo. 161.

Bonus an quis presumitur. in. c. cum in iure. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.

Bonus vir est iudex. in. c. quinquaginta. nu. 38. de iure iur. fo. 149.

Bonum pacis est quicquid causa inductiva ad matrimonium contrahendum nec peccant contrahentes. in. c. ubi non. nu. 4. de despo. impu. fo. 13.

Bonum est evitandum si ex illo potest descendere malum non tamen ex omni bono potest venire malum. in. c. cum ab omni. nu. 2. de vi. et ho. cleri. fo. 5.

Bonum non voluntarium non est remunerabile. in. c. clericis. num. 1. de vi. et bone. cleri. fo. 4.

Brachium seculare potest ecclesiam innocare contra subditos rebelles et contra. in. c. i. nu. 5. 10. et 14. de offi. ordi. fo. 10. et seq.

Brachium seculare an teneatur iudex secularis dare omnino iudici ecclesiastico. ibi. nu. 11. fo. 107.

Brachium seculare an teneatur laicus tradere quando subditus episcopi non de facto sed de iure sibi resistit. ibi. nu. 13. fo. 108.

Brachium si dandum est primo venienti ad talem locum dabitur si nemo venerit nisi vnus. in. c. ioseph. nu. 4. de verbo. sig. fo. 197.

De litera L.

Lix non debet esse lignus nec vitreus nec de auriscalco. aut ere et quare: sed propter paupertatem potest tolerari quod sit de stagno. vel de plubo. in. c. fi. nu. 6. de cele. mis. fo. 113.

Calor iracundie non excusat. que ab iniuria. in. c. dilecti filij

Super Lectu. Manormitani.

filij. nu. 8. de excep. fo. 14.

- 6 Calore iracundie est donatio votu pfectio vel qd simile facta sint nō obli-
gāt apud deū nisi data pseuerantia. in. c. dudū. nu. 8. de puer. 2iug. fo. 171.
Corse. adde qd si nra calore iracundie plata nō d3 statim executioni mada-
ri. ter. est in. l. si pēdicari. C. de pe. 7 in. c. cū apud. xi. q. iij. gl. 7 doc. in. c. ius
gentium. de re iudi. C. de pfectio facta calore iracundie nō v3. glo. est sing. fm
oēs. in. c. ex literis. de diuor. Itē votū factum calore iracundie nō t3 nec
obligat. gl. est singu. 7 ibi doc. in. d. c. dudū. Itē iuramentū prestitū cal-
lore iracundie nō est obligatoriu: facit ter. singu. fm legistas. in. l. ij. C. ad
le. iul. maie. 7 fm canonistas. in. c. sicut. el. i. de iureiu. Itē 3ctus celebra-
tus calore iracundie nō v3. l. ij. de diuor. l. licitatio. in. pn. ff. de publi. fallit
nisi fiat 3ctus ad pias causas: casus est sing. xvij. qd. iij. sunt q opes. 7 hoc
adde ad Bart. in. l. quicquid colore. ff. de regu. iur. qui alleg. ter. q. iij. si
quis iratus. q nō facit Itē delictū ppetratū calore iracundie mitius
punitur q si de libertate fieret. vt in. l. i. C. si qs impe. male. vbi ex perso-
nis dicta pensant. 7 facit ter. in. l. famosi. ff. ad le. iul. maie. que dicit q lu-
bricu lingue nō est trabendū ad culpā. fm magnū intellige: pterea parcen-
dum est calore iracundie cōmotis: q tūc oia putāt licita. xi. q. iij. illa pre-
positio. 7 cōmotio ire vitii excludit calūnie. xv. q. i. c. inebriauerūt. facit
ter. sing. in. l. oē delictū. §. q p vinuz. ff. de remil. 7 adde ter. xij. q. ij. si qs
irascit. 7 primi motus nō sunt in ptate nostra: vt dicit glo. in. l. si qs non
dicam rapere. C. de epis. 7 cle. 7 quicquid calore iracundie factū est pro in-
fecto habetur. d. l. quicquid calore. 7 que oia. no. pro ornatu illius. l.
nunq pōt opponi accusanti si probat p vnū te

Calumniā

- 7 Calumniator quibus modis 7 quot potest puniri 7 intra qm tempus
in. c. i. nu. 4. de calumniator. fo. 68.
Calumniator si non potest puniri similitudine supplicij puniatur alio
modo. ibi. nu. 5. fo. 18.

- 7 Calūniosus dicitur accusator vel denunciator coipso q nō probat regulari-
ter: fallit tñ in multis casibus vt hic: iudex tñ si viderit etiā in illis calum-
niatore punit ipsam ex officio. in. c. cum dilectus. nu. 5. de calum. fo. 78.
Quod aliquis sit calumniator nō est presumptio iuris 7 de iure. 7 ideo
debet sibi statui terminus ad probandum innocentiam suam. ibi. nu. 6.

Camera

- camerarij pape vel alterius cardinalis vel episcopi
dicitur locus non suspectus. in. c. ad audientias. nu.
de prescrip. fo. 31.

Campana

- 2 in qbus actib9 est necessaria 7 ad qd fuit inuen-
ta. Anto. in. c. i. nu. 2. de offi. custo. fo. 70.
7 Campana si est in aliquo loco presumit publicus si aut esset campanella
que priuate sonaret est secus. in. c. parentibus. num. 1. 2. de priui. fo. 153.
7 Campana pulsatio est prohibita in loco interdicto. in. c. quod in te. nu.
4. de peni. 7 remis. fo. 176.

Cancellatio

- non tollit dispositionem fauorabilem quan-
do non est facta consulto. in. c. ex literis. nu.
1. de fide instru. fo. 99.

Canonizare

- 6 quid sit 7 quomodo fiat. in. c. i. nu. 5. de re. 7
vene. sanc. fo. 217.

Canonem

- 7 nō pōt tollere inferior a papa cōdēdo statutum
cōtrarium sed bene pōt adiuuare per appositio-
nem noue pe. in. c. a nobis. nu. 2. de sen. excom. fo. 184.
3 Canones vbi deficiunt succedunt leges. in. c. ij. nu. 14. de iura. cal. fo. 126.
3 Canones an leges vel statuta civilia in decisionibus causarum seruen-
tur in locis temporalis iurisdictionis ecclesie. in. c. quod clericis. nu. 45.
de foro compe. fo. 30.
7 Canones dicuntur leges. in. c. 7 si necesse. nu. 11. de do. inter viruz 7 vxor
rem. fol. 51.

Canonica

- portio que debetur episcopis de decimis potest
prescribi. in. c. quoniam. nu. 3. de deci. fo. 147.
6 Canonica portio debet ecclesie parochiali 7 epō nisi ecclesia sit exēpta
de bonis illius qui sic 7 sua in infirmitate ex qua mortuus est obtulit mo-
nasterio secus si in vita. in. c. de his. nu. 1. 4. 8. de sepul. fo. 134.
Quod relinquitur ecclesie parochiali a parochiano qui alibi eligit sepul-
turam computatur in canonicam portionem debitam ipsi ecclesie paro-
chiali. ibi. nu. 2.
Canonica portio non debetur nec episcopo nec ecclesie parochiali de re-
lictis seu oblatis in vita illius qui obtulit. ibi. nu. 3.
Canonica portio de relictis ecclesie sepulture debet ecclesie vbi defun-
ctus in vita accipiebat sacramenta 7 audiebat diuina vel recepit baptis-
matis sacramentum etiam quod essent plures ecclesie inter quas diuis-
ditur ipsa canonica portio. ibi. nu. 5. 7. 6.
Itē in alia ecclesia citra parochiale indebite fuerint sumpta sacra. quo-
casu oia debentur ecclesie parochiali ibi. 7 in. c. cū liberū. in. ij. no. eo. tit.
Canonica portio que debetur epō vel ecclesie parochiali an sit petenda
heredi grauato dare an ab ecclesia legataria. ibi. nu. 9. fo. 135.
6 Canonica portio que debet presbytero parochiano: qd siuus parochia-
nus elegit sepulturam in alio loco debetur de relictis factis tñ illi loco 7
non reliquis in. c. i. nu. 6. de sepul. fo. 33.
Canonica portio debet psbytero parochiali de relictis factis in loco se-
pulture siue reliquerit. titulo legati vel institutionis secus si donauerit

inter viuos. ibi. nu. 7. 7 in. c. seq. nu. 5.

Canonica portio que debet epīs de decimis 7 mortuarijs prescribitur
spatio. xl. annorum si interim cathedralis ecclesia non vacauerit. in. c. de
quarta. nu. 1. 7. 3. de prescrip. fo. 24.

- 6 Canonica portio debet ecclesie parochiali de relictis factis ecclesie
sepulture etiā oblatis pro alijs sacris. i. c. relatiū n. 2. 3. 7. 5. de sepul. f. 134.
Canonica portio debet epō de illa canonica portio de que acquiri ecclesie
sic parochia de relictis factis in loco sepulture. ibi. nu. 4.
Canonica portio nō debet epō de relictis factis pauperib9 nisi sint ele-
cti pauperes certi loci q tūc intuitu loci censet factū relictū. ibi. nu. 8.
6 Canonica portio debet epō de relictis factis ecclesie: sed fallit in multis
casibus. in. d. c. de his. nu. 1. 7. 2. de testa. fo. 130.
Canonica portio debet epīs nō solū de relictis factis ecclesijs sed oib9
locis pjs. 7 que dicantur loca pia remissive. ibi. nu. 3.
Canonica portio debet aliqñ ecclesie parochiali. f. qñ parochianus. eli-
git sibi sepulturā in alia ecclesia 7 ibi aliqd reliquit 7 de isto relictō debet
portio ecclesie parochiali 7 epō. ibi. nu. 4.
Canonica portio debet ecclesie parochiali de relictis factis fratribus mi-
noribus predicatoribus 7 ordinis eremitarum. ibi. nu. 5.
Canonica portio debet epō etiā de mortuarijs 7 de portione canonica
quam habuit parochianus de relictis factis ecclesie sepulture. ibi.
6 Canonica portio non debet epō delegato pauperib9 nisi sit facta exps-
sio loci vbi sint pauperes puta talis hospitalis. in. c. dudum. num. 4. de
conuer. coniug. fo. 171.
6 Canonica portio debet ecclesie cathedrali de relictis factis ab eius paro-
chiano ecclesie sepulture. in. c. cū super. nu. 1. de sepul. fo. 136.
Canonica portio que debetur ecclesie parochiali nō intelligit de ecclesia
in cuius parochia decessit sed vbi viuens sumebat pabulum salutis et
alia diuina. ibi. nu. 5.
Canonica portio an debeatur ecclesie parochiali de relictis factis ecclesie
sepulture si aliquo casu supernuenienti nō potuit parochianus in illa eccle-
sia sepeliri. ibi. nu. 6.
Canonica portio est relinquenda ab ipso parochiano sue ecclesie paro-
chiali si vero non relinquat debet ipsa portio de relictis factis in loco se-
pulture. ibi. nu. 7.
Canonica portio debetur epō de canonica portione debita ecclesie paro-
chiali. ibi. nu. 8.
Canonica portio pōt his detrabi ex eisde relictis puta quando ecclesia
sepulture 7 parochis sunt diuersis. ibi.
Canonica portio debetur ecclesie parochiali etiaz qd parochianus ele-
gerit sepulturā in ecclesia cathedrali. ibi. nu. 9.
Canonica portio debetur de relictis quocunq titulo legati vel institu-
tionis. ibi. nu. 10.
6 Canonica portio debita episcopis est prescriptibilis. in. c. i. nu. 8. de sta.
mona. fo. 179.
6 Canonica portio debetur ecclesie parochiali de oibus relictis 7 oblatio-
nibus 7 alijs que portant cuz funere vt cereis 7 similibus. in. c. in nostra.
nu. 2. de sepul. fo. 137.
Canonica portio debet ecclesie parochiali de oib9 relictis factis alteri
ecclesie intuitu sepulture cuius intuitu censent oia relictā. ibi. nu. 5.
6 Canonica portio que debetur ecclesie parochiali quanta sit statut cōsue-
tudinē. in. c. certificari. nu. 1. de sepul. fo. 136.
Canonica portio q ex eo de relictis pōt deberi 7 epō ecclesie parochiali
a quo prius accipienda an ab epō vel ecclesia parochiali. ibi. nu. 11.
6 Canonica portio debet ecclesie cathedrali de relictis factis epō nisi tes-
tator prohibeat. in. c. requisisti. nu. 2. 5. 6. de testa. fo. 122. 7 seq.
Canonica portio que debet epō non pōt per testatorē prohiberi nisi ei
aliquid relinquat. ibi. 7. c. supra priori. nu. 21. fo. 123.
Canonica portio debet epīs de oibus relictis factis pjs locis. ibi. n. 9.
Canonica portio quod debetur hodie 7 olim debebat ad quantā quātita-
tem ascendit 7 in quibus rebus debeat. ibi. nu. 15. 16. 17. 7. 19.
Canonica portio non debetur epō de donationibus inter viuos. factis
ecclesijs. ibi. nu. 17.
Canonica portio que debet epīs ex mortuarijs vel alijs relictis per consue-
tudinē tolli potest. ibi. nu. 18.
Canonica portio que debet ecclesie cathedrali de bonis relictis epō et
contra ad quam quantitatem ascendit. ibi. nu. 28.
7 **Canonicatus** plures quis pōt habere in diuersis eccle-
sijs de iure speciali: de quo tñ remissive.
in. c. iacobus. nu. 1. de simo. fo. 91.
6 Canonicus qui vadit ad seruiendū cum hac intentione vt recipiat por-
tiones quotidianas committit simoniam mentaliter. in. c. significatum.
nu. 8. de preben. fo. 27.
Canonicus nō tenentur ad pstationē pcuratiōnū debitaruz legatis sedis
apostolice vel ad alia similia onera qñ eis est assignata aliqua prebenda
pro eorum sustentatione tñ. in. c. accedentes. nu. 5. de prescrip. fo. 29.
4 Canonicus h3 simpliciter vsumfructū pbedat. in. c. ex lris. nu. 2. de pba. f. 6.
Canonicus cui assignatur fundus vel vnde viuatur ex cōsuetudine vel sta-
tuto est legitimus administrator alias non. ibi. nu. 4.
Canonicus cui assignatur fundus vt inde viuatur contra aliū canonicum

Repertorium singularium materiarum

- potest agere. ibi. nu. 5.
- 6 Canonici nō possunt obligare nec locare ultra tps vite ipsorum predia beneficiorum suorum. in. c. nouum genus. nu. 6. de deci. fo. 144.
- Canonici de iure non faciunt fructus beneficij suos sed statut consuetudini. ibi. nu. 8.
- Canonici an teneantur soluere decimas de fructibus prebende eorum. ibi.
- 6 Canonici plures an pnt recipi sine pbēda in eadē ecclia et si nō pnt recipi casus receptio oīm an aliquorū. in. c. dilectus filius. n. 9. de pbē. fo. 30.
- 6 Canonici non potest quis esse in ecclesia cathedrali. ante. xiiij. an. in. c. super inordinata. nu. 4. 6. 7. 12. de preben. fo. 48.
- 6 Canonici debent esse ad minus subdiaconi in. c. extirpāde. in. repe. §. qui vero. nu. 8. de preben. fo. 40.
- 6 Canonicoz numerus a quo dīstatur tam in ecclesia curata q̄ non. in. c. ij. nu. 2. de insti. fo. 51.
- 6 Canonici priuilegiati super certo numero si aliquē postea supernumerarium acceperunt nō pnt vti numeri receptione contra papā volentē etiā supernumerarium ponere. in. c. pro illorum. nu. 1. de preben. fo. 32.
- Canonici promotus ante legitimā etatē hz vocē in capitulo. ibi. nu. 3.
- Canonici q nō est in sacris repellit a caplo. i. nō pōt esse in caplo. ibi.
- 6 Canonici siue collegiati dicuntur maiores vel minimi respectu sciētie vel dignitatis vel tps receptionis. in. c. ij. nu. 2. de his q̄ si. a. ma. par. c. fo. 71.
- 6 Canonici existētes in sacris non habent vocē in capitulo. in. c. extirpāde. §. qui vero. nu. 3. de preben. fo. 39.
- 7 Canonici sunt obligati clerici vt vniuersis nō vt singulis in. c. cum clerici. nu. 2. de ver. signi. fo. 200.
- 3 Canonici nō admissi ad eligēdum videtur priuatus possessione eligendi. in. c. olim inter. nu. 15. de resti. spo. fo. 190.
- 3 Canonici recusant in testē i cā canonici sui. c. cū venissent. n. 10. de in. f. 31.
- 6 Canonici nō possunt alterare statutū ecclie sine epō sed ep̄s cū maiori parte capituli potest. in. c. qm̄. nu. 8. de vi. et ho. cleri. fo. 5.
- 6 Canonici nō tenentur recipere aliū in canonicū supernumerarium etiam q̄ facultates suppetant nisi tantuz excreuerint q̄ comode possent oēs viuere. in. c. ex parte astensis. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
- Canonici an possint agere pro iuribus ecclie sue sine mādato vel eam defendere. ibi. nu. 8.
- Canonici si negligunt eligere alios canonicos quia suppetunt facultates ecclie ep̄s statuet eis terminum ad eligendum. ibi. nu. 15. fo. 62.
- 6 Canonici recepto caplo dī p ipm sibi prouideri q̄ cito facultas ecclie obtulerit. in. c. cum super qōne. nu. 4. 6. 7. de concess. preben. fo. 61.
- Canonici pōt aliquis cōstitui sine prebēda ad tps si nō est in alia ecclia canonicus in perpetuum quando alibi est canonicus. ibi. nu. 3.
- Canonici receptus auctoritate capituli non habet ius afficiēs prebendam vacaturam. ibi. nu. 7.
- 7 Canonicoz numerus an possit per ipsum ep̄m minui vel augeri. in. c. fi. nu. 2. de ver. signi. fo. 206.
- 6 Canonici non potest in perpetuum locare predium sui beneficij. in. c. ad audientiam. nu. 1. 2. de reb. ecclie. alie. fo. 79.
- 3 Alesia non petitur a canonicis volentibus agere contra ep̄m. in. c. cum olim. nu. 7. de cau. pos. et pro. fo. 163.
- 6 Canonicoz numerus pōt in aliqua ecclia augmentari p eos ad quos spectat electio nisi statutū nō augendi numerum sit iurātū vel nisi papa cōfirmasset numerū adiecta clausula decernētes irritum et inane. in. c. dilecto. nu. 10. 7. 14. de preben. fo. 34.
- Canonici si recipiūt aliquē in canonicū ultra numerū iuratum receptio tenet et ipsi sunt perituri nisi receptus dederit materiā vt recipientes veniant contra iuramentum quo casu receptio nulla. ibi. nu. 18. 7. 20.
- 6 Canonici receptus sine prebēda nō hz aliq̄ ius ad prebēdā vacaturā adeo q̄ poterit alteri cōferri sed dī ipsi canonico a recipiente prouideri. in. c. inter cetera. nu. 6. de preben. fo. 29.
- 1 Canonico relicto nō acquiritur ecclie. in. c. ex literis. nu. 8. de proba. fo. 6.
- 1 Canonicoz certus numerus si fuerit statutus et cōfirmatus a papa intelligitur nisi facultates ecclie excreuant: nā tūc poterit numerus augeri. in. c. cum. m. nu. 14. 18. 2. 27. de consti. fo. 27.
- Canonici recipiendus intelligitur cum prebēda. in. c. mandatū ap̄stolicum. nu. 2. de rescrip. fo. 79.
- 1 Canonici p surreptionē receptus ab alijs canonicis q̄ eredeant surreptionē nō obstare tūc poterit ab ip̄is i. c. ad audientiam. nu. 13. de resc. fo. 79.
- 1 Canonici habent vocē in caplo ex sola possessione canonicatū: l3 aliter nō appareat de proprietate. in. c. in genesi. nu. 5. de elec. fo. 179.
- 6 Canonici duo efficiuntur si recipiunt ad vnū canonicatū etiā si superest numerus secus si ad vnā prebēdā. in. c. maioribus. nu. 3. de preb. fol. 25.
- 3 Canonici qui gerit vices duarū personarum vtz canonici et alteri dignitatis an habeat duas voces in capitulo et duas distributiones. in. c. cum olim. nu. 2. 7. 6. de re iudi. fo. 60.
- Canonici pōt dare p procuratōrē vocē suā. in. c. cui vult. ibi. nu. 9. fo. 61.
- 1 Canonici an possint esse archidiaconi in eadē ecclia: an habeat duas voces. in. c. eam te. nu. 6. de rescrip. fo. 49.
- 1 Canonici soli cum epō faciunt caplin nō autem alijs beneficiati licet sint perpetui. in. c. i. nu. 11. de elec. fo. 118.
- 1 Canonici tantū faciunt capitulū nō alijs existentes in ecclesia: l3 positi in aliqua dignitate. in. c. scriptum. nu. 4. de elec. fo. 160.
- 1 Canonici non possunt tollere statuta honorabilia ecclie. in. c. ex parte. nu. 1. de consti. fo. 40.
- 1 Canonici sunt tot instituendi in ecclesia quot cōmode possint viuere ex redditibus. in. c. cum. m. nu. 1. de consti. fo. 26.
- 1 Canonici recepti q̄ spōte aliqd dat alijs canonicis non cōmittit simoniam: licet ibi sit statutū q̄ aliqd det. in. c. cum. m. nu. 26. de consti. fo. 29.
- 6 Canonici receptus ultra numerum que iura habeat in capitulo et an habeat portiones. ibi. nu. 29.
- 1 Canonici possunt statuere super qualitate et quantitate distributionis. in. c. ij. nu. 2. de cle. egro. fo. 50.
- Canonici nō possunt sine epō aliquid statuere regulariter. in. c. cu3 oēs. nu. 4. de consti. fo. 21.
- 1 Et quid de ecclie inferioribus. ibi.
- 1 Canonici potest esse quis sine prebēda. in. c. cum. m. nu. 18. 16. 7. 31. de constitu. fo. 28. et seq.
- Canonici quis non potest fieri cum isto pacto vt non possit petere prebendam. ibi. nu. 17. 7. 24.
- 7 Canonicoz numerus solet minui si facultates ecclie sunt adeo diminute vt canonici nō possint cōmode viuere. in. c. fi. nu. 2. de ver. signi. fol. 206.
- 3 Canonici pōt cogi vt faciat residētā i ecclia vbi hz pbēdā. p̄ tñ clericus a tali coactione aliquo casu appellare. in. c. puenit. n. 16. 10. de ap. fo. 104.
- Canonici de iure cōi tenent psonaliter residere vbi hz prebendam an aut valeat consuetudo vt possit per alium seruire. remissum. ibi. nu. 2.
- 6 Canonici sciētē eligentes in canonicū aliquē habēt cōsimile beneficium in alia ecclia videntur ei remittere residentiam quo ad canonicos sed non quo ad prebēdā si quā hz secus si nō habet ipm fore beneficia. in. c. extirpāde. in. repe. in. §. qui vero. nu. 51. de preben. fo. 46.
- 9 Canonici receptus sine titulo dī sibi q̄ citius fieri potest prouideri de prebēda interim habebit quotidianas portiones. in. c. dilectus filius. nu. 3. 4. 5. 6. 7. 8. de preben. fo. 30.
- 9 Canonici debet esse subdiaconus alias non habet voces in capitulo. c. ij. nu. 5. de insti. fo. 52.
- 6 Canonici seruientes epō suo p̄cipiūt fructus l3 absentes nō obstat cōstitutio in gtrariū et qd de inferioribus nō canonicis an gaudeat hoc p̄uilegio si sunt in seruitio ep̄i. in. c. ad audientiam. nu. 1. 7. nu. 8. de cle. nō refi. f. 27.
- 6 Canonici an possint habere ecclesiam parochialem. in. c. cum capella. nu. 4. de priu. fo. 141.
- 7 Canonici si occidat prelatū suum vel alium canonicū priuatur oībus beneficijs. in. c. in quibusdam. nu. 6. de pe. fo. 172.
- 6 **Capitulū** intra quātū tps dī dīcere alienatiōi fetē sine eius cōsensu. in. c. ea noscitur. nu. 8. de his q̄ si. a. p̄la. fo. 68.
- 6 Capitulū dicitur vbi est maior pars canonicorū l3 aliqui cōtradiciūt. idem dicit de collegio. in. c. ex parte astensis. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
- 3 Capitulum an sede vacante exerceat iura spectantia ad prelatū solū vel prelatum et capitulum. in. c. ij. nu. 4. de prescrip. fo. 21.
- 6 Capitulum non potest citare prelatū nec aliquē ex canonicis sine licētia superioris. in. c. ex parte. nu. 5. de cle. nō refi. fo. 19.
- 2 Capitulus pōt obuiare cōtradicare et appellare qñ ex facto ep̄i pōt p̄caudicari ecclie. in. c. dilecti. nu. 1. 7. 3. de maio. et obe. fo. 138.
- 6 Caplm succedit sede vacante in iurisdictionibus l3 nō in iuribus ep̄alibus etiam ea defendendo. in. c. ij. nu. 4. 7. in. c. seq. nu. 3. 4. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Capitulum vel collegiū consistit in maiori parte ipsorum. in. c. postulatio. nu. 14. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Capitulum an possit cōferre beneficia excluso epō qui per negligentiaz intra tps statutū noluit conferre et an illud tps sit vtile vel continuum. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 3. 7. nu. 8. 7. nu. 11. de concess. preben. fo. 55.
- 6 Caplm nō succedit qñ platus est suspēsus collatiōe beneficiorū vel a toto officio ppter eius delictū. in. c. graue nimis. n. 6. 0. 7. 12. de pbē. fo. 38.
- 3 Capituli consensus vel cōsiliū in quibus casibus requiratur siue tacite siue expresse. in. c. ij. nu. 3. de his que sunt a p̄la. fo. 65.
- 3 Capituli cōsensus an requiratur in confirmationibus electionum. in. c. qua fronte. nu. 14. de appella. fo. 102.
- 9 Capitulū alicui ecclie cathedralis si non reperiatur tūc eius loco succedunt alijs honesti clerici q̄ habēt interuenire in alienationibus rerū dicte ecclie. in. c. ij. nu. 7. de his que si. a. p̄la. fo. 67.
- Capituli taciturnitas habetur p consensu in alienatione ad tps que sit de re ecclesiastica. in. c. ij. nu. 1. 3. 6. de his que si. a. p̄la. fo. 68.
- 6 Capitulum et singuli canonici nō iudicantur a pari nam plus est capitulum q̄ singuli canonici. in. c. cum nō liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 34.
- 3 Capitulū pōt agere contra prelatum absq̄ eo q̄ sibi detur actor. in. c. si significauit. nu. 8. de appel. fo. 117.
- Capitulum equiparatur minori quo ad restitutionem in integrum. ibi.
- 3 Capitulum nullā hz iurisdictionē in clericos etiā sibi seruientes nisi p̄scripserit. in. c. cum contingat. nu. 4. 7. 12. de fo. compe. fo. 66.
- 2 Capitulū sede vacante an et quibus casibus habeat administrationem. in. c. ij. nu. 12. de resti. in. integ. fo. 56.
- 6 Capitulum videtur consentire collationi beneficij si fuit facta eo presente et non contradicente et sic tacens videtur consentire. in. c. ij. num. 6. de his que si. a. p̄la. fo. 66.

Super Lectu. Manormitani.

- 1 Capitulum succedit sede vacante sed non in iurisdictione feudali nec in collatione beneficiorum nec in his que habet episcopus iure accidenta li. in. c. verum. nu. 8. 9. 10. 11. de foro compe. fo. 63.
- Capitulum sede vacante quo casu potest cognoscere an sua sit iurisdic tio. ibi. nu. 12.
- 6 Capitulum non potest sede vacante in bonis pertinentibus ad ipsum ca pitulum duntaxat. in. c. si. nu. 4. ne sede vac. fo. 65.
- Capitulum non potest agere in bonis distinctis sine consensu episcopi si causa est gravis. ibi.
- 6 Capitulum potest statuere qd pensio vnius ecclesie exuberantis solua tur alicui canonico indigenti: et episcopus debet ad hoc consentire. in. c. ex posuisti. nu. 8. de preben. fo. 47.
- 5 Capitulum succedit sede vacante. in. c. bone memorie. nu. 12. de app. fol. 118.
- Sede vacante si collatio pertinet ad prelatum potest capitulum ecclesie alicui commendare donec ei provideatur de rectore. ibi. nu. 13.
- 2 Capitulum potest conferre dignitates que sunt supra capitulum vt ar chidiaconatum. Anto. in. c. licet magister. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 6 Capitulum non potest statuere sine consensu epi nisi statutum concernat facta ipsius capituli tantum. in. c. i. nu. 14. de his que fi a ma par. ca. fo. 70.
- 3 Capitulum non succedit episcopo in his que episcopus habebat iure singulari. in. c. at si clerici. §. de adulteris. nu. 6. de iudi. fo. 17.
- 6 Capitulum non confert beneficia spectantia ad collationem solius pre lati sede vacante etiam magno tempore nisi beneficia sint deuoluta ad episcopum per negligentiam vel delictum inferioris quo casu confert capitulum. in. c. illa deuotionis. nu. 1. 2. ne sede vac. fo. 65.
- Capitulum beneficia que non potest conferre sede vacante. potest illa co mENDARE donec aliter fuerit prouisum. ibi. nu. 4.
- Capitulum potest sede vacante conferre beneficia quorum collatio spe ctabat ad ipsum et episcopum simul. ibi.
- Capitulum sede vacante an possit recipere resignationem beneficiorum spectantium tantum ad collationem episcopi. ibi. nu. 5.
- Capitulum sede vacante potest presentatum instituere et electum confir mare. ibi. nu. 6.
- Capitulum succedit sede vacante illis que sunt iurisdictionis necessarie. ibi. nu. 3. 4.
- Capitulum potest absolueret excommunicatum ab epo mortuo. ibi. num. 7.
- Capitulum in quibus succedat mortuo episcopo remissive. ibi.
- 7 Capitulum habet potestatem sede vacante electum confirmare non autem conferre bnficia de ratione diuersitatis: remissive in. c. sicut tuis. nu. 5. de simo. fo. 88.
- 7 Capitulum an possit agere pro rebus suis absqz autoritate episcopi. in c. ex parte. el. §. nu. 2. de verbo. sig. fo. 205.
- 7 Ex delicto commissio per totum capitulum an puniantur singuli. in. c. di lectus filius. el. §. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 3 Illi de capitulo an presumantur scire que facta sunt in capitulo. ibi.
- 4 Capitulum sede vacante vel quando prescripsit potest cognoscere super causa matrimoniali in. c. preterea. nu. 1. 2. de testi. cog. fo. 92.
- 1 Capitulum succedit in administratione mortuo prelato nisi eius admi nistratio esset suspecta: nam tunc datur administrator. in. c. cum dilecta. nu. 3. de rescript. fo. 66.
- 1 Capitulum sine epo non potest inducere nouas consuetudines nec anti quas immutare. in. c. cum consuetudinis. nu. 1. 3. 4. de consue. fo. 101.
- 1 Capitulum non habet aliquam iurisdictionem sed episcopus qui tñ dñ ipsam ex plicare cū consensu capituli. in. c. ex parte decani. nu. 2. de rescript. fo. 81.
- 1 Capitulum non succedit prelato in his que habet prelatus ratione consue tudinis vel iuris specialis. in. c. scriptum. nu. 12. de elec. fo. 160.
- 1 Capitulum potest canonicos absentes requirere ad eligendum. Sed an valeat consuetudo quod debeant expectare absentes. in. c. cum inter vni versas. nu. 3. 4. 7. 8. de elec. fo. 134.
- 2 Capitulum sede vacante in quibus succedat. vide plenissime. in. c. cum olim. nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 129.
- Corse. Tu adde qd capitulum sede vacante. ideo non potest conferre beneficia spectantia ad collationem epi: qz collatio non est pprie de iurisdictione epi scopali confirmare aut electos vel instituere presentatos sunt pprie epi scopalis iurisdictionis. et ideo bene transeunt. in. c. sede vacante. de ma. 7 obe. c. cū olim de insti. c. i. lib. vi. in collatione tñ bnficij deuoluti ad epi scopum per negligentiam inferioris succedit capi. se vac. et est ratio: quia per hanc deuolutionem non attribuitur episcopo aliqua noua iurdictio sed ex antiqua et generali hoc ei spectat si autem per deuolutionem attribuatur aliqua iurdictio de nouo vt in feudo tunc non succedit capitulum. vt in. c. verum. de fo. compe. et sic concludit Do. de san. Semi. in. c. qz. de elect. lib. vi. ibi Jo. an. indistincte teneat qd omnia beneficia deuoluta possit capitulum sede vacante conferre per no. in. c. si de beneficio. glo. ante tepe. de preben. et quod no. Anno. in. c. cum incunctis. de elec. in fi.
- 1 Capitulum non succedit in ius episcopi quo ad collationem beneficiorum. in. c. eam te. nu. 9. de rescript. fo. 48.
- 5 Capitulum litigando cum suo prelato non tenetur constituere actorem seu syndicum. in. c. dilecti filij. el. §. nu. 3. de appel. fo. 119.
- 5 Capitulum succedit sede vacante in potestate compellendi creditores. in. c. iohannes. nu. 2. de testa. fo. 129.
- Capitulum potest confirmare electiones factas sede vacante sed non pos

- test conferre beneficia. ibi.
- 1 Capitulum non succedit in administratione bonorum pertinentium ad episcopum ipso mortuo sed monasterium sic mortuo abbate. in. c. cum dilectus. nu. 9. de consue. fo. 90.
- 1 Capitulum vt collegium congregare ad quem spectat. in. c. cum nobis. nu. 9. de ele. fo. 136.
- 6 Capitulum non habet iurisdictionem in singulares canonicos nisi prescripserit. in. c. §. nu. 3. de his que fi a ma. par. ca. fo. 71.
- Capitulum debet congregari ab antiquiore canonico. ibi.
- 6 Capitulum qñ succedit in bonis canonici defuncti que ipse acquisierat intuitu ecclesie potest illa vel inter canonicos distribuere vel in bonis communibus retinere. in. c. relatum. el. §. nu. 6. de testa. fo. 21.
- 2 Capitulum potest transferre potestatem eligendi prelatum vni cano nico. in. c. post transla. nu. 3. de renua. fo. 30.
- 1 Capitulum non debet occupare bona prelature prelato mortuo et quis debet ea custodire. in. c. preterite. nu. 2. 7. 8. de elec. fo. 168.
- 6 Capitulum qñ habet conferre beneficia ex negligentia epi an conferre quā do eps incipit esse in mora an post lapsum sex mensium. in. c. quia diuer sitatem. nu. 10. de concess. preben. fo. 57.
- 6 Capitulum non potest recipere aliquem in monachum vocante monas terio. in. c. ad apostolicam. nu. 12. de regu. fo. 62.
- 2 Capitulum quando litigat cum prelato non requiritur qd habeat cura torem. in. c. cum super. nu. 5. de offi. deleg. fo. 87.
- 9 Capitulum sede vacante non potest alienare: potest tñ facere ea que sunt iurisdictionis in. c. fraternitati. nu. 6. de cle. non resi. fo. 19.
- 1 Capitulum potest tps sibi datum ad eligendum restringere et an possit inuito aliquo de capitulo. in. c. ecclesia vestra. el. §. nu. 2. de elec. fo. 181.
- 1 Capitulum potest litigare cū prelato sine qd sibi datur curator. in. c. edos ceri. nu. 13. de rescript. fo. 65.
- 1 Capitulum non potest cognoscere inter maiorem partem ipsius qui liti gat cum singulari persona ipsius et qd habeat iurisdictionem in singulos. in. c. in gene. nu. 2. de elec. fo. 179.
- 2 Capitulum sede vacante an succedat tam inferiori ecclesie qm cathedra li. in. c. his que. nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 124.
- Capitulum sede vacante in quibus succedat. ibi. nu. 3. fo. 25.
- 2 Capitulum sede vacante an possit conferre beneficia. in. c. cum vos. nu. 2. de offi. ordi. fo. 112.
- 7 Capitulum sede vacante cognoscit super heresi. in. c. ad abolendam. nu. 4. de here. fo. 101.
- Capitulum sede vacante vel per mortem vel per absentiam vel per negli gentiam in quibus succedat. ibi. nu. 10.
- Capitulum non succedit sede vacante in his que habebat eps iure specia li. ibi. nu. 17. 101.
- 2 Capitulum sede vacante habet ea que sunt iurisdictionis non tñ omnia. Anto. de but. in. c. §. nu. 5. de transla. fo. 17.
- 6 Capitulum licet non possit suū prelatū citare tamē potest ipsum renocare vt resideat in ecclesia non tamen posset alium eligere sine consensu super rioris. in. c. quuliter. nu. 1. 2. 3. de cle. non resi. fo. 20.
- 2 Capitulum sede vacante succedit in potestate confirmandi electiones fa ctas in. c. cum olim. nu. 1. de maio. 7 obe. fo. 129.
- Capitulum sede vacante in quibus succedat. ibi. nu. 2.
- 3 **Capellanus** potest dici rector parochie qui capelle deseruit. in. c. §. nu. 2. de secun. nup. fo. 54.
- 6 Capella que est in ecclesia cathedrali habet infra se parochiam decime pertinent ad ipsam non autem ad ecclesiam cathedralem. in. c. cum con tingat. nu. 8. de decimis. fo. 152.
- Capelle et capellani istorum dominorum non subsunt iurisdictioni epi. in. c. cum capella. nu. 3. de priu. fo. 141.
- 6 Capelle possunt annecti et vni prebendis ecclesie cathedralis qñ pre bende sunt tenues reseruat tamen debita portione capellanis in. c. ex posuisti. nu. 1. 7. 4. de preben. fo. 47.
- Sed si capella non sufficeret vtriqz talis unio non fit. ibi. nu. 7. 7. 8.
- Capella si annectitur prebende vel contra quis habet curam animarū vel aliarum rerum ille qui erat rector capelle vel canonicus qui habet prebendam. ibi. nu. 10.
- 7 **Captiuus** et incarceratus matrimonium contrahere potest dñ modo vis non inferatur et quid de alijs contra ctibus. in. c. dñs. nu. 3. de secun. nup. fo. 4.
- 7 Captiuus apud hostes l3 seruus efficiat et oia bona pdat nō tñ vxorem perdit nec matrimonium dissolvit. in. c. in presentia. nu. 2. de sponsa. fol. 8.
- 6 Captiuus a commissione pene detentio in carceribus excusat. in. c. signifi cante. nu. 5. de pigno. fo. 65.
- 3 Captiuus ob suspicionem fuge non potest allegare incompetentiam iudicis. in c. cum non ab homine. nu. 16. de iudi. fo. 26.
- 6 Captiuus in territorio alieno potest per rectores ipsius territorij repeti. in c. inter alia. nu. 27. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 228.
- 2 **Carceratus** quādo vult aliquē contractū facere non sufficit qd relaxetur a vinculis et custodiatur sibi per familiam. in. c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 144.
- Carcerati an possint testari vel aliquem contractum facere. ibi. num. 3.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Carcer ubi detrudunt aliqui non dicitur esse ita durus quod verisimile sit quod vi carceris aliquis ibi moriatur. in. c. novimus. nu. 4. de ver. signi. fo. 204.
- 7 Carceratus frangens carcerem de iure civili puniatur pena capitis etiam si fuerit innocens et mitius puniatur si sine fractione per incuriam custodis cepit fugam. in. c. a nobis. nu. 3. de apost. fo. 106.
- 7 Corse. Adde quod custos carceris negligens dicitur subire illud supplicium quod fugiens esset subiturus: ut no. in. l. pe. de cust. reo. et dicitur tamen ibi Bald. quod licet contra fugientem et effractorum carceris inducatur quidam ficta confessio tamen contra custodem carceris dicitur aliter probari. l. non est dubium. ff. de custo. reo. et specialem in custode carceris ut ratione culpe teneatur ad penam capitalem. et idem dicitur ibi Bald. in custode castri vel arcis et si quis incarcerando non innititur publica auctoritate incidit in penam privati carceris que est capitalis. l. i. C. de pri. car. et punitur ultimo supplicio tamquam violator imperialis maiestatis quia videtur usurpare merum imperium. ideo est reus lese maiestatis et ille dicitur habere privatam carcerem secundum But. ubi dicit Bald. quod hoc locum deputatum ad tenendum quoscunque homines. non enim locum habet illam eo qui tantum unum hominem aliquatulum tenet incarceratum. Alii tamen intelligunt illam. l. indistincte de quolibet qui retinet aliquem incarceratum per viginti horas vel etiam minus sine causa. per. l. capite quinto. ff. de adul. Alii dicunt quod illa. l. capite. non loquitur in materia privati carceris: quia ibi detentio fiebat ad probandum: sed. d. l. i. loquitur quando sit detentio ad carcerem exercendum: ut ibi per Bald. qui dicit quod multo fortius tenetur ille qui torquet detentum quia plus est torquere quam detinere. l. i. C. de custo. reo. quod dicitur esse notandum contra tyrannos: et queritur ibi an banitus qui potest impugne offendi possit in privato carcere teneri et torqueri. et de his omnibus vide Jo. de ana. in. c. a nobis. de apost. in. h. et i. col.
- 7 Carcer etiam arctus est pena ecclesiastica inductus tam ad custodiam quam ad penam. in. c. a nobis. nu. 2. de apost. fo. 106.
- 7 Carceratus frangens carceres de iure civili puniatur pena capitis etiam si fuerit innocens. ibi. nu. 3.
- 2 Carceratus si quid facit presumit metu facere. in. c. h. nu. 19. quod metu. ca. fo. 151.
- 6 Carceratus si cum licentia iudicis decessit de palatio ut iret ad missam cum iuramento de revertendo si non revertatur an possit inde extrahi. in. c. in ter alia. nu. 3. de immu. eccle. et ceteris. fo. 229.
- 7 Carcerare faciens clericum ei minuire cibum et potum non enadit penam irregularitatis si talis clericus moriatur. in. c. ad audientiam. nu. 4. de cri. fal. f. 132.
- 6 Carcerari an et quando possit liber homo pro debito vel crimine tam a privato quam auctoritate iudicis in. c. lator. nu. 3. de pig. fo. 93.
- 2 Carcerandus iniuriatur si non admittitur ad fideiussorem in. c. legebas. tur. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.
- 7 Carceratus non dicitur corporaliter ledi. in. c. nuper. nu. 3. de senten. ex. com. folio. 188.
- Carcerari potest clericus non solum si de crimine agatur criminaliter sed si de eo agatur civiliter. in. c. i. nu. 7. de despon. fol. 80.
- Carcerari potest clericus debitor alicuius si est suspectus de fuga vel recuset satisfacere. ibi.
- Carcerari non debet clericus qui non est soluendo neque excommunicari neque compelli ad cedendum bonis ibi.
- 7 Incarcerati acta et matrimonium an et quando teneant. in. c. cum locus. nu. 8. et 9. de spon. fo. 7.
- 7 Carceratos clericos si prelati faciat mori in carceribus propter extenuationem victus incurrit irregularitatem. in. c. novimus. nu. 4. de verb. signi. fo. 204.
- 6 Carcerari non dicitur clericus pro debito. in. c. odoardus. nu. 3. de sol. fo. 101.
- 7 Carcerari debet aliquis pro gravissimis delictis non pro levis nisi esset timor fuge. in. c. ut fame. nu. 2. de sen. ex. com. fo. 191.
- Carcer est inuentus etiam ad penam de iure canonico. ibi. nu. 3.
- 6 **Cardinales** transferunt in papam id quod non habent. in. c. cura pastoralis. nu. 7. de iurepa. fo. 193.
- 6 Cardinalis qui alias non convincitur nisi a legibus testibus si sunt testes lapidabilis vite sufficiunt duo. in. repe. c. cum esses. nu. 16. de testa. fo. 117.
- 3 Cardinales sunt in quasi possessione ut papa ardua non explicet sine eorum consilio. in. c. literas. nu. 13. de resti. spo. fo. 182.
- 5 Cardinales in titulis eorum habent iurisdictionem quasi episcopalem alias nullam habent iurisdictionem in. c. cum te. nu. 12. de re iudi. fo. 78.
- Cardinales sede vacante nil possunt excedere de spectantibus ad papam. ibi. nu. 13.
- 5 Cardinalis si fuit deputatus iudex non potest recusari. in. c. novit ille qui. nu. 4. de appel. fo. 111.
- 5 Cardinali etiam legato creditur in preiudicium partium de iure communi nisi sit consuetudo in contrarium. in. c. constitutus. nu. 12. de appel. fo. 115.
- 1 Cardinales utrum debeant eligi vel postulari in aliquem episcopatum. in. c. si. nu. 8. de postu. prela. fo. 116.
- 1 Cardinales omnes si mortui sunt ad quem spectat electio pape. in. c. licet. de vitanda. nu. 5. de elec. fo. 124.
- Cardinales duo si reperiuntur tempore mortis pape possunt unum ex ipsis eligere in papam ibi.
- 1 Cardinalis vel episcopus an debeant eligi an postulari ad aliam dignitatem. in. c. bone memorie. cl. i. nu. 5. de postu. prela. fo. 111.
- Cardinalis non potest esse episcopus. ibi. nu. 6.
- 7 Cardinales an sint de iure divino vel positivo an sine eis possint ardua negotia explicari per papam. in. c. per venerabilem. num. 19. qui filii sint legi. fol. 43.
- 2 Cardinali asserenti se legatum an ei credatur. in. c. quod translationem. nu. 10. de offi. leg. fo. 107.
- 6 Cardinales dicuntur fratres pape et canonici fratres episcopi. in. c. novit. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 67.
- 6 Cardinales habent ius episcopale in titulis suis et intra totas parochias tituli. in. c. dilectus. nu. 12. de capel. mona. fo. 188.
- 4 Cardinales si ante creationem summi pontificis aliquid statuant et iurant si unus eorum sit effectus papa non tenetur illud servare si est contra dignitatem pontificalem. in. c. sicut de nostris. nu. 1. de iure iu. fo. 154.
- 4 Cardinalibus an sit credendum vel eorum sigillis vel prelati aliis. in. c. quod super. nu. 5. de fi. instru. fo. 104.
- 6 Cardinalis deponitur qui non residens in suo titulo monitus noluit residere. in. c. ex gestis. nu. 1. de cle. non resi. fo. 17.
- Cardinales sunt in quasi possessione ut papa non explicet ardua sine eorum consilio. ibi. nu. 9.
- 7 Cardinali asserenti aliquid in preiudicium tertii non creditur. in. c. sicut nobis. nu. 5. de sen. ex. com. fo. 192.
- Cardinali asserenti res sibi commissam vive vocis oraculo an credatur. ibi.
- 6 Cardinalis nullus est qui non sit diaconus. in. c. extirpande. in. repe. s. qui vero. nu. 8. de preben. fo. 41.
- 1 Cardinalis que beneficia perdat propterea quia effectus est cardinalis et que potest postea acquirere. in. c. ecclesia vestra. cl. h. nu. 3. de ele. fo. 181.
- Cardinalis an debeat eligi vel postulari in episcopum in ecclesia. ibi. nu. 15.
- 2 Cardinales habent iurisdictionem episcopalem in titulis suis. in. c. his que. nu. 1. de maio. et obe. fo. 127.
- 7 Cardinales locantes beneficia eis commendata sub certa pensione non committunt simoniam: secus si renuntiant titulo commende accepta certa pecunia. in. c. non satis. nu. 8. de simo. fo. 78.
- 4 Cardinales ex commissione pape dispensant circa votum ultra marinum pro terre sancte succursu. in. c. quod super. nu. 1. de fi. instru.
- 7 **Carnalis** copula superveniens cum sponsa que tantum excedit septimum annum an faciat matrimonium et similiter in aliis annis ante pubertatem tam in masculo quam in femina. in. c. continebatur. nu. 6. de spon. impu. fo. 14.
- 6 Carnalis copula potest esse notoria in. c. de illo. nume. 3. de eo qui cog. con. folio. 29.
- 7 Carnalis copula superveniens sponsalibus sub conditione an sponsalia faciat transire in matrimonium. in. c. i. nu. 6. de spon. du. fo. 17.
- 7 Carnalis copula etiam cum minore an faciat sponsalia in matrimonium transire. in. c. de illis. cl. h. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.
- 3 Carnalis copula an interdicatur inter virum et uxorem probato adulterio vel alio impedimento ante tamen quam feratur sententia. in. c. h. nume. 5. ut lit. pen. fo. 217.
- 7 Carnalis copula cum minore habita presumitur potentia coeundi. in. c. si. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 31.
- 7 Carnalis copula violenter extorta non firmat matrimonium et quod sequatur si vis fuit conditionalis. in. c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 30.
- 7 Carnalis copula non addit maius vinculum respectu essentie matrimonialis. in. c. licet. nu. 4. de spon. du. fo. 17.
- 7 Carnalis copula per vim extorta non firmat matrimonium. in. c. in super. nu. 5. qui matri. accu. po. fo. 45.
- 7 Carnalis copula si non sit subiecta feminis commissio an faciat sponsalia transire in matrimonium. in. c. adolescens. nu. 3. de spon. fo. 12.
- 7 Carnalis copula precedens sponsalia non facit illa transire in matrimonium de presenti. et ita probatio copule simpliciter non concludit matrimonium. in. c. veniens. cl. h. nu. 2. de spon. fo. 7.
- 7 Carnalis copula superveniens facit transire sponsalia de futuro in matrimonium sed non iussus carnalis copule. in. c. is qui. numero. 1. de spon. sali. folio. 11.
- 5 Carnalis copula sequens purgat metum precedentem dummodo copula non sit omnino coacta. in. c. veniens. cl. h. nu. 7. de spon. fo. 6.
- 7 Carnalis copula etiam inter minores consummat matrimonium sed non nixus ad copulam. in. c. a nobis. nu. 3. de spon. impu. fo. 14.
- 7 Carnalis copula non est necessaria ad essentiam matrimonii. in. c. per tuas. nu. 3. et 6. de spon. du. fo. 19.
- 7 Carnalis copula non firmat matrimonium contra errorem servilis conditionis. in. c. si. nu. 5. de coniu. servu. fo. 26.
- 7 Carnalis copula cum puella. vii. annorum dirimit matrimonium postea cum consanguinea contractum. in. c. fraternitati. nume. 1. 2. de eo qui cog. con. folio. 0.
- 7 Carnalis copula facit transire sponsalia nedum pura sed etiam conditio nalia in matrimonium. in. c. per tuas. nu. 3. de condi. apo. fo. 19.
- Carnalis copula an probari debeat quod sit secuta postquam defecit conditio. ibi. nu. 5.
- 7 Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimonium. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 5.

Super Lectu. Panormitani.

6 **Carnes** possunt de iure comedi die sabbati: licet de honestate et consuetudine aliud sit: die veneris vero secus. in c. consilium. nu. 3. et in seq. in i. no. co. ti. fo. 218.

6 **Carnes** non est licitum comedere in festo natiuitatis occurrente sexta feria professis et vouentibus: alijs vero sic. in c. fin. nume. 1. et 2. de obser. iei. folio. 219.

2 **Character** quid sit. Anto. in rubi. num. 2. de sacra. non ite. folio. 50.

3 **Castra** noua facere non licet ad emulationem alterius nec vetera inhabitata rehabitare sed bene ad sui patrimonij ampliationem in c. pisanis. nu. 15. de testi. spo. fo. 163.

2 **Castratus** a seipso an repellatur a promotione et quid si natus est cunuchus. Anto. in c. ex parte. nu. 15. 8. de corpo. rit. fo. 60. et seq.

Castratus presbyter vel alius ex voluntate non debet seruare virilia ut dicunt vulgares. ibi. nu. 6.

1 **Casus** si non reperitur decus recurritur ad similitudinem legis non autem ad similitudinem statuti vel consuetudinis. in c. translatio. nu. 5. de consi. fo. 19.

Et vide in c. cum olim. nu. 7. de consue.

1 **Casus** exceptus a regula extenditur ex paritate rationis. in c. cum inter vniuersas. nu. 8. de elec. fo. 135.

2 **Casus** a regula exceptuatus an extendatur ad similes. in c. sacris. num. 6. quod met. cau. fo. 149.

1 **Casus** vel cause preterite non deciduntur secundum ius nouum. in c. dudum. el. h. nu. 22. de elec. fo. 178.

4 **Casus** in quibus vni creditur. in c. h. nu. 6. de proba. fo. 5.

6 **Casus** exceptus a iure extenditur ad consimilem ex identitate rationis ita et casus exceptus a statuto quando statutum continet materias iuris secus si disponderet contra vel preter ius. in c. ad audientiam. nu. 2. de cle. non resi. fo. 22.

1 **Casus** si non reperitur decus ad quod est recurrendus. in c. cum olim. nu. 5. et 7. de consue. fo. 98.

Et vide in c. translatio. nu. 5. de consi.

5 **Casus** excepti a regula extenduntur ad casus consimiles. in c. si. num. 17. de re iudi. fo. 85.

2 **Casus** reservati pape: remissive. in c. quod translationem. nu. 8. de offic. lega. fol. 107.

6 **Casus** duo equiparati si sunt in multis non tamen equiparantur in ceteris bitantibus in c. quod dei. nu. 2. de sta. mona. fo. 180.

7 **Casus** similes expressis regulantur secundum casus expressos. in c. cum sit. nu. 1. de simo. fo. 78.

6 **Casus** superueniens recipit declarationem secundum statutum precedentem. in c. i. nu. 9. de cle. egro. fo. 50.

6 **Casus** fortuiti sunt illi qui non possunt preuideri. in c. vnico. nu. 13. et nu. 15. de commo. fo. 79. et seq.

Casus fortuiti si aliqui fuerunt nominati dum suspiciuntur a contrahentibus et postea sequitur clausula generalis puta et de omnibus alijs. veniunt etiam alij dummodo non sint maiores expressis. ibi. nu. 18. fol. 80.

Casus requirentes speciale mandatum veniunt expressis aliquibus et postea secuta clausula generali. ibi.

6 **Casus** fortuitus imputatur illi qui dedit operam rei illicite per quam ille casus venit. in c. quia diuersitatem. nu. 13. de concess. preben. fo. 57.

6 **Casus** omissus habetur pro expresso ex mente statuentis. in c. sane. nu. 1. de cele. mis. fo. 212.

2 **Casus** in quibus papa dispensare non potest remissive. Ant. in c. h. nu. 7. de biga. fo. 62.

1 **Casus** in quibus verba necessario requiruntur. in c. ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 170.

7 **Casus** fortuitus imputatur danti operam rei illicite. in c. iohannes. nu. 2. de homi. fo. 114.

Corse. Qui sint casus fortuiti vide in istis quibus. mod. re. con. ob. §. item is cui vbi glo. dicit quod ibi melius quam alibi numerant. Sali. in l. que fortuitis. C. de pig. actio. dicit quod casus fortuitus contingit quando facta nature quicquid facta hominis exemplum in primo casu ut tempestas maris et grandinis: nix insolita: seruos solis non consuetus: terre motus: vis ventorum: naufragium: impetus fluminis: aer corruptus unde generantur bruciet locuste vel mors que contingit ex aeris corruptione vel ex influenza mala corporum celestium: probatur hoc in l. sed et si quis. §. quod dirim. ff. si quis cau. et in l. si fistulas. §. frumeta. ff. de contrab. emp. et in l. ex conducto ff. loca. Exemplum secundum quod veniunt facta hominis propter incursum hostium predonum et latronum et vide ad predicta bo. text. in l. contractus. in ff. de reg. iur. vbi etiam tenet quod mors naturalis dicatur casus fortuitus: quod etiam tenet Bald. in l. i. in fi. C. de his qui ad li. perue. non pos. ibi etiam prosequitur plene Salic. an et quando incendiū dicatur casus fortuitus et differentiam inter casum fortuitum et casum improuisum vide per text. glo. et Bal. qui dicit quod nescit alibi in l. ad l. corne. de sic. ille enim dicitur casus fortuitus quem non precedit aliqua causa descendens ab eo cui casus ille vult imputari sed casus improuisus dicitur ille vbi culpa precedit ut ibi per eum et casus fortuitus nullum hominum consilium preuideri potest. bonuster. in l. h. §. si in eo tempore. ff. de admini. re. ad cini. perti. facit l.

fires pupillaris. ff. de admi. tuto. et d. l. que fortuitis. et an furtum clandestinum computetur inter casus fortuitos. Vide Bald. in l. i. C. de positi. vbi dicit quod si furtum clandestinum est frequenter contingens: puta quia ostium non erat clausum vel non bene clausum hic est culpa aut est raro contingens: ut quia de nocte frangitur quedam camera seu apotheca in platea et tunc est casus fortuitus: quia tunc verisimiliter non debet precaueri. ut in l. eum qui. in §. idem scribit. ff. de furt. Ang. in d. l. que fortuitis. dicit quod si nulla culpa precessit: puta si viro furas viro de nocte vel si datur alicui potatio opiatitia ut dormiat et postea furetur ipso dormiente potest etiam poni exemplum secundum Ange. in mercatoribus stantibus in platea per uisum qui de nocte dimittunt pannos in fundico secundum morem ciuitatis: nam si forte subtrahuntur et ostium erat bene clausum istud furtum appellatur casus fortuitus: ideo tale periculum ad dominum pannorum pertinet non ad mercatores tenentes eos in fundico: quod dicit menti tenendum. istud idem tenet Sali. in l. cum duobus. in §. damna. ff. pro socio. quod dicit notandum: quia sepe contingit in apothecis et stationibus in quibus nullus dormit: nam si adhibuit omnem diligentiam tamen furtum non imputetur ei.

7 **Casus** fortuitus non presumitur nisi probetur. in c. si vero. el. i. nu. 8. de senten. ex com. fo. 179.

5 **Casus** in quibus sententia redditur nulla licet in ea error iuris non sit expressus. in c. i. nu. 5. de re iudi. fo. 48.

7 **In** pari casu turpitudinis potior est conditio possidentis. in c. et si necess. se. nu. 9. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.

1 **Casus** excepti a lege extenduntur ad alios casus ex identitate rationis. in c. cum omnes. nu. 7. de consue. fo. 22.

7 **Casus** in quo episcopus dispensat cum simoniacis in ordine et in quo simoniacus in ordine non suspenditur ab alijs ordinibus. in c. per tuas. el. i. nu. 6. de simo. fo. 89.

2 **Causa** quando est in curia oportet quod mittatur procurator instructus alias procedatur ad diffinitiuam. Anto. in c. veniens. nu. 2. 3. 4. 11. et nu. 12. de renun. fo. 32. et seq.

Causa quando dicatur esse deuoluta in curiam. ibi. nu. 10. fo. 32.

5 **Causa** in dubio presumitur. in c. accedentes. nu. 7. de prescrip. fo. 29.

7 **Causam** non semper quis tenetur exprimere in actione personali. in c. si. nu. 4. de frigi. et male. fo. 37.

2 **Causa** cessante an et quando cesset effectus. Anto. in c. post translationem. nu. 17. de renun. fo. 31.

Causa que dicatur impulsiva et que finalis. ibi. nu. 8.

5 **Causa** matrimonialis in tantum est fauorabilis quod potius statuitur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quam plurium dicentium contra nisi illa sit euidenter falsa. in c. si. nu. 3. de re iudi. fo. 84.

7 **Cause** ecclesiastice in defectum canonice provisionis possunt per leges civiles decidi in c. i. nu. 3. de no. ope. nun. fo. 150.

3 **Causarum** decisiones fiunt secundum statuta loci ubi fuit contractum. in c. cum contingat. nu. 8. fo. 76.

2 **Cause** maiores que dicantur ad hoc ut earum cognitio spectet ad sedem apostolicam. Anto. butrig. in c. i. nume. 2. de translatione prelatorum. folio. 7.

3 **Causa** commissa decidi de iure intelligitur tam de iure communi quam specialiter. in c. i. nu. 5. ut lit. pen. fo. 216.

5 **Causa** quam committitur app. re. poterit quilibet superior adiri per viam querele qui tenetur ex debito iustitie grauamen renouare alias ab eo appellabitur. in c. pastoralis. nu. 16. et 17. de appel. fo. 120.

5 **Causam** seu negotium an et quando videatur superior ad se renouare. in c. ut nostrum. nu. 2. de appel. fo. 124.

4 **Causa** commissa ad instantiam actoris super possessione et proprietate potest iudex super alterutro procedere et actor inchoare quam vult. in c. significauerunt. nu. 1. de testi. fo. 68.

An super iusta causa in denegando quartam productionem testium requiratur cause cognitio. ibi. nu. 9. fo. 66.

3 **Causa** potest committi etiam per delegatum absque eo quod requiratur consensus partium. nu. 4. de fo. compe. fo. 48.

3 **Causa** ecclesiastica est tractanda secundum regulas sacras. in c. clerici. nume. 7. de iudi. fo. 24.

6 **Cause** magne importantie sunt per solam sedem apostolicam decidendae. in c. maiores. nu. 1. et 3. de baptis. fo. 214.

4 **Causa** nullitatis deuoluit totam causam ad iudicem unde poterit refozmare sententiam. in c. cum iohannes. au. 18. de fi. instru. fo. 109.

3 **Causa** quando committitur simpliciter et de plano et tollitur appellatio et omnis ordo iudicarius. in c. cum contingat. nu. 26. de foro compe. ten. fol. 78.

3 **Causa** ecclesiastica non potest committi clerico et laico simul: quia laicus est capax in c. significasti. nu. 16. de fo. compe. fo. 86.

5 **Causa** ob quam appellatur debet esse iusta: et quod vera probetur. in c. significauit. nu. 6. fo. 117.

3 **Causa** si committatur cognoscenda non presumitur commissa decidenda nisi specialiter dicatur. Anto. in c. si. nu. 1. de offi. archi. fo. 67.

2 **Causa** matrimonialis an possit delegari alteri quam episcopo. in c. ex literis. nu. 2. 3. de testi. in integ. fo. 158.

Repertorium singularium materiarum

- 3 Causa decidenda secundum bonam consuetudinem terre quomodo decidatur si diuersa est consuetudo actoris et reus iudicis: remissive. in. c. cum venissent. nu. 14. de eo qui mit. in. p. fo. 214.
- 3 Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicem ecclesiasticum nec laicus cognoscit etiam incidet. in. c. tuam. nu. 3. de ordi. cog. folio. 148.
- 2 Causa efficiente cessante non cessat effectus iam impressus. Anto. in. c. de bigamis. nu. 1. et 2. de biga. fo. 62.
- 3 Causa si remittitur ad vnum tribunal intelligitur remissa secundum consuetudines illius tribunalis ad quod fit remissio. in. c. licet ex suscepto. nu. 1. de fo. compe. fo. 72.
- 3 Causa appellationis ab interlocutoria debet exprimi in specie et alias in genere. in. c. vt debitus. nu. 38. de appel. fo. 128.
- 3 Causa damni infecti est summaria. in. c. i. nu. 19. de mut. peti. fo. 100.
- 3 Causa renuntiationis efficitur illius nature que est causa conuentionis. ibi. nu. 19.
- 3 Causa quedam que reddunt iudicem suspectum. in. c. postremo. nu. 4. de appel. fo. 106.
- 2 Causa cognitio non censetur adhibita in sententia quando fuit lata a iudice verisimiliter non instructo. in. c. cum ex literis. num. 6. de restitu. in integ. fo. 159.
- 3 Causa recusationis iudicis debet coram eo allegari sed probari coram arbitris: sed si causa est euidenter frustratoria iudex debet spernere et ad vltiora procedere. idem si est notorie iusta quod non debet amplius remittere cognitioni arbitrorum. in. c. cum speciali. nu. 15. de appel. fo. 130.
- 3 Causa appellationis si fuit vna allegata et alia probata non excludit appellante. in. c. postremo. nu. 7. de appel. fo. 107.
- 3 Causa si exprimat vna ex multis que sit friuola alie etiam presumuntur friuole. in. c. constitutus. cl. h. nu. 13. de appel. fo. 115.
- 3 Causa commissa secundum equitatem et veritatem quomodo terminabitur. in. c. h. nu. 3. de iura. calum. fo. 115.
- Causa in re spiritualis nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico. ibi. nu. 8.
- 6 Causa mista cognoscitur coram ecclesiastico. ibi.
- 6 Causa criminales possunt delegari clericis de iure canonico. in. c. in archiepiscopatu. nu. 2. de rpto. fo. 57.
- 3 Causa cessante an et quando cesset effectus. in. c. cum cessante. nume. 2. de appel. fo. 128.
- 3 Causa propter quam fuit appellatum debet coram iudice ad quem iustitiam. in. c. interposita. nu. 1. de appel. fo. 137.
- 1 Causa qui committitur pluribus oēs habent iurisdictionem in solidum sed omnes habent simul exercitium. in. c. sciscitatus. nu. 1. de rescrip. fo. 53.
- 3 Causa an et quando sit exprimenda in libello in. c. dilecti filij. num. 14. de iudi. fol. 22.
- 3 Causa appellationis vtrum possit alteri committi tam de iure canonico quam civili. in. c. ceterum. nu. 15. de iudi. fo. 19.
- 3 Causa possessionis et proprietatis debet sub eodem iudice terminari. in. c. i. nu. 1. de cau. pos. et pto. fo. 152.
- Causa habentes aliquam conformitatem terminari solent ab eodem iudice. ibi. nu. 3.
- 3 Causa que dicatur necessaria vel quasi vel probabilis. in. c. fin. num. 46. de fo. compe. fo. 92.
- 3 Causa pendens non terminatur per ius commune vel speciale puta privilegium emanatum causa pendente nisi de ea faciat mentionem. Sed an aliqua noua causa superueniens liti pendenti decidatur per iura emanata lite pendente. in. c. si. nu. 8. et 11. vt lit. pen. fo. 219.
- 3 Causa viles vel vilium personarum expeditur sine libello et scriptura et in eis creditur simplici verbo iudicis. in. c. i. nu. 17. de lib. obla. fo. 94.
- Causa viles que dicatur relinquatur arbitrio iudicis. ibi.
- 3 Causa ecclesiastica non potest delegari clerico cum conditione vt ferat sententiam prout talis laicus iudicabit. in. c. h. nu. 13. de iudi. fo. 9.
- 4 Causa vna cessante de pluribus causis simul consideratis ad dispositio nem aliquam cessat dispositio secus si cause distributive considerantur in. c. cum nuntius. nu. 1. de testi. fo. 47.
- 4 Causa que requirunt vltra duos testes. in. c. licet. cl. i. numero. 4. de testi. fo. 56.
- 3 Causa quo casu possunt delegari vltra duas dietas a provincia. in. c. sa. ne. nu. 3. de fo. compe. fo. 49.
- 3 Causa cognitio hodie non potest trahi extra provinciam nisi per vnam dietam. in. c. ex parte. B. nu. 1. de fo. compe. fo. 82.
- 3 Causa an possit committi vltra duas dietas extra provinciam. in. c. si significauerunt. nu. 2. de iudi. fo. 45.
- Causa criminalis clerici a solo episcopo cognoscitur. in. c. si diligenti. nu. 29. de fo. compe. fo. 75.
- Causa si fuit simpliciter commissa intelligitur tam de possessoria quam petitoria tamen est in optione actoris a qua incipiat. in. c. i. num. 6. de sequest. pos. et fruct. fo. 221.
- Causa que habent adiunctam conneritatem quandam debent vni iudici committi: ne cause continentia diuidatur. ibi. nu. 14.
- Causa que potest continere possessorem et petitorum si simpliciter com mittatur videtur commissa cognitio tam in possessorio quam in petitorio: alias secus nisi incidenter. ibi. nu. 5.
- 2 Causa meri et misti imperij de iure canonico subdelegantur. in. c. venerabile. nu. 13. de offi. deleg. fo. 100.
- 3 Causa cognitio si est commissa alicui non videtur ei commissa decisio nisi si specialiter committatur. in. c. cum ad sedem. nu. 2. de restitu. spo. fo. 185.
- 3 Causa summaria dicitur vbiunque versat causa super qua sententia lata non infert magnam preiudicium nec totaliter decidit quin possit in alio iudicio grauamen reparari. in. c. cu3 dilecta. nu. 24. de cōfir. vt. vel inuti. fo. 142.
- 3 Causa clericorum non tractantur secundum consuetudines laicales. in. c. quod clericis. nu. 1. 6. 8. 10. 11. 17. 19. 24. 20. 21. de fo. compe. fol. 68.
- 6 Causa cessante an cesset effectus. in. c. suggestum. numero. 5. de decimis. folio. 146.
- 7 Causarum in decisionibus recurri potest ad nouum et vetus testamentum. in. c. per venerabilem. nu. 14. qui fil. sint legi. fo. 43.
- 4 Causa consanguinitatis tunc dicitur spiritualis quando tractatur de matrimonio contrahendo vel dissoluen do. in. c. ceterum. num. 1. de testi. co. gen. fol. 92.
- 2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse productus. Anto. in. c. sane. nu. 2. de renun. fo. 17.
- 7 Causa an possit committi a sede apostolica monachis qui sunt in ecclesiis cathedralibus. in. c. cum olim. cl. h. nu. 13. de priui. fo. 156.
- 7 Causa incidentia non semper ampliunt iurisdictionem et hoc est verum quo ad iudicem secularem: quia est incapax cognoscere de spiritualibus. in. c. latoz. nu. 7. qui fil. sint legi. fo. 39.
- 3 Causa spiritualis que remittitur ad ecclesiasticum an cognoscat ordine iudiciario seruato. in. c. tuam. nu. 15. de ordi. cog. fo. 150.
- 3 Causa temporales clericorum possunt per ordinarios laicis committi. in. c. tua nobis. nu. 4. de appel. fo. 134.
- 1 Causa non potest committi appellatione remota nisi per solum papam. in. c. i. nu. 1. de rescrip. fo. 43.
- 2 Causa potest delegari vel subdelegari reseruato consilio delegantis in decidendo eam. in. c. si pro debilitate. nu. 6. 8. de offi. deleg. fo. 73.
- 7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto et a pena liberat. in. c. i. nume. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 6 Causa impulsiva cessante non cessat effectus: secus cessante causa si. in. c. magne. nu. 1. 4. de voto et vo. re. fo. 177.
- 2 Causa restitutionis in integrum potest vtroque iure delegari. in. c. causa restitutionis. nu. 2. de restitu. in integ. fo. 163.
- 1 Causa quando dicatur summarie commissa. in. c. quia propter. nume. 17. de elec. fo. 164.
- 6 Causa intelligitur de propinqua non autem de remota. in. c. de cetero. nu. 3. de homi. fo. 110.
- Causa remota an et quando puniatur remissive. ibi.
- 3 Causa si est commissa vel delegata inutiliter ordinario et partes coram eo litigarunt an valeat processus. in. c. cum ex officio. num. 33. et 38. de prescrip. fol. 38.
- 7 Causa accessoria commissa videtur si principalis est commissa. in. c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vi. et vo. fo. 50.
- 2 Causa non que dicatur ad hoc vt quis audiatur ex tali causa ad illud quod alias fuit sibi denegatum. in. c. beneficio. nu. 4. de restitu. in integ. fo. 164.
- 2 Causa matrimoniales non solent committi de stylo curie nisi solis capitulis. in. c. causam. nu. 1. de offi. deleg. fo. 80.
- 2 Causa legitime ad accusandam suspicionem iudicis. in. c. causamque. nu. 3. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 Causa si pendet coram delegatis ordinarius debet filere. in. c. cum dilectis. nu. 1. de pur. cano. fo. 164.
- 1 Causa cessante impulsiva an cesset effectus. in. c. postulasti. nume. 1. de rescrip. fol. 72.
- 3 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem prelatum prescribi. in. c. auditis. nu. 6. de prescrip. fo. 34.
- 7 Causa falsa si est expressa in sententia sententia est nulla et quid si plures cause exprimantur. in. c. per tuas. nu. 5. et 6. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 2 Causa dotis est fauorabilior quam causa alimentorum. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. fo. 169.
- 1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinem iudicium. in. c. dudum. cl. h. nu. 28. de elec. fo. 178.
- 7 Causa si est commissa examini alicuius non censetur commissa eius diffinitioni: sed diffinitio debet reseruari et remitti ad delegantem. in. c. cu3 dilectus. nu. 2. de calum. fo. 76.
- 2 Causa grauis quando dicatur et quo respectu. in. c. h. num. 9. de procura. folio. 140.
- 6 Causa quando concurrunt due in eadem re vna potentior alia: illa preualet que potentior est. in. c. cum non. nu. 3. de deci. fo. 154.
- 3 Causa suspicionis est proponenda coram iudice qui allegatur suspectus sed est probanda coram illis qui de tali suspicionem habent cognoscere in. c. secundo requiris. nu. 1. de appel. fo. 110.
- Causa suspicio nis si non fuit coram iudice opposita non poterunt arbitri super ea cognoscere. ibi. nu. 6.
- 3 Causa meri et misti imperij de iure canonice delegantur: et quid de iure re ciui

Super Lectu. Panormitani.

- re ciuili. in repeti. c. si quis contra clericum numero. 29. de foro compe-
tenti. fo. 56.
- 1 **Causa** dotis est mixti fori. in repe. c. ecclesia sancte Marie. nu. 21. de con-
stiti. fo. 25.
- 5 **Causa** quare appellatur ab interlocutoria est proponenda coram iudice
a quo est iustificanda coram iudice ad quem. in. c. vt debitus. nu. 5. 6. 7.
8. de ap. fo. 126.
- 7 **Cause** matrimoniales vel litere indulgentiales non conceduntur per in-
feriorem prelatum episcopo nisi competat de iure speciali. in. c. accedeti-
bus. nu. 1. de exco. prela. fo. 147.
- 1 **Causa** prudentie si fuerit commissa alicui intelligitur commissa tanq[ua]m
viro prudenti. in. c. ne imitatis. nu. 1. de consti. fo. 20.
- 5 **Cause** maiores de quibus vide remissive sunt deferende ad decisionem
sedis apostolice. in. c. vt debitus. nu. 9. 7. 37. de ap. fo. 126.
- 1 **Causa** iusta iniuriandi mitigat penam quam debet incurrere iniuriatus.
in. c. olim ex literis. nu. 6. de rescrip. fo. 71.
- 2 **Cause** meri imperij possunt de iure canonico delegari. in. c. quod sedes.
nu. 4. de offic. ordi. fo. 116.
- 3 **Cause** cognitio non est semper de substantia actus. in. c. si. nume. 17. de
ferijs. fo. 141.
- 3 **Causa** vttrum sit inferenda in snia. in. c. examinata. nu. 8. de iud. fo. 37.
- 3 **Causa** matrimonialis spectat ad ecclesiasticum siue agatur de eius sub-
stantia siue maritus petat vxorem vel contra. in. c. ex conquestione. nu. 2.
de resti. spo. fo. 175.
- 5 **Causa** allegata ad reprobandum iudicem vel appellandum ab eo si non
fuit probata vel si eam pars non prosequatur potest iudex ad vltiora
procedere. in. l. cum speciali. §. porro. nu. 1. de ap. fo. 130.
- 1 **Causa** noua superueniens inducit actum qui alias non poterat fieri. in
c. si. nu. 10. de consue. fo. 105.
- 3 **Cause** meri et mixti imperij de iure canonico delegantur et quid sit de ius-
re ciuili. in. c. si quis contra. nu. 34. de fo. compe. fo. 53.
- 5 **In** causa limitum terminandorum quo ordine sit procedendum. in. c. q[ua]r-
inducante. nu. 9. de prescrip. fo. 27.
- 3 **Cause** iuste litigandi que excusant a condemnatione expensarum. in. c. si
nem. nu. 2. 2. de do. et contu. fo. 201.
- Causam** iustam litigandi habes in aliqua parte iudicij et in aliqua non
an excusetur ab expensis. ibi. nu. 23.
- 3 **Causa** simpliciter et de plano non seruat iuris ordine non potest com-
mitti a nemine nisi a papa. in. c. venerabilis. nu. 8. de iud. fo. 44.
- 5 **Cause** minime dicuntur quando sumptus litis sunt maiores q[uam] ipsa cau-
sa. in. c. de appellationibus. nu. 5. de ap. fo. 95.
- Cause** merita si non possunt probari in curia debent committi in partis
bus. in. c. scriptum. nu. 1. de elec. fo. 160.
- 2 **Cause** maiores sunt referende ad papam et que sunt maiores cause. in. c.
si. nu. 3. de transla. epi. fo. 2.
- 2 **Cause** quedam iudicis recusandi. in. c. insinuante. nu. 2. 3. 4. 6. 10. de off.
deleg. fo. 88.
- 2 **Cause** meri et mixti imperij sunt delegabiles de iure cano. in. c. si. nume. 3.
de offi. ordi. fo. 123.
- 1 **Cautela** est q[uod] si pars dicat in presentia iudicis p[re]stet q[uod] no[n]
intendo consentire in vos tanq[ua]m in iudicem co[m]peten-
tem: et hac protestatione salua dicit q[uod] valet talis protestatio: nec tollitur
per verba subsequencia vnde iudex non potest illum condemnare vt con-
tumace: q[uod] no[n] dicitur co[m]parere ex quo protestat q[uod] non intendit consen-
tire vt in iudicem: et ideo sis cautus vt addas in protestatione ista ver-
ba nisi quatenus de iure teneor. in. c. cum. 20. de consti. folio. 28.
- 2 **Cautela** est vt aduocati et procuratores apponant in fine libelli et articu-
lorum q[uod] non astringunt se ad probandum nisi ea que necessario incum-
bunt. in. c. q[ua]r. nu. 8. de rescrip. fo. 45.
- 1 **Cautela** est cum dubitatur an aliqua debeant interesse electioni et tem-
pus instat q[uod] commode non potest recipi probatio an de iure hoc eis co[m]p-
petat: debent enim admittere cum protestatione vt eorum voces valeant
si et inq[ua]ntum appareat postmodum eos debuisse interesse. in. c. cum ana-
nu. 2. in. vi. no. de elec. fo. 171.
- 6 **Cautela** bona est q[uod] in quolibet contractu faciat prestari iuramentum.
in. c. cum venissent. nu. 25. de insti. fo. 54.
- 6 **Cautela** est in impetratione beneficij per alium possessi vt non dicas illu-
d simpliciter vacare: sed de iure. in. c. cum nostris numero. 20. de con-
ces. preben. fo. 60.
- 6 **Cautela** est q[uod] si iudex fert sniam et vult exprimere ad decorem suum co[m]m-
seruandum aliquam causam adijciat dictionem: maxime et ex pluribus
alijs causis et. nam tunc videtur mortuus non solum ex causa expressa
sed ex alijs tacitis. in. c. ex parte. nu. 19. de conces. preben. fo. 62.
- 6 **Cautela** est cautorum aduocatorum in libello et alijs scripturis vt nu[n]q[uam]
dicant illum esse prelatum: sed q[uod] asserit se prelatum. in. c. ex ore. nu. 5. de
his que fi. a ma. par. ca. fo. 72.
- 6 **Cautela** est vt contrahens cum prelato semper stipuletur de euictione
vt saltem re euicta habeat regressum contra prelatum. in. c. ad audien-
tiam. nu. 5. de reb. eccl. non alie. fo. 78.
- 6 **Cautela** est si quis velit emere aliquid ab ecclesia vt episcopus prius

- generaliter interponat decretum. pronuntiando ip[su]s re ecclesie pos-
sessori et dari licentiam alienandi: postea vero poterit ipse episcopus
vel alius palam emere: in hoc t[ame]n dicit esse cogitandum quo ad ipsum. in
c. possessiones. nu. 1. de reb. eccl. non alie. fo. 77.
- 6 **Cautela** est quando quis per dilationem habitus per annum non inten-
dit profiteri vt protestetur expresse q[uod] hoc non intendit. in. c. vt clerici. nu.
3. de reg. fo. 156.
- 6 **Cautela** est q[uod] vbicunq[ue] notari[us] errauit in scriptura: ita vt oporteat rade-
re aliquid et iterum reponere vel facere aliquam lineam in margine de-
bet notarius ad euitandam suspicionem in si. instrumenti facere mentio-
nem qualiter ipse rasi tale verbum et. vel q[uod] facit talem lineam in mar-
gine. in. c. cum venerabilis. nu. 8. de reli. do. fo. 186.
- 6 **Cautela** q[uod] volens ecclesiam de nouo dotare: vt expresse dicat q[uod] pro do-
te illa bona largitur. in. c. quoniam. nu. 10. de iure pa. fo. 190.
- 7 **Cautela** est in impetranda dispensatione super affinitate vt facias men-
tionem de publica honestate. in. c. sponsam. nu. 3. fo. 4. de spon. et in. c. n[on]
debet. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 **Cautela** est vt prius matrone faciant lauare mulierem arctam in aqua ca-
lida et diu ibidem morari: nam per medicinas reddunt se quandoq[ue] ar-
ctas quibus predicto modo est obuiandum ne separetur matrimoniu[m].
in. c. fraternitatis. nu. 4. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 **Cautela** est vt semper fiat donatio propter nuptias ipsi mulieri vt mu-
lier possit lucrari propter adulterium mariti. in. c. si. de dona. inter vi. et
vro. nu. 12. fo. 53.
- Cautela** bona datur conducenti rem aliquam: vt pro obseruantie con-
tractu recipiat obligationem omnium bonorum ipsius locatoris: nam
tunc cum habeat ius in re locata non potest expelli per successorem etiam
singularem. in. c. si. nume. 8. ver. et super hoc. ne prela. vi. suas. fo. 93.
- Cautela** est vt semper eligas sacerdotem et meliorem et sanctiorem: quia
oratio porrigenda est per benedictum: contritum et penitentem: na[m]q[ue]
si is qui displicet ad intercedendum mittitur: irati animus ad deteriora
prouocatur. i[tem] q. viij. in grauib[us]. Abb. in cle. i. de reli. et vene. san.
- Cautela** est vt habeatur specialis licentia presbytero proprio tam de sa-
cramentis conferendis qua[m] de ipso religioso conferente: et de parochia-
nis qui sacramenta illa sunt percepturi: vt sic specialitas referatur tam
ad sacramenta qua[m] ad co[n]ferentem et recipientem. Abb. in cle. i. de priu.
- 7 **Cautela** pro sponso qui vult impedire sponsam ne cum alio contrahat
in. c. i. nu. 7. de ma. contrac. contra inter. ec. fo. 37.
- 7 **Cautela** pro parentibus qui filios susceperunt illicite ex secunda vxore
quo ad bona in. c. veniens. nu. 5. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- Cautela** pro matre que filios peperit ex adulterio quo ad bonorum suc-
cessionem. ibi.
- 7 **Cautela** per volentem matrimoniu[m] contrahere adoptione non obsta-
te. in. c. vnico. nu. 2. de cognat. lig. fo. 28.
- 6 **Cautela** est si testator relinquat vxori vsumfructum bonorum suorum
si caste vixerit vt addat et vitam vidualem seruauerit pro euitandis opi-
doct. q[uod] intellige nisi de voluntate testatoris vel de co[m]muni v[er]bo loquen-
di aliud appareat. in. c. vt clericorum. nu. 5. de vita et bone. cle. fol. 7.
- 7 **Cautela** est optima ad faciendum perdere priuilegium clericale co[n]stitu-
tis in minoribus non deferentibus habitum vt moneantur ad illud de-
ferendu[m] vt postea si no[n] deferant perdant illud. in. c. q[ua]r. nu. 3. de apost. f. 105.
- 5 **Cautela** ad lites breuiandas vt iudex in citatione inferat tenore libelli et
presigat terminum ad comparandum et dilatorias proponenduz vel ad
respondendum libello. in. c. pastoralis. nu. 25. de exco. fo. 6.
- 5 **Cautela** aduocati epi contra quem testes producuntur sunt super pres-
criptis iurium episcopaliu[m] vt de singulis figillatim interrogentur per
examinatorem. in. c. auditis. nu. 15. de prescrip. fo. 34.
- 5 **Cautela** est vt non prosequas appellationem in termino vadat ad iudi-
cem a quo et de facto renuntiet appellationi et dicat se velle prosequi co[m]m-
ram eo tunc enim tenebitur eum ad actus vltiora citare. in. c. directe. nu.
7. de appel. fo. 108.
- 6 **Cautela** ad euitanduz simonia[m] vt onera diuino: et celebrato: et opponat
tur rei et postmodu[m] res tradat simpliciter tunc cu[m] transibit res cum illis
oneribus sed ad hoc possit cauillari. in. c. significatu[m]. nu. 7. de preb. fo. 26.
- 6 **Cautela** ad perpetuatione[m] statuti vt singuli iurent co[n]t[ra]ta in statuto non
habita mentione de statuto et vt iurent q[uod] etia[m] collegialiter non co[n]traue-
niant subsistente causa postmodu[m] co[n]cernente fauore publicu[m] possunt co[n]-
trauenire. vide glo. no. xi. di. in bis. in. c. dilecto. num. 21. de preben. fo. 35.
- 6 **Cautela** quod quis approbet sententiam respectu articuli facientis pro-
se et respectu alterius facientis contra appellet. nam tot videntur senten-
tie quot sunt articuli. l. etiam. ff. de mino. ista est bona practica quam tra-
didit Abbas in. c. raynaldus. in. vj. no. de testa. nu. 7. fo. 127.
- 2 **Cautela** est vt quis petat se restitui contra talem contractum ac etiam
se reduci ad illum statum in quo erat tempore contractus. in. c. cum ex
literis. nu. 19. circa medium. vers. dicit tamen. de resti. in integ. fol. 160.
- 2 **Cautela** est vt aduersus sententiam principis ipotius incedat per viam
restitutionis quam supplicationis quod intellige quado vtrunq[ue] reme-
diu[m] concurrat: quia subest causa petendi restitutionem. in. c. iuscita. nu.
10. in fi. de resti. in integ. fo. 158.
- 6 **Cautela** est vt q[ui]s p[er]uret sibi plures collationes seu institutio[n]es eiusdem

Repertorium singularium materiarum

- beneficij ne per secundam videatur renuntiare prime et hoc est tutum quando quis dubitat de validitate prime collationis. *ter. est in. c. post electionem. de concess. preben. et in. c. et ibi Abb. nume. 2. de arbi. et in. c. cum olim. cl. ij. nu. 17. de priui. fo. 164.*
- 7 Cautela ad hoc ut carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium. *in. c. per tuas. nu. 7. de condi. appo. fo. 20.*
- 2 Cautela quod citatus impeditus mittat excusatorem ad iudicem ad faciendum fidem de impedimento. *in. c. querelam. numero. 4. de procura. folio. 140.*
- 2 Cautela optima est si quis vult evitare infamiam quod soluat condemnationem ante sententiam et euadet sic iudicium. *in. c. at si clerici. num. 27. ad fi. de iudi. fo. 14.*
- 3 Cautela est in practica ut in vniuersalibus et generalibus iudicijs non restringas te in libello ad certam speciem sed facias conclusionem vniuersalem vel generalem. *c. ij. ultra medium. post nume. 25. ante ver. quando qd vult. de libel. obla. fo. 97.*
- 4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis ut in articulis ponatur copula et ut articuletur et dicatur quod per quadraginta annos et per totum illud tempus possedit. *in. c. licet causam. numero. 11. de proba. fol. 21.*
Cautela est cum timetur de variatione testium ut prius faciat extra iudicium coram testibus confiteri cum iuramento. *in. c. per tuas. num. 11. de proba. fo. 26. et in. c. dilectus. nu. 7. de capel. mona. fo. 188.*
- 4 Cautela est ut si presumptio violenta moueat iudicem ad sententiam proferendam faciat illam scribi in actis alias si appellaretur ex actis sententia non iustificaretur licet ipse iuste fuerit motus iudex tamen ad quem cui de hoc non constat iuste retractaret sententiam. *in. c. aucte. nu. 5. de presump. fo. 115.*
Facit quod voluit *Bar. in. lucius. ff. de his qui no. infra.*
- 7 Cautela pro scholaribus et alijs volentibus recedere ut non detineantur. *in. c. latet. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 39.*
- 2 Cautela est ut si vis liberari generaliter facias transactionem multum generalem et non parcas verbis ut puta dicatur quod partes venerunt ad transactionem compositionem et conventionem et conuenerunt et transigerunt super omnibus actionibus et super omnibus rebus cognitis et contentis et incognitis tam in hac quam in qualibet alia. *in. c. j. nume. 6. in fi. de transac. fo. 134.*
- 2 Cautela est ad evitandas opiniones ut antequam quis patiaturs describi in instrumento fieri illo potest pretendere aliquod preiudicium. *in. c. ex literis. nu. 5. vers. idem si fuit. de transac. fo. 136.*
- 1 Cautela est quod si instrumentum siue priuilegium coactum manu publica habeat sigillum appensum licet perdatur sigillum vel destruat non per hoc corrumpit fides instrumenti quia sufficit auctoritas notarij. in tellige quando scriptura habet omnia signa publicatis ideo cautum est ut collationes beneficiorum et similia fiant per manum publicam ne destructo sigillo prelati corrumpat fides instrumenti. *in. c. innotuit. nume. 15. de elec. fo. 138.*
- 2 Cautela est in libello ut pars petat expensas factas et faciendas in futurum et admittitur hec petitio incerta. *in. c. auditis. nu. 11. de procu. fo. 143.*
- 2 Cautela est ut in rebus arduis et ponderosis inseratur sigillum vniuersitatis in instrumento quia presumptio est quod vniuersitas legitime actum explicauerit nisi probetur contrarium. *in. c. unico. nume. 9. de synodi. fol. 148.*
- 3 Cautela et practica optima excludendi deliberatorias inducias que dari solent reo ad respondendum et deliberandum super contentis in libello ut in citatione ponatur copia rescripti vel aliquid aliud ex quo certificetur reus super quo est conueniendus et qua actione. *in. c. preterea. nu. 2. de dila. fo. 134.*
- 3 Cautela est ut prebatur expresse possessio tempore spoliationis ad consequendam restitutionem de facili. *in. c. cum ecclesia. nu. 20. de cau. poss. et proprie. fo. 154.*
Cautela et concilium ut possit relinqui filio emancipato minus legitima portione et testamentum non sit nullum. *Barto. in. l. cum ex filio. nu. me. 3. ff. de vulg. et pup.*
Cautela quod quando causa committatur consilio sapientis ut iudex qui postea iudicauit non teneatur in syndicato. *Barto. in. l. si conuenerit. nu. 4. de re iudi.*
Cautela ut quis promittens velle posse conueniri alibi quam in loco contractus est ut dicatur promittit se soluturum perusij semis florentie etc. *Barto. in. l. si quis. nu. 2. C. de pac.*
Cautela pro capiendos debitore in domo ut pro aliquo contemptu iudicis condemnatur quia tunc poterit in domo capi ut carceratus pro debito ibi recommendari. *Bart. in. l. si. nu. 3. ff. ad leg. iul. pecu.*
Cautela quando tutor accusat aliquem quod dicat in accusatione talis tutor nec adijciat tutorio nomine. *Bart. in. l. si cautiones. nu. 2. C. qui accus. non pos.*
Cautela quod qui agit causam communem promittat aduocato salaria communi nomine. *Bar. in. l. ex parte. ff. respondi. nu. 3. ff. de her.*
Cautela ut articuletur de scientia et patientia aduersarij. *Barto. in. l. si aquam. nu. 9. C. de seru. et aqua.*

Cautela ut producat instrumentum falsum interrogetur an velit ut dicto instrumento. *Bar. in. l. diuus. nu. 1. ff. ad leg. cor. de fal.*

Cautela ut inquisitus de causa ante condemnationem soluat ad hoc ut evitet infamiam. *Bar. in. l. infamem. col. fi. nu. 11. ff. de pub. iudi.*

Cautela ne damnatus pro iniuria et leui sit infamis ut talis ante condemnationem soluat quia postea absoluitur. *Bar. ibi. nu. 12.*

Cautela quod quando bannitus capitur iudex vel per confessionem eius vel per probationes faciat apparere esse illum hominem et idem corpus. *Bart. in. l. inter stipulantem. ff. si sitibum. in fi. nu. 13. ff. de ver. ob.*

Cautela ut quando quis credit se firmiter condemnandum ex causa famosa ut soluat antequam lis contestetur et evitabit infamiam. *Barto. in. l. ictus fustium. nu. 5. ff. de his qui not. infra.*

Cautela quod semper in actis ponatur pro parte presente. *Barto. in. l. centum confessus. ff. si quis absentem. nu. 1. ff. de confes.*

Cautela est ut timens ne quis cogatur contrabere quod clam protestatur quod si facit non facit voluntarie et an talis cautela sit bona. *Bar. in. l. qui in aliena. ff. si in fi. nu. 6. ff. de acqui. here.*

Cautela ut in fideicommissis apponatur clausula prout sibi videbitur voluerit et placebit. *Bar. in. l. lucius titius. nu. 5. ff. de fideicom. liber.*

Cautela quod quando stat per iudicem quod appellas iudex protestetur et appellet coram honestis personis. *Bar. in. l. j. ff. dies. nu. 4. ff. quando ap. fit.*

Cautela quando iudex est absens quod syndicus et bannitus compareant in termino ad tribunal et protestantur. *Bar. in. l. ex quacunque. ff. si ad fi. nu. 9. ff. si quis in ius voc. non ierit.*

Cautela ut quando quis asserit se procuratorem alicuius ut non negetur nec fateatur ipsum procuratorem. *Barto. in. l. j. ad fi. numero. 14. C. de procur.*

Cautela quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore vel curatore vel ab alijs administratoribus ut semper faciant in refutatione inferi causam alias non teneret vide *Barto. in. l. j. numero. 2. C. de apochis publi. lib. x.*

Cautela quod si sunt protestationes ut apponatur clausula nisi et quatenus apparebit eum teneri. *Bar. in. l. cum quis. ff. si quis pro reo. nu. 4. ff. de solu.*

Cautela pro instructione aduocatorum. *Barto. in. aut. qui semel. col. fi. ver. quero an in alia. nu. 31. C. de proba.*

Cautela ut apponatur clausula ad hoc ut tollatur conditio indebiti. *Bar. in. l. sitibus. ff. idem quod finit. nu. 5. ff. de condi. inde.*

Cautela ponenda in instrumento emptionis ut appareat pretium fuisse se solum de communum pecunia. *Bar. in. l. j. nu. 3. C. pro socio.*

Cautela quod assessor in actis faciat registrari quod iudex diligenter examinavit utrum ex vulnere esset remanens cicatrix et ipso diligenter examinatio medicus hoc retulit alias non valet. *Bartol. in. l. semel. numero. 1. C. de re mili. lib. xij.*

Cautela quod pater non possit donationem causa mortis factam per filium ipso patre consentiente reuocare. *Bart. in. l. si cum filius. ff. si vero pater. ad fi. nu. 5. ff. de dona.*

Cautela in contractibus in quibus requiritur quod pecunia solvatur presentia et quantitas sit magna ut pecunia appareat quando ita de facili non reperiretur. *Bart. in. l. singularia. col. fi. nu. 26. ff. si cer. pet.*

Cautela ut in dilatione insolutum apponatur clausula quod si res cui natus remaneat actio in pristino statu. *Bart. in. l. eleganter. numero. 4. ff. de pig. act.*

Cautela quando tortus absoluitur quia non confitetur nec constat de delicto quod iudex faciat scribere in actis quod tortura fuit habita cum modeamine. *Bar. in. l. que sine. nu. 1. ff. de questio.*

Cautela quod citatus infirmus mittat excusatorem qui infirmitatem iudici notificet. *Bar. in. l. non exigimus. ff. si quis in iudicio. in fi. nu. 3. ff. si quis cau.*

Cautela quod nuncians faciat redigere in scriptis quantum sit factum de opere tempore nuntiationis. *Bar. in. l. de pupillo. ff. meminisse. nu. 4. ff. de ope. no. nun.*

Cautela quod actor etiam si super mandato disputatur compareat et contumaciam rei accuset. *Bart. in. l. si finita. ff. iulianus. colum. ij. ver. quid. nu. 15. ff. de dam. infec.*

Cautela quod fideiussor promittat representare reum statim et quod renuntiet beneficio de fideiussoribus. *Bart. in. l. si quis. nu. 5. ff. de custo. reo.*

Cautela quod pro vendendis rebus ciuitatis ciuitas faciat statutum. *Bar. in. l. prohibere. ff. plane. nu. 2. ff. quod vi aut clam.*

Cautela quando venditur vel donatur res quod non possit alienari et si alienetur dominium reuertatur ad primum. *Bartol. in. l. si quis possessio nem. nu. 3. ff. de acqui. pos.*

Cautela ut iudex mittat pro testibus ut declarant dictum quod inter eos videtur contrarietas. *Bar. in. l. j. creditum. ad fi. nu. 10. ff. si cer. pet.*

Cautela ut in contractibus tam emptionis quam conductionis ponatur clausula faciens eum procuratorem in rem suam ita ut deinde etc. *Bar. in. l. j. ad fi. nu. 4. ff. de superfi.*

Cautela quod iudex pronuntiat citatum contumace nisi infirmitas vel absentia probetur per accusatorem. *Bar. in. l. questum. nu. 5. ff. de re iudi.*

Cautela quando agitur ex contractu ut probetur contractum esse factum ante iudicium. *Bar. in. l. non potest videri. nu. 1. ff. de iudi.*

Super Lectu. Panormitani.

Cautela ut fiant positiones qđ sint plures eiusdem nominis. Barto. in l. si rem. nu. 1. ff. de rei vendi.

Cautela ut pars non intret in possessionem ex primo decreto sine executoris vel iudicis autoritate alter amittit ius suum. Bar. in l. finita. §. iulia nus. col. v. vers. secundo quero. nu. 21. ff. de dam. infec.

Cautela pro aduocato qđ suspicatur aduersarium probare de proprietate qđ faciat positiones et articulos qđ ipse possidet clama te respectu possessionis. Bar. in l. si de eo. §. si feruum. ad fi. nu. 4. ff. de acqui. pos.

Cautela per quem venditor cogitur satisfacere qđ emptor faciat sibi moneri questionem. Barto. in l. i. §. stipulationum. numero. 2. ff. de preto. stipula.

Cautela ut in libello dicatur agit et agere intendit. Bar. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. col. fi. nu. 8. ff. de verbo. obli.

Cautela ut ille qui dat dotem minori expressam obligationem cum iuramento recipiat. Bar. in repe. l. si constante. col. xij. vers. sed pone. nu. 79. ff. solu. matri.

Cautela ut certificetur minor contrahens de beneficio restitutionis in integrum. Bar. in l. sciendum. col. ij. vers. et istud facit. nu. 8. ff. de verbo. obli.

Cautela ut res prohibita alienari alienetur. Bar. in l. sed si. §. item quoniam. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tute.

Cautela pro teste qui primo examinatus iterum examinatur ut patet si bi prius testificata exhiberi. Bar. in l. eos qui. col. fi. vers. quero. nu. 5. ff. ad leg. cor. de fal.

Cautela pro teste quod in secundo testimonio dicat: prout sibi videtur modo et si apparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit et. Bar. ibi. nu. 7.

Cautela quando testis dicit extra iudicium, scio hoc tantum et non plus quod scribatur eius dictum coram testibus. Bar. ibi. nu. 8.

Cautela relinquendi filio spurio ut scilicet contrahat societatem cum aliquo et subinde pater instituat socium. Bar. in l. si is. in fi. nume. 6. ff. de libe. lega.

Cautela quando reuocatur iudex in tribunali fiat productio quedam omnium actorum celebratorum coram precedente iudice. Barto. in l. ij. col. ij. vers. tertio modo. nu. 6. C. de eden.

Cautela ut apponatur quando fit proclama ut inueniatur quis sit heres ut dicatur vel sit qui velit dicere se heredem vel bonorum et hereditatis possessorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transac.

Cautela ut in conuentionibus que fiunt super testamento apponatur inspectis et cognitis verbis testamenti. Barto. in l. de his. nume. 5. ff. de transac.

Cautela pro rusticis ut quando recipiunt aliquam iniuriam dicant pro testor ex parte protestantis ne hoc facias et arripient iter ad ciuitatem: quia factum post talem protestationem debet reuocari. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. ver. tu sustineas. col. fi. nu. 28. de ope. no. nun.

Cautela ut fiant articuli de bonitate et legalitate notarii in probatione vel reprobatione instrumenti. Barto. in l. in exercendis. col. fi. nu. 15. C. de fide instrum.

Cautela ut minor non litiget cum procuratore constituto a seipso cum iuramento: quia non haberet beneficium. l. minor. ff. de minoribus. Bar. in d. l. minor. la. iij. nu. 1.

Cautela in protestationibus seu denuntiationibus de soluendo inferatur certum tempus. Bar. in l. emilius. nu. 2. ff. de mino.

Cautela ut condemnandus ex aliqua causa infamiam irrogante ut soluat ante condemnationem. Bart. in l. iurandum. §. cum res. nu. 2. ff. de iureiuran.

Cautela quando minor litigat cum ecclesia ut restituatur. Bar. in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 2. ff. de mino.

Cautela ut fideiussor in maleficiis teneatur etiam ad augmentationem pene. Bar. in l. i. nu. 5. ff. de in lit. iuran.

Cautela quando in libello dicitur peto pronuntiari bene appellatum et reuocari attentata caueat appellator ne contestetur lis super libello. Bar. in l. i. nu. 5. ff. nil noua. appel. pen.

Cautela ut articuletur de titulo quesito ante litem contestatam. Bart. in l. matrem. nu. 7. C. de proba.

Cautela pro iudice ut in syndicato doceat se filium familias. Bar. in l. si filius. iudex. nu. 2. de iudi.

Cautela quod vulgariter scribantur verba testis deponentis in vulgari quando non possunt redigi in latinum. Bart. in l. si quis filabus. nu. 5. ff. de testa. tut.

Cautela qđ notarius scribat in testamento causam quando testator apponit conditionem inhumanam vel fatuam. Bar. in l. quidam in suo. nu. 2. ff. de condi. insti.

Cautela ut aduocatus partis contra quam testis aliquid falso dixerit interroget partem. Bar. in l. si falsos. nu. 3. et de fal.

Cautela qđ quando accusatur de falso dicatur scienter et dolose. Bart. in l. nec exemplum. nu. 1. C. eo.

Cautela ut assessores quando capiunt aliquem bannitum faciant ipsum confiteri quod est idem homo qui fuit bannitus et. Barto. in l. demonst ratio. in. vi. q. numero. 13. ff. de condi. et demon.

Cautela ut iudex faciat scribi notario sicut quolibet die et hora congrua sedet ne teneatur in syndicato. Barto. in l. ij. numero. 1. C. de statu. et imagi.

Cautela pro iudice qđ procurator comparet qđ dicat qđ vult qđ compareat dñs ad respondendum: qđ melius instructus vel legalior et est communis practica. Bar. in l. ij. §. defendi. nu. 3. ff. qui ex cau. in pos. ea.

Cautela qđ in commissione vel relatione executionis ponatur incipiendo primo a minus damno. Bar. in l. a diuo pio. §. in venditione. numero. 8. ff. de re iudi.

Cautela qđ quando fertur sententia contra contumacem in sententia inseratur visis citationibus de eo factis et visa contumacia. Bar. in l. multum. nu. 4. ff. de condi. et demon.

Cautela ut iudex teneatur condemnare victum victori in expensis. Bar. in l. propterandum. §. finit. nu. 5. C. de iudi. fo. 108.

Cautela ut arbiter procuret partes componere. Barto. in l. si quis iudex. §. recepit. nu. 6. ff. de arbi.

Cautela ut statuatur tempus ad aduendum. Barto. in l. scriptus. nu. 1. ff. de reli. et sum. fune.

Cautela quod quando appellatur a denegatione secunde dilationis causa grauius exprimat et qđ etiam deducatur quando petitur secunda dilatio. Bart. in l. ij. col. pe. vers. tertio principaliter. nu. 23. ff. de appel.

Cautela quod bannito capto producat bannum et qđ bannitus confiteatur qđ est ille talis qui reperitur bannitus et condemnatus pro tali crimine et tali tempore: qđ postea potest executio fieri. Bart. in l. diuus. col. ij. vers. ulterius. nu. 5. ff. de custo. reo.

Cautela quod prestito iuramento pars statim petat testes examinari. Bart. in l. damni. §. sabini. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infec.

Cautela quod infirmus citatus mittat ad iudicem et petat qđ terminus prozegetur. Bar. in l. quesitum. nu. 2. ff. de re iudi.

Cautela qđ qđ quis dubitat condēnari in actione famosa qđ litiget p procuratorem. Barto. in l. furti. §. si quis alieno. nu. 3. ff. de bis qui not. in fa.

Cautela est ut iudex faciat redigi in actis causam suspicionis propter quā fides dictis testium non adhibuit. Bar. in l. testium. §. j. nu. 1. ff. de test.

Cautela ut conductor non expellatur de locatione etiam si bona vendatur. Bar. in l. qui fundum. nu. 1. ff. de loca.

Cautela ut colonus cogatur stare in locatione. Barto. in d. l. qui fundum. nu. 3. ff. loca.

Cautela ut in actu qui fit cum procuratore dicas litigo sub hac exceptio ne salvo si ipsius apparebit post procuratorem quia nolo habere ratum. Bar. in l. inter quos. §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infec.

Cautela ut testes qui inuiti deponere non tenentur quando producuntur facias scribi in actis quod volentes deponunt. Bar. in aut. presbyteros. nu. 3. C. de episco. et cleri.

Cautela ut prohibitio contrahendi habeat impedire translationem dñi: est qđ promittat pena vel interesse si fiat contra et pro tali pena et interesse obligetur illa res que prohibetur alienari: tunc enim propter ius pignoris quod prohibens habet in re impeditur translatio domini: ut tradit Barto. in l. qui absenti. §. j. ff. de acqui. pos. et in l. si creditor. §. si ff. de distrac. pig. que refert et sequitur Paul. de cast. in l. si. ad fi. vers. querunt tamen doc. C. de re. alic. non alie. Alex. in d. §. j. in col. vers. unde Bart. post Old. et idem Alex. consil. lix. incip. viso themate. col. j. vers. quod secundum dubium. in. v. volu. do. Jason. in l. qui rome. §. coheredes. in primo not. ff. de verbo. obli.

Cautela ut mulier secundo nubes et filios habens euitet penas iuris: est qđ faciat filios consentire tali matrimonio: qđ hoc modo mutabit oēs penas: nā pena que imponit matri transeunt ad secunda vota non habet locum qđ transit de voluntate filiorum: ut no. per glo. in aut. de non eligen. secun. nub. circa medium. in ver. copulens. quā pro singulari no. ibi Ange. in prin. in verbo et predicta vera. vbi dicit qđ mater scđo nubes punitur penis inductis in fauorē filiorum qđ nubet filio inuito secus si eo volente: qđ tunc tales penas sustinet per gl. ibi. Et hoc sequit Lud. ro. in consilio cccix. incip. ex thema. vers. quarto. idem probat. in. ij. col. ratione de qua ibi per eum refert similiter. et sequitur do. Pbi. de cas. in consil. cccv. incip. queritur an diuisio. in. ij. col. ver. et pro fundamento. lib. ij. subiungēs qđ consensus etiam tacitus filiorum sufficit et pbatur ex eo quod not. Bal. in aut. ex testamento. colum. pe. vers. sed statim quero. C. de secun. nupt. **Cautela** ut missus in possessionem ex primo decreto non possit eici: est qđ faciat assignari reo terminum intra quem docere debeat de iure suo quia si non docet in termino non audietur postea secundum Ange. in l. a quo. ff. de dam. infec. quem refert et sequitur Paul. de cast. ibi. vers. itez per hanc legem. et similiter refert et sequitur Alexan. in l. si finita. §. iulia nus. col. xvij. ver. item iuxta predicta. eo. tit. j.

Cautela si apparet quem esse procuratorem et subitatur de reuocatione mandati: est qđ prestetur satisfactio de rato sub conditione qđ si appareat mandatum esse reuocatum teneat promissio de rato et non aliter. Bart. in l. pretor ait. ver. venio ad. q. ff. de dam. infec. et ibi Alex. in. j. no. Et cui debeat esse dubium an iudici an parti. vide Bald. in l. j. in. ij. col. vers. secundo quero quando. C. de procu.

Cautela est qđ opponens exceptionē contra executionē sentētie offerat se incōtinenti probaturū: alias non impedit scđm. Bar. in l. si. in fi. C. si ex

Repertorium singularium materiarum

sal instr. quē refert et sequitur Alex. in consi. cxxxvj. incip. visis processibus. in. ij. col. ver. hodie tamen. in. ij. col.

Cautela est qñ spōsalia vel matrimoniz sunt contracta per impuberes etiam proximo pubertati et mulier nō vult ratificare: quia debet statim pubes effecta recedere a marito vel contradicere. *Prepo. Mediolan. in c. continebatur. in. ij. not. de despo. impu.*

Cautela ad enervandū effectū fame est: ut capitule et offeratur probatio q̄ veritas est in contrarium: nam cum veritas prevaleat opinioni. c. veritate. et per totum. vij. dist. prevalebit ista oblatio probationis et fama non operetur suum effectum: ut per eundē *Prepo. Mediolan. in c. tua. in. ij. colum. ver. et sic habetis. de spon.*

Cautela ad excusationem tutorum qñ faciunt aliquem actum dubium: est quod faciunt de consilio attinentium: et tunc si male succedat non tenebitur pupillo de culpa: nam ratione consilij coniunctorum pupilli psumitur abesse dolus et culpa tutoris s̄m Bald. in. l. polla. C. de his qui bus ut indig. quem refert et sequitur Alex. ibi ad fi. et idem voluit *Idau. de ca. ibi in col. fi. ver. interdum est talis.*

Cautela si aliquis est iussus a testatore ad reddendū rationē ad certum tempus sub pena et ad soluendū reliqua que restant si rationes sunt intricate prout plerūq; contingit in mercatorū rationibus ita q̄ non potest de facili revideri intra tēpus quod restat. est q̄ facias q̄ soluat aliquid in quo putat se esse p̄ certo debitore et pro residuo in quo apparebit debitor dare cautiones: nā tūc evitabit penā s̄m Ang. in. l. si se nō obtulit. s̄ ait pretor. ff. de re iudi. quem refert et sequitur *Idbi. cornutus. consi. cclxij. incip. pro evidētia. col. fi. vers. et si dicatur. in. iij. volu. Et ideo si aliquis est condemnatus per iudicem ad reddendū rationem intra mēsem sub pena quo casu intelligat condēnatus ut soluat reliquū pecunie q̄ crit penes eum s̄m Ang. in. l. adversus. C. de usur. et in. d. s̄ ait pretor. et ibi. *Imo. et Moder. et p̄ do. Bal. in. l. i. in primo no. ff. qui satis. cogant. igitur cautela est q̄ condēnatus cōpareat intra mēsem et dicat creditori calcula ratione aliter me debitorē in vno denario: ecce istū denarium: si liquebit me plus debere ecce exhibeo actualiter fideiussores pro residuo isto modo evitabit condemnatus penam ut supra dixi.**

Cautela q̄ obligatus ad rē vendendam ad id perpetuo nō teneatur: est q̄ interpelletur ille cui venditio fieri debet q̄ emat et si fuit in mora per duos menses habebit liberā potestatem vendendi cui vult casus est. in. l. qui romē. s̄ coheredes. ff. de ver. ob. s̄m Lud. ro. in consi. cxxxij. incip. in casu proposito. in. fi.

Cautela ut volens se excusare a tutela vel cura: faciat q̄ intra observationē tēporū de quibus habet in. l. scire opz. ff. de excu. tuto. et insti. de excu. tut. s̄ qui excusare. iudex det curatōrē huic liti pupilli vel adulti quo defendente causam pupilli vel adulti feratur snia: al's snia excusationis tanq̄ lata contra pupillū vel adultum indefensum esset ipso iure nulla: ut docet *Matefi in no. cxxxvj. incip. nota practicam.*

Cautela ut agens commodati ex commodata leni vel levissima culpa dicas in libello te commodasse ad requisitionē ipsius et hoc etiam habes probare: al's nō tenetur nisi de dolo et lata culpa. ad hoc em̄ ut commodatarius teneat de leni et levissima culpa est necesse ut comodati fiat ad requisitionē ipsius: ut tradit *Sali in. l. si ut certo. s̄. inter dū. ff. comodati.* Cautela est ne permittas procedi contra criminolum tanq̄ notorie criminolum nisi prius discussa notorietate: q̄ si procedatur et pronūtiatur contra eum tanq̄ notoriū criminolum non poterit appellare: ut est tex. in. c. cū sit romana. s̄m *Prepo. Mediolan. ibi. in. ij. col. in pe. no. de appel. et in. l. constitutiones. s̄m vnum intellectum. ff. eo.*

Cautela pro cōtrahētib⁹ ut in cōcessionib⁹ nō faciāt scribi q̄ ad censum sit concessio sed in emphiteosim si velint illos nō soluendo iure suo priuari: nam in contractu censuali licet census nō fuerit solutus quis iure suo nō priuatur: ut tradit *Idau. in. c. constitutus. col. fi. ver. secūdo no. sing. de rel. do. quem refert et sequitur do. Idbi. Decius in consi. cxxxij. inci. non fuisset. in. ij. col. ver. similiter in contractu. lib. i.*

Cautela si venditor velit evitare periculū: est q̄ faciat rē mēsurari vel q̄ rei vendite tradat possessionē s̄m Ang. et *Idau. de ca. in. l. ij. C. de peric. et commo. rei vē. quos refert do. Idbi. Decius in consi. cxxxij. incip. viso eleganti. in. ij. col. ver. quibus tamen non ob. lib. i.*

Cautela est si advocatus velit impugnare pactum gratuitū factū a tutore vel curatore ut dicat q̄ debitum erat liquidum: ut tradit Ang. in. l. contra iuris. s̄. ff. de pac. quē refert et sequitur do. *Idbi. Decius in consi. cxxxvj. inci. non patitur. col. fi. ver. sed his lib. ij. Et vide Idunor. in consi. xxxij. incip. duo sunt. ver. venio igitur. lib. i. vbi dicit cōdem conclusionē esse q̄ licet debitum liquidū pupilli remitti nō possit in tutore: secus tamen est a debito non liquido.*

Cautela ut respondens positioni impertinenti nō sibi prejudicet: est q̄ si iudex te arctaverit ad respondendū positioni impertinenti proteſte ris q̄ licet respōdeas positioni hoc facis propter iussum iudicis: tñ non intendis quatenus sint impertinētes illis respondisse vel per responsionem illā tibi prejudicari. ita *Idemi. in prefatio. vi. et in. c. ij. super gloss. in verborationabili. de cōfess. lib. vi. quē refert et sequitur Idpo. Mediolan. in c. sollicitudinem. col. xxxvj. ver. et ideo per hoc membrum. de appel.*

Cautela ut cesset allegatio metus reuerēcialis est quod ex adverso allegetur presentia amicorū vel consanguineorū et probet eorū interuentus

Idau. de ca. post. Bar. et alios. in. l. translationē. ver. et dicit Bart. C. de transac. Adde q̄ idem facit presentia iudicis q̄ amicorū vel consanguineorū s̄m Bar. in. l. frater a fratre. in. xij. col. versicu. tertio. quēro quid de contractu emptionis. ff. de condi. inde.

Cautela pro clerico declināte iurisdictionē potestatis ut evitet penā si tuti punietis declināte: est q̄ clericus nō declinet sed pro suo interesse compareat superior cum reuocans ratione sui interesse. arg. c. si iudex. de sen. excō. li. vi. sicut decimus in seruo. l. seruus. ff. de pub. iudi. et in dño feudi respectu vassalli. c. ex trāmissa. de fo. compe. ita *Bart. in. l. pe. s̄ ad crimē. in. iij. col. ver. itē op. d. l. lucius. ff. de pub. iudi. quem sequitur Idau. in. c. si diligenti. in. fi. de fo. cōpe. dicens hoc esse notandum: refert et sequitur Feli. in repe. c. ecclesia sancte marie. col. xxxij. ver. et retentis predictis. in. iij. q. de consi. vbi etiam aggregat alias quatuor cautelas quas (ut brevitati laborum) non refero.*

Cautela qñ iudex est in calculo ferende snie: est q̄ adversarius faciat alteram partē si reperitur in palatio moneri per iudicē q̄ tali die et hora compareat ad audiendā sniam: q̄ si nō cōpareat habebitur pro vero contumace et non poterit appellare. *Idau. de ca. in. l. ij. vers. sit ergo cautus. C. quō et qñ iud. Et idem dicas si nuntius in presentia iudicis citat presentem partem: q̄ presentia iudicis et partis facit ut illa citatio habeat vim monitionis facta a iudice: ut dicit Bald. in. d. l. ij. in. ij. col. ver. quarto q̄ hic iudex. arg. l. si procuratori presen. ff. de obl.*

Cautela est q̄ emptor stipuletur de evictione tam proprietatis q̄ possessionis et de sumptibus vtriusq; litis et que ex hoc resultabit utilitas. *Bal. in. l. i. ad fi. C. de peric. et com. rei ven.*

Cautela qñ aliquid datur insolutū: est q̄ apponat pactum q̄ si cōtinuat rē evinci q̄ a prima obligatione nō discedatur et que utilitas resultare potest. *Bar. in. l. si quis aliam. in. i. col. ver. alij dicunt. ff. de solu.*

Cautela ut valeat donatio vel promissio facta absenti nullo pro eo recipiente: puta si dicerem in presentia testium ego dono vel promitto titio centum si titius nō esset presens nec aliquis pro eo reciperet nō valeret donatio vel promissio que requirunt consensum duorum: ideo facias q̄ notarius recipiat nomine absentis: alias etiam si absens hoc sciens postea ratificare non valeret quia careret fundamento. *Idau. de ca. in. l. i. s̄. pactum. ver. no. ex ter. ff. de pac.*

Cautela est q̄ actor cōtinuet processum cōtra heredē vel faciat dari curatōrē hereditati iacenti et cōtinuet cū illo et illi faciat citari: q̄ si cōtinuat cum defuncto nihil valet cōtinuatio nec pdesset ignorantia de morte defuncti: ut tradit *Idau. de ca. in. l. pe. ff. quēsen. sine ap. rescin. Adde eundem Idau. de ca. in. l. in summa. s̄. ff. de re iudi.*

Cautela ut procurator substituens possit eam gerere: est q̄ in mandato ponant ista verba q̄ possit substituere et etiā cum substitutus remaneat procurator idē forsan si dōr in mādato q̄ possit substituere semel et pluries ut tradit *Bar. in. l. q̄ si forte. s̄. quid ergo. ver. vltimus not. ff. de solu.*

Cautela ut accusatus pro delicto pro quo in defectū penę pecuniarie corporalis imponit non carceret: est q̄ soluat pecuniā fisco sub cōditione si condemnabitur. *Bar. in. l. i. ver. quēro quid si venit. ff. de cust. reo.*

Cautela q̄ si rei existētis prope flumē aliquis allegaret prescriptionē dicens se tanto tempore prescripisse: est q̄ tu ex adverso alleges munda tionem fluminis et sic dicetur interrupta prescriptio: ut per *Idau. de ca. post bar. et alios in. l. iij. s̄. labeo. ff. de acqui. pos. Et de qua mundatione ne intelligatur vide Alex. ibi.*

Cautela q̄ qñ mercatores vidēt tēpestatē si non dubitant periclitari nō debēt dicere magistro quid acturus sit: q̄ si dicunt q̄ faciat tale quid puta q̄ novem erarret vel aliquid aliud quod sibi resultat in dānum poterit ab alijs repetere tanq̄ de voluntate vel mandato ipsorum fecerit. *Idau. de ca. in. l. si laborante. s̄. si conseruatis. vers. no. cautelam. ff. ad le. rho. de iac.*

Cautela qñ ad impugnādū pactum opponit de insinuatione non facta est q̄ facias articulū q̄ debitum nō erat liquidū vel q̄ nō fuit factum ex mera liberalitate et que ex hoc resultabit utilitas. *Idau. de ca. in. l. contra iuris. s̄. si filius. ver. item no. quod omne pactum. ff. de pac.*

Cautela qñ eris advocatus vel procurator rei quē actor fecit conveniri corā iudice incōpetenti credēs q̄ esset iudex cōpetēs rei: est cū compares pro reo nō debes opponere exceptionē iudicis incōpetētis: q̄ hoc modo instrueres actorē ut cōveniat te corā iudice cōpetētī vñ nihil opponas super incōpetētia iudicis s̄ patiaris q̄ fiat pcessus et postea opponas q̄ irritabis totū pcessum et sniam: q̄ sola sciētia rei non facit illū iudicē cōpetentē: ut dicūt *Bal. et Idau. de ca. in. l. si per errores. ff. de iur. om. iudi. Dicūt tamē q̄ licet ista cautela sit honorabilis tamen in foro penitentie est abstinendum: q̄ docet damnare animas sicut et alibi dicit *Ly. in. l. vnica. C. ut que defunt aduo. vbi dissuadet tales cautelas et reprehendit illos ita malitiose procedentes. dicēs q̄ reportant glorias in hoc mūdo sed in alio penā eternam: ut ita refert Idau. de ca. in. l. edita. col. iij. ver. ideo dicit Spe. C. de eden. vbi in simili dicit esse cautelam q̄ qñ actor producit libellum obscurum vel incertum vel alternatiū nō debet reus petere ut libellus declaret sed dōr simpliciter opponere q̄ libellus non procedit: q̄ male conceptus est ita magisraliter *Spe. in. ti. de libel. concep. s̄. ff. ver. cautus tamen fis.***

Cautela alia ad irritandū pcessum qua vtunt malitiosi procuratores dum res

Super Lectu. Panormitani.

dam respondent libello: in fine responsionis sue caute dicunt et petit iurari de calumnia et postea non curant petere ut sic processus reddatur nullus si actor non iurauit: quia iuramentum calumnie bone potest tunc remitti: ut in c. i. de iura. cal. in. vi. sed si petitum sit et non sit prestitum totus processus redditur usque retro nullus. l. ij. §. sed quia veremur. C. de iura. cal. de quo vide per do. Jas. in l. i. iurandum. et ad pecunias. §. qui iurandum. in primo not. ff. de iur. iur. Et adde quod nec valet consuetudo quod aduocatis et procuratoribus non deferatur tale iuramentum cum illi magis nouerint calumniari quam simplices partes ut dicit Lud. ro. sing. cccxviii. inci. tu babes. alleg. glo. in l. ab anastasio. C. manda. ubi dicitur quod aduocati omnia mala nouerunt. Et an aliqua ratione possit introduci consuetudo que tollat istud iuramentum calum. vide Panor. in c. ceterum. col. fi. vers. vlti. et glo. de iura. calum.

Cautela ut donatio causa mortis non possit reuocari: est ut facias quod non tarius in instrumento apponat illa verba que notarij semper solent apponere. scilicet quod dictus donator promissit dictam donationem et predicta omnia rata et firma habere nullo unquam tempore contravenire et quia per alia verba donatio causa mortis que de natura sua est reuocabilis efficitur irrevocabilis: nam quia in donatione causa mortis est facta promissio de ea non reuocanda: tunc assumit naturam donationis inter vivos et donatio inter vivos appellatur et multo fortius quam ultra dicta verba etiam interuenisset iuramentum. do. Jason. in l. non ois. in. ij. no. ff. si cer. peta. Cautela alia est ut facias quod per notarium in instrumento donationis causa mortis fiat mentio heredi donatorij: videlicet talis persona donauit tale reus titio et heredibus suis: nam isto casu quia in donatione causa mortis est facta mentio heredi donatorij talis donatio censetur donatio inter vivos: et ratio est: quia donatio inter vivos bene transmittitur ad heredes secus autem in donatione causa mortis: quia illa non transmittitur si contingat donatori mori ante ipsum donatorem unde cum in ipsa donatione sit facta mentio heredi donatio in dubio censetur donatio inter vivos: ita singl. tenet Bal. in l. ij. col. pe. vers. quid enim si iste filius. C. de iure dot. quem refert et sequitur do. Jason. in l. non omnis. col. ij. ver. secundo in fero. do. Tho. Ferrarius cautel. xxx. et his duabus cautelis poteris illa querere donantem causa mortis ut non possit ipsam donationem reuocare. Cautela tamen talibus remedijs et similibus abutendo animam tuam illaqueare et apud inferos sepelire ut alibi admonet idem doc. Tho. fer. Cautela quando datur exemplum alicuius instrumenti in iudicio ut plenius probet: est quod notarius dicat hoc est exemplum cuiusdam instrumenti producti per tale cuius copia datur de voluntate dicte partis. et de mandato iudicis. Barto. in aut. si quis in aliquo. in prima oppo. C. de eden. Cautus sis tu qui practicas palatius quando opponitur exceptio que est proprie actionis exclusio debes in actis replicare nec iudex posset supplere quamuis ex actis sibi liqueret: secus quando non est proprie exceptio actionis exclusio: ita dicit Ange. in l. ij. per illum text. C. de iudic. quem refert et sequitur Pau. de cast. ibi in col. fi. vers. item do. Ange. et similiter do. Jason. ibi in fi.

Cautela est si debes alicui centum quod soluendo. et dicas pro residuo: quia si creditor tuus accipiat pro residuo illa dictio residuo probat quod totum fuerat solutum unde si creditor querat te ad alia non agita est presumptio pro te quod illa solueris: ita dicit Pau. de ca. in l. ij. ver. §. qro. C. de here. insti. p. glof. no. in l. si ex pluribus. in prin. in gl. in verbo reliquit. ff. de solu. Et ideo creditor recipiens solutionem debet esse cautus quod non apponat in instrumento vel in libro nec cartae quod pro residuo recipit sicut Pau. de cast. ibi. quem refert et sequitur do. Jason. in d. l. ij. in. i. col. ver. item ad istum text. et Bar. ceppo. in cautel. cxxi. dicit ista cautela esse perpetuo menti tenenda: quia est de pane lucrando. Cautela tamen ne ea et similibus vtaris ad malum ne sit de pena eterna lucranda: ut alibi etiam admonet idem Cepol.

Cautela ut emens rem hereditariam ab herede non possit conueniri a creditoribus hereditarijs vel legatarijs: est ut faciat apponi ista verba in instrumento emptionis quod talis heres ut heres cum beneficio inuentarij satisfaciendo creditoribus et legatarijs vendidit sibi talem rem hereditariam et rebusset pecuniam ipsi heredi presentibus creditoribus et legatarijs et immediate recipientibus dictam pecuniam ab herede: et ita scribatur in instrumento emptionis siue solutionis pecunie facte per emptorem et tunc erit securus. ut tradit Pau. de cast. in l. si. §. licentia creditoribus. ad fi. C. de iure deli.

Cautela quia agis de estimada aliqua re eo quod venditor dicat se deceptum vel tra dimidia iusti pretij: est quod consideres personam venditoris si erat implicita debitis vel si dedit fideiussorem vel non ut ex hoc possit concludi quod talis res existens hominis sit impliciti debitis non reperisset emptorem tamen quantitas idem in similibus qualitatibus rerum que habet augere et diminuire pretium non emens re ab implicito et inuoluto multis debitis quod non potest stare fideiussorem de evictione non videtur vendidisse infra dimidia iusti pretij. l. §. si non esset implicitus debitis secus esset: quia quilibet carius emeret a securo venditore quam ab eo qui non est securus. Et ideo sis cautus si venditor dicat se deceptum vel tra dimidia iusti pretij tu emptor e contra capitula bis quod ipse erat implicitus multis debitis et non dedit nec poterat dare fideiussorem de evictione et propterea res multo minoris pretij est: ita docet Bart. in l. i. §. si heres. vers. et ideo sub nu. 3. ff. ad trebel. Cautela ut inuictor rei aliene euitet suspicionem furti est quod faciat precor

nizari et intimari rei inuentionem et quicquid expedit recuperat a domino. Panor. in c. dudum. el. ij. col. vi. ver. consulitur. post. nu. 18. de elec. fo. 171.

Cautio que datur a reo reuertente intra annum prout dicitur. c. si. in. §. in alijs. ut lite non contest. debet esse sufficiens nec sufficit iuratoria nisi in subfidium. ibi. nu. 18. fo. 118.

Cautio iuratoria recipitur quando alia haberi non potest. in c. ex parte. nu. 4. de ver. sig. fo. 187.

Cautio iuratoria potest et debet recipi si alia non reperitur. in c. ex publico. nu. 11. de conuer. conu. fo. 167.

Cautio quando requiritur a iure in aliquo casu an intelligatur de sufficienti: puta cum fideiussore an requiratur iuratoria. in c. pisanis. nu. 10. de resti. spo. fo. 192.

Cautio pactum nudum confessio et stipulatio sine causa non valent: fallit in libertate et quando est facta in ultima voluntate in iudicio vel in pia causa. in c. si cautio. nu. 2. de si. instru. fo. 110.

Cautio que est prestanda intra annum ab illo qui est passus missionem si non potest per impotentiam prestari non est sibi imputandum dummodo prestet quam potest puta iuratoria. in c. i. n. 14. de eo qui mittit. i. pol. f. 213.

Cautio que prestatur amissionem passo an sit prestanda iudici vel parti et in casu in quo prestatur iudici est citanda pars missa. ibi. nu. 15.

Cautio sufficiens potest peti ab eo qui est suspectus de penitentia non per agendas. in c. literas. nu. 4. de presump. fo. 122.

Cautio que prestatur ab usufructuario qualis esse debet maxime de rebus mobilibus que usu veterascunt ut sunt segetes. in c. cum constet. nu. 2. de pig. fo. 96.

Cautio per quam viciatur sequestrum debet continere de iudicio fisci et de re non alienanda et restituenda in casu succumbentie in. c. dilectus. nu. 25. de seque. pos. et fru. fo. 213.

Cautio iuratoria non prestatur quando non est concludendum de persona. in c. ad reprimendam. nu. 4. de off. or. fo. 114.

Cautio de non offendendo an possit peti ab offendente prius. in c. i. num. 8. ut lite non contest. fo. 109.

Cautio de non offendendo potest peti ab illo qui semel offendit. in c. grauem. nu. 3. de senten. excom. fo. 103.

Cecus utrum possit deponere de auditu si habet notas voces contrabentium. in c. ex literis. nu. 5. de consue. fo. 93.

Cecus an possit esse testis in re preceptibili auditu et quid si non est cecus et audiuit contrabentes sed eos non vidit. in c. cum cam. el. i. nu. 9. de testi. fol. 70.

Cecus an possit testari. in rub. nu. 8. de testa. fo. 110.

Corse. Adde nunquid cecus possit esse iudex: dicit quod sic. ff. de iudi. l. cecus. a postulando aut repellit. ff. de postu. l. i. §. casum. et quod possit esse iudex intelligit sicut gl. et docet in d. l. cecus. quia erat iudex antequam efficere cecus alias non posset et an cecus possit esse testis. Spe. in tit. de teste. in. §. i. ver. §. nunc quod cecus dicit quod videtur quod non: quia non potest visu cognoscere: sed auditu sic credit tamen quod potest cum non sit prohibitus. ff. de testi. l. i. et sequitur ibi Jo. and. in addi. allegat quod non in aut. de here. et sal. in. §. si vero absunt. in glo. not. testimonium. et adduco. d. Abb. et oes canonistas. in c. preterea. de testi. ubi Abb. nu. 9. dicit quod cecus seu ille qui fuit retro cortina vel teneat parietem habet voces phetium notas potest deponere super factu seu vbi placet a tertio. ut est gl. no. ij. q. ix. testes. et in l. in summa. in. §. idem labeo. ff. de aqua. plu. arc. et idem ibi Bar. et p. Cy. in l. testium. C. de testi. et p. cano. in c. ij. de presue. l. aliquid dicat ut Ang. in l. si non spali. C. de testi. quod tales non faciunt plenam probationem. quod potuerunt decipi in voce. et Spe. in pal. loco dicit esse verum maxime de his qui vidit prius quam fieret cecus: nam factus cecus retinet dignitatem ut in d. l. cecus. et ibi gl. et ff. de sta. ho. l. q. furere. et verum est si prius voces phetium notas habuit. et ista est condicio optima. nec ob. quod dicit Ang. quod in voce decipi potest. nam et visus decipit quicquid: quia oculus sepe fallit. rrvij. q. i. nec aliqua. et in c. cum testimonium. de pba. Itē Gyn. in d. l. testium. dicit quod quis vox mutari possit. tamen attēdi dicit quod cōiter accidit p id quod not. in l. non epistolis. et in l. neque natales. C. de pba. et in c. i. de cle. no. ref. et vide pulchre p. Sali. in d. l. testium. in. vij. col. in ver. quero sexto an cecus admittatur ad testimonium in his qui principaliter requirunt auditum. alle. glof. in d. §. si vero absunt. dicit quod in alijs casibus preterquam visus admittit: quia prohibitus non reperit p. d. l. i. Fallit in istis inuictarijs: ut i. d. §. si vero absunt. Addit Jac. de are. quod in causa testamentaria non debet admitti: quia phetis pos sunt ex voce cognoscere. ar. ff. ad fille. l. i. §. eodem tecto. tamen testatore non sic facilius quod vox ipsius propter infirmitatem est alterata. Alij distinguunt aut testificant de facto gesto antequam esset cecus et potest ut in d. l. q. furere. aut de facto postea gesto. et tunc aut asserit personam de qua testificat se bene habere notam vocem: et tunc admittitur arg. d. §. eodem tecto. Fallit in casibus predictis aut hoc non asserit: et tunc non admittatur. Aduerte ubi Jac. de are. eum repellit in causa testamentaria: fortius vero admitti quam in contractibus: quia in contractibus regulariter unus testis probat semiplene. et ideo unicum testem cecum repelleret quia facilius potest decipi: et si huius alium cōtestem non cecum non vero Sali. quia ita facilius debeant probare sicut in testamentis si ex septem non sit cecus: quia propter auctoritatem tanti numeri testium sibi cōtestem non potest sic facilius esse deceptus sicut qui habet unicum cōtestem tamen. ar. ff. de edē. l. si quis ex argutaris. §. i. cogitandum tamen relinquit. et alle. Spec. in prealleg. loco. in. ix. col. i. et quod cecus et mutus dummodo audiant possint testificari simpliciter tenet gl. ij. q. ix. in c. testes. ratio Salic. mihi placet in testa

Repertorium singularium materiarum

- mento: tum qd hoc nō reperit prohibiti cū edictū de testib⁹ sit probibi
torū: vt in. d. l. i. tum etiā qd ille qui potest testari potest testificari: vt in
lis cni bonis. ff. de testa. 2 in. §. testes. in l. i. eo tit. sed lego habeo quod se
cus pōt testari: vt in. d. l. hac cōsultissima. ergo 2 testificari. nec obit. illud
qd dicebat Jac. de are. qd propter infirmitatem alteratur vox. 2 sic pos
set decipi: qd respōdeo qd ista presumptio tollit 2 cessat per alios testes
vt dixit Sali. 2 facit pulchre quod voluit Eluge. in consi. suo primo qd
licet coniunctus non sit idoneus testis pro coniuncto: vt. l. eos. C. de tes
ti. tamen si h3 aliuz contestem admittit 2 per consequens Sali. non des
buit relinquere hoc cogitanduz: facit etiā in simili qd voluit Bald. in. l.
imperator. ff. de sta. ho. 2 in. c. i. q. mo. seu. amit. 2 ter. si. fm Dy. 2 Bart.
ibi. in. l. i. q. duos. de lib. le. 2 qd voluit Bar. in l. precipimus. §. eo obser
uando. C. de ap. vbi alle. ter. singularem in. l. si cōmunem. ff. quemad. ser.
amit. 2 qd voluit gl. sing. in. l. si. C. de mu. 2 ho. li. r. 2 quod voluit Id. de
ancha. in. c. vnico. de iure pa. li. vi. cum si. 2 an ceci 2 alio morbo laboran
tes excusentur a muneribus personalibus. dic qd sic: vt. l. h. C. qui. mor. se
excu. lib. r. 2 Abb. in. c. licet. de cens. nu. 3. ver. in glo. si. fo. 136. Et an 2 qd
cecus possit habere officia vel eligi ad potestariam vide do. Abb. confi.
rliū. per totum. 2 in eo. consi. in. h. no. an cecus possit succedere patri ba
roni vel habenti iurisdictionem.
- 6 Cecus 2 pauper non tenentur ad collectas: intellige personales. in. c. li
cet. nu. 1. 2. 4. de cens. fo. 199.
- 4 Cecus 2 ille qui fuit retro cortinam si habet voces contrabentiu3 notas
potest disponere de contractu. in. c. preterea. nu. 6. fo. 59.
- 7 **Celebrans** coram excōicato manifesto nō incurrit irregu
laritatem sed suspensionē per annum. in. c. cum
2 plantare. nu. 1. de priui. fo. 152.
- 7 **Census** si fuerit per multa tpa an per hoc probetur subiectio.
in. c. accepimus. nu. 1. de priui. fo. 153.
- 6 Census si soluatur an per talem solutionē arguatur subiectio. in. c. ois.
nu. 3. de cens. fo. 199.
- 6 Census nou⁹ nō pōt nec de nouo iponi nec imposit⁹ augeri in ecclesijs
per ipsum prelatum ad vtilitatem suam sed ad vtilitatē alterius ecclesie
pōt ex causa rationabili. in. c. phibemus. nu. 1. 2. de cens. fo. 200.
Census non augetur auctis facultatibus. ibi. nu. 3.
- 6 Census pōt imponi ab episcopo ecclesie inferiori ex iusta causa. in. c. cu3
venerabilis. nu. 2. de cens. fo. 204.
- 6 Census non debetur nisi causa debendi exprimatur. in. c. peruenit. nu. 1.
de cens. fo. 199.
- 6 Census 2 tributa debent solui ex moneta antiqua que vigeat tempore
impositionis. in. c. olim causam. nu. 1. 2. 4. de cens. fo. 204.
- 6 Casus vel tributū solutio non probat necessario subiectionem. in. c. quā
to. nu. 2. de cens. fo. 202.
- 6 Census non potest imponi etiā qd iam fuerit impositus sed legitima
prescriptione sublatus. in. c. significauit. nu. 6. de cens. fo. 202.
- 5 Census si non soluitur res non cadit in commissam sed semper potest
compelli censuarius ad soluendum secus in emphiteota. in. c. constitus
tus. nu. 21. de rel. do. fo. 186.
- 3 Census si fuerit prestitus aliquo tempore respectu certe rei non per hoc
illa res presumitur nec erit subdita. in. c. in cām. nu. 2. 2. 4. de cau. pos. et
proprie. fo. 64.
- 5 Census an debeatur alicui ratione consuetudinis. in. c. ad audiētiam. nu.
2. de prescrip. fo. 31.
- 2 Censualis contractus est transferre dominium vtile 2 directum 2 dñō
antiquo nil reseruatur nisi solutio census. in. c. j. num. 7. de resti. in integ.
folio. 154.
Census si non fuerit solutus non per hoc res censualis reuertitur ad pri
mum dominum. ibi.
- 7 **Censura** ecclesiastica est excōicatio suspensio 2 interdictus nō
autem dispositionem continet. vel degradationem.
in. c. querenti. nu. 1. 2. 7. 5. de ver. sig. fo. 200.
- 2 Censure sententias non includit seueritas siue animaduersio ecclesiasti
ca. in. c. preterea. nu. 2. de offi. deleg. fo. 74.
- Censura ecclesiastica comprehendit sententias excōicationis interdicti et
suspensionis. ibi.
- 6 Censura ecclesiastica proprie cōcernit aīam 2 est excōicatio: districtio ve
ro concernit penā temporālē. in. c. nūcios. nu. 2. de decimis. fo. 145.
- 2 Censura ecclesiastica est excommunicatio sed seueritas ecclesiastica est
alia pena. in. c. cum clerici. nu. 4. de pactis fo. 133.
- 1 **Certus** an 2 quando debeat certiorari. in. c. ecclesia vestra. el. h.
nu. 9. de elec. fo. 181.
- 2 **Cedens** bonis potest re integra reuocare cessionem 2 ipsum
penitere. Anto. in. c. quidam. nu. 1. de renun. fo. 32.
- 6 Cedere bonis clericus non tenetur debet bene soluere debita sua dedus
cto ne egeat. Odoardus nu. 8. de sol. fo. 101.
- 7 Cessio bonorum non debet fieri non liquidato prius debito. in. c. Odo
ardus. nu. 7. de solu. fo. 101.
Cedenti bonis non sunt auferendi panni de dorso. ibi. nu. 8.
- 7 Cessio bonorum admittitur in delictis si non habet vnde soluat. in. c. re
ferente. nu. 5. de delict. pue. fo. 137.
- 3 Cessio bonorum non fit nisi per consentientem debitum vel condemnatiū.
in. c. olim. el. h. nu. 7. de resti. spo. fo. 188.
Cedere bonis potest etiam filiū familias qui nil habet in bonis. ibi.
- 3 Cessio actionum quibuscunq3 personis facta an 2 quando teneat siue fa
cta inter vivos siue in vltima voluntate. in. c. ex parte. nu. 3. de alie. mu.
ind. cau. fac. fo. 166.
Cessio actionum quando est facta in aliquem an possit agere cessionar
ius an cedens 2 cessionario restituere. ibi. nu. 3. 5.
Cessio actionum an 2 qd presumatur simulata. ibi. nu. 7. 2. 10. folio. 193.
Cessio actionum facta clerico per laicum an valeat. ibi. nu. 10.
- 4 Cessatio sola biennij solutionis census vel pensionis an 2 quo casu suf
ficiat ad priuandum clericum de beneficio. in. c. querelam. nu. 2. de iure
iuran. fo. 135.
- Chrisma** quid significat 2 quare fit in fronte. in. c. quāto. nu.
5. de consue. fo. 95.
- 7 Proiechrismate non debent erigi pecunie ab ecclesijs etiam si de hoc sit
consuetudo. in. c. ea que. nu. 1. de simo. fo. 80.
- 7 Chrisma potest concedi tempore quo ciuitas est interdicta quemadmo
dum potest 2 baptisma concedi. in. c. responso. nu. 1. de sen. excō. fol. 193.
- 2 Chrsimatio 2 confirmatio in fronte conferuntur per solos episcopos.
Ant. in. c. vnico. §. per frontis. nu. 2. de sacra vnc. fo. 50.
- 7 **Christiani** prohibentur habitare cu3 iudeis in loco aliquo.
in. c. i. nu. 1. de iude. 2 sarra. fo. 95.
- 7 Christianus commiscens se cum iudea ignorāter an excusetur. in. c. in nō
nullis. nu. 3. de iude. fo. 86.
- 7 **Charitatis** opera profunt ad peccatorum remissionem. in
c. inter opera. nu. 3. de de spon. fo. 8.
- 6 Charitas ordinata incipit a seipso. in. c. de his. nume. 2. de ecclē. edifi. fo.
lio. 220.
- 6 Charitas est fons proprius cui non communicat alienus. in. c. licet. nu.
8. de reg. fo. 162.
- Chirurgia** est prohibita clericis propter periculum erro
ris qd ei inest 2 an incurrat irregularitatem. in
c. sententiam. nu. 21. 2. 23. ne cle. vel mona. fo. 242.
- 7 Chirurgo nō imputatur mors si obseruauerit omnia. de quibus in. c.
tua nos. in prin. nu. 2. in. d. c. tua nos. §. ad vltimum. numero. 3. de homi.
fo. 113.
- 4 Christiano an sit peccatum iurare per alienos deos 2 an tale iuramen
tum sit seruandum. in. c. 2 si christus. nu. 13. de iure iu. fo. 154.
Christianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus scdm
dum religionem eorum. ibi. nu. 14.
- 6 **Cimiterium** si est pollutū an sit polluta ecclesia: remissio
ue. in. c. consulisti. nu. 2. de consec. eccle. vel
alta. fo. 207.
- 6 Cimiterium gaudet illa immunitate qua gaudet ecclesia. in. c. cum ecclē
fia. nu. 2. de immu. eccle. 2 cimi. fo. 126.
Cimiterium censetur interdictum interdicta ecclesia. ibi.
- 6 Cimiterium gaudet immunitate ecclesiastica. in. c. immunitatem. nu. 4.
de immu. ecc. fo. 235.
- 7 **Circumstantie** aggrauant delictum vnde delictum so
lenni die commissum augmentatur. in
c. j. nu. 2. quide. vel vo. fo. 20.
- Cisterciensi** ordini multa sunt interdicta. in. c. recolentes.
in primo no. de sta. mo. fo. 180.
- 7 Cistercienses abbates 2 monachi an subijciantur episcopis locorum.
in. c. ne dei in primo no. de simo. fo. 90.
- 5 **Citari** debet pars etiā vbi vertit questio iuris. in. c. sepe contin
git. nu. 7. de ap. fo. 112.
- 3 Citatio est quedam species defensionis ideo non potest tolli. in. c. dile
cti filij. nu. 6. de iud. fo. 21.
- 7 Citatio ad diffinitiuam an censeatur facta quo ad totam causam. in. c.
cum olim. el. h. nu. 12. de priui. fo. 156.
- 1 Citatus vt presentet se conspectui iudicis potest per procuratores com
parere. in. c. postulationem. nu. 3. de postu. prela. fo. 115.
- 3 Citatio an debeat fieri personaliter vel domi quando reus non inueni
tur. in. c. si. nu. 21. vt lite non conte. fo. 114.
- 2 Citatio est iurisdictionis. in. c. super questionum. §. verum. nu. 1. de offi.
deleg. fo. 90.
- 1 Citari non debet pars quando est presens in iudicio. in. c. ecclesia sancte
marie. nu. 8. de consti. fo. 31.
Citatio non requiritur in notorijs. ibi.
- 6 Citatio vel monitio vbiq3 requirit trina in materia odiosa nunq3 sus
ficit vna peremptoria. in. c. sacerdotibus. nu. 7. ne cle. vel mo. fo. 243.
- 4 Citatio vna an requiratur anduplex an triplex ad hoc vt iudex possit
mulctare. in. c. h. nu. 3. de testi. cog. fo. 90.
- 1 Citatus ad certum tempus hora diei non expressa debet tali hora com
parere vt possit explere officium suum. ibi. nu. 4.
Citatus certo die ad faciendā electionem de mane comparere. ibi. nu. 5.
- 1 Citatus ptestās corā iudice nolle cōsentire in eū tanq3 in iudicē: dicens
nō esse iudicē nec per ea que dicit vel facit intēdit recedere a sua ptesta
tione

Super Lectu. Panormitani.

- tionem an talis protestatio teneat, in. c. cum ana. nu. 9. de elec. fo. 172.
- 3 Citatio verbalis non potest fieri sine autoritate iudicis: realis vero sic quando periculum est in mora ut capere debitorem fugitium, in. c. propo. fuit. nu. 4. de fo. compe. fo. 87.
- 7 Citatus si comparet nec confiteatur nec condemnatur in expensis prime citationis reficere, in. c. si quis episcopus. nu. 4. de accu. fo. 56.
- 2 Citationem non potest committere iudex existens extra territorium, in. c. si. nu. 12. de offi. leg. fo. 110.
- 2 Citari potest subditus extra territorium existens et an sit necesse requirere iudicem illius territorij, in. c. j. nu. 2. qui matri. accusa. pos. fo. 4. 3.
- 7 Civitas si est interdicta non censentur interdicte singule persone adeo quod clerici illius civitatis poterunt celebrare divina in alio loco, in. c. tanta. nu. 3. de excels. prela. fo. 49.
- 4 Citari potest subditus ubique existens per suum ordinarium, in. c. memimus. nu. 5. de appel. fo. 94.
- Citari potest quis extra territorium citantis, ibi.
- 7 Citatus punitur tanquam contumax si non comparet licet postea appareat quod non fuit legitime citatus, in. c. veniens. nu. 6. 7. 9. de accu. fo. 62.
- 2 Citatus ad locum suspectum tam propter inimicitias particulares quam propter inimicitias sue patrie non tenetur comparere et potest per hoc iudicem datus recusare, in. c. cum R. canonicus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 98.
- 7 Citatio ad diem feriata an valeat, in. c. veniens. nu. 5. de accusa. fo. 62.
- 7 Citatio impune potest sperni ubi notorium est ipsam non posse fieri, in. c. j. nu. 10. de no. ope. nun. fo. 10.
- 2 Pro citato habetur ille qui se occultat ut non possit citari, in. c. inter quatuor. nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 126.
- 1 Citatus qui tarde arripuit iter non excusatur ex impedimento postea interveniente, in. c. cum in veteri. nu. 8. de elec. fo. 174.
- 2 Citatio per edictum debet fieri ubicunque nescitur quis sit citandus, in. c. gratum. nu. 4. de offi. deleg. fo. 82.
- 5 Citari an debeat pars quam adversarius impetrat literas vel iustitie vel gratie in preiudicium ipsius adulteri, in. c. cum olim. nu. 16. de re iud. fo. 60.
- Citari et consentire debet quis quando detrahi potest iuri sibi iam de iure gentium quesito, ibi.
- Citatio non potest tolli etiam per papam, ibi. nu. 22. 7. 25.
- Citatio est de iure divino, ibi. nu. 26. fo. 62.
- 7 Citatio per edictum generalis vel specialis quando fiat, in. c. si. nume. 3. qui matri. accu. fo. 46.
- 4 Citari an debeat pars in absolute a iuramento, in. c. j. nume. 10. de iureiuran. fo. 127.
- 2 Citatio non requiritur in notorijs, Ant. de bu. i. c. qto. nu. 4. de trasla. fo. 19.
- 1 In notorijs in quibus nulla potest absenti competere defensio potest devenire ad sententiam sine citatione: alias secus in re p. c. ecclesia sancte marie. nu. 12. de consti. fo. 34.
- 2 Citatus ab uno ex delegatis non constituto, impedimento alterius an teneatur comparere, in. c. prudentiam. nu. 6. de offi. dele. fo. 8. 7. nu. 16. 7. nu. 17. fo. 84.
- Citatio nulla et temeraria non arctat citatum, ibi. nu. 16.
- Citatio prima facie iniusta non arctat citatum nisi iudex iustificaverit citationem, ibi. nu. 18.
- 7 Citatio inquisitum possit fieri ante inscriptionem, in. c. licet in beato. nu. 2. de accu. fo. 61.
- Citatus a iudice si ille moreretur et venit alter debet iterum citari: alias non comparere non est contumax, ibi. nu. 8.
- Citatio facta alicui sub nomine dignitatis illo remoto an liget alium qui in eadem dignitate successit, ibi.
- 7 Citatio per edictum fit quando non reperiuntur certe persone que debent citari, in. c. cum olim. nu. 3. de privi. fo. 154.
- 5 Citatus non tenetur comparere quando citatus non habet iurisdictionem in eum, in. c. si duobus. nu. 9. de appel. fo. 92.
- 2 Citatio debet continere personam citantem et personam que committit et personam ad cuius instantiam fit, Anto. in. c. cum bone. nu. 1. de eta. 7 quali. fo. 46.
- 1 Citans aliquam super eodem et coram diversis iudicibus an perdit causam, in. c. ex tenore. nu. 7. de rescrip. fo. 59.
- 6 Citatio contra legem est nulla licet aliquo iure speciali possit habere effectum, in. c. j. nu. 7. de cle. non resi. fo. 17.
- 2 Citatio est principium et fundamentum iurisdictionis contentiose, in. c. relatum. nu. 6. de offi. deleg. fo. 81.
- 1 Citatio facta ad locum equivocon non est nulla sed arctat citatum ut compareat in loco consueto, in. c. q. nonnulli. nu. 6. de rescrip. fo. 90.
- 3 Citatio non valet nisi fiat autoritate iudicis et ad instantiam partis, in. c. j. nu. 4. 7. 33. de iudi. fo. 3.
- Corse. Aldde Bar. in. l. si finita. §. iul. ff. de da. infe. 7 in. l. ad perceptorum. ff. de iud. facit optime. c. ex parte. in vbo autoritate iudicis citatus, de rescrip. 7 in. l. cum clis. 7 l. oes. C. de epi. 7 cle. 7 c. pposuisti. de fo. compe. 7 in. l. nemine. C. de exhi. re. per q iura apparet q qd non pot citare aliu autori tate ppria fallit fm Bar. in. d. l. nemine. i casu. l. ait ptoz. §. si debitor. ff. de his que in frau. cre. 7 in casu. l. null. C. de iude. 7 in. l. si qd i fuitute. ff. de fur. 7 c. cu sit romana, de ap. 7 facit qd no. gl. j. de iure gentium. ubi

- in defectum iustitie pot qd ppria autoritate sibi ius facere: ut ibi no. idē Inno. in. c. olim. el. j. de resi. spo. 7 no. Abb. in. c. j. de iud. alias citatio est nulla si non fiat ad partis petitionem: qz ordo est datus a iure fm bar. vbi s. Et quid si in actis appareat citationem descriptam et commissionem et relationem an presumat ad petitionem partis emanasse, do. Ant. de but. in. d. c. j. de iudi. dicit qd sic ar. l. sciendum. ff. de ver. ob. insti. de fideius. §. si insti. de inuti. sti. §. si ita scriptum et ar. eius qd voluit Host. 7 Jo. an. in. c. j. de li. conte. 7 fuit dictum Guil. de suza. in l. ad perceptorum. ff. de iudi. Ro. tenuit Priu. in. d. l. sciendum. nihilominus tene opi. Ant. qua sequit do. meus do. Barb. in. d. c. j. de iudi. in. vj. 7. vij. col. ibidem p cu plene. Quid si non appareat in actis q iudex commiserit citationem et reperit q petita fuit citatio a iudice et facta est citatio: s3 de commissione iudicis non appareat an presumat q iudex illaz commisit. Guido de suza. in. d. l. perceptorum. 7 q sic s3 Bar. in. d. l. sciendum. tenuerit Priu. 7 d. And. in. c. j. s3 p certo non bñ loquatur: 7 sustinendo dictum Guid. dic qd commissio iudicis facta presumit ex eo qz sempv inesse madatu nuntio a iudice ut citet: vñ Inno. in. c. qm contra. de prob. dicit q nuntij sine iudicis madato requirunt et citant: ergo si reperitur in actis q nuntius citavit vñ q de madato iudicis fecerit cauti? tñ esset q in actis opponeret qz de mandato iudicis fecerit: ita dicit Ange. in. l. nemine. C. de exhi. re. tenendo illud dictum Inno. vñ veritas q presumatur pro iudicis commissione. 7 adduco Ja. bu. hac parte tenere, in. d. l. neminem. facile em habitus ex extremis presumunt media. glo. in. c. volumus. xvi. q. iij. ergo si habent illa extrema quod pars petit adversarium citari in iudicio et nuntius citavit et retulit qd presumitur medium. s. commissio: 7 banc partem tenet do. meus Barb. in. d. c. j. de iudi. in. vj. col. i.
- 1 Citatus si moriatur est citandus eius heres, in. c. ex parte. num. 2. de arbi. fo. 176.
- 2 Citatio non potest proponi per edictum nisi quando incertum est quis debet citari, in. c. j. nu. 9. de po. stu. prela. fo. 107.
- 4 Citatio una sufficit in actibus extrajudicialibus, in. c. ego. numero. 4. de iureiuran. fo. 130.
- 1 Citatio peremptoria quomodo fiat, in. c. causam que. nu. 4. de rescrip. fol. 60.
- 2 Citatio non potest tolli per principem, in. c. inter quatuor. num. 1. de maio. 7 obe. fo. 126.
- Citari non debet preses, ibi. nu. 2.
- 6 Citandi sunt omnes qui sua putaverint interesse saltem per edictum in restitutione in integrum vel similibus casibus qui possunt concernere plures, in. c. quamvis. nu. 35. de re iudi. fo. 84.
- 1 Citatum se non fuisse non potest quis probare, in. c. bone memorie. cl. j. nu. 8. 9. 7. 17. de elec. fo. 141.
- Citatum aliquem fuisse debet probari per asserentem citationem, ibi. nu. 17.
- 6 Citatio peremptoria unica non sufficit quotiescunque et ubicunque agitur ad penam imponendam nisi hec fiat per statutum, in. c. ex literis. num. 5. de vi. 7 bone. cle. fo. 9.
- Citatio trina quotiescunque requiritur a lege ad perdendum aliquod privi legium non potest fieri per unicum peremptorium vel per citationem generalem sed speculiter debet fieri nisi statutum aliter disponatur, ibi.
- Citatio generalis nunquam h3 locum qm certum est q sunt citandi vel monendi, ibi.
- 2 Citatus impeditus tenetur mittere ad iudicem ad faciendam fidem de impedimento, in. c. ij. nu. 4. de procu. fo. 140.
- Citatio an requiratur in sententia interlocutoria reuocanda, ibi. num. 11.
- 2 Citatio trina an requiratur ad testes recipiendos ad depositiones publicandas et ad suam proferendam, in. c. consuluit. nu. 1. de offi. deleg. fo. 88.
- Citatio nona non requiritur quando iudex scienter prorogat horam in citatione prefixam, ibi. nu. 4. 8. 7. 5.
- Citatus ad certam diem debet comparere hora solita ad ius reddendum, ibi. nu. 5. 7. 10.
- Citatus siue citari faciens si non compareat et citatus compareat quomodo punietur, ibi. nu. 7.
- Citatio una vel plures in quibus actibus requiratur, ibi. nu. 11.
- Citatus an debeat expectare citantem usq ad noctem, ibi. nu. 14.
- Citatio iniusta et temeraria non arctat citatum, ibi.
- 2 Citatus ab uno ex iudicibus datis non tenetur comparere, in. c. cum causa. nu. 3. de offi. deleg. fo. 86.
- Citatio non requiritur quando pars est in presentia, ibi.
- Citatio siue requisitio una vel plures qm requiratur, vide ibi pulchre. nu. 8.
- Citatus quando notorium est quod non debet comparere non est reputandus ut contumax, in. c. cum ordinem. nu. 5. de rescrip. fo. 48.
- 5 Citatio sine termino valet et citatus debet comparere quam citius poterit, in. c. cum parati. nu. 6. de appel. fo. 99.
- Citat? si ex impedimento non pparet i termino d3 ppare qd citi? poterit, ibi.
- Citat? si est in legatione vel alia expeditioe andicat legitime impeditus adeo qd debeat potius parere illi a quo h3 legitationem qd citandi, ibi. nu. 7.
- 6 Citatio trina quotiescunque requiritur contra absentem vel ut aliquis incurrat penam: tunc non requiritur peremptorium, in. c. ex tue devotio nis. nu. 4. de cle. non resi. fo. 20.
- Citatus qui dicit nolo venire vel qui facit ne ad eum perveniat citatio non est ulterius citandus qz constat de sua contumacia, ibi. nu. 12.
- Citatio una sufficit pro istis extrajudicialibus, in. c. cum nobis. nu. 10.

Repertorium singularium materiarum

- de elec. fo. 136.
 Citatus ad aliquem actum an debeat venire de mane an de sero vel qua
 hora ibi. nu. 11.
- 6 Citatio que potest esse iusta et iniusta presumetur iniusta nisi sit facta vel
 commissa a iudice circumspetto et honesto. in. c. nisi essent. nume. 3. de pre
 ben. fo. 31.
- 6 Citatus aduobus iudicibus debet maiori obedire. in. c. extirpande. in
 repe. §. qui vero. nu. 6. de preben. fo. 41.
- 5 Citatio an requiratur in notorijs. in. c. cum sit romana. nume. 31. et 32. de
 appel. fo. 91.
 Citatio nulla potest fieri etiam per nuntios deputatos sine speciali com
 missione iudicis ibi. nu. 23. fo. 90.
 Citatio potest fieri etiam per partem ex mandato iudicis non creditur tamen
 parti asserenti id facere ex iudicis mandato ibi. nu. 24. et 25. fo. 90.
- 3 Citatio trina causatur ex unica monitione iudicis facta in presentem. in
 c. i. nu. 5. de mut. pet. fo. 99.
- 3 Citatio debet primo fieri in persona si est possibile alias sit domi. in. c.
 causam. nu. 5. de dolo et contu. fo. 195.
 Quando dicatur quis non posse personaliter reperiri ad effectum citan
 di ibi. nu. 6.
 Citatio facta ad ecclesiam vel apothecam non valet si citatus habebat
 domum habitationis tempore citationis ibi. nu. 13.
- 3 Citatus peremptorie si quis est et est contumax proceditur in causa sed
 quo ad condemnationem expensarum sufficit una citatio cum contuma
 cia. in. c. si. §. porro. nu. 3. ut lite non contesta. fo. 115.
- 3 Citatus si est contumax ante lit. contesta. tunc actor mittitur in posses
 sione custodiae si causa est huiusmodi alias reus excommunicatur. in. c.
 tue fraternitatis. nu. 12. ut lite non contesta. fo. 110.
- 3 Citatio fit ad ecclesiam citandi qui non reperitur. in. c. si. nu. 1. de do. et 2. fo. 211.
 Citatio peremptoria potest fieri cum unica citatione. ibi. nu. 3.
 Citatio ad totam causam solet tunc fieri quando pars est de longinquo. ibi. nu. 4.
- 3 Citatio unica potest habere vim trine citationis si habet competentia
 interualla. in. c. i. nu. 5. de dila. fo. 132.
 Citatio peremptoria debet continere tantum tempus quantum habet
 tres citationes simplices. ibi. nu. 9.
- 3 Citans si non habet iurisdictionem citatus non tenetur comparere nec va
 lebit processus contra non comparentem. in. c. si. nu. 16. de dila. fo. 134.
- 3 Citatus si non compareat an et quando valeat processus contra eum factus. ibi.
- 4 Citari debet pars aduersa ad videndum iurare testes in casibus in quibus
 mittitur ad domum testium. in. c. si qui testium. nu. 2. de testi. fol. 43.
- 3 Citatio quando fit de longinquo potest fieri ad totam causam ut citas
 tus veniat instructus. c. exposuit nobis. nu. 3. et 6. de dila. fol. 126.
 Citatio peremptoria an et quo casu debet mitti per prima vice. ibi. nu. 9. et 10.
 Citationi peremptorie si non est obeditum potest iudex procedere ad vl
 teriora sine alia citatione. ibi.
- 3 Citatio facta semel ad omnes et singulos actus quomodo procedat. ibi.
 nume. 11.
 Citatus ut compareat personaliter non potest per alium comparere. ibi. nu. 12. fol. 137.
- 3 Citatus coram uno iudice tenetur causam coram eo prosecui licet muta
 uerit forum. c. proposuisti. nu. 1. de foro compe. fo. 87.
 Citatio facta ad petitionem partis perpetuat iurisdictionem iudicis dum
 modo citatio sit legitima alias secus et sufficit una citatio. ibi. nu. 3. et 6. 9.
 Citatio debet committi ad utilitatem partis quando proceditur ad uti
 litatem priuatam. alias secus ibi.
- 3 Citatus in uno loco et spreuerit si postea citatur in alio non poterit op
 ponere. de l. ubi ceptum ff. de iudi. nu. 12.
- 5 Citatio cum tenore libelli debet continere terminum ut reus veniat ad rñdēdū
 libello ad dilatorias proponendum. in. c. pastoralis. nu. 25. de exce. fo. 6.
- 3 Citari an debeat appellans si elapso termino ad appellationem presen
 tandam non presentauit appellationem. in. c. cum causa. numero. 9. de re
 iudi. fol. 55.
 Citari non debet appellans ab interlocutoria si iudex a quo tanquam friuol
 lam non admisit. ibi. nu. 10.
- 3 Citandi forma occultant se. in. c. si. §. porro. nu. 6. ut lite non cōte. fo. 115.
- 5 Citatio non arctat citatus quando iudex potuit scire quod competeat sibi exceptio
 legitima non comparendi. in. c. cum speciali. nume. 14. de appella. fo. 130.
- 2 Citatus comparens et sine licentia recedens est contumax. in. c. constitu
 tis. nu. 2. de procura. fo. 145.
- 5 Citatus ad locum non tutum semper non potest appellare licet in pri
 ma vel secunda citatione non appellauerit. in. c. ex parte tua. nume. 3. et 8.
 de appel. fo. 116.
 Citatus allegans locum non tutum debet hoc probare nisi notorie tal
 lis locus non sit tutus. ibi. nu. 7.
- 2 Citatio committenda per delegatum principis potest fieri per quem
 cūq; sibi placuerit in. c. pastoralis. §. item. nu. 3. de offi. deleg. fo. 92.
 Citare non est iurisdictionis ibi. nu. 5.
- 5 Citare non potest iudex quem per nuntium priuatim sine literis dāns
 sibi aliquod signum. in. c. significauit. nu. 7. de appel. fo. 117.
- 5 Citatus potest per procuratores comparere nisi citatio sit personalis.
 in. c. cum causam. nu. 3. de iura. calum. fo. 128.
- Citatio iudicis plus operatur quam nuntijs nam monitio iudicis habe
 vim peremptoriam. ibi. nu. 24. et 28.
- 3 Citatio est de iure diuino. in. c. i. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 152.
- 3 Per solam citationem quis dicitur trahi ad alienum iudicium. in. c. si.
 nu. 2. de libel. obla. fo. 95.
- 5 Citatus non tenetur parere quotiescūq; notorium est quod sibi competit
 declinatoria fori nec tenet processus contra eum factus. in. c. olim. et infra.
 nu. 3. et 4. de excep. fo. 13.
- 5 Citatus in loco ubi est pestis habet iustam causam non comparendi. in
 transmissa. nu. 7. de prescrip. fo. 28.
- 3 Citatus ut veniat ad certum terminum tenetur comparere in termino
 vel post terminum quam citius potest si in primo termino fuit impedi
 tus. in. c. cum dilecti. nu. 1. et 7. 12. 18. de do. et contu. fo. 201.
 Citatio una peremptoria potest fieri in causis de longinquo pro prima
 vice. ibi. nu. 5.
 Citatio peremptoria potest fieri absque diuisione trium terminorum. ibi.
 Citatio potest fieri per priuatam personam dummodo ad illum actum ha
 biliteretur. item per proprium aduersarium ex mandato iudicis. ibi. nu. 6.
 Citatus ad totam causam vel non ad totam si non compareat in termino an
 debeat iterum citari quando actus expeditur extra illum terminum. ibi. nu. 18.
 Citatio impossibilis puta brevis facta ad certum terminum non arctat
 tur citatus comparere etiam post terminum. ibi. nu. 20.
- 4 Citatio iudicis non valet nisi fiat ad petitionem partis. in. c. licet. nu. 16.
 de proba. fo. 22.
- 2 Citatio que debet fieri a iudice quo casu potest per ipsum alteri committi.
 in. c. si. nu. 7. de do. et contu. fo. 211.
 Citatus semel siue peremptorie siue non si non compareat an et quo casu
 habeatur pro contumace adeo ut possit condemnari in expensis excō
 municari vel missionem pati. nu. 8.
 Citatus si dixerit se nolle viuere siue in iudicio siue extra non est ulterius
 citandus: itē si seipsum abscondat vel impedit ne citatio veniat ad ipsum. ibi.
 Citatus si dixerit iudici nolo comparere coram vobis tanquam coram iudice et
 protestor et potest iudex ipsum tanquam contumacem condemnare. ibi.
 Citatus extra iudiciū si dixerit quod non vult comparere et in termino non
 comparet potest absque alia citatione condemnari ibi.
- 7 Citatio siue monitio unica non sufficit per tribus quando ius requirit tertiā moni
 tionē ad penā incurrēdā. in. c. cōtingit lo. §. nu. 4. de sen. excō. folio. 194.
- 5 Citatio potest fieri per familiare iudicis si constat iudicē hoc sibi iniunxisse
 puta ostendēdō litteras iudicis. in. c. cū sit romana. nu. 29. de app. fo. 90.
- 4 Citatio una comiter sufficit in meritis cause. in. c. si. nu. 3. de testi. fo. 35.
 Citari an semper debeat pars ad videndum iurare testes. ibi. nu. 6.
 Citari debet pars ad videndum publicationem testium quando proce
 ditur per inquisitionem. ibi. nu. 8.
- 3 Citatio facta die feriata pro non die feriata tam in honorem dei quam
 hominum quam in repentinis an valeat. in. c. si. nu. 20. de ferijs foli. 141.
 Citatio facta die non feriata pro die feriata an valeat. ibi. nu. 21.
- 5 Citatus impeditus si non comparet in termino debet comparere quam
 citius poterit in. c. ex ratione. nu. 10. de appel. fo. 93.
 Citatio an requiratur in executione sententie siue super adiudicatis siue
 super non adiudicatis exequatur maxime quando appellauit et appella
 tionem prosecutus non est forte impeditus. ibi. nu. 13. et 14.
 Citatio requiritur in notorijs ubi cūq; absenti potest competere aliqua
 defensio. ibi. nu. 15.
 Citari semper debet aliquis licet habeat contra se presumptionem iuris
 quod sibi nulla competat defensio. ibi. nu. 16.
 Citatio non requiritur in notorijs quando ex presumptione iuris et ius
 re absenti non competit defensio. ibi.
- 2 Citatio non requiritur quando pars est presens in iudicio. in. c. i. nu. 7. de
 lib. obla. fo. 93.
- 5 Citari an debeat presens etiam ad audiendam sententiam. in. c. tenor. n.
 12. de re iud. fo. 57.
- 3 Per citationem quis trahitur ad iudicium. quod not. pro statutis. in. c.
 pastoralis. nu. 4. de cau. pos. et proprie. fo. 168.
- Citatus ad unam causam et presens non oportet quod ulterius citetur ad al
 liam notoriam causam que tunc habet moueri. ibi. nu. 6.
 Citatio non requiritur quando quis est presens in iudicio. ibi.
- 3 Citatio debet fieri auctoritate iudicis et parte petente et si alterum isto
 rum deficit non valet. in. c. i. nu. 4. et 33. de iudi. fo. 3.
- Citatio descripta in actis presumitur facta cum omni solennitate. ibi.
 Citatus dicens nolo comparere habetur adeo pro manifesto contumace
 ut non sit ulterius citandus. ibi. nu. 29.
 Citatio vtrius et quo casu requiratur in cōdēnatione expensarū. ibi. nu. 31. fo. 6.
- 1 Citatus non debet comparere si citans non habet iurisdictionem con
 tra eum. in. c. super literis. nu. 9. de rescrip. fo. 64.
- 6 Citatus non specificata die debet comparere quam citius poterit. idem
 si dies fuit prefixa et in ea non potuit comparere. in. c. extirpande. in repe.
 §. qui vero. nu. 21. de preben. fo. 42.
- 3 Citatio posita in edibus domus ad hoc ut valeat debet poni hora con
 grua et debet stare tanto tempore ut veniat in notitiam alius. in. c. fina.
 nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 114.

Super Lectu. Banormitani.

Citatio fienda domi in qua domo debet fieri et qualiter et quos effectus producat. ibi. nu. 12.

Per citationem domi factam contra absentem non malitiose non potest procedi ad diffinitivam nec ad venditionem bonorum fiendam ex secundo decr. nisi talis venditio prodest et non noceat nec ad excommunicationem in quibus requiritur vera contumacia. ibi. nu. 14.

Citatio domi facta non valet nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 12.

3 Citatus non tenetur comparere si citans non exprimat potestatem ordinariam vel delegatam. in. c. cum ex officio. nu. 32. de prescrip. fo. 38.

7 Citatio vel sententia an requiratur in facto notorio remissive. in. c. cum dilectus. nu. 9. de purga. cano. fo. 164.

1 Citatio minus legitima non arctat citatum. in. c. bone memorie. el. q. nu. 7. r. 14. de ele. fo. 157.

Citatio non requiritur quando notorie constat quod nulla competit defensio. in. c. vestra. nu. 18. de coha. cle. et mu. fo. 13.

3 Citatio non requiritur in notoriis. in. c. accepta. n. 2. de resti. spo. fo. 167.

Citare est iurisdictionis. ibi. nu. 8.

3 Citatio facta per iudicem verbaliter parte non peten. est nulla. in. c. put. nu. 19. de do. et contu. fo. 299.

Citatio realis debet fieri post contumaciam non ante. ibi. nu. 21.

5 Citandi forme que observantur in notoriis remissive. in. c. reprehensibilis. nu. 12. de app. fo. 103.

1 Citandus qui se absentavit ex malitia habetur pro citato. in. c. ecclesie vestra. el. q. nu. 8. de elec. fo. 181.

3 Citatio in causa criminali potest fieri vel committi a iudice ex officio suo secus in causa civili quia non potest nisi ad instantiam partis veritatis. nu. 5. de do. et contu. fo. 206.

1 Citatio non requiritur in causa notoria. in. c. venerabile. n. 10. de ele. f. 155.

6 **Civitas** vel castrum si vniantur alicui regno vel loco an debeant regi statutis loci vni vel loci cui vniuntur. in. c. quia morasterium. nu. 5. de reli. domi. fo. 184.

2 Civitas hodie habet illud regimen quod olim habebat quelibet principatus. c. quod sedes. nu. 5. de off. ord. fo. 116.

7 Civitas de iure communi potest esse sine episcopatu licet consuetudo aliter observet in Italia alibi secus. in. c. j. nu. 1. de pri. fo. 151.

Civitas potest constitui etiam sine principis licentia. ibi. nu. 2.

4 Civitas recognoscens superiorem non potest aliquid statuere in preiudicium preeminentie superioris. in. c. venientes. nu. 1. de iure. fo. 141.

2 Civitatem habitantes dicuntur de populo illius civitatis. in. c. quoniam. nu. 1. de off. ord. fo. 120.

6 Civitas si est interdicta non erit interdictus populus illius civitatis et ideo poterit alibi audire divina secus si interdicatur populus. in. c. in la teranensi. nu. 7. de preb. fo. 47.

5 Civitas quelibet hodie habet vim unius provincie et habetur pro una provincia. in. c. de quarta. nu. 30. de prescrip. fo. 24.

7 Civitas potest subijci interdicto propter delictum particularium personarum que de facili corrigi non possunt. in. c. petitis. n. 1. de pri. fo. 157.

6 Civitas potest destrui et aratro subijci propter delictum civium et propter hoc potest privari civitas dignitate episcopatus. in. c. fi. n. 12. de do. fo. 108.

2 Civitas potest esse sine episcopo. in. c. j. nu. 1. de off. ord. fo. 110.

1 Civitas ad hoc ut dicatur commississe delictum oportet quod fecerit congruato consilio. in. c. in genesi. nu. 4. r. 7. de ele. fo. 179.

1 Civitas si facit statutum contra suam consuetudinem tollitur consuetudo licet de ea non faciat mentionem. in. c. fi. nu. 25. de consue. fo. 106.

7 Civitas si est interdicta omnino possunt in ea divina celebrari per illos qui non dederunt causam interdicti dummodo celebrent ianuis clausis ut in. c. quod nonnullis. nu. 1. de pri. fo. 159.

1 Civitas si est interdicta respectu loci homines ipsius poterunt alibi audire divina: secus si sit interdicta ratione personarum. ibi. nu. 2.

7 Civitas si sit supposita interdicto an aliquo casu clerici ipsi vel alij possint in loco sacro sepeliri vel eucharistiam accipere vel alia similia facere c. quod in te. nu. 1. 2. 3. 9. r. 10. de pe. et remiss. fo. 175.

Civitas si sit interdicta an et quo possunt ibi celebrari divina. ibi. nu. 5.

5 Civitates non recognoscens superiorem habent tantam potestatem in se quantam habet imperator in universis. in. c. cum te. n. 16. de re iud. f. 9.

2 Civitas lesa restituitur in integrum sicut minor et res publica. in. ca. j. nu. 14. de rest. in integ. fo. 155.

3 Civitas quo casu possit statuere. in. c. quod clericis. nu. 45. de fo. compet. fo. 70.

Civitas potest facere statutum sine superioris auctoritate. in. c. nostra. nu. 2. de iure in. fo. 152.

6 Civis non excusatur a custodia murorum civitatis tempore quo necessitas marina vigeat. in. c. pervenit. nu. 1. de immu. ecc. et cem. fo. 222.

7 Civitas vel ecclesia si a superiore destruat perdet omnia iura et privilegia adeo quod civis non appellabitur amplius civis illius civitatis vel canonici illius ecclesie. secus si sit destructa ab aliquo tyranno. in. ca. cum ex infuncto. nu. 5. de no. ope. nun. fo. 151.

7 **Clamare** non tenetur ille qui proficit aliquam rem in locum solitum per quem persone non solent transire. in. c. ex literis. el. q. nu. 1. de homi. fo. 111.

7 **Claustrine** contrahentes an presumantur coniuges. in. c. latoz. nu. 6. qui si. sint leg. fo. 39.

1 **Clauvium** traditio ita demum transfert possessionem rerum si fiat apud illum locum ubi sunt res. in. c. ex literis. nu. 12. de consue. fo. 94.

1 **Clausula** si reperitur idoneus et verificatur facta generali inquisitione absque quod examinentur vel iurentur testes. in. c. j. nu. 35. de postu. prelat. fo. 107. r. 109.

Et unde in. c. cum a nobis. in. 7. no. et seq. de elec.

2 Clausula appellatione re. quomodo intelligatur. in. c. licet. nu. 2. de offi. ordi. fo. 118.

6 Clausula amoto quolibet illegitimo detentore quid importet. c. cum nostris. nu. 31. de concess. preb. fo. 59.

1 Clausula relata ad diversos potest operari diversos effectus. in. c. ab excommunicato. nu. 3. de rescrip. fo. 87.

2 Clausula rato manente pacto an habeat locum in compromissis. in. c. p. tuas. nu. 18. de arb. fo. 176.

1 Clausula ex certa scientia idem importat quod de plenitudine potestatis. in. c. ad hoc sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 61.

1 Clausula si ita est an et quando referatur ad precedentia. in. c. olim ex literis. nu. 3. r. 13. de rescrip. fo. 71.

6 Clausula onerosa posita post plures donationes an respiciat tantum proximam donationem. in. c. cum dilecti. nu. 1. r. 6. de dona. fo. 105.

Clausula etiam onerosa in fine posita respicit omnia precedentia nisi ipse haberent suas determinatas clausulas excepto in beneficialibus in quibus respicit tantum casum proximum. ibi. nu. 7. fol. 110.

5 Clausula appellatione remota posita in uno articulo ex pluribus in eodem rescripto delegatis concernit omnes articulos. in. c. secundo requisitis. nu. 1. 4. r. 10. de app. fo. 110.

Clausula app. remota inducta fuit ne per frustratorias appellationes irrita violetur. ibi. nu. 3.

Clausula posita in una dispositione concernit totam illam dispositionem quando subest ratio. ibi. nu. 4. r. 10.

Clausula posita in uno articulo non refertur ad alios habentes speciales clausulas. ibi. nu. 11.

3 Clausula renocetis in irritum quicquid fuit immutatum in tali causa et non refertur ad legitime in iudicio agitata. in. c. audita. nume. 5. de resti. spo. fo. 167.

Intellige ut in nu. 13. r. 16.

Clausula si impetrans sit idoneus semper subintelligitur in literis ad beneficia. in. c. cum adeo. nu. 7. de rescrip. fo. 60.

1 Clausula si preces veritate nitantur semper subintelligitur in rescriptis etiam quod non sit posita. in. c. ex parte. nu. 1. 3. r. 9. de rescrip. fo. 44. r. seq.

6 Clausula appella. remota importat quod a sententia lata non possit appellari nisi ex causa in iure expressa vel ex notorio gravamine. in. c. inter ceteras. nu. 2. 3. r. 4. de re iud. fo. 56.

Clausula appel. remota operatur quod iurisdicatio indicis a quo non suspendatur per appellationem non autem quod iudex ad quem non possit de iniquitate sententie cognoscere. ibi. nu. 5.

7 Clausula compescendo contradictores per censuram ecclesiasticam a quibus poni possit et quid operetur. in. c. querenti. nu. 4. r. 6. de ver. significa. folio. 200.

2 Clausula si ambo non poteritis et intelligitur de impedimento personali. in. c. coram. nu. 4. de offi. deleg. fo. 98.

2 Clausula solita apponi habetur pro opposita et sic speciale mandatum non requiritur in his que de sui natura includuntur in generali. licet alias requirerent speciale. in. c. quod translationem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 107.

Clausula appel. remo. vel simpliciter et de plano non potest poni per legatum etiam de latere. ibi. nu. 8.

6 Clausula codicillaris non sustinet testamentum sed operatur quod legata debeantur ab intestato. in. c. raynaldus. nu. 24. de testa. fo. 128.

3 Clausula quod possit gerere quia que ipsemet presens facere possit habet vim specialis mandati. in. c. intelleximus. nu. 11. de iud. fo. 23.

2 Clausula quod si ambo et operatur etiam si unus ex delegatis fuit recusatus. in. c. cum super. nu. 1. r. nu. 6. de offi. deleg. fo. 87.

3 Clausula vocatis vocandis quid importat. in. c. exhibita. nu. 6. de iudi. folio. 43.

5 Clausula non obstante an deroget alicui constitutioni speciali. in. c. ut de bitus. nu. 26. de appel. fo. 127.

3 Clausula appositae in procuratorio vel facio te procuratorem salvis exceptionibus meis quid importet. in. c. exposuit nobis. nu. 13. de dila. f. 137.

6 Clausula generalis in odiosis non comprehendit maiora expressis sed in favorabilibus sic. in. c. unico. nu. 18. circa si. de commodato. fo. 80.

3 Clausula appellatione remota an aliquid operetur. in. c. prudentiam. nu. 11. de mut. peti. fo. 103.

6 Clausula etiam odiosa in fine posita respicit precedentia etiam extranea. in. c. extirpande. in repe. q. qui vero. nu. 28. de preben. fo. 42.

6 Clausula rato manente pacto solum operatur respectu servantis contra etum. in. c. potuit. nu. 11. de locato. fo. 88.

2 Clausula appel. re. non excluditur quin aliqui possit appellari. in. c. pasto

Repertorium singularium materiarum

- ralis. §. cum autem. nu. 1. de off. deleg. fo. 94.
- 5 Clausula appellatione remota operat hodie sicut olim nec contra eam reperitur aliquid innouatum. in. c. vt debitus. n. 13. de app. fo. 126.
- Clausula app. re. quot effectus operetur. ibi. nu. 14.
- 2 Clausula promittens habere ratum posita in procuratorio an operetur speciale mandatum. in. c. contingit. nu. 3. de transa. fo. 135.
- 2 Clausula qd si nō omnes aut duo re. verificatur in vno alterius vices gerente. in. c. licet vndiq. n. 1. de off. deleg. fo. 95.
- Clausula vos vel alter vestrum re. verificat in vno tantū. ibi. n. 2.
- 3 Clausula app. remota non tollit facultatem appellandi ex notorio grauiamine et casibus in iure expressis. in. c. ex conuestione. nu. 5. de resti. spo. fo. 175.
- 2 Clausula alte vel basse posita in compromissis operat vt respectu lesionis non possit peti reductio ad arbitrium boni viri. in. c. si. n. 4. de maio. et obed. fo. 131.
- 2 Clausula suppletes omnem defectum quid operetur et alius circa papam non potest supplere defectum in contractibus vel iudicijs. in. c. j. n. 5. de transa. fo. 134.
- C**orfe. Ego dico idē esse in regib⁹ et principibus in regnis suis non recognoscentibus superiores. cū sint monarche et gaudent eisdem priuilegijs in regnis et principatibus suis quibus papa et imperator in vniuerso per id quod voluit Bal. in. c. cū venissent de eo qui mit. in. pos. et Bar. in. l. infamem. ff. de pub. iud. et Abb. in. c. que in ecclesijs. de const. nu. 1. fo. 201. et Inn. in. c. cum p. tabellio. de fide instr.
- 2 Clausula qd si non omnes re. operatur quod tunc vnus potest sine alio quando certum est qd alter est impeditus alias secus. in. c. prudentiam. nu. 1. et nu. 2. de off. dele. fo. 83.
- Clausula omnes aut duo re. denotat qd alij possunt cognoscere l3 nō cōstet de impedimento consortum. ibi. nu. 3.
- Clausula si omnes nequiveritis interesse tu frater episcopo procedes. qd importet. ibid.
- 2 Clausula in pace dimittas quid importat. Anto. in. c. veniens. nu. 14. de si. pres. by. fo. 51.
- 5 Clausula ex certa sententia qd importet. in. c. ea q. nu. 3. de re iudic. fo. 51.
- Clausula ex certa scientia idem importat qd clausula ex plenitudine potestatis ibi. nu. 8. fo. 52.
- 3 Clausula peto mihi de predictis iustitiam fieri re. quid importet. in. c. j. nu. 52. de ord. cog. fol. 148.
- 6 Clausula dīctores quiescēdo re. dat iurisdictionē iudici non solū inter partes sed etiā inter extraneos dīcētes de facto et quāto tpe dūret talis iurisdictione et qd cōprehēdat. in. c. pro illo. n. 9. et n. 10. de preb. fo. 32.
- 1 Clausula consciētiam tuam grauamus an importet qd causa sit indelegabilis. in. c. cum in veteri. n. 4. de ele. fo. 174.
- 6 Clausula in fine posita non refertur ad proximiora si ex tali relatione resultaret absurditas. in. c. j. postulasti. n. 7. de iurepa. fo. 198.
- 5 Clausula supplētes de plenitudine potestatis omnē defectū faciat de inualido validū. in. c. j. n. 7. de confir. vti. vel inu. fo. 143.
- Clausula si non omnes poteritis includit voluntatem. in. c. prudentiam. §. ad hīc. in. n. 1. 2. et 4. de off. deleg. fo. 82.
- 2 Clausula appellatione remota non operat citra tertios p suo iure comparantes. in. c. super eo. n. 4. de off. deleg. fo. 80.
- 3 Clausula decidās sine debito non dat formam sed instructionē et snia lata contra debitū finē non est nulla. in. c. cū ad sedē. n. 3. de resti. spo. f. 189.
- 1 Clausula omnis que posset mouere principem ad non facile rescribens dū est ponenda in supplicatione. in. c. ad aures. n. 4. de rescrip. fo. 49.
- 2 Clausula consciētia suā oneramus nō inducit electionē industrie personalis adeo qd causa est delegabilis. in. c. si. §. is aut. n. 7. de off. dele. f. 205.
- 5 Clausula appellatione remota posita vel alia clausula in medio literarū an referat ad precedentia et ad sequentia. in. c. inquisitioni. nu. 1. 3. 4. et 5. de app. fo. 138.
- Clausula app. remo. operat hodie effectū suū sicut et olim. ibi. nu. 2.
- 4 Clausula seruato iuris ordine procedas vel non seruato qd importet. in. c. quinquauallis. n. 4. 2. de iureiur. fo. 150.
- C**orfe. Doc. excel. Aluerte qd Inn. quem refert Abb. in. c. quinquauallis. dicit qd innuit qd cōpromittit in eū tāq̃ in arbitriū illa verba qd possit pcedere seruato ordine iudiciario. alia vero verba qd possit pcedere non seruato ordine iuris innuit qd tanq̃ in arbitratorē. id ēm eū si processit seruato ordine iuris stabit dicto suo et iniquo qṽ processisse vt arbitrer. Si vero pcessit iuris ordine non seruato. tūc non valebit dictū suū nisi sit equū vel ad equitatē redactū qd ṽ processisse vt arbitrator. d. Abb. ibi dicit qd salua eius reuerētia nō sequit hoc dictū: qd possit eligere alterā viā tū in nō eligēdo pcedere ṽ vtraq̃ auctoritate. p id qd no. Inn. noc. in. c. cū ex officij. de preferi. et adducit alia: de qbus vt ibi per eū mihi ṽ qd Inn. recte loquat. pcedit eū dictū ei⁹ qū apparet qd pcessit seruato ordine iudiciario vel nō seruato ordine iudiciario: qd si pcessit ordine iuris seruato erit arbitrer. si vero non seruato iuris ordine pcessit erit arbitrator. et ad hoc adduco eūdem Abb. in. d. c. cum ex officij. vbi dicit qd inspicienda sunt acta cause an processerit vt ordinarius. vel vt deleg. nam si processit vt ordinarius non valet iudicium: vt in simili not. Bart. in. l. vna. C. qui pro sua iuris. si vero vt delegatus valebit. si vero sumus in du-

- bio valebit. ar. l. quoties. ff. de reb. du. c. abbate. de ver. signi. cū si. cū ergo iste habeat commissionem et in eū fuit commissum vt possit pcedere vt arbitrer et arbitrator inspicienda erūt acta cause. et si processit seruato ordine iuris erit arbitrer: qd arbitria redacta sunt ad instar iudiciorū. l. j. ff. de arb. si vero non seruauit ordinē iuris erit arbitrator. et ita procedant dicta Inn. Aut sumus in dubio et tūc pcedat doctrina Abb. et sic mihi videtur qd Inn. in hoc non sit reprehensione dignus.
- 5 Clausula appellatione re. non excludit quin citatus possit appellare si locus non esset tutus tam sibi q̃ illis quos ducit secum vt procuratores et similes. in. c. ex parte tua. nu. 1. 2. et 5. de app. fol. 16.
- 2 Clausula prout tibi videbitur vel ad velle suū et similes important arbitrium iustum. Ant. in. c. cum de tua. j. nu. 3. de corpo. viti. fo. 60.
- 2 Clausula petens sibi ius et iustitiam fieri quid importet. in. c. j. nu. 2. de offi. deleg. fo. 72.
- 2 Clausula appellatione remota non refragatur quin papa possit amittere re appellationem cui debet parere qd primo commisit causam appellatione remota. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 1. 3. et 4. de off. deleg. fo. 93.
- Clausula app. re. non licet impedire executionem sententie nisi superior ex certa scientia admiserit appellationem. ibi. nu. 2.
- 2 Clausula liberam habens facultatem non habilitat inhabilem. Ant. in. c. ex parte. el. 5. nu. 1. de corpo. viti. fo. 91.
- Clausula qd si non omnes re. quid importet. in. c. sciscitatus. nu. 1. de rescrip. fol. 53.
- 3 Clausula qd procedat simpliciter et pure quid significet et non tollit ordinem iudiciarium. in. c. dilecti filij. nu. 4. de iur. fol. 21.
- Clausula non obstante iuris sollemnitate importat qd sollemnitates iuris civilis tantum sint sublata. ibi. nu. 6.
- Clausula prout voluerit quid significat. ibi. nu. 8.
- Clausula non se astringens quid importat. ibi. nu. 16.
- 1 Clausula in fine posita an et quando concernat precedentia. in. c. causam que. nu. 5. de rescrip. fo. 10.
- 6 Clausula si ita est semper subintelligitur in confirmatione facta per papam. in. c. dudum. nu. 8. de dec. fo. 153.
- 6 Clausula etiam odiosa in fine posita concernit omnia precedentia etiam diuersa. in. c. extirpande. §. qui vero. nu. 11. de preb. fo. 40.
- 1 Clausula omnis que posset mouere principem ad concedendum nō rescriptum est necessario exponere ipsi principi alias esset surreptitiū principum. in. c. ceterum. nu. 3. de rescrip. fo. 45.
- 7 Clausula vt tibi visum fuerit importat arbitrium boni viri. in. c. signis causis. nu. 4. de peni. et remiss. fo. 172.
- 5 Clausula app. remota an extendat ad omnem appellationem vel ad frivolum tantum. in. c. super. nu. 10. de app. fo. 96.
- 6 Clausula posita in rescripto ad beneficia v3 seu quocunq̃ modo vacet vel per alterius cuiuscunq̃ persone operat multū in materia beneficiarum. in. c. ex parte astensis. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.
- 6 Clausula app. remota non excludit quin iudex possit remoueri ex legitima causa. in. c. nouit ille qui. nu. 3. de app. fo. 112.
- 4 Clausula saluo iure addendi et diminuendi est necessaria in libello. in. c. interdilectos. nu. 10. de fid. instr. fo. 103.
- 4 Clausula moneas et inducas nō designat precisam compulsionem. in. c. j. in. j. no. de test. cog. fo. 90. et in. c. j. n. 2. et 4. de spon. fol. 3.
- C**orfe. doc. excellentissimus. Contrariū tenuit idē Abb. in. c. cum infirmitas. in. j. no. de pe. et remiss. Frid. de se. confi. iij. et seq. Barb. in. c. ex presentia. de pig. et in. c. nā concupiscentiam. de consti. vide Abb. in. c. ex tue. de simo. nu. 5. et in. c. tua nos. el. 5. de iureiur. Jo. And. Arch. et Do. post Jo. de deo. Egid. et alios. et ibi etiam per Jo. de lig. in. c. cū si pauper. de presbend. lib. vi. et diuina fauente gratia hanc concordiam concepi aut lex cas non seu alia dispositio vti istis verbis apponēdo postea verbū cōpello seu simile verbū et tūc per talia verba non designatur precisa cōpulsio. et ita procedant. c. j. de testib. cog. et alia iura que vltra hec verba apponunt verbū compello seu simile. aut apponunt ista verba in lege et postea per verba sequentia innuitur compulsio. et tunc dic qd talia verba intelliguntur cū effectu et sapiūt quasi quandam compulsionē et ita procedat text. d. c. cū infirmitas. et quod voluit ibi do. Abb. aut ista verba apponuntur simpliciter nec sequentia aliud inducant et tunc in dubio attenda eorum propria natura importat precisam compulsionē per iura et motina que adducit Domi. post alios. in. d. c. si pauper. nam a propria significatiōe verborū non est prima facie recedendū. l. nō aliter. ff. de lega. iij. c. et in his. et in. c. si de verb. fig. nisi materia subiecta aliud suaderet. vt in. d. iuribus notatur. Preterea vbi talia verba apponerent in commissione seu delegatione causarū dare alicui iurisdictione et delegas apponeret hec verba absurdū esset dicere qd talia verba non importarent coercionem ex quo iurisdictione sine coercionem esset delusoria per ea que habent. in. c. preterea. et in. c. ex literis. de off. deleg. facit. l. 5. ff. de iur. om. iud. et in. l. ad legatum. et l. ad rem mobilem. ff. de procu.
- Clausula appellatione remota non potest poni per inferiorem a papa etiam per legatum delatere. in. c. super questionū. n. 3. de off. deleg. fo. 90.
- Clausula qd si non omnes quid importet. in. c. quoniam. nu. 5. et 6. de offi. delega. fo. 78.
- Clausula si ad mandatū nostrum alium non recepistis quid importet et quid

Super Lectu. Panormitani.

- quid differat a si ad mandatū pape re. in. c. in literis. n. 6. de rescri. fo. 87.
- 1 Clausula solita apponi in aliquo instrumento si fuerit casu omissa habeatur pro apposita. in. c. cum in. nu. 5. de const. fo. 26.
 - Clausula et quidam alij res alie posita in rescripto comprehendit personas vel res inferiores vel equales expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 1. 6. 7. 9. de rescri. fo. 57.
 - Clausula et quidam alij comprehendit tantum quatuor. ibi. nu. 3.
 - 3 Clausula salvo iure addendi vel diminuendi quid importet. in. ca. 5. nu. 28. de lib. obla. fo. 97.
 - 5 Clausula appellatione remota tollit omnem appellationem que a iure expresse non indulgetur. in. c. pastoralis. nu. 2. 7. 3. de app. fo. 119.
 - Clausula quantuncumque odiosa posita in rescripto debet aliquid operari. ibi. nu. 2.
 - Clausula appellatione remota potest apponi a papa vel ab imperatore et aliquando a iudice inferiore et omnibus qui de iure vel de facto non recognoscunt superiorem. ibi. nu. 4. 7. 5.
 - Clausula app. remota etiam operatur effectus multos. ibi. nu. 8.
 - Clausula appellationis operatur hunc effectum quod per appellationem interpositam non suspenditur iurisdictio iudicis a quo nisi forte iudex ad quem inhibuerit. ibi. nu. 9. 13. 7. 16. fo. 120.
 - Clausula app. remota non tollit quin notorie grauatus possit appellare. ibi. nu. 14.
 - 2 Clausula quod si non omnes re. non excludit quin fiat inquisitio et quando. in. c. cum causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 87.
 - 2 Clausula provideas in aliqua ecclesiarum talis diocesis an comprehendat ecclesias ciuitatis. Ant. in. c. accepimus. n. 3. de eta. 7. qual. fo. 48.
 - Clausula ut liberum sit importat ut quis non teneatur requirere consensum alterum. in. c. si pro debilitate. nu. 5. de offi. deleg. fo. 17.
 - 1 Clausula ratio manente pacto non operatur respectu conuenientis sed obseruantis. in. c. cum inter. r. nu. 12. de ele. fo. 133.
 - 5 Clausula app. re. non tollit quod antequam quis citetur non possit aliquo respectu iurisdictio iudicis suspendi. in. c. meminimus. n. 2. de app. fol. 94.
 - 1 Clausula in fine posita non respicit precedentia quando ex tali relatione sequeretur absurdum. in. c. ecclesia vestra. el. 5. n. 5. de ele. fo. 181.
 - 1 Clausula omnis qui posset mouere principem ad non rescriptum est necessaria exponere ipsi principi alias esset surreptitium rescriptum. in. c. ceterum. nu. 3. de rescri. fo. 45.
 - 1 Clausula et quidam alij non semper comprehendit pares vel minores. in. c. rodolphus. nu. 2. 7. 10. de rescri. fo. 83. 7. seq.
 - 2 Clausula consueta in literis apponi habetur pro apposita. Ant. in. c. accepimus. nu. 2. de eta. 7. qual. fo. 47.
- ¶** Cor. doc. excellē. De clausula toties quoties opus fuerit: vide Ange. et ibi Mod. in. l. si finita. in prin. ff. de dam. infec. 7. Ange. in. l. oratione. de feriis. 7. in. l. 5. exhibendi. ff. de custod. reo. Specu. in. ti. de arb. 5. sequitur. verfi. sed pone quod actus est quod possit pronuntiare quoties voluerit. Bal. in. l. si duo. 5. semel. ff. de arb. sentit. 7. in. l. cum antea. C. eo. Bal. in. l. i. C. de his que pe. no. in. r. 5. co. vbi allegat gl. in. l. cum questio. C. de leg. 7. ibi Sali. 7. Alex. Sed pro certo illa gl. exponit verbum sepius et non verbum toties. sed potest dici quod allegauit in simili. facit quod voluit Bald. in. c. sua. de app. 7. vide Ange. in terminis. in. l. quod si nolit. ff. de edil. edic. 7. Roma. in. repe. rub. de arb. in. xvij. co. 7. Bar. in. d. l. si duo. 5. semel. ff. de arb. 7. quod voluit Spec. in. ti. de pign. 5. i. ver. sed cum pignus pignori. 7. conclude quod verificatur in duabus vicibus. 7. vide do. Lar. 7. do. Barba. in. c. 5. de const. 7. vide omnino Jo. de imo. 7. Mod. in. d. l. si finita. in prin. vbi tenuerunt contra Ange. stat difficultas quid dicendum 7. iudicio meo non potest dari in hoc certa regula sed attendi debet materia subiecta. arg. in. l. si vno. ff. loc. 7. ad hoc adduco. do. Lar. in. d. c. 5. vbi dicit quod ista dicitur quoties. quandoque importat idem quod frequenter seu multoties quandoque importat idem quod semper et omni casu. l. sicut in annos. ff. qui. mo. vsu. am. it. aliquando vsque ad tertiam vicem exclusiue. vt in. c. omnes episcopi. 5. q. vi. vbi dicitur appellari posse toties quoties opus fuerit. 7. ibi vide bo. gl. 7. tamen quis non habet potestatem appellandi tertia vice. C. ne lic. ter. prouoc. c. sua. de app. concludit quod importat plus et minus secundum naturam eius cui adhibetur et optime loquitur. nam clausula ex precibus dentibus 7. sequentibus regulatur. c. secundo requiris. de app. l. talis scriptura. ff. de leg. 1. in dubio tamen statum cum communi opinione quod talis clausula verificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.
- 5 Clausula appellatione remota posita in commissione cause non tollit quin iudex possit ex aliqua iusta causa recusari. in. ca. postremo. nu. 1. de appel. fol. 106.
- 7 **Clerici** si decesserit ab intestato sine heredibus vel ecclesia eius bona applicabuntur episcopo loci. in. c. excommunicamus. el. 5. nu. 1. de here. fo. 102.
- 7 Clericus percussus clericum a quo absoluitur. in. c. cum illorum. nu. 6. de sen. excom. fo. 189.
- 2 Clericus non cogitur satisfacere creditoribus nisi deducto ne egeat. in. c. veniens. nu. 4. de transa. fo. 137.
- 7 Clericus hodie non deponitur sicut olim ex fornicatione et simplici peccato mortali. in. c. non debet. nu. 2. de consan. 7. affi. fo. 33.
- 7 Clericus raptor vel particeps in rapina irreuerabiliter deponitur et

- beneficio priuatur. in. c. super eo. nu. 2. de rapt. fo. 119.
- 6 Clerici etiam in minoribus constituti non debent habere officia temporalia siue secularia. an autem aliter facientes degradentur vel deponantur aut suspendantur. in. c. vt clerici. nu. 2. 7. 9. de vi. 7. bo. cle. fo. 8.
 - Clerici indigentes possunt esse negotiatores alicuius honeste negotiationis. als secus. ibi. nu. 3.
 - Clerici an possint esse tutores. ibi.
 - Clericis interdicitur omnis ludus preter ludum schacorum. ibi. nu. 4. 7. numero. 11.
 - Clerici an et quo casu possint portare annulos. ibi. nu. 7.
 - Clericus publice aleator ipso facto priuatur a promotione sed non a beneficio nisi precedat monitio. ibi. nu. 11.
 - Clericus debet ire indutus secundum consuetudinem loci non tamen debet ire cum vestibus laceratis propter humilitatem quia dignitas clericalis visceret. ibi. nu. 11.
 - 4 Clericus qui se obligauit stare mandato episcopi si episcopus preceperit quod renūtiaret beneficio et quod non appellet potest appellare et non est opus vt petat relaxationem a iuramento. in. c. veniens. nu. 5. de iureiu. fo. 139.
 - 6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio nisi iustam causam absentie alleget. in. c. si. nu. 1. de cle. res. fol. 23.
 - Clericus absens ad hoc vt excusetur debet cum licentia episcopi abesse que sit ex causa concessa quod in sua ecclesia seruiat per alium. ibi. nu. 2.
 - 2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus. Ant. in. c. i. nu. 3. de cler. pereg. fo. 64.
 - 7 Clericus qui est in seruitio episcopi vel pape reputatur pro residente. in. c. olim. nu. 4. de ver. sig. fo. 200.
 - 6 Clerici habentes proprium non debent ab ecclesia subueniri. in. c. inter alia. nu. 18. de immu. eccl. 7. cemi. fo. 129.
 - Clericus pauper debet sibi manibus querere victum. ibi.
 - 7 Clerici in quibus criminibus sint tradendi curie seculari etiam non expectata incorrigibilitate. in. c. ad abolendam. nu. 11. de here. fo. 101.
 - 6 Clerici seculares an indistincte prohibeantur beneficiati in monasterijs. in. c. ea que. nu. 10. de sta. mona. fo. 183.
 - Clericus si traditur iudici seculari non tenetur iudex stare processui facto per ecclesiasticum iudicem nisi in casu heresis. ibi. nu. 14.
 - 7 Clericus vigore vehementis infamie potest suspendi a suo beneficio. in. c. accedens. nu. 11. de accu. fol. 71.
 - Clericus agens pro iuribus sui beneficii non potest aliqua exceptione repelli quia toleratur in suo beneficio. ibi. nu. 13.
 - Clericus an teneatur ostendere titulum sui beneficii. remissive. ibi. n. 14.
 - Clericus qui consecutus est plenum ius in beneficio et petit possessionem quam nunquam habuit an possit aliqua exceptione repelli. ibi. numero. 15.
 - 6 Clerici tenentes beneficia sine legitimo titulo possunt ipso facto excommunicari. in. c. ex frequentibus. nu. 5. de insti. fo. 52.
 - Clericus habens beneficium sine legitimo titulo iusto errore deductus non tenetur ad rationem fructuum secus vbi ignoratia fuit crassa. ibi. nu. 11.
 - 7 Clericus habens tenue beneficium debet sibi ipsi imputare qui tale accepit unde debet ex aliqua laudabili industria victum sibi querere. in. c. suam nobis. nu. 10. de simo. 84.
 - 6 Clerici negotiatores et tertio moniti non se abstinentes non debent gaudere privilegio clericali adeo quod subiacent quo ad eorum bona status laicorum non autem quo ad concernentia ordinem clericalem. in. c. ex literis. numero. 1. 7. nu. 7. 7. 9. de vita 7. bone. cleri. fo. 9.
 - Clerici possunt ad eorum commoda vt statutis laicorum et an quod inducunt pro ipsis teneantur contra ipsos recipere. ibi. nu. 2. 7. nu. 6.
 - Clerici non debent soluere pedagia siue gabellas de facultatibus ipsorum et eorum patrimonio licet statuta sint in contrarium. ibi. 7. nume. 4.
 - Clerici coniugati non gaudet privilegio clericali in facultatibus. ibi. nu. 8.
 - Clericus negotiator de bonis ecclesie non perdit privilegia quo ad bona ecclesie. secus si negotiator de bonis proprijs. ibi. nu. 1. nu. 9. 7. nu. 10.
 - Clericus an gaudet privilegio in bonis proprijs patrimonij et quid in bonis ecclesiasticis. ibi. nu. 11.
 - Clericus habens bona communia cum laico an teneat ad onera. ibi. nu. 13.
 - 6 Clericus si ignoratur vbi sit: est citandus in ecclesia sua tribus edictis et si intra sex menses non redierit priuatur ecclesia sua nec sufficeret vnum peremptorium. in. c. tu denotionis. nu. 1. 2. 4. 7. 5. de cleri. non resi. fo. 20.
 - Clericus iniuste absens debet personaliter citari si potest fieri alias sufficit in valuis ecclesie sue. ibi. nu. 3.
 - Clericus non residens potest suspendi et excommunicari et spoliari ad libitum superioris. ibi. nu. 6.
 - 6 Clericus vel prelati non residens et vocatus non rediens potest ipso facto beneficio spoliari. in. c. qualiter. nu. 3. de cle. non resi. fo. 20.
 - Clericus non residens licet reuersus potest puniri. ibi. nu. 4.
 - 6 Clerici non possunt redditis ecclesiarum suarum debitos quibusdam rectoribus nec diuidere nec diminuire. in. c. auaritie. nu. 1. 2. 7. 4. de preb. fo. 26.
 - 6 Clerici moniti vt dimittant concubinas et non se corrigentes suspenduntur et deponuntur et est in optione iudicis. in. c. sicut ad extirpandam. et nu. 1. 2. de coha. cle. 7. mulie. fo. 11.
 - Clericus notorie concubinaris an ipso iure sit suspensus nulla monitione preambula et an celebrando efficiatur irregularis. ibi. nu. 3.

Repertorium singularium materiarum

- Clericus debet residere in beneficio vel prebenda nisi aliud dicat consuetudo. in. c. inter quatuor. nu. 1. 2. 4. de cle. non resi. fo. 20.
- Clericus monitus non residens potest vel per sententiam vel ipso facto privari suo beneficio ad libitum iudicis. ibi. nu. 2.
- Clericus se abscondendo debet requirere licentiam prelati nisi sit aliqua necessitas que subito occurreret vel nisi aliud dicat consuetudo. ibi. n. 4.
- Clericus suspensus ob aliquod crimen si interim presumpserit celebrare re privatur beneficiis et perpetuo deponitur. in. c. vt clericorum. nu. 1. 2. 9. de vita et bone. cle.
- 6 Clerici non possunt facere statuta super arduis sine consensu epi in negotiis verotangentibus ipsos clericos possunt. in. c. h. nu. 2. de inst. fo. 51.
- 5 Clericus habens sub eodem tecto dispensatione canonicatum et capellania illa hora qua celebrat vt capellanus privatur distributionibus quas debet habere vt canonicus. in. c. cum olim. nu. 3. de re iud. fo. 59.
- Clerici habentes dignitates in aliqua ecclesia citra canonicatum non habent vocem in. c. de iure communi. ibi. nu. 8.
- 6 Clericus non potest aliquid temporale vel aliud promittere laicis pro decimis habendis et si promiserit promissio est nulla. in. c. i. n. 2. de ce. f. 199.
- Clerici de bonis patrimonialibus non debent solvere gabellas et alia onera prout laici. onera vero et annexa rei vel perpetua sic. ibi. nu. 9. fo. 209.
- 4 Clerici possunt vt in eorum fauorem lege vel consuetudine laicorum si est fauorabilis. in. c. ad nostram. nu. 1. de proba. fo. 32.
- Clericus potest se purgare per duos laicos etiam si contra eum probatum est per duos clericos. ibi. nu. 4.
- 6 Clericus convictus de periurio privatur beneficio si principaliter fuit actum ad transgressionem iuramenti alias secus licet in consequentiam detegatur periurium. in. c. peruenit. nu. 4. 7. 13. de fidciuss. fo. 97.
- 4 Clerici contra laicos non admittuntur in testes in causa in qua venit imponenda pena sanguinis. in. c. decetero. nu. 1. de test. fo. 48.
- 6 Clerici non obligantur solvere pedagia vel vectigalia etiam licite imposita. in. c. in nouamus. nu. 4. de cens. fo. 201.
- 6 Clericus qui ex natura beneficii non tenetur residere non potest per hoc vagari alibi priuabitur licet habuerit licentiam vagandi vel ita sit consuetudo. in. c. ex tue. nu. 14. de cle. non resi. fo. 21.
- ¶** Corse. doc. excellē. Ego addo in simili aliqua perpetuo memoratu digna quo ad delictum vagationis et primo celebrem tex. in. l. q. nisi. §. ex pronuntia. ff. de ope. lib. vbi libertas non tenet insequi patronum vagabundum ad prestandas operas. et ibi illic de neap. inducit ad vasallum qui tenet seruire domino sed si incipit vagare per mundum non tenet. et vide q. voluit idē in co. de neapo. in. l. item illa. ff. de const. pe. vbi dicit q. debitor non tenetur inuenire creditorem vagabundum et solvere ei debitum et alibi secus: vt ibi plene not. et vide Spe. in ti. de loca. §. nunc aliqua. vers. cl. iij. vbi dicit q. si emphyteuta cepit vagari per mundum priuatur emphyteusi. que refert Bal. in aut. si quas ruinas. C. de sa. san. ecc. et vide q. voluit tex. in. l. libera peculij administratio. ff. de pe. vbi si dominus concessit liberam administrationem peculij seruo qui incepit vagari intelligitur finita eius administratio. quia habetur pro mortuo. facit gloss. in. c. non oportet. de conse. dist. v. et adduco gloss. in. c. cum tu. de vsu. quam reputauit ibi sing. do. mens do. And. Bar. q. licet vsurarius teneatur prestare vsuras illi a quo extorsit. illud est verum si nouit vbi habitat. secus si ignorat vbi sit creditor. puta quia vagaret per mundum quia tunc non tenet inquirendo vagari. et adduco gloss. in. l. vnaqueq. r. h. q. h. que dicit q. vxor non tenet sequi virum vagabundum. quam gl. fecit singulare Jo. de imo. in rub. ff. fo. ma. licet per errorem allegauiet gl. in. c. ebron. eadem causa et q. Ego allego aliam. in. c. de illis. de spon. et in. c. si quis necessitate inenitabili. r. r. iij. q. ij. et in. c. i. de coniug. les. pro. et in. c. qui ma. acc. non poss. quas omnes gl. limita nisi scienter mulier duxisset in virum aliquem histrionem qui solet vagari quo casu tenetur sequi virum. ita dicit gl. in. d. c. vnaqueq. et in. d. c. si quis. et vide q. voluit Bar. in. l. menia. §. vxorem. ff. de an. leg. et scribentes. in dicta rub. et Jo. de imo. in. l. si cum dotem. §. si maritus. ff. sol. ma.
- 6 Clericus coniugatus potest alere de redditibus beneficii sui vxorem et consanguineos pauperes et filios illegitimos. in. ca. coniugatus. nu. 6. de conuer. coniug. fo. 166.
- 6 Clericus secularis licet habeat patrimonium in quo succedit eius filius legitimus potest etiam licite tenere ecclesiam. in. c. ex presentium. num. 2. de pigno. fo. 93.
- 6 Clericus generalis procurator laicorum est deponendus vel excommunicandus nec potest esse officialis alicuius principis. in. c. sed nec. nu. 1. 2. §. 7. c. ne cler. vel mona. fo. 237. et seq.
- Clericus an possit saltem vnum negotium laici procurare ibi. nu. 4.
- Clericus potest esse delegatus principis secularis ad vnam causam. ibi. nu. 5.
- Clerici nec prelati possunt esse vicegerentes principum secularium nec possunt sub eorum cura aliquam ciuitatem temporalem habere. ibi. n. 7.
- Clerici possunt esse consiliarii principis secularis. ibi.
- 6 Clericus vel alius administrator alicuius ecclesie non facit suos neque redditus neque oblationes neque data preteriti voti. in. c. inquirendum. n. 2. de pe. leg. fo. 109.
- 7 Clericus etiam in sacris constitutus licite potest verberari causa discipline. in. c. vniuersitatis. nu. 4. de sen. excom. fo. 186.
- Clerici non possunt etiam de mandato iudicis ecclesiastici per laicos queri licet communiter contrarium seruetur. ibi. nu. 6. 9. et 11.
- Clericus non potest capi et detruhi in carcerem per laicum sine metu et communicationis nisi cum licentia sui iudicis. ibi. et nu. 11.
- 6 Clericus intrudens se in beneficium viuientis vel factis se in illo instituto aliquo titulo imperpetuum est inhabilis ad illud habendum si fuerit sciens vel in supina ignorantia. in. c. post electionem. n. 21. de concess. sb. fo. 19.
- Clerico habenti vnum beneficium si fuit alterum consimile collatum et fecit signum crucis collationi de primo suo beneficio alteri per superiores facte sibi non preiudicauit antequam haberet possessionem secundi. ibidem.
- 6 Clericus vagans potest privari beneficio etiam simplici. in. c. extirpan. de. in rep. §. qui vero. nu. 32. de preb. fo. 43.
- Clericus absens causa studiorum potest percipere fructus etiam beneficii curati quia dicitur saltem seruire ecclesie vniuersali. ibi. nu. 33. fo. 44.
- Clericus an possit retinere plura beneficia et qualia cum dispensatione episcopi. ibi. nu. 28.
- Clericus non potest esse pluralis in beneficiis siue simplicibus siue curatis iure speciali cessante. ibi. nu. 4. 6. 30. 35. et 36.
- Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus etiam nullo vicario vel substituto relicto nisi ex absentia graue preiudicium inferatur ecclesie vel sit vagabundus. ibi. et nu. 31. vers. sed aduertendum. et seq.
- 6 Clerici et ecclesie an sint regulariter immunes ab omnibus collectis et impositionibus laicorum. in. c. non minus. n. 3. et 4. de immu. ecc. et cimi. f. 224.
- Clerici non possunt honores inter laicos habere et non habent vocem in consilio laicorum. ibi. nu. 14.
- Clerici vel monachi non tenentur subire tutelam vel curam minorum possunt tamen si volunt agnoscere legitimam. ibi. nu. 15.
- Clerici tenentur ad onera que conuertuntur in utilitatem communem clericorum et laicorum et ad hoc soluendum sunt cogendi coram suo iudice secundum vnam opinionem que improbat. ibi. n. 18.
- 3 Clerici debent conueniri coram iudice ecclesiastico et consuetudo aliter disponens non valeret. in. c. clerici. nu. 15. et 6. de iud. fo. 24.
- 5 Clericus potest donec satisfecerit de delicto teneri in vinculis per suum superiorem et si opus est potest torqueri. in. c. delictis. n. 2. de app. fo. 123.
- 4 Clericus potest remittere debitum ecclesie quando illud concernit utilitatem remittentis. in. c. veniens ad nos. n. 5. de test. fo. 45.
- 7 Clerici possunt esse iudices delegati laicorum. in. ca. in archiepiscopatu. nu. 3. de rap. fo. 119.
- 3 Clericus quando teneatur prestare iuramentum calum. in. c. imperatorum. nu. 2. de iura. calum. fol. 129.
- Clerici iurant de calumnia in eorum causis licet consuetudo sit contraria. in. c. ceterum. nu. 1. de iur. calum. fo. 127.
- 5 Clericus siue alius prelati si citetur a duobus superioribus vno ecclesiastico et alio temporali cui debet potius parere. in. c. cum parari. nu. 8. de appel. fo. 99.
- 3 Clericus an possit coram iudice seculari reconueniri. in. c. j. nu. 7. de iura. calum. fo. 123.
- Clericus si in aliquo actu non habuit licentiam superioris quam requirere debebat tamen ille non vitatur. ibi. nu. 17.
- Clericus vel religiosus si fuerint testes in causa sine superioris licentia: an illud dictum valeat. ibi.
- Clericus quibus casibus potest iurare sine licentia superioris. ibi. n. 18. et 21.
- Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prelati. ibi.
- Clericus qui iurat de calumnia debet habere specialem licentiam. ibi. nu. 20.
- Clericus iurando an debeat iurare tactis euangelis. ibi. nu. 21.
- 6 Clerici an et quo casu possint compelli ad custodiam ciuitatis eorum tempore guerre. in. c. peruenit. n. 3. et 6. de immu. ecc. et cimi. f. 222. et seq.
- Clerici tenentur ad tallias collectas et angarias tunc alicuius magne guerre vbi non valet consuetudo vt clerici teneantur ad predicta qui etiam constitutione imperiali non tenentur ad eas. ibi. n. 4. 8. 12. et 14.
- Clerici non tenentur ad manuales pugnas aliquo modo etiam pro recuperatione terre sancte. ibi. nu. 5.
- Clerici non efficiuntur irregulares si necessitate vigente pugnant vna cum alijs dum tamen actualiter ipsi non occidunt licet vulnerent. ibi. nu. 7.
- 2 Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate imperatoris. in. c. ij. nu. 1. de maio. et obed. fo. 125.
- Clericus non tenetur in aliquo obedire laicis nisi sint feudatarii ipsorum. numero 3.
- 3 Clerici seculares in alieno territorio stantes subiacent iurisdictioni episcopi et non laicorum. in. c. quod clericis. n. 3. de fo. compe. fo. 67.
- Clericus agens contra laicum an seruet consuetudines fori secularis. ibi. dem. nu. 6. 8. 10. et 11.
- Clericus delinquendo non sortitur forum seculare. ibi. nu. 23.
- Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem contra se adductus recipere. ibi. nu. 36.
- 1 Clericus si est inuasor rerum aliarum potest in eum fieri manuum interdictio sine metu excommunicationis. in. c. olim. cl. i. n. 5. 19. et 20. de rest. spo. f. 179.
- Clericus est etiam licita defensio rerum suarum etiam contra alios religiosos sine metu excommunicationis nisi excederit modum. ibi. nu. 12.
- 3 Clericus succedens laico quatenus coram iudice ecclesiastico in alijs secus quatenus successores

Super Lectu. Banormitani.

- successor convenitur ubi poterat conveniri. in. c. q. v. n. 12. de iudi. fo. 29.
- 4 Clericus inductus in testem pro ecclesia sua ita debet contra ecclesiam testificari sicut pro ecclesia. in. c. cum nuntius. n. 2. de test. fo. 47.
- Clericus an possit cogi testificari in causa secularium et coram quo iudice debet testificari. ibid. nu. 3.
- 7 Clericus percutiens alium clericum est excommunicatus. in. c. cum pro causa. nu. 2. de sen. excom. fo. 186.
- 6 Clericus non debet legere nec dictare sententiam continenter penam sanguinis nec etiam interesse possunt. alii incurrunt irregularitatem etiam quod sententia non sit mandata executioni. in. c. sententiam. n. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 11. ne cler. vel mo. fo. 141.
- Clerici associantes illum qui habet mortem ad ipsum confortandum non incurrunt irregularitatem. ibid. nu. 7.
- Clerici assistentes sententie sanguinis sunt irregulares siue sint in sacris siue non. ibid. nu. 3.
- Clericus puta prelatus habens iurisdictionem temporalem non potest sententiam sanguinis dictare sed debet alteri demandare. ibi. nu. 10.
- Clericus an efficiatur irregularis ex eo quod scribit simpliciter quod aliquis capiatur qui postea sententiam sanguinis passus est. in. d. c. sententiam. nu. 16. ne cler. vel mona.
- Clericus scribens vel recipiens dicta testium in causa criminali an efficiatur irregularis. ibi. nu. 13.
- Clericus incurrit irregularitatem legendo literas ex permisso principis ad quem literae fuerunt misse ut capi faceret aliquem ut mandaret mori qui lectis literis captus et mortuus fuit. ibi. nu. 14.
- Clericus aduocatus in causa criminali incurrit irregularitatem. ibi. nu. 15.
- Clericus non debet fieri capitaneus belli siue bellum sit iustum siue non. ibid. nu. 16.
- Clerici an possint interesse bello iusto et hostari ad bellandum sine metu irregularitatis. ibid. nu. 18.
- Clericus non incurrit irregularitatem vulnerando quem ad suam defensionem ubi ponitur quid ad defensionem rerum. ibid. nu. 17. 19. fo. 242.
- Clericus an efficiatur irregularis ex eo quod ministravit et preparavit arma et ob id in consequentiam secutum est homicidium. ibi. nu. 18.
- Clerici non possunt esse physici nisi non sint in sacris vel non beneficiati. ibid. nu. 22.
- 3 Clericus depositus non statim est effectus de iudicio seculari nisi aliud superveniat. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 2. de iud. fo. 16.
- 3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine consensu superioris nisi contrahendo. in. c. dilecti filii. nu. 4. de fo. comp. fo. 84.
- 7 Clericus ordinatus si promiserat ordinatori quod per tot annos non quereret ab eo prouideri an valeat talis promissio etiam iurata respectu ipsius ordinatoris. in. c. si quis. nu. 4. de simo. fo. 91.
- 7 Clericus pro sua necessaria defensione potest assumere arma et non perdit privilegium canonis. si quis suadeat. in. c. ppeditimus. n. 2. de sen. ex. fo. 185.
- Clericus dicitur se immiscere enormitantibus quando facit seditionem in populo. ibid. nu. 3.
- Clericus immiscens se enormitantibus an perdat privilegium fori et privilegium canonis. si quis suadeat. ibid. nu. 56.
- Clerici buffones vel aliam artem ignominiosam exercentes si illam exercent per annum perdunt omne privilegium clericale. ibi. n. 7. fol. 185.
- Clericus delinquendo potest prorogare iurisdictionem sui iudicis quam alii non posset sine eius licentia. ibi. nu. 6.
- 6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro seculari. in. c. si. nu. 8. de emp. et vend. fol. 85.
- 3 Clerici non possunt prorogare iurisdictionem sine consensu superioris. in. c. ceterum. nu. 11. de iud. fo. 19.
- 6 Clericus vel canonicus habens prebendam requiritur residendum non potest habere ecclesiam parochialem alii secus. in. c. exposuisti. n. 2. de preb. f. 47.
- Clericus licet habeat evidentem prerogativam persone tamen non potest habere plura beneficia etiam annexa nisi dispensatiue. ibi. nu. 5.
- 6 Clerici in minoribus constituti contrahentes matrimonium priuantur beneficiis et recuperant si qua bona dederint ecclesie. in. c. quod a te. nu. 1. 2. 7. 4. de cler. conjug. fo. 14.
- 6 Clerici non tenentur subuenire necessitatibus vel utilitatibus civitatum etiam ubi laici non sufficiunt nisi prius romano pontifice consulto.
- Imo clerici sponte soluentes nil agunt sine licentia pape. in. c. adversus. nu. 1. 4. 7. 6. de immu. ecc. fo. 229.
- 6 Clericus ebriosus monitus non desistens suspenditur a beneficio nisi egerit penitentiam. in. c. a crapula. nu. 1. 2. 3. de vi. et ho. cle. fo. 7.
- 6 Clericus habens beneficia an quod statim efficiatur monachus etiam intra annum probationis perdat beneficia. in. c. consulti. n. 6. 7. 3. de reg. fo. 163.
- 6 Clerici non possunt mutare statum ecclesie sine licentia episcopi. in. c. ad audientiam. el. q. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 222.
- 2 Clericus sine facto suo exulans non debet privari beneficio nec eius redditibus. in. c. q. nu. 3. de arb. fo. 167.
- 6 Clericus qui habet sufficiens patrimonium et beneficium potest vivere de redditibus beneficii et patrimonium conservare suis heredibus. in. c. episcopus. nu. 2. de preb. fo. 24.
- Clericus gaudet in bonis patrimonialibus privilegio clericali si nullas habeat ecclesias. ibid.
- 3 Clerici in bonis patrimonialibus gaudent privilegio ecclesiastico. in. c. si clericus. nu. 3. de fo. compe. fo. 60.
- 6 Clerici absentes licet privilegiati possunt compelli ad redendum si ecclesia patitur detrimentum et cogunt quod interea fructus beneficiorum suorum dantur illis qui pro eis scrutant. in. c. cum ad hoc. n. 1. de cle. non resid. fo. 22.
- Clerici debent residere in beneficiis nisi ex licentia episcopi cum iusta causa vel ex indulgentia pape etiam causa non subsistente. ibid. nu. 4. fo. 23.
- Clerici unius ecclesie citra canonicos non faciunt collegium vel capitulum. ibid. nu. 10. 7. 11.
- 6 Clericus absens qui vel quia studet in iure vel theologia vel ex alio privilegio recipit fructus beneficii sui si non participat de quotidianis distributionibus. in. c. licet vobis. nu. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de preb. fo. 46.
- Clerici etiam habentes dignitates possunt se absentare ex causa studii. ibid. nu. 2.
- Clericus absens causa studii an teneatur relinquere vicarium loco sui siue sit beneficii curatus siue simplex siue capella siue collegiatum. ibi. n. 9.
- 6 Clericus non eximitur a patria potestate nisi in spiritualibus vel nisi sit episcopus. in. rub. nu. 2. de pec. cle. fo. 108.
- Clericus non facit fructus beneficii suos. ibi. nu. 3.
- 6 Clericus si instituit aliquem heredem a quo bona tanquam ab indigno auferuntur illa applicantur fisco ecclesie respectu relinquentis qui fuit clericus. in. c. sancto. nu. 1. de success. ab intest. fo. 131.
- 6 Clericus existens in peccato mortali si occulte est suspensus quo ad se et graviter peccat celebrando. in. c. vestra. nu. 4. de coha. cle. et mu. fo. 12.
- Clericus concubinaris an dicatur suspensus ab officio vel a beneficio et an celebrando incurrat irregularitatem. ibi. nu. 7. 8.
- 6 Clerici non debent compelli cum iuramento ad dimittendas concubinas si nolentes dimittere excoherent. in. c. clericos. n. 1. de coha. cler. et mu. fo. 10.
- 6 Clerici tenentur alere pauperes de fructibus qui eis superabundant. in. c. de his. nu. 2. de ecc. edi. fo. 221.
- Clerici expendentes aliquid de patrimonialibus pro reparatione ecclesie possunt repetere nisi dederint animo donandi. ibi. n. 5.
- 6 Clerici si sint negotiatores vel procuratores laicorum non est eis ab ecclesia subueniendum. in. c. sacerdotibus. n. 1. 7. 6. ne cle. vel mona. fo. 236.
- Clericus nullo casu potest esse procurator laicorum si hoc faciat ex cupiditate secus ex claritate vel quod redundare possit in utilitatem ecclesie. ibid. nu. 2. 7. 4.
- Clericus si negotia laicorum exercet valet iudicium si non excipiat. ibi. dem nu. 3.
- 6 Clerici negotiantes non gaudent privilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus. in. c. recolentes. nu. 1. de sta. mona. fo. 180.
- 6 Clericus exercens iudicium sanguinis ab officio et beneficio deponitur. in. c. clericis. nu. 1. 7. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Clericus non potest tenere vices alicuius principis secularis licet non infligat penas mortis vel membri secus si talis iurisdicatio sit annexa sue dignitati quo casu in sanguinem et in membri mutilationem non potest se intrinicare. ibidem nu. 5.
- Clericus in sacris constitutus debet et ille qui habet ordines minores. ibi. nu. 7.
- Clerici vel prelati possunt esse consilarii principis. ibi. nu. 10.
- Clericus an possit de causa criminali cognoscere vice episcopi. ibi. nu. 11.
- 3 Clericum offendere licitum est etiam pro rebus recuperandis. in. c. cum non ab homine. nu. 18. de iudi. fo. 29.
- 6 Clericus beneficiatus vel in sacris constitutus licet non sit beneficiatus est obligatus ad dicendum officium. in. c. j. nu. 4. de celebra. missa. fo. 208.
- Clerici in minoribus constituti beneficiati absentes ex probabili causa et per alium servientes sunt obligati dicere officium domini. ibi. nu. 3.
- Clerici tenentur ex precepto dicere officium beate virginis. ibi. nu. 6. fo. 209.
- Clerici in minoribus non beneficiati tenentur dicere officium licet consuetudo contrarium obstruat que non dicentes excusat. nu. 7.
- Clericus non dicens officium sine causa rationabili tenetur ad restitutionem fructuum beneficii in foro anime. ibi. nu. 8.
- Clericus non residens in beneficio suo si ille priuatur an teneatur ad restitutionem fructuum. ibidem.
- Clericus qui non dixit officium per plura tempora potest compelli ad priam per sacerdotem non solum ad redicenda officia pretermissa sed et ad interesse. ibi. nu. 9.
- Clericus infirmus excusatur ab officio dicendo nisi esset leuiter infirmus ibidem. nume. 10.
- 6 Clericus verberans alium clericum potest absolui a suo episcopo. in. c. qm. nu. 1. 7. 3. de vita et bone. cle. fo. 5.
- 6 Clericus petens sibi prouideri de beneficio vigore cuiusdam mandati pape non debet obtinere si ille clericus impetrauit istas non faciendo mentionem alterius beneficii quod habebat siue fuerit tenue siue ab alio occupatum alias literae saperent surreptionem. in. c. cum teneamur. nu. 1. de preben. fo. 24.
- Clericus habens duas ecclesias debet unam eligere et alteram dimittere an autem priuatur una ipso iure. in. c. referente. nu. 13. eo. tit. fo. 25.
- 6 Clericus secularis potest institui in ecclesia regulari ratione curie exercens de sed non ut faciat unum collegium. in. c. j. nu. 4. de capel. mona. fo. 187.
- 6 Clericus propter adulterium deponitur laicus vero decapitatur et idem per sodomiam concubinaris vero priuatur beneficiis. in. c. ut clericorum. nu. 8. de vita et bone. cler. fo. 7.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Clerici prohibentur portare arma offendibilia. in. c. ij. nu. 1. de vi. 7 bon. cler. fo. 3.
- Clericus qui non potest aliter mortem vitare potest suum aggressorem impune occidere 7 non incurrat irregularitatem etiam si tunc cesset in actu celebrandi. ibid. nu. 2.
- Clericus pro defensione rerum suarum, vel pro defensione proximorum an 7 quando possit impune aliquem offendere. ibi. nu. 3.
- Clericus secularis portans arma non est ipso facto excommunicatus s3 religiosus si etiam tenens intra septa monasterij. ibi. nu. 8.
- 6 Clerici non stipendiati non coguntur in ecclesijs servire. in. c. propria au thoritate. nu. 3. de inst. fol. 52.
- 6 Clericus si fuerit ordinatus ad sacros ordines per epm sine titulo alicuius beneficii debet sustentari 7 sibi provideri in omnibus necessariis a dicto epo vel eius successore donec sibi de beneficio provideatur nisi ad preces alterius fuerit ordinatus tunc enim presentator debet sibi providere. in. c. cum secundum. nu. 1. 6. 9. 7. 15. de preb. fo. 28.
- Clericus si luxuriose 7 inhoneste dissipaverit fructus beneficii sui tenet de suo patrimonio reficere. ibi. nu. 2.
- Clericus pauper licite locat operas suas spirituales nec committit simoniam: quia non principaliter vendit sed quia vult vivere. ibi. nu. 3.
- Clericus sine titulo ordinatus debet sustentari prius ab heredibus ordinantis quam eius successore. ibi. nu. 11.
- 4 Clerici possunt ferre arma in bello iusto de licentia pape. in. c. ego. 11. n. 8. de iureiur. fo. 129.
- 6 Clerici qui sine canonica institutione habent beneficia a laicis sine consensu episcopi debent illa relaxare sub pena excommunicationis. in. c. reslatum. nu. 1. 7. 2. de iure patro. fo. 195.
- 6 Clericus fideiubens sine licentia prelati 7 maioris partis capituli non obligat ecclesiam. in. c. quod quibusdam. nu. 1. de fideiuss. fo. 99.
- 6 Clericus licet infirmus percipit fructus sui beneficii q3 intellige si ante infirmitatem residebat, al3 secus. in. c. i. nu. 1. 6. 7. de cle. ego. fo. 49.
- Clericus nec miles seculi non tenentur cedere bonis nec possunt conveniri ultra quam facere possit. ibi. nu. 4.
- 3 Clericus etiam cum iuramento non potest declinare forum ecclesiasticum, sed an possit tacite. in. c. si diligenti. nu. 1. 7. 25. de fo. comp. fo. 73.
- Clericus in temporalibus 7 spiritualibus est conveniendus coram ecclesiastico. ibi. nu. 2.
- Clericus coniugatus an gaudeat privilegio fori. ibid. nu. 6.
- Clericus an possit in laici compromittere sine licentia epi. ibid. nu. 16.
- Clericus quomodo cogatur in iudicio litigare coram iudice non suo. ibid. nu. 17. 7. 23.
- Clerici seculares stantes in ciuitate propria an gaudeant privilegio vt habeant tres iudices an episcopum tantum 7 quid de scholaribus clericis alienis. ibi. nu. 25.
- 3 Clerici possunt esse delegati causarum laicorum. in. c. ij. n. 8. de iud. fo. 8.
- Clerici coniugati l3 possunt tenere beneficia ex dispensatione tamen non possunt esse commissarii in causa criminali clericorum. ibi. nu. 12. 7. 15.
- 3 Clericus recognoscit laicum in superiorem ratione feudi. in. c. verum. n. 2. 7. 13. de fo. comp. fo. 63.
- Clericus adductus in testem si contra eum fuerit oppositum de crimine poterit a laico cognosci. ibi. nu. 18. 10. 7. 21.
- 6 Clericus qui compellitur restituere beneficium ratione nullitatis tituli quoz habebat an teneatur restituere fructus quos percepit. in. c. dilecto. nu. 1. de preb. fo. 34.
- 6 Clericus simoniacus vel notorie fornicator an sit suspensus ipso iure an veniat suspendendus per sententiam. in. c. tua nobis. nu. 16. de dec. fo. 151.
- Clericus citatus a laico non tenetur comparere. in. c. ij. nu. 16. de dilatio. fo. 134.
- 6 Clericus debet residere per se in beneficio etiam simplici. in. c. super inordinata. nu. 5. de preb. fo. 38.
- 3 Clericus alicuius possessorio recuperande agit nomine proprio secus si ageret ad restitutionem aliarum rerum ecclesie. in. c. in litteris. nu. 3. de rest. spo. fo. 169.
- 6 Clericus aduocando contra ecclesiam in qua habet beneficium priuatur beneficio. in. c. si. nu. 10. de dona. fo. 108.
- 6 Clericus non valens dicere officium propter infirmitatem non tenetur illud reassumere. in. c. ex parte. nu. 2. de obser. ieiun. fo. 218.
- 6 Consuetudo laicorum inhonesta non est a clericis imitanda. in. c. cu ab omni. nu. 3. de vi. 7 hone. cle. fo. 5.
- Consuetudo valet in foro seculari q3 iudex possit pro labore accipere certam partem litis. ibid. nu. 4.
- 2 Clerici vnius diocesis possunt spectare ad episcopum alterius diocesis. in. c. graue. nu. 2. de offi. or. fo. 120.
- 6 Clerici ignobiles vel non eminentis scientie non repelluntur a beneficijs licet ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum. in. c. venerabilis. nu. 1. de preb. fo. 48.
- 6 Clericus an equiparetur usurario an usufructuario. in repe. c. cum esses. nu. 21. de testa. fo. 117.
- Clericus citra necessaria ad victu 7 vestitu suu alia acquirit ecclesie. ibid.
- Clericus vel eps an faciat sua illa q3 acquirit post promotione ad clericatum vel beneficia adeo q3 de illis testari possit. ibi. nu. 24. fo. 118.
- Clericus an possit suis creditoribus satisfacere de fructibus sui beneficii. ibi. nu. 27.
- Clericus non potest conueniri nisi in quantum facere potest. ibi. nu. 28. f. 119.
- Clericus suspensus a beneficio ppter crimine o3 oino habere moderatam sustentationem ne mendicet in opprobrium dignitatis clericalis. ibi.
- 6 Clerici non debent ad diuina admittere excommunicatos si tamē admiserint non efficiunt irregulares. in. c. in lateranensi. nu. 2. de preb. fo. 46.
- 6 Clerici committentes simoniam de rigore iuris debent deponi. in. c. cum clericis. nu. 1. de cens. fo. 201.
- 7 Clericus infamatus poterit suspendi donec se legitime purgauerit. in. c. si quis. nu. 3. de purga cano. fo. 61.
- 6 Clericus prebendatus si in eadem vel alia ecclesia prebendam alteram receperit vacat prima. in. c. literas. nu. 1. 7. 4. de concess. preb. fol. 60.
- Clericus potest habere duas prebendas in diuersis ecclesijs ex generali consuetudine: in vna ecclesia vero non potest. ibi. nu. 2.
- Clericus potest habere aliquo casu duo beneficia curata puta quando vnum est connexum dignitati sed non sic potest habere duas prebendas intellige in eadem ecclesia. ibi.
- 6 Clerici quoz numerus non est determinatus in ecclesia debent tot institui quot possunt de redditibus ecclesie sustentari. in. c. i. nu. 1. 7. 2. de inst. fo. 51.
- 6 Clericus constitutus in sacris qui de facto contraxit matrimonium facta penitentia potest ab episcopo restitui etiam ad beneficia: si vero occulte contrahit non indiget indulgentia facta penitentia. in. c. sane. cl. ij. nu. 1. 7. 4. de cle. coniu. fo. 15.
- Clericus in sacris contrahens matrimonium ipso facto est suspensus non illa suspensione que inducit irregularitatem celebrando sed tanq3 notorie criminofus. ibi. nu. 2.
- Clericus in sacris magis peccat contrahendo matrimonium q3 comittendo adulterium. ibi. nu. 3.
- Clericus contrahens nuptias vel tenens concubinas debet carere officio 7 beneficio. ibi. nu.
- 6 Clericus infirmus debet habere fructus beneficiorum 7 distributiones quotidianas si dum erat sanus solitus seruire vel habere, al3 secus. in. c. ad audientiam. nu. 5. de cler. non resi. fo. 22.
- Quot debent esse clerici vel canonici q3 ex iusta causa absunt quo ad hoc vt percipiant fructus suorum beneficiorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clericus si quid acquirit ex industria sua non acquirit ecclesie. in. c. i. nu. 5. de pec. cle. fo. 108.
- 6 Clericus an possit testari de fructibus beneficii sui. in repe. c. cum esses. nu. 21. de testa. fo. 117.
- Clericus an faciat fructus beneficii suos 7 in vita 7 post mortem. ibi. nu. 8.
- 6 Clericus q3 potest viuere de patrimonio suo potest promoueri ad sacros ordines l3 nullu habeat beneficium potest tamen petere beneficium 7 eps posset ei providere tamen non compellitur etiam si patrimonium dicti clerici casmate perierit. in. c. tuis. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 5. de preb. fo. 33.
- Clericus tenet soluere decimas de patrimonio suo l3 in eo fuerit institutus quando fuit promotus non habens aliud beneficium. ibid. nu. 6.
- Clericus tenetur dicere officium ratione sui ordinis licet nullum habeat beneficium. ibid. nu. 6.
- Clericus an habeat plura domicilia propter plura beneficia que sunt in diuersis locis vel propter ordinationem vel propter alia. in. c. postulasti. nu. 4. de fo. compe. fo. 81.
- Clericus habens plura beneficia residentiam requirentia potest per alium seruire 7 residere. ibi.
- Clerici ratione delicti non subijciuntur iudici seculari. ibi. nu. 17.
- 3 Clericus non gaudet privilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus nisi in casibus expressis. in. c. venerabilis. n. 11. de iud. fo. 45.
- 6 Clericus ex delatione armoru si tertio fuerit monitus perdit privilegia clericorum. in. c. ij. nu. 9. de vi. 7 hone. cle. fo. 3.
- Clericus usurarius non incotineti deponit s3 pcedit vt hic dicit. ibi. nu. 10.
- 3 Clericus emens rem de pecunia ecclesie 7 facit scribi instrumentu in persona amici an sit in fraude. in. c. cu sit generale. n. 8. de fo. comp. fo. 65.
- Clericus vel ecclesia conuenit rem in foro rei quando agit actione que nullo iure speciali innatur. ibid. nu. 12.
- Clericus vel ecclesia pro violentia eis illata semper agunt coram ecclesiastico. ibid. nu. 13.
- 3 Clericus non potest iudicari a laico etiam q3 laicus sit rex vel imperator. in. c. cum non ab homine. nu. 1. de iudi. fo. 26.
- Clericus etiam prime tonsure gaudet privilegio fori. ibi. nu. 2.
- Clericus etiam prime tonsure potest deponi. ibid. nu. 3.
- Clericus irregularis non pdit privilegium fori nisi sit degradatus. ibi. nu. 5.
- Clericus quo casu est trahendus curie seculari. ibi. n. 6. 7. 28.
- Clericus traditus curie seculari potest puniri pena que placebit iudici seculari, ecclesia vero non habet aliud facere. ibid. nu. 9.
- Clericus quando dicatur esse legitime deprehensus in delicto. ibi. n. 10.
- Clericus suspectus de fuga potest capi sine metu excommunicationis. ibid. nu. 11. 12. 7. 17.
- Clericus vadens de nocte potest capi a familia potestatis: item in die ex iusta causa. ibid. nu. 15.

Super Lectu. *Sanonmitani.*

- Clericus deprehensus an possit puniri ab eo qd sit aliter conuictus. in. d. c. cum non ab homine. nu. 17.
- Clericus homicida non punitur sanguine sed detruditur in carcere toto tempore vite sue. ibi. nu. 25. fo. 27.
- Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatibus perdit privilegium clericale. ibi. nu. 27.
- 3 Clericus conuentus non tenetur regulariter prestare cautionem de iudicio nisi nisi propter eius contumaciam sit deuentus ad possessionem rerum suarum etiam si possidet mobilia. in. c. si. in alijs. n. 2. vt li. non conte. fo. 117.
- Clericus nominatus in iudicio seculari a laico an possit declinare foris. ibi. nu. 28.
- 3 Clericus nullus quantuncumq; minimus est subiectus imperatori. in. c. nouit ille. nu. 8. de iud. fo. 32.
- 3 Clericus vtrum possit in causa reconuentionis litigare coram iudice laico. in. c. qualiter et quando. nu. 4. de iud. fo. 42.
- Clerici non possunt etiam volentes conueniri coram iudice seculari etiam consentiente episcopo super nulla causa etiam reali. ibi. nu. 6. et 8.
- Clericus ratione tributi soluendi ex suis possessionibus non potest conueniri coram iudice seculari de iu. cano. sed secus de iure ciui. ibi. nu. 9.
- 3 Clerici an mitius puniantur qd laici. in. c. si. nu. 9. de do. et contu. fo. 196.
- 3 Clerici depositi non sunt tradendi curie seculari. in. c. at si clerici. nu. 2. de iud. fo. 9.
- 3 Clericus spoliatus iure decimandi competente alteri parochie non restituitur: nisi doceat de aliquo titulo saltem colorato. in. c. ex parte. nu. 19. de rest. spo. fo. 184.
- 2 Clericus an et quando possit esse procurator tam in iudicio ecclesiastico qd seculari. in. c. in nostra. nu. 1. de procu. fo. 141.
- 2 Clericus non tenetur prestare cautionem de iudicio nisi fuerit semel contumax. in. c. prout. nu. 4. de do. et contu. fo. 198.
- 6 Clerici non tenentur ad hospitandum etiam in domibus suis personas publicas etiam quod consuetudo sit in contrarium. in. c. j. n. 1. et 4. de immo. eccle. fo. 221.
- 7 Clericus cuiuscumq; ordinis potest degradari et irregularis pronuntiari. in. c. si quis de gradu. nu. 2. de purga. cano. fo. 161.
- 5 Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus privilegio ecclesiarum nisi in casibus in iure expressis. in. c. si diligenti. nu. 36. de prescri. fo. 40.
- 6 Clerici concubinarij moniti non se corrigentes suspenduntur et deponuntur. in. c. si autem. nu. 1. de coha. cle. et mu. fo. 11.
- Clericus constitutus in minoribus potest licite matrimonium contrahere. ibi. nu. 2.
- 7 Clericus vsurarius deponitur ab officio ecclesiastico. in. c. j. nu. 4. de vsuris. fo. 123.
- 7 Clericus an licite possit preces porrigere superiori pro institutione sua. in. c. proposuit. nu. 2. de cle. excom. fo. 141.
- 3 Clerici contemnentes se promoueri amittunt beneficia non ipso iure sed per sententiam. in. c. accepta. nu. 5. de rest. spo. fo. 167.
- 7 Clericus deponens falsum deponitur et detruditur in monasterio. in. c. j. nu. 10. de crimi. fal. fo. 131.
- 4 Clericus nunquid per superuenientiam dignitatis possit cogi sententia re super compromisso. in. c. presentata. nu. 12. de testi. fo. 84.
- 7 Clericus medicus si intuitu pietatis exercuerit artem suam ex qua secus ta est mors non imputatur ei quo ad peccatum et dispensationem sed quo ad irregularitatem sic quia non erat exercitium suum. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 3. de homi. fo. 113.
- 3 Clericus qui de delicto publice gloriatur potest puniri absq; alia accusatione. in. c. cum super. nu. 15. de confess. fo. 226.
- 7 Clericus qui de suo crimine publice gloriatur debet ab officio et beneficio suspendi. in. c. quam sit graue. nu. 1. de excess. prela. fo. 145.
- 7 Clerici studentes in iure ciuili an debeant percipere fructus beneficij in absentia. in. c. si. nu. 6. de mag. fol. 95.
- 7 Clericus an licite possit operas suas spirituales locare siue sit diues vel non. in. c. quoniam. el. §. ne prela. vi. suas. fo. 92.
- 7 Clericus doctor qui alios absens docet semper in eius absentia percipit fructus beneficiorum suorum. si autem est scholaris percipit fructus quouennij tantum postea oportet qd seruat. in. c. si. nu. 4. de mag. fol. 94.
- 7 Clericus criminiosus an poterit excipere contra electum seu confirmatum qui est futurus suus prelatus. in. c. super his. nu. 10. de accu. fo. 64.
- Clericus deprehensus in adulterio vel alio crimine an et quando ab extraneo possit capi. in. c. si vero. el. §. nu. 6. de sen. excom. fo. 179.
- Clericus asserens se verberatum si verberans dicat se non putasse illum clericum vel casu fortuito fecisse cuiusmodi incumbat onus probandi. ibi. n. 8.
- Clericum licitum est etiam interficere sine metu excommunicationis p defensione persone vel rei proprie vel proximorum. ibi. nu. 11.
- 7 Clericus nutriendus comam non perdit privilegium canonis. si quis suadente. in. c. si vero. el. §. nu. 2. de sen. excom. fo. 179.
- 7 Clericus si reperiatur amplecti mulierem an presumatur facere causa dilectionis. in. c. estote. nu. 5. de reg. iu. fo. 206.
- 2 Clericus verbaliter depositus potest per solum episcopum restitui secus si est actualiter degradatus quia tunc solus papa restituit. in. c. ex transmissa. nu. 11. de renunc. fo. 11.
- 3 Clerici sunt conueniendi coram suo ordinario non coram illis quibus ipsi seruiunt nisi aliud privilegium sit in contrarium. in. c. cum contingat. nu. 1. de fo. compet. fo. 76.
- 7 Clerici an possint licite propria autoritate recedere a prelato notorie criminoso. in. c. per tuas. el. §. nu. 11. de sumo. fo. 89.
- 7 Clericus deponitur si dederit causam bello vel ipse personaliter pugnaverit et quando. in. c. quod in dubijs. nu. 1. et 3. de pe. fo. 169. et seq.
- Clericus incitatus aliquem ad bellum iustum non deponit tamen ipse non. de persona liter pugnare etiam contra sarracenos nisi ad suam necessariam defensionem quo casu et si commiserit homicidium non incurrit irregularitatem. ibi. n. 2. fo. 170.
- Clericus degradatur verbaliter propter enormia crimina et detruditur in arcto monasterio inter que connumeratur latrocinium: furtum vero est tantum depositione dignum. in. c. tue discretionis. n. 1. de pe. fo. 170.
- Clericus degradatus actualiter non est ulterius sub protectione ecclesiastica secus si degradetur verbaliter: puta deponatur. ibi. n. 2.
- Clericus ob que crimina suspēdatur, deponatur, degradetur, et in stricto loco detrudatur. ibi. nu. 4.
- Clericus depositus et ad perpetuum carcerem damnatus an possit testari. ibi. nu. 6.
- Clericus semel intrusus an possit amplius ordinari. ibi. nu. 7.
- Et vide in si. in. c. ad aures. nu. 3.
- 7 Clericus qui deposito habitu et tonsura immiscuit se enormitatibus si reperiatur delinquens non potest se defendere ex eo quod sit clericus. in. c. ex parte. nu. 1. de pri. fo. 159.
- Clericus incedens in habitu et tonsura et sit in loco forensi probabit se clericum ex suo iuramento. ibi. nu. 2. fo. 160.
- Clericus non presumitur ex eo qd quis vadit in habitu et tonsura. ibi. et numero. 4.
- Clericus non incedens cum habitu et tonsura si deliquerit potest capi p iudicem secularē nec tenet dimittere ex sola reassumptione tonsure. ibi. nu. 3.
- 5 Clericus depositus non perdit characterem impressum in anima etiam post mortem. in. c. non potest. nu. 1. de re iud. fo. 50.
- Clericus depositus si de facto celebret an cōficiat corpus christi. ibi.
- 3 Clericus litigans coram iudice seculari an si fuerit grauatus poterit papam adire per viam querele vel appellationis in. c. significauerunt. nu. 11. de iud. fo. 46.
- 3 Clericus citatur vel domi vel in sua ecclesia. in. c. si. §. porro. nu. 6. vt lite non contestata. fo. 115.
- Clericus absens citatus propter aliquam causam intra quantum tempus debet comparere. ibi. nu. 8.
- Clericus vagabundus priuatur beneficio licet illud beneficium non requirat residentiam. ibi. nu. 9.
- Clericus qui est absens ex aliqua iusta causa a beneficio requirente residentiam debet in eo relinquere vicarium. ibi. nu. 10.
- Clericus qui habuit certum terminum ad redendum vtrum finito termino sit ulterius monendus vt reuertatur ad effectum. de quo ibidem. nu. 10.
- 3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine licentia sui superioris et quis sit iste superior et que requirantur in tali prorogatione. in. c. significasti. nu. 1. et 6. et 17. de foro compe. fo. 85.
- Clericus qui coram alio iudice ecclesiastico litigat sine licentia epi non per hoc debet perdere causam. ibi. nu. 19. fo. 87.
- Clericus non potest consentire in laicum iudicem etiam cum consensu epi scopi. ibi. nu. 25.
- Clericus non potest priuari beneficio suo nisi ex causis: de quibus. in. c. conquerente. nu. 2. de resti. spo. fo. 172.
- 3 Clericus quibus casibus possit verberari sine timore excommunicationis. in. c. cum non ab homine. nu. 11. de iudi. fo. 26.
- 3 Clericus vtrum possit in causa reconuentionis coram iudice laico conueniri. in. c. at si clerici. nu. 19. de iudi. fo. 13.
- Clerici committentes atrocissima delicta vt parricidium et similia puniuntur per iudicem secularem vt laici. ibi. nu. 41.
- Clericus assassinus potest impune offendi. ibi. nu. 41.
- 7 Clericus deprehensus in heresi volens redire ad fidem an sit deponendus et in carcere detrudendus. in. c. excommunicamus. el. §. nu. 2. de here. fo. 103.
- 5 Clericus in causa reconuentionis an poterit conueniri coram laico. in. c. j. nu. 4. 20. 21. 23. 28. et 38. de mu. peti. fo. 99. et seq.
- 7 Clericus deprehensus per officialem laicum sine habitu et tonsura non liberatur per censuram ecclesiasticam. in. c. j. nu. 1. de aposto. fo. 105.
- Clericus qui sine habitu et tonsura immiscet se enormitatibus perdit privilegium. in. c. si quis suadente diabolo. ibi. nu. 6.
- Clericus occultus non incedens nec in habitu nec in tonsura deprehensus in maleficio si allegat se clericum potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum et est audiendus. ibi. nu. 6.
- Clericus sine habitu et tonsura etiam in enormi crimine deprehensus non perdit privilegium fori. ibi. nu. 5.
- Clericus in minoribus constitutus postea effectus laicus puta qui accipit uxorem vel effectus est miles an et quando perdat privilegium clericale. ibi. nu. 7. et 8.
- 6 Clerici non possunt conueniri vt pro officio diuino detur eis pretium quod esset simonia sed in recompensationem damnozum possum aliquid petere. ibi.

Repertorium singularium materiarum

- tere quia ibi moram traxerunt. in. c. abolende. nu. 9. de sepul. fo. 139.
- 3 Clerici sunt conveniendi coram eorum episcopo et non possunt in alium consentire. in. c. j. nu. 1. 2. de fo. compe. fo. 48.
- Clericus remouens causam a suo episcopo et transferens in alium iudicem quomodo puniatur. ibid. nu. 3.
- 6 Clericus nascitur forum ratione originis beneficii et domicilii. in. c. nullus episcopus. nu. 4. de parochiis fo. 142.
- 6 Clericus in minoribus si accipiat uxorem non efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare. in. c. constitutus. n. 3. de conuer. coniug. fo. 169.
- 6 Clericus depositus per episcopum ab ecclesia patronata an possit restitui invito patrono. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 8. de renun. fol. 22.
- 6 Clericus non seruens per se vel per alium in ecclesia parochiali annexa canonie an priuetur etiam nulla monitione precedente. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 1. de preb. fo. 40.
- Clericus habens plura beneficia dispensatiua cogitur maiori deferuire. ibid. nu. 5.
- Clericus dispensatus ad duo beneficia videtur dispensatus quod non teneatur residere. ibid. nu. 9.
- Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus alias fructus conuertuntur in utilitatem ecclesie. ibi. nu. 9. 7. 31.
- Clericus qui potest et debet seruire per vicarium et non sruat ipso facto est priuatus. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 17. fo. 41.
- Clericus non residens per se in ecclesia curata alteri non annexa causa legitima cessante ipso facto est priuatus sed an requiratur aliqua monitio. ibid. nu. 18. 7. 19.
- Clericus qui ex aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio non retinet illud bona conscientia licet illud constet nisi sibi: quod deum nihil latet. ibid. nu. 24 fo. 42.
- Clericus absens a suo beneficio presumitur fraudulenter abesse ideo requiritur triplex citatio sed si constaret defraudare statim potest priuari. in. d. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 26.
- Clericus an possit habere duo beneficia curata vel duas dignitates in vna vel diuersis ecclesiis in eadem vel diuersis diocesis. siue curata siue simplicia siue requirant residentiam siue non. ibi. nu. 27. 30. 7. 46.
- Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia requirentia tamen residentiam de iure communi tenere. quid autem si non requirunt residentiam ibi. nu. 30. 7. 31. fol. 43.
- Clericus beneficiatus an possit percipere fructus sui beneficii in absentia tam de beneficiis curatis quam simplicibus. ibi. nu. 31. 7. nu. 9.
- 2^a Clericus in casibus in quibus potest esse aduocatus an licite erigat salaria pro aduocatione. in. c. j. nu. 5. ver. quero nunquid. de postu. fol. 138.
- Corse.** Vide tex. no. xv. q. ij. c. j. qui videt dicere quod non. sed sponte oblata potest recipere. facit quod legitur et non. in. c. dilectus. de sumo. sz. Inn. dicit quod illi. c. videt derogatum per contrariam consuetudinem. istud dicit glo. in. d. c. i. et voluit Bza. in. §. in hoc autem eadem causa. 7. q. vide in simili glo. in. c. j. de treu. 7. pa. 7. in. c. in causis. de test. 7. in. c. si. de preb. 7. in. c. multe. xv. q. fi. 7. in. l. rem non nouam. C. de iud. 7. glo. in. l. si locus. ff. quemadmo. ser. amit. Alii dicunt quod loquitur cum clericus est aduocatus in causis spiritualibus. secus si in temporalibus. et ita dicit Ab. antiquus seruasse magistrum suum Alii dicunt illud. c. loqui in religiosis. de reliq. vero aduocatis certum est quod iuste accipiunt et exigunt salariu. vt no. in. c. non sane. xij. q. v. 7. in. l. i. ff. de var. 7. extraord. cog. ita concludit Abb. in. d. c. i. non tamen eligit aliquam istam opi. Mihi placet opi. Inn. 7. gl. in. d. c. i. Hama glo. non est recedendum vt voluit Bal. in. l. precibus. C. de impub. 7. alijs sub. sti. 7. Ly. 7. Bu. in. l. non moriturum. C. de contrab. 7. commit. stip. Sa. in. l. traditionibus. C. de pac. 7. in. l. h. C. de sen. que sine cer. quant. 7. Bart. in. quodam suo consi. dicit sequere gloss. ordinariam que preceteris melius intellexit. dicam j. in verbo gl. Secundo moueo: hac ratione vbi in aliquo casu sunt varie opi. amplectenda est illa quam consuetudo loci interpretatur cum sit optima legum interpret. c. cum dilectus. de consue. 7. l. si de interpretatione. ff. de leg. 7. minime sunt mutanda 7. c. ff. eo. ita voluit Abb. post Jo. 7. alios. in. c. j. de const. in. vi. co. fo. 12. in versi. 7. vt babeas perfectam hanc materiam. facit quod voluit Bar. in. l. de quibus ff. de legi.
- 6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido et honesto presumitur habere ordines inferiores quia non presumitur illum ordinasse ad maiores nisi fuerit informatus de minoribus. in. c. nisi essent. nu. 3. de preb. fo. 31.
- 7 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium si dimiserit habitum et tonsuram dicitur apostatare secus si non habeat beneficium. in. c. tue. nu. 3. de apost. fo. 105.
- Clerici in honestis vestibus vestiti licet habeant tonsuram perdunt omnem privilegium clericale si tertio moniti non desistunt. ibi.
- Clerici constituti in sacris non possunt renuntiare privilegio clericali: alij vero possunt per contrarium actum. ibi. nu. 5.
- 6 Clericus non potest consanguineo diuiti aliqua donare nisi ab eo habuerit seruitia. in. c. relatum. cl. ij. nu. 8. de test. fo. 121.
- Clericus si quid acquirit ex aliquo iusto artificio. vel quod legat alios docendo acquirit sibi et non ecclesie. ibi. nu. 9.
- Clericus si habebat plures ecclesias tunc bona quesita intuitu ecclesie vel que habent deuenire in ecclesiam distribuuntur in ipsas. ibi. l. nu. 10.
- Clerico decedenti sine testamento et consanguineis succedit ecclesia. ibi.
- Clericus si quid debite acquisierit redditus veris dominis vel inter pauperes distribuitur. ibi. nu. 12.
- Clerici in sacris non possunt esse tabelliones sub pena priuationis beneficii. in. c. sicut te. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 239.
- Clericus non perdit privilegium clericatus vel beneficium si efficiatur tabellio. secus si accipiat uxorem corruptam vel efficiatur miles et seu exerceat. ibid. nu. 3.
- Clericus si efficiatur aduocatus vel procurator non perdit nec beneficium nec privilegium. ibid.
- Clericus per sponsalia de futuro non perdit privilegium secus per sponsalia de presenti. ibid. nu. 4.
- Clerici quare non possunt tabellionatus officium exercere. ibid. num. 5. fo. 240.
- Clericus an et quo casu possit officium tabellionatus exercere in spiritualibus negotiis vel coram iudice ecclesiastico. ibi. nu. 6.
- Clericus non constituitur in sacris beneficiatus vel non an possit tabellionatus officium exercere. ibi. nu. 7.
- Clericus in sacris constitutus in sacris non habens beneficia non prohibetur exercere officium tabellionatus. ibid. nu. 8.
- Clericus habens beneficia et in sacris non potest beneficia dimittere et officium tabellionatus accipere. ibi.
- Clericus si post prohibitionem sibi factam conficiat instrumenta an valeant. ibid. nu. 9.
- Clericus non potest tabellionatus officium exercere etiam stante consuetudine in contrarium. ibi. nu. 18. fo. 252.
- 6 Clerico non residenti non omnis habens potestatem conferendi habet potestatem imponendi penam: sed ille tantum in cuius manibus potest beneficium renuntiare. in. c. relatum. nu. 4. de cle. non resi. fo. 18.
- Clericus vel laicus transferens se ad alienam diocesim vt accipiat sacros ordines vel vt sibi conferatur beneficium non est admittendus sine litteris sui episcopi nisi vero similiter noti cuius mores non oporteat approbati. in. c. fraternitati. nu. 1. 3. 7. 4. eo. ti. fo. 60.
- 6 Clericus debet sustentari de fructibus beneficii non obstante aliqua consuetudine in contrarium. in. c. extirpande. nu. 1. de preb. fo. 38.
- Clerici de iure diuino debent esse literati. ibi. nu. 3.
- Clericus debet alere se de fructibus beneficii et etiam alere famulos si qualitas persone patitur ipsum habere famulos et debet plus habere quia forte est aliqua delicata persona. ibi. nu. 4. fo. 39.
- Clericus non residens in ecclesia parochiali vel non ponens vicarium quoniam est annexa prebende priuatur ea. in. d. c. extirpande. §. qui vero. nu. 1. 7. in repe. in. iij. co. ver. opp. 7. vide in ver. his expeditis. eo. ti.
- Clericus habens ecclesiam curatam debet in ea seruire per se et non per alium nisi ex iusta causa ad modicum tempus velit seruire per vicarium sed an isto casu requiratur licentia episcopi. ibi. nu. 2.
- Clericus habens prebendam et ecclesiam parochialem illi annexam debet seruire in ecclesia maiori ratione prebende. ibi. nu. 5.
- Clericus habens dispensatiue plura beneficia debet seruire magis digno: et alteri per vicarium. ibid.
- Clericus non deseruiens ecclesie per se vel per alium an ex consuetudine possit percipere fructus. ibi. nu. 8. 9. 7. 11.
- 6 Clericus familiaris pape debet recipere fructus sui beneficii licet sit constitutus in contrarium et quando. in. c. cum dilectus. nu. 1. 2. 7. 3. de cle. non resi. fo. 32.
- Clerici seruientes legato in prouincia sua an gaudeant beneficio vt possint licite absentes recipere fructus suorum beneficiorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clerici non canonici stantes in seruitio episcopi an gaudent illo privilegio quod quo ad perceptionem fructuum beneficiorum habeantur pro presentibus et quando. in. c. cum dilectus. nu. 7. 7. in. c. ad audientiam. nu. 8. de cle. non resi. fo. 2.
- 6 Clerici de diocesi suffraganei seruientes archiepiscopo non habentur presentibus quo ad perceptionem fructuum beneficiorum. in. d. c. cum dilectus. nu. 9. de cle. non resi. fo. 22.
- 6 Clerici an et quo casu possunt licite negotiari. in. c. secundum. nu. 1. ne cler. vel mona. fo. 238.
- 6 Clericus non deferens tonsuram peccat mortaliter et quid importet clerica et corona et alia huiusmodi. remissiue. in. c. si quis ex clericis. nu. 1. de vi. 7. hone. cleri. fo. 4.
- 6 Clerici in minoribus perdunt beneficia si contrahunt matrimonium si vero illa habuerint post matrimonium contractum non auferunt ab illo qui contulit sed a superiore. in. c. diuersis fallacis. nu. 1. de cle. coniug. fo. 15.
- Clerici beneficiati qui non dixerunt officium an teneantur ad restitutionem fructuum. ibid. nu. 2.
- 6 Clericus non potest compelli iurare facere continuam residentiam in ecclesia nisi sit statutum vel consuetudo. c. ex parte. n. 2. de cler. non resi. fo. 21.
- 6 Clericus absens si vult post seipsum percipere fructus debet abesse ex iusta causa et cum licentia prelati. et vnum istorum non sufficeret nec sufficit quod licentia petatur nisi detur. in. c. relatum. nu. 1. 7. 5. de cle. non resi. fo. 18.
- Clericus absens ex causa studij dicitur abesse ex iusta causa debet tamen per

Super Lectu. Banormitani.

- per alium seruire. ibi. nu. 2.
 Clericus potest petere licentiam se ex iusta causa absentandi non solum ab epō: sed ab omni alio prelato intellige dūmodo talis prelatus sit suus superior. ibi. nu. 4.
 Clericus qui nō potest habere licentiam a prelato se ex iusta cā absentā di potest adire superiorem prelato: si periculū esset in mora absentandī potest sine licentia se absentare. ibi. nu. 6.
 Clericus absentans beneficium eo animo vt illud teneat donec habuerit pinguius vel non habuerit anmū ibi residendi non est bene promotus tñ dum de hoc agit penitentiam non cogit dimittere ibi. nu. 7.
 6 Clericus non potest dimittere beneficium ad libitū suum quia semel se obligauit. in. c. ex tue deuotionis. nu. 6. de cle. non res. fo. 20.
 Clericus qui se absentauit potest repeti ab epō suo. ibi.
 Clericus vel prelatus non residens tunc demum citatur trina citatione et cum expectatione sex mensium qñ ignoratur vbi sit vel adeo longe distat qd commode personaliter citari non potest: als sufficeret simplex requisitio. ibi. nu. 10.
 Clericus qñ labest presumitur fraudulentē abesse et est in magna culpa et idem est in marito. ibi. nu. 11.
 Clericus beneficiatus absens si scitur vbi sit et personaliter citari debet semel et prefigi terminus quo transacto potest vel spoliari beneficio: vel excommunicari: si vero nescitur vbi sit debet trina citatione citari cū expectatione sex mensium intra quos si nō reuertitur priuatur. ibi. nu. 33.
 Clericus depositus et postea restitutus p verba generali ad statū suum non recuperabit beneficiū suum alteri collatū. ibi. nu. 15.
 Clericus depositus an possit papa vel ab epō restitui. ibi. nu. 16.
 2 Clericus vni epō subiectus non pōt per alium epm ordinari sine licentia: si ordinatur interdicitur sibi executio. Anto. in. c. quod translatio. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 37.
 Clerici ordinati ab alieno epō sine licentia an sint ipso iure suspensi. ibi. numero. 2.
 3 Clerici tenentur obedire capitulo siue sede vacante: siue nō. in. c. cñ nō liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 29.
 Clerici vel prelati notorie fornicatores vel simoniaci sunt ipso iure suspensi a beneficio. ibi. nu. 4. fo. 31.
 6 Clericus excommunicatus gaudet privilegio clericorum circa manus iniectionem et privilegiū fori. in. c. ecclesie. nu. 8. de immu. eccle. fo. 234.
 6 Clericus non tenetur de bonis proprijs aliquid relinquere ecclesie cui seruit l3 habeatur loco mris. in. c. cū dilectus. nu. 21. de suc. ab inte. fo. 133.
 4 Clericus cuius pater administravit bñficiū vel qui detinet concubinam iuste priuatur bñficio. in. c. ex parte. nu. 1. de testi. fo. 41.
 Clericus an et quando possit accusari per laicum patronū vel parochia num vel simpliciter laicum. ibi. nu. 5.
 4 Clericus simplex tunc iurat obedire qñ est suspectus de inobedientia. in. c. nullus. nu. 2. de iureiur. fo. 130.
 6 Clericus habēs bñficiū curatū si alium acceperit primo priuatur quod debet conferri per habentem potestatem conferēdi intra sex menses: alias collatio deuoluet ad alium: et si utrūq; velit retinere utroq; priuabit: nisi fuerit aliqua sublimis persona que dispēsatue potest retinere plura bñficia compatible. in. c. de multa. nu. 1. de preben. fo. 36.
 Clericus habens beneficium non curatū si acquirat postea curatū nō vacat primum ipso facto. ibi. nu. 2. et 10.
 Clericus non potest nec in eadem nec in pluribus ecclesijs diuersa beneficia tenere. ibi. nu. 4.
 Clericus dispensatus habere plura bñficia intelligitur in diuersis ecclesijs et non vna. ibi.
 Clerici seculares possunt se absentare dispensatiue a beneficio etiam curato per septennium nec tenent interim promoueri. in. d. c. de multa. nu. 6.
 Clericus si acceperit secundum beneficium calore iracundie non vacat. primum si incontinenti penituit. ibi. nu. 13. fo. 37.
 Clericus promotus ad secundum beneficium non priuatur primo qd collator primi beneficii nō vult habere ratā collationem secundi. ibi. nu. 15.
 Clericus non potest nec tacite nec expresse renuntiare beneficio sine auctoritate superioris. ibi.
 Clericus per adeptionem secundi beneficii non priuatur primo donec non habuerit liberam et vacuam possessionem secundi. ibi. nu. 19.
 Clericus delinquēs vel debitor non tenetur satisfacere de fructibus beneficii sui. ibi. nu. 17.
 Clericus non facit fructus beneficii suos de iure communi adeo qd nō debeat capitales fructus pro eius debito: sed an valeat consuetudo in contrarium. ibi.
 4 Clericus iurans exire vnum districtum nisi satisfacto suo creditore an teneatur parere mandato superioris eum renocantis. in. c. venientes. nu. 3. de iureiuran. fo. 142.
 6 Clericus coniugatus non cogitur deferre tonsuram nisi sit beneficiatus. in. c. iohannes. nu. 1. de cle. coniug. fo. 16.
 Clericus per contractum matrimonij non desinit esse clericus. ibidem. numero. 2.
 Clericus coniugatus si aliquo casu gaudeat privilegio clericali nō gaudet nisi in duobus: v3 quo ad forum in criminalibus: et quo ad. c. quis

- suadente diabolo. et tunc fert tonsuram. ibi. nu. 3. et 6.
 Clericum non incedendo in habitu et tonsura non perdit privilegium clericale nisi post trinam monitionem. ibi. nu. 4.
 Clericus coniugatus an possit compelli ad portandū tonsurā. ibi. nu. 6.
 Clericus coniugatus an possit obtinere beneficiū ecclesiasticū. ibi. nu. 7.
 7 Clericus falsificans sigillū principis deponit et aliquo signo in facie eius posito mittit in exilium. in. c. ad audientia. nu. 1. et 2. de crimi. fal. fo. 132.
 7 Clericos casti rati spadone an adoptare possint. in. c. vnico. numero. 4. de cognat. leg. fo. 28.
 7 Clericus seipsum vulnerans vel percutiens incidit in excommunicatio nem. in. c. contingit. nu. 6. de sent. excom. fo. 191.
 Clericus patiens se percuti est etiam excoicandus. ibi. nu. 7.
 Clericus coniugatus vel bigamus vel incorrigibilis vel tertio monitus vel excommunicatus vel hereticus vel depositus an gaudeat privilegio canonis. si quis suadente diabolo. ibi. nu. 12. fo. 191.
 1 Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitiosus. in. c. per inquisitionem. nu. 5. de elec. fo. 146.
 7 Clericus deponit non solum per homicidiū volūtariū sed casuale dūmodo culpa sua precesserit. in. c. presbyteri. nu. 2. de homi. fo. 109.
 7 Clericus non potest alium interficere etiam pro saluandis rebus sacris sed aliter defendere potest etiam vulnerando. in. c. significasti. el. ij. nu. 2. de homici. fo. 111.
 7 Clerici non possunt accusare laicos criminaliter siue veniat imponenda pena sanguinis siue non: si vero prosequitur iniuriam suam vel ecclesie siue potest etiam qd veniat imponenda pena sanguinis: sed debet pro testari qd non intendit qd pena sanguinis imponatur. in. c. cum. qd mans conella. nu. 8. et 10. de accusa. fo. 59.
 Clerici an et quando possint clericos accusare. ibi. nu. 11.
 Clerici duo si dicant Titum commississe tale delictū tali die: et duo laici asserant illum dicto die fuisse cum eis: et ideo non potuisse tale delictum committere statim laici. ibi. nu. 3.
 3 Clericus an possit se obligare ad soluendum censum alicui sine epō. in. c. de cetero. nu. 2. de transac. fo. 131.
 2 Clericus nullo modo subiacet laico nisi ratione feudi habiti ab eo. in. c. solite. nu. 3. de maio. et obe. fo. 122. Et nu. 8. fo. 126.
 Clerici sunt exempti a iurisdictione laicorū de iure diuino. ibi. nu. 4.
 2 Clericus an possit compromittere sine consensu. epi. in. c. dilecti filij. nu. 8. de arbi. fo. 169.
 2 Clericus an possit assumi ad aliam dignitatem sine licentia superioris: maxime si erat alias beneficiatus. Ant. in. c. quod in dubijs. nume. 9. de renutia. fo. 26.
 2 Clericus in minoribus tñ constitutus pōt dispēsatue ad regimē parochialis ecclesie pmoueri dūmodo intra breue tēpus possit in presbyterum ordinari. Anto. in. c. preterea. nu. 1. et 2. de eta. et quali. fo. 44.
 4 Clerici tñ prestant iuramentum laicis qñ ab eis habent feudum. in. c. ni mris. nu. 1. de iureiur. fo. 162.
 2 Clericus ordinatus probat ex literis ordinatoris de alijs modis probationis. Ant. in. c. h. nu. 1. et 3. et 4. de cle. pere. fo. 63. et vide in. c. seq.
 6 Clericus habens in patronatus ex patrimonio suo non dicit illud in patronatus ecclesiasticum. in. c. cum dilectus. nu. 4. de iure pa. fo. 197.
 Clericus equiparatur laico in patrimonialibus. ibi. nu. 5.
 Clericus possidens bñficiū mala fide tenetur illud restituere cum fructibus medio tempore perceptis: secus si bona fide. ibi. nu. 7.
 7 Clericus in curia pape vel in foro ecclesiastico potest esse procurator laici: in curia vero seculari non nisi ad vñū negotiū tantū. in. c. cū essent. nu. 2. de simo. fo. 79.
 7 Clericus criminosus non est suspensus a collatione sacramentorū in. c. fi. nu. 8. de cle. excom. fo. 142.
 7 Clericus si non est ordinatus ministras sacramēta pertinētia ad ordinatum deponitur adeo quod nunq; ordinabitur et tenetur pena falsi. in. c. i. nu. 1. de cleri. nō ordi. mini. fo. 142.
 7 Clericus trahere potest laicum. in. c. per venerabilem. nume. 2. qui si. sint legi. folio. 42.
 Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico et quo ad nō nulla in foro seculari. ibi.
 Clericorum in minorib; cōstitutorū filij et beneficiatorū an adulterini dicantur et an matri succedant. ibi. nu. 33. fo. 44.
 6 Clerici sunt magis obligati ad subueniendum indigentibus qñ laici. in. c. i. nu. 3. de fidei iuss. fo. 97.
 Clericus licet non possit procurare vel aduocare generaliter et pro omnibus potest tamē vnum negotium exercere. ibi. nu. 4.
 3 Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori. in. c. nullus. nu. 2. et 7. de foro compe. fo. 49.
 Clerici coniugati olim qui fuerunt promoti ad sacros ordines possunt alere olim eorum vxores de fructibus beneficii que gaudent privilegio fori ibidem. nu. 9.
 Clericus an possit per iudicem secularē condemnari ex consensu episcopi ibidem. nu. 12.
 4 Clericus priuatur bñficio si exercet officium aduocationis vel procurationis contra ecclesiā: secus si testificat. in. c. veniens. num. 17. de testi. fo. 71.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Clericus immiscens se enormitatibus ipso iure perdit privilegium cano-
nis: si quis suadente. in. c. c. n. ab homine. nu. 6. de sent. excom. fol. 182.
- 6 Clerici non debent aduocare nisi pro miserabilibus personis et gratis. in
c. i. nu. 5. de cleri. vel mona. fo. 235.
Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa: emere aut
ut cariori precio vendat non licet. ibi. nu. 6.
Clerici constituti in sacris siue n. an indistincte prohibeant negotia se-
cularia exercere. nu. 12.
- 5 Clerici possunt licite exercere aliquod artificium conveniens tñ digni-
tati clericali in. c. quia nos. nu. 3. de testa. fo. 114.
Clericus si est doctor et legat licite acquirit sibi lucrū talis lecture. ibi.
- 2 Clerici extranei nō possunt institui ab alieno epō etiā si de hoc sit con-
suetudo. Anto. in. c. fi. nu. 3. de cleri. pere. fo. 64.
- 2 Clerici in sacris constituti vel aliter beneficiati an possint aduocare pro
eis vel eorum ecclesijs: vel pro miserabilibus personis. in. c. i. nume. 13. et
4. de postu. fo. 138. Et vide in. c. fi.
- 7 Clerici an possint negotiari. ibi. nu. 4.
- 7 Clericis non est licitū aliquē occidere p. defensione rerū suarū: sed aliter
defendere circa mortē sic. in. c. suscepimus. nu. 1. et 3. de homi. fo. 110.
- 7 Clerici vnius ecclesie possunt vigore consuetudinis p̄stare obsequiū et
reuerentiā inferiori p̄lato citra cpm. in. c. ad hec. nu. 2. de excess. p̄la. f. 144.
- 6 Clericus si amplectitur mulierē an in dubio p̄sumatur causa benedicen-
di. in. c. i. nu. 7. de cleri. non res. fo. 17.
- 6 Clericus in casu in quo pōt fideiubere tenetur satisfacere de patrimonio
suo: vel de redditibus beneficij deputatis ad vsum suū: de alijs non. in. c.
clericus. nu. 2. de fideiuf. fo. 97.
Clericus et generaliter non posset pro laicis fideiubere tamen potest pro
laico multum indigenti. ibi. nu. 3. et 4.
- 6 Clerici beneficijs sui equiparantur vsurarijs. in. c. cum olim. nu. 6. de re-
rum permu. fo. 91.
- 7 Clericus existens in peccato mortali an mereatur dū dicit horas canoni-
cas. in. c. quod quidam. nu. 3. de peni. et remis. fo. 173.
- 6 Clerici debent se abstinere ne interueniant in iudicijs. in rubr. nu. 1. de vita
et bone. cleri. fo. 2.
- 7 Clericus vel ep̄s si aliquid dederit consanguineis de fructibus benefi-
ciorum possunt taliter data repeti nisi sint data per viā elemosynę. in. c.
cum olim. nu. 8. de priuile. fo. 155.
Clericus dubitans super validitate sui tituli potest a superiore alium ti-
tulum impetrare non tamē potest ex vtroq. agere ibi. nu. 17. fo. 156.
- 7 Clericus an sortiatur domiciliū in loco vbi habet beneficium. in. c. ex
ore. nu. 5. de priu. fo. 157.
- 6 Clerici et alij religiosi audientes scientias prohibitas sunt excommuni-
cati nec promouentur sine licentia pape in. c. super specula. nu. 2. ne cler-
ri. vel mona. fo. 242.
Clerici audientes scientias prohibitas an sint excommunicati non expe-
ctatis duobus mensibus. vide de alijs religiosis. ibi. nu. 8. et 12.
Clerici vel religiosi studentes in scientijs prohibitis excoīcati: an debeāt
absolui ab epō proprio. an ab epō loci vbi student. ibi. nu. 11.
- 6 Clericus delinquens non perdit privilegium fori nisi precedente trina
monitione et sp̄cta. in. c. sacerdotibus. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 6 Clerici vxorati non gaudent privilegio clericali in rebus suis. puta cir-
ca solutionem gabelle et similia: etiam q. vadant in habitu et tonsura. in
c. ex parte. nu. 1. et 2. de cleri. coniu. fo. 17.
Clericus depositus verbaliter si est corrigibilis gaudet priuilegijs cleri-
calibus secus si est incorrigibilis: depositus vero actualiter ipso facto
perdit omnia priuilegia. ibi. nu. 3.
Clericus in minoribus si efficiatur miles et exerceat militiam ipso facto
perdit omnia priuilegia clericorū: alis secus. in. c. fi. nu. 1. eo. ti. fo. eodem
Clericus in minoribus causatine cogitur portare tonsurā scilicet si vult
gaudere priuilegio clericali: precise vero non cogit. ibi. nu. 2.
- 9 Clericus quomodo possit obligare fructus beneficij sui tam pro sustentat-
tione ecclesie et persone sue q. pro alijs debitis per se contractis. in. c.
peruenit. nu. 12. de fideiuf. fo. 98.
- 9 Clerici nō possunt etiā ex consuetudine dimittere in morte consanguī-
neis suis omnia bona mobilia acquisita intuitu ecclesie. in. c. cum in offi-
cijs. nu. 6. de testa. fo. 116.
- 6 Clericus concubinaris non est vitandus in officijs nisi crimen sit noto-
rium. in. c. questum. nu. 1. de coha. cle. et mulie. fo. 13.
Clericus suspensus propter notoriam fornicationem erecta penitentia
an debeat aliter cum eo dispensare ut licite possit se immiscere circa diui-
na. ibidem. nu. 2.
Clericus notorie criminofus in alijs criminibus citra fornicationem nō
est suspensus quo ad quandū non fuerit ab ecclesia precisus. ibi. nu. 3.
Clerici notorie fornicarij sunt vitandi etiam q. nulla monitio interue-
nerit. ibi. nu. 4.
- 7 Clericus suspensus ab officio an censeatur suspensus a beneficio. in. c. in
ter. nu. 2. de purg. cano. fo. 162.
- 6 Clericus qui scienter facit se institui in beneficium viventis est deponē-
dus et quas penas alias patitur sub quibus solus papa dispensat. in. c.
i. nu. 1. et 3. de concess. preben. fo. 54.
- Clericus tertio monitus non desistens cū mulieribus confabulari exco-
municatur. in. c. q. nu. 1. de coha. cleri. et mulie. fo. 10.
- 6 Clericus absens cā studiū tunc demū pōt fruct. sui beneficij recipere: si
est in studio bono: sec. si in loco vbi est studiū min. vtile de studio cuius
facultatis loquat. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. 4. et 5. de cle. n. res. fo. 21.
- 2 Clericus licite se absentat causa studiū q. tñ habere licentiā a suo ep̄i
scopo. in. c. dilectus. nu. 1. de procu. fo. 145.
- 7 Clericus deflorans virginem debet cogi ad dotādum ipsam. in. c. perue-
nit. nu. 4. de adul. et stupro. fo. 116.
- 7 Clericus an et qñ possit cogi ad ostendēdū titulū sui beneficij ep̄o afferens
ei eius collationē pertinere ad se. in. c. licet heli. nu. 22. de simo. fo. 87.
Clericus qui longo tēpore tenuit aliq. beneficiū vel plura incompassibi-
lia non potest tñ ostendere titulum vel dispensationem q. forte ex longo
tempore amisit an possit probare per iuramentum. ibi. nu. 23.
- 7 Clericus qui sine culpa sua non pōt residere in beneficij metu tyranni non
est sibi imputandū adeo q. tanq. in eo nō residens nō debet eo priuari.
in. c. tanta. nu. 1. de excess. prela. fo. 149.
Clericus homicida vel irregularis non est ipso facto priuatus benefi-
cijs: sed priuandus si homicidium vel irregularitas fuit post collationē.
ibidem. nu. 2.
Cleric. si celebrauerit in loco interdicto vñ si ipse sit interdict. et celebra-
uerit incurrit irregularitatē a quā per solū papā dispētabitur. ibi. nu. 4.
- 1 Clericus sponte litigās corā iudice nō suo nil agit. in. c. ad nostrā. nu. 5.
de consue. fo. 94.
- 6 Clerici vbiq. exigit solutionē tēporaliū semper est fienda interpre-
tatio contra ipsos. in. c. i. nu. 7. de deci. fo. 143.
- 5 Clerici vnius nationis tñ non debent institui in vna ecclesia sed vnde-
cunque sint dūtāme sint als idonei. in. c. ad decorē. nu. 1. de insti. fo. 52.
- 7 Clericū in vinculis detinens est excommunicatus siue publicis siue pri-
uatis. in. c. nuper. nu. 1. et 2. de sent. excom. fo. 188.
- 5 Clericus depositus etiā emendatus non recuperat primū statutum sibi
tñ prouidetur de aliquibus temporalibus per ecclesiam ne mendicet. in
c. pastoralis. §. verum. nu. 16. de appel. fo. 121.
- 5 Clericus potest suspendi ab officijs diuinis propter delictū. in. c. repres-
sibilis. nu. 5. de appel. fo. 103.
Clerici beneficiati non habentes aliquid in patrimonio an dicantur ha-
bere proprium. ibi. nu. 16.
Clerici an faciant suos fructus beneficiorum suorum. ibi. nu. 17. et 18.
Clericus litigans si condēnetur in expēsis an soluet illas de redditibus
sui beneficij an de suo patrimonio. ibi. nu. 20.
Clericus quidimisi habitum et tonsuram nō perdit priuilegiū clericale
nisi post trinam monitionem que debet fieri per ipsam diocesanum. in
c. contingit. el. q. nu. 1. et 5. de sent. exco. fo. 194.
Clerici quomodo debeant cognosci a laicis. ibi. nu. 2.
- 7 Clericus licite potest portare cultellum aptum ad incidendum panem.
et non aliter. in. c. latoz. nu. 3. de homi. fo. 110.
- 6 Clericus pōt subuenire de rebus ecclesie suis consanguineis si sunt pau-
peres: alias secus: itē et filijs ipsius clerici etiā ex phibito coitu natis id
est post sacerdotiū et sacros ordines. in. c. i. nu. 4. de coha. cle. et mu. fo. 10.
- 6 Clericus bona acquisita intuitu ecclesie cuius ipse non habebat admini-
strationem transmittit in capitulum et ei cedunt: si vero clericus habebat
administrationem: puta quia rector vnius ecclesie tunc talia bona cedūt
successori qui habet dispensare prout de alijs bonis ecclesie. in. c. relati.
el. q. nu. 5. de testa. fo. 120.
- 6 Clerici extranei non debent cōuenire ut pro officio diuino detur eis pre-
tium sed poterunt conuenire ut aliquid habeant pro labore et in recom-
pensationem damnorum que sustinent quia ibi moram traxerunt. in. c.
abolende. nu. 6. et 7. de sepul. fo. 139.
- Corse. doct. excellen. Et adde q. debent prius officia impēdi et post mo-
dum dñ fieri cōpulsio ad obseruādū cōsuetudinem ut aliquid detur pro
mortuarijs. ut in. c. ad apostolicā. de simo. concor. l. priuilegia. C. de sac.
san. ecl. et ibi. Bar. q. si ciuitas solita est dare certū quid eccle. nō poterit
per statutū illud tolli. no. Abb. in. d. c. abolēde. in. fi. de sepul. adde. Dñs
de sancto Semi. in. c. i. in. vñ. col. ver. vltius opponit. de constit. lib. vi.
Lud. roma. in. aut. similiter. C. ad le. falc. in. q. char. in. ver. nouitius. et in
sing. suo. cccclij. inci. pone populus. Jo. an. in. addi. Spe. in. ti. de instr.
edi. §. nūc vero aliqua. et quis contra Bar. teneat. Et. et Jm. in. l. nō am-
plius. in. prin. ff. de leg. i. Raph. et Jm. de ca. in. d. l. priuilegia. et Salic.
in. aut. casta. in. v. col. de sacrosan. eccle. quia conditor statuti potest illud
reuocare: ut in. §. ex his tamen puto Bar. melius loquitur: quia talis lex
vel statutū fauens non subito videt transire in priuilegium vel p̄ctum.
ut sing. voluit Jm. in. c. nouit. de iudi. quem sequitur Bald. in. l. qui se
patris. in. x. colum. C. vnde libe. et in. l. si cum mibi. ff. de dolo. Card. in. res.
peti. c. perpēdimus. in. prin. de sent. excom. Archidia. in. c. quicunque. et
q. h. Bart. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. facien. cum simi. sicut ergo
contractus non reuocantur etiam gesti per principem. cum materia.
de proba. ita nec statutum habens vim contractus. et ita sustineas di-
ctum Bart. esse verum q. vno casu posset procedere opinio contraria. s.
propter ingratitudinem ecclesie propter singulare dictum Jo. de imo. in.
c. cum. M. de consti. vbi hoc expresse voluit ita limitando Jm. in. d. c.
nouit.

Super Lectu. Banormitani.

non est pro hoc facit qd Jo. and. 7 Inno. in d. c. nouit. arguunt a simili in donatione que reuocari potest propter ingratitudinem. c. si de dona. sed tamen hoc non affirmo propter notabile dictum Spec. in titu. de dona. §. i. verfi. quid si aliquis baro. cum quo concordat Card. in cle. i. in penul. charta. de iureiu. 7 Abb. in d. c. si. in fi. volentes qd ecclesia non possit puniri propter ingratitudinem prelati: quia ipsa peccare non potest. c. ar. repta. 7 c. hec est fides. xliij. q. i. vnde delictu prelati in questis non nocet ecclesie reg. c. delictu. de reg. iur. lib. vi. pro hoc est bon' text. in c. ad apostolicu. de simo. 7 vide 7 Det. de anch. 2. si. xlvij. inci. qd talia asserunt. vbi per text. d. c. ad apostolicu. consuluunt non posse reprehendi parochianos presbyteros recipientes oblationes pro certis sacramentis etia si eorum ecclesie sint plene dotate. 7 aduerte qd illud quod probat. i. d. c. ad apostolicu. qd vbi ex actio no est licita valet consuetudo vt recipiatur sponte datum procedit solum in pia causa: fm Abb. in c. cum ab omni. in iij. col. de vita 7 bone. cle. qui per hoc infert non valere consuetudinem: quia ordinaris aliquid capiat a sponte dantibus ppter suas vltra salarium. adde etiam Archi. in c. si quis. xli. dist. vbi per text. d. c. ad apostolicu. excusat consuetudines disciplinarum aliquid dadi in receptioe sua. de quo. in c. iacobus. de simo. 7 vide Frid. de se. 2. si. cli. inci. reuerendissime pater. vbi in proposito consuluunt qd etia ipsi clerici tenerent ad obseruandas consuetudines prescriptas. puta ad dadi singulis annis cadelas de cera alba: vbi per eu. 7 ad introducendum ista consuetudine sufficiunt decem anni quia est preterius non contra. 7 ideo succedit glos. iij. inc. fin. de consue. lib. vi. quam no. Abb. in c. sua de simo. 7 adduco 7 Pau. de lea. in c. in literis. in x. col. ver. modo querit. de resti. spo. vbi per text. d. c. ad apostolicu. dicit singulariter limitari no. in c. peruenit. de censu. 7 l. si certis annis. per Ang. C. de pac. 7 in l. cum in rem. verso. ff. de vsur. quia illa non procedunt in prestatione que fit in pia causam 7 ad hoc ponderat. d. c. ad apostolicu. 7 vide Abb. in d. c. suam. adde 7 Det. de anch. co. cecij. inci. magnifice domine. in i. dubio. 7 Jo. de imo. in c. statuimus de traslationi. 7 vide Anto. de but. consi. lxxij. inci. viso puncto. 7 consi. in ordine penul. vbi dicit qd sacerdos parochianus potest aliquid moderatum recipere cum corpus adducitur ad monasterium propter sociandū ipsum ad sepulchrum: maxime si ex consuetudine licitum est pro labore. arg. d. c. ad apostolicu. 7 alleg. Frid. consi. iij.

4 Clericus abiurans claustrum nunquid sibi preiudicet. in c. sicut ex literis. nu. 3. de iureiu. fo. 137.

7 Clericus incorrigibilis potest licite per prelatum incarcerari. in c. vt fame. nu. 1. 2. de sent. excom. fo. 191.

Clericus non potest capi de commissione illius qui non habet iurisdictionem in eum in criminalibus licet in civilibus sic 7 capiens no excusatur. ibidem. nu. 5.

Clericus suspectus de fuga potest capi per quencunq sine metu excommunicationis tam in causa civili quam in criminali. ibi. nu. 6. 7. 9.

Clericus non potest torquere per laicum etiam ex consensu prelati sui. ibidem. nu. 8.

Clericus etiam incorrigibilis nisi sit depositus vel traditus curie seculari non potest per laicum distringi ibi. nu. 9.

5 Clerici non possunt esse tabernarij vel similes sed bene possunt habere fus vt similia non exerceantur nisi in locis eorum. in c. significante. numero 2. de appell. fo. 140.

6 Clerici indigni possunt promoueri siue assumi ad beneficia qm non reperiuntur digni domino non sit tanta indignitas que inducat peccatu quo casu si papa rescriberet pro eis non eis esset obediendum. in c. grane nimis. nu. 2. de preben. fo. 32.

Clericus in honestus 7 illiteratus non promouetur 7 aliquando promotus efficitur ibi. nu. 3.

7 Clericus degradatus incontinenti perdit privilegium clericale 7 statim efficitur de curia seculari. in c. nouimus. nu. 2. de verb. sig. fo. 204.

Clericus quando traditur curie seculari puta quia degradatus debet ecclesia expresse pbibere ne puniat ipsu pena sanguinis. ibi. nu. 3. 7. 8. 7. 9.

7 Clerici possunt 7 debet subuenire consanguineis suis pauperibus etiam de bonis ecclesie non tñ ipsos ditado. in c. in eos. nu. 2. de hereti. fo. 100.

6 Clericus non potest habere plures dignitates nec in vna: nec in diuersis ecclesijs quia hoc omnia iura prohibent 7 consuetudo in contrarium non valeret. in c. ad bec. nu. 1. de preben. fo. 27.

Hec dispensatio pape nisi ex legitima causa. ibi. nu. 2. 7. 3.

6 Clericus habens plures dignitates cogitur vnā dimittere. in c. preterea. nu. 1. eo. tit. fo. 27.

5 Clericus non faciens residentiam in suo beneficio sufficit qd extrajudicialiter moneatur 7 postea potest de facto spoliari beneficio. in c. peruenit. nu. 3. de appell. fo. 107.

6 Clericus non debet compelli ad celebrandum missam vnus sancti in toto anno: quia per hoc dimitteret missas in ferijs consuetis. in c. significatum. nu. 3. de preben. fo. 26.

Clericus non debet institui in aliquo beneficio cum hoc qd quotidie celebrat quia non semper potest se reperire dispositum ad celebrandum: sed si fuerit taliter institutus recipit determinationem vt celebret: quam to frequentius salua honestate sua. ibi. nu. 4.

Clericus institutus in beneficio vt semp in eo faciat residentia potest hoc no

obstante ingredi religionem 7 se ppter necessaria absentare. ibi. nu. 5.

6 Clericus si est prouisus in ecclesia non numerata debet sibi puideri de vacanti beneficio vel prebenda: vel proxime vacaturo. in c. ex parte astensis. nu. 18. de concess. preben. fo. 62.

2 Clericus tenetur magis exercere actum humanitatis 7 charitatis qm laicus. in c. peruenit. nu. 1. de arbi. fo. 169.

Clericus an compellatur satisfacere suis creditoribus de bonis ecclesie. ibi dem numero 2.

6 Clericus qui accepit vxorem per verba de futuro non perdit ipso facto beneficia si per verba de presenti. in c. j. nu. 5. de cleri. coniug. fo. 14.

Clericus qui accepit sponsam verba de presenti si ante carnalem copulam ingrediat monasteriu sponsa adhuc no recuperat beneficia. ibi. nu. 6.

Clericus constitutus in sacris cotrahens matrimonium ipso facto perdit beneficia. ibi. nu. 7.

6 Clericus seruienti episcopo recipit fructus beneficij ac si resideret: distributiones vero quotidianas non recipit: 7 idem est si seruiunt alijs prelatis. in c. de cetero. nu. 1. 7. 3. de cle. non. resi. fo. 19.

6 Clericus non residens in beneficio 7 citatus non reuertens in termino priuatur beneficio nisi habuerit iustam causam non reuertendi et idem est in alio prelato. in c. ex parte. nu. 1. de cleri. non. resi. fo. eo. Et in c. qualiter. 7 in c. inter quatuor. in prin. eo. tit. fo. 20.

Clericus non residens in beneficio si citatus vel requisitus no reuertit potest de facto spoliari illo beneficio. ibi. in d. c. ex parte. nu. 4. 7. 7.

7 Clerici etia religiosi clandestino matrimonio interuenientes suspēduntur 7 qm grauius puniunt. in c. cum inbibito. nu. 1. de clande. despo. fol. 17.

1 Clericus falsificans literas inferioru iudicu debet priuari beneficio et pati alias penas. in c. olim ex literis. nu. 2. de rescrip. 68.

Clericus falsificans literas pape traditur curie seculari. ibidem.

6 Clericus non debet obtinere plures ecclesias nisi cu dispensatione pcedente ex legitima causa propter tenuitate beneficiu vel dignitate personarum: alio no valeret dispensatio. in c. qd in tantum. nu. 1. 2. 7. 3. de preben. fo. 24.

Clericus sortit fori ratione residentie qua facit in suo beneficio. ibi. nu. 5.

7 Clerici an 7 qm teneant prestare iuramentum obedientie prelatis. in c. cum clerici. nu. 1. de verbo. sig. fo. 200.

Clericus an magis astringatur episcopo an capitulo. ibi. nu. 3.

Clericus subiectus duobus prelatis contraria iubentibus cui habet primo obedire. ibidem.

6 Clericus in quocunq ordine constitutus committens sacrilegiu detruditur ad agendu ppetua penitentia. in c. monasteria. nu. 6. de vi. 7 bone. cle. fo. 5.

6 Clericus presentandus debet se personaliter exhibere nisi sit multu notus illi cui debet fieri presentatio. in c. ea noscitur. num. 3. de bis que fiunt. a prela. fo. 68.

9 Clericus non residens in beneficio etiam modice estimationis debet illo priuari nisi aliud dicet consuetudo 7 tunc debet deseruire per vicarium. in c. conquerente. nu. 1. 3. 7. 7. de cle. no. resi. fo. 19.

6 Clericus siue habens administrationem siue no: siue sit simpliciter beneficiatus vt canonicus. an faciat fructus suos adeo vt possit de illis testari siue donare. in c. si quis. nu. 5. de pecu. cle. fo. 109.

Clericus si emit equum de redditibus ecclesie no faciat suu: sed est ipso ecclesie. ibidem.

Clericus si expendit de redditibus ecclesie voluptuose tenetur de suo satisfacere. ibidem.

Clericus an equiparetur usufructuario vel usurario. ibi.

2 Clericus electus ad aliud beneficium non tenetur ad hanc electionem acceptandam requirere consensum sui prelati. in c. admonet. nu. 9. 7. 13. de renun. fo. 11.

Clericus potest subijci torture vigore confessionis facte coram iudice seculari vt persistat in ea. in c. per inquisitionem. nu. 13. de elec. fo. 46.

2 Clericus an agat pro ecclesia sine mandato. in c. coram. nu. 6. de officio deleg. fo. 95.

4 Clericus iudex potest excicare laicum impediens productionem testium coram se fiendam. in c. tam literis. nu. 1. de testi. fo. 65.

7 Clerici heretici degradantur 7 curie seculari traduntur puniendi. in c. ad abolendam. nu. 1. de heret. fo. 101.

7 Clericus potest agere contra laicum sine metu irregularitatis civiliter lz possit presumere qd poterat puniri in sanguine diuino modo protestet quod non intendit ad vindicta sanguinis. in c. postulasti. nu. 3. de homi. fo. 113.

Clericus impetrans beneficium qd prius habuerat a laico hoc non expresso non gaudet rescripto tanq surreptitio. in c. pterea. num. 2. de iure patro. fo. 190.

7 Clericus aleator excluditur a beneficio obtinendo no autem ab obtento nisi sit incorrigibilis: usurarius vero 7 ab obtento 7 obtinendo excluditur. in c. inter dilectos. nu. 6. de exco. prela. fo. 147.

1 Clericus qui ex privilegio potest studere in iure civili an possit in eo doctoriari 7 ipsum legere. in proe. Grego. nu. 7. fo. 3.

6 Clericus non potest emitte votum peregrinationis sine consensu epi. in c. scripture. nu. 9. de voto 7 voti redem. fo. 175.

6 Clerici non sunt obligati ad aliquid quod in canonibus non inuenitur. in c. nouum genus. nu. 1. de deci. fo. 143.

Clerici suscipientes sacramenta a psbytero parochiali tenent ad oblatio

Repertorium singularium materiarum

- nes et ad que tenentur laici. ibi. nu. 3.
- 3 Clericus conjugatus portans habitum et tonsuram in criminalibus indistincte gaudet privilegio: in civilibus vero tunc si fuerit proventus. in. c. propositi. nu. 13. de fo. compe. fo. 88.
- 3 Clerici conuenti in curia romana non possunt excipere quod ibi non sunt sortiti forum nulla ratione. in. c. si. nu. 1. et 4. de fo. compe. fo. 88.
- Clericus delinquens in alieno territorio an perdat privilegium fori: et quod de alijs privilegiatis. ibi. nu. 11.
- Clericus habens beneficia in diuersis territorijs concurrētibus contrarijs mandatis eodem tempore debet obedire cui primo se obligauit. ibidem. nu. 22.
- 7 Clericus debet viuere de fructibus sui beneficij l3 habeat unde possit viuere quia diues. in. c. j. nu. 3. de magi. fo. 93.
- 4 Clericus etiam pugnando contra Saracenos et aliquē ex ipsijs interficit non euitat irregularitatem. in. c. petiti. nu. 1. et 2. de homici. fo. 102.
- Clericus percutiens aliquem vel dās auxilium in bello iusto non incurrit irregularitatem excepto quod non occiderit. secus in bello iniusto in quo qualitercunque prestat opem incurrit irregularitatem. ibi.
- 7 Clericus in sacris ducens uxorem d3 cōpelli illam abiurare. in. c. ex literarum. nu. 3. quiclerici. vel uouen. fo. 21.
- Clericus in sacris habens matrimonium perdit executionē omni ordinis nec de facili secum dispensatur. ibi. nu. 4.
- 1 Clericus heres institutus si non facit inuentarium tenet ultra vires hereditarias. in. c. repeti. ecclesia sancte Marie. nu. 8. de constit. fo. 35.
- Clericus delinquendo non sortitur forum seculare. ibi. numero. 4. fol. 38.
- Auf. hoc amplius. C. de fideicō. tit. de his qui. ut indi. et similes ligant clericos. ibidem.
- Clericus qui aliquid pro se allegat d3 illud idem contra se adductum recipere. ibi. nu. 51. fo. 38.
- Clericus agens in foro ciuili an ligetur statutis laicorum. ibidem. nu. 24. 25. 26. et 42. fo. 36. et 38.
- Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus privilegio ecclesiarum nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 3. 2. 26. fo. 36.
- 6 Clericus non petita licentia ab epō potest religionē intrare nisi ecclesia propter hoc graueretur ledere: quod posset petere restitutionem in integrum sicut si esset laicus in temporalibus. in. c. licet. nu. 12. et 14. de regu. fo. 162.
- 6 Clericus ordinatus asserens se habere sufficiens primum: si nullum an sit sibi interdicta executio sine ordinationis. in. c. h. nu. 3. de preb. fo. 24.
- 1 Clericus quod non debet fieri sub spe habendi beneficia quod committit simoniam saltem mentaliter licet per hoc non perderet beneficia nisi ab initio preceperit pactum de adipiscendo officium abbatis vel beneficia. in. c. cum ad nostram. nu. 3. de elec. fo. 158.
- 7 Clerici adinuicē se percutientes incidunt in excommunicationē. in. c. j. nu. 3. et 6. de sent. excom. fo. 178.
- Deturpās vestē clerici an incidat in excommunicationem. ibi. nu. 4.
- 7 Clericus vel monachus an in seruitutem redigi possint: et dic quod aliud in clericis: aliud in monacho. in. c. cum sit proprium. nu. 7. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Clericus tenet facere plenā fidē de titulo sui beneficij de recenti habito quā non potest considerari consensus prelati tacit⁹ vel exp̄ssus vel etiam patroni. in. c. licet. ibi. nu. 24. de simo. fo. 87.
- 1 Clerici non soluūt collectā etiam de bonis patrimonialibus nec valeret collectio aliter disponens. in. c. massana. nu. 6. de elec. fo. 180.
- 7 Clericus tertio monitus non desistēs ab enormitatibus habet per egratō: et quā. in. c. in audientia. nu. 4. et 8. de sen. excom. fo. 186.
- 1 Clerici non debent priuari beneficijs nisi propter graua delicta. in. c. dilectus. filius. nu. 3. de rescrip. fo. 71.
- 6 Clericus an possit licite sine dispensatione obtinere plures p̄bēdas vel plura beneficia simplicia et casu quo non potest: an ep̄s possit dispensare. in. c. cum iandudum. nu. 6. et 9. de preben. fo. 19.
- 6 Clerici in fructibus beneficiorum suorum comparantur usurarijs non autem usufructuarijs qui possunt ad libitū disponere de fructibus. in. c. cum constet. nu. 5. de pigno. fo. 96.
- Clerici an possint donare fructus beneficiorum suorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clericus nutriendus comā potest a superiore inuitus tondere. in. c. clerici. nu. 1. de vita et bone. cleri. fo. 4.
- 6 Clericus conuentus ex maleficio erigif non habita rōne ne egeat: et idem credo in alijs privilegiatis ut in milite et ceteris. in. c. odoardus. nu. 10. de solu. fo. 101.
- 5 Clerici habentes iurisdictionē ut sunt prelati an possint committere causam criminalem sine metu irregularitatis. in. c. in archiep̄atu. nu. 6. de raptō. fo. 56.
- 5 Clerici gaudent in multis privilegio ecclesiastico in rebus patrimonialibus. in. c. j. nu. 2. de cleri. pere. fo. 139.
- Clerici an possint peregrinari sine licentia suorum prelatorū siue ob deuotionem siue ad prosequendā appellationem. ibi. nu. 9.
- 1 Clerici an possint peregrinari de patrimonio suo. in. c. postulasti. nu. 5. de rescrip. fo. 73.
- 1 Clericus non potest puniri de falsa a iudice seculari si corā eo falsum testimonium fecerit. in. c. ec. lesia sancte Marie. nu. 2. de consti. fo. 30.
- Clericus nullo casu potest conueniri coram iudice seculari. ibi. num. 22.

- Clericus potest trahere laicum in forum suum. ibi.
- Clericus utrum p̄batur quis ex eo quod dicitur in rescripto talis clericus et. in. c. nonnulli. in. §. sunt et alij. nu. 9. de rescrip. fo. 73.
- 7 Clericus in sacris matrimonium non potest contrahere quod habet consensum non tamen legitimum. in. c. dilectus. nu. 2. de spon. fo. 9.
- 7 Clerici an possint torqueri. in. c. cum in 2^a tēplatione. nu. 6. de reg. iu. fo. 207.
- 6 Clericus non p̄fessus neque in sacris constitutus potest uxorem ducere: sed iterum tondetur si vult gaudere privilegio clericali. in. c. clericus. el. h. nu. 1. 4. et 5. de vi. et bone. cleri. fo. 4.
- 6 Clerici conjugati an gaudeant privilegijs aliorum clericorum et an veniant appellatione laicorum. in. c. j. nu. 6. de vi. et bone. cleri. fo. 2.
- 5 Clericus qui habuit secundā ecclesiam curatam licet prima quam habebat vacet ipso iure tamen non debet spoliari prima nisi citetur. in. c. ex ratione. nu. 16. de appel. fo. 94.
- Clerici habentes ecclesias non possunt istas dimittere et ad alias transire sine licentia superioris. in. c. si. nu. 6. de postu. prela. fo. 116.
- 1 Clericus hereticus vel excommunicatus: an possit fidelibus administrare sacramenta. in. c. quanto. nu. 13. de consue. fo. 93.
- 2 Clericus illegitime promotus potest per ordinatum beneficio spoliari. Antio. in. c. presentium. nu. 1. de si. presby. fo. 52.
- 2 Clericus concubinaris est suspensus quo ad alios si est notorius unde peccant audientes ab eo diuina. Ant. in. c. q. circa. nu. 3. de biga. fo. 63.
- 7 Clericus blasphemans quomodo puniatur. in. c. statuimus. nume. 8. de maledi. fo. 139.
- 6 **Coadiutor** debet viuere de facultatibus ecclesie: sed quod si facultates non sufficiunt ipsi vel rectori. in. c. de rectoribus. nu. 5. de cle. egro. fo. 50.
- Coadiutor non dicitur proprie prelat⁹. ibi. nu. 6.
- 7 Coadiutor an sit dandus prelato suspecto de dilapidatione. in. c. licet. ibi. nu. 8. de simo. fo. 86.
- 6 Coadiutor non potest dari suffraganeo per metropolitanum sed solum per papam. in. c. pe. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.
- Coadiutor quid sit: et qualis esse debeat: et unde dicatur: et cuius etatis esse debeat. in. c. si. nu. 1. eo. tit. fo. eo.
- Coadiutor non potest esse laicus in spiritualibus nisi ex permissione papae. ibi. numero. 2.
- Coadiutor potest esse religiosus illi officio cui potest principaliter preesse. ibi. numero. 4.
- Coadiutoris officium expirat mortuo naturaliter vel ciuilit⁹ illo cui in officio coadiuuabat. ibi.
- Coadiutor datur ep̄s et superioribus a solo papa: alijs vero ab alijs superioribus. ibi. nu. 5.
- 2 Coadiutor debet dari prelato suspecto de dilapidatione. in. c. venerabili. nu. 4. de offi. deleg. fo. 100.
- Coadiutor non datur per alium quam per papam. ibidem.
- 7 **Cognatio** seu propinquitas oritur per adoptionem nedum inter adoptantem et adoptatum sed etiam inter adoptatum et filios adoptantis. in. c. vnico. nu. 2. de cog. leg. fo. 28.
- Cognatio legalis non durat nisi durante adoptione. ibidem.
- 7 Cognatio spiritualis descendit de patre in filium sed non ascendit de filio in patrem: ideo filius non potest ducere in uxorem filiam spirituale patris sed pater potest ducere filiam spirituale filij. in. c. j. nu. 4. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 Cognatio spiritualis an extendatur ad filios illegitimos. in. c. martinus. nu. 6. de cog. spiri. fo. 27.
- 7 Cognatio spiritualis oritur inter patrem baptizati et leuantem seu tenentem baptizatum impediens et dirimens matrimonium. in. c. veniens. nu. 1. de cog. spiri. fo. 27.
- Cognatio oritur inter compatrem et comatrem impediens et dirimens matrimonium. ibidem.
- Cognatio spiritualis an possit per procuratorem contrahi. ibi. nume. 4.
- Cognatio legalis an possit per procuratorem contrahi. ibidem.
- 7 Cognatio spiritualis oritur iter baptizatum et filios baptizantis impediens et dirimens matrimonium. in. c. ex literis. nu. 1. de cog. spiri. fo. 28.
- Cognatio spiritualis etiam orit⁹ et extendit⁹ ad filios illegitimos. ibi. nu. 5.
- Cognatio spiritualis solum oritur ex sacramento baptismatis et confirmationis. ibi. numero. 9.
- 7 Cognatio spiritualis oritur inter baptizatum et filios leuantis etiam an tēgenitos impediens et dirimens matrimonium. in. c. tua nos. numer. 2. de cog. spiri. fo. 28.
- 7 Cognatio legalis an impediatur et dirimat matrimonium. in. c. vnico. nu. 4. de cog. leg. fo. 28.
- Cognatio collateralium est apta impedire et dirimere durante adoptione ne ea soluta non impedit nec dirimit. ibi. nu. 5.
- 1 **Coertio** maior d3 quā tormentat persona maior vero consistit in rebus in. c. pastoralis. nume. 9. de offi. deleg. fo. 93.
- 7 **Cohabitatio** triennalis non est necessaria ubi statim probari potest impedimentum. in. c. laudabilem. numero. 2. de frigi. et male. fo. 35.
- 4 Cohabitatio sola sufficit de iure ciuili ad probationem matrimonij. in. c. illud quoque. numero. 14. de presump. folio. 120.

Cohabitatio

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Cohabitatio per longum tempus cum alijs adminiculis facit presumptionem pro matrimonio. in. c. consultationi. nu. 5. de sponsa. fo. 10.
- 7 Cohabitatio triennalis an sit indicenda propter impotentiam. in. c. j. nu. mero. 6. de frigi. et malef. fo. 34.
- 7 Cohabitatio spontanea usque ad etatem legitimam supplet defectum etatis et purgat vitium metus procedentis. in. c. ad id quod. nu. 2. et 4. de sponsa. fo. 8.
- Cohabitatio per quantum tempus sit necessaria ad hoc ut metum excludat. ibidem. nu. 3.
- 7 Cohabitatio triennalis requiritur in maleficiato: quia accidentale impedit metum est: nisi alias clare possit probari. in. c. fi. nu. 9. de frigi. et malef. fo. 37.
- Triennium quo ad cohabitationem quando incipitur currere. ibi. nu. 12.
- 7 Cohabitatione triennali facta si plures consummare non potuerunt impedimentum presumitur. in. c. fraternitatis. nu. 15. de frigi. et malef. fo. 36.
- 7 Cohabitatio scienter facta cum secunda vxore mortua primatatu inducit consensum. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui du. in matrimo. fo. 24.
- 6 **Coitus** vxoris et mariti an semper fiat sine peccato et sit licitus. in. c. ut clericorum. nu. 3. de vita et honestate cleri. fo. 7.
- 8 Coitus omnis est prohibitus preter vxorium. in rubr. nu. 1. de adulterio. et stupro. fo. 104.
- 6 **Collecta** an imponatur secundum quantitatem patrimonij an pro capite. in. c. fi. nu. 7. de his que si. a. ma. par. ca. fo. 72.
- 6 Collecte seu tributa et exactiones regulatiter de nouo imponi non debent maxime locis p[ro]p[ri]is et asserenti quod possint erigi incumbit onus probandi: possunt tamen imponi per solam imperatores. in. c. peruenit. nu. 10. et 13. de immu. eccl[esi]e. et cemi. fo. 123.
- Collecte et tributa possunt imponi a dominis temporalibus citra imperatorem suis subditis. ibi. nu. 15. et 16.
- Collecta an et quo casu potest imponi per ipsam ciuitatem. ibi. nu. 22.
- 6 Collectantes ciuitatem pro oneribus publicis non debent consequi aliquam utilitatem imo puniuntur si plus erigunt. in. c. quia plerique. nu. 3. de immu. eccl[esi]e. fo. 231.
- 3 Collecte non possunt imponi rebus ecclesie que sitis seu acquirendi in. c. quod clericis. nu. 4. de fo. compe. fo. 69.
- Collectores si grauant ecclesias ad soluendum debent priuari eorum officio: et idem si circa alios excedunt debitum finem. in. c. ea que. nume. 1. et 2. de censu. folio. 205.
- 6 **Collatio** beneficij vacantis si non fiat intra tempus statutum transit de capitulo ad eius prelatum nisi talis collatio pertineret ad capitulum et prelatum simul ut prelatum non ut canonicum et de ratione diuersitatis. in. c. postulatistis. nu. 1. et 4. et 10. de concess. preben. folio. 63.
- Collatio beneficiorum potest competere soli capitulo vel solo prelato vel utriusque simul vel inferiori prelato. ibi. nu. 2.
- Collatio beneficiorum potest dici donatio aliquo respectu. ibi. nu. 3.
- Collatio beneficiorum propter negligentiam non conferretur non deuoluitur ad superiorem quam superior procurauit ipsam negligentiam. ibi. nu. 10. et 15.
- 6 Collatio beneficij si sit facta occulte est suspecta: tamen si est legitime facta valet. in. c. unico. nu. 17. et 18. ut eccl[esi]e. benef. sine dimi. c[on]f[ess]o. fo. 72.
- Collatio palam facta inducit presumptionem pro idoneitate persone et asserenti contrarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 8.
- Collatio beneficij si non fiat intra tempus prefixum potest immediate fieri ab illo ad quem sit deuolutio. ibi. nu. 9.
- Collatio beneficiorum non debet fieri per prelatum ex ratione consanguinitatis vel amicitie: nam est simonia si cessante amicitia vel consanguinitate non esset facta. ibi. nu. 13. et 19.
- Conferens beneficium non debet facere pactum de lucrando parte fructuum dicti beneficij quia committeret simoniam. ibi. nu. 14.
- 1 Collatio siue renuntiatio beneficij simoniace facta non tenet. in. c. cu3 in ter. R. nu. 14. de elec. fo. 133.
- 7 Collatio beneficij clandestina tenet: suspitione tamen non caret. in. c. j. nu. 2. de clande. despon. fo. 16.
- 2 Conferendi particularia beneficia potestas de iure communi spectat ad episcopum et capitulum communiter et si ad alterum tantum illud est de consuetudine. Anto. in. c. fi. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 2 Collatio beneficiorum in ecclesia non patronata spectat ad episcopum et capitulum. in. c. admonet. nu. 2. de renun. fo. 11.
- 7 Collatio beneficij facta alicui homicide est ipso iure nulla. in. c. accedes. nu. 3. de accu. fo. 71.
- 6 Collatio beneficiorum ex negligentia illorum qui habent conferre deuoluitur ad papam. in. c. cum nostris. nu. 2. de concess. preben. fo. 58.
- Collatio beneficiorum deuoluitur de superiore in superiorem ex eorum negligentia et unusquisque habet sex menses. ibidem.
- Collatio beneficij facta persone quocumque respectu inhabili an deuoluatur talis collatio in superiorem. ibi. nu. 22.
- Collatio beneficij facta homicide non valet. ibi.
- 6 Collator beneficiorum non potest reuocare collationem si committatur ingratitude in eius personam. in. c. fi. nu. 9. de dona. fo. 107.
- 5 Collatio beneficiorum et ius excommunicandi potest per papam concedi laicis. in. c. causam. nu. 3. de prescrip. fo. 26.
- 2 Collatio beneficiorum exceptorum non pertinet ad episcopum loci: sed ad papam negligente collatore exempto. in. c. graue. nu. 6. et 7. de offi. ordi. fo. 123.
- 2 Collatio beneficiorum potest ex privilegio spectare ad principes seculares. Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 4. de renun. fo. 28.
- 7 Conferens scienter excommunicato beneficium suspenditur a beneficiorum collatione etiam quod non fuerit monitus. in. c. postulatistis. nu. 1. et 3. et 6. de cleri. excommu. fo. 141.
- 6 Collatio beneficiorum deuoluitur ad solum papam quando episcopus non potuit conferre quia est suspensus nisi talis collatio esset communis episcopo et capitulo quo casu capitulum confert. in. c. quia diuersitatem. nume. 4. de concess. preben. fo. 57.
- 5 Collatio beneficij facta alicui inutiliter an confirmetur per superuenientiam potestatis conferendi. in. c. cum ex officio. nu. 35. de prescrip. fo. 38.
- 3 Conferens beneficium quod aliquis renuntiavit vel quo est priuatus an possit auferre renuntianti vel priuato illius possessionem vel cum citare ut compareat ad dicendum quare non debeat possessione priuari. in. c. accepta. nu. 7. et 8. de resti. spo. fo. 167.
- 6 Collatio beneficiorum simoniaca non valet. in. c. cum vniuersorum. nu. 5. de re. permu. fo. 91.
- Collatio beneficiorum vel electio ad quem spectat si fuerit per alios admissa. in. c. bone memorie. el. j. nu. 23. de elec. fo. 142.
- 6 Conferendi potestatem habens non potest alteri concedere potestatem conferendi primum beneficium quod vacabit. secus si beneficium vacet. in. c. constitutus. nu. 1. de concess. preben. fo. 62.
- 1 Collatio facta in notorio infami etiam infamia facti non tenet. c. super eo. nu. 5. de elec. fo. 130.
- 3 Collatio dignitatum inferiorum non spectat de iure communi ad solum episcopum. in. c. cum olim. nu. 2. de cau. pos. et proprie. fo. 163.
- Collatio beneficij si est alicui molesta potest ille prosequi ius suum sine conferentis requisitione. ibi. nu. 3. et 12.
- Collatio beneficiorum pertinet ad possessorem iuris conferendi non ad proprietarium dummodo sit possessor in bona fide: alias non valeret collatio. ibi. nu. 4.
- Conferens beneficia ad hoc ut quasi acquirat possessionem iuris conferendi: oportet quod ille cui est facta collatio habuerit effectum collationis. et idem est in electoribus. ibi. nu. 5.
- Collatio clandestina non caret presumptione. ibi. nu. 17.
- 6 Conferendi presentandi vel distribuendi auctoritate habens non potest sibi proferre vel seipsum presentare vel sibi distribuere sed bene potest inter filios suos. in. c. fi. nu. 4. et 5. de insti. fo. 54.
- 6 Collatio beneficij facta absente capitulo an censeatur confirmata ab eo si non contraheretur intra certum tempus. in. c. q. nu. 9. de his que fiunt a prelato. fo. 66.
- 1 Conferens beneficium scienter indigno est priuatus collatione. in. c. dudum. el. j. nu. 11. de elec. fo. 140.
- 5 Collatio beneficij facta per excommunicatum toleratum valet. in. c. ad probandum. nu. 3. et 15. et 16. de re iudi. fo. 80.
- 6 Conferre beneficia est proprie donare. in. c. relatum. nu. 4. et in. c. inter cetera. nu. 3. et 8. de preben. fo. 25.
- 1 Collatio beneficiorum ad quem spectat si per aliquos sit amissa vel per negligentiam vel delictum. in. c. cum in cunctis. §. clericisane. nu. 5. de elec. fo. 127.
- Collatio beneficij facta indigno est ipso iure nulla. ibi. nu. 6.
- 2 Conferendi particularia beneficia in ecclesia collegiata potestas spectat ad collegium ecclesie. in. c. cum inter. nu. 4. de renun. fo. 10.
- 1 Collatio beneficij facta elapso semestri est nulla nisi cum ea misericorditer agatur. Anto. in. c. literas. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 2 Collatio beneficij simoniace facta non valet. in. c. cum clericis. nu. 2. de pactis folio. 130.
- 5 Conferens beneficia indignis suspenditur a collatione beneficiorum et a papa vel patriarcha absolui potest. in. c. granis. nume. 1. de prebendis. folio. 37.
- Collatio facta indigno an sit ipso iure nulla et conferens priuatur potestate conferendi. ibi. nu. 11.
- Collatio beneficiorum vel dignitatum ad quem spectat de iure communi. in. c. cum ecclesia. nu. 8. de elec. fo. 152.
- Collatio beneficiorum facta preter ius tenet licet conferens peccet. in. c. ad decorem. nu. 2. de insti. fo. 52.
- Collatio alicuius certi beneficij non debet semper fieri hominibus certe cognationis ne illud beneficium videatur eisdem debitum. ibi. nu. 3.
- 6 Collatio facta per inferiorem est nulla si potestas conferendi est deuoluta ad superiorem. Anto. in. c. magister. nu. 2. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 4 Eligata coram conferente vel eligente an noceat ei cui facta est collatio. in. c. constitutus. nu. 4. de resti. fo. 62.
- 6 Collator beneficiorum si non conferret beneficium vacans intra sex menses priuatur ipso iure: secus est in illo qui habet instituere presentatum vel electum confirmare. in. c. extirpande. in repeti. §. qui vero. num. 23. de preben. fo. 42.
- 2 Collatio beneficiorum potest competere abbati. in. c. dilecta. nu. 5. de maiori. et obe. fo. 128.
- 5 Collatio beneficiorum debet esse pura et ab ea abesse omnis surreptio. in. c. cum bertoldus. nu. 29. de re iudi. fo. 71.

Repertorium singularium materiarum

- 4 Collatio an teneat si clausula apposta in rescripto non verificat. in. c. fi. nu. 16. de presump. fo. 124.
Conferens beneficium scienter indigno an collatio teneat. ibi. nu. 17.
- 7 Collatio beneficiorum non potest fieri per laicum: nec per ipsum acquiritur etiam ex consuetudine de cuius initio non sit memoria nisi ex speciali privilegio pape ut habent principes et reges mundi. in. c. de hoc. nume. 10. de sumo. fo. 79.
- 7 Collatio beneficij facta excoicato etiam minori excoicatione non valet. in. c. fi. nu. 3. de cleri. excom. fo. 142.
- 7 Conferens beneficium sibi ipsi perdit ius conferendi illud et collatio spectat ad superiorem. in. c. ad aures. nu. 4. de excess. prela. fo. 144.
- 7 Collatio beneficij facta clerico aleatori an sit nulla. in. c. inter dilectos. nu. 1. 6. 7. de excess. prela. fo. 147. et seq.
- 1 Collatio beneficij facta per papam si reddat nulla vel quia surreptitia vel indigna facta an reuertat ad papam vel ad ordinariū loci. ibi. nu. 10. f. 148.
- 1 Collatio beneficij facta precibus alicuius valet si preces sint iuste: alias secus. in. c. cum. 20. nu. 3. de consti. fo. 26.
- 6 Collatio beneficij vacantis causa permutationis si fiat alteri quā permutare volenti. est ipso iure nulla. in. c. inter cetera. nu. 2. de preb. fo. 29.
- 6 Collatio beneficij vacantis si non sit facta intra sex menses non transit in superiorem si collator fuit legitime impeditus: quod tempus currit a die notitie vacationis. in. c. quia diuersitatem. nu. 1. 7. 8. et in. c. ex parte. nu. 13. de concess. preben. fo. 57.
- 6 Collatio beneficij facta per non habentem potestatem conferendi non prebet iustam causam possidendi: et sic non est opus ut de ea fiat mentio in literis ad beneficia. in. c. illa deuotionis. nu. 2. ne sede vacat. fo. 64.
- 6 Collatio ecclesie si non sit intra debitū tempus episcopus punitur. in. c. cum venerabilis. nu. 3. de reli. domi. fo. 186.
- 6 Conferens beneficia videtur donare et habet illū cui contulit naturaliter obligatum. in. c. post electionē. nu. 2. de concess. preben. fo. 59.
Collatio inualida propter formam non seruata facit transire ius conferendi in proximum superiorem: quod videtur collator esse in negligentia: ibi. dem. numero. 3.
- Collatio facta alteri de vno beneficio presente et non contradicente vero domino: an sibi preiudicet maxime ipse alium acceptanto. ibi. nu. 7.
- Collatio beneficij facta contra inhibitionem pape: an et quo casu valeat. in. c. constitutus. nu. 4. de concess. preben. fo. 62.
- 2 Collatio beneficiorum in ecclesia collegiata spectat ad collegium ipsius ecclesie. Anto. in. c. h. nu. 2. de renun. fo. 22.
- 5 Collatio beneficij facta ex certa scientia licet excludat surreptionem tamen non includit dispensationem: videlicet quod papa velit cum eo dispensare. in. cum ecclesiastice. nu. 6. de excep. fo. 4.
- 7 Collatio beneficij facta excommunicato non tenet. in. c. postulatio. nu. 1. de elec. excom. fo. 141.
- 6 Collator beneficiorum non potest sibi ipsi conferre etiam si transferat ius conferendi quo ad illud beneficium in alium nisi transferat omnimodā potestatem quo casu potest ab illo recipere. in. c. fi. nu. 9. de insti. fo. 54.
- 3 Collatio beneficij facta ab eo qui reputabatur superior tradit iustam causam possidendi. in. c. literis. nu. 19. de resti. spo. fo. 171.
- 5 Collatio beneficij facta excoicato qui putabatur absolutus non valet. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appel. fo. 121.
- 6 Collatio beneficiorum non deuoluitur ad superiorem etiam ad papam si non fuit facta per alium quia ignorauit. in. c. ex parte attentis. nu. 13. de concess. preben. fo. 91.
- 6 Collatio beneficiorum non potest pertinere ad laicum ratione prescriptionis: quia prescriptio non currit sine possessione et spiritualia non possident per laicum: sed ex privilegio posset bene laicus conferre. in. c. dilecti filii. nu. 6. de preben. fo. 48.
- 6 Collatio beneficij facta per collatorem non valet si papa ante sibi rescriptum per alium conferret et ad hoc misit executores. in. c. proposuit. num. 1. 2. 7. de concess. preben. fo. 56.
- 6 Conferendi potestatem habens debet conferre illis qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri. in. c. possessiones. nu. 5. de re. eccle. alie. fo. 77.
- 2 Collatio facta inhabili propter etatem an sit ipso iure nulla. in. c. h. nu. 4. 5. 6. 7. 9. de eta. et quali. fo. 42.
- 1 Conferendi prebendas potestas non deuoluitur in superiorem propter negligentiam si ibi non est diuinus certus numerus prebendarum. in. c. cum ecclesia. nu. 7. de elec. fo. 151.
- 5 Collatio beneficij facta post appellationem legitime vel ex probabili causa interposita est ipso iure nulla. in. c. h. nu. 1. de appel. fo. 86.
- 5 Collatio beneficij facta per papam contra prouinciam quam tulerat dicitur surreptitia si de prouincia non fiat mentio. in. c. cum olim. nu. 1. 7. 12. de re iudi. fo. 59.
Collatio facta in preiudiciū collationis quam conferens sibi reseruauit est nulla si de ea mentionem non fecit. ibi. nu. 14. fo. 61.
Collatio beneficij si facta fuerit per superiorem et petitur confirmari per inferiorem ille talem confirmationem petens tanquam ingratus cadit a tali beneficio nisi fiat ad cautelam. ibi. nu. 18.
- 1 **Collegia** duo quod conueniunt ad aliquid explicandum non requiruntur maior pars personarum sed maior pars vtriusque collegij. in. c. pastoralis. nu. 7. de rescrip. fo. 56.
- 5 Collegium cardinalium vtrum possit aliquem fame restituere. in. c. cum te. nu. 12. de re iudi. fo. 78.
- 7 Collegium quomodo constituatur in aliqua ecclesia. in. c. dilecta. num. 1. de excess. prela. fo. 148.
Collegia quibus casibus sint permissa. ibi. nu. 5.
- 1 Collegij si est congregatum et postea aliqui discesserunt vtrum remanentes possint explere ea que occurrunt. in. c. cum nobis. nu. 10. de elec. fo. 136.
- 3 Collegij in aliqua arte si illam non exercent non gaudent eius privilegio. in. c. h. nu. 40. de iudi. fo. 7.
- 2 Collegium non habet aliquam iurisdictionē singularem de collegio nisi aliud habeat consuetudo. in. c. cum eam. nu. 7. de offi. deleg. fo. 87.
- 5 Collegium dicitur ecclesiasticum si in eo pro maiori parte sint clerici. in. rub. nu. 12. de appel. fo. 86.
- 1 Collegium siue vniuersitas consistit in duabus partibus vocatorum. et quod sit a maiori parte illarum duarum partium valet. in. c. ecclesia vestra. nu. 6. de elec. fo. 170.
- 1 Collegium an consistat in his qui sunt congregati licet pauciores si alij nolunt venire. in. c. bone memorie. el. h. nu. 9. 7. 16. de postu. prela. fo. 113.
- 6 Collegia plura si aliquo casu faciunt vnam vniuersitatē vel vnum corpus statim maiori parti respectu illius vniuersitatis et non respectu vniuscuiusque collegij de per se. in. c. in singulis. nu. 2. de statu mona. fo. 182.
- 1 Collegia inferiora nil possunt statuere circa statutum ecclesie sine consensu episcopi. in. c. edoceri. nu. 4. 7. 14. de rescrip. fo. 65.
- 2 Collegia possunt facere artifices inter se et eligere rectorem qui habet ordinariam iurisdictionem in ipsos in ciuilibus. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 7. de offi. ordi. fo. 112.
- 1 Collegium vel ius ipsius vtrum sit extinctum si sunt mortui vel absentes omnes de collegio. in. c. gratum. nu. 12. de postu. prela. fo. 110.
- 1 Collegium vel representans collegium debet citari et non singuli de collegio. in. c. bone memorie. el. h. nu. 18. de elec. fo. 142.
- 6 Collegium licitum faciunt illi qui tenent hospitalitatem in aliquo hospitali priuato et possunt eligere aliquem in rectorem singulos actus collegij exercere. in. c. inter dilectos. nu. 10. de dona. fo. 106.
- 5 Collegij existens in collegio vel concilio tenetur contradicere his que aguntur ibi si nolunt consentire: alias habebitur pro consentiente: et quo ad peccatum et quo ad penam si aliqua ibi male agerentur. in. c. h. nu. 9. de his que si a prela. fo. 66.
Collegium consistit in duabus partiū omnium nisi sit statutus certus numerus ut inter sit. in. c. prudentiam. nu. 8. de offi. deleg. fo. 84.
Collegij quis non potest esse in duobus collegijs quando exercitiū vnius impedit exercitiū alterius: alias secus. in. c. preterea. nu. 4. de prebendis. fo. 27.
Collegium ad sui essentiam non requirit rectorem: sed omnis potestas rectoris est penes collegium cuius vices possunt dari vni ex collegiatis. in. c. cum non ignores. nu. 6. eo. tit. fo. 28.
Collegium si est dissolutum quid est sciendum de bonis suis. in. c. recolentes. nu. 3. de sta. mona. fo. 180.
Collegium siue vniuersitas an possit disponere de re particulari vnius: item an possit aliquem eximere de banno. in. c. cum oēs. nu. 6. de consti. fo. 21.
- 5 Collegij non possunt committere votum suum alicui nisi sit de collegio quando alij opponunt quia interest collegij ne eius secreta pateant forinsecus: alias si alij non opponunt potest votum extraneo committi. in. c. constitutus. nu. 7. de appel. fo. 114.
- 1 Collegium sit ex duabus vel tribus personis. in. c. h. nu. 5. de elec. fo. 118.
- 1 Collegium reseruatur in vno si alij sunt mortui. ibi. nu. 6.
Collegium ad hoc ut valeat non requiritur presentia prelati. ibidem.
- 1 Collegia plura si conueniunt ad aliquid faciendum an computentur voces per capita vel per collegia. in. c. scriptum. nu. 6. de elec. fo. 160.
- 1 Collegium presumitur ecclesiasticum quod sunt plures clerici vel pares: secus si sunt plures laici. in. c. ex literis. nu. 4. de consti. fo. 39.
- 7 **Colligens** vvas alienas vel fructus tenetur ad estimationem nisi excusaretur ob nimiam paupertatem. in. c. si leserit. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 6 **Colonus** vel dominus quod dicatur colere agrum sumptibus suis: et quod dicatur colonus partiarius. in. c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 146.
- 6 Colonus qui colit agrum pro certa quota fructuum debet illos dare domino non deducto semine: nec expensis agriculture: et tenetur de proprio agrum seminare: nisi contrarium pactum interuenit. in. c. tua nobis. nu. 3. de decimis. fo. 150.
Colonus an et quando teneatur soluere decimam de fructibus ex predio conducto recollectis. ibi. nu. 15.
- 2 **Columba** septem habet proprietates. in. c. vnico. §. per frontis. nu. 6. de sa. vnc. fo. 50.
- 4 **Comes** et episcopus an quis possit esse. in. c. inter dilectos. nu. 5. de fide instru. fo. 102.
- 1 **Comendatarius** id est qui habet in comendam aliquam ecclesiam debet de fructibus prouidere illi ecclesie circa cultum diuinum et superabundantes tenere pro sustentaculo. in. c. querelam. nu. 1. de elec. fo. 143.

Super Lectu. Panormitani.

6 **Comendatarij** id est illi qui habent in commendam aliquam ecclesiam debent tantum lucrificare fructus superfluos: et conservare ecclesiam in statu suo ut in ea seruiat numerus consuetus clericorum: et similia in c. de monachis. nu. 3. et 8. de de preben. fo. 26.

7 **Commodum** quis sentire non debet unde pena sustinetur re habeat. in c. et si necesse. numero. 5. de do na. inter vi. et vro. fo. 51.

6 **Commodatum** conditur ad certum usum vel tempus: et ante finitum usum vel tempus non reuocatur: precarium vero ad libitum: et de ratione diuersitatis. in c. fi. nu. 10. de precarijs. fo. 78.

6 **Commodatum** non fit ad incertum generalem et indefinitum usum. in c. fi. nu. 12. de preca. fo. 79.

Commodatarius tenetur etiam de leuissima culpa qui vero habet precatum tenetur tantum de lata culpa: et de ratione diuersitatis. ibi. nu. 14.

7 **Commodatarius** si remisit rem commodatam non idonei qui rem illam asportauit tenetur secus si elegerit nuntium fidum. i. c. dura sepe. nu. 3. de cri. fal. fo. 132.

6 **Commodatarius** tenetur etiam de leuissima culpa quando commodatum est gratia sui tantum: de casu vero non tenetur regulariter nisi in casibus. in c. vnico. nu. 1. de commo. fo. 79.

Commodatarius si non potuit uti re commodata intra tempus prefixum non sua culpa non poterit commodantem cogere ad iterum commodandum. ibi. nu. 7.

Commodatum si fiat ad certum et speciale usum habet in se tacite tempus annexum. ibi. nu. 9.

Commodatum quod fit gratia commodantis tamen vel utriusque quo fiat. ibi. nu. 14.

Commodatum perdatur quando remittitur puta famulus per quem remittebatur aufugit cuius periculo perdatur. ibi. nu. 17.

Commodatum perditum apud commodatarium si eodem modo non erat peritum apud commodantem cuius periculo pereat. ibi. nu. 20.

6 **Comunia** sunt omnia tunc charitatis et licitum est tunc impune furari ob necessitatem. in c. i. nu. 6. de emp. et vend. fo. 82.

3 **Communitas** que promittit refarcire damna in bello amisit an poterit tale statutum reuocare. in c. nouit ille. nu. 24. de iudi. fo. 33.

2 **Commissio** facta delegat ut ecclesiam ordinet quid importet. in c. super eo. nu. 1. de offi. dele. fo. 81.

3 **Commissio** facta super decisione cause intelligitur etiam super cognitione eiusdem cause. in c. venerabilis. nu. 2. de iudi. fo. 43.

1 **Commissarius** pape an possit esse simplex religiosus. in c. cum in veteri. nu. 2. de elec. fo. 174.

1 **Commissarius** quicquid facit videtur factum a committentibus. in c. in causis. nu. 6. de elec. fo. 150.

6 **Commissarius** alicuius ministerij an possit in eius executione exercere censuram. in c. cum nostris. nu. 10. de concess. preben. fo. 55.

4 **Commissio** officij an censeatur realis vel personalis: et sic an censeatur electa persona an dignitas. in c. mandata celestia. nu. 1. de presump. fo. 117.

2 **Commissio** facta alicui sub nomine proprio et dignitatis censeatur personalis. in c. licet vndique. nu. 7. de offi. deleg. fo. 96.

6 **Commissio** vel delegatio cause si est facta alicui sub nomine dignitatis residenti in aliquo loco ille commissarius vel delegatus potest de causa cognoscere in illo residente. in c. exhibita. nu. 2. de re. permu. fo. 61.

Commissio cause facta alicui sub nomine dignitatis non expresso loco ubi residet debet commissarius in loco ubi habet dictam dignitatem cognoscere. ibidem.

3 **Cominatio** iudicis de procedendo at ulterius habet vim peremptorij. in c. fi. nu. 45. ut lit. non conte. fo. 121.

7 **Communis** usus loquendi habet etiam locum in interpretatione scripture sacre. in c. ioseph. num. 3. de verb. sig. fo. 197.

6 **Communis** usus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuine scripture. in c. maiores. nu. 4. de baptis. fo. 214.

2 **Communis** usus loquendi debet attendi in interpretatione verborum iuris. in c. inter corporalia. nu. 17. de transla. epi. fo. 4.

7 **Communis** usus loquendi prefertur proprie significationi verborum. in c. nam et rex. nu. 2. de verb. sig. fo. 197.

3 **Communis** usus loquendi habet locum etiam in statutis principum et in verbis legis. in c. capellanus. nu. 1. de ferijs. fo. 139.

2 **Communis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in c. h. nu. 1. de arbi. fo. 167.

3 **Comis** usus loquendi semper prefertur communi significati verborum vnde decumque talis significatus descendat. in c. i. nu. 37. de iudi. fo. 7.

7 **Comunis** usus loquendi prefertur proprie significationi. in c. quamuis. nu. 3. de verb. sig. fo. 168.

2 **Comunis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. Ant. de but. in c. inter corporalia. nu. 19. de transla. prela. fo. 18.

4 **Comparatio** literarum sola an operetur quod epistole credatur. in c. h. nu. 8. de fide instru. fo. 97.

3 **Comis** usus loquendi habet locum etiam in penalibus. in c. ex tenore. nu. 9. de fo. compe. fo. 72.

1 **Communis** usus loquendi semper primo attenditur in interpretatione

cuiuslibet dispositionis. in c. nonnulli. nu. 5. de rescript. fo. 73.

1 **Communis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in c. ne pro defectu. nu. 3. de elec. fo. 162.

1 **Communis** usus loquendi profertur proprio significati vocabuli et statuta intelliguntur secundum eodem usum loquendi. in proe. Grego. nu. 8. fo. 3.

2 **Compromissum** factum in incertam personam in arbitrium eligendam non valet. in c. innotuit. nu. 3. et 4. et 8. de arbi. fo. 172.

Compromissum potest fieri super causa delegata a papa in fauorem partium. secus si in fauorem publicum: et in casu quo potest fieri non per hoc expirat iurisdictio delegata. ibi. nu. 2. et 5.

Compromissum secundum tollit primum. ibi. nu. 6.

6 **Compromissum** de rebus ecclesiasticis potest fieri in clericos non autem in laicos. in c. cum apostolica. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 68.

2 **Compromissum** factum in feminam tanquam in arbitram non firmatur iuramento. in c. dilecti filij. nu. 2. de arbi. fo. 169.

Compromissi pena si fuerit soluta an omnino possit agi ut stetur laudo. ibi. nu. 17. fo. 167.

2 **Compromissum** expirat morte vnius compromittentium ante laudum datum: secus post: nec transit in heredes nisi fuerit dictum. in c. compromissum. nu. 1. de arbi. fo. 174. et nu. 6. fo. 178.

Et vide in nu. 4. ubi ponitur ratio quare non transit in heredem. fo. eo.

Compromissum factum in arbitratorem vel amicabilem compositorem an expiret morte vnius compromittentis. ibi. nu. 8.

Compromissum factum per prelatum de rebus ecclesie an expiret morte prelati compromittentis. ibi. nu. 10.

2 **Compromissum** potest firmari datione obsidum vel pignorum. in c. exposita. nu. 1. de arbi. fo. 176.

Compromissum de puris et liquidis non potest fieri in arbitrum: secus in arbitratorem. ibi. nu. 3.

Compromissum factum cum clausula ut intelligatur lis et questio super omni et toto quod fuerit laudum non extenditur ad pura et liquida. ibi. nu. 4.

2 **Compromissum** simplex et laudum inde sequutum parit actionem de iure canonico. in c. per tuas. nu. 8. de arbi. fo. 175.

Compromissum si est factum cum stipulatione an pars non acquiescens teneatur ad interesse secundum utrumque ius laudo aliter non emologatur. ibidem. numero. 10.

Compromissum iuratum an ad quid pariat executionem si non sit laudum inde sequutum emologatum. ibi. nu. 11.

Compromissum si continet penam sine iuramento: tunc pars si vult soluere penam non compellitur stare laudo. ibi. nu. 15. fo. 172.

2 **Compromissum** non potest fieri nisi partibus consentientibus nisi in casibus in iure expressis vel ipsis consimilibus: et arbitri postquam ceperint cognoscere possunt compelli ad prosequendum: alias secus. in c. i. nu. 1. de arbi. fo. 173.

1 **Compromissum** quod fit ab aliqua vniuersitate in aliquem debet fieri nemine discrepante quinimo debent omnes expresse consentire: et quare. in c. in causis. nu. 3. de elec. fo. 150.

Compromissum factum de aliquo eligendo ab vniuersitate non potest vnus de vniuersitate non reuocare. ibi. nu. 16.

2 **Compromissum** an et quando possit fieri tam super matrimonio carnali quam spiritali. in c. ex parte. nu. 1. de arbi. fo. 176.

Compromissum expirat morte alterius compromittentis quandocumque ante sententiam moriatur. ibi. nu. 2.

6 **Compromissum** quod fit in aliquem de eligendo debent omnes de collegio approbare et in ipsum consentire. in c. constitutum. nu. 6. de appel. fo. 114.

2 **Compromissum** potest fieri de rebus que sunt in loco ubi compromittens non potest tute morari. in c. h. nu. 4. de arbi. fo. 167.

Compromissum potest fieri super re spiritali. ibi. nu. 5. et 6.

Compromissum dolo factum an sit ipso iure nullum. ibi. nu. 7.

Compromissum iuramento vallatum an producat actionem. ibi. nu. 8.

6 **Compromissum** factum in iudicem tanquam amicabilem compositorem potest iudex in eodem facto procedere tanquam iudex et tanquam arbitrator. in c. nisi essent. nu. 4. de preben. fo. 31.

2 **Compromissum** factum ab aliqua vniuersitate requirit consensum omnium vniuersiter prestitum. Ant. in c. post translationem. nu. 4. de renu. fol. 30.

4 **Compromissum** si est tanquam in arbitrum et in arbitratorem: an sit arbiter an arbitrator. in c. quinquaginta. nu. 42. de iure iur. fo. 150.

4 **Compromissum** factum a prelato super iura prelature transit in successorem: licet de eo non sit facta mentio. in c. presentata. nu. 1. de testi. fo. 83.

Compromissum soluitur per mortem et per longeuam arbitri absentiam. ibidem. nu. 2.

4 **Compromissum** an possit fieri de causa criminali. in c. literas. nu. 7. de presump. fo. 122.

Per compromissum simpliciter factum non expirat iurisdictio delegata super illa re. ibi. nu. 11.

Compromissum expirat si itur ad iudicem ordinariam vel delegatum. ibi. nu. 12.

4 **Compromitti** non potest quando agitur criminaliter de crimine: secus si agatur civiliter. in c. veniens. nu. 2. de iure iur. fo. 138.

Repertorium singularium materiarum

- 1 **Cōpromissarij** debent determinare in illo loco ubi fuit factū cōpromissum in c. quapropter. §. saltem. nu. 4. de elec. fo. 164.
- 1 **Compromittentes** non possunt soluta pena recedere a persona electa. in c. causam que. nu. 9. de elec. fo. 128.
- 2 **Cōpromittere** non possunt qui non possunt alienare. in c. cum tempor. re. nu. 3. de arbi. fo. 171.
- Compromissum** super iuribus que alienari non possunt an sit nullum si nulla est secuta per laudum alienatio. ibi. nu. 4.
- Compromissum** an fieri possit per iudicem ordinarium. ibi. nu. 5.
- 2 **Compromittens** non tenet ad penam compromissi in eo qd non pēdet ab eius potestate. in c. significantibus. nu. 4. de offic. deleg. fo. 101.
- 1 **Compromittentes** tenent electionem factam a compromissarijs acceptare nisi ex iusta causa. in c. cum dilecti. nu. 1. de elec. fo. 152.
- Compromissarij** si non oēs sed maior pars consentiat quicquid agunt valet ibidem. nu. 2.
- 3 **Compromitti** non potest res ecclesiastica in laicum. in c. verum. nu. 16. de foro compe. fo. 63.
- 4 **Compromitti** potest in feminam tanq̃ in arbitratricem non tanq̃ arbitram. in c. quinquaginta. nu. 2. de iureiur. fo. 144.
- 2 **Compromissum** factum in arbitrum soluitur morte vnus ex compromittentib; sed si cōpromissum sit factū in arbitratore. ibi. nu. 18. fo. 146.
- 5 **Cōpaternitas** impedit et dirimit m̃rimoniū post dētum in c. consanguinei. nu. 1. de re iud. fo. 58.
- 7 **Compaternitas** per cathechismū cōtracta impedit matrimoniū et trahēdum; sed nō dirimit et tractū. in c. cōtracto. nu. 1. 7. 5. de cog. spiri. fo. 127.
- 7 **Compaternitas** an possit per procuratōrē cōtrahi. in c. martinus. numero. 3. de cogna. spiri. fo. 27.
- Compaternitas** siue actus spiritualis communicatur per coniugē coniugi. ibi. nu. 4. 2. 6.
- Compaternitas** contracta per virum extenditur ad eius vxorem iam cognitam. ibidem. nu. 6.
- Compates** an efficiantur illi duo vel plures qui simul aliquem tenent in baptismo; dic q̃ non. et tales possunt contrahere. ibi. nu. 8.
- 7 **Compaternitas** contrahit inter patrem baptizati et vxorem leuantis prius ab eo cognitam cōtrahitur compaternitas efficax ad matrimonium dirimendum. in c. martinus. nu. 1. de cogna. spiri. fo. 27.
- 7 **Compaternitas** sciēter vel ignorāter inter cōiuges superueniēs matri moniū non dissoluit. in c. si vir vel mulier. nu. 1. de cogna. spiri. fo. 26.
- 7 **Compaternitas** pōt dupliciter esse inter aliquos vt si ego tenui filium tuum in baptismo tu licite potes tenere filiū meum. et per vtrūq̃ istorū compaternitas contrahitur. in c. super eo. nu. 2. de cogna. spiri. fo. 26.
- 7 **Compates** debent interuenire plures in catechismo baptismo in confirmatione et omnes debent puerum tenere sed si fiat contrarium non vitatur actus et cognatio spiritualis oritur inter omnes. in c. cōtracto. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 27.
- 1 **Cōpensatio** non admittitur in deposito. in c. significasti. nu. 11. de elec. fo. 122.
- 6 **Compensatio** non admittitur in deposito. in c. bona fides. nu. 1. 6. 7. 10. de deposito. fo. 31.
- In compensationibus** quantū tps dat ad liquidandū debitū. ibi. nu. 10.
- Compensatio** fit ipso iure ad euitādum penam debentis soluere vel vsuras. ibi. nu. 11.
- Compensatio** admittitur in omnibus rebus que in suo genere recipiunt functionē. id est q̃ vna ex toto sangitur vice alterius. ibi. nu. 12.
- Compensatio** de specie ad quantitatem non fit. ibidem.
- Compensatio** est debiti et crediti inter se contributio. ibidem.
- Compensatio** habet locum in commodato. ibidem.
- Compensatio** indirecta an habeat locum ubi directa locum habere nō potest. ibidem.
- Compensatio** indirecta est retinere rem debitoris pro debito donec fuerit sibi satisfactum intellige rem que peruenit ad manus creditoris. ibi.
- 2 **Compensatio** non admittitur in deposito; et quare. in c. ij. nu. 22. de ordi. di. cogni. fo. 148.
- 6 **Compensatio** non admittitur in decimis et tributis. in c. tua nobis. numero. 10. de deci. fo. 151.
- 1 **Compensatio** lucri et dāni an consideretur in eodem contractu vel diuersis; et quomodo. in c. nihil. nu. 1. de elec. fo. 166.
- 6 **Compensatio** diuersarum specierum non admittitur. in c. mulier que. nu. 5. de conuer. coniu. fo. 172.
- 5 **Compensare** est agere. in c. cum inter. nu. 23. de excep. fo. 8.
- Compensare** non potest qui non potest agere. ibidem.
- Compensare** est soluere adeo q̃ qui iurat soluere compēsat. non est per iurus. ibi. nu. 24.
- 4 **Compensatio** ubi ex parte actoris debitum est liquidum per confessio nem rei; licet debitum non sit liquidum. in c. cum iohannes. nu. 2. de fide instr. fo. 107.
- 3 **Compensatio** non opponitur a depositario contra deponentem. in c. i. nu. 14. de mutuis peti. fo. 106.
- 2 **Compositio** quando fit super decimis vel quolibet alia ecclesiastica alienatio quid requiratur. in c. sta-

tuimus. nu. 3. de transac. fo. 134.

- 6 **Compositio** in spiritualibus licita est maxime superioris auctoritate. in c. dilectus filius. nume. 2. de preben. fo. 30. Et vide in c. nisi essem. in v. not. eo. titu. fo. 31.
- 6 **Compositio** super decimis non tollitur per priuilegium sequens nisi de compositione faciat mentionem. in c. ex multiplici. nu. 1. de deci. fo. 144.
- Compositio** super decimis in futurum soluendis valet etiam citra superioris auctoritatem que tamen non excludit vitam componentium vel transigentium. ibi. nu. 2.
- 6 **Compositio** super decimis tā preteritis q̃ futuris potest fieri inter clericos etiam sine auctoritate superioris que tamē cōpositio non se extendit nisi in vita ipsorum a laicis vero potest fieri dicta cōpositio sup decimis preteritis sine auctoritate superioris; super futuris vero non nisi superueniat superioris auctoritas. in c. cum homines. nu. 4. de deci. fo. 245.
- 6 **Compositio** de decimis non soluendis inter ecclesias adinmicem valet. in c. dilecti filij. nu. 5. de deci. fo. 145.

Concilium

- 1 **Concilium** debet adiuvare cum solennitate alis nil ageret. in c. bone memorie. el. ij. num. 10. de elec. fo. 158.
- 7 **Concilium** generale habet illam potestatem quam habet a papa. in c. super quibusdam. nu. 3. de verb. sig. fo. 203.
- 6 **Concilia** vel parlamenta fieri in ecclesia est prohibitum nisi respiciant actum pietatis. in c. cū in ecclesia. nu. 10. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.
- 2 **Concilium** prouinciale potest congregari per legatum et per archiepiscopum. in c. quod translationem. nu. 7. de offi. leg. fo. 107.
- 6 **Concilio** interesse seu comparere quando aliquis ex aliqua necessitate non potest personaliter potest comparere per procuratorem. in c. si. nu. 3. de bis que fi. a prela. fo. 70.
- 6 **Concilium** an possit appellari siue accusari suspectū si sint suspecti prefidentes concilio. in c. in singulis. nu. 6. de statu mona. fo. 182.
- 4 **Concilium** cetus et conuentus idē importat. in j. nu. 5. de testi. fo. 35.
- 7 **Concilium** iurisdictionem habet in causis decidendis. in c. j. nume. 4. de sponsa. fo. 2.
- Concilij** constitutio sub nomine concilij editur; et non pape tantum; secus tamen quandoque fit. ibi. nu. 5.
- Concilium** generale recusare non potest quando papa tali concilio preest; quid in prouinciali vel alio inferiori. in repeti. c. si quis contra clericus. nu. 20. de fo. compe. fo. 56.
- 6 **Concilium** generale habet iurisdictionem non autem solus papa. in c. consensus. nu. 1. de re. eccle. alie. fo. 74.

Concessio

- 1 **Concessio** prima in spiritualibus valet non secunda; licet in secunda fuerit tradita possessio; secus in prophanis. in c. suggestum. nu. 1. de iure patro. fo. 195.
- 2 **Concessio** vel p̃scriptio vni ex prohibitis non extenditur ad alia probibita si sint eiusdem nature. in c. quod translationē. nu. 5. de offi. leg. fo. 107.
- 6 **Concessio** si fuit facta alicui de eo quod maius est censetur facta etiam de eo quod minus est. in c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 151.
- 3 **Concessio** etiam penalis super vno ex equiparatis extenditur ad alium. in c. prudentiam. nu. 10. de mu. peti. fo. 103.
- 7 **Concessum** simpliciter concessum videtur sine temporis p̃finitione. in c. si. nu. 2. de secun. nup. fo. 55.
- 7 **Concesso** vno censentur concessa omnia per que deuenitur ad illum. in c. cum infirmitas. nu. 4. de peni. et remis. fo. 177.
- 7 **Comedere** licet sagimen illis diebus quibus licitum est comedere oua. in c. consuluit. nu. 2. de iude. fo. 96.
- 6 **Concessum** propter necessitatem durat quatenus necessitas postulat. in c. deus qui. nu. 2. de vita et bone. cle. fo. 6.
- 4 **Concessio** ubi non valet ibi non valet confirmatio instrumenti falsi etiā si princeps vtatur his verbis supplentes de plenitudine potestatis. in c. inter dilectos. nu. 8. de fide instrumen. fo. 102.
- 6 **Concessio** solius episcopi tribuit iustam causam proscribendi q̃ p̃scribens putabat capitulum consensisse; secus si putabat solam concessio nem episcopi sufficere. in c. dudum. nu. 14. de deci. fo. 153.
- 6 **Concessio** an in dubio presumatur realis vel personalis. remissive. in c. cum venissent. nu. 13. de instit. fo. 53.
- 7 **Concedens** aliquam rem intendens illam dare integraliter et non solum ius quod habet non valet concessio etiam respectu sui iuris. in c. quod autem. nu. 10. de iure patro. fo. 191.
- 2 **Concessa** sub nomine proprio transeunt in successore quādo materia est nature vt transeat ad successorem. Antio. de but. in c. quanto. num. 2. de transla. prela. fo. 19.
- 7 **Concessio** facta ad mandatum principis p̃sumit metu facta; et ideo potest reuocari. in c. cum olim. el. ij. nu. 5. de priui. fo. 155.
- 7 **Concessionis** tres sunt species alia in hereditate seu libera dispositione alia in feudum; alia in vfumfructum. in c. nuper a nobis. num. 2. de dona. inter vi. et vxor. fo. 51.
- 5 **Concesso** vno censentur alia concessa. sine quibus illud nō potest commode expediri. in fi. nu. 5. de excep. fo. 20.
- 6 **Concedens** aliquod ius in re censetur dñs illius rei maxime ad suum in commodum. in c. cum olim. nu. 8. de cens. fo. 204.
- 4 **Concessio** generalis totius prouintie facta ab imperatore vni non p̃ciudica

Super Lectu. Panormitani.

dicat habenti castrum in illa provincia ex confessione imperatoris vel pre
scriptione in. c. nimis. nu. 2. de iureiur. fo. 162.

6 **Concesso** consequenti censetur concessum suū necessariū antecedens in
c. cum liberum. nu. 4. de sepul. fo. 135.

6 **Concubinatus** ex quibus coniecturis p̄bet. in. c. tua
nos. num. 7. de coha. cle. 7. nu. fol. 13.

7 **Concubinā** vel aliā mulierem admittere quis non potest etiā si uxorem
habeat leprosam 7 excoīcari p̄t. in. c. j. nu. 6. de coniu. lepro. fo. 24.

3 **Concubinatus** est crimē mere ecclesiasticum. in. c. cum sit generale. nu. 25.
de foro cope. fo. 67.

7 **Concubina** clerici p̄t excommunicari. in. c. si concubine. nu. 1. 7. 3. de sen.
excom. fo. 196.

6 **Concubinatus** est prohibitus hodie de iure etiam civili. in. c. cum ve
nissent. nu. 26. in fi. de institu. fo. 54.

6 **Concubina** clerici p̄t per iudicem ecclesiasticum puniri. in. c. h. nu. 4. de
coha. cle. 7. nu. fo. 10.

7 **Concubinatus** de iure canonico est oīno dānatus 7 magis p̄hibetur q̄
simplex fornicatio. in. c. tanta. nu. 14. qui fil. sint legi. fo. 40.

6 **Concubiniarius** post longā continentia potest promoueri in ep̄m. in. c.
sane. nu. 3. de conuer. coniu. fol. 166.

6 **Concubinatus** p̄t tolerari ad t̄ps etiā in clericis vt euitetur maius ma
lum. in. c. vt clericorum. nu. 4. de vi. 7. ho. cleri fo. 7.

7 **Concubine** clericorū p̄t puniri per iudicem ecclesiasticū. ibidem. nu. 7.

7 **Concubina** an efficiatur cōmater parentibus baptizati. in. c. martinus.
nu. 7. de cognat. spi. fo. 27.

5 **Conclusio** seu renuntiatio in causa nō dicit̄ de substantia iu
dicij. in. c. cum. i. 7. a. nu. 12. de re iudic. fo. 77.

3 **Conclusio** libelli facta super vna ex rebus narratis extendit ad aliā virtu
te clausule petens iustitiam 7c. in. c. h. nu. 52. de ord. cog. fo. 148.

3 **Post conclusionē** in causa nō p̄t opponi nec allegari nec in iure nec in
facto. in. c. h. nu. 15. de or. cog. fo. 145.

3 **Conclusum** in cā est q̄ nec in iure nec in facto amplius est dicendū. in
c. pastoralis. nu. 7. de cau. pos. 7. pro. fo. 158.

4 **Conclusio** 7 publicatio attestatum non sunt de substantia vt aliter
sententia nō valeat. in. c. cū dilectus. nu. 1. de fide instru. fo. 106.

5 **Regulariter** post cōclusionē in cā nō admittūtur aliquę p̄bationes aut
allegationes nisi ex magna eq̄tate. in. c. exceptionē. nu. 20. de excep. fo. 9.

4 **Conclusio** in causa excludit instrumentalē p̄bationem. in. c. licet. nu. 14.
de proba. fo. 22.

2 **Post conclusionē** in causa nil potest obijci siue consistat in facto siue in
iure. in. c. auditis. nu. 4. de procu. fo. 143.

4 **Conclusum** in causa q̄n dicitur. in. c. cum dilectus. nu. 8. de fide instru. fo
lio. 105.

5 **Post conclusionē** in cā non admittunt nec p̄bationes nec allegationes
consistens aut in facto aut in iure. in. c. pastoralis. nu. 11. de excep. fo. 5.

5 **Concordia** non dicitur interuenire si vnus dissentit. in. c.
licet de vitanda. nu. 3. de elec. fo. 123.

5 **Concorditer** dicitur fieri quod sit nemine discrepante. in. c. in causis. nu.
8. de elec. fo. 143. 7. in. c. non potest. nu. 19. de re iudi. fo. 50.

6 **Corse.** Vide glo. in. c. cupientes. sup verbo cōcorditer. de elec. li. vi. 7. in
c. quorūdā. in ver. discordia. eo. tit. 2. lib. 7. cle. ne romani. in vbo cōcordi
ter. eo. tit. 7. ibi per Jo. de imo. quē allegat Abb. in. c. nō p̄t. de re iudi. 7
Jo. an. in regula in toto. de reg. iur. in mercu. in causis. nu. 1. 7. Jo. an. de
imol. in. d. c. nō p̄t. tenet hanc partē. 7 per Abb. in causa olim in fi. de
re iudi. 7 in. c. bone memorie. el. h. de postu. prela. nu. 2. 7 in. c. in singulis.
nu. 3. de sta. mo. 7 in. c. j. in nu. 3. ver. secundo nō iuncto tex. 7c. de maio. et
obe. Contrarium videt̄ sensisse glo. in. d. c. non potest. 7 in. d. c. j. vbi id di
citur esse factum concorditer qd̄ est factum a maiori parte. 7 gloss. d. c.
j. sequitur do. Ant. inducens ad statutum pro quibus glo. potest allega
gari tex. in. d. c. ad petitionem. in verbo concorditer. de accu. c. cū nobis.
olim. in verbo concorditer celebrare. 7 ibi Abb. nu. 2. de elec. c. cū venis
sas. ibi. concorditer assumatis. de elec. c. cū ecclesia futura. de causa pos.
7 proprie. 7 ter iuncta glo. in. d. c. in singulis. 7 do. Card. in. d. c. non pos
test sequitur illam glo. intelligens eā quādo aliquid venit explicandum
a pluribus tanquā a collegio: nō tāquā a singulis quia requiritur tūc qd̄
oēs cōsentiant nemine discrepante. allegat. l. fabinus. cōmu. diui. 7 regu.
quod omnes. de reg. iur. in. vi. Bal. in. d. c. non potest. distinguit aut est
iure cautū qd̄ oēs 7 singuli concorditer aliquid faciant. 7 tunc non suffi
cit fieri a maiori parte aut est pronisum a iure qd̄ in tali actu tales requi
rantur cōcordes 7 nō est verbum omnes: 7 tunc quod sit a maiori parte
intelligitur factū ab omnibus. dicit̄ facere ad. q. Id̄crusij sunt quatuor
cōsules nō habentes singuli singulas iurisdictiones: sed vnā tantū com
pletive. vnde si per eos dicatur aliquid debere fieri concorditer: 7 illud
verbum referatur ad personas id̄ intelligitur factum concorditer quod
sit a maiori parte. si vero referatur ad collegium tunc dicitur vere factum
quia collegium vere dicitur concors cum est collegium substantialiter 7
formaliter: sed in maiori parte consistit collegium ergo 7c. 7 dicit quod
vbi pro forma requirit̄ numerus debet esse numerus verus 7 non fictus.
Item dic quod facies maiorem partem debet simul p̄nuinciare non vos

hodie: alter cras: 7 hec distinctio Bal. fuit originaliter glo. in. c. vbi perfo
culum. in. s. h̄dē quoq. vbi. singulis. de elec. in. vi. sentit em̄ qd̄ illud dicit̄
cōcorditer factū qd̄ est factū a maiori pte capituli q̄n similiter disponi
tur aliquid fieri concorditer: s; si adijciat qd̄ oēs 7 singuli cōcorditer hoc
faciant requirit̄ qd̄ hoc fiat nemine discrepante. 7 hoc pbat ibi text. 7 illā
glo. Jo. de imo. in. d. c. j. de maio. 7 obe. dicit nō esse alibi. 7 qd̄ inspectat ve
ritate factū a maiori partenon dicit̄ factū cōcorditer s; inspecta fictiōe iu
ris 7 eādē gl. allegauit. Itē Imo. in. d. c. cum olim. in fi. vbi subdit qd̄ pro
pter formā mandati dati a papa requirit̄ oīm cōcordia maxime q̄n in lite
ris plena omnium cōcordia interueniet. d. meus Barb. pro opi. Abb. 7
Imo. alleg. casum in simili valde singu. in authē. de defen. ciui. in. s. fi. in
verbo nullo reluctate. 7. d. c. in causis. 7 sequit̄ p̄fatā distinctionem Bald.
Ego vero distinguere hoc mō qd̄ aut materia subiecta patit̄: sen requit̄
qd̄ oēs interueniant nemine discrepante: 7 tūc ex quo verbū cōcorditer de
sui natura oēs includit: 7 tūc intelligit̄ nemine discrepante: 7 ita pcedant
glo. in. cle. ne romani. 7 in. d. c. cupientes 7 opi. Abb. 7 Imo. l. 3. simplici
ter pferat aut adijciat verbum oēs 7 singuli. 7 tūc acc̄ d; fieri nemine dis
crepante. 7 ita pcedat glo. in. d. c. vbi periculū. super verbo singuli. faciat
qd̄ legi. 7 not. in. c. vt circa. de electi. li. vi. in verbo oia 7 singu. 7 qd̄ voluit
Bar. in consi. suo. cl. j. inci. p̄cessum fuit in fi. 7 Bal. in. l. si cui. s. a filio. ff.
de leg. j. 7 Barb. in. c. vnico. in. xvij. col. de plus petit. aut materia subie
cta non patitur nec requirit̄ cōsensum oīm. 7 tūc factū a maiori parte di
citur cōcorditer factū. 7 ita pcedat glo. in. d. c. j. 7 in. d. c. non p̄t. 7 hoc si
ue pferat simplr: siue cū adiuncto. p̄ ter. iuncta gl. i. d. c. cū olim. in vbo ple
na oīm cōcordia. vñ tunc verba improprian̄ 7 intelligunt̄ fm iuris dis
positionē fm Abb. ibi 7 hanc distinctionem puto verissimā 7 vide do.
Abb. in. c. l. 3. nu. 3. de elec. vbi an concurrentibus duab; partibus collegij
dicat̄ intercedere plena cōcordia: 7 an possit dici cōcordia si vn; solus dis
crepat: 7 de concordia nota qd̄ iudex nil aliud velle d; nisi vt partes ad
cōcordiā reducat. l. j. s. post operis. ff. de noui ope. nu. Abb. in. c. pasto
ralis. nu. 13. de rescrip. 7 vide qd̄ no. in. c. j. de mutuis peti. 7 in verbo cō
cordia vel iudicio termineris. in. c. querelā. de simo. 7 in. c. si de pba. 7 i. c.
cām q. de testi. 7 qd̄ not. in. c. fin. de trasac. 7 in. l. equissimum. ff. de usufru.

2 **Cōcorditer** dicitur id fieri qd̄ sit nemine discrepante l; aliqui dicat̄ illud
quod sit a maiori parte. in. c. j. nu. 5. de maio. 7 obe. fol. 124.

1 **Concorditer** dicitur fieri l; illi qui contempserunt venire contradicant.
in. c. cum nobis. nu. 4. de elec. fo. 135.

4 **Condenatus** ad mortē iuridice 7 fugiens carceres pec
cat mortali. i. c. j. nu. 3. de testi. cog. fo. 90.

2 **Condenatus** ad mortē statim d; tradi vltimo supplicio non expectatis
decē diebus datis ad appellandū 7 hoc de consuetudine l; secus sit de iu
re. in. c. querenti. nu. 4. de offi. dele. fo. 89.

1 **Condenatus** noīe alicuius collegij transmittit cōdenationē in successo
rem in illo collegio. in. c. querelā. nu. 8. de elec. fo. 143.

6 **Condenatus** iniuste non tenet solvere cōdenationē in foro anime. in. c.
q; pleriq. nu. 19. de immu. eccle. fo. 135.

7 **Condenatus** si appellauit remanet in statu in quo erat ante latam sen
tentia. in. c. si confisterit. nu. 5. de accusa. fo. 60.

5 **Condenatus** pro modica iniuria an efficiat infamis. in. c. cum te. nu. 6. et
8. de re iudi. fol. 78.

2 **Condenatio** expensarū non facta nec reseruata taxatione non valet. in. c.
constitutus. nu. 8. de procu. fo. 146.

2 **Condenatio** expensarū nō fit nisi pro tpe quo victus habuit iustā causam
litigandi. in. c. auditis. nu. 10. de procu. fol. 144.

4 **Condenatus** qd̄ non est p̄ presumptionē minarū de homicidio de quo
nescitur a quo actum sit. in. c. litera. nu. 3. de presum. fo. 122.

4 **Condenatio** de crimine quātūcūq; graui p̄t fieri p̄ presumptionē que
oritur ex deficientia in probatione vel purgatione. nu. 5.

5 **Condenatus** si ante executionē sentētie reperiat̄ innocēs nō potest sine
licētia principis relaxari. in. c. suborta. nu. 1. de re iudi. fo. 75.

7 **Condenari** potest qd̄ ex violētissima p̄sumptione etiā ex grauissimo cri
mine. in. c. excoīcamus. el. j. nu. 6. de here. fo. 103.

2 **Condenatus** siue punitus per vnum iudicem an possit per aliū condema
nari aut puniri. in. c. de causis. nu. 15. de offi. de. fo. 74.

2 **Condenatus** capitaliter nō p̄t etiā ad pias causas testari. in. c. acce
dens. nu. 3. de procu. fo. 141.

5 **Condenatus** petens inducias ad soluendū vel aliū terminū ad parēdū
snie an censeat̄ sniam approbasse 7 appellationi renuntiasse. in. c. qd̄ ad
consultationem. nu. 13. de re iudi. fo. 64.

5 **Condenati** q̄ habet dilationē ad soluendū possunt p̄dēte tali dilatione
cauere de soluendo adueniente termino nisi possideant immobilia. in. c.
qd̄ ad monasterium. nu. 22. de re iudi. fo. 65.

7 **Condenatus** civiliter de aliquo crimine poterit postea per inquisitionē
ex officio cōdenari criminaliter 7 snia lata in prima cā pariet p̄iudiciū
in secunda. in. c. qualiter 7 q̄n. el. h. nu. 24. de accusa. fo. 74.

5 **Condenatio** expensarū etiā respectu vnus articuli p̄t reseruari in fine
causę. in. c. sepe contingit. nu. 25. 7. 26. de appel. fo. 114.

5 **Condenatio** expensarū post diffinituā non p̄t fieri nisi p̄ totā illā diē
sed post interlocutoriā p̄t reseruari vsq; ad finē causę. ibi. nu. 26.

4 **Condenatio** de iure civili repellit testē a testimonio ferēdo de iure cano

Repertorium singularium materiarum

- nico sufficit qd possit convinci. in. c. super eo. el. j. nu. 3. de testi. fo. 48.
- 2 **Condemnatio** expensarum fienda contra cōtumacē non requirit nouā cita-
tionē. in. c. h. nu. 2. de procu. fo. 140.
- 3 **Condemnatio** aliqui sit maior vel minor qd sit petitio. in. c. cū ecclesia. nu.
40. de cau. pos. 7. proprie. fo. 155.
- 5 **Condenatus** si aliquis fuit de homicidio inuolūte et postea appareat ve-
rus homicida potest non obstante qd fuerit primus indebite puntus et
iste decapitari et idē in alijs delictis. in. c. p̄uis. nu. 6. de re iudi. fo. 82.
- 6 **Condictio** omnis est personalis. in. c. tua nobis. nume. 11. de
deci. fo. 151.
- 3 **Condictio** ex lege an sit actio vel officium iudicis. in. c. sepe. nu. 11. de resti-
tu. spo. fo. 191.
- 7 **Conditio** turpis i tractu m̄rimoni appōita nō vitiat m̄rimo-
nium s̄z cōditio ip̄a frāgīl. i. c. i. nu. 1. de cōd. appo. f. 18.
Conditio an possit apponi in contractu m̄rimoni et qualis vitiet ma-
trimonium. ibi. nu. 2.
- 7 **Conditio** qd aliqd detur ex cā dotiū vel donationis an sit honesta vel tur-
pis. in. c. de illis. nu. 3. de condi. appo. fo. 18.
Conditio in sponsalibus posita tollit per carnalē copulā superueniens
tem et consensum de presenti. ibi. nu. 4. et 5.
- 4 **Conditio** impediens m̄rimoniū carnale vel spirituale ad h̄c. in. c. in
presentia. nu. 42. de proba. fo. 17.
- 7 **Conditio** apponi pōt resolutive libertatis in manumissione seruī. in. c.
cum sit proprium. nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
Conditionis acceptatio quid operetur. ibi. nu. 6.
- 6 **Conditio** suspēdit actū adeo qd interim non pōt peti. modus vero non
suspendit sed qualificat adeo qd relictū pōt peti p̄stita cautione de modo
adimplendo. in. c. raynaldus. nu. 19. de testa. fo. 128.
- 7 **Conditio** siue modus appositus in donatione facta ecclesie an p̄sumat
qd sit causa finalis contractus et qd operetur si est tanq̄ causa finalis vel
non. in. c. verū. nu. 2. de condi. appo. fo. 19.
Conditio apponi potest in donatione facta ecclesie qd res donata non
possit alienari. ibi. nu. 4.
- 7 **Conditio**ne deficiēte sp̄salia ex toto euanescent adeo qd copula sequēs
nihil operatur. in. c. per tuas. nu. 4. et 5. de condi. appo. fo. 19.
- 4 **Conditio** si sine filiis et. in persona q̄ sine pacto nō potest habere natura-
les non intelligitur de naturalibz. in. c. in p̄sentia. nu. 15. de proba. fo. 14.
Conditio si sine filiis decessit ex suo corpore in persona illius qui ha-
bere non potest sine pacto rescitur. ibi. nu. 16.
- 7 **Conditio** hec si pater consentiat in m̄rimonio appōito honesta vis
detur. in. c. super eo. nu. 1. de condi. appo. fol. 19.
Conditio non improbat potest apponi in m̄rimonio. ibi. nu. 4.
- 7 **Conditio** turpis vel impossibilis in actu m̄rimoni appōita h̄c p non
adiecta nisi sit p̄subitāciā m̄rimoni. in. c. si. nu. 1. et 3. de cōd. appo. fo. 20.
Conditio appōita contra subitāciā m̄rimoni vitiat m̄rimoniā et nō vi-
tiatur ipsa siue sit suspēsiua vel resolutive. ibi. nu. 2. et 6.
Conditio turpis vel impossibilis regulariter vitiat contractū et non vi-
tiatur. secus est in m̄rimonio. ibi. nu. 3.
Conditio contra subitāciā actus vitiat ipsum actū cuiuscunqz qualita-
tis existat. in. d. c. si. nu. 4. de condi. appo. fo. 20.
Conditio turpi vel honeste ad hoc vt m̄rimoniū vitiet an sit ne-
cesse qd ambo coniuges consentiant. ibi. nu. 6.
Conditio in p̄fessione religionis qd religiosus possit habere p̄p̄iū vel
p̄bere m̄rimoniū an valeat et talis remaneat monachus. ibi. nu. 7.
Conditio qd clericus ordinandus in sacris possit cōtrahere m̄rimoniū
non valet et ordinandus remanet in sacris. ibi.
Conditio qd monachus habeat p̄p̄iū est p̄substantiam religionis. ibi.
Conditio in consecratione ecclesie apponi an possit. ibi. nu. 8.
- 6 **Conductor** non tenetur soluere maiore pensione siue mer-
cedē p̄pter vbertatem fructuū. in. c. p̄pter. nu.
5. et nu. 20. de locato. fo. 87.
Conductor pōt ex cā et an t̄ps finitū domū cōductā dimittere. ibi. nu. 7.
Conductor ad modicū t̄ps si expellat nullū habet interdictū qd ipse nul-
lam habet possessionem. ibi. nu. 11. fo. 91.
- 4 **Conductor** an et qd possit opponere de dominio locatori. in. c. inter dile-
ctos. nu. 6. de fide iustu. fo. 102.
- 6 **Conductor** minuit et auget pensione fm qd fructus minuuntur vel au-
gentur. in. c. p̄to. nu. 6. de censu. fo. 200.
- 6 **Conductor** p̄diorū est interdicta religiosis qd habent p̄pria ex quibz
possunt viuere. alis secus. in. c. dilecti filij. nu. 3. de deci. fo. 145.
- 6 **Conductor** ea ratione qua nō tenet ad pensione si patit magnū dānum:
eadē rōne debet augere pensione si cōsequit magnū cōmodū. in. c. pro
hibemus. nu. 4. de censu. fo. 201.
- 6 **Conductor** p̄pter pestē superuenientē potest dimittere domū. in. c. pro
pter. nu. 8. de loca. fo. 87.
- 7 **Corse**. Adde qd no. Bar. in. l. i. ff. de bo. pos. ex testa. mili. et Bal. in. l. si.
C. de test. et Eng. in. l. si vacā. l. i. et in authē. de nō alie. in. §. qd vō. et Sal.
in. l. cū m̄ribus. C. qd pe. tu. glo. i. c. ad supplicationē. de renū. et ibi. d. Alu-
to. de bu. et gl. i. c. si vō. de iure in. ter. iuncta gl. i. c. cōis filius. xxiij. di. putat
tū do. meus Barba. in. d. c. p̄pter. in. iij. col. qd inquilin⁹ non pōt dimitte

re domū hoc casu. qd nō reperit p̄uilegiat⁹ in hoc ergo et. qd nō sequit
hoc h̄z locū in locatore. ergo et in cōndi. et ore. p id qd voluit glo. in. c. i. de
loca. ergo tenet qd hoc casu licite pōt dimitti dom⁹. qd t̄pe pestis loc⁹ nō
dicitur tut⁹. per id qd voluit Bar. in. d. l. de etate. et ter. in iuncta glo. in. c. cō-
munis filij. et gl. in. d. c. ad supplicationē. ita tenet Bald. in. c. ex pte. el. i.
in. si. de app. et ibi. p̄p̄. per u. dicit ita esse tenendū indistincte licet
Abb. in. c. cū dilecti. de dolo. ver. ex hoc dicto dixerit esse in cōsideratio-
ne qualitas cōplectionis psonarū. Sed certe nullus d̄z se exponere tāto
periculo. vt dicit Bald. in. d. c. ex parte. in. si. cū sit iusta cā timoris p̄pter
quā pōt quis licite recedere a loco et dimittere domū conductā. et d̄z sibi
fieri remissio mercedis p illo t̄pe quo durauit pestis. vt in. l. habitatores.
§. j. et ibi. not. ff. loca. et m̄roz pro certo qd nec abbas nec dñs meus vide-
rint Bal. in. d. c. ex parte. in terminis hanc questionem decidēte qui cā
refert ibi per u. in. d. colū. in. ver. ultimo queritur. et inquantum dicit
do. meus qd in hoc non reperit p̄uilegiatus. ego dico qd de hoc est tert.
quasi rotundus decidens hunc casum in. d. l. habitatores. nā ibi dicitur
qd si quis timoris causa recesserit de loco si iusta fuerit causa cur pericu-
lum deberet timere q̄uis periculū vere nō fuisset. nō debet soluere mer-
cedem. cū ergo nulli dubiū qd pestis est iusta causa timoris mortis ergo
non debetur merces et ista practica esset obseruanda per illū text. contra
dominum meum Barba. et Abb.

- 6 **Conducentes** domū pro certa quāitate oēs tenentur pro rata et non inso-
lidum. in. c. constitutus. nu. 9. de relig. do. fo. 188.

Confessio facta in vno iudicio facit fidem in alio iudicio. in
c. per inquisitionem. nu. 12. de elec. fo. 146.

Confessio procuratoris in vno iudicio non preiudicat dño in alio. ibi.
Confessio defuncti nō nocet suo heredi si nō habuit effectū cōtra defun-
ctum et confessio filij non preiudicat patri. ibi.

Confessus in vno iudicio vtrum possit interpretari confessionē suam in
alio iudicio. ibi. nu. 12.

Confessio spontanea mitius punitur q̄ conuicta. ibi. nu. 14.

Confessus mitius punitur in. c. si. nu. 4. de cele. mis. fo. 211.

Confessio facta calore iracundie non preiudicat in. c. statuimus. num. 6.
de maledi. fo. 124.

- 7 **Confessio** facta in tortura nō preiudicat nisi fuerit ratificata extra locū tor-
ture. in. c. cū in cōtemplatione. nu. 7. de reg. iur. fo. 207.

- 3 **Confessio** clerici facta corā iudice seculari nō est sufficiens vt sit ab ep̄o cō-
demnandus. in. c. at si clerici. nu. 1. et 2. 9. 13. 18. de iudi. fo. 11.

Confessus nō dicitur cōuictus et statuta facientia mentionē de conuictis
non habent locum in confessionis. ibi. nu. 3. et 4.

Confessio et alia acta facta corā iudice incōpetenti sunt nullaz nō sufficiūt
ad aliquem condemnandum. ibi. nu. 5.

Confessio nō redditur nulla ex defectu lit. cōtesta. secus alia facta. ibi.

Confessio facta super processu inualido plene preiudicat quando est fa-
cta coram iudice suo. ibi. nu. 6.

Confessio facta corā iudice sedente pro tribunali inducit plenā probatio-
nem secus si iudex nō sedeat pro tribunali. ibi. nu. 6. et 17.

Confessio operatur vt quis mitius puniatur si est facta sponte secus si cō-
fiteatur timore probationis que potest contra ipsum fieri. ibi. nu. 8.

Confessus vel conuictus fide non dicitur proprie confessus vel conuic-
tus adeo quod non cadit in statuta facientia mentionem de confessis.
in. d. c. at si clerici. nu. 11. eo. titu.

Confessus non coram suo iudice vtrum debeat p̄rigare illam confessio-
nem coram suo iudice et quid operetur confessio facta non coram suo iu-
dice. ibi. nu. 14. 30. fo. 12.

Confessio facta coram non suo iudice vel confessio extraiudicialis an sit
indiciū ad torturam. ibi. nu. 16.

Confessio facta calore iracundie nunquam est sufficiens indiciū ad tor-
turam. ibi. nu. 16.

Confessus in vno iudicio non cogitur repetere in alio si agitur ciuili-
ter. secus si criminaliter. ibi.

Confessus non habetur pro condemnato in criminalibus sed requiritur
sententia. ibi. nu. 15.

Confessio ad sui utilitatē nō requirit validitatem iudiciū. ibi. nu. 17. fo. 13.

Confessio inducta per cōtumaciā d̄f ficta confessio. ibi. nu. 28. fo. 14.

Confessio facta in vno iudicio parit preiudiciū in alio. ibi. numero
14. et 30.

- 3 **Confessio** procuratoris siue administratoris an noccat domino. in. c. i.
nu. 29. vt lit. non conte. fo. 108.

Confessio procuratoris potest per dominum reuocari. ibi. nu. 31.

Confessio p̄ncipalis in vna causa facit preiudiciū in alia secus in confes-
sione procuratoris. ibi. nu. 22.

Confessio aduocati preiudicat clientulo nisi illam reuocet. in. c. cum cau-
sam. nu. 2. de appel. fo. 131.

Confessio aduocati pōt reuocari per clientē etiā nō p̄bato errore sed con-
fessio p̄pria vel p̄curatoris nō potest reuocari nisi p̄bato errore. ibi.

Confessio erronea que preiudicat nō solum circa merita cause sed circa
processum potest reuocari. ibi. nu. 3. et 6.

Confessio aduocati pōt reuocari intra tres dies per clientē suū. qd. l. cōf-
fessio preiudicat ad merita cause sed si preiudicat ad p̄cessum qd indu-
xit

Super Vectu. Banormitani.

- rit litis contestationem oportet q̄ reuocet anteq̄ faciat aliquem actum qui soleat fieri post litem contestatam. ibi. nu. 7.
- Confessionem erroneam tam propriam q̄ aduocati an ⁊ quando quis possit reuocare docto vel non docto de errore vel vsq̄ ad quod tempus. ibi. nu. 8.
- 3 Confessio vel cōtumacia plati ⁊ capituli an noceat ecclesie: remissive. in c. i. nu. 28. de do. ⁊ contu. fo. 195.
- 5 Confessio inquisiti potest acceptari quatenus facit contra se ⁊ non aliter nisi probetur. in c. auditis. nu. 32. de prescrip. fo. 36.
- Confessio inquisiti qualificata licet acceptet inquantū est cōtra se tamē non operatur quod quis capitaliter puniatur. ibi.
- 6 Confessio aduocati nocet parti si eam non reuocauerit. in c. olim cām. nu. 2. de cens. fo. 204.
- 2 Confessio penitentialis pōt fieri corā laico tēpore necessitatis. in c. pastoralis. §. preterea. nu. 3. de offi. ordi. fo. 118.
- 5 Confessio nō preiudicat confitēti nisi respectu interrogantis. in c. quis. nu. 23. de re iudi. fo. 83.
- 3 Confessio dicitur facta in iudicio etiam q̄ in eo non sit lis contestata. in rub. nu. 2. de iudi. fo. 2.
- 7 Confessio mariti ⁊ prime vxoris nō nocet secūde nisi de primo matrimonio aliter constiterit. in c. veniens. nu. 4. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 Confessio coniugū quare matrimonio nō noceat q̄q̄ tamē nocet. in c. super eo. nu. 2. §. de eo qui cog. confan. fo. 29.
- 7 Confessio amborum coniugum cum septima propinquorum manu an sufficiat allegato impedimento siue cohabitatione triēh. in c. si. nu. 4. de frigi. ⁊ male. fo. 37.
- Confessio coniugum non est multum necessaria. ibi. nu. 11.
- 1 Confessus vtrum habeat quadrimestre tempus ad soluendum. in c. dudum. el. §. nu. 25. de elec. fo. 178.
- 6 Confitens ppter tormēta illud qd nō est verū ⁊ propter hoc condemnatur ad mortem decedit sine peccato mortali nisi in extremis reuocet illā confessionem. in c. ex parte. nu. 2. de sepul. fo. 138.
- 3 Confessio facta in iudicio an valeat licet processus sit nullus. in c. pisa. nus. nu. 9. de resti. spo. fo. 192.
- Confessio ad sui vtilitatem non requirit substantiam iudicij. ibi.
- 7 Confessio inducit infamiam q̄ est tale delictum de quo condemnatus efficeretur infamis. in c. super bis. nu. 4. de penis. fo. 170.
- 7 Confessio verecunda multum proficit in remissionem peccatorum. in c. i. nu. 1. de his qui fil. occi. fo. 106.
- 7 Confitenti creditur de omnibus que dicit in foro anime. in c. significasti. el. §. nu. 7. de homici. fo. 112.
- 2 Confessio facta absente parte an ⁊ q̄ preiudicat. Ant. in c. veniens. nu. 8. de renun. fo. 33.
- 1 Confessio facta in processu qui nō est validus in eo qd lis non est cōtestata valet. in c. dudum. el. §. nu. 11. de elec. fo. 177.
- 1 Confessio an ⁊ q̄ possit pro parte acceptari ⁊ pro parte non. in c. bone memorie. nu. 29. de postu. prela. fo. 11.
- 7 Confessio coniugum an ⁊ q̄ preiudicat matrimonio carnali siue spiritali. in c. cum causa. nu. 6. de rapto. fo. 120.
- 6 Confessio presbyteri contentiose facta preiudicat ecclesie non habenti capitulum alias requiritur confessio capituli. in c. dilectus. nu. 4. ⁊ 18. de capel. mona. fo. 188.
- Confessio facta in vno iudicio facit fidem in alio int̄ easdem personas. ibidem. numero. 5. ⁊ 13.
- Confessio facta super processu nullo valet. ibidem. nu. 14.
- 4 Confessio facta in sumario iudicio facit fidem in plenario. ibi. nu. 15.
- 4 Confessio de filiatione directe facta in iudicio vel nominato presente cōstituit nominatum in quasi possessione filiationis. in c. per tuas. nume. 7. de proba. fo. 26.
- Confessio prima cum solennitatibus excludit confitentē ad dicendū cōtrarium. ibi. nu. 19.
- 4 Confessioni sue iurate in causa matrimoniali: an quis contrauenire possit. in c. mulieri. nu. 10. de iureiur. fo. 165.
- 1 Confessio an possit mutari per confitentem ⁊ quid de libello. in c. nosti. nu. 5. de elec. fo. 129.
- 1 Confessio prelati quo casu noceat ecclesie. in c. dudū. el. §. nu. 32. de elec. folio. 178.
- 7 Confessio penitentialis facta laico in causa necessitatis valet propter si gnum contritionis non quod laicus habet auctoritatem absolendi. in c. a nobis. el. §. nu. 10. de sen. excom. fo. 187.
- 4 Confessio simplex sine causa an valeat ⁊ an in probatione debiti requiratur scriptura ⁊ quid veniat appellatione cautionis. in c. si cautio. nu. 1. de fide instr. fo. 10.
- Confitēs se super mutuo si probat confessionē non obtinebit. ibi. nu. 4.
- Confessio procuratoris de recepto non preiudicat domino qui constituit ipsum ad recipiendum. ibidem. nu. 5.
- Confessio facta absente parte etiam de iure canonico non obligat confitentem tam in civili quam in criminali. ibidem. numero. 6.
- Confessio absente parte facit semiplenam probationem. ibidem. nu. 7.
- Confessus q̄ quis bis fuit non habet exceptionem non numerate pecu-
- nse vel dotis. ibi. nu. 13.
- 2 Confessus in ciuilibus nunq̄ condemnatur sed in criminalibus. sic. in c. querenti. nu. 5. de offi. deleg. fo. 89.
- 5 Confiteri videtur non negans. in c. i. nu. 2. de postu. prela. fol. 107.
- 5 Confitens vnum videtur confiteri omne id qd sequit̄ ex illo. in c. cū venerabilis. nu. 25. de excep. fo. 10.
- 3 Confessio aduersarij confitens titulum spoliati in re spoliata an per hāc confessionem obtinebit spoliatus de bñficio agēs interdicto recuperāde in c. in literis. nu. 25. de resti. spo. fo. 171.
- 7 Confessio socij criminis non est sufficiens causa ad causandā infamiam in c. significasti. nu. 7. de adul. ⁊ stu. fo. 117.
- 5 Confessio prelati asserentis rem per ecclesiam possessam esse alienā que tñ est in bona fide an preiudicat. in c. si. nu. 43. de prescri. fol. 47.
- 6 Confessio vel cōstitutio generalis an sit potētiōr q̄ specialis vel ecōuer. fo. in c. tua. nu. 9. de decimis. fo. 149.
- 4 Confessio facta coram arbitro pōt renocari etiā per sniam latā: secus coram arbitratore. in c. quintauallis. nu. 20. de iureiur. fo. 147.
- 3 Confessio de credulitate p̄iudicat cōfitei sicut de veritate. in c. j. nu. 27. de lit. contest. fo. 105.
- 7 Confessio emanata precedente iuramento de dicendo plenam ⁊ meram veritatem non recipit aliquas excusationes ex post facto sed secus est si precesserit iuramentum de respondendo ad interrogata. in c. cū dilecti. nu. 3. de accu. fo. 66.
- Confessio iurata etiam cum iuramēto calumnie recipit excusationem ⁊ declarationem. ibi. nu. 4. ⁊ 13.
- Confessio iurata q̄ potest retorqueri ad bonū ⁊ ad malū ex quo tñ pma fronte sonat in malū interpretatur in malā partē nisi confitens se excuset: secus si prima fronte non sonat in malum ibi. nu. 5. ⁊ 10.
- Ex confessione alicuius capitur qd est cōtra eum nō autem qd p eo pōt elici. ibi. nu. 6.
- 7 Confessioni cōiugum super impotētia coeundi non statur sed requiritur alia probatio quo ad separationem. in c. j. nu. 5. de frigi. ⁊ male. fo. 34.
- 4 Confessio de credulitate eque preiudicat sicut confessio de veritate. in c. ex literis. nu. 11. de iureiur. fo. 163.
- 3 Confessus in iure se cōmississe simoniā deponit̄ ab officio ⁊ bñficio ⁊ q̄. in c. cum super. nu. 1. ⁊ 7. ⁊ 8. de confes. fo. 125.
- Confessus incidenter crimen suum potest puniri ⁊ cōtra ipsum pcessus formari. ibi. nu. 12.
- Confessio facta coram iudice incōpetenti vel extra iudiciū an preiudicat confitenti vel non. remissive. ibi. nu. 5.
- Confessio incidēt facta licet nō sit pro tūc punibilis tñ est sufficiens vt ex ea inchoetur nouus processus. ibi. nu. 12.
- Confessio facta in vna instantia facit fidem in alia super eadē causa licet diuersimode intentur: secus per p̄bationes quia nō faciunt fidem. ibi.
- 7 Confessio extraiudicialis de crimine nō p̄bat crimen sed est sufficiens indicium ad torturam. in c. quā sit graue. nu. 2. de exces. prela. fo. 135.
- 3 Confessiones audiēdi potestas ⁊ ea que sunt cure nō potest preicribi. in c. cum contingunt. nu. 16. de foro compe. 77.
- 2 Confessio sine causa ad obligādum nō valet: secus ad liberādū. in c. super hoc. nu. 3. de renun. fo. 12.
- 7 Confiteri nemo pōt alij q̄ p̄prio sacerdoti q̄ nō est suus iudex: si cōfiteatur non potest ab eo nec absolui nec ligari in c. qd autē. nu. 3. de peni. ⁊ remis. fo. 173.
- Confiteri quis nō potest peccata sua alieno sacerdoti licet in eius parochia peccauerit. ibi. nu. 5.
- 7 Confitenti creditur in foro penitētiā. in c. cum illorū. nu. 15. de sent. excommu. fo. 190.
- 4 Confessio facta in vno iudicio ratiōe publice vtilitatis facit fidē in alio. in c. causam. el. §. nu. 5. de testi. fo. 46.
- 7 Confessio extraiudicialis est indicij ad torturam an aut̄ plene p̄bet crimen: remissive. in c. si quis de gradu. nu. 3. de purga. cano. fo. 161.
- 7 Confiteri potest quis in casu necessitatis illi qui nō sit sacerdos tñ nō potest ab ipso absolui sed deus dimittet sibi peccatum propter cōtritionē. in c. fures. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 7 Confessus habet p̄ cōdemnato in causa civili nec est necesse contra eum ferre sniam sed secus est in causa criminali vbi in confessum fertur snia. in c. cum olim. nu. 5. de rerum permu. fo. 91.
- 3 Confessio erronea non preiudicat confitenti si de errore doceatur ante finitum negotium. in c. si. nu. 1. ⁊ 20. de confes. fo. 226.
- Confessio procuratoris vel aduocati in iudicio facta an noceat domino. ibidem. nu. 3.
- Confessio economi preiudicat ecclesie que tamē restituitur vel docet de erronea confessione. ibi. nu. 4.
- Confessio infantis etiam cum auctoritate tutoris nil valet. ibi. nu. 6.
- Confessio impuberis tutorem nō habētis valet in casibus in quibus habet legitimā personam standi in iudicio als secus. sed si habet tutorem valet facta cū sua auctoritate als secus. sed si est lesus restituitur. ibidem. numero. 7.
- Confessio adulti non habētis curatōrē facta sup aliquo p̄ctu extra tñ iudiciū valet s̄ si ledit restituit̄: facta vero in iudicio in casibus in quib⁹

Repertorium singularium materiarum

- potest esse sine curatore valet: in alijs non. in. d. c. fi. nu. 8. de cōf. fo. 227.
- Confessio facta cū autoritate curatoris indistincte valet sed ab ea restituitur minor si est lesus. ibi. nu. 9.
- Confessio adulti facta sine curatore quem habet an et quo casu valeat. ibidem.
- Confessio minoris facta in tormentis et postea ratificata valet etiam sine autoritate curatoris. ibi.
- Confessio tutoris curatoris vel alterius administratoris an noceat pupillo adulto et similibus. ibi. nu. 10.
- Confessio dicitur facta metu et non valet qñ est facta in tormentis vel apud ea vel in carcere vel propter terrorem armorum tñ quilibet terror faciet confessionem factam metu. in. d. c. fi. nu. 11. de cōf.
- Confessio facta calore iracundie non valet nec preiudicat. ibi.
- Confessio facta in tormentis vel metu qñ dicatur perseverata ad hoc vt preiudicet. ibi. nu. 12.
- Confessio facta in fauorem consistentis non valet et quando. ibi. nu. 12.
- Confessio quo casu possit pro parte acceptari et pro parte non. ibidem.
- Confessio in iudicio facta an valeat sine causa et an sit opus q aliter probetur. ibi. nu. 14.
- Confessio tam iudicialis q extraiudicialis tñ dependens ex suo facto proprio q alieno siue facta in libello siue non an omni casu ad sui valore requiratur presentiam partis etiam si de iure canonico. ibi. nu. 15. et 16.
- Confessio facta in libello: positionibus: testamento et exceptionibus an preiudicet. ibi.
- Confessio non dicitur facta in iudicio nisi iudex ad hoc sedeat pro tribunali. ibi. nu. 17.
- Confessus tam in civili q in criminali an et qñ sit cōdemnandus vel sit ei danda collatio ad soluendum siue ante siue post lit. contest. confiteatur. ibi. nu. 18. fo. 228.
- Confessio non infamat etiā si essemus in casibus in quibus condemnatio infamaret. ibi. nu. 19.
- Confessio erronea siue iuris siue facti siue tacita siue expressa an et quando possit reuocari siue scienter fiat siue non siue ppria siue procuratoris. ibi. nu. 20. 23.
- 6 Consenti sacerdoti oia creduntur q in confessione dicit qz solum agit de preiudicio anime sue. in. c. raynaldus. nu. 14. de test. folio 127.
- 7 Confessio penitentialis multū pficit ex eo quod qñtens verecundat qz verecundia est maxima pars penitentie. in. c. i. nu. 5. de tpto. fo. 118.
- Confessio penitentialis deberet fieri coram proprio sacerdote ad hoc vt esset magis verecunda. ibi.
- 7 Confessio facta calore iracundie non valet nisi data psequerantia. in. c. cū olim. el. q. nu. 14. de pmi. fo. 156.
- Confessio extorta p metum an valeat etiā data psequerantia. ibi.
- 5 Confessio facta calore iracundie non valet nisi data psequerantia. in. c. cū parati. nu. 13. de app. fo. 99.
- 3 Consenti crimen proprium non creditur qtra eos quos dicit fuisse criminis participes et hoc regulariter. in. c. i. nu. 1. de cōf. fo. 225.
- Et vide ibi. nu. 5. et 6. vbi ponuntur quidam casus fallentie.
- Confessio socij criminis non est sufficiens iudiciū ad torturā nisi sit coad iuuata alijs presumptionibus. ibi. nu. 2. 6. 7.
- Consentens pprium delictum non debet interrogari de alijs criminosis. ibidem. nu. 4. et 8.
- 3 Confessus mitius punit q conuictus. Anto. in. d. c. dilectus. nu. 8. de tē po. ordi. fo. 40.
- 7 Confessio facta in iudicio in quo de crimine agit civiliter non preiudicat si de eodem crimine agitur postea criminaliter pōt tñ bene compelli confessus vt persequeret in confessione et q interpretetur illam. in. c. qualiter et quando. el. q. nu. 35. de accu. fo. 74.
- 3 Confessio facta in libello valet et prodest aduersario l3 tpe dati libelli nō fuerit presens. in. c. i. nu. 8. de lit. contest. fo. 104.
- 7 Consenti credit in foro penitentiali sed non in foro iudiciali. in. c. sicut nobis. nu. 4. de sen. excom. fo. 192.
- 6 Confessio dicit fieri in presentia partis etiam q pars ibi accidentaliter reperiatur. in. c. cū dilectus. nu. 5. de success. ab intest. fo. 131.
- Confessio etiam declaratoria actus preteriti requirit pñtiam partis. ibi.
- Confessio preiudicat consistenti in quantum facit qtra se. ibi. nu. 12.
- Confessio facta parte absente inducit semiplenā pbatōnē. ibi. nu. 16.
- Confessio incidenter facta ad interrogatiōnē alterius non pñdicat consistenti tñ inducit aliquam presumptionem. ibi. nu. 17.
- Confessio facta propter aliud etiā in pñtia partis non plene probat. ibi.
- Confessio facta in testamēto puta de male ablatis ob q in dicto testamēto fuerunt relicta aliqua in recōpēsatiōnem an pñdicat testatori cōuale scenti. vt vigore pñcte confessionis possit cogi ad restituendū. ibi. nu. 19.
- Confessio partis dicētis in testamēto se esse debitore plurimū nō preiudicat quominus filio non debeatur legitima. ibi.
- Confessio facta in ultima voluntate preiudicat si est iurata vel a parte vel a notario. ibi.
- 5 Confessio prelati nō nocet ecclesie nisi psumptio sit contra ecclesiā. in. c. si diligenti. nu. 4. de prescrip. fo. 19.
- 4 Confessio facta corā arbitro facit fidem corā iudice. in. c. presentata. nu. 1.
- mero. 8. de testi. fo. 83.
- 2 Confessio procuratoris generalis nocet ipsi dñio. in. c. dilectus. num. 2. de procur. fo. 145.
- 1 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non. in. c. i. nu. 7. de pñtu. prela. fo. 107.
- 7 Confessio pñgum p se et qtra se an sufficiat. in. c. attestaciones. nu. 8. de despon. impub. fo. 15.
- 6 Consentes peccata sua et aliqua retinens de quibz nō vult qñteri nō pōt p confessionis absolui. in. c. maiores. §. sed ad huc. nu. 1. de batif. fo. 214.
- 2 Confessio mulieris facta precedētibz flagellis est nulla. in. c. causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 81.
- Confessio facta in processu inualido valet. ibi. nu. 4.
- 3 Ille qui habet pro confessio nō est statim cōdemnandus sed dicitur pñtiari q habitus est pro confessio. in. c. cum causam numero. 26. de iura. calum. fo. 129.
- Contrarium sentit Abbas. in. c. seq. ibi. nu. 11.
- Confessio causata in cōtumacia non transit ad heredes nec eis pñdicat si principalis non fuit condemnatus. ibidem. in. c. seq. nu. 11.
- 4 Confessione partiū statuit si acta substantialia sunt deperdita vel si dubi tatur an interuenerint. in. c. fi. nu. 2. de proba. fo. 34.
- 3 Confessio proprij delicti grauat vt confessus non possit pmoueri. in. c. ij. name. 43. 44. de ordi. cog. fo. 147.
- 5 Confessio penitentialis debet esse integra nec sufficit q vni sacerdoti qs confiteatur certa peccata et quedam alteri et ponitur hic ratio sed eidem sacerdoti confiteri diuersis horis interpellatis forte secus. in. c. omnis vtriusq. nu. 1. de peni. et remi. fo. 108.
- Consentens non debet detegere aliena peccata nisi non possit dicere sua siue detectione aliorum fm exemplum positum. in. d. c. omnis vtriusq. ibi. nu. 2.
- 7 Confessus coram vno iudice pōt repeti ab alio iudice sup eodem crimine in. c. ex parte. nu. 1. de ver. sig. fo. 201.
- Confessio preterito erroris non potest reuocari post diffinitiōnē: sed bene post preceptum iudicis factum de soluendo nisi preceptum esset factum cause cognitione. ibi. nu. 7. fo. 202.
- Confessio non facit notoriū siue rem manifestā qñ contra ipsam aliquid opponitur. ibi. nu. 8.
- 1 Confessio criminis an et quando valeat. in. c. olim ex literis. numero. 8. de rescrip. fo. 71.
- Confessio extraiudicialis de crimine an sit sufficiens vt quis possit condemnari vel poni ad torturam. ibi. nu. 8.
- Confessio facta parte absente an preiudicet in criminalibus. ibi. nu. 10.
- Confessio sine causa extraius facta an valet. in. c. si cautio. nu. 2. de fide instru. fo. 111.
- Confessio facta coram arbitro an habeat vim confessionis iudicialis. in. c. compromissum. nu. 7. de arbi. fo. 179.
- 5 Confessio procuratoris nocet domino et quod ecclesia sit dominum modo sit constitutus a prelo et capitulo. alias non preiudicabit. in. c. suborta. nu. 1. de re iudi. fo. 75.
- Confessio solius prelati non nocet ecclesie. ibi.
- 6 Confessio in iure reprobata vel non admissa potest per confessum contra eam veniri. in. c. cum super questione. nu. 10. de cōf. preben. fo. 60.
- 7 Confessio extraiudicialis facit indicium ad torturam et aliquando ad penam et est sufficiens ad priuandum quem beneficij suis gloriāns se commisisse tale crimen punitur pro delicto gloriatiōis. in. c. de hoc. nu. 7. de sumo. fo. 79.
- Confessus in iudicio timore future probationis non dicitur sponte confessus et ideo non gaudet beneficio consistentium. ibi. nu. 8.
- Confessio spontanea dicitur illa que fuit facta non precedente aliquo sti mulo sed sponte accessit ad iudiciū et confessus est crimen. ibi.
- Confessus per viam inquisitionis acius punitur q conuictus. ibi.
- 3 Confessio ficta per contumaciam non plus operatur quam vera confessio. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 6.
- 7 Confessione solius vxoris separatur matrimonium quo ad thoriū: secus vbi agitur de substantia vinculi. in. c. ex literis. nu. 2. de diuor. fo. 47.
- Confessio facta calore iracundie an et quando preiudicet. ibi. nu. 10.
- Confessio propria an possit reuocari. ibi.
- 5 Confessio cedentis an noceat cessionario remissine. in. c. quamnis. nu. 32. de re iudi. fo. 84.
- 2 Confessio penitentialis debet esse integra nec potest per partes fieri. in. c. ex parte. nu. 4. de offi. ordi. fo. 113.
- 7 Confessio viri et mulieris de mñimonio clādestino nō preiudicat mñimonio publice contracto. in. c. quod nobis. nu. 6. de clandest. despon. fo. 16.
- 5 Confessio ineliberate et festinanter emanata preiudicat consistenti data perseverantia. in. c. cum venerabilis. nu. 12. de excep. fo. 9.
- Confessio facta calore iracundie non preiudicat. ibi.
- Confessio emanata non habita mentione instrumenti si illud instrumentum reprobetur remanet confessio nisi preterito instrumenti reprobati reuocetur. ibi. nu. 34. fo. 11.
- Confessio emanata vigore instrumenti non solennis valet et non tollitur etiam instrumento apparente non solenni. ibi. nu. 35.

Super Lectu. Banormitani.

- 7 Confessio facta vel sacerdoti vel iudici nemine audiente potest negari per contententem. in. c. ex tue. nu. 2. de sumo. fol. 82.
- 4 Confessio non est probatio sed probationis releuatio. in rub. num. 3. de proba. fo. 2.
- 3 Confessio prelati an noceat ecclesie. in. c. fi. nu. 21. de iura. cal. fo. 131.
- 4 Confitens falsum contra seipsum metu tormetorum peccat mortaliter. in. c. j. nu. 3. de test. cog. fo. 90.
- 7 Confessus mitius punitur quam conuictus nisi talis confessio sit facta timore probationis in. c. 7. qualiter 7 quando el. h. nu. 20. de accusa. fo. 73.
- 4 Confessio de credulitate preiudicat contententi. in. c. quoties. nu. 8. de test. fo. 39.
- 6 Contententi sacerdoti creditur omne quod dicit respiciens animam suam in. c. j. nu. 4. de solu. fo. 100.
- 2 Confessio penitentialis potest per parochialem alteri committi et etiam eius absolutio. in. c. fi. nu. 2. de offi. ordi. fo. 123.
- 3 Confessio facta in vno iudicio etiam summario nocet in alio dummodo sit facta principaliter non incidet. in. c. h. nu. 25. 30. 43. de ordi. cog. fol. 146. 7. seq.
- Confessio facta in iudicio alio nullo valet ibi.
- Confessio incidenter emanata facit iudicium ibi. nu. 30.
- 7 Confessio spiritualis potest eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis vel alterius superioris quando imminet necessitas maxima ita quod non possit haberi recursus ad superiorem. in. c. fi. nu. 1. de peniten. 7 res. mis. fo. 178.
- Confessor potest eligi ad libitum per prelatos. ibi. nu. 2.
- Confessor an possit eligi ille qui non sit suus presbyter parochialis presertim consuetudinis. ibi. nu. 4.
- 6 Confessio vnus ex coniugibus an preiudicat matrimonio. in. c. veniens. nu. 8. de conuer. coniug. fo. 170.
- Confessio monachi an preiudicat monasterio. ibi.
- Confessio licet preiudicat contententi non tamen preiudicat monasterio. ibi. de.
- 5 Confessoria est actio realis in corporalibus. in. c. veniens. nu. 30. de prescrip. fo. 44.
- 5 Confessus tam in criminalibus quam civilibus an possit appellari. in. c. cum speciali. s. porro. nu. 5. de appella. fo. 132.
- Confessio defuncti per tortoriam certam summam preiudicat heredi adeo probata rapina 7 quantitati beres cogetur soluere absque alio ordine iudiciario. ibi. nu. 7. fo. 134.
- 3 Confessus an ulterius condēnetur. in. fi. nu. 13. de iura. cal. fo. 130.
- 7 Confessio mariti de dote recepta an 7 quo casu valeat. in. c. j. nume. 7. de adul. 7 stu. fo. 115.
- 7 Confessione coniugum an bene probetur impedimentum. in. c. laudabilem. nu. 5. de fri. 7 male. fo. 35.
- 2 Confessio facta siue in foro contentioso siue penitentiali siue mixto an preiudicat contententi. Ant. in. c. queris. nu. 8. 7. 11. de eta. 7 quali. fo. 44.
- 6 Confessio incidenter facta non preiudicat contententi sed oportet quod quis confiteatur principaliter propter illud. in. c. inter dilectos. nu. 6. de do. folio. 106.
- 6 Confessio emanata cum certa qualitate potest aduersarium acceptari reiecta dicta qualitate. in. c. cum venissent. nu. 7. 7. 12. de insti. fo. 53.
- Confessio facta coram arbitro an habeat vim confessionis iudicialis. in. c. cum a nobis. nu. 2. de arbi. fo. 179.
- 7 Confessores sunt eligendi illi qui sint sanctiores ad hoc ut a deo facilius erudiantur. in. c. deus qui. de peni. 7 remi. nu. 2. fo. 174.
- 7 Contententi 7 non habenti propositum emendandi an debeat 7 ad quid iniungi penitentia. in. c. quod quidam. nu. 1. de peni. 7 remis. fo. 173.
- Confirmatio** facta per papam super aliqua re non potest per inferiorem infirmari nisi fuerit surrepticia vel facta super re litigiosa. in. c. j. nu. 1. 2. 4. 8. de confirma. vtili vel inutili. fo. 140.
- Confirmatio superioris an 7 quando tribuat ius confirmatio. ibi. nu. 6.
- Confirmatio in forma communi quomodo dicatur. ibi.
- Confirmatio pape an 7 quando operetur quod res confirmata non possit amplius infirmari. ibi. nu. 8.
- Confirmatio facta alicui super aliqua re operatur tantum ut non possit infirmari res illa respectu preteritorum secus respectu eorum que de nouo possunt oriri. ibi. nu. 10.
- Et vide in. c. ad nostram. nu. 6. in fine.
- 3 Confirmatio pape facta in forma communi nil operatur. in. c. examina. ta. nu. 3. 7. 6. de confir. vti vel inutili. fo. 142.
- Confirmatio pape quando presumatur facta ex certa scientia. ibidem. numero 5.
- Confirmare non presumitur papa ea que sunt contra ius alio non expresso. ibi. nu. 6.
- 6 Confirmans aliquem remittitur confirmare illam finem statum in quo reperitur puta si est valida. in. c. dudum. nu. 11. 7. 13. de decimis. fo. 153.
- Confirmatio facta a papa vel ab alio an tribuat titulum 7 iustam causam prescribendi. ibi. nu. 12.
- 3 Confirmatio 7 datio non possunt fieri eodem actu. in. c. cum venissent. nu. 3. de resti. spo. fo. 173.

- 5 Confirmatio alicuius rei puta legitimacionis vel possessionis non potest peti nisi primo super his moueatur. in. c. j. num. 1. de confirma. vtili vel inutili. fo. 140.
- 4 Confirmatio an presupponat confirmatum validum. in. c. inter dilectos. nu. 7. de fide instr. fo. 103.
- 5 Confirmatio sententia a qua fuit appellatum obtenta tacito de appellatione est surreptitia. in. c. bone. nu. 1. de confir. vti vel inutili. fo. 140.
- Confirmatio in forma communi quomodo fiat. ibi. nu. 4.
- 2 Confirmatus arctatur ad petendum confirmationem intra sex menses. in. c. inter corporalia. nu. 22. de transla. epi. fo. 4.
- Et que sit pena non facienti se consecrare intra dictum tempus ibi. nu. 23.
- 6 Confirmatio in forma communi vel ex certa scientia quando dicatur. in. c. quod iurisdictionem. nu. 9. de concess. preben. fo. 57.
- 3 Confirmatus in prelatura tunc habet potestatem administrandi si non dubitatur de iuribus sue confirmationis. in. c. cum olim. nume. 7. 7. 12. de dolo 7 contu. fo. 205.
- Confirmatio episcopi solenniter facta ut dicitur. in. d. c. cum olim. facit quod contra confirmatum non possit ulterius aliquid opponi nisi a sententia confirmationis fuerit appellatum: 7 quando ibi. nu. 11.
- 1 Confirmatio electi facta sine cause cognitione est ipso iure nulla. in. c. nihil. nu. 1. de elec. fo. 166.
- 1 Confirmatio potest dici electio. in. c. cum dilectus. nu. 6. 7. 15. de consue. fo. 100.
- 5 Confirmatio si non valet remanet electio in pristino statu. in. c. ad probandam. nu. 5. de re iudi. fo. 80.
- Confirmatio super electione nulla an valeat ibi.
- 5 Confirmatio electionis an 7 quando habeat vim diffinitive sententie. in. c. constitutus. el. h. nu. 14. de appel. fo. 115.
- 3 Confirmatio electi an validet electionem alias nullam. in. c. cum super. nu. 4. de cau. pos. 7 proprie. fo. 157.
- 5 Confirmatio ex certa scientia quid operetur. in. c. venerabilis. num. 1. de confirma. vti vel inutili. fo. 142.
- Confirmatio principis quando requiritur ex voluntate partis in alio quo actu intelligitur de confirmatione ex certa scientia non autem de illa facta in forma communi. ibi. nu. 3.
- 1 Confirmatio quomodo est facienda per superiorem in electo vel presertato. in. c. postquam. nu. 4. de elec. fo. 119.
- 1 Confirmatio postulationis ad quem spectet. in. c. fi. num. 10. de postula. prela. fo. 11.
- 2 Confirmatus in episcopum quo ad vinculum spiritualis matrimonij equiparatur consecrato. in. c. inter temporalia. nu. 8. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Confirmare sumitur aliqui pro quedam confirmatione facti. in. c. j. nume. 5. de offi. lega. fo. 106.
- 4 Confirmatio pape alicuius sententie corrumpit cassata illa sententia. in. c. ex parte. nu. 4. de testi. fo. 41.
- Confinia** possunt probari per verba enuntiatiua prolata in aliquo instrumento etiam confecto ad alium finem. in. c. super eo. nu. 3. de paro. fo. 142.
- In factis antiquis admittitur probatio presumptiua quia probatio necessaria 7 concludens non potest haberi. ibi.
- Confinia non prescribuntur nec res principaliter 7 indiuidue eis adherentes. ibi. nu. 4.
- 6 Confinia probantur per verba enuntiatiua etiam propter aliud prolata. in. c. cum olim. nu. 14. de cens. fo. 204.
- 6 Confinium proprietates cuius sit adeo quod edificia in eis facta sub cuius protectione vel dominio sint. c. super eo. nu. 5. de paro. fo. 142.
- Confinia prouinciarum singularium an possint prescribi. ibi. nu. 7.
- 3 Confiniua non possunt dari alicui rebus in ciuitate non subditi confinati. in. c. postulasti. nu. 19. de foro compe. fo. 81.
- Confiscatur** bona patrimonialia clerici ob delictum suum non autem bona sue ecclesie. in. c. quia diuersitatem. nu. 14. de concess. preben. fo. 57.
- Coniuges** possunt licite separare cohabitationem ex causa continentie. in. c. tua nos. el. h. numero 1. de iure iuran. fo. 151.
- Coniugibus permittitur inuicem sedimittere propter fornicationem 7 separare matrimonium propter continentiam seruandam. ibi. nu. 3.
- Coniugatus vnus non potest ingredi religionem nisi alius ingrediatur. ibi. nume. 4.
- Coniugati vouentes continentiam si alter habeatur an episcopus debeat eos reintegrare. ibi. nu. 5.
- Coniugati vouentes continentiam si se reintegrauerint proles nata est illegitima. ibi. nu. 6.
- 6 Coniugatus alterius thori violans grauius punitur quam clericus adulterans. in. c. ut clericorum. nu. 6. de vi. 7 hone. cle. fo. 7.
- Conse.** Et ibi dicit Abb. antiquum. d. Anto. d. 11. de 7 coister doct. cum hoc dicto transire sed apud eum non est sine dubitatione quod presbyter committit adulterium spirituale 7 sacrilegium: ut no. glo. in. c. virginibus. xvij. q. 1. Sed tene eodem op. p. ratione. d. c. ut clericorum quod coniugatus potest vti matrimonio 7 clericus occidentalis. non ob. gl. in. c. virginibus. q. 1. Sed die non attēdimus rigorem antiquorum canonum ut est pulcherrimus

Repertorium singularium materiarum

- ter. xxiij. dist. in. c. fraternitatis. in verbo etas nostri tps. censurā anti-
quorum canonum manere non patitur.
- 7 Coniuges propter alterius crimen non separantur nisi spiritualiter for-
nicentur. 7 tunc durat coniugium eis etiam separatis. in. c. ij. nu. 1. de di-
uor. fo. 47.
- Coniuges separati propter fornicationē spirituale an absolui videantur
a redditione debiti. ibi. nu. 4.
- 7 Coniuges possunt compelli ad redeundū 7 se maritali affectione tractā-
dum per ecclesiam propter periculum adulterij. in. c. ad id quod. nu. 3. de
sponsa. fo. 8.
- 7 Coniuges separati debent ex voto continentiam seruare. in. c. ex literis.
nu. 6. de diuor. fo. 47.
- 7 Coniuges non tenentur iurare super aliquo impedimento: sufficit enim
q̄ generaliter dicant non potuisse matrimonium consummare. in. c. lau-
dabilem. nu. 4. de frigi. 7 male. fo. 35.
- 7 Coniuges esse quomodo p̄betur. in. c. lator. nu. 6. qui fil. sint legi. fo. 39.
- 7 Coniuges possunt compelli ad reddendum debitum. in. c. fi. nu. 4. de eo
qui cog. consang. fo. 31.
- 7 Coniuges separati an inuiti possint reintegrari. in. c. ex literis. num. 12.
de diuor. fo. 48.
- Coniuges separati sine iudicio ecclesie etiam propter heresim redire cō-
pelluntur. in. c. de illa. nu. 1. 2. 4. eo. titu.
- Coniuges separati propter heresim an reconcilientur si lapsus in heresim
sit reuersus. nu. 4.
- 7 Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonij quoad legis-
timationem filiorum 7 vsque ad quod tps possit. in. c. peruenit. num. 4.
qui fil. sint legi. fo. 41.
- 7 Coniuges etiā sorores appellantur vbi carnale cōmerciū nō exercetur.
in. c. consultationi. nu. 3. de frigi. 7 male. fo. 35.
- 7 Coniuges propter leprā separandi non sunt a cōiugio. leprosi matrimo-
nium contrahere possunt 7 inuicem sibi debitum reddere tenentur. in. c.
quoniam. nu. 1. de coniu. lepro. fo. 24.
- Coniuges separari non possunt excepta causa fornicationis. ibi. num. 2.
- 6 Coniuges qui ad inuicem promiserunt continentiam 7 ob hocambo vel
alter profitentur religionem alter alterū petere non potest. in. c. dudum.
nu. 1. 7. 3. de conuer. conuig. fo. 171.
- 7 Coniugatus si viuente prima contrahit matrimonij in facie ecclesie cū
secunda hoc ignorante proles erit legitima. in. c. ex tenore. num. 1. qui fil.
sint legi. fo. 44.
- 7 Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro coniugibus. in. c. sus-
per illa. nu. 3. de secun. nup. fo. 54.
- 6 Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines ecclesiasticos nec ad
beneficia nec vicarius episcopi nisi vouerit castitatem 7 vnam tantum
vxoem 7 virginem habuerit: intellige hoc de vxore. in. c. sane. el. i. nu. 1. 2.
3. 7. 4. de ele. coniug. fo. 14.
- 7 Coniugatus intrans religionem 7 renocatus ad vxorē tenet quantū in
se est seruare continentiam. in. c. consuluit. num. 3. qui cleri. vel vo. fol. 21.
- 2 Coniugium spirituale contrahitur inter electum 7 per eligentes inter ec-
clesiam. in. c. inter corporalia. nu. 9. de transla. epi. fo. 3.
- 2 **Coniuncta** persona si fuit adhibita testis in causa coniu-
cte persone adminiculatur instrumento. in. c.
ex literis. nu. 2. de transac. fo. 133.
- 1 Coniuncte persone non potest solui. in. c. querelam. nu. 11. de elec. fo. 144.
- Coniuncta persona agit sine mandato prestita tamen cautione. ibi.
- 2 Coniuncta persona an dicatur tam respectu sanguinis quam alio respe-
ctu. in. c. sacerdotis. nu. 4. de posthu. fo. 139.
- 6 Coniuncta persona non agit pro coniuncta in causis in quibus requiri-
tur speciale mandatum. in. c. accedens. nu. 5. de preben. fo. 34.
- 2 Coniuncta persona an dicatur clericus respectu sue ecclesie. in. c. i. nu. 8.
de procu. fo. 139.
- 1 Coniuncta persona non admittitur regulariter in casibus requirentib⁹
speciale mandatum. in. c. nonnulli. §. sunt 7 alij. nu. 2. de rescrip. fo. 75.
- Coniuncte persone que dicatur q̄ possint agere sine mādato. ibi. nu. 10.
- 1 Coniuncta persona non admittitur ad agendum pro cōiuncta in his que
requirunt speciale mandatum. in. c. cum. 20. nu. 10. de consti. fo. 27.
- Cōiuncta persona etiā pater non posset recipere solutionem citra mā-
datum. ibi.
- Coniuncta persona dicit respectu sanguinis 7 non alio respectu. ibi. nu. 12.
- 2 Coniuncta persona tam coniunctione naturali quam spiritali an ad-
mittatur ad agendum sine mādato. in. c. coram. nu. 5. de offi. dele. fo. 98.
- 3 Coniuncta persona an intelligatur respectu coniunctionis civilis. in. c.
fi. nu. 14. de procu. fo. 148.
- 7 Coniuncta in propinquo gradu p̄sumitur habere notitiā consanguini-
tatis. in. c. 7 si necesse. nu. 7. de dona. inter vi. 7 vro. fo. 51.
- Coniuncti in propinquo gradu qñq̄ excusantur a pena 7 an possint ex
huiusmodi matrimonio aliquid lucri facere. ibi. nu. 9.
- 2 Coniuncta persona an admittatur pro coniuncta sine mandato in spiri-
tualibus. in. c. cum pridem. nu. 7. de pac. fo. 133.
- 6 Coniuncta persona non dicitur proprie ecclesia. in. repe. e. cū esset. nu. 20.
de testa. fo. 117.
- Coniuncta persona quando in aliqua dispositione ponitur intelligitur
de coniunctione sanguinis. 7 non alia. ibi.
- 1 Coniuncta persona non agit p̄ coniuncta in his que requirunt speciale
mandatum. in. c. ex parte decani. nu. 14. de rescrip. fo. 83.
- 2 Coniuncta persona dicitur illa que est coniuncta coniunctione sangui-
nis. in. c. ij. nu. 5. de postu. fo. 138.
- 2 Coniuncta persona nō admittitur qñ euident est experiri contra volun-
tatem absentis. in. c. constitutis. nu. 6. de procu. fol. 145.
- 5 Coniuncta persona agens pro coniuncta non preiudicat ei nisi ratum ba-
beat. in. c. quamuis. nu. 5. de re iudi. fo. 81.
- 1 **Connexa** habent idem iudicium principaliter. in. c. querelā.
nu. 9. de elec. fo. 143.
- 5 De connexis idem est iudicium. in. c. ad presentiam. nu. 3. de app. fo. 98.
- 2 Connerum an sit eadem dispositio. in. c. p̄te rea. nu. 6. de offi. dele. fo. 75.
- 4 **Cōiuratio** 7 conspiratio quid sit. in. c. fi. num. 1. de test. cog.
folio. 94.
- 7 **Connubium** etiā dicitur matrimonij cōsummatū. in. c.
martinus. nu. 5. de cognia. spiri. fo. 27.
- 2 **Conscientia** licet scrupulosa est sequenda. Ant. in. c. ad
aures. nu. 5. de eta. 7 quali. fo. 45.
- 6 Conscientia non excusat aliquē facientē aliquē actū in lapsū sed ob ali-
quas causas prohibitum ab ecclesia. in. c. fin. nu. 4. de relig. domi. fo. 187.
- 3 In his que dependēt ex secreto cōsciētie alicuius statum eius dicto. in. c.
nouit ille. nu. 54. de iudi. fo. 36.
- 7 Conscientia debet esse consona iudicio rōnis 7 ex tenui 7 scrupulosa con-
scientia quis non est laudandus sed virtuperandus potius. in. c. 7 si que
stiones. nu. 2. de simo. fo. 81.
- 4 In foro conscientie tenetur quis ad emēdam damni dolo vel lata culpa
dati secus si leui vel leuissima. c. qm̄. nu. 18. de proba. fo. 29.
- 7 Conscientia temeraria an sit aliquo casu. in. c. inquisitioni. num. 4. de sen.
excom. fo. 193.
- 7 Contra suam conscientia erroneam non debet quis venire anteq̄ ipsam
deponat 7 aliter veniens preparat sedē ad ignem eternū. in. c. per tuas. el.
ij. nu. 3. 4. de simo. fo. 88.
- 2 Conscientia fundata super leui peccato an sit attēdēda. Ant. in. c. fi. nu.
8. de renun. fo. 28.
- 7 Conscientia probatur per iuramentum. in. c. si vero. el. ij. nu. 4. de sentē.
excommu. fol. 179.
- 5 Conscientia debet esse informata iudicio rationis 7 fm̄ dictum als non
excusaret. in. c. constitutis. el. ij. nu. 2. de appel. fo. 115.
- 6 **Consciis** sup̄ius debet cōtemnere maledicta alterius. in
c. magne. nu. 13. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- 7 **Consanguinei** mariti cum consanguineis vxores licite
contrahunt. in. c. q̄ super. nu. 1. de con-
sang. 7 affi. fo. 32.
- 7 Consanguinitas 7 affinitas quo ad prohibitionem matrimonij hodie
non excedit quartum gradum. in. c. sponsam. nu. 4. de sponsa. fo. 4.
- 7 Consanguinitas quomodo probatur hodie q̄ est reducta ad quartū
gradum. in. c. super eo. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 7 Consanguinei coniugum possunt impedire matrimonium ratione im-
pedimenti. in. c. contracto. nu. 2. de cog. spiri. fo. 27.
- 7 Consanguinei an admittantur in testes pro consanguineis siue in cano-
sa ciuili siue in causa criminali in qua agatur ciuilit̄ aut criminaliter. in
c. cum oporteat. nu. 3. de accu. fo. 67.
- 7 Consanguinei sponsam nullus vsq̄ ad quartum gradum habere potest
7 similiter sponsus non potest ducere consanguineas sponse. in. c. ad au-
dientiam. nu. 1. de sponsa. fo. 3.
- 4 Consanguinei preferuntur alijs testibus in consanguinitate probāda.
in. c. quoties. nu. 9. de testi. fo. 58.
- Consanguineorum defectus ex parte patris supplebitur ex parte ma-
tris stante statuto. ibi. nu. 3.
- 5 Consanguinitas 7 affinitas vsq̄ ad quem gradum faciat iudicem suspe-
ctum. in. c. postremo. nu. 4. de appel. fo. 106.
- 6 Consanguinitas de facili pōt esse notoria 7 bec parentela ex cōi tracta-
tu dicitur notoria presumptione iuris. in. c. porro. nu. 5. de diuor. fo. 45.
- 7 Consanguineam priorī sponse etiam post sponsalia rupta cognoscens
peccat 7 priuatur saltem ad tps potestate contrahendi matrimonium.
in. c. duo pueri. nu. 5. de despon. impu. fo. 15.
- 3 Consanguineus prelati recusat in testem pro ecclesia ipsius prelati. in
c. cum venissent. nu. 9. de iudi. fo. 31.
- 4 An in probatione consanguinitatis sufficit q̄ duo testes probēt de vno
latere alij duo de alio latere. in. c. licet ex quadam. nu. 10. de testi. fo. 81.
- Consanguineis debemus potius subuenire q̄ extraneis. in. c. vt super.
nu. 19. de rebus eccle. alie. fo. 76.
- 2 **Consecratus** ad certam ecclesiam licet non valuerit con-
secratio illius ecclesie valet tamen quo ad
generalem ecclesiam. in. c. inter corporalia. nu. 17. de transla. epi. fo. 4.
- Consecratio epi siue archiepi quomodo 7 quibus interuenientibus fieri
debeat 7 qui habent consentire si nolunt prestare consensum. Ant. in. c.
nec epi. nu. 1. de temp. ordi. fo. 37.

Super Lectu. Panormitani.

- Consecrationi archiepi vel epi si aliquid opponatur ad quem erit recurrendum. ibi. nu. 3.
- 2 Consecrari quo debeant archiepi et epi et cum qua forma. Anto. in. c. si archieps. nu. 1. 3. de temp. ordi. fo. 37.
- 2 Consecratio epi quo fiat. Ant. in. c. unico. in prin. nu. 2. de sac. vnc. fo. 49
Et vide in. 5. scire. in prin. eo. titu.
- Consecratio quo ad substantiam vinculi spiritualis nihil addit. in. c. inter corporalia. nu. 10. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Consecratio quid addit circa vinculum matrimonij spiritualis. in. c. in inter corporalia. nu. 34. de transla. epi. fo. 5.
- 7 **Consequens** qui vult videtur tacite velle antecedens. in. c. ex parte. nu. 3. de sponsa. fo. 4.
- 5 **Consensus** consentire debetis semper presumit. in. c. venies. nu. 23. de prescrip. fo. 43.
- 6 Consensus alterius non requiritur quando libere aliquid potest fieri. in. c. vestra. nu. 4. de locato. fo. 86.
- 7 Consentiens in foro anime mitius punitur quam agens. in. c. sicut dignum. nu. 4. de homi. fo. 108.
Consentire delicto et auxilium prestare censetur etiam ille qui custodit vestes delinquentium. ibi. nu. 6.
- 6 Consentire quoties aliquis non vult in aliquo actu gerendo per universitatem debet expresse contradicere aliter habebit per consentiente et quo ad penam et quo ad peccatum. in. c. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. c. fo. 91.
- 7 Consentiens cum faciente an pari pena puniatur et qui dicant consentire. in. c. quante. nu. 3. et 5. de sen. excom. fo. 194.
- 6 Consensus vel consilium capituli in quibus casibus requiritur dum expeditur negotia ecclesie. in. c. novit. nu. 7. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 7 Consensus mutuos solus est ad essentiam matrimonij. in. c. licet. nu. 4. de sponsa. fo. 17.
- 7 Consensus tacitus facit conualescere matrimonium. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 6 Consensus prestitus alteri ab illo qui non credebatur potestatem ad se pertinere non facit actum inde secutum convalidare nec respectu consentientis: quia ignorabat potestatem ad se pertinere nec respectu illius cui fuit prestitus quia non habebat potestatem sed forte potest ratificari ab illo qui habet potestatem in. c. ex parte assensu. nu. 10. de concess. preben. fo. 61.
Arg. c. j. in. fi. ne sede vac. per Abb.
- 7 Consensus contrahentium sufficit quo ad vinculum matrimonij. in. c. cum locum. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
Consensus quo ad matrimonium contrahendum non sufficit nisi sit cum plena libertate et securitate. ibi. nu. 4.
- 6 Consensus alicuius quotiescumque requiritur in aliquo actu sufficit quod interveniat ex post facto. in. c. cura pastoralis. nu. 2. de iure pa. fo. 130.
Consensus presumitur ex cursu longi temporis. ibi. nu. 4.
- 7 Consensus legitimandi requiritur et an requiratur quod parentes et agnati consentiant. in. c. per venerabilem. nu. 28. et 29. qui fi. sint legi. fo. 44.
- 4 Consensus partis an ex facto amici vel consanguinei presumatur. in. c. cum causam. el. j. nu. 19. de testi. fo. 71.
- 1 Consensus contrahentium sufficit quod interveniat diverso tempore unus ab alio. in. c. cum inter canonicos. nu. 6. de elec. fo. 139.
- 1 Consensus in rebus ecclesiasticis debet preitari in eo non in singulari. et omnia ista plene examinantur per Abb. in. c. cum omnes. nu. 5. de consi. fo. 21.
- 1 Consensus consanguineorum si requiritur in aliquo actu ille actus potest sine tali consensu celebrari in favorem illorum qui habebant consensum prestare. in. c. cum in veteri. nu. 6. de elec. fo. 174.
- 7 Consensus superveniens de presenti sponsalibus de futuro sub aliqua conditione quid operetur. in. c. de illis. nu. 5. de condi. appo. fo. 18.
- 2 Consensus nullus ex ipsius perseveratione potest operari quo ad facilitatem dispensandi licet non quo ad validitatem electionis in. l. inter corporalia. nu. 28. de transla. epi. fo. 5.
- 1 Consensus aliquorum laicorum quando requiritur in electione ecclesiastica. in. c. cum terra. nu. 8. de elec. fo. 131.
- 7 Consensus solus sufficit quo ad substantiam matrimonij et ideo vera solennitas parentum vel dominorum consensus non sunt necessaria. in. c. cum apud. nu. 3. de sponsa. fo. 9.
- 6 Consensus si non prestatur ab illo qui debebat prestare suppletur per alium si ille irrationabiliter non prestabat. in. c. quanto. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- 2 Consensus aliquorum si requiritur in aliquo actu debet quis sequi illius consensum secus si requiritur consilium nisi consilium sapiat consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.
- 2 Consentiens an et quando debeat puniri tanquam faciens. in. c. j. nu. 3. de offi. deleg. fo. 72.
- 6 Consensus capituli non est semper necessarius in negotijs ecclesiasticis explicandis sed in his que sunt contra inter prelatum et capitulum. in. c. cum vos. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 66.
Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu an debeat precedere vel incontinenti sequi. ibi. nu. 3.
- 5 Consensus potest preitari per illum qui fuit deputatus ab illo qui habebat prestare. in. c. non potest. nu. 12. de re iudi. fo. 50.
- 6 Consentire debent omnes presides in aliquo loco nomine alicuius actus est nullus etiam uno discrepante. in. c. in singulis. nume. 5. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Consensus tacitus collegij sufficit in pertinentibus ad prelatum et collegium. in. c. noscitur. nu. 8. de his que fi. a prela. fo. 69.
Consensus capituli an presumatur intervenire in alienatione rei ecclesiastice vel in constitutione procuratoris facta per prelatum et quis habet probare consensum intervenire. ibi. nu. 9.
- 1 Consensus propinquo si requiritur in contractu non requiritur si contrahitur cum ipsis propinquis. in. c. cum in veteri. nu. 11. de elec. fo. 174.
- 7 Consensus solus perficit non tamen contractum matrimonij sed etiam alios contractus qui sunt de iure gentium. in. c. tuas. nu. 6. de sponsa. du. fo. 18.
- 7 Consensus solus non sufficit matrimonio quia consensus non potest haberi nisi mediantibus verbis aut signis. in. c. tua nos. nu. 10. de sponsa. fo. 10.
- 4 Consensus partium quod scriptura privata expletur sine iudice iudicat eis ratione pacti vel confessionis. in. c. si. nu. 7. de fide instru. fo. 114.
- 2 Consensus alicuius qui requiritur in aliquo actu non requiritur quod ille dicat auctoritatem nostram impartimur dummodo aliter appareat de consensu. in. c. quoties. nu. 1. de pac. fo. 132.
- 7 Consensus legitimus quo ad matrimonium contrahendum requiritur. et non sufficit nudus consensus nisi sit legibus qualificatus. in. c. dilectus. nu. 2. de sponsa. fo. 9.
- 6 Consensus si non prestatur sine rationabili causa habetur pro prestito. in. c. quoniam. nu. 8. de vi. et ho. cleri. fo. 5.
Consensus superveniens postquam furiosus ad sanam mentem rediit an validet contractus. ibi. nu. 4.
Consensus an sit de necessitate quod simul eodem tempore interveniat vel satis sit quod alterius consensus superveniat. ibi. nu. 5.
- 1 Consensus requisitus in actibus explicandis per universitatem non debet singulariter preitari sed collegialiter. in. c. quod propter. nu. 12. de elec. fo. 163.
- 7 Consensus solo legitime prebitur matrimonij verba tamen vel alia signa requiruntur quo ad probationem. in. c. tue fraternitati. nu. 1. de sponsa. fo. 9.
- 3 Consensus expressus an operetur plus quam tacitus vel econtra. in. c. dilecti filij. nu. 4. de foro compe. fo. 84.
- 6 Consensus si non prestatur ab illo qui habet prestare sine iusta causa adiatur superior. in. c. auaritie. nu. 6. de preben. fo. 26.
- 6 Consensus extortus per metum non presumitur ratificatus per simplicem taciturnitatem sequentis temporis. in. c. accedes. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 170.
- 7 Consensus sufficit ad essentiam matrimonij. in. c. tuas. nu. 3. 6. de sponsa. du. fo. 18.
- 2 Consensus mutuos importat neminem discrepare. in. c. scriptum. nu. 3. de elec. fo. 160.
- 2 Consensus qui requiritur ad aliquem actum si negatur iniuste a debentibus consentire iudex coget vel ipse dabit. in. c. quod dei. num. 13. de statu. mona. fo. 181.
- 3 Consensus vel arbitrium aliquorum si requiritur in aliqua re an sufficiat consensus unius maxime si non reperitur nisi unus. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 3. vt lit. pen. fo. 218.
- 5 Consentire in iudicem non censetur is qui dedit sportulas et fideiussorem de iudicio sisti. in. c. inter monasterium. nu. 6. et 9. de re iudi. fol. 73.
Consentire in iudicem an et quando quis censeatur ante lit. contestata per aliquos actus coram eo factos adeo ut amplius non possit eius preiudicium declinari. ibi. nu. 7.
- 6 Consensus aliquorum quando requiritur in aliquo actu potest prestari per superiorem si illi sine iusta causa denegent consentire. in. c. nullus. nu. 1. de iure pa. fo. 124.
- 2 Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu ille actus sine homini consensu factus an teneat. in. c. causam. nu. 6. de offi. deleg. fo. 181.
- 6 Consentiens quo casu censeatur sibi preiudicare. in. c. j. num. 4. de consi. folio. 199.
- 7 Consideratur quandoque quod decet. in. c. unico. 2. de nato ex libe. ven. fo. 26.
- 2 **Consilium** aliquorum quando est petendum in aliqua re an sit etiam sequendum. Anto. in. c. cum de tua. numero. 2. de corpo. vti. fo. 61.
- 2 Consilium superioris si fuerit adhibitum in aliquo actu censetur in illo actu eius auctoritas adhibita. in. c. dilecti filij. nu. 9. de arbi. fo. 170.
- 2 Consilium aliquando ponitur pro consensu vel auctoritate et an sufficiat petere consilium in renuntiatione beneficii. Anto. in. c. admonet. in vlti. no. de renun. fo. 23.
- 5 Consilium licet aliquo casu quis teneatur requirere et expectare non tamen tenetur illud sequi. in. c. non potest. nu. 21. de re iudi. fol. 51.
- 7 An et quando quis teneatur ex consilio. in. c. nuper. nu. 7. de sen. exco. fo. 188.
- 2 Consilium sapientis non est sequendum in sententiando si non videtur iustum iudici etiam stante statuto vel commissione quod iudex debeat ferre sententiam secundum consilium sapientis. in. c. si pro debilitatione. nume. 8. de offi. deleg. fo. 73.
- 6 Qui habet actum gerere cum consilio alterius non tenetur sequi illius consilium. in. c. j. nu. 3. et 6. de capel. mo. fo. 187.
- 2 Consilium alicuius ubi requiritur aliquo actu an necessario sit requi-

Repertorium singularium materiarum

- rendum licet requirens non astringat illud sequi de consensu. in c. cum olim. nu. 2. 7. 4. de arbi. fo. 174.
- Consilium** an et quod sapiat consensum vel econtra. ibi. nu. 5.
- 6 **Consilium** aliquorum ubi requiritur in aliquo actu si non adhibeatur actus est nullus licet quis non obligetur tale consilium sequi. in c. ad apostolicam. nu. 12. de reg. iur. fo. 161.
- 3 **Consilium** peritorum an teneatur iudex perquirere in decidentis causis. in c. vt debitus. nu. 28. de app. fo. 127.
- 1 **Consilium** aliquorum si requiritur in aliquo actu oportet quod interueniat ante actum. in c. cum in veteri. nu. 7. de elec. fo. 174.
- Consilium** si requiritur in aliquo actu et consulentes nolunt vel differunt dare consilium potest actus sine consilio expediri nisi consulentes fuerint requisiti in extremitate temporis ibi. nu. 8. 9. 13.
- Consilium** aliquorum si requiritur in aliquo casu an in decisione casus sit omnino sequendum consilium et quid de consensu et quid si fuit iudicatum per malum consilium. ibi. nu. 12.
- Consilium** debet requiri ante scrutinium et est utile iterato requirere scrutinio publicato antequam sequatur. ibi. nu. 13. fo. 175.
- 5 **Consilium** siue propositum mutare in melius sapientem decet. in c. cum cessante. nu. 6. de appel. fo. 128.
- 6 **Consilium** alicuius si requiritur in aliqua re non potest illa res expediri consilio prius non petito nisi immineret maxima necessitas et celeritas. in c. tua nos. nu. 7. 8. de eccl. ed. fo. 221.
- 6 **Consilium** an teneatur de malo consilio siue vnus siue oēs siue insolitum in c. aduersus. nu. 20. de immu. eccl. fo. 203.
- 4 **Consilium** secretum si iurauit non reuelare intelligitur de honesto. in c. ego. 11. nu. 7. de iureiur. fo. 132.
- 1 **Consilium** an sit exquirendum ab illiteratis et insipientibus. in c. ad nostram. nu. 4. de consue. fo. 94.
- 6 **Consilium** si requiritur in aliquo actu non potest fieri actus ille nisi prece dente consilio et habito responso. in c. cum vos. num. 5. de his que fi. a pre la. fo. 66.
- 6 **Consilium** alicuius si requiritur de necessitate non est illud sequendum. in c. quanto. nu. 5. de his que fi. a pre la. fo. 67.
- Consilium** capituli presumitur abbas vel prelatus habuisse et dicenti con trarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 7.
- 2 **Consilium** ponitur aliqui pro consensu. in c. admonet. nu. 5. de renu. fo. 11.
- 7 **Consultor** debet vri vocabulis proprijs. in c. nuper nobis. nu. 8. de dona. inter vi. et vxo. fo. 52.
- 2 **Consulentes** vel auxilium prestantes et qui teneantur etiam vnus pro omnibus in foro tam penitentiali quam contentioso ad omnimodam restitu tionem totius damni. in c. sicut dignum. nu. 15. de homici. fo. 49.
- 3 **Consortis** litis admittit etiam post litem contestatam et sine ma dato. in c. cum dilecti. nu. 9. de do. et contu. fo. 203.
- 1 **Consortis** eiusdem litis potest agere pro consorte sine mandato diuino do caueat de rato. et istud consortium quomodo contrabatur. in c. cum 20. nu. 9. de consti. fo. 27.
- Conspirantes** contra prelatum an prohibeantur testes contra statutum ecclesie. in c. per inquis sitionem. nu. 9. de elec. fo. 146.
- 3 **Conspiratores** habentur ac si essent capitales inimici et ideo repellun tur a testimonio licet aliquo casu admittant. in c. cum 3. et 21. nu. 20. de re iudi. fo. 77.
- 4 **Conspirantes** contra episcopum vel facientes tumultum contra aliquem qua plena plectantur. in c. si. nu. 4. de resti. fo. 94.
- 4 **Conspiratio** quid sit. in c. petito vestra. n. 2. de iureiur. fo. 162.
- 2 **Consuetudo** generalis est que seruat in vna prouincia. in c. et tuarum. nu. 3. de autho. et vsu. pal. fo. 8.
- 6 **Consuetudo** iurata vel statutum per singulos de vniuersitate potest non obstante iuramento tolli ab omnibus de ipsa vniuersitate. in c. si. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 70.
- Consuetudo** vel constitutio capituli etiam iurata disponens quod omnes de capitulo vel saltem due partes debeant consentire et aliter actus non teneat non valet. ibi. nu. 8.
- 7 **Consuetudo** an et quando tollat ius commune vel ab eo tollatur. in c. si. nu. de coga. spiri. fo. 26.
- Consuetudo** potest inhabilitare personas habiles ad contrahendum matrimonium. ibi. nu. 3.
- 6 **Consuetudo** quod possit dispensari per episcopum super duobus beneficijs conformi bus non valet. in c. extirpanda. in repe. §. qui vero. n. 4. de preb. fo. 44.
- 1 **Consuetudo** non valet vt clericus exerceat actus episcopales. in c. quan to. nu. 1. 2. de consue. fo. 95.
- Consuetudo** non facit quem capacem. ibi. nu. 2.
- 6 **Consuetudo** valet vt appelletur ad papam omisso medio ita valet circa ea que sunt accidentalia alicuius actus contra naturam et substantiam actus non valet consuetudo in c. referente. nu. 4. de preb. fo. 25.
- 3 **Consuetudo** tanti temporis de quo non sit memoria in contrarium habet vim confessionis. in c. cum nobis. nu. 4. de prescrip. fo. 33.
- 6 **Consuetudo** non inducitur ex actibus qui sunt mere facultatis. in c. ex parte astensis. nu. 7. de concess. preben. fo. 61.
- 6 **Consuetudo** non inducitur ex non vsu in his que sunt mere facultatis c. quoniam. nu. 7. de vi. et ho. cle. fo. 5.
- 3 **Consuetudo** an valeat que tollit iuramentum calumnie et an possit ipsum differre. in c. ceterum. nu. 3. 4. 9. de iur. ca. fo. 128.
- Consuetudo** etiam quod sit a. l. reprobata licet aliqua iusta causa emanare rit. ibi. nu. 9.
- 3 **Consuetudo** quod fructus non computentur in sortem vel quod missus ex primo decreto lucret fructus non valet. in c. si. §. in alijs. nu. 17. vt lite non contest. folio. 118.
- 6 **Consuetudo** quod prelati possit exercere iurisdictionalia sine consilio capitu li valet in c. nouit. nu. 5. de his que fi. a pre la. fo. 67.
- 4 **In probanda consuetudine** an sufficiat probare actus pro parte vt duo probent de vno actu alij de alio et. in c. licet ex quadam. nu. 12. de test. f. 81.
- 6 **Consuetudo** quod laici non soluant decimas non valet. in c. ad apostolicam. nu. 3. de decimis. fo. 149.
- 6 **Consuetudo** diminuens quotam decime non valet nisi a papa approbetur. in c. in aliquibus. nu. 7. de deci. fo. 154.
- 3 **Consuetudo** vt stet probatio non plene an valeat in c. si. nu. 8. de ap pel. fo. 87.
- 6 **Consuetudo** disponens illud quod ius commune videtur ei aliquid addere. in c. cum venissent. nu. 3. de insti. fo. 53.
- 1 **Confessio** non potest per dominum reuocari etiam in continentia nisi probet de er rore et idem in confessione propria. in c. scriptum. nu. 9. de elec. fo. 160.
- 2 **Confitentib** delictum sponte ex ignorantia parcendum est secus ex malitia in c. inter corporalia. nu. 26. de transla. epi. fo. 4.
- 1 **Consuetudo** per quam prelati solet dimittere prelatum sine consensu su perioris non valet. in c. cum venerabilis. nu. 1. 7. 6. de consue. fo. 98.
- Consuetudo** mala dicitur corruptela. ibi. nu. 4.
- 2 **Consuetudo** que attendenda erit in diuinis officijs et sacramentis. in c. pastoralis. nu. 9. de offic. ordi. fo. 17.
- 3 **Consuetudo** vnius loci liceat etiam clericos qui est consensu clericis et laicis. c. cum venissent. nu. 3. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- 3 **Consuetudo** fori in preparatorijs iudicijs ubi litigat. in c. si. nu. 23. de ferijs. fo. 142.
- 1 **Consuetudo** tribuit iurisdictionem non habenti. in c. ad nostram. nu. 2. de consue. fo. 94.
- 7 **Consuetudo** quod matrimonia possint contrahi in gradibus prohibitis non valet. in c. quod super. nu. 2. 4. de consan. et affi. fo. 32.
- Consuetudo** non potest habilitare inhabiles lege canonica ad contrahendum matrimonium sed bene potest habiles habilitare. ibi. nu. 4.
- Consuetudo** an valeat contra ius canonicum vel diuinum. ibi.
- Consuetudo** et statutum contra bonos mores non valent. ibi.
- Consuetudo** quod matrimonium non possit contrahi in quinto gradu te net. ibidem.
- 5 **Consuetudo** non inducitur ex actibus mere facultatis. in c. ad nostram audientiam. nu. 11. de confir. et i. vel muti. fo. 142.
- 6 **Consuetudo** cum sportule possunt peti a iudice ecclesiastico ordinario vel delegato non valet de iure canonico qui habet vnde viuat sed de iure ciuili sic. in d. c. cum ab omni. nu. 10. de vi. et ho. cle. fo. 6.
- Sportule** an possint peti a iudice ecclesiastico delegato quando non ha bet sufficiens beneficium vnde viuat. ibi. nu. 11.
- Sportulas** accipere iudex delegatus non potest nisi fuerit assessor. ibi. numero. 14.
- Sportulas** erigere an possit arbiter. ibi. nu. 16.
- 7 **Consuetudo** non requirit titulum. in c. super quibusdam. nu. 9. de verb. signi. fo. 203.
- 7 **Consuetudo** dat ordinariam iurisdictionem. in c. quoniam. nu. 4. ne pre la. vi. su. fo. 92.
- 6 **Consuetudo** an introducatur per non vsu. in c. iohannes. numero. 9. de cle. coniug. fo. 6.
- 1 **Consuetudo** quid sit. in rub. nu. 1. de consue. fo. 91.
- 6 **Consuetudo** preualet interpretationi doctorum super intellectu alicuius legis. in c. si. nu. 8. de decimis. fo. 143.
- 6 **Consuetudo** curie romane est non delegare causas matrimoniales. in c. si. nu. 11. de consan. et affi. fo. 31.
- 7 **Consuetudo** loci quo ad paternitatem et matrimonium qui sit reserua da. in c. super eo. nu. 4. de coga. spiri. fo. 26.
- Consuetudo** an valeat habilitandi vel inhabilitandi aliquos ad matri monium. ibi. nu. 5.
- Consuetudo** an possit tollere impedimentum publice honestatis. ibi. nu. 6.
- 7 **Confiteri** nemo potest alieno sacerdoti qui non potest iurdictio conscientialis prorogari nisi in casu necessitatis. in c. ois vtriusque. nu. 14. 7. 16. de peni. et remis. fo. 179.
- Confiteri** potest quis laico. item non suo sacerdoti vel illi quem habet ex iu sta causa suspectum vel alias inhabili in casu necessitatis vel qui habet sa cerdotem proprium imperitum. ibi. nu. 17.
- Confessio** penitentialis quo iure sit introducta. ibi. nu. 18.
- Confiteri** an quis teneatur pluries in anno. ibi. nu. 20.
- Confessus** semel in vno si postea reincidat in peccata et habeat propo situm confitendi et non confiteatur in aliquo modo illaqueatur. ibi. nu. 22.
- 4 **Confessio** facta ratione tormentorum vel renuntiatio facta ratione pietatis vel

Super Lectu. Banormitani.

- etis vel iracundie non preiudicat. in. c. afferte. nu. 2. de presump. fol. 115.
- 2 Consuetudo potest facere ne detur libellus sed non quod non detur alio qualis petitio super qua iudex formet sententiam. in. c. j. nu. 16. de li. obla. fo. 94.
- 4 Consuetudo introducens superflua remedia tanq̃ irrationalis nō valet. in. c. j. nu. 2. de prob. fo. 4.
- Consuetudo exigens sine causa iuramentum seu aliquid ultra plenam probationem non valet sed cum causa sic. ibid. nu. 3.
- Consuetudo facit validam probationem alias invalidam. ibid. nu. 4.
- Consuetudo valet principe etiam ignorante. nu. 5. fol. 5.
- Consuetudo rationalis derogat legi non habenti clausulam derogatoriam. ibid. nu. 6.
- Consuetudo damnata per legem ex noua causa vel ex veteri non detecta potest induci iterum. ibid. nu. 8.
- Consuetudo pactum vel lex restringens facultatem probandi ad certam speciem probationis non valet et talis consuetudo non excludit in totum aliam probationem. ibid. nu. 10. et 11.
- 1 Consuetudo vel statutum fori obseruatur in preparatorijs vbi causa vtilatur. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 19. de cons. fo. 32.
- 7 Consuetudo si extat q̃ mulier virgo benedicatur etiam si maritus alias fuerit benedictus tenet. in. c. vir autem. nu. 3. de secun. nup. fol. 54.
- 1 Consuetudo cuius temporis non extet memoria non potest reddere laicos capaces spiritualium. c. massana. nu. 4. de elec. fo. 180.
- 1 Consuetudo item statutum non valet cōtra ecclesias sed si forte ab initio valebant tunc officio iud. annullantur si veniunt contra ecclesiā, sed si grauiamen est modicum valent. in. c. j. nu. 1. de consue. fo. 91.
- Consuetudo quo ad bona patrimonialia clericorum an valeat. ibid. nu. 3.
- Consuetudo vt canonici testentur de rebus acquirendis sue prebende post eorum mortem valet. ibid. nu. 4.
- 1 Consuetudo an et quando valeat vt omni casu absentes vocentur vel nō vocentur. in. c. coram. nu. 5. de elec. fo. 157.
- 2 Consuetudo non inducitur in his que sunt mere facultatis. in. c. q̃ trāslationem. nu. 4. de off. leg. fo. 107.
- Consuetudo onerosa et contra ius non extenditur etiam ad ea que sunt eiusdem nature. ibid. nu. 5.
- Si quis iuerit ad molendinum alterius etiam per mille annos non per hoc est inducta consuetudo vt ire teneatur. ibid. nu. 4.
- 6 Consuetudo super pluralitate beneficiorum vt valeat dato q̃ de iure communi non possunt plura teneri. in. c. extirpande. in rep. §. qui vero. nu. 35. de preb. fo. 44.
- Consuetudo q̃ possint teneri pluries ecclesie parochiales non valet. idē quod possint teneri plura beneficia. simplicia siue exigant residentia siue non. ibid. nu. 39.
- 2 Consuetudo circa vnum actum contra ius extenditur ad alios actus sibi similes. in. c. dilecti filij. nu. 5. de arb. fo. 199.
- Consuetudo potest inducere vt quis possit indicare ligna vel animalia pascere in alieno territorio. ibid. nu. 7.
- 7 Consuetudo licet praua et inbonesta excusat quem a pena temporali. in. c. cum in ecclesia. nu. 1. de simo. fo. 78.
- 2 Consuetudo q̃ clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesie valet. in. c. cum tibi. nu. 2. de ver. sig. fo. 187.
- Consuetudo diuturna licet minus iusta prestat probabilem causam dubitandi. in. c. cum causam. nu. 3. de elec. fo. 144.
- Consuetudo mala est radicitus extirpanda et non tollit ius. ibid. nu. 4.
- Consuetudo non potest habilitare prius inhabilem. ibid. nu. 5.
- Consuetudo potest inducere vt possessio transferatur absq̃ aliqua traditione. in. c. ex literis. nu. 3. et 16. de consue. fo. 92.
- Consuetudo romane curie non extenditur ad alios. in. ca. bone memorie el. j. nu. 12. de postu. prelat. fol. 112.
- 1 Consuetudo aliarū ciuitatum est attendenda si in propria ciuitate non est dummodo sit rationalis. in. c. cum olim. nu. 4. et 7. de consue. fo. 97.
- 7 Consuetudo si est q̃ in matrimonio contrahendo tradat annulus cum certa solennitate si probat annulli traditio cū illa solennitate probat et matrimonium esse contractum. in. c. tue nobis. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- 1 Consuetudinis rationalis transgressor punitur sicut transgressor legis. in. c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fo. 101.
- 6 Consuetudo an valeat q̃ canonica portio debita episcopo vel ecclesie parochiali sit intra quartam partem vel ultra dimidiam vel q̃ nihil debeat. in. c. certificari. nu. 4. et 6. de sepul. fo. 136.
- Consuetudo ad eius essentiam non requirit titulum. prescriptio vero sic. ibid. nu. 5.
- 1 Consuetudo contra ius naturale cuius transgressio est peccatum nō valet. in. c. si. nu. 1. de consue. fo. 103.
- Consuetudo non excusat in peccatis quo ad deum. ibid. nu. 3.
- Consuetudo contra decem precepta non valet nisi ratio suadeat statutū q̃ pro homicidio ponatur pena pecuniaria an valeat. ibid. nu. 3.
- Consuetudo rationalis vel irrationalis quomodo cognoscatur. ibid. nu. 5. fo. 104.
- Consuetudo inducitur ab habente potestatem legis condende et quomodo procedit in iuris ecclesiasticis. ibid. nu. 8. fo. 105.

- Consuetudo cōtra canones valet sed statutū nō et que est ratio. ib. n. 6.
- Consuetudo inducitur ex scientia non per errorem. ibid. nu. 12.
- Consuetudo inducitur etiam ignorante illo qui habet potestatem iura condere. ibid. nu. 13.
- Consuetudo inducitur illorum que possunt alias prescribi. ibid. in. d. c. si. nu. 15. de consue. fo. 160.
- Consuetudo ad hoc vt valeat non requiritur q̃ sit obtenta in contradictorio iudicio. ibid. nu. 16.
- Consuetudo ex quet vicibus introducitur. ibid. nu. 17.
- Consuetudo ad hoc vt sit valida an requiratur q̃ ea vtatur maior pars populi. ibid. nu. 18.
- Consuetudo vtrum tollatur per vnicū actum. ibid. nu. 19.
- Consuetudo si habet id quod habet lex an sublata lege sit sublata consuetudo. ibid. nu. 21.
- Consuetudo contra legem diuinam vel naturalem non valet et quid cōtra leges. ibid. nu. 22.
- Consuetudo semel reprobatā an possit amplius induci. ibid. nu. 24.
- Consuetudo an tollatur per legem sequentem. ibid.
- Requisita ad consuetudinem inducendam. ibid. nu. 7.
- 1 Consuetudo in dubio et in vno casu an intelligatur de prescripta. in. c. cum mana. nu. 4. de elec. fo. 171.
- 6 Consuetudo imitatur ius quia succedit vbi deficit ius. item interpretat ius et derogat iuri. in. c. de vxore. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Consuetudo per quam tolluntur substantialia actus non valet. in. c. cum terra. nu. 1. de elec. fo. 131.
- Consuetudo multam non potest inducere. ibid. nu. 2.
- 1 Consuetudo q̃ abbas vnus monasterij eligatur de alio monasterio valet. in. c. cum dilectus. nu. 1. de consue. fo. 99.
- Consuetudo tribuit intellectum legi cui est standum licet non sit bonus. ibid. nu. 7.
- 6 Consuetudo q̃ clericus absens causa studij etiā non petita venia lucratur fructus sui beneficij valet nisi ex hoc sequatur magnum incommodum ecclesie. in. c. tue fraternitatis. n. 4. de cle. non resi. fo. 21.
- Consuetudo vt introducatur quantum tempus requiratur tam de iure canonico quam civili. in. c. si. n. 11. de consue. fo. 105.
- De similibus ad similia proceditur in consuetudinem aliquando secus. ibid. nu. 12.
- 6 Consuetudo in maleficijs inducitur ex duabus vicibus. in. ca. monasteria. nu. 5. de vi. et ho. cle. fo. 5.
- 1 Consuetudo q̃ credatur libris mercatorum in magna quantitate an valeat. in. c. bone memorie. el. j. nu. 20. de postu. prelat. fol. 115.
- 7 Consuetudo de lucranda dote et donatione propter nuptias valet. in. ca. donatio. nu. 5. de dona. inter vi. et vxor. fo. 53.
- 2 Consuetudo vt quis possit ad libitum eligere confessorem cui confiteatur non valet. in. c. conquerente. nu. 5. de off. ord. fo. 121.
- 2 Consuetudo alicuius loci quomodo probetur. Anto. in. c. si. nu. 5. et 8. de off. arch. fo. 168.
- Consuetudo vnus loci an et quando extendatur ad alia loca: et que requiruntur in tali extensione et circa que fiat: vide plene in materia extensionis consuetudinis circa spiritualia. Anto. de But. in. d. c. si. numer. 9. eodem tit. fo. eod.
- 3 Consuetudo trāsferit possessionem in alium citra aliquem actum corporalem. in. c. cum venissent. nu. 14. de rest. spo. fo. 174.
- Consuetudo onerosa non extenditur de loco ad locum neq̃ de persona in personam. in. c. cum inter vniuersas. nu. 5. de elec. fo. 134.
- Consuetudo inferens preiudicium ecclesie non valet etiam iurata. ibid. numero 9.
- 1 Consuetudo per quam quis inducitur ad peccandum vel ad sua bona dissipandum non valet. in. ca. ex parte. nu. 3. de consue. fo. 102.
- Consuetudo talis q̃ canonici absentes percipiant fructus beneficij valet. in. c. cum omnes. nu. 7. et nu. 10. de cons. fo. 21.
- 1 Consuetudo non valet per quam vitiatur sententia ecclesiastice censure. in. c. cum inter. nu. 2. de consue. fo. 97.
- Consuetudo valet in interpretatione indulgentiarum legis priuilegij et statuti. in. c. q̃ dilecto. nu. 3. de consan. et affi. fo. 32.
- Consuetudo potest inhabilitare habiles ad matrimonium. ibid. nu. 4.
- Consuetudinis omisio siue defectus non vitiat matrimonium. in. c. j. n. 5. de spon. fo. 2.
- Consuetudo leges et statuta an possint aliquid disponere circa matrimonium et aliquam penam imponere. ibid. n. 7.
- Consuetudo si est diuersa in loco viri et mulieris. que sit seruanda. ibid. numero 10.
- Consuetudo et statutū circa dotes que sit seruanda: an loci viri et vxoris. ibid. nu. 11.
- 6 Consuetudo vel statutum disponens id quod ius commune an censeatur sublata si tollatur ius commune. in. c. cum esset. nu. 2. de testa. fo. 4.
- Consuetudo generalis ecclesie obligat sicut preceptum. ibid. n. 6.
- Consuetudo iam in esse deducta non tollitur si contra eam bis vel semel aliquid intentetur. c. auditis. nu. 11. de presc. fo. 34.
- 2 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non quando habet

Repertorium singularium materiarum

- diuersas partes. in. c. preterea. el. ij. nu. 1. de transac. fo. 137.
 Confessio illorum de capitulo preiudicat ecclesie. ibi. nu. 2.
 3 Consuetudo inducit ex usu nec ad eam inducendam requiritur causa vel
 titulus quia loco ipsorum est usus. in. c. cum ecclesia. nu. 45. de cau. poss. 7
 prop. fo. 156.
 Consuetudo inducta ad instar prescriptionis puta contra certam perso-
 nam requirit necessario titulum. ibi.
 6 Consuetudo romane ecclesie non est de necessitate obseruanda in alijs re-
 gionibus. in. c. consilium. nu. 1. de obser. seu. fo. 218.
 7 Consuetudo circa nuptialem benedictionem. in. c. consultationi. nu. 2. de
 spon. fo. 10.
 1 Consuetudo potest tribuere plenum ius electo circa confirmationem q
 recipit limitationem. in. c. nihil. nu. 10. de ele. fo. 167.
 7 Consuetudo in penis seruanda est. in. c. j. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
 1 Consuetudo vt beneficiatus pluribus beneficijs possit disponere de fru-
 ctibus ad libitum sue voluntatis non valet. in. c. dudum. el. ij. num. 36. de
 elec. fo. 178.
 6 Consuetudo disponens id quod ius commune quid operetur. in. repe. c.
 cum esset. nu. 1. de test. fo. 114.
 Consuetudo contra vniuersum statum ecclesie 7 contra legem diuinam
 non valet. ibi. nu. 2.
 Consuetudo exigens superfluas probationes non valet: exigens vero vt
 minus sufficienti probationi adhibeatur fides valet. ibi. nu. 3.
 1 Consuetum q est apponi habetur pro appposito. in. ca. cum 22. nu. 5. de
 const. fo. 26.
 Consuetudo q appelletur ad parem vel ad minorem vel de vicario ad
 episcopum an valeat. in. c. exposuit nobis. nu. 5. de dila. fo. 25.
 7 Consuetudo romane ecclesie in quibus casibus sit ab omnibus seruand
 da. in. c. si. de reg. iur. fo. 208.
 1 Consuetudo etiam cuius temporis non extet memoria non potest red-
 dere laicum capacem iuris spiritualis. in. c. sacrosancta. nu. 2. de ele. f. 173.
 5 Consuetudo laicorum rationalis vel statutum an astringat ecclesias.
 in. c. cum causa. nu. 3. de re iud. fo. 54.
 7 Constitutio non valet vt quando res non potest aliter apparere accus-
 sans 7 accusatus pugnent 7 qui succumbit habeatur pro conuicto. in. c.
 henricus. nu. 1. de cle. pug. in duel. fo. 115.
 6 Consuetudo q quis possit per alium seruire beneficijs curatis vel no an
 7 quo casu valeat. in. c. quia nonnulli. nu. 7. de cle. res. fo. 18.
 6 Consuetudo non valet q quis possit seruire beneficio curato per substi-
 tutum neq q possit ad longum tempus aliquem substituere. in. c. extir-
 pande. in. repe. s. qui vero. nu. 46. 7 nu. 12. ver. ex predictis. 7 nu. 2. de pr
 bend. fo. 45.
 6 Consuetudo q ignobiles non admittuntur in canonicos no valet quia
 apud decem non est acceptio personarum. in. ca. venerabilis. nu. 4. 7. 6. de
 preben. fo. 48.
 Consuetudo rationalis valet contra canones: statutum vero non. ibi.
 6 Consuetudo patrie potest dare potestatem consiendi instrumenta ali-
 cui que valeant 7 teneant. in. c. sicut te. nu. 15. ne cler. vel mona. fo. 340.
 9 Consuetudo non inducitur per actus mere facultatis. in. ca. abbate. nu.
 19. de verb. sig. fo. 186.
 Consuetudo non requiritur quod sit obtenta in contradictorio iudicio.
 ibi. nu. 13.
 8 Consuetudo delinquendi aggrauat delictum licet in se esset minus pu-
 nibile. in. c. i. nu. 1. de cle. percu. fo. 123.
 5 Consuetudo si est rationalis tollit ius publicum etiam q non inter-
 ueniat consensus pape. in. c. cum ex officio. nu. 13. de prescri. fo. 37.
 Illud q debetur ratione consuetudinis potest contraria consuetudine
 tolli licet si aliter deberetur non posset tolli consuetudine. ibi. nu. 17.
 6 Consuetudo q a vicario episcopo appelletur ad episcopum non valet
 quia censetur eadem persona 7 appellatio requirit maiorem persona-
 rum. in. c. si. nu. 4. de preca. fo. 78.
 6 Consuetudo semel reprobata an possit iterum indici. in. c. lateranensi. n.
 1. de preb. fo. 46.
 6 Consuetudo non valet q decime non debeantur. in. c. si. nu. 5. de paroch.
 fo. 142.
 Consuetudo in fauorem ecclesie inducitur per actus qui sunt mere volu-
 tatis etiam per laicos. in. c. ad apostolicam. nu. 4. de simo. fol. 81.
 1 Consuetudo q electio ecclesiastica non confirmetur per superiorem no
 valet. in. c. postq. nu. 3. de elec. fo. 119.
 2 Consuetudo q delinquens non remittatur ad locum vbi deliquit quo
 casu valet. in. c. si. nu. 23. de fo. compe. fo. 85.
 6 Consuetudo q clericus possit testari de bonis ecclesie no valet nisi quo
 ad mobilia 7 modica. in. c. cum in officijs. nu. 5. de test. fo. 114.
 Consuetudo q clericus possit testari de fructibus percipiendis anno. se-
 quenti post eius mortem valet quia preiudicat successor in beneficio no
 autem ecclesie. ibi.
 4 Consuetudo potest dare alicui potestatem tabellionatus 7 iudex ex con-
 suetudine potest scribere acta cause. in. c. cum dilectus. num. 2. de fide iur.
 fo. 102.
 Consuetudo valet vt credatur instrumento sine testium subscriptione.
 ibi. nu. 6. fo. 105.
 3 Consuetudo laicorum non ligat clericos. in. c. quod clericis. nu. 2. de o.
 compe. fol. 68.
 Consuetudo 7 iura fori an seruentur in reconuentionibus vbi sit recon-
 uentio an prioris fori. ibi. nu. 14.
 3 Consuetudo inducitur ex tribus actibus. in. ca. cum ecclesiam. nu. 4. de
 cau. poss. 7 prop. fo. 155.
 6 Consuetudo valet q in simplicibus beneficijs non sit opus residere. in
 c. cum iam dudum. nu. 8. de preb. fo. 29.
 6 Consuetudo non inducitur ex facto minoris partis ciuitatis. in. c. ex par-
 te. nu. 7. de censu. fo. 203.
 6 Consuetudo an possit minuere vel agere solemnitates requisitas in alie-
 natione rerum ecclesie. in. c. nulli. nu. 6. de reb. eccl. alie. fo. 74.
 6 Consuetudo vt electores eligant vnum certum non valet. papa vero po-
 test hoc facere vt eligatur vnus certus. in. c. ex ore sedentis. nu. 3. de his
 que fi. a ma. par. ca. fol. 72.
 3 Consuetudo fori seruatur in iudiciorum preparatorijs vbicausa agitur.
 in. c. venerabilis. nu. 12. de iud. fo. 44.
 7 Consuetudo vnius loci necessario non est seruanda in alio loco nisi red-
 eatur ad ius commune. in. c. cum inibitio. num. 2. de clandest. desponsa.
 fo. 17.
 1 Consuetudo generalis an debeat extendi ad loca particularia. in. c. cum
 ecclesia. nu. 6. de elec. fo. 151.
 Consuetudo preferitur iuri communi etiam in prouisione beneficiorum.
 ibi. nu. 10.
 Consuetudo loci an valeat super dotis restitutione quando maritus ver-
 git ad inopiam. in. ca. per vestras. nu. 13. de dona. inter vi. 7 vro. fo. 50.
 4 Consuetudo impediens productionem testium fiendam per reum. in. c.
 series. nu. 6. de testi. fol. 59.
 6 Consuetudo tolerans simoniam vel inducens est nulla. in. c. non satis. n.
 5. de simo. fol. 78.
 7 Consuetudo non valet q vxor non teneatur sequi virum. in. ca. j. nu. 3. de
 coniug. lepro. fo. 24.
 7 Consuetudo non inducitur per actus qui sunt mere facultatis nisi fauo-
 re ecclesie. in. c. suam nobis. nu. 5. 7. 8. de simo. fol. 84.
 Consuetudo inducit si omnes de vniuersitate aliquid faciebant 7 vnus
 faceret qui postea tali obseruatione desistens fuit ab alijs redargutus ne
 faceret qui postea obseruauit aliorum mores nam hoc casu apparet de
 consensu populi volentis consuetudinem inducere. ibi. nu. 6.
 Consuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandum in casu licito in-
 ducitur spatio. r. annorum 7 tribuit actionem volenti vigore dicte cosue-
 tudinis aliquid petere. ibi. nu. 9.
 Consuetudinem inducit continuata prestatio ad aliqd tps. de quo in. c.
 suam nobis. de simo. priori. relata ad certam obligationem. ibi. nu. 7.
 2 Consuetudo de licitis facit illicita. Ant. in. c. de eo. nu. 2. de tempo. ordi.
 folio. 36.
 Consuetudo q in beneficijs simplicibus quis no cogat residere quo ca-
 su valeat. in. c. extripande. in. repeti. s. si vero. nu. 3. de preben. fo. 43.
 3 Consuetudo non inducitur per non usum. in. c. cum sit generale. nu. 15. de
 foro compe. folio. 66.
 2 Consuetudo aliquando tolerat ea que sunt contra ius. Ant. in. c. sane. nu.
 1. de tempo. ordi. fo. 35.
 3 Consuetudo potest ampliare 7 interpretari ius diuinum. in. c. quoniam.
 nu. 1. de ferijs. fo. 138.
 Consuetudo romane ecclesie non est necessario seruanda nisi quo ad ar-
 ticulos fidei nisi mandet quod debeat seruari. ibi. nu. 6.
 3 Consuetudo q liceat mercari diebus festis non excusat a peccato. in. c. j.
 nu. 5. de ferijs. fo. 138.
 4 Consuetudo non est simoniaca hoc dictans 7 quare aliud in statuto. 7 al-
 liud in consuetudine. in. c. cum. 22. nu. 25. de consti. fo. 28.
 Consuetudo generalis attenditur 7 allegatur ad decisionem cause ver-
 tentis in loco particulari. in. c. in genesi. nu. 9. de elec. fo. 79.
 3 Consuetudo transfert possessionem. in. c. cum super. nu. 17. de cau. pos. 7
 7 proprie. fo. 157.
 3 Consuetudo loci attenditur vbi litigatur in preparatorijs iudiciorum.
 in. c. licet ex suscepto. nu. 14. de fo. compe. fo. 65.
 5 Consuetudo contra substantialia appellationis non valet puta qd non
 appelletur ad superiorem sed ad equalem vel inferiorem. in. rubi. nu. 2.
 de appella. fo. 86.
 3 Consuetudo dat iurisdictionem etiam pzinato. in. c. cum contingat. nu. 5.
 7. 9. de fo. compe. fo. 76.
 4 **Constitutionis** alicuius transgressores non incurrunt
 penam si finis ad quem tendit consti-
 tutio non violatur. in. c. quoniam. nu. 6. de proba. fo. 27.
 4 Constitutio episcopi si est q aliqua res non possit vendi sine licentia: si
 at alienatio q presumatur licentia episcopi. in. c. nonne bene. num. 2. de
 presump. fo. 116.
 2 Constitutio declaratoria trahitur ad preterita. Ant. in. c. nimis. nu. 1. de
 fil. presby. fo. 57.
 7 Constitutio sequens de episcopis non extenditur ad alios clericos nisi
 per

Super Lectu. **Sanormitani.**

- per extensionem legislatoris. in. c. in eos. nu. 1. de here. fo. 100.
- 6 Constitutio siue regula alicuius religionis an et quando obliget transgre-
dientem ad peccatum mortale. in. c. clerici. nu. 1. de vi. et bone. cle. fo. 8.
- 6 Constitutio non ligat actus ante factos licet habeant tractus successi-
uos. in. c. cum apostolica. nu. 11. de his que fiunt a prela. fo. 69.
- 6 Constitutio penalis ligat non solum venientem contraverba ipsius sed
etiam contra mentem. in. c. ad nostram. nu. 2. de empt. et vend. fo. 84.
- 7 Constitutio et statutum non trabuntur ad preterita. in. c. non debet. nu.
14. de consang. et affi. fo. 34.
- 7 Constitutio penalis an debeat extendi. in. c. ex tenore. nu. 6. qui filij sint
leg. fo. 44.
- 6 Constitutio pape non extenditur ad illos qui habent contrariam consue-
tudinem. in. c. j. nu. 7. de baptis. fo. 214.
- 7 Constitutio antiqui iuris declaratoria apponendo nouam penam respe-
ctu pene non extenditur ad preterita sed ad futura tantum. in. c. j. num. 2.
ne prela. vi. suas. fo. 92.
- 9 Constitutio penalis non extenditur ad casum non habentem omnimo-
dam rationem. in. c. deus qui. nu. 4. de vi. et bone. cle. fol. 6.
- 6 Constitutio iuris antiqui declaratoria extenditur ad preterita. in. c. aqua.
nu. 7. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.
- 6 Constitutio dudum certo modo intellecta non debet de nouo aliter in-
telligi. in. c. dilectus filius. nu. 4. de concess. preb. fo. 62.
- 5 Constitutio antiqui iuris declaratoria extenditur ad preterita. in. c. pa-
storalis. §. verum. nu. 4. de app. fo. 120.
- Constitutio penalis concernens exercitium persone vel bona non exten-
ditur extra territorium. ibi. nu. 20. fo. 125.
- 7 Constitutio antiqui iuris declaratoria addens penam dicitur noua respe-
ctu pene adeo quod non trahitur ad preterita. in. c. qm. nu. 3. de simo. fo. 89.
- 6 Constitutio edita in consilio generali an attendat sub nomine pape an
sub nomine ipsius concilij. in. c. consensus. nu. 1. de reb. eccl. alie. fo. 74.
- 3 Constitutio specialiter loquens derogat generali. in. c. j. nu. 7. de iur. cal. fo. 23.
- 5 Constitutio generalis non extenditur ad ea ad que specialiter est prouis-
sum. in. c. vt debitus. nu. 13. et 25. de app. fo. 126. et seq.
- 6 Constitutio penalis edita in fauorem vnius non ligat contra facientem
cum consensu illius in cuius fauorem est edita. in. c. j. nu. 7. de loc. fo. 86.
- 6 Constitutiones laicorum collectantes ecclesias sunt ipso iure nulle nec
ullo tempore conualescunt etiam facte propter necessitatem laicorum. in.
c. aduersus. nu. 2. et 7. de immu. eccl. fo. 229.
- 7 Constitutio odiosa debet in dubio intelligi vt sint potius ferende sente-
tie quam late. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fol. 81.
- Constitutio quibus modis sumat et vnde dicat. in. rub. n. 1. de consti. fo. 14.
- Constitutio si est lata contra certam personam licet per verba genera-
lia potest ab illa appellari per illam personam lesam contra quam est lata. ibi. n. 2.
- 7 Constitutio pape ligat incotinenti quod est publicata in curia romana nec
requiritur quod publicetur alibi. in. c. nouerit. nu. 3. de sen. excom. fo. 95.
- 1 Constitutio que continet consilium et non preceptum et quando liget ho-
mines contravenientes ad peccatum. in. c. j. n. 4. de consti. fo. 15.
- 6 Constitutio imperatoris contra ius naturale emanata sine causa in nul-
lo foro est seruanda. in. c. quia plerique. nu. 37. de immu. eccl. fo. 214.
- 1 Constitutione sublata vel cassata an et quando cassentur effectus per prius
editi. in. c. que in ecclesiarum. nu. 3. de consti. fo. 23.
- 1 Constitutio noua an et quando reguletur secundum c. quia nonnulli. nu.
12. de rescrip. fo. 90.
- 3 Constitutio laicorum generalis licet non tendat contra libertatem eccle-
siasticam tamen non extenditur ad ecclesias siue earum bona. in. c. eccle-
sia sancte marie. el. j. nu. 3. vt li. pend. fo. 217.
- 7 Constitutio non continens iniquitatem et facta ab habente potestatem
an sit obseruanda in foro anime. in. c. tua nos. nu. 12. de vsu. fo. 127.
- 1 Constitutio penalis vbi est eadem ratio et omnimoda similitudo exten-
ditur. in. proe. greg. nu. 14. fo. 7.
- 6 Constitutio odiosa prouidens contra episcopum non extenditur ad
alios sacerdotes. in. ca. referente. nu. 3. de preb. fo. 25.
- 6 Constitutio, lex, siue statutum potest in eodem facto etiam inseparabili
aliquem ligare vel aliquem non. in. c. extirpare. in. repe. §. qui vero. nu. 57.
de preb. fo. 46.
- 6 Constitutio vel statutum ex identitate rationis extenditur sed non pena
ipsorum quia pena non debet excedere casum proprium. in. c. j. num. 14.
de loc. fo. 86.
- 7 Constitutio secunda non tollit primam nisi in ea expresse caueatur vel
sit penitus contraria prime. idem dic in statutis. in. c. ex parte. el. iij. nu. 1.
de ver. signi. fo. 205.
- Constitutio secunda continens idem quod prima non tollit eam sed ope-
ratur nouam formam agendi. ibi. nu. 5.
- 1 Constitutio siue edictum ligat dummodo solenniter id est publice pro-
mulgetur. in. ca. j. nu. 9. de postu. prela. fo. 107.
- Constitutio siue lex siue statutum solenniter edita vel edictum ligant lis-
cet non promulgetur. ibi. nu. 10.
- Constitutio ligat scientem non expectato cursu duorum mensium. ibi.
nu. 11. fo. 103.
- 1 Constitutio canonis ligat omnem creaturam. in. c. canonum. num. 2. de
consti. fol. 15.
- 7 Constitutio an ad preterita trabatur. in. c. tuas. numer. 4. de spons. duo.
folio 18.
- 4 **Consumptio** et ratio in quibus locis inducant suspicio-
nem. in. c. inter dilectos. nu. 12. de fid. instru.
fo. 103.
- 3 **Contractus** an sit vsurarius cuius iudicis est cognitio se-
cularis an ecclesiastici. in. c. cum sit genera-
le. nu. 37. de fo. compe. fo. 66.
- 6 Contractus factus sine certa solennitate alias requisita valet si fuerit iu-
ratus. in. c. ad apostolicam. nu. 2. de reg. fo. 161.
- 6 Contractus factus metu valet licet possit rescindi. in. c. cum dilecti. nu. 6.
de emp. et vend. fol. 83.
- Contractus si est nullus ratione doli tamen deceptus potest stare illi con-
tractui si vult. ad petitionem autem dolosi si non rescinditur nisi contra-
ctus sit a iure prohibitus. ibi. nu. 8.
- 9 Contractus emptionis presumitur vsurarius si fuit appositum pactum
de reuendendo soluta maiori quantitate quam fuerit empti licet fructus me-
dijs temporis computentur in sortem. in. c. illo vos. nu. 1. de pig. fo. 93.
- Contractus resolutio potest conferri in voluntatem vnius ex contrahen-
tibus. substantialia vero contractus non possunt conferri in voluntatem
partium. ibi. nu. 2.
- Contractum simulatum allegare potest heres defuncti licet defunctus
tempore vite sue tacuerit. ibi. nu. 3.
- Contractum simulatum facilius presumitur contra vsurarium quam contra
alium. ibi. nu. 5.
- Contractus vsurarius quando presumatur ex eo quod emptor rem per se
emptam statim locauit venditori constituta certa pensione. ibi. nu. 5.
- 6 Contractus facti in ecclesia valent quando expediuntur per iudicem se-
cularem per viam voluntarie iurisdictionis. secus si contentiose. in. c. cum
ecclesia. nu. 6. de immu. eccl. et cen. fo. 226.
- Contractus et gesta spectantia ad voluntariam iurisdictionem possunt
fieri diebus feriatis. ibi.
- 6 Contractus sensualis transfert vtrumque dominium in accipientem. secus
emphyteoticus. in. c. constitutus. nu. 20. de reli. domi. fol. 186.
- Contractus qui ex verbis potest trahi ad diuersas species contractus il-
lius speciei creditur esse que conuenit nature ipsius. ibi. nu. 22.
- 5 Contrahere si quis impediatur ob aliquod obstaculum et tamen contra-
xerit contractus valebit remoto obstaculo. in. c. cum ex officio. nu. 36. de
preb. fo. 38.
- 5 Contractus possunt fieri in ecclesia licet contrahentes peccent. in. c. qua
fronte. nu. 2. de appel. fo. 101.
- 4 Contractus de iure civili nullus an per iuramentum validetur. in. c. cum
contingat. nu. 8. de iureiur. fo. 156.
- Contractus an statim rescindatur petita absolutione a iuramento vali-
dante contractum nullum. ibi. nu. 9. fo. 157.
- 3 Contractus quo ad solennitates regulatur secundum statuta loci vbi
celebratur licet alibi sit destinata solutio nam tunc ibi videtur contrariis
se quo ad exactionem sed quid si in alio loco est confectum instrumentum.
in. c. si. nu. 30. et 31. de fo. compe. fo. 91.
- 5 Contractus initus ecclesie potest firmari ex pene appositione. in. c. ij. nu.
3. et 5. de precar. fo. 78.
- Contractus si non tenet an valeat appositio pene. ibi. nu. 4.
- 3 Contrahens cum aliquo in loco domicilij et postea illud mutat coram quo
iudice potest conueniri. in. c. proposuisti. nu. 8. de fo. compe. fo. 87.
- Contrahens cum aliquo constituto in dignitate ea cessante coram quo
iudice conueniet an coram illo qui erat tpe dignitatis an coram alio. ibi.
- 6 Contractus censetur initus finem consuetudinem loci et quod habet consuetu-
do videtur appositum in contractu. in. c. j. nu. 2. de precar. fo. 78.
- 7 Contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non est expressa sed tacite
aliqua conditio intelligitur. in. c. preterea. nu. 1. de spons. fo. 2.
- 4 Contradicere quis sibi dicatur. quis variare. et quis vacillare. in. ca. pre-
terea. nu. 13. de testi. cog. fo. 93.
- 5 In bone fidei contractibus non veniunt ea de quibus cogitatum non fuit
nisi comprehendantur ex natura actionis. in. c. cum venerabilis. nu. 20.
et 21. de excep. fol. 10.
- 7 Contractus matrimonij secundum viuentem prima vxore non impedit ma-
trimonium cum eadem mortua prima si eam non cognouit viuentem pri-
ma. in. c. j. num. 4. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 6 Contractus emphyteoticus et censualis in quibus differant. in. c. consti-
tutus. nu. 20. de relig. domib. fol. 186.
- 6 Contrahere vel confiteri quis potest in testamento suo. in. ca. cum dile-
ctus. nu. 4. de success. ab intest. fo. 131.
- 3 Contractus facti de nocte valent. in. c. quoniam. nu. 4. de fer. fo. 158.
- 6 Contractus initus per capitulum de rebus ecclesie vel episcopatus sede
vacante non valeat. in. c. j. num. 8. ne sede vacan. fo. 64.
- 3 Contractus factus ab ecclesia pastore vacante est nullus nisi sit actus
in eius fauorem. in. c. causam que. el. j. num. 11. de iud. fo. 25.
- 7 Contractus qui consensu contrahuntur contrario consensu dissoluantur
nisi illi contractus transfuerint in sacramenta spiritualia vt matrimonium

Repertorium singularium materiarum

- et similia. in. c. j. nu. 2. de reg. iu. fo. 206.
- 8 Contractus simulatus non firmatur iuramento. in. c. ad nostram. nu. 5. de emp. et ven. fo. 84.
- 3 Contractus innominati non habent locum in spiritualibus. in. c. cū in ter. R. nu. 13. de elec. fo. 133.
- 6 Contractus inuitus cum ecclesia non potest per partem que cum ea co traxit retractari sed ipsa ecclesia potest approbare vel improbare quia de eius favore agitur. in. c. diuersis. nu. 5. de cle. confug. fo. 15.
- 4 Contrahens non potest allegare debitorem suspectum propter pauper tatem precedentem contractum. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 6. de iureiu. fo. 152.
- 3 Contractus inuitus sub nomine dignitatis non alteratur per interuentū successoris. in. c. h. nu. 57. de ord. cog. fo. 148.
- 6 Contrahens cum ecclesia vel ei mutans habet obligatam ecclesiam si probauerit verum esse in eius utilitatem ita q̄ verisimiliter fecisset de p prio si potuisset alias secus puta quando est expensum in pompas vel picturas. in. c. quod quibusdam. nu. 9. de fideiuss. fo. 98.
- 7 Contrahens successiue cum duobus per verba de presenti tenetur adhe rere prime. si autem primo contraxit per verbum de futuro et secundo p verba de presenti debet adherere secunde. in. c. j. n. 1. de spon. du. fo. 17.
- 3 Contractus facti ab excommunicato etiam in eius fauorem valent licet aliqui teneant. in. c. veritatis. nu. 35. de do. et contu. fo. 28.
- 6 Contrahens cum ecclesia ad hoc vt possit agere cōtra eam non habet probare pecuniam versam in utilitatem ecclesie nisi in mutuo in casu in quo pro eius restitutione oporteret distrabere immobilia ecclesie. in. c. j. nu. 9. de deposti. fo. 81.
- 1 Contractus innominati habent duplicem modum agendi ex parte obs eruantis vel agere vt pars obseruet vel repetere quod dedit. in. c. cum in ter. R. nu. 11. de elec. fo. 133.
- 7 Contractus iuratus contra votum non tenet. in. c. rursus. nu. 3. qui cleri. vel vo. fo. 21.
- 6 Contractus nullus potest de nouo peti annullari quatenus de facto p cessit et sustinetur libellus quo petitur talis alienatio. in. c. si quis. nu. 5. de reb. ecc. alie. fo. 75.
- 7 Contractus inuitus cum excoicato. in. c. si vere. nu. 8. de sen. excom. f. 190.
- Contractus prohibitus sub certa pena si fiat valet sed pena committit tur. ibid.
- Contemptus** si postea cōsentit non augeat numerū. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 10. de cle. fo. 181.
- 1 Contemptus non potest allegari per alium q̄ per ipsum contemptum. in. c. in genesi. nu. 10. de ele. fo. 180.
- Contemptus si postea consentit an et quō augeat numerum. ibi. nu. 11.
- 1 Contemptus vnus facit q̄ cassetur electio ab omnibus facta non tamē est ipso iure nulla. in. c. bone memorie. el. h. nu. 1. 4. 8. de ele. fol. 156.
- Contemptus vnus plus operatur q̄ contradictio plurium. ibi. n. 7.
- Contradictio** non obstat q̄ contradicens non habet iustam causam. in. c. si n. 5. de fer. fo. 141.
- 6 Contradicens actibus qui geruntur in vniuersitate quibus casibus tes neatur appellare et quos effectus operetur talis appellatio. in. ca. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- 2 Contradictio vel protestatio nullitatis non habet impedire iudicium nisi sequatur appellatio. in. c. cum olim abbas. nu. 3. de off. deleg. fo. 97.
- 4 Contradicens alicui contractui celebrando a capitulo auditur postea a superiore sine appellatione et litis contestatione. in. c. cum olim. num. 10. de rest. fo. 67.
- 6 Contrarius sensus dicitur subanditus et extraneus non autem expres sus. in. c. cum apostolica. nu. 8. de his que fiunt a prelat. fo. 68.
- Contritio** peccatoris potest esse tanta q̄ absolueret absque penitentia exteriori. in. c. deus qui. nu. 2. de penit. et remiss. fo. 174.
- 7 Contritio consentis posset esse adeo magna vt ille qui cōfiteatur posset mereri absolutionem citra aliam penitentiam sacerdotis. in. ca. j. nu. 1. de his qui fi. occi. fo. 106.
- Contumax** non mulctatur incontinenti sed debet in ipsa multa imponenda de nouo citari. in. c. veniens. nu. 10. de accu. fo. 62.
- 3 Contumacia actoris est maior q̄ contumacia rei. in. c. causam. nu. 15. de do. et contu. fol. 197.
- 2 Contumax probat per iuramentum legitimam causam contumacie. in. c. ex literis. nu. 5. 8. 14. de rest. in. integ. fo. 158.
- 5 Contra contumacem quomodo proceditur remissiuē. in. c. per tuas. nu. 4. de app. fo. 125.
- 5 Contumax non condemnatur in expensis ex contumacia quando fuit p cessum contra absentem. in. c. nicolao. nu. 8. de app. fo. 133.
- 5 Contumacia procuratoris ante litem contestatam nocet domino q̄ ipse debet reficere expensas post litem vero contestatam nocet ipsi. in. c. sepe contingit. nu. 2. de app. fo. 112.
- Contumax vel in citatione hominis vel incitatione iuris potest se excu sare ex aliqua legitima causa. ibid. nu. 4.
- 7 Contumax an puniatur habens legitimam causam non comparendi. in. c. veniens. nu. 26. de accu. fo. 63.
- 1 Contumax in vno iudicio citatus in alio non potest opponere pendens tiam litis. in. c. ex tenore. nu. 8. de rescr. fo. 59.
- 3 Contumax non appellat sed per viam querele sibi subuenitur allegans doctum granamen. in. c. dilectus. nu. 5. de sequest. poss. et fru. fo. 222.
- 3 Contumax si anteq̄ iudex procedat ad vltiora sponte venit ad iudi cium debet tamen de preterita contumacia mulctari. in. c. j. nu. 6. de dolo et contumacia. fo. 194.
- 3 Contumax habetur pro confitente vel negante prout est et cadit in preiu dicitum suum. in. c. j. nu. 5. vt li. non contest. fo. 106.
- ¶ Per contumaciam procuratoris nō excommunicatur domus nisi sciēs ipsam pergauerit. ibi. nu. 10. 19. 21. fo. 107.
- Contumacia procuratoris in his que sunt parū p̄iudicij p̄iudicat dñō secus in his que sunt magni p̄iudicij. ibi. nu. 18. et nu. 24.
- Contumacia procuratoris non impedit quin dominus possit appellari nisi dominus sciuerit et non pergauerit. ibid. nu. 21. et 25.
- Contumax verus et studiose non appellat. ibid. nu. 26.
- 3 Contumax potest excommunicari non tamen priuari beneficio. in. c. j. n. 1. et nu. 10. de ind. fo. 3.
- Contumacia est peccatum mortale et an pro omni contumacia quis exco municetur. ibid. nu. 10.
- Contumacia non sufficit ad condemnationem nisi fuerit in ea perseuera tum. ibi. nu. 2. 7.
- Contumacia non facit quē haberi pro confesso adeo vt quis perdat ius suum in civilibus meris secus in criminalibus. ibid.
- Contumacia manifesta nō requirit aliam citationem. secus si nō est ma nifesta. ibid. nu. 28.
- Contumax notorius an debeat citari ad audiendam condemnationem. ibid. nu. 30.
- 3 Contumax condemnatur in expensis a die prime citationis factis. in. c. cum dilecti. nu. 1. de do. et contu. fo. 202.
- Contumax non potest purgare moram quin veniat condemnandus in expensis. ibid. nu. 15. fo. 203.
- Contumax an condemnatur in expensis a die citationis emisse vel a die preteriti termini ad comparandum. ibi. nu. 22. fo. 204.
- 3 Contumacia vel negligentia prelati nocet ecclesie que tamen habet res cursum contra eius heredem. in. c. j. nu. 3. de sequest. poss. et fruct. fo. 220.
- 3 Contumax non excommunicatur quando contra eum fuit actum reali q̄ tunc actor mittitur in poss. rei petite secus quando fuit actum personali. in. c. tue fraternitatis. nu. 2. vt li. non contesta. fo. 110.
- Contumax conuentus personali an excommunicetur vel diffinitue con demnabitur. ibidem. numero. 4.
- Contumax an sit condemnandus in expensis non expectata diffinitio na in fine cause. in. c. finem. nu. 12. 33. et 35. de dolo et contu. fo. 200. et seq.
- Contumax citandus non est in condemnatione expensarum ratione cō tumacie sue ibi. nu. 17.
- Contumax in vno articulo est citandus in alio. ibi.
- Contumax potest condemnari in expensis et in omnibus damnis que sustinuit presens ratione contumacie. ibi. nu. 19.
- Contumax licet in causa obtineat et non probans exceptionem etiam ob tineat adhuc non euitabit condemnationem expensarum ratione contu macie vel exceptionis non probate. ibi. nu. 26.
- 3 Contumacie quot sunt species et quis dicatur verus vel fictus contu max. in. c. h. nu. 8. de do. et contu. fo. 195.
- Contumax potest mulctari ab illo qui non est iudex cui contumax non obediuit. ibi. nu. 16. fo. 196.
- 3 Contumacia omnis est digna excommunicatione. in. c. h. numero. 4. vt li. non contest. fo. 109.
- 3 Contumax excommunicatur. in. c. fi. nu. 6. de foro comp. fo. 46.
- 2 Contumax est ille qui misit procuratorem sine mandato licet procura tor petat inducias ad ostendendum procuratorem. in. c. constitutis. nu. 3. de procu. fo. 43.
- Contumax condemnatur in expensis absq̄ alia citatione. ibid. nume. 3.
- 7 Contumacie pena potest esse vt interdicator colonis ne respondeant do minis de fructibus vel ne colant agros contumacis. in. c. grauem. nu. 2. de senten. excom. fo. 196.
- 7 Contumacia vnus non pōt mulctari supra tres vices: q̄ scilicet est con missa circa eandē rem secus si circa plures. in. c. j. nu. 2. de penis. fo. 168.
- 3 Contumax si non apparet in termino an condemnatur in expensis quan do si cōparuisset omnino iudices fuissent impediti siue sit reus siue actor contumax. in. c. fi. nu. 5. de dolo et contu. fo. 211.
- 3 Contumacia potest puniri per alium iudicem de mandato iudicis pri mi. Anto. in. c. cum bone. nu. 2. de eta. et quali. fo. 45.
- 3 Contumax excommunicatus si vltra annum steterit in excommunica tione perdit rē de qua agitur. in. c. contingit. nu. 7. de do. et contu. fo. 210.
- 1 Contumax in vno articulo cause debet tamen in alijs articulis eiusdem cause citari. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 8. de elec. fo. 170.
- 3 Contumax notorie potest mulctari absq̄ alia citatione. in. c. fi. nu. 12. de iura. calum. fo. 113.
- Contumax in non parendo vel in non veniendo qui alias habetur pro confesso

Super Vectu. Banormitani.

confessio an appellet. ibid. nu. 17.

Contumacia est delictum in. c. si diligenti. nu. 32. de fo. comp. fo. 769.

3 Contumax potest excommunicari pro debito civili etiam si fuerit clericus. in. c. odoardus. nu. 2. de solu. fo. 100.

7 Contumax reputatur ille qui cum sit personaliter citatus mittit procuratorem. c. veniens. nu. 7. de accu. fo. 62.

2 Contumax non dicitur consentire in iudicem alienum a quo fuit citatus. in. c. p. r. g. nu. 21. de off. deleg. fo. 104.

2 Contumacia omnis est excommunicatione digna. in. ca. sane quia. nu. 5. de off. delega. fo. 77.

3 Contumax quomodo probat. in. c. si. p. r. o. n. 3. vt li. non cont. f. 140.

3 Contumax ad respondendum libello an habeatur pro confesso. in. c. cu. causam. nu. 27. de iura. calum. fo. 130.

2 Contumax in vno articulo citandus est ad alios articulos nisi fuerit citatus a principio ad totam causam. in. c. auditis. nu. 6. de procur. fo. 143.

Contumax non condemnatur in expensis quando eius contumacia. nō est impeditiva processus. ibid. nu. 9.

7 Contumax in prima citatione et in alijs non debet expensas prime citationis reficere. in. c. si quis episcopus. nu. 5. de accu. fo. 56.

3 Contumacia unica non sufficit ad interponendum decretum sed requiritur trina citatio cu. contumacia. in. c. si. nu. 11. de eo q. mit. in poss. fo. 215.

3 Contumacia vnus in eadem causa potest pluries puniri. in. c. veritatis. nu. 4. de do. et contu. fo. 206.

Contumax potest propter inobedientiam excommunicari. ibi. nu. 8.

Contumax potest dici presens quo ad suum preiudicium. ibid. nu. 12.

Contumax vel absens quomodo punitur tam in civilibus q. in criminalibus tam de iure civili q. de canonico. tam ante q. post li. cont. ibi. n. 19.

Contumax tam in civilibus q. in criminalibus de iure canonico excommunicatur. ibi. nu. 2. fo. 207.

3 Contumax etiam dicitur qui venit et sine licentia discessit. in. c. prout. nu. 2. de do. et contu. fo. 198.

Contumax semel potest compelli prestare cautionem iuratoriam de pariendo iuri. ibid. nu. 3.

Contumax si postea comparet siue sit actor siue reus quam cautionem prestabit de iudicio fisci.

Contumax in civilibus siue sit actor siue reus siue ante li. conte. siue post siue in reali siue in personali quo ordine et quibus modis condemnabitur. ibid. nu. 18.

2 Contumax dicitur etiam ille qui venit et non stetit. in. ca. consuluit. nu. 8. de off. delega. fo. 88.

Contumacia an possit remitti p. iudicē in p. iudiciū partis. ibi. nu. 9. fo. 8.

5 Contumacia tanto maior est quanto ex minori delicto insurgit q. ex hoc censetur quis magis iudicem contemnere. in. c. cu. te. nu. 7. de re iu. fo. 78.

5 Contumax si appareat nō potest suas exceptiones opponere nisi illo tempore quo potuisset opponere si fuisset presens. in. ca. si duobus. nu. 12. de app. fo. 92.

5 Contumax non habetur pro confesso simpliciter de iure communi. in. c. veritatis. nu. 29. de do. et contu. fo. 207.

3 Contumax habetur pro presente. in. c. h. nu. 18. de disla. fo. 134.

2 Contumax condemnatur in expensis non expectata secunda et tertia citatione. in. c. h. nu. 8. de procur. fo. 140.

3 **Conuentus** coram iudice incompetenti nullam cautionē prestabit de respondendo coram iudice competententi. in. c. prout. nu. 19. de do. et contu. fo. 198.

3 Conuentus coram papa quia inuenitur vbi est papa habet ius reuocandi domum ex causa. sed an teneatur satisfacere. in. c. fin. nu. 45. 49. de foro compe. fo. 92.

5 Conuentus interdicto vti possidetis potest reconueniri interdicto vnde vi. ante li. conte. non autem post secundum vnam opi. in. c. veniens. nu. 3. et 26. de prescrip. fo. 42.

5 Conuentus rei vindicatione et absolutus an censeatur absolutus quia nō possidet an quia nihil fuit probatum contra ipsum. in. c. aduersario. nu. 11. de excep. fo. 20.

4 Conuentus totus an possit subtrahi pro vtilitate monasterij. in. c. ex re scripto. nu. 4. de iure iu. fo. 134.

1 Conuentus an possit agere sine prelato sede vacante. in. c. edoceri. nu. 11. de rescrip. fo. 65.

1 Conuentus nunq. potest agere sine consensu prelati. in. ca. edoceri. nu. 7. de rescrip. fo. 65.

2 Conueniri potest ille cuius culpa facte sunt expense pro recuperatione earum. in. c. j. nu. 1. de transla. epi. fo. 3.

3 Conueniri immediate possunt coram papa illi qui sunt de terris spectatibus ad ecclesiam. in. c. cum causam. nu. 29. de iur. calum. fol. 130.

7 Conueniri dicitur ille qui etiam extraiudicialiter interpellatur. licet secundum communē vsum loquendi aliud sit quia in similibus attenditur in. c. si quis episcopus. nu. 1. de accu. fol. 56.

2 Conueri quis potest in foro domicilij de contractu et de delicto alibi gestis. in. c. cum contingat. nu. 7. de fo. compe. fo. 73.

7 **Conuersi** siue oblato ad aliquam religionem non crimuntur a iurisdictione ordinaria nisi hoc habeant ex priuilegio

legio vel sint plene oblato. in. c. quidam. nu. 1. de priu. fo. 161.

6 Conuersi non interueniunt in actibus spiritualibus vbi sunt clerici. in alijs vero sic. in. c. h. nu. 7. de iust. fo. 51.

7 Conuersi gaudent priuilegio religiosorum. in. c. de monialibus. nu. 3. de sen. excom. fol. 190.

7 Conuersi ad aliquam religionem si non sunt omnino conuersi non gaudent ecclesiastico priuilegio et remanent subiecti statutis ciuitatum et terrarum in. c. tuarum. nu. 4. de pri. fo. 154.

7 Conuersi si non sunt nec monachi nec pure laici. in. c. illa prepositorum. nu. 2. de accu. fol. 56.

6 Conuersi oblato alicui monasterio debent sepeliri apud monasteriū vbi sunt oblato nec debet solui portio ecclesie parochiali si sunt plene oblato. puta quia dederunt se et sua alias canonica portio debetur ecclesie parochiali. in. c. in nostra. nu. 3. de sepul. fo. 137.

4 Conuersi monasterij non sunt de capitulo et possunt testificari pro monasterio. in. c. et si christus. nu. 4. de iure iu. fo. 153.

6 Conuersi alicui monasterio non dicuntur monachi et nō promouentur ad ordines sacros. in. c. non est. nu. 2. de reg. fo. 158.

5 Conuersi non possunt transire ad alia monasteria etiam strictioris vite quamq. petant licentiam a suo superiore. ibid. nu. 3.

1 Conuersus non potest petere vt recipiatur in monachum. in. c. cum causam. nu. 8. de elec. fo. 147.

2 Conuersi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. cu. olim. nu. 8. de arb. fo. 174.

2 Conuersi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. j. nu. 9. de procur. fo. 140.

7 Conuersi alicuius ecclesie gaudent priuilegio canonis si quis suadente. in. c. ex tenore. nu. 2. de sen. excom. fol. 182.

4 Conuersi oblato seu donati qui dicantur. in. c. tuis questionibus. nu. 1. de test. fo. 74.

7 Conuersi alicui religioni qui proprie dicantur. in. c. non dubium. num. 4. de sen. excom. fo. 180.

Conuersi alicui religioni an gaudeant beneficio canonis. si quis suadente diabolo. ibid.

3 Conuersi ecclesiarum gaudent priuilegio fori. in. c. nullus. num. 8. de fo. compe. fo. 49.

7 Conuersantes cum amicis et consanguineis inimicorum sunt suspecti. in. c. cum oporteat. nu. 1. de accu. fo. 67.

7 Conuersatio et cohabitatio virosum et mulierum est valde periculosa et ideo vitanda. in. c. veniens. nu. 1. de eo qui cog. con. fo. 31.

6 **Conuictus** per viam inquisitionis de simonia non in ordine commissi priuatur beneficio vel loco simoniaci acquisito. in. c. dilectus filius. el. h. nu. 2. de simo. fo. 25.

4 **Copia** capitulorum et interrogatoriorum an sit danda parti aduersi. in. c. per tuas. nu. 2. de testi. fo. 82.

1 Copia rescripti debet exhiberi cum nomine pape. in. ca. eam te. nu. 15. de rescrip. fo. 49.

4 Copia partis necessarie instrumēti sufficit dare. in. c. j. n. 30. de pb. fo. 4.

7 Copia iudiciorum ad torturam est danda reo petenti. c. cum in contemplatione. nu. 3. de regu. iur. fo. 297.

6 Copula relationum vel consultationum quas mittit iudex ad superiorem est danda parti publicata vel aliter de authentica et quando sit danda talis copia. in. c. intimasti. nu. 1. et 2. de app. fo. 136.

4 Copia excommunicationis facte in curia episcopali debet dari ei cuius nihil interest. in. c. j. nu. 23. et 24. de prob. fo. 3.

4 **Copula** appositae temporaria quo probatur possessio denotat continuationem possessionis vsq. ad tempus presinitum secus vbi copula non apponitur. in. c. licet. nu. 11. de proba. fo. 21.

6 Copulatio posita inter duo quorum vnum sequitur ad aliud resoluitur in expostinam. in. c. monasteria. num. 4. de vi. et bone. cle. fo. 4.

1 Copulatio an et quando ponatur pro disunctiua et contra. in. c. ex parte. nu. 6. de rescrip. fo. 45.

6 Copulatio inter eque principalia resoluitur ad alternatiuam. in. c. h. n. 10. de vi. et bone. cle. fo. 3.

7 Copulatio copulat rem copulatam principaliter et non accessorie. secus dictio cum. in. c. querelam. nu. 5. 6. de simo. fo. 80.

2 **Corporis** promouendi difformitas an sit scandalosa relinq. tur arbitrio promouentis. Ant. in. c. cum de tua. nu. 1. de corpo. viti. fo. 61.

2 Corpore vitiatum quo casu dispensatur per papam et quo casu per epm. Ant. in. c. significauit. nu. 2. de corpo. vit. fol. 61.

1 Corpus virginis gloriosissime fuit assumptum in celum secundum verā catholicam et approbatam opinionem. in. c. ne innitatis. nu. 2. de consi. fol. 20.

Corse. doctor excellentissimus. vide Bal. in dicto. c. ne innitatis. de consi. fo. 20. quod dicta Bal. vero ibi querit an hereticum sit credere qd corpus beate marie virginis non fuit assumptum in celum. olim non fuit hereticum propter varias sanctorum patrum opin. fm. Innocent. hodie vero est proprie heresis q. sollemnissimum festum sit de assumptione beate marie virginis cuius corpus et anima pie creditur in paradysum ad

Repertorium singularium materiarum

- pedes Iesuchristi. et ex dictis Iun. dicit ibi. Sal. se concludere qd non est hereticus ille qui credit in quo multos sanctos patres habet testes licet non omnes: qd dicit esse menti tenendum ad excusationem doct. facit ad hoc quod voluit Sof. et Jo. an. in. c. capellanus. de fer. et qd voluit glo. in. c. j. de postu. prela. lib. vi. Ego sequor hanc communem opin. ex quo p ecclesiam hoc comprobata est. nam festum assumptionis est celebrius festum alijs festiuitatibus virginis. ter. est iuncta glo. in. c. alma. de sent. excom. li. vi. in verbo assumptionis. vbi tempore interdicti campane pulsatur in tanta solemnitate. Item habet vigiliam in precepto quam non habent alie festiuitatis eiusdem. in. c. j. de obser. ieiun. et licet ex his non recte sequatur conclusio tamen considerata tanta celebratione et approbatione ecclesie. ita tenendum est. et pertinaciter asserere contrarium esset hereticum. ar. eius qd voluit De. de Anch. in cle. j. de usu. et Sal. in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. et fi. catho. et qd legitur et no. in cle. j. in verbo. pertinaciter. de sum. tri. et fi. catho. et ter. iuncta glo. Bal. in. l. j. in verb. pertinaciter. C. vbi quis decur. vel coar. conue.
- 2 Corporis maceratio facit sublimationem spiritus. in. c. j. nu. 4. de renun. folio. 10.
- 2 Corpore vitiatu an et quando impediatur promoueri ad ordines. An. in. c. si. nu. 1. de corpo. vi. fo. 62.
- 7 Corpus christi an debeat sumi in die paschatis resurrectionis an in die iouis sancti. in. c. omnis vtriusq. nu. 13. de pen. et remiss. fo. 176.
- 6 **Correlatiua** duo non possunt esse in eadem persona. in. c. postulatis. nu. 12. de concess. preb. fo. 63.
- 1 Correlatiua quando vniuersim se habent dispositio circa vnum ex cor. relatiuis extenditur ad reliquum etiam in materia penali. in proe. grego. nu. 20. fo. 7.
- 8 Corse. Adde eundem Alb. in. c. j. de lo. nu. 9. et Bar. in. l. si. ff. de accep. et in. l. si. C. de ind. vid. tol. et in. l. j. C. de cupress. lib. vi. et glo. et doc. in cle. vni. ca. de consan. et affi. et Do. de sancto ge. in. c. j. de te. ord. lib. vi. et Abb. in. c. qd clerici de iur. pa. in. c. si. de iud. et in. c. cum contingat. de iureiur. in. viij. co. et in. l. non tñ. ff. de re iur. per Raph. et Are. Sed quid si statutum dicat de quolibet contractu venditoris soluat gabella an comprehendat emptionem venditionem adeo qd vterq. teneat. s. venditor et emptor. Dic qd solus venditor et casus est in. l. debet. in. l. ff. de edi. edi. Adde Bal. in rub. C. de re. cre. et sequitur Ro. in no. suis. in litera B. Adde Bald. in. l. j. C. de commu. ser. ma. adde glo. et ibi Sal. in rub. C. de reb. cred. vbi dat vnam regulam qd semper in correlatiuis lex loquens de vno trahitur ad reliquum et ibi inducit ad statutum loquens de debito an comprehendat creditum et dicit qd sic: qd non potest esse contractus debiti quin sit crediti: qd hec sunt correlatiua. et ponit prefatam. q. qua dixi. S. si statuto caveatur vt de quo libet contractu debiti solvatur gabella et no dicit per quem vtriusq. per debitorem vel creditorem arguit pro et contra. tñ cōcludit qd ille tenet ad onus rei ad quem ipsius rei emolumentum spectat. ff. de usufru. l. hactenus. et l. si quid. ff. de mune. et hol. reser. ff. si item qd ille debeat onus subire qui habet commodum. C. de furt. l. manifestissimi. ff. de reg. iur. sm naturam regu. qui sentit. eod. tit. lib. vi. ex quibus inferit qd si contractus est feneratorius soluere tenetur creditor. si simplicis mutui soluere tenetur debitor. et pro illa diuersitate accedat. l. si quis nec causam. cum ibi no. ff. si cer. pe. si esset promissio causa donationis: tñ tenetur soluere creditor. et vide Jo. de ana. in. c. si. in. j. co. de iud. et in. c. super eo. de usu. in. j. col.
- 3 **Correctio** alicuius delinquentis est fienda sub peccato mortali quando ex tali correctione presumitur delinquentem emendari. in. c. nouit ille. nu. 35. de iud. fo. 34.
- 2 **Creditor** potest conuenire debitorem non solum vt soluat s3 etiam ad lucrum cessans et ad damnum emergens. in. c. p. et g. nu. 2. de off. deleg. fo. 102.
- 3 Creditor litigans super domino pignoris agendo hypothecaria infert preiudicium domino scienti quia censetur dedisse licentiam litigandi super domino. in. c. cum super. nu. 16. de re iud. fo. 68.
- 3 Creditor non potest agere hypothecaria si fundus hypothecatus fuit venditus ipso citato et non comparente. in. c. quis. n. 26. de re iud. fo. 86.
- 3 Creditor potest agere hypothecaria etiam inuito debitore. in. c. quis. n. 8. de re iud. fo. 82.
- 3 Creditores omnes censentur cepisse possessionem si vnus ipsorum ipsas ingressus est. in. c. cum aliquibus. nu. 11. de re iud. fo. 55.
- 3 Creditor non agit hypothecaria aduersus tertium possessorem nisi excusato principali debitore. in. c. si. in alijs. nu. 12. vt li. non contest. fo. 117.
- Creditor an possit prescribere ius offerendi contra debitorem. ibid. numero. 44.
- Creditor an possit propria autoritate capere possessionem bonorum debitoris vigore pacti inter eos conuenti. in. c. decetero. nu. 13. de re iudica. fol. 54.
- 3 Creditor qui habet pignus litigando super eius proprietate preiudicat domino a quo a principio intelligitur habuisse ius litigandi. in cap. cum olim. nu. 13. de cau. poss. et prop. fo. 173.
- 3 Creditor non potest repetere debitorem suum ab alio detentum. in. c. dilectis. nu. 4. de app. fo. 123.
- 3 Creditor soluto debito tenetur restituere instrumentum debiti. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 5. vt lit. pend. fo. 218.
- 6 Creditor qui mutuauit pecuniam rectori alicuius ecclesie ad hoc vt possit istam pecuniam repetere ab ecclesia an sit necesse ipsam probare fuisse versam in vtilitatem ipsius ecclesie. in. c. qd quibusdam. nu. 4. de fideiuss. fo. 99.
- 7 Credere facilius qm tendit in preiudicium alterius est vituperandum alias secus qd est signum bone simplicitatis. in. c. l3. bel. nu. 6. de simo. fol. 86.
- 7 Creditur vnicuiq. pro se et contra se in foro conscientie qd solum ibi agitur de eius preiudicio. in. c. tua nos. nu. 5. de spon. fo. 10.
- Crimen** probatum per exceptionem incidentem an veniat puniendum et an impediatur ad promotionem. in. c. h. nu. 28. 29. et seq. et nu. 44. de ord. cog. fo. 146.
- 5 Crimen falsi solet puniri ex sola presumptione. in. c. porrecta. nu. 3. de cōfir. vti. vel inu. fo. 142.
- 6 Crimen non est committendum etiam propter bonum spirituale qd inde potest sequi. in. c. j. nu. 5. de conuer. infi. fo. 172.
- 7 Crimen heresis est mere ecclesiasticum et ideo seculares non habent super eo intromittere nisi quo ad pene executionem. in. c. excommunicamus. el. j. nu. 1. de here. fo. 103.
- 3 Crimen probatum per viam exceptionis an infamet saltem infamia facti. in. c. h. nu. 36. et 37. de ord. fo. 147.
- 7 Crimen heresis est maius crimine simonie. in. c. licet bel. nu. 21. de simo. fol. 86.
- 2 Crimen fornicationis est dignum depositione. in cap. existente in sacris. Ant. in. c. a multis. nu. 2. de eta. et qual. fo. 45.
- 2 Crimen punitum in vno foro an possit puniri in alio foro vel punitum civiliter an possit puniri criminaliter. in. c. tue. nu. 5. de procu. fo. 142.
- 3 Crimen incidenter confessatum vel probatum in iudicio an et quo casu sit punibile. in. c. cum super. nu. 6. 13. 14. de confes. fo. 326.
- 8 Crimen occultum etiam afficit criminofum. in. ca. cum non ab homine. nu. 5. de sen. excom. fo. 167.
- 7 Crimen per exceptionem probatum non est causa aliquem puniendi ex illa probatione. s3 non punitur vel priuatur beneficio qd iam habuit sed illo qd vult consequi priuabitur. in. c. super his. nu. 2. et 14. fo. 64. de acc.
- 6 Crimen incidenter probatum an possit puniri. in. c. peruenit. nu. 14. de fideiuss. fo. 98.
- 5 Crimen incidenter confessatum an sit punibile. in. c. j. n. 6. de except. fo. 3.
- Crimen quando dicatur contingere causam. ibid. nu. 7.
- 3 Crimen falsi potest et per iudicem ecclesiasticum et secularem puniri. in. c. cum sit generale. nu. 24. de fo. compe. fo. 67.
- Crimina que sint ecclesiastica et que sint secularia. ibi. nu. 30.
- 6 Crimen confessatum per viam exceptionis an possit aliquo modo puniri. in. c. cum super questione. nu. 8. de concess. preben. fo. 60.
- 7 Crimen simonie equiparatur crimini lese maiestatis. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 81.
- 7 Crimen fateri non censetur dans pecuniam ne accusetur. in. c. j. nu. 9. de collu. dete. fo. 135.
- 2 Crimen an possit probari per instrumentum. in. c. cu3 in ecclesijs. nume. 2. de maio. et obe. fo. 127.
- 2 Crimen metu commissum an sit punibile. in. c. sacris. nu. 2. qd met. cau. fo. 148. et nu. 5. fo. 152.
- 6 Crimen quod transiit in notorium neq. teste neq. accusatore. in. c. tua nos. nu. 1. et nu. 3. de coha. cle. et nu. fo. 13.
- 3 Crimina que dicantur. in. c. at si clerici. ff. de adulterio. nu. 5. et 7. de iudi. folio. 16.
- 2 Crimina enormia impediunt executionem ordinis etiam peracta penitentia nisi fuerit dispensatum. Ant. in. c. j. nu. 1. de corpo. viti. fo. 60.
- 3 Crimina per que quis potest suspendi deponi et degradari que sunt. in. c. at si clerici. nu. 33. de iudi. fo. 14.
- Crimen falsi non requirit ad eius acerbam punitionem incorrigibilitatem. ibidem.
- 3 Crimina depositione digna que sunt et que impediunt promotionem etiam peracta penitentia de qualitate criminum tam illorum que sunt occulta aut manifesta aut notoria. in. c. ex literarum. nu. 1. 2. 3. 4. de temp. or. f. 16.
- 3 Crimina per que clericus est deponendus. in. c. cum non ab homine. nu. 4. de iudi. fo. 26.
- 2 Crimina que impediunt executionem ordinis etiam post peractam penitentiam. Ant. in. c. nisi. nu. 7. de renun. fo. 28.
- 7 Crimina digna depositione an impediunt qd clericus non administret ordines suos peracta penitentia. in. c. inquisitionis. nu. 3. de accu. fo. 68.
- 3 Criminis conscius vtrum teneatur si non reuelauit maleficium committendum tam de iure civili quam cano. in. c. j. nu. 9. de resti. spo. fo. 165.
- 1 Criminofus vtrum possit eligi in prelatum. in. c. dudum. el. j. nu. 24. de elec. fo. 78.
- 2 Criminofus cuius delicta non possunt probari non potest puniri. in. c. sacerdos. nu. 2. 5. 7. de offi. ordi. fo. 111.
- 2 Criminofus potest esse iudex et non testis que sit ratio differentie. in. c. cum et canonicus. nu. 6. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Criminofus ante vel post promotionem ad beneficia an cogatur illa relaxare ad tempus vel perpetuo. Ant. in. c. queris. nu. 4. 5. 8. et nu. 10. de eta. et quali. fo. 44.

Super Lectu. Banormitani.

- 3 Criminosus non repellitur ab agendo regulariter nomine criminis. in. c. fi. nu. 13. de or. cog. fol. 151.
- 7 Criminosi si ad aliquem actum vocentur contra regulas iuris communis non venit meretrix nisi de ea fiat specialis mentio. in. c. tanta. nu. 3. de fimo. fol. 77.
- 7 Criminosus non auditur petens sibi restitui dignitatem ecclesiasticam si de eius crimine notorie constat. in. c. ad petitionem. nu. 5. de accu. f. 70.
- 3 Criminosus non debet opponere in alium id in quo ipse versatur. in. ca. cum. ecclesiastice. nu. 9. de excep. fo. 4.
- 2 Criminosus ob vnicum delictum si alias est virtute peditus omnino est diligendus. in. c. nisi specialis. nu. 3. de off. deleg. fo. 107.
- 7 Criminosus an possit alium criminosum accusare. in. c. j. num. 6. de accu. folio. 55.
- 6 Criminosus cum quo est dispensatus potest testificari in omni causa et quell bet accusare: si vero non est dispensatus non. in. c. cu. te. n. 14. de re iud. f. 79.
- 4 Criminosus et infamis admittitur ad excipiendum et exceptionem pdu cendum sed ipse non potest probare. in. c. tam literis. nu. 7. de test. fo. 65.
- 2 Criminosus notorie non potest ad episcopum assumi. Anton. in. c. post transla. nu. 10. de renun. fol. 30.
- 4 Crimen notorium impedit que promoueri etiam peracta penitentia. ibi. nu. 11.
- 4 Crimen emendatus de crimine non remanet omnino integer. in. c. testis monium. nu. 1. de test. fo. 86.
- Quis dicatur emendatus de crimine. ibi. nu. 2.
- An criminosus repellatur ab officio iudicandi. ibi. nu. 4.
- Quid si aliquis erat criminosus tempore depositionis et non tempore iuramenti vel econuerso an admittatur in testem. ibi. nu. 5. fo. 87.
- Conuictus in crimine et etiam emendatus repellitur a testimonio in causa criminali. ibi. nu. 8.
- Crimen confessus in vno iudicio repellitur in alio a testimonio ferendo. ibi. nu. 11. fol. 88.
- Qui potest convinci de crimine obiecto per exceptionem et emendatus repellitur a testimonio in criminalibus. ibi. nu. 12.
- 4 Criminosi et infames an et quando admittantur ad denuntiandum aliorum crimina. in. c. in omni. nu. 5. de test. fo. 38.
- 6 **Culpa** leuissima venit in omni contractu qui celebratur gratia vnus tantum secus si celebratur gratia vtriusque vel com modantis tantum. in. c. vnico. nu. 4. 2. de commo. fo. 79.
- Culpa in genere et quilibet eius species et dolus quid sint. ibi. nu. 13.
- 7 Culpa lata non equiparatur dolo in penalibus. in. ca. questum. nu. 2. de peni. et remiss. fo. 173.
- 7 Culpa leuissima est quam diligentissimus homo sciuisset precauere. in. c. si culpa. nu. 1. de iniur. fol. 168.
- 6 **Cumulatio** diuersarum actionum vna prius intentata an fieri possit. in. c. in tantum. n. 7. de collu. de. f. 121.
- 3 Cumulatio an et quando potest fieri in vno vel diuersis libellis. in. c. q. n. 30. de lib. obla. fo. 97.
- Cumulatio quando permittitur an erit idem libellus et eadem conclusio et eadem instantia. ibi. nu. 31.
- 3 Cumulatio duarum actionum ad diuersa tendentium et contra eundem permittitur in iure. in. c. cum dilectus. nu. 2. de cau. poss. et prop. fo. 161.
- 3 **Eurator** datus adolescenti inuito ne incurrat damnum alias secus. in. c. imperatorum. nu. 8. de iura. calum. fo. 27.
- 7 Eurator de iure canonico non tenetur animam suam pro pupillo. in. c. p. vestras. nu. 17. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.
- 5 Eurator datus alicui tanquam prodigo item minori qui non sit nec prodig us vel minor an teneat. in. c. j. nu. 30. de re iud. fo. 49.
- 7 Euria romana si aliquid obseruat debemus etiam nos obseruare nisi apud nos sit statutum contrarium. in. c. j. nu. 5. de fimo. fo. 76.
- 6 **Eustodia** ecclesie vacantis ad quem spectat de iure communis in. c. bone memorie. nu. 11. de app.
- 6 Eustodia beneficii vacantis pertinet ad illum qui habet ius illud conse rendi vel instituendi. in. c. cum venissent. nu. 11. de inst. fol. 53.
- 2 Eustodi recipienti pretium de custodia leuissima culpa imputatur. An to. in. c. ea que. nu. 2. de off. arch. fo. 66.
- Eustodiam committens alicui tenetur de fraude et offensa illius cui com misset. ibi. nu. 2.
- 7 Custos alicuius rei qui ipsam minus caute relinquit adco quod fuit furto subtra cta an teneat de mala custodia. remissive. in. c. ex literis. n. 7. de fur. f. 122.
- 7 Custodia ecclesie vacantis spectat ad illum ad quem spectat eius collatio. in. c. ad aures. nu. 3. de excess. prela. fo. 144.

De litera D.

Dammum commissum non ex proposito vel lata culpa non est in foro anime reficiendum damnum passo. in. c. j. nu. 11. de const.

Damnificans ecclesiam non solum tenetur ipsi ecclesie damnum rescire sed etiam eidem de iniuria satisfacere. in. c. conquesti. nu. 1. de sen. excom. fo. 123.

Dammum datum emendare quod non processit ex dolo vel lata culpa non tenetur in foro conscientie. in. c. dilecti filij. nu. 12. de arb. fo. 170.

- 6 Damnum graue potest dici quis pati in donis suis licet non contingat in tota substantia vel maiori parte. in. c. apostolice. num. 6. et in. c. seq. th. j. no. de dona. fo. 107.
- 7 Damnum si sensero culpa alicuius tam in re quam in persona tenetur mibi ille satisfacere. in. c. si quis. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 6 Damnum quod quis habet culpa sua quo casu sibi imputatur. in. c. q. diuersitatem. nu. 13. de concess. preb. fo. 57.
- 7 Damni dati emendationem non tenetur quis remittere et iniurie satisfac tionem. in. c. j. nu. 3. 4. 7. de maled. fo. 138.
- 7 Damnum datum proueniens etiam ex leuissima culpa debet refici in foro anime secus pena que in foro anime non debet. in. c. si culpa. nu. 1. de iniur. fo. 168.
- Dammum dare censet ille qui obtinuit obuiare danno et non obuiavit. ibi. nu. 4.
- 7 Damnum datum vel pena an debeat solui de iure canonico. in. c. si egres sus. nu. 1. ff. de iniur. fo. 167.
- 7 Damna si sunt remissa non censentur remisse expense. in. c. in nostra. nu. 13. et nu. 7. de iniur. fo. 167. et seq.
- 6 Damnum datum non ex proposito sed ex negligentia non est rescien dum in foro anime. in. c. j. nu. 3. de cust. eucha. fo. 219.
- Data** rescripti est attendenda dum queritur de validitate vel sur reptione rescripti. in. c. eam te. nu. 5. de reser. fo. 48.
- 2 Data in literis ad beneficia attenditur si secunde non faciunt mentio nem de primis. in. c. ex parte. el. j. nu. 3. de off. deleg. fo. 77.
- 4 **Debitor** poterit comparere iuramento non obstante emanato edicto et qui nouerit veritatem compareat ad te stimonium proferendum. in. c. ad nostram. el. j. nu. 12. de iureiur. fo. 144.
- 7 Debitor hereticorum sunt iure liberati. in. c. si. n. 1. de be. fo. 104.
- 3 Debitor postquam soluit debitum potest compellere creditorem ut reddat instrumentum quia est inutile penes eum. et posset esse sibi nocuum. in. c. q. nu. 11. vt li. non contest. fo. 109.
- 7 Debitor non tenetur soluere excommunicato creditori adueniente die solutionis. in. c. inter alia. nu. 6. de sen. excom. fo. 189.
- 4 Debitor agens ad relaxationem pignorum quasi sit satisfactum sorti ex fructibus pignorum habet probare quantitatem sortis et fructuum. in. c. ex literis. nu. 1. de iureiur. fo. 163.
- 6 Debitor necessarius si legat creditori videtur legasse animo compensan di. secus si est debitor voluntarius. in. c. officij. nu. 4. de test. fo. 121.
- 4 Debitor repetens vsuras ad probandum quod creditor ipsas receperit an sufficiat probare quod creditor sit vsurarius et quod tanto tempore durauerit obligatio. in. c. ex literis. nu. 9. de iureiur. fo. 103.
- 3 Debitor agens super proprietate rei pignorate et succubuerit an noceat creditori et contra. in. c. quis. nu. 9. et 10. de re iud. fo. 82.
- 2 Debitor an possit conueniri in loco domicilij de contractibus alibi ges tis. in. c. excommunicatis. nu. 6. de offi. leg. fo. 100.
- 4 Debitor an teneat soluere id quod valebat moneta tpe contractus que moneta fuit reprobata vel deteriorata. in. c. quanto. n. 12. de iureiur. f. 141.
- 4 Debitoribus quibus in. c. ad nostram. el. j. de iureiur. ex violentia illata an cadant a iure eorum. in. c. ad nostram. j. nu. 4. de iureiur. fo. 132.
- Debitoribus soluentes non habenti administrationem an liberent. in. ca. qualiter. nu. 6. de elec. fo. 134.
- 6 Debitor si habet unde soluat non potest carcerari sed debet fieri execu tio in bonis suis. in. c. latoz. nu. 1. de pigno. fol. 93.
- Debitor suspectus de fuga potest capi etiam quod non venerit dies solu tionis ut caueat creditori. in. c. latoz. nu. 4. de pigno. fo. 97.
- 3 Debitor quantitatis vtrum teneatur ad rationem de iure cano. et quo modo probabuntur damna. in. c. dilecti filij. nu. 6. 11. 12. de fo. comp. 84.
- 3 Debitor fugitiuus potest capi nulla precedente solennitate alias requi sita. c. j. nu. 33. de iud. fo. 7.
- 5 Debitor siue alteri obligatus volens intrare religionem an sit per illos de religione recipiendus. Ant. in. c. vnico. nu. 8. de oblig. ad ratio. fo. 57.
- 5 Debitor an prescribet tam in foro quam poli contra suum creditorem negligentem petere si ipse debitor ignoret se debere vel sciat. in. c. fin. nu. 9. 13. 14. 15. 18. 21. 23. 2. 30. de prescrip. fo. 44.
- Debitor an et quando teneatur ire ad domum creditoris offerendo dea bitum vel econtra. remissive. ibi. nu. 14. fo. 46.
- Debitor quando prescribit contra debitorem an et quo casu tollat obli gatio naturalis. ibi. nu. 25.
- 9 Debitoris impotentia qui non potest soluere non impedit qui iudex de beat ipsum condemnare sed impedit executionem condemnationis. in. c. odoardus. nu. 7. de solu. fo. 101.
- 6 Debitor qui non est soluendo si excommunicatur liberatur ab excomu nicatione cum cautione de satisfaciendo cum peruenerit ad pinguiorem fortunam. in. c. odoardus. nu. 1. 2. 10. de solut. fo. 10.
- Debitor qui non est soluendo an et quo casu possit lvi in corpus. ibi. n. 5.
- 6 Debitor licet remiserit pecuniam sibi debitam creditori suo non liberat si dicta pecunia perdat casu fortuito. in. c. vnico. nu. 8. de commod. fo. 76.
- 3 Debitor tantum naturaliter non tenetur in foro anime. in. c. nouit ille. nu. 33. et 49. de iud. fo. 34.
- Debitor constituitur in mora per interpellationem extraiudiciali etiam quod vocatus in iudicio tunc confiteatur debitum quia omnino dea bet rescire expensas sed secus esset si non esset primo interpellatus nisi

Repertorium singularium materiarum

- 3 Dies interpellauerit. ibi. nu. 62. fo. 37.
- 3 Debitor fugitiuus potest capi die feriato etiam in honorem dei. in. c. si significauerunt. nu. 22. de iud. fo. 47.
- 6 Debitor non fraudat creditores si potuit et noluit acquirere. in. c. ex tras missa. nu. 2. de deci. fo. 148.
- Debitor excommunicari potest ad petitionem creditoris si non soluat debitum. in. c. ad aures. nu. 2. de simo. fo. 74.
- 5 Debitor vnus tunc luit in corpore quando respectu sui id quod venit soluendum est pena sed respectu creditoris est interesse. in. c. reprebensibilis. nu. 15. de app. fo. 106.
- 3 Debitor non potest se obligare qd solutio non possit probari nisi per instrumentum. in. c. si diligenti. nu. 8. de fo. comp. fo. 73.
- 6 Debitores meos mihi soluere impediens est mihi obligatus et possum contra ipsum agere. in. c. dudum. nu. 2. 7. 17. de dec. fo. 153.
- Debitor non debet incontinenti detrudi in carceribus sed agitur primo contra eum vt satisfaciatur de bonis. in. c. peruenit. nu. 3. de fideiuss. fo. 97.
- 6 Debitor qui proprie dicatur. in. c. parochianos. nu. 3. de dec. fo. 147.
- 1 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris pro debito soluendo an econtra. in. c. significante. nu. 9. de pig. fo. 97. et in rep. c. ecclesia sancte marie. nu. 36. de const. fo. 37.
- 4 Debitum an augeatur ex solutione alteri facta. in. c. eam te. nu. 6. de iurei. fo. 44.
- Debitum alterius recipiens an teneatur furti. ibi. nu. 7.
- Debitor an possit soluere creditori creditoris ita vt sequatur liberatio. ibi. nu. 8.
- 6 Debitum naturale tantum vel ciuile tantum vel naturale et ciuile quid sint. in. c. is qui. nu. 4. 5. 7. 8. de fo. fo. 102.
- Debitum ex testamento non solenni dicitur debitum naturaliter. ibi. n. 6.
- Debitum naturale tantum si soluatur ex probabili errore facti potest tamen indebitum repeti. ibi. nu. 12.
- Debitum ciuilitate tantum soluens quocumq; errore soluat potest repetere. ibi. nu. 14.
- Debitum naturaliter et ciuilitate soluens sed per exceptionem indebitum an et quo casu possint repetere. ibi. nu. 16.
- Debitor ciuilitate tantum post biennium an habeat aliquod remedium. ibi. nu. 18.
- 3 Debitum si vigore statutum non potest probari nisi per testes non habebit locum in clericis etiam litigantibus in foro seculari. in. c. quod clericis. nu. 12. 13. 32. de foro comp. fol. 68.
- 3 Debitum cuius preterito petitur sequestum potest probari per instrumentum vel per testes vel summarie in casibus in quibus dubitatur de celeri consumptione. in. c. dilectus. nu. 28. de sequest. poss. et fru. fo. 223.
- 6 Debitum tantum naturaliter est soluendum in foro conscientie. in. c. qz pleriq;. nu. 9. 15. de immu. ecc. fo. 230.
- 5 Debitum vigore sententie an prescribatur adeo qd contra prescribentem non possit intentari denuntiatio in foro ecclesiastico. in. c. si. nu. 30. de prescrip. fo. 46.
- Decanus** non dicitur de capitulo nisi sit canonicus vel nisi sit consuetudo. in. c. cum vniuersas. n. 2. de elec. f. 134.
- 4 Decanus et capitulum an possit agere pro singulis beneficiis in ecclesia. in. c. cum olim. nu. 6. de testi. fo. 66.
- 7 Decedens et non satisfaciens de re subtracta siue qz non potest siue qz non vult an careat ecclesiastica sepultura. in. c. super eo. nu. 6. de rap. fo. 119.
- 4 Deceptus ultra dimidiam iusti pretij si iurat an petendo absolutionem audiat. in. c. cum contingat. nu. 2. 3. de iurei. fol. 156.
- 4 Deceptio inter contrahentes an sit permissa de iure poli. in. c. cum causam. el. h. nu. 4. de testi. fo. 77.
- Deceptus ultra dimidiam iusti pretij potest venire contra etiam si in tali venditione interuenerit decretum iudicis. in. c. cum causa. nu. 6. de em. et vend. fo. 88.
- Deceptus ultra dimidiam iusti pretij potest agere remedio. d. c. cum ca. de emp. et vend. vsq; ad. xx. annos. ibi. nu. 9.
- 9 Deceptis et non decipientibus iura subueniunt. in. c. cum vniuersorum. nu. 3. de rerum permut. fol. 91.
- Decimas** si quis non soluerit poterit per excoicationem compelli ad soluendum. in. c. peruenit. n. 1. de dec. fo. 145.
- Decime sunt soluende de omni redditu et lucro personali. ibi. n. 2.
- Decimas soluere qui differt quia ab eo non petuntur peccat. ibi. n. 3.
- Decime personales non debent ante lapsum anni. prediales vero postquam bladium est reportatum ad domum. ibi.
- Decime debent ferri vsq; ad domum ecclesie sumptibus illius qui dat ipsas. ibi.
- Decime an debeantur de lana lacte et fetibus pecudum remissive. ibi.
- 6 Decime debentur illi qui eas prescripsit excepto de fructibus pda quos ecclesia que prescripsit non decimauit. in. c. cum in tua. nu. 2. 3. 4. 8. de decimis. fol. 153.
- Decime fructuum eiusdem predij possunt deberi duabus ecclesiis. ibi. nu. 6. 7.
- 6 Decime non soluuntur a religiosis de hortis quos ad eorum usum habent. in. c. ex parte. nu. 3. de dec. fo. 146.

- Decime sunt soluende a colonis prediorum exemptorum: quando. f. sunt exempta ratione personarum secus si ratione ipsorum prediorum. ibi. nu. 4.
- 8 Decime prescribuntur. el. an. c. accedentibus. n. 2. de pri. fo. 141.
- 6 Decime que cu titulo detinentur a laicis non possunt per ipsos in alium laicum transferri aliquo titulo. in. c. prohibemus. n. 1. 2. 3. de dec. fo. 148.
- Decime possunt detineri in feudum sine peccato non tamen sine animarum periculo. ibi. nu. 2.
- Decime personales debentur ecclesie parochiali de predialibus vero an soluuntur ecclesie parochiali vel prediali statum consuetudini. in. c. ad apostolicam. nu. 1. 7. 3. de dec. fo. 150.
- Decime aliquando soluuntur in duabus ecclesiis in quibus quis partiter audit diuina et percipit sacramenta. ibi. nu. 4.
- 4 Decime licet sint de iure diuino tamen papa potest concedere priuilegium de eis non persoluendis. in. c. si de terra. nu. 3. de pri. fo. 137.
- 9 Decimarum prouentus potest locari per personas ecclesiasticas si conditio ecclesie sit melior non obstante statuto diocesani aliter disponete. in. c. vestra. nu. 1. 3. 4. de loc. fo. 86.
- 6 Decime que ex priuilegio non soluuntur ex predijs proprijs laboribus cultinatis soluuntur si illa predia alijs dantur cultiuanda. in. c. licet. nu. 1. de dec. fo. 146.
- 6 Decime sunt integre soluende alias non ita soluens peccat mortaliter et potest excommunicari. in. c. cum aliquibus. n. 4. de dec. fo. 154.
- Decime sunt debite ex precepto vtriusq; testamenti. ibi. n. 5.
- Decime prediales sunt soluende a possessore predij licet ipse habuerit pactum a vendente vel alias tradente ne teneretur potest tamen ipse habere regressum contra talem promittentem. ibi. nu. 6.
- Decima tam personalis qz predialis est de iure diuino et vtraq; est soluenda et asserens contrarium est quasi hereticus tamen in tali prestatioe decimarum multum operatur consuetudo loci. ibi. nu. 9.
- 6 Decime que prestabantur de rebus incultis debent adhuc prestari de eisdem si sunt effecte culte et laboratiue. in. c. commissum. nu. 1. 7. 2. de dec. fo. 144.
- Decime debent solui de fructibus siue de venditis siue donatis et de pensionibus domorum. ibi. nu. 3. 7. 5.
- Decime an debeantur ex fructibus combustis vel vineis incisis. ibi. n. 4.
- Decime an sint ecclesie vel ei debeantur et qua actione. ibi.
- Decime non debentur si fructus non sunt recollecti propter guerras et citas. ibi. nu. 5.
- 6 Decimas soluere an teneatur pauper de re sibi donata. in. c. cum homines. nu. 5. de dec. fo. 145.
- 5 Decime possunt deberi religiosis intra parochiam vel diocesim vel ex prescriptione vel ex priuilegio. in. c. veniens. nu. 2. de prescri. fo. 42.
- Super decimis non soluendis an reges possint condere priuilegia. ibi. nu. 9.
- 7 Decime debentur a iudeis et excommunicatis. in. c. cum voluntate. nu. 7. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Decime si fuerint prescripte in aliqua parochia non comprehenduntur decime noualium. in. c. cum contingat. nu. 5. 7. 9. de decimis. fo. 152.
- Decime non possunt prescribi a laico sed ab ecclesia ecclesie sic qz non refert que ecclesia habeat. ibi. nu. 3.
- Decime ad quem pertineant de iure communi. ibi. nu. 6.
- Decime personales pertinent ad ecclesiam parochialem et ad baptismalem si hoc habet consuetudo. ibi.
- Decime prediales aliquando pertinent ad episcopum aliquando ad parochianum loci in quo sunt predia. ibi. nu. 7.
- Decimarum quarta que debetur episcopo est prescriptibilis. ibi.
- Decime debentur iure parochiali. ibi. nu. 8.
- 6 Decime soluuntur ante censum et tributa si vero primo detrabunt census et tributa illa sunt decimanda. in. c. cum non. nu. 1. 7. 4. de dec. fo. 154.
- Decime an et quando sint soluende vel a domino vel a colono aut ab utroq;. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Decima an sit soluenda in parochia vbi res fuit seminata an vbi postea fuit plantata. ibi. nu. 7.
- 6 Decime possunt prescribi a religiosis etiam parochiam non habentibus dummodo habeant titulum. in. c. super. nu. 5. eo. tit. fo. 155.
- 3 Decime dicuntur esse quid spirituale dum agitur de iure decimandi secus si de fructibus. in. c. h. de iur. calum. fo. 125.
- 7 Decretum priuilegium reuocat si passus missionem affert cautionem iudicis vel eius defectum personis idoneis. in. c. dilecto. nu. 3. de ver. signi. fo. 204.
- 6 Decimas soluere debent negotiatores de lucro pecuniarum deductis tamen expensis decime vero fructuum terre vel reddituum molendinorum et aliarum rerum debentur absq; eo quod deducantur expensis. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 6. 7. de dec. fo. 151.
- Decime reales trahunt in quolibet possessorem ipsarum rerum. ibi. n. 3.
- Decime preterite vel tributa que non fuerint soluta debent solui ab illo qui emit predium ex quo decime vel tributa debebantur quia censentur emisse cum illo onere et quia illud predium erat pro hoc obligatum potest tamen rector ecclesie agere vel contra emptorem vel venditorem. ibi. numero 5.
- Decime non soluuntur de consuetudine ab hereditibus institutis vel legatarijs

Super Lectu. Panormitani.

- gataris nec donataris. secus ubi non esset consuetudo ibi. nu. 8.
- 6 Decime vel oblationes ecclesiastice non pnt cōcedi laicis nec potest eps concedere dño domus ubi est pictura alicuius sancti vt de illis oblationibus disponat ad libitum. in. c. quis. nu. 1. 2. de deci. fo. 148.
- 6 Decime prediales sunt soluende expensis non deductis in. c. non est. nu. 1. de deci. fo. 149.
- Decime soluantur de omnibus et fructibus et rebus quos vel quas fidelis homo acquirit. ibi. nu. 3.
- Decime an soluantur de rebus immobilibus puta si donatur domino vel quid simile. remissive. ibi.
- Decime solui debent etiam a militibus de stipendio quod eis datur dñ militant in bello iusto alias secus. ibi. nu. 4.
- Decime debentur de omni lucro personali. ibi.
- Decime non debentur de lucris iniuste questis. ibi.
- Decime sunt soluende de animalibus captis in venatione aucupatione et piscatione. ibi. nu. 5.
- Decime animalium captorum an sint soluende ecclesie parochiali an vero prediali et sic an tales decime sint personales. ibi.
- Decime animalium domesticorum sunt soluende ubi pascuntur. ibi.
- 6 Decime soluantur de redditibus molendini ad ventum. in. c. ex transmissa. nu. 1. eo. titu. fo. 149.
- Decime sunt soluende de rebus acquisitis non autem de illis quas quis potuisset acquirere si voluisset. ibi. nu. 8.
- 6 Decime nō sunt soluende religiosis non habentibus iura parochialia. in. c. suggestum. nu. 2. de deci. fo. 146.
- 6 Decime fructuum statim solui debent non deductis expensis factis in recolligendo. in. c. cum homines. nu. 1. 2. 3. de deci. fo. 145.
- Decime debent solui citra aliquam monitionem. ibi. nu. 3. 7.
- Decime non possunt nec possideri nec prescribi. ibi.
- Decime debent solui ab illo qui tantum recolligit quantum sufficit et si bi et familie sue debet tamen ecclesia sibi remittere. nu. 5.
- Decime preterite an sint soluende ab eo qui propter talem solutionem oportet quod vendat omnia bona. ibi.
- Decima debetur ex omni lucro licite acquisito. ibi.
- Decime non solute a venditore alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdem fundi quia decime censentur eius onus reale. ibi. nu. 6.
- 6 Decime sunt debite de iure diuino. in. c. parochianos. nu. 1. 2. 3. de decimis. fol. 147.
- Decimas nō soluentes vigore consuetudinis nō excusant a peccato. ibi.
- Decimandi ius laicus habere non potest iure hereditario et nullus citra papam potest ius decimandi ad longum tempus laico concedere. in. c. ad bec. nu. 1. 2. 3. eo. titu. fo. 140.
- Decime dicuntur qd spirituale et non possunt a laicis possideri. ibi. nu. 3.
- Decimandi ius non potest concedi laico etiā ad modicum tēpus cum sit quid spirituale: fructus vero decimarum possunt concedi. ibi. nu. 4.
- 6 Decime soluantur de omnibus fructibus predialibus. in. cap. ex parte. nu. 1. 2. 3. de deci. fo. 14.
- Decime sunt soluende sub precepto oēs integre sine diminutione. ibi.
- Quid autem si non petuntur integre. remissive. ibi.
- Decime sunt portande vsq ad horreum ecclesie a debetibus ipsas soluere. ibi. nume. 5.
- 6 Decime male detinentur a laicis licet habeant in feudum ab ecclesia tñ non incurrunt pēnā. in. c. cū apostolica. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- Decime non possunt hodie dari in feudum laicis. ibi. nu. 1.
- 6 Decima an et quando sit soluenda de illicite questis. in. c. ex transmissa. nu. 3. 4. de deci. fo. 148.
- 6 Decime personales debentur in loco domicilij. s3 prediales in loco ubi predia manent. in. c. si. nu. 5. de parochijs. fo. 142.
- 6 Decime debentur clericis et ecclesijs siue sint pauperes siue diuites. in. rub. nu. 1. de deci. fo. 147.
- 6 Decime illorum qui non sunt sub certa parochia spectant ad ep̄m. in. c. quoniam. nu. 2. de deci. fo. 147.
- Decime illius loci qui est intra duas parochias et ignoratur sub qua parochia illarū sit debent diuidi inter ipsas non aut debent ep̄o. ibi. nu. 5.
- 6 Decime debet solui licet super nō solutione ipsarū fuerit sub quacunque forma promulgata imperialis constitutio. in. c. tua. nu. 1. de deci. fol. 149.
- Decime si fuerint alicui in feudum date nō comprehendit decimas no ualium nisi sint cōcesse clericis: qz tunc comprehendit futuras. ibi. nu. 7.
- Decime si quis theologus vel alius dixerit non esse debitas incurrit peccatum. ibi. nu. 5.
- 6 Decime sunt soluende a locatore et conductore eiusdem predij nisi ostendant se exemptos et sic ecclesia petens decimas habet mentionem fundatam et asserens se exemptum debet probare. in. c. a nobis tua. nume. 1. 2. 3. de deci. fo. 149.
- 6 Decime reales debent solui ab illis penes quos reperitur res. in. c. de terris. nu. 3. de deci. fo. 147.
- Decime personales an sint de iure diuino vel positio. ibi. nu. 6.
- 6 Decime debent solui integraliter alias non dicuntur solui. in. c. j. nu. 1. de decimis. fo. 143.
- Decime preteriti temporis si exhauriant totum patrimonium laici an

- debeantur ecclesie cum tanto preiudicio laici. ibi.
- Decime debentur ex omni fructu qui ex terra provenit. ibi. nu. 2.
- Decimarum quarta pars debetur hodie episcopo. ibi. nu. 3.
- Decime primitiarum an sint sub precepto. ibi. nu. 8.
- 7 Decime si remittantur indefinite censentur remisse et preterite et future. in. c. quia circa. nu. 1. de priui. fo. 158.
- 6 Decime ex dispensatione pape an non soluantur. remissive. in. c. propositum. nu. 11. de concessio. preben. fo. 36.
- 7 Decime debentur non facta deductione seminis et sumptuum et debent solui ecclesie non autem pauperibus etiam qd clerici ducant malam vel pessimam vitam. in. c. tua nobis. nu. 1. de deci. fo. 150.
- Decimas reservauit sibi deus in signum vniuersalis dominij et eas voluit tradi sacerdotibus pro cultu quem faciunt ipsi deo. ibi. nu. 4.
- Decime non sunt principaliter debite pauperibus. sed clericis qui debent dare superfluum quod eis superest pauperibus. ibi.
- Decime etiam anteq tradatur dicuntur in domino ecclesie adeo quod poterit ipsas vendicare. ibi. nu. 5. 7. 11. 12.
- Decima est soluenda de cunctis prouenientibus. ibi. nu. 6.
- Ad decimas soluendas compelluntur laici appellatione remota quando allegarent consuetudinem vel prescriptionem sed si allegarent exemptionem pape tunc secus. ibi. nu. 8. 9.
- Decime non possunt prescribi a laicis sed ab ecclesia ecclesie sic: quia nō refert penes quam ecclesiam sint. ibi. nu. 10. fo. 151.
- Decime qua actione petantur. ibi. nu. 11.
- Decime quomodo soluatur a dño et colono de fructibus collectis in predio anteq deducatur portio domini vel quomodo. ibi. nu. 14.
- Decime an sint soluende clerico notorie simoniaco vel fornicatori. ibi. numero. 16.
- 6 Decimarum fructus possunt concedi laico ex causa in tempus sue vite cum autoritate tamen superioris. in. c. quis. nu. 4. de deci. fo. 148.
- Decime sunt de iure diuino quia deus ipsas sibi reservauit in signum vniuersalis dominij. in. c. exhibita. nu. 4. de re. permut. fo. 91.
- 5 Decime non debentur ep̄o sed decimarum quarta: decime vero debentur ecclesie parochiali. in. c. de quarta. nu. 2. de prescrip. fo. 24.
- 6 Decime sunt soluende de fructu apium puta de melle et cera. in. c. nuntius. nu. 1. de deci. fo. 145.
- 3 Decime possunt remitti laicis per papam. in. c. cum venissent. nume. 8. de indi. fo. 30.
- 2 Decime licet debeantur de iure diuino tñ potest fieri super his compositio vt minus vel certo modo soluantur et hoc fieri debet cum ep̄i autoritate. in. c. statuimus. nu. 1. 2. de transac. fo. 131. 7 nu. 1. 7. fo. 132.
- 6 Decime an sint soluende a clericis vel episcopis vel abbatibus siue de bonis patrimonialibus siue de questis per ipsos. in. c. nouum genus. nume. 4. de decimis. fo. 143.
- 6 Decimas non soluens ex permissione pape non est tutus quo ad deum: item nec possidens vel detinens plura beneficia incompatibilia. in. c. a nobis tua. nu. 5. de deci. fo. 150.
- 2 Decima est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem in. c. pleriq. nu. 1. de pac. fo. 133.
- 6 Decimas non soluere priuilegiatus intelligit de p̄dij proprijs: secus de his que ab alio conduct. in. c. dilecti filij. nu. 1. de deci. fo. 145.
- 5 Decime et omnes obventiones spirituales que sunt intra ecclesiam parochialem cedunt presbytero parochiano etiam si fiant alicui imagini vel capelle existenti intra parochiam. in. c. pastoralis. num. 2. de his que fiunt a prela. fo. 69.
- 1 Decima debetur nihil soluto ipsis qui debent decimas et quod consuetudo sit in contrarium. in. c. j. nu. 2. de consue. fo. 92.
- 3 Decime prediales debentur de iure cōmuni ecclesie parochiali ubi sita sunt ipsa predia quarum decimarum quarta debetur episcopo. in. c. fin. nu. 2. vt lit. pen. fo. 219.
- 6 Decime an debeatur ecclesie plebis an capellis positis intra plebanatum. in. c. ad audientiam. nu. 14. de ecclesi. edifi. fo. 220.
- 6 Decime que debentur a persona ecclesiastica possunt ex cōuentione nō integraliter solui et sine peccato. in. c. ex multiplici. nu. 4. de deci. fo. 146.
- 6 Decime possunt remitti. in. c. h. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 66.
- Quarta portio decimarum que soluatur ecclesie parochiali debetur ep̄i scopo loci. in. c. cum olim. nu. 4. 7. 5. de censi. fo. 204.
- 6 Decime an sint soluende in parochia ubi sunt predia an vero ubi quis andit et percipit diuina statut consuetudini et quid si non extet consuetudo. in. c. cum sint. nu. 1. 5. 7. 6. de deci. fo. 150.
- 5 **Declarare** non est aliquid de nouo adducere vel facere. in. c. pastoralis. nu. 3. de excep. fo. 6.
- Declarans aliquam rem nihil de nouo inducit. in. c. ex parte. nume. 4. de consue. fo. 102.
- Corse. Vide Jo. an. in proc. decre. in ver. declaramus. et adduco Do. in c. j. de sum. tri. lib. vi. ubi dicit datus fuit terminus ad producendum articulos in causa quod poterunt articuli declarari post terminum cum ex declaratione nouum quid fieri nō dicatur. alle. Did. in cōf. clxvi. et dicit illum tex. esse optimum ad hoc qd ille qui declarat nō dicitur nouum facere. et vide Bal. in. j. consi. C. in. 5. quibus. qd licet statuari nō possunt

Repertorium singularium materiarum

- addere ad antiqua statuta possunt tñ declarare illa 7 glo. xxxij. dist. c. fi. quis viduam. 7 ibi Domi. quod qui non pōt articulare pōt antiquos articulos declarare. 7 Bald. in. l. i. §. huius studij. ff. de iusti. 7 iur. qd si fuit datus terminus alicui ad articulandum 7 facit articulos generales quod poterit illos post terminum declarare. facit qd no. Bar. in rub. de reru3 permuta. statuto inquit cautur quod de quolibet cōtractu solvatur gabel la. quod non debet solui de declaratione contratus. 7 vide eundez. in. l. i. post prin. C. de test. manu. 7 in. l. cum in testamēto. in fi. C. de manu. test. 7 Jo. de imo. in. d. l. heredes palam. 7 vide Bal. in. l. fin. C. de testi. in versi. quero nunquid testes 7c. qd licet testes qui iterato examinantur debeāt iterato iurare: vt est ibi gl. 7 ff. de dam. in fec. l. si quis mihi bona. §. si qs stipulatur. quia in primo iuramento nō est cogitatur de ista noua dispo sitione. Item quia in alia instantia 7 coram alio iudice. Item quia fides testis non est in eodē statu nec eadē qualitas eius. ff. ad carb. lib. ij. §. due cause: tñ secus dicit esse in testibus qui in eadem causa recipiuntur ad declarationem eius qd deposuerūt qz declarare nō est de nouo testifica ri sed demonstrare. d. l. heredes palā. §. sed si notā. alias. §. si vero. faciat qd volunt scribentes. in. l. i. §. si quis simpliciter. ff. de verb. obliga. et do. Anto. in. c. iudei. de iude. et Bald. in. l. si vt proponis. la. ij. de nupt. et Abb. in. c. consuluit. de iud. 7 Abb. in. c. pastora. in fi. de excep. vbi alleg. Archi. rñ. q. ij. in summa. qd licet post terminum pars nō possit excipe re poterit tñ exceptio prius positam delegare. quia qui declarat 7c. d. l. heredes palā. 7c. cū dilectus. de arcu. 7 Iano in. c. per inquisitionem. de elect. 7 confessio pōt declarari 7 non perimi. vt in. d. c. cum dilecti. 7 vide Bal. in contrario. in. c. ea que de re iudi. qd inferior nō potest de senten tia confirmata per superiorem iudicare. idēz nec declarare sed dic qd illo casu interpretatio seu declaratio legis operatur quod ipsa lex. l. ita fidei. ff. de iur. f. si. 7 eius est interpretari cuius est condere. l. si. C. de legi. c. inter alia de sen. excom. 7c. c. cum venissent. cū ibi not. de iudi. 7 vide do. meum Bar. in repe. rub. de fide instr. in. l. vij. col.
- 2 Declarare vel erponere non est aliquid de nouo dicere. in. c. super ques tionum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 90.
- 2 **Decretum** episcopi non requiritur in alienationibus re rum ecclesie. sed sufficit eius consensus. in. c. sta tuimus. nu. 4. de transac. fo. 134.
- 2 Decretum secundum potest interponi etiam non expectato anno a tem pore primi. c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 76.
- Decretum secundum cōceditur absq3 alia litis contestatione. ibi. nu. 7.
- Decretum secundum reuocatur quando iudex videt qd causa propter quam fuit interpositum erat nulla. ibi.
- Decretum iudicis vbi interuenit inducit presumptionē iuris qd oīa sint legitime facta non aut inducit presumptionē iuris 7 de iure vt nō possit probari contrarium. in. c. constitutus. nu. 8. de resi. in integ. fo. 163.
- 1 Decretum siue scriptura vtrum sint de substantia electionis siue postula tionis. in. c. innotuit. nu. 6. de elec. fo. 137.
- 8 Decretum secundum interponitur etiam quod mittendus ex primo nō fuerit missus 7 hoc in persanalibus: in realibus vero non requiritur qz post annum efficitur incommutabilis possessor. in. c. j. nume. 8. de dolo 7 contu. fo. 194.
- 3 Decretum iudicis super alienatione rerum minoris extenditur ad rem sitam extra territorium. in. c. postulasti. nu. 8. de fo. compe. fo. 80.
- 3 Decretum primum etiam interponitur contra legitime absentes si non defendatur. in. c. contingit. nu. 6. de do. 7 contu. fo. 209.
- ¶ Per secundum decretum aliquando adiudicatur dominium: aliquan do possessio cum fructibus: aliquando releuatur actor ab onere pban di. ibi. nume. 10.
- Decretum non est approbatum nisi quo ad dicta sanctorum 7 pontifi cum que ibi sunt inserta. in. c. ex parte. nu. 9. de rescrip. fo. 45.
- 3 Decretum positum ex falsa causa nō tenet. in. c. j. n. 20. de re iudi. fo. 49.
- Decretum iudicis an prebeat iustam causam possidendi. ibi.
- 3 Decretum primum vel secundum quando interponitur que forma seruari debeat. in. c. j. nu. 9. de eo qui mit. in pos. fo. 212.
- Decretum primum 7 secundum dicuntur sententie interlocutorie 7 pos sunt reuocari quando constiterint indebite. ibi. nu. 10.
- Decreti primi 7 secundi diffinitio que sit. ibi. nu. 11.
- 3 Decretum secundum non requiritur quando quis est missus in posses sionem ex reali in. c. fi. §. in alio. nu. 16. vt lite non contest. fo. 118.
- Decretum secundum interponitur post annum nec auditur reus vlte rius transacto anno. ibi. nu. 3 7 40.
- Decretum secundum non debet interponi nisi iudici constet de debito. ibi. nu. 39.
- Decretum secundum quando interponitur 7 qñ. ibi. nu. 41. 7 46.
- 3 Decretum secundum non debet interponi nisi sit presens pars contra quam petitur. in. c. j. nu. 3. de eo qui mit. in pos. fo. 212.
- Decretum scōm quo casu potest interponi dum agitur reali. ibi. nu. 6.
- 1 Decretum an faciat plenam fidem de contentis in eo. in. c. innotuit. nu. 14. de elec. fo. 138.
- 3 Decretum secundum non interponitur contra absentem causa reipub. vel non latitante succurritur actori vt detur curator bonis qui suscipiat iudiciū. in. c. fi. nu. 10. de eo qui mit. in pos. fo. 215.

- Decretum secundum non interponitur contra non in alitiose absentem et obligatum personali secus si ratione vitij realis quo casu peruenitur ad secundum decretum etiam si malitiose non absit. ibi. nu. 15.
- 2 **Dedicationes** ecclesiaru3 possunt fieri omni tpe. Ant. in. c. ij. nu. 2. nu. 5. de tempo. ordi. fo. 36.
- 2 **Defectus** scientie an 7 qñ sit cā sufficiens ad admittendū re nuntiationem alicuius. in. c. j. nu. 9. de renun. fo. 10.
- 3 Defensiones non sunt aufere de etiam diabolo si litigaret. in. c. cum co tingat. nu. 27. de foro compe. fo. 78.
- 6 Defensio orphanorū viduaru3 7 aliarū miserabiliū personarū pertinet ad iudicem ecclesiasticum. in repe. c. cum esses. nu. 33. de testi. fo. 123.
- 6 Defensio pmissa de iure 7 de facto intelligitur de facto si moueat que stio in iudicio secus extra iudicium. in. c. fi. num. 7. de emp. 7 ven. fo. 87.
- 3 Defendere socium ab iniuria sibi inferenda licitum est: aliter si non de fenderetur presumetur occultus socius. in illo crimine. in. c. cum non ab homine. nu. 13. 14. 16. de iudi. fo. 26.
- 3 Defensio inculpate tutele quomodo fiat. in. c. olim. el. j. nu. 15. 16. 7 17. de resi. spo. fo. 180.
- 5 Defendere potest quis aliquem inuitum. in. c. cum super. nu. 29. de re iu di. folio. 68.
- 7 Defendens se si excessit modū in defendendo venit puniendus. in. c. si significauit. nu. 5. de peni. 7 remis. fo. 173.
- 7 Defensio debet fieri cum moderamine inculpate tutele 7 quid est dictu3 cum moderamine inculpate tutele. in. c. significasti. el. ij. nume. 5. de bo3 mi. folio. 112.
- Defensio rerum suarum vel persone an 7 quando 7 quomodo sit per missa tam clericis q3 laicis. ibi. nu. 9.
- 6 Defunctus extra ciuitatem potest in ciuitatem reportari. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. fo. 137.
- 7 **Degradatus** clericus in effectu desinit esse clericus. in c. cum sit ppiu. nu. 7. de cōdi. app. fol. 18.
- 7 Degradatio pro quibus delictis possit fieri. in. c. nouimus. numero. 3. de verb. signi. fo. 204.
- 6 Degradantur etiam clerici delinquentes etiam in minoribus ordinib3 constituti. in. c. clericus. el. ij. nu. 2. de vi. 7 hone. cle. fo. 4.
- Degradatio actualis eximit clericū a ptate iudicis ecclesiastici. ibi.
- 7 Degradatio autem verbalis que est depositio secus. in. c. ad audientias. nu. 2. de crimi. fo. 132.
- 7 Degradatio 7 priuatio beneficij 7 officij an sint idēz. in. c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 68.
- 3 Degradatus quibus casibus est tradendus curie seculari. in. c. at si clea rici. nu. 37. de iudi. fo. 15.
- 7 Degradatio potest fieri non solum ab ordine sacerdotali. sed ab omni3 bus ordinibus. in. c. si quis presbyter. nu. 1. de cle. excom. fo. 139.
- Degradatio presbyteri vel inferiorum clericorum coram quot episco3 pis fieri potest. ibi. nu. 5.
- 3 Defendere 7 pascere aliquem quis tenetur sub precepto. in. c. nouit ille. nu. 37. de iudi. fo. 35.
- 7 Degradatus matrimonium contrahere non potest licet perdat omne priuilegium clerici. in. c. j. nu. 11. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 3 Degradatus si celebrat conficit verum corpus Christi quia character imprimitur anime. ibi.
- 5 Degradatus 7 depositus potest per papam restitui 7 constat quod ex hoc est effectus infamis. in. c. cum te. nu. 10. de re iudi. fo. 78.
- Delegatus** an possit compellere legatum ad exequendam sententiam ipsius delegati. in. c. ij. nu. 6. de offi. leg. folio. 103.
- Delegatus in causa sibi commissa an sit maior legato. ibi.
- Delegatus debet cognoscere causam sibi delegatam eo modo quo de bebat cognoscere delegans. in. c. cum in veteri. nu. 3. de elec. fo. 174.
- 4 Delegatus datus ad causam instruendam pōt citare ad audiendam vo luntatem in remissione cause. in. c. cum olim. nu. 1. de testi. fo. 66.
- 3 Delegatus potest citare licet non sit facta fides de eius delegatione dū modo in citatione sit inserta copia sui rescripti. in. c. ij. nume. 4. 7 5. de di la. folio. 133.
- Delegato an credatur absq3 eo qd ostendat copiā sue delegationis. ibi.
- 2 Delegatus infirmus potest subdelegare vices suas. in cap. venerabili. nu. 5. de offi. deleg. fo. 100.
- Delegatus quod non potest subdelegare. ibi. nu. 12. fo. 98.
- 1 Delegatus remittens causam ad delegantem potest prefigere terminū partibus in quo debeant comparere coram delegante. in. c. dudum. el. j. nu. 1. de elec. fo. 139.
- 2 Delegatus potest citare: contumacem punire: 7 singula ad causam speo ctantia facere. in. c. preterea. nu. 13. 7 4. de offi. deleg. fo. 74.
- Delegatus an possit officiales infideles punire et testes delinquentes coram eo. ibi. nu. 4.
- 2 Delegatus habet potestatem etiam cognoscendi in tertios comparen tes pro iure suo. in. c. super eo. nu. 3. de offi. deleg. fo. 80.
- 2 Delegatus pape in causa sibi commissa est maior omnibus citra papaz et in causa illa debet honorari tanquam papa. in. c. significasti. nume. 1.

Super Lectu. Panormitani.

2.5. de offi. deleg. fo. 75.

Delegatus potest mandare ordinario loci ut suam sententiam exequatur licet possit ipse etiam suam sententiam exequi et hoc procedit in delegato principis. ibi. nu. 2. 3. 4. 6.

Et quid in delegato inferioris remissive. ibi. nu. 4.

2 Delegari potest alteri solutio ab excommunicatione. in. c. fin. nume. 1. de offi. ordi. fo. 12.

Corsetus. Adde qd delegatus potest absolutionem committere dummodo ipse habeat iurisdictionem puta quia fuit delegatus in causa qua tulit excommunicationem: secus autem ubi sibi fuit delegata nuda duntaxat potestas absolventi et sic loquitur. c. si. de offi. deleg. ita no. Abb. in. c. si. de offi. ordi. nu. 1. 2. 3. in si. et ibi est glo. singularis quia archidiaconus bononiensis ex privilegio absoluit excommunicatos in studio bononiensi commorantes delinquentes ibidem propter violentam iniectionem manuum et dicit ibi do. Abb. illam glo. esse sing. et se nescire alibi qd nudum ministerium competens alicui ex privilegio est delegabile per privilegiatum licet ergo privilegium non excedat personam privilegiati. ut in. c. sane. de privileg. 2. vii. q. 1. quia frater. et in regula privilegii. de regu. iur. lib. vi. tamen cum per commissionem non committatur alterum preiudicium cum commissarius gerat vices delegantis ita qd ipse delegatus videtur facere ut regula qui per alium. de reg. iur. lib. vi. non dicitur ille prohiberi quominus possit subdelegare. et hanc opi. sequitur Joan. and. et dicit eaz in practica servari. Ego existens vicarius archidiaconi bononiensis. hoc anno. 1300. cccc. lxxviii. practicaui glo. quia absolui quendam scholarem propter manuum violentam iniectionem in clericum tanq. vicarius et commissarius ipsius archidiaconi.

5 Delegatus ad universitatem causarum dicitur quasi ordinarius. in. cu3 bertoldus. nu. 20. de re iudi. fo. 70.

Delegatus legati cardinalis potest subdelegare. ibi. nu. 22.

Delegatus regulariter non subdelegat quia non habet iurisdictionem propriam sed alienam. ibi. nu. 23.

Delegatus inferioris a principe potest subdelegare cum potestate subdelegandi. ibi. nu. 24.

Delegatus principis subdelegatus an possit dare potestatem subdelegandi. ibi. nu. 25.

A delegato legati an appelletur ad papam. ibi. nu. 40. fo. 73.

2 Delegatus pape potest in casu singulari committere causam appellatione remota. in. c. pastoralis. §. cum autem. nu. 1. 2. 3. de deleg. fo. 95.

2 Delegatus pape licet sit maior quocunq. in causa sibi commissam tamen tenetur superiori suo citra causam illam obedire. ibi. nu. 2.

2 Delegatus pape si delegat totam causam non remanet iudex: secus si delegat partem. in. c. super questionum. §. porro. nu. 1. 2. in. §. quem vero. nu. me. 3. de offi. deleg. fo. 91.

Delegatus an possit dare potestatem subdelegandi. ibi. nu. 2.

Delegatus pape potest subdelegare reservata sibi executione. ibi. nu. 3.

Delegatus pape et eius subdelegatus non potest recusari sine legitima causa licet secus sit de iure civili. in. d. c. super questionum. §. quem vero. nu. 1. eo. ti. fo. eo.

Delegatus non potest subdelegare appellatione re licet ipse fuerit delegatus cum dicta clausula. in. d. c. super questionum. §. si vero. nume. 1. et 3. eo. titu. fo. eodem.

Unus ex duobus delegatis a papa si fuerit subdelegatus a suo collega erit in eadem causa delegatus vel subdelegatus resultabit effectus. de quo ibi. nume. 4.

Delegatus principis non potest dare potestatem suo subdelegato subdelegandi. ibi. nu. 6. fo. 92.

Delegatus pape potest subdelegare partes cause irrequisitis partibus in. d. c. super questionum. §. si. nu. 1. eo. tit.

2 Delegatio facta dignitati non expresso nomine proprio transit in successorem nec requiritur nova presentatio rescripti siue commissionis etiam re integra. in. c. qm. nu. 1. 3. 4. 7. 8. de offi. deleg. fo. 78.

Delegatus cui est commissam causa sub nomine dignitatis si remota illa dignitate transeat ad aliam an ipse cognoscat causam vel successor et idem si talis delegatus moriatur. ibi. nu. 9. 10. 14. fo. 79.

Delegatio facta alicui expresso duplici nomine appellativo et nomine proprio an sit realis an personalis. ibi. nu. 12.

Delegatio si est facta alicui sub duplici noie dignitatis et illo mortuo duo succedant ad illas dignitates illi duo succedant etiam in ea. ibi. nu. 13.

3 Delegatus principis potest subdelegare. in. c. sane. nu. 2. de fo. co. fo. 49.

7 Delegatio admittit iurisdictionem ordinariis. in. c. cum dilectus. num. 7. de purga. cano. fo. 164.

5 Delegatus ad causam decidendam intra certum tempus post illud tempus non potest absolvere si reum intra dictum tempus excoicavit propter contumaciam. in. c. quod ad consultationem. nu. 34. de re iudi. fo. 65.

6 Delegatus est maior legato respectu cause sibi commissam. in. c. pro illorum. nu. 15. de preben. fo. 32.

1 Delegati iudices et ecclesiastici non debent erigere decimam vel aliam partem litis etiam si consuetudo sit in contrarium. in. c. cum ab omni. nu. 1. 2. 9. de vi. et hone. cleri. fo. 5.

Delegati qui pronuntiauerunt ut arbitri possunt pronuntiare ut dele-

gati. in. c. literas. nu. 13. de presump. fo. 123.

5 Delegate due potestates diuerse possunt esse in eadem persona. in. ca. cum ex officio. nu. 24. de prescrip. fo. 37.

5 Delegatus unus asserens se delegatum alterius reddit processum coram eo agitatum nullum. in. c. cum ex officio. nu. 30. de prescrip. fo. 38.

7 Delegatio non extenditur ultra casum expressum. in. c. si. nu. 5. de verbo. signi. fol. 206.

2 Delegatus non dicitur perpetuare iurisdictionem per solam subdelegationem. in. c. licet vndiq. nu. 4. de offi. deleg. fo. 56.

2 Delegatus pape potest vsq. ad annum integrum suam sententiam exequi qui annus erit continuus in. c. querenti. nu. 1. 3. 7. de offi. deleg. fol. 90.

Delegatus dicitur habere iurisdictionem. ibi. nu. 2.

Delegatus an habeat iurisdictionem super nouiter attetatis. ibi. nu. 6.

Delegatus inferioris an possit suam sententiam exequi. ibi. nu. 8.

2 Delegatus potest per partem contumacez punire. in. c. de causis. nume. 3. de offi. deleg. fo. 74.

Delegatus principis est de maioribus iudicibus. ibi. nu. 13.

3 Delegatus non iudicat iure proprio sed iure delegantis. in. c. delegasti. nu. 35. de fo. compe. fo. 87.

4 Delegatio facta per consulem ante ingressum prouincie non valet sed conualidatur tempore ingressus proconsole in voluntate durante. in. c. post cessionem. nu. 12. de proba. fo. 12.

2 Delegatus an cognoscat ultra comprehensa in rescripto et quando. in. c. cum olim Abb. nu. 3. 7. 11. de offi. deleg. fo. 97.

Delegatus ad cognoscendum in vna dioecesi non potest cognoscere extra illam nisi ex consensu partium expresso. ibi. nu. 3.

2 Delegatus principis potest subdelegare ea que sunt meri et misti imperii. in. c. quod sedes. nu. 6. de offi. ordi. fo. 16.

2 Delegare potest quicunq. ordinarius. in. c. si. nu. 3. de offi. deleg. fol. 109.

Delegatus etiam a principe habet iurisdictionem. ibi. nu. 4.

2 Delegatus pape potest quicunq. coniunctim vel diuim causam subdelegare in. c. super questionum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 90. et nu. 14. fo. 91.

Delegatus pape non potest subdelegare causam appel. re. licet sibi fuerit facta delegatio appel. re. ibi. nu. 3.

Delegatus inferioris potest subdelegare aliquem articulum saltem non iurisdictionalem. ibi. nu. 4. fo. 59.

2 Delegatus si subdelegat causam an remaneat priuata persona adeo qd non possit reassumere iurisdictionem etiam volente subdelegato. in. c. si significasti. nu. 7. de offi. deleg. fo. 75.

Et vide in. c. in literis. eo. tit.

Delegatus pape an possit pro executione sue sententie innocare brachium seculare. ibi. nu. 8.

Delegatus pape an possit manu militari suam suam exequi. ibi. nu. 9.

Delegatus pape non potest habere officiales armatos pro executione sue sententie. ibi. nu. 10.

Delegatus principis potest non solum totam causam committere sed parte citationis vel similia. in. c. pastoralis. §. ite cum totum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 93.

Delegatus pape potest compellere omnes officiales necessarios in causa expedienda. ibi. nu. 4.

Delegatus inferioris potest alteri committere actum non iurisdictionalem et si noluerit acceptare potest ipsum punire. ibi. nu. 5.

2 Delegatio expirat morte delegantis re integra etiam quod delegatus ignoret mortem delegantis. in. c. relatum. nu. 17. 10. fo. 79. et 80.

2 Delegatio si cui sub certa forma vel simpliciter fuit certa causa commissam debet admittere legitimas exceptiones parti competentes. in. cap. ex parte. el. ij. nu. 1. de offi. deleg. fo. 78.

3 Delegatus sed apost. est ordinarius in loco. in. c. si quis contra. num. 4. de fo. compe. fo. 51. et in repe. nu. eo. fo. 54.

Delegatus dicitur executor et contra sed non in statutis. ibi. nu. 5.

Delegatus ad vnum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo. ibi. nu. 24.

Delegatus etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionem ex primo et secundo decreto. ibi. nu. 28. et 32.

3 Delegare non potest ille cui est commissum certum ministerium sine iurisdictione qui est magnus et graue: secus si est parvus quod relinquatur arbitrio iudicis. in. c. si. nu. 7. de do. et contu. fo. 211.

Delegatus principis potest subdelegare quia non est deputatus ad nudum ministerium. ibi.

Delegatus inferioris a principe non subdelegatus sed bene committit vnum articulum cause. ibi.

1 Delegatus potest imperare ordinario in causa sibi a papa commissam. in. c. cum contingat. nu. 1. de rescrip. fo. 69.

3 Cognitio si est demandata alicui an possit super illa etiam pronuntiare. in. c. cum super. nu. 13. de cau. pos. et proprie. fo. 58.

2 Delegatio cause potest fieri inferiori q. sint partes litigantes in. c. cum causa. nu. 2. de offi. deleg. fo. 87.

3 Delegari que possunt a papa et que ab episcopo. in. c. ij. numero. 5. de iudic. folio. 8.

Delegatus si non bene cognoscit appellatur ad delegantem. ibi.

3 Delegatus licet sit alterius dioecesis potest cognoscere de causis loci ubi

Repertorium singularium materiarum

- moratur. in. c. significauerunt. nu. 3. de iudi. fo. 46.
 Delegatus in matrimoniali cā si diuortij suam ferat pronūtiare debet
 dotem restituere. in. c. de prudentia. nu. 1. de dona. inter vi. & vro. fo. 48.
 Delegatus in causa diuortij lata sententia super matrimonio nō est fun
 ctus officio si non pronuntiavit super dote. ibi. nu. 4.
 Delegatus principis potest causam subdelegare siue sit solus siue, ha
 beat collegas. in. c. quis. nu. 1. de offi. deleg. fo. 75.
 Delegatus si est negligens ordinarius non potest se intromittere nisi
 ex negligentia delegati partes perseuerarēt in peccato. in. c. significauit.
 nu. 2. & 5. de offi. ordi. fo. 113.
 Et vide in. c. seq. eo. tit.
 5 Delegabilia omnia sunt de iure canonico. in. c. de cetero. nu. 1. de re iudi
 ca. folio. 52.
 2 Delegatus quis sit. in rub. nu. 1. de offi. deleg. fo. 72.
 Delegatus pape non solum habet iurisdictionem in partes sed etiam in
 illos qui eius iurisdictionem impediunt. in. c. i. nu. 1. eo. tit. fo. 7.
 Delegatus an habeat iurisdictionem in personas quomodocumq; de
 linquentes in causis coram eo vertentibus. ibi. nu. 6. fo. eo.
 2 Delegatus principis potest per se suam sententiam mandare executio
 ni. in. c. in literis. nu. 1. de offi. deleg. fo. 7.
 1 Delegatus pape potest excommunicare licet in literis hoc non dicatur
 in. c. abbatem. nu. 5. de rescrip. fo. 87.
 3 Delegatus delinquens in causa sibi commissā an possit puniri per or
 dinarium. in. c. si. nu. 12. de foro compe. fo. 88.
 3 Delegatus non solet causam delegatam de honestate reuocare siue les
 gitima causa videlicet quando delegatus est negligens. in. c. cū causam.
 nu. 2. de iura. calum. fo. 128.
 3 Delegatus pape ad nudum ministerium puta ad excommunicandum
 vel ad absolvendum vel ad dispensandum an possit subdelegare. in. c. si.
 ceterum. nu. 1. 2. 3. & 6. de offi. deleg. fo. 105.
 Delegati ad nudum ministerium an habeant aliquam iurisdictionem
 coercendi. ibi. nu. 5.
 Delegatio nudī ministerij facta sub nomine dignitatis an trāseat in suc
 cessorē. ibi. nu. 7.
 7 Delegatus ad vniuersitatem causarum potest sententiam suam corrige
 re si errauit in iudicando secus si est delegatus ad vnam causam. in. c. qua
 liter & quando. nu. 2. de accu. fo. 65.
 Delegatus ad vniuersitatem censetur quasi ordinarius. ibi. nu. 3.
 6 Delegatus quantūcumq; beneficiatus licite petit expensas cū proficiet
 tur tam pro victualibus q̄ pro vecturis non computato qd̄ expendisset
 domi siue sit delegatus principis siue inferioris sū distinctionem possi
 tam. in. c. cum ab omni. nu. 13. de vita & hone. cle. fo. 6.
 2 Delegatio cause non presumitur nisi probetur. in. c. cum in iure. num. 1.
 de offi. deleg. fo. 96.
 Delegatus in causa sibi commissā est maior ordinario. ibi. nu. 3.
 4 Delegata iurdictio extinguitur morte iudicis delegantis. in. c. cum ve
 nisset. nu. 2. de testi. fo. 57.
 6 Delegatus pape deputatus in certo loco potest ex vrgentissima causa
 vnum articulum cause extra locum subdelegare. in. c. constitutus. nume.
 6. de fidei. fo. 98.
 3 Delegati ad vniuersitatem causarum censentur ordinarij & habent iur
 isdictionem vnusquisq; in solidum. licet Abb. teneat contrarium. in. c.
 si. nu. 18. de re iudi. fo. 85.
 1 Delegatus pape potest quem conuenire vbi posset ipse papa qui est or
 dinarius omnium. in. c. dilectus filius. nu. 4. de rescrip. fo. 76.
 3 Delegatus potest peti a reo super actione mouenda per actorem si ha
 bet ordinarium verisimiliter suspectum. in. c. conquerere. num. 5. & 10. de
 resti. spo. fo. 172.
 2 Delegatus pape semper potest subdelegare etiam si sit datus cum clau
 sula preelectionis quia non censetur eligere industriam persone. in. c. fin.
 nu. 1. 2. & 4. de offi. deleg. fo. 104. & nu. 7. fo. 105.
 Delegatus pape etiam si sit ille tertius datus ex voluntate partium po
 test causam subdelegare etiam inuitis partibus non tamen potest sub
 delegare consocio electo ab vna parte. ibi. nu. 5.
 Vnus ex pluribus delegatis potest subdelegatum compellere ad acce
 ptandum nisi velit subdelegare collegam. ibi. nu. 6.
 2 Delegatus pape an possit absolvere incidenter excoīcatum coram eo li
 tigantem. in. c. prudentiam. §. sexta. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.
 2 Delegatus potest precipere ordinario vt exequatur suam id est delega
 ti sententiam quam exequi debet licet sciat iniustam. in. c. pastoralis. §.
 quia vero. nu. 1. & 4. de offi. deleg.
 1 Delegatio eorū que sunt iurisdictionis episcopalis potest fieri ab epō
 secus eorum que sunt ordinis. in. c. quanto. nu. 7. de consue. fo. 95.
 Delegatus post prohibitionem sibi factam nil potest agere. ibi. nu. 10.
 3 Delegatus specialis pape in illa causa est maior legato generali. in repet.
 c. si quis contra clericum. nu. 22. de foro compe. fo. 55.
 Delegans vnum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab
 illo articulo. ibi. nu. 29.
 Delegatus etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionem
 ex primo & secundo decreto. ibi. nu. 33.
 Delegatus de iure ciuili sine cā recusat. sec⁹ de iure canonico. ibi. nu. 24.
 2 Delegatus principis potest alteri subdelegare & potest subdelegatum
 compellere ad acceptandum quando ex necessitate subdelegat. in cap. si
 pro debilitate. nu. 1. de offi. deleg. fo. 73.
 Delegatus principis non potest cuiusq; causas subdelegare. sed tan
 tum quibusdam personis. de quibus remissive. ibi. nu. 2.
 Delegatus principis quas causas non possit subdelegare. ibi. nu. 4.
 2 Vnus ex iudicibus delegatis quo casu potest sine collega cognoscere.
 in. c. cum super. nu. 10. de offi. deleg. fo. 87.
 2 Delegatus potest subdelegare vni vel pluribus. in. c. cum te consulente
 nu. 2. de offi. deleg. fo. 82.
 Vnus ex delegatis an possit causam pluribus subdelegare. ibi. nu. 3.
 2 Aliqui ex delegatis non possunt soli in causa procedere etiam parte vo
 lente. in. c. prudentiam. nu. 20. de offi. deleg. fo. 84.
 Delegatus qui habet proficisci extra suum domicilium an habeat expē
 sas. ibi. nu. 23.
 2 Delegatus principis etiam proprio motu datus potest ex iusta causa re
 cusari. in. c. cum olim. nu. 6. de offi. deleg. fo. 97.
 Delegatus non tenetur admittere collegam subdelegati si in rescripto
 est clausula quod siambo &c. in. c. coram. nu. 3. eo. ti. fo. 98.
 Delegatus nō tenetur admittere sibi collegam impetratum per literas
 surreptitias. ibi.
 Delegatus an & quando possit subdelegare siue sit vnus aut plures siue
 dat simul siue diuisim. vide plene. ibi. nu. 14. fo. 96.
 2 Delegatus pape potest subdelegatum cogere ad acceptandam subde
 legationem etiam constitutum in dignitate. in. c. pastoralis. nume. 1. & 4.
 de offi. deleg. fo. 92.
 Delegatus principis dicitur omnis ille qui non recognoscit superiores.
 ibi. nume. 2.
 Delegatus principis censetur ordinarius. ibi. nu. 3.
 Delegatus pape potest subdelegare etiā causa nō subsistente. ibi. nu. 6.
 Delegatus pape quando dicatur subdelegare malitiose. ibi. nu. 7.
 Delegatus pape potest subdelegare cuiusq; vult prout poterat ipse pa
 pa. ibi. & nu. 10. fo. 93.
 2 Delegatus potest ferre sententiam vltima die termini sibi prefiri & quid
 in ordinario. in. c. consuluit. nu. 3. & 13. de offi. deleg. fo. 88.
 5 Delegatus principis potest alteri subdelegare vices suas qui non po
 terit in alium subdelegare ad vitandam infinitatem. in. c. cum causam.
 nu. 4. de appel. fo. 131.
 Delegatus inferioris an possit subdelegare. ibi.
 Delegatus inferioris a principe ad vniuersitatem causarum potest sub
 delegare. ibi. nu. 12. fo. 135.
 Delegati ad vniuersitatem causarum possunt vnus sine alio causam in
 choare & finire. ibi. nu. 13.
 Delegatus cognoscit non solum de eo quod venit accessorie ad causas
 sed etiam de eo quod venit accessorie ad accessorium. in. c. prudentiam.
 §. si vero. nu. 2. & 4. de offi. deleg. fo. 86.
 Delegatus specialis pape in illa causa est maior legato generali. in. c. si.
 nu. 10. de consue. fo. 105.
 Delegatus pape in causa sibi commissā est maior quocumq; ordinario
 licet extra illā cām sit minor. in. c. sane q̄. nu. 1. 3. & 8. de offi. deleg. fo. 77.
 Delegatus fungit vicibus delegatis & h3 iurisdictionē ab eo. ibi. nu. 2.
 Delegatus potest remoueri ex noua causa etiam post lit. contest. in. c. in
 finuante. nu. 1. & 10. de offi. deleg. fo. 88. & seq.
 Delegatus potest precise cogi a delegante superiore ad acceptandum.
 c. prudentiam. §. adhucimus. nu. 5. de offi. deleg. fo. 85.
 Delegatio facta sub nomine dignitatis delegantis non extinguitur per
 mortem ipsius. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 2. de offi. ordi. fo. 119.
Delictum prelati nocet ecclesie quo ad condemnationem ex
 pensarum : secus delictum tutoris. in. c. nicolao.
 nu. 3. de appel. fo. 133.
 Delictum vnus an noceat alteri. in. c. §. nume. 4. & 9. de his que sunt a
 maio. par. ca. fo. 71.
 Delictum non debet iudicari nec seuerius nec mitius q̄ eius qualitas
 exposcat. ibi. nu. 5.
 Delictum quando est punibile in vtroq; foro an pena imposita ab vno
 iudice impediāt aliam imponendam ab alio iudice alterius fori. in ca. sta
 tuimus. nu. 4. de maledi. fo. 123.
 3 Delictum vnus hominis an debeat pluries puniri. in ca. at si clerici. nu
 me. 12. & 23. de iudi. fo. 11.
 Delictum facit quod quis fortiat forū in loco vbi delinquit : idem
 est in contractu. ibi. nu. 22.
 3 Delictum prelati cum capitulo an noceat ecclesie. in. c. §. numero. 11. de
 ordi. cogni. fo. 144.
 7 Delictum si fuit punitum in foro contentioso potest tamē puniri in fo
 ro penitentiali & contra. in. c. accepimus. nu. 2. de purg. cano. fo. 165.
 7 Delictum commissum calore iracundie non excusat. in. c. i. nu. 2. de his
 qui si. occi. fo. 106.
 Delictum commissum tempore furoris non est punibile. ibi.
 7 Delictum si est notorium potest puniri absq; alia condemnatione. in. c.
 super

Super Lectu. Panormitani.

super his. nu. 3. de penis. fo. 170.

- 6 Delictum mariti non nocet vxori in dote sua. in. c. ex literis. nume. 2. de pigno. fo. 94.
- 6 Delictum prelati an noceat ecclesie. in. c. cu scdm. nu. 11. de prebe. fol. 28.
- 7 Delictum commissum ratione officij alienatur si delinquens excessit modum. in. c. si vero. el. j. nu. 2. de sen. excom. fo. 179.
- 3 Delictum si fuit pronuntiatum fuisse commissum ipso iure est imposita pena. in. c. veritatis. nu. 14. de do. & contu. fo. 206.
- Item imposita pena iudex videtur pronuntiare super delicto. ibi.
- 6 Delictum non probatur per suspicionem precedentem et admonitionem spectam licet per hoc inducatur magna presumptio. in. c. h. nume. 3. de coha. cleri. & mu. fo. 10.
- 6 Delictum omnium occultum ligatur per constitutionem ecclesie militantis. in. c. extirpande. in re. p. q. qui vero. nu. 21. de preben. fo. 42.
- 6 Delictum regulariter presumitur grauius ex maiestate pene. in. c. sane. nu. 3. de cleri. coniug. fo. 15.
- 7 Delictum fuit commissum non tñ capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo. in. c. dilectus filius. el. j. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 2 Delictum commissum inter homines communiter viuentes est minus punibile. in. c. ex tenore. nu. 3. de sen. excom. fo. 121.
- 6 Delictum prelati & capituli an noceat remissive. in. c. si. nume. 12. de donatio. fo. 108.
- 7 Delictum mentale etiam in foro conscientie mitius punitur q̃ actuale. in. c. sicut dignum. nu. 3. de homi. fo. 108.
- Delictum si fuerit pluries ab vno perpetratum cuz eo an teneatur pro vno vel pluribus delictis. ibi. nu. 9.
- 3 Delictu p̃batur per duos testes etiam contra papaz. sed an sit veru qñ venit imponenda pena mortis. in. c. at si clerici. nu. 3. de iudi. fo. 10.
- Delictum an probetur per scripturam. ibi.
- 6 Delictu non est punibile eo casu quo si puniretur etiam innocens puniretur & damnum pateretur. in. c. sacris. nu. 4. de sepul. fo. 139.
- 3 Delictum prelati an noceat ecclesie. in. c. si. nu. 21. de iura. calum. fo. 131.
- 7 Delictum siue negligentia prelati an noceat ecclesie. in. c. abbate. nu. 19. de verbo. signi. fo. 203.
- 2 Delicto qui potest obuiare & non obuiat an peccet. in. c. j. nu. 3. de offic. delega. fo. 72.
- 6 Delictuz commissum in ecclesia est grauius q̃ commissum in alio loco. in. c. immunitatem. nu. 3. de immu. eccle. fo. 235.
- Delictum commissum in ecclesia per laicum punitur per iudicem secularum. ibi. nu. 5.
- Delictum vnum potest puniri varijs penis quando ex eo resultant diuerse species delicti. ibi. nu. 6.
- Delictum vbi censetur commissum an in loco mandati an in loco executionis. ibi. nu. 12.
- 6 Delictum commissum in ecclesia an debeat puniri per iudicem secularē vel ecclesiasticum. in. c. inter alia. numero. 29. de immu. eccle. et cemite. folio. 229.
- 7 Delictum toties punitur quoties iteratur. in. c. j. nu. 1. de penis. fo. 168.
- Delictum vnum pluries perpetratum eodem instanti vel tēpore an pro pluribus puniatur stante statuto qd delinquens puniatur. ibi. nu. 3.
- 5 De delicto vnius hominis non est sepius querendum. in. c. quis. nume. 21. de re iudi. fo. 83.
- 7 Delictu inceptu habet pro consummato & an hoc indistincte sit verum in foro fori & in foro poli. in. c. adolescens. nu. 2. & 3. de spon. fo. 12.
- 7 Delictum etiam occultum afficit delinquentem. in. c. porro. nume. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 6 Delictum aliquod procurans vel affectans ex quo ipse potest consequi aliquod lucrum priuatur omni eius commodo. in. c. postulasti. nu. 7. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Delictum vnius an & quando noceat alijs. in. c. ex parte. num. 9. de feud. folio. 92.
- 4 Delictum seu impedimentum habens causam successiuam commissum a consanguineo seu amico presumitur quod fiat ex voluntate amici vel consanguinei : secus si delictum sit momentaneum. in. c. constitutis. el. j. nu. 3. de testi. fo. 80.
- 7 Delictum factum cum lapide vel sagitta dicitur proprie factum cuz manibus. in. c. mulieres. nu. 9. de sen. excom. fo. 180.
- 7 Delictum commissum in episcopum vel abbatem semper dicitur enor me. in. c. cum illorum. nu. 5. de sen. excom. fo. 189.
- Delictum vassalli non debet preiudicare domino. in. c. excommunicamus. el. j. nu. 3. de here. fo. 103.
- 3 Delictum notorium dicitur esse illud cuius populus est testis. in. cap. cu non ab homine. nu. 20. de iudi. fo. 27.
- 3 Delictum non presumitur in rebus modici preiudicij. in. c. cum ecclesia. nu. 51. de cau. pos. & proprie. fo. 156.
- 6 Delictum prelati & capituli nocet ecclesie. in. c. quod quibusdam. num. 6. de fideius. fo. 99.
- 5 Delictum prelati communicato consilio cum capitulo nocet ecclesie presertim in iudicio. in. c. reprehensibilis. nu. 21. de appel. fo. 103.
- 5 Delictum qd potest esse punibile & non punibile sim exceptione rei p̃sus

mitur potius non punibile. in. c. auditis. nu. 30. de prescrip. fo. 35.

- 7 Delicta que cōcernūt vindictam publicam nō tolluntur mutua cōpensatione secus si concernunt interesse partis. in. c. j. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 7 Delicta quedam sunt que impediunt matrimonium cōtrahendum: sed non dirimunt iam contractum. in. c. j. nu. 7. de dinor. fo. 46.
- 7 Delicta plura quandoq; oriuntur ex eodem facto & ambo puniēda. in. c. transmissis. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- Delicta q̃tūcunq; parua sunt puniēda. in. c. cuz te. nu. 7. de reg. fol. 78.
- Delicta paria mutua compensatione tolluntur quando agitur ciuilit̃er secus si criminaliter. ibi. nu. 25. fo. 79.
- 6 Delicta reiterata grauius puniuntur maxime precedente monitione. in. c. graue nimis. nu. 5. de preben. fo. 38.
- 7 Delicta siue crimina que dicantur leuia & grauiissima in. c. tue discretiōis. nu. 3. de penis. fo. 170.
- 4 Delicta duo que habent se vt species separate qñ ex vno facto insurgūt de vtroq; potest puniri. in. c. literis. nu. 2. de presump. fo. 121.
- 2 Delicta quantumcunq; occulta ligantur ex constitutione vel excommunicatione. in. c. si sacerdos. nu. 13. de offi. ordi. fo. 111.
- 3 **Delinquens** non potest puniri nisi in loco vbi sortitur forum. in. c. si. nu. 3. de fo. compe. fo. 88.
- Delinquens citari an possit loco delicti existentis in alieno territorio. ibi. nume. 6. & 7.
- Delinquens an possit puniri vbi reperitur. ibi. nu. 13.
- Delinquens an sit remittendus ad locum vbi deliquit & an debeat p̃cedere cause cognitio. ibi. nu. 15. & 18. & 20.
- Et quid est vagabundus. vide in nu. 21.
- Delinquens in consensibus sortitur forum vtrubiq; ibi. nu. 26.
- 2 Delinquens efficitur sapiens in pena. in. cap. nisi specialis. nu. 5. de offic. dele. fo. 106.
- 1 Delinquens aliquando pro eodem delicto patitur duplicem penam. in. c. cum in cunctis. q. clerici sane. nu. 2. de elec. fo. 127.
- 6 Delinquens p̃teritu officij tenetur satisfacere etiam finito officio si cōmoditas peruenit ad eum vel ad alium si non potest eum inducere ad satisfaciendum sed quid si operatur vt satisfaciat. sed nō potest. in. c. aduersus. nu. 9. & 14. & 18. de immu. eccle. fo. 234.
- 3 Delinquens in territorio vbi habet bona licet non domiciliu an possit puniri per dñm illius territorij. in. c. postulasti. nu. 12. de fo. compe. fo. 81.
- 6 Delinquens non potest puniri dupliciter de eodem delicto: sed bene punitur in foro anime & in foro iudiciali. in. c. h. nu. 2. de emp. & ven. fo. 82.
- 7 Delinquens potest cogi vt caueat ne in futurum consimile delictum cōmittat. in. c. grauem. nu. 3. de sen. excom. fol. 196.
- 7 Delinquens debet satisfacere illi reipublice vbi deliquit. in. ca. nuper. nu. 12. de sen. excom. fol. 188.
- 3 Delinquens in alterius parochia seu territorio quo ad foruz penitentie illi non subijcitur etiam si delictum cadit in notorium. in. c. cum contingat. nu. 35. ver. h. conclu. de foro compe. fo. 80.
- 7 Delinquens vel peccans in aliena parochia non tenetur in loco vbi deliquit illud peccatum confiteri. in. c. j. nu. 4. de rapto. fo. 118.
- 2 Delinquens extra dioecesim a quo iudice d̃z puniri & que statuta seruātur in puniendo ipsum. in. c. cum contingat. nu. 7. & 8. de fo. cōpe. fol. 6.
- 7 Delinquens si ex eodem delicto ledit plures personas debet omnibus satisfacere. in. c. j. nu. 2. de cri. fal. fo. 131.
- 6 Delinquens an magis puniatur si deliquit clam vel palam. in. c. de homine. nu. 5. de cele. mis. fo. 211.
- 4 Delinquens cum pulchra magis excusatur quam cum deformi. in. ca. cu quidam. nu. 2. de iurciur. fo. 136.
- Denuntiatio** de qua. in. c. significauit. de testi. an personaliter an domi sit fienda. in. d. c. significauit. nu. 8. fo. 74.
- 7 Si denuntiatione repellitur publicus concubinaris conspirator & excommunicatus. in. c. cum dilectus. nu. 17. 4. de accu. fo. 68.
- 5 Denuntiatio sola excommunicationis an probat quem esse excommunicatum. in. c. dilectus. nu. 16. de appel. fo. 124.
- Denuntiatio canonica quos effectus operetur. in. c. qualiter & quando. el. h. nu. 33. de accu. fo. 15.
- Denuntiatio euangelica non potest per iuramentum remitti. in. c. tuas. nu. 6. de vsur. fo. 114.
- 5 Denuntiatio euangelica potest semper intentari vbi subest obligatio naturalis. in. c. si. nu. 22. de prescrip. fo. 45.
- Denuntiatio in foro ecclesiastico non potest intentari quando denegatur actio de iure ciuili ob magnam equitatem. ibi. nu. 26.
- Denuntiatio in foro ecclesiastico tunc demum habet locum qñ obseruantia iuris ciuilis induceret peccatum. ibi. nu. 27.
- 3 Denuntiatio euangelica vtrum debeat fieri illi qui habuit pro se sententiam iniustam & ista denuntiatio fundat se tantum super peccato. in. canonuit ille. nu. 20. & 32. de iudi. fo. 33.
- Denuntiatio euangelica quid sit & vnde p̃cedat & an sit de p̃cepto vel de consilio & que sit eius forma & vñ dicat. ibi. nu. 34. 44. 47. fo. 34. & seq.
- Denuntiatio euangelica potest fieri per omnes personas etia3 infames secus per criminosas. ibi. nu. 39. 45. & 57.

Repertorium singularium materiarum

- Denuntiatio** euangelica an habeat locum pro peccatis manifestis et non manifestis. ibi. nume. 41.
Denuntiatio euangelica an requirat presentiam unius testis adeo quod sufficiat. ibi. nu. 43. 44. et 46.
Denuntiatio iudicialis que sit et quid differat ab euangelica et quare dicitur iudicialis. ibi. nu. 48. 55. et 58.
Denuntiatus si negat que sunt partes iudicis. ibi. nu. 53.
Denuntiatio canonica quid sit et unde dicatur et quis tenetur ad eam ob seruandam. ibi. 50.
Denuntiatio regularis quid sit et unde dicatur. ibi. nu. 61.
5 **Denuntiatio** excommunicationis necessario non probat denuntiatum esse excommunicatum. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 5. de appel. fo. 124.
Denuntiare aliquem fore excommunicatum an quilibet iudex possit. ibi. nu. 23.
7 **Denuntiatione** vel dicto unius honesti viri qui defert consanguinitatem et de fama vel scandalo docet impedire matrimonium contrahendum. in. c. cum in tua. nu. 1. de spon. fo. 10.
4 **Denuntiatus** vel inquisitus de alio crimine an possit esse testis. in. c. non debet. nu. 6. de testi. fo. 89.
4 **Denuntiatores** constituere qui possunt. in. c. pterea. nu. 6. de testi. co. fo. 92.
Denuntiatoribus an plene credatur. ibi. nu. 7.
Denuntiator an admittatur in testem in causa quam denuntiavit. ibi. numero. 8.
7 **Denuntiator** non potest denuntiare illas personas contra quas non potest esse testis vel illa non potest accusare. ibi. nu. 9. fo. 93.
Denuntiator an compellatur coram alio iudice deponere vel denuntiare. ibi. nu. 10.
7 **Denuntiator** et accusator qui agitur ad impediendum vel dirimendum matrimonium possunt esse testes. in. c. i. nu. 6. de consan. et affi. fo. 31.
7 **Denuntians** aliquod crimen puniatur si deficiat in probando. in. c. cum dilectus. nu. 3. de calum. fo. 76.
Denuntiator siue agat ad penam siue ad denuntiationem et non probeat est puniendus de calumnia. ibi. nu. 8.
7 **Denuntiator** criminis non se inscribit prout facit accusator. in. c. super his. nu. 1. de accu. fo. 64.
7 **Denuntians** an admittatur ad probandum ius sibi esse edificandi nisi reducat omnia in statum pristinum. in. c. cum ex iniuncto. nu. 2. de no. ope. num. fo. 150.
7 **Denuntiare** impedimentum tenetur unusquisque sciens illud. in. c. tua nos. nu. 3. de cog. spiri. fo. 28.
7 **Denuntiantes** calumniose etiam puniuntur. in. c. cum inhibito. nu. 1. de clandest. de spon. fo. 16.
7 **Denuntiator** admittitur in impedimento matrimonii etiam post terminum prefixum. ibi. nu. 4.
Denuntiator in impedimento matrimonii quilibet esse potest non criminofus. ibi.
Denuntiar an certus debeat et qui. in. c. si. nu. 9. de emp. et ven. fo. 85.
4 **Denuntians** an et quando admittatur in testem. in. c. omni. numero. 4. de testi. fo. 37.
4 **Depositarius** non potest opponere compensationem sed deponens sic in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 9. de iureiur. fo. 152.
6 **Depositarius** qui tenetur restituere res depositas deperditas siue dolo siue culpa siue casu. in. c. bona fides. nu. 1. 2. 3. et 4. de depo. fo. 8.
Depositarius non presumitur in dolo si non valens seruare omnes res seruauit suas etiam viliores et destituit depositas pretiosiores. ibi. nu. 2.
Depositarius regulariter non tenetur de culpa nisi sponte obtulerit se deposito vel aliquid receperit pro eo. ibi. nu. 3.
Depositum et alij contractus pendentes ex voluntate unius possunt quoad dolum dissolui. ibi. nu. 5. et nu. 1.
Depositarius quo casu debet habere tantam vel maiorem dignitatem in rebus depositis quam in suis. ibi. nu. 7.
Depositarius vel comodatarius asserentes res depositas et commodatas amisisse an et quo casu habent probare quod perdidit. ibi. nu. 8.
Depositarius vel comodatarius allegantes et probantes amissionem rei ex aduerso allegatur dolo vel culpa quis habet probare. ibi. nu. 9.
6 **Depositarius** si vititur deposito contra voluntatem domini vel denegat illud restituere est infamis et committit furtum. in. c. i. nu. 2. de de depo. fo. 80.
7 **Deponens** pecuniam apud unum banchum ut capitale sit semper saluum et ut lucrum cõiter diuidat non est usurarius. in. c. nauiganti. nu. 12. de usur. fol. 131.
7 **Depositio** apud mercatores pro lucro acquirendo quomodo fiat. in. c. per vestras. nu. 7. de dona. inter vir. et vxor. fo. 52.
2 **Deponens** apud aliquem facit sigillatum si re habuerit dissigillatum statuer iuramento suo de perditione aliquarum rerum. in. c. si. nu. 7. qd me. ca. fo. 154.
3 **Deportatus** non admittit potestatem eligendi. in. c. post cessionem. nu. 19. de proba. fo. 13.
Deportati quando possunt esse in iudicio actiue et passiuè. in. c. intelleximus. nu. 5. de iudi. fo. 24.
7 **Depositus** clericus vel irregularis matrimonium contrahere non potest. in. c. i. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 20.
Deponit clericus propter homicidium et non actualiter degradat. ibi. nu. 11. f. 21.
Depositio potest appellari degradatio licet non sit actualis. ibi.
7 **Deponitur** tanquam simoniacus ille qui pecunia accepta cecit aliquem de ecclesia sua se in ea intrudendo. in. c. qui alium. nu. 1. de simo. fo. 77.
7 **Depositio** vel excommunicatio iniuste prolata an liget. in. c. i. nu. 4. de cle. excom. fo. 178.
7 **Depositus** etiam per homicidium dispensatur per episcopum quo ad beneficia: quo ad requirit dispensatio pape. c. super eo. nu. 3. de rap. fo. 119.
4 **Deponi** quis potest a beneficio et ab ordine propter periurium. in. cap. querelam. nu. 2. de iureiur. fo. 125.
3 **Depositio** episcoporum vel aliorum est perpetua non temporalis. in. c. veritatis. nu. 13. de do. et contu. fo. 206.
7 **Depositus** a beneficio quia deficit in purgatione simonie an possit per dispensationem episcopi ad illud vel aliud admitti. in. c. insinuatum. nu. 7. de simo. fo. 80.
3 **Deprehensio** in aliquo crimine an inducat notorietatem vel infamiam et an sit sufficiens ad torturam. in. c. cum non ab homine. nu. 19. de iudi. fo. 27.
7 **Desponsans** duas per verba de presenti primam desponsatam habet in uxorem etiam si prius secundam cognouerit et non valet consuetudo in contrarium. in. c. tuas. nu. 1. de sponsa. duo. fo. 18.
7 **Desponsata** alterius in uxorem ducens et cognoscens nunquam in uxorem eam habere poterit. in. c. accepisti. nu. 1. de spon. duo. fo. 17.
7 **Desponsatio** quid sit et differt a matrimonio. in. c. accessit. nu. 2. de desponsa. impub. fo. 13.
6 **Deputatus** ponere aliquem in possessionem vel conferre alicui beneficium non tenetur compellere contradictores nisi hoc fuerit sibi mandatum in. c. pro illorum. nu. 11. de preben. fo. 32.
7 **Desponsata** inuita et postea sponte cognita non auditur contra matrimonium. in. c. insuper. nu. 1. qui mat. accu. pos. fo. 45.
7 **Detrusio** in monasterium an debeat fieri ad tempus an in perpetuum. in. c. tue discretionis. nu. 7. de penis. fo. 170.
Deuotio magis crescit in senectute quam in iuuentute ceteris paribus. in. c. i. nu. 7. de renun. fo. 10.
7 **Deus** proles est in matrimonio. in. cap. per venerabilem. nu. 35. qui fil. sint legi. fo. 44.
Deus mutat aliqua et an incommutabilis sit. in. c. non debet. num. 5. de consan. et affi. fo. 33.
3 **Dies** quando incipiat quo ad diuersas dispositiones. in. ca. qm. nu. 3. de fer. fo. 138.
6 **Dies** interpellat pro homine quo ad moram contrahendas qui dies imponitur ad aliquid faciendum. in. c. potuit. nu. 5. de loca. fo. 88.
5 **Dies** presentationis rescripti an computetur in termino. in. cap. super. nu. 11. de appel. fo. 96.
1 **Dieta** non computatur a domicilio rei, sed a sua diecesi. in. cap. nonnulli. nu. 2. et 6. de rescrip. fo. 73.
3 **Dieta** an computetur a loco commissi delicti vel contractus. in. c. dilecti filij. nu. 8. de fo. compe. fo. 84.
1 **Dieta** computatio a quo loco debet fieri tam in actione reali quam personali. in. c. dilectus filius. nu. 3. et 6. de rescrip. fo. 7.
3 **Dieta** computatio a quo loco fit in commissione cause extra prouincias. in. c. ex parte. B. nu. 9. de foro compe. fo. 82.
5 **Dieta** ultra quam prohibetur quis trahi connumeratur a fine diocesis: non autem a loco habitationis. in. c. olim. et infra. nu. 2. de excep. fo. 13.
Dieta an sit consideranda per aquam an per terram dato quod una istarum viarum sit breuior vel longior alia. ibi. nu. 5.
Dieta an consideretur usque ad locum ubi causa est commissisa vel ad locum ad quem se iudices conferunt. ibi. nu. 6.
5 **Dictiones** omnino nullo modo si ponantur in aliqua dispositione operantur quod in illo casu non admittatur dispensatio. in. c. non magno. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.
2 **Dictiones** nullus nulla et denotant omnimodam exclusionem. in. c. graue. nu. 8. de offi. ordi. fo. 123.
3 **Dictiones** incerte non operantur in his in quibus aliquid est determinate probandum. in. c. litere tue. nu. 14. de dila. fo. 136.
7 **Dictio** iuxta et secundum equipollent. in. c. abbate. nu. 20. de verb. sig. fo. 203.
2 **Dictio** intra quid denotet. Ant. in. c. i. nu. 1. de auto. et usu pal. fo. 20.
6 **Dictio** quondam, et dictio olim possunt notare et presens et futurum tempus in. c. cum contra. nu. 3. de pig. fo. 95.
2 **Dictio** duntamen facit actum conditionalem. Ant. in. c. licet. nu. 5. et 6. de transla. prela. fo. 19.
4 **Dictio** maxime amen et kyrie eleison. in. c. et si Christus. nu. 9. de iureiur. ran. folio. 154.
6 **Dictio** maxime potest exponi pro tantum. in. c. charissimus. num. 8. de conuer. coniug. fo. 169.
7 **Dictio** presertim quomodo sumat. in. c. cum voluntatis. nu. 6. de sen. excõ. fo. 106.
6 **Dictio** quasi, de sui natura importat improprietatem ubi vero resultaret absurditas inducit similitudinem et est expressiua veritatis. in. c. parochianos. nu. 2. de deci. fo. 147.
2 **Dictio** usque, posita iuxta tempus facit quod pars que tenetur aliquid facere possit ante aduentum temporis facere: licet si fuerit tale dictum tali tempo

Super Lectu. Panormitani.

- tempore quia ante non potest facere. in. c. si. nu. 22. de fer. fo. 142.
- 7 Dictio omnino vel nullo modo excludit omnem gratiam et dispensationem. in. c. qualiter et quando. el. ij. nu. 18. de accu. fo. 73.
- 1 Dictio quodammodo est improprietatis. in. c. dudum. el. ij. nu. 19. de elec. folio. 177.
- 2 Dictio is quandoque respicit consequentia. in. c. ij. ver. et not. de offi. cur. fo. folio. 70.
- 6 Dictio etiam includit. in. c. unico. nu. 3. de commo. fo. 79.
- 1 Dictio pene fere quasi et diminuit parum de signo vel re cui additur. in. c. dudum. el. ij. nu. 9. de elec. fo. 140.
- 2 Dictio semper denotat tempus: dictio ubique denotat locum. Ant. in. c. ad honorem. nu. 1. de auto. et usu pal. fol. 20.
- 2 Dictio preter stat inclusivae. Ant. in. c. ij. nu. 2. de offi. vica. fo. 71.
- 3 Dictio fatiua non excludit casus similes in materia fauorabili et pia. in. c. cum dilecta. nu. 8. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- Dictio quasi de sui natura non est expressiva veritatis licet aliquando sic propter subiectam materiam. ibi. nu. 10.
- 1 Dictio sicut non semper denotat omnimodam similitudinem. in cap. dñ. natus. nu. 1. de sum. tri. et fi. catbo. fo. 14.
- Dictio marine quid importet. ibi. nu. 2.
- 7 Dictio vir quid significat. in. c. contracto. nu. 3. de cog. spi. fo. 27.
- 7 Dictio tanquam quandoque ponit veritatem non autem denotat similitudinem seu proprietatem. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 4.
- 3 Dictio omnimoda quid importet. in cap. conquestus. nume. 4. de foro compet. fo. 83.
- 2 Dictio continue importat factum continuum. licet habuerit modicum intervallum. in. c. cum causam. nu. 2. de elec. fo. 147.
- 1 Dictio nisi quandoque facit positionem secundum habitum: quandoque secundum actum. in. c. ex parte. nu. 2. de elec. fo. 5.
- Dictio quasi denotat improprietatem. in. c. significaverunt. numero. 5. de iudi. fol. 46.
- 6 Dictio saus importat dominium quando profertur in materia ubi cadit dominium alias importat iurisdictionem. in. c. pro illorum. nu. 12. 7. et 8. de preben. fo. 32.
- 7 Dictio pleno iure importat omnimodam exceptionem. in. c. cum et planare. nu. 5. de priuileg. fo. 152.
- 4 Dictio incontinenti quid importet. in. c. preterea. nu. 12. de testi. cog. fo. 93.
- 7 Dictio antequam non semper implicat. in. c. quod dñ. nu. 1. de verb. sig. fo. 197.
- Dictiones negantes actum certo tempore non ponunt actum alio tempore. ibi. nu. 2.
- 6 Dictio aliqua denotat certam moderationem. quod dñ. non omnia. in. c. reclamation. el. ij. nu. 8. de testa. fo. 120.
- 5 Dictiones presertim et maxime important idem esse in casu contrario. in. c. directe. nu. 5. de appel. fo. 108.
- 6 Dictio oblationes comprehendit omnes redditus cuiusque qualitatis. in. c. ad audientiam. nu. 15. et 14. de eccle. edifi. fo. 220.
- 7 Dictio moderatio continet et denotat diminutionem non augmentam. in. c. si. nu. 1. de verfig. fo. 205.
- 6 Dictio diu quando sumatur. in. c. cum pro quo. nu. 5. de fideius. fo. 100.
- 5 Dictio sicut aliquando stat causaliter et aliquando conditionaliter. in. c. venerabilis. nu. 4. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- 7 Dictio vnius creditur ubi agitur de peccato vitando. in cap. preterea. nu. 4. de sponsa. fo. 6.
- 6 Dictio plus refertur ad modicam quantitatem. in. c. perniciosus. nume. 2. de cele. mis. fo. 212.
- 7 Dictio quis de suo proprio significato aduersat precedentibus in iure et facto licet aliqui ponat ampliativae. in. c. porro. nu. 2. de priuileg. fo. 153.
- 3 Dictiones quasi. tanquam: denotant improprietatem sunt tamen aliquando expressivae veritatis. in. c. si. in alijs. nu. 29. vt lite non contest. fo. 119.
- 1 Dictio ex denotat causam immediatam. in. c. qualiter. nu. 5. de elec. fo. 134.
- 7 Dictio donec non semper implicat quando sequeretur aliquid absonum. in. c. ioseph. nu. 2. de ver. sig. fo. 197.
- 2 Dictio assidue exponitur: id est horis et temporibus congruis. Ant. in. c. i. nu. 2. de offi. archiepiscopi. fo. 67.
- Dictio collecta quid denotet. ibi. nu. 1.
- 5 Dictio nulla est vniuersalis negatiua excludens omne sub ea contentum aliquando secus. in. c. si. nu. 15. et 35. de prescrip. fo. 45.
- 5 Dictio aliquando stat inclusivae aliquando stat exclusivae. in cap. super. nu. 13. de appel. fo. 96.
- Corse. Adde Ty. Bald. et alios. in. l. a caligato. C. de nup. et vide elegantissimum consilium Old. in ordine quadragesimum nonum ubi luculenter loquitur. Et adduco glo. in cle. sicut. in ver. a die. de app. et ibi do. Abb. in apost. dicit quod dictio a. coniuncta numero dierum excludit illam diem cui adiungit similem. not. in. c. statutum de preben. lib. vi. et proprie denotat exclusionem seu separationem. vide plene de hoc per Mod. l. i. in. liij. colum. ff. si quis cau. et vide Spe. et ibi Jo. an. in addi. in tit. de cita. in. §. viso. ver. pe. et quod no. ff. de act. emp. l. ij. in fi. cum fi.
- Dictio secus quid importet. in. c. i. nu. 2. de vi. et bone. ele.
- 5 Dictio etiam est implicatiua in. c. cum sit romana. nu. 19. de appel. fo. 91.
- 4 Dictio preter an ponatur inclusivae vel exclusivae. in. c. literas. num. 10. de

- presump. fo. 123.
- 7 Dictio frustra quid importet. in. c. quia frustra. nu. 6. de usu. fo. 128.
- 4 Dictio quasi denotat causam imperfectam. in. c. ad nostram. el. ij. nu. 2. de iureiur. fo. 141.
- 2 Dictio ex denotat causam immediatam: sed dictio ob denotat causam mediatam. in. c. auditis. nu. 3. de procu. fo. 143.
- 5 Dictio concorditer posita vel prolata in materia iuris et in negotio per vniuersitatem explicando verificatur dummodo pars sufficiens consentiat nisi aliud de voluntate principis appareat. in. c. cum olim. nume. 29. de re iudi. fo. 60.
- 4 Dictio suus quandoque denotat iurisdictionem. in. c. nullus. nu. 1. de iure iuran. fol. 130.
- 6 Dictio si quis vel si qua non comprehendit vniuersitatem vel collegium in odiosis in fauorabilibus sic. in. c. nouit. numero. 2. de his que fiunt a prela. fo. 67.
- 7 Dictio diutius quid significat. in. c. i. nu. 7. de coniu. lepro. fol. 24.
- 7 Dictio presertim quid importet. in. c. discretionem. nu. 9. de eo qui cog. consan. fol. 30.
- 6 Dictiones incontinenti statim mor et similes ubi non habent determinationem temporis a iure communi recipiunt intervallum arbitrium iudicis. in. c. an sit deferendum. nu. 8. de appel. fo. 111.
- 6 Dictio infra quando iungitur certo tempore denotat imperfectionem. in. c. cum virum. nu. 2. de regu. fo. 159.
- 7 Dictio propter eos et pro eis differunt. in. c. potestis. numero. 2. de priuileg. leg. folio. 157.
- 7 Dictio lis quando ponitur in aliqua dispositione potest verificari non solum in contentione iudiciali sed etiam extra iudiciali. in. c. sepe contingit. nu. 5. de appel. fo. 113.
- 7 Dictio sicut denotat omnimodam similitudinem et aliqui alios effectus fin ea ad que referuntur. in. c. inquisitionis. nu. 8. de accu. fo. 69.
- 5 Dictio libere denotat quod non exigatur alterius de consensu. in. c. cum cessante. nu. 7. de appel. fo. 129.
- 6 Dictiones iste difficile vir de sui natura importat difficultatem licet aliquando possint importare possibilitatem. in. c. cum sint. numero. 9. de deci. fol. 148.
- 1 Dictio quasi est aliquando veritatis expressiva et aliquando non. in. c. i. nu. 5. de postu. prela. fo. 107.
- 3 Dictio quasi importat improprietatem. in. c. cum ecclesia. nume. 36. de cau. pos. et proprie. fo. 155.
- 2 Dictio maxime quomodo sumatur. Ant. in. c. ad abolendum. nume. 1. de fi. presby. fo. 119.
- 6 Dictio alius non semper facit positionem precedentis qualitatis. in. c. accedens. nu. 6. de preben. fo. 34.
- 2 Dictio presertim includit. in. c. tum ex literis. numero. 7. de restitu. in in. teg. folio. 159.
- 1 Dictio seu quomodo ponatur. in. c. bone memorie. el. ij. nume. 17. de postu. prela. fo. 114.
- 3 Dictio vsque ponitur exclusivae vt evitetur absurditas. in. c. cum dilecti. nu. 4. de dolo. et contu. fo. 203.
- 6 Dictio preter ex sui natura includit. in. c. cum ab omni. nume. 5. de vita et honesta. clerici. fo. 5.
- 2 Dictio semper denotat tempus: dictio ubi locum. in. c. ad honorem. nu. 4. de auto. et usu pal. fo. 8.
- 2 Dictio quasi est diminutiua. in. c. gratum. nu. 9. de offi. dele. fo. 83.
- 1 Dictio violenter verificatur tam in significatione actiua quam in significatione passiva. in. c. dudum. el. ij. nu. 37. de elec. fo. 178.
- Corse. Et ideo si testes deponunt quod titius cognovit semproniam violentem et non probant quod titius intulerit violentiam mulieri quia illud verbum violenter potest verificari actiue et passivae: et probatio est interpretanda contra probantem. in. c. in presentia. de proba. hoc voluit Bar. in. l. ij. ff. de duo. reis. et idem voluit Bar. in. l. filius. la. ij. ff. de testi. ubi idem voluit: et idem in l. si vxor. §. si quis vxorem. in. ff. de adul. hac parte tenet Abb. in. d. c. dudum. de elec. ubi supra. sed reperio do. meum Barb. in. c. quia. de iudi. di. centem quod contra Bart. facit ibi text. et. c. vt fame. in verbo violenter. de sen. exco. et. c. cum pridem. in verbo violenter. de pac. et. c. presens. xx. q. 19. ubi illud verbum capitur in significatione actiua. et licet capi possit in significatione passiva: nihilo minus attendi debet natura subiecta et illud quod est verisimile. de presump. c. quia verisimile. l. non est verisimile. ff. quod metus causa. nam illud quod non est verisimile est quedam falsitatis imago: vt voluit Bald. in. l. i. §. als. in. l. si fugitivi. C. de servis fug. facit l. si ita quis. vers. quod nemo sanus diceret. ff. de evic. licet cum mulier possit inferre vim masculo vt eam cognoscat carnaliter. vt voluit glo. singuiaris in. l. i. C. de rap. virg. nihilo minus istud non est verisimile nisi probetur quia dictum testis debet intelligi secundum communem modum loquendi. vt voluit Immo. in. c. cum clamor. de testi. et Bar. in. l. stipulatio. ista. §. bi quoque. ff. de ver. obl. et iste videtur esse communis modus loquendi et maxime intelligenti: et per ter. preallegatos. ergo Bar. non bene loquitur et iudicio suo non debet iudex repetere testes vt declarat illud verbum violenter vt dixit Ang. in. d. l. ij. et non bene quia satis recepit declarationem secundum eam a cuius usu loquendi et etiam ad dispositionem iuris per preallegatos.

Repertorium singularium materiarum

- tos ter. sed iudicio meo non est recedendū ab opi. Bar. quia vbi verbuz est equiuocum ⁊ testes simpliciter deponunt interpretatio fit cōtra pro ducentem testes. text. est qui non potest cauillari. c. in presentia. de pba. secundo. In dubio debemus capere viam vt excludatur delictum. ita dicit Bart. in l. non solum. §. sed vt probari. de noui ope. nuntia ⁊ Inn. in. c. dudū. §. de elec. facit. l. merito. ff. pro socio. ⁊. c. dudum. de presump. non ob. de communi vsu loquendi quia illud est veruz nisi agatur ad effectum pene imponende quia tunc benigniore in partem sequi debemus vt pena euitetur per predicta iura.
- ¶ Dictio vniuersalis si impossibile sit stare in sua vniuersitate resoluitur in particularem in interpretatione dispositionum. in. c. nemo. numero. 5. de simo. fo. 80.
- 1 Dictio preter an stet inclusive vel exclusive. in. c. dudum. el. §. nume. 16. de electio. fo. 177.
- 2 Dictio de plano non tollit omnem solennitatem ordinis iudiciali. in. c. nouit ille. nu. 31. ⁊. 56. de iudi. fo. 34.
- 7 Dictio nunc nō semper denotat tempus instans. in. c. §. numero. 1. de verbo. signi. fo. 197.
- 2 Dictio imo stat correctiue aut declaratiue. Auto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 18. de transla. prela. fo. 18.
- 2 Dictio aliqua verificatur etiam in re minima. in. c. pastoralis. num. 9. de offi. deleg. fol. 93.
- 2 Dictio alius alia aliud quid significet. ⁊ in. c. officij. nume. 2. de peniten. ⁊ remis. fo. 113.
- 6 Dictiones meus tuus suus denotant dominium licet large sumendo denotent ins quod quis habet in re. in. c. §. numero. 6. de bis que fiunt a maio. par. capi. fo. 71.
- 7 Dictio exactus quid significat. in. c. fina. numero. 5. de eo qui cogno. con. sang. fol. 31.
- 3 Dictio vniuersim inuit qd actus sit factus nemine discrepante. in. c. cū ecclesia. nu. 2. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 154.
- 1 Dictio in capitur multipliciter. in. c. ad nostram. nu. 4. de consue. fo. 94.
- 3 Dictio maxime exponitur aliquando pro tantum. in. c. si. §. porro. nu. 7. vt lite non contest. fo. 115.
- 2 Dictio infra denotat intrinsecitatem eius cui apponitur. in. c. §. nume. 2. de auto. ⁊ vsu pal. fo. 7.
- 3 Dictio diu verificatur in tempore vltra sex menses. in. c. cum in ecclesia. nu. 50. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 156.
- 2 Dictio quasi est aliquando expressiua veritatis quando dicendo aliud resultaret absurditas et idem de huiusmodi dictionibus. in. c. prout. nu. 6. de dona. ⁊ contu. fo. 198.
- 3 Dictio sicut aliquando non denotat omnimodam similitudinem. in. c. nouit ille. nu. 5. de iudi. fo. 32.
- 1 Dictio rite denotat solennitatem recte vero causam. in. c. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. ⁊ fide catho. fo. 13.
- 7 Dictio pauci in quo verificatur. in. c. latores. nu. 5. de cle. exco. fo. 140.
- 3 Dictio imo venit correctiue ad precedentia. in. c. §. numero. 9. vt lite nō contesta. fo. 109.
- Dictio forte non semper stat dubitative. ibi. nu. 23.
- 3 Dictio presertim quomodo sumatur. in. c. licet ex suscepto. nu. 11. de foro compe. fo. 71.
- 2 Dictio vsq; stat aliquando inclusive ⁊ aliquando exclusive tantuz. in. c. j. nu. 6. de ordi. ab epi. fo. 41.
- 1 Dictiones iste meum ⁊ tuum an importent dominium. in. c. j. nu. 26. et nu. 30. de postu. prela. fo. 109.
- 7 Dictio proprie refertur ad honestatem. in. c. primo. numero. 2. de na. ex libe. ven. fo. 26.
- 1 Dictiones iste mor statim illico: quantum tempus demonstrent. in. c. qz propter. nu. 17. de elec. fo. 164.
- 2 Dictio reali qū stat abundanter aliquando denotat instantiam quādam cum solitudine. in. c. super hoc. nu. 5. de renun. fo. 12. ⁊ nu. 37.
- 3 Dictio vicissim quid importet. in. c. j. nu. 6. de mu. peti. fo. 99.
- Dictio incontinēti quid importet. ibi. nu. 15.
- 1 Dictio alius quas res includat. in. c. sedes apostolica. numero. 13. de rescript. fol. 59.
- 1 Dictio continuo importat vt non fiat temporis intervallum. in. c. ceterum. nu. 4. de rescript. fo. 45.
- 7 Dictiones olim dudum ⁊ quondam possunt significare tempus preteritum presens ⁊ futurum. in. c. j. nu. 3. de cler. excom. fo. 139.
- 7 Dictio per denotat perfectionem ⁊ augmentum rei cui additur. in. c. si confiterit. nu. 13. de accu. fo. 60.
- 1 Dictiones vniuersim ⁊ concorditer important quod nullus discrepauerit. in. c. bone memorie. el. §. nu. 2. de postu. prela. fo. 113.
- 1 Dictio nulla excludit omnes actus quibus adberet. in. c. cu3 ad nostrā. nu. 1. de elec. fo. 138.
- 6 Dictio cum copulat accessorie et copulat principaliter quod facit ad multa licet aliquando illa dictio cum non copulat accessorie. in. c. cum marthe. nu. 3. de celeb. mis. fol. 210.
- 3 Dictio ⁊ vltra quid importat. in. c. litere tue. nu. 10. de dila. fo. 135.
- 4 Dictio necessitas comprehendit de larga significatione. vtilitatem. in. c. ⁊ si Christus. nu. 1. de iureiur. fo. 153.
- 3 Dictiones olim quondam dudum significant tria tempora. in. ca. ex parte b. nu. 2. de foro compe. fo. 82.
- 3 Dictio maxime denotat idem in casu contrario. in. c. cum contingat. nu. 6. de foro compe. fol. 76.
- 1 Dictio imo est correctiua. in. c. innotuit. nu. 5. de elect. fo. 137.
- 2 Dictio imo quid denotat. in. c. inter corporalia. numero. 13. de translatio. episco. fol. 4.
- 6 Dictio pene ⁊ dictio quasi significant diminutionem. in. c. vestra. nu. 12. de coha. cleri. ⁊ mulie. fo. 13.
- 2 Dictio vniuersim importat quod actus fiat nemine discrepante. in. c. licet. nu. 1. de offi. deleg. fo. 107.
- 6 Dictio forte ponitur dubitative ⁊ affirmatiue. in. c. ex parte. nume. 3. de celeb. mis. fo. 209.
- 6 Dictio alius alia ⁊. facit positionem eiusdem qualitatis cum precedentibus. in. c. sacris. nu. 2. de sepul. fo. 139.
- 7 Dictio prorsus vel penitus importat actum fieri ipso iure etiam si fuerit iuncta cum verbo futuri temporis. in. c. in quibusdam. nume. 7. de pen. nis. folio. 172.
- 5 Dictio presertim ponitur pro tantum. in. c. j. nu. 15. de excep. fo. 2.
- 5 Dictio tunc denotat extremitatē tps. in. c. sup. nu. 11. de app. fo. 96.
- Dictio a. quandoq; exclusiua ⁊ quandoq; inclusiua. ibi. nu. 13.
- 3 Dictio sicut non semper denotat similitudinem. in. c. quia. v. nume. 6. de iudi. folio. 29.
- 7 Dictio presertim si stat comparatiue stat proprie si stat taxatiue stat improprie nisi addantur alia adminicula. in. cap. per tuas. el. j. numero. 6. de simo. fo. 87.
- 6 Dictio in aliquando stat augmentatiue aliquando priuatiue. in. ca. j. nu. 1. de fideiur. fo. 97.
- 3 Dictio presertim sumit diuersimode. in. c. §. nu. 34. de ord. cog. fol. 147.
- 2 Dictio item est continuatiua ⁊ geminatiua precedentium. in. c. pastoralis. §. item. nu. 2. de offi. deleg. fo. 92.
- 2 Dictio infra quid importet. in. c. j. nu. 3. de cle. coniug. fo. 13.
- 6 Dictio tanq; ⁊ quasi regulariter non sunt expressiue veritatis. in. c. solite. nu. 5. de maio. ⁊ obe. fo. 25.
- 6 Dictio ex eo denotat causam immediatam: dictio ob id denotat causam mediatam ⁊ remotam. in. c. exhibita. nu. 3. de rerum permu. fo. 91.
- 7 Dictio libere importat actum non dependere a voluntate alterius. in. c. nostro. nu. 2. de peni. ⁊ remis. fo. 178.
- 3 Dictio infra circa vel circiter adiuncta tempori denotat imperfectionem temporis. in. c. ex parte. nu. 3. de rescript. fo. 83.
- 7 Dictio vel exponitur aliquando pro et. in. c. qualiter et quando. el. §. nu. 30. de accusa. fo. 74.
- 7 Dictio ⁊ cetera abbreviate scripta comprehendit aliqua vltra precedentia. in. c. estote. nu. 4. de reg. iur. fo. 206.
- 7 Dictiones circa plus ⁊ vltra quid ⁊ quantum importent. in. c. tue. nobis. nu. 3. de despon. impub. fo. 16.
- 6 Dictio presertim potest exponi pro maxime ⁊ pro tantum. in. c. preterea. nu. 4. de cens. fo. 201.
- Dictio precise idem importat quod absolute ⁊ sine cause cognitione. in. c. §. nu. 5. de rescript. fo. 45.
- ¶ Corset. Adde Bal. in. d. c. §. in si. vbi induxit illum tex. ad q. statutū disponit quod reformationes debeant precise seruari quō debeat intelligi verbum precise. dicit posse argui ex illo text. quod intelligitur sine cause discussione. sed hoc est falsum fm eum per illum text. nam hec dictio precise non excludit legitimas defensiones. vt in. l. stipulatus sum. ff. de verbo. obli. allegat Jac. de are. ibi ⁊ dictio precise recipit determinationem legalem. l. ita pudor. C. de adult. ⁊ intelligitur verbū precise. i. ad literam. prout iacet: ⁊ si opus est etiam manu militari. Itē et remedio carceris. l. sacrilegij. §. fin. ff. ad. l. iul. pecu. l. qui restituere. ff. de rei vendi. ⁊ qd not. in. l. sed ⁊ be. §. preter. ff. de procura. ⁊ adduco eundem Bal. in. c. cū. 20. de consuet. vbi dicit qd verba precisa pape recipiunt tacitā conditionem ⁊ interpretationem alleg. d. l. si stipulatus ⁊ idē Bal. in. l. oēs populi. in vltima charta. ff. de iusti. ⁊ iure. dicit qd male statutum recipit determinationem laudabilem. alle. d. l. si stipulatus sum. ⁊ verū precise fm deriuatores est acti dictum sit qd illud statutū precedat oia alia q aliter disponerent. Itē exponitur precise. i. necessario. allegat. l. sed ⁊ be. §. preter. ff. de procura. ⁊ adduco eundem Bal. in rub. de consuet. qd vbi in statuto apponitur verbū precise debet ad vnguem seruari. allegat notata in cle. ne romani. de elec. ⁊ tñ valet dicere precise quantuz omnimode ⁊ indistincte. allegat text. in. l. semper. in. §. demonstrat. ff. de iure in iur. reuera text. ibi vtitur verbo absque. ⁊ gl. ibi dicit vel precise ⁊ adduco eundem Bal. in. l. causam. C. de execu. rei iud. in. §. col. qd virtus horum verboruz videlicet qd statutum sit psum hoc est qd adeo sit stricti iuris. s. firmatū vt nullo mō possit ab eo recedi allegat no. in. l. placuit. C. de indi. ⁊ adduco eundem Bal. in. l. executione. C. de proba. in vlti. col. statutū disponit qd accusatus teneatur rñdere precise accusationi: reservatis tñ exceptionibus sibi iste opponit exceptiones iudicis incōpetentis an talis exceptio admittatur ad cōtestationem litis impediendā. rñdet qd sic per gl. in. l. j. de leque. pos. ⁊ tñ facit qd voluit Bal. in. l. commissorie. C. de pac. inter emp. ⁊

Super Lectu. Panormitani.

- emp. & ven. ubi dicit statutu disponit qd iudex seruet forma statuti prout facit ad litera qd intelligit saluo semp intellectu: qd lra occidit: spiritus aut viuificat. idē Bal. in l. ij. C. de pa. qui si. distra. dicit gñale statutu disponit qd statuta debeāt seruari ad lrm: qd tunc non fit extensio: qd lite ra dicit que oculis nō que solo intellectu percipitur. & sic Bal. circa hūc passum reperitur variis. dñs meus do. Barba. in. d. c. ij. considerat in quātum Bal. colligit ex illo tex. qd si statutu dicat qd reformationes de beāt seruari pñse qd talia verba recipiunt determinationē legalē iudicio suo ipse non pōt hoc colligere ex illo tex. & mouet hac ratione. potētiōr est pñsio facta p viā statuti q̄ pñsio facta per viam rescripti. mirabi le fuit dictum Jmo. in. c. quāto. de cōsuetu. retulit Bal. in. l. ij. ff. de cons titu. principiū. Idē voluit Sali. in. l. fi. C. q̄ sit long. cōsue. & l. fi. C. si con tra ius vel vti. pub. in. l. i. C. de ser. reipu. ma. modo posito qd ita sit quod istud verbū precise appositū in rescripto cōcesso ad instātiā impetrā tis recipiat interpretationē iuris vt intelligat si preces veritate nitantur non tñ idē erit in cōstitutione gñali que est preceptū viroū pñdētū. l. i. de legi. & ex ista causa & generali disponitur. iij. dist. erit autem lex. & ideo fin eum nō valet ista argumētatio de illo tex. loquente de rescripto im petrato ad impōrtunitatem supplicantis. vt in. l. i. C. de pet. bono. subla. lib. x. ad cōstitutionem generalē. & per cōsequens Bal. non bene loqui tur fm eū. quiniū. ter. d. c. ij. pbat qd idē est dicere pñse qd sine cause co gnitione vt apparet ex illo tex. in verbo non credimus ita pñse. & ita fir māt doc. oēs ibi & etiā facit tex. in. d. c. ij. christianos. si ergo hoc militat in rescripto vt excludat cause cognitio nonne multo fortius idem erit in cōstitutione precise intelligēda. fatetur tñ qd si resuleret iniquitas aut qd aliq̄s efficeret locupletior cū aliena iactura qd tunc reciperet interpre tationē legalē. argu. notatorū. in. l. ij. C. de condi. inser. & in. l. conuentus lam. C. de epi. & cle. & quod nō. in. l. ita pudor. C. de adulte. & ita residet in hoc passu. Ego dicere qd l3 quelibet dispositio recipiat interpretationē a iure cōi vt in rescripto. p. c. causam que. de rescri. & l. falso. C. de diner. rescri. & idem in statuto. vt in. c. cū dilectis. de cōsue. & in. l. fi. serui nostri. C. de nora. & idem in priuilegio. l. fi. quando. C. de inoff. te. ecclesia nostra. de elec. & idē in indulgentia. vt in. c. dilectio. de ver. sig. tñ hoc est veruz in dubio. sed ubi in aliqua dispositione verbū pñse apponit debet proprie intelligi fm naturam suā. i. absolute & sine cognitione. nam a propria si gnificatione vocabuli non est recedendū. l. ille aut ille. §. cum in verbis & l. non aliter. ff. de lega. iij. & c. fi. de verbo. sign. & hoc fm rationē recti ser monis nisi materia subiecta aliud requireret. arg. l. fi. vno. ff. loca. Sed sal ua ratione recti sermonis & maxime in statutis verba proprie accipien da sunt. l. ij. §. hec verba. ff. de neg. gest. l. i. §. si is qui nauē. ff. de exerci. l. quicquid astringende. §. de verbo. oblig. c. in nostra. de injur. cum si. Et adduco ego Ange. de hoc verbo precise. in consi. suo. l. ij. ubi dicit quod verbum precise est remotiuum omnis obstaculi: sicut dicitur in obliga tionibus dandi per respectū obligationis faciende in quibus regulari ter non tenetur quis ad factū precise. vt in. l. stipulationes non diuidun tur coniuncta. l. ubi autē non apparet. in. §. fi. de verbo. obl. & ff. de re ius di. si quis ab alio. in. fi. in vlti. glo.
- 2 Dictio est stat aliquando priuatiue. in. c. i. nu. 8. de renun. fo. 10.
- 3 Dictio presertim denotat idem in casu contrario. in. c. veniens. nu. 20. de prescrip. fo. 43.
- 5 Dictio tñ: est taxatina. in. c. cū ecclesia. nu. 9. de cā pos. & pprie. foli. 154.
- 7 Dictio frustra: denotat quādam annihilationē & nullitatem actus. in. c. veniens. nu. 24. de accu. fo. 63.
- 7 Dictio quasi de natura sui dimittit licet aliqñ sit veritatis expressiua. in. c. quesuit. nu. 1. de ver. sig. fo. 199.
- 1 Dictio maxime quomodo ponatur. in. c. auditis. nu. 9. de elec. foli. 149.
- 2 Dictio: ponitur priuatiue. Anto. in. c. i. nu. 1. de renun. fo. 21.
- 2 Dictio sepius. notat iterationem. Anto. in. c. mandamus. nu. 1. de offi. archi. fo. 66.
- 1 Dictiones seu: siue: nōn semper inducunt alternatiuam sed aliqñ copu latinā. in. c. inter ceteras. nu. 4. de rescrip. fo. 46.
- 4 **Dictum** extraiudiciale & primū prepōderat scōo iudiciali et cū iuramento. in. ca. per tuas. nu. 5. de proba. fo. 26.
- 3 Dictum alicuius magni vel religiosi viri inducit presumptionem. in. c. cā licet ipse non iurauerit: in testem vero non admittitur sine iuramento. in. c. cum olim. nu. 5. de do. & contuma. fo. 205.
- 1 Dictum generale debet generaliter intelligi ubi est eadem ratio: secus ubi diuersa. in. c. ad nostram. cl. ij. nu. 1. de iure iur. fo. 143.
- 1 Dictum vnius inducit iustam causam credulitatis. in. c. cum contingat. nu. 5. de rescrip. fo. 69.
- 1 Dicta sapientum possunt adduci in decisionibus causarum. in. c. cum om nes. nu. 3. de constitu. fo. 21.
- 4 Dicta sanctorum an sint necessario obseruanda. in. c. ne innitatis. nu. 2. de constitu. fo. 20.
- Dicta pontificum si discordant cum dictis sanctorum quibus potius est standum ibi. nu. 7.
- 6 **Differentia** que sit inter mores & ritus. in. ca. fi. nume. 1. de baptis. fo. 215.
- 5 Differentia nō est inter publicū excoicatu & occultū nisi in his que gerunt ratione publici officij. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appel. foli. 121.

- 2 Differentia inter iuramentum & fidei prestationem. in. c. ad aures. nume 3. quod metus cau. fo. 151.
- 2 Differentia q̄ sit inter syndicu & pcuratorē. in rub. nu. 1. de syndi. fo. 148.
- 5 Differentia inter appellationem extraiudiciale & iudiciale. in. c. bone memorie. nu. 8. de appel. fo. 118.
- 7 Differentia an sit inter filium puberem vel impuberem quo ad spōsalia per patrem contrabenda. in. c. i. nu. 3. de despon. impub. fo. 12.
- 6 Differentia non est inter excoicatu publicū vel occultū in his que non geruntur ratione publici officij. in. c. ad probandū. nu. 13. de iudi. fol. 80.
- 6 Differentia est an alicui provideatur in ecclesia vel de ecclesia. in. c. fi. nu me. 2. de preben. fo. 49.
- 4 Differentia inter. c. significauit. de testi. & ca. qm̄ frequenter. vt lit. non contesta. in. d. c. significauit. nu. 3. fo. 76.
- 9 Differentia lata est inter consiliū & consensum. in. c. qua fronte. nu. 14. de appella. fo. 102.
- 7 Differentia que sit inter excommunicationem minorem & maiorem et quare. in. c. fi. nu. 2. de cle. excom. fo. 142.
- 3 Differentia inter excommunicationem & anathema. in. c. cum non ab ho mine. nu. 23. de iudi. fo. 27.
- 6 Differentia nulla est in materia presumptionum inter ius canonicū & ciuile nisi quod de iure canonico non procedit prescriptio cum nulla fide. in. c. peruenit. nu. 3. de empt. & ven. fo. 83.
- 7 Differentia que sit inter manifestum & notorium. in. c. cum olim. num. 1. de ver. sig. fo. 220.
- 5 Differentia inter interdictum vnde vi & viam attentati. in cap. bone meo memorie. nu. 17. de appel. fo. 119.
- 9 Differentia que sit inter causam & occasionem. in. c. vnico. num. 10. vt ec cle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 3 Differentia inter dispositionem & suspensionem. in. c. at si clerici. num. 7. de iudi. fol. 11.
- 2 Differentia an sit inter transactionem & amicabilem compositionem. in. c. si quando. nu. 3. de offi. deleg. fo. 79.
- 2 Differentia inter rebellem & inobediētem inter quatuor. nume. 3. de ma fori. & obedi. fo. 146.
- 6 Differentia que sit inter controuersiam. rixam. & litem. in. c. i. nume. 4. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 2 Differentia inter anathema & excommunicationem. in. c. cum ecclesia rum. nu. 5. de offi. ordi. fo. 112.
- 5 Differentia inter priuilegia & confirmationes. in. ca. cum inter. nu. 25. de re iudi. fo. 61.
- 7 Differentia que sit inter interdictum & excommunicationem. in. ca. dilec tus. nu. 5. de excels. prela. fo. 147.
- 1 Differentia inter epistolam decretalem decretum et constitutionem. in proe. Grego. nu. 5. fo. 3.
- 7 Differentia que sit inter maiorem & minorem. in. c. si quem. nu. 2. de sensu ten. excom. fo. 196.
- 2 Differentia inter presens & presentaliter. in. c. tue. nu. 1. de procu. fo. 142.
- 7 Differentie plures maris & femine ponuntur in loco de quo remissius. in c. noua. nu. 3. de peni. & remis. fo. 175.
- 2 Differentia an sit inter rebelles & contumaces. in. c. sane quia. num. 4. de offic. deleg. fo. 77.
- 5 Differentia inter excommunicationem maiorem & minorem. in. c. a no bis. nu. 5. de excep. fo. 3.
- 1 Differentia que sit inter consuetudinem & prescriptionem. in. c. fi. nu. 20. de consue. fo. 106.
- 1 Differentia que sit inter mandatum & preceptum. in. c. eam te. nume. 4. de rescrip. fo. 48.
- 6 Differentia que sit inter pignus & hypotheca. in. c. nulli. nu. 12. de rebus eccle. non alie. fo. 75.
- 2 Differentia inter priuilegium & beneficiū. in. c. inter corporalia. nu. 36. de transla. epi. fo. 5.
- 3 Differentia inter causam obligationem & actionem. in. c. dilecti filij. nu. 13. de iudi. fo. 22.
- 6 Differentia que sit inter manifestū. & notoriū. & rumorē. & indicij: & vis de diffinitiones istorum. in. c. vestra. nu. 12. de cōba. cle. & mu. fo. 12.
- 2 Differentia inter nolle & non velle. in. c. prudentiam. §. sexta. nu. 5. de ofi. fi. leg. fo. 85.
- 2 Differentia que sit inter laudum & sententiam. in. c. cum dilectus. nu. 3. in. c. de arbi. fo. 171.
- 5 Differentia que sit inter appellationem iudicalem & extraiudicalem. cum J. & A. nu. 19. de re iudi. fo. 76.
- 5 Differentia est magna inter cessationem a diuinis & sententiam interdici ti. in. c. dilectis. nu. 18. de app. fo. 125.
- 11 Differentia que sit inter proficere et sufficere: nam multa proficiunt que non sufficiunt. in. c. i. nu. 8. de postbu. prela. fo. 107.
- 1 Differentia an sit inter expēsas & damna. in. c. quia nonnulli. nume. 7. de rescriptis. fo. 86.
- Differentia que sit inter consensum & consiliū. in. c. cum vos. nume. 4. de his que fiunt a prela. fo. 66.
- 2 Differentia inter amicabilem compositionem & transactionem. in. c. sta

Repertorium singularium materiarum

- tulmus. nu. 5. de transact. fo. 135.
Et vide in c. super eo. nu. 2. eo. ti.
- 1 **Differentia** que fit inter rescriptum privilegium et beneficium in rubric. nu. 2. de rescrip. fo. 43.
 - 1 **Differentia** inter clericos et laicos circa scientiam articulo rum. in rubri. nu. 6. de sum. tri. et fide catbo. fo. 11.
 - 2 **Differentia** inter fictionem et presumptionem. Anto. in. c. literas. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 39.
 - 4 **Differentia** est inter iuramentum et simplicem loquelam invalidam: scilicet si loquela est valida. in. c. debitorum. nu. 3. de iur. iuran. fo. 131.
 - 6 **Differentia** que fit inter stare et sedere. in. c. j. nu. 3. de vi. et hone. cleri. f. 2.
 - 4 **Differentia** inter positiones et interrogationes. in. c. quoniam. nu. 15. de probatio. fo. 28.
 - 6 **Differentia** que fit inter consensum et concilium. in. c. j. nu. 5. de his que fiunt a prelato. fo. 65.
 - 9 **Differentia** que fit inter commodum vivere et sine penuria vivere. in cap. j. nu. 4. de insti. fo. 51.
 - 2 **Differentia** inter appellationem iudicalem et extraiudicalem. in. c. dilecti. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.
Differentia an sit in aliquo inter sententiam et rem iudicatam. in rub. nu. me. 1. de re iudi. fo. 47.
Differentia an sit inter syndicum et actorem. in. c. j. nu. 1. de syndi. fo. 145.
 - 7 **Differentia** que fit inter homagium et fidelitatem. in. c. ex diligenti. num. 1. de fimo. fo. 8.
 - 1 **Differentia** inter obreptionem et surreptionem. in. c. cum dilecta. nu. 7. de rescrip. fo. 66.
 - 3 **Difficultas** permittit id quod alias est prohibitum. in ca. si significasti. nu. 11. de foro compe. fo. 85.
 - 7 **Digitus** an sit membrum vel pars membri. in. c. j. nu. 10. qui cleri. vel vo. fo. 20.
Digitus incidens alicui an fiat irregularis. ibid.
Digitus non est membrum sed pars membri. in. c. significasti. nu. 10. de elec. f. 116.
 - 1 **Dignitate** acceptare nolens peccat si non reperit alius idos neus. in. c. venerabilem. nu. 14. de elec. fo. 155.
Dignitas que solet auferri per electionem non debet semper dari illis quorum antecessores habuerunt illam dignitatem. ibi. nu. 15.
 - 2 **Dignitates** que habent annexum ordinem presbyteratus. Anto. in. c. j. nu. 2. de eta. et quali. fo. 42.
 - 7 **Dignitas** et potentia aduersarii an sufficiat ad probandum metum. in. c. infinuante. nu. 8. qui cle. vel vo. fo. 22.
 - 6 **Dignitates** ecclesiastice non vadunt per viam consanguinitatis. in. c. j. nu. 1. et 3. de preben. fo. 23.
 - 7 **Dignitas** que tribuitur persone potest conferri in mortuus sed non illa que consignatur vel tribuitur scientie. in ca. a nobis. el. h. nu. 8. num. 11. et 12. de sen. excom. fo. 187.
 - 4 **Dignitas** delinquentis an aggravet delictum: et quis magis puniatur maior in dignitate vel minor. in. c. cum quidam. nu. 1. de iur. iur. fo. 135.
 - 6 **Dignitas** personat et officium quod sit. in. c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 38.
Dignitates plures non possunt esse penes unum quoniam unaqueque de per se requirit exercitium servitii. ibi. nu. 2.
 - 7 **Dignitas** quantumcumque excellens vilescit quoniam sunt in numero persone illam habentes. in. c. j. nu. 4. de priui. fo. 151.
 - 7 **Dignitate** quam non habet si quis sibi ascribit ita puniatur quoniam nunquam poterit consequi dictam dignitatem. in. c. ex literis nu. 1. de cle. non ordi. mini. fo. 143.
 - 1 **Dignitas** non debet generare superbiam sed humilitatem. in proemio Gregorij. nu. 2. fo. 6.
 - 1 **Dignitas** non moritur. in. c. significasti. nu. 4. de rescrip. fo. 84.
 - 2 **Dignus** quis non presumitur ad aliquam dignitatem nisi probetur. in. c. unico. nu. 6. et nu. 8. de seru. in or. fa. fo. 40.
 - 7 **Dilapidatio** que fit in nobis ex quibus coniecturis apparere. in. c. licet beli. nu. 9. de fimo. fo. 86.
 - 3 **Dilationes** dilatorie non dantur reo: eo quod actor declaravit libellum ambiguum si per expressa potuit reus deliberare. in. c. litere tue. numero. 1. de dila. fol. 135.
 - 4 **Dilationes** improbe petentes non sunt admittendi: vel eis iuramentum est deferendum. in. c. nullus dubitat. nu. 3. de presump. fo. 116.
 - 4 **Dilationes** quoniam incipiunt currere. in. c. intra tertiam. nu. 6. de testi. fo. 39.
Is qui habuit dilationem trium mensium pro testibus in eadem prouincia existentibus an habeat aliam dilationem sex vel nouem mensium pro testibus in longinquo existentibus. ibi. nu. 7.
Dilationi quarte an sit locus in exceptionibus probandis. ibi. nu. 9.
 - 5 **Dilationes** sunt minuende maxime quoniam causa est commissa breui tempore terminanda. in. c. super. nu. 16. et 18. de appel. fo. 97.
In summarijs etiam causis non sunt dande tam breues dilationes intra quas partes non possint docere ius sum. ibi. nu. 19.
 - 5 **Dilationes** date an possint renouari sine cause cognitione vel quoniam. in. c. si significante. nu. 7. de app. fo. 136.
 - 3 **Dilatio** data ex partium consensu non potest altera parte inuita renouari. in. c. si significante. nu. 4. et 7. de app. fo. eo.
Dilationem vel termino pendente potest index statuere alium terminum vel

- dilationem ad alium actum successive explicandum eidem parti vel alteri quia non tendit in preiudicium prime dilationis. ibi. nu. 9.
- 3 **Dilationes** dilatorie non dantur quoniam reus habuit copiam rescripti. sed an in causa criminali. in. c. h. nu. 6. de dila. fo. 33. et seq.
Dilatio solet dari reo pro amicis consulendis. ibi. nu. 11. fo. 13. et 14.
Dilationis quo casu dantur ad consulendum aduocatam. ibi. nu. 17.
Dilationes deliberatorie non dantur actori in principio cause. ibi. nu. 13.
Dilationes an sint dande iudice sedente pro tribunali. ibi. nu. 14.
Dilationes date sine cause cognitione an valeant. ibi.
 - 3 **Dilationes** non sunt abbreviande quoniam agitur de rebus ecclesiasticis: scilicet si de prophanis. in. c. j. nu. 4. de dila. fo. 132.
Dilatio quid sit et quotuplex sit. nu. 15. fo. 133.
Dilatio an possit dari a iudice parti non petenti. ibi. nu. 16.
 - 4 **Dilatio** probatoria dicitur peremptoria. in. c. licet. nu. 4. de proba. fo. 22.
 - 2 **Dilationes** iuris possunt abbreviari quoniam causa est commissa decidi intra breuem terminum. in. c. de causis. nu. 6. de offi. deleg. fo. 74.
 - 7 **Dilationes** possunt et debent abbreviari cum cause cognitione. in ca. quod ad consultationem. nu. 17. de re iudi. fo. 64.
 - 4 **Dilatio** debet dari brevis et causa cognita super reprobatione facienda et reprobatio est causa. in. c. licet dilectus. nu. 4. de testi. fo. 82.
 - 3 **Dilationes** dantur reo licet habuerit terminum peremptorium intra quem ob publicam utilitatem non potuit interesse. in. c. exposuit nobis. nu. 1. et 2. de dila. fo. 136.
Dilationes sunt dande ad consulendos eos qui sunt informati et quos causa tangit. ibi. nu. 7.
 - 7 **Diocesis** dicitur parochia episcoporum. in. c. parochianos. nu. 1. de sen. excom. fo. 181.
 - 2 **Diocesis** tota de iure et regulariter spectat ad episcopum ipsius. in. c. graue. nu. 2. de offi. ordi. fo. 123.
 - 6 **Diocesis** appellatur parochia episcopi. in. c. apostolice. nu. 7. de do. fo. 107.
 - 6 **Diocesis** est parochia episcopi. in. c. qm. nu. 2. de deci. fo. 147.
 - 1 **Directe** qui non potest aliquid facere non potest etiam indirecte. in. c. dudum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.
 - 2 **Discipulus** debet tueri et defendere opinionem magistri sui. in. c. omnes. nu. 2. de maio. et obe. folio. 125.
 - 7 **Disparitas** diuitiarum et nobilitas excludit parentes et propinquos a testimonio in matrimoniali causa. in. c. videtur. nu. 6. qui matri. accu. pos. fo. 45.
Disparitas qualis esse debet satis remittitur arbitrio iudicis. ibi.
Discretio solet peruenire post annos pubertatis. in. ca. cum virum. nu. 2. de regu. fo. 159.
 - 7 **Dissimulatio** inducit consensum. in. c. qm. nu. 1. ne prelati vices suas. fo. 92.
 - 7 **Disiunctiua** quoniam capitur et idez operatur quod copulatiua. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 4.
 - 7 **Dispensatus** in minori dignitate non videtur dispensatus ad maiorem. in. c. cum vintoniensis. nu. 8. de electio. fo. 145.
 - 2 **Dispensatio** an aliquo casu late interpretatur. in. c. literas. nu. 7. de fil. presby. fo. 56.
 - 7 **Dispensare** potest cum homicida circa habentem beneficium curatum per papam non curatum vero per episcopum. in. c. henricus. nu. 3. et 4. et 7. de de cle. pug. in duel. fo. 115.
 - 6 **Dispensatus** a papa super pluralitate beneficiorum causa cognita est tutus apud deum: alias secus. in. c. extirpande. in repet. §. quivero. nu. 43. de prebendis. fo. 44.
 - 7 **Desponsari** dicitur tam in matrimonio de presenti quam in matrimonio de futuro. in. c. veniens. el. h. nu. 4. de spon. fo. 7.
Desponsatio et sponsus quid significant. ibi.
 - 6 **Dispensatus** ut possit promoueri ad dignitates an possit promoueri ad episcopatum. in. c. dilectus filius. nu. 1. de concess. preben. fo. 62.
Dispensatio est quid odiosum. ibi.
Dispensatus ut possit esse episcopus non poterit promoueri ad archiepiscopatum et sic de maioribus. ibidem.
 - 2 **Dispensatus** ad sacros ordines non intelligitur dispensatus ad beneficium curatum. Anto. in. c. literas. nu. 6. de fil. presby. fo. 56.
- Corse.** Istud idem voluerunt Jo. mo. Archi. Jo. and. et det. de anch. Domi. de sancto Gemi. in. c. j. de fil. presby. lib. vi. idem voluit Domi. in. c. h. eo. tit. et lib. et in. c. licet canon. in prin. de elec. lib. vi. Old. confi. cccv. in ci. puncta breuia. in. iij. col. do. Compo. in. c. cum in cunctis. §. inferiora. de elec. Spe. in ti. de leg. §. si. in ver. quid sit dispensatum. Fel. in. c. postulat. in. xvij. co. de rescrip. et vide gl. in cle. generalis. de eta. et quali. et domi. Albb. in. c. pro illorum. de preben. ubi tenet hanc partem glossa. et Albb. in. cle. ut hi qui. de eta. et quali. Contrarium videtur sentire Jo. cal. in. c. j. de fil. presby. allegas Inno. in. c. si. eo. ti. sed dicas dictum eorum procedere in beneficio simplici. nec obstat. acceptimus. de etat. et quali. ubi approbat ad ordinem videtur approbatus ad beneficium ordinis consecutivum quoniam in do. Anto. ibi. illud est verum in minori vel simili: sed in maiori vel separato non: et consilium seu requisitus ut consulerem nolui: quoniam consilium optime est ut non videatur dispensatus per rationes alleg. in preallegatis locis.

Dispensare

Super Lectu. Panormitani.

- 6 Dispensare et autorizare nemo potest sibi ipsi et cum seipso. in. c. magne. nu. 2. de voto et vo. re. fo. 17.
- 6 Dispensatio sine iusta et legitima causa est potius quedam dissipatio et iurium vulneratio. et ideo non valet. in. c. q. in tantum. nu. 3. de preben. fo. 24.
- Dispensatio facta super una re intelligitur facta super omni consecutiva et dependenti ex illa re. ibi. nu. 4.
- Dispensatio facta cum minori ut possit habere ecclesiam curatam videtur dispensatum ut non teneatur se promoueri facere intra annum. ibidem.
- Dispensatus ut habeat plura beneficia curata ut dispensatum ut ad libitum suum possit ex illis interpellatum per se vel per alium servire. ibi.
- 6 Dispensatus ad pluralitatem beneficiorum non est tutus quo ad deum nisi sit in eadem utilitatem ecclesie vel propter prerogativam literarum vel meritorum. in. c. de multa. nu. 20. de preben. fo. 38.
- 7 Dispensatio si in aliquo casu requiritur nec dicitur per quam potest fieri ab episcopo. in. c. postulatis. nu. 8. de cle. excom. fo. 141.
- Dispensari quis non potest per illum a quo habuit causam ut mereretur dispensari. ibi. fo. 9.
- 6 Dispensatus a papa contra ius divinum sine causa non est tutus apud deum. in. c. non est. nu. 7. de voto et vo. re. fo. 175.
- Dispensatus a papa super pluralitate beneficiorum non est tutus apud deum. ibi. nu. 8.
- Dispensatus a papa in his que sunt de iure positivo sine causa: an sit tutus apud deum. ibi.
- 7 Dispensatio non presumitur nisi probetur. in. c. fraternitatis. nu. 2. de schismati. fo. 104.
- Dispensatus vel legitimatus ab aliquo dicente se habere auctoritates debet non solum ostendere ipsam dispensationem: sed etiam copiam authenticam potestatis sibi concessa ad ita dispensandum vel legitimandum. ibidem.
- Dispensare censetur princeps cum inhabili illum promouendo ad dignitatem. ibi. nu. 4.
- Dispensatio quid sit. ibi. nu. 4.
- Dispensatio non potest fieri sine cause cognitione licet aliquando. sic. ibidem.
- Dispensatus an et quando possit de crimine super quo fuit dispensatus accusari. ibi. nu. 6.
- Dispensatus in foro anime potest accusari super illo crimine in foro contentioso. ibidem.
- Dispensatio circa schismaticos quibus casibus sit reservata pape. ibi. nu. 7.
- 6 Dispensandi potestas concessa inferiori prelato circa papam intelligitur cum causa hoc facere: alias non existente dispensatio non valet vel retractatur. in. c. ad monasterium. nu. 17. de statu mona. fo. 172.
- Dispensatio contra ius non potest fieri ab inferiore episcopo nisi in casibus expressis. ibi. nu. 19.
- 6 Dispensatio non potest fieri ab aliquo prelato contra episcopum nisi in casibus a iure expressis. in. c. i. nu. 7. de vo. et voti re. fo. 174.
- 3 Dispensatio respectu dispensationis dicitur favorabilis. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 6. de iudi. fo. 16.
- Dispensatio concessa in uno casu an extendatur ad alium casum. ibi. de. nu. 8. et 22.
- Dispensatio facta sine cause cognitione ab inferiore a principe est nulla. ibi. nu. 12.
- Dispensandi potestas an transeat in caplin episcopo mortuo. ibi. nu. 16. et 17.
- Dispensatus ab episcopo eo quod commisit aliquod crimen an videatur dispensatus ad beneficia acquirenda. ibi. nu. 21.
- 3 Dispensatio gradus non inducitur ex eo quod papa mandat uxorem restitui marito quando uxor opponebat consanguinitatem. in. c. literas. nu. 24. de resti. spo. fo. 182.
- 9 Dispensatio debet fieri ob publicam causam et non ob privatam: nam tunc diceretur dissipatio. in. c. de multa. nu. 8. de preben. fo. 37.
- Dispensatio quid sit. ibidem.
- 5 Dispensationem cogitur concedere si subest causa legitima concedendi. in. c. pastoralis. nu. 17. de ap. fo. 120.
- 7 Dispensatio in matrimonio circa cognitionem spirituales nunquam reperitur quod ab ecclesia romana fuerit obtenta: secus in cognitione carnali. in. c. accepimus. nu. 5. de purga. cano. fo. 165.
- Dispensatio facta ab episcopo sine causa rationabili non valet. in. c. dudum. el. §. nu. 38. de elect. fo. 179.
- 2 Dispensatio an in dubio presumatur ex eo quod scienter fuit actum inhabili ad aliquid actum. Anto. in. c. veniens. nu. 7. de si. presby. fo. 53.
- Dispensatio non presumitur nisi exprimat verbum dispensatio: secundum opinionem Hostien.
- 7 Dispensatio si non concedatur per illum qui habet facultatem dispensandi an ipse peccet. in. c. henricus. nu. 3. de cle. pug. in. duell. fo. 115.
- Dispensatio concessa episcopis circa beneficia intelligitur de simplicibus quia dispensationis verba debent stricte intelligi. nu. 5.
- Dispensatio quando reperitur simpliciter concessa siue permissa intelligitur concessa episcopo quia de papa non erat dubium. ibi. nu. 6.
- Dispensatio super etate in dignitatibus ecclesiasticis est reservata papa licet aliquo casu possit esse episcopus. in. c. cum dilecti. nu. 9. de elec. fo. 153.
- Dispensare contra constitutionem concilii solus papa potest. ibi. nu. 0.
- 7 Dispensatio fit quandoque contra votum continentie. in. c. veniens. nu. 4.

- qui clerici vel vo. fo. 21.
- Dispensatio contra votum castitatis ex quibus causis fiat. ibi. nu. 6.
- 1 Dispensatio que processit motu proprio large interpretatur: secus illa que venit ad postulationem partis et quare. in. c. cum in cunctis. §. cum vero. ro. nu. 7. de elect. fo. 126.
- Dispensatio est odiosa nisi veniat motu proprio. ibi. nu. 8.
- Dispensatio ad unum extenditur ad consecutiva ad illud. ibi. nu. 9.
- 7 Dispensatio super matrimonio dispensatur super legitimitate filiorum etiam quo ad hereditatem. in. c. referente. nu. 4. qui filii sint legi. fo. 41.
- 7 Dispensatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur quod uterque contrahentium toto gradu distet in stirpe. in. c. quod dilectio. nu. 1. de consangu. et affi. fo. 32.
- Dispensatio late vel stricte an sit interpretanda. ibi. nu. 7.
- 6 Dispensatus ut possit promoueri ad maiorem dignitatem poterit promoueri ad minorem. in. c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 151.
- 7 Dispensatio fit ex pluribus causis. in. c. i. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 20.
- Dispensatio non imponitur nisi post penitentiam. ibi. nu. 5.
- 1 Dispensatio est stricti iuris. in. c. dudum. el. §. nu. 15. de elec. fo. 177.
- 6 Quod per dispensationem fieri potest posse non dicitur. in. c. quod deci. nu. 8. de sta. mona. fo. 181.
- 6 Dispensatio respectu illorum quibus conceditur intelligitur stricte: sed respectu illius a quo emanat interpretatur large. in. c. mandato. numero 3. de simo. fo. 32.
- 6 Dispensatio matrimonialis ex falsa causa non valet nisi postea confirmetur. c. quia circa. nu. 1. et 5. de consan. et affi. fo. 37.
- Dispensatio matrimonialis ex quibus causis concedatur. ibi. nu. 2.
- Dispensatio est nulla ipso facto non solum per surreptionem in exprimendo sed etiam in verum tacendo. ibi. nu. 5.
- 2 Dispensatio sine causa contra iuramentum an absoluat iurantem quo ad deum. in. c. cum inter. nu. 9. de renun. fo. 16.
- 7 Dispensationem quicquid inducit multiplicitas proles siue filiorum. in. c. cum haberet. nu. 6. de eo qui dur. in. ma. fo. 23.
- 1 Dispensatio pape contra ius divinum non facit tutum dispensatum coram deo. in. c. significasti. nu. 6. de elect. fo. 122.
- 7 In dispensatione facienda an sit metio de affinitate et publica honestate ubi simul concurrunt. in. c. non debet. nu. 12. de consangu. et affi. fo. 34.
- 2 Dispensari quomodo facilius possit in maiori dignitate quam in minori. in. c. si. nu. 14. de transla. epi. fo. 6.
- 6 Dispensatio dicitur odiosa et stricti iuris quod deueniat dispositione iuris. in. c. cum dilecti. nu. 6. de dona. fo. 105.
- 5 Dispensatio facta per episcopum alicui scholari per suam fauore studij non potest sine causa reuocari. in. c. significante. nu. 8. de appel. fo. 137.
- 1 Dispensatio non potest fieri sine cause cognitione nisi a principe. in. c. innotuit. nu. 8. de elect. fo. 137.
- Dispensatio superueniens an habebat confirmare actum nullum. ibi. nu. 11.
- Dispensatio non est concessa nulla contra papam nisi specialiter a iure concedatur. ibidem.
- 2 Dispensatio non potest in non subiectum exerceri. in. c. ad extirpandas. nu. 7. de fil. presby. fo. 55.
- 7 Dispensatio si specificiter non reservatur pape censetur permissa episcopo in. c. quibusdam. nu. 5. de penis. fo. 172.
- 2 Dispensatio impetranda debet omnia clare narrare. in. c. sponsa. numero 2. de sponsa. fo. 4.
- 6 Dispensatio facta a principe sine cause cognitione valet. facta ab inferiore a principe non. in. c. diuersis. nu. 3. de cle. coniuga. fo. 16.
- 2 Dispensatio contra ius non est extendenda etiam ad connexa si non potest in principali concessa aliquid operari. in. c. §. numero. 10. et 13. de eta. et qualita. fo. 42.
- Dispensatus ad etatem an per omnia habeatur pro maiore. ibi. numero 10. et 13.
- 7 Dispensatio cum illegitimis non fit nisi ex causa. in. c. per venerabilem. nu. 4. qui filii sint legi. fo. 43.
- Dispensatur etiam cum adulterinis.
- 7 Dispensatio non conceditur abbati vel inferiori prelato nisi in casibus a iure expressis. in. c. §. nu. 2. de eo qui fur. ordi. rece. fo. 143.
- Corse. Et ratio est quod graviora sunt reservata episcopis ut in. c. i. de offi. archid. et in. c. ad bec. et in. c. si. eo. titu. et in. c. i. de priui. secundum Host. Inno. et Pet. de anch. in. c. §. nu. 2. de eo qui fur. ordi. rece. et ibi do. Abb. dicit quod est condicio optima quod abbas seu alius prelatus inferior non dispensat nisi in casibus a iure expressis et vide plene per do. Abb. in. c. at si clerici. in. §. de adulteris. nu. 1. de iud. et quod non. in. c. cum ex eo. de elec. lib. vi. et dicit ibi Abb. hoc dictum perpetuo menti tenendum: quia singulare.
- 6 Dispensatio imminente necessitate est debita. in. c. consilium. numero 4. de obserua. ieiun. fo. 218.
- 1 **Dispositio** c. quanto de transla. prela. loquitur in episcopo qui transiit se de facto ad alium episcopatum. in. c. cum in cunctis. §. cum vero. nu. 11. de elec. fo. 126.
- 3 Dispositio. si ff. de rei ven. habet locum etiam in eo qui negat se suo nomine possidere et conuincatur de mendacio. in. c. §. in alijs. nu. 49. ut lite non contestata. fo. 121.

Repertorium singularium materialium

- 2 Dispositio. c. i. de consti. lib. vi. loquitur qñ lex ex toto tolleret statum vel consuetudinem. c. constitutus. nu. 9. de testi. in integ. fo. 163.
- 7 Dispositio. c. omnipotens. supra eo. loquitur qñ pendebat accusatio seu denuntiatio actualiter. in. c. meminimus. nu. 9. de accu. fo. 61.
- 6 Dispositio. c. quia propter. de elec. solum habet locum in ecclesijs cathe dralibus & regularibus collegiatis. in. c. unico. nu. 18. in fin. vt eccle. bene fi. sine di. fo. 71.
- 4 Dispositio. l. in contractibus. C. de non nu. pecu. an habeat locum in ec clesia. in. c. si cautio. nu. 3. de fide instru. fo. 12.
- 7 Dispositio. c. licet de spon. duo. an ad precedentia matrimonia traba tur. ibi. nu. 6. fo. 17.
- 5 Dispositio. l. si. C. de tempo. appel. loquitur in restrictione termini & nō in prorogatione. in. c. ex ratione. nu. 8. de appel. fo. 84.
- 6 Dispositio. c. j. de locato. an habeat locum in omnibus studijs. ibi. nume. 10. fol. 86.
- 6 Dispositio. §. nunc videndum. in. l. si certo. ff. commo. loquitur qñ reci piens expresse promisit se prestaturum estimationem. in. c. unico. nume. 24. de commo. fo. 80.
- 1 Dispositio. c. ecclesia vestra. de elec. an habeat locum in omnibus electio nibus. vel in alijs negotijs explicandis per vniuersitatē vt ad illorū va liditatem non sufficiat maior pars comparatione aliarum partium: sed requiratur maior pars totius vniuersitatis seu capituli. ibidem. numero 4. folio. 170.
- 7 Dispositio. c. ad falsarios. de crimine falsi. habet locū si litere papales gratiose reperiantur false. si vero sunt litere de iustitia procedit. c. acces dens. eo. ti. ibi. in. d. c. accedens. nu. 5. fo. 135.
- 1 Dispositio. c. pastoralis. de rescrip. habet locum vbi cūq; contingit du bitatio tam super facto q̄ super iure. ibi. nu. 5. fo. 55.
- 7 Dispositio. c. si. qui fil. sint legi. loquitur qñ suberat impedimentum lege canonica tantum. ibi. nu. 5. fo. 45.
- 5 Dispositio. c. si quis eps. vi. q. loquitur in epis provincie cognoscentijs bus ordinario iure & non delegato. in. ca. non potest. numero. 14. de re iudica. folio. 50.
- Dispositio. c. pia. de excep. lib. vi. habet locū in iudicio agitato coram or dinario. in. c. dilectus filius. nu. 9. de rescrip. fo. 72.
- 2 Dispositio legis si. C. in quibus causis resti. in integ. non est neces. non habet locum in prescriptionibus iudicialibus. in. c. beneficio. nu. 3. de re stitutio. in integ. fo. 164.
- 7 Dispositio. c. quod directio hodie remanet si hodie papa dispēsaret vt distantes a tertio & quarto gradu possint contrahere adinuicem. in. d. c. q̄ dilectio. nu. 8. de consanguini. & affini. fo. 32.
- 4 Dispositio. c. sicut nobis. de testi. habet locum siue sententia sit talis que transeat in rem iudicatam siue non. ibi. nu. 8. ti. eo. fo. 44.
- 4 Dispositio. c. licet dilectus. de testi. non solum habet locum circa perso nas testium sed etiam circa dicta. ibi. nu. 2. fo. 80.
- 4 Dispositio. c. si. de test. an habeat locum in inquisito denunciato. ibi. in d. c. si. nu. 7. fo. 89.
- 6 Dispositio legis bene a zenone. C. de quadri. prescri. qñ habeat locum. in. c. h. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 74.
- Corsetus. Adde q̄ dicta lex bene a zenone: que vult q̄ non habeatur re gressus cōmentū a principe. vel ad habentē cām a fisco nō habet locū nisi in impatore nō aut in inferiore a principe fm Bal. in. c. ad aplice. de re iud. lib. vi. limita nisi princeps in territorio suo regalia & iura fiscalia a papa vel ab impatore habeat vel nō recognoscat superiorem vel posse diffet regalia & iura singularia fiscalia per tm̄ tempus cuius initij memo ria non extaret. c. super quibusdam. §. preterea. de verb. sig. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aqua quoti. & esti. faciunt not. per Barto. in. l. ij. C. de inferiori principe non recognoscente superiorem sicut de imperatore fm Bar. in. l. infamē. ff. de pub. iud. & in. l. hostes. ff. de cap. & Bal. in. ca. cum venissent. de eo qui mit. in pos. Inno. in. c. cum. p. tabellio. de fide instru. & Abb. in. c. que in ecclesiarij. de constitu. Scđo nō habet locū dicta. l. be ne a zenone qñ princeps non possedit rem alienatam fm Bar. in. l. si. C. si contra ius vel vti. pub. Tertio non hz locū. d. l. bene a zenone. qñ prin ceps esset in mala fide: vt q̄ scit rem esse alienam. glo. no. in. l. j. C. de ven. re. si. l. i. & in. l. ij. C. de cō. re. alie. Abb. in. c. h. de reb. eccle. nō alie. Quarto modo habet locū. d. l. bene a zenone. nisi constet q̄ princeps velit vti plenitudine potestatis fm Bald. in. proe. decre. refert tamē do. meus in c. h. de reb. eccle. non alie. in ciuitate Mantue se consuluisse quod. d. l. be ne a zenone. procedit in absoluta potestate imperatoris. & alleg. Ange. formaliter hoc dicentem. in. d. l. bene a zenone. & Bal. in. l. multum. C. de cō. re. alie. dixit tamen do. meus Barba. in. d. consilio q̄ papa de plenitu dine potestatis potest vti privilegio illius legis. & olim fecit hoc Grege rius contra quosdam ciues ¶ Perusinos. ita refert Ange. in. l. omnes. C. de quadri. prescri. & in. l. item si verberatū. ff. de rei ven. Quinto nō ha bet locum dicta. l. bene a zenone. quando veditur res nomine creditoris secundum Bal. in. d. proe. decre. & vide Gyn. in. l. si. C. si aduer. si. Sexto non habet locum. d. l. in rebus ecclesiasticis secundum Archi. xij. q. fin. c. conuenior. Septimo non habet locū in rebus ecclesie alienatis a prin cipe vel fisco. glof. xij. qd. ij. c. quicunq; militum. & in. c. h. de reb. eccle. non alie. & ibi Abb. nu. 7. & vide glo. xvi. q. ij. c. placuit. quam alleg. Joan. de

- imol. in. d. c. h. Octauo non habet locum in minore q̄ minor potest pete re restitutionē in integ. l. j. C. si aduer. si. fm. Ange. in. repe. l. j. C. de fide instru. & tur. ba. si. lib. x. Nonon non habet locū qñ princeps alienat ante traditionem fm Bal. in. c. j. §. si. de no. for. fidei. voluit hoc Marti. laus duñ. in. trac. suo. de principib. in. ij. co. voluit Bal. in. l. si. C. de iure emp. vbi tex. dixit q̄ si emphiteota alienat rem emphiteoticam incōsulto do mino & nō tradidit possessionē qd nō cadit a iure suo. voluit idem Bal. in. c. j. in. §. aut si bellario. qui. mo. feu. amit. refert do. meus. Barba. in. c. epi. de reb. eccle. non alie. dicit tñ do. Abb. in. d. c. h. vbi. §. quod speciale est in principe si habet rē cōem cum priuato possit tunc de illa in totum disponere & satisfacere priuato de estimatione: ergo secus vbi non datur illa commoditas alleg. glo. in. d. l. ij. & in. d. l. j. quas dicit esse no. pro intel lectu. d. l. bene a zenone.
- 5 Dispositio. c. si. de prescrip. an se extendat ad prescriptiones precedētes. ibi. nu. 3. 6. fo. 46.
- 4 Dispositio. c. decet. de immu. eccl. li. vi. habet locū in arbitrio. in. c. quin tauallis. nu. 35. de iure iuran. fo. 147.
- 4 Dispositio. c. verum. de iure iuran. an habeat locum in omni coactione. ibi. nu. 3. fo. 138.
- 2 Dispositio. c. volētes. de offi. legat. an habeat locū in legato non rōnedi gnitatis suc: sed ratione persone: vel econtra. ibi. nu. 5. fo. 109.
- 7 Dispositio. c. j. habet locum etiam si sit separatio facta quo ad thorum & mutuum iheruitutem. in. d. c. j. nu. 2. de bon. inter vi. & vxo. fo. 49.
- 1 Dispositio. l. qd meo. ff. de acqui. pos. loquit qñ ille qui tradidit verbo & oculo erat in possessione. in. c. ex literis. nu. 10. de consue. fo. 47.
- 4 Dispositio. c. dilecto. de testi. habet locum etiam si pars habet duos tes tes. ibi. nu. 4. fo. 75.
- Dispositio. d. c. dilecto. habet locum etiam in causa criminali. ibid. nu. 5.
- Dispositio. d. c. dilecto. habet locum etiam in iudice & in persona im petrantis. ibi. nu. 14.
- 7 Dispositio specialis non dicitur superflua ex eo qd continuatur sub ge nerali quia per eam plus tenetur. in. c. si aduersus. nu. 1. de here. fo. 102.
- 5 Dispositio nō solum extenditur ex identitate rationis. sed etiam casus exceptus. in. c. cum dilecta. nu. 6. de confir. vti. vel inuti. fo. 41.
- 2 Dispositio an cēseatur realis ex eo q̄ est facta expresse nomine dignita tis tm̄ vel an cēseatur personalis ex eo q̄ est facta expresse nomine pro priovel expresse tam nomine dignitatis q̄ nomine proprio. in. c. qm̄. nu. 8. & nu. 16. de offi. leg. fo. 79.
- 1 Dispositio penalis debet large interpretari si aliter nō haberet effectū. in. c. bone memorie. el. j. nu. 3. de postu. prela. fo. 111.
- 6 Dispositio penalis debet excedere proprium casum. in. c. nō magno. nu. 10. ne cleri. vel mona. fo. 237.
- In penalibus non est recedendum a verbis dispositionis maxime quan do pena imponitur ipso iure. ibi. nu. 10.
- 7 Dispositio debet intelligi cū aliquali improprietate pro vitanda absur ditate vel dilatione aliarum regularum. in. c. j. nu. 5. de clandest. despon. folio. 16.
- 3 Dispositio generalis non extenditur ad ea que speciali nota sunt digna. in. c. verum. nu. 22. de foro compe. fo. 64.
- 5 Dispositio penalis extenditur ad limites rationis expresse. in. c. j. nu. 15. de re iudi. fo. 48.
- 6 Dispositio generalis limitatur per specialem. in. c. immunitatem. nu. 7. de immu. eccl. fo. 235.
- 2 Dispositio penalis loquens de vero extēditur ad fictū. An. in. c. literas. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 39.
- 2 Dispositio an sit realis vel personalis magis attenditur subiecta mate ria quam expressio verborum. in. c. quanto. nu. 3. de transla. epi. fo. 5.
- 7 Dispositio verbalis ab ordine dicitur degradatō: & in ea requiritur nu merus epozum: non autem in actuali. in. c. qualiter & quando. el. j. nu. 10. de accusa. fo. 72.
- 6 Dispositio concernens vniuersos extenditur ad singulos. in. c. interdicti mus. nu. 2. de decimis. fo. 155.
- 6 Dispositio odiosa super quasi contractu nō extenditur ad pñrum cōtra ctum nec econtra. in. c. cum ecclesia. nu. 7. de immu. eccl. & cemi. fo. 226.
- 7 Dispositio concernens tempus guerre videtur cōcernere tēps treuge. in. c. significauit. nu. 1. de iude. fo. 97.
- Dispositio loquens personaliter cōcernens actum persone comprehen dit nedum facientem sed etiam mandantem. ibi. nu. 2.
- 1 Dispositio penalis extenditur ex identitate rationis vt seruetur disposi tio non quo ad penam. in. c. quia nonnulli. nu. 10. de rescrip. fo. 89.
- 2 Dispositio non variatur vbi remanet eadem cā in substantia licet aliqđ accidens varietur. in. c. inter corporalia. nu. 12. de transla. epi. fo. 4.
- 2 Dispositio vbi non est reseruata quando videatur cōcessa inferioribus. Ant. in. c. h. nu. 10. de biga. fo. 62.
- 6 Disposita in monachis & abbatibus censent disposita in monialibus & abbatissis sed non econtra. in. c. ea que. nu. 5. & 6. de statu monachorum. fo. 183.
- 6 Dispositum in casu vero non extenditur ad casum fictum in penalibus etiam si ista duo aliquando reperiantur parificata. in. c. Joan. nu. 5. de cleri. coniuga. fo. 19.

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Distributiones** quotidiane non dantur residentibus: sed interessentibus diuinis. in. c. olim. nu. 6. de ver. signi. fo. 200.
- 4 Districtus** quid sit in. c. licet. nu. 1. de proba. fo. 221.
- 3 Diues** abundans si non subuenit pauperi indigenti peccat. in. c. sepe. nu. 20. de resti. spo. fo. 192.
- 3 Diues** quis in dubio non presumitur nisi semel diuitie fuerint probate. Anto. in. c. unico. nu. 8. de seru. in or. fa. fo. 41.
- 7 Diues** debet gratis succurrere proximo pauperi in suis necessitatibus. in. c. nauiganti. nu. 4. de vsur. fo. 130.
- 5 Diuitie** an et quando possunt possideri sine peccato. in. c. constitutis. el. q. nu. 12. de appel. fo. 115.
- 6 Diuisio** que est fienda inter fratres de hereditate paterna an debeat fieri per maiorem natu vel quomodo. in. c. j. nu. 4. de parochijs. fo. 141.
- 6 Diuisio** presumitur facta inter fratres si possederunt bona pro diuiso per decem annos. in. c. peruenit. nu. 4. de censu. fo. 200.
- 3 Diuisio** inter fratres presumitur facta si possederint pro diuiso spatio. r. anno. in. c. in causa. nu. 6. de cau. pos. et propie. fo. 164.
- 2 Diuina** et futura precare an et quando quis teneatur. in. c. j. nu. 1. de fer. non ordi. fo. 57.
- 7 Diuortium** non est concessum inter virum et uxorem etiam quod vnus ipsorum communem filium inter fecerit. in. c. intelleximus. nu. 1. de his qui fil. occi. fo. 106.
- 2 Diuturnitas** tps pbet cam in facilius dispensando. An to. in. c. ex tua. nu. 2. et 3. de fil. pby. fo. 54.
- 7 Diuturnitas** in peccato non minuit sed augmentat peccatum et an penam minuat. in. c. cum haberet. nu. 4. de eo qui dur. in ma. fo. 23.
- 7 Doctorem** se afferens cum non sit tenetur pena falsi. in. c. j. nu. de cle. non ordi. mini. fo. 143.
- 7 Doctorari** non potest quis post mortem. in. c. a nobis. el. q. nu. 8. de sensu. ten. excom. fo. 187.
- 3 Doctores** in legibus preferuntur medicis propter nobilioris subiectus. in. c. ceterum. nu. 6. de iura. calum. fo. 128.
- 2 Doctor** an possit allegari suspectus iudex in causa sui scholaris. in. c. cu3 R. canonicus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 99.
- 6 Doctores** vel scholares conducentes domos alijs doctoribus vel scholaribus locatas ante finitum tempus eorum: et sine eorum consensu sunt excommunicati. in. c. j. et nu. 1. et 10. de loca. fo. 86.
- 2 Doctor** qui consulendo per ignorantiam lesit tertium tenetur in foro anime. in. c. ad aures. nu. 3. de eta. et quali. fo. 46.
- Doctor** tam in legibus quam in medicina quas partes debeat habere. ibi. nu. 4. et 9.
- 7 Doctor** conductus ad legendum quas qualitates debeat habere. in. c. j. nu. 4. de magi. fo. 93.
- Doctor** post promotionem facti inutilis d3 degradari a doctoratu. ibi. n. 5.
- 1 Doctores** vel scholares possunt aliquem ex causa priuare collegio. in. c. ex literis. nu. 3. de constituto. fo. 39.
- 7 Doctor** potest ferre testimonium de vita et peritia scholaris. in. c. nemo. nu. 3. de fimo. fo. 80.
- Doctores** promouentes scholarem sunt idonei testes: vna cum alijs qui habent scholarem examinare. ibidem.
- 4 Doctor** qui promissit legere sub certo salario: si sibi non soluitur salarium potest non legere: et si non legit an illo tempore debeat habere salarium. in. c. peruenit. el. q. nu. 4. de iureiur. fo. 129.
- 4 Doctores** non minus septem requiruntur in approbatione scholaris: etiam in loco vbi toti doctores non reperiunt. in. c. pposuisti. nu. 8. de pba. f. 8.
- Doctores** presentantes possunt computari in numero qui requiruntur ad doctorandum scholarem. ibi. nu. 9.
- Doctores** examinantes et presentantes scholarē debent iurare. ibi. nu. 12.
- Sex** requiruntur ad magistreriam dignitatem. ibi. nu. 14.
- Doctoratus** est dignitas. ibi. nu. 15.
- 7 Doctor** vel aduocatus cuius imperitia causa est perdita tenetur ad interesse. in. c. si culpa. nu. 3. de iniur. fo. 168.
- 1 Doctores** et scholares faciunt vniuersitatem. in. proe. Grego. nu. 4. fo. 6.
- 6 Doctor** committit vsuram mutuando pecuniam scholari vt intret secū. alias non intraturo quando scilicet ex hac illi doctori augmentatur salarium. in. c. j. nu. 2. de deposito. fo. 80.
- 6 Doctoratus** a papa precedit alijs: licet ante doctoratos. in. c. postulas. nu. 9. de concess. preben. fo. 63.
- 7 Doctor** si dederit consiliū p impitiā ex quo secuta est iniuria tenet partem contra quā lata est sententia ad interesse. in. c. tua nos. nu. 3. de homici. fo. 112.
- 2 Doctor** qui dedit malum consiliū ex imperitia: an teneatur parti lese. in. c. pastoralis. q. quia vero. nu. 7. de offi. delega. fo. 95.
- 4 Doctor** et pbr est egregia persona in. c. si qui testiu. nu. 5. de testi. fo. 44.
- 1 Doctor** qui promissit legere scholaribus an possit aliū eque idoneū substituere quod recipit distinctionem. in. c. j. nu. 2. de sum. tri. et fi. ca. fo. 1.
- 1 Doctor** debet in suis dictis esse brevis et non superfluous et idem in aduocato. in. proe. Grego. nu. 4. fo. 3.
- 7 Doctor** mutuans pecuniā scholari vt intret secū committit vsuras si de

- hoc doctor sperat aliquid lucrari. in. c. nauiganti. nu. 17. de vsur. fo. 131.
- 6 Doctorari** quis potest in ecclesia. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de inimu. eccle. et cemi. fo. 227.
- 3 Doctores** qui preferant an iur. cano. an iur. civil. an medicine vel theologie: aut Atrius. Iur. in. c. clerici. nu. 3. de iudi. fo. 24.
- Doctoratus** a doctoribus corruptis non gaudet privilegio doctorum. ibidem.
- Doctor** qui prefertur iunior an senior. ibidem.
- Doctoratus** an sit dignitas. ibi. 1.
- 7 Doctoratus** est dignitas quando doctor legit. in. c. quanto. nume. 1. de magist. fo. 94.
- Doctor** prefertur militi. ibi. nu. 2.
- 1 Doctor** receptus in collegio ultra numerū quam vocem habeat in collegio. in. c. cum 22. nu. 32. de constituto. fo. 30.
- 6 Doctoratus** est dignitas. in. c. clerici. nu. 7. de vi. et bone. cle. fo. 8.
- 5 Doctorum** dicta licet non necessitent ad decisionē cause tamen faciunt magnam presumptionem. in. c. sicut nobis. nu. 8. de iudi. fo. 65.
- 7 Doctor** etiam cuiuscunq3 facultatis semel approbatus reprobari potest. in. c. de illis. el. j. nu. 8. de spon. impub. fo. 14.
- 6 Doctor** si post gradum doctoratus reperitur insufficiens potest reprobari et gradu doctoratus priuari. in. c. cum scdm. nu. 12. de preben. fo. 28.
- 1 Doctor** an possit legere per substitutum. in. c. cum dilecta. nume. 10. de rescrip. fo. 67.
- 2 Doctor** an possit aduocare vel consulere contra ciuitatem a qua est salariatus. in. c. cum sacerdotis. nu. 3. de postu. fo. 139.
- 3 Doctor** impeditus legere non potest tempore sequenti remittere. in. c. si significauerunt. nu. 8. de iudi. fo. 46.
- 4 Doctores** siue magistri conducti ad legendū an et qñ possint petere salarium siue a pauperibus siue diuitibus siue de publico salarietur siue nō. in. c. quia nonnullis. nu. 5. de magist. fo. 94.
- 9 Doctor** an possit per alium eque idoneum legere et consequi salarium. in. c. certipande. in repeti. q. qui vero. nu. 3. de preben. fo. 40.
- 6 Doctores** possunt interpretari legē dubiā et ipsorum interpretationi statutur si aperte non conuincitur de errore. in. c. j. nu. 6. de deci. fo. 143.
- 5 Dolus** debet probari ab illo qui ipsius allegat. in. c. aduersario. nu. 8. de excep. fo. 19.
- Dolus** probatur ex coniecturis. ibi.
- 6 Dolus** dans causam contractui bone fidei annullat ipsum ipso iure: sed non ita in contractibus stricti iuris. in. c. cum dilecti. nume. 6. de empt. et vendi. fo. 83.
- Dolus** inducens aliquem ad actum spiritualem actus non annullatur licet dolus interuenerit. ibi. nu. 7.
- 3 Dolus** probatur ex indicijs. in. c. pastoralis. numero. 9. de cau. possesi. et propieta. fo. 153.
- 2 Dolus** non excusat nisi caderet in constantem adeo quod non succurritur dolum passio. in. c. cum dilectus. nume. 4. quod metus caus. fol. 149. et nume. 12. fo. 153.
- Dolus** an equiparetur culpe. ibi. nu. 14.
- 6 Dolus** nō potest probari nisi p pecturas. in. c. vni. nu. 13. de 2 modato. f. 79.
- 7 Doli** capar admittitur ad denūtiandum. in. c. si. nu. 7. qui matri. accusare possunt. fo. 46.
- 6 Dolus** reperitur bonus et malus. in. c. in nostra. nu. 7. de sepul. fo. 157.
- 6 Dolus** non potest probari nisi ex presumptionibus et coniecturis. in. c. bona fides. nu. 2. de deposito. fo. 81.
- 7 Dolus** non presumitur nisi probetur et probatur per coniecturas. in. c. quante. nu. 8. de senten. excom. fo. 124.
- 3 Dolus** futurus non potest remitti. in. c. q. nu. 16. de resti. spo. fo. 66.
- 1 Dolus** non presumitur sed bene probatur ex coniecturis. in. c. si autem. nu. 4. de prescri. fo. 50.
- 1 Dolus** plus punitur q negligentia. in. c. nihil. nu. 3. de elec. fo. 169.
- Dolus** non presumitur nisi probetur. nu. 5.
- Dolus** presumitur ex coniecturis. ibidem.
- 3 Domiciliū** vtrū contrahat ratione more vel habitationis quam quis facit in alieno territorio. adeo quod possit conueniri de contractibus alibi gestis. in. c. quod clericis. nume. 4. et nu. 5. de fo. compe. fo. 68.
- 3 Domiciliū** originis retinetur etiam quod ibi non habetur. in. c. accedens. el. q. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 111.
- 3 Domiciliū** quis sortitur ratione rei contractus et delicti. in. c. j. num. 6. de foro compe. fo. 48.
- Et vide** in. c. sane.
- 6 Domiciliū** non constituitur nisi cum animo ibi habitandi perpetuo. in. c. in nostra. nu. 11. de sepul. fo. 138.
- 6 Domiciliū** potest trā ferri p laicū de vno epatu in aliū nō habita licentia a suo epō cuius iurisdictione liberatur sed subicitur iurisdictioni episcopi domiciliij. in. c. si. nu. 1. et 4. et 6. de parochijs. fo. 142.
- Domiciliū** si fuerit mutatu per aliquem adhuc retinet ille iura loci originis nec extimitur a iurisdictione naturalis dñi et remanet subiectus quoad onera personalia. adeo qd si a loco originis extrahatur ad aliquod officium tenetur illud subire. ibi. nu. 6.

Repertorium singularium materialium

- Domiciliū** censetur quis in alio loco cōstituere immediate qñ vedit bo-
na in loco vbi prius habitabat tēit possessiones in loco vbi vult vel
incipit habitare tēit cōtūris apparet. ibi. nu. 8.
- 6 **Domiciliū** quis mutando erunt se a iuribus spālibus in quib⁹ priori
ecclesie erat obligatus. in. c. ad apostolice. nu. 2. de decimis. fol. 148.
- 3 **Domiciliū** vtrum quis sortitur ex assidua cōuersatione in aliquo lo-
co vel si habet maiorem partem bonorum vel ex alijs. de quibus. in. c. ex
parte. B. nu. 8. de foro compe. fo. 82.
- Domiciliū** quis sortitur ratione rei site in alio loco respectu illius rei
idem ratione contractus. ibi. nu. 9.
- 1 **Domiciliū** quis non sortitur ratione domus quam possidet in aliquo
loco. in. c. dilectus filius. nu. 3. de rescrip. fo. 76.
- 1 **Domiciliū** quis sortitur ratione beneficii. in. d. c. dilectus filius. nume.
1. de rescrip. fo. eo.
- 2 **Dominū** rei non statim perditur per suam latā contra alia
quem. in. c. quanto. nu. 14. de transla. episc. fo. 6.
- 2 **Dominū** positum in libello intelligitur de directo siue vtili: secus in
alijs dispositionibus. in. c. ceterum. nu. 18. 19. 20. de iudi. fo. 20.
- 6 **Dominū** vtile vel directum an acquiratur per prescriptionem. ibi. nu. 20.
- 6 **Dominū** rerum ecclesiasticarum est penes deum. in. repeti. c. cū esset
nu. 29. de testa. fo. 18.
- 6 **Dominū** non transfertur in emptorem nisi venditor constituit se eius
nomine possidere quo casu per constitutum transfertur dominū. in. c.
fi. nu. 8. de precar. fo. 78.
- 3 **Dominū** rerum ecclesiasticarum quo casu dicitur esse penes episco-
pum. in. c. olim el. i. nu. 1. de resti. spo. fo. 103.
- 3 **Dñū** vtile qd habet ecclesia in re quā tenet in emphyteosim non per-
ditur per non solutionem canonis. in. ca. j. nu. 18. de do. 7. contu. fol. 195.
- 3 **Dñū** semel probatū presumit semper fuisse cōtinuatū. idē est de pos-
sessione. in. c. cum ecclesia. nu. 19. 20. de cau. pos. 7. proprie. fo. 154.
- 3 **Dñū** nō probat per famā. in. c. cū ad sedē. nu. 20. de resti. spo. fo. 187.
- 6 **Dñū** fideicommissi vniuersalis an transeat in fideicommissarium cu-
tra aliquam restitutionem. in. c. raynaldus. nu. 26. de testa. fo. 123.
- 2 **Dñū** quomodo probetur. in. c. super hoc. nu. 26. de renun. fo. 13.
- 2 **Dñū** transfertur absqz traditione in societate omnium bonorum in
legato. secus in legato rerum incorporaliū. in. c. inter corporalia. nu. 29.
de transla. episc. fo. 5.
- 6 **Dñū** transit in ecclesiam ex titulo solo sed possessio non nisi corpora-
liter accipitur. in. c. pastoralis. nu. 4. de priuileg. fo. 93.
- 5 **Dominū** potest transferri in alium citra aliam traditionem si consue-
tudo hoc dictauerit. in. c. cum causa. nu. 16. de re iudi. fo. 56.
- 1 **Dominū** transfertur absqz traditione si res erat penes contrahentē.
in. c. ex literis. nu. 13. de consue. fo. 94.
- 6 **Dñū** in difficillimum est pbare. in. c. epī. nu. 1. de re. eccle. non alie. fo. 74.
- 5 **Dominū** directum per vsucapionem acquiratur per prescriptionem
vero dic late vt in rub. nu. 4. de prescrip. fo. 20.
- Dñū** an acquirat vtile vel directum vel vtrumqz ex prescriptione. ibi.
- 1 **Dñū** nō acquirat sine traditione vel vsucapione intelligitur circa tē-
poralia: secus tñ est in spiritualibus. in. c. cum. B. nu. 31. de consti. fo. 30.
- 6 **Dñū** probatur ex eo qd quis pbat se percepisse fructus tanto tpe qd
sufficit ad prescribendum. in. c. cum contingat. nu. 2. de decimis. fol. 52.
- 5 **Dñū** rei an perdat per sententiam latam super illa re. in. c. cum ali-
quibus. nu. 13. de re iudi. fo. 54.
- 3 **Dñū** rei si petatur non sufficit allegare possessionem. in. c. in causa. nu.
1. 2. 3. de cau. pos. 7. proprie. fo. 164.
- Dominus** an excommunicetur per contumaciam procura-
toris. in. c. j. nu. 34. vt lit. non contest. fo. 108.
- 4 **Dñs** cōstituēs dotē vel donationē propter nuptias seruo vel ancille vi-
detur cōferre libertatē. in. c. illud quoqz. nu. 11. de presump. fo. 120.
- 2 **Dñs** semel semper presumitur dñs nisi probetur contrarium. in. c. pre-
terea el. j. nu. 2. de transla. fo. 135.
- 2 **Dñs** illius loci si vult locum subdicere alterius dominio possunt homi-
nes illius loci contradicere. in. c. dilecti. nu. 1. de maio. 7. obe. fo. 128.
- 6 **Dñs** in dubio presumitur ille qui possidet. in. c. j. nume. 2. 7. 4. de religio-
sis domibus. fo. 183.
- 7 **Dñs** consentiens alienationi de re sua sibi preiudicat. in. c. nuper a nos-
tris. nu. 7. de do. inter vi. 7. vro. fo. 51.
- 3 **Dñs** an cogatur iurare de calumnia si ad hoc dedit procuratorem. in. c.
ceterum. nu. 2. de iura. calum. fo. 127.
- 1 **Dominis** quibus denegetur accessus rei sue licitum est frangere offia.
in. c. cum vintoniensis. nu. 14. de elect. fo. 145.
- 2 **Dñs** qui ex facto 7 dolo procuratoris sentit dānū pōt primo lagere con-
tra procuratorem: qui fuerit nō soluēdo restituere in integrū: secus si pro-
curator fuit negligens. in. ca. j. nume. 7. 7. 19. de resti. in integ. fo. 156.
- 1 **Dñs** rei sue quis priuatur propter utilitatem publicam. in. c. cognosces-
tes. nu. 5. de consti. fo. 17.
- 3 **Dñs** tenetur de violentia illata a suis hominibus: idē ecclesia a suis
clericis. in. c. j. nu. 3. 6. de resti. spo. fo. 175.
- Dñs** an 7 quibus casibus teneatur ex delicto sue familie ibi. nu. 6.
- 3 **Dñs** vel alius eius loco si per subditos nō fuerit admissus censetur sua

- possessione spoliatus. in. c. significauerunt. nu. 4. de iudi. fo. 45.
- 2 **Dominus** r. i. 7 ille qui pretendit habere aliquod ius cōsuetudine vel
prescriptione acquisitum si simul concurrant ad vsum illius rei que for-
te ambobus non sufficit est preferendus verus dominus. in. c. dilecti si-
ly. nu. 7. de arbi. fo. 169.
- 4 **Dominus** pro hominibus suis potest agere qñs tales homines sint
liberi. in. c. licet. nu. 13. de proba. fo. 22.
- Dominus** nō potest agere pro furto commissio subditis suis. ibi. nu. 14.
- 5 **Dominus** an possit agere pro iniuria furto vel turbatione illatis subdi-
tis vel colonis. in. c. dilectus. nu. 5. de appcl. fo. 123.
- 3 **Dominus** nō habet iurisdictionem in illos qui ibi seruiunt. in. c. cum
contingat. nu. 3. 7. 20. de foro compe. fo. 76.
- 1 **Dominus** si ratificauit gesta per falsum procuratorem non potest vtea-
rius contradicere. in. c. ex parte decani. nu. 8. de rescrip. fo. 81.
- 3 **Dominus** an quis presumatur nunc ex eo quia probatur olim dominus
tam si negat se dñm qñ si asserat tam in prophanis qñ in beneficiis.
in. c. cum ad sedem. nu. 187.
- Donus** si data est in pignus 7 ipsa habitauerit creditor: quā-
to 7 qualem pensionem computabit in sortem. in. c. cu-
contra. nu. 10. 2. c. seq. in vlti. no. de pig. fo. 96.
- 3 **Dñs** feudi habet iurisdictionem ordinariam in vasallos. in. c. verus. nu.
5. de foro compe. fo. 63.
- 3 **Dñs** feudi habet iurisdictionē ordinariā in clericos nisi agat criminali-
ter: nam tunc absolueret 7 condemnare pertinet ad prelatum. ibi. nu. 17.
- 6 **Donus** cōis si ppter vntus delictū venit in parte delinquentis. destrue-
da an innocēs habeat aliquod remedium si eius pars propter demoliti-
onem alterius venit damnificata. in. c. sacris. nu. 4. de sepul. fo. 139.
- 6 **Donator** an 7 qñ tenetur de euictione r. nullius. in. ca. inter cetera. nu. 8.
de preben. fo. 29.
- 3 **Donatario** an acquiratur possessio per solutionem pensionis rei dona-
te. in. c. cum venissent. nu. 1. 7. 11. de resti. spo. fo. 173. 7 seq.
- 6 **Donans** aliqua bona alicui collegio vel monasterio si inde postea exue-
rit an 7 quo casu recuperet bona illa donata. in. c. qd a te. nu. 4. de cleri-
conjug. fo. 14.
- 5 **Donare** prohibitum non censetur prohibitum donare animo remunerā-
di. in. c. per tuas. nu. 6. de dona. fo. 104.
- In** donationibus fit latissima interpretatio. in. c. cum dilecti. nu. 1. eo. ti.
- 4 **Donatio** alicuius rei multo tempore facta inducit in ecclesiam obliga-
tionem in futurum. in. c. veniens ad nos. nu. 2. de testi. fo. 45.
- 6 **Donator** an 7 quo casu teneatur de euictione. in. c. fi. nume. 10. de empt. 7
venditio. fo. 85.
- 5 **Donatur** recte aliquid famulo vel alteri nuntio portanti signū vel sigil-
lum alicuius: 7 ille qui vigore talis signi aliquid dat excusatur intelligere
in his que sunt levis preiudici vel nisi talis persona verisimiliter signū
subtraheret. in. c. significauit. nu. 7. de appcl. fo. 117.
- 7 **Donatio** facta ecclesie sub modo de aliqua re: res donata statim efficit
eccle. si nec reuocatur modo non seruato nisi in contractu fuerit expre-
sum. in. c. verum. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- Donator** potest in donatione quam facit ecclesie conditionem seu mo-
dum apponere etiam contractus resolutionum. ibi. nu. 2.
- Donator** laicus an donationem factam ecclesie propria auctoritate pos-
sit reuocare. ibidem.
- Donatio** facta ecclesie an possit reuocari propter conditionem non seru-
uatam per prelatum. ibi. nu. 3.
- 4 **Donatio** constantini facta ecclesie valet. in. c. inter dilectos. nu. 11. de fide
instru. fo. 103.
- 6 **Donatio** inofficiosa reuocatur tñ respectu legitime: sed testamentum re-
uocatur in totum. in. c. raynaldus. nu. 22. de testa. fo. 126.
- 7 **Donatio** remuneratoria inter virum 7 vxoem valet etiam non expe-
ctata morte alterius coniugum quia non est simplex donatio. in. c. cu-
in ecclesie. nu. 4. de simo. fo. 78.
- 4 **Donatio** omnium bonorum presentium 7 futuro: facta ecclesie va-
let. in. c. in presentia. nu. 2. de proba. fo. 14.
- 6 **Donatio** causa mortis in qua est positum pactū de non reuocando tras-
it in vim donationis inter viuos. in. c. fi. nu. 4. de preca. fo. 78.
- 6 **Donatio** facta solo prelato de rebus ecclesie an valuerit. attēditur quā-
titas rei 7 loci consuetudo. in. c. ceterum. nu. 1. de dona. fo. 104.
- Donatio** facta per prelatum alicui suo amico vel consanguineo valet si
est consuetudo quod possit facere. ibi. nu. 3.
- 5 **Donatio** facta per epm de bonis ecclesie cum consensu capituli valet in
c. cum inter. nu. 19. de re iudi. fo. 61.
- 6 **Donatio** centesime vel quinquagesime quā fecit ep̄s potest per successō-
rem reuocari si ex ea resultabat ecclesie detrimentum. in. c. apostolice. nu.
1. de dona. fo. 106.
- Donationes** plures facte vni quāqz qlibet nō excedit summā 7 sic nō re-
quirunt infirmationem oēs vero simul coacervate excedunt summā atten-
detur ista cumulatō 7 requirunt infirmationem. ibi. nu. 5. fo. 107.
- Donationes** plures facte vni quāqz oēs de per se non indigent infir-
matione: sed omnes simul sic an defalcantur omnes vel vna ad hoc vt re-
ducantur ad summam iustam. ibi. nu. 10.

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Donatio facta mulieri seu spōse ante hētū matrimoniū valet dummodo non conferat in tempus matrimoniū. in. c. i. nu. 7. de adul. et stu. fo. 116.
- Donatio et remuneratoria nō est prohibita inter virū et vxorē. ibi. nu. 8.
- 6 Donatio omnium bonorum facta ecclesie potest continere etiam bona futura. in. c. cum dilectus. nu. 2. de suc. ab intesta. fo. 131.
- 6 Donatio propter nuptias soluto matrimonio reuertitur ad heredes viri: sicut dos reuertitur ad heredes mulieris. in. c. peruenit. nu. 6. de emp. et ven. fo. 83.
- In donatione propter nuptias non agit mulier nisi soluto matrimonio vel viro vergente ad inopiam. ibi. nu. 9. et 5.
- Donatio propter nuptias ad quid fuit inuenta et in quanta quantitate continueatur. ibi.
- 7 Donatio inter coniuges facta an et qñ valeat. in. c. donatio. nu. 1. et 2. de dona. inter vi. et vro. fo. 25.
- Donatio confirmatur morte donatoris etiam facta constante matrimonio. ibi. nu. 3. et 7.
- Donatio facta cōstante matrimonio tribus casibus reuocatur. ibi. nu. 4.
- Donatio inter coniuges an indistincte annulletur. ibi. nu. 7. et 8.
- Donatio pura dicitur que nulla ratione cogente fit sed sola libertas est causa donationis. ibi. et nu. 3.
- Donatio propter nuptias an confirmetur iuramento. ibi. nu. 9.
- Donatio propter nuptias facta a marito quid operetur. ibi. nu. 12.
- Donatio sine insinuatione facta alias non valebat nisi vsq; ad trecentos aureos hodie vero valet vsq; ad quingentos. sed non vltra. ibi. in. d. c. donatio. nu. 13. de dona. inter vi. et vro.
- Donatio facta concubine an teneat. ibi. nu. 14. fo. 54.
- Donatio facta vxori vbi non est verum matrimonium vel vbi est putatiuum matrimonium an teneat. ibi.
- Donatio facta vxori de pecunia pro reficiendis edibus dotatibus tenet. ibi. nu. 15.
- Donatio facta filio per patrem an teneat et quid si filius est emancipatus. ibi. nu. 16.
- Donatio facta filio scholari pro libris et sumptibus necessariis nunquā in legitima cōputari debeat et an scholaris mories possit de eis testari. ibi.
- 6 Donatio reuocatur per ingratitudinem ab ipso donatore non autem ab eius herede si donator tacuit vel si in persona heredis sit commissa ingratitudo. in. c. propter. nu. 1. et 4. de dona. fo. 107.
- Et ratio est quare heres nō reuocat qñ in defectum fuit facta ingratitudo. ibi. nu. 6. et 7. et 8. fo. 108.
- Donatio facta in magna quantitate reuocatur si donatarius negligit alere donatorem inopem: secus in parua licet de alimentatione nil dicatur in contractu donationis. ibi. nu. 2.
- Donatio an et qñ reuocetur per superuenientiam filiorum siue sit facta extraneis siue ad pias causas. ibi. nu. 5.
- Donatio non reuocatur ipso facto per ingratitudinem sed venit reuocanda idem si est inofficiosa secus per superuenientiam filiorum. ibi.
- Donatio inofficiosa non potest reuocari per heredē illius qui poterat agere de officiosa donatione: licet per ipsum fuerit premissa querela secus si per superuenientiam liberorum reuocaretur. ibi. nu. 6.
- Donatio quo casu possit reuocari ab herede donatarij si donatarius extitit ingratus contra quem dum vinebat non fuit actum. ibi. nu. 7.
- Donatio quo casu possit reuocari ab herede donatoris si contra donatorem fuit commissa ingratitudo contra quem donator non egit. ibi.
- Donatio reuocatur si donatarius carnaliter cognoscit vxorē donantis. ibi. dē.
- Donatio remuneratoria non reuocatur propter ingratitudinem: neque alia donatio que non sit simplex. ibi. nu. 11.
- Donatio facta alicui monasterio vel ecclesie non reuocatur per ingratitudinem quam committunt abbas vel prelati cum capitulo: sed persone repelluntur a monasterio vel capitulo. ibi. nu. 12.
- 6 Donatio votū cōfessio vel quid simile facta calore iracundie nō obligat apud deū nisi data perseverantia. in. c. dudū. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 171.
- 6 Donatio remuneratoria non videtur pura donatio. in. c. per tñas. nu. 6. de dona. fo. 107.
- 6 Donatio facta a clerico seu concubine non valet sicut nec facta a milite seculari. in. c. i. nu. 4. de cleri. egro. fo. 49.
- 6 Donatio omnium bonorum presentium et futurorum an valeat: et an firmetur iuramento. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 1. de concess. preben. fo. 55.
- 4 Donatio facta per episcopum de bonis sue mensis capitulo an valeat et an preiudicet successori. in. c. sicut nostris. nu. 4. de iure iuran. fo. 154.
- 4 Donatio facta per Constantinum an valeat. in. c. intellecto. nu. 6. de iur. iur. fo. 173.
- 4 Donatio facta vltra legitimum modum sine insinuatione non firmatur iuramento. in. c. cum contingat. nu. 17. de iure iur. fo. 158.
- 6 Donatio interpretatur secundum qualitatem donantis et donatarij. in. c. pastoralis. nu. 8. de dona. fo. 106.
- 6 Donatio vltra quingentos aureos facta pio loco nō requirit insinuationem idem si esset facta in redemptione captiuorum. in. c. relatum. cl. i. nu. 4. de testa. fo. 119.
- 2 Donatio siue venditio facta in fraudem filiorum reuocatur vsq; ad legitimam. in. c. de bis. nu. 7. de sepul. fo. 139.
- 7 Donatio an presumatur per ista verba: tolle hanc pecuniam. in. c. et si questiones. nu. 3. de simo. fo. 81.
- 6 Donatio non potest fieri persone vel ecclesie que non est: legatum vero secus. in. c. ad audientiam. cl. ij. nu. 5. de eccle. edifi. fo. 224.
- 8 Donatio facta ecclesie per constantinum est in pluribus locis approbata. in. c. per venerabilem. nu. 7. qui fil. sint legi. fo. 43.
- Donatio facta ecclesie sub conditione qua nō seruata liceat donatori re propria auctoritate accipere an vitietur conditio. in. c. verum. num. 26. et 29. de foro. compe. fo. 64.
- 4 Donatio facta a sponso sponse et collata in tempus matrimoniū valet si sponsus est inferior. in. c. super eo. cl. ij. nu. 4. de testi. fo. 55.
- 6 Donatio quid sit. in. rub. nu. 1. de dona. fo. 103.
- Donatio rei illicite non valet. ibi.
- Donatio rei facta illi cui civiliter tñ erat debita et donatio. ibi. num. 2.
- Donatio rei facta illi cui naturaliter tñ erat debita non dicitur proprie donatio: nec requirit insinuationem. ibidem.
- Donatio causa remunerationis facta non dicitur proprie donatio nec requiritur qd insinuetur. ibi. nu. 3.
- Donatio inter virum et vxorem facta non valet nisi precesserit inter eos aliqua obligatio naturalis. ibi. nu. 4.
- Donare est actus notabilitatis. in. c. i. nu. 2. eo. ti. fo. 104.
- 7 Donatio facta ecclesie presumitur in dubio facta pro remedio anime: nam omnis donatio facta ecclesie dicitur causa pia. in. c. iniustum. nu. 1. de rerum permu. fo. 89.
- 6 Donatio facta ab excommunicato an teneat. in. c. aduersus. nu. 13. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 Donatio facta prelato inconsulto capitulo non valet in damnum ecclesie. in. c. fraternitatem. nu. 1. de dona. fo. 103.
- Donatio facta de rebus ecclesie ad hoc vt teneat requiruntur copulatione duo. primo vt fiat in casu licito. secundo quod fiat cum debita solemnitate. ibi. num. 5.
- Donatio rei ecclesie que est valida potest retractari per ecclesias per restitutionem in integrum si sentit se enormiter lesam. ibi.
- 6 Donatio facta a non domino est ipso iure nulla. in. c. quod autem. nu. 6. de iure patro. fo. 191.
- 6 Donatio facta ex socis occasione societatis cadit ipsi soli et non communiter. in. c. postulasti. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Donatio rei communis valet facta presente et non cōtradiciente illo qui habet in re illam partem. in. c. si. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 6 **Dos** qd ex dispositione statuti lucratur p virū mortua vxore: an intelligatur de morte civili. in. c. cū sis. nu. 6. de quer. cōiu. fo. 171.
- 3 Dos constante matrimonio reperitur qñ agitur ad separationem thori propter adulterium commissum per maritū: et tunc vxor lucratur donatione: non propter nup. in. c. i. nu. 2. et 6. vt lite non contest. fo. 106.
- 7 Dotis restitutio an facienda sit seruo vel dño. in. c. proposuit. num. 7. de coniug. seruo. fo. 25.
- 7 Dos non potest esse vbi non est matrimonium. in. c. et si necesse. nu. 4. de dona. inter virum et vro. fo. 51.
- Dotis repetitio super matrimonio nullo modo valet. ibi.
- Dotis an perdere debeant et donationes propter nuptias contrahentes matrimonium contra iuris dispositionem. ibi. nu. 7.
- 7 Dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportanda. in. c. per vestras. nu. 4. de de do. inter vir. et vro. fo. 52.
- Dos et donatio propter nuptias hodie subiūntur oneribus matrimonij. ibi. nu. 12.
- Dos qñ maritus vergit ad inopiam non assignatur vxori: sed marito pro cautione vxoris: sed in hoc varia est opi. ibi. nu. 13.
- Dotis repetitio potest pertinere ad iudicem ecclesiasticum. in. c. ex tenore. nu. 6. de foro. compe. fo. 72.
- Dos data a marito ipsi vxori ex eo qd ipsam ante euirginauerat soluto matrimonio reuertitur ad vxorem. in. c. i. nu. 3. de adul. et stu. fo. 104.
- Dos qñ constituitur ex eo quia aliquis euirginauit puellam constituitur maior quam exposita qualitas sua. ibi. nu. 4.
- 7 Dotium causa est accessoria matrimoniū. in. c. prudentia. num. 2. de dona. inter vi. et vro. fo. 50.
- Dotium repetitio qua actione vel cōditione petatur et intra qd tempus debet restitui. ibi. nu. 5. et 6.
- 7 Dotium constitutio per statutum facta valet. in. c. i. nu. 8. de sponsa. f. 2.
- 7 Dos et donatio propter nuptias soluto matrimonio an sit restituenda. in. c. dona. nu. 1. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.
- Dos soluto matrimonio non indistincte redit ad mulierem. ibi. nu. 10.
- Dos an soluto matrimonio siue vxore mortua sit restituenda illi qui eā dotauit et distinguendum est quia aliud in patre et aliud in extraneo dotante. ibidem.
- 6 Dos ecclesie que dicatur sufficiens. in. c. vt quisq. num. 2. de vita et bone. clericorum. fo. 3.
- 7 Dos est restituenda matrimonio licite separato etiam si fiat quo ad thori. et alia dñz integre restitui. in. c. i. nu. 1. et 2. et 3. de dona. inter vi. et vro. fol. 49.
- 7 Dos constituta ex pecunia feneratoria: an debeat restitui creditoribus vsurarijs. in. c. cum tu. nu. 13. de vsur. fo. 125.

Repertorium singularium materialium

- 1 **Dotis** questio est utriusque fori: et est locus preuentioni. in. c. ecclesia sana cte marie. nu. 16. de consti. fo. 32. et in repe. nu. 21. fol. 15.
- 3 **Dos** restituitur si nullum interuenerit matrimonium vel si de facto interuenit sed non de iure. in. c. ex parte. nu. 10. de resti. spo. fo. 283.
- 2 **Dotis** promissio metu facta est ipso iure nulla. in. c. q. nu. 9. quod metus causa. fo. 150.

- 7 **Dotes** viduarum ecclesiam tenentur defendere. in. c. nuper a nobis. nu. 3 de dona inter vi. et vro. fo. 51.
 - 7 **Dotium** causa fauorabilis est. in. c. i. nu. 6. de spon. impu. fo. 13.
 - 7 **Dotalium** quid sit. in. c. plerumque. nu. 3. de dona. inter. vi. et vro. fo. 34.
- Dotes repetere an possit vxor separata propter adulterium si post modum constat de aliquo impedimento propter quod nullum inter eos potuit esse matrimonium. ibi. nu. 9.

- 7 **Dubitans** de morte coniugis nisi certificet hunc non debet si sciat primam viuere dimittat secundam. in. c. dñs. nu. 1. 4. 5. de secū. nup. fo. 54.

- 1 **Dubium** magnum si resultat ex rescripto pape est recurrendum ad papam. in. c. i. nu. 18. de postu. prela. fo. 108.

- 6 **In istis** duellis que incunt ob aliquas differentias si vnus moriatur non per hoc creditur quod ille fuerit in culpa super dictis differentijs. in. c. significantibus. nu. 2. 4. de purga. vulga. fo. 151.

- 7 Si aliquis in duello perdit non habet presumptionem contra se videlicet quod presumitur conuictus de crimine super quo ipsi adinuicem contendunt. in. c. i. nu. 3. de cle. pug. in. duell. fo. 114.

- 7 **Duo** ubi purificantur data potestas exercitij in vno presumitur in alio in. c. fraternitatis. nu. 8. de frig. et malef. fo. 36.

- 6 **Duo** qui sunt a iure equiparata quicquid postea adijci in vno etiam si esset pena intelligitur adiectum in alio. in. c. de multa. nu. 18. de preben. fol. 37.

- 6 **Consuetus** Adde Lap. in cle. statutū. de elect. ubi voluit hoc super verbo consuetudine. quod not. Lar. ubi dicit esse singulariter notandum quod id quod venit per modum addendi sit pars illius cui addit. l. sed si manete. ff. de p. ca. In contrarium facit tex. iuncta gl. in cle. h. in. c. i. in verbo sanctioni. de vita et hone. cler. ubi sanctio illa est penalis et papa facit additionem illi sanctioni. et tñ gl. ibi dicit quod illa additio non erit sanctorum: quasi vellet quod cum sanctio sit penalis additio non erit penalis adeo quod pena apposta in sanctione non videtur habere locum in additione. Concordia illa glo. esse veras nisi statuens apponat aliquod verbum in additione quod esset repetitum omnem existentium in statuto per tex. dicti. c. de multa. in verbo hoc idem in personalibus. et ibi do. Ant. facit quod legi. et no. in. l. titia. §. i. ff. de verb. obli. Et vide omnino in ver. statutum.

- 1 **Duo** contraria possunt esse simul vera consideratis diuersis finibus. in. c. h. nu. 6. de consue. fo. 105.

De litera E.

- 6 **Ebrietas** assidua semper est peccatum mortale. in. c. i. nu. 2. de reli. et ve. san. fo. 217.
- Ebrietas sola non est causa sufficiens ad priuandum sacerdotem sua ecclesia. in. c. si conuictus. nu. 3. de accu. fo. 55.
- Ebrietas rara est veniale et non mortale. ibi.

- 4 **Ebrius** delinquens qualiter puniatur. in. c. sicut nobis. nu. 5. de test. fo. 44.
- 6 **Ebrietas** non est peccatum mortale nisi quis assidue inebrietur. in. c. craspula. nu. 2. de vita et hone. cler. fo. 7.

- 6 **Ecclesia** restituit adversus suam propter necessariam probationem omnem personam vero ecclesiastice non. in. c. dudum inter monasterium. nu. 13. de re iudi. fo. 75.

- 6 Ecclesie possunt prescribi iure proprietatis cum titulo alias secus. in. c. dudum. nu. 4. de decimis. fo. 153.

- 6 Ecclesia debet iterum reconsecrari quod fuit consecrata per notorie excommunicatum. in. c. consuluisti. nu. 5. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.

- 7 Ecclesia nullam penam habet maiorem excommunicatione. in. c. mulieres. nu. 12. de senten. excom. fo. 181.

- 6 Ecclesia an possit esse patrona suspensius. remissius. in. c. significasti. nume. 2. de iure patro. fol. 195.

- 6 Ecclesia polluitur si in ea sepeliatur excommunicatus. in. cap. consuluisti. nu. 1. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.

- 2 Ecclesie vacantis custodia pertinet ad illum qui habet ius instituendi in ea. in. c. cum vos. nu. 8. de offi. ordi. fo. 113.
- Ecclesia vacans debet regi per economum donec sibi provideatur per patronum vel collatorem intra tempus eis datum. ibi. nu. 9.

- 7 Ecclesia debet reconciliari si in ea fuit semen emissum et conus perpetratus et hoc verum quod est publicum: si vero occultum non requiritur reconciliatio que potius sit ad terrorem quia ecclesia cum sit sancta non polluitur. in. c. significasti. nu. 2. de adul. et itu. fo. 116.

- 6 Ecclesia potest de nouo edificari intra parochiam alterius ecclesie quod antiqua ecclesia habet parochiam valde amplam et populus non potest de facili conuenire ad illam et illa ecclesia noua habebit obuentiones spirituales ex illa antiqua. in. c. nouum genus. nu. 7. de decimis. fo. 144.

- 6 Ecclesia non debet vendere rem plusquam valeat communiter nisi emens scienter plus dederit. in. c. i. nu. de emp. et ven. fo. 82.

- 6 Ecclesia vendens non debet recipere ultra verum pretium et oblatum. in. c. quia plerumque. nu. 19. de immu. eccle. fo. 233.

- 4 Ecclesia detrahit falcidiam de legato ecclesie. in. ca. in presentia. nu. 37. de proba. fo. 16.

- 6 Ecclesia si non habet tot facultates quod canonici possint comode viuere non tenentur ipsi canonici etiam ad preces pape alium recipere etiam si vnus nollet. secus si facultates suppetunt. in. c. ex parte astensis. nu. 4. de conces. preben. fo. 63.

- 6 Ecclesia vnus diocesis si est vnita ecclesie alterius diocesis ex consensu pape nihil preiudicatur episcopo ecclesie vnite. in. c. quia monasterium. nu. 1. de religio. domi. fo. 184.

- 6 Ecclesia vnita si colluctatur an colluctetur ubi est an in loco ubi est vnita. ibi. nu. 5.

- 6 Ecclesia vnita si alienatur quis episcopus prestabit auctoritatem an episcopus loci ubi est sita an ubi est ecclesia cui est vnita. ibi. nu. 6.

- 6 Ecclesia vnita debet conservari in statu suo. ibi. nu. 8.

- 3 Ecclesia quando restituatur in integrum ex male gestis per procuratorem et an in tali restitutione requiratur libellus. in. c. i. nu. 35. vt lite non contesta. fo. 108.

- 6 Ecclesia ligatur legibus civilibus loquentibus de euictione. in. c. si. nu. 4. de emp. et ven. fo. 85.

- 6 Ecclesia et cetera loca pia restituntur si se reperiant lesa. in. c. nulli. nu. 4. de rebz eccle. non alie. fo. 75.

- 6 Ecclesia non tenetur de euictione. in. c. si quis. nu. 12. eo. ti. fo. 78.

- 6 Ecclesia non lucratur cum aliena iactura ibi. nu. 13.

- 6 In ecclesia polluta sanguinis effusione non debent celebrari diuina. in. c. tuarum. nu. 2. de priui. fo. 154.

- 6 Ecclesia quomodo potest pollui et quomodo debet reconciliari. ibi.

- 7 Ecclesia non indicat de occulto matrimonio approbat tñ illud si publicatur. in. c. quod nobis. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.

- 9 Ecclesia quod aliquid vendit non debet recipere pretium oblatum ultra valorem. in. c. per tuas. nu. 5. de dona. fo. 105.

- 6 Ecclesia non habens populum non habet ius sepeliendi. potest tñ sibi concedi ab omni prelato habente ius episcopale cum consensu tñ capituli. in. c. certificari. nu. 89. de sepul. fo. 136.

- 9 Ecclesie bona sunt deputata vñbus clericorum et pauperum: proprietates autem est ipsius dei. in. c. non minus. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.

- 6 Ecclesia an et ad que onera teneatur. ibi. nu. 11.

- 6 Ecclesia tenetur ad refectionem vie vel putei vicinalis et pontium et murorum ciuitatis. ibi. nu. 16. et 18.

- 4 Ecclesia ratione pacis fracte habet iurisdictionem in laicos. in. c. sicut. et infra. nu. 1. de iure iuram. fo. 160.

- 6 Ecclesia dicitur ad aliquem pertinere pleno iure quod episcopus nulli ius episcopale ibi exercet: et ideo presentatio institutio et destitutio pertinent ad illum qui eam habet pleno iure. in. c. in lateranensi. nume. 4. de preben. dis. fo. 47.

- 3 Ecclesia vna potest cum pluribus permutari sine iure proprietatis vel tituli dummodo ille plures ecclesie tenerentur de iure communi: secus si cum dispensatione: quia dispensatio non transit in tertium. in. c. cum venerabilis. nu. 4. de excep. fo. 9.

- 6 Ecclesia quando est collegiata electio spectat ad collegium. non autem ad episcopum nisi consuetudo aliter disponat. ibi. nu. 45. fo. 12.

- 6 Ecclesia quod est sita in parochia alterius: an episcopus vel rector parochie in ea presentabit. ibi. nu. 46.

- 6 Ecclesia si aliquid allegat pro se non tenetur illud contra se acceptare. ibi. nu. 53.

- 6 Ecclesia an possit agere pro iniuria illata clerico. in. c. contingit. nu. 9. de sen. excom. fo. 126.

- 2 Ecclesia parochialis potest conferri in titulum non sacerdoti: sed non in commendam. in. c. si. nu. 13. de transla. epis. fo. 6.

- 6 Ecclesia quomodo dicatur subiecta alteri ecclesie pleno iure et prescriptione. in. c. communiter. nu. 16. de re iudi. fo. 61.

- 6 Ecclesia parochialis vnita prebende vel alteri dignitati potest per vñtatem rone conueritatis. in. c. extirpande. §. qui vero. nu. 4. de preben. fo. 39.

- 7 Ecclesia non dat licentiam transeundi ad secunda vota nisi certa sit de morte viri. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.

- 6 Ecclesia quo ad spiritualia presumitur subesse episcopo in cuius diocesi est sita: secus in temporalibus nisi contrarium de vtroque appareat. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de religio. domi. fo. 189.

- 6 Ecclesia censetur habere quoddam ius in predio ex quo debetur decima. in. c. in aliquibus. nu. 3. de deci. fo. 154.

- 6 Ecclesia sita intra parochiam alterius ecclesie an presumatur sibi subiecta. in. c. dilectus. nu. 11. de capel. mona. fo. 188.

- 6 Ecclesia parochialis que sit vt sciatur cui parochie debeatur canonica portio: et sic an sit illa in qua quis habet domicilium vel habitationem. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. fo. 137.

- 7 Ecclesia interpretatur ius diuinum. in. c. qto. nu. 5. de diuor. fo. 48.

- 6 Ecclesia exempta non potest renuntiare priuilegio libertatis. in. c. cum tempore. nu. 2. et 7. de arbi. fo. 171.

- 6 Ecclesia si fuerit contemplatione alicuius consecrata debet per eundem dotari et eodem modo debet dotari per illum qui fundauit et debet dotari ita congrua vt collegiati possint comode viuere. in. c. cum sicut. nu. 1.

Super Lectu. Banormitani.

- nu. 1. 2. 3. 4. 5. de conse. ecc. vel alta. fol. 207.
Ecclesias vel capellas fundantes possunt per iudicem ecclesiasticum ipsas dotare et ista obligatio transit in heredem nec debet agi contra tales fundantes multum seueretur: quia talis obligatio venit ex mera liberalitate. ibid. nu. 3. 4.
- 6 Ecclesia etiam non consecrata in qua diuina officia celebrantur gaudet immunitate ecclesiastica: quid si in dicta ecclesia non celebrantur diuina an gaudeat immunitate. in. c. eccle. nu. 1. 7. 5. de immu. ecc. fo. 234.
- 2 Ecclesia dicitur lesa quando timet damnum etiam de futuro: puta quia locauit rem alicui potenti. in. c. peruenit. nu. 3. de arb. fo. 165.
- 6 Ecclesia non potest edificari intra parochiam alterius ecclesie sine magna causa. in. c. tua nos. nu. 2. de ecc. edifi. fo. 221.
- 2 Ecclesia una quando dicatur ab alia dependere. in. c. eam te. nu. 11. de eta. 2 quali. fol. 43.
Ecclesia maior si euincatur an censeantur euicte omnes ab ea dependentes et annere. ibid. nu. 12.
Ecclesia maior si non soluit iura episcopalia an ab ea dependentes ecclesie possint pignoriari. ibi. nu. 13.
- 6 Ecclesia patronata non potest sine consensu patroni per aliquem occupari. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de iurepa. fo. 194.
- 2 Ecclesia dicitur viduata dupliciter. in. c. inter corporalia. nu. 15. de transi. epis. fo. 4.
- 6 Ecclesia quomodo et qualiter cognoscatur collegiata. in. c. nobis. nu. 8. de iurepa. fo. 196.
Ecclesia collegiata habet ius sibi eligendi prelatum. ibi.
- 1 Ecclesie non cathedralis debet in literis nominata sub nomine illius sancti sub cuius vocabulo est. aliter littere sunt surreptitiae: alie vero sic. in. c. sacrosancta. nu. 1. de ele. fo. 173.
- 7 Ecclesia feudataria recognoscit vigore temporalium aliquem dominum temporalem in superiore: aliter si non sit feudataria et possideat temporalia secus. in. c. veniens. nu. 4. de accu. fo. 62.
- 6 Ecclesia non debet de nouo fundari cum preiudicio antiquarum. in. ca. cum contingat. nu. 8. de dec. fo. 152.
- 6 Ecclesia una potest prescribere decimas debitas alteri cum titulo vel per tantum tempus de cuius initio non esset memoria. in. c. cum in tua. nu. 2. eo. ti. fo. 153.
- 6 Ecclesia non potest fieri censualis et facta non tenet per simplicem constitutionem rectoris sine consensu diocesani quo casu requiritur rationalis. in. c. preterea. nu. 1. 2. 3. de cen. fo. 201.
- 7 Ecclesie edificate in parochia aliena sine licentia episcopi veniunt distrui de sed cedunt commodo episcopi. in. c. cum olim. el. h. nu. 9. de pri. fo. 155.
- 4 Ecclesiam defendere qui iurauit an teneatur defendere sine requisitione. in. c. breui sciscitatus. nu. 5. de iureiu. fo. 140.
Ecclesiam defendere promittens an teneatur si ecclesia ei fidem non seruauit. ibi. nu. 6.
Ecclesiam defendere promittens si ecclesia vel prelatus sibi auferat salariam an teneatur defendere. ibi. nu. 7.
Ecclesiam iuuare promittens an teneatur. contra conscientiam. ibid. nu. 8.
- 7 Ecclesia presumitur concessa alicui in perpetuum non autem ad tempus et dicenti contrarium incumbit onus probandi. in. c. si constitit. n. 2. de accu. f. 60.
Ecclesia potest concedi alicui ad tempus titulo commende vel seruiendi etiam ab inferiore a papa: in titulum vero non conceditur nisi a solo papa. ibi.
Ecclesia quando est data in commendam alicui ad certum tempus, tunc ante illud non potest ex causa reuocari: secus si est data simpliciter in commendam: quia tunc potest ad libitum reuocari. ibi. nu. 12.
- 5 Ecclesia restituitur aduersus prescriptionem sicut minor. in. c. j. nu. 9. de prescrip. fo. 21.
- 2 Ecclesie versio in utilitatem ecclesie non presumitur nisi probetur. in. c. super hoc. nu. 18. 22. de renun. fo. 13.
- 6 Ecclesia dirupta cuius expensis debet refici. in. c. j. nu. 3. de ecc. edifi. f. 219.
- 6 Ecclesia tenet de suis fructibus superabundantibus subuenire laicis indigentibus et alteri ecclesie indigenti. in. c. j. nu. 5. de reb. eccl. non alie. fo. 73.
Ecclesia recognoscit principes seculares in temporalibus et ratione feudi. in. c. j. nu. 2. eo. ti.
Ecclesia non solum debet subuenire clericis indigentibus sed etiam laicis. ibi. nu. 3.
- 6 Ecclesia secularis quinque modis potest spectare ad religiosos et quo iure potest pertinere talis ecclesia ipsiis religiosis. in. c. de monachis. nu. 5. 7. 10. de preb. fo. 27.
- 1 Ecclesia diues non alteri ecclesie supplere. in. c. cum. m. n. 28. de consti. fo. 29.
- 6 Ecclesie ratione potest agere ad decimas reuendicatione. in. c. ex parte. nu. 6. de dec. fol. 149.
- 5 Ecclesia una prescribit contra aliam etiam iura specialia. in. ca. ad aures. nu. 2. de prescrip. fo. 26.
- 2 Ecclesia lesa dolo procuratoris habet duplex remedium unum procuratoris aliud resti. contra aduersarium. in. c. h. nu. 9. 20. de resti. in integ. fo. 156.
Ecclesia si damnificatur an sit in eius electione agere contra illum qui damnificauit an contra illum qui habeat res suas. ibi. nu. 20.
- 5 Ecclesia quando est collegiata electio spectat ad collegium confirmatio vero ad superiorem. in. c. significauerunt. nu. 3. de excep. fo. 16.
- 7 Ecclesie inferiores circa sacramenta debent se conformare maioribus ratione metropolitane ecclesie. in. c. tuas. nu. 2. de spon. duo. fo. 18.
- 6 Ecclesia potest prescribere aliam ecclesiam ut sub sit sibi. in. c. pastoralis. nu. 1. de iurepa. fo. 93.
Ecclesia sine beneficium non possunt prescribi quo ad titulum sine canonica institutione. ibid.
Ecclesie regimen non est committendum incognito nec salua conscientia incognitus eligitur. in. c. j. nu. 3. de renun. fo. 10.
- 5 Ecclesia secularis etiam collegiata potest esse pleno iure subiecta monasterio. in. c. cum inter. nu. 2. de re iud. fo. 60.
Ecclesia quomodo dicatur pleno iure remissive. ibi. nu. 3. 12. 16.
- 7 Ecclesia non potest errare et hereticum esse dicere quod ecclesia erret. in. c. rursus. nu. 6. qui ele. vel vouen. fo. 22.
Ecclesia non debet vocare suo pastore ultra tres menses et non eligentes intra istud tempus pastorem puniunt. in. c. ne pro defectu. nu. 1. 2. 3. de ele. fo. 161.
- 6 Ecclesia dicitur propria domus orationis. in. c. cum ecclesia. nu. 1. de immu. eccle. 2 cemi. fo. 226.
Ecclesia potest tempore necessitatis ad defensionem rerum et personarum incastellari contra hostes. ibi. nu. 3.
- 9 Ecclesia in quibus casibus potest esse pene exempta a iurisdictione episcopi. in. c. cum venerabilis. n. 46. de cen. fo. 205.
Ecclesia collegiata debet sibi prouidere de prelato et nullus alius citra papam potest hoc facere. in. c. j. nu. 1. 2. de ele. fo. 118.
Ecclesia quomodo cognoscatur quod sit collegiata. ibid. nu. 3.
- 1 Ecclesia regitur non solum a iure canonico. sed etiam a consuetudine. in. c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fol. 101.
- 1 Ecclesia et minor sicut equiparantur. in. c. ex literis. nu. 11. de pig. fo. 95.
- 6 Ecclesia parochialis requirit residendum nec in ea regulariter per alium deservitur. in. c. extirpande. in repe. 5. qui vero. nu. 2. 7. 46. de preben. fo. 41.
- 1 Ecclesia subiecta episcopo debet in omnibus actibus consensum episcopi habere. in. c. causam que. nu. 7. de elec. fo. 128.
- 6 Ecclesia patronata ecclesiastica potest conferri a legato etiam non vocato patrono ecclesiastico. secus si laicus est patronus. in. ca. cum propter. nu. 6. 7. in. c. seq. nu. 3. de iurepa. fo. 197.
- 6 Ecclesia quilibet particularis tenetur dare episcopo suo singulis annis duos aureos. in. c. pastoralis. nu. 7. de dona. fo. 105.
Ecclesia non patitur ut quis veniat contra proprium iuramentum. in. c. mulieri. nu. 4. de iureiu. fo. 155.
- 4 Ecclesia vacante an et que bona possint alienari siue vacet episcopatus siue alia inferior ecclesia. in. c. j. nu. 7. ne sede va. fo. 65.
Ecclesia vel pauperes si instituuntur non tenentur ultra vires hereditarias. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 18. de consti. fo. 35.
- 6 Ecclesia potest dici collegiata etiam quod in ea non sit prelatus. in. c. cum non ignores. nu. 5. de preben. fo. 28.
- 6 Ecclesia ratione feudi subiacet domino laico et temporalis. in. c. j. nu. 9. de cen. fo. 199.
- 3 Ecclesia si vacat non vacat eius possessiones et ipsas tunc ingrediens et inuasor et tanquam inuasor expellitur. in. c. cum super. nu. 19. de cau. pos. et pro. fo. 158.
- 2 Ecclesia presumitur subiecta episcopo ex eo quia dat ei aliquid episcopale. in. c. causa. nu. 5. de cau. pos. et pro. fo. 164.
- 4 Ecclesia potest agere triplici via contra illum qui eum edificauit et remissit ius patronatus. in. c. significauit. nu. 5. de testi. fo. 79.
- 2 Ecclesia non vacans non potest alteri promitti etiam si consentiat rector ipsius. in. c. accepimus. nu. 1. de pactis. fo. 133.
- 6 Ecclesie ordinamenta non potest ille cuius non interest impedire. in. c. ex ore sedentis. nu. 1. de his que fi. et ma. par. ca. fo. 72.
- 6 Ecclesia cathedralis potest habere parochiam et iura parochialia pertinent ad capitulum et non ad episcopum. in. c. cum super. nu. 3. 4. de spul. fo. 136.
- 6 Ecclesia non tenet ex deposito facto clerico ipsius ecclesie nisi in eius ecclesie utilitatem conuersum fuerit. in. c. j. nu. 1. 2. 4. de deposito. fo. 80.
Ecclesia tenetur ex deposito apud eam facto. ibi. nu. 3.
Ecclesia quando teneatur de deposito et quando censeatur factum depositum apud eam. ibi. nu. 10. fo. 84.
Ecclesia quando teneatur ex delicto prelati vel capituli. remissive. ibid.
- 6 Ecclesia secularis potest conferri et reparari ad statum regularem sine preiudicio clericorum: sed non est contra nisi in defectum regularium. in. c. ad audientiam. el. h. nu. 1. 2. 2. 6. de eccle. edifi. fo. 220.
- 7 Ecclesia si concedatur in proprios vsus aliquibus religiosis illi non poterunt eius possessionem accipere sine licentia episcopi nisi aliter dicatur in concessione que intelligitur facta mortuo rectore qui in ista ecclesia permanet. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 5. de priuileg. fo. 157.
Ecclesia potest concedi alicui loco religioso in proprietatem et in titulum. ibi. nu. 3.
Ecclesia quando conceditur aliquibus religiosis in proprios vsus cui censeatur concessum. ibi. nu. 7.
Ecclesia concessa alicui proprios vsus non eximitur a iurisdictione episcopali. ibi. nu. 8.
Ecclesia si concedatur alicui pleno iure quid intelligatur concessum. ibi. nu. 9.
Et vide in. c. quoniam. in. j. no. eo. ti.
Ecclesia contra ecclesiam an restituatur. in. c. j. nu. 38. ut lite non contestata. fo. 105.

Repertorium singularium materialium

- Ecclesia est obligata creditoribus in quantum est meliorata: licet plus fuerit expensum. in. c. quod quibusdam. nu. 9. de fideiuss. fo. 99.
- 6 Ecclesia an teneatur soluere collectas seu alia onera pro possessionibus ei collatis pro quibus anteq̃ ad ecclesiam peruenissent soluebantur talia onera. in. c. ex literis. nu. 12. de vi. 7. ho. cler. fo. 9.
- 5 Ecclesia prescribit rem priuati per spatium. xxx. annorum cum bona fide et sine titulo cum titulo vero per spatium. x. annorum. in. c. sanctorum. nu. 1. 7. 5. de prescript. fo. 23.
- 6 Ecclesia parochialis que dicatur et quis dicatur parochianus. in. c. extirpande. in. repe. §. qui vero. nu. 10. 7. 11. de preb. fo. 40.
- 3 Ecclesiam aliquam fundans siue dotans nō per hoc dicit dominus. in. c. examinata. nu. 6. de iud. fo. 39.
- 6 Ecclesia interdicta gaudet immunitate ecclesiastica. in. ca. ecclesie. nu. 8. de immu. eccle. fo. 234.
- Ecclesia vsq̃ ad quantum circuitum circūcirca gaudeat immunitate ecclesiastica. ibi. nu. 10.
- 8 Ecclesia vniuersalis non potest errare. in. c. j. n. 14. de iud. fo. 4.
- Ecclesia parochialis siue baptismalis potest pertinere ad ius monachorum. in. c. ex transmissa. nu. 2. de prescript. fo. 28.
- 6 Ecclesia potest inire mutuum et pro eo pignus capere etiam cessante utilitate ecclesie dummodo insit necessitas illius qui erigit mutuum. in. c. j. nu. 2. de feud. fo. 91.
- 6 Ecclesia debet rēdere ep̃o in cuius diocesi est de procuratoribus quarum decimarum et alios episcopales. in. c. olim. n. 1. 7. 3. de cens. fo. 203.
- Ecclesia q̃ sit in diocesi incumbit onus probandi episcopo. ibi. nu. 2.
- 6 Ecclesie possunt consecrari tam diebus festis q̃ non festis. in. c. tua. nu. 1. de conse. ecc. vel al. fol. 206.
- 6 Ecclesie vni si datus fuerit fundus vt ipsa aleret datem in vita sua. licet ille fundus casualiter periret adhuc ecclesia tenetur ad alendum. in. c. ex hibita. nu. 5. de rerum permu. fo. 81.
- 3 Ecclesia restituitur in integrū coram iudice ecclesiastico sed qd si petire ductionem ad bonū virū in. c. cū sit generale. nu. 10. 7. 11. de fo. cōpe. f. 65.
- Ecclesia non potest punire illum qui commisit delictū in ea. secus est si aliquis rapuit bona ecclesie. ibi. nu. 27.
- Ecclesia potest se impedire vbiq̃ non reperitur alius iudex. ibi. n. 29.
- 6 Ecclesia potest edificari intra parochiam ex causa puta quando aliqui sunt nimis distantes ab ecclesia parochiali. in. ca. ad audientiam. nu. 1. de eccle. edifi. fol. 220.
- Ecclesia parochialis non debet construi intra parochiam alterius ecclesie sine causa. ibi. nu. 2. 7. 3.
- Ecclesiam fundans potest precise compelli ad eam dotandam. ibi. nu. 5.
- Ecclesia potest ex magna necessitate construi sine dote. ibi. nu. 7.
- Ecclesia etiam sita intra parochiam alterius non presumit subiecta nisi ecclesie cathedrali et afferenti contrarium incūbit onus probandi. ibi. n. 8.
- Ecclesiam dotans ex redditibus beneficij sui acquirit ius patronatus illi beneficio et non consanguineis suis. ibi. nu. 12.
- 2 Ecclesia q̃cūq̃ restituitur aduersus necessariam probationē omisam etiam contra aliam ecclesiam. in. c. auditis. nu. 16. 18. de rest. in. int. fo. 157.
- Ecclesia et minor et ciuitas equiparantur et etiam imperiū. ibi. nu. 10. 11. 13.
- Ecclesia restituitur in integrum aduersus prescriptionem contra eam factam. ibi. nu. 12.
- Ecclesia restituitur aduersus lucrum cessans. ibi. nu. 15.
- Ecclesia restituitur aduersus delictum prelati in iudicijs. ibi.
- Ecclesia si restituitur aduersus priuatum an priuatus restituatur aduersus ecclesiam. nu. 17. fo. 158.
- 6 Ecclesia que secundum q̃ fuit refici nō dicit eadē ecclesia. et ideo opus est q̃ iterū reconsecratur. in. c. p̃oposui. nu. 8. de cōse. ec. vel al. fo. 206.
- Ecclesia polluta vel execrata an altare sit pollutū vel execratū. ibi. n. 10.
- Ecclesia vel altare quibus modis reconsecratur vel recōciliatur. ibi. n. 9.
- Ecclesie cathedralis neq̃ inferiores non possunt statuere neq̃ ardua explicare sine consensu episcopi in concernentibus statum ecclesie et hoc ppter communionem quam habent adinuicem. in. c. vt requisiti. nu. 10. 7. nu. 11. de test. fo. 122.
- 6 Ecclesia si vult vti priuilegio legali debet vti cum moderationibus inductis ab ipsa lege: s̃ sint damnose ecclesie. in. c. is qui. n. 20. de fo. fo. 103.
- 6 Ecclesia in qua sunt commissa homicidia aut vulnera non recōsecratur iterum sed reconciliatur potius ob terrorem q̃ ob necessitatem. in. c. p̃oposui. nu. 1. 7. 5. de conse. ecc. vel al. fo. 206.
- Ecclesia polluitur per homicidium sine sanguine perpetratum: puta p suspensionem et huiusmodi. ibi. nu. 2.
- Ecclesia an polluitur per homicidium ad defensam factum vt per homicidium alicuius sancti hominis. remissive. ibi.
- Ecclesia non polluitur propter rixam in ea factam sine sanguine et homicidio. ibi. nu. 4.
- Ecclesia quando presumatur consecrata vel non. ibi. nu. 6.
- Ecclesia recōsecratur q̃ superficies parietum est combusta: q̃ in tali superficie consecratur ecclesia idem si parietes corruant. ibi. nu. 7. 7. 8.
- 3 Ecclesia an et q̃ teneat ex facto plati. in. c. cū deputati. n. 23. de iud. fo. 42.
- 3 Ecclesiastica persona potest agere pro iniuria sibi illata. in. c. j. n. 2. de lit. contestat. fo. 103.
- 3 Ecclesia potest inducere legem in quantum facit pro se et in quantum facit contra se non acceptare. in. c. nouit ille. nu. 28. de iud. fo. 34.
- 3 Peccator non semper punitur. in. c. nouit ille. nu. 29. de iud. fo. 34.
- 6 Ecclesia restituitur si reperit se enormiter lesam propter alienationem quam etiam cum solennitate fecit debet tamen restituere pretium si qua sunt facta melioramenta. in. c. ad nostram. nu. 1. 7. 4. de re. ec. nō alie. f. 77.
- Ecclesia restituitur in integrum in foro suo aduersus laicum velybiciq̃ vtitur aliquo priuilegio. ibi. nu. 2. 7. 6.
- 6 Ecclesia non vacans non potest concedi in beneficium sed in proprietatem sic puta si conceditur alicui monasterio sine preiudicio tamen rectoris qui eam tenet dū vivit. in. c. consultationibus. n. 1. 7. 2. de don. fo. 104.
- Ecclesia non vacans pōt vniri cū alia etiam rectore non vocato. ibi. n. 2.
- Ecclesia non vacans vel beneficium quare non potest concedi in titulū sed in proprietatem sic. ibi. nu. 3.
- 3 Ecclesia dicitur quid vniuersale tamen successor in ecclesia non dicitur vniuersalis. in. c. quia v. nu. 9. 7. 10. de iud. fo. 29.
- 6 Ecclesia restituitur in integrum si est lesa ex alienatione vel donatione recte et recte facta. sed si esset nulla tunc non restituitur quia ipso iure annullatur. in. c. apostolice. nu. 13. de dona. fol. 106.
- 6 Ecclesia polluta non potest per simplicem sacerdotem reconciliari nisi ex commissione pape. in. c. aqua. nu. 1. 7. 8. de conse. ec. vel al. fo. 110.
- 6 Ecclesia an et per quos possit granari pretextu procuracionis fiende. in. c. quia pleriq̃. nu. 1. de immu. ecc. fo. 230.
- Ecclesia si fuit integraliter exacta per episcopum ex aliqua re utili habet postea regressum contra alias ecclesias. ibi.
- 6 Ecclesia collegiata si habet presentandi ius prelati presentabit cū consensu saltē maioris partis capli. in. c. ea noscitur. n. 1. de his q̃ fi. a pla. fo. 68.
- Ecclesia etiā nō cōsecrata si polluat adhuc est recōcilianda sed nō requirit illā solennitatem quā si esset cōsecrata. i. c. fi. n. 1. 7. 6. de cōse. ecc. vel al. f. 201.
- Ecclesia polluitur per immisionem seminis. ibi. nu. 4.
- Ecclesia occulte polluta non requiritur q̃ vltius reconcilietur. ibi. n. 5.
- 6 Ecclesia potest subiecta etiam quo ad episcopalia inferioribus prelati episcopo. c. procuraciones. nu. 2. de cen. fo. 207.
- Ecclesia q̃ pōt impedire ep̃o visitatū debet alie cōtribuere. ibi. n. 4. 7. 7.
- 6 Ecclesia vocatur post consecrationem. basilica vero ante. in. rubri. nu. 2. de conse. ec. vel al. fol. 208.
- 3 Ecclesia quando constituit syndicum an acquiratur licentia superioris. in. c. imperatorum. nu. 7. de iura. cal. fo. 123.
- 4 Ecclesia collegiata nō potest cōpelli vt recipiat aliquē in fratre si facultates ecclesie non sunt sufficientes. in. c. dudum. n. 3. de presum. f. 122.
- Ecclesia patronata si eius ius patronatus remanet libera. in. c. quia clerici. nu. 8. de inrepat. fo. 191.
- 6 Ecclesia debet respondere episcopo in cuius diocesi est sita nisi contrarium appareat. in. c. constitutus. nu. 1. 2. de rel. do. fo. 185.
- Ecclesia si habet aliquid in emphyteosim si cessauerit a solutione canonis per biennium vel triennium cadit a iure suo. ibi. nu. 18.
- 7 Ecclesia si cōcedatur pleno iure vel vtroq̃ iure idem importat. in. c. quoniam. nu. 3. de pri. fo. 158.
- 1 Ecclesia plebanatus an possit tenere capellam positam in suo plebanatu non ponendo ibi rectorem. in. c. ex parte. nu. 1. de recri. fo. 52.
- 3 Ecclesia pōt priuari feudo ppter feloniam plati et priuari dum vivit platus postea reconsolidatur cum ecclesia. in. c. j. n. 13. de do. et contu. fo. 194.
- 3 Ecclesia cathedralis quando vacat non debet contra eam aliquid prius diciale intentari. in. c. verum. nu. 3. 7. 7. de fo. compe. fo. 63.
- Ecclesia non priuatur feudo propter delictum q̃ commisit clericus nisi in vita clerici. ibi. nu. 19.
- Ecclesia vsq̃ ad q̃ spatium gaudeat immunitate sua. in. c. inter alia. nu. 30. de immu. ecc. et cen. fo. 230.
- 6 Ecclesia vna quando vnitur cum alia debent interuenire solennitates requisite in alijs alienationibus. nam ista dicitur alienatio et in perpetuū. in. c. tua nuper. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 69.
- Ecclesia restituitur si est enormiter lesa aduersus alienationem quam fecit etiam cum solennitatibus requisitis et in casu licito. ibi. nu. 8.
- 6 Ecclesia non reconsecratur si fuerit tectum parietibus saluis et integris remanentibus. in. c. ligneis. nu. 1. de conse. ecc. vel al. fo. 207.
- 7 Edicta publicationis in quibus et quot locis debeant proponi. in. c. cum inibitio. nu. 7. de clandest. despon. fo. 17.
- 7 Edicta et bannimenta que fiunt in ciuitate afficiunt existentes in diocesi. in. c. fi. nu. 2. 7. 4. qui ma. accu. poss. fo. 46.
- 4 Edictio quo iure petatur. in. c. j. nu. 2. 7. 5. de proba. fo. 3.
- 7 Edictio statutorum qualiter fiat. ibi. n. 34. fo. 4.
- 7 Edictum vbi est premissa materia dicitur prohibitorium et non premissorium et dicitur edictum ad instar edicti pretorij aliq̃ tamen oppositum dicunt. in. c. cum apud. nu. 2. de spon. fo. 9.
- 7 Edictum alicuius noua constructione prohibita an videatur prohibita reformatio. in. c. consuluit. nu. 1. 7. seq. de iud. fo. 96.
- Deorse. Adde Bald. in. l. si vt proponis. el. h. C. de nup. vbi dicit statuto canet q̃ non possit fieri fort. i. cū aliq̃ incōsulto romano pōtifice quod dam fortiticiū fuit destructū tempore guerre superuenit filius et refecit illud castrum. dicit Bald. ibi q̃ non potest incōsulto papa et hoc modo intelligas

Super Lectu. Panormitani.

celligas scribentes. in. l. i. §. si qd simpliciter. ff. de ver. ob. q. si actus est an
nihilatus et reficitur non soluet noua gabella. q. d. intelligi qm in totu non
est annihilatus: facit gl. xvij. q. ij. de monachis. et qd no. Hosti. i. summa
et. de eccle. edifi. in fi. et gl. et doc. in cle. fi. de reser. in contrariu facit qd not.
Ang. in auf. de no. alie. in. §. hoc itaq. ad fi. colla. §. vbi dicit q. si domus
emphyteotica coburif vel aliquo casu fortuito destruit q. non dicat in
totu destructa ppter solu q. remanet. et ideo periculu spectat ad emphy
teota et tenet illam reficere et soluere pro solo illud q. tenebat soluere pro
toto edificio. ex quodicto videtur posse dici fm Jo. de ana. in. d. c. consu
luit. q. si synagoga coburatur possit refici propter aream que remanet et
non dicatur de nouo refici quod dictum Ang. non credo veru per id qd
no. Bar. et alij in. l. i. C. de iu. embp. et per no. per doc. in. c. potuit. de loca.
6 **Edificare prohibitus non censetur prohibitus edificium reintegrare. c.**
per tuas. nu. 3. de dona. fo. 104.

2 **Effectus appellatiōis extrajudicialis. in. c. dilecti. n. 4. de ma. et obe. f. 128.**
1 **Egrotus** licet non possit euadere tamen non debet de eius di
gnitate vel bonis aliquid fieri ante q. actualiter mo
riatur et sepeliatur. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 2. 12. de ele. fo. 157.

6 **Egrotus etiam in maxima infirmitate constitutus potest contrahere matri
monium tam carnale q. spirituale. in. c. sicut nobis. n. 2. de reg. f. 162.**

3 **Egritudo et captiuitas excusat quem a contumacia vera in. c. fin. §. por
ro. nu. 4. vt li non contesta. fo. 114.**

2 **Electus** non est ambitiosus si consensit electioni de se facte vel
prosequitur electionem suam canonice factam in iu
dicio. in. c. ij. nu. 2. de resti. in integ. fo. 156.

**Electio in ecclesijs collegiatis pertinet ad capitulum sed confirmatio ad
episcopum. ibi. nu. 3.**

**Electio facta lite pendente non retractatur sed differtur eius executio.
ibi. nu. 9. et 21.**

**Electus non adhuc confirmatus potest renuntiare electioni sue in mani
bus eligentium sine superioris licentia. ibi. nu. 11.**

Electio est fructus iuris eligendi etiam ante confirmationem. ibi. nu. 21. et 22. f. 157.

**Electio siue presentatio facta ante litem mota sup iure eligendi vel presen
tandi confirmat. etiam post lite mota: q. attendit initiu habile. ibi. n. 22.**

3 **Electus etiam q. non petat confirmationem vel consecrationem possunt
contra eum obijci crimina. et tanquam indignum repellere. in. c. cum dile
cti. nu. 10. de do. et contu. fo. 203.**

6 **Electus acquirit ius per electionem. per confirmationem vero exerci
tium. in. c. nobis. nu. 4. de iure pa. fo. 196.**

7 **Electus simoniace in prelatum est deponendus. in. c. de hoc. n. 2. de simo.
folio. 79.**

2 **Electus an possit renuntiare sue electioni sine consensu sui superioris etiam
ad sui preiudicium siue electio sit confirmata sine non. in. c. ad aures. nu.
7. quod me. cau. fo. 151.**

7 **Electus et confirmatus in archiepiscopum vel episcopum ante consecrationem de
electus non autem episcopus vel archiepiscopus. in. c. meminimus. n. 1. de accu. fo. 60.**

2 **Electi possunt eligere prelatum qui sit de extra capitulum. Anto. in. c.
post translationem. nu. 5. de renun. fo. 30.**

Eligi vel postulari quis debeat. ibi. nu. 6. et nu. 8. et 15. fo. 30.

**Eligentes indignum non priuantur potestate eligendi quando est vitium
de facili dispensabile. ibi. nu. 13.**

7 **Electus si fuerit repulsus ob crimen contra ipsum probatum efficitur
inhabilis ad alias dignitates consequendas non autem priuatus conse
cratus sed si talis poterit se purgare non repellitur a dignitate consequenda. in. c. super bis. nu. 14. et 15. de accu. fo. 64. et seq.**

5 **Electus an et quando et cuius manibus possit renuntiare iuri suo. in. c. co
stitutus. nu. 13. et 14. de app. fo. 115.**

Electio secunda an et quando valeat prima non cassata. ibi. nu. 15.

2 **Electus in episcopum licet confirmatus non dicitur episcopus ante con
secrationem et idem in archiepiscopo. in. c. i. nu. 4. de transla. epl. fo. 2.**

**Electos in archiepiscopos papa confirmat durante suspicione patriar
che. ibi. nu. 12. fol. 3.**

**Electus in archiepiscopum per confirmationem recipit episcopalia mi
nistrandi. ibi. nu. 5. fo. 2.**

**Electus et confirmatus in archiepiscopum et nondum consecratum an
possit confirmare episcopos. beneficia conferre iurisdictionalia exercere
et de criminibus cognoscere. ibi. nu. 2. et 9.**

**An potest ea que sunt ordinis committere alteri habenti potestate exer
cendi ea que sunt ordinis. ibi. nu. 10. fo. 3.**

6 **Electus quo casu computabit vocem suam inter alias. in. ca. per nostras.
nu. 5. de iure pa. fo. 197.**

6 **Electus in abbatem debet per episcopum confirmari. in. ca. abbate. nu.
3. de ver. sig. fo. 186.**

**Electio de necessitate restricta ad certam personam est nulla. secus si ad
incertam de certis. ibi. nu. 4.**

**Electio quando est facienda de certo grenio intelligitur si et in quantum
ibi reperitur persona idonea. ibi. nu. 8.**

6 **Electus licet non solenniter non tenetur in foro conscientie renuntiare:
quia electio habuit fundamentum naturale. licet solennitates iuris possi
tini defecerint. in. c. quia pleriq. nu. 31. de immu. ecc. fo. 233.**

1 **Electus ante confirmationem non potest administrare etiam q. consue
tudo sit in contrarium. in. c. qualiter. nu. 3. de elec. fo. 134.**

**Dilectio nulla propter defectum scientie electi non confirmatur ex scien
tia superuenienti. ibi. nu. 2.**

**Electus administrans ante confirmationem an perdat ipso facto ius q.
habet per electionem. ibi. nu. 4.**

**Electus administrans ante confirmationem si contulit alteri beneficia
sua an cassata electione irritetur collatio beneficiorum. ibi. nu. 7.**

**Electus et cassatus quare ante confirmationem administravit an possit
denuo eligi vel in illam vel aliam ecclesiam. ibi. nu. 8.**

7 **Electus ad aliquam dignitatem indistincte potest repelli exceptioe criminis
q. adhuc no. h. ius in re id est in electo et confirmat petente consecratio
nem: q. si eu pot opponi exceptio nisi illa fuerit opposita et discussa tpe
electionis no. tamen fuerit admissa. in. c. accedens. n. 9. 10. de accu. fol. 71.**

Electus connumerat inter eligentes. in. c. cu in iure. n. 1. et 6. de ele. fo. 153.

1 **Eligendi potestatem habentes iure alieno non possunt in alios copro
mittere secus si iure proprio. ibi. nu. 2. fo. 154.**

Electus requiritur q. sit confirmatus. licet aliquando non. ibi. nu. 3.

Eligendi potestatem habentes possunt vnum ex ipsis eligere. ibi. nu. 4.

Electi ad distribuendum inter pauperes xpi pnt seipsos eligere. ibi. nu. 4.

Electio de fieri a maiori et a saniori parte capituli alias no. valet. ibi. nu. 5.

Eligentes scienter indignum an sint priuati potestate eligendi. ibi. nu. 7.

Eligendi potestas deuoluitur in socios licet numero pauciores. ibi.

7 **Electus si pecuniam dedit sue electioni dissentientibus vt consentirent
simoniacus est. in. c. mattheus. nu. 1. de simo. fo. 83.**

1 **Eligi no. potest illegitimus in prelatum sed postulari sic. in. c. innotuit:
nu. 1. de ele. fo. 137.**

Electores pnt impugnare eoru electionem in ca superueniente. ibi. n. 12.

Electus non potest inuitus conformari. ibi. nu. 13.

Electio criminosa occultata no. est ipso iure nulla sed annullada. ibi. nu. 20.

1 **Electi in vna ecclesia et propter aliquid remoti an possunt iterum eligi.
in. c. consideramus. nu. 3. de ele. fo. 129.**

**Electus illegitime gerens se pro prelato non potest ad aliam dignitatem
promoueri sine dispensatione pape. ibi.**

3 **Electus et confirmatus de consecratione possessionem no. obstat appellatioe vel ele
ctione de alio extrajudiciali facta. in. c. constitutus. el. ij. n. 6. de ap. fo. 115.**

**Electores qui eligunt idoneum an vulnerent conscientiam eorum si pos
sunt idoneiorem eligere. ibi. nu. 7.**

7 **Contra electum in episcopum vel ad aliam dignitatem qui admittentur ad ex
cipiendum de crimine ipsius. in. c. super bis. nu. 21. de accu. fo. 65.**

6 **Electus vel presentatus ab illo qui est in quasi possessione presentandi
vel eligendi tenet: licet postmodum reperitur presentatus non habere
illius iuris proprietatem dummodo esset in bona fide: alias secus. in. c.
dilectus. nu. 4. de reli. do. fo. 187.**

Electio vnius actionis an et quo casu excludat alias remissive. ibi. nu. 8.

Electus ab vniuersitate h. iurisdictionem ab ea. in. c. ij. nu. 17. de iudi. fol. 9.

**Electus et cassatus ppter defectus temporales potest defectu cessante iteru
eligif: secus si fuit cassatus propter crimen. in. l. officij. nu. 3. de elec. fo. 159.**

6 **Electus in platu alicuius ecclesie immediate subiecte papa de immediate post
consensum electioni prestitum ire ad papam ad psequendam electionem alias
priuat ipso facto. in. c. extirpade. in repe. §. quivero. nu. 20. de pbe. fo. 42.**

3 **Electus et confirmatus et post spoliatus no. restituitur si electio fuit nulla.
in. c. cum super. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 157.**

Electio inualida operat q. non possit fieri alia ipsa non cassata. ibi. nu. 9.

Electus inualide an possit vti fructibus beneficij. ibi. nu. 7.

6 **Electio duo ad vnam dignitatem si copromittant possunt arbitri vnius
electionem confirmare et alteri de prouentibus dicte dignitatis prouide
re ad quos prouentus no. tenebitur successor in dignitate neq. ipse con
firmatus si remouetur a dignitate vel ex ea non percipiat fructus. in. c.
nisi essent. nu. 1. 2. 10. de preben. fo. 31.**

1 **Electus et non confirmatus non pot. conferre beneficia et alios actus epis
copales facere et idem est in alijs electis. in. c. nosti. nu. 1. de elec. fo. 129.**

6 **Electus cassatur si vnu ex pluribus oppositis contra eu probatur qd tñ
supprimat eius cassationem. in. c. cum iam dudum. nu. 1. de preben. foli. 29.**

**Electio alicuius ad dignitatem ecclesiasticam ex quot et quibus causis
possit cassari. nu. 2. fo. 30.**

1 **Electus debet presentari patrono et consentiat vel vt possit opponere
si habet iustam causam opponendi. in. c. sacrosan. nu. 6. de elec. foli. 173.**

**Electio alicuius prelati quare non debet fieri ad preces laicoru qui sint
potentes. ibi. nu. 7.**

1 **Electus et confirmatus si reperitur indignus adhuc potest cassari. in. c.
nihil. nu. 2. de elec. fo. 166.**

**Electi quo casu possunt ante confirmationem administrare in tempora
libus et spiritualibus aliquid de postulatis. ibi. nu. 4. et 7.**

**Electus comissus examini vnius ab illo q. habebat examinari et comissa
rius minus bn examinavit an teneat qui comisit examē. ibi. nu. 5. fo. 167.**

**Electus et cassatus non propter vitium persone potest ad aliam prela
turam eligi. in. c. super eo. nu. 1. 4. 5. de elec. fo. 130.**

3 **Electus in episcopum non potest appellari episcopus ante consecratio
nem. in. c. quanto. nu. 4. de offi. or. fo. 114.**

Repertorium singularium materialium

- Electus statim ad episcopatum an ad alium episcopatum debeat eligi vel postulari. in. c. si. nu. 7. de postu. prela. fo. 21.
- Electus in episcopum potest ab initio non acceptare sed si semel est episcopus non habet ulterius voluntatem. ibi. nu. 11. fol. 117.
- 1 Electus acquirit plenum ius et potest facere se confirmari. in. c. postulationem. nu. 1. de postu. prela. fo. 115.
- Electi ad aliquam dignitatem an illam consequantur si electores recesserunt a tali electione. ibi. nu. 5.
- 6 Electus ad unam dignitatem vel ecclesiam cogit dimittere aliam quam habebat alius non recipit. in. c. cum non ignores. 11. 1. 2. 4. de preben. fo. 27.
- 6 Electus et consecratus non dicitur episcopus. in. c. tua nuper. nu. 2. de his que si. ap. prela. fo. 69.
- Electus solus non potest disponere de rebus ecclesie etiam consentiente capitulo. ibi.
- 2 Electa si est industria persone facit quod causa non possit subdelegari. in. c. si pro debilitate. nu. 4. de off. deleg. fo. 73.
- 7 Electus promittens dantibus vocem sue electioni beneficium committit simoniam. in. c. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 79.
- 7 Electus in abbatem debet confirmari per episcopum cui subest ipsum monasterium. in. c. sicut tuis. nu. 3. de simo. fo. 88.
- 1 Electio debet necessario confirmari si per superiorem reperitur idoneus. in. c. post. nu. 1. 4. 5. 8. de ele. fo. 116.
- Electus non dicitur habere plenum ius ante confirmationem. ibi. nu. 2.
- Electio facta a secularibus an requirat confirmationem superioris. ibi.
- 2 Electus ante confirmationem an possit cedere iudicio. in. c. inter corporalia. nu. 33. de transla. epi. fo. 5.
- 3 Electus non notatur ambitione si suam electionem querit confirmare et defendere. in. c. exhibita. nu. 1. de iud. fo. 42.
- 4 Electus confirmatus sed nondum consecratus potest dici prelatus sed non episcopus. in. c. tam literis. nu. 2. de test. fo. 65.
- 1 Eligentes suspensum non sunt privati potestate eligendi. licet electio sit nulla. in. c. cum inter. nu. 15. de ele. fo. 134.
- 1 Eligentes scienter indignum sunt privati potestate eligendi ipso iure alios casus. in. c. gratum. nu. 2. 10. 14. 16. de postu. prela. fo. 106. 1. seq.
- 1 Eligentes debent eligere personam notam. nam ignotus non potest eligi. nisi super idoneitate recipiant testes. in. c. bone memorie. el. 11. 5. de postu. prela. fo. 114.
- Eligi debet potius in loco qui peregit vitam suam. ibi quam alius extraneus. ibi. nu. 16.
- 1 Eligentes vel postulantes indignum sunt ipso iure privati potestate alium eligendi pro prima vice. in. c. i. nu. 31. de postu. prela. fo. 109.
- Quod quomodo intelligatur pro prima. vide in. c. cum vintoniensis. n. 11. 2. 31. de ele. ad fi.
- 6 Eligentes absentes in potestate vel conferentes beneficium absenti non possunt ante eius acceptationem a tali electione retrocedere qui habent tale officium nomine alieno. secus si nomine proprio. in. c. accedes. n. 3. de preb. f. 34.
- 3 Eligentes contra formam eis datam. priuantur potestate iterum eligendi. in. c. si. nu. 24. de iura. cal. fo. 131.
- 5 Eliges indignum priuatur ipso facto potestate eligendi et talis potestas de uoluntate ad superiorem. in. c. significauerunt. nu. 5. de excep. fo. 16.
- 6 Eligentes vel presentantes idoneum an sint tuti in conscientia non eligendo vel presentando idoneum. in. c. quoniam. nu. 12. de iurepa. fo. 190.
- 1 Eligens scienter indignum suspenditur a beneficiis per triennium. in. c. per inquisitionem. nu. 1. de elec. fo. 146.
- 3 Eligentes possunt ab electione recedere ante presentationem electionis factam quod si elegerunt iure proprio. alius secus. in. c. ex conquestione. nu. 12. de rest. spo. fo. 176.
- Eligentes non possunt in preiudicium electi validitatem illius electionis compromittere. in. c. cum inter et canonicos. nu. 3. 7. de ele. fo. 139.
- Electus potest dissentire ante confirmationem sine consensu superioris postea vero non. ibi. nu. 4. 7. 11.
- 1 Eligentes scienter indignum priuantur per una vice potestate eligendi et suspenduntur per triennium a beneficiis que habent in illa ecclesia ubi faciunt malam electionem. in. c. cum in cunctis. 5. clericis sane. nu. 1. de elec. fo. 127.
- Eligentes indignum priuantur an habeat locum in omnibus electoribus. ibi. nu. 4.
- 1 Eligentes scienter indignum sunt privati potestate eligendi. in. c. cum vintoniensis. nu. 1. 6. 11. de elec. fol. 144.
- Eligentes non possunt comprimere in aliquem ius eligendi si vnus dissensit. ibi. nu. 4.
- Electio facta a priuandis an valeat. ibi. nu. 13. fol. 145.
- 1 Eligentes sufficit quod sint in quasi possessione eligendi. licet nullum aliud ius habeant. in. c. querelam. nu. 5. de elec. fo. 143.
- 1 Eligendi mandatum habens intelligitur de idoneo et quare. in. c. causam que. nu. 4. de ele. fol. 124.
- Electio prelati non potest committi laico. ibi. nu. 5.
- Electores an et quando possunt variare. ibi. nu. 10.
- Et vide in eo. c. cum in terra. in fi.
- 6 Electores possunt vnum ex seipsis eligere. in. c. consuluit. n. 4. de iurep. f. 104.
- 1 Electores non possunt ius eligendi alium compromittere vel aliquem extraneum admittere nisi oes nemine discrepante consentiant. l. scriptum. n. 3. de ele. fo. 160.
- Electio et postulatio si simul concurrunt que preferatur. ibi. nu. 7.
- 1 Electores non possunt admittere procuratorem absentis non iurant legitimum absentiam nisi omnes consentiant. in. c. q. ppter. 5. illud. n. 4. de ele. f. 165.
- 1 Electores habent etiam officium post electionem factam in ea defendenda. in. c. dudum. el. 11. 4. de ele. fol. 176.
- 1 Electores imperij si eligunt indignum scienter electio denoluitur ad papam. in. c. venerabilem. nu. 20. de ele. fo. 156.
- 1 Electores si compromittunt ius eligendi in alterum debet oes nemine discrepante consentire. in. c. quia propter. 5. vel saltem. nu. 36. de ele. fo. 154.
- Electores si maior pars eorum eligit scienter indignum an potestas eligendi remaneat penes minorem partem etiam quod sit in vno. ibi. nu. 5.
- 6 Electores postquam elegerunt non possunt ulterius variare. in. c. cum autem. nu. 3. de iurepat. fo. 196.
- 1 Electus rex sollicitans pro sua electione facit se indignum ad illam dignitatem. in. c. per inquisitionem. nu. 5. de ele. fo. 146.
- 6 Electores transferunt in electum id quod non habent. in. c. cura pastora. lis. nu. 8. de iurepa. fo. 193.
- 1 Electores an debeant eligere prelatum de gremio ecclesie. in. c. ne pro defectu. nu. 7. de elec. fo. 162.
- 1 Electores non possunt variare publicato scrutinio. in. c. publicato. nu. 1. 4. 5. 7. 8. de elec. fol. 182. 1. seq.
- Electio facta de officiali absente an possit retractari. ibi. nu. 3.
- 6 Electores si non eligunt intra tempus statutum eo quare contenditur de potestate eligendi non priuantur iure quod habent ad eligendum. in. c. quoniam. nu. 6. de iurepa. fo. 190.
- 1 Electionis ius non dicitur scriptum nisi pbeat quod interuenerit pluries electio ni facte de aliquo prelato et vocem dederit. in. c. cum ana. n. 3. de elec. f. 171.
- 5 Habens duas voces circa electionem alicuius non potest illas dividere. videlicet dare unam vni et aliam alteri. in. c. cum olim. n. 10. de re in. f. 59.
- In electionibus debent vocari etiam absentes et sufficit concordia maioris partis exigentium in collegio. ibi. nu. 18.
- 5 Electio facta de excoicato est ipso iure nulla si excoicatio venit post electionem talis electio potest cassari. in. c. dilecti filij. n. 3. de excep. fo. 13.
- 1 Electio ut valeat an requirantur omnes de capitulo presentes. in. c. ecclesia vestra. el. 11. 14. de ele. fo. 81.
- 7 Electio secundo loco facta lite pendente super prima an valeat. in. c. cum in apostolica. nu. 4. de spon. fol. 8.
- 7 Electio pape mortuo alio pertinet ad cardinales. si papa est depositus ad quem spectet electio dubitatur. in. c. ad petitionem. nu. 4. de acc. f. 70.
- Electio prelati inferioris siue alter sit mortuus vel priuatus semper spectat ad eundem. ibi.
- 1 Electio facta post appellationem extraiudicialem an sit ipso iure nulla. in. c. cum nobis. nu. 1. 2. 7. 8. de elec. fo. 135. 1. sequ.
- 1 Electio debet fieri a maiori et saniori parte capituli et habet locum in omnibus dispositionibus capitularibus vel vniuersitate seculari. in. c. ecclesia vestra. el. 11. 7. 11. 13. de elec. fo. 81.
- 1 Electio facienda de aliquo superiore potest compromitti etiam in penitus extraneum. in. c. causam que. nu. 1. 2. de ele. fol. 128.
- 1 Electio facta a minore parte capituli non potest confirmari vel ratificari. in. c. auditis. nu. 1. 5. 7. 6. de elec. fo. 149.
- Electio non potest dici facta communiter si omnes de capitulo singulariter prestant consensum. ibi. nu. 8.
- 6 Electio clandestine facta an sit nulla. in. c. venio. nu. 18. vt ccl. benef. si. di. con. fo. 73.
- 1 Electiones due quando emanauerunt que dicatur potior et validior. in. c. auditis. nu. 9. de elec. fo. 149.
- 1 Electio canonicorum de consuetudine potest pertinere ad solum capitulum. in. c. cum ecclesia. nu. 1. 7. 2. de ele. fo. 151.
- 1 Electio siue postulatio facta in loco interdicto an valeat. in. c. i. nu. 33. de postu. prela. fo. 107.
- 1 Electio clandestina an sit ipso iure nulla. in. c. quia propter. 5. electioes. nu. 2. de elec. fo. 165.
- Electio clandestina an vitietur. ibi.
- 1 Electio que per vim est restricta ad certum hominem non valet secus si ad vnum ex certis. in. c. cum terra. nu. 3. de elec. fo. 151.
- Electio non facta in loco consueto valet dummodo aliud non deficiat. ibi. nu. 5.
- 1 Electio alicuius cassata propter contemptum potest iterum fieri de illo met et ab eisdem. in. c. bone memorie. el. 11. 9. 7. 5. de elec. fo. 157.
- Electio quesita per ambitionem an retractatur. ibi. nu. 13.
- 7 Electio clandestina non valet. in. c. i. nu. 2. de clandest. despon. fo. 16.
- 2 Electio facta per habiles si vnus erat inhabilis an sit nulla. in. c. si. nu. 6. de procu. fo. 147.
- 6 Electio duorum ad unam prebendam non valet intellige quod prebenda est annexa canonicatui. alius secus. in. c. tue fraternitatis. n. 1. 7. 3. de preb. f. 31.
- Electio et collatio ad beneficia debet esse pura. ibi. nu. 2.
- 1 Electio ipso iure nulla aliquando confirmatur per superiorem. in. c. quia diligentia. nu. 4. de ele. fo. 122.
- 1 Electio facta ab illis qui veniebant priuandi etiam contradicente illa parte ad quam potestas eligendi erat peruentura valet. in. c. quia propter. 5. nisi.

Super Lectu. Danormitani.

- nisi. nu. 5. de elec. fo. 165.
- 1 Electio prelati spectat ad collegium illius ecclesie ubi prelatus eligitur. in. c. cum dilectus. nu. 3. de consue. fo. 96.
Electus et non consecratus potest exercere ea que sunt iurisdictionis episcopalium. nu. 17.
 - 6 Electio si non sit facta ab habentibus potestatem eligendi intra sex menses transit potestas eligendi ad proximum superiorem. in. c. cum nostris. nu. 3. de concess. preb. fol. 58.
 - 6 Electio et confirmatio potest fieri aliquo casu unico actu. in. ca. dilectus filius. nu. 3. de concess. preb. fo. 62.
 - 7 Electio prelatorum vel aliorum similium ut iudicium est prohibita fieri per sortem inter laicos tamen huiusmodi electio non prohibetur. in. c. si. nu. 13. de forti. fol. 134.
Electores non possunt unum ex eis eligere. ibi. nu. 4.
Electio facta per sortem est nulla. ibi. nu. 5.
 - 3 Electio facta per procuratorem an debeat approbari per dominum. in. c. cum olim. nu. 8. de cau. poss. et prop. fo. 63.
 - 3 Electio est actoris quando aliquis potest conveniri in duobus locis. in. c. dilecti filij. nu. 10. de fo. comp. fo. 84.
 - 1 Electio pape lz nulla potest convalidari si supveniat consensus cardinalium qui ascendat ad perfectum numerum. in. c. 13. de vitanda. nu. 8. de ele. fo. 123.
Electio pape vtriusque possit per aliquam exceptionem elidi. ibi. nu. 10. fol. 124.
Electus per metum ipso iure nullum habet iurisdictionem. ibi. nu. 12.
Electus an computet vocem suam in numero eligentium. ibi. nu. 13.
 - 3 Electio episcopi pertinet de iure communi ad canonicos cathedralis ecclesie. in. c. cum ecclesia. nu. 5. de cau. poss. et prop. fo. 154.
Electio facta exclusis vel non vocatis illis ad quos etiam pertinet non est nulla ipso iure est sed annullanda. ibi. nu. 12.
Eligentes non possunt admittere forinsecos ad eligendum sine certis solemnitatibus. ibi. nu. 43. fo. 156.
 - 1 Electio facta a minori parte de digno prefertur electioni facte a maiori parte de indigno. in. c. dudum. el. j. nu. 10. de elec. fo. 140.
Eligentes indignum sunt privati ipso facto potestate eligendi pro prima vice. ibi. nu. 11.
Electus ad aliquam dignitatem ecclesiasticam an tempore electionis requiritur quod sit in sacris. ibi. nu. 12.
 - 6 Electio prelati non potest fieri per sortem. in. c. j. nu. 6. ne sed. va. fo. 64.
 - 1 Electio prelatorum debet fieri secundum formam. in. c. qz propter. de ele. que ante substantia. in. d. c. quia propter. nu. 1. et 12. fo. 162.
Eligere qui non possunt. ibi. nu. 3.
 - 5 Electio facta de indigno transire potestatem eligendi in superiorem. in. c. monachi. nu. 10. de sta. mona. fo. 179.
 - 3 Electio facta per metum quo casu est ipso iure nulla adeo gesta per ita electum sunt nulla. in. c. olim inter. nu. 10. de rest. spo. fol. 190.
 - 6 Electio. presentatio. institutio. collatio. inuestitura quid sint et ad quos pertineant. in. c. autoritate. nu. 5. de inst. fo. 53.
 - 3 Electio qualis est validior an facta absente proprietate. eligendi et non possessione an absente possessione non proprietate. in. c. cum ecclesia. nu. 53. de cau. poss. et prop. fo. 156.
Admissus ad electionem a toto capitulo vel maiori parte acquirit possessionem iuris eligendi. secus a minori parte apud quam erat ius eligendi pro illa vice: quia non potest prejudicare alijs in futurum. in. c. cum ecclesia. nu. 35. de cau. poss. et prop. fol. 156.
 - 6 Electio facta de aliquo contemptis aliquibus confirmatur si intra certum tempus contempti non contradicunt. in. c. j. nu. 8. de his que si. a prel. f. 66.
 - 1 Electio simoniaca est nulla et non potest electus per simoniam etiam ignorante amplius eligi pro illa vice. in. c. si alicuius. nu. 1. 2. 3. de ele. fo. 183.
 - 1 Electio quid sit. in. rub. nu. 2. de postu. prela. fo. 107.
Electores id est qui habent potestatem eligendi non possunt eligere illum qui per sola postulationem potest esse prelatum alio electio esset nulla. ibi. nu. 3.
 - 1 Electioni interesse nemo inuitus compellitur nisi multum interesset ecclesie. in. c. quia propter. nu. 4. de elec. fo. 163.
 - 1 Electio episcopi in quo loco fieri debeat et alio loco facta non teneat. in. c. quid sicut. nu. 2. de elec. fo. 148.
Electionem possunt cassare contempti etiam post confirmationem et consecrationem. ibi. nu. 3. et 15.
Electio nulla non potest per subuenientes confirmari. ibi. nu. 9.
 - 1 Electio facta per metum est ipso iure nulla. in. c. bone memorie. el. j. nu. 11. de elec. fo. 141.
 - 1 Electio consentiens de se facte per abusum secularis potestatis efficitur intelligibilis in alia dignitate et electio est nulla. in. c. qz qz. nu. 13. de ele. fol. 165.
Electus ad dignitatem ecclesiasticam a laico et eandem obtinens a superiore ecclesiastico adhuc iniuste illam tenet et excommunicatus est excommunicatione minori. ibi. nu. 2. et 7. fo. 166.
Electio facta per metum est ipso iure nulla. ibi. nu. 5. et 6.
 - 2 Electio attentata post mortem coelecti est ipso iure nulla. in. c. parte. nu. 3. de arb. fo. 176.
 - 1 Si vocantur ad electionem non vocandi valet electio facta eis non expectatis. in. c. cum inter universas. nu. 11. de elec. fo. 135.
Electio siue postulatione an possit fieri de illis qui sunt de aliena provincia.

- Anto. in. c. si. nu. 5. de elec. pereg. fo. 65.
- 2 Electio prelati facta per metum an teneat. in. c. j. nu. 13. qd me. cau. fo. 147.
 - 1 Electioni consentiens de eod. si deinde incidit in ambitionem. in. c. cum post. nu. 2. 3. 5. de elec. fo. 169.
 - 1 Electio siue postulatione facta contempto et non vocato illo qui debebat intervenire venit irritanda. in. c. bone memorie. el. j. nu. 5. 6. 25. 26. 27. de postu. prela. fo. 113.
Et habet locum in omnibus actibus capitularibus sicut in Danor. in. c. cum inter. el. j. in ver. quo ad tertiam. de elec.
 - 2 Eligi non potest licite allegatus alteri ecclesie matrimonialiter. sed debet postulari et eligentes sunt privati seu suspendendi potestate eligendi. in. c. quanto. nu. 8. de transla. epi. fo. 6.
 - 1 Eligendi et confirmandi autoritate habens vtrum possit se unico actu expedire. l. eligere et confirmare simul. in. c. causam que. n. 6. de elec. fo. 128.
 - 2 Eligendi liberam potestatem habens non potest indignum eligere. in. c. cum olim. nu. 13. de arb. fo. 174.
 - 6 Eligi non debet in prelaturam existens in peccato mortali sed electus non deicitur. in. c. per tuas. nu. 6. de voto et vo. re. fo. 178.
Eligendi potestatem habens una cum alijs potest etiam non impeditus constituere procuratorem de consensu aliorum qui possunt obviare vtrumque ex ipsis faciat procuratorem. in. c. scriptum. nu. 11. de elec. fo. 190.
 - 2 Eligi an debeat sanctior et melior. Anto. in. c. j. in prima oppo. de offic. custo. fol. 70.
 - 6 Eligi quis non potest in episcopum nisi saltem sit subdiaconus. in. c. ex tirpande. j. qui vero. nu. 3. de preb. fo. 39.
 - 7 Eligenda est pars tutior in dubijs et precipue ubi periculum anime versatur. in. c. iuuenis. nu. 1. de spon. fo. 3.
 - 7 Eligi an possit in prelaturam constitutus in peccato mortali. in. c. si. nu. 6. de ele. excom. fo. 142.
 - 1 Eligendi prelaturam potestatem habentes possunt unum ex eis eligere etiam quod sint duo. in. c. j. nu. 6. de elec. fo. 118.
 - 2 Eligi vel postulari qui debeant. in. c. admonet. nu. 2. de renun. fo. 11.
 - 5 Eligendus in prelaturam an et quando sit potius doctus diues an potius et quando electio facta de aliquo istorum cassatur tanquam non expectans ecclesie. in. c. constitutus. el. j. nu. 10. et 11. de app. fo. 115.
 - 1 Eligendi potestatem habentes si intra tempus prescriptum non eligunt transmittunt potestatem eligendi in superiorem etiam si sunt discordantes in eligendo. in. c. cum ecclesia. nu. 12. de elec. fo. 152.
 - 3 Eligi an possint non constituti in sacris ad beneficia sonantia dignitate que sint sine cura et que dispensatio requiratur. Anto. in. c. preterea. nu. 7. de eta. et quali. fo. 44.
 - 2 Eligi vel postulari quando quis debeat. Ant. in. c. licet. nu. 13. de transla. prela. fo. 19.
 - 1 Eligendi potestatem habens non potest seipsum eligere. in. c. gratum. nu. 11. de postu. prela. fo. 110.
Et vide in. c. j. nu. 6. de elec.
 - 7 **Eleemosyna** non debet recipi a publico peccato ne recipiens videatur ipsum favere in peccato. in. c. super eo. nu. 1. de raptu. fo. 119.
 - 6 Eleemosyna non debet fieri de male acquisitis restitutioni subiectis in. c. innovamus. nu. 2. de cens. fo. 200.
 - 6 Eleemosyne consistentium in peccato que sunt ecclesie sunt recipiende nisi si crimen sit notorium. in. c. ex transmissa. nu. 4. de decimis. fo. 149.
 - 6 Eleemosynas potest facere clericus constitutus in infirmitate de bonis ecclesie et de eisdem potest remunerare beneficia accepta tam a consanguineis quam ab extraneis. in. c. cum in officijs. nu. 6. de testa. fo. 114.
 - 6 Eleemosyna quando sit danda sub precepto peccati. in. c. avaritie. nu. 3. de preben. fo. 25.
 - 6 Eleemosyna legata vel alia relictas facta uni ecclesie potest per aliam ecclesiam repeti. in. qua verisimiliter fuissent facta. in. c. cum liberu. nu. 1. de sepul. fo. 135.
 - 7 Eleemosyna de rebz alienis non licite fit. in. c. si qz. nu. 4. de furtis. fo. 121.
 - 6 Eleemosyna an possit fieri per existentem in peccato mortali et an ei pro sit ad aliquid facere eleemosynas. in. rub. nu. 11. de testa. fo. 110.
 - 6 Eleemosynam facere potest clericus de bonis ecclesie dum tamen non immoderatam faciat et hoc siue sit sanus siue in infirmitate constitutus. in. c. ad hec. nu. 1. et 4. de testa. fo. 114.
 - 6 Eleemosyna non potest fieri de restitutioni subiectis. in. c. quia plerique. nu. 10. de immu. eccl. fo. 230.
 - 6 Eleemosynam facere compellunt tam clerici quam laici facultates habentes ubi subest maxima necessitas. in. c. j. nu. 9. de emp. et vend. fo. 82.
Eleemosyna est de precepto tempore necessitatis. ibi.
 - 7 Eleemosyna debet dari concedens non minus recipienti quam danti adeo quod potius est peccatum dando pauperi cibos delicatos. in. c. si et questiones. nu. 7. de sumo. fo. 81.
 - 7 Eleemosyna data ad populum potius demeretur quam meretur. in. c. j. nu. 4. de collu. dete. fo. 135.
 - 6 Eleemosyna est in precepto etiam laicis quando est tanta necessitas pauperis quod fame moreretur. in. c. de monachis. nu. 4. de preben. fo. 36.
 - 2 Eleemosyne facte alicui imagini situate intra aliquam parochiam cedunt lucro illius parochie. in. c. nimis. nu. 3. de exco. prela. fo. 87.

Repertorium singularium materiarum

- 4 Eleemosyna an sit in precepto. in. c. si vero. nu. 6. de iuretu. fo. 133.
 - 6 Eleemosyna siue decima an et quando sint soluende de illicite questis intellige de decima personali: predialis vero semper solvatur. in. cap. ex transmissa. nu. 3. 7. 4. de dec. fo. 149.
 - 2 Eleemosyna in casu necessitatis an possit recipi ab excommunicato. in. c. cum voluntate. nu. 5. 7. de sen. excom. fo. 134.
- Emptio** presumitur facta ex pecunia illius cuius nose cantat instrumentum. in. c. presbyter. nu. 3. de pec. cle. fo. 108.
- 6 Emptio alicui rei cuius immobilis integre an sit licita vt eadē res integre gra maiori pretio veda. remissive. in. c. pastoralis. n. 4. 7. 6. de dec. f. 152.
 - 6 Emptio alicuius rei vt carius illa vendatur est prohibita tam laicis q̄ clericis. in. c. j. nu. 6. 9. 10. ne cle. vel mona. fo. 235.
 - 6 Emptio facta de bonis ecclesie dicitur acquisita per ecclesiam. in. c. relatum. el. j. nu. 3. de testa. fo. 120.
 - 4 Emendatus q̄ quis sit q̄o probetur et cui incumbit onus probandi emendationem et sacerdoti creditur. in. c. testimonium. nu. 14. de test. fo. 88.
- Emendatus per dispensationem an repellatur a testificando. ibi. nu. 15.
- Emens rem ecclesie a prelato prescribit si credat intervenisse cōsensum capituli secus si credat prelatus posse solum vendere. in. c. apostolice. n. 12. de dona. fo. 112.
- 3 Emens in fraudem creditorum item contra interdicta legum ita res rei pub. sine solennitate item emens per metum: puta quia compellit quem sibi videri tenetur fructus restituere perceptos et qui percipi potuissent quia reputatur possessor malefidei licet habeat titulum. in. c. gravis. nu. 8. 7. 17. de rest. spo. fol. 177.
 - 5 Emens a prodigo aut luxurioso an possit prescribere. in. c. si diligenti. n. 26. de prescri. fo. 39.
 - 6 Emens rem minus iusto pretio q̄ valeat ignorante venditore turpiter acquirit. in. c. j. nu. 2. ne cle. vel mo. fo. 235.
 - 6 Emens rem ecclesie vel alio modo accipiens ultra modos a iure approbatos nullum ius sibi acquirit. in. c. episcopi. n. 1. de rebus eccle. alie. f. 74.
 - 3 Emens vel alio titulo accipiens et ipse alienans rem litigiosam qua pena puniatur etiam si esset ecclesia. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 10. 7. 11. vt pe. pen. fol. 218.
 - 7 Emens vel vendens rem plus vel minus iusto pretio non est usurarius si huiusmodi res poterat plus vel minus valere mutato tpe secus si est certum q̄ nec plus nec minus valeat. in. c. nauigati. n. 1. 6. 7. de vsu. f. 130.
- Emens rem minus q̄ valeat scienter et venditore ignorante non caret peccato. ibi. nu. 19.
- 6 Emens bona confiscata propter aliquā solennitatē non seruata anemat cum bona conscientia: remissive in. c. q̄ pleriq̄. n. 40. de immu. ec. f. 234.
 - 5 Emens bona fide rem alienam si ante q̄ prescribere finiat sciat rem fuisse alienam q̄ remedium habebit. in. c. si. n. 45. de prescri. fo. 47.
 - 6 Emens vel vendens rem ultra vel intra dimidiam iusti pretij quo casu teneatur in foro anime quid autem si postea superuenit notitia maioris vel minoris pretij. in. c. quia pleriq̄. nu. 28. de immu. eccl. fo. 233.
 - 6 Emens fructus futuros non tenetur ad pretium si fructus non nascuntur. in. c. propter. nu. 13. de loc. fo. 87.
 - 5 Emens rem ecclesie non seruata solennitate potest conueniri ad ipsam restituendam in foro ecclesiastico. in. c. cum causa. nu. 5. de re iud. fo. 55.
- Emens res ecclesiasticas sine debitis solennitatibus non potest pretij repetere nec fructus lucrari. ibi. nu. 17. fo. 57.
- 6 Emens indebite res ecclesiasticas tenentur res restituere cum fructibus si repetantur et perdunt omnes meliorationes quas fecerunt. in. c. si quis. nu. 1. 6. 13. de reb. ecc. alie. fo. 75.
- Emens rem ecclesie vel possidens si est in bona fide habet beneficium: cedendarum contra vendentem. ibi. nu. 11. 13.
- 7 Emere rem an et quo casu liceat vt carius vendatur. in. ca. nauiganti. nu. 18. de vsu. fo. 131.
 - 7 Emere vel vendere alicui soli adeo q̄ alteri non liceat non est licitum. in. c. super quibusdam. nu. 8. de ver. sig. fo. 203.
 - 6 Emptor potest emere res incertas vt fructus nascituros et similia. in. ca. preterea. nu. 9. de iurepa. fo. 196.
 - 6 Emptor decepto ultra dimidiam rei non dico pretij quomodo subuenitur. in. c. perpetuus. nu. 4. de dona. fo. 193.
 - 6 Emptor non cogitur stare locationi facte per venditorem. in. c. querimoniam. nu. 7. de iurepa. fo. 192.
 - 6 Emptor cum pacto de retrouendendo interveniente iusto pretio lucratur fructus donec retrouendat tam de iure canonico q̄ civili. in. c. ad nostrā. nu. 8. de empt. et vend. fo. 84.
- Emens ultra dimidiam iusti pretij vel habet supplere residuum vel re restituere recepto pretio. in. c. cum causa. nu. 1. eo. tit.
- 6 Emptor molestatus in re emptā dē denuntiare iudiciū veditori ante q̄ iudiciū finiatur alis nō ager de euictione et nō sufficit simplex denuntiatio. sed vt veniat ad se defendendum. in. c. si. nu. 2. 7. 3. de em. et ven. fo. 85.
- Emphyteota** ecclesie non potest vendere melioramentum ta que fecit in re nisi seruata solennitate. de qua in. c. potuit. et contrafaciens vel non soluens canonem priuatur iure nisi celeriter moram purgauerit etiam interpellatus. in. d. c. potuit. nu. 1. 6. 12. de loc. fo. 83.

Corset. doctor excellentissimus. Utrum emphyteota vadens vagando per mundum si ignorat vbi sit. et an vnus vel mortuus sit nullis relictis filiis aut nepotibus dimisit procuratorem vt solueret pensionem ecclesie. modo ecclesia noluit accipere cēsum a procuratore propter dubiū mortis: procurator aut vult stare in possessione donec certificatus sit de morte an ecclesia possit rem vendicare sibi. et arguam ad partes. Et primo ad partem affirmatiuam et vt q̄ sic. ar. ter. in. l. si ita pater. et in. l. si filius. ff. de ri. nupt. vbi in. d. l. si pater. dicitur q̄ si pater absit et ignoraretur vbi sit et an si terminus eluxerit q̄ liberi vtriusq̄ seruis poterunt matrimonium et nuptias legitimas contrahere si apertissime pater fuit ignoratus vbi degit. et in. d. l. si filius. d. q̄ si pater est apud hostes vel ante triennium capitiuitatis vel absentie filius durit vxorē vel alia nubat. matrimonium recte huiusmodi oīmodo certus sit patrē nō repudiaturū cōditionē eius cū quo seu qua matrimonium contrahit. sic ergo in simili si emphyteota vagat et ignorat vbi sit et an sit. ecclesia poterit re emphyteotica sibi vendicare. ar. illorū iurū. Secō confirmat ex hoc per ter. in. aut. de nupt. f. sed etiā in ver. si vero. co. iij. vbi si incertū sit vtrū alter cōiunx superfit vel ne expectandū est quinquennium quo elapso conuolabit ad secundas nupt. sine periculo. Tertio adduco ter. ad hoc no. in. l. cū dñi horreorū. ff. loca. vbi dñi horreorū poterunt aperire eorū horrea et ea que sunt ibi describere si conductores eorū diu apparuerunt nec eius tps pensionē exoluerint et sic vt ibi ter. p. hacopi. Quarto adduco gl. q̄ reputat fin. in. c. nō opz. el. j. de conse. di. v. q̄ dixit q̄ si clericus tādū absit dubitetur q̄ an viuat an mortuus sit designat habere liberam administrationem. all. ter. in. st. de vsu. f. q̄ aut. el. j. ver. si q̄s loci vacantis possessionē propter absentia aut negligentia dñi aut q̄ sine successore decessit sine vi nanciscatur sine mala fide non possedit sed bona licite rem vsucapit. et illam gl. faciunt singulariter doc. et ibi Ab. in. c. ex tue. de cle. nō refi. et rō est: q̄ psumit mortuū. Quinto adduco ter. in. l. libera peculij administratio. ff. de pec. vbi d. q̄ ille qui vagatur et nescitur an viuat vel mortuus sit perdit liberam peculij administrationem ad hoc faciat ter. in. l. q̄ nisi. f. ex provincia. ff. de ope. li. vt libertus non tenetur insequi patronū vagabundū ad prestādū operas. et ibi Thico. de neapo. inducit ad vasallū qui tenet seruire dñi sed si incipit vagare per mundum non tenetur. et adduco q̄ voluit idem Thico. de nea. in. l. itē illa. ff. de const. pe. vbi dicit q̄ debitor non tenetur inuenire creditorem vagabundum et soluere ei debitum. et alis secus vt ibi plene no. et adduco gl. cum ter. de vsur. quam gl. reputauit ibi sing. do. meus do. An. q̄ l. usurarius teneatur prestare vsuraz illa quo extorsit illud est verum si nouit p mundū: tūc q̄ non tenet inquirendo vagari et adduco glo. in. c. vnaqueq̄. xij. q. ij. que dixit q̄ vxor non tenetur sequi virū vagabundū. quam gl. facit fin. do. Jo. de imo. in rub. ff. so. ma. l. per errorem allegauerit gl. in. c. ebron. ea. cā. q̄ q̄stone. sed solco allegare gl. aliam in. c. de illis. de spon. et in. c. si quis inuitabili necessitate. xxvij. q. ij. in. c. j. de coniung. lepro. et in. c. j. qui ma. accu. poss. que omnes gloss limitantur nisi scienter mulier durissit in virum aliquem histrionem qui solet vagari quo casu tenebitur sequi virum. Ita dixit gloss. in. d. c. vnaqueq̄. et in. d. c. si quis. facit quod voluit Bar. in. l. Meua. f. vxorem. ff. de annu. leg. et scribentes in. d. rub. et Jo. de imo. in. l. si cum dotem. f. si maritus. ff. solu. ma. Sexto faciat quia coipso q̄ quis longo tempore absit presumitur q̄ pro delicto absit: tempus enim inducit obliuionem: vt. ff. de damno in fec. l. si finita. f. non autem. et no. Bar. in. l. de eo. f. si forte. ff. de acquir. poss. et gloss. in. st. de vsucap. f. quod autem. el. j. in verbo propter absentiam. hanc partem approbat Specu. in. titu. de loca. f. nunc aliqua. vers. cūq̄. et Bal. in. aut. qui rem. in. fi. C. de sac. san. ecc. quia in dubio iudicandum est pro fauore ecclesie: quia maxima et summa est ratio que facit pro religione. l. sunt persone. in. fi. ff. de relig. et sump. f. ne licet dicat ibi Bal. recurrentum esse in hoc ad coniecturas. Et iudicio meo videtur probari eius theorica. in. d. l. si ita pater. in versicu postq̄ apertissime pater fuerit ignoratur vbi degit. hanc etiam opi. secutus est dominus meus in. d. ca. cum tu. et in repe. rub. C. qui admit. ab bo. poss. co. lrvj. et do. Jason medio lanensis in repe. l. j. in. ver. xxvij. quero. in. xxvij. co. C. de in. emphyteo. et hoc dicit procedere in dubio per. d. l. sunt persone. alias putat verius q̄ cum ecclesia fundet se ex morte si cessarent coniecture mortis alio nō apparente q̄ ecclesia non possunt rem vendicare ab illo procuratore qui soluit pro absente: in priuato tamen putat hoc expeditum et quo ad partem affirmatiuam. Capiō partem negatiuam et primo adduco ter. in. l. nec nos. C. de capti. et postu. reuersis. vbi ille qui nititur. et fundat se super morte alicuius dē cam probare saltem per famam. alis presumitur in dubio viuere. l. si quidem. et ibi no. C. sol. mat. et in. l. j. dubitetur. ff. quemadmodum. testa. ape. cum ergo ecclesia fundat se super morte. ergo cam probare debet per iura preallegata et vbiq̄ tractatur: de commodo seu de hereditate alicuius sufficit probare mortem per famam vel q̄ cōsanguinei fecerunt luctum. presertim cum tractatur de morte in longinquo loco secuta: vt plene per gloss. et Barto. in. d. l. secunda. f. si dubitetur. et per Bar. in. l. quoties. C. de naufrag lib. xj. et per gloss. in. c. quoniam frequenter. f. si vero. in ver. si autem. in vers. presumitur. vt lite non contesta. et in l. et si de suo. et ibi no. ff. de acquir. hered. et not. cano. et maxime Anton. de Bu. in. c. in presentia. de spona. et per Bartolum. in tractatu de teste. circa tertiam chartam. per gloss. et Bartol. in. d. l. si quidem. et Alex. de Imo. conf. xxj. incipi. vilo processu cause vertentis. in. iij. vol. et Barto. in. l. quod

Super Lectu. Panormitani.

in. l. quod prefens. C. de murileg. libro. xi. maxime cum agatur de magno
preiudicio fm Ang. in. d. l. quoties. **C**Secundo presumptio iuris est li
quida probatio. gloss. singularis in. l. si tutor. C. de peri. tuto. z ibi Bald.
z Jo. de Imo. z no. doc. in. c. cum olim essemus. de privileg. z Ant. de
But. in. c. vestra. de coha. cle. z mulierum. in repetitione. facit quod legi-
tur z notatur in. l. licet imperator. ff. de legat. j. cum simi. sed presumptio
iuris est quod homo presumitur vivere per centum annos: vt in. l. fin. C.
de sacrosan. ecc. z alibi per centum z viginti. vt in aut. de mona. in prin. er
go cum presumptio sit pro emphyteota non poterit ecclesia rem sibi vñ
dicare. **T**ertio priuare quem re sua est pena. ita dicit Joā. and. z doc.
sequuntur in. c. fi. de elec. lib. vi. z per do. meum do. And. in cap. ij. de con
stitu. z censura ecclesiastica non curat de penis civilibus sed de mera resti
tutione. ita dicit Bal. in. c. sicut. el. ij. de iureiuran. alleg. gloss. in. c. frater
nitas. xij. q. ij. z Abb. in. c. raynaldus. de testa. z in cap. j. de constitu. z in
c. si egressus. de iniurijs. z in. c. quia plerunq. de immu. eccle. z in. c. audi
uimus. de fimo. z in rub. de app. in fin. z in. c. tua. de vsu. in fin. Bal. in ex
tractis gloss. decreti. do. Anto. in. d. c. quia pleriq. z in. c. j. de dolo z con
tuma. z in. c. fi. de prescr. Pe. de Ancha. in. d. c. j. de const. Bal. in. l. si nō
dum. C. de fur. Ludo. Rom. in repe. Rub. ff. de arb. in finalibus verbis.
Preterea vbi pena est imposita a lege vel canone illam imponere non
debemus. gloss. est singu. in. c. fi. de iurepa. fm Abbatem ibi. sed similis
est gloss. ij. xv. q. octaua. z est bo. ter. in. l. at si quis. in ver. labeo ait. el. ij. in
verbo diuus. ibi penam tamen in eum statutam non esse. ff. de religiosis
z sump. fune. facit ter. in aut. de non eligen. secundo nubentes. in versic.
non est lex tale quid dicens. z. l. si seruum. versic. non dicit pretor. ff. de ac
quir. hered. **Q**uarto ecclesia non debet locupletari cum aliena iactur
ra: quinimo necetiam laicus. c. calumniam. de penis. regula locupletari.
de regu. iur. lib. vi. z. l. nam bec natura. ff. de condit. indeb. cum similibus.
sed si ecclesia vendicaret sibi rem z iste viueret locupletaretur cum alie
na iactura: ergo zc. nā ecclesia debet esse cultrix iustitie vt est bonus text.
in. c. j. de natu. feud. **Q**uinto vbi cūq. procurator soluit nomine em
phyteote prodest emphyteote maxime ad hoc constitutus: vt legitur et
notatur in. l. si procurator. ff. de condit. indeb. z est quasi omnium senten
tia: z maxime Ludo. Roma. in const. c. ij. incip. viso questionis proposi
te themate ceterisq. deductis zc. z etiam negotiorum gestorum. vt in. l.
soluendo. ff. de nego. gesto. quinimo in fortioribus terminis vbi tracta
tur de consecratione iuris realis vt est emphyteosis non refert quomo
do solvatur aut a quo solvatur aut cuius nomine dummodo solutum
fuerit: vt in. l. arboribus. §. quid tamen. ff. de usufruc. qui rectius probas
tur. ff. quemadmodum ser. amit. l. qui fundum. Item de hoc est casus qua
si in terminis z singula. in. l. forma. §. si cum ego. ff. de censibus. clare de
terminans q. solutio census aut canonis facta per ius non habentē no
mine suo ius habentē quin ad cōseruationem emphyteosis aut fundi cō
suarum: hoc aperte decidit And. de epis. Guli. de cug. z Bald. eos refe
rens in. l. solennibus. C. de rei vend. idem firmat Specu. in titu. de loca.
§. nunc aliqua. ver. lxxij. z Ludo. Ro. in prealleg. suo const. si sic non ob
stat. l. si pene. §. i. ff. de condit. indeb. z. l. que vtiliter. ad finem. ff. de nego.
gesto. vbi indebiti solutio per alium nomine suo facta creditori iure des
benti soluere prodesse nō potest. cum ergo in casu nostro procurator sol
uerit nomine emphyteote poterit pro consecratione cuius iuris realis
rem emphyteoticam retinere: z per consequens ecclesia non poterit ven
dicare. **S**exto adduco tex. attenta sui ratione. in cap. quoniam frequē
ter. §. si vero. versicu. si autem. vt lite non contesta. vbi si coniunx absit tās
diu debet expectari donec de ipsius obitu verisimiliter presumatur: quia
cum sine culpa absens. z forsā aliqua iusta causa: puta captiuitate egri
tudine vel alio iusto impedimento detinetur ei preiudicare non debet
cum ergo in casu nostro iste emphyteota aliquo iusto impedimento des
tineri possit nec propria voluntate. z sic non malitiose vult morari in a
lienis partibus ergo ei preiudicare non debet nisi verisimiles presump
tiones extant contra eum vt senectus si est in acie vel est alia verisimi
lis presumptio de morte per famam. **S**eptimo z ultimo validum est
argumentum a sufficienti partium enumeratione. c. venerabilem. de elec.
c. quoniam contra. de proba. inst. de actio. §. actionum. l. patre furioso. ff.
de his qui sunt sui vel alien. iuris. sed ego habeo tex. in quibus priuatur
re emphyteotica: vt in. l. ij. z. l. ij. C. de iure emphy. z cap. potuit. de locat.
Item habeo casus in quibus quis priuatur re conducta. ledem. C. loca.
cap. propter sterilitatem. eodem titulo. ergo ex quo iste casus reperitur
ponere nos debemus. argu. l. si seruum in versic. non dicit pretor. ff. de ac
quirend. hered. cum vulga. huius. itaq. dubio ad vtranq. partem discuf
so respondere conabor ad argumentum deducto pro z contra: vt dispu
tans defendi z tutari possit. **E**t primo ad text. d. l. si pater. z ad text. d. l. si
filius. dico quia illa iura loquuntur in diuersa materia z ex diuersis non
infertur. l. Papinianus exuli. ff. de mino. cum vulgar. imo sunt correcte
per textum in auth. bodie. C. de repud. z lex abrogata seu correcte allega
ri non debet tex. iuncta gloss. in. c. nouit. de iud. z tex. in auth. de nau. vsu.
in princip. in versic. constitutionem precedentem in totum esse inutilem.
quem tex. allegauit Thico. de Meapo. in prelud. feudorum. z in. l. j. de
coniungen. cum emanc. lib. gloss. z doc. in. c. j. de const. Archid. in. c. qui
cūq. xi. q. j. doc. post gloss. in. l. j. C. de lat. liberta. tollen. imo producens
scilicet statutum correctum incidit in penam falsi fm Bald. C. de insti.

codi. confir. **E**t tertio dicere possumus: quia ibi non agitur de magno
preiudicio tertij: nec obstat si dicatur q. imo agitur de preiudicio par
tis: per. l. paulus. alias eum qui. ff. de sta. bo. vbi consensus patris requi
ritur necessitate: quia respondeo q. parum z quasi nullum est preiudiciū
z cōsensu requiritur de iure canonico. z de honestate: vt sunt due glos. in
iure pontificio solitarie in. c. sufficiat. xxvj. q. ij. z in. c. fi. xxxij. q. ij. non ob
stat ter. in auth. de nup. §. sed etiam. in versic. si autem. nec obstat. ter. in. l. cū
domini horreorum. ff. loca. quia fm Rapha. Fulgo. in. d. auth. qui rem
illa. l. nihil facit: quia ibi loquitur quando non tantum erat absentia. sed
etiam cessatio solutionis. **E**terum si esset qui pro absente solueret vt in
terminis nostris nequaquā loqueretur. l. illa. **P**reterea prout dicit **P**au
lus de Cast. in. d. l. domini. duo requiruntur vt fieri possit quod ibi dicit
tur q. steterit absens per biennium z quod per biennium soluere cessau
erit nec videtur sufficere quod steterit. absens minori tempore: licet cessa
uerit per biennium. z hoc quando conduxerat ad maius tempus. al's ces
saret practica illius. l. in contrarium facit: q. si considerant ibi ambo fru
stratorie considerare absentia: q. sola cessatio solutionis sufficere: p. l.
quero. §. inter locatorem. ff. lo. sed dic verum esse hoc quo ad expulsionē
conductoris: quo vero ad practicam illius. l. illa duo simul requiruntur.
Preterea dici potest in contrarium: amice sola cessatio solutionis non
facit illam practicam introduci: q. datur remediū. d. l. quero. §. inter lo
catorem. ff. lo. sed sola absentia biennij: nam cum ibi agat de interesse z p
iudicio dñi per solam absentiam biennij iuriconsultus prouidit duo vt
aperiant horrea z ea que ibi sunt describerent. eodem modo in casu no
stro cum agat de pñdicio ecclesie non habet aliam emphyteotam data
absentia poterit reuendicare dictam rem emphyteoticam per rationem
illius. l. sed tene primam solutionem Fulg. z **P**au. de ca. nec obstat gl. in
c. oportet. q. loquitur in casu beneficiāli a iure determinato: vt in. d. c. qm
frequenter. §. si vero. z in. c. ex tue. de cle. non refi. z q. agitur de magno p
iudicio ecclesie. quia ecclesia nō debet esse destituta ministris: vt in. c. pe.
eo. ti. z sic vertitur periculum anime non solum beneficiati. sed aliorum:
z vbi maius periculum vertitur zc. vbi periculum. de ele. li. vi. nec obstat. c.
quod autem. quia loquitur in rebus prophanis mobilibus que pñscribun
tur z vsucipiuntur triennio: secus in rebus ecclesie. ca. de quarta. de pres
scrip. aut. quas actiones. C. de sac. sanc. ecc. cum si. nec obstat. d. l. libera pe
culij administratio. quia ibi agebatur de magno preiudicio domini quia
propter absentiam serui ne res sue pereant z iacturam patiantur iuris
consultus voluit. prouidere indemnitati sue: expedit enim ne quis re sua
male vtatur. institui. de his qui sunt sui vel alien. iuris. §. sed etiam. **P**re
terea in illo casu nemo erat qui administraret in casu nostro erat procu
rator loco emphyteote: qui faciebat incumbentia ei ergo alia ratio refor
mat pactum. l. interpositas. C. de transac. z be responsiones sufficiant
quo ad argumenta istius partis affirmatiue. **Q**uo vero ad argumen
ta partis negatiue: z primo q. ille qui fundat se super morte zc. per dis
ctam. l. nec nos. cum alijs similibus: quia illud verum vbi agitur de ma
gno preiudicio vel maximo: secus si de leuissimo seu minimo preiudicio:
quia tunc leuissime probationes sufficiunt secundum doctores in prealle
gatis locis. z do. Machanum de azoguidis. in. l. cum quedam. §. quod
dicitur. ff. de acqui. here. sequitur Bald. in. l. quoties. C. de naufra. li. xi.
vnde quia ecclesia est fauorabilis z multa specialia sunt introducta in fa
uorem ecclesie: vt no. docto. in. c. i. vt lit. non contest. z ter. in. c. sunt qui
opes. xvij. q. iij. c. fi. de testa. do. Ant. z Abb. in. c. j. de proba. Abb. in. c.
in presentia. de proba. Lud. ro. post Bar. in. l. stipulatio hoc modo con
cepta. de verb. ob. poterit vendicare rem emphyteoticam: z deinde com
perto errore potius restituere q. in dubio. stare in periculo. argu. instit.
de vsuca. in principi. preterea dicta iura habent locum nisi aliud reperia
tur de iure expressum: sed ego habeo tex. in. d. l. libera. pro opinio. Spe.
ergo zc. z ad hoc adduco dominum meum in repe. rub. C. qui admit. in
lvi. col. **T**ertio dico hoc pcedere nisi doc. z magistri aliter interpre
tarentur casum dubium: quia tunc est standum eorum interpretationi.
iste est bonus tex. in. c. j. in versic. arbitrio magistrorum. de deci. z hoc ve
rum nisi conuincatur de errore. pro hoc facit quod habetur in. l. vnica.
C. de profes. qui in vrb. constan. li. x. quia magistrorum opi. est probabi
lis z non necessaria secundum doc. in. l. j. z ibi Barto. ff. de leg. z in. c. ca
pitulum. de postu. prela. cum ergo in dubio ita interpretentur commu
niter doc. ergo zc. **N**ec. ob. secundo q. presumptio iuris est liquida pro
batio zc. q. homo presumitur vivere per cētum annos. c. quia licet istud
fieverum eliditur a dispositione iuris que vult quod in dubijs debemus
fauere pie cause. c. ex literis. de proba. c. fi. de re iudica. facit quod vult
Bal. in. l. proxime. §. si. ff. de his que in testa. delen. **E**t secundo dico
illam legem non procedere in actu preiudiciali ecclesie que est fauorabi
lis z summa est ratio zc. l. sunt persone. zc. **E**t tertio dico illud verum
nisi in certis casibus ius presumat aliud: vt in. d. l. libera. z vna presump
tio eliditur alia validiori presumptione. cap. literas. de presum. c. ac
cedens. de cri. fal. l. diuus. ff. de in integ. resti. Item in. d. l. si non dicitur
quod presumitur sed quod longissimum vite hominis tempus sunt an
ni centum. z ibi Barto. nec obstat. tertio q. priuare quem est pena zc. quia
actus agentium non operantur ultra intentionem eorum: vt legi. z no.
in. l. non omnes. ff. si cet. pe. cum ergo ecclesia non intendat priuare: sed
propter dubium mortis reassumere ad se rem emphyteoticam: ergo zc.

Repertorium singularium materialium

nec ob. q̄ ecclesia non debeat locupletari cum aliena iactura q̄ hoc casu
non locupletatur attentata z cōsiderata eius mēte: imo quoties error ap
parebit ecclesia reddet rē emphyteoticā ipsi emphyteote z sancti⁹ est res
ecclesie illibatas seruari q̄ in dubio periculi ei subiecti: nec ob. quod pro
curator soluerit noīe emphyteote z ille q̄ dimittet aliquem loco sui non
dicif delinquere s̄m p̄ Pau. de ca. in. l. cū dñi horreorū. ff. lo. faciunt ea que
leg. z no. in. c. si. de eo qui mit. in poss. cā rei ser. z q̄ voluit Bal. in rub. C.
qui admit z si quis incepit vagari z nescitur vbi possunt amici cōparere
z petere decerni bo. poss. z facit q̄ voluit Bal. per illum tex. in. l. cum sci⁹
mus. C. de agr. z censu. lib. xi. z Ang. consi. clxi. incip. statuto ciuitatis zc.
text. in. l. i. ff. de procu. quia respondet dicta procedere ad hoc vt non cas
data iure suo propter solutionem non factam a domino, sed eius procu
ratorem. z licet non dicatur delinquere hoc verum est a prin. licet data lō
ga absentia seu diutina presumitur delinquere: vel hoc procedit fauore
ecclesie ppter dubiū mortis. nec ob. q̄ voluntas non presumif mutata. l.
eum qui. ff. de prob. c. maiores. de bap. q̄ tractu temporis presumif aug
men. c. ad id quod. de spon. cum si. ¶ Pro parte negatiua facit q̄ eccle
sia debet facere id quod decet. c. magne. de vo. l. semper. ff. de rit. nup. glo
in. l. semper. ff. de reg. iur. gl. x. q. 5. c. hoc ius porrectum. cum si. Item non
debet inbiare commodis alienis. c. suam. de pe. c. ex parte. de censu. Item
debet facere id quod est in vulgi opi. ne iudicetur z rigida z aspera ne pre
sumant aliquod sinistrum per id q̄ legitur z no. in. c. quid sit fugitiuus.
z ibi Bar. de edi. edi. z per id quod no. in. c. tua. de iure in. nam aliquando
id q̄ est illicitum iudicat licitū ecclesia preterea generalis equitas q̄ est
q̄ quis non locupletet cū aliena iactura preponderat culpe z dolo par
tis aduersę: ita dicit p̄ de. de Anch. z Jo. de Imo. ibi per illum tex. in. c.
ad aures. de reb. ecc. non alie. facit etiam tex. sing. in. l. si. ff. de fun. dot. s̄m
Bal. in. l. fistulas. §. qui fundum. ff. de contrab. emp. ¶ Pro parte affir
mativa facit tex. in. l. i. §. illud. iuncta. l. sed z si certum. §. i. ff. ad fil. vbi pa
ria sunt q̄ cōstet dominum occisum z q̄ dubitetur vbi sit ipse ad hoc vt
torqueantur serui. facit tex. etiam in. l. fundi. ff. de contrab. emp. vbi pa
ria sunt aliquid non esse z non apparere. Et his omnibus cōsideratis
puta in hoc casu recurrendum esse ad coniecturas: quibus non extant
bus dico de equitate theoricam Spec. in dubio procedere: de iuris vero
rigore contrariam partem. puto de iure veriorē. ¶ Claus deo z glorio
se virgini z toti curie celesti triumphamen.

- 6 Emphyteoticum ius non potest alienari in potentiores. in. c. potuit. n. 10. de loca. fo. 88.
- 6 Emphyteota tenetur soluere integrum canonem, licet patiatur damnum in re emphyteotica nisi tota res pereat, quo casu cessabit a solutione canonis. ibi. nu. 16.
- Emphyteota non liberatur a solutione canonis propter sterilitatem licet maximum. ibi. nu. 17.
- 6 Emphyteota non potest renuntiare rei emphyteotice domino contradicente in iudicatum. nu. 1. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 224.
- 6 Emphyteosis dicitur perpetua etiam data ad annos. xxx. in. c. nulli. nu. 4. de reb. ecc. alien. fo. 74.
- 4 In emphyteosi data alicui et filijs suis veniunt naturales ex tacita mente contrahentis. in. c. in presentia. nu. 24. de prob. fol. 15.
- Emphyteosis legari potest etiam irrequisito domino. ibi. n. 27.
- Emphyteosis concessio simpliciter facta intelligitur usque ad tertiam generationem. ibi. nu. 28.
- Emphyteosis ecclesie extenditur in perpetuum ubi alienatio valeret. ibi. nu. 29. fo. 16.
- Emphyteosis transit in ecclesiam per ingressum nisi dominus reuocet. ib. n. 70. f. 19.
- 6 Emphyteota pro canone soluendo debet ire ad domum domini si uterque est eiusdem fori alio secus. in. c. significante. nu. 10. de pig. fo. 69.
- 6 Emphyteota an teneat illo tempore soluere pensionem si fundus emphyteote carius non possit coli propter guerram. in. c. potuit. de lo. fo. 91.
- C**orfe. doc. excellentissimus. Et cōs. opi. legistarii. in. l. j. C. de iur. emph. est qd non teneatur rationibus. de quibus per Abba. in. d. c. potuit. contrarium in. q. facti consultiu. do. Fran. zabarellus cardinalis Padue, et idem collegium totum paduanum principaliter motum. per. l. j. in fin. C. de iure emphy. requiritur enim vt substantia ipsius rei penitus ledatur quod non contingit quando non potest coli propter timorem hostium: nam reperiet eo tempore emptorem, et sic in cognitionem dominum debet soluere canonem maxime cum guerra sit temporalis: et hanc opin. putat veriorē Abb. in. d. c. potuit. in fin. hoc intelligens nisi fundus ex toto esset captus ab hostibus: nec esset spes de recuperatione. et hoc casu putat procedere opinionem contrariam qd fuit Jacobi de aret. quem sequitur Ey. Bar. Sal. Ang. et Sal. in. d. l. j. p. de de Anch. in. d. c. potuit. et Joā. And. in add. Spec. in ti. de loca. s. nunc aliqua. ver. xxvj. et sequitur do. Ant. in. c. potuit. nisi modico tempore guerra durasset: qd tunc non fieret remissio, sed reperio Jo. de Imo. in. d. c. potuit. dicere se vidisse de facto istā. q. et cōsuliisse sūm opi. Ja. de Are. et sequaciū. et dicit qd limitatio dñi An. non probatur lege qd pro illo modico tpe nihil potuit percipere. Nec ob. d. l. j. qd satis dicitur interim perire tota res ex quo propter vim hostium nihil potest cōsequi. Nec ob. sūm eū si dicat qd ppter sterilitatē nō sit remissio pensionis. qd ideo est illud qd interim hz patiētiā mvtēdi re emphyteotica, hz ppter sterilitatē fructus nō recipiant secus est in casu guerre:

igitur dicit fore commune op*er*a, et ita c*on*suluisse. do. meum do. Bar. in. d.
 c. potuit, adducit Albe de rosa, dicentem q*uo*d pro parte rei emphyteotice
 diminuta tenetur emphyteota ad integrum canonem et non fit sibi remis-
 sio p*er*sonis, ita eti*am* et si res emphyteotica esset deperdita p*ar*te t*em*p*or*is
 p*er* qua durat guerra, ita dicit se in arduis causis c*on*suluisse et obtinuisse
 se facit pro eo q*uo*d in simili dicitur de colono p*ar*tiario: quia censetur d*omi*n*u*s
 vna cum socio suo: q*ui*a non remittitur solutio debita d*omi*no: licet secus sit in
 colono simplici. tex. est in l. merces. §. si vis maior. ff. loca. ergo ita est: di-
 cendum in emphyteota. Secundo facit dictum Spe. in. d. §. n*u*c aliqua
 versi. crrxv. et ideo concludit d*omi*n*u*s meus q*uo*d si quantitas illius canonis est
 ita magna q*uo*d si res locaretur de anno in annum non mereretur maiores
 pensiones tunc procedat c*on*tra opinio: et ideo dicit Bald. in. d. l. i. q*uo*d si cen-
 sus est magnus debet fieri remissio p*ro*p*ter* guerram. et ibi Bar. dicit q*uo*d
 p*ro*p*ri*e non est contractus emphyteoticus q*u*ia datur tanta pensio quan-
 ta daretur p*ro* locatione: si vel modica esset pensio in contractu emphy-
 teotico vt communiter fieri videntur tunc non fit remissio mercedis ar.
 d. l. si merces. §. vis maior. et l. ex conducto. §. si r. l. si vno. ff. loca. et ita pro-
 cedat consilium Alb. domini Card. colleg*ii* paduani. et do. Abb. sicu. fa-
 cit quod voluit Bar. in. l. interdum. §. i. ff. de acqui. poss. et ibi per Med.
 et ita refidet do. meus. in. d. ca. potuit. in. crrxiij. et xv. columnis. mihi vide-
 tur q*uo*d opinio Jaco. de are. et sequacium. et etiam Jo*h*an. de Imo. sit verior.
 nam interm*ed*iu*m* q*uo*d p*ro*p*ter* guerram fundus non potest coli et cultivari sa-
 tis gravatur emphyteota ex quo in totum occupatur fundus ab hostib*us*
 et nihil potest percipere: vnde p*ro* illo tempore quo durat guerra dicitur
 res tota perire et hoc p*er* iura allegata p*er* eos. et ad hoc adduco I*de* de
 Anchar. consi. lxxv. vbi dicit q*uo*d euentes pasagium possunt consequi
 remissionem mercedis si superuenit guerra imo fortius diceret si esset ti-
 mor guerre: quia forte occuparetur fundus ab hostibus vt non posset
 ibi tutus haberi accessus: vt dicit I*de* de Ancha. in p*re*alleg. consilio et
 adducit ad illud Seneca in trage. peior est bello timor: ipse belli: ideo di-
 citur q*uo*d terror armorum operatur eundem effectum que operant ipsa
 arma. l. i. §. idem Labeo. ff. de vi et vi armat. Item subito q*uo*d appellatur a
 grauamine comminato. l. si quis p*ro*vocatione. C. de app. gl. iuncto text.
 c. ad nostram. in. c. cum cessante. eod. ti. et adduco text. in. l. nouissime. §. si
 quis compulsus. ff. quod sal. au. vnde idem operatur terror tormenti q*uo*d
 ipsum tormentum: facit bonus tex. in. c. i. in verb. timentes gravari. de di-
 latio. quem ad hoc ponderauit domi. meus Bar. ibi. q*uo*d timor grauami-
 nis idem operatur quod ipsum grauamen: facit quod voluit Domin. in
 c. j. de re indic. lib. vi. vbi dicit q*uo*d idem operatur premium quo ad penam
 incurrendam et expectatio p*re*mi*u*m. et vide Abb. in. ca. personas. de appel.
 vbi potest appellari a grauamine comminato vel p*re*parato. et facit tex.
 in. l. cum pater. C. de cessio. bono. et tex. in. l. quemadmodum. C. de inoffic.
 testa. et text. et ibi Ang. facit quod voluit Bald. in. c. j. §. si quis iniuria. de
 pa. in. fir. in v*er*bo. seu. et Ly. in. l. i. C. vnde vi. post I*de* ibi et Bar. in. l. §. ff.
 de nora. et Abb. in. ca. sacris. q*uo*d metus causa ex quibus inferitur q*uo*d idem
 operatur mortis metus sicut mors ipsa: et in hoc casu satis bene proce-
 dit opinio Abb. in. c. potuit. vbi p*ro*p*ri*e.
 Emphyteosis si est reuersa p*er* mortem vassalli debet potius concedi be-
 redi ipsius vassalli q*u*am extraneo. in. c. bone memorie. cl. h. nu. 28. de postul.
 p*re*la. fo. 115.

- 6 Emphyteota si non soluit canonem intra biennium nō cadit a iure suo si ille cui debebat fieri solutio erat debitor emphyteote. in. c. bona fides. nu. 11. de depo. fo. 81.
- 6 Emphyteotice rei reuocatio de generatione in generationem vel de tēpore in tempus fit: ne lōginitate temporis aliquis dicat rem esse propriam. in. c. j. nu. 5. de preca. fo. 78.
- 6 Emphyteota potest exponere ius suum venale sine consensu domini nō tamen potest vendere. in. c. potuit. nu. 3. de loca. fol. 88.
Emphyteota potest ius quod habet in re alteri donare vel legare. ibid. numero. 8.
Emphyteota priuati non potest ius quod habet in re alienare ecclesiā tanq̃ in potentiozem sed si alienauerit ecclesia non consequentur tantū pretium illius iuris. ibid. nu. 10.
Emphyteota vendens irrequisito domino vel cessans a solutione canonis an possit propria auctoritate expelli a domino. ibid. nu. 13.
Emphyteota non soluens canonem vel alienans irrequisito domino perdit omnes meliorationes quas fecit. ibi.
Dominus rei in emphyteo sum date si recipit pretium ab emphyteota qui cessauit soluere debito tempore an censeatur ipsum in re integrare. ibid. nu. 14.
- 2 **Episcopus** a propria sede expulsus si fuit ad aliam electus non potest ad illam propria auctoritate trāsire.
Ant. de Bu. in. c. j. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.
Episcopus electus licet non possit consecrare potest tamen alteri episcopo hoc demandare. ibid. nu. 6.
- 2 Episcoporum cessio translatio ⁊ depositio sunt de reseruatis sedi apostolice. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transla. cpi. fo. 2.
- 6 Episcopi auctoritas ubi interuenit non presumatur collusio. in. c. cum clerici. nu. 2. de cen. fo. 200.
- 5 Ep̃s cū capitulo dñt explicare negotia ecclesie nec vnus sine alio in c. cū

Super Lectu. Panormitani.

non liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 30.

6 Episcopus promotus non perdit ipso facto beneficia priora sed post consecrationem vel post lapsum tempus prescrip. ad consecrandum. in c. de multa. nu. 12. de preben. fo. 37.

5 Epi an possint aliquē fame restituere. in. c. cū te. nu. 14. de re iu. fo. 79.
Epi dispensant avotis iuramentis et fidelitatibus huiusmodi. ibi.

6 Episcopus potest compellere canonicos ad subdiaconatum. in. c. extirpāde. § qui vero. nu. 39.
Episcopus potest ex beneficio pingui cōstituere duo ex causa. ibi. nu. 7.

6 Episcopus potest conferre beneficium filio suo legitimo vel nepoti alio habili et digno. in. c. qz clerici. nu. 6. de iure pa. fo. 191.

2 Episcopus qui petijt et obtinuit licentiam de cedendo an possit re inter gra ab ea recedere. Ant. in. c. quidam. nu. 2. de renun. fo. 31.

5 Epi plures pōt pēse vni epātui vel ecclie. in. c. fi. nu. 12. de re iudi. fo. 84.
Episcopi in concilio sunt tanqz vniuersitas et non vt singuli resultate effectus. de quo hic. ibi. nu. 13.

2 Eps non potest deponi per alium qz per papam sed cognoscere an sit deponendus potest spectare ad archiepiscopum vel legatum. in. c. j. nu. 3. de offi. leg. fo. 106. Et vide in. c. seq. nu. 3 in fi. eo. ti. fo. eo.

6 Episcopi non debent consecrare ecclesiam extra suam dioecesim sine licentia proprii episcopi si consecrauerint consecratio tenet sed ipsi veniūt puniendi. in. c. tua. nu. 3. de conse. ecclie. vel al. fo. 206.

2 Eps vel alius platus absolvens subditos ab obedientia nō per hoc censet renuntiare prelature et quare. Ant. in. c. lecte. nu. 4. § 6. de renun. f. 32.

2 Episcopus an et quando possit extra suam dioecesim celebrare. Ant. in. c. fi. nu. 1. de auto. et vsu pal. fo. 21.

1 Episcopus priuatur propter omnimodum defectum scientie et quid de alijs prelatis. Ant. in. c. fi. nu. 1. § 4. de eta. et quali. fo. 48.

6 Episcopus si priuatur remanet habitus officij et character. ibi. nu. 3.

6 Episcopus loci potest introumittere ne excommunicati vel vsuarij sepe hātur etiam in loco a sua iurisdictione exempto dummodo locus ille sit in sua diocesi. in. c. sacris. nu. 7. de sepul. fo. 139.

6 Episcopus nō debet regulares absolueret: qz hoc pertinet ad eorum superiores. in. c. quoniam. nu. 5. de vi. et hone. cle. fo. 5.

7 Episcopus an possit dispensare cū clerico in sacris qz matrimoniū contrahit an in clerico percutiēte aliū clericū. in. c. i. n. 7. qui cle. vel vo. fo. 20.

2 Episcopus si non habet temporalem iurisdictionem non potest habere officiales armatos. in. c. significasti. nu. 10. de offi. deleg. fo. 75.

6 Episcopus omni die aut audire aut dicere missam debet. in. c. j. num. 8. de vi. et hone. cle. fo. 3.

7 Eps spectat matrimoniales causas decidere et ideo nullus alius prelatus de eis se introumittere habet. in. c. j. nu. 12. de consan. et affi. fo. 31.

6 Episcopus cui ex negligentia patroni non presentantis est delata potestas conferendi habet sex menses ad conferendum. in. c. transmissa. nu. 7. de iure patro. fo. 199.

6 Eps nō potest de relictis monasterijs. in. c. j. nu. 1. § 4. de sta. mona. fo. 179.

3 Eps pōt concedere possessionem ecclesie pro oratorijs et hospitalibus construendis. in. c. olim. el. j. nu. 2. de re iudi. fo. 179.

1 Episcopus qui renuntiavit episcopatu an debeat eligi vel postulari. in. c. fi. nu. 7. de postu. prela. fo. 116.

Episcopus non potest dispensare super defectu etatis. ibi. nu. 10. fo. 117.

Eps potest dispensare super omnibus casibus a iure expressis: licet non sint expressi in persona episcoporum sed generaliter. ibi.

Episcopatus translatus an vacent a tēpore translationis facte per papam an a tempore acceptationis facte per episcopum in translatum. ibi. nu. 13.

1 Eps pōt fieri solo verbo pape citra aliquas literas non tñ pōt ille se gerere pro episcopo nisi ostēdat per literas. in. c. in nostra. nu. 11. de rescrip. fo. 81.

7 Episcopus non ligatur constitutione quam fecit. in. c. vniuersitatis. nu. 13. de senten. excom. fo. 186.

1 Episcopus an possit libere vicarium remouere. in. c. edoceri. nu. 10. de rescrip. fo. 65.

1 Episcopus sine capitulo nec econuerso non habet potestatem in iurisdictionibus nisi prescripserit. in. c. cum inter. nu. 1. de consue. fo. 96.

Episcopatus vtrum possit contra exemptos ferre sententiam. ibi. nu. 3.

6 Episcopus non potest statuere in preiudicium ecclesiarum inferiorum aliqua causa non vigente. in. c. vestra. nu. 2. de locato. fo. 86.

Eps potest statuere in diocesi sua nisi tangat iura aliorum in quorum preiudiciū statuere non potest nisi eis cōsentiētibus tacite vel expresse. ibi. nu. 6.

1 Eps nō pōt eligi si est psona illiterata. in. c. cōgregato. nu. 2. de ele. f. 175.

6 Episcopus qz hz de iure speciali pōt sine cōsilio vel cōsensu capituli explicare vel exercere. in. c. cū apostolica. nu. 14. de bis que fi. a prela. fo. 69.

6 Eps non pōt cōcedere sine cōsensu capituli ecclesiā vacāte alteri ecclesie etiam habenti ius patronatus in ea. in. c. tua nuper. nu. 1. eo. ti. fo. eod.

6 Episcopus potest agere et cōueniri respectu ecclesie inferioris: hz habeat rectorem. in. c. cum dilectus. nu. 10. de succes. ab intesta. fo. 131.

6 Episcopus an possit emere rem ecclesie ipso autore. in. c. vnico. nu. 20. circa fi. vt ecclie. bene. fi. di. con. fo. 73.

2 Eps dimittēs primā ecclesiā sine licentia et transiēs ad aliā sine licentia vtraqz ecclesia priuatur. in. c. quanto. nu. 12. et nu. 2. de transla. epi. fo. 6.

Eps transiens ad secundā ecclesiā an sit priuatus ipso iure. ibi. nu. 13.

1 Eps nō dicit ille qui hz sit electus et confirmatus nō tñ cōsecratus et appellacione epi nō venit electus et confirmatus. in. c. eā te. nu. 2. de rescri. fo. 48.

1 Episcopus vel capitulum an et qñ possit minuire vel de nouo inducere dignitates in ecclesia. in. c. cū accessissent. nu. 4. de consti. fo. 25.

Episcopus non potest dispensare contra constitutionem beneficij sine licentia patroni nisi cum causa. ibi. nu. 5.

Item non potest vnire beneficium sine consensu patroni. ibi.

Eps dicit in mora petendi consecrationem si nō petit post tres mēses a die cōfirmatiōis. in. c. cū in cūctis. § cū vero. n. 1. et 5. de elec. fo. 125. et seq.

Episcopus electus et confirmatus pōt exercere ea que sunt iurisdictionis: sed non ea que sunt ordinis episcopalis ante consecrationē. ibi. nu. 2. et 6.

1 Episcopus adhuc consecratus habet ea que sunt iurisdictionis nō aut ea que sunt ordinis episcopalis. in. c. transmissam. nu. 1. de elec. fo. 132.

Episcopus vtrum possit exercere suam plenariam iurisdictionē si non acceperit possessionem episcopatus. ibi. nu. 3.

Episcopus ante consecrationem non potest clericum deponere sed bene potest ipsum priuare beneficijs. ibi. nu. 4.

Episcopus et capitulum si volunt aliquid facere contra priuilegia ecclesie potest vnus solus cōtradecere. in. c. veniens. nu. 21. de prescrip. fo. 43.

Episcopus nō potest dispensare citra defectum etatis. in. c. cum in cunctis. § inferiora. nu. 7. de elec. fo. 127.

Episcopus conferendo beneficium scienter habili non pro hoc videtur ipsum habilitate secus in principe. ibi. nu. 8.

Eps oportet qd sit subdiaconus tēpore quo eligitur in episcopum. ibi. nu. 11.

Episcopus cū capitulo habet maiorem auctoritatem in sua diocesi respectu alienationum rei ecclesiastice qz habeat legatus solus etiam cum episcopo sine capitulo. in. c. fi. nu. 8. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.

Episcopus debet priuari de episcopatu suo ex eo quod populus de hoc scandalizatur sed debet ei papa prouidere de bono cambio. ibi. nu. 13.

6 Episcopi iurant non alienare vllō modo res ecclesie romano pontifice inconsulto quod iuramentum extenditur etiam ad licitam alienationem et non potest cum consensu legati de latere contra tale iuramentum venire. in. c. tua nos. nu. 1. et 10. de ecclie. edi. fo. 221.

Episcopus fundans aliquam ecclesiam de nouo tenetur illam dotare dummodo ex hoc ecclesia sua nimum non grauetur. ibi. nu. 14.

7 Episcopus debet tractare sacerdotes non vt vasallos sed vt fratres. in. c. i. nu. 1. de exco. prela. fo. 144.

Eps an possit excoicare et alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli et an possit predicta prescribere contra capitulum. ibi. nu. 2.

Episcopus per ademptionem episcopalis dignitatis perdit oia beneficia que ante habebat. in. c. ecclesia vestra. el. j. nu. 3. de elec. fo. 81.

6 Epi cōpellunt venire ad cōcilia puincialia capla vero ecclesiā catbedralium inuitant nō aut cōpellunt. in. c. fi. n. 2. de bis qz fi. a prela. fo. 70.

6 Eps pōt aliquos ex suis canonicis compellere ad sibi deferendū vel associandum. in. c. ad audientiam. nu. 3. de cle. non resi. fo. 12.

Eps cum maiori parte canonicorum vel solus an possit statuere vt canonici faciant residentiā in ecclesia tollendo cōsuetudinē cōtrariā. ibi. n. 4.

7 Episcopus aliquibus casibus dispensat qz incestuosus possit matrimonium contrahere. in. c. i. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.

2 Episcopus in diocesi sua est maior quocunque principe seculari illius dioecesis. in. c. omnes. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.

Et vide in. c. solite. nu. 7. eo. ti.

7 Episcopus potest mittere suos clericos in exilium ne veniant in eius dioecesim: nam pena exiliij est approbata a iure canonico. in. c. ad audientiam. nu. 3. de cri. fal. fo. 132.

7 Episcopus si ordinauerit aliquem qui non habet vnde posset viuere tenetur ad prouidendum sibi. in. c. per tuas. el. iij. nu. 5. de simo. fo. 89.

Eps pōt facere oia que sibi papa specialiter nō referuauit. ibi. nu. 6.

2 Eps delinquens extra suam dioecesim potest per inferiorem puniri. in. c. cum inferior. nu. 1. de maio. et obe. fo. 129.

7 Eps habet iurisdictionem in laicos ad ipsos cogendū obseruare laudabilem consuetudinem ecclesie et ad cognoscendum an talis consuetudo sit laudabilis vel non. in. c. ad apostolicā. nu. 3. de simo. fo. 90.

7 Episcopus dispensare an possit super facultate petendi debitum. in. c. transmissa. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 29.

Episcopus an possit excommunicare religiosos regulares. in. c. nimis praua. nu. 4. de exco. prela. fo. 149.

6 Episcopus potest esse iudex in causa ecclesie sue vbi non venit commodum sibi applicandum. in. c. venerabili. nu. 4. de censi. fo. 205.

In expensis que reficiuntur episcopo visitanti cōputantur ea que ipse potuisset expendere domi et idem in similibus. ibi. nu. 2.

7 Eps loci ex suo mero officio potest propter adulterium excommunicare adulterum et adulteram. in. c. intelleximus. nu. 1. de adul. et stu. fo. 117.

6 Episcopus an possit ex redditibus ecclesie patronate cōstituere prebendas sine consensu patroni. in. c. suggestum. nu. 5. de iure pa. fo. 195.

6 Episcopus instituendo secundo presentatum a patrono an sit puniendus. in. c. cum autem. nu. 10. de iure pa. fo. 196.

2 Episcopus quare dispensat in criminibus et nō super defectu. Ant. in. c. nimis. nu. 4. de si. pres. by. fo. 57.

Repertorium singularium materiarum

- Episcopus** qui renuntiavit episcopatu retinet ea que sunt ordinis. Ant. in. c. i. nu. 1. 2. 3. 6. de ordi. ab epi. fo. 41.
- Episcopus** in dubio renuntians episcopatu an censeatur renuntiasse loco tantum an ordini et loco. ibi. nu. 8.
- 2 **Episcopus** non potest aliquid statuere contra conones. in. c. qd super bis. nu. 1. de maio. 7 obe. fo. 127.
- 7 **Episcopus** an possit dispensare in voto continentie. in. c. veniens. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 2 **Episcopus** cum visitat debet predicare populis et ad eum principaliter pertinet officium predicandi. in. c. inter cetera. nu. 1. de offic. ordi. fo. 120.
- Epi** visitantes per alios an possint aliquid erigere a visitatis. ibi. nu. 2.
- Episcopus** mittens legatum ad aliqua loca dicit ipse illi providere de expensis nisi expensa sit gravis et mittat pro communi negotio. ibi. nu. 3.
- Episcopus** non potest erigere alia iura epalia nisi illa que sunt in iure expressa nisi necessitas aliud suadeat. in. c. conquerente. nu. 1. eo. ti. fo. 118.
- Episcopus** que iura episcopalia habeat in sua diocesi. ibi. nu. 2.
- 6 **Episcopi** duo in solidum possunt esse in eadem diocesi ex aliqua maxima causa alias secus. in. c. i. nu. 2. 3. de parochijs. fo. 141.
- 2 **Episcopus** qui propria auctoritate de sua ecclesia se transfert ad aliam carebit utraque. Ant. de but. in. c. quanto. nu. 1. 7. de transla. fo. 18.
- Episcopus** qui propria auctoritate se transfert ad aliam ecclesiam non est priuatus prima ipso iure. ibi. nu. 6. fo. 19.
- 2 **Episcopus** an et quando possit dispensare super minori etate ad beneficia. Ant. in. c. preterea. nu. 4. 6. de eta. et quali. fo. 43.
- 7 **Episcopus** vel alius prelati cui interdicitur ingressus ecclesie non per hoc perdit iurisdictionem. in. c. sacro. nu. 10. de sen. excom. fo. 195.
- 7 **Episcopus** si dicatur vel petatur maritus alicuius fauebitur in dubio matrimonio spirituali. in. c. cum causa. nu. 6. de raptu. fo. 120.
- 2 **Episcopus** potest qd fieri habet filios. Ant. in. c. ad bec. nu. 2. de fil. p. b. f. 55.
- 2 **Episcopus** potest alteri committere ea que sunt consecrationis seu ordinis et potest compellere subditum ad acceptandum sed alium non et potest predicta committere pro libito voluntatis. in. c. qd sedes. nu. 1. 2. 3. de offic. ordi. fo. 116.
- 7 **Episcopus** an possit dispensare cum incestuoso ut contrahat. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 6 **Episcopus** concurrat cum quolibet alio prelato in correctione subditorum et est locus preuentioni. in. c. si. nu. 1. de capel. mona. fo. 195.
- 4 **Episcopus** ex officio potest procedere contra hereticos et multa ponuntur ad intelligentiam capituli. in. c. literas. nu. 6. de presum. fo. 122.
- 6 **Episcopus** non potest recipere clericos alienos quo ad ordines his dandos sed qui ad beneficia sic et postquam eis dedit beneficia poterit eos ordinare quia incipiunt esse sui subditi. in. c. cum iam dudum. nu. 7. de preben. fo. 30.
- 2 **Episcopus** solus debet deferre annullum inferiores prelati non nisi ex priuilegio. in. c. si. nu. 5. de transla. epi. fo. 6.
- 7 **Episcopus** non potest dispensare nisi a casibus a iure expressis. in. c. de simoniis. nu. 7. de simo. fo. 82.
- 2 **Episcopus** potest ordinare clericos suos si clerici consentiant et si consentiat diocesanus loci. in. c. ex tuarum. nu. 11. de auto. et vsu pal. fo. 9.
- 1 **Episcopus** conferens beneficium indigno priuatur potestate conferendi per prima vice si scienter fecerit. in. c. cunctis. §. clerici sane. nu. 4. de elec. fo. 127.
- 6 **Episcopus** instituens aliquem sine presentatione patroni institutio est nulla. c. ex insinuatione. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 7 **Episcopus** transferens se de vno episcopatu ad alium sine licentia pape debet utroque carere. in. c. illud. nu. 11. de cle. excom. fo. 141.
- 2 **Episcopus** promouens aliquem ad ordines qui non habebat beneficium compellitur ipsi de beneficio providere. Ant. in. c. vel non est. nu. 4. fo. 38.
- Episcopus** an possit super omnibus dispensare que non reperiuntur expresse prohibita. Ant. in. c. dilectus. nu. 5. 7. 6. eo. ti. fo. eo.
- Episcopus** super quibus possit dispensare. ibi. nu. 6.
- 6 **Episcopus** qui reputatur et non est non potest conferre ordines et si contulerit non valent. in. c. ad apostolicam. nu. 1. de presby. non bap. fo. 222.
- 3 **Episcopus** loci delicti potest sententiarum contra clericum delinquentem et inia mandabitur executioni ab episcopo loci. in. c. postulasti. nu. 1. 7. de fo. cope. fo. 80.
- 5 **Episcopi** quot requirantur siue agatur civiliter siue criminaliter in depositione episcoporum sacerdotum diaconorum et aliorum religiosorum. in. c. non potest. nu. 4. 7. 11. de re iudi. fo. 50.
- In depositione episcopi dum agitur criminaliter requiruntur ad minus duodecim episcopi ultra metropolitani qui habent tantum recognoscere diffinitio vero spectat ad papam. ibi. nu. 5.
- Episcopus** per solum papam remouetur ab episcopatu et non per alium. ibi. nu. 7.
- Episcopus** potest excommunicari sine alia pena minor puniri per metropolitani. ibi. nu. 8.
- In depositione episcopi electi et confirmati nondum consecrati requiruntur sex episcopi. ibi. nu. 9.
- Episcopi** vel alij qui requiruntur in depositione episcoporum et aliorum a quibus eligendi sunt. ibi. nu. 3.
- 5 **Deputati** ad depositionem episcoporum vel aliarum sufficit quod pro parte maiori consentiant. in. d. c. non potest. nu. 14. 7. 15. de senten. et re iudi. fo. 51.
- Episcopi** vel alij electi ad deponendum aliquem an sint omnes iudices. ibi. nu. 1. 7. 8. 7. 20.
- Episcopi** qui deputantur ad aliquem deponendum debent ire ad locum iudicij suis sumptibus. ibi. nu. 19.
- 5 **Episcopus** de iure cōi est superior in omnibus spiritualibus exercendis infra diocesim. in. c. cum olim. nu. 1. de prescri. fo. 41.
- Episcopus** solus dicitur diocesanus in tota diocesi. ibi. nu. 2.
- 7 **Episcopus** non potest vendere suam iurisdictionem episcopalem. in. c. i. nu. 1. ne pre. vi. su. fo. 92.
- Et vide in. c. seq. eo. ti.
- 6 **Episcopus** si non instituit presentatum intra sex menses non per hoc priuatur potestate instituendi. in. c. pastoralis. nu. 6. de iure patro. fo. 198.
- 7 **Episcopus** etiam hereticus non potest deponi ab alio quam a papa. in. c. excommunicatus. nu. 13. de here. fo. 103.
- 6 **Episcopus** non debet promouere aliquem qui non habet unde viuatur et sic ordinare aliquem sine titulo. in. c. §. nu. 1. de preben. fo. 24.
- 6 **Episcopus** qui tolerauit subditum in beneficio suo non potest ipsum compellere ad ostendendum titulum beneficii sui potest tamen episcopus assumere onus probationis contra titulum. in. c. dilecto. nu. 8. 7. 13. de preben. fo. 35.
- 6 **Episcopus** consequitur canonicam portionem de relictis factis ecclesijs particularibus sibi subiectis. in. c. apostolice. nu. 2. de dona. fo. 110.
- Episcopus** potest in sua terra diocesi construere monasterium et illud dotare vel aliam quam aliam ecclesiam licet exemptam a sua iurisdictione magnificare de quadam parte sui redditus. ibi. nu. 3. 7. 7. vbi hoc declaratur. 7. nu. 8.
- Episcopus** in vita an possit aliquid donare de rebus ecclesie et an de illis testari possit. ibi. nu. 9.
- 2 **Episcopus** tenetur sibi vicarium constituere. in. c. qm. nu. 3. de offic. ordi. fo. 120.
- Episcopi** duo an possint esse in eadem diocesi et oino pares ex dispensatione pape. ibi. nu. 4.
- 2 **Episcopus** concurrat in iurisdictione cum omnibus prelati inferioribus sue dioecesis et est locus preuentioni et forte hoc non preedit in prelati regularibus ut inferitur ex sequentibus. in. c. cum ab ecclesiariis. nu. 9. de offic. ordi. fo. 112.
- 7 **Episcopus** potest quis fieri ante collationem ordinis presbyteralis. in. c. unico. nu. 5. de cle. per sal. promo. fo. 143.
- 1 **Episcopus** in die consecrationis non potest ordines conferre sed papa sic. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 4. de elec. fo. 149.
- 1 **Episcopus** potest creare nouum delictum et imponere maiorem penam quam imponat ius commune. in. c. cum dilectus. nu. 10. de consue. fo. 100.
- Episcopus** non potest ius vnius ecclesie alteri tribuere. ibi. nu. 14.
- 5 **Episcopus** potest ad se reuocare causas vertentes coram eius vicario. in. c. ut nostrum. nu. 2. de appel. fo. 124.
- 1 **Episcopus** an transfertur ad alium episcopatum nisi primum episcopatum renuntiet. in. c. scriptum. nu. 8. de elec. fo. 160.
- Episcopatus** non habet maiorem dignitatem supra se sed habet maius officium. in. c. licet de vitanda. nu. 6. de cle. fo. 123.
- 7 **Episcopus** qui simoniace emit episcopatum non potest valide clericos ordinare et ab eo ordinati non habent executionem. in. c. per tuas. el. §. nu. 8. de simo. fo. 88.
- 6 **Episcopus** non potest suum episcopatum renuere et alium acceptare sine licentia pape alias priuabitur utroque non ipso facto sed per sententiam etiam si fuerit electus vel postulatus ab ecclesia vacante et idem in alijs clericis. in. c. i. nu. 1. 7. 2. de cle. non resi. fo. 17.
- Episcopus** non potest priuari suo episcopatu nisi a solo papa. ibi. nu. 6.
- 1 **Episcopus** nondum consecratus potest concedere indulgentias. in. c. suffraganeis. nu. 3. de elec. fo. 130.
- 3 **Episcopus** iurat de calumnia si per ipsum litigat prepositis sed non tactis evangelijs sed si per alium iurat per illi. in. c. si. nu. 13. de iur. calu. fo. 130.
- Episcopus** potest in causa pecuniaria per se litigare et idem alie persone illustres licet de honestate non. ibi. nu. 4.
- Episcopi** et alij religiosi an teneantur iurare tactis scripturis an supra pectus eorum. nu. 6.
- 6 **Episcopus** vel alius prelatus non potest ad libitum disponere de rebus ad eius ecclesiam pertinentibus. in. c. cum venerabilis. nu. 6. de exce. f. 9.
- Episcopus** vel aliter prelatus potest prescribere ut habeat aliquas ecclesias sibi temporaliter subiectas. ibi.
- Episcopus** potest dici dominus reddituum ecclesie quo ad administrationem non quo ad hoc ut possit fructus in suos vsus conuertere. ibi. nu. 43. fo. 11.
- 6 **Episcopus** potest facere censuales ecclesias ex iusta causa alias secus. in. c. cum clerici. nu. 2. de censu. fo. 201.
- 2 **Episcopus** qui propter crimine renuntiavit episcopatu non potest ad illum amplius assumi. Ant. in. c. post translationem. nu. 1. de renun. fo. 29.
- Episcopus** siue papa an dispenset contra conciliū aut decretū. ibi. nu. 7. fo. 30.
- Episcopus** qui transiit ad monachatum quibus casibus possit ad episcopatum reassumi. ibi. nu. 9. 12. 7. 15.
- 7 **Episcopus** non potest sine licentia pape se de vno episcopatu ad alium transferre nec sufficit quod petat licentiam nisi obtineat. i. c. illud. nu. 2. 7. 11. de cle. exc. fo. 140.
- Episcopus** non potest deferre episcopatum et transire ad vitam solitariam vel heremiticam. Ant. in. c. nisi. in. prin. nu. 1. de renun. fo. 27.
- Episcopus** vel alius prelatus aut clericus quibus casibus habent legitimam causam cedendi episcopatu aut alteri prelature. ibi. nu. 3.
- Episcopus** an possit absque licentia superioris cedere episcopatu quantum illi non retinet cum bona conscientia. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Episcopus** infirmus an debeat cedere episcopatu an antea debeat sibi dari coadiutor. in. d. c. nisi. §. alia vero. nu. 9. eo. ti. fo. 28.
- Episcopus** an teneat cedere episcopatu propter defectum scientie. in. d. c. nisi. §. pro

Super Lectu. Panormitani.

pro defectu. nu. 10. eo. ti. fo. eo.
 Eps si patiatur persecutione aut in bonis aut in persona an debeat fugere vel resistere et quomodo. in. d. c. nisi. §. ppter. nu. 11. fo. eo.
 Episcopus non potest transire ad monachatum sine licentia superioris sed alij prelati. in. d. c. nisi. §. verum. nu. 21. fo. 30.
 6 Episcopus si struxerit ecclesiam in diocesi aliena acquirit tantum ius presentandi. in. c. preterea. nu. 1. de iure patro. fo. 190.
 6 Episcopus an possit deferere episcopatum et transire ad aliquam religionem: qz vita actiua fructuosior contemplatiua sed ista est tutior. in. c. licet. n. 6. r. 13. de reg. fo. 162.
 7 Episcopus an possit dispensare cum homicida voluntaria in minoribus ordinibus. in. c. henricus. nu. 7. de cle. pug. in duel. fo. 115.
 7 Eps non potest remittere iniuriā cōpetētē eccle. qz clericus fuit percussus nā videt alienare bona eccle. in. c. cōtingit. nu. 11. de sen. excō. fo. 121.
 Eps solus potest repudiare hereditatem vel legatum ecclesie. ibi.
 6 Eps siue presbyter parochialis non exercetēs spūalia per se vel p alios nō pnt petere decimas et alia tpalia. in. c. si. nu. 3. de parochijs. fo. 142.
 6 Episcopus preest omnibus locis pñs que ipse debet ordinare ad vsum destinatum non autem vt disponat de redditibus ad libitum. in. c. de renodochijs. nu. 1. 2. 3. de rel. domi. fo. 184.
 6 Episcopus non potest corrigere clericos sine consensu capituli de iure: licet secus sit de consuetudine. in. c. Joannes. nu. 4. de regu. fol. 157.
 6 Episcopus potest se transferre cum licentia pape tantum ad alium episcopatum. in. c. ex tue deuotionis. n. 8. de cle. non resi. fo. 20.
 6 Eps acceptans aliā dignitatē nō priuatur epatu ipso facto et collatio se cunde dignitatis tenet. c. cū nostris. nu. 4. r. 7. de concess. preben. fo. 58.
 Eps non potest deferri nec renuntiari sine expressa licentia pape. ibi.
 Episcopus quo casu potest habere aliam dignitatem vna cum epatu ex dispensatione pape vel alterius. ibi. nu. 7.
 Episcopus potest ex officio suo exigere quo iure teneat duo beneficia in compassibilia et habeat in aliquo beneficio titulum. ibi. nu. 24.
 6 Episcopus non potest deponi nisi a solo papa: suspendi vero potest a concilio prouinciali. in. c. praeu. nimis. nu. 4. de preben. fo. 38.
 6 Episcopus si non potest exercere episcopale officiū propter morbum incurabilem datur sibi coadiutor. in. c. pe. nu. 1. r. 2. de cle. egro. fo. 50.
 Episcopus electus confirmatus et nōdum consecratus an possit ex toto remoueri per morbum superuenientem. ibi. nu. 4.
 6 Episcopus nō potest nec ordinare nec iudicare parochianū alterius sine ipsius licentia. in. c. nullus eps. n. 1. 2. r. 3. de parochijs. fo. 142.
 Eps originis vel beneficij pōt promouere quem ad sacros ordines sine licentia propriij episcopi. eps vero domicilij tm non potest. ibi. nu. 4.
 6 Episcopus an possit esse canonicus in illa ecclesia in qua ipse est eps. in. c. postulasti. nu. 12. de concess. preben. fo. 63.
 Episcopus quando habet aliquid expedire cum consensu vel consilio capituli debet habere maiorem partē capituli alias nihil agit. ibi. nu. 14.
 6 Episcopus non potest votum in totum tollere sed potest ipsum commutare. in. c. proposuit. nu. 12. de concess. preben. fo. 56.
 6 Episcopi an sint magis honorandi et digniores q̃ cardinales. in. c. cum apostolus. nu. 1. de cens. fo. 200.
 6 Episcopus an debeat examinare clericum sibi per literas commendatitias presentatum. in. c. in lateranensi. nu. 6. de preben. fo. 47.
 6 Eps nō potest dispensare q̃ quis habeat duas prebendas vel duos canonicatus in eadem ecclesia. in. c. literas. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
 Eps an possit dispensare sup plurib⁹ curatis vel plurib⁹ simplicib⁹ vt vno simplici et alio curato siue in vna siue in diuersis ecclesijs. ibi. nu. 6.
 6 Eps non potest delegare ea que sunt ordinis illi qui nō est eps et nō habet similem ordinē. in. c. a qua. nu. 2. r. 8. de consec. eccle. vel alta. fo. 207.
 Eps pōt cōmittere potestatem excoicandi alijs: licet nō sint epi. ibi. nu. 3.
 Episcopus potest delegare quicquid habet quod sit meri imperij. ibi.
 Episcopus est ordo et non dignitas. ibi. nu. 6.
 6 Episcopus ordinando aliquem clericum ad preces alterius episcopi nō debet vel tenetur illum examinare qz presumit examinatum a presentate. in. c. cum secundum. nu. 7. r. nu. 13. de preben. fo. 28.
 Episcopus tenetur prouidere indigentibus et maxime clericis. ibi. nu. 10.
 6 Eps dispōsat in plurib⁹ simplicib⁹ vel in vno simplici et alio curato nisi ppter vtilitatē et necessitatē ecclesie quo casu pōt in duobus curatis dispensare nisi sint in eadē ecclesia. in. c. de multa. nu. 19. de preben. fo. 38.
 2 Episcopus solus potest dare ordinem sed non potest deponere. in. c. inter temporalia. nu. 1. de transla. epi. fo. 3.
 Epi non possunt a metropolitanis deponi sine licentia pape. ibi. nu. 2.
 6 Eps non potest parochiales ecclesias vel earum obuentiones etiam cum consensu patroni conferre alicui monasterio sine consensu pape vel capituli sui. in. c. pastoralis. nu. 1. de his que sunt a prela. fo. 69.
 Episcopus potest cum consensu capituli imponere pensionem ecclesie abundantī ad sustentationem ecclesie indigentis. ibi. nu. 3.
 Episcopus an possit dare alicui ecclesie quinquagesimam vel centesimam sine consensu sui capituli. nu. 4. r. 6.
 Episcopus quando vult de nouo constituere aliquam ecclesiam vel reformare in nouam regulam debet habere consensum capituli. ibi.
 Episcopus ecclesiam cōstructā cū consensu capituli potest illam dotare

sine eius consensu. ibi.
 7 Episcopus licet possit de iure in aliquibus casibus dispensare non tñ indistincte potest. in. c. per venerabilem. nu. 6. qui fil. sint legit. fo. 43.
 Episcopi sunt loco apostolorum. ibi. nu. 20.
 Episcopatum diuisio est de iure positio. ibi.
 Epalia iura an possint prescribi per prelatū inferiorē. ibi. nu. 37. fo. 44.
 6 Eps pōt aliquo casu dispensare circa pluralitatē bñficiozū curatorum. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 38. r. 40. de preben. fo. 45.
 Episcopus potest dispensare super duobus simplicibus beneficijs difformibus vel super vno curato et alio simplici in eadem ecclesia et quid in diuersis. ibi. nu. 41. r. nu. 42. fo. 46.
 Episcopus potest dispensare super duobus curatis si hoc faciat principaliter ob bonum publicum. ibi. nu. 26. r. 29. 38. 40. r. seq.
 3 Episcopus pōt dispensare super crimine adulterij et minoribus adulterio commissis a clerico. in. c. at si clerici. §. adulterij. nu. 1. de iud. fol. 16.
 Et in quibus alijs possit dispensare. ibi. nu. 4.
 Et an inferioribus ab episcopo liceat. ibi. nu. 13.
 Episcopus non potest dispensare contra suam constitutionem iurata vel que transiit in contractum. ibi. nu. 10.
 Episcopus non potest seipsum absolvere a iuramento et autorizare non potest quis sibi ipsi. ibi.
 Episcopus an dispense cum clerico adultero aut depositionem vel post. ibi. nu. 14.
 Eps non potest quem restituere fame nisi indirecte. ibi. nu. 15.
 Episcopus an possit dispensare sine consensu capituli. ibi. nu. 16.
 Eps nō potest facere sine caplo illa q̃ eo mortuo trāseunt in capitulū. ibi.
 Eps non tenetur sequi sed requirere concilium capituli. ibi.
 Episcopus an possit dispensare inuito aduersario illius cum quo vult dispensari. ibi. nu. 28.
 Episcopus vtrum teneatur dispensare. ibi. nu. 20.
 6 Episcopus potest cum consensu capituli sui concedere inra pertinentia ad dignitatem suam et ista concessio non potest per successorem retractari. in. c. cum venissent. nu. 4. de insti. fo. 53.
 6 Eps qui de consensu capituli concessit ecclesiam alicui loco pio ex qua ipse eps percipiebat certos fructus censetur illos donasse sed quid si ipse nil percipiebat. in. c. pastoralis. n. 1. r. nu. 8. de dona. fo. 105.
 Episcopus si concessit alicui monasterio ecclesiam de consensu patroni censetur patronus donasse ius patronatus. ibi.
 Episcopus de iure communi nullam portionem percipit de ecclesijs in inferioribus sed de iure singulari percipit. ibi. nu. 4.
 Eps nō potest transferre ius qd̃ habet in aliqua ecclesia inferiori in locum piū sine consensu capituli: qz sapit quandā speciē alienationis. ibi. nu. 5.
 2 Episcopus an possit dispensare super minori etate vt promoueat ad beneficium simplex vel ad aliquid puta dignitatem. An. in. c. h. n. 3. 5. 9. 10. r. 11. de eta. et quali. fo. 42.
 7 Episcopus non potest vnam ecclesiā alteri subiectam a seruitio illius liberare. in. c. ad hec. n. 1. r. 3. de exce. prela. fo. 144.
 6 Epi qui aliqd̃ erigunt cōtra formā cōstitutionis dū sunt in visitatione debent restituere illud duplicatum. in. c. procuratōes. nu. 1. de cens. fo. 205.
 Episcopus dum visitat non debet cessante causa vltra vnam diem morari in ecclesia. ibi. nu. 3.
 Episcopus visitans dioecesim quas expensas pōt erigere. ibi. nu. 4.
 Episcopus pōt erigere expensas quas facit ratione visitationis: licet ipse habeat redditus sui episcopatus. ibi. nu. 5.
 6 Eps nullam cām audire d̃z sine suo capitulo vbi solēitas iudicij requirit al̃s secus. in. c. extirpāde. in repe. §. qui vero. n. 25. de preben. fo. 42.
 3 Episcopo dicenti clericum suum esse criminofum non creditur nisi alias legitime constet. in. c. cōquerente. nu. 2. r. 12. de resti. spo. fo. 172.
 6 Eps in tangentibus totum clerum oportet q̃ habeat consensum totius cleri et non sufficit consensus capituli tantum. in. c. non minus. nu. 5. de immu. eccle. r. cemi. fo. 224.
 3 Episcopus potest dispensare cum clericis super crimine adulterij ab ipsis commissio. in. c. vt si clerici. nu. 2. de iudi. fo. 1.
 Eps electus et confirmatus non potest procedere super degradatione. ibi. nu. 20.
 3 Eps per confirmationem licet sit non sit cōsecratus acquirit ea que sunt iurisdictionis. in. c. verum. n. 14. de fo. compe. fo. 63.
 7 Eps prestans cām directe vel indirecte homicidio pnat ab officio sacerdotali et ab administratione epatus. in. c. ex lris. nu. 1. de exce. prela. fo. 147.
 Eps vel alter prelatus habens iurisdictionem temporalem non debet prestare presentiam suam quando fit iustitia corporalis ex eo: quia videtur prestare opem: et ideo incurreret irregularitatem. ibi. nu. 2.
 Eps potest quis fieri etiam ante acceptatum ordinem presbyteralem. ibi. nu. 4.
 4 Eps vel alius prelatus pōt alicui honeste persone sigillum suū committere. in. c. h. nu. 17. de fide instru. fo. 99.
 6 Eps d̃z habere portionem de relictis factis ecclesie etiā q̃ aliquid fuerit ipse epo relictum nisi ipsi reliquantur vt nō capiat portionē de relictis ecclesie vel nisi ecclesie sint exempte. in. c. officiū. nu. 1. 2. r. 6. de testa. fo. 121.
 An autem debeat habere de relictis factis hospitali non constructo aus

Repertorium singularium materiarum

- toritate episcopi. ibi. nu. 7.
Episcopus nullam portionem debet habere de bonis testatoris nisi de relictis sacris ecclesijs. ibi. nu. 7.
- 4 Episcopus an compellatur ferre testimonium et an solius episcopi testis monium sufficiat. in. c. cum nuntius. nu. 5. de testi. fo. 48.
- 3 Eps nō pōt deponi ab aliquo nisi a papa sed cognitio depositionis potest ab alio fieri. in. c. cum super. n. 11. de cau. pos. et pro. fo. 157.
- 6 Eps non potest recipere aliquid de ecclesijs sibi subiectis nisi quo ad iura episcopalia. in. c. de monachis. nu. 7. de preben. fo. 27.
Episcopus an quomodo et quo iure potest concedere ecclesiam seculari rem religiosam vel monachis. ibi. nu. 15.
- 3 Episcoporum depositio est reservata soli pape et non alteri etiam legato de latere. in. c. j. n. 18. de iudi. fo. 5.
- 2 Episcopus quot et quas personas debet secum ducere dum visitat monasteria vide per totum in. c. vt iuxta. nu. 2. de offi. ordi. fo. 122.
- 3 Episcopus si recusatur suspectus a reo potest causam alteri non suspecto delegare et eius sententiam executioni mandare. in. c. si quis contra. nu. 1. 10. 11. 12. 13. de fo. compe. fo. 54. et in repe. fo. 54.
- 6 Episcopus efficitur executor testamenti negligentibus testamentarijs executoribus intra tempus illud crequi non autem episcopus succedit in locum illius qui non declarat intra tempus illud quod testator mandavit declarandum in. c. nos quidem. nu. 1. 8. 11. de testa. fo. 111.
Vide tamen quod ponit idem Abb. in. c. si heredes. nu. 1. eo. ti.
- 6 Epi clerici et alij prelati habent tantū administrationē rerum ecclesiasticarum et fructuum ipsarū adeo qd non possunt de ipsis disponere pro libito voluntatis sed tñ moderate. in. repe. c. cū esset. nu. 23. de testi. fo. 117.
Eps an possit indistincte compellere executores testamentorū ad executionem officij p eos susceptū tam in legatis pñs qd nō. ibi. nu. 32. fo. 125.
- 1 Eps debet habere completum trigessimū annum et debet esse natus ex legitimo matrimonio tamen ex legitima causa pōt circa hoc dispensari. in. c. cum in cunctis. nu. 1. 2. de elec. fo. 125.
- 1 Episcopus an possit dispensare super simonia. in. c. si aliquid. nu. 4. 5. 7. 6. de elec. fo. 184.
Eps nō pōt dispensare nisi super his casibus qui a iure exprimunt. ibi.
- 6 Eps an possit vnire vnā ecclesiam cuius collatio pertinet ad inferiorem prelaturam alteri ecclesie. in. c. consultationibus. n. 4. de dona. fo. 104.
Eps pōt vnire ecclesiā sibi subiectā. lz eius collatio per eius negligentiam sit deuoluta ad papā nam alio iure est deuoluta et alio iure venit. ibi.
- 6 Episcopus vel alius prelatus conferens alicui beneficium quod conferre non poterat illo euncto debet sibi de alio providere. in. c. inter cetera. nu. 1. 3. 4. 9. de preben. fo. 29.
- 7 Episcopo asserenti aliquem criminofum an credatur. in. c. qualiter et quādo. el. h. nu. 30. de accu. fo. 74.
- 5 Episcopus an possit concedere quod in ecclesia interdicta celebretur. in. c. ad hec. el. v. nu. 4. de appel. fo. 107.
Episcopus non potest suspendere interdictum quando persona ob suum delictum est interdicta secus si ob delictum alterius. ibi. nu. 6.
- 6 Eps non pōt corrigere subditū sine cōsilio capituli. valet tamen consuetudo in contrariū. in. c. quanto. n. 6. de his que sunt a prela. fo. 67.
- 6 Eps debet subuenire de fructibus sui epatus clericis non habentibus unde possint vivere. in. c. expofuisti. n. 7. de preben. fo. 47.
- 3 Eps pōt facere statuta cum clero sine consensu populi in his que spectant ad iurisdictionem suam in alijs secus. in. c. si n. 5. de ferijs. fo. 141.
- 6 Episcopus an possit deputare fructus beneficij vacantis in quo quis habetius patronatus in necessarios vsus irrequisito patrono. in. c. vnico. nu. 20. vt eccle. benefi. sine di. con. fo. 73.
Episcopus an possit vnire mense sue vel capitulo suo vel alijs prebendis aliquam ecclesiam ibi.
- 5 Episcopus potest adhibere vicarium remouere et ab eo aliquam causam aduocare. in. c. dilecti filij. el. h. n. 3. de appel. fo. 134.
Episcopus conuenit subditos suos coram arbitris iuris a quibus appellatur ad papam. ibi. n. 14.
Eps potest delegare causam suo vicario quo casu pōt ad ipsum appellari sed si malitiose hoc facit eps excoicabitur per superiorem. ibi. n. 13.
- 6 Episcopus non potest dispensare circa ea que papa statuit. in. c. si. nu. 3. de relig. domi. fo. 187.
- 6 Eps an possit aliquē ecclesiā eximere a iurisdictione sua et q iura possit remittere in ecclesia sibi subiecta. in. c. cōstitutus. n. 10. de reli. do. fol. 185.
Episcopus vel alius prelatus circa papam quo casu possit concedere vni ecclesie aliquod ius in preiudicium alterius. ibi. nu. 11.
Episcopus vel alius prelatus non potest inuictus transferri sine causa rationabili. ibi. nu. 14.
- 6 Episcopus habet intentionem fundatam de iure communi in omnibus pñs locis. in. c. qd monasterium. nu. 5. de relig. do. fo. 184.
- 7 Episcopus potest adiuvare dispositionem canonis qui dum simpliciter loquatur ipse potest imponere penam contrafacienti. in. c. fin. nu. 2. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 143.
- 6 Episcopus non potest ecclesiam patronatam alteri conferre sine presentatione patroni et aliter institutus non obtinet ipso iure. fallit in. c. illud pretereundum. nu. 2. 7. 8. de iure patro. fo. 192.
- Episcopus non potest presentare aliquem sine consensu patroni nisi patronus sit negligens vel presertauerit indignum. ibi. nu. 18.
- 6 Episcopus non potest emittere votum peregrinationis sine consensu capituli vel pape quando peregrinatio esset longa. in. c. magne. nu. 9. 10. 2. 15. de voto et vo. re. fo. 176.
Episcopus non potest se absentare ab ecclesia sua saltem diebus dominicis et solennibus quibus debet interesse officijs diuinis. ibi. nu. 11.
- 6 Episcopi non possunt consecrari nisi die dominico et idem in abbatibus benedicendis. in. c. cum sis. nu. 2. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 3 Episcopus ex euidenti et necessaria causa potest statuere contra ius commune. in. rep. c. si quis contra clericum. nu. 23. de fo. 55.
Eps ex causa potest diminuire penitentiam iniunctam a papa. ibi.
Episcopus ordinarius totius diocesis. ibi. nu. 41.
- 3 Episcopus non potest prorogare sine licentia pape. in. c. significasti. nu. 9. de fo. compe. fo. 85.
Episcopus nullam iurisdictionem habet in exemptos a se. ibi. nu. 11.
Episcopus non potest prorogare iurisdictionem in laicos respectu clericorum nec in ecclesiasticum inuito clerico sed inuito eo potest tam laico qd ecclesiastico causas clericorum delegare qd. ibi. nu. 25.
Episcopus non potest clericum inuitum cogere vt accipiat ab alio sacros ordines licet possit alium episcopum in hoc delegare. ibi.
- 3 Episcopus potest donare ecclesiam alicui loco religioso non in titulum sed in proprios vsus non potest tamen rectorem illius ecclesie spoliare. in. c. cum venissent. nu. 2. 8. 7. 9. de resti. spo. fo. 173. et seq.
Episcopus an et quando potest constituere ecclesiā et nouo censualem. ibi. nu. 9.
- 6 Episcopus non potest sine causa facere ecclesiam censualem: cum causa vero secus. in. c. significasti. nu. 1. 2. 3. de censu. fo. 202.
- 6 Episcopus an possit dare capitulo rem destinatam mense ipsius capituli vel e contra. in. c. possessiones. nu. 3. de reb. ecc. non alie. fo. 77.
- 6 Episcopus si consecraverit ecclesiam indotatam potest cogi de redditibus sue ecclesie vel patrimoniij sui illam dotare. in. c. cum sicut. nu. 4. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 2 Eps non debet appellari eps ante cōsecrationē et idē in archiepiscopo ante pallij receptionē. in. c. nisi specialis. nu. 7. de au. et vsu pal. fo. 8.
- 7 Eps concurret cū omnibus curatis in administrandis sacramentis hominibus diocesis. in. c. nos inter. n. 1. de purga. cano. fo. 161.
- 1 Episcopus potest eligi aliquis licet non sit presbyter dummodo tempore debito efficiatur presbyter. in. c. j. nu. 4. de elec. fo. 118.
- 7 Episcopus an possit dispensare qd iudeus habeat nutrices christianas. in. c. ad hec. nu. 3. de iude. fo. 96.
- 6 Episcopus potest deputare fructus beneficij vacantis in aliquem laudabilem vsus ecclesie pro iusta et necessaria causa. in. c. vnico. nu. 15. 20. vt eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 6 Episcopus potest iura debita sibi ex aliqua ecclesia minuire ex causa et consensu capituli. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de censu. fo. 204.
Episcopus potest remittere ecclesie inferiori iura que super ea habet cū consensu capituli et ex causa exceptis octo de quibus ibi. nu. 3.
Eps tenetur saltem semel in anno visitare suā diocesim et quomodo debeat se habere tam circa cleros qd circa populum. remissive. ibi. nu. 6.
- 6 Eps pōt instituere rectorem sine presentatione patroni qñ presentatus per patronū non potest esse sine scandalo et qñ tempus datū patronis ad presentandum est lapsum. in. c. quoniam. nu. 5. de iure patro. fo. 190.
- 6 Episcopus an et quo casu succedat in executione legatorum ad nō pias causas negligentibus executore testamentario et herede. in. c. si heredes. nu. 7. de testa. fo. 113.
- 7 Episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris qui matrimonium contraxit. in. c. ex literarum. nu. 7. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 6 Episcopus dispensat circa omne votū regulariter. in. c. ex multa. nu. 10. de voto et vo. re. fo. 178.
- 7 Episcopus vel alius prelatus an possit vti insignijs dignitatis sue extra locū sibi subiectum. in. c. antiqua. nu. 9. de priui. fo. 158.
- 3 Episcopus de iure communi non potest tenere officiales armatos. in. c. cum non ab homine. nu. 8. de iudi. fo. 126.
- 7 Epi nō possunt exercere iurisdictionalia sine capitulo de iure sed secus est si ipsi prescripserunt. in. c. qualiter et qñ. el. h. nu. 6. de accu. fo. 72.
- 1 Episcopus de iure communi habet collationem beneficiorum in diocesi sua. in. c. abbatem. nu. 1. de rescrip. fo. 87.
- 6 Episcopus habet plenam potestatem in ecclesijs sibi subiectis. in. c. j. nu. 2. de rebus. eccle. alie. fo. 73.
Eps si edificauit aliquā nouā ecclesiā potest illam donare de superabundantibus fructibus alterius dummodo precedant solennitates. ibi. nu. 5.
- 6 Epi vel clerici quicquid acquirunt ex eorū industria acquirunt sibi et non ecclesijs eorum. in. c. cum in officijs. nu. 3. de testa. fo. 113.
- 6 Eps potest tenere matrem vel aliam non suspectam in domo licet honestius esset vt non teneret. in. c. j. nu. 2. de coha. cle. et mu. fo. 10.
- 6 Episcopus potest quis fieri licet habuerit vxorem vel concubinam et cōsecrabitur. in. c. vidua. nu. 4. de reg. fo. 57.
- 2 Eps electus et cōfirmatus pōt per solā papā transferri. Ant. de bu. in c. inter corporalia. nu. 1. de transla. prela. fo. 17. 2. nu. 15. fo. 18.

Super Rectu. Banormitani.

- Ep̃s vel archiep̃scopus nō potest deponi ab inferiore a papa. ibi. nu. 5.**
Ep̃scopus solus potest suspendere et suspensum restituere non autem deponere vel contra depositionem dispensare. ibi. nu. 9.
Ep̃scopus potest puniri ab archiep̃scopo non tamē deponi. ibi. n. 11.
Ep̃scopus potest esse quis nullatenensis. i. sine aliqua administratiōe. ibi. nu. 16. fo. 18.
- 7 **Ep̃s fundat intentionem suā de iure cōi sup institutione et destitutione beneficiorū in sua dioceſi et vendicans hoc d̃z pbare ista de aliquo iure speciali sibi competere. in. c. cum ex iniuncto. n. 2. de hereti. fo. 102.**
2 **Ep̃scopus an possit cognoscere causas subditorū prelati ipsi ep̃scopo subiecti. in. c. pastoralis. nu. 6. de offi. ordi. fo. 117.**
6 **Ep̃s potest dispensare q̃ clericus absens causa studij lucratur fructus etiam de beneficio curato etiam q̃ non sit promotus. in. c. tue fraternitatis. nu. 5. de cle. non resi. fo. 21.**
6 **Ep̃s nō pōt delegare vicario suo resignationem nec collationē certi beneficii vacaturi. in. c. constitutus. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.**
Ep̃i vel clerici et similes qui p̃nt de bonis eccl̃ie aliqua donare non possunt de ipsis in testamento disponere. in. c. ad bec. nu. 3. de testa. fo. 116.
- 7 **Ep̃scopus pōt dispensare sup crimine adulterij de quo constat per viam inquisitionis et super omni crimine quod non impediāt ordinis executionem vel beneficii retentionem etiam post paratam penitentiam in c. qualiter et quando. el. ij. nu. 19. de accu. fo. 73.**
3 **Ep̃s iurat de cal. sine licentia pape sed quid de alijs clericis. in. c. l. num. 16. de iura. calum. fo. 123.**
4 **Ep̃scopo soli non creditur in foro ecclesiastico: secus in seculari. in. c. nu. per nobis. nu. 3. de testi. fo. 84.**
6 **Ep̃scopus non dispensat contra ius nisi in casibus a iure expressis. in. c. Joannes. nu. 7. de cle. coniung. fo. 16.**
6 **Ep̃scopus potest pro servitijs ecclesie impensis alicui concedere ad vitam possessionem ecclesie. in. c. si quis. nu. 3. de pecu. cle. fo. 111.**
Ep̃scopus proprius quis dicatur. in. c. i. nu. 6. de fo. compe. fo. 49.
7 **Ep̃scopus quibus casibus possit dare ordinariam iurisdictionem. in. c. quoniam. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 92.**
6 **Ep̃scopus si non instituit primo presentatum an et quo casu incumbat in penam. in. c. pastoralis. nu. 9. de iure pa. fo. 202.**
2 **Ep̃scopus an possit promoveri ad inferius beneficium si renuntiavit ep̃scopatu. Anto. in. c. ad suplicationem. nu. 6. 9. de renun. fo. 27.**
Ad ep̃scopatum an quis possit inuictus promoveri. ibi. nu. 8.
Ep̃s nullius ep̃atus vel dioceſis quod privilegium habet. ibi. 10.
6 **Ep̃s ordinās aliquē sine titulo et sic non habentē vñ vivere d̃z provideat re de suo donec cōsequat aliquē titulum in. c. ep̃s. nu. 1. de preben. fo. 24.**
- 3 **Ep̃s potest agere et respōdere pro ecclesijs sibi subiectis an debeat preferri alijs administratoribus ecclesie in agendo. in. c. cum deputati. nu. 12. 14. 15. et 21. de iudi. fo. 40.**
Ep̃scopus non alienat bona ecclesiay vacante nisi primo ei det specialem rectorem. ibi. nu. 16.
6 **Ep̃scopus quando venit ad ecclesiam reconciliandam cuius expensis debet venire. in. c. proposuisti. nu. 11. de consecra. eccle. vel alta. fo. 211.**
3 **Ep̃scopus qui possidet vel quasi causa custodie iura ep̃scopalia putat ungere penitentiam dare et similes actus facere habet istorum actuum exercitium. in. c. contingit. nu. 12. de do. et contu. fo. 210.**
3 **Ep̃scopus quomodo habet punire clericum de crimine quod non constat nisi ipsi ep̃scopo. in. c. conquerente. nu. 12. de testi. spo. fo. 173.**
6 **Ep̃scopus si instituit aliquem sine presentatione in casu permissio debet oīno institutus presentare habēt ius patronatus qui d̃z contentari institutione facta ab ep̃o. in. c. si vero. nu. 4. de iure patro. fo. 196.**
1 **Ep̃scopus non potest renuntiare ep̃scopatu sine licentia pape. in. c. si. nu. 11. de postu. prela. fo. 117.**
6 **Ep̃s cum capitulo potest constituere ecclesiam collegiatam et q̃ clerici seculares vivāt in cōi. c. qm̃. nu. 2. et nu. 6. de vi. et hone. cle. fo. 5.**
6 **Ep̃s potest testari de rebus patrimonialibus sed de rebus ecclesie vel intuitu ecclesie questis non potest. in. c. i. nu. 1. de testa. fo. 112.**
Et an habens filios possit promoveri in ep̃scopum. ibi. nu. 2.
3 **Ep̃scopus potest habere prebendam in ecclesia de iure speciali. in. c. cū olim. nu. 7. de re iudi. fo. 59.**
Ep̃scopus quis potest eligi licet non sit nisi diaconus. ibi. nu. 12.
6 **Ep̃scopus non potest explicare ardua sine consensu capituli in alijs vero sufficit consilium. in. c. ij. nu. 3. de institu. fo. 52.**
7 **Ep̃s pōt cū sortilegijs disp̃sare. i. c. ex tuarū tenore. nu. 5. de sortile. f. 13.**
3 **Ep̃s sine capitulo nec cōtra non pōt agere in negotijs ordinis etiam qd bona sint inter ipsos divisa. in. c. causam que. el. ij. nu. 5. de iudi. fo. 25.**
3 **Ep̃scopus si non constituit eononomum in ecclesia sua supplet archiep̃o. in. c. imperatorum. nu. 8. de iura. calū. fo. 126.**
6 **Ep̃s pōt cōpellere canonicos ad distribuēdos supfluos redditus ad necessariam fabricam ecclesie. in. c. si. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 73.**
7 **Ep̃s disp̃sat cū simoniaco ignorāter ad aliud beneficiū cōsequēdū non aut ad aliud q̃ simoniace habebat. i. c. ex insinuatione. nu. 5. de simo. f. 83.**
6 **Ep̃s an possit concedere ecclesias religiosas vt possint convertere fructus in suos vsus proprios. in. c. pastoralis. nu. 6. de priui. fo. 142.**
5 **Ep̃s et quilibet administrator nō solū d̃z esse idoneus s̃z utilis in. c. con-**
- stitutis. el. ij. nu. 2. de appella. fo. 115.
- 6 **Ep̃s h̃z totā iurisdictionē quā explicare d̃z q̃cūq̃ cū consilio q̃cūq̃ cū cōsensu capituli. in. c. ij. nu. 3. de his que fi. a ma. par. capi. fo. 71.**
3 **Ep̃scopus non debet solvere debita de redditibus ep̃scopatus sui et an ad ea teneatur successor. in. c. cū olim. el. ij. nu. 4. 5. de testi. spo. f. 118. et seq.**
3 **Ep̃scopus vel prelatus excommunicatus minori non perdit ea que sunt iurisdictionis. in. c. duobus. nu. 1. de senten. excom. fo. 130.**
1 **Ep̃scopi et alijs prelati prouisi per papam videntur electi et confirmati eodē instanti. in. c. nostri. nu. 4. de elec. fo. 129.**
3 **Ep̃scopus potest celebrare in aliena dioceſi etiam in pōtifficalibus. in. c. i. nu. 7. vt lit. peden. fo. 216.**
7 **Ep̃s non pōt aliquā ecclesiam a sua iurisdictione in totū erimere et cū cōsensu canonicorū. in. c. cum olim. el. ij. nu. 4. de priui. fo. 155.**
7 **Ep̃s nō debet appellari dñs nisi de hoc fuerit sibi prestitum iuramentum a vassallis suis. in. c. grauem. nu. 1. de excess. prela. fo. 148.**
6 **Ep̃s tenet subuenire pauperibus. in. c. i. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.**
7 **Ep̃s an possit restituere quē fame. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.**
6 **Ep̃scopus debet esse presbyter. in. c. scientes. nu. 2. de cens. fo. 199.**
6 **Ep̃scopus cum capitulo an possit deputare fructus beneficiorum vassantium pro fabrica ecclesie. in. c. i. nu. 6. de eccle. edifi. fo. 219.**
2 **Ep̃scopus depositus per solum papam dispensatur. Anto. in. c. ij. nu. 9. de biga. fo. 62.**
5 **Ep̃scopus potest ecclesiam a se abdicare et a iurisdictione sua ipsaz erimere cum solennitatibus. de quibus in. c. cum inter. de re iudi. exceptis quibusdam casibus vide ibi. nu. 13. fo. 61.**
4 **Ep̃scopi non seruantes vel seruare facientes sacros canones an incidāt in periurium. in. c. ego. nu. 3. de iureiu. fo. 130.**
Ep̃scopi tenentur visitare limina apostolorum singulis annis et quid veniat nomine liminum. ibi. nu. 6.
5 **Ep̃s licet non possit esse procurator tamen admittitur aliquando in cā alicuius magni domini. in. c. cum. i. et a. nu. 30. de re iud. fo. 77.**
1 **Ep̃scopus an et que potest facere siue statuere sine capitulo. in. c. cum cōsuetudinis. nu. 6. de consue. fo. 101.**
Ep̃scopus si prescripsit iurisdictionum contra. c. quod non soleat requirere eius consensum poterit sine eo statuere et quare. ibi. nu. 6.
6 **Ep̃scopus potest priuari ep̃scopatu propter aliquod scandalum imminens licet non proueniat ex defectu suo debet tamen ipse de bono cābio suppleri. in. c. questum. nu. 8. de re. permu. fo. 90.**
6 **Ep̃scopus habet iurisdictionem inter laicos vbi vertitur pia causa. in. c. i. nu. 5. et 9. de emp. et vendi. fo. 82.**
Ep̃scopus habet in aliquibus casibus iurisdictionem in laicos marime negligente iudice seculari et notorij. ibi. nu. 9.
- 1 **Ep̃scopus qui est in aliquo collegio non tanq̃ ep̃s sed tanq̃ vnus de collegio non debet alios precedere. in. c. auditis. nu. 4. de elec. fo. 149.**
2 **Ep̃i p̃sunt principib⁹ tp̃alibus. in. c. solite. nu. 7. de maio. et obe. fo. 126.**
6 **Ep̃scopus non potest esseq̃ minor. xxx. annorum. in. c. super inordinata. nu. 11. de preben. fo. 48.**
7 **Ep̃scopus et capitulum faciunt magnam coniunctionem inter eos. in. c. cum clerici. nu. 2. de ver. signi. fo. 200.**
- 1 **Ep̃s per literas instituit non tenetur providere habenti perpetuam vicariam nec etiam per illas literas. in. c. postulasti. nu. 6. de rescri. fo. 73.**
7 **Ep̃s an possit dispensare cum illo qui cum non esset ordinatus administravit diuina. in. c. ex literis. nu. 3. de cle. non ordi. mini. fo. 143.**
6 **Ep̃s non potest emittere votum peregrinationis seu religionis sine licentia sui superioris. in. c. scripture. nu. 9. de voto et vo. re. fo. 175.**
6 **Ep̃s potest esse quis duarum ecclesiarū cathedraliū ex permissu pape eas vniendo vel non. in. c. i. nu. 1. ne sed. vac. fo. 64.**
8 **Ep̃scopus solus an possit ad tempus alienare vel concedere aliquam ecclesiam in titulū vel concedere temporaliter fructus ecclesie. in. c. sua nuper. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 69.**
2 **Ep̃s a propria sede expulsus non potest cedere suo ep̃scopatu et transire alium sine auctoritate pape. c. i. nu. 8. de transla. epi. fo. 2.**
5 **Ep̃scopus potest se impedire etiam vt exequantur relicta ad non pias causas. in. c. tua nobis. nu. 8. de testa. 127.**
2 **Ep̃scopus depositus qui ad hoc appellauit exercet pendente appell. omnia iura ep̃alia et idem in alijs. in. c. ij. nu. 6. vt lit. pen. fo. 217.**
6 **Ep̃scopus an possit dispensare in pluribus curatis beneficijs propter utilitatem ecclesie. in. c. extirpande. in repet. §. quivero. nu. 29. et 38. et 49. et seq. de preben. fo. 43.**
4 **Ep̃scopus non potest statuere quod ab interlocutoria non appelletur. in. c. venientes. nu. 4. de iureiu. fo. 142.**
1 **Ep̃scopatum non potest quis cogi ad accipiendum vel acceptandum. in. c. innotuit. nu. 13. de elec. fo. 138.**
3 **Ep̃scopus non potest statuere contra ius et sic non potest inbibere appellationem ab interlocutoria nec prefigere terminum instanti. in. c. venerabilis. nu. 8. de iudi. fo. 44.**
5 **Ep̃atus an et quo casu potest diuidi per papam vel ecclesia parochialis vtz parochia per ep̃m. in. c. ad audientia. nu. 16. de eccle. edifi. fo. 220.**
6 **Ep̃scopatum nemo potest petere ratione ambitionis vitande. in. c. per nostras. nu. 2. de iure pa. fo. 197.**

Repertorium singularium materiarum

- 6 Episcopatus vagantes intra quod tempus debeant conferri. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 4. de concess. preben. fo. 55.
Et vide in. c. cum nostris. nu. 3. in. c. dilectus. nu. 1.
- 7 Episcopatum vno vel subiectio pertinet ad solum papam citra alios quorum consensum. in. c. sicut venire. nu. 1. 2. de excess. prela. fo. 145.
Episcopus potest vniere beneficia posita in sua diocesi etiam qd eorum collatio sit deuoluta ad papam propter eius negligentiam. ibi. nu. 6.
Eps an possit vniere certū beneficiū qd papa sibi reseruauit. ibi. nu. 7.
- 2 Episcopatus licet aliqui habent maiores redditus sunt tamen parisi dignitatis. in. c. si. nu. 16. de trans. epi. fo. 7.
Episcopus cui data fuit indulgentia transcendit de vna ecclesia ad aliam debet postulari non eligi. ibi. nu. 18.
- 7 Ea que sunt ordinis episcopalis non possunt nec consuetudine nec prescriptione acquiri: illa vero que sunt aut dignitatis aut iurisdictionis bene possunt acquiri. in. c. accedentibus. nu. 2. 3. de excess. prela. fo. 147.
Episcopus electus et confirmatus non tamen consecratus an possit concedere indulgentias maxime si non sit sacerdos. ibi. nu. 4.
- 4 Epistola confessata vel cum sigillo scribentis facit fidem. in. c. h. num. 8. de fide instr. fo. 79.
- 6 Epistola non debet cantari nisi per subdiaconum etiam in necessitate. in. c. quisq. nu. 3. de vi. et hone. cle. fo. 4.
- 7 **Equalitas** est seruanda in iudicando data personarū equalitate: alias secus. in. c. p. tinas. el. j. n. 8. de simo. f. 87.
- 2 Equitas est iustitia dulcore mte temperata. in. c. si. nu. 6. de transac. fo. 134.
Equitas in casu dubio vel pari semper est preferenda rigori. ibi. nu. 9.
- 6 Equitas est iustitia dulcore misericordie temperata. in. c. magne. nu. 3. de voto et vo. re. 177.
- 1 **Equiuocatio** nois tam actoris qd rei an vitiet rescriptū. in. c. qd nonnulli. nu. 2. de rescrip. fo. 89.
- 1 Equalitas victus et vestitus dz esse inter pares clericos si vero aliqui sint digniores talis qualitas nō seruatur. in. c. cū oēs. nu. 9. de consti. fol. 22.
- 7 **Equus** alicuius vel aliud animal si preter voluntatem domini aliquod damnum fecerit non tenetur eius dominus ad aliquid. in. c. dilectus. nu. 2. de homi. fo. 111.
- 5 Equus si probetur mortuus et non probetur talis equus talis pilaminis et non releuat probantem. in. c. auditis. nu. 25. de prescrip. fo. 35.
- 7 Equus alicuius si equitante domino furibundus aliquod damnum alicui intulerit etiam mortem dominus nō tenetur: quare presumitur ignorasse vitium equi. in. c. significasti. el. j. nu. 1. de homi. fo. 111.
- 5 **Error** iuris impedit prescriptionem: error facti non. in. c. cum nō liceat. nu. 8. 7. 9. de prescrip. fo. 30.
- 3 Error nō dz preiudicare veritati in. c. examinata. nu. 20. de iudi. fo. 36.
- 1 Error in expressione beneficii an habeat vitare rescriptum si cōstat de corpore. in. c. significante. nu. 5. de rescrip. fo. 83.
- 2 Error cōis an faciat ius. in. c. gratum. nu. 11. de offic. deleg. fo. 83.
- 2 Error et qñ habeat actū impedire. i. c. p. 7. g. nu. 22. de offi. dele. fo. 104.
- 5 Error iuris lz noceat ad prescribendum tamen nō nocet in acquisitione fructuum sed in prescriptione fructuum sic: et de ratione. in. c. diligenti. nu. 24. 7. 25. de prescrip. fo. 39.
Error iuris non presumitur sed debet probari per allegantem. ibi.
Errans in iure an presumatur in mala fide. ibi. nu. 31. fo. 41.
- 7 Error iuris et probabilis non excusat. in. c. fraternitatis. nu. 10. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 Error iuris an tollat bonā fidē. in. c. referēte. nu. 5. qui fil. sint legi. f. 40.
- 6 Error communis absq possessione iuris non facit ius. in. c. consultatio nibus. nu. 3. de iure patro. fo. 195.
Error communis facit ius et excusat quando quis facit actum auctoritate publica quam egerit secus si priuata. ibi. nu. 6.
- 3 Error in confessione que petitur renocari quō probatur siue sit confessio propria siue procuratoris. in. c. si. nu. 21. 7. 23. de confes. fo. 229.
- 1 Error iuris indubitabilis impedit prescriptionem. in. c. cum dilectus. nu. 12. de consuetu. fo. 99.
- 1 Error communis an faciat ius tam in ordinario qd delegato. in. c. cum dila. nu. 10. de prescrip. fo. 66.
- 6 Error cōis non facit valere ea que sunt ordinis sed ea que sunt iurisdictionis. in. c. ad apostolicā. nu. 1. de prescrip. non bap. fo. 216.
- 6 Errans in iure nō prescribit. in. c. h. nu. 10. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 1 Error communis facit ius quando interuenit etiā auctoritas superioris per quā causatur cōmunis error. in. c. nihil. nu. 11. de elec. fo. 167.
- 3 Error iuris nullo casu causat prescriptionem sed bene aliquo casu acquisitionem fructuum. in. c. grauis. nu. 17. de resti. spo. fo. 178.
- 2 Error cōis in his que gerunt nō excusat. in. c. si. nu. 12. de pecu. fo. 147.
- 5 Error iuris impedit prescriptionē lz nō error facti. i. c. d. qrtā. n. 12. d. psc. f. 22.
- 6 Error iuris excusat minores feminas milites et similes personas. in. c. is qui. nu. 12. de solutio. fo. 102.
- 7 Error iuris an et qñ excuset. in. c. perlatum. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 41.
- 7 Error conditionis seruilis impedit matrimonium. in. c. proposuit. nu. 2. de coniug. seruo. fo. 25.
Error quadruplex est conditionis persone fortune et qualitatis: et quis eorum matrimonium impediatur. ibi. nu. 5.

Error extrinsecus matrimonium impedire non videtur: in dubio iudicatur pro matrimonio. ibi.

- 6 Error iuris vel facti quo casu excuset ementem vel alio modo possidentē a perceptione fructuum. in. c. ad nostrā. nu. 9. de reb. eccl. ale. fo. 77.
- 6 Error iuris impedit prescriptionem: error facti non. in. c. significauit. nu. 5. de censu. fo. 202.
- 6 Errans in iure non potest prescribere: licet habeat putatum et coloratum titulum. in. c. apostolice. nu. 11. de do. fo. 107.
Error iuris dubitabilis puta quando dubitatur probabiliter de intellectu iuris non impedit prescriptionem. ibi.
Error facti non impedit prescriptionem licet ius resistet. ibi. nu. 12.
- 7 Errare presumitur aliquis quando non resistit aliorum errori cum possit. in. c. qui alios. nu. 1. de here. fo. 99.
- 2 Error cōis nō facit ius qd ad intrusum. in. c. h. nu. 4. de resti. in. inte. fo. 135.
- 6 Error iuris impedit prescriptionē. in. c. dudū. nu. 6. de decimis. fol. 193.
- 6 **Estimatio** equi dati ad vecturam quem effectum operetur. in. c. unico. nu. 23. de commodato. fo. 80.
Estimatio in casu in quo facit emptionem quid operetur. ibi.
- 2 Estimatio rei an debeat vel possit peti si res ipsa extat vel non. in. c. fin. nu. 4. quod metus cau. fo. 153.
- 7 **Etas** que requiratur in ingressu religionis et an pueniat ex discretionē. in. c. attestaciones. nu. 10. de despon. impu. folio. 15.
- 2 Etas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis: secus ad prebendas. Ant. in. rub. nu. 2. de etā et quali. fo. 42.
- 7 Etas. xvij. an. hoc est plena pubertas requiritur in adoptante. in. c. vni. co. nu. 4. de cognā. lega. fo. 28.
- 7 Etas nostri temporis nō patit rigorē antiquorū iurū cū nobis defecterint merita et virtutes corporales. in. c. nō dz. nu. 2. de cōsan. et affi. fo. 33.
- 7 Etas et discretio sine scientia requiruntur in matrimonio. in. c. ex literis. nu. 1. de desponsa. fo. 4.
- 7 Etas. xij. annorum in femina. et xij. in masculo est apta ad matrimonium. in. c. insuper. nu. 3. qui ma. accu. fo. 45.
- 7 Etas apta requiritur in matrimonio/contrahendo et non simpliciter coeundi potestas. in. c. de illis. el. j. nu. 2. de despon. impu. fo. 14.
- 7 Etate superueniente legitima conualidant spōsalia cū minore septēto contracta si tacitus superuenit consensus: et idem est intelligendum in matri. contracto per minores. in. c. literas. nu. 4. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Etas superueniens cum alijs adminiculis validat sponsalia. in. c. duo pueri. nu. 2. de despon. impu. fo. 15.
- 6 Etas dz pbari ab illo qui fundat se in ea. in. c. nullus. n. 5. de regu. fo. 156.
- 1 Etas habilis requiritur tempore collationis aliter collocatio est ipso iure nulla sed an requiratur in beneficijs non curatis. in. c. cum in cunctis. §. inferiores. nu. 13. de elec. fo. 126.
- 7 Etas certa ubi requiritur respectu discretionis perueniri non potest. in. c. iuuenis. nu. 5. de sponsa. fo. 3.
- 2 Etas que requiratur ad quocunq beneficia. Ant. in. c. preterea. nu. 5. de etā et quali. fo. 43.
- 7 Etatem supplet potentia coeundi. in. c. continebatur. nu. 2. de desponsa. impu. fo. 13.
Etate. xj. annorum puella et qñq in decennio concipere potest. ibi. nu. 3.
- 7 Etate nouem annorum quidam nutricem pregnantem reddidit. in. c. pueri. nu. 3. de despon. impu. fo. 13.
Etate habilis sed impotens ad coeundum matrimonium licet contrahit qñs nonnulli contrarium dicant. ibi. nu. 4.
Etas decem et octo annorum est habilis ad coitum. ibi.
Etas que requiritur in dignitatibus quanta esse debeat. in. c. cū in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.
- 7 Etas septennij habilis est ad contrahendum sponsalia de futuro: lz alii qui tenent contrarium. in. c. gemma. nu. 6. de sponsa. fo. 11.
- 7 Etatis defectus per paucos dies an matrimonium vitiet et an illud per superuenientia etatis legitime validetur. in. c. tue nobis. nu. 5. de despon. impu. fo. 16.
- 6 Etas. xij. annorū dicta perfecta respectu mrimonij cōtrahēdi quo vero ad alia non nisi. xvj. annū attigerit. in. c. j. nu. 2. de despon. impu. fo. 12.
- 7 Etas perueniri non pōt. in. c. accessit. nu. de despon. impu. fo. 33.
- 7 Etas ad matrimonium non tantum secundum canones: sed etiam secundum leges attenditur. in. c. vbi nō. nu. 2. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Etas septē annorū quo ad spōsalia cōis est masculo et femine sed respectu mrimonij differētia est. in. c. vbi non. nu. 5. de despon. impu. fo. 13.
Etas quatuordecim annorum requiritur in masculo: duodecim vero in femina. ibi.
- 6 **Eucharistia** est maius sacramentum qd reperiri possit. in. rub. nu. 1. de baptis. fo. 213.
- 7 Eucharistiam conficit sacerdos etiam celebrans ante digestionem. in. c. si constiterit. nu. 4. de accu. fo. 60.
- 7 Eucharistia potest cōfici tempore interdicte ciuitatis pro infirmis. in. c. permittimus. nu. 1. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Eucharistia sumēs dz stare ieiunus post sumptionē per aliquas horas ne cibus naturalis misceat sacris. in. c. ex parte. nu. 5. de cele. mis. fo. 210.
Eucharistia de substantia non debet sumi ieiune sed ob reuerentiam tamē

Super Lectu. Panormitani.

men sacerdos contrafaciendo potest priuari beneficio. ibi. nu. 6.

Corpus christi est in vtroque sacramento integraliter: scz tam in hostia q̄ in calice ubi sit vinum cōsecratum. in. c. cū marthe. nu. 4. eo. ti. fo. 221.

Sanguis christi qui presentatur ver vinum consecratum euāescit si in eo apponatur magna quantitas vini vel alterius liquoris. ibi. nu. 5.

Eucharistia sola quare datur communicantibus: sacerdotibus vero celebrantibus datur etiam sanguis christi. ibi. nu. 6.

Corpus christi quomodo contingit q̄ eodem momento possit esse in infinitis hostiis. ibi. nu. 8.

Sanguis christi vtrum efficiatur per appositionem solius aque vel solius vini. ibi. nu. 10. fo. 222.

1 Eucharistiam non potest conficere nisi sacerdos etiam ex permisso pa-
pe. in. c. j. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. 7. fi. catbo. fo. 13.

6 Eucharistia conficitur etiam in pane fermentato: licet ita cōficiens gra-
uiter peccet. in. c. fi. nu. 5. de cle. mis. fo. 213.

6 Ad substantiam eucharistie sunt tm̄ illa verba hoc est enim &c. alie vero
orationes sunt de solemnitate. in. c. de homine. nu. 2. de cele. mi. fo. 211.

3 **Euidenter** dicitur fieri q̄ fit per verisimiles coniecturas. in
c. fi. §. porro. nu. 12. vt lite contest. fo. 115.

2 Euidenter dicitur constare id quod elicitur ex verisimilibus coniecturis.
in. c. super questionum. nu. 7. de offi. deleg. fo. 90.

7 Euidens ē illud q̄d semp̄ apparet. in. c. euidencia. nu. 2. de accu. fo. 58.

Euctio an habeat locum in sententia arbitri. in. c. cū dilectus.
nu. 3. de arbi. fo. 168.

5 De euctione nō agitur anteq̄ res euincatur: licet sciatur q̄ est aliena. in.
c. fi. nu. 45. de prescrip. fo. 47.

6 Euincere non potest illeg. agendo potest exceptione repelli. in. c. j. nu. 2.
de test. fo. 110.

2 **Examinatus** semel an debeat iterum examinari. An. in
c. accepimus. n. 6. de eta. 7. quali. fo. 47.

2 Examinatio de qua fit mentio in litera fit extra iudicium sine citatione
alicuius. in. c. fi. nu. 17. de trans. epis. fo. 7.

2 Examen q̄n requiritur an aliquis sit idoneus non est citanda pars. An.
in. c. licet. n. 14. de transla. fo. 19.

3 Exceptio dilatoria licet non opponatur nisi ante lit. contesta. tamen 7
post potest opponi si reo protestetur q̄ contestando litem non intende-
bat a dilatorijs recedere. in. c. ex conquestione. nu. 6. de resti. spo. fo. 175.

2 Exceptiones dilatorie que vt potest presumi malitiose opponuntur non
sunt admittende: secus si sint peremptorie nisi sit maxima presumptio
quod malitiose opponatur. in. c. suscitata. n. 3. de resti. in. pre. fo. 160.

Exceptiones contra sententiam vel instrumenta si excluduntur 7 statu-
to si incontinenti offeruntur probari debent admitti. ibi. nu. 7. folio. 158.

5 Exceptiones que erant opponende in prima instantia ante litem conte-
statā nō possunt opponi in cā appellatiōis. in. c. p. tuas. n. 1. de ap. f. 125.

2 Exceptio tua non interest repellit quem ab actione. in. rub. nu. 1. q̄d mes-
tus cau. fo. 148.

3 Exceptio que dicatur emergens 7 que incidens. in. c. j. n. 12. de ordi.
cog. fo. 143.

5 Exceptio contra testes an possit opponi in causa appellationis si in pri-
ma non fuit apposta. c. cum. i. 7. a. nu. 13. 7. 19. de re iud. fo. 76.

Exceptio contra personam testatorum debet tangere negotium princ̄i-
pale saltem per obliquum. ibi. nu. 18. fo. 79.

4 Exceptio peremptoria debet opponi in vim dilatorie contra rescriptum
gratiosum. in. c. fi. nu. 4. de presum. fo. 123.

6 Exceptio macedoniani non potest opponi quando fuit mutuum filio
ex causa necessaria in qua patris pietas verisimiliter non recusasset. in.
c. q̄ pleriq̄. nu. 26. de immu. eccle. fo. 233.

5 Exceptiones censetur iudex non admittere procedendo ad vltiora. in.
c. ex parte. nu. 2. de appel. fo. 134.

3 Exceptio dilatoria proprij debet ante litem contestari. in. c. fin. nu. 5. de
foro compe. fo. 88.

5 Exceptio excōicationis non impedit appellante quominus possit suam
appellationem prosequi. in. c. significauerunt. nu. 1. de excep. fo. 16.

Exceptio excōicationis potest in qualibet parte litis opponi etiā post
sententiam ad executionem differendam. ibi. nu. 17. fo. 17.

6 Excipies nō videt fateri. in. c. cū sup̄ q̄one. nu. 8. de cōces. preben. fo. 60.

2 Exceptio transactionis dicitur exceptio litis finite 7 potest semper op-
poni in. c. j. nu. 3. de transac. fo. 134.

2 Exceptio excōicationis repellit actorem a limine iudicij tam coram ordi-
nario quā delegato quid aut̄ a reductione ad arbitrium boni viri. in. c.
prudenciam. §. sexta. nu. 1. de offi. dele. fo. 85. Et vide in apostil.

Exceptio excōicationis o3 pbare p̄ excipiente intra octo die. ibi. nu. 2.

Exceptio excommunicationis si fuit apposta coram delegato quid ha-
bet facere delegatus. ibi. nu. 3.

Exceptio opposita 7 nondum probata an habeat superfedere processuz.
ibi. nu. 6. fo. 63.

Exceptiones dilatorie dum opponuntur non debet lis super eis contes-
tari iurari de calumnia 7 libellus offerri. ibi. nu. 7.

5 Exceptio illegitimationis cognoscitur coram ecclesiastico 7 dum ipse
cognoscit petitio here. solet. in. c. tuam. nu. 1. de ordi. cog. fo. 148.

Exceptio peremptoria si ex sui natura examinatur coram alio q̄ iudice
principalis cause operatur effectum dilatorium. ibi. nu. 4.

5 Exceptio tu es excōicatus cognoscitur coram ecclesiastico. ibi. nu. 9.

3 Exceptio litis pendente si non opponatur non vitiat plures processus
coram pluribus super eadem causa agitados. in. c. cum. ex officij. n. 24.
de prescri. fo. 37.

3 Que exceptiones opponuntur contra agentem interdicto quod viant
clam in. c. item cum quis. n. 5. de resti. spo. fo. 171.

Exceptio criminis an quando repellat agentem possessorio recuperan-
de tam in beneficialibus q̄ prophanis vel agentem petitorio maxime si
incontinenti potest probari. ibi. nu. 9. 7. 11.

3 Exceptio consanguinitatis opposita merito petenti restitutionem vro-
ris sue quo casu sibi obstat. in. c. litera. nu. 1. de resti. spo. fo. 181.

Exceptio defectus proprietatis non obstat agenti possessorio recuperā-
de etiam si incontinenti offertur probatura nisi imminet peccatum ses-
cus in possessorio adipiscende. ibi. nu. 5. 15. 7. 18.

5 Exceptio excommunicationis pōt in qualibet p̄ arte litis opponi etiam
post sniam ad executionē differēdā. in. c. significauerūt. n. 17. de exce. f. 17.

2 Exceptio dilatoria licet non proponatur nisi ante litem contest. tamen
si oriatur post lit. contest. potest tunc opponi vel si post li. conte. veniat.
ad notitiam in. c. insinuante. nu. 8. de offi. deleg. fo. 89.

5 Excipiens non videtur fateri ea que in exceptione includuntur. in. c. cum
venerabilis. nu. 1. de exce. fo. 9.

Exceptio falsi potest per sententiam opponi. ibi.

Ex rei exceptione non fundatur intentio actoris nec declaratur dubia
probatio eius. ibi. nu. 58. fo. 12.

2 Exceptiones in spiritualibus non possunt concedi per principes secu-
lares. in. c. auditis. nu. 9. de resti. 7. integ. fo. 157.

3 Exceptio dilatoria proponitur post lit. contest. quando de nouo perue-
nit ad notitiam vel de nouo est orta. in. c. j. nu. 54. de ordi. cog. fol. 148.

Exceptio dilatoria non probatur semiplene. ibi. nu. 55.

Exceptio dilatoria si non fuerit probata intra. xv. dies excipiens cōdē-
natur in expensis. ibi.

Exceptio spoliatiōis non datur cōtra heredes nisi ad eos peruenierit
vel dolo fecerint: vel nisi lis fuisset contestata cum defuncto. ibi. nu. 57.

Exceptio spoliatiōis an possit opponi in ppetuū. in. d. c. j. nu. 56. e. tit.

2 Excipere videtur ille qui opponit factum ex quo causatur exceptio. in. c.
super hoc. nu. 7. de renun. fo. 13.

4 Exceptio peremptoria vel exceptio opposita contra personas testium
potest produci 7 probari etiam post publicatas attestaciones. in. c. de tes-
tibus. nu. 5. de testi. fo. 61.

6 Exceptio ineptitudinis libelli quo casu potest opponi post sententiā.
in. c. cum dilecti. nu. 3. de emp. 7. vendi. fo. 85.

7 Exceptio firmat regulam in cōtrariū. in. c. quoniam. nu. 2. de cōi. lep. f. 24.

5 Exceptiones q̄n opponuntur in curia an remittantur ad partes pro illa
rum probatione. in. c. i. nu. 9. de appel. fo. 78.

Exceptio tu non es clericus a quo debet probari. in. c. si diligenti. nu. 28.
de fo. compe. fo. 75.

6 Exceptio facta in aliquibus casibus non firmat regulam in nō exceptis
etiam quod illi casus sint exceptuati per dictionem taxatiuam. in. c. inter
alia. nu. 15. de immu. eccle. fo. 228.

5 Exceptiones modici preiudicij possunt ex leni presumptione per iudicē
repelli si vero sunt magni preiudicij debent repelli sine vehemēti pres-
umptione. in. c. interposita. nu. 2. de appel. fo. 136.

Exceptiones 7 earum probationes si non sint admisse per iudicem pre-
bent legitimam causam appellandi. ibi. nu. 3. 7. 4.

7 Exceptio peremptoria probari potest etiam post publicationem attesta-
tionum. in. c. ex literis. nu. 5. de cognā. spiri. fo. 28.

2 Exceptio legitima infringit actionē si non repellatur p̄ legitimam repli-
cationem. in. c. super hoc. nu. 13. de renun. fo. 13.

1 Exceptio competens post litē conte. opponi potest lite conte. in. c. cum.
m. nu. 11. de consti. fo. 27.

4 Exceptionis renuntiatio non numerate pecunie non valet si fiat inconti-
nenti. in. c. si cautio. nu. 8. de fi. instru. fo. 112.

Exceptio non numerate pecunie durat perpetuo ecclesie in casibus in
quib⁹ necesse est probare q̄ pecunia sit versa in vtilitatē eccle. ibi. n. 9.

Exceptio non numerate pecunie tunc habet locum quando interuenit
scriptura: secus si non interuenit. ibi. nu. 11.

Exceptio doli elapso biennio in obligatione literarum opponi potest.
in. d. c. si cautio. nu. 10. eo. ti.

5 Exceptiones miste possunt opponi post terminum elapsu ad oppo-
nendas dilatorias. in. c. pastoralis. nu. 10. de excep. fo. 5.

Exceptio dilatoria orta post litem contestatam 7 post terminum datū
a iudice potest opponi. ibi. nu. 21. fo. 6.

Exceptio dilatoria orta post terminum datum a iudice vel veniens ad
notitiam partis post litis contestatio. nunquid indistincte admittatur.
ibi. nu. 22. 2. 23.

Exceptio dilatoria non opposita in causa principali non potest oppo-
ni in causa appellationis. ibi. nu. 29.

Exceptio dilatoria q̄ post lapsu terminū nō pōt opponi pōt tñ prius

Repertorium singularium materiarum

- opposita declarari. ibi. nu. 31.
- 2 Exceptio non verisimilis an sit admittenda. in. c. supra hoc. nu. 2. de re. nu. fo. 13. 7. 31.
- 3 Exceptio aliqua non admittitur contra ordinarium donec toleratur in officio. in. c. de priore. nu. 5. de appel. fo. 105.
- 2 Exceptiones ex se concludentes non tñ admittende de facto fuerint per iudicem admisse debet iudex sin illas pronuntiare alias excipiens habet iustā cām appellandi. in. c. cū cōtingat. nu. 8. de offic. deleg. fo. 99.
- Exceptio iniustitie nō d3 opponi contra suam que transiit in rē iud. tñ si fuit de facto opposita impedit executionem sententie. ibi. nu. 9.
- 4 Exceptio tua non interest: est dilatoria. in. c. ex parte. n. 6. de testi. fo. 41.
- 7 Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius proprium. in. c. q2 frustra. nu. 7. de vsur. fo. 128.
- Contra vsurarium non possunt excipere conuenti ab eo q2 non restitue rit vsura. ibi. nu. 8.
- Exceptio quam vnus vsurarius opponit cōtra aliū est dilatoria 7 ante litem contestatam opponenda 7 intra octo dies probanda. ibi. nu. 9.
- 2 Exceptio falsi procur. 7 oīs exceptio que reddit iudicium retro nullum pōt opponi quicūq2 etiā post suam. in. c. in nra. n. 4. 7. de pcur. fo. 141.
- Exceptio dilatoria opponitur aliquando etiam post sententiā. ibidem.
- Exceptio tu non potes esse procurator an possit opponi post lit. conte. ibi. nu. 7. 7. 9.
- Exceptio que nō potest opponi in prima instantia post lit. contest. non potest opponi in causa appel. ibi. nu. 8.
- 1 Exceptio contra aliquam rem opposita debent prius examinari anq̃ illa res mandetur executioni. in. c. venerabilem. n. 27. de elec. fo. 156.
- 2 Exceptiones propositę censentur refutare si iudex aduſteriora procedat. in. c. cum super. n. 9. de offic. dele. fo. 87.
- 7 Exceptiones dilatorie possunt discuti post li. contest. si iudex ea referuauit. in. c. ad dissoluendum. n. 4. de despon. impu. fo. 15.
- 4 Exceptio contra personas testium non est dilatoria nec peremptoria in. c. presentium. n. 1. de testi. fo. 62.
- 1 Exceptio intentionis dicitur illa que non excludit ipsam actionem qua re an excipitur q̃ agitur. in. c. dudum. el. q. n. 2. 7. nu. 29. de elec. fo. 176.
- 5 Exceptio spoliationis excludit appellantem: secus exceptio attentati. in. c. an sit deferendum. nu. 7. de appel. fo. 111.
- 5 Exceptio tu non fecisti residentiā in bñficio nō pōt opponi nisi ab illo a quo petunt fructus victi bñficij. in. c. cōquerete. n. 4. de cle. non res. fo. 19.
- 6 Exceptio excommunicationis non nocet quā excommunicatus possit prosequi appellationem. in. c. dilecte. n. 1. de excep. fo. 15.
- Excōicatio lata in collegiū vel vniuersitatem an afficiat oēs. ibi. n. 2.
- Exceptio de illegitimatione persone est dilatoria 7 idem in exceptione tua non interest: 7 ideo debent proponi ante lit. contest. alias secus nisi post venerit in notitiam. in. c. i. nu. 2. de accu. fo. 1.
- 2 Exceptio non verisimilis non est admittenda per iudicem sine cause ex pressionē. in. c. super hoc. n. 20. de renun. fo. 13. 7. n. 31. 32. 36. fo. 14.
- Exceptio litis finite per iurandum obstat siue iurandū fuerit iudiciale siue non. ibi. nu. 54.
- 6 Exceptio concludens intentū excipientis non vitiat per verba inepta. in. c. constitutus. n. 32. de religio. domi. fo. 186.
- 5 Exceptio recusationis iudicis an possit opponi quandoq2 antelitē c5. te. maxime q2 fuit legitimū super alijs 7 peruentū ad aliquos actus. in. c. inter monasterium. nu. 5. de re iudi. fo. 73.
- Exceptio falsi procuratoris an debeat opponi primo q̃ exceptio declinatoria iudicij. ibi. nu. 7.
- Exceptio per quā negatur iurisdicctio potest semper opponi: licet fuerint alie ante ipsam opposite. ibi. nu. 12.
- Exceptio peremptoria non opposita in primo iudicio potest opponi causa appellationis nisi fuerit dolose omissa in primo iudicio quod probatur ex coniecturis. de quibus. ibi. nu. 14.
- 5 Exceptio alicuius rei non debet opponi ab illo qui in eadem re laborat. in. c. cum ecclesiastice. n. 3. 4. 9. de excep. fo. 4.
- Exceptio tu habes vel queris plura beneficia an possit obijci per illū qui etiam habet plura beneficia. ibi. n. 5. 10. 11.
- Exceptio nō d3 opponi ab illo q2 posset eadē exceptione repellī. ibi. n. 9.
- Exceptio famosa vel de iure comuni notoria admittitur contra illum cui de beneficio est prouisum. ibi. nu. 15.
- 3 Exceptio generaliter proposita que pōt obstare 7 non obstare: non debet reijci statim s3 iudex d3 instare vt pars excipiens declaret 7 quatenus concludit admittere alios secus. in. c. q. n. 2. de resti. spo. f. 165. 7 seq.
- Exceptio renuntiationis tam in beneficialibus quā in propbanis an 7 quando obstat agenti possessorio recuperande. ibi. nu. 17.
- Exceptio non verisimilis an opponatur contra agentem possessorio recuperande vel etiam petitorio. ibi. n. 12. 7. 13.
- 3 Exceptio notorie proprietatis an obstat agenti possessorio recuperande. in. c. in literis. nu. 7. 10. 27. de resti. spo. fo. 169.
- Et quando obstat debet de ea incontinenti fieri fides ibi nu. 30.
- Exceptio defectus proprietatis an obstat agenti possessorio recuperande vel de retinende vel adipiscende tam in beneficialibus q̃ nō. ibi. n. 27.
- Exceptio criminis cum infamia obstat in beneficialibus. ibi.
- Exceptio domini an possit opponi a non spoliante contra agentem possessorio recuperande. ibi. 33.
- Exceptio spoliationis non potest opponi contra tertium agentem. ibi.
- 7 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit. contest. quando notoriū est ipsam competere. in. c. i. nu. 11. de no. ope. nu. fo. 150.
- 8 Exceptio contra petentem beneficium an 7 quando admittatur. in. c. accedens. nu. 8. de accu. fo. 64.
- 1 Exceptio an 7 qñ sit tēporalis 7 ppetua. in. c. si aut. de rescrip. fo. 50.
- 5 Exceptiones quando producantur non requiritur q2 lis contestetur. in. c. per tuas. nu. 5. de appel. fo. 125.
- 5 Exceptionis diffinitio. in. rub. nu. 1. de excep. fo. 2.
- Exceptio actionis que fit. ibi.
- Exceptio intentionis que fit. ibi.
- 7 Excipiens de crimine 7 non probans pñitur extraordinarie. in. c. super his. nu. 1. 7. 22. de accu. fo. 64. 7. seq.
- Exceptio intentionis vel facti que fit. ibi. nu. 5.
- 5 Exceptio spoliationis obstat petenti vel imploranti officium iudici contra tertium. in. c. nouit ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.
- Exceptio nullitatis que incontinenti potest probari obstat executioni sententie. ibi. nu. 18.
- 4 Excipiens de falsitate audif perpetuo. in. c. licet. nu. 27. de proba. fol. 24.
- 1 Exceptionem aptam si pars omiserit opponere potest iudex ex officio actum irritare saltem ante q̃ sententia transeat in rem iudicatam. in. c. cū dilecta. nu. 9. de rescrip. fo. 66.
- 4 Exceptio falsitatis cum corruptione potest opponi post publicas attestationes ad sententiā. in. c. licet. nu. 5. de proba. fo. 22.
- 3 Exceptio excommunicationis non potest opponi ultra duas vices in eadem instantia. in. c. pastoralis. nu. 21. de cau. pos. 7 pro. fo. 159.
- Exceptio delicti non admittit contra vendicantē beneficium nisi sit tale delictum quod inducat priuationem beneficij ipso facto. ibi. nu. 29.
- 6 Exceptionum alia temporalis alia ppetua alia odiosa alia fauorabilis. 7 de plurib9 speciebus vide in discursu. in. c. ex his q. n. 4. de solutio. f. 102.
- Exceptio velleiani est fauorabilis. Exceptio macedoniani est odiosa: 7 vtraq2 est perpetua. ibi. nu. 9.
- Exceptio non numerate pecunie non competit ecclesie nec eius personis post lapsum biennij. ibi. nu. 19.
- Exceptio adulterij an sit perēptoria vel dilatoria. in. c. si. nu. 9. de adul. 7 stu. fo. 56.
- 5 Exceptio rei iudicate non competit reo absoluto: q2 non possidebat si post sententiā inceperit possidere. in. c. aduersario. num. 1. 7. 3. de excep. fo. 19. intellige vt in nu. 10. fo. 20.
- Exceptio rei iudicate obstat si sit finis agendi: id est licet modus agendi sit diuersus. ibi. nu. 33.
- Exceptio rei iudicate obstat tantum in prosecutis: licet petitio fuerit generalis. ibi. nu. 14.
- 3 Exceptio spoliationis est dilatoria 7 opponitur ante lit. contest. an autem post litem conte. aliquo casu opponatur 7 debet probari intra xv. dies. in. c. q. nu. 2. 6. 7. 53. de ordi. cog. fo. 144.
- Exceptio spoliationis an habeat locum contra non spoliatores: videlicet contra eum qui successit in re spoliata. ibi. nu. 12.
- Exceptio excōicationis pōt opponi post cōclusionē in causa. ibi. nu. 16.
- Exceptio spoliationis non admittitur quando factum est notoriū vel in obligatione iurata sed a fideiussore sic. ibi. nu. 19. fo. 145.
- Et in quibus casibus excep. talis non obstat. ibi. nu. 23.
- Exceptio spoliationis non admittitur in deposito. ibi. nu. 22.
- Exceptio spoliationis admittitur in cause matrimoniali vel spirituali. in. d. c. q. nu. 24. eo. ti.
- Exceptio rei iudicate in exceptionibus non admissis non obstat volenti super eadem re agere: secus econuerso. ibi. nu. 26. 7. 27.
- Exceptio rei iudicate in causa criminaliter intentata non obstat in eadem causa ciuilitate intentanda. ibi. nu. 30. fo. 146.
- Excipiens de crimine an scribat se ad penam talionis crimine non probato. ibi. nu. 25.
- Exceptio que nocuit alicui in vno iudicio an noceat in alio iudicio. ibi. nu. 30. 7. 42.
- Exceptio criminis pbata in vno iudicio nō repellit in alio. ibi. n. 29. 7. 42.
- 1 Excipiens d3 probare exceptiones suas. in. c. cū nobis. nu. 5. de elec. fo. 135.
- 2 Exceptiones 5 suam vel instā si excludunt a statuto si quis incontinenti vellet eas probare d3 admitti. in. c. suscitata. nu. 7. de resti. in integ. fo. 161.
- Corse. Limita istud dictū dñi Abb. esse verū nisi esset presumptio cōtra eū q2 calūniose exciperet: s3 offerat se probaturū incōtinēti: istud voluit gl. quam ad hoc nescio alibi. in. d. c. suscitata. que gl. limitat dictū. c. literas. 7 istud dictū sentit do. Abb. in. d. c. sup. eo. vbi Bal. singulariter dixit per illū tex. iuncta gl. q2 a summaria cognitione pōt q2 repellī vbi p̃supponit quis calūniari: qd dictū dicit menti tenendū: putat tñ do. Abb. in. d. c. sup. eo. illud dictū gl. 7 Bal. pcedere vbi opponēs offerre se pbaturū incōtinēti 7 p̃sumptio est de malitia: q2 per talē obligationē nō purgatur presumptio malitie: qd dictum ita limitatū perpetuo tene menti.
- 3 Exceptio declinatoria opponitur ante litem contest. in. c. fin. §. in alijs. nu. 4. vt lite non contest. fo. 118.

Super Lectu. Panormitani.

- 4 Exceptio que reddit dubiam petitionem actoris si potest intervenire delictum eam excludit. in. c. in presentia. nu. 6. de proba. fo. 14.
- 5 Exceptio reddens petitionem actoris equiuocam eam tollit. ibi. nu. 8.
- 5 Exceptiones si non admittuntur censentur reprobate. in. c. suborta. nu. me. 9. de re iudi. fo. 75.
- 3 Exceptio peremptoria opposita a reo post fundatam intentionem actoris si non est probata condénatur reus in expensis vel alio modo ad arbitrium iudicis ipso non existente soluendo: et idem in exceptione dilatoria. in. c. finem. nu. 1. et 19. de do. et contu. fo. 199. et seq.
- Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post publicatas attestaciones. ibi. nu. 3.
- Exciptiens si non probat an cōdemnetur in expensis: et an statim vel expectata diffinitua. nu. 6. et 11. fo. 200.
- Exceptio quasi peremptoria est qñ opponit cōtra testes. ibi. n. 11. f. 201.
- 3 Exceptio excōcationis an possit opponi contra actorem in quacunque parte litis: et si malitiose reus distulerit opponere condénatur in expensis: et an indistincte hoc casu reus condemnabitur in expensis. in. c. excōptionem. nu. 1. 5. 22. 23. et 24. de excep. fo. 18.
- Exceptio excommunicationis est dilatoria. ibi. nu. 2.
- Exceptiones dilatorie regulariter opponuntur ante litem contest. ibi.
- Exceptionum quot sint species. ibi. nu. 9.
- 5 Exceptio spoliationis an retractet executionem sententie. in. c. nonit ille. nu. 8. de appel. fo. 112.
- 2 Exceptiones minus legitimas non tenet admittere iudex siue sit ordinarius siue delegatus. in. c. ex parte. el. h. nu. 2. de offi. dele. fo. 77.
- Exceptiones sublate per rescriptum principis an cōprehendant omnes exceptiones tam dilatorias q̃ peremptorias. ibi. nu. 5.
- Exceptiones si per statutum non possint opponi cōtra instrumentū publicum poterit opponi illa q̃ non sit publicum idem si contra sententiam. secus si statutum tollat defensiones. ibi. nu. 6. fo. 76.
- 3 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit. contest. qñ est notoria. in. c. ex parte B. nu. 13. de fo. compe. fo. 83.
- 3 Exceptiones inhabilitantes personam ad agendum possunt opponi etiam post rem iudicatam. in. c. si. nu. 16. de iura. calum. fo. 130.
- 5 Exceptio non requirens altiozem indaginem impedit actum qui de sui natura erigit celeritatem: secus si requirit altiozem indaginem. in. c. cū dilecta. nu. 22. de confirma. vti. vel inuti. fo. 141.
- Exceptio dicitur requirere altiozem indaginem: que licet ab initio videatur facilis tamen propter dispensationem vel aliam rem requirit longum tractatum. ibi.
- 5 Exceptio contra personas vel dicta testium vsq̃ ad quantum tempus potest opponi. in. c. si. nu. 3. 7. et 10. de excep. fo. 2.
- Exceptio contra testes non est peremptoria. ibi.
- Exceptio peremptoria vel habēs naturam peremptorie potest opponi vsq̃ ad sententiam. ibi.
- Exceptio contra personas testium an et quo casu possit opponi in causa appellationis. ibi. nu. 8.
- Exceptio que potest opponi in primo iudicio ante sententiam et litis cōtestata. potest opponi in causa appellationis. ibi.
- Exceptio omnis que malitiose non fuit opposita in prima instantia vel tempore congruo non potest vltius opponi. ibi. nu. 9.
- Exceptio contra personas testium an possit opponi post sententiam in casibus in quibus sententia non transit in rem iudicatam. ibi. nu. 10.
- 5 Exceptio peremptoria non opposita in causa principali non potest opponi in causa appellationis nisi malitiose fuerint pretermisse: dilatorie vero secus. in. c. exceptionem. nu. 17. de excep. fo. 18.
- Exceptiones que possunt opponi post litem contestatam possunt opponi in causa appellationis. ibi. nu. 18.
- Exceptiones peremptorie concernentes exactionem sententie possunt opponi post sententiam. ibi.
- Exceptiones anormale peremptorie sunt ille que possunt opponi vel ante litē cōtest. vel post sententiam cōtra naturā peremptoriarum. ibi. nu. 19.
- Exceptiones anormale dilatorie sunt ille que in qualibet parte iudicij possunt opponi contra naturam dilatarum. ibi.
- Exceptio falsi procuratoris reddit iudiciū retro nullum et potest quandoq̃ opponi. ibi.
- Exceptio excommunicationis probata vt detecta an processum prius validus remaneat nullus vel sententia tam respectu iudicis actoris aut rei siue in causa principali vel appellationis: sine coram ordinario vel delegato. ibi. nu. 21. 23. et 56. fo. 19.
- Exceptio excōcationis si malitiose non fuit proposita per reum in tempore congruo in quibus expensis condemnabitur. ibi. nu. 25.
- 5 Exceptiones dilatorie cōcernentes ipsam iudiciū non possunt opponi post litem contest. vel post terminum datum ad opponendum ex ratione nisi de nouo superueniant vel ad notitiam deducantur. in. c. exceptio. nem. nu. 10. de excep. fo. 18.
- Exceptio declinatoria ipsius iudicis est opponenda non solum ante litem contestatam sed etiam anteq̃ alie dilatorie opponantur quia videtur alias primo proponendo consentire iudicij: si vero omnes simul opposuerint censetur primo declinatoria proposuisse. ibi. nu. 11.
- Exceptiones dilatorie concernentes negotium principale possunt opponi ante et post lit. contest. vsq̃ ad tempus. ibi. nu. 12. et 13.
- Exceptio dilatoria concernens negotiū principale nota vel non nota iudici si non sit opposita per partem quid est agendum. ibi. nu. 14.
- Exceptionum peremptoriarū alique non possunt opponi nisi post litē contest. alique ante et post. de quibus vide exempla. ibi. nu. 15.
- 5 Exceptio excōcationis nō eliditur si contra excipietem replicat q̃ ipse sit per participationē excōcatus. in. c. a nobis. nu. 1. de excep. fo. 3.
- Exceptio q̃ pōt opponi agentiam possit opponi p excipientē. ibi. nu. 17.
- Exceptio peremptoria quo casu sit probanda per excipientem. ibi. nu. 20.
- 1 Exceptio omnis que potest opponi post lit. contest. potest opponi in appellatione. in. c. ad audientiam. nu. 9. de rescri. fo. 79.
- Exceptio non opposita per ignorantiam: potest iterum opponi. ibi.
- 5 Exceptiones dilatorie an et qñ possunt opponi post elapsum terminū datum a iudice. in. c. pastoralis. nu. 1. et 4. de excep. fo. 4.
- Exceptiones dilatorie possunt opponi vsq̃ ad litis contest. de iure. ibi. numero. 2. et 5.
- Exceptiones peremptorie possunt de iure opponi vsq̃ ad cōclusionem in causa: sed quid si ad eas opponendas fuit statutus per iudicem terminus an eo elapso poterunt opponi. ibi. nu. 6. et 9. fo. 5.
- Utrū stet iuramento partis dicētis q̃ post terminū puenit ad notitiā suā exceptio peremptoria vel dilatoria quā vult opponere. ibi. nu. 6. et 8.
- Exceptiones peremptorie possunt opponi vsq̃ ad cōclusionem in causa: nec d̃ p̃gi terminus ad ipsas pponēdas sine cause cognitiōe. ibi. n. 9.
- Exceptiones misse possunt opponi post lit. et test. indistincte. ibi. nu. 10.
- Exceptio dilatoria orta post cōclusionem in causa non pōt amplius opponi. in. d. c. pastoralis. nu. 11. co. titu. fo. 5.
- Exceptio excommunicationis potest dilatorie opponi etiam post terminum. ibi. nu. 12.
- Exceptio tu non eras iudex an possit opponi elapso termino quē talis iudex dederat ad probandum et nil fuit probatum. ibi. nu. 14.
- Exceptio dilatoria quando post terminum opponitur que forma spectatur. ibi. nu. 17.
- Exceptiones dilatorie vtrum indistincte nō opponantur post terminū. ibi. nu. 18.
- Exceptiones contrarie an possunt vno et eodē tpe opponi. ibi. nu. 19.
- 3 Exceptio consanguinitatis nō admittit mulieri agēti possessorio ad restitutionem mariti sui: sec̃ si ageret petitorio. i. c. i. nu. 3. de or. co. fo. 124.
- Exceptio peremptoria potest opponi a reo post fundatam intentionē actoris sic post testes productos. ibi. nu. 4. et 8.
- Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris. ibi. nu. 5.
- Exceptio dilatoria an soleat proponi ante lit. contest. ibi. nu. 6.
- Exceptio peremptoria non opponitur regulariter ante litem contest. nisi sit notoria vel litis finite et similes. ibi. nu. 8.
- Exceptio peremptoria an opponatur post publicatas attestaciones vel post sententiam. ibi. nu. 9. fo. 143.
- Exceptio peremptoria quo casu debet ex iussu iudicis proponi post litem contestatam. ibi. nu. 9.
- 3 Exceptio dilatoria non potest opponi post litem contestatam. in. c. fin. nu. 7. de ordi. cog. fo. 151.
- Exciptiens de spoliatione et obtinens contra agentem petitorio si postea agat directe de spoliatione an teneatur respondere super dicta petitione petitoria. ibi. nu. 18.
- Exceptio spoliationis an opponat̃ agētem vti possidetis. ibi. nu. 19.
- 3 Exciptiens q̃ electū vel formā electiōis h̃z hoc p̃bare et isto casu electus non cōfirmat nisi p̃bet se idoneū in. c. cum super. nu. 20. de cōf. fo. 226.
- Exceptiones dilatorie proponuntur ante litem contest. in. c. mandato. nu. 4. de procu. fo. 146.
- 5 Exceptio non admittit et ob id fuit appellatum debet coram iudice appellationis declarari vera. in. c. olim. et j. nu. 1. de excep. fo. 12.
- 5 Exceptio spoliationis q̃ remediū attentati nō obstat q̃ talis reuocatio fit ex mero iudicis officio. in. c. bone memorie. n. 20. de ap. fo. 119.
- 7 Exceptio tu nō debes audiri est dilatoria et ante litē cōtestatā pponenda et intra octo dies probanda. in. c. q̃ frustra. nu. 6. de vsur. fo. 128.
- ¶ Dñs. L. uadde Bart. in. l. oēs. C. de fun. patrimo. li. xi. q̃ ista exceptio introducta p̃ statutū q̃ pars nō debeat audiri impedit litis ingressum et an valeat lex seu statutū denegans alicui audientiā ppter suam delictū: vide Bost. in. c. pastoralis. de iudi. et Ange. cōf. cccxx. in. l. si nō speciali. C. de testa. et in. l. j. C. de bo. vacā. li. x. Bar. in. in. l. si cū mulier. ff. solu. mat. et ibi p̃ Mico. de neapo. et And. Barb. in. l. iubeat. q̃. sane. C. de sa. crof. an. eccl. et in repe. d. l. si cum mulier. et in questione inci. statuto cano. tur. et in. l. j. C. de pat. pote. et in. l. peremptorias. C. sen. rescin. nō pos. et in. l. plane. ff. de peti. bere. et Ang. in. l. venditioni. C. de vsuca. pro emp. plene p̃ Bar. in. c. si. de ord. cog. et in. c. q̃ frustra. de vsu. et in. cle. in rubr. de exce. et in. c. pastoralis. et Romana. in. 2. si. xx. in ordine meo. vbi concludit oēs q̃ valet lex seu statutū denegans alicui audientiā: vt p̃bat. in. d. c. sic frustra. et in. d. l. venditiōi. et diri plene in notabilibus meis in dictiōe uul. latenus: secus si statutū denegaret iustitiā q̃ tūc non valeret: vt singu. dixit Immo in. c. q̃ in ecclesiariū. de coniti. refert Ang. in. d. cōf. cccxx. et vide Joan. de ana. in. c. q̃ frustra. an possit actori vel reo audientia de

Repertorium singularium materiarum

- negari ex quo defensio nulli aufertur: si statuti vel ius denegat alicui audientia talis non poterit agere possessorio recuperande: qd no. ppter statuta denegantia bñtis audientiam: vide Jo. de ana. in. c. ad abolens. dā. de here. r. ibi enumerat casus in qb⁹ denegat audientia alicui in iure.
- 3 Exceptio spoliationis non obstat actori directe non agenti contra spoliatum. in. c. cum ecclesia. nu. 16. de cau. pos. r. proprie. fo. 154.
- 3 Exceptio facultatis potest opponi post sententiam si alias non opposuit r. non succubuit. in. c. si. nu. 25. de iur. calum. fo. 32.
- 4 Exceptiones dilatorias excludit actus factus post litis cōtest. in. c. fraternitatis. nu. 6. de test. fo. 52.
- Excipiens de excommunicatione si succubuit potest postea probare de publica excommunicatione. ibi. nu. 9.
- 5 Exceptiones cōsentur. reprobate si iudex precesserit ad vltiora. in. c. dilecto. nu. 11. de appel. fo. 132.
- 5 Exceptiones calumnie possunt per iudicem non admitti. in. c. de cetero. nu. 10. de re iudi. fo. 53.
- 2 Excipiens nō tenet dicere cām sue exceptiōis iudice cogēte tenetur exprimere cām. in. c. super hoc. nu. 3. r. 9. de renun. fo. 12. r. nu. 16. r. 19. fo. 13.
- 5 Exceptio criminis an tollatur per replicationem eiusdem criminis: et sic an paria delicta mutua compensatione tollantur. in. cap. dilecti filij. nu. 7. r. 17. de excep. fo. 13.
- Si tu excipis qd gabella non est soluta de contractu in quo me fundo r. ego excipio qd nec tu solvisti tua exceptio non tollitur per meam replicationem. ibi. nu. 8. fo. 14.
- 3 Exceptio legitima si non admittatur per iudicem potest appellari. in. c. si. nu. 4. de lib. obla. fo. 98.
- Exceptio que incontinenti potest probari per eum non impedit quin adhuc libellus admittatur. ibi. nu. 8.
- Exceptio peremptoria non admittit ante lit. r. test. etiā si incōtinēti offeratur probatio nisi sit notoria r. cōstet per instrumentū. ibi. nu. 9. r. 10.
- 6 Exceptio adiurationis anteq̃ probetur non obstat agenti interdicto vti possidetis. in. c. cum venissent. nu. 19. de insti. fo. 54.
- 1 Exceptio excommunicationis est admittenda qñ obijcitur tamen onus probandi eam incumbit opponenti. in. c. nihil. nu. 14. de elec. fo. 158.
- 5 Exceptiones contrarias si quis opposuerit videtur illas disjunctive opposuisse. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.
- Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post fundatā intētionē actoris r. post publicatas attestatiōes. i. c. accepta. n. 3. de rest. spo. f. 167.
- 5 Exceptio macedoniani: r. velleiani: r. similes habent locum in vtroq̃ fo. 10. in. c. si. nu. 26. de prescrip. fo. 45.
- 5 Exceptio falsi aliquando potest opponi ante lit. cōtesta. tantum: aliqñ post sententiam. in. c. super eo. nu. 10. de appel. fo. 95.
- 2 Exceptiones dilatorie non possunt opponi in causa appellationis. in. c. coram. nu. 7. de resti. in. integ. fo. 162.
- 6 Exceptio si euidenter elidit ius actoris potest iudex nō audire actorem tanq̃ notorie iniustitiā fouētē. in. c. inter dilectos. nu. 7. de dona. fo. 10.
- 5 Exceptio quolibet maxime declinatoria potest dici defensio. in. c. cū inter. nu. 4. r. 6. de excep. fo. 7.
- Exceptio cōpetens reo principali cōpetit etiā ei⁹ fideiussori. ibi. nu. 26.
- 2 Exceptio ordinatoria potest opponi post lit. cōtest. quando est nouiter orta. Anto. in. c. j. nu. 5. de obli. ad ratioci. fo. 59.
- 3 Exceptio tu non potes possidere rem quam petis est exceptio litis finite que potest opponi ad merita cause r. ad processum. in. c. ex parte. num. 29. de resti. spo. fo. 185.
- 6 Exceptio non firmat regulam in casibus qui aliquo iure non possunt esse sub regula. in. c. in nostra. nu. 1. de sepul. fo. 137.
- 6 Exceptio rei iudicate est exceptio litis finite r. impedit litis ingressum. in. c. sicut nobis. nu. 3. de re iudi. fo. 67.
- 6 Excipiens potest de vna exceptione ad aliam etiam contrariam transire. in. c. cum dilectus. nu. 9. de reli. domi. fo. 187.
- Exceptiones contrarie possunt disjunctive proponi. ibi.
- 3 Exceptio rei iudicate an obstat illi qui succubuit in rei vendi. volēti agere ex noua causa: r. quid in personalib⁹. in. c. j. nu. 14. de lib. obla. fo. 95.
- Exceptio que non tollit sententiam, sed modificat executionem potest opponi post sententiam. ibi. nu. 26.
- 3 Exceptiones possunt opponi a reo anteq̃ conueniatur. in. c. si quis contra. nu. 2. de fo. compe. fo. 51. r. in repe. fo. 53.
- Executor non potest ut suspectus recusari. ibi. nu. 1.
- Executio sententie late a delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. ibi. nu. 27. r. 29. r. 32.
- Executio sententie est meri r. mixti imperij. ibi. nu. 30.
- 7 **Excommunicatio** est iurisdictionis episcopalis r. non ordinis. in. c. canonica. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
- 2 Excommunicari an possit non subditus ratione iurisdictionis prorogate. in. c. j. d. r. 5. nu. 3. r. 6. de offi. deleg. fo. 102.
- Excommunicatio quare non fertur in vniuersitatē. ibi. nu. 4.
- Excommunicari an possit quis sine precedenti monitione etiam ex suo consensu. nu. 7. fo. 103.
- Excommunicatio pro futuris culpis an possit ferri. ibi. nu. 10.
- Excommunicatio locata contra non soluentes censum non ligat illos qui per importantiam non soluunt. ibi. nu. 11.
- 5 Excommunicationem nullam an reddat iniustitia notoria. in. c. odoar⁹. dus. nu. 9. de solu. fo. 101.
- Excoicatio nō dī ferri gtra debitorē notorie existentē non soluendo. ibi.
- 5 Excommunicatio lata per errorem cause vel facti an teneat. in. c. inter ceteras. nu. 9. de re iudi. fo. 56.
- 1 Excoimunicatio potest aliquando fieri a laicis. in. c. ecclesia sancte Ma⁹ rie. nu. 5. de consti. fo. 30.
- 3 Excommunicatio an incurrat per expellentes religiosos de re ipso: rum expellentium excedendo vel non excedendo modum. in. c. olim. cl. j. nu. 5. 19. r. 22. de resti. spo. fo. 179. r. seq.
- Excoicatio requirit dolū siue ignoratiā crassam r. supinam. ibi. nu. 20.
- 3 Excoicatio lata ab epō in homines vnius loci non probat possessionem epī in dicto loco licet aliquibus diebus fuerit obseruata. in. c. olim inter. nu. 1. 2. 6. 12. r. 17. de resti. spo. fo. 189.
- Excommunicatio an inducat iustum metum qui cadit in constantem virum. ibi. nu. 10. r. 11. fo. 190.
- Excommunicatio est maior pena q̃ sit in ecclesia. ibi.
- 7 Excoicatio semper fertur propter cōtūaciam in aliquid non faciendo. in. c. fraternitati. nu. 1. de cle. excom. fo. 141.
- 6 Excoicationē an incurrat ille qui participat cū excoicato mortuo puta ipsum sepeliendo. in. c. cōsuluisti. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 10.
- Excommunicatus sacerdos recte conficit eucharistiam veram que non indiget alia consecratione. ibi. nu. 6.
- 6 Excoimunicatio an irrogetur ipso iure per ista verba videtur ab oibus tanq̃ excoicatus. in. c. super specula. nu. 1. ne cle. vel mo. fo. 246.
- Excommunicatus potest esse procurator. ibi. nu. 18. fo. 255.
- 7 Excoicatio nō fulminat per ista verba statuo sub pena excoicationis: et si proferatur per papam. in. c. sepe dura. nu. 1. de cri. fal. fo. 132.
- Excoicatio potest p̃ eodem facto frequenter innouari. ibi. nu. 4.
- Excoicatio incurrit ipso facto p̃ ista verba excoicatioi subiaceat. ibi. n. 8.
- 6 Excommunicatio lata a delegato pape vltra contenta in delegatione est ipso iure. in. c. si. nu. 5. de preben. fo. 49.
- Excommunicatio lata a delegato contra intentionem delegantis an sit ipso iure nulla. ibi.
- Excoimunicatio lata sine cause cognitione tenet licet sit iniusta. ibi.
- 7 Excoicatio fertur ipso iure per hec verba noscant se excommunicatioi subiaccere. c. excommunicationi. nu. 1. de rap. fo. 119.
- 6 Excommunicatio nunq̃ fertur nisi pro crimine mortali in rempubl. c. cum esset. nu. 7. de testa. fo. 116.
- 3 Excommunicatio an inducatur per ista verba videlicet nullus communicet cum tali. in. c. j. nu. 34. de iud. fo. 7.
- Excommunicatio iam lata non suspenditur per appellationem. in. c. ad hec. cl. v. nu. 1. de appel. fo. 110.
- Excoicatio r. interdictū in quibus cōueniāt r. in quib⁹ differāt. ibi. nu. 3.
- 7 Excoicatio non impedit monachatu. in. c. venies. nu. 4. de simo. fo. 82.
- Excoicatio nō profert per ista verba a cōione habeant alieni: r. quid imponent ista verba. in. c. si diligenti. nu. 5. 21. r. 22. de fo. compe. fo. 73.
- Excoicatio superueniens non impedit quin cum tali excoicato particeps in contractu cum eo inito qui non potest sine communionē explicare. in. c. si vere. nu. 1. r. 3. de sen. excom. fo. 190.
- Al debitorē excoicato licite exigitur. ibi. nu. 2. r. 4.
- Excoicatum an teneamur vitare cum damno nostro. ibi. nu. 7. r. 10.
- Excoicatus an possit sibi acquirere spūalia vel alteri cōferre. ibi. nu. 9.
- Cum excoicatis debemus vitare cōionē volūtariā. ibi. nu. 10.
- Excommunicatum debemus vitare quo ad sua commoda. ibi.
- Excoicatio pbata per viam exceptionis an faciat qd ille evitetur tanq̃ excommunicatus. in. c. j. nu. 38. de ord. cog. fo. 147.
- Excommunicatio non probatur ex eo qd quis petit absolutionem ab excommunicatione. ibi. nu. 39.
- Excommunicatio non probatur in vno loco reputatur excoimunicatus in omnibus locis r. apud omnes. ibi. nu. 40.
- Excommunicatio probata per viam exceptionis an sit causa priuationis beneficij vel alterius iuris. ibi. nu. 41.
- 7 Excoicatio facta vel fulminata a non habente autoritatē non requirit aliquā absolutionē sed tñ relaxationē. in. c. olim. nu. 4. de accu. fo. 74.
- Excoicatus nō pōt ferre testimoniū ppter periculū cōionis. ibi. nu. 6.
- 7 Excommunicatio non debet ferre non premissa monitione tñ lata tenet. in. c. apostolice. nu. 5. de cle. excom. fo. 142.
- Excoicatus pō absolui i morte qñ apparēt signa cōtritionis. ibi. nu. 8.
- Excoicatus non potest allegare pbabilem causam ignoratiē si scit per famam se esse excommunicatum. ibi. nu. 9.
- 7 Excoicatio nō notat excoicatu infamia perpetua sed eo absoluto tollit litur infamia. in. c. proposuit. nu. 3. de cle. excom. fo. 141.
- Excoicatus an psumat absolutus eo qd cōicat cū superiore. ibi. nu. 5.
- 5 Excoicatio tenet lata post appellationem qñ causa est cōmissa appellatione remota. in. c. pastoralis. nu. 9. de appel. fo. 120.
- 2 Excommunicatio vel alia sentētia lata in exemplum est ipso iure nulla. in. c. graue. nu. 3. de offi. ordi. fo. 123.

Super Lectu. Banormitani.

- Excommunicatus non potest absolui nisi ab habente iurisdictionem in ipsum. ibi. nu. 14.
- 7 Participas scienter cum excommunicato in diuinis officiis excommunicatus est et per solū papam absoluitur. in. c. significauit. nu. 1. de sen. excom. fo. 184.
- Excommunicatio maior et minor priuat a sacramentis. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio per participationem hodie non incurritur nisi canonica monitione premissa. ibi. nu. 3.
- 5 Excommunicatio lata contra debitorem si non soluerit intra mensem et creditor prorogauerit ad alium mensem intra quem non fuit sibi satisfactum: an dicta excommunicatio liget. in. c. preterea. el. ij. nu. 4. de app. fo. 109.
- Excommunicatio lata hoc modo: excommunico te exnunc si intra talem tempus minum hoc feceris: suspenditur per appellationem. ibi. nu. 11. fo. 113.
- Excommunicatio potest ferri in absentem hoc modo si non satisfeceris intra mensem cognoscas te esse excommunicatum. ibi. nu. 12.
- Excommunicatio magis regulatur a mente proferentis quam a conceptione verborum. ibi. nu. 13.
- Excommunicatio lata hoc modo: excommunico te si hoc facies: an liget post factum: vel quando vult facere. ibi. nu. 15.
- 7 Excommunicatio durat etiam post mortem excommunicati adeo quod associans cadaver vel aliter participando cum eo incurrit excommunicationem minorem. in. c. ad hec. nu. 2. de priuile. fo. 152.
- Excommunicatus qui fuit in sacro sepultus debet dehumari nisi steterit per eum quominus in vita absolueretur. ibi. nu. 3.
- 1 Excommunicatio vnius excommunicatarum an vitiet gestum ab omnibus. in. c. in causis. nu. 17. de elec. fo. 151.
- 7 Excommunicatio lata contra subditū quia non paret contra priuilegiū sibi concessum non valet. in. c. cū ad quorūdam. nu. 1. et 2. de excess. prela. fo. 145.
- 7 Excommunicatio quos effectus pariat siue iusta siue iniusta. in. cap. ita quorūdam. nu. 3. de iude. et sarrace. fo. 96.
- Excommunicatio quo ad ecclesiā triumphantē parū aut nihil operatur. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio euidenter nulla non est timenda. ibi.
- 7 Excommunicatio inducitur ipso iure per ista verba talis subiaceat excommunicationi. in. c. quia in omnibus. nu. 9. de vfu. fo. 124.
- 3 Excommunicatio non suspendit per appellationem subsecquentē sed deuoluitur ad superiorem et tollitur eius presumptio. in. rub. nu. 5. de appel. fo. 86.
- 7 Excommunicatio etiam si feratur ad tempus requiritur absolutio: secus in interdictione in suspensione. in. c. non est. nu. 7. de spon. fo. 6.
- 6 Excommunicatio est maior pena ecclesiastica cuius iudeus non est capax. in. c. postulat. nu. 5. de iud. fo. 97.
- 3 Excommunicatio est pena contumacie non delicti. in. c. cum non ab homine. nu. 25. de iud. fo. 27.
- 6 Excommunicatio ipso facto incurritur per ista verba noueris te excommunicationi subiaccere. in. c. non minus. nu. 9. de immu. eccle. et ceni. fo. 227.
- 7 Insciens manus violentas in clericum turbantem diuina officia non incurrit excommunicationem. in. c. veniens. nu. 1. de sen. excom. fo. 18.
- 6 Excommunicatio lata quod debitor soluat creditori intra tantū tempus non ligat non soluentē si coscientem creditore non soluit. in. c. i. nu. 7. de loca. fo. 86.
- 6 Excommunicatio potest ferri sub conditione. in. c. percuratōes. nu. 8. de censi. fo. 205.
- 5 Excommunicatio siue suspensio non debent ferri nisi prius monitione premissa. in. c. reprehensibilis. nu. 1. et 2. et 3. et 4. de appel. fo. 103.
- Excommunicatio non fertur ab homine nisi per contumaciam in non parendo in iudicio. nu. 2.
- Excommunicatio potest ferri ab homine nulla monitione premissa quā ius fulminat ipsam ipso facto propter aliquod delictum. ibi. nu. 6. et 7.
- Excommunicatus a iure potest pro eodē delicto ab homine pronuntari excommunicatus citra aliā contumaciā: hoc quia homo est merus minister iuris. ibi. nu. 8.
- Excommunicatio lata sine monitione an teneat. ibi. nu. 13.
- 4 Excommunicatio conditionalis quibus non debeat fieri facta tamen tenet. in. c. significauerunt. nu. 1. de testi. fo. 68.
- 6 Excommunicatio non fertur nisi pro peccato mortali. in. c. in aliquibus. nu. 4. de deci. fo. 154.
- 7 Ab excommunicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulariter. in. c. nuper. nu. 6. de sen. excom. fo. 188.
- ¶ Corse. An monachus possit absolui a suo abbate: et si non potest an possit absolui ab episcopo monachus excommunicatus a canone: puta quia porta vit arina intra septa monasterij: dicas quod non potest absolui ab abbate per regulā que habet quod inferiores prelati ab episcopo non possunt absolvere a infra causas non tantum in casibus a iure expressis: per. c. nuper. de sen. excom. facit expresse. de. i. de priuile. vbi tradit regulā quod religiosi etiā excommunicati: vt colligitur ex gl. q. inci. qui etiā suū monachū. vt no. ibi in glo. etiam absolvere non possunt excommunicatos a canone nisi in casibus permissis a iure: et sic regula traditur negative: et exceptio affirmative: si tamen dictus abbas habet episcopalem vel quasi iurisdictionē in parochia sua et in membris sibi subiectis ex consuetudine vel priuilegio ultra illā iurisdictionē quam habet de iure cōi in monachos suos que non est episcopalis sed propria et ordinaria: in illo casu talis potest ab abbate absolui: per. c. abbate. de priuile. lib. vi. et per id quod not. in. c. i. de reb. eccl. non alie. in. cle. ita cōcludit. Frider. de sen. cōsi. riiij. inci. monachus perusinus. et 3. in ver. abbas an possit absolvere.
- 7 Excommunicationis sententia potest ferri sine aliqua citatione licet ita sit iniusta. in. c. i. nu. 3. et 4. de excess. prela. fo. 79.

- Excommunicatio nunquam fertur in penam. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio non fertur per ista verba: precipio sub pena excommunicationis in facientes, sed est quedā monitio. in. c. clericis. nu. 4. ne cle. vel mona. fol. 238.
- Excommunicatio potius est medicina quam pena. ibi. nu. 8.
- Excommunicatio ipso iure infertur per ista verba talis subiaccet excommunicationi. ibi. nu. 14. fo. 247.
- 3 Excommunicatio minor potest etiam ferri ab homine, sed non est in vfu. in. c. si diligenti. nu. 22. de fo. compe. fo. 74.
- 1 Excommunicatio potest ferri per priuatam personam ex priuilegio concessio. in. c. ex parte decani. nu. 1. de rescrip. fo. 81.
- 1 Excommunicatio dicenti se absolutum non creditur nisi probet per aliquas legitimas probationes. in. c. ad audientiam. nu. 1. de rescri. fo. 52.
- 2 Excommunicatio iniusta non ligat apud deum. in. c. cum dilectus. nu. 6. quod met. cau. fo. 52.
- 1 Excommunicatio licet lata sine causa rationabili tenet. in. c. ab excommunicato. nu. 1. de rescrip. fo. 87.
- 1 Excommunicatio potest impetrare rescriptum sub iniustitia excommunicationis. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio quando teneat et quando sit nulla. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio an reddatur nulla propter notoriā iniustitiā. ibi. nu. 10. fo. 88.
- Excommunicatio iniusta licet quo ad homines tamen non quo ad deum. ibi. nu. 11.
- Excommunicatus iniuste si contendat ligatur apud deum ex contemptu. ibi.
- Excommunicatus appellans an debeat absolui a iudice ad quem an debeat fieri remissio ad iudicem a quo. ibi. nu. 14.
- Excommunicatus an possit inuitus vel non petens absolui. ibi. nu. 20.
- 1 Excommunicatio lata post appellationem extraiudicalem est nulla in. c. considerauimus. nu. 1. de elec. fo. 129.
- 6 Excommunicationis sententia est iniusta an teneat. in. c. cum apostolus. nu. 4. de censi. fo. 200.
- 7 Concubans cum femina excommunicata: an incidat in excommunicationem. in. c. si concubine. nu. 3. de sen. excom. fo. 196.
- 7 Excommunicatus propter delationem mercium prohibitarum ad infideles a quo possit absolui. in. c. quod olim. nu. 3. de iude. fo. 97.
- 1 Excommunicatio impedit promotionem etiam ad secularem dignitatem. c. venerabilem. nu. 11. de elec. fo. 156.
- 3 Excommunicatio non potest ferri per simplicem sacerdotem nisi habeat aliquam iurisdictionem in. c. cum contingat. nu. 30. de fo. compe. fo. 79.
- Excommunicatio est maior pena que possit reperiri in ecclesia dei. ibi. nu. 31.
- 1 Excommunicatio minor non semper est peccatum mortale. in. c. dudum. el. ij. nu. 24. de elec. fo. 177.
- 7 Excommunicatio lata in illos qui appellauerunt an liget. in. c. ex parte. nu. 4. de priuile. fo. 156.
- 5 Excommunicatio debet ferri cum causae cognitione tamen lata sine tenet. in. c. ad audientiam. nu. 18. de appel. fo. 106.
- 5 Excommunicationis sententia non suspenditur per appellationem. in. c. consanguinei. nu. 9. de re iudi. fo. 58.
- 7 Excommunicatio an inferatur ipso iure per ista verba: precipio sub pena excommunicationis: et illi precepto fuerit obuentum. in. c. unico. nu. 3. de sagit. fo. 115.
- 6 Excommunicatio lata post appellationem etiam extraiudicalem non ligat nec tenet. in. c. cum dilectus. nu. 2. de reli. domi. fo. 187.
- Excommunicatio lata contra exemptum est ipso iure nulla. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio lata ab habente bona fide possessionem tantum excommunicandi et non proprietatem: an valeat. ibi. nu. 6.
- 3 Excommunicatio est iurisdictionis ecclesiastice et non reperitur maior pena in ecclesia. in. c. cum sit generale. nu. 9. de foro compe. fo. 65.
- Excommunicatio debet ferri a iudice. ibi.
- 7 Excommunicatio lata ab homine non prouenit nisi ratione contumacie a iure vero prouenit ratione delicti in. rub. nu. 1. de sen. excom. fo. 178.
- Excommunicatio non debet propter necessitatem diffinitiuā nec interlocutoria. ibi. nu. 2.
- Excommunicationis diffinitio. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori. ibi.
- Excommunicatio vnde dicatur. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio tam iusta quam iniusta quid operetur. ibi.
- 6 Excommunicatio non est ferenda nisi premissa monitione. in. c. peruenit. nu. 3. de deci. fo. 145.
- 7 Excommunicatio nunquam fertur in penam: sed depositio sic. in. c. si quis presbyter. nu. 2. de cle. excom. fo. 159.
- Excommunicatio peccat ecclesiā ingrediēdo et alios non vitādo. ibi. nu. 9. fo. 40.
- 2 Excommunicatio iniusta non ligat excommunicatum. in. c. cum in iure. nu. 3. de offi. deleg. fo. 96.
- 3 Excommunicatio iniusta non est nulla. in. c. si. nu. 17. de fer. fo. 141.
- 1 Excommunicatio missa ab vno iudice alteri vt non procedat super causa quod casu ligat. in. c. cum contingat. nu. 8. de rescri. fo. 70.
- Excommunicatio potest ferri in incertam personam ratione furti et similibus. in. c. sacerdos. nu. 4. de offi. ordi. fo. 111.
- 6 Excommunicatio lata in aliquem sub nomine dignitatis non transit in successorem nisi in eodem delicto reperiatur culpabilis. in. c. aduersus. nu. 10. et 17. de immu. eccle. fo. 230.
- 7 Excommunicatio in multis casibus potest post mortem fulminari remissive. in. c. si quis. nu. 3. de bere. fo. 100.
- 5 Excommunicatio lata post appellationem iudicalem vel extraiudicalem

Repertorium singularium materiarum

- est ipso iure nulla. in. c. dilecti filij. el. i. nu. 2. de appel. fo. 119.
- 9 Excoicatio infertur per ista verba ipso iure: vtz talis vitetur ab omni-
bus tanq̃ excoicatus. in. c. no magno. nu. 4. ne cle. vel mona. fo. 237.
Excoicatio quomodo intelligitur qd non trāsit in tertiam personam. in
c. cum causam. nu. 11. de appel. fo. 131.
Excommunicatio communicas incurrit minorem tantum per quam so-
lum priuatur a perceptione sacramentorum. ibi.
Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo qui partici-
pauit cum excommunicato. ibi.
- 7 Excoicatio canonis incurritur per solam manuum iniectionē absq̃ vio-
lentia. in. c. contingit. nu. 3. de sen. excom. fo. 191.
Participas in crimine cum excoicato an sit tūc excoicatus. ibi. nu. 7.
- 7 Excoicatio videt̃ q̃tēni si intra terminū assignatū vel intra annum non
fuit facta restitutio vel ei paritū. in. c. postulasti. nu. 4. de homi. fo. 113.
Excommunicatus si steterit in excommunicatione vltra annum presu-
mitur hereticus. ibi.
- 1 Excommunicatio per quas personas potest fieri. in. c. cum in cunctis. §.
inferiora. nu. 5. de elec. fo. 126.
Excommunicatio facta cum maiori solēnitate nō plus ligat quo ad deū
q̃ alia sed fit ad terrorem. ibi. nu. 6.
- 7 Excommunicatio an probari debeat qd sit emanata post appellationē.
in. c. per tuas. nu. 5. de condi. appo. fo. 19.
Excommunicatio non incurritur si aliquis participat ignoranter cū ex-
communicato. in. c. a nobis. nu. 2. de excep. fo. 3.
Cum excoicatis nō est participandū etiam in bonis operibus. ibi. nu. 3.
Excommunicatus non potest neq̃ agere neq̃ accusare etiam suā iniuriā
prosequendo. ibi. nu. 4.
Excommunicatus minorī non repellitur a limine iudicij. sed tantum a
participatione sacramentorum. ibi. nu. 5.
Excommunicationem minorem incurrit quis etiam ex participatione
coacta nisi fuisset quedam coactio precisa. ibi. nu. 6.
Excoicatus est reseruata omnis exceptio et defensio. in. d. c. a nobis.
nu. 7. et 11. de excep.
- Excoicatus minorī excommunicato de quo casu repellatur a limi-
ne iudicij. ibi. nu. 9.
Excoicatus an admittat̃ ad replicā dū sicut ad excipiendū. ibi. nu. 12.
Excommunicationem maiorem incurrit participans cum excommuni-
cato a papa. ibi. nu. 13.
- 7 Excoicatio non fertur ab hoste nisi pro contumacia: a iure aut fertur aliqui
ob delictum nulla premissa monitione. in. c. i. nu. 2. de rap. fo. 118.
Excommunicatus in vno loco est vbi. p̃ vitandus. ibi. nu. 3.
- 3 Excommunicatis cōmunicantes non semper peccant. in. c. veritatis. nu.
39. de do. et contu. fo. 308.
- 2 Excommunicatus an possit alium excommunicare. Anto. in. c. cū cleris-
cis. nu. 4. de ordi. ad epi. fo. 42.
- 3 Excommunicatus an possit impetrare rescriptum super nullitate senten-
tie a qua non appellauit tacito de excommunicatione. in. c. quod ad con-
sultationem. nu. 35. de re iudi. fo. 65.
Excoicatus cōtra excoicatore sentētie potest legitimas exceptiones oppo-
nere vt euitet grauamen vel facti. ibi. nu. 25.
- 7 Excommunicatus vno loco est etiam excommunicatus in omni alio lo-
co. in. c. cum et plantare. nu. 1. de priui. fo. 152.
Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista verba subiaceant
excommunicationi vel interdicto. ibi.
- 6 Excommunicatus toleratus non est vitandus in diuinis: sed in occulto
sic vt erubescat. in. c. tanta. nu. 4. de simo. fo. 69.
- 3 Excommunicatus non liberatur ex sola satisfactione. sed requirit̃ abso-
lutio secus est in suspensio. in. c. i. nu. 6. et 23. de iudi. fo. 3.
Excommunicatus non priuatur beneficijs: sed eorū redditibus: et an sta-
tim vel per sententiam. ibi. nu. 8. et 24.
- 3 Excommunicatus an et quādo admittatur ad defensionem sue ecclesie.
in. c. exhibita. nu. 6. de iudi. fo. 42.
- 4 Excommunicati non admittuntur ad testimonium licet excommunicatio
sit nulla nisi absoluti. in. c. veniens. nu. 5. de testi. fo. 72.
Excommunicatus inductus in testem an et quādo debeat absoluti ad cau-
telam. ibi. nu. 18. fo. 73.
Excommunicatus propter contumaciam si steterit in excommunicatione
vltra annum an perdat causam. ibi.
- 4 Excommunicatus an possit esse arbiter et quis dicatur notorie excommu-
nicatus. in. c. quinquaginta. nu. 27. de iureiur. fo. 147.
- 3 Excommunicato nō interdicuntur ea que sunt sibi in commodo. in. c. cum
causam. nu. 9. de iura. calum. fo. 128.
- 3 Excommunicatus non desinit esse excommunicatus nisi fuerit absolutus.
in. c. dilectis. nu. 10. de appel. fo. 123.
Excommunicatus iniuste non est vitandus. ibi. nu. 15. et 16. fo. 127.
Excoicatio non plus ligat q̃ ipsum peccatum propter qd fulminatur
quo ad ecclesiam triumphantem: sed militantem sic. ibi. nu. 33.
- 7 Excoicat̃ est vitandus ante denūtiationē q̃ certū est ipm esse excoicatū
secus si scia sol. in. c. cū nō ab hoste. nu. 13. et 4. et 7. de sen. exco. fo. 182.
- 3 Excoicatus non pōt petere executionem sine: et si petat obstat sibi excoi-
ptio spoliatiōis. in. c. nouit ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.
- 3 Excoicatus an possit esse in iudicio: et quomodo. c. intelleximus. nu.
1. et 7. et 12. de iudi. fo. 22.
Excoicatus p̃cipat de oib⁹ illis que p̃nt esse sibi incōmodo. ibi. nu. 4.
Excoicatus maiori excoicatione phibet a cōione hoim regulariter: excoi-
municatione minorī phibet a p̃ceptione sacramentorū tantū. ibi.
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori. ibi.
Excoicat̃ pōt constituere p̃curatorē si vult nō tñ necessitatur. ibi. nu. 5.
Excoicatus nō perdit remedia quibus pōt se defendere si vult. ibi.
- 3 Excommunicatus potest appellare et appellationem prosequi. in. ca. in-
telleximus. nu. 5. de iudi. fo. 23.
Excommunicatus non prohibetur participare cum patre: filio: et alijs
similibus personis. ibi. nu. 6.
Excoicatus spoliatus nō audiet̃ p̃tēs restitutionē regulariter. ibi. nu. 8.
Excoicatus an possit petere absolutionē per procuratorē. ibi. nu. 10.
Excommunicatus potest cōstituere procuratorē in omnibus casibus
in quibus potest per se stare in iudicio. ibi.
Excoicatus si fuit de facto admissus an valeat iudiciū. ibi. nu. 13.
- 3 Excoicat̃ pōt cōparere per p̃curatorē. i. c. pastoralis. nu. 7. de ind. fo. 37.
- 9 Excoicatus dicitur traditus Satane. in. c. si quis. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 77.
Excoicatio parū vel nihil operatur quo ad ecclesiam triumphantem. ibi.
- 6 Excoicatus est absolutus si illam nō curādo efficeretur deterior et inco-
rigibilis. in. c. clericos. nu. 5. de cōba. cle. et nu. fo. 11.
- 5 Excommunicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionē. in. c.
significauerūt. nu. 4. de excep. fo. 16.
Excommunicatus iuste volēs litigare super iniustitia excommunicationis
non auditur nisi petita solutione. ibi. nu. 14. fo. 17.
Excoicatus non debet in sui fauorem reportare sententiam. ibi.
Excommunicatus auditur dicēdo sentētiā nullam. ibi. nu. 20.
Excoicatus an possit petere qd laudū reducat̃ ad arbitriū boni
viri vel retractari sniam que non trāsiit in rem iudicatā. ibi. nu. 21.
Excommunicatus an audiat̃ petens se restitui aduersus sententiam a
qua non appellauit. ibi. nu. 22.
- 6 Excommunicatus a concilio prouinciali potest absolui ab epō suo. in. c.
grauē nimis. nu. 13. de preben. fo. 39.
Excommunicatus ex constitutione alicuius episcopi alieni potest a suo
episcopo absolui. secus si esset excommunicatus ab homine quia nō pos-
set absolui nisi ab illo vel superiore ipsius. ibi. nu. 14.
- 6 Excoicatus non est participans cum aliquo qui in actu participationis
incurrit excommunicationem. in. c. i. nu. 14. de loca. fo. 86.
- 3 Excommunicatus pro re dubia non absoluitur nisi prestet cautionem
super illa re. in. c. pisanis. nu. 3. de testi. spo. fo. 192.
Excoicatus vel absoluens contra certam formam sibi datam facit excoi-
municationem vel absolutionem nullam. ibi. nu. 4.
- 7 Excommunicatus priuatur communione aliorum actiue et passiue. in. c.
illud. nu. 6. de cle. excom. fo. 140.
Excoicatus priuatur etiam communione excommunicati. ibi. nu. 7.
Excoicatus si ingerat se celebrationi diuinorum quomodocūq̃ grauis
sine peccat et irregularitātē incurrit secundum aliquos. ibi. nu. 8.
Excommunicatio a quocūq̃ ferenda debet ferri: premissa monitione li-
cet aliter lata liget etiam. ibi. nu. 9.
- 7 Excoicatus nō potest salua conscientia retinere beneficium qd acquisi-
uit tempore excoicationis. in. c. postulatio. nu. 2. de cle. excom. fo. 141.
Excommunicatus occultus et manifestus non differunt in his que con-
cernunt suam vtilitatem: secus si aliquid fecerint ratione officij quia in-
ter vtrūq̃ est differentia. ibi. nu. 4.
Excommunicatis an sint auferenda beneficia que ante excommunica-
tionem habuerunt. ibi. nu. 7.
Excoicatio iniusta si cōtēnatur ligat etiam quo ad deum. ibi. nu. 12.
- 7 Excommunicatus pro manifesta offensa non absoluitur ante satisfactio-
nem nisi sit in articulo mortis quo casu sufficit promissio de satisfaciēdo.
in. c. in literis. nu. 5. de rap. fo. 120.
- 7 Excoicandus debet citari ad dicendum causam quare nō debeat excom-
municari. in. c. parochianos. nu. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 7 Excoicatus ois est suspēsus vñ absolutus ab excoicatione cēset absolu-
tus a suspēsiōne nisi fuerit citra excoicationē etiam suspēsus qz vtrūq̃
de per se requirit absolutionē. in. c. dura sepe. nu. 9. de cri. fal. fo. 132.
- 7 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus in omni loco vbi re-
peritur. in. c. qd nonnulli. nu. 2. de priui. fo. 159.
- 5 Excoicatus publice qd dicat̃ ad effectū qd participas cū eo peccat vel qd
ipm possit iudex a iudicio repellere. in. c. exceptionē. nu. 27. de excep. fo. 19.
Excoicatus ingerendo se communioni hoim magis peccat. ibi. nu. 28.
- 2 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus per totum orbem.
in. c. ad reprimendam. nu. 2. de offi. ordi. fo. 115.
Excoicatus ab epō an et qñ possit per archiep̃m absolui. ibi. nu. 3.
- 6 Excoicatus clericus si p̃tinaciter steterit in excoicatione remouet̃ ab admi-
nistratiōe bñficij et in totā ab eo excluditur et priuat̃ suspēdit tñ: scz ab
administratiōe. in. c. ex tue deuotionis. nu. 7. de cle. nō resi. fo. 20.
- 7 Excoicatus nō ligat sibi nō subditos. i. c. a nobis. nu. 1. de sen. exco. f. 184.
Excoicatio fertur ipso iure per ista verba excommunicatus sit. ibi. nu. 3.
Excoi.

Super Lectu. Banormitani.

- Excoꝛdicatio non solet ferri pro futuris culpis tñ lata tenet. ibi. nu. 8.
- 7 Excoꝛdicatus si interueniat in actibus vniuersitatis nō vitiant gesta respec-
tu alioꝝ nisi fuerit scēter admissus. i. c. nobis fuit. nu. 2. de simo. fo. 83.
- 4 Excommunicatus repellitur ab officijs et beneficijs. in. c. post cessionem.
nu. 2. de proba. fo. 11.
- Excoꝛdicatus obligat et obligat sed exercitiū non habet. ibi. nu. 11. fo. 13.
- Excommunicatio sine tempore constitutionis siue assumptionis siue
vtrōq; impedit validitatem procuratoris. ibi. nu. 14.
- Excoꝛdicatus non potest esse procurator etiā pro cōsorte. ibi. nu. 20. fo. 13.
- 4 Excoꝛdicatus notorie in vna pꝛouincia si in alia gerat officium publicum
gesta cum eo sunt valida. in. c. ad nostram. el. iij. nu. 6. de iureiurā. fo. 143.
- 7 Excommunicatus a iure poterit excommunicari ab homine. in. c. accu-
satum. nu. 5. de simo. fo. 77.
- 3 Excoꝛdicatus sub cōditione qua pendente mutat domicilium adhuc est li-
gatus. in. c. proposuisti. nu. 10. de foro compe. fo. 87.
- 3 Excommunicare an et a quibus potest prescribi. in. c. cum cōtingat. nu.
16. de foro compe. fo. 77.
- Excommunicatio est meri imperij. ibi. nu. 17.
- 7 Excommunicati largo modo appellantur heretici. in. c. firmissime. nu. 2.
de here. fo. 100.
- 3 Excoꝛdicatus nō sepelitur in sacro nisi petierit absolui vel nisi post partē
fuerit resolutus. in. c. literas. nu. 20. de resti. spo. fo. 182.
- Excommunicatio potest etiam fulminari in mortuum. ibi.
- Excommunicatio iniusta quo ad deum non ligat. ibi. nu. 22.
- 5 Excommunicatus non est ipso facto ille qui fecit aliquid cōtra cōstitu-
tionem que precipit aliquid nō fieri sub pena excommunicationis: sed ve-
nit excommunicandus. in. c. i. nu. 11. de loca. fo. 89.
- 7 Excommunicatus semel an semper presumitur excoꝛdicatus. in. c. pro-
posuisti. nu. 4. de cler. excom. fo. 141.
- Iuste communicatur excommunicato qui ab omnibus habebatur pro
absoluto. ibi. nu. 5.
- 1 Excommunicatis licite cōmunicatur propter necessitatem. in. c. quanto.
nu. 14. de consue. fo. 96.
- 7 Excoꝛdicatus an et qñ possit absolui absq; eo qđ satisfecerit parti ideo qđ
possit absolui pñtita tñ cautiōe. i. c. ex parte. nu. 2. 7. 6. de ver. sig. fo. 2.
- Excoꝛdicatio fert propter cōtumaciā et pctm inobediētie. ibi. nu. 3.
- Excoꝛdicari non debet quis nisi pmissis legitimis citationibus. ibi. nu. 5.
- 7 Excoꝛdicatus per canonē si qđ suadēte: pōt in articulo mortis a quocunq;
absolui dummodo si recōualuerit vadat ad sedem apostolicā pro absolu-
tione. in. c. ea noscitur. nu. 2. de sen. excom. fo. 182.
- 1 Excommunicato communicans incidit in eandem excommunicationē.
in. c. i. nu. 27. de postu. prela. fo. 107.
- 2 Excoꝛdicatus an quis presumatur per denūtiationem publice factā vel qđ
ista est publica fama. in. c. prudentiam. §. sexta. nu. 10. de offi. deleg. fo. 86.
- 2 Excoꝛdicatus qñ absoluitur debet prestare iuramentum de parendo māda-
tis ecclesie. in. c. prudentiam. §. si vero. nu. 1. de offi. deleg. fo. 86.
- Excommunicatus ab homine non potest absolui nisi ab illo vel ab eius
superiore. ibi. nu. 5.
- 3 Excommunicans aliquem iniuste an teneatur ad interesse. in. c. i. nu. 34.
vt lit. non contest. fo. 108.
- 1 Excommunicati vel alias inhabiles eligendo an reddant electionē ipso
iure nullam. in. c. massana. nu. 3. de elec. fo. 180.
- 7 Excoꝛdicatus est permittens dolose clericum percuti cum poterat probi-
bere et non prohibuit. in. c. quante. nu. 1. 6. 7. de sen. excom. fo. 194.
- 3 Excommunicati in aliquibus sunt similes infidelibus: et in aliquibus
sunt deteriores conditionis. in. c. nouit ille. nu. 5. de iudi. fo. 32.
- 5 Excoꝛdicatus pōt prosequi appellationē l3 in rescripto ad hoc impetrato
non fuerit facta mentio de excoꝛdatione. in. c. si. nu. 1. de excep. fo. 20.
- Excoꝛdicatus potest appellare ab omni grauiamine illato. ibi. nu. 2. 7. 7.
- Excommunicatus in se defendendo potest personaliter comparere et nō
per procuratorem. ibi. nu. 2.
- Excoꝛdicatus dum litigat super validitate vel inualiditate sue excommu-
nicationis non auditur nisi primo petat absolutionem. ibi. nu. 6.
- 2 Excoꝛdicare an possit qlibet sacerdos. in. c. sacerdos. nu. 8. de offi. fo. 111.
- Excommunicare potest aliquis ratione consuetudinis. ibi. nu. 9.
- Excoꝛdicatio est meri imperij nec v3 ferri sine cause cognitione. ibi. nu. 10.
- Excoꝛdicatio nō debet fulminari nisi precesserit trina monitio. ibi. nu. 11.
- Excommunicas si intēdit vnum ex duobus excommunicare et nescitur
quis sit. quis eozum erit excommunicatus. ibi. nu. 14. fo. 109.
- 5 Excommunicatus potest iterum excoꝛdicari. sed quid operabitur secunda
excommunicatio. remissive. in. c. tua nobis. nu. 11. de appel. fo. 133.
- 7 Cum excoꝛdicatis non est participādum nisi sint actualiter absoluti: nec
sufficit qđ sint contriti. in. c. qđ in dubijs. nu. 2. de sen. excom. fo. 189.
- ¶ Participans cum excommunicato an incurrat maiorem vel minorem
excommunicationem. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Excommunicare aliquem cum suis participantibus quis possit. ibi.
- 7 Cum excommunicatis licite participant familiares et domestici. in. c. in-
ter alia. nu. 1. 3. 5. 7. 6. eo. titu.
- Excommunicatus non auditur petens restitutionem licet spoliatus pec-
cet non restituendo. ibi. nu. 5.
- 7 Excommunicatus a delegato an possit absolui ab eo. in. c. ad bec. nu. 3.
de sen. excom. fo. 182.
- Excommunicatus pro iniuria manifesta non absoluitur nisi primo satis-
faciat. ibi. nu. 4.
- 2 Excommunicatus non potest necesse procurator nec procuratorem. con-
stitui licet postea absoluator. in. c. si. nu. 1. de procu. fo. 147.
- 5 Excoꝛdicatus non interrūpit prescriptionē cōtra se currentē per actus ci-
uiles: sed naturales sic. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. fo. 7.
- Excoꝛdicatus cōtra quem est facta missio in possessionem ex cōtumacia au-
ditur postea petens possessionem sibi restitui. ibi. nu. 14.
- Excoꝛdicatus pōt indistincte appellare et appellationē iudiciālē prosequi
in casibus in quibus posset non excoꝛdicatus idem facere. ibi. nu. 25.
- Excommunicatus appellando si non fecerit mentionem de excommuni-
catione non reddit literas nullas. ibi.
- Excommunicatus appellatus an possit aduersario non prosequente ap-
pellationem interpositam prosequi. ibi. nu. 16.
- Excommunicatus an possit appellare extraiudicialiter et ipsam prose-
qui. in. c. cum inter. nu. 17. eo. titu.
- Excoꝛdicatus an possit appellationem extraiudiciālē prosequi si post ap-
pellationem fuit excommunicatus. ibi. nu. 18.
- Excommunicatus absolutus an poterit appellare non obstāte qđ tem-
pora sint decursa. ibi. nu. 19. fo. 8.
- Excommunicato non valenti ius suum prosequi an currant tēpora. ibi.
- Excommunicato quo casu possit deferri iuramentum. ibi. nu. 20.
- Excoꝛdicatus contentus non potest petere debitū compensari. ibi. nu. 23.
- Excommunicatus licet per aduersarium non repellatur ab agēdo pote-
rit tamen a iudice ex suo officio repelli. ibi.
- Excoꝛdicatus si aliquid ab eo petitur vigore alicuius cōtractus poterit a
petente sibi dari id ad quod tenetur ex eo contractu. ibi. nu. 35.
- Excommunicatus si cōuenitur ab emptore vt tradat sibi rem emptam
ipse poterit petere vt pretium det. ibi.
- Excommunicatus contentus si non potest compensare poterit eius fide-
iussor hoc facere si ipse conueniatur. ibi. nu. 26.
- Excommunicatus repellitur a petendo propter cōmunionis periculum
vt rubore suffusus citius ad communionem redeat. ibi.
- Excommunicatus habens exceptionem non auditur implorans officiū
iudicis vt vigore dicte exceptionis imponat silentium actori: nondum
contra eum agentī. ibi. nu. 27. fo. 9.
- Excommunicatus non potest summariam prosequi. ibi. nu. 27.
- 7 Excommunicatus si steterit excommunicatione per biennium an sit sus-
pectus de heresi. in. c. grauem. nu. 3. 7. 7. de penis. fo. 172.
- Excoꝛdicati qui perseverant in excoꝛdatione possunt priuari per iudicē ec-
clesiasticū bonis suis et possunt prohiberi eozum debitores ne eis soluat
imo ibi possunt a tali debito liberari. ibi. nu. 5. 7. 8.
- 5 Excoꝛdicatus l3 appellauerit nihilomin⁹ pōt denūtiari et beneficij redditib;
bus spoliari. in. c. pastoralis. §. verū. nu. 1. 9. 7. 17. de app. fo. 120. 7. seq.
- Excoꝛdicatus etiam non denuntiatus est vitandus ab illis qui sciunt ip-
sum excommunicatum. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio quare non suspēditur per appellationē. ibi. nu. 7.
- Excommunicatio lata post appellationem an sit in suspenso in euentum
appellationis. ibi. nu. 14. fo. 121.
- Excommunicato non debet prouideri de necessitatibus nec ei fieri elec-
mosyna nisi fame periret. ibi. nu. 16.
- Excommunicatis interdicitur potestas administrandi etiam in tempo-
ralibus. ibi. nu. 18. fo. 125.
- Excoꝛdicati non equiparantur in omnibus nec deportatis: nec relegatis:
sed est potius quedam species de per se. ibi. nu. 19.
- Excoꝛdicatus in vno loco censetur excoꝛdicatus in omnibus locis. ibi.
- Excoꝛdicatus priuatus fructibus sui beneficij non recuperabit illos si fue-
rit absolutus. sed conuertentur in vtilitatem ecclesie. ibi. nu. 22.
- 7 Excoꝛdicatus ab epō appellās ad archiep̃m an et qñ debeat ad excoꝛdicantē
remitti pro absolutiōe. in. c. per tuas. nu. 1. 5. 8. 7. 10. de sen. excom. fo. 192.
- Excoꝛdicatus dicēs excommunicationem nullam auditur etiā ante absolu-
tionem. si vero dicat iniustam non auditur nisi primo absoluator et tunc
poterit agere de iniustitia. ibi. nu. 3. 4. 7. 7. de sen. excom.
- Excommunicatus iniuste si est negligens petēdo absolutionem ligatur
ex contemptu quo ad deum. ibi. nu. 4.
- Excoꝛdicatus an et qñ possit appellare ab excoꝛdatione. ibi. nu. 7. 7. 3.
- Excommunicatio an et qñ sit ipso iure nulla. ibi. nu. 11. fo. 192.
- Excommunicato asserenti se excommunicatum post appellationem an
ei credatur. ibi. nu. 13. fo. 193.
- 2 Excommunicatus iniuste conquerens de hoc debet absolui ante proba-
tionem iustitie. in. c. cum contingat. nu. 1. de offi. deleg. fo. 99.
- Excommunicatus nulliter conquerens de hoc non absoluitur ante proba-
tionem nullitatis. ibi. nu. 2.
- Excoꝛdicatus auditur docendo excoꝛdationē iniustam vel nullā. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio etiam iniusta ligat quo ad ecclesiam militantem: secus
si est nulla. ibi. nu. 4.
- 4 Excoꝛdicatus potest appellare et omnē aliam defensionē facere: reconueni-
re autem non potest. in. c. cum inter. nu. 14. 7. 11. de excep. fo. 6.

Repertorium singularium materiarum

- Excoꝛcatus coꝛuentus potest per procuratorem rñdere. ibi. nu. 2. fo. 7.
 Excoꝛcatus in casu in quo potest esse in iudicio an possit petere sen-
 tentiam pro se ferri. ibi. nu. 19.
 Excoꝛcatus coꝛuentus nō potest coꝛpellere actorem ad agendum
 si actor oblato libello negligit prosequi. ibi.
 Excoꝛcatus an tanq̃ reus possit indistincte esse in iudicio. ibi. nu. 12.
 Excoꝛcatus pōt esse in iudicio tanq̃ actor si reus est fugitiuus vel
 res est tempore peritura: sed in hoc vltimo aliqui contra. ibi. nu. 13.
 2 Excoꝛcari potest non obediens iudici seculari. in. c. q̃. nu. 4. de ma-
 io. 7. obed. fo. 125.
 2 Excoꝛcatus ab homine nō absoluitur nisi ab ep̃o vel eius successore: ex-
 communicatus vero a iure potest a quocūq̃ absolui regulariter. in. c. pa-
 storalis. §. preterea. nu. 1. de offi. ordi. fo. 118.
 Excoꝛcatus pōt a quocūq̃ absolui in articulo mortis. ibi. nu. 2.
 3 Excoꝛcatus quando absoluitur iurare debet de parēdo mādati
 ecclesie vel iudicis. in. c. ad hec. el. q̃. nu. 2. de appel. fo. 100.
 7 Excoꝛcari potest homo mortuus 7 operabitur qđ non sepeliet in sacro:
 vel sepultus dehumabitur. in. c. mulieres. nu. 7. de sen. excom. fo. 180.
 Participas cum excoꝛcato etiam mortuo incidit in excoꝛcationem. ibi.
 6 Excoꝛcatus absoluitur prestita cautione de satisfaciendo: licet cre-
 ditores vel alij instant qđ nō soluatur: 7 de ratione. in. ca. qua fronte. nu.
 1. 2. 7. 5. de appel. fo. 121.
 Excoꝛcatus qñ absoluitur debet pars citari si ad eius instātiā
 fuit excoꝛcatus: alias secus: tamen si de facto fuit absolutus sine ci-
 tatione partis absolutio tenet. ibi. nu. 6. fo. 102.
 Et vide in nu. 7. vbi in hoc distinguitur.
 Excoꝛcommunicationis nūq̃ fertur ab homine nisi propter coꝛtumaciam: id
 est aliter corrigi non potest. ibi.
 Excoꝛcatio potest ferri sine alia monitione qñ precessit contumacia. ibi.
 Excoꝛcatus non debet absolui nisi prius prestita iuratoria cautio
 ne de parendo mandatis ecclesie: 7 hoc regulariter. ibi. nu. 17.
 6 Excoꝛcatus debet repelli a limine ecclesie quacūq̃ causa intret.
 in. c. cum ecclesia. nu. 5. de immu. eccle. 7 remi. fo. 226.
 6 Excoꝛcatus non est ipso facto ille qui transgreditur id qđ erat sibi māda-
 tum sub pena excoꝛcationis. in. c. relatum. nu. 5. de iure pa. fo. 199.
 7 Excoꝛcatus per participationem scienter nō solet absolui nisi a pri-
 mo excoꝛcatore si vero ignoranter absoluitur etiam per alium 7 qñ. in. c.
 nuper. nu. 1. de sen. excom. fo. 188.
 Excoꝛcatus a lege potest a quocūq̃ absolui nisi coꝛditor legis re-
 seruauerit sibi absolutionem. ibi. nu. 5.
 Participare cum excoꝛcato dicitur ille qui dat auxiliū consiliū
 vel fauorem. ibi. nu. 4. 8. 7. 9.
 7 Excoꝛcatus d3 absolui etiam si satisfecerit rei pro qua erat excoꝛca-
 tus. in. c. ad aures. nu. 3. de simo. fo. 83.
 3 Excoꝛcatus coꝛicans etiā in iudicio nō enitit pctm̃ mortale si excoꝛcatus
 est actor si autē sit reus. remissive. in. c. exceptionē. nu. 3. de excep. fo. 18.
 2 Excoꝛcatus communicas quam excoꝛcationē incurrit. in. c. sacris.
 nu. 3. quod met. cau. fo. 148. 7 nu. 8. fo. 152.
 Communicas cum excoꝛcato propter metum vel necessitatem an
 incurrat excoꝛcommunicationem. ibi. nu. 4. 7. 6.
 3 Excoꝛcari an possit subditus absens. in. c. cum sit romana. nu. 8. 7
 28. de appel. fo. 90.
 Excoꝛcatio an 7 quo casu feratur 3 non citatum. ibi. nu. 28. 7. 39. fol. 93.
 Excoꝛcatio nūq̃ fertur ab homine nisi ratione coꝛtumacie. ibi. nu. 33.
 2 Excoꝛcatus in vno loco est excoꝛcatus per totum mūdum.
 in. c. i. nu. 2. de treug. 7 pac. fo. 131.
 3 Coꝛcantes cum excoꝛcato incurrunt minore nisi ep̃s dixerit si quis
 participauerit sit excoꝛcatus nam tunc participans incurrit maiorem. in
 c. peruenit. el. i. nu. 4. de app. fo. 96.
 7 Excoꝛcatus ob manus iniectionē in clericos a solo papa absolui-
 tur nisi in articulo mortis. in. c. nō dubium. nu. 1. de sen. excom. fo. 180.
 3 Excoꝛcatus in causa criminali post lapsum annū habetur pro con-
 nicto 7 contra eū feretur sententia diffinitiva secus in ciuilibus. in. c. veri-
 tatis. nu. 21. de do. 7 contu. fo. 207.
 Excoꝛcatus nō pōt eē arbitet neq̃ iudex: pōt tñ testari. ibi. nu. 32. f. 209.
 Excoꝛcatus qui cōi reputatōe habet p nō excoꝛcato qcquid agit. valet
 tam ratione publici officij si qđ habet q̃ priuati nisi ille qui cū eo coꝛtra-
 hit sciat quo casu non valet in eius fauorem vel si non credētes ipsum ex-
 coꝛcatum erat in crassa ignorantia. ibi. nu. 33. 42. 43. 7. 45.
 Excoꝛcatus est suspēsus ab administratione rerū ecclesie 7 quocūq̃ of-
 ficio publico 7 cōi. hinc est qđ non potest esse tutor: arbiter: 7 pcurator: 7
 similes: 7 si quid ratione istorum officiorū facit est nullum. ibi. nu. 34.
 Excoꝛcatus pōt emere: vēdere: locare: 7 alios coꝛtractus noīe proprio fa-
 cere 7 procuratorem constituere ad negotia etiā si non ignoretur ipsam
 fuisse excoꝛcatum 7 potest ingredi religionē 7 coꝛtrahētes cum eo an pec-
 cent. in. d. c. veritatis. nu. 35. 7. 39. eo. ti. fo. 209.
 Excoꝛcato licite potest dari elemosyna. ibi. nu. 40.
 Excoꝛcatus vtrum possit agere pro iniuria sibi illata. ibi. nu. 41.
 Excoꝛcatus mittēs aliquem in possessionem rerū spiritualiū non
 facit actum nullum. ibi. nu. 42. fo. 110.
 Excoꝛcatus potest agere omnia que sunt meri facti. ibi.
 Excoꝛcatus an possit conferre: confirmare: sententiare ordines:
 vel chrisma dare. ibi.
 Excoꝛcatio quo ad deū nullū vel minimū vinculū inducit quosdā tamē
 effectus operatur 7 respectu dei 7 ecclesie militantis. ibi. nu. 44.
 Excoꝛcatus si in vno loco reputatur excoꝛcatus: 7 in alio nō:
 quomodo valebunt per ipsum gesta. ibi. nu. 46.
 Excoꝛcatus siue publicus: siue secretus non potest eligere neq̃ re-
 scriptum impetrare. in. d. c. veritatis. nu. 4. 7. eo. ti. fo. 210.
 3 Excoꝛcatus potest iterū excoꝛcari. in. c. nullus. nu. 3. de fo. compe. fo. 48.
 1 Excoꝛcatus pōt iterū excoꝛcari. in. c. caplm̃ sancte. nu. 1. de rescri. fol. 78.
 9 Excoꝛcatus a statuto pape vel inferioris a papa potest absolui a pprio
 ep̃o si statuens non reseruauit sibi absolutionē: excoꝛcatus vero ab ho-
 mine non potest absolui nisi ab excoꝛicante vel eius superiore. in. c.
 ex frequentibus. nu. 6. 7. 12. de insti. fo. 52.
 1 Excoꝛcatus non potest impetrare literas vtj admittatur ad agendum
 qñ erit absolutus. in. c. dilectus filius. nu. 8. de rescrip. fo. 73.
 1 Excoꝛcatus potest absolui etiā a non sacerdote dūmodo habeat
 iurisdictionem. in. c. transmissam. nu. 2. de elec. fo. 132.
 Excoꝛcatus inuitus potest absolui: sed non quo ad peccatum. ibi.
 Excoꝛicare est meri imperij. ibi. nu. 4.
 1 Excoꝛcatus si aliqua gerit an teneat. in. c. nihil. nu. 13. de elec. fo. 168.
 6 Excoꝛcatus si est aliquis cū suis fautoribus oportet illos declarare an-
 teq̃ sint excoꝛcati. in. c. in lateranen. nu. 7. de preben. fo. 47.
 6 Excoꝛcatus occulte si conferat beneficium scienti non valet collatio. in. c.
 dilectus. nu. 11. de preben. fo. 36.
 7 Excoꝛcari nemo potest nisi coꝛpetenti monitione premissa 7 causa ratio-
 nabili 7 manifesta. in. c. sacro. nu. 1. 2. 7. 4. de sen. excom. fo. 194.
 Excoꝛcommunicationis nūq̃ fertur bodie sine scriptura. ibi. nu. 3.
 Excoꝛicare non pōt platus aliquem ex cā ip̃i soli prelato nota. ibi. nu. 4.
 Excoꝛcatus non solum potest coꝛqueri per viam appellatiōis: sed
 etiam per viam querele. ibi. nu. 6. fo. 195.
 Excoꝛcommunicationis est pena grāissima. ibi. nu. 7.
 Excoꝛcommunicationis an teneat non premissa monitione. ibi. nu. 9.
 Excoꝛcatus an sit remittēdus pro absolutionē ad excoꝛcatorem. ibi. nu. 11.
 Excoꝛcommunicationis si iniusta non requiritur aliqua absolutio. sed reuoca-
 tio tantum. ibi. nu. 12.
 Excoꝛicator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excoꝛmu-
 nicationis etiam parte absente. ibi. nu. 14.
 1 Participans cum excoꝛcato incurrit excoꝛcommunicationem etiam
 qđ sit participans ep̃s vel in alia dignitate constitutus. in. c. cum deside-
 res. nu. 2. de sen. excom. fo. 183.
 Excoꝛcatus licet satisfecerit damnum passo adhuc indiget abso-
 lutione. ibi. nu. 5.
 Habitus pro excoꝛcato per solam famam est vitandus. ibi. nu. 6.
 7 Excoꝛcatus si recipiat ordines sacros quō puniatur. in. c. cum illo-
 rum. nu. 1. 7. 2. de sen. excom. fo. 189.
 Excoꝛcatus ob enormem iniuriam factam clerico episcopus nō
 absoluit. ibi. nu. 9. fo. 190.
 2 Excoꝛcari possunt etiam prelati inferiores episcopis. in. c. cū ab
 ecclesia. nu. 3. de offi. ordi. fo. 112.
 7 Excoꝛcatus vel suspēsus ab vno non potest nisi per illū vel eius
 superiorem absolui. in. c. tuarum. nu. 3. de priui. fo. 154.
 Excoꝛcatio semper presumitur iusta nisi probetur contrarium. ibi. nu. 11.
 7 Excoꝛcatus ante legis reuocationē indiget absolutione etiam post leges
 reuocatas. in. c. non debet. nu. 14. de consan. 7 affi. fo. 34.
 1 Excoꝛcatus minori excoꝛcommunicatione celebrando efficitur im-
 gularis. in. c. quisquis. nu. 7. fo. 166.
 5 Excoꝛcatus repellitur tam a petitione iudiciali q̃ extraiudiciali.
 in. c. cum parati. nu. 1. de appel. fo. 99.
 Excoꝛcationē alterius pōt etiam tertius denuntiare 7 excipere. ibi. nu. 3.
 Excoꝛcommunicationis fulminata post appellationem etiam extraiudicialē
 non valet. ibi. nu. 14. 7. 15.
 7 Excoꝛicare an quis bodie indistincte aliquem cum omnibus fautoribus
 7 participibus suis possit. in. c. sacris. nu. 1. de sen. excom. fo. 192.
 Excoꝛcatus non presumitur absolutus nisi probetur. in. c. sicut no-
 bis. nu. 1. 7. 2. eo. ti.
 7 Excoꝛcatus pluribus excoꝛcationibus siue ab vno vel a pluribus prela-
 tis op3 qđ ab oibus absoluitur. in. c. officij. nu. 1. de sen. excom. fo. 193.
 Excoꝛcatio lata ab homine non fertur nisi per contumaciam. ibi. nu. 2.
 Excoꝛcatus pluribus excoꝛcationibus quō potest vna vice ab omnib⁹
 absolui siue sit ab vno siue pluribus prelatis excoꝛcatus. ibi. nu. 5.
 Excoꝛcatus ab vno prelato non potest ab alio absolui nisi com-
 miserit vices suas alteri. ibi.
 Vide. in. c. sacro. in. v. nota.
 7 Forū qđ pōt habere in plurib⁹ locis. in. c. officij. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
 1 Excoꝛcatus minori excoꝛcatione potest esse in numero eligentium nō ta-
 men potest eligi. in. c. illa quotidiana. nu. 1. 4. 6. 7. 8. de elec. fo. 159.
 Excoꝛicati si interuenerunt in aliquo actu an ille actus ruat vel sal-
 tem respectu habilium remaneat firmus. ibi. nu. 7.

Super Lectu. Panormitani.

- Excommunicatio quō cognoscatur an sit maior vel minor. ibi. nu. 9.
- 7 Excommunicatus minor si celebret non efficitur irregularis licet peccet et potest eligere et ea que sunt iurisdictionis exercere et sacramenta conferre non tñ potest eligi. in. c. si. nu. 1. de cle. excom. fo. 142.
- Excoicatus excoicatus de maiori celebrando diuina efficit irregularis adeo quod amplius sine dispensatione celebrare non potest. ibi. nu. 2. fo. 142.
- 7 Excommunicatus matrimonium contrahere potest et matrimonium tenet. in. c. significasti. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- Excoicatus professione emittit pōt et character imprimatur ordinato. Excommunicati contractus tenet. ibi. nu. 4.
- Excommunicatus compelli potest ad petendum absolutionem. ibi. nu. 7.
- Excommunicatus compelli potest ad satisfaciendum de causa pro qua fuit excommunicatus inuocato etiam brachio seculari. ibi.
- Excommunicatus absolui potest intuitus. ibi.
- 6 Excommunicare potest quis pro manifestis excessibus puta pro homicidio et similibus. in. c. parochiano. nu. 1. de sepul. fo. 139.
- Excoicatus tā ab hōie q̄ iure pōt in articulo mortis absolui a quolibet presbytero etiam qñ absolutio sit referuanda pape. ibi. nu. 2.
- Excommunicatus potest absolui in articulo mortis licet non satisfaciat sed caueat de satisfaciendo itē absoluitur etiā citra articulum mortis qñ satisfactio eligit longum tractum. ibi. nu. 3.
- 7 Excommunicatus an presumatur absolutus ex eo quod papa participat cum eo. in. c. cum olim. nu. 7. de priui. fo. 154.
- 7 Excoicati sunt ipso iure illi q recipiūt aliqd ex eo qd proponūt aliqd ne gotiū pro alijs apud sedē apostolicam. in. c. cū essent. nu. 3. de simo. fo. 71.
- 7 Excoicat⁹ salutatus per papā nō p hoc est absolut⁹ nisi ex plecturis appareat papā aliud voluisse. in. c. si aliqui. nu. 1. 3. 4. de sen. exco. fo. 193.
- Cum excoicato debemus etiam cū literis participare. ibi. nu. 2.
- 7 Excommunicator participas in crimine cum excoicato incidit in eandē excommunicationem. in. c. nuper. nu. 10. de sen. excom. fo. 182.
- Excommunicari potest subditus extra territorium excoicantis. ibi.
- 1 Excommunicatus etiam occultus eligens facit qd electio sit nulla. in. c. cum ana. nu. 13. de elec. fo. 172.
- 7 Participas excoicato per metum incidit etiā in excoicationem l3 metus attenuet culpam. in. c. referente. nu. 4. de deli. pue. fo. 137.
- 5 Excommunicatus appellat iudicialiter sed extrajudicialiter non. in. c. an sit deferendum. nu. 7. de appel. fo. 111.
- 6 Excommunicatus ratione officij remanet excommunicatus etiam depo sito officio. in. c. aduersus. nu. 8. de immu. eccle. fo. 229.
- 1 Excommunicatus vt contumax si non reperitur contumax an sit excom municatus. in. c. bone memorie. el. i. nu. 20. de elec. fo. 142.
- 1 Excommunicatus iniuste potest petere vt ante omnia restituatur ad priuilegium communionem. in. c. querelam. nu. 13. de elec. fo. 144.
- 6 Excommunicatus an possit conferre beneficium vel ordinari ad sacros ordines. in. c. pro illorum. nu. 16. de preben. fo. 33.
- 5 Excommunicatus an appellabit extrajudicialiter. in. c. bone memorie. nu. 10. de appel. fo. 118.
- 7 Excoicato cōicans in crimine et post latam sententiam incurrit maiores excommunicationem. in. c. si concubine. nu. 2. de sen. excom. fo. 196.
- 1 Excommunicatus obligatur monasterio ex professione sua. in. c. officij. nu. 6. de elec. fo. 159.
- 5 Excoicatus qui appellauit pōt interim celebrare diuina si apparet eum legitime appellasse. in. c. ad presentiam. nu. 1. 2. de appel. fo. 97. et seq.
- Excommunicatio post appellationem lata est nulla. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio nulla an et quo tempore est vitanda. ibi.
- Excommunicatus si acquirit ius patronatus non acquirit eius exercitium. id est ius presentandi. in. c. nobis. nu. 3. de iure pat. fo. 196.
- 7 Excommunicari potest vnus pro eodem facto et alter non. in. c. vniuersi tatis. nu. 13. de sen. excom. fo. 186.
- 1 Excommunicatus occultus an que facit recte facit. in. c. venerabilem. nu. 21. de elec. fo. 156.
- 3 Excoicatus et periuus pñt pro defensione ecclesie ipsorum recipere oppo nere illa crimina quibus ipse tenent. in. c. dilecti filij. nu. 1. de excep. fo. 13.
- Excoicati possunt electionem de indigno factam incusare. ibi.
- Excoicati et periuri non sunt ipso iure priuati beneficio. ibi. nu. 2.
- Excoicatus et periurus an admittuntur tanq̄ rei voluntarij. ibi. nume. 6.
- 5 Excommunicatus appellans ab excommunicatione. ad eundem iudicem a quo super absolutione an censeatur appellationi renuntiasse. in. c. que stioni. nu. 5. de appel. fo. 100.
- Excoicatus pro manifesta causa non absoluitur nisi prius integre satisfaciatur si possibile est aut prestet cautionem de satisfaciendo. ibi. nu. 9.
- Excommunicatus iterum pro eodem delicto a quo primo fuerat absolutus non debet absolui nisi iterum caueat. ibi. nu. 10.
- 7 Excoicatus potest absolui post mortem si in eo apparent signa contritionis et eius heres teneatur ad satisfaciendum ante tñ q̄ absoluitur nō est cum eo communicandum et quō fiat talis absolutio. in. c. a nobis. el. i. nu. 1. de sen. excom. fo. 187.
- Excommunicari an possit mortuus. ibi. nu. 8. 11. 12.
- An sit aliquo casu pro excommunicato orandum. ibi. nu. 6.
- 7 Ecclesia vniuersalis nunq̄ fallitur; particularis vero aliqui sic. in. ca. a

- nobis. el. i. nu. 2. de sen. excom. fo. 187.
- 7 Excommunicati vel interdicti licite possunt intrare ecclesias ad audien das predicationes. in. c. responso. nu. 2. de sen. excom. fo. 193.
- Cum excoicato licite participamus ad eius correctionem. ibi. nu. 3.
- Excommunicari possunt simul et semel omnes ciues vnius ciuitatis dñi modo sint capaces excommunicationis. ibi. nu. 4.
- 6 Excoimunicati nō debent intrare ecclesiam tēpore quo celebratur secus forte si non celebratur. in. c. i. nu. 9. de vi. et hone. cle. fo. 3.
- 6 Excoimunicatus an possit absolui ab inferiore episcopo. in. c. q̄nis. nu. 3. de sen. excom. fo. 181.
- Excoicatio in dubio intelligitur de maiori. in. c. si quem. nu. 1. eo. ti.
- Excommunicatio dicitur potius medicina q̄ pena. ibi. nu. 3.
- 6 Excoicatus si fuerit sepultus in sacro debet ei⁹ ossa exhumari et proijci si discernitur ab alijs alijs secus. in. c. sacris. nu. 1. de sepul. fo. 144.
- Excommunicati et similes debent sepeliri in tanta distantia extra ecclesiam qd voces clericorum cantantium non exaudiantur. ibi. nu. 3.
- 7 Excommunicatus a iure potest iterum excoicari ab homine. in. c. grauē. nu. 5. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Excommunicatus iniuste non absoluitur sed relaxatur. in. c. odoardus. nu. 4. de solu. fo. 101.
- 7 Excoicati nō sunt vitadi a domesticis domus sec⁹ ab alijs privilegiatis etiā priuilegio pape facto sine cā. in. c. nulli. nu. 1. de sen. exco. fo. 181.
- Excommunicatus tenetur vitare alium excoimunicatum. ibi. nu. 3.
- Excommunicati non indigerent alia absolutione si papa tolleret cōstitutionem inducentem excoicationem. ibi. nu. 4.
- 3 Excoimunicatio est mixti imperij. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 35. de foro compe. fo. 56.
- 5 Excoicatus potest acquirere ex fectu vel quasi tñ non potest experiri nisi post absolutionem. in. c. ad probandum. nu. 3. de re iudi. fo. 99.
- Excoicatus potest esse in iudicio nisi repellatur.
- Excommunicatus quantumcunq̄ manifestus potest testari nisi forte contra eius testamentum excipiatur. ibi.
- Excoicatus potest legare ad pias causas. ibi. nu. 10.
- 7 Excommunicatus etiam qd satisfecerit debet absolui. in. c. ex tuarū tenore. nu. 3. de sorti. fo. 134.
- 7 Excoicato cōicans in tendentibus ad salutē anime non est excoicatus l3 interponat alia verba. in. c. cum voluntate. nu. 1. 2. 4. de sen. exco. fo. 196.
- 2 Excommunicatus pluribus excoicationibus potest vnica absolutione absolui. in. c. ex parte. nu. 5. de offi. ordi. fo. 113.
- Excoimunicatio lata ex falsa causa an liget. ibi. nu. 6.
- 2 Excoicatio non fertur propter delictum sed propter contumaciam surgentem ex eo. in. c. significauit. nu. 1. 2. 4. de offi. ordi. fo. 113.
- Excommunicati sunt ipso iure contrabentes matrimonium in gradu prohibito. ibi.
- 7 Excoicatus pluribus excoicationib⁹ si in absolutione oēs non exprimat habet pro non absoluto. in. c. cū pro causa. nu. 1. de sen. excom. fo. 186.
- Excoimunicatus pluribus excoicationibus vel causis an requirat plures absolutiones. ibi. nu. 6.
- 5 Excoimunicatus qñ petit absolutionem debet dare cautionē saltē iuratoriā de parendo mandatis ecclesie et de satisfaciendo. in. c. apostolice. nu. 19. de excep. fo. 5.
- 7 **Excusator** admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquitum qui non potest comparere quia est infirmus vel in carceribus aut in alio impedimento inuitabili. in. c. veniens. nu. 21. de accu. fo. 63.
- Excusator nō admittit allegādo impedimentū rei qd non possit cōparere propter inimicitias vel allegādo incompetētiam iudicis. ibi.
- 2 Excoicat⁹ non presumit absolut⁹ nisi probet literas absolutionis quas debet ad cautelam seruare. in. c. cū in iure. nu. 1. de offi. deleg. fo. 97.
- Excoimunicatio lata post appellationem legitimam est nulla. in. c. cū olim abbas. nu. 1. 2. 12. eo. tit. fo. 60.
- 4 Excommunicatus etiam absolutus an a testimonio repellatur. in. c. testi monium. nu. 10. de testi. fo. 87.
- 5 Ab executione snie non appellatur nisi exequendo modus excedatur. in. c. quo ad consultationem. nu. 1. 10. 2. 4. de re iudi. fo. 63.
- Executio snie facta intra tēpora data ad appellandum retractatur tam in causa ciuili q̄ in criminali. ibi. nu. 5.
- Executio snie non fit appellatione pendente. ibi. nu. 26. fo. 65.
- Executio snie si fiat ordine nō seruato puta q̄ primo incepit ab immo bilibus q̄ a mobilibus potest a tali executione appellari. ibi. nu. 27.
- Quomodo excedatur modus in exequendo. ibi. 2. nu. 24. et seq.
- Ab iniusta executione sententie ad quem appellabitur. ibi. nu. 28.
- Executio snie est mixti imperij et regulariter non delegatur. ibi. nu. 29.
- In appellatione ab executione est inferenda causa specialiter nō in iure. ibi. nu. 30. 32. 33.
- An p appellationē ab executione suspendatur executio in totū. ibi. nu. 31.
- 6 **Executor** testamenti si suscepit illud officium tenetur ipsum exequi et ad hoc potest compelli. in. ca. Joannes. nu. 1. de testa. fo. 129.
- Executor non compellitur suscipere officium exequendi etiam in legatis

Repertorium singularium materiarum

- ad pias causas nisi verisimiliter coniecturetur vel re vel verbo illud accepisse. ibi. nu. 3.
- Executores an possint agere contra heredes ut eis tribuant unde possint exequi voluntatem defuncti. ibi. nu. 4. fo. 130.
- Executor an possit vendere bona hereditaria pro executione ultime voluntatis. ibi. nu. 6.
- Executores testamentorum a quocumque factorum possunt esse etiam clerici et in relictis ad non pias causas. ibi. nu. 7.
- Executor non recusatur nec ab eo appellatur nisi modum excesserit in exequendo. in. c. novit ille qui. nu. 1. de appel. fo. 111.
- Executor an et quando possit recusari. ibi. nu. 6. fo. 112.
- Executor deputatus per papam in beneficiis an et quo casu possit recusari. ibi. nu. 7.
- Executio testamenti intra quantum tempus denotatur ad episcopum executores testamentario vel herede negligentibus. in. c. si heredes. nu. 5. de testamen. fo. 149.
- Executor ad iudicia tenetur exequi suam siue iustam siue iniustam secus in executore extrajudiciali ratione differentie. in. c. universitatis. nu. 7. de sen. excom. fo. 186.
- Executor ad beneficia potest assumere partes iudicis in. c. si. num. 12. de presum. fo. 124.
- Executor quo casu tenetur sumere partes iudicis. ibi. nu. 13.
- An coram executore sit lis contestanda. ibi. nu. 14. fo. 126.
- Executio siue an impediatur si adversus eam petitur restitutio in integrum. in. c. suscitata. nu. 8. de resti. in integ. fo. 161.
- Executio sententie non debet fieri postquam fuit postulata restitutio adversus eam. ibi. nu. 9.
- Executio sententie non retardatur per supplicationem factam principi. ibi. nu. 10.
- Executio siue an et quando cum cause cognitione fiat. in. c. significaverunt. nu. 20. de iudi. fo. 47.
- Executio facta die feriato in honorem dei tenet licet committatur peccatum. ibi. nu. 22.
- Executio siue est delegabilis. in. c. de cetero. nu. 1. de re iudi. fo. 52.
- Coram illo cui est commissa executio siue potest allegari nullitas ipsius siue super qua ipse executor non cognoscet. sed remittit superiori interrim superfedetur in executione. ibi. nu. 2.
- Executor siue non potest cognoscere de fraude vel nullitate que allegatur in dicta sententia. ibi. nu. 3.
- Executor criminalium causarum si cognoscit aliquem esse iniuste condemnatum non debet ipsam sententiam exequi. ibi. nu. 5.
- Executor siue an possit resistere violentiam inferre quo ad actum executionis explendum. ibi. nu. 6.
- Executor cui est scriptum ut det alicui possessionem remoto quolibet illicito de detore an habeat iurisdictionem. in. d. c. de cetero. num. 8. de re iudi.
- Cui est commissa executio an possit cognoscere de surreptione et falsitate rescripti ut coram eo opponatur. ibi. nu. 9.
- Executor an de exceptiones oppositas admittere. ibi. nu. 10. fo. 53.
- Executio siue an possit committi parti vincenti ut propria autoritate possit possessionem intrare. ibi. nu. 11.
- Executio testamentorum pertinet ad iudicem ecclesiasticum. in repet. c. cum esset. nu. 33. de testa. fo. 119.
- Executor testamenti si fuerit impeditus intra annum ad exequendum testamentum an sit privatus tali officio. ibi. nu. 34.
- Executor datus ad faciendum providere vel ad faciendum assignare an possit per se providere vel assignare. in. c. pro illorum. nu. 13. de preben. fo. 33.
- Executor qui habet distribuere inter pauperes poterit eligere suos con sanguineos. in. c. j. nu. 5. de cohabi. cle. et mul. fo. 10.
- Executio siue petitur sine libello. in. c. i. nu. 18. de fo. compe. fo. 94.
- Executio testamenti quo casu potest pertinere ad ecclesiasticum. in. c. ex te nore. nu. 7. de fo. compe. fo. 72.
- Executio siue non impeditur per illam qui dicit sua interesse nisi de suo interesse summarie doceat. in. c. si. nu. 20. de fo. compe. fo. 90.
- Executio siue quando per appellationem superfedet sit sequestratio illarum rerum mobilium in quas debet fieri executio secus si appellatur a snia quia tunc non fit sequestratio. in. c. dilectus. nu. 8. de seque. pos. et fru. fo. 223.
- Executio siue facta intra tempus ad appellandum retractatur ac si esset facta post appellationem. in. c. tua. nu. 13. de ord. cog. fo. 150.
- Executor ad ceterendum an et quando possit procedere ad collationem faciendam parte non citata tam in proprietate quam in possessione. in. c. conquerente. nu. 9. de resti. spo. fo. 173.
- Executor datus ad beneficium potest contradicentes excoicare licet in lites sit nisi dicatur de excoicatione. in. c. abbatem. nu. 4. de rescrip. fo. 87.
- Executor ad beneficia si non admittit exceptiones legitimas licite ab eo appellatur siue assumpserit partes iudicis siue non. in. c. dilecto. nu. 3. de appel. fo. 135.
- Executor ad eligendum si elegerit indignum potest ordinarius loci tale electionem non admittere. Ant. in. c. eam te. nu. 2. de eta. et quali. fo. 43.
- Executio siue potest ferri sine alia citatione quam appellans in termino dato ad appellandum non appellavit. in. c. cum causa. nu. 14. de re iudi. fo. 55.
- Executor datus ad beneficia ut compellat ordinarium ut conferat non poterit ipse providere ordinario nolente. 2. ferre. i. c. cum nris. nu. 9. de cohes. pbe. f. 18.
- Executio ut mittat aliquem in possessionem non poterit excoicare contradicentes. ibi. nu. 10.
- Executio contra doctores non potest fieri in eorum salariis: et idem contra milites. in. c. peruenit. nu. 1. de fideius. fo. 101.
- Executor merus sniarum potest admittere exceptionem nullitatis oppositam contra suam ne mandetur executioni. in. c. super eo. nu. 2. de cri. fal. fo. 132.
- Executor datus ad beneficia potest primum vacaturum sibi reservare et collatori ordinario interdicere ne conferat. in. c. si. nu. 9. de preben. fo. 49.
- Executio siue an differat quando tertius se opponit forte petendo interesse in re super qua debebat fieri executio. in. c. pifania. n. 14. de resti. spo. fo. 193.
- Executio siue an differatur si tertius summarie docet de iure suo. in. c. cum super. nu. 7. et 31. de re iudi. fo. 67.
- Executio siue non potest fieri super stipendiis nec clericorum: nec militum secularium. in. c. i. nu. 4. de cle. egro. fo. 49.
- Executio siue latea delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. in repet. c. si quis contra clericum. nu. 32. 34. 36. 37. et 39. fo. 56.
- Executio sententie est mixta imperij. ibi. nu. 38.
- Executores testamentorum possunt compelli ab episcopo ad exequendas pias voluntates testatorum etiam quando testator hoc probaverit. in. c. tua nobis. nu. 1. et 5. de testa. fo. 126.
- Executores testamentorum possunt esse tam laici quam clerici exceptis fratribus minoribus. ibi. nu. 2.
- Executores testamentorum an episcopi debent distribuere male ablata testatoris. ibi. nu. 3.
- Executores testamentorum non possunt commutare usum destinatum per testatorem etiam in meliorem usum etiam ex consensu episcopi. ibi. nu. 4.
- Executor testamenti non debet ille qui habet declarare id quod testator mandavit ab eo declarandum. in. c. nos quidem. nu. 12. de testa. fo. 111.
- Executor testamenti si non potuit exequi testamentum intra annum nihilominus denotavit prout ad episcopum. in. c. q. diversitatem. nu. 3. de cohes. pbe. fo. 57.
- Executor testamenti si non exequitur intra tempus datum a testatore non potest ulterius exequi. Ant. in. c. literas. nu. 3. de sup. negli. prela. fo. 35.
- Executio laudi non potest fieri per ipsam arbitrium. sed per iudicem ipsius rei. in. c. per tuas. nu. 1. de arbi. fo. 175.
- Executor datus ad dandum alicui canonicatum non potest et conferre vel providere de prebenda vacatura. in. c. proposuit. nu. 3. et 8. de concess. preben. fo. 56.
- Executores testamentariorum si sint plures datian vno nolente interesse vel mortuo possit alter exequi. in. c. prudentiam. nu. 15. de offi. deleg. fol. 85.
- Executores testamenti quod faciunt videtur mandatum ab ipso testatore. in. c. in causis. nu. 6. de elec. fo. 150.
- Executores alicuius ultime voluntatis possunt vnius ab alio erigere quod debeat. in. c. non iniuste. nu. 9. de procu. fo. 146.
- Executorum quot sint species tam ad beneficia quam ad alias res et qualem iurisdictionem habeant tales executores. in. c. pastoralis. §. quia vero. ro. nu. 3. de offi. deleg. fo. 97.
- Executioni resistentes excommunicari possunt etiam per delegatum. in c. veniens. el. j. nu. 7. de spon. fo. 6.
- Executor merus an possit punire impediendum eius officium. in. c. ex literis. nu. 4. de offi. deleg. fo. 95.
- Executor siue deputatus ad nudum ministerium an possit tanquam suspectus recusari. in. c. super questionum. nu. 5. de offi. delega. fo. 87. et in §. verum. in. ij. nota. fo. 91.
- Executor qui proprie dicatur. ibi. nu. 10.
- Executio sententie an et quo casu possit fieri statim post datam sententiam vel post aliquod tempus. in. c. ij. nu. 1. de re iudi. fo. 49.
- Exemplis** principum recte iudicare possumus. in. c. asserte. nu. 1. de presum. fo. 115.
- Exemplatum si contineat plusquam originale presumitur falsum. in. c. cum marte. nu. 1. de cele. mis. fo. 210.
- Exempla non arctant regulam. in. c. inquisitionis. nu. 5. de accu. fo. 68.
- Exempla sanctorum possunt allegari et secundum ipsa iudicari potest. in. c. verum. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 166.
- Exemplatio instrumenti vel privilegij qualiter facienda est. in. c. albertus. nu. 5. de testi. fo. 78.
- Exemplis principum recte iudicare possumus. in. c. asserte. nu. 1. de presum. fo. 115.
- Corse. Et sic limita. l. nemo. C. de sen. que dicit legibus non exemplis iudicandum: vide ad hoc gloss. no. in. c. si. xx. dist. Et exemplis veteris testamenti licite iudicamus: maxime si sint divina: ut in. c. qualiter et quando. el. ij. de accu. et ij. q. j. deus opus. ut no. Abb. in. d. c. asserte. Adde quo ad primum dictum Bal. in. d. l. nemo. quod in dubio sequenda sunt exempla virorum magne autoritatis: et ibi dicit gloss. quod ex consiliis virorum prudentium et ex consulationibus principum nascitur consuetudo. quod procedit quando talia sunt deducta in notitiam populi: et subdit ibi Bal. quod licet francigene non videntur legibus tamen videntur rationibus legum: et vide de. Ant. et Jo. de imo. in. c. cum inter vos. de re iudi. ubi dixerunt quod licet exemplis non sit iudicandum in quantum inter alios est iudicatum: tamen bene videtur posse iudicari exemplis in quantum inter eosdem est iudicatum: sed in diversa instantia. quo vero ad secundum

Super Lectu. **I**sanormitani.

Similiter de Jo. de ana. et do. meñ Bar. in. c. qualiter. et Inn. in. c. ne innitatur. de const. et intellige si dicta veteris testamenti sunt approbata per no. um. s. his ita. vi. di. et Jo. and. in. c. certificari. de sepul. et p. doc. in. c. cam. que. de ele. et vide glo. sing. in aut. ut iud. sine quoquo suffra. in. s. quanta. in verfi. sacri eloqui. quam magnificunt doc. in. l. i. ff. si cer. pe. probatur in. c. tua. de dec. et in. c. in omni negotio. et in. c. licet vniuersis. de test. et in. c. nouit. de iud. et in. c. licet beli. de fimo. et in. c. cum esses. et in. ca. relatum. de testa. cum simil.

4 Exemplatio quid sit. in. c. si. nu. 1. de fid. instru. fol. 113.

Exemplatio instrumenti coram quo iudice possit fieri. ibi. n. 2.

Exempla solenniter rescripta eandem habent fidem quam habent originalia. ibi. nu. 5.

Partes cum auctoritate iudicis possunt facere quod vna scriptura priuata exemplatur. ibi. nu. 6.

Exemplatio preiudicat presentibus vel contumaciter absentibus. ibi. n. 8.

Exemplatio coram quo iudice est petenda. ibi. nu. 9.

6 **Exemptio** ecclesie an prescribatur. in. c. dilectus. nu. 8. de capel. monac. fo. 188.

7 Exemptio concessa alicui monasterio non censet concessa capellis exemptis ipsi monasterio. in. c. ex ore. nu. 1. 4. de pri. fo. 156. Et vide. in. c. quoniam. in. c. ti.

Exemptus si deliquit in loco exempto a quo puniatur. ibi. nu. 5.

7 Exemptio siue immunitas non presumitur nisi probetur quare de iure communi quislibet est subiectus. in. c. accepimus. nu. 4. de priu. fo. 153.

7 Exemptio siue immunitas per que verba concedatur. remissive. in. c. accepimus. nu. 2. de pri. fo. 153.

3 Exemptus ab episcopo suo an possit ab eo absolui et sue iurisdictioni submitti sine licentia pape. in. c. significasti. nu. 10. de fo. comp. fol. 86.

3 Exemptus litigans licet non opponat non valet processus nam nec ex ipse potest renuntiare exemptionis privilegio. in. c. si. n. 35. de fo. compe. f. 91.

9 Exemptus ipso facto eripitur a iurisdictione superioris. in. ca. cum dilectus. nu. 3. de rel. domi. fo. 187.

2 Exemptio non presumitur nisi probetur. in. c. si. nu. 13. de off. ord. fo. 111.

2 Exemptus nemo de a iurisdictione pape. in. c. graue. n. 1. de offi. or. fo. 23.

Exemptus non possit etiam si vellet submittere se alterius iurisdictioni nisi sine licentia pape. ibi. nu. 3.

Exempti sunt sub iurisdictione delegati pape. ibi. nu. 5.

3 Exemptus non potest renuntiare privilegio exemptionis sue. in. ca. j. nu. 19. de re iud. fo. 49.

7 Exemptus si committit delictum ex loco exempto in locum exemptum puniatur per ordinarium loci exempti. in. c. patentibus. n. 5. de pri. fo. 153. Et vide. in. c. seq. nu. 8. co. ti.

7 Exempti ratione loci si delinquant vel alio modo se obligant in loco non exempto per quem possunt puniri. in. ca. tuarum. nu. 8. de pri. fo. 154.

Exempti ratione persone ut sunt familiares pape si in aliquo loco delinquant vel se obligant non possunt conueniri nisi coram papa excepto quod in loco non contraxerint domicilium. ibi.

7 Exemptus siue privilegiatus ratione certe rei vel loci non dicitur exemptus respectu alterius loci vel rei. in. c. cum capella. n. 12. 9. de pri. fo. 156.

1 Exemptus non efficit illius fori ubi deliquit. in. c. cum inter. n. 3. de consue. fo. 96.

6 **Exercitium** vnus iuris seu articuli contenti sub vniuerso inducit ad possessionem iuris vniuersalis. in. c. j. nu. 3. et 5. de rel. domi. fo. 183.

6 Expectatio calumniosa quando presumatur. in. c. post electionem. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.

1 **Expendens** pro me aliquid simoniace non repetit etiam si sibi mandassem et quare. in. c. bone memorie. el. h. nu. 14. de postu. preb. fo. 114.

6 Expense indebite facte in lite non debent resciri. in. c. odoardus. nu. 4. de solu. fo. 101.

5 Expense quando excedunt valorem rei super qua sunt fiende non debent fieri licet aliquis ratione officij sit talem rem obligatus facere. in. c. de appellationibus. nu. 5. de app. fo. 95.

3 Expense facte in lite vel extra quomodo probantur. in. c. dilecti filij. nu. 11. de fo. compe. fo. 84.

2 Expensarum taratio quando fit per iudicem debet iuramentum postea prestari parti et non ante. in. c. si. nu. 3. quod me. cau. fol. 153.

7 Expensarum condemnatio potest fieri tam in principio sententie quam in fine. in. c. cum olim. el. h. nu. 2. de pri. fo. 155.

3 Expense que restitunt propter contumaciam an statim debeant restitui vel expectato aliquo tempore. in. c. si. in alij. n. 19. ut li. non conte. f. 118.

3 Expensarum condemnatio non potest fieri per iudicem post sententiam nisi eodem die. in. c. j. nu. 22. de seque. poss. et fru. fo. 221.

Expensarum condemnatio valet premisso prius iuramento et taratione. ibi. nu. 29.

3 Expensarum condemnatione non est pena sed potius interesse partis. in. c. j. nu. 23. ut li. non conte. fo. 107.

7 Expensarum condemnatio quomodo fit quando fertur sententia in fauorem absentis et contumacis. in. c. calumniam. nu. 3. de pe. fo. 169.

7 Expense et damna an idem sint. in. c. in nostra. nu. 7. de in iu. fo. 168.

7 Expense siue damna quo casu remittantur iuramento damnum passi. in. c. sacro. nu. 16. de sen. excom. fo. 195.

1 Expense que fiunt in negotio electionis debent restitui postea ab ea electo. in. c. ut preterite. nu. 13. 7. de ele. fol. 168.

Expense que fiunt in funeralibus prelatorum an fiant de bonis prelatorum vel de patrimonio defuncti. ibi. nu. 6.

3 Expensarum condemnatio non fit post sententiam nisi principaliter petantur. in. c. j. nu. 10. de plus pet. fo. 152.

3 Expensarum condemnatio an debeat fieri si non precedat taratio iudicis et iuramentum partis. in. c. cum venissent. n. 7. de eo qui mit. in. poss. f. 214.

3 Expensarum condemnatio evitatur propter legitimam causam non eo parendi. in. c. j. nu. 14. de dila. fo. 133.

2 Expense tantum facte in aliqua repetuntur licet res sint plus meliores te quam sint expense. si autem plus sunt expense quam melioramentum attendatur illa melioratio et fructus percepti extenuant expensas factas. in. ca. j. nu. 4. de rest. spo. in integ. fo. 154.

2 Expensas quas quis facit principaliter pro negotijs suis licet in consequentiam pro alienis non potest repetere. in. c. cum pro causa. nu. 2. de procur. fo. 142.

2 Expensarum taratio a quo debeat fieri et qualiter fiat. in. c. j. nu. 26. de sequest. poss. et fru. fo. 222.

3 Expensarum condemnatio tam respectu contumacie quam victorie et exceptionis non probate an fieri possit etiam post latam diffinitiuam. in. c. si nem. nu. 35. de bo. et contu. fo. 202.

Expense facte quomodo probantur. ibi. nu. 36.

3 Expensarum condemnatio fit etiam in causa criminali. in. c. cum dilecti. nu. 17. de do. et contu. fo. 203.

3 Expensarum condemnatio indistincte fit propter contumaciam non comparantis etiam quod iustam causam habuerit litigandi. in. c. fuerit. n. 14. de do. et contu. fo. 200.

Expensarum condemnatio an fiat indistincte ratione contumacie, siue procedatur siue non contra ipsum contumacem. ibi. nu. 18.

Causa absolutionis ab expensis an debeat poni in sententia. ibi. nu. 22. folio. 202.

Expensarum condemnatio habet etiam locum dum agitur criminaliter. ibi. nu. 24.

Expensarum condemnatio quomodo fiat si in parte quis obtineat et in parte non tam in prima causa quam in causa appellationis. ibi. nu. 27.

Condemnatus in expensis quas expensas tenetur restituere. ibi. nu. 28.

Condemnatus in expensis quando teneatur rescire illas expensas quas fecisset aduersarius si non habuisset aduocatum gratis vel si non ligasset per se an teneatur prestare expensas cibariorum. ibi. nu. 28. 29. 30. et 31.

Quo iure vel actione petuntur tam expense facte ante vel post litem contestatam quam etiam expense contumacie. ibi. nu. 32.

6 **Expressio** nominis proprii vel dignitatis an et quando censet facta contemplatione persone vel dignitatis. in. c. requisisti. nu. 8. 24. et 25. de test. fo. 122.

1 Expressio specialis obtentorum requiritur in rescripto. in. c. in nostra. n. 4. de rescrip. fo. 80.

2 Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatem concernente. Anto. de But. in. c. j. nu. 1. de transla. prela. fo. 16.

2 Expressio aliquarum rerum cum clausula generali an comprehendat maiores expresse. Anto. in. c. si. nu. 2. de off. arch. fo. 67.

1 Expressio eorum que tacite insunt quando aliquid operetur. in. c. significasti. nu. 6. de elect. fo. 122.

Corse. Adde quod ubi requiritur expressa mentio verba vniuersalia illum casum non includunt ad hoc text. in. c. h. de preb. li. vi. ter. et ibi Semin. in. c. quia periculosum. de sen. excom. co. lib. Adde Bar. in. l. i. ff. si quis in ius vo. non ierit. et Bar. in. l. i. in. h. co. ff. de vulg. et pup. ubi dicit quod expresse dicitur tribus modis.

Primo modo expresse id est illud quod in genere dicitur. ut in. l. i. in. fi. C. quod cum eo. et ibi no. Secundo modo dicitur expresse quod specialiter exprimitur. ut. ff. ad leg. Cor. de fal. l. i. in. ter filium. et in. d. l. i. C. quod cum eo. fm. aliam expositionem. Tertio modo illud dicitur expresse quod singulariter et per proprium nomen exprimitur. ut in. l. quod in rerum. s. fi. de leg. i. et ibi gl. parua. et vide gl. in. l. ne gotium. in verbo. specialiter. C. de neg. ge. et in. l. i. in. ver. specialiter. C. eo. et vide do. Semi. in. c. dudum. de preb. li. vi. dicit ar. illius text. quod ubi requiritur specialis mentio non sufficit generalis et adduco Joau. de ana. in. c. qualiter et quando. el. j. in. ver. ultimo nota. de accu. quod illud quod vitiat omis sum non vitiat inutiliter expresse. quia expresse nocent que omissa non nocent. l. nonnunquam. ff. de colla. bono. als. ff. de cond. et demon. et facit. l. expresse. ff. de regu. iu.

Expressio verborum in commissione que insunt ex natura rei non inducit nonam formam. in. c. exhibita. nu. 8. de iudi. fo. 42.

6 Extensio in penalibus fit ex identitate rationis. in. c. si. nu. 5. de cler. non resid. fo. 25.

6 **Extensio** est licita ex identitate rationis etiam in iure singulari. in. c. Raynutius. nu. 15. de test. fol. 125.

3 Extensio ex maiestate vel identitate rationis non fit in penalibus. in. c. at si clerici. nu. 40. de iud. fo. 15.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Extensio in penalibus non fit ubi non est eadem ratio. in. c. extirpande. in rep. §. qui vero. nu. 48. de preb. fol. 45.
- 6 Extensio in penalibus aliquando fit ad casum non habentem per omnia identitatem rationis. in. c. dilectus. nu. 6. de preb. fo. 36.
- 1 Extensio de casu ad casum non debet fieri nisi militet omnimoda ratio. in. c. coram. nu. 4. de ele. fo. 157.
- 1 Extensio non dicitur id quod deprehenditur ex tacita et conjecturata mente alicuius quod est notandum pro statutis. in. c. super questionum. nu. 7. de off. deleg. fo. 90.
- 7 Extensio de vno casu ad alium non fit in exorbitantibus. in. c. tua. nu. 4. de sen. excom. fo. 184.
- 1 Extensio quomodo et quando fiat in penalibus. in. c. j. nu. 31. de postulat. prela. fo. 109.
- 6 Extensio fit de casu ad casum ex identitate rationis in favorabilibus. in. c. j. nu. 15. de bis que fi. a ma. par. cap. fol. 71.
- 1 **Extranei** non vocati venientes ad aliquod collegium possunt per vim repelli. in. c. cum vintoni. n. 14. de ele. fo. 14.
- 1 Extranei possunt admitti ad eligendum nisi alij voluit. in. c. cum vintoni. nu. 3. de ele. fo. 144.
- 7 Extranei quo ad dotandum mulierem intelligit quilibet qui non habet mulierem in potestate. in. c. donatio. n. 10. de do. inter vi. et vro. fol. 53.
- 4 Exterminatores quibus penis subiacent. in. c. ex literis. nu. 13. de pba. fo. 8.
- 4 Extraneus quando dicitur iure communi dissolutus. in. c. pastoralis. nu. 3. de fid. instru. fo. 105.
- 1 Exules si non possunt esse in civitate propter partialitatem non possunt contra eos et eorum prejudicium aliquid ordinari et possunt interpellare stantes in civitate ut constituent eis locum tutum in expediendis negotiis civitatis. in. c. bone memorie. el. §. nu. 1. et nu. 10. de elec. fo. 141.

De litera §.

- 7 **Factum** legitime non retractatur licet casus post eveniat a quo inchoari non potuit. in. c. significavit. nu. 6. de eo qui du. in ma. fol. 23.
- 7 Factum ipsum magis consideratur quam iuris effectus. in. c. ad audientiam. nu. 6. de spon. fo. 3.
- 5 Facta extrajudicialia non transeunt in rem iudicatam. in. c. cum sit ro. n. 19. de app. fo. 91.
- 2 Facto suo contravenire an quis possit. Anto. in. c. veniens. nu. 10. de fil. pref. fo. 53.
- 5 Factum aliquid esse ex certa scientia principis quomodo probetur et cui incumbat onus probandi. in. c. porrecta. n. 5. de confir. vti. vel inu. f. 142.
- 2 Facta non presumuntur nisi probentur. in. c. cum in iure. n. 2. de off. del. f. 96.
- 5 Factum quando est punibile certo loco vel tempore debet exprimi locus et tempus alias dubia probatio non relevaret. in. c. auditis. nu. 26. de pre. scrip. fo. 35.
- 7 Factum ipsum magis consideratur quam iuris effectus. in. c. iuvenis. nu. 3. de spon. fol. 3.
- 6 Facto proprio an quis contravenire possit. in. c. diversis. nu. 6. de cler. coniug. fo. 15.
- 6 Facto proprio quo casu quis autorizare potest. in. c. unico. n. 20. vt eccl. bene. fi. di. conse. fol. 71.
- 3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris. in. c. literas. nu. 29. de re. sti. spo. fo. 183.
- 2 Factum a papa dicitur factum a deo. in. c. inter corporalia. n. 5. de trasl. epi. fo. 3. Et in. c. quanto. nu. 4. eo. tit. fo. 6.
- 6 Factum siue consuetum aliquid fieri in etate vel tempore si reperitur factum illud presumitur in illa etate loco vel tempore et alleganti contrarium incumbit onus probandi. in. c. cum virum. nu. 4. de reg. fo. 159.
- 1 Facto proprio contravenire licitum est quando illud factum non tenuit ex defectu potestatis. in. c. nosti. nu. 3. et 5. de elec. fo. 129.
- 1 **Corse.** Et an qs possit venire ad factum proprium. vide gl. in. c. cum laici. de su. repa. et ibi Jo. an. et Jo. cal. in. c. si qs presbyter de re. ec. non alie. et ibi per Jmo. et per unde. in. c. diversis fallacis. de cle. coniu. et ibi Abb. in. fi. et per eundem. in. d. cum laici. in. c. si. de iurepa. et per Abb. in. c. cum sup. de concess. preb. et Bar. in. l. post mortem. ff. de adop. et in. l. qui ea mente. ff. de fur. et per Ly. in. l. si qs non dicat rapere. C. de epi. et cle. ubi tractat an sit locus penitentie in delictis et aliquid per Abb. in. c. j. de eo q. mit. in pos. et 13 quis regulariter non possit venire ad factum suum. Fallit primo ubi vertit periculum aie et si constituit ecclesiam fuisse deceptam. vt no. in. c. consanguinei. et in. c. la. tor. et in. c. tenor. de re. iud. Secundo fallit in iudice q. iudicavit a cuius sententia est appellatum q. postea si successit appellanti poterit dictam appellationem persequi et venire contra sententiam a se latam. voluit Jo. And. in add. Spec. in. ti. de sen. prola. §. qui. ver. qd si procurator. referit do. Anto. et Jmo. in. c. j. de re. iud. Ego adduco gl. et ibi Arch. in. §. item si contra patrem. q. v. et qd no. in. l. i. ff. de exc. rei iud. Tertio fallit in eo qui tanquam arbiter tulit sententiam quoniam si illa causa est sibi delegata poterit iudicare contra id quod indicavit tanquam arbiter. Ita dicit Arch. in. d. §. item si contra. que refert et sequitur Bald. in. l. creditoribus. C. de se. pign. dato. manumisso.
- 7 Factum legitime retractari non debet licet casus sequatur a quo non po-

tuit inchoari. in. c. discretionem. nu. 11. de eo qui cog. con. fol. 30.

- 5 Factum non presumitur aliquid ex certa scientia nisi hoc exprimat. in. c. cum inter. nu. 8. de excep. fo. 7.
- 2 Factores ecclesiarum coram quo iudice conveniuntur. in. c. nullus. nu. 6. de fo. comp. fo. 48.
- 5 Facto aliquid explicare plus est quam verbo. in. c. dilecti filij. el. j. nu. 4. de app. fo. 119.
- 6 Facto proprio autorizare nemo potest. in. c. possessiones. nu. 3. de reb. ec. cle. alie. fo. 77.
- 2 Factum quod episcopus sit transmissus ad aliam ecclesiam non potest esse connotorium. in. c. quanto. nu. 6. de transla. epi. fo. 6.
- 2 Facere an quis possit illud quod tendit in commodum suum et nocet alteri. in. c. specialis. nu. 8. de au. et usu pal. fol. 8.
- 6 Facto proprio quod viribus non consistit licitum est contravenire. in. c. transmissis. nu. 3. de iurepa. fo. 198.
- 5 Facilitas que consideratur in vno casu presumitur in alio simili nisi probetur contrarium. in. c. constitutus. nu. 4. de app. fo. 114.
- 5 **Falsitas** potest allegari usque ad viginti annos. in. c. cum venerabilis. nu. 42. de excep. fo. 11.
- 4 Falsitas potest accusari post sententiam et regulariter probatur indirecte nisi super falsitate sit mota lis in prima instantia nam tunc requiritur appellatio. in. c. licet. nu. 21. de prob. fo. 23.
- 2 Falsum non presumitur committi a magno viro. An. in. c. si. nu. 2. de cle. pereg. fo. 65.
- 7 Falsum non committit quis si utatur instrumento falso in iudicio nisi ipse falsaverit instrumentum vel scienter ipso utatur nam presumit ignorantia si desistit ab eius usu. in. c. inter dilectos. nu. 4. de exc. plat. f. 147.
- 7 Falsum narrare peius est quam verum tacere. in. c. quia circa. nu. 5. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptum vel legatum. ibi. nu. 6.
- 7 Falsum committit testis non solum si dicit mendacium sed etiam si veritatem occultat si super ea fuit interrogatus vel iuravit dicere veritatem in tota causa. in. c. i. nu. 1. 3. 4. de cri. fal. fo. 131.
- 7 Falsantes literas papales per se vel per alium sunt excommunicati si vero sint clerici degradantur vel curie seculari traduntur etiam non expectata incorrigibilitate. in. c. ad falsarios. nu. 1. et 2. de cri. fal. fo. 133.
- 7 Falsis literis utentes laici excommunicantur clerici deponuntur et beneficiis privantur et quando. ibi. nu. 6. et 10.
- 7 Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico. ibi. nu. 4.
- 7 Falsarius an incurrat penas de quibus. in. d. c. falsarios. siue cum eo agatur civiliter siue criminaliter. ibi. nu. 8.
- 7 Falsantes literas et scripta principum puniuntur ultimo supplicio. ibi. numero. 9.
- 7 Falsitas an presumitur commissa per officialem pape an per impetran. tem. in. c. si. nu. 4. de cri. fal. fo. 133.
- 7 Falsitas literarum apostolicarum ex quot et quibus signis apparere potest in. c. licet. nu. 1. de cri. fal. fo. 132.
- Et vide in. c. seq. eo. tit.
- 7 Falsae presumuntur literae papales si in eis eps vocatur filius vel inferior frater vel si vni scribitur in plurali. in. c. quam graui. nu. 1. 2. 3. 4. eo. ti.
- 7 Falsae presumuntur literae apostolice quando emanant preter vel contra solitum stylum curie. ibi. nu. 2.
- 6 Falsitatis presumptionem presentia presbyteri in aliquo actu tollit. in. repe. c. cum esses. nu. 12. de testa. fo. 116.
- 1 Falsificans literas principis etiam iniustus debet puniri. in. c. olim ex literis. nu. 6. de rescrip. fo. 71.
- 4 Falsa latinitas si resultat ex appositione vnius literae loco alterius non vitiat rescriptum. in. c. ex parte. nu. 3. de fide instru. fo. 110.
- 3 Falsa latinitas non vitiat quam potest per figuram saluari. i. c. i. nu. 13. de ind. f. 4.
- 1 Falsa latinitas vitiat rescriptum pape nisi possit aliquo modo vel per figuram saluari vel nisi surgat ex modico defectu. in. c. ob audientiam. nu. 2. de rescrip. fo. 51.
- 7 Falsa latinitas non vitiat instrumenta notariorum et an vitiet literas aliorum principum. ibi. nu. 3.
- 6 **Falcidia** debetur ex hereditate exhausta legatis vel occasione ne pene inflige per testatorem. in. c. raynaldus. nu. 12. et 1. de testa. fo. 127.
- 7 Falcidia detrahatur contra voluntatem testatoris tacitam sed non expressam. ibi. nu. 16.
- 7 Falcidia et trebellianica non detrahuntur de relictis ad pias causas. ibi. numero. 18.
- 6 Falcidia tunc detrahatur de legatis ad pias causas quam est instituta ecclesia heres. in. c. cum causam. nu. 2. de preben. fo. 48.
- 4 Falcidia potest detrahere ecclesia instituta heres de legatis alij ecclesie vel ad pias causas. in. c. in presentia. nu. 36. de proba. fo. 17.
- 1 **Corse.** Doct. excel. vide doc. et Raph. cu. in. l. j. ad municipium. ff. ad. l. fal. et Alb. de ros. in. l. i. quis ad declinandum. C. de epi. et cle. et Ludo. ro. in repe. aut. similiter. in. lxxvi. et lxxvii. col. et per. d. meum. Barb. in. d. c. in presentia. et in. c. si. de or. cog. et per Abb. in. c. cum pro causa. nu. 3. de sen. excom.

Super Lectu. Anormitani.

excom. et in. c. cu causam. nu. 2. de preb. et d. c. si. de or. cog. et in. c. ad aures. de preser. et consuluit super hoc quidam solenis doc. Fran. de albergo. facit qd not. in. c. si pater. de testa. lib. vi. et ista. q publice Bononie disputauit du esset scholaris. cois opi. est q ecclesia poterit hoc casu detrahare falsidiam fm Dy. Ang. Raph. et Abb. in. d. c. in presentia. vbi. s. et Saly. in aut. qui res. de sa. san. ec. et duru esset in practica obtinere contra autho ritates doctoru predictoru fm do. Alle. in. d. s. ad municipiu. et in. l. mar cellus. s. res que. ff. ad treb. sed opi. q no detrahif falsidia in pñcto iuris magis sibi placet per ter. in. l. si. ff. ex q. cau. maio. et p no. et p Bar. in aut. quas actiones. C. de sa. san. ecc. et cum ista opi. transiit Lud. in. d. aut. si militer et do. meus Barb. in. d. c. in presentia. vbi dicit in finitib vicib se consuluisse contra Fran. et Abb. in iudicando tñ et consulendo ad berens coi opi. doctorum propter rationes eorum vigentes et satis militantes.

6 Falcidia an debeatur heredi in foro anime. in. c. quia pleriq. nu. 15. et 17. de immu. eccl. fo. 232.

7 **Fama** quid operetur in probanda filiatione. in. c. transmissa. nu. 10. qui si. sint leg. fo. 38.

4 Fama an et quando facit plenam vel semiplenam probationem et quan do nil probet. in. c. veniens ad nos. nu. 8. de test. fol. 45.

4 Fama in minus se habet q notoriu. in. c. ex literis. nu. 2. de iureiu. fo. 163.

7 Fama etiam diuulgatissima non facit plenam probationem. ibid. nu. 3.

7 Fama quid sit. in. c. super eo. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 29.

7 Fama vicinie pro filiatione no attenditur alio noc apparente vbi dictu parentum est in contrariu. in. c. transmissa. nu. 3. et 10. qui si. sint leg. fo. 38.

6 Fama causata a fidedignis prestat iusta cam credulitatis et bone fidei et sic prescribendi. in. c. cura pastoralis. nu. 6. de iurepa. fol. 163.

7 Fama probatur per duos testes se ita audiuisse apud bonos et graues vi ros. idem in infamia. in. c. inquisitionis. s. quesuisti. nu. 4. de accu. fo. 69.

7 Fama non potest habere originem a duobus tantum. ibi.

7 Fama posito q aliquibus casibus faciat aliqualem probationem tame quando est causa q inquiratur contra aliquem tunc nil probat quia non potest tenere locum accusatoris et testis. in. c. qualiter et quando. el. g. nu. 27. de accu. fol. 73.

4 Fama vel cogitatio an probent matrimonium carnale vel spirituale. in c. illud quoq. nu. 7. de presump. fo. 119.

7 Fama cum actis proportionalibus an probet matrimonium. ibi. nu. 8.

1 Fama sola sufficit ad sciendum edictum esse promulgatum. in. c. i. nu. 17. de postu. fo. 108.

7 Fama facit plenam probationem vbi agitur de modico preiudicio. ibi.

7 Fama non semper semiplenam facit probationem. in. c. quod nobis. n. 3. de clande. despon. fo. 16.

4 Fama et notorium totius vicinie probatur per testes. in. c. tertio loco. nu. 2. de presump. fo. 121.

5 Fama prestat iustam causam credendi. in. c. de quarta. nu. 10. de prescri. folio. 23.

5 Fama sola non sufficit ad aliquem condemnandum nisi cum vno teste vel alijs adminiculis. in. c. i. nu. 8. de app. fol. 87.

7 Fama in concernentibus fauorem anime inducit plenam probationem. in. c. cum desyderes. nu. 6. de sen. excom. fol. 183.

3 Fama non est ita potens q auferat legitimam exceptionem. in. ca. h. nu. 15. de rest. spo. fo. 166.

7 Fama sua q negligit est crudelis. in. c. magne. nu. 13. de vo. et vo. re. fo. 173.

7 Fama probat impedimentum et quandoq facit plenam probationem sed non vbi agitur de maximo preiudicio. in. c. super eo. num. 4. 7. de con sang. et affi. fo. 31. et seq.

1 Fama inducit iustam credulitatem. in. c. cu contingat. n. 4. de reser. f. 69.

5 Famam restituere non possunt prelati inferiores episcopo. in. ca. cum te. nu. 16. de re iud. fo. 79.

4 Fama cum adminiculis que faciant semiplenam probationem in factis antiquis probat. in. c. inter dilectos. nu. 6. de si. instru. fo. 102.

7 Fama si solum est nota iudici et que et qualis matrimonium impedit con trahendum. in. c. cum in tua. nu. 6. de spon. fo. 10.

7 Fama probatur etiam per duos testes. ibi. nu. 8.

7 Fama habet se ad bonum et malum et differt a clamore. in. ca. qualiter et quando. el. g. nu. 5. de accu. fo. 72.

4 Fama tota vicinie non probat copulam carnalem. in. c. preterea. nu. 3. de test. fo. 59.

4 Fama publica excusat accusatorem a calumnia. in. c. iuramentum. n. 17. de iureiu. fo. 168.

7 Fama per se non sufficit ad dirimendum matrimonium nisi cum alijs concurrat adminiculis. in. c. super eo. nu. 6. de eo qui cog. con. fol. 30.

7 Fama maiorem fidem facit q vnus testis de auditu et alijs sine iurame to. in. c. i. nu. 3. de con. et affi. fo. 31.

5 Fame restituere hodie non potest senatus romanus quia apud eu nullo la iurisdiclio remansit. in. c. cum te. nu. 18. de re iud. fo. 81.

7 Fame restituere non possunt inferiores principes nisi in quandam con sequentiam. ibid. nu. 22.

7 Fame restituere possunt principes et ciuitates superiorem non recogno scentes. in. c. cum te. nu. 19. de re iud. fol. 81.

7 Fama in casu de quo. in. c. illud. facit plenam probationem. in. d. c. illud

nu. 4. de cler. excom. fo. 140.

2 **Familiaris** non pot aliquē euenire corā suo pñono qz est suspectus. in. c. insinuante. n. 5. de off. del. f. 89.

4 Familiares repelluntur etiam ad faciendam qualemcunq presumptionem. in. c. in literis. nu. 3. de test. fo. 57.

7 Familiares qui dicuntur et domestici et an indistincte admittantur in tes timonium. ibi. nu. 5.

7 Idem si tempore contractus non erant familiares sed tempore deposti tionis sic. ibi. nu. 6.

7 Familiares inimicorum meorum repelluntur ab accusatione mea ac si essent mihi inimici. in. c. repellantur. nu. 1. de accu. fol. 58.

6 Familiares cardinalium habetur pro presentibus quo ad perceptione fructuum suorum beneficioru. in. c. cu dilectus. nu. 8. de cle. non resi. f. 22.

7 Familiaris alicuius prelati si inseruit ei pro beneficio obtinendo commit tit simoniam. in. c. cum essent. nu. 4. 5. de simo. fo. 21.

7 Familiaris a primeua etate nutritus in domo alicuius non potest ipsuz accusare alias secus. in. c. nulli episcoporum. nu. 6. de accu. fo. 57.

1 Familiaritas nimia parit cotēptu inter fatuos. in. pe. grego. nu. 2. fo. 6.

2 Familia epi an gaudeat privilegio epi. Ant. in. c. si. nu. 5. de off. ar. fo. 68.

7 Famulo consueto alicuius creditur et aliquid sibi restituitur vt patrono suo reddat qui si commiserit fraudem talis tradens non tenetur. in. ca. ex literis. nu. 9. de sur. fo. 122.

6 Famul? p que remittit species vel qstas comodata vel mutuata si cu dictis reb? discedat cui? periculo cedit. in. c. significate. n. 8. de pig. f. 96.

7 Famulus missus ad recipiendum mutuum si cum quantitate sibi data discesserit periculum est mittentis. ibi.

3 Famuli clericorum non gaudent privilegio fori: familia episcopi sic in c. nullus. nu. 6. de fo. comp. fo. 48.

7 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illicitis nec excusabitur de mandato. c. vniuersitatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 185.

6 Famulus si infirmatur est alendus a domino et an dominus teneatur ad omnes expensas. in. c. j. nu. 7. de cle. gro. fol. 49.

5 **Fatalia** que sint et que dicantur. in. c. ex ratione. nu. 8. de appel. fo. 94.

2 **Fauor** non debet redundare in alium quando est concessus mo tu proprio secus ad instantiam partis. in. c. prudentiam. nu. 7. de mu. pe. fo. 103.

2 **Femina** que de consuetudine vel de iure communi habet iurisdictionem potest in iurisdictione sua iudicare et sententias ferre. in. c. dilecti filij. nu. 1. 3. 4. fo. 109.

7 Femina non potest esse arbitrix: sed bene arbitratix et amicabile compositrix. ibi. nu. 2.

7 Femina no potest vel dz exercere officia virilia no propter incapacitate sed propter honestate: consuetudo contra honestate non valet. ibi. nu. 3.

7 Femina quando dicitur habere iurisdictionem de consuetudine vel de iure communi. ibi. nu. 4. et 11.

7 Femina citius pubescit q masculus et vnde hoc procedat. in. c. vbi non? nu. 5. de spon. impu. fo. 13.

7 Femina potest esse testis in codicillis. in. c. forus est. nu. 4. de ver. si. f. 198.

7 Femina ex speciali privilegio potest habere iurisdictionem contentiosam. in. c. nona. nu. 1. de peni. et remiss. fo. 174.

7 Femina si de facto ordinaretur non recipit characterem. ibi.

6 Femina habens ius patronatus habet ius presentandi. in. c. ex literis. n. 4. de iurepa. fo. 91.

2 Femina coniugata et iuuenis et habens paruulum filium si ingrediatur religionem presumitur q metu fecerit et potest reuocari: licet maritus consenserit. in. c. j. nu. 3. et 11. quod me. cau. fo. 149.

1 Femina non succedit in feudum in dignitatem vero sic. in. c. significauit. nu. 3. de reser. fo. 85.

7 Femina potest deputari executrix testamentorum. in. c. tua nobis. nu. 2. de testa. fol. 126.

2 Femina non potest habere iurisdictionem nisi ratione dignitatis quam habet. in. c. dilecta. nu. 1. de maio. et obed. fo. 128.

7 Femina succedit in comitatibus et regnis deficientibus masculis. ibi.

4 Femina est capax iuris conferendi prebendas etiam sacerdotales ex pri uilegio. in. c. dilecto. nu. 1. de test. fo. 75.

7 Femina est capax iuris presentandi. ibi. nu. 2.

7 Femina potest profiteri religionem masculorum et morari in domo pro pria. in. c. insinuante. nu. 4. qui cle. vel vo. fol. 22.

6 Femina succedit in ius patronatus sicut masculus. in. c. cum seculum. n. 4. de iurepat. fo. 194.

4 Femina potest esse arbitratix et non arbitra. in. c. Quintanallis. nu. 2. de inreiu. fo. 145.

3 Opus agriculture potest fieri tempore festino propter necessitatem im minentem. in. c. licet tam. nu. 9. de fer. fo. 139.

Et vide in. c. si. nu. 14.

3 **Ferie** non obstant in executione sententie. in. c. significauerunt. n. 1. 16. et 20. de iud. fo. 45.

7 Ferijs introductis in fauorem hominum potest renuntiari: secus in boz nozem dei. ibi. nu. 16.

Repertorium singularium materiarum

- Ferie* non obstant quando partes non tenerentur litigare. ibi. nu. 18.
Ferie an currant in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 19.
Ferie non habent locum ubi quicquid periculum est in mora. ibi. nu. 24.
3 *In feriis* in honorem dei licitum est operari propter necessitatem alimentorum et in rebus tempore perituris. in. c. licet tam. nu. 1. de fer. fo. 139.
Et vide in. c. si. nu. 14.
3 *Feria* unde dicatur et quibus modis sumatur. in rub. n. 1. de fe. fo. 137.
3 *Ferie* si reperiantur diverse in foro actoris iudicis et rei attenduntur ferie in loco iudicis. in. c. si. nu. 23. de fer. fo. 142.
Ferie vindemiarum et messium an habeant locum et currant si non recoligitur vinum vel granum. ibi. nu. 24.
3 *Feris* messium an gaudeant milites et doctores et similes. in. c. si. nu. 25. de fer. fo. 142.
Feris inductis in honorem dei non potest renuntiari nec processus aut sententia valebit nisi ex necessitate vel pietate alijs vero sic indistincte. in. c. si. nu. 2. 3. 7. 9. de fer. fo. 140.
Feriarum species que sint. ibi. nu. 8. fo. 141.
Ferie si veniunt in termino quo casu pars restituitur. ibi.
Feris repentinis non est licitum renuntiare. ibi. nu. 11.
Feris renuntiari potest adeo quod non possit penitere. ibi. nu. 12.
Feriarum tempore iudicium an sit indistincte interdictum. ibi. nu. 13.
Feriarum tpe appellatio potest interponi non tamen potest fieri eius prosecutio. ibi.
Feriarum tpe in utilitate hominum sententia potest mandari executioni. ibi.
Ferie non obstant in omnibus causis prius et necessitatem vel celeritatem habentibus alijs. de quibus in. d. c. si. nu. 14. eo. ti.
Feriatu die in honorem dei tutor potest dari et prestari alimenta pupillis. ibi. nu. 15.
Feriatu diebus in honorem dei decretum non interponitur in alienatione rerum minoris. ibi.
Ferie non obstant actibus extrajudicialiter factis. ibi. nu. 16.
Feriatu die in honorem dei excommunicare licet. ibi. nu. 17.
Feriatu tpe in honorem dei an possit fieri executio personalis. ibi. nu. 19.
6 **Festivitas** nova potest induci ad honorem dei cum consensu episcopi citra consensum pape. in. c. quoniam. nu. 2. de fer. fo. 138.
Et vide in. c. si. nu. 4.
6 **Feudatarius** non potest alienare feudum irrequisito domino directo sed potest alteri dare in feudum eo irrequisito. in. c. cum apostolica. nu. 10. de his que fi. a prel. fol. 68.
Feudum re ecclesiastice quod est penes laicum potest per ipsum alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima a qua ipse habet. ibi.
3 *Feudi* quomodo sunt terminari per dominum feudi siue laicum siue ecclesiasticum et si sunt plures unus non potest sine alio. in. c. verum. n. 1. 4. de fo. comp. fo. 63.
Feudum concessum ecclesie potest a domino feudi propria auctoritate tolli non servata conditione secus fructus feudi. ibi.
4 *Feudum* non transit in monasterium si servitium est incertum alias semper transit in. c. presentia. nu. 69. de prob. fo. 19.
Feudum receptum pro se et filiis non transit in monasterium. ibi. nu. 71.
2 *Feudum* an et quando venit in feminam. in. c. dilecti filij. n. 11. de arb. fo. 170.
5 *Feudalis* res potest prescribi contra dominum non tamen per vasallum. in. c. si diligenti. nu. 3. de prescri. fo. 39.
3 *Feudum* non potest tolli vasallo etiam per principem nisi vasallus sit culpa convictus. in. c. si. nu. 5. de cau. poss. et prop. fo. 153.
6 *Feudum* si fuerit datum in pignus domino directo non computantur fructus in sortem siue dominus fuerit laicus siue ecclesia. in. c. si. n. 1. 5. de feu. f. 91.
3 *Feudalis* causa debet cognosci et ventilari coram domino feudi qui super hoc habet ordinariam iurisdictionem. in. ca. ceterum quia. nu. 1. de iud. fo. 18.
Sed qui si alius sententiauit super hoc. ibi. nu. 9.
Feudatarius negas feudum spectare ad dominum quo casu cadat a feudo. ibi. nu. 21.
3 *Feudum* ecclesiasticum regulatur secundum consuetudinem feudi laicis non autem secundum iura canonica. in. c. quod clericis. nu. 7. 2. 15. de fo. comp. f. 68.
1 *Feudum* si habetur per clericum a laico tunc clericus recognoscit laicum in superiorem. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 23. de const. fo. 32.
Feudum non dicitur quid uniuersale quando consistit in vno predio. secus si consistit in villa vel castro. in. c. cum seculum. n. 1. de iurepa. fol. 193.
2 *Feudum* non potest inuito vasallo in alium transferri per ipsum dominum in feudantem. in. c. dilecti. nu. 1. de maio. et obe. fo. 128.
5 *Feudum* an quis possit prescribere respectu utilitatis domini quod est penes vasallum directo remanente penes dominum. in. c. ad audiendum. n. 14. 7. 16. de prescri. f. 32.
Feudum potest quis prescribere possidendo per triginta annos et servitium prestando. ibi. nu. 15.
Feudum si fuerit perditum et dominus recuperauerit non tenetur illud ulterius vasallo restituere. ibi. nu. 15.
3 *Feudalis* causa super possessione et quando agunt miserabiles persone cognoscit ecclesia alias secus. in. ca. ex parte. b. nu. 11. de fo. compe. fo. 82.
7 *Feuda* vel ius patronatus an veniant in confiscatione bonorum. in. c. vergentis. nu. 4. de her. fo. 102.
2 *Feudum* pignoratuum domino non computat fructus in sortem. c. licet

- ex suscepto. nu. 16. de fo. compe. fo. 72.
7 *Feudum* alienari et in dotem dari potest. in. c. nuper a nobis. nu. 6. de do. na. inter vi. et vxor. fo. 51.
3 *Feudi* questio debet terminari per dominum a quo habetur feudum etiam quod et inter clericos et domino negligente cognoscit iudex ecclesiasticus. in. c. ex transmissa. nu. 1. de fo. compe. fo. 62.
Feudalis iurisdicatio non potest prorogari per vasallum sine consensu domini feudi. nu. 2. 7. 3.
Feudum potest dari ab vno vasallo alteri qui recognoscit primum vasallum immediate et eo negligente cognoscit primum dominum. ibi. n. 4.
Feudum proueniens ab ecclesia in laicum vel a laico in ecclesiam an dicatur ecclesiasticum vel seculare. ibi. nu. 6.
3 *Feudalis* questio non dicitur quando agitur possessorio super feudo. in. c. si. nu. 6. de iur. cal. fo. 135.
4 *Feudum* receptum pro se et filiis non transit in monasterium. in. c. in presentia. nu. 71. de prob. fo. 20.
P *Corse*. Adde nunquid episcopus possit succedere in feudum. gl. et Bal. in. c. de benef. femine. dicit quod sic et ibi dicit quod cardinalis succedit in feudum et voluit Bal. in. l. nullus. C. de male. et mathe. et mouet p. l. quisquis. et p. l. ad similitudinem. C. de epi. ricle. et an papa succedat in feudum. et vide Bal. in. aut. nisi rogati. C. ad treb. ubi dicit quod sic et prestabit servitium per substitutionem et ita consuluit do. meus Bart. prout ipse refert. in. d. c. in presentia.
3 *Infeudator* primus recognoscitur in superiorem in causa appellatiōis. in. c. verum. nu. 25. de fo. comp. fol. 64.
2 *Feudum* datur vasallo antequam idoneo si postea inueniatur improbus non potest illo privari. Ant. in. c. si. nu. 9. de eta. et quali. fo. 48.
6 *Feudum* laici potest donari ecclesie dummodo ecclesia possit explorare honeste ad id quod laicus tenebatur. in. c. fin. nu. 7. de reb. ecc. alie. fo. 77.
6 *Feudum* personale reuertitur ad dominum directum mortuo vasallo vel si acceperit pro se et filiis et moriatur filijs masculis: femina vero non succedit nisi expresse dicatur. in. c. ex parte. nu. 2. de feu. fo. 92.
Feudum potest dari in dotem in vita feudatarii. ibi. nu. 6.
Feudum acquisitum pro se et filiis an perdat propter delictum patris etiam respectu filiorum. ibi. nu. 9.
Feudum an veniat in publicatione bonorum vel remaneat penes descendentes vel consanguineos illius cuius bona sunt publicata. ibi.
5 *Feudum* an prescribatur eo solo quod quis prestiterit servitia domino per plura tempora. in. c. si. nu. 33. de prescri. fo. 46.
Feudum quod habetur in ecclesia a domino seculari dicitur feudum seculare et habet naturam feudi secularis. in. c. dilectus filius. nu. 4. 7. 5. de preben. fo. 47.
7 **Fictio** iuris est quando ius certum de aliquo facto fingit statui de opposito. in. c. is qui. nu. 6. de sponsa. fo. 12.
6 **Fideicommissarius** decedens antequam fideicommissum restituendi nil transmittat ad suos heredes. in. c. raynaldus. nu. 2. 2. de testa. fo. 128.
6 **Fideiubere** in casu in quo potest clericus teneat satisfacere de patrimonio suo vel de redditibus beneficii deputatis ad usum suum: de alijs non. in. c. si. nu. 2. de fideius. fo. 97.
Fideiubere clericus generaliter non posset pro laicis tamen potest pro laico multum indigenti. ibi. nu. 3. 4. 4.
Fideiussores si potest esse clericus pro laico in contractu tamen non potest esse de iudicio fisci. ibi. nu. 5.
4 *Fideiussores* clericis potest conueniri coram iudice seculari. in. ca. ex rescrip. pto. nu. 2. de iureiur. fo. 134.
6 *Fideiussores* et principales si sunt absentes quo remedio subuenitur sibi creditori. in. c. peruenit. nu. 8. de fideius. fo. 101.
Fideiussores si pro debito pro quo fideiussores soluerit usuras an respectu usurarum habeat principalem obligatum. ibi. nu. 99.
2 *Fideiussores* non offendendo possunt dari officio iudicis ubi timetur scandalum. in rub. nu. 2. de treu. et pa. fo. 131.
6 *Fideiubere* potest clericus indistincte pro clerico. in. c. peruenit. nu. 1. de fideius. fo. 67.
Fideiussores qui soluit illud pro quo fideiusserat habet regressum principalem etiam non cessit sibi actionibus de omnibus damnis et interesse. ibi. nume. 2.
Fideiussores plures in solidum diuidunt debitum inter eos si sunt presentes et soluendo et hoc postulauerunt ante litem contestatam. ibi. nu. 5.
Fideiussores non coguntur soluere principali debitori indiscusso etiam quod constiterit se principaliter debitorem nisi specialiter renuntiet beneficio. aut. presente. C. de fideius. ibi. nu. 6.
Fideiussores qui soluit id pro quo fideiusserat habet beneficium cedendarum actionum aliter denegare potest solutionem. ibi. nu. 7.
Quis prius conueniatur an fideiussores an debitor principalis. ibi. nu. 8.
Fideiussores conueniuntur ante debitorem principalem si notorium sit ipsius non esse soluendo vel non posse facile conueniri quia est potens. ibi.
6 *Fideiussores* an teneantur si debitum est augmentatum ex mora principalis. in. c. constitutus. nu. 7. de fideius. fo. 98.
Fideiussores qui fideiusserunt pro eo qui erat obligatus ad certum tempus an teneant pro rogato tempore principali. ibi. nu. 11.
7 *Fideiussores* potest repetere a principali si ipse cum non haberet de suo accepit pecunias sub usuris. in. c. si. nu. 6. de usur. fo. 123.

Fideiussores em

Super Lectu. Banormitani.

- 7 Fideiussorem idoneam prestare obligatus et illam prestare non potest iuratoriā cautionem prestabit et aliam cum poterit. in. c. per vestras. n. 5. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
- 6 Fideiubere tenet clericus pro laico multum indigenti. inter se vero possunt indistincte. in. c. quod quibusdam. nu. 11. de fideiuss. fo. 99.
- Fideiussor obligatus ex contractu non liberatur si debitor differat solutionem vel si creditor non petat nisi sit obligatus de iudicio fisci: nā tunc liberatur tempore. in. c. cum pro. nu. 1. eod. tit.
- Fideiussor in aliquibus casibus potest agere anteq̃ soluat pro debito re ut liberetur ab eo. ibi. nu. 2.
- Fideiussor si denuntiavit creditori ut ageret contra debitorem incipientem male uti substantia sua. an teneatur creditori ad sui petitionem agere alias q̃ liberetur fideiussor. ibi. nu. 3.
- Fideiussor qui habet proficisci in longinquas partes vel ad studium potest petere ut liberetur a debitore. ibi. nu. 4.
- Fideiussor an possit agere ut liberetur a debitore si inter ipsos supervenerit inimicitia. ibi.
- 6 Fideiussor non potest intervenire in causa criminali ubi veniret imponenda pena corporalis. in rub. nu. 1. de fideiuss. fo. 96.
- Fideiussor non potest se obligare ex contractu ad penam capitalem. ibi.
- 6 Fideiussor q̃ molestat a creditorib⁹ potest p̃ ecclesiasticā distinctionē cōpellere principale ut ipm̃ absoluat. in. c. 2. titulus. nu. 1. de fideiuss. fo. 98.
- Fideiussor potest molestare principalem ut eum liberet etiam ante tempus si ipse molestatur a creditoribus. ibi. nu. 2.
- Fideiussorius contractus non liberatur tempore ante satisfactionē nisi sit de iudicio fisci. ibi. nu. 3.
- 2 Fideiussor idoneus si recusatur potest agere actione iniuriarum. in. c. lege batur. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.
- 4 Fideiussor si se obliget ad plus q̃ principalis tenetur. in. c. cum contingat. nu. 28. de iureiu. fo. 160.
- 7 Fidei in dilatione versat publica utilitas. in. c. si. nu. 2. q̃ si. sint legi. f. 45.
- 7 Fidem suam frangens potest sua ecclesia priuari. in. c. querelam. nu. 3. ne prela. vi. fo. 92.
- 6 Fides non servanti non servanti. in. c. propter. nu. 10. de loc. fo. 89.
- 4 Fidem non servans an efficiatur infamis et priuetur beneficio. in. c. querelam. nu. 5. de iureiu. fo. 135.
- 2 Fidem violans an priuetur beneficio sicut violans iuramentum. in. c. ad aures. nu. 4. quod me. cau. fo. 151.
- Fidem suam violans est infamis sicut est violans iuramentum. ibi. n. 6.
- 7 Fides est de re non visa et dicitur fides quare fiet vel a firmitate. in. c. j. n. 2. de spon. du. fo. 17.
- 7 Fidem dare nō d̃z alicui mulieri de ducendo eā in vrozē post mortem vrozis et faciendo graviter peccat. in. c. si. nu. 2. et 3. de eo q̃ du. in ma. fo. 24.
- 1 Fides an in dubio presumatur bona vel mala. in. c. bone memorie. el. j. nu. 21. de postu. prela. fo. 114.
- 1 Fides quid est et quō differat a spe. in rub. n. 1. de sum. tri. et si. catho. fo. 10.
- 2 Fidei p̃statio an sit p̃prie iuramentū. in. c. cōstitutus. n. 4. de trāsa. f. 135.
- 6 Fideles debent adiuvare dominum eorum etiam infidelem. in. ca. quod super. nu. 15. de vo. et vo. re. fo. 183.
- 7 **Filius** servorum an patrem vel matrem sequantur. in. c. j. n. 5. de cōiug. seruo. fo. 25.
- 7 Filius aliquando puniuntur propter delicta parentum. s. temporaliter nō autem eternaliter. in. c. vergentis. nu. 3. de be. fo. 102.
- Filius hereticorum si sint beneficiati an propter delictum parentum priuentur beneficio. ibi. nu. 4.
- 7 Filius illegitimi si sit legitimus excludit a successione aui et aliorū ascendentū et similiter eius descendentes. in. c. latoz. n. 2. qui si. sint leg. fo. 39.
- Filius ex masculino et femina simul habitantibus natus an presumatur legitimus. ibi. nu. 6.
- 9 Filius primogenitus succedit in regno quo defuncto sine sobole succedit secundo genitus et sic deinceps. in. c. licet. n. 6. de voto et vo. re. fol. 175.
- Filius primogenitus succedit in regno et alijs dignitatibus secularibus et non secundogenitus etiam si fuerit natus vivente ayo et sic anteq̃ pater esset effectus rex. ibi. nu. 7. 8. et 9. fo. 185.
- Filius primogenitus qui succedit in regno vel alia dignitate debet consignare fratribus tantum q̃ possint commode vivere. ibi. nu. 19.
- Filius principis maior natū quis dicatur ad hoc ut succedat natus ante regnum adeptum an natus post regnum adeptum. ibi. nu. 11.
- Filius tenetur adimplere votum paternum etiam q̃ pater non mandaverit quare adeundo hereditatem censetur ad hoc se obligare. ibi. n. 15.
- Filius hereticus potest a patre exheredari. in. c. Quintavallis. nu. 4. de iureiu. fo. 145.
- 2 Filius sacerdotis quo casu potest de iure retinere beneficium olim paternum. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de si. p̃sby. fo. 50. et nu. 1. fo. 53.
- 7 Filius naturales etiam ex illicito coitu ali debent a parentibus. in. c. cum haberet. nu. 5. 7. 9. 10. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- Filia etiā spuria ali et dotari debet a parētib⁹ etiam in testamento. ibi.
- Filius minores triennio ali debent apud matrem: maiores vzo expensis patris. et quid de legitimis et spuris filiis sit. ibi. nu. 9.
- Filius in quibus casibus non debent alimentaria parentibus. ibi. nu. 10.

- Filius spurus non succedunt parentibus licet eis decernantur alimenta. ibi dem. nu. 11.
- Filius sacerdotum non possunt succedere patri vel matri. ibi.
- Filius illegitimi naturales tamen q̃ non sunt nati ex coitu ita damnato succedunt matri etiam cum filiis legitimis nisi mater sit illustris: patri vero vel alijs coniunctis per lineam paternam non succedunt. ibi.
- Filius illegitimi naturales tamen non dicuntur agnati. ibi.
- Filius ex concubina in domo detenta cum qua poterit esse matrimonium succedunt patri ab intestato in duabus vncijs hereditatis non extantibus filiis legitimis nec coniuge. ibi. nu. 12.
- 9 Filius in dubio non presumitur heres patris. in. c. j. n. 5. de solu. fo. 100.
- 7 Filius non potest iurare de veritate se esse filium talis sed de credulitate sic. in. c. accedens. nu. 5. de purg. cano. fo. 164.
- Filiatio presumitur aut probatur ex eo q̃ quis fuit habitus et reputatus filius talis licet fama sequatur postea contraria. ibi. nu. 6.
- Filius presumit ex eo q̃ quis est natus ex vrozē l3 maritus neget cum esse filium suū nisi maritus p̃baret se tpe cōceptionis fuisse absentem. ibi.
- Filius presumitur quis alicuius licet eius mater dicat ipsum natum ex alio q̃ ex marito et licet etiam probetur tempore conceptionis matrem habuisse concubitum cum alio. ibi.
- 6 Filius potest gravari restituere omnia bona paterna sed nō potest gravari super quartis sibi debitis. in. c. raynaldus. nu. 2. de test. fo. 116.
- Corse.** Adde nunquid pater possit gravare filium in bis q̃ debent sibi ex legitima sibi debita vel ex trebellianica. Bar. Bal. Sali. et alios in. l. qm̃ in prioribus. C. de inoff. testa. Bar. in. 2. l. iij. incipit et factū tale est. Ja. poli. in. consil. xxxiij. incip. factū tale est. masius Martini de assio. in. vers. ad fin. Ang. de peru. consil. cclxij. incip. super puncto primo nullum est dubium q̃ dicta filia. gl. in. l. suus quoq̃ super ver. constat. ff. de here. inst. et ibi doc. et nō in. l. si p̃r. C. de inst. et subit. sub cond. sa. et vide in. l. ex tribus. et in. l. si pater. C. de inoff. testa. et in. l. coheredi. §. cum filie. ff. de vul. et pup. Lu. Ro. 2. si. clxxxv. inc. p̃ decisione quesitor. in. p̃posito themate. Al. de Imo. in. consil. lvi. incip. prospectis bis. in. ver. circa secundum dubiū. in. quarto suo volu. et concludit q̃ nō et intantū lex defert filio istam legitimam in bonis patris q̃ priuat patrem testadi potestate de illa portione etiam ad pias causas. ita dicit Abb. consil. lxxij. in. iij. co. q̃ legitima filiorum tanq̃ es alienum detrahit de hereditate anteq̃ solvantur legata etiam ad pias causas. ita dicit Gaspa. de cal. in. ti. de test. consil. xxxij. in. preallega. d. l. qm̃ in prioribus. et ad predicta adduco Anchbar. consil. cxx. inc. domina Antonia quondam Blasij iacopelli ubi tenet hāc partem.
- 7 Filius duorum cōpatrū per quorū alterū ad cōpaternitatē ductū est si matrimonium contrahunt separant. in. c. tua nos. nu. 1. de cognat. spir. fo. 28.
- 6 Filius rogatus restituere sub conditione detrahit duas quartas vnam nature et aliam Trebellianicam in quam computant fructus perceptos post litem contestatam. in. c. raynutius. nu. 1. de test. fo. 127.
- Filius licet aliquando denominetur a matre tamen eius vera denominatio venit a patre et ponitur causa demonstrationis. ibi. nu. 2.
- Filius gravatus restituere in diē vel sub conditione detrahit duas quartas si pure vnam. sed si filius est institutus in re certa et gravatus indistincte detrahit vnam quartam. ibi. nu. 26. et 27. fo. 32.
- Filius siue ex testamento siue ab intestato non potest partem hereditatis adire et partem relinquere etiam in legitima. ibi. nu. 28. fol. 133.
- 7 Filius geniti vel concepti ante sententiam separationis matrimonij sunt legitimi si bona fides precessit. in. c. cum inter. nu. 1. qui si. sint leg. fo. 38.
- Filius concepti habentur pro natis. vbi de favore filiorum agitur: secus si de odio agatur. ibi. nu. 3.
- Filius concepti lite pendente super impedimento matrimonij dummodo sint concepti ante sententiam diuorij sunt legitimi. ibi. nu. 4. 6.
- Bona fides coniugū siue alterius eorū facit filios legitimos etiā si post modū tale matrimonium p̃pter aliq̃ impedimētū separatur. ibi. nu. 2.
- 7 Filius nati ex clandestino matrimonio per ecclesiam approbato sunt legitimi. in. c. quod nobis. nu. 1. et 6. qui si. sint legi. fo. 41.
- Filius presumitur heres. ibi. nu. 3.
- Filius nati ex coniugibus qui post per aliud impedimentum separantur an sint legitimi. ibi. nu. 4.
- Filius nati ex coniugibus inter quos aliq̃ impedimētū esse d̃z tñ postmodum pronuntiatur nullum esse impedimentum an sint legitimi. ibi. nu. 5.
- 7 Filius comitum etiam in vita parentum dicuntur comites. in. c. tanta. nu. 10. qui si. sint leg. fo. 40.
- Filius tantum naturales dicuntur largo modo omnes nati ex illicito coitu. sed p̃prie dicuntur nati ex concubina in domo detenta et isti in aliquo parentibus succedunt: sed diversa est opinio. ibi. nu. 12.
- 2 Filius sacerdotis non potest immediate promoueri ad ecclesiam paternam: nisi ex dispensatione solius pape: et an legatus posset. An. in. c. dilectus nu. 1. 2. et 3. de si. p̃sby. fo. 57.
- 7 Filius familias obligatur ex dicto sicut illi qui sunt sui iuris. in. ca. mulieres. nu. 6. de sen. excom. fo. 180.
- 7 Filius legitimatur per subsequens matrimonium etiam sine dote et dotatilibus instrumentis et preferuntur patrui in hereditate paterna. in. c. j. nu. 3. qui si. sint leg. fo. 38.
- 7 Filius illegitimi legitimatur p̃ subsequens matrimonium inter parētes. spu

Repertorium singularium materiarum

- rñ vero non. in. c. tanta. nu. 1. qui si. sint leg. fo. 39.
 Filij nati ex illo qui ignoranter contraxit matrimonium cum confuga-
 ta sunt legitimi. ibi. nu. 8 fo. 40.
 Filij spirituales sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia. ibi. nu. 11.
 Filij spirituales pape dicuntur omnes christiani. ibi.
 Filij spirituales epi dicuntur omnes de eius ciuitate & diocesi. ibi.
 Filij illegitimi an possit aliquid legari per parentes. ibi. nu. 13.
 Filij illegitimi quandoq; succedunt matri: nisi sit illustris. ibi.
 Filij illegitimi non legitimantur per sequens matrimonium. ibi. nu. 14.
 Filij ex christiano & infideli an legitimantur per sequens matrimonium. ibi.
 7 Filij secunde uxoris viuentis prima vel illius cui fidem dedit nati si de fi-
 de probari non potest an cum alijs legitimis filijs succedant. in. c. venies.
 nu. 5. de eo qui du. in. ma. fo. 24.
 6 Filij matrimonio non obstante impedimento contracto duobus modis
 sunt legitimi. primo si dispensatur super matrimonio. secundo si matri-
 monium fuit ignoranter contractum. in. c. referente. nu. 5. qui si. sint leg. f. 40.
 7 Filius clerici legitimus non potest immediate consequi ecclesiam si fuit be-
 neficium paternum. nepos vero potest. in. c. accedens. n. 2. de accu. fo. 71.
 7 Filij hereticorum sunt liberati a patria potestate. in. c. si. n. 3. de be. f. 104.
 2 Filius sacerdotis etiam legitimus repellitur ab ecclesia in qua pater im-
 mediate ministravit etiam tanq; vicarius perpetuus secus si non imme-
 diate. Anto. in. c. ad extirpandas. nu. 1. 4. 5. de si. presb. fo. 55.
 Et vide in. c. seq.
 Filius sacerdotis quare prohibetur intitulari in ecclesia paterna. ibi. n. 2.
 7 Filius non est in potestate patris quo ad spiritualia potest etiam non ul-
 la alia agere sine consensu patris. in. c. non est. nu. 1. de spon. fo. 6.
 Filius potest in spiritualibus agere contra patrem & econuerso. ibi. n. 2.
 2 Filius familias potest esse procurator etiam in iudicio si est maior nec re-
 quiratur patris consensus. in. c. non iniuste. n. 1. de procu. fo. 146.
 2 Filius sacerdotis potest preesse illi ecclesie in qua pater sine titulo mini-
 strauit. Anto. in. c. constitutus. nu. 1. de si. presb. fo. 54.
 Et vide in. c. ex tua. in. h. no. eo. ti.
 7 Filius natus ex libero & ancilla liber est si consuetudo loci extat q; par-
 tus sequatur conditionem patris & vt liber matrimonium contrahit. in.
 c. licet. nu. 1. de coniu. ser. fo. 25.
 2 Filius sacerdotis quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris
 fui. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 25 de si. presb. fo. 54.
 7 Filius natus ex uxore alicuius intantum presumitur filius mariti vt nō
 credatur matri afferenti contrarium etiam si probetur adulterium vel
 fuerit natus in loco suspecto. in. c. officij. nu. 3. de pe. remiss. fo. 174.
 Filius cui mater dixerit ipsum non esse filium sui mariti an debeat ei crede-
 re adeo q; restituat bona alij qui erant successuri ab intestato. ibi. nu. 4.
 7 Filius non presumitur licet fuerit nutritus in domo. in. c. transmissa. n. 2.
 qui si. sint leg. fo. 38.
 Filij non semper nutriuntur in domo. ibi.
 Filiationis in possessione existens non debet excludi ab hereditate nec
 a iure filiacionis ex sola negatione parentum. ibi. nu. 4.
 Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo est in possessione fi-
 liacionis. ibi.
 Filius potest legitimam petere parente intrante monasterium. ibi. n. 6.
 Filius de uxore natus presumitur filius mariti & de legitimo matrimo-
 nio natus. ibi. nu. 9. 10.
 Filiatio non potest probari ex parte patris & quo probetur. ibi. & nu. 10.
 Filius concubine que in domo tenetur presumit filius concubinarum. ibi.
 7 Filij duorum compatrum quorum neutrum deuentum est ad compa-
 ternitatem adinuicem matrimonium contrahere possunt consuetudo ta-
 men contraria seruanda est. in. c. super eo. nu. 1. 7. 4. de cogn. spi. fo. 26.
 Filij leuantis & baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium
 contrahere. ibi. nu. 3.
 5 Filij nati ex matrimonio q; vir & vxor credebatur fore legitimum & in rei ve-
 ritate non erat. sunt legitimi si fuerint nati vel saltem concepti ante sen-
 tentiam & possunt succedere parentibus. in. c. quis. n. 29. de re. iu. f. 84.
 6 Filius potius tenetur patri q; patri adeo q; licite occidit patrem ban-
 nitum. in. c. peruenit. nu. 2. de immu. eccle. & cem. fo. 222.
 6 Filius rogatus restituere hereditatem retinet & legitimam & trebelliani-
 cam de quibus potest ad suum libitum disponere. in. c. raynaldus. nu. 1.
 de test. fo. 127.
 Filius potest grauari restituere omnia bona paterna sed super quartis
 sibi debitis grauari non potest. ibi. nu. 2.
 6 Filius familias recipiendo mutuum est ciuilitur & naturaliter obligatus
 & idem in femina fidelubente tamen habent exceptiones perpetuas. in.
 c. is qui. nu. 9. de solut. fo. 102.
 7 Filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia ado-
 ptata patris sui. in. c. vnico. nu. 7. de cog. leg. fo. 28.
 7 Filius non semper succedit matri in vote. in. c. donatio. nu. 10. de dona. in.
 ter vi. & mu. fo. 53.
 6 Filius familias obligat voto dum tamen tale votum non preiudicat pa-
 tris potestati. in. c. scripture. nu. 7. de voto & vo. re. fo. 175.
 6 Filius potest offerri religioni vel a patre vel a matre quando. s. filius est
 impubes si vero pater & mater discordant potior est conditio prohiben-
 tis. in. c. si quis autem. nu. 5. & 6. de reg. fo. 156.
 6 Filius non implendo voluntatem defuncti in prestatis legatis siue ad
 pias causas siue non licet priuatur successione tamen priuatur sua legitima
 licet de hoc fuerit opi. in. c. si heredes. nu. 8. de test. fo. 113.
 6 Filius potest petere legitimam suam a monasterio quando eius pater
 se & sua obtulit monasterio. in. c. cum scimus. nu. 1. 7. 3. de reg. fo. 160.
 Filius oblati monasterio a patre non compellitur ibi stare nisi vsq; ad
 annos discretionis. ibi. nu. 2.
 Filius episcopi etiam legitimus non potest habere etiam ab epo benefi-
 cium paternum. in. c. i. nu. 5. de preb. fo. 23.
 6 Filij ex marito & uxore postq; vouerunt continentiam sunt illegitimi. in.
 c. charissimus. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 168.
 6 Filius familias an & quo casu teneatur in foro conscientie restituere pe-
 cuniā quā mutuo accepit. in. c. q; pleriq; n. 26. & 18. de immu. ecc. fo. 233.
 6 Filius legitimus licet alibi natus consequitur ciuilitatem ex origine pa-
 tris. in. c. si. nu. 7. de paro. fo. 142.
 4 Filij legitimati succedunt vna cum legitimis ex alia uxore postea natis.
 sic nota q; legitimatio non vitatur per superuenientiam filiorum. in. c. j.
 nu. 11. de iure iu. fo. 126.
 7 Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna etiam cū dis-
 pensatione episcopi ne notetur quedam successio in ecclesia dei. in. c. ex di-
 ligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.
 6 Filij communes si vnus ex coniugibus infidelibus conuertitur ad fidē
 assignantur conuerso. in. c. ex literis. nu. 1. 7. 8. de conuer. in. fi. fo. 173.
 7 Filius familias obligatur ex contractu & delicto. in. ca. referente. nu. 5. de
 delic. pue. fo. 137.
 7 Filij ex matrimonio contracto in liberū & seruam quam putabat esse li-
 beram an sint legitimi & ingenui. in. c. ex tenore. nu. 7. qui si. sint leg. f. 44.
 Filij sequuntur ventrem. ibi.
 Filij ex matrimonio putatiui sunt legitimi et quo ad ordines. ibi. nu. 8.
 7 Filij duorum compatrum per quos neutrum deuentum est ad compa-
 ternitatem licite inter se contrahunt nisi consuetudo repugnet. in. c. i. nu.
 1. de cogn. spi. fo. 26.
 Filius compatris per quem ad compaternitatem deuentum fuit nō po-
 test contrahere cum filijs alterius compatris. ibi. & nu. 4.
 7 Filius illegitimus licet ipse sit legitimus excluditur tanq; illegitimus
 quo ad successionem aui & aliorum ascendentium & sic successione eius des-
 cendentes. in. c. causam que. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 39.
 7 Filij nati ante publicationem matrimonij censentur legitimi. in. ca. quod
 nobis. nu. 4. de clan. despon. fo. 16.
 1 Filius in multis fert delicta patris. in. c. venerabilē. nu. 12. de elec. fo. 155.
 3 Filius qui accepit mutuum tenetur naturaliter & tamen nō est obliga-
 tus in foro conscientie. in. c. nouit ille. nu. 33. de iudi. fo. 34.
 6 Filius licet aliquā denominet a matre tñ eius vera denominatio venit a
 patre & ponit causa demonstrationis. in. c. raynaldi. nu. 2. de test. fo. 124.
 Corse. Adde ad Abb. qd leg. & no. in. l. nullus. C. de decu. li. x. & ibi vide
 Bar. q; in honoribus & dignitatibus sequit patrē & non matrem: q; nec
 potest habere ab ipsa matre qd mater non h3. & vide gl. in. c. dicat ali-
 quis. xxxij. q. iij. & Bal. in. l. si. C. de ser. fugi. q; filius non nobilis quāuis
 mater sit nobilis q; cū nobilitas sit quedā dignitas a patribus deriuas-
 ta que dñatur a potētoricā & certū est q; potētor est forma q; materia
 cum forma sit agēs & materia patiens & dñ agens sit nobilius patiens. de
 quo vide per doct. in. d. c. h. alibi tñ dicit q; iesus xps denominatus est a
 matre quia dictus est de stirpe David. & in. c. nouit. de iudic. potes dicere
 qd negari nō potest quin natus ex nobili muliere nō dicatur nobilis & si
 participet aliqd de nobilitate cū oē cōpositū picipet de materia & for-
 ma. xxxij. q. iij. c. si. & Specu. in. ti. de feu. §. qm. ver. v. Ita dicit Bald. in.
 d. l. si. vide gl. no. in. d. c. dicat. que ponit tres casus in quibus filius sequi-
 tur patrem & vnum in quo sequitur matrem.
 Filij naturales nati ex alia q; ex concubina nullo casu possunt patri suc-
 cedere. in. c. innotuit. nu. 17. de elec. fo. 132.
 Filij naturales proprie dicuntur illi qui sunt nati ex concubina retenta
 loco uxoris. ibi. nu. 18.
 Filij presbyterorum sunt insuccessibiles q; non dicuntur naturales sed
 spurij. ibi. nu. 19.
 7 Filij nati ex clandestino matrimonio in gradu phibito vel cōtra modū
 ibi expressum contracto etiam per ignorātes de impedimento sunt ille-
 gitimi in. c. cum inhibitiō. nu. 1. 7. 4. de clan. despon. fo. 16.
 Filij nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contracto si ambo
 parentes sciunt impedimentum matrimonij sunt illegitimi. ibi.
 7 Filius dicitur diues si eius pater est diues & tantum habere in bonis
 q̄tum habet eius pater. in. c. j. nu. 1. de magi. fo. 93.
 4 Filius vel nepos rogatus restituere pure nō tenetur restituere si habeat
 postea filios. in. c. in presentia. nu. 30. de proba. fo. 16.
 4 Filius ingressus monasteriū ppter ingratitudinē commissam in seculo
 non potest a patre exheredari. in. c. testimonium. nu. 13. de testi. fo. 88.
 7 Filius cuius pater est absens potest patre non expectato agere in ca-
 parochianos. nu. 3. de sen. excom. fo. 182.
 5 Filius familias non tenetur restituere mutuum etiam in foro anime. in. c.
 si. nu. 29. de rescri. fo. 46.

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Filius ex secundis nuptiis hodie licite contrahunt cum cognatione prioris viri. in. c. non debet. nu. 1. de consan. 7 affi. fo. 33.
- 7 Filius post prohibitionem ecclesie genitiam sint legitimi. in. c. per venerabilem. nu. 36. qui si. sint leg. fo. 44.
- 7 Filius liberti liberi sunt. in. c. j. nu. 4. de na. ex li. vend. fo. 26.
- 7 Filius illegitimus de adulterio natus non legitimatur per sequens matrimonium. in. c. tanta. nu. 8. qui si. sint leg. fo. 39.
- 7 Filius sacerdotis natus in sacerdotio priuatur ab ecclesia, nec succedit in ecclesia paterna etiam quod esset legitimus. in. c. inter ceteras. nu. 1. de reser. fo. 46.
- 4 Filius naturalis natus in seruitute in forma matrimonij excludit substitutionem. in. c. in presentia. nu. 13. de prob. fo. 14.
- Filius non potest relinquere pro anima sua sine consensu patris. ibi. nu. 35. fol. 18.
- Filius per ingressum monasterij perdit medietatem usufructus in aduentitijs. ibi. nu. 56.
- 4 Filius familias iurans in renuntiatione macedoniani an renuntiatio teneat. in. c. cum contingat. nu. 22. de iureiu. fo. 159.
- 7 Filius presumitur ille qui est natus in domo in qua vxor 7 maritus simul cohabitant etiam si probetur quod tempore conceptionis adulterabatur. in. c. intelleximus. nu. 7. de adul. 7 stu. fo. 117.
- 2 Filius sacerdotis non potest promoueri in ecclesia in qua eius pater ad ministravit. Ant. in. c. ad presentiam. nu. 1. de si. pres by. fo. 52.
- Et vide per totum. in. c. seq. 7 c. conquerente. 7 c. seq. eo. ti.
- 2 Filius sacerdotis non debet beneficiari in ecclesia patris. An. in. c. cum decorem. nu. 1. de si. pres b. fol. 56.
- Et vide per totum. in. c. seq. eo. ti.
- 6 Filius non querit usufructum patri in spiritualibus. in. c. consuluit. n. 3. de iurepa. fo. 164.
- 7 Filius ex sponsa de futuro legitimus est de aliquo impedimento non apparente. in. c. per tuas. nu. 4. qui si. sint leg. fo. 42.
- 3 Filius sacerdotis an possit per episcopum dispensari ut teneat ecclesias paternam. Anto. in. c. per tua. nu. 1. de si. pres b. fo. 54.
- 2 Filius episcopi legitimus potest ad ordines promoueri 7 in paterna ecclesia beneficium obtinere. Ant. in. c. ad bec. nu. 1. 7. 3. de si. pres by. fo. 55.
- 2 Filia que nupsit inuito patri an possit compellere patrem ad eam dotandam. in. c. accedens. nu. 7. de procu. fo. 144.
- 7 Filia si contrahit sponsalia etiam illicito amore ducta parentibus ignorantibus tenent. in. c. veniens. el. j. nu. 3. de spon. fo. 6.
- 7 Filia innupta etate. xxv. anno si peccat in corpus suum non potest a patre exheredari: quia videtur quod pater fuerit in culpa differendo nuptias tanto tempore. in. c. ex literis. nu. 8. de diuor. fol. 47.
- 7 Filia que inscio patre matrimonium contrahit an vitium ingratitudinis incurrat 7 propterea possit a patre exheredari. in. c. j. nu. 5. de despon. im. pube. fo. 12.
- 7 Filia de honestate non contrahit etiam sponsalia sine patris consensu sed ad substantiam matrimonij 7 sponsalium non requiritur parentum consensus. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 5.
- 7 Filia obligatur ex sponsalibus contractis per parentes ipsa presente 7 non contradicente. in. c. j. nu. 2. de ma. contra. contra interd. fo. 37.
- 4 Filia quam penitus luxuriose debuit a patre alii 7 dotari. in. c. Quintas uallis. nu. 5. de iureiu. fo. 145.
- 2 Filiatio quomodo 7 ex quibus coniecturis probatur. in. c. michael. nu. 1. de si. pres b. fol. 55.
- 6 **Fiscus** reperitur etiam penes ecclesiam. in. cap. quia diuersitas. tem. nu. 14. de concess. preb. fo. 57.
- Fiscus clericorum est penes episcopum 7 non penes papam. in. ca. sancto. nu. 1. de success. ab intest. fo. 131.
- 6 Fiscus 7 ecclesia equiparantur. in. c. j. nu. 5. de preca. fo. 80.
- 6 Fiscus 7 ecclesia equiparantur privilegijs alteri concessis. in. ca. potuit. nu. 8. de loca. fo. 78.
- 5 Fiscus habens rem communem cum priuato potest totam vendere et priuatus non potest venditionem reuocare sed bene partem precij repetere: rem autem priuati totam non potest vendere nec etiam imperator nisi reputet suam ratione possessionis quo casu valet venditio 7 precium sibi restituitur. in. c. quis. nu. 13. de re iud. fo. 82.
- 3 Fiscus 7 ecclesia equiparantur. in. c. venerabilis. nu. 12. de iud. fo. 45.
- 2 **Forma** quando concernit actum ad priuatam utilitatem potest per partes ei renuntiare: secus si concernat publicam utilitatem. in. c. si. is autem. nu. 5. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Forma certa procedendi ubi datur processus corrumpit non solum quando est attentatum contra formam. sed etiam citra vel preter formam. in. c. prudentiam. nu. 5. de off. deleg. fo. 84.
- 2 Forma data debet seruari. in. c. j. nu. 1. de au. 7 usu pal. fo. 7.
- 1 Forma quotiescunque non est seruata actus est ipso iure nullus. in. c. cum post. nu. 1. de elec. fo. 169.
- 6 Forma dat esse rei 7 eius omissio inducit nullitatem actus. in. c. nulli. n. 7. de reb. ecc. alie. fo. 57.
- 6 Forma non seruata non vitiat actum ex quo quis soli deo obligatur. in. c. porrectum. nu. 13. de regu. fo. 160.

- 1 Forma non seruata in vna parte actus vitiat totum actum. in. c. publicato. nu. 9. de elec. fo. 183.
- 1 Forma dat esse rei. in. c. si. nu. 15. de consue. fo. 106.
- 6 Forma substantialis debet seruari: alias actus est nullus etiam quod ex necessitate non possit seruari. in. c. dudum. nu. 2. de bap. fo. 115.
- 2 Forma certa ubi datur paria sunt aliquid facere contra. preter. vel citra formam. in. c. super questionum. §. verum. nu. 4. de off. del. fol. 61.
- 2 Forma si non seruatur an reddat actum nullum. in. c. cum olim. nu. 6. de arb. fo. 170.
- 1 Forma tradita ab aliquo privilegio in impetratione rescriptorum debet seruari in rescriptis aliter non valent. in. c. cum ordinem. nu. 2. de rescrip. fo. 47.
- 3 Forma vbiunque requiritur in aliquo actu fundans se super alio actu debet probare formam precessisse. in. c. nouit ille. nu. 4. de iud. fo. 32.
- 7 Forma absolutionis ab excommunicatione canonis si quis suadente. in. c. ex tenore. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.
- 7 Forma quando dat esse rei illa non seruata inuadat actum. in. c. vnico. nu. 3. de cog. leg. fo. 28.
- 7 **Fornicatio** est a iure diuino prohibita 7 est peccatum mortale. in. c. inter opera. nu. 4. de spon. fo. 9.
- 4 Fornicatio subsequens dissoluit sponsalia de futuro quousque iurata. in. ca. quemadmodum. §. illud autem. nu. 4. de iureiu. fo. 152.
- 7 Fornicatio generale nomen est 7 comprehendit omnem illicitum coitum. in. c. plerumque. nu. 2. de dona. inter vi. 7 vxor. fo. 50.
- 7 Fornicarius 7 fornicaria efficiuntur vna caro. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Fornicatio potest esse notoria. ibi. nu. 3.
- 3 Fornicatio an sit causa depositionis clerici. in. c. at si clerici. nu. 35. de iudic. fo. 15.
- 2 Fornicatores an possint promoueri ad ordines 7 per quos possunt dispensari. Anto. in. c. quia circa. nu. 5. de biga. fol. 64.
- 3 **Forum** non sui iudicis licet clericus secularis ratione delicti vel contractus sortiat religiosus tamen coram suo abbatate indifferenter conueniendus est nisi viarum longa distantia aliud sua deat. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. quinta conclusio. de fo. comp. fo. 80.
- 3 Forum quis sortitur ratione rei ubi sita est. in. c. sane. nu. 1. de fo. compet. fo. 10. 7 in repe. fo. 61.
- 2 Forum non sortitur quis ratione delicti in penitentialibus. in. ca. quod autem. nu. 6. de pe. 7 remiss. fo. 112.
- 1 Forum non sortitur de proximo recessurus. in. c. cum super. nu. 8. de cau. poss. 7 prop. fo. 157.
- 1 Forum quis sortitur ratione delicti contractus vel rei. non tamen efficitur subditus illius iudicis. in. c. dilectus filius. nu. 5. de reser. fo. 77.
- Forum quot modis quis sortitur. in. c. si. nu. 2. de fo. comp. fo. 88.
- Forum ratione delicti quis sortitur 7 quis effectus sequatur ex hoc 7 quo modo proceditur. ibi. nu. 6.
- Forum quis sortitur ratione contractus largissime etiam sumpti. ibi. nu. 29.
- Forum quis sortitur ratione domicilij tam de contractibus alibi gestis quam de delictis 7 de re alibi sita. ibi. nu. 38.
- Forum quis sortitur in loco ubi est sita res que litigatur siue stabilis siue mobilis in loco permansura. ibi. nu. 43.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. postulasti. nu. 2. de foro compe. fo. 80.
- 3 Forum quid sit 7 quid veniat eius appellatione. in. rubr. nu. 1. 7. 2. de fo. compe. fo. 47.
- 3 Forum quis sortitur ratione rei mobilis vel immobilis alibi sita. in. c. si. §. in alijs. nu. 22. fo. 119.
- 3 Forum ubi litigatur attenditur in iudiciorum preparatorij. in. ca. quod clericis. nu. 10. de fo. comp. fo. 68.
- 7 Forum quando est masculini generis vel neutri quid significet. in. c. forum est. nu. 1. de ver. sig. fo. 198.
- 6 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. super specula. num. 3. ne cler. vel mona. fo. 242.
- 7 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus. non tamen efficitur subditus illius loci: nec venit appellatione subditorum. in. c. nuper. nu. 11. de sen. excom. fo. 188.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. sane. nu. 5. de fo. compe. fol. 48.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus. in. c. diligenti. n. 27. de fo. compe. fo. 75.
- 7 Forum sortitur clericus coram illo episcopo a quo suscepit ordines. in. c. ex ore. nu. 7. de pri. fo. 157.
- 7 Forum sortitur quis ratione delicti quando imponitur pena temporalis: secus si pena penitentialis. in. c. j. nu. 1. 4. 7. 6. de rap. fo. 118.
- 7 **Forenses** in aliquibus locis non admittuntur ad matrimonium contrahendum nisi habeant literas testimoniales quod vtile esset si vbiq. obseruaretur. in. c. cum exhibitio. nu. 8. de cland. despon. fol. 17.
- 7 Forenses an teneant seruare consuetudinem loci. in. c. j. nu. 10. de spon. fol. 2.
- 7 **Fratres** sancti Antonij vel sancti spiritus an licite possint petere elemosynas. in. c. tuarum. nu. 1. de pri. fo. 154.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Fratres vel sorores sancti Francisci an si sint excoꝛcati abſoluant ab eꝛſo vel eorum generali. in. c. de monialibus. nu. 6. de ſen. excom. fo. 190.
- 6 Fratres minores non ſolunt decimas hortorum quos habent ad ipſorum uſus. ſecus de illis ex quibus exponunt fructus venales. in. c. cum dicat. nu. 5. de ecc. cdi. fo. 219.
- 6 Fratres mendicantes non poſſunt recipere aliquem ad profeſſionem ante annum ⁊ aliter receptus non obligatur illi religioni in ſpecie. ſed po- teſt intrare quam vult. ſecus in alijs religioſis non mendicantibus. in. c. ad apoſtolicam. nu. 5. de reg. fo. 161.
- 1 Fratres mendicantes citati coram eꝛſo non tenentur comparere. ⁊ ſic nō dicuntur contumaces. in. c. cum ordinem. nu. 6. de refer. fo. 48.
- 7 Fratres minores ⁊ predicatorum debent viuere in arctiſſima paupertate adeo quod nil poſſunt poſſidere. nec annui redditus eiſdem relinqui. in. c. nimis praua. n. 2. de exceſ. prela. fo. 149.
- Fratres minores ⁊ predicatorum ⁊ aliꝛ omnes tenentur ire ad proceſſio- nes dummodo non fiat ex leui cauſa. ibi. nu. 3. ⁊ 5.
- 4 Fratres predicatorum ⁊ aliꝛ qui non ſunt aſtricti tante mendicitati poſ- ſunt capere bona ingredientium ⁊ ea ad victum pendere. in. ca. in preſens tia. nu. 63. de prob. fo. 19.
- 2 Frater pro fratre. ſocius pro ſocio. ſcholaris pro ſcholarꝛ. poteſt teſtifica- ri. in. c. cum R. canonicus. nu. 4. de off. deleg. fo. 99.
- 2 Frater etiam ſi ſit clericus tenet dotare ſorore ſua ⁊ ſi non habeat alium de poteſt. ex redditibus ſui beneficiꝛ. in. c. peruenit. nu. 1. de arb. fo. 169.
- 7 Frater non poteſt aliquem adoptare in fratrem vel ſororem. in. c. unico. nu. 1. de cogna. leg. fo. 28.
- 5 Fratres mendicantes poſſunt tranſigere ad religionem ſancti benedicti ex regula quam habent. ſed non ex conſtitutionibus quas poſtea fecerunt quibus ſtatut. in. c. ad noſtram. nu. 6. de app. fo. 88.
- 4 Frater an ſit idoneus teſtis pro ⁊ contra fratrem ⁊ an poſſit compelli. in. c. literas. nu. 1. ⁊ 8. de preſump. fo. 122.
- 6 Fratres mendicantes poſſunt adire confeſſionem aliorum parochialiu etiam ſine licentia propꝛꝛꝛ prebꝛteri. ſed alia ſacramenta non poſſunt dare. in. c. vt dominicis. nu. 1. de paroch. fo. 141.
- 6 Fratres predicatorum de obſeruantia non poſſunt tranſire ad monaſte- rium monachorum. in. c. ſane. nu. 5. de reg. fo. 159.
- 6 Fratres minores quibus eſt aliquid relictum quod tenere non poſſunt debent illud vendere vel mutare vel in elemoſynam erogare. in. c. recolē- tes. nu. 1. de ſta. mo. fo. 186.
- 6 Fratres minores p nulla re poſſunt eſſe in iudicio. hinc eſt qꝛ eis relicta ipſi non poſſunt petere ſed iudex etiam ſecularis ex officio ſuo poteſt co- gere debentem erequi ad ſaluandū. in. c. nos quidem. nu. 5. de teſt. fo. 111.
- 7 Fratres conuerſi ſine oblati alicui monaſterio an gaudeat privilegio im- munitatis perſone vel fori. in. c. vt privilegia. nu. 3. de priui. fo. 150.
- 7 Frater promittens alicui ſibi ſororem in vxorem dare obligatur ad in- ducendum illam vt contrahat. in. c. j. nu. 5. de matri. contract. inter eccle. folio. 37.
- 7 Fratriſ relicta in vxorem ducere non licet. in. c. ſi. nu. 1. ⁊ 2. 4. de di. f. 40.
- Fratriſ relicta in vxorem poteſt duci ſm legem moyſi frater ſine prole deceſſit ⁊ ſi ducatur ad ſuſcitandum ſemen fratriſ. ⁊ tunc filij dicuntur ſi- lij defuncti. ibi. nu. 3.
- 5 Fratres duo vterini ⁊ conſanguinei contraxerunt matrimoniū cum dua- bus ſororibus vterinis ⁊ conſanguineis. ſi ſententia feratur contrarium de impedimento matrimoniꝛ non preiudicat alteri per rationes de qui- bus in. c. ꝓuis. nu. 27. de re iud. fo. 83.
- 7 Fratri carnali heretico potius ſubueniendum eſt qꝛ extraneo catholico. in. c. ſi quis. nu. 2. de here. fo. 100.
- Et vide in. c. ſeq. eo. ti.
- 7 Fratres tertij ordinis ſancti Franciſci non gaudent eccleſiaſtico privile- gio in. c. cum ⁊ plantare. nu. 4. de pri. fo. 152.
- 2 Frater poteſt eſſe teſtis in cauſa fratriſ. in. c. inſinuante. nu. 6. de officio deleg. fo. 89.
- 6 **Fraus** a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab eccleſia. in. c. per tuas. nu. 5. de dona. fo. 104.
- 6 Fraus an preſumatur ex eo qꝛ clericus ſenex permutauit ſuum beneficiū magnum cum vno paruo quod habebat eius nepos. in. c. j. nu. 5. de cleri. non reſi. fo. 17.
- 7 Fraus ⁊ dolus probantur per coniecturas. in. c. nobis fuit. nu. 4. de ſi- mo. fo. 83.
- 7 Fraus ⁊ dolus non preſumitur committi pro rebus modicis. in. ca. acce- dens. nu. 2. de cri. fal. fo. 133.
- Fraus ⁊ dolus non debent alicui patrocinari. in. c. ſi vir vel mulier. nu. 5. de cogna. ſpi. fo. 27.
- 6 **Frequentatio** ex quot vicibus inducatur. in. c. monaſte- ria. nu. 5. de vi ⁊ ho. cle. fo. 5.
- 4 **Fructus** poſſunt peti in genere ſi acceſſorie petuntur. in. c. in- ter dilectos. n. 7. de ſi. inſtr. fo. 102.
- 2 Fructus decimarum licet poſſint vendi ⁊ locari non tamen poſſunt in- dotem concedi. in. c. peruenit. nu. 2. de arb. fo. 169.
- 6 Fructus an ⁊ quo cauſa dicantur deductis expenſis. ſue proferantur a le- ge. ſue ab homine. in. c. paſtoralis. nu. 9. de dec. fo. 152.

- Fructus ſi legauit teſtator alicuius predij aliꝛ cum viueret non tenetur heres reſicere ſeu colere ipſum predium. ibi.
- Fructus an poſſint peti vna cum ipſa re principali in eodem libello. in. c. grauis. nu. 8. de reſt. ſpo. fo. 178.
- Fructus qui veniunt acceſſorie ad rem ſi non ſint petiti non poſſunt am- plius peti ſinita lite ſuper principali. ibi. nu. 20.
- Fructus quando petuntur quo cauſa in libello debeat exprimi corꝛ quā- titas ⁊ eo cauſa quo quantitas non exprimitur debet in proceſſu declara- ri vt ſententia erinde ferenda ſit certa. ibi. nu. 21.
- Fructus qui debentur ſi extant petuntur ipſi ſi non extant petitur corꝛz eſtimatio ſi dubitatur petuntur alternative. ſ. vel fructus ſi extant ſi non eorum eſtimatio. ibi. nu. 22.
- 6 Fructus rei pignorate computantur in ſortem principalem. in. c. ad no- ſtram. nu. 1. de emp. ⁊ vend. fo. 84.
- 6 Fructus terre reſpectu dei dicuntur naturales ſed reſpectu culture ho- minis dicuntur industriales. in. c. cum non. nu. 2. de dec. fo. 154.
- 3 Fructus dilapidare quando quis dicatur ad effectum inducende ſeque- ſtrationis. in. c. ſi. nu. 8. de ſequeſt. poſſ. ⁊ fru. fo. 223.
- 7 Fructus rei pignorate computant in ſortem niſi creditor habeat in re pignorate directum dñum. in. c. conqueſtus. n. 1. 4. ⁊ 5. de uſu. fo. 126.
- 6 Fructus dicuntur deductis expenſis. in. c. propter. n. 13. de loc. fo. 87.
- 7 Fructus eccleſie ſi ſuperexceſſunt debent conuerſi in vtilitatem eccleſie donec de eis aliter fuerit diſpoſitum. in. c. ſi. de ver. ſig. fol. 206.
- 7 Fructus beneficiꝛ prouenientes poſt mortem ⁊ ante collationem refer- untur ſucceſſori. in. c. querelam. nu. 7. ne prela. vi. ſuas. fol. 93.
- 6 Fructus rei pignorate deductis expenſis debent computari in ſortem aliſ eſſet uſura. in. c. j. nu. 1. ⁊ 2. de uſu. fo. 110.
- Fructus rei pignorate computantur in ſortem qñ ſunt conſumpti ſi au- tem non ſunt conſumpti de- bet reſtitui vna cum pignore. ibi. nu. 3.
- Fructus percipiendi vel qui percipi potuerunt an ⁊ quando computen- tur in ſortem. ibi. nu. 5.
- 3 Fructus industriales qui ſint. in. c. grauis. n. 3. de reſt. ſpo. fo. 177.
- 6 Fructus rei pignorate ad hoc vt creditor cogatur computare in ſortem aditur etiam a laicis iudex eccleſiaſticus quia non computare fructus in ſortem ſapit uſuram. in. c. ſignificante. nu. 2. de pig. fo. 65.
- 9 Fructus rei cuius lis pendet an interim poſſint peti. in. c. ex literis. nu. 6. ⁊ 9. de iurepa. fo. 191.
- Fructus aliꝛ ſunt ciuiles aliꝛ naturales aliꝛ industriales. in. c. grauis. nu. 3. de reſt. ſpo. fo. 181.
- 7 Fructus beneficiꝛum que ſunt vacatura licite impetrant ab eꝛſo ad tꝛꝛs pro debitis eccleſie ſoluendis. in. c. tua nobis. nu. 1. de ver. ſig. fo. 206.
- 7 Fructus quantūcūqꝛ modici ⁊ ex vilibus arboribus nati computantur in ſortem. in. c. quoniam. nu. 3. de uſu. fo. 123.
- 2 Fructus beneficiꝛ in quo non eſt facta reſidentia per proprium clericum quomodo diſtribuentur. Anto. in. c. ſi. nu. 1. de offi. vica. fo. 72.
- Fructus eccleſie vacantis debent cōuerſi in vtilitatē eccleſie vel ſeruātur pro futuro rectore. in. c. cum vos. nu. 2. de offi. ordi. fo. 112.
- 6 Fructus beneficiꝛ vacātis pñt deputari per eꝛꝛꝛ cum capitulo in ſoluen- dis debitis que eꝛꝛ contraxit nomine eccleſie. ſecus nomine ſuo qꝛ eccle- ſia tunc non tenetur. in. c. unico. nu. 20. vt eccle. benefi. ſi. di. con. fo. 73.
- 4 Fructus rei pignorate nō cōputant in ſortē qñ debitor iurauit nō mole- ſtare niſi prius ſortē ſoluerit. in. c. ad noſtra. el. j. nu. 2. de iureiur. fo. 132.
- 6 Fructus rei pignori date cōputantur in ſortem non ſolum percepti. ſed qui percipi potuiſſent. in. c. cum contra. 1. ⁊ 9. de pigno. fo. 95.
- 3 Fructus rerꝛ feudaliu quas hꝛ pignori directus dñs non computantur in ſortem licet ſecus ſit in alijs rebus. in. c. at ſi clerici. nu. 23. de iudi. fo. 13.
- 3 Fructus decimarum poſſunt locari laico. in. c. ꝓ. nu. 11. de iudi. fo. 8.
- 5 Fructus quo cauſa poſſunt peti re preſumpta. in. c. aduerſario. nu. 12. de ex- cept. fo. 19.
- 5 Fructus perceptos ex contractu inito contra ſus nunqꝛ quis lucratur. in. c. cum cauſam. nu. 17. de re iudi. fo. 55.
- 6 **Fugiens** ad eccleſiā quo punietur in pena aliqua ſi eſt in ec- cleſia vel quo fiat contra ipſum executio. in. c. inter alia. nu. 9. de immu. eccle. ⁊ cemi. fo. 227.
- Fugiens ad eccleſiā nō poteſt per iudicē eccleſiaſticum puniri. ibi. nu. 11.
- 6 Fugiens manus iudicis vt euitet penam legitime inferendam peccat. in. c. ex parte. nu. 2. de ſepul. fo. 138.
- 6 Fugiens ad eccleſiam ſi fuit inde violenter extractus potes eccleſia con- pellere extrahentem ad reſtitutionem. in. c. inter alia. nu. 26. de immu. ec- cle. ⁊ cemi. fo. 228.
- Fugiens ad eccleſiam a quo debet alimentari. ibi. nu. 28.
- 7 Fuga qñ timetur poteſt buiſmodi ſuſpectus in carceri mancipari. in. c. vt fame. nu. 2. de ſen. excom. fo. 191.
- 4 Fuga ſola vel contumacia an ſufficiat ad condemnationem. in. c. nullus. nu. 2. de preſump. fo. 114.
- Corſetus. adde Bart. in. l. iij. C. de aſſeſ. vbi dixit. ibi eſſe cauſam ſingu- in quo fuga facit quem haberi pro conſeſſo.
- 3 Fuga inducit ſemiplenā ꝓbationem. in. c. ſi. nu. 16. de foro cōꝓe. fo. 90.
- 3 Fuga non probat delictum niſi contra officiales inculpates de aliquo delicto. in. c. veritatis. nu. 30. de do. ⁊ contu. fo. 207.

Super Lectu. Banormitani.

Si per fugam quis potest euadere percussione non tenetur fugere sed potest impune offendere. in. c. olim. el. j. nu. 17. de resti. spo. 180.

Fundans se super paupertate vel diuitijs debet illas probare. in. c. bone memorie. el. j. nu. 15. de elec. fo. 142. Fundus sterilis ecclesie potest dari in emphyteosim ut reducat ad culturam. in. c. ad aures. nu. 1. 2. de reb. eccle. alie. fo. 75.

Fundus sterilis reductus ad culturam non potest dari in emphyteosim nisi illi qui ipsum meliorauit vel eius heredibus. ibi. nu. 5.

Fundare an quis possit se super eo quod alias impugnauit. in. c. ex parte decani. nu. 5. de rescrip. fo. 81.

Furiosus matrimonium contrahere non potest. in. c. dilectus. nu. 1. 2. 3. de spon. fo. 9.

Furiosus non potest contrahere seu actum a consensu dependentem exercere. ibi. nu. 3. nu. 3.

Furiosus non presumitur sane mentis etiam in se obligando deo. in. c. sicut tenor. nu. 3. de reg. fo. 161.

Furiosus semel semper presumitur furiosus nisi probetur contrarium. in. c. cum dilectus. nu. 20. de suc. abintesta. fo. 132.

Furo: quomodo probetur. ibi.

Si multi probant furem et multi sanam mentem que istarum probatio num preualet. ibi.

Furnum vel molendinum si quis dedit in emphyteosim cum conditione ut gratis vel dato aliquo pretio possit ibi cum sua familia coquere vel molere an aucta familia possit ista facere vel gratis vel pro eodem pretio. in. c. quanto. nu. 11. de cens. fo. 202.

Furtum committit qui reperit rem alienam et eam non restituit. in. c. sepe. nu. 7. de resti. spo. fo. 191.

Furtum rei proprie ab alio possidere non obligat furantem ad restitutionem licet committat peccatum. in. c. olim. el. j. nu. 23. de resti. spo. fo. 181.

Furtum ascendens summam quinque solidorum puniatur furca: intellige quando etiam ex tali furto rumpitur pars alius secus. in. c. tua nos. §. vlt. titulum. nu. 8. de homi. fo. 113.

Furari licitum est in foro anime tantumdem quantum sibi furatus fuit. in. c. j. nu. 7. quod me. cau. fo. 149.

Furtum incontinenti in hospitio factum an presumatur factum per famuliam hospitis an per viatores. in. c. j. nu. 7. de resti. spo. fo. 165.

Fures possunt impune occidi si non possunt aliter capi: intellige ab illis quibus fit furtum in. c. interfecisti. nu. 1. de homi. fo. 107.

Fur non euitat penam si restituat rem furatam. in. c. j. num. 6. de dolo et contu. fo. 194.

Fur quo casu excusetur dicendo credebam dominum permissurum. in. c. dudum. el. j. nu. 18. de elec. fo. 177.

Fur non excusatur etiam si dominus diceret postea fuit factum ex consensu meo nisi concurrant alique verisimiles coniecture. ibi.

Furtum vnum an puniatur pro pluribus ex multiplici contrectatione. in. c. j. nu. 11. de rapto. fo. 118.

Furem licitum est occidere pro recuperanda re sua de iure civili: de iure vero canonico omnia licent preter cedem. in. c. j. nu. 3. de prescri. fol. 22.

Fures famosi tamen possunt furca suspendi alij aliter puniuntur: licet statuta aliter disponant. in. c. inter alia. nu. 31. de immu. eccle. et cemi. fo. 243.

Fures si sint nobiles decapitantur et non suspenduntur. in. c. pastoralis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 93.

Fur presumitur furasse res que die antecedenti fuerunt vise in domo in quam fur intrauit. in. c. si. nu. 9. quod me. cau. fo. 153.

In furtis tantum punitur qui non indicat furem tanquam particeps quam tum ille qui actualiter furatur. in. c. qui cum fure. nu. 12. 2. 3. de fur. fo. 59.

Furem tenetur quis indicare alias posset excommunicari. ibi. nu. 2.

Furem indicare nemo tenetur nisi ad instantiam iudicis hoc precipiens sub pena excommunicationis. ibi. nu. 5.

Fur an et quo casu potest intentare actionem furti contra illum qui sibi rem furtiuam furatus est. in. c. in literis. nu. 8. de resti. spo. fo. 169.

Fur suspenditur pro tertio furto licet alia duo alibi commiserit que non poterant in loco tertij furti puniri. in. c. j. nu. 2. de cle. percus. fo. 137.

Furto recuperare rem mea licitum est mihi non per mendacium si aliter illas recuperare non possum. in. c. sicut. et infra. nu. 5. de iure iuran. fo. 161.

Furtum quo casu connumeretur inter casus fortuitos. in. c. vnico. num. 16. de commodato. fo. 80.

Furans ex magna necessitate nullum incurrit peccatum: sed si necessitas non fuit multum vrgens lenem penam incurrit quia tempore necessitatis omnia sunt communia. in. c. si quis. nu. 1. 2. 2. de fur. fo. 121.

Furans tempore necessitatis debet illud restituere si quando habuerit modum. ibi. nu. 5.

Furans ob necessitatem vrgentem non punitur: nec in foro contentioso nec in foro anime. ibi. nu. 6.

Furtum non est punibile quando quis credit tollere rem suam vel quod dominus verisimiliter erat permissurus. in. rub. nu. 1. de fur. fo. 121.

Furta commissa in alijs territorijs aggrauant furtum postea alibi commissum: non tamen potest ex illis specialiter puniri. in. c. j. nu. 4. de penis. fol. 168.

Furtiua res vel alio modo indebite retenta de actualiter restitui: nec sufficit penitere de peccato. in. c. quia plerique. nu. 8. de immu. eccle. fo. 231.

Pro inuenienda re futura an possum perquirere domum alterius. in. c. qui cum fure. nu. 6. de fur. fo. 122.

Fur occultus potest promoueri ad sacros ordines post penam et rei furate restitutionem sine aliqua dispensatione. in. c. ex literis. nu. 1. 5. 7. 6. et ti. fo. 122.

Furans simpliciter res ecclesie non est excommunicatus ipso iure: secus si fregit ostia et rapuit. ibi. nu. 2.

Fur conuictus non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione. ibi. nu. 3.

Inueniens nummos vel alias res que verisimiliter non erant habite pro derelicto non committit furtum si habuit animum restituendi si patros nus appareat qui si non reperitur debet erogare in pauperes. ibi. nu. 4.

Fur qua pena puniatur secundum vtrumque ius et quibus modis agatur contra furem. ibi. nu. 10.

Furtum quinque solidorum puniuntur morte si ex hoc sequatur fractio pacis. ibi.

Fur semper est in mora restituendi. Antio. in. c. nisi in prin. num. 5. de renun. fo. 27.

Fur non tenetur in foro anime restituere rem cum pena duplici sed satis est satisfacere de delicto. in. c. quia ingredientibus. nu. 5. de test. fo. 111.

Furem indicare et etiam furtum commissum potest quis compelli. in. c. dilectus. nu. 1. de excess. prela. fo. 147.

Futurum exponit pro preterito quia materia hoc requirit. in. c. ad probandum. nu. 20. de re iudi. fo. 81.

De litera G.

Gabella que non soluitur ab aliquo domino de aliqua re an sit soluenda et illa res perueniat ad alium. in. c. ex parte. nu. 5. de deci. fo. 146.

Gabella que venit soluenda pro contractibus debet solui ab vtraque parte. in. c. si. nu. 12. ut lit. non contest. fo. 113.

Gabellam fraudantes non tenentur in foro conscientie et omnibus est licitum fraudare nisi illis qui communi consilio imposuerunt. in. c. in nouas mus. nu. 5. de cens. fo. 201.

Gabellas fraudans tenetur in foro conscientie si fuerunt licite impositae. in. proc. Grego. in vers. rex pacificus. nu. 5. fo. 9.

Gabella non debet solui ab ecclesijs clericis nisi fuisset imposita pro oneribus ad que tenet ecclesia in. c. non minus. nu. 21. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.

Gabella non soluitur de bonis ecclesie que ad alium locum portantur. in. c. ex literis. nu. 10. de vi. et ho. cle. fo. 9.

Generi per speciem an et quando derogetur. in. c. j. nu. 10. de re scriptis. fo. 44.

Generi per speciem non derogatur quando species est de per se et non potest inferri ad genus. in. c. cum olim. nu. 4. de re iudi. fo. 59.

Generi per speciem an et quando derogetur. in. c. sedes apostolica. nu. 12. de rescrip. fo. 58.

Generalitas debet referri ad similia. in. c. ad questiones. nume. 6. de re. permuta. fo. 90.

Generalipetitione non tenetur quis distinguere omnes casus qui possunt sub genere comprehendendi. in. c. de muliere. nu. 1. de despon. fo. 4.

Genetius an importet dominum. in. c. j. nu. 26. et 30. de postu. prela. fo. 109.

Genus positum post speciem restringitur ad species pares expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 2. de rescrip. fo. 57.

Genus quod non potest verificari nisi in vna specie non inducit aliquam incertitudinem. in. c. j. nu. 8. et 10. de appel. fo. 87.

Genus quod non potest verificari nisi in vna specie erit potius species quam genus. in. c. ex parte. el. j. nu. 6. de offi. deleg. fo. 77.

Gesta a prelato non vero an teneant tam respectu fori temporalis quam penitentialis. in. c. dudum. el. j. nu. 20. de elec. fo. 77.

Gesta contra formam mandati sunt nulla et etiam si mandatum non fuit plene ad impletum. in. c. pisanis. nu. 5. de resti. spo. fo. 192.

Gesta coram aliquibus ex iudicibus delegatis non valent. in. c. olim. ex literis. nu. 12. de rescrip. fo. 71.

Gesta ratione consuetudinis que reputat irrationabilis sunt toleranda saltem ex misericordia. in. c. aqua. nu. 7. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.

Gesta ab inualide electo tenent ratione publici officij. in. c. cum super. nu. 6. de cau. pos. et proprie. fo. 157.

Gesta per occulte excommunicatum non valent in fauorem scienter coram eo litigantis. in. c. dilectus. nu. 11. de preben. fo. 36.

Gesta per excommunicatum tolerati tenent quia facit ratione publici officij: secus facit tanquam priuatus. in. c. consultationibus. nu. 7. de iure pa. fo. 195.

Gesta per excommunicatum medio tempore quo appellauit et sic dum est in suspensio an valeat excommunicatio vel non an teneat. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appella. fo. 121.

Gesta ab illo qui se gerebat pro prelato an teneant si ille deijcitur a prelatura. in. c. nihil. nu. 11. et 17. de elec. fo. 167.

Gesta per excommunicatum qui communi opinione non reputabatur excommunicatus sunt valida licet postea appareat excommunicatus: et ideo de alio inabili. in. c. ad probandum. nu. 2. 3. 7. et 11. de re iudi. fo. 80.

Gesta per prelatum intrusum qui communi opinione reputabatur prelati an teneant. ibi. nu. 18.

Gesta per antecessorem legitime facta extenduntur ad successores. in. c. quia circa. nu. 2. de priu. fo. 158.

Repertorium singularium materiarum

- 1 **Gesta** post appellationem aliquando sunt nulla: aliquando sunt annullanda. in. c. consideramus. nu. 1. de elec. fo. 129.
- 2 **Gesta** contrarius sunt ipso iure nulla: secus si ignorantia iuris. ibi. nu. 2.
- 4 **Gesta** cum procuratore excommunicato sunt nulla. in. c. post cessione. nu. 17. de proba. fo. 11.
- 6 **Gesta** in aliquo consilio et scripta manu publica semper faciunt fidem. in. c. q. nu. 2. de cle. non refi. fo. 17.
- 2 **Gesta** per vicarium censentur gesta per illum cuius vicem gerit. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transla. prela. fo. 17.
- 1 **Gesta** per habentes auctoritatem valent etiam non vocatis illis qui erant inhabiles. in. c. gratum. nu. 15. de postu. prela. fo. 110.
- 1 **Gesta** a non habente auctoritatem non valet. in. c. venerabilem. nume. 26. de elec. fo. 156.
- 2 **Gesta** per fallum procuratorem non tenent in prejudicium domini: sed in prejudicium ipsius sic. in. c. 1. nu. 2. de prece. fo. 138.
- 6 **Gesta** per officiales rone publici officij post interdicta superioris sunt nulla nisi quo ad ignorantes. in. c. sicut te. nu. 11. ne cle. vel mona. fol. 245.
- 1 **Gesta** a capitulo ad hoc ut valeant oportet quod sciatur collegialiter et in ioso collegio. in. c. genesi. nu. 4. de elec. fo. 179.
- 3 **Gesta** per excommunicatum coram ordinario valent antequam repellatur sed coram delegato dubitatur. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. fo. 7.

Glosse

Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod gl. ceteris opinionibus preponenda est per id quod voluit Jac. bu. in. l. j. C. qui pro sua iuris. ubi dicit iudicandum esse secundum opinionem gl. nisi consuetudo esset in contrarium ut pulchre dicit Ly. in. l. j. C. de ac. et ob. quod est iuris idolum. et Bal. in. peculio suo referens Ly. in. l. non moriturum. C. de contrahen. et commit. stipu. dicit loqui ad vocato. et dicendum idolum tuum. et Bar. in. c. in. i. Andriolus dicit sequere glo. or. que melius pre ceteris intellexit Bal. in. l. cum hereditas. C. de poss. dicit quod auctoritas glo. oēs alios antecellit. et idem Bal. in. l. si. necessitate. C. de bo. que lib. ad heredes. Odo. veritati. in. gl. et imperpetuum non errabis et Bal. in. c. j. de na. suc. seu. quod in consulendo multum sequitur glo. or. quod non potest adherere meliori ite dicit in. l. precibus. C. de impu. et in. l. j. ff. de vul. et pup. et in. aut. cessante. C. de legi. here. et in. l. h. C. de sen. que sine cer. quanti. Bal. in. l. h. C. de pe. iud. qui male iud. quod non debemus recedere ab opi. sapient. et maxime glossarum: nec presumitur pro sententia iudicis qui solitus est sequi opi. insolitas. et idem Bal. in. c. contingit. de do. et consu. dicit quod Bart. somnauit in quodam passu de quo ibi quod dicit accidere doctoribus volentibus infringere opi. glossarum. et idem Bal. in. c. j. si. tu dices de pac. iur. fir. quod propter opi. doctorum non debemus recedere ab opinionibus approbatis. alleg. Joan. mo. in. c. cupientes. de elec. lib. vi. dicit etiam quod non debemus recedere a ter. et regulis facit. quod voluit Bal. in. c. infirmitas. de consi. et in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. procon. et Ang. in. l. h. ff. de accu. dicit non esse tutum recedere ab opinionibus glossarum. et adduco Sal. in. l. traditionibus. C. de pac. dicentem quod ita debemus inherere opinionibus glossarum: sicut Bononienses carotio de quo dicit gl. si. esse in. l. ois diffinitio. ff. de reg. iur. sed illa glo. dicit statum esse regulam sicut bononienses et. et idem Salic. dicit in. l. h. C. de sen. que sine cer. quanti. profe. quod ille qui nescit equitare teneat se super ar. zone. ita dicit de iudice qui nescit iudicare ut sequatur opi. glossarum. et ad iud. Jo. de imo. in. c. pastoralis. in. prin. de offi. ordi. quod potius est standum opinioni glo. quam dicto. Inno. et idem Jo. mo. in. c. cu. contingat. de iure iur. dicit non esse tutum iudici recedere ab opi. glo. facit quod voluit Matthe. mathe. in. celebrat. trac. suo de eligē. opi. hanc partem tenuit do. meus barb. in. d. c. capellanus. de fer. et Bart. in. l. j. ff. de iust. et iur. quod auctoritas glo. omnes antecellit: et ibi vide dñm Jas. may. Bald. in. c. j. in. prin. in. ti. imperator lotbarius. in. vii. sen. Bald. in. aut. cessante. in. h. col. C. de leg. here. Jo. de imo. in. l. j. in. h. col. de vulga. et pupil. In contrarium facit glo. in. l. sed licet. ff. de offi. presi. que dicit. no. arg. contra eos qui in defectu legum probationem glossarum inducant respō. gl. procedere nisi opinionones doctorum moueantur melioribus et subtilioribus rationi. argu. opti. in. d. c. capellanus. et ibi Abb. vel qui loquit sine lege: quia intantum creditur gl. et doctori in quantum mouet lege vel ratione ut est bo. ter. in. c. ego solis. x. di. et ideo pulchre dicit Bald. in. l. respublica. C. qui. ex cau. ma. in. integ. resti. quod glo. nihil allegans loquitur ex capite suo: et standum sit glo. adde Bart. in. consi. inci. testator. in. suo testamento. Pau. de ca. in. consi. lxx. inci. ad primum videtur dictas sorores circa fi. et Jo. de imo. in. l. centurio. in. v. col. ff. de vulg. et pupil.

Graduum

- 7 **Graduum** computatio quomodo fiat. in. c. quod dilectio. nu. 2. et 6. de consan. et affi. fo. 32.
- 2 **Gradus** remotior a stipite attenditur et ideo ambo in remotiori gradu esse dicuntur. ibi.
- 2 **Gradus** consanguinitatis et affinitatis prohibitus ab ecclesia non potest dispensari nisi per solū papā. in. c. quod translatione. nu. 9. de offi. lega. fo. 107.
- 7 **Gradus** secundus in linea equali prohibitus est de iure diuino: sed in linea inequali prohibetur tantum a iure canonico. in. c. gaudemus. nume. 11. de diuor. fo. 49.
- 2 **Gradus** secundus in linea equali est dispensalis per solum papam ex maxima causa. in. c. h. nu. 8. de transac. fo. 13.

- 7 **Graduum** computatio etiam in linea inequali quomodo fiat. in. c. h. nu. 3. de consan. et affi. fo. 34.
- 3 **Gradus** consanguinitatis prohibitus a lege diuina circa matrimonia. in. c. literas. nu. 16. de resti. spo. fo. 182.
- 6 **Gratia** quibus modis sumatur. in. c. unico. nu. 2. de commo. fo. 79.
- 1 **Gratia** non presumitur. in. c. in causis. nu. 12. de elec. fo. 150.
- 6 **Gratia** surreptitia non dicitur si omnia non exprimatur dum tamen sint expressa illa que si non essent expressa aut gratia non concederetur aut cum maiori difficultate. in. c. constitutus. nu. 5. de relig. do. fo. 185.
- 1 **Gratia** eadem non est indifferenter omnibus concedenda. in. c. venerabilem. nu. 8. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 2 **Gratia** concessa alicui per principem: an expiret morte principis si ille cui est facta concessio cepit ut illa gratia in vita concedentis. Anto. in. c. ex tua. nu. 4. de h. presby. fo. 5.
- 1 **Gratia** semel concessa non potest amplius reuocari si est alterius questum. in. c. cum inter vniuersas. nu. 12. de elec. fo. 136.
- 1 **Gratia** si est iusta princeps potest compelli ad ipsam faciendam. in. c. bone memorie. el. j. nu. 13. et 14. de postu. prela. fo. 112.
- 1 **Gratia** expirat si mori cōcedēs reintegra. in. c. lris. nu. 4. de rescri. fol. 87.
- 1 **Gratia** in dubio non est presumenda. in. c. congregato. nu. 4. de elec. fo. 175.
- 7 **Gratia** concessa per sedē apostolicā non potest probari nisi per litteras et non per testes: excepto quod scriptura sit deperdita. in. c. ex diligenti. nu. 3. de simo. fo. 181.
- 1 **Gratia** a: possit probari sine literis. in. c. in nostra. nu. 11. de rescri. fo. 81.
- 1 **Gratuatur** quis dum beneficia confert. in. c. mandatum apostolicum. nu. 3. de rescrip. fo. 86.
- 6 **Gratuatur** beneficium in computatur inter fructus. ibi.
- 6 **Gratuatur** in impositum a superiore debet esse moderatus alias debet reduci ad debitam moderationē. in. c. preterea. nu. 7. de iurepa. fo. 195.
- 2 **Gratuatur** extrajudiciale nunquam transit in rem iudicatam. Ant. in. c. ad aures. nu. 12. de tem. ordi. fo. 37.
- 1 **Gratuatur** non debet ecclesiam ille qui misit executorias sed ille qui primo misit monitiones. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fo. 86.
- 5 **Gratuatur** ob quod fuit appellatum discutitur coram iudice ad quem etiam parte contumace et lite non contestata etiam in prima instantia. in. c. interposita. §. sane. nu. 1. et 2. de appel. fo. 138.
- 6 **Gratuatur** quod imponitur non debet excedere cursum solutum. in. c. cu. apostolus. nu. 3. de sen. fo. 200.
- 2 **Gratuatur** presbyter ordinatus a latino an possit accipere vxorem. Ant. in. c. quod transla. nu. 3. de tempo. ordi. fol. 38.
- 1 **Gratuatur** presbyteri habent vxores. in. c. licet de vitada. nu. 4. de elec. fo. 123.
- 1 **Gratuatur** antequam ad obseruationem canonum. in. c. j. nu. 8. de consi. fol. 16.
- 2 **Gratuatur** presbyter qui licite retinet vxorem si veniat inter latinos an cogatur dimittere vxorem. in. c. cum secundum. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 38.
- 1 **Gregorius** idem est quod vigilans et fuit pspicacissimi ingenij et eminentis sciētie. in. proe. Grego. nu. 7. fol. 6.
- 3 **Guelfi** dicunt illi qui adhererunt ecclesie. Gibellini dicunt qui adhererunt imperatori tempore quo inter ecclesiam et Fredericum imperatorem fuit discordia. in. c. pisani. nu. 13. de resti. spo. fol. 193.
- 7 **Guerra** existente inter christianos et infideles non solum est exercitus deferens arma et alias merces prohibita sed etiam deferens quascunque merces. in. c. quod olim. nu. 1. de iude. fol. 97.

C De litera B.

Habitus

- 7 **Habitus** susceptio inducit tacitam professionem. in. c. insinuante. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 22.
- 1 **Habitus** susceptio sine professione impedit matrimonium. ibi. et non dirimit. et c. in. c. 2. soluit. nu. 1. et 3. q. cle. vel vo. fo. 21.
- 1 **Habitus** pfefforū susceptio extra religionē a non habete potestatem incorporandi religioni impedit matrimonium contrahendum si non dirimit contrahendum. ibi.
- 1 **Habitus** probationis vel professionis an et quando matrimonium impedit et dirimat. ibi. nu. 3.
- 1 **Habitus** pbatōis delatio per annum extra religionē an obliget. ibi. nu. 4.
- 7 **Habitus** religionis susceptio an votum solemnizet. in. c. memimus. nu. me. 4. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 6 **Habitus** non facit monachum. in. c. porrectum. nu. 1. et 4. de regu. fo. 160.
- 6 **Habitus** solus an sufficiat ad professionem. in. c. sicut nobis. num. 4. de regu. fo. 162.
- 7 **Habitus** facit presumere quem esse qualis est habitus. in. c. si vero. cl. h. nu. 2. et 6. de sen. excom. fo. 179.
- 7 **Habitus** ad studendum in aliqua facultate an censeatur habitatus ut possit in ea doctorari vel legere. in. c. j. nu. 2. de magi. fo. 93.
- 7 **Heres** mariti tenetur alere vxorem mariti defuncti donec restituerit dotem si non habet unde aliunde se alat: alias secus. in. c. salubriter. nu. 6. de vsur. fo. 129.
- 7 **Heres** contumax in non satisfaciendo facit prejudicium defuncto qui in vita fuit negligens in restituendo. in. c. in literis. nu. 2. de rap. fo. 120.
- 1 **Heres** an et quando teneatur ex delicto defuncti etiam ultra vires hereditarias. ibi. nu. 3.
- 1 **Heres** censeatur tacite gratatus per defunctum ut restituat male ablata si defunctum in vita penituit et in forma ecclesie absolutus fuerit. ibi.
- 6 **Heres** si non cōfiscit inuentarium non potest detrabere falcidiā etiam de iure canonico

Super Lectu. Banormitani.

- canonico. in. c. raynaldus. nu. 13. 7. 14. de testa. fo. 127.
- Hereditas non conficiens inuentarium tenet creditoribus ultra vires hereditarias etiam de iure canonico sed non in foro penitentiali. ibi. nu. 14.
- Hereditas qui probabiliter potest ignorare factum defuncti potest prescribere. in. c. cura pastoralis. nu. 5. de iurepa. fo. 193.
- Hereditas qui soluit legata integra non potest petere si credebatur non detraheretur falcidia: si vero soluit quia credebatur hereditatem sufficere et non sufficit potest repetere. in. c. is qui. nu. 11. de solu. fo. 102.
- Hereditas non ad implens voluntatem defuncti non solum circa legata soluitur: sed etiam circa votum exequendum et alia onera extrinseca mandata a defuncto perdit successionem etiam si defunctus decesserit ab intestato et quoniam. in. c. licet. nu. 4. 7. 15. de voto et vo. re. fo. 176.
- Hereditas an possit appellare si fuit actum contra eum ex confessione defuncti. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 7. de appel. fo. 130.
- Hereditas non tenet ultra vires hereditarias etiam non confecto inuentario ad restituendas usuras defuncti. in. c. tua nos. nu. 10. de usur. fo. 127.
- Hereditas non confecto inuentario non tenet in foro penitentiali. ibi. nu. 11.
- Hereditas non tenet de delicto defuncti nisi in vita ipse defunctus incidit in penam delicti. in. c. si. nu. 4. de here. fo. 104.
- Hereditas non potest declarare animum defuncti. in. c. cum ad sedem. nu. 16. de resti. spo. fo. 187.
- Hereditas tenetur restituere usuras quas suus defunctus extorsit licet ad ipsum nihil peruenerit: quod conuenitur ex quasi contractu defuncti conditione indebiti. in. c. michael. nu. 4. de usu. fo. 129.
- Hereditas pro parte in qua est institutus tenetur approbare alienationem quam fecit testator in vita sua de bonis ipsius heredis. in. c. j. nume. 3. de testa. fol. 111.
- Hereditas usurarius compellitur ad restituendas usuras per easdem penas per quas poterat ipse usurarius compelli. in. c. tua nos. nume. 4. de usur. ris. fo. 127.
- Hereditas usurarius tenetur ad restituendas usuras pro portionibus hereditarius: sed si vnus effectus est non soluendo alter tenetur in solidum. ibi. nu. 6. 7. 10.
- Hereditas succedit in vitium sui auctoris. i. testatoris etiam quod ipse sit in bona fide. in. c. grauis. nu. 10. de resti. spo. fo. 177.
- Hereditas quo aliquo respectu auferitur sibi hereditas non perdit nomen heredis. in. c. raynaldus. nu. 15. de testa. fo. 127.
- Hereditas tenetur ex delicto defuncti de iure canonico. in. c. cum secundum. nu. 11. de preben. fo. 28.
- Hereditas qui non implet iussu testatoris potest cogi ab episcopo ne capiat bona sibi ab ipso testatore relicta. in. c. si heredes. nu. 1. 2. de testa. fo. 113.
- Hereditas si negligit adimplere voluntatem testatoris potest tamen ecclesiasticus quod secularis iudex etiam circa legata ad pias causas officium suum impari tiri et est locus preuentioni inter ipsos. ibi. nu. 3.
- Hereditas intra quantum tempus debeat soluere legata que si non soluerit intra illud incurrat penam et quam. ibi. nu. 5.
- Hereditas negans legata ad pias causas et usque ad sententiam perseuerans in negatione punitur pena dupli. ibi.
- Hereditas tenetur pro mala administratione rectoris ecclesie. in. c. ex presentium. nu. 3. 7. 8. de pigno. fo. 93.
- Hereditas debitoris potest allegare contractum sui auctoris esse feneratorium: licet auctor suus taceret. in. c. ad nostram. nu. 6. de emp. et ven. fo. 86.
- Hereditas an possit capi in casibus in quibus defunctus capi poterat. in. c. compromissum. nu. 3. de arbi. fo. 88.
- Hereditas usurarius siue filius siue extraneus tenetur usuras restituere et ad hoc potest compelli quasi ex contractu inito cum defuncto. in. c. tua nos. nu. 1. 7. nu. 9. de usur. fo. 126. 7. seq.
- Hereditas an teneatur ex delicto defuncti et quid tam de iure civili quam de iure canonico. in. re. c. ecclesia sancte marie. nu. 23. de consi. fo. 36.
- Hereditas non conficiens inuentarium non tenetur in foro conscientie ultra vires hereditarias. in. c. quod plerique. nu. 4. de immu. eccle. fo. 232.
- Hereditas an teneatur in foro conscientie soluere legata in minus solenni testamento relicta. ibi. nu. 4. 2. fo. 234.
- Hereditas non tenetur exonerare conscientiam defuncti non penitentis: alias secus. in. c. a nobis. el. §. nu. 5. 7. 13. de sen. excom. fo. 187. 7. seq.
- Hereditas ante acceptam possessionem non potest intentare contra inuaso rem rerum hereditarium interdictum recuperande. in. c. cum super. nu. 19. de cau. pos. et proprie. fo. 158.
- Hereditas tenetur de delicto defuncti indistincte de iure canonico. in. c. §. num. 55. de ordi. cog. fo. 148.
- Hereditas tenet exonerare conscientiam defuncti. in. c. §. nu. 8. de prescrip. fo. 22.
- Hereditas etiam laicus potest compelli ad satisfaciendum pro defuncto per iudicem ecclesiasticum et quid de iure civili vel canonico. in. c. parochia. no. nu. 4. de sepul. fo. 140.
- Hereditas non potest conueniri coram iudice ecclesiastico: vigore iuramenti prestiti ab eius auctore. ibi.
- Hereditas non conficiens inuentarium an teneatur ultra vires hereditarias ex delicto defuncti. ibi. nu. 7.
- Hereditas tenetur exonerare conscientiam defuncti. in. c. cum sit generale. nu. me. 22. de foro compe. fo. 66.
- Hereditas non omne votum defuncti tenetur adimplere. in. c. licet. nume. 12. de voto et vo. re. fo. 176.
- Hereditas vnus domini habentis iurisdictionem an ipsi habebunt insolida an debeant simul conuenire. in. c. prudentiam. nu. 12. de offi. deleg. fo. 84.
- Hereditas an naturaliter sit obligatus ad soluenda integra legata. in. c. quia plerique. nu. 16. de immu. eccle. fo. 232.
- Hereditas non adita per monachum transmittitur in monasterium. in. c. in presentia. nu. 77. de proba. fol. 21.
- Hereticus non est ille qui errat in fide tamen illum credit errorem esse fidei et paratus est se corrigere si aliud tenet ecclesia. in. c. j. nu. 2. de here. fo. 98.
- Hereticus** si aliquis dñat non pro hoc dñant eius opera. in. c. damnamus. nu. 4. de sum. tri. et fi. ca. fo. 14.
- Heresis crimen est mere ecclesiasticum. nec iudex laicus posset novas penas introducere. in. c. cum sit generale. numero. 19. 7. 31. de foro compe. ti. folio. 66.
- Heretici an sint statim tradendi curie seculari: an vero sit eorum conuersio expectanda. in. c. excoicamus. el. §. nu. 10. de here. fo. 103.
- Hereticus presumitur qui sustinet excoicationem multo tempore. in. c. ab exco. communicato. nu. 21. de rescrip. fo. 85.
- Cum heretico non licite contrahimus et quare. in. c. si vere. nu. 3. de sen. excom. fo. 190.
- Hereticus omnis est excommunicatus. ibi. nu. 5.
- Heretici dicuntur non solum qui male sentiunt de articulis fidei sed etiam de sacramentis ecclesie. in. c. ad abolendam. nu. 2. de here. fo. 101.
- Heresis dubia remittitur cognoscenda ad solum papam sed quoniam est clara ipsam punit episcopus loci. ibi. nu. 3.
- Heretici ut euitent penam qua forma seruata debeant reuerti ad fidem. ibidem. nu. 6.
- Heresis est crimen mere ecclesiasticum super quo non cognoscit iudex secularis nisi exequenda sententia ab ecclesiastico lata. in. num. 7. 2. 12.
- Contra suspectum de heresi quoniam procedatur. ibi. nu. 8.
- Heretici puniuntur pena ignis. ibi. nu. 13.
- Heresis est crimen omnino spectans ad iudices ecclesiasticos adeo ut nec indirecte potest laicus cognoscere. in. c. j. nu. 12. de offi. or. fo. 110.
- Heretici vel alij infideles etiam si sint coniuncti non possunt heredes institui et si eos instituent aliqua persona religiosa erit excoicata etiam post mortem. in. c. si quis. nu. 1. de here. fo. 100.
- Hereticus presumptus si stat per annum in excoicatione presumitur verus hereticus. in. c. insinuatum. nu. 4. de simo. fo. 80.
- Hereticis seu paganis non debet aliquid reliqui in testamento. in. ca. si quis. nu. 1. 7. 2. de here. fol. 100.
- Corsetus.** Adde quod collegio iudeorum non potest aliquid in testamento relinqui: et per consequens collegio illicito nec singulis iudeis. glo. est in. c. ius dei. super verbo permittantur. de iude. et quid in alijs: vide Joā. de ana. ibidem. et vide glo. in. c. sane. xxiij. q. §. et in. c. si quis episcopus. de here. et Ang. in. l. j. c. eod. post glo. ibi que tenet quod licet non possit legari collegio iudeorum tamen vni vel singulis legari potest. et illam glo. sequitur ibi Butrig. et Barto.
- Hereticus si suum errorem non extirpauerit impossibile est quod vitam eternam possit consequi etiam si fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine christi. in. c. firmissime. nu. 1. de here. fo. 100.
- Heresis et schisma fraternizant licet in aliquo discrepent. ibi. nu. 2.
- Hereticus est credens posse fieri duos papas veros. ibi.
- Heretici vnde dicantur. ibi. nu. 3.
- Heresis est delictum mere recognoscendum per iudicem ecclesiasticum et non per secularem cui nuda executio tamen committitur. in. c. ea que. nu. 14. de statu mona. fo. 183.
- Hereticus est priuatus omnibus iuribus et bonis et est excoicatus. in. c. cum non liceat. nu. 5. de prescrip. fo. 30.
- Tamen hereticus punitur ille qui credit ecclesiam non habere potestatem canones condendi. ibi. nu. 6.
- Heretici omnes et cum eis quomodocumque participantes sunt excoicati. in. c. nouerit. nu. 1. de sen. excom. fo. 195.
- Hereticus est ille qui credit papam non habere potestatem legis condende. in. c. j. nu. 3. de apost. fo. 105.
- Heretici licite possunt omnibus eorum bonis spoliari: quia magis delinquant cum fidem aliquando cognouerint. in. c. quod super. nu. 11. de voto et vo. re. fo. 77.
- Hereticus rediens ad fidem an recuperet que prius habebat. in. c. quia diligentia. nu. 9. de elec. fo. 123.
- Heresis probatur non solum per criminosos sed per excoicatos: simonia vero non probatur per excoicatos nisi in vno casu: de quo in. c. licet belli. nu. 21. de simo. fo. 86.
- Hereticum est habere in terris duos vicarios christi et sic duos pontifices. in. c. nouit ille. nu. 12. de iud. fo. 32.
- Heretici excoicati non possunt testari. in. c. ad probandum. nu. 10. de re iudi. fo. 80.
- Hereticus non dicitur ille qui errat in articulis fidei nisi si pertinaciter suum errorem defendat in rub. nu. 5. 7. de sum. tri. et fi. catbo. fo. 11.
- Hereticus quod non presumitur ex presumptione facili. in. c. j. nu. 26. de iud. fol. 6.

Repertorium singularium materiarum

Heremita potest nomine vniuersalis ecclesie votum continētie recipere. in. c. veniens. nume. 3. qui clerici vel vo. folio. 21.

Heremita non dicitur religiosus licet gaudeat privilegio ecclesiastico: et non habet superiorem heremitam. in. c. cum monasterium. numero. 2. de elec. fo. 131.

Heremite non appellantur persone religiose et non renuntiant proprio et sunt sicut locuste sine rege et dubitat an gaudeat privilegio ecclesiastico. in. c. ex parte. nu. 10. de regu. fol. 169.

Heremite vtrum sint persone ecclesiastice et gaudeant privilegio fori. in. c. nullus. nu. 10. de foro cōpe. fo. 49.

Historiones an peccent et ipsi et illi qui dant eis pecuniam. in. c. j. nu. 1. de cle. vena. fo. 137.

Historiones seu buffones non possunt promoueri ad clericatū etiā peracta penitentia dūmodo exercuerint eorū artes causa questus. in. c. cū docto rem nu. 2. de vi. et hone. cle. fo. 7.

Historiones tenentur ad restitutionem illorū que lucrati sunt vigore talis exercitiū in. c. cum sit. nu. 5. de iude. fo. 98.

Hypothecaria actio cōpetēs in bonis alicuius transit cū translatione bonorū in tertiā facta etiam cum auctoritate iudicis. in. c. ex literis. nu. 3. de pig. fo. 95.

Hypothecaria agens excluditur si sibi auferatur debitum cuius vigore habet hypothecam. ibi. nu. 4.

Hypocrita si quid acquirit cōtemplatione boni christiani debet in pauperes erogare vel ecclesie restituere in. c. plerique. nume. 36. de immu. eccle. folio. 234.

Homagium vel fidelitas an licite prestat. circa periculum simonie pro beneficio consequēdo. in. c. j. ex diligenti. nu. 4. de simo. fo. 22.

Homagium quid sit et vnde dicatur et pro quibus rebus prestat. in. c. si. nu. 2. de regu. iur. fo. 208.

Homagium prestans siue tributum alicui censetur illū in superiorem recognoscere. in. c. veniens. nu. 3. de accu. fo. 62.

Homicidium computatur inter grauiora et horribiliora peccata. et idem est furtum et rapina. in. c. cum contingat. nu. 2. de fo. compe. fo. 78.

Homicidium necessarium non priuat spe coniugij. in. c. j. num. 1. de diuor. folio. 46.

Homicida potest cum epō dispensari. in. c. ex literis. nu. 2. de cle. non ordi. mini. folio. 143.

Homicida occidens aliquē vt liberet se et sua non punitur vel etiam vt liberet res eius: et hoc vltimo casu non punitur. si in foro contentioso: secus in foro anime. in. c. interfecisti. nu. 2. de homi. fo. 107.

Homicida dicitur non solū ille qui interfecit: sed ille qui ligauit hominem vt facilius interficeret. in. c. suscepimus. nu. 2. de homi. fo. 110.

Homicida non potest esse maritus illius mulieris cuius virum ipsius mulieris cōtemplatione interfecit: secus si sine dolo et fraude interfecerit. in. c. j. nu. 1. 4. 6. et 7. de conuer. in fi. fo. 172.

Homicidij quo ad peccatū remittit per simplicem sacerdotem. in. c. per pendimus. nu. 4. de sen. excom. fo. 185.

Homicida est qui dat causam abortiōi quā scilicet conceptum erat vium alias secus et de iure ciuili capite punitur. in. c. sicut. el. j. num. 1. 2. 3. et 8. de homi. fo. 113.

Corsetus Adde quod mulier faciens abortiū puniūt vt homicida de quo in l. diuus. ff. de extraor. cri. vbi habet quod mulier quā data opera fecit abortiū danda est tpeali exilio. et subdit ibi litera. Indignū enim videri potest impune eā maritū liberis fraudasse: pondera illam rationem: vtrum illa. l. cū fini. habeat locū in muliere non pregnantē ex marito sed ex altero. gloss. ibi dicit quod illa. l. procedit si non erat grāuida per. xl. dies: quia post. xl. dies tenet de homicidio fm legem. Hys vel pompeiam de paritidij: quia tunc partus erat animatus. Barto. ibi in illa. l. diuus. dicit etiam quod non erat animatus. si fecit per pecuniam capite puniūt. per. l. cicero. ff. de penis. que. l. dicit quod grauius puniūt illud quod fit per pecuniam quā sine. et sic facit fm Bart. contra assessores qui pretio accepto alij quid faciunt. et subdit in l. diuus. quod quā dicatur partus animatus vel non relinquendum est naturalibus. et remittit se ad notata. in. d. c. sicut. el. j. Ange. vero in. d. l. diuus. primo colligit quod mulier studiose faciens abortiū relegatur: et quod partus masculus citius viuificatur in ventre quā femineus. quia masculus per. xl. dies formatur in ventre. femina post. lxxx. Et ideo post ista tpea tenet. l. pompeia. et l. cornelia. et vult etiam allegare d. c. sicut. Adde etiam predictis quod habet in. l. pen. C. de fca. vbi dicitur quod si quis necandi infantes pīculū aggressus est capitali supplicio puniūt. et est ibi casus fm Bald. quod non est necesse quod offensus reuocet ibi ad iniuriā et animū. et quod mulier faciens insultum causa occidendi puniūt vt masculus. Butri. ibi dicit quod illa litera potest intelligi de infante nato et de existente in ventre: et ideo facit ad questionem statuti cauētis quod occidens hominem capite puniūt. quidam percussit pregnantem et fecit abortiū vtrum debeat capite puniri percutiens. quidā dicunt quod non: quia aut accusatur. l. cornelia. de fca. et illa requirit dolum: sed iste non est in dolo: ergo et aut. l. municipali. et idem quia dicit hominem: sed

iste non est homo ante quā nascatur: vt. in. l. pe. C. de postul. here. in fi. vnde de dicitur esse in spe et non in re: et minus est esse in spe quā in re vt in. l. minus. ff. de regu. iur. Alij distinguunt aut erat ante. xl. dies aut post et dicit vt. 3. et istud scietur si extrahatur de ventre fm philosophos. But. dicit quod in. l. cornelia. ipse distingueret an homo esset in dolo: secus in. l. municipali. vt ibi per eū. Ange. ibi dicit quod in quantum ibi probatur in text. et gloss. quod percutiens mulierem pregnantem capite puniūt procedit si sciebat pregnantem et sic si fuit in dolo et quod partus fuerit animatus. Sed istis duabus cessantibus non potest puniri pena capitis sed alia pena de quo remittit se ad notata per. l. plagū. C. de plagia. Sali. ibi credit quod pro decisione huius dubij sit recurrēdū ad materiam illam quando quis delinquit ultra cogitatū an et qualiter puniatur: quam materiam ipse posuit in. l. quā multa facinora. C. ad le. iul. de vi publi. et aliquid tangitur in c. sicut dignum. de homi. et subdit ibi Sali. quod illa. l. penul. potest intelligi quando sciebat pregnantem et sic habebat animū occidendi ventrem et non putat verum quod dicit Butrig. videlicet quod statutum non requirit dolum: quia statuta penalia recipiunt interpretationem restrictiuā scdm ius commune. de quo remittit ad notata per se in. l. j. C. de noralis bus. facit quod not. in. c. cum dilectus. de consue. et in. l. fin. §. in computa tione. C. de iure deliberandi. Et sic not. quod licet si atutum puniat factum consummatum et non animū prout facit ius cōmune tamen debet esse factum dolo consummatum. Hibi placet opi. Angel. quod dicta. l. diuus. pcedat in sciente pregnantem: et sic si fuit in dolo pro quo pondero text. in d. l. diuus. in ver. data opera. et sic presupponit studium et scientiam. optime facit. l. data opera. et quod ibi no. C. qui accu. non pos. et quod voluit Ange. in. l. j. C. de thesau. lib. x. in ver. studio. et aut. de nuptijs. in. §. si ve ro ab initio. et in aut. vt erac instat. do. in. §. si. et Bald. in. l. j. C. de lati. li ber. tol. et in. l. j. §. huius studi. ff. de insti. et iu. vbi dixit statuto cauētur quod si quis fecit maleficium studiose puniatur quod intelligitur voluntarie cum applicatione animi. et vide glossam ordinariam. l. j. C. de his qui se se dese. cum simili. Item placet mibi illa opinio: aut corpus erat anima tum vel non animatum pro quo dico esse casum in indiuiduo. in. c. quod vero xxxj. qōne. §. et ita intelligatur statutum secundum ius commune. prout dicit Sali. que omnia perpetuo nota.

Homicidium casuale non imputatur ei qui non occidit nec fuit in culpa. in. c. exhibita. nu. 1. de homi. fo. 113.

Homicidium casuale non impedit quisquis possit promoueri. ibidem. numero. 2. et 4.

Homicida potest per papam dispensari vt postea promoueat ad sacros ordines licet hoc cū difficultate concedat: in minoribus autem per episcopū dispensat. in. c. sicut dignum. nu. 1. 2. de homi. fo. 109. Et in. c. seq. in vlti. nota. eo. titu.

Homicidium casuale non imputat ei qui dat operam rei licite nec fuit in aliqua culpa. in. c. dilectus. nu. 1. de homi. fo. 111.

Homicidium casuale et sine culpa non facit quem irregularem. ibi. nu. 3.

Homicidium licet non processerit ex culpa tamen quille qui fuit causa da bat operā reillicite non excusat. in. c. tua nos. nu. 4. de homi. fo. 112.

Homicida licet penitens non potest administrare sine peccato. in. c. sci scitatus. nu. 1. 4. de rescrip. fo. 54.

Homicida etiam per acta penitentia prohibetur in sacris administrare. in. c. si. nu. 3. et 5. de tempo. ordi. fo. 40.

Homicidij coniugis non impedit matrimonium contrahi nisi hoc pro posito factum fuerit. in. c. super hoc. numero. 4. de eo qui du. in matri. folio. 23.

Homicida dicitur etiam ille qui dat sortilegia sine malis vel venena ad bibē dum ad hoc ne soboles nascatur. in. c. si aliquis. nu. 1. de homi. fo. 108.

Homicida est ille qui dat bibendum pocula amatoria si illa que sumpsit mortua est: licet preter intentionem dantis. ibi. nu. 2.

Homicidij casuale non imputatur ei qui non fuit in culpa. in. c. lator. nu mero. 1. de homi. fo. 110.

Homicida potest retinere beneficia si non priuatur nā ipse non est priuatus ipso iure. in. c. cum nostris. nu. 22. de conce. preben. fo. 59.

Homicida qualificatus grauius puniūt quā simplex homicida. in. c. at fi clerici. nu. 39. de iudi. fo. 15.

Homicidium casuale imputatur ei qui dedit causam rei illicite vel licite: dūmodo diligentiam non adhibuerit. in. c. continebat. nu. 1. de ho mici. fo. 109.

Homicida casualis non dispensatur nisi per papam si culpa precesserit ca sum intellige in sacris ordinibus secus in minoribus. ibi. nu. 2. et 4.

Homicidium casuale non est punibile. in. c. significasti. el. j. nume. 2. de ho mici. folio. 111.

Homicida qui interfecit aliquem ob necessariam offensionem sui vel sua rum rerum non comprehenditur sub statuto loquente de homicidio. in. c. si perfo diens. nu. 1. de homi. fo. 107.

Homicidium casuale non imputatur ei qui dedit operam rei licite: nec fuit in culpa. in. c. iohannes. nu. 1. de homi. fo. 112.

Homicida est ille sacerdos qui vult percutere eā discipline adeo mo dum excessit quod ex verberibus ille mortuus est. in. c. presbyterū. num. 1. de homi. fo. 109.

Homicidium et aliud delictū vel dānum datum si fuerit commissum sine dolo

Super Lectu. Banormitani.

dolo non sunt punibilia in foro penitentie. ibi. nu. 4.

7 Homicidium vel alia delicta commissa et lata culpa non puniuntur in foro contentioso. in. c. quesitum. nu. 2. de peni. et remis. fo. 173.

7 Homicida non tenetur de homicidio quod dolo non commisit. in. c. j. numero. 8. de iniur. fo. 166.

7 Homicidius casuale imputatur ei qui licet dederit operam rei licite: tamen non adhibuit diligentiam. in. c. ad audientiam. nu. 1. de homi. fo. 10.

Homicida dispensatur in sacris per solum papam: in minoribus vero per episcopum. ibi. nu. 3. et 4.

7 Homicida siue aliter debilitans aliquem adeo quod tempore vite sue remanebit debilitatus tenetur ad omnia et ad quicquid ille potuisset lucrari. in. c. j. nu. 6. de iniur. fo. 166.

7 Homicidium causa defensionis non imputatur ad culpam etiam quando ad penitentiam imponendam. in. c. j. nu. 2. de diuor. fo. 46.

7 Homicidium in vxores vel alias personas in quibus casibus priuat homicidam quod non posset contrahere matrimonium. ibi. nu. 5.

7 Homicide omnes censentur quando non apparet ex quo vulnere ille mortuus fuerit. in. c. significasti. el. h. nu. 13. de homici. fo. 112.

1 **Homines** vnius provincie presumuntur scire edictum promulgatum in vna parte illius provincie si edictum concernebat totam provinciam: secus si partem tantum. in. c. j. nu. 17. de postu. prela. fo. 104.

7 **Honestas** semper consideratur in matrimonijs contrahendis. in. c. ad audientiam. nu. 6. de despon. fo. 3.

7 Honestas in contrahendo matrimonio magis attenditur quaz rei veritas. in. c. iuuenis. nu. 2. de despon. fo. 3.

4 Honor quid sit. in. c. licet. nu. 1. de proba.

2 Honorandus est magis qui recipit potestatem a maiore quam a minore. in. c. per tuas. nu. 1. de maio. et obe. fo. 126.

6 Hortus censetur legatus legata domo si hortus erat contiguus: alias secus. in. c. raynutius. nu. 4. de testa. fo. 122.

3 **Hospitalia** a quibus recipiunt rectorem ab episcopo vel a patre no. in. c. olim. el. j. nu. 3. de resti. spo. fol. 179.

6 Hospitalia non presumuntur religiosa ex eo quod in eo interdum celebretur nisi actus celebrandi sit publicus ad quem omnes indifferenter dimittantur. in. c. si. nu. 2. de cens. fo. 206.

6 Hospitalia non probatur esse religiosa. i. constructum auctoritate episcopi ex eo quod episcopus vnum ius episcopale in eo exercuerit. in. c. j. nu. 5. et nu. 6. de religio. domi. fo. 174.

3 Hospitalium rectores et alij laici deferentes ad specialem habitum non gaudent privilegio istius decre. nec alio privilegio clericali. in. c. j. numero. 22. de iura. calum. fo. 125.

6 Hospitalarum et conuersarum alicuius monasterij non sunt persone mere laicales. in. c. dudum. nu. 3. de deci. fo. 153.

6 Hospitalia gaudent privilegijs concessis ecclesijs. in. c. accedentibus. nu. me. 3. de priui. fo. 156.

6 Hospitalia visitare qualiacumque sint an possint archiepiscopus vel episcopus. in. c. sopite. nu. 5. de cens. fo. 203.

6 Hospitalia presumuntur publica et auctoritate episcopi constructa si in eis est capana et publice celebrat. in. c. parentibus. nu. 1. de priuile. fol. 153.

6 Hospitalia presumuntur religiosa in dubio quando habent capanile cum campana et ibi publice celebrat quotidie. in. c. sopite. nu. 1. de cens. fo. 292.

6 Hospitalia quo casu gaudeant immunitate ecclesiastica. in. c. ecclesie. numero. 7. de immu. ecclesia. fo. 234.

6 Hospitalia potest fundari sine auctoritate episcopi et ita fundatum dicitur priuatum: et episcopus nil habet facere nisi quia habet in eo ius visitandi et videndi an omnia procedant secundum voluntatem illius qui mandauit construui. in. c. inter dilectos. nu. 2. de dona. fo. 106.

1 Hospitalia et alia loca religiosa gaudent privilegijs ecclesiarum. in. c. ex literis. nu. 2. de consue. fo. 92.

2 Hospitalium rectores non possunt renuntiare administrationi sine auctoritate episcopi. in. c. admonet. nu. 6. de renun. fo. 11.

3 Hospitalia habent illa privilegia que habet ecclesia. in. c. cum sit generalis. nu. 3. de foro compe. fo. 63.

6 Hospitalia non constructum auctoritate episcopi in quo tamen habitant infirmi an dicatur locus religiosus et pius. in. c. officij. nu. 7. de testa. fo. 122.

3 Hospitalium rectores quo casu gaudent privilegio fori. in. c. nullus. nu. 11. de foro compe. fo. 49.

6 Hospitalia fundata auctoritate episcopi dicuntur religiosa et illis preest episcopus: si vero non sunt fundata tali auctoritate non dicuntur religiosa et eis non preest episcopus nisi quo ad curam. in. c. de xenodochijs. nu. me. 3. de religio. domi. fo. 184.

Hospitalium rectores an possint esse religiosi vel clerici seculares vel laici. ibi. nu. 4.

Hospitalia dicuntur religiosa quando est fundatum auctoritate episcopi. in. c. ad hec. et infra. nu. 2. eo. ti.

Hospitalia fundata auctoritate prophanam potest redire ad prophanos vsus ante mortem fundantis: secus post mortem. ibi. nu. 4.

Hospitalia etiam cum oratorio potest fundari a laico sine pontificis auctoritate. ibi. nu. 6.

2 **Humilitas** contra obedientiam est potius peccatum. Anto. in. c. nisi. in prin. nu. 2. de renun. fo. 27.

Delitera 3.

3 **Idoneus** specialis equiparatur procuratori. in. c. imperatorum. nu. 7. de iur. cal. folio. 127.

1 Idoneus quomodo quis probetur. in. c. i. num. 35. de postu. prela. fo. 108.

Idoneus ad aliquod officium quomodo quis presumatur. in. c. postquam. nu. 5. de elec. fo. 119.

Idoneum quem esse ad quem spectat probatio. ibi. nu. 7.

5 Idoneus non est ille qui aliqua exceptione submoueri potest. in. c. vt des bitus. nu. 24. de appel. fo. 127.

1 Idoneus requiritur: quod si quis sit tempore quo eligitur sed si postea efficiatur idoneus non releuat. in. c. dudum. el. j. nu. 8. de elec. fo. 140.

4 Idoneitas extrinseca an presumatur et si non presumatur cui incumbit onus probandi illam. in. c. si. nu. 6. de presum. fo. 124.

7 **Ignis** quem posui in agro meo si ex vi ventorum vel alio casu dederit damnum in re vicini: an ego tenear ad dicti damni estimationem. in. c. si egressus. nu. 1. de iniur. fo. 167.

7 **Ignorantia** iuris non excusat contrabentes. in. c. ex literis. nu. 4. de spon. fo. 4.

7 Ignorantia presumitur ex coniecturis. in. c. cum illorum. nu. 15. de senten. excom. fo. 190.

2 Ignorantia an sit peccatum. Anto. in. c. nisi. 5. pro defectu. nume. 10. de renun. fo. 28.

7 Ignorantia in aliquo excusat. in. c. ex literis. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 31.

7 Ignorantia probatur per iuramentum. in. c. si vero. el. h. nu. 1. et nu. 14. de sen. excom. fo. 179.

1 Ignorantia vel dolus in dubio an presumatur. et in. c. super literis. numero. 1. et 7. de rescrip. fo. 62.

6 Ignorantia crassa et supina equiparatur dolo. in. c. fin. num. 3. de celebra. missa. fo. 213.

7 Ignorantia iuris excusat moniales et etiam monachos qui claustra non exeunt. in. c. quoniam. nu. 4. de simo. fo. 90.

Iuris ignorantia an excuset clericos quia et ipsi sunt milites celestis militie. ibi.

7 Ignorantia non cadit in factum proprium nisi sit multum antiquum et tunc non admittetur si illud factum antiquum esset notabile. in. c. cum illorum. nu. 7. de sen. excom. fo. 189.

7 Ignorantia quandoque presumitur de his que palam fiunt in ciuitate. in. c. si. nu. 3. qui matri. accu. pos. fo. 46.

7 Ignorantia in facto alieno non excusat illuz qui ex officio sibi iniuncto tenebatur perquirere. in. c. quamuis. nu. 1. de regu. in. fo. 207.

7 Ignorantia iuris positui admittit in his que sunt minores: secus ignorantia iuris diuini vel naturalis. in. c. ex literarum. nu. 4. de aposta. fo. 105.

3 Ignorantia non admittitur de facili super factis notabilium personarum. in. c. tuam. nu. 2. de ordi. cog. fo. 148.

7 Ignorantia alterius coniugum sufficit ad legitimationem proles etiam si extat impedimentum et oportet quod ipsa ignorantia non tantum in contractu matrimonij sed tempore conceptionis fuerit. in. c. ex tenore. nu. me. 3. qui fil. sint. legi. fol. 44.

Ignorantia parentum an et quando filios legitimos faciat. ibi. nume. 9.

2 Ignorantia crassa et supina que dicatur. Anto. in. c. j. num. 7. de ordi. ab epi. fol. 40.

1 Ignorantia in facto alieno non presumitur si aliquis ex officio sibi iniuncto tenetur inquirere. in. c. innotuit. nu. 9. et 21. de elec. fo. 137.

Ignorantia potest probari per proprium iuramentum. ibi. nu. 22.

5 Ignorantia presumi nisi pbeet scientia. in. c. pastoralis. nu. 8. de excep. fo. 3.

5 Ignorans non habet nec bonam nec malam fidem. in. c. fin. num. 40. de prescrip. fo. 46.

7 Ignorantia iuris an excuset. in. c. et si necesse. nu. 7. de dona. inter virum et vxor. fol. 51.

1 Ignorantia privilegiorum est probabilis: secus ignorantia iuris. in. c. eo fiderauimus. nu. 2. de elec. fo. 129.

6 Ignorantia iuris non excusat mulierem nisi in casibus a iure expressis. in. c. j. nu. 9. de conuer. coniug. fo. 165.

7 Ignorantia presumitur in facto. in. c. si. nu. 6. de coniu. ser. fo. 26.

2 Ignorantia an scientia in dubio presumatur. Anto. in. c. veniens. nume. 12. de fil. presby.

7 Ignorantia facti an iuris excuset. in. c. referente. num. 5. qui filij sint legi. folio. 41.

6 Ignorantia crassa et supina non liberat quem a pena. in. c. super specula. nu. 4. ne cle. vel mona. fo. 242.

4 Ignorantiam allegans contra presumptionem scientie ob vicinitatem an admittatur. in. c. quosdam. nu. 3. de presump. fo. 117.

7 Ignorantia vel scientia presumitur ex coniecturis et probatur ipsa ignorantia per iuramentum. in. c. a nobis. nu. 10. de sen. excom. fo. 185.

6 Ignorantia iuris toleratur in religiosis sicut in rusticis. in. c. ex multa. nu. 5. de vo. et vo. re. fo. 177.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Ignorantia iuris non excusat quem a delicto licet mitius puniatur si ex proposito peccaret. in. c. per tuas. el. iij. nu. 3. de simo. fo. 89.
- 6 Ignorantiam iuris incurrere iuris peritus non presumitur. in. c. cum sis. nu. 2. de conuer. coniu. fo. 166.
- 6 Ignorantia iuris diuini vel naturalis neminem excusat. in. c. cum causa nu. 13. de empt. et ven. fo. 85.
- 2 Ignorantia circa scientiam literalem presumitur ex eo quod probat quod aliquis non habuit libros et quod nunquam intrauit scholas vel doctores audiuit. Ant. in. c. si. nu. 2. de eta. et qua. fo. 48.
- 5 Ignorans an restituatur aduersus prescriptionem. in. c. vigilanti. nume. 3. de rescript. fo. 25.
- 7 Ignorantia quo probetur. in. d. c. de his. nu. 9. de accu. fo. 58.
- 7 Ignorantia probabilis excusat aliquem alia non: nec requiritur quod sit multum curiosus in sciendo diuino modo non sit nimis desidiosus. in. c. apostolice. nu. 2. de cle. excom. fo. 142.
- Ignorantia crassa et supina que sit et que dicatur. ibi. nu. 3.
- Ignorantia crassa et supina et latissima culpa equiparatur scientie etiam in penis delictorum. ibi.
- Ignorantia ab errore quemodo differat. ibi. nu. 4.
- 3 Ignorantia tolerat in facto proprio de longinquo: secus in non intrinsecato: sed diuturno. in. c. litere tue. nu. 11. et 13. de dila. fo. 135 et seq.
- 1 Ignorantia non presumitur in facto proprio. in. c. ab exco. nu. 4. et nu. 8. de rescript. fo. 87.
- 7 Ignorantia dicitur mater omnium errorum in. c. cum ex. in iuncto. nu. 1. de here. fo. 102.
- 6 Ignorantia probatur per iuramentum illius qui illam allegat. in. c. quia diuersitatem. nume. 7. de concessio. preben. fo. 57 et in. c. ex parte. num. 13. eodem titu.
- Ieiunium** quid sit et quotuplex sit. in rubri. num. 1. de obser. iei. fol. 217.
- Ieiunans qua hora debet comedere: an peccet transgrediendo illam horam. ibi. nu. 2.
- Ieiunium non rumpitur per totum et collationem moderate sumptam. ibidem. nu. 3.
- Ieiunium non rumpit medicina necessaria. ibi. nu. 4.
- Ieiunans quo casu et quibus temporibus potest uti. lacticiis. ibi. num. 5.
- Ieiunium quibus temporibus debet fieri sub precepto. ibi. nu. 6.
- Ieiunare nemo compellitur sub precepto ante. xx. annos: post sic. ibi. nu. 7.
- Ieiunare an cogatur mulieres coniugate. ibi. nu. 218.
- Ieiunium ecclesie potest cum causa dispensari per episcopos sine causa vero a solo papa: ieiunium vero voluntarium etiam sine causa potest per episcopum dispensari dum tamen commutetur in melius. ibi. nu. 9.
- Ieiunium potest transferri in alium diem ex aliqua iusta causa. ibi. nu. 10.
- Ieiunium transgrediens quo casu obliget ad mortale peccatum. ibi. nu. 11.
- 6 Ieiunia iniuncta ab ecclesia non potest episcopus sine causa commutare. in. c. magne. nu. 16. de voto et vo. re. fo. 177.
- 6 Ieiunare non valens vno die an et quo casu possit et teneat alio die ieiunare. in. c. ex parte. nu. 1. de obser. iei. fo. 218.
- 7 Ieiunium improbat si ex eo timeatur infirmitas vel mors. in. c. cum infirmis. nu. 3. de peni. et remis. fo. 177.
- Ieiunium non impedit medicina. c. ex parte. nu. 2. de cele. mis. fo. 222.
- 7 Ieiunium si est impositum alicui in pane et aqua potest adimpleri in alijs cibarijs deficiente pane. in. c. 13. nu. 1. 2. de peni. et remis. fo. 173.
- Ieiunium siue votum an possit commutari sine superioris auctoritate. ibi. nu. 2.
- 6 Ieiunia indicta ab ecclesia non possunt mutari nec redimi sine causa extimente: ieiunia vero inducta per penitentiam possunt arbitrio imponens tamen commutari sine arbitrio eius secus. in. c. j. numero. 5. de voto. et vo. re. folio. 172.
- 7 Ieiunium impositum ut fiat tanto tempore non intelligitur quod fiat omnibus diebus illius temporis sed quibusdam a iure determinatis. idem in alijs pertinetis. in. c. accusasti. nu. 3. de accu. fo. 58.
- 6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua an valeat. in. c. consilium. num. 5. de obser. iei. fo. 218.
- 6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua quo casu valeat. in. c. fin. nu. 3. de obser. iei. fo. 219.
- Illegitimus** an et quo casu possit per episcopum dispensari ad beneficia. Ant. in. c. ad abolendam. nu. 4. de fil. presby. fo. 56.
- Et vide in. c. nimis. in prin. et in ver. quero. eo. ti.
- 2 Illegitimus non ordinatur ad ordines nisi ingrediat religionem regulari. Ant. in. c. i. nu. 1. de fil. presby. fo. 51.
- Illegitimus est irregularis: illegitimi repelluntur a dignitatibus ecclesiasticis seu a secularibus. ibi. nu. 3. et 6.
- Illegitimus promotus per ignorantiam an recipiat characterem. ibi. nu. 4.
- Illegitimus factus monachus an possit esse abbas. ibi. nu. 6.
- 6 Illegitimus qui potest ex dispensatione promoueri ad clericatum intelligitur ut promouetur ad minores. in. c. j. nume. 5. de cobabi. clerico. et mulierum. fo. 10.
- 7 Illegitimatio est ignominia licet non sit peccatum. in. c. per venerabile. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 43.
- Illegitimi quare non possunt promoueri. ibi.
- Illegitimi ex dispensatione non solum possunt promoueri in episcopos: verum etiam in summos pontifices. ibi. nu. 5.
- Illegitimi filij incestuosi et adulterini et similes etiam dicuntur naturales licet proprie naturales dicantur ex concubina nati: et quid requiratur ut naturales omnino dicantur. ibi. nu. 31. fo. 44.
- Illegitimi nobilium filij an dicantur de domo parentum et an eorum arma siue insignia deferri possint. ibi. nu. 34.
- 2 Illegitimi quibus rationibus non possunt promoueri ad ordines. Ant. in. c. presentium. nu. 2. de fil. presby. fo. 51.
- Illegitimus est regularis ad ordines et dignitates. Ant. in. c. nisi. 6. per sone. nu. 14. de renun. fo. 28.
- Illegitimus promotus ad ordinem potest dispensari et dispensatio retrahitur. ibi. nu. 16.
- Illegitimorum filiorum species quot sint. ibi. nu. 20. fo. 29.
- 2 Illegitime natus quando dispensetur per episcopum siue per papam ad beneficia. Ant. in. c. nimis. nu. 2. de fil. presby. fo. 56.
- 2 Illegitimus potest quis esse et natus ex vxore legitima et de veritate. Ant. in. c. literas. nu. 1. 2. 4. de fil. presby. fo. 55.
- Illegitimus per solum dispensatur. ibi. nu. 3.
- 2 Illegitimus habet pro legitimo in eo quod est dispensatus: in alijs remanet illegitimus. in. c. si. nu. 2. de transla. epi. fo. 7.
- 7 Illegitimatio probat probas parentes illius fuisse concubinos per maiorem partem vicinie. in. c. per tuas. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 42.
- Immunitate** ecclesiastica an gaudeat palatium episcopi. in. c. inter alia. nu. 30. de immu. ec. et cemi. f. 229.
- 6 Immunitate quo casu gaudeat fugiens ad ecclesiam. in. c. inter alia nu. 23. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.
- Immunitas onerum concessa aliquibus an onus incumbens imminet in solidum reliquis. in. c. accedentes. nu. 8. de prescrip. fo. 29.
- 6 Immunitas ex actionibus est concessa ecclesijs clericis eorum bona a iure diuino. in. c. non minus. nu. 17. de immu. eccl. et cemi. fo. 225.
- 6 Immunitas ecclesiastica vix ut ad ea fugientes non possint puniri: non censetur concessa ipsis clericis et religiosis. in. c. cum inter alia. num. 12. de immu. eccl. et cemi. fo. 227.
- 6 Immunitate ecclesiastica gaudet fugiens ad locum ubi est corpus christi etiam quod non sit in ecclesia puta quando portatur per sacerdotem. in. c. sane. nu. 1. de cele. mis. fo. 212.
- 6 Immunitate ecclesiastica non gaudet qui deliquit in ecclesia sub specie immunitatis secus si extra ecclesiam. in. c. inter alia. nu. 17. 18. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.
- Immunitate ecclesiastica quare non gaudent famosi latrones et quidam alij. de quibus in. d. c. inter alia. nu. 20. eo. ti.
- Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens ex proposito. ibidem. et nu. 25.
- Immunitate gaudet fugiens ad ecclesiam pro debito ut inde non possit inuitus extrahi nisi propter tale debitum haberet alteri seruire vel esset pro debito tributorum et quomodo proceditur contra tales debitos res. ibi. nu. 22. 24.
- 2 Immunitas a collectis si semel soluit sibi preiudicat in futurum nisi fuerit protestatus. in. c. cum accessissent. nu. 7. de constitutionibus. fo. 26.
- Immunitas a muneribus vel honoribus an vnum acceptando sibi preiudicat in alijs. ibi. nu. 8. fo. 27.
- 6 Immunitas concessa vni per superiorem an operabitur ut totum onus imminet reliquis. in. c. peruenit. numero. 6. 17. 18. 20. de immu. eccl. et cemi. fo. 223.
- Immunitas concessa non valet nisi concedatur motu proprio vel nisi in privilegio ponatur non obstante tali lege. ibi. nu. 19.
- Immunitas quo casu potest concedi per ciuitatem vel decuriones ciuitatis. ibi. nu. 21.
- Immunitas in genere concessa non facta speciali mentione a quibus muneribus neminem excusat maxime ab oneribus ordinarijs. ibi. nu. 23.
- Immunitas concessa aliquibus venientibus de nouo ad habitandum in aliqua ciuitate non potest amplius reuocari quia transiit in speciem contractus. ibi. nu. 24.
- Immunitas concessa alicui an per ipsum censetur reuocata si fecit actum contrarium immunitati puta soluenda. ibi. nu. 25. fo. 224.
- 6 Immunitate ecclesiasticam violans qua pena puniatur tam de iure ciuili quam canonico. in. c. ecclesie. nu. 11. de immu. eccl. fo. 235.
- 6 Immunitate non gaudent ecclesiastici qui preterea immunitatis an de linquunt in ecclesia etiam si non deliquerint respectu immunitatis an autem habeat locum in omni delicto commissio preterea immunitatis in ca. immunitatem. nu. 1. 8. et 9. eo. tit. fo. 235.
- Immunitate ecclesiasticam violat ille qui extrahit quem ab ecclesia per partem mantelli qui erat extra ecclesiam nisi ille sponte iuerit. ibi. nu. 10.
- Immunitate ecclesiastica gaudet ille qui stans in ecclesia percutit alium alibi existentem. ibi. nu. 11.
- Immunitate ecclesiastica an gaudeat ille qui mandat delictum fieri in ecclesia ad quam postea ipse aufugit vel stans in ecclesia mandauit delictum alibi

Super Lectu. Panormitani.

- etum alibi committit. ibi. nu. 12.
- 7 Imunitate ecclesiastica non gaudent illi qui in ecclesia propria commiserunt delictum preterea habende immunitatis. in. c. j. numero. 1. de bo. nific. fo. 107.
- 7 Imunitas concessa ecclesie censet etiam concessa claustris dicte ecclesie. in. c. cum pro causa. nu. 4. de sen. excom. fo. 186.
- 7 Imunitate violans ecclesie an incurrat excommunicationem. ibi. nu. 5.
- 7 **Impedimentum** sponsalibus conditionalibus ante conditionis eventum. in. c. de illis. nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
- 4 Impedimentum iuris diuini ubi in matrimonio contrahendo vel distrabendo allegat et probationes rei vel actoris sunt dubie finia ferenda est pro reo. in. c. licet ex quadam. nu. 5. de testi. fo. 80.
- Impedimenta tria ponuntur matrimonij. in. c. j. nume. 3. de eo qui du. in. matri. fo. 23.
- 1 Impedimentum non sufficit allegare nisi probet quod tempore impedimenti volebat agere et non potuit. in. c. plerumque. nu. 6. de referi. fo. 68.
- 7 Impedimentum publice honestatis quod accessorie procedit ex secundo et tertio genere affinitatis bodie sublatum est secus de alijs. in. c. no debet. nu. 11. de consan. et affi. fo. 34.
- Impedimentum pub. bone. ex sponsa de futuro et de presenti oritur. ibi. dem. nu. 13.
- 5 Impedimentum an probetur per iuramentum. in. c. ex ratione. numero. 11. de appel. fo. 93.
- 7 Impedimentum pub. bo. in. an ex nullo matrimonio oriatur. in. c. cum in apostolica. nu. 5. de spon. fo. 8.
- 2 Impedimentum an probetur per simplex iuramentum. in. c. ex literis. nu. 14. de testi. fo. 158.
- 7 Impedimentum parentele obstat matrimonio quo ad carnale copulaz non aut quo ad mutua seruitia. in. c. porro. nu. 9. de diuor. fo. 47.
- 7 Impedimentum naturale irreparabile arte medicorum matrimonium impedit. in. c. ex literis. nu. 1. et 4. de frigi. et male. fo. 35.
- Impedimentum superueniens post matrimonium factum l3 nondum consummatum non soluit matrimonium. ibi. nu. 3.
- Impedimentum accidentale idem operatur quod naturale. ibi.
- 7 Impedimentum publice bone. iustitie ex sponsalibus oritur et vnde hoc procedat et quid importet quando sponsalia fuerunt contracta inter maiores vel minores septennio et inter maiorem et minorem. in. c. iuuenis. nu. 4. de spon. fo. 3.
- 7 Impedimentum matrimonij contrahendi quilibet allegare potest et vnus in hoc casu potest esse denuntiator et testis. in. c. ad audientiam. nume. 1. de sponsa. fo. 3.
- Impedimentum publi. bone. iusti. orit etiam ex sponsalibus oino nullis que propter aliquod impedimentum de iure non subsistunt. ibi. nu. 2.
- Impedimentum pub. honestatis iustitie non orit ex sponsalibus conditionaliter contractis ante conditionis existentiam. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum publi. bone. orit etiam ex sponsalibus cum minore septennio contractis que postmodum superueniente etate conualescunt. in. c. duo pueri. nu. 2. de despon. impube. fo. 15.
- Impedimentum publice honestatis ortum ex sponsalibus durat etiam illis dissolutis. ibi. nu. 3.
- Impedimentum publice honestatis nedum impedit matrimonium sed etiam dirimit l3 carnali copula fit consummatum. ibi. nu. 4.
- 5 Impedimentum non sufficit probare nisi probet quod fuit causa impedimenti quod probatur si ipse fuit sollicitus non tamen potuit agere. in. c. ex transmissa. nu. 6. de prescript. fo. 28.
- 7 Impedimentum etiam post multos annos allegari potest. in. c. fraternitatis. nu. 2. de frigi. et male. fo. 36.
- Impedimentum viri vel mulieris quod facto humano sine corporali periculo remoueri non potest reddit quem inhabilem ad contrahendum secus si reuocari potest. ibi. nu. 6.
- Impedimentum ubi per testes probari potest propinquorum iuramentum non est necessarium. ibi. nu. 11.
- Impedimentum quo presumatur precessisse. ibi. nu. 16.
- 2 Impedimentum si alleget licet non sit et si fuerit pronuntiatio impedimentum esse pronuntiatio valet. in. c. prudentia. nu. 22. de offic. deleg. fol. 84.
- 7 Impedimentum pub. bo. in. non oritur ex sponsalibus nullis ex defectu consensus secus ex sponsalibus veris licet illa postmodum dissoluantur. in. c. accessit. nu. 1. et 4. de spon. impu. fo. 13.
- Impedimentum pub. bo. durat ut sponsalia dissoluant. ibi. nu. 4.
- Impedimentum pub. bo. vnde fit causatum. ibi.
- 5 Impedimentum iustum inducit inopia ad appellationem prosequendam. in. c. ex ratione. nu. 5. de appel. fo. 93.
- 1 Impedimentum non sufficit allegare nisi probet quod tempore impedimenti volebat agere et non potuit. in. c. sciscitatus. nu. 4. et 5. de referi. fo. 53.
- Impedimentum superueniens pendente iudicio an tollat iurisdictionem. ibi. nume. 6.
- Impedimentum quod tollit iurisdictionem sublatum impedimentum an restituatur iurisdictioni. ibi. nu. 10.
- Impedimentum notorium l3 occultum ubi ubi actus celebratur an vitiet

- actum. ibi. nu. 13.
- 7 Impedimentum matrimonij pbans non sufficit ad docendum plene illegitima si matrimonium fuit in facie ecclesie factum. in. c. puenit. nu. 1. q. si sint legi. fo. 41.
- 7 Impedimentum pub. bo. iustitie non oritur ex sponsalibus factis cum minore septennio secus si cum maiore vel minore consentiente post septennium. in. c. literas. nu. 2. de spon. impu. fo. 13.
- 6 Impedimentum pub. bo. in. orit inter sponsam et consanguineos sponse impediens et dirimens matrimonium et habet locum in sponsalibus de futuro. in. c. sponsam. nu. 1. de sponsa. fo. 4.
- Impedimentum publi. bo. quandoque oritur sine affinitate et quandoque cum affinitate. ibi. nu. 2.
- Impedimentum pub. bone. extenditur ad consanguineos usque ad quartum gradum. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum si per alterum coniugum constituitur altero negante quod agendum sit. in. c. litere. nu. 2. de frigi. et male. fo. 37.
- Impedimentum presumit precessisse si matrimonium non est consummatum et illo probato separatur matrimonium. ibi. nu. 3.
- Impedimentum causam specificans et succumbens non poterit postmodum aliud impedimentum allegare. ibi. nu. 4.
- 5 Impedimentum absentie an probet per simplex iuramentum vel quo. in. ca. cum Bertoldus. nu. 16. et 36. de re iudi. fo. 70.
- 7 Impedimentum pub. bo. solum orit ex sponsalibus cum puella post septennium an completum. in. c. fraternitati. nu. 2. de eo qui cog. co. fo. 30.
- 7 Impedimentum pub. bo. orit ex sponsalibus contractis cum maiore septennio. in. c. continebatur. nu. 1. 4. de desponsa. impu. fo. 13.
- Impedimentum pub. bo. extendit usque ad quartum gradum inter sponsum et consanguineos sponse et inter sponsam et consanguineos sponsum. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum non probat sufficienter etiam ad matrimonium impediendum per vnum testem de auditu et alium sine iuramento. in. c. j. nu. 2. 3. de consan. et affi. fo. 31.
- 6 Impedimentum iustum pueniens post iniustam absentiam excusat. in. c. inter quatuor. nu. 3. de cle. non resi. fo. 20.
- 7 Impedimentum si quis credat quod tamen non est in matrimonio contrahendo quo ad deum contrahit licet verba proferat apta ad contrahendum. in. c. cum in apostolica. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- 7 Impedimentum inter se scientes esse si matrimonium contrahant proles exinde secuta illegitima est. in. c. referente. nu. 1. qui fil. sint legi. fo. 41.
- Impedimentum pub. bone. impedit et dirimit matrimonium et filij exinde nati sunt legitimi. ibi. nu. 2.
- 7 Impedimentum pub. bo. non oritur ex illicito coitu sed affinitas oritur. in. c. tue fraternitatis. nu. 3. de eo qui cog. consang. fo. 31.
- 1 **Implicite** et explicite quid significet. in. rub. nu. 4. de summa tri. et si. catbo. fo. 11.
- 7 **Imperitia** equiparatur culpa. in. c. si culpa. numero. 3. de in iur. fo. 168.
- 7 **Imperator** reservata que sint. in. c. per venerabilem. nu. 10. qui fil. sint legi. fo. 43.
- Imperator et eius comites palatini an possint legitimare in terris ecclesie. ibi. nu. 23. et 26.
- Imperator non potest legitimare in spiritualibus. ibi. nu. 26.
- 1 Imperator siue rex ex quibus causis possunt deponi. in. c. venerabilem. nu. 7. de elect. fo. 156.
- 3 Imperator potest statuere in fauore ecclesiarum. in. c. si diligenti. nu. 26. de foro compe. fo. 75.
- 6 Imperator nil habet facere in bonis etiam temporalibus ipsius ecclesie. in. c. j. nu. 3. de rerum permu. fo. 89.
- 1 Imperator potest tollere actionem quod est de iure civili. sed non posset facere quin administraret iustitia ex obligatione quam non potest tollere. in. c. que in ecclesiis. nu. 13. de consi. fo. 24.
- 4 Imperator an iuste possit indicere bellum contra papam. in. c. sicut. et infra. nu. 11. de iure iuran. fo. 161.
- 1 Imperator an liget per leges suos non obediens ei de facto. in. c. j. nu. 8. de consi. fo. 16.
- 1 Imperator non eligitur a papa sed confirmat siue approbatur. nam eius electio spectat ad certos principes alamanie. in. c. venerabilem. nume. 1. de elect. fo. 154.
- 1 Imperator astringitur canonibus in concernentibus animam. in. c. j. nu. 6. de consi. fo. 16.
- 2 Imperator l3 sit dominus mundi tamen non posset auferre rem privati sine causa. in. c. que in ecclesiis. nu. 11. de consi. fo. 24.
- 5 Imperator potest imperio suo subiectos fame restituere et aliter restituti citra aliam dispensationem possunt promoueri ad sacros ordines. in. c. cum te. nu. 17. de iudi. fo. 79.
- 1 Imperator electus potest tunc ante coronationem administrare. in. c. venerabilem. nu. 26. de elect. fo. 156.
- 1 Imperator obligat iure naturali et obligat ex contractu iuris cum subdito. in. c. j. nu. 7. de consi. fo. 16.
- 7 Imperator non habet facultatem interdicens matrimonium etiam ad tempus. in. c. si. nu. 3. de secun. nup. fo. 55.
- 6 Imperator non potest statuere contra legem dei. in. c. non minus. nu. 17. de

Repertorium singularium materiarum

- immu. eccle. 7 cemi. fo. 225.
- 4 Imperator non tenet probare oia contenta in rescripto si habet intentione fundata iuris presumptione. in. c. fi. nu. 5. de presump. fo. 123.
- 7 Imperatori oēs tenent obedire dummodo hmoi obedientia nō veniat contra libertatē ecclesiasticam vel contr iustitiā 7 suam propriā libertatem. in. c. significavit. nu. 3. de peni. 7 remis. fo. 172.
- 7 Imperator non pōt ligare papā sed bene pōt ligaria papa. in. c. j. nu. 2. de no. ope. nuntia. fo. 150.
- 3 Imperator est subiectus in spiritualibus etiā suo presbytero parochias no. in. c. novit ille. nu. 8. de iudi. fo. 32.
- 6 Imperator si donavit rem alterius ignoranter non pōt molestari post quadriennium ante fidā estimationem: donatarius vero nunq. in. c. j. nu. 6. de reb. eccle. alie. fo. 74.
- Imperator rem quā habet cōem cum prinato pōt disponere ad libituz suum 7 prinato de pretio satisfacere. ibi.
- 1 Imperator recognoscit imperium a papa. in. c. venerabilem. numer. 18. de elect. fo. 156.
- 1 Imperator etiā ante confirmationem de consuetudine administrat. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 167.
- 7 Imperator pōt filios naturales habilitare ad hereditatem p eius rescriptum 7 legem. in. c. tanta. nu. 12. qui fil. sint legit. fo. 40.
- 4 Imperator pōt cōveniri a subdito suo corā papa. in. c. j. nu. 2. de l. pba. f. 2.
- Imperator habet imperium a papa. ibi. nu. 3.
- 4 Imperator non potest aliqū priuilegiare in preiudicium canonū. in. c. nuper nobis. nu. 2. de testi. fo. 82.
- 5 Imperator nō posset concedere priuilegiū oimodo exemptionis: quia esset lacerare imperium. in. c. cū nō liceat. nu. 16. de prescrip. fo. 30.
- 6 Imperator nō pōt laicū suo patrimonio sine causa priuare: ita nec papa clericum. in. c. cum dilectus. nu. 5. de iurepa. fol. 197.
- 2 Imperium merum 7 mixtū penes quos iudices est. in. c. quod sedes. nu. 7. de offi. ordi. fo. 113.
- 2 Imperium subest sacerdotio 7 ei obedire tenetur. in. c. solite. nume. 1. de maio. 7 obe. fo. 125.
- 1 **Impetrans** aliquid dicendo esse dignitatē cū sit officiu non cōmittit surreptionē. in. c. super literis. nu. 6. de rescript. fo. 63.
- Impetrans beneficium vacatum a renuntiatione cū sit vacatum a morte committit surreptionem. ibi.
- 5 Impetrans iudicē non potest ulterius illum accusare. in. c. inter monasterium. nu. 11. de re iudi. fo. 73.
- 1 Impetrans debet in rescripto facere mentionem de pēfione annua quā habet 7 de literis alias obtentis licet eis renūtiaverit. in. c. ad audientia. nu. 1. 7 4. de rescrip. fo. 78.
- 6 Imperator facta de beneficio in quo ipse impetrans fuit institutus vi uente primo rectore eiusdē vel qd violenter occupauerat est surreptitia si de predictis in ea non fiat mentio. in. c. j. nu. 3. de concess. preben. fo. 54.
- 1 Impetrans beneficium debet asserere se esse clericum. in. c. cum adeo. nu. 2. de rescript. fo. 59.
- 6 Impetrans beneficiū debet facere mentionem de primo obtento etiam minimo. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 28. de preben. fo. 42.
- 6 Impetrare potest literas ad beneficia pater pro filio 7 etia quilibet ex transeus pro alio. in. c. ex ore sedentis. nu. 2. de his que fiunt a maio. par. c. folio. 72.
- 6 Impetrans prebendam potest convinci quod non sufficiunt redditus 7 vnus potest hoc opponere etiam alijs inuitis. in. c. quoniam. numero. 4. de vi. 7 hone. cle. fo. 5.
- 2 Impetrans rescriptum ad delegatum pōt cōveniri 7 preueniri a legato tanq. ordinario nec proderit sibi rescriptū qz nō fuit presentatum ante citationem. in. c. j. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 1 Impetrans aliquod beneficiū debet facere mentionē de dignitate quā obtinet alis nō valet rescriptum etiam q papa dixerit nō obstante q habeat aliud beneficium. in. c. ad aures. nu. 1. de rescrip. fo. 49.
- Impetrans aliquid a papa an debeat de nobilitate 7 diuiths facere mentionem. ibi. nu. 2.
- Impetrans aliquod beneficium an teneatur mentionem facere de qualitatibus beneficij impetrandi 7 illius qd habet. ibi. nu. 3. 6. 9.
- 7 Impetrans rescriptum vel offerens libellum an teneat probare cām expressam in rescripto vel libello. in. c. ex parte. nu. 8. de priui. fo. 155.
- 1 Impetrans diuersas literas an debeant facere mentionem scōe de prioribus. in. c. in nostra. nu. 5. de rescrip. fo. 80.
- 3 Impetratioe secunda facta ad eosdē an sint eligendi arbitri 7 debeat procedi fm formam. c. pastoralis. 7 cap. cum contingat. de rescript. si cui quando sit impetratio ad diuersos. in. c. audita. nume. 17. de restitu. sponliato. fo. 168.
- 1 Impetrans dignitatem cum sit officium non cōmittit surreptionē. in. c. cap. significante. nu. 6. de rescript. fo. 83.
- Impetrans beneficium vacatum per mortem committit surreptionem si fuit vacatum per renuntiationem. ibi.
- 1 Impetrare literas in causa appellationis 7 arripere iter ad principem habet vim appellationis. in. c. dilectus filius. nu. 2. de rescrip. fo. 76.

- 1 Impetrans secundas literas surreptitias 7 eis vtatur ex nullis confetur ex primis validis non: qz videtur renuntiatum: ex secundis non: quia sunt surreptitiae. in. c. in nostra. nu. 8. de rescript. fo. 80.
- Impetrans beneficium debet facere mentionem de beneficio quo ipse fuit spoliatus. ibi. nu. 10.
- At rū sit facienda mentio in rescripto de literis que possunt annullari. ibi. nu. 9.
- 1 Impetrans in eadē ecclesia beneficiū vno recepto alter excluditur. in. c. capitulum sancte. nu. 2. de rescrip. fo. 77.
- 1 Impetrans beneficium si non facit mentionem de illo quod habet licet sit nimium committit surreptionem. in. c. si proponente. numero. 1. de rescript. fo. 84.
- 1 Impetrans per surreptionem potest etia criminaliter puniri. in. c. quia nonnulli. nu. 18. de rescript. fo. 91.
- 5 Impetrans rescriptum in vna causa appellatio. remo. vtrum appellabit in alia cā quā h3 cū tertio. in. c. prudentia. nu. 11. de mu. peti. fo. 103.
- 4 Impetrans si nō exprimit verū valorē beneficij gratia est ipso iure nulla 7 ipse tenetur probare valorē. in. c. fi. nu. 9. de proba. fo. 124.
- 6 Impetrans papa beneficiuz tenetur obseruare statuta 7 consuetudines ecclesie vel loci vbi impetrauit. in. c. ex parte astensis. numero. 14. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Impetrans rescriptum ad beneficia nō tenetur facere mentionē de eui denti iusta possessione alterius in dicto beneficio. in. c. cum nostris. nume. 23. de concess. preben. fo. 59.
- 7 **Impotentia** coeundi ex quibus arguat 7 quō probatur separatio propter impotentia post longuz tempus petita. in. c. i. nu. 5. de frigi. 7 male. fo. 54.
- 7 Impotens ad copulam est impotens ad matrimonium contrahendum siue impedimentum etatis sit siue nature. in. c. quod sedem. numero. 1. de frigi. 7 male. fo. 35.
- Impotentia allegare sufficit etiā si qualitas non specificetur. ibi. nu. 3.
- Impotentia temporalis 7 perpetua an idem operentur. ibi. nu. 4.
- Impotentia coitus non oīs matrimonium impedit nisi sit talis quod arte medicorū reparari non possit 7 intellige de reparatione que sine periculo corporis fieri possit. in. c. ex literis. nu. 2. de frigi. 7 male. fo. 35.
- 1 Impotentia an includat voluntatē. in. c. sciscitatus. nu. 3. de rescri. fol. 57.
- 2 Impotentia non includit voluntatē. in. c. corā. nu. 4. de offi. dele. fol. 98.
- 7 Impotentia viri 7 mulieris an idem operetur. in. c. fraternitatis. nu. 14. de frigi. 7 male. fo. 36.
- 2 Impotuitas repellenda est. in. c. j. nu. 5. de renun. fo. 10.
- 2 **Impossibilitas** quotuplex sit 7 an 7 quando vitiet dispositionē. in. c. fina. numero. 1. de pactis. fo. 134.
- 6 Impossibile reputatur illud qd per solum principem fieri potest. in. res. peti. c. cum esses. nu. 19. de testa. fo. 117.
- 7 Improprietates sunt excusande 7 fugiende. in. c. veniens. nu. 25. de accusatio. fo. 63.
- 7 Improprietates sunt fugiende. in. c. p. tuas. el. j. nu. 13. de simonia. fo. 87.
- 1 **Impubes** non potest fieri monachus. in. c. officij. nume. 2. de elect. fo. 159.
- Impubes doli capax obligat omni voto excepto voto religionis. in. c. scripture. nu. 7. de voto 7 vo. re. fo. 175.
- 7 Impubes doli capax obligatur ex iuramento. in. c. ex literis. nume. 6. de sponsa. folio. 5.
- 6 Impubes doli capax licet obligetur ad matrimonium carnale tñ ad matrimonium spirituale nō. in. c. significatum. nu. 4. de regu. fo. 159.
- 7 Impuberes ante pubertatē separari nō debent sed post pubertatē possunt si contradicunt nisi carnalis copula interueniat vel tacitus consensus post pubertatē. in. c. a nobis. nu. 1. de despon. impub. fo. 14.
- 3 Impubes facit iudicium. in. c. cum cām. nu. 12. de iura. cal. fo. 128.
- 5 Impubes maior septennio licet sponsalia contrahere possit tamen non obligatur priusq. ad etatē peruenerit legitimā. in. c. de illis. el. j. num. 4. de despon. impub. fol. 14.
- 6 Impubes factus monachus 7 ingressus monasterium si intra annum non fuerit reuocatus a parentibus post annum amplius nō reuocatur. in. c. si quis aut. nu. 1. 7 2. de regu. fo. 156.
- 7 Impuberes ambo vel alter nisi pro bono pacis cōiungi non debent. in. c. vbi nō. nu. 1. 7 6. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Impubes minor septennio adueniente etate legitima potest sine aliqua causa a sponsalibus 7 matrimonio resilire licet mulierem sepe nixus fuerit corrumpere. in. c. attestaciones. nu. 5. de despon. impu. fo. 15.
- Impubes factus pubes si vult a sponsalibus resilire concedenda est licentia ambobus. ibi. nu. 6.
- 7 Impubes desponsata 7 traducta si petit licentiam pubes facta alteri nubendi nō audif si vir iurat eā cognouisse nec etiam audif prima pubertati si probe cognita. in. c. cōtinebat. nu. 1. 2. 5. de despon. impu. fol. 13.
- Impuberes licet matrimonialiter coniungi non debeant tamen si cōiunguntur 7 puella appareat cognita tenet matrimonium. ibi. nu. 2.
- 3 **Incantatores** possunt puniri in vtroq. foro. in. c. cum sit generale. nu. 26. de fo. compe. fo. 67.
- Incantatores

Super Lectu. Banormitani.

Incantatores an possint puniri per inquisitores heretice prauitatis. ibidem.

1 Incapax patiendi se eligi ad dignitatem an puniatur. in. c. sciscitatus. nu. 4. de rescri. fo. 54.

7 Incendiarius an sit ipso facto excommunicatus et an possit absolui ab episcopo. in. c. tua. nu. 2. de sen. excom. fo. 184.

7 Incestus inabilitat aliquem ad matrimonium contrahendum. in. c. j. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 29.

Incestus proprie committitur cum consanguineis proprijs vel vxoris. ibidem.

7 Incestuosus non potest petere debitum licet erigere possit. in. c. venies. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 29.

7 Incestus proprie non committitur nisi cu affinis vel consanguineis. in. c. veniens. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.

8 Incorporalia an possidentur vel quasi. in. c. j. nu. 9. de cau. pos. et pro. fo. 152.

3 Incorporalia iura quasi possidentur. in. c. cum ecclesia. nume. 36. de cau. pos. et pro. fo. 155.

3 Incorporalia non prescribuntur non data patientia illius de cuius preiudicio agitur. in. c. cum contingat. nu. 11. de fo. compe. fo. 77.

Incorporalia proprie non possidentur quia. in. c. conquestus. nu. 5. de fo. 20 compe. fo. 83.

6 Incorporalia prout est iurisdicatio et similia non possunt in alium transferri nisi cum conscientia et patientia possessoris. in. c. cum dilectus. nu. 7. de reli. do. fo. 187.

3 Incorporalia quasi possidentur tamen procederet libellus loquens de possessione licet non dicat quasi. in. c. significauerunt. numero. 5. de indi. folio. 46.

6 Incorporalia vendantur ratione iuris quod quis habet in eis. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de reli. do. fo. 186.

3 Incorporalia quasi possidentur et possunt quasi possideri per alium. in. c. si diligenti. nu. 5. de prescri. fo. 39.

5 Indebitum si fuerit solutum vigore sententie indebite late an possit repeti. in. c. suborta. nu. 10. de re iud. fo. 75.

6 Indebitum si quis soluerit ad hoc ut repetat habet hoc probare. in. c. is qui. nu. 1. et 2. de solu. fo. 101.

Indebita repetitio quo casu competat respectu obligationis antidotas. ibi. nu. 13. fo. 102.

Indebitum soluens scienter non repeti quia videtur donare. ibidem. numero. 15.

Indebite absolutus a iudice si absoluat an repetat. ibi. nu. 17.

5 Indefinita non semper equipollet vniuersali. in. c. audis. nu. 16. de prescri. fo. 34.

7 Indefinita dispositio an equipollet vniuersali. in. c. quia circa. nu. 5. de priu. fo. 158.

Corse. doc. excellē. Adde si in aliqua dispositione dicatur antiani vel domini serdecim hoc fecerunt: an intelligatur collegialiter vel singulariter et videtur singulariter et non collegialiter per id quod voluit Spec. in titu. de syndico. §. si. vbi voluit quod si reperiatur in aliquo instrumento quod canonici ita fecerunt quod non colligitur capitulariter. hanc partem tenuit Old. lau. confi. eccrv. vbi dixit quod in aliquo reperitur scriptum canonicos ita deposuisse quod non videtur quod capitulariter illud deposuerint. hanc partem tenuerant scribentes. in. c. quanto. de his que fi. a prela. sine consensu capituli. et adduco quod pulchre voluit Jo. an. in. c. requisiti. de testa. vbi per ea que dicta sunt dixit quod si testator ascripsit legatum canonicis quod non intelligitur quod capitulariter eis reliquerit. et ideo tale legatum non tenetur communicare ecclesie. et ibi videas Abb. et adduco eundem Abb. in. c. h. in glof. pe. de coniugio lepro. vbi refert Gaspar. Cald. ponentem vnum verbum satis not. Old. dicentis quod aut dispositio concipitur per nomina collectiua. et tunc indefinita equipollet vniuersali exemplum: si dicitur capitulum aliquid fecisse. perinde est enim ac si fuisset dictum omnes de capitulo. ad hoc. c. capitulum sancte crucis. de rescri. aut concipitur per nomina singularia ut puta canonici talis ecclesie hoc fecerunt et tunc equipollet vniuersali: imo verificatur in duobus canonicis quod pluralis locutio verificatur in duobus ut in regula pluralis. de regu. iur. lib. vi. et in l. vbi numerus. ff. de testa. canonizata. iij. q. iij. vbi numerus quod facit ad instrumenta procuratorum: si tantum dicitur quod canonici talis ecclesie fecerunt tale procurator certe non probat quod capitulum fecerit ratione predicta pro quo vide no. in. c. vnico. de syndico. et in l. si. ff. de albo scri. in prium adducitur tex. in. c. si canonici. coniuncta doctrina Lapi. et Domi. de sancto Semi. ibi. de offi. ord. lib. vi. et c. ad decimas. de resti. spo. lib. vi. et ibi per Lap. et Domi. vbi utrobique per illos duos tex. dicunt confundi doctrinam Specu. et Old. quod vbi verbum canonicis interpretatur in aliquo actu intelligitur quod capitulariter et collegialiter interpretantur. Et adduco do. Abb. in. c. tertio loco. de proba. in verbo fratres: vbi dixit quod illi fratres seu monachi stabant collegialiter. et adduco do. meum Barba. in. c. cum omnes. in verbo canonici. de confi. et in. c. que in ecclesiis. in verbo cines triuifini. et in repe. c. cu. D. Ferrarie. de confi. et in. c. cum ecclesia sutrina. de causa possessio. et pro

prieta. et in capit. tertio loco. de proba. in. xij. vbi secutus est doctrinam Lapi. et Domi. in preallegatis locis soleo pro concordia dicere quod aut sumus in actu qui solet fieri capitulariter et collegialiter: et tunc illud verbum canonici seu antiani intelligitur capitulariter et collegialiter et ita procedunt iura preallegata in dicto. c. si canonici. d. c. ad decimas. et c. cum omnes. cum alijs similibus. aut actus solet fieri singulariter et per singulos: et tunc tale verbum debet intelligi singulariter. et ita procedat doctrina Specu. et Old. Jo. an. et Abb. in preallegatis locis quod indefinita tali casu non equipollet vniuersali ex quo exprimitur per verba singularia et non collectiua ut sentit Abb. in. d. ca. h. de coniug. lepro. Item in d. nita non equipollet vniuersali in teste. ita singulariter dixit Abb. in ca. auditis. in. v. colum. de prescrip. et consulti Aleran. de imo. confi. ccr. incipien. visis acutissimis. in primo volumi. confi. et ratio est quia testis necessario et non presumptiue deponere debet. in. c. in presens tia. de proba.

7 Indefinita an et quando equipollet vniuersali. in. c. quoniam. nume. 6. de consi. lepro. fo. 25.

1 Indefinita an et quando equipollet vniuersali. in. c. in genesi. num. 1. de elect. fol. 179.

7 Indefinita an equipollet vniuersali. in cap. tua nobis. nu. 5. de verbo. signi. fo. 206.

7 Indefinita an equipollet vniuersali. in. c. quia circa. num. 5. de priuileg. folio. 158.

6 Indicia possunt esse adeo vrgentia ut sufficerent ad ferendam sententiam etiam in criminalibus. in. c. vestra. num. 13. de coha. cle. et mu. fo. 12.

2 Indicia si non purgantur per reum habetur pro convicto. in. c. ex parte. nu. 2. et 7. de offi. ordi. fo. 113.

7 Indicia sufficientia ad probationem filiationis. in ca. transmissa. nu. 10. qui fil. sint legi. fo. 38.

4 Indictio debet poni in instrumen. in. c. inter dilectos. num. 13. de fide instru. fo. 103.

Indictio quid sit et quando probetur falsitas per indictionem et annos domini. ibi.

7 Inducie breuiantur vel dilatantur secundum consuetudinem loci. in. c. dilectus. nu. 6. de procu. fo. 145.

3 Inducie deliberatorie quomodo dantur reo conueto et actori reconueto coram eo iudice. in. c. j. nu. 8. de mut. peti. fo. 99.

3 Inducta in odium alicuius non debent in eius fauorem redundare et econtra. in. c. intelleximus. nu. 3. de indi. fo. 25.

3 Inducie quo casu dantur propter absentiam aduocati. in. c. j. num. 11. ut lite non contest. fo. 105.

Inducie tam iuris quam hominis duplicantur propter petitionem et consyderantur a tempore quo petuntur non a tempore quo fuerunt date. in. c. j. nu. 13. et 14. de plus peti. fo. 152.

2 Indignus facies se promoueri quomodo puniatur. Anto. in. c. post translationem. nu. 19. fo. 31.

7 Indulgentie concessae pro recuperatione terre sancte censeantur concessae inquisitoribus heretice prauitatis. in. c. excommunicamus. cl. j. nu. 4. de here. fo. 103.

7 Indulgentie profunt non solum quo ad penas purgatorij: sed etiam quo ad penitentiam hic iniunctam adeo quod tenetur perficere penitentiam qui habuit indulgentias. in. c. cum ex eo. numero. 4. et 6. de peniten. et remis. folio. 177.

Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. ibidem. numero. 3.

Indulgentie non possunt concedi a prelato inferiore episcopo. ibi.

Indulgentia siue ieiunium conceditur usque ad annum an ille annus sit utilis an continuus. ibi. nu. 6.

Indulgentia concessa ultra quantitatem dierum permissum corrumpitur quatenus exceditur numerus dierum. ibi. nu. 8.

Et vide in ca. seq. co. tit.

2 Indulgentie concessae per non summi prelatum non profunt non subditis. in. c. quod autem. nu. 1. de peni. et remis. fo. 173.

Indulgentie ad quid et quando profunt. ibi. nu. 8.

2 Indulgentie priuilegia pene que inducuntur per legatum an durentis nito tempore legationis. in. c. si. nu. 9. de offi. lega. fo. 109.

Indulgentie concessae per episcopum vnius diocesis non profunt alijs alterius diocesis licet sint in diocesi episcopi concedentis et ibi exerceant acta per que huiusmodi indulgentie sunt concessae. in. c. quod autem. nume. 4. de peniten. et remis. fo. 158.

7 Indulgentia concessa vere penitentibus et confessis an profit illis qui sunt confessi semel in anno et habent propositum confitendi. in capitu. omnis vtriusque. nu. 21. de peni. et remis. fo. 146.

6 Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. in cap. cum ex eo. nu. 5. de peni. et remis. fo. 177.

Corse. Adde quod absolutio a pena culpa sic vulgariter dicta est illa plenissima peccatorum remissio que conceditur cruce signatis pro sub

fidio ultra marino de quo plene not. per docto. in capi. ad liberandum. de iude. vbi glof. iuncto textu in clem. h. super verbo a pena et culpa. de

Repertorium singularium materiarum

peni. et remiss. Et nota bene eam in si. quatenus dicit quod hanc plenissimam indulgentiam seu remissionem solus papa concedit. intelligit enim quod glossa intendit excludere alios prelatos inferiores per. c. cum ex eo. in si. de peni. et remiss. Non autem concilium vniuersale. nam concilium vniuersale potest tales remissiones facere cum representet totam ecclesiam per ea que not. Innocen. in. c. quod autem. eo. tit. ecclesia enim est illa que principaliter recepit ligandi et soluendi potestatem ut dicit Hiero. in. c. omnibus. et Ang. in. c. quodcumque. et Cy. in. l. loquitur. xxij. qone. i. que representatur per sacrum concilium legitime congregatum et omnibus apostolis simul collectis fuit per Christum dictum. Quicumque ligaueritis super terram erunt ligata et in celo. et quecumque solueritis super terram erunt soluta et in celo. Matth. xviij. c. ita concludit Abb. in. in. d. clemen. ij. in aposto. suis et dicit se alibi hunc articulum plene examinasse.

2 Indulgentia an sit latissime interpretanda Anto. in. c. licet. nume. 9. de transla. prela. fo. 19.

2 Indulgentia contra ins stricte intelligenda est si late interpretatur contra concedentem dignitatem. in. c. si. nu. 7. de transla. epi. fo. 6.

Indulgentia ad tollendum impedimentum fauorabile stricte intelligitur secus ad tollendum impedimentum odiosum. ibi. nu. 19. fo. 7.

2 **Industria** persone vbi est electa non potest actus per alius explicari. in. c. fina. §. is autem. num. 1. de offi. de. lega. fol. 105.

Corsetus. Adde quod industria persone videtur electa per principes qui committit causam alicui cum aduerbio personaliter: quod qualificat et dat formam commissioni: idem si dicatur confidentes de industria et circumspicione tua: et in tali casu non potest commissarius causam alij committere quod intellige quando negotium non est expeditibile per alias personas. quod sentit Inno. et Abb. in. d. c. si. nu. 6. §. is autem. licet aliter dicat ibi Abb. propter verbum personaliter: et adducit gloss. singu. in cle. j. in verbo personaliter: de vita et bone. cler. et ibi plene per dominum meum Barba. tu adde quod idem est si statuto caueatur quod principalis citatus teneatur respondere alias habeatur pro confesso quod tale statutum non habebit locum in procuratore contumace fm Barto. in. l. neque infantes. ff. de fideicom. lib. idem si dicatur proprijs manibus fm Joan. and. in. c. sicut dignum. de homi. Sequitur Domi. in. c. si quis viduam. l. distinctio. Jaco. de bel. quem sequitur Bald. in. c. j. §. vel furtum. de pace iuramen. firman. in vrbibus seu. et in. c. periculose. de peni. distinctio. j. et in. c. j. de verborum significatio. libro. vi. idem si dicatur per manus nostras: fm domi. Lardi. in clemen. j. de iuraturan. per text. ibi per manus nostras referens se in contingentia facti ita consuluisse: et vide text. in. l. probatorias. in verbo nostras. C. de diuer. offic. lib. xij. et ibi Bart. inducit illum textum ad questionem statuti loquentis de instrumento facto manu publici notarii: idem si dicatur per se. text. est in. l. per hanc. C. de erogatione mili. anno. libro. x. vbi habetur quod milites pro re publica debent recipere stipendia per se. ergo non per substitutum. et Bald. inducit ad questionem doct. legentis et salariati de publico ut non possit recipere salarium suum per substitutum: sed manu sua illud recipiat: et adduco textum in. l. seruus si heredi. ff. de statuliber. in verbo persone que demonstratur adheret: per quem textum pulchre dixit Bald. in. c. j. §. iniuria. de pace iuramen. firman. statuto cauetur licere offenso assumere vindictam de offensore quod non poterit mandare illam vindictam alij sumi per alium: quia videtur electa industria persone ipsius offensi: quo casu dicit quod poterit ipse assumere vindictam cum complicitibus non autem mandare alijs: idem voluit Bald. in. l. accusationis. ff. quod metus causa. et in. l. vt vim. ff. de iusti. et iure. et in. c. ad nostram. de proba. et in. c. de cetero. de re iudi. et in. c. fina. de iuramento calum. et in. c. que in ecclesiis de constitutio: licet contrarium dixerit in. l. gracchus. C. de adulter. sed re vera loquitur in adulterio. quo casu pater potest occidere re adulterum. l. nec in ea. ff. de adult. et maritus occidere adulterum ut in dicta. l. gracchus. quo casu potest mandare filio ut occidat adulterum. illud procedit causa intolerabilis doloris quia deterius sibi reputat maritus adulterium quam occisionem filij sui ut est celebris text. in. l. coaditillis. §. matre: alias instituto filio. ff. de lega. ij. de quo text. fecit festum Bald. in. l. atbletas. §. calumniator. ff. de his qui not. infa. et in. c. fina. de consue. et sic erit casus specialis in adulterio: facit quod voluit Bartol. in consi. lxxxij. incip. Factum sic se habet: vbi consuluit quod per illa verba ipsis filijs imputatur industria persone: quod. not. per. c. mulieres. cum ibi not. de senten. excom. et in. c. si quis suadente. xvij. questione. iij. et vide textum in. c. in criminali. v. qd. iij. et ibi Domi. quod si mandatur actum fieri per se non poterit fieri per substitutum. facit. l. singulos. ff. de testa. in verbo proprio chirographo: vbi gloss. colligit quod non poterit scribere per alium. facit. c. fina. in verbo proprio iuramento: quod metus causa. vide domi. Anto. in. c. licet ex quadam. de testi. Archi. et Joa. andr. in. c. vt circa. de elec. lib. vi. vide Ludo. roma. in notabili. ix. incip. an iuramentum. Sed quid si dicatur tuam conscientiam oneramus. vide Archidia. Joan. andr. et Domi. in. c. ij. de testa. libro. vi. et Bald. in. l. nulli. C. de episco. et cler. Abb. in. c. cum in veteri. de elec. et in. c. fina. §. is autem. de offi. delega. et ibi per dominum meum Barba. Angel. in aut. ad hec. C. de iudic. Barba. in. c. fina. de dila. Bald. in. c. j. §. notandum. in fin. in tit. de no. seu. et in quantum dicit de verbo per se: vide text. in. l. sepe

audiui cesarem. ff. de offi. presi. in verbo ipse facit quod voluit Bart. in. l. si cum miles. ff. de aliena. iudi. mu. cau. fac. Abbas in. consi. xciij. Bald. in. l. vnica. §. ne autem. C. de cadu. tollen. facit gloss. singu. in. l. i. alias. in. ij. quoties. ff. de vi et vi arma. Oldr. consi. xlij. quod voluit Bald. in. l. j. in vltima questione. ff. de rer. diui. vbi loquitur de iuramento fidelitatis quod debet prestari per vasallum in propria persona. et vide eundem Bald. in. fin. C. de condi. inser. quod vasallus tenetur ire ad domum domini ad prestandum fidelitatem domino licet aliud senserit in. d. l. vnica. §. ne antez. per ter. in. c. j. §. personam. in titu. per quos fiat inuesti. tamen primum dictum est verius secundum dominum meum in. d. c. fin. de dila. Item vbi papa in commissione tacite vel expresse eligit industriam persone non potest commissarius alium subrogare ut est bonus text. in. c. is cui. de offi. delega. libro. vi. text. et ibi Abb. in. d. c. fina. in. §. is autem. vbi. §. Item si in commissione apponatur verbum precipio. videtur electa industria persone. gl. est sing. in. l. sepe audiui. ff. de offi. presi. scdm Joan. de imo. in. cle. sepe. de verbo. signi. Item si est electa fides alicuius quia tunc videtur inhibita subrogatio. text. et Abb. in. d. §. is autem. vbi. §. et not. de verbo fidei: quod ponitur ibi pro legalitate. an autem in alijs officijs possit quis per substitutum seruire: vide text. et Barto. in. l. pe. C. de agen. in rebus. lib. xij. et quomodo cognoscetur vtrum committens videatur elegisse industriam persone. Abb. in. d. §. is autem. Item videtur eligere industriam persone qui negotium commissum non est pariter expedibile per alios. qd. sentit Inno. in. d. c. is autem. et pro hoc text. in. c. is cui. de offi. deleg. lib. vi. vbi non apponitur aliquod verbum quod denotat industriam persone: sed solum ex materia subiecta. papa ibi dicit quod videtur electa industria persone: et ille text. semper menti tenendus quia multum declarat dictum. §. is autem. qui loquitur quando fuit appositum verbum personaliter. nisi velis dicere quod ille text. loquitur quando committitur nudum ministerium sine iurisdictione. ut in. §. ceterum. ca. fina. secus aut vbi committitur negotium cum cause cognitione quia tunc quam tumcumque sit arduum non videtur tunc papa eligere industriam persone nisi exprimat expresse vel tacite fm Abb. in. d. §. is autem. Item videtur electa industria persone fm Inno. quando negotium commissum est magnum secus si paruum: quia licet tunc dicatur personaliter erequatis nihilominus potest alteri subdelegare vices suas nisi sit dictum confidentes de industria tua: et cum hoc dicto transit do. Anto. in. d. §. is autem. licet aliter velit ibi Abb. Item videtur etiam electa industria persone si nudum ministerium erequendum committitur sine iurisdictione. text. et ibi Abb. in. d. c. fin. §. ceterum. Item fallit si videtur electa industria persone in exatore tributorum qui non potest alteri delegare officium suum. vide Abb. de rosa. in. l. et quia. ff. de iurisd. om. iudi. vbi alleg. text. in. l. j. in princ. cum. l. seq. C. de cano. sacra. largi. lib. xi. et est ratio iudicio meo quia habet nudum ministerium. et sic videtur electa industria persone. argum. in. d. §. ceterum. Item videtur electa industria persone si executor alius cuius vltime voluntatis relictus est in testamento quia non potest executionem alteri committere nisi esset persona illustris: puta episcopus vel cardinalis secundum Bal. in. l. si nullus. C. de accu. lib. x. per illi text. Sed an facientes artem per substitutum gaudeant privilegio immunitatis: vide Bart. in rub. C. de nau. lib. xi. in ver. circa istam rubricam. et Ludo. ro. in nota. suis: vbi in contrarium allegat text. a nemine ponderatum in. l. fina. circa princ. ff. de excu. tuto. Item videtur electa industria persone quando in commissione dicatur secundum Bal. et do. Lardi. in. d. c. si. licet aliter velit ibi Joan. de imol. ut ibi per doct. meum Barba. et bec omnia tene menti de industria persone quia alibi non habes bec in vnum fasciculum collecta.

- 6 **Infamis** non potest esse tabellio nisi roget a partibus procurator sic est. in. c. sicut te. nu. 4. ne cle. vel mo. fo. 239.
- 5 Infamia facti est illa que obuenit ex communi hominum obloquutione que non potest aboleri nisi contrario facto videlicet quod contrarius dicatur. in. c. cum te. nu. 9. de re iudi. fo. 78.
- Infamis est forma alicuius statuti potest restitui fame per principes et ciuitates superiorem non recognoscentes. ibi. nu. 20. fo. 81.
- 3 Infamis existens in possessione beneficij suspenditur donec se purgauerit. in. c. cum olim. nu. 16. de cau. pos. et pro. fo. 163.
- 1 Infamia vtrum nascatur per crimen probatum per exceptionem. in. c. sus. per eo. nu. 2. de elec. fo. 131.
- Infamis infamia facti suspenditur a beneficio donec se purgauerit. ibi.
- 1 Infamia priuat iudice ipso facto iurisdictione. in. c. sciscitatus. nu. 7. de rescri. fo. 53.
- 7 Infamare aliquem est grauissimum delictum. in. c. cum dilectus. nu. 9. de calumn. fo. 76.
- 7 Infamatus non solum super causa criminali sed et super defectu et inhabilitate debet priuari. in. c. accedens. nu. 1. de pur. cano. fo. 164.
- Infamatus non admittitur ad purgandum quando eius infamia potest per testes probari. ibi. nu. 4.
- 6 Infamati infamia generante scandalum debent purgari alias bebenit pro conuictis. in. c. tua nos. nu. 5. et 6. de coba. cle. et mu. fo. 13.
- 7 Infamatus si se non purgauerit habetur pro conuicto. in. c. accedens. nu. 14. et 15. de accu. fo. 71.
- Infamatus si est in possessione beneficij et non se purgauerit non per hoc priuatur

Super Lectu. Banormitani.

- hoc priuatur beneficio sed si tantum petebat et non se purgauerit priuatur beneficio. ibi. nu. 7.
- 7 Infamis tam infamia iuris quam facti repellitur ab accusando secundum canones: sed secundum leges tantum repellitur infamis infamia iuris. in. c. j. nu. 7. de accu. fo. 55.
- 7 Infamia orta ex non probabilibus coniecturis et ab emulis est nullius effectus. in. c. cum in iuuentute. nu. 1. de pur. cano. fo. 163.
- 3 Infamis an efficiatur damnatus per inquisitionem. in. c. h. nu. 36. de ordi. cog. fo. 147.
- 7 Infamatus de graui delicto potest incontinenti suspendi ab administratione diuinorum si delictum est enorme alias secus. in. c. ex tuarum. nu. 1. 2. 3. de pur. cano. fo. 162.
- Et vide. in. c. inter. eo. tit.
- Infamia semel purgata non debet amplius purgari nisi de nouo orietur. ibi. nu. 2.
- Infamia facti in crimine successiuo tollitur per contrarium factum. ibi. nu. 4.
- Infamatus si se purgauerit an postea poterit de illomet crimine accusari. ibi. nu. 5.
- 1 Infamia facti non solum priuat quem a beneficijs obtinendis sed obtentis. in. c. per inquisitionem. nu. 11. de elec. fo. 146.
- Infamia facti debet purgari contra infamatum. ibi.
- 1 Infamis an quis efficiatur propter extraiudicialem confessionem criminis. in. c. olim ex literis. nu. 9. de rescrip. fo. 71.
- Infamis an priuetur beneficijs. ibi.
- 3 Infamiam euitat damnatus per inquisitionem et mitius punitur quam damnatus per accusationem. in. rub. nu. 5. de iudi. fo. 2.
- 7 Infamia in dubio intelligitur de infamia iuris. in. c. super bis. nu. 2. de penis. fo. 170.
- Infamis efficitur quis absque alia condemnatione si delictum erat tale quod irrogabat infamia si de eo fuisset condemnatus. ibi. nu. 3.
- 7 Infamia facti tollitur per contrarium factum. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 81.
- Infamia canonica que irrogatur pro peccato mortali tollitur per penitentiam. ibi.
- 7 Infamia iuris tollitur per solum principem. ibi.
- 7 Infamia an et quando debet precedere ad instantiam inquisitionis siue fiat per ordinarium siue per delegatum. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 14. de accu. fo. 73.
- 1 Infamia vtrum tollatur si infamatus fuit absolutus. in. c. quia diligens. nu. 9. de elec. fo. 123.
- 3 Infamatus non potest esse iudex nec procurator. in. c. cum deputati. nu. 4. 7. 6. de iudi. fo. 40.
- 7 Infamia quomodo purgetur. in. c. si quis. nu. 4. de pur. cano. fo. 161.
- Infamis non potest petere purgationem quando delictum est probabile. in. c. si quis de gradu. nu. 1. eo. tit.
- Et vide. in. c. nos inter. in. h. no. eo. tit.
- 7 Infamia sufficiens ad inquirendum non potest causari ex dictis paucorum sed sufficiens ad denuntiandum sic. in. c. si. nu. 2. de accu. fo. 79.
- 7 Infamatus de aliquo enormi crimine licet se purgauerit tamen temporaliter ab administratione officij suspenditur. in. c. inter. nu. 1. de purg. cano. fo. 162.
- Infamatus ex eo quod ipse dedit causam infamie licet se purgauerit non tamen est sopita infamia secus si ipse non dedisset causam. ibi. nu. 3.
- Contra infamatum quomodo procedatur. ibi. nu. 4.
- 4 Infames de iure vel de facto quibus casibus admittantur ad testificandum et quibus repellantur. in. c. testimonium. nu. 6. de testi. fo. 87.
- 7 Infamia a malis orta an et quo casu debeat per taliter infamatum purgari. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 28. 30. de accu. fo. 73. et sequen.
- 3 Infamia orta ex confessione illius qui non debebat examinari quo casu est purganda per infamatum. in. c. j. nu. 10. de confes. fo. 225.
- 3 Infamia opposita agenti possessorio recuperande an inducat suspensionem ne interim obtineat et an inducat suspensionem beneficij. in. c. item cum quis. nu. 10. de resti. spo. fo. 178.
- 1 Infamia quoduplex est. in. c. dudum. el. h. nu. 5. de elec. fo. 178.
- 7 Infamia non nascitur a turpibus et vilibus personis sed a grauibz et honestis. in. c. inquisitionis. §. quesuisti. nu. 5. de accu. fo. 70.
- Infamia siue fama quomodo inducatur ex maiori parte vicinie vel vniuersitatis siue alicuius magni viri siue non. ibi. nu. 6.
- 4 Infamia nunquid ipso iure priuet quez titulis sui beneficij dignitatibus et honoribus. in. c. querelam. nu. 3. de iure in. fo. 135.
- 6 Infamia non semper est sufficiens indicium ad torturam. in. c. j. nu. 6. de depo. fo. 80.
- 3 Infamia que multum grauat opinionem infamati est omnino purganda vnde cumqz ipsa processerit. in. c. at si clerici. nu. 10. de iudi. fo. 11.
- Infamis dicet ille qui est damnatus ex crimine publico: licet sit damnatus ciuilitur. ibi. nu. 26.
- Infamis an dicatur ille qui est confessus crimen non tamen est condemnatus. ibi. nu. 27.
- Infamis infamia iuris est priuandus vel priuatur beneficijs et debet

- deponi: in infame infamia facti aliud est. ibi. nu. 31. fo. 14.
- 7 Infamia tollit exercitium cuiuscunqz dignitatis et questum et querendum et operatur quod non habet amplius exercitium ordinum. in. c. licet bel. nu. 19. de simo. fo. 86.
- Infamia vitatur si dubitans sententiam infamiam inductiuam ante eius probationem soluat. ibi.
- 7 Infamia proueniens ex calumniola accusatione an sit purganda. in. c. veniens. nu. 27. de accu. fo. 63.
- 4 Infamis infamia facti non excluditur a testimonio in causa ciuili. in. c. licet. nu. 7. de proba. fo. 22.
- 7 Infamis apostasie vel aliorum criminum debet se purgare. in. c. tue. nu. 1. de apo. fo. 105.
- 5 Infamia notoria punitur citra aliam probationem secus si non est notoria: nam tunc requirit probationem duorum testium. in. c. quia nos. nu. 1. de appel. fo. 105.
- Infamia purgatur per iuramentum infamati et aliorum de credulitate deponentium. ibi. nu. 2.
- Infamia an sit sufficiens ad suspensionem episcopi donec veritas discutiatur. remissive. ibi. nu. 4.
- 7 Infamatus de crimine simonie si non purgauerit deponitur licet contra eum non precesserit certus modus agendi prout fit in alijs criminibus. in. c. insinuat. nu. 3. de simo. fo. 80.
- Infamatus de aliquo crimine si de eo non purgatur punitur tanqz convictus. ibi. nu. 4.
- Infamia licet teneat locum accusatoris tamen facit aliqualem gradum presumptionis. ibi. nu. 5.
- 7 Infamatus de excommunicatione est vitandus donec se purgauerit. in. c. cum desideres. nu. 1. de sen. excom. fo. 183.
- Infamis est idoneus testis in causa in qua non desertur solennitati iuris ciuilis etiam die feriata. in. c. dilecti filij. nu. 6. de iudi. fo. 21.
- 7 Infamatus deficiens in purgatione punitur vt convictus. in. c. cum p. nu. 1. de pur. cano. fo. 162.
- Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere. ibi. nu. 3.
- 7 Infamis an et quomodo admittatur ad iurandum siue ad eius commodum vel alterius. in. c. j. nu. 4. de purg. cano. fo. 161.
- 3 Infamis an possit esse procurator. in. c. imperatorum. num. 9. de iura. cal. fol. 127.
- Infamis etiam infamia facti non est capax officiorum spiritualium. ibi.
- 7 Infamatus de crimine notorio non potest se purgare sed debet condemnari. in. c. cum dilectus. nu. 1. de purg. cano. fo. 164.
- Infamatus quomodo purgatur quando nulla precessit inquisitio contra ipsum nec accusa. ibi. nu. 8.
- 5 Infamis et criminofus possunt repellere suum accusatores regulariter. in. c. a nobis. nu. 11. de except. fo. 3.
- 3 Infamatus aliquo crimine tenetur se purgare adeo quod si se non purgauerit reputatur convictus. in. c. cum super. nu. 17. de confes. fo. 226.
- 7 Infamis matrimonium contrahere potest. in. c. fin. nu. 3. de eo qui du. in matri. fol. 24.
- Infans** furiosus et infidelis sunt incapaces excommunicationis. in. c. ab excommunicato. nu. 9. de rescri. fo. 88.
- 6 Infans vsqz ad triennium debet lactari a matre nisi sit aliqua nobilis nam tunc traditur alendus alteri expensis patris si est locuples aliter matris si est diues. in. c. ex literis. nu. 4. de conuer. in. fi. fo. 173.
- 6 Infans vsqz ad quod tempus dicitur. in. c. nullus. nu. 3. de reg. fo. 156.
- 6 Infantes decedentes sine baptismo priuantur visione dei: alia vero pena actuali non patiuntur. in. c. maiores. in. §. sed adhuc. nu. 2. de bap. fol. 119.
- 7 Infantia est inhabilis ad matrimonia et sponsalia contrahenda. in. ca. gemma. nu. 6. de spon. fo. 11.
- 6 **Inferior** non potest tollere legem superioris maxime in presidijs tertij. in. c. j. nu. 2. de concef. preben. fo. 54.
- 4 Inferior an possit relaxare suspensionem vel excommunicationem factam a papa. in. c. tam literis. nu. 3. de testi. fo. 65.
- Infideles** non ligantur canonibus saltem in spiritualibus. in. c. j. nu. 5. de consti. fo. 15.
- 7 Infidelis simul et eodem tempore de iure diuina plures non potest habere vxores. in. c. gaudemus. nu. 3. 12. de diuor. fo. 49.
- Infideles ex quibus per indicem ecclesiasticum vel seculares puniri possunt. ibi. nu. 13.
- Infidelis si dicat pluribus mulieribus ego duco vos in vxores et ille pater rideant an ille sint eius vxores vel saltim aliqua earum. ibi. nu. 18.
- 7 Infidelium filij etiam qui matrimonium contraxerunt in casu a lege canonica prohibito post baptismum sunt legitimi. in. c. gaudemus. numero. 11. de diuor. fo. 49.
- Infidelium matrimonia contracta in casibus a lege canonica prohibitis tenent. ibi. nu. 3.
- Infideles non astringuntur lege canonica sed diuina sic ibi.
- Infidelium filij ad fidem conuersi nati post repudium ex secunda vxore prima viuentis an sint legitimi et an secunda reputetur vxor. ibi. nu. 4.
- 7 Infidelis ad fidem conuersus et eius coniunx noluit sibi cohabitare vel sine peccato solui coniugium et conuersus contrahere poterit. in. c. quato

Repertorium singularium materiarum

- nu. 1. 2. 5. 6. 7. de diuor. fo. 48.
- 7 Infideles cōiuncti in gradu prohibito a lege canonica post baptismum non separantur. in. c. de infidelibus. nu. 1. de consan. 2. affi. fo. 32.
- Infidelis non compellitur baptizari sed si fuerit baptizatus potest compelli in baptisinate remanere. in. c. quidam. nu. 1. de apost. fo. 106.
- Infideles minus peccat q̄ non agnouerunt christum quam qui agnouerunt et dereliquerunt. ibi. nu. 2.
- 7 Infidelis vel hereticus dici non potest ille qui aliquando super fide dubitans non perseverat in illa cogitatione. in. c. i. nu. 1. de hereti. fo. 99.
- Infideles non possunt esse testes contra christianos. ibi. nu. 3.
- 6 Infideles noniter redeunt ad fidem sunt tolerandi in moribus et ritibus eorum dummodo non sint tales quod offendatur deus. in. c. fin. nu. 2. de baptis. fo. 215.
- 7 Infidelis conuersus ad fidem potest uti matrimonio cum relicta fratris prius per ipsum contracto. in. c. fi. nu. 2. de diuor. 49.
- 7 Infideles sunt incapaces excommunicationis. in. c. relatum. nu. 1. de sen. ten. excommu. fo. 192.
- Infidelis percutiens clericum non est excoicatus sed aliter punitur. ibi.
- 6 Infideles non infesti a christianis et recognoscentes dominium ecclesie non sunt molestandi et licite retinent principatus et dominia. in. c. quod super. nu. 10. de voto et vo. re. fo. 177.
- Infideles si delinquant possunt puniri per papam qui est generalis vicarius dei in terris vel per imperatorem. ibi. nu. 12. 7. 14.
- Infideles et iudei an possint expelli a christianis. ibi. nu. 15.
- Infideles possunt vocari in auxilium a christianis in bello licito. ibi.
- 7 Infidelis conuersus ad fidem potest cohabitare cum uxore in fidei ex quo vult secum cohabitare sine peccato. in. c. quanto. nu. 2. de diuor. fo. 45.
- Infidelis qui ad fidem non vult conuerti eius coniuge cōuersa relictus non est sed reliquit coniugem. ibi. nu. 6.
- 7 Infideles quo ad prohibitionem matrimonij et alia spiritualia non includuntur lege canonica: lege autem diuina sic. in. c. gaudemus. nu. 2. et 12. de diuor. fo. 49.
- Infideles delinquentes contra ius diuinum puniri possunt secus si delinquant contra ius canonicum. ibi. nu. 3. 12.
- 7 Infidelium cibus non licet vesci regulariter. in. c. quam sit. nu. 2. de iude. folio. 97.
- 1 Infideles non possunt sine causa priuari bonis suis nec a papa nec ab imperatore. in. c. que in ecclesiis. nu. 12. de consi. fo. 24.
- 6 Infideles non possunt cogi ad fidem suscipiendam. in. c. maiores. §. itez queritur. nu. 2. de baptis. fo. 215.
- 5 **Infirmitas** grauis excusat quem a contumacia secus si est levis. in. c. tenor. nu. 1. de re iudi. fo. 57.
- Infirmitas quomodo probatur. ibi. nu. 2.
- 6 Infirmitas corporis non impedit votū nec relicta dependentia ex voluntate sed infirmitas animi sic. in. c. porrectum. nu. 2. de regu. fo. 160.
- 2 Infirmitas tam sua quam suorum an sit legitima causa non comparendi in iudicio. in. c. §. nu. 1. de procu. fo. 140.
- Infirmitas quomodo probetur. ibi. nu. 5.
- 7 Infirmitas superueniens quantumcūq; grauis non soluit matrimonium consummatum. in. c. i. nu. 4. de consu. lepro. fo. 24.
- 7 Infirmitas superueniens quantumcūq; grauis non soluit matrimonium etiam quo ad torum et mutua seruitutem siue furor sit vel demencia etiam si clauda efficiatur mulier. in. c. qm. nu. 3. de cōiug. lepro. fo. 24.
- Infirmitas non impedit matrimonium contrahendum. ibi. nu. 4.
- 2 Infirmitas non facit aliquem actum nullum dummodo non excludat mentem actum facientis. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 2. de renun. fo. 21.
- 1 Infirmitas impediens est causa ne aliquis promoueat in prelatum. in. c. cum inter canonicos. nu. 2. de elec. fo. 139.
- 7 Infirmi non obediens medicis non incurrunt crimen inobedientie. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 5. de homi. fo. 113.
- Infirmitas que prouenit ex defectu infirmi causat peccatum. ibi.
- 6 Infirmus in extremis constitutus presumitur sane mentis nisi contrarium probetur. in. c. dilectus. nu. 9. 7. 13. de succes. ab intesta. fo. 131.
- 7 **Ingenium** supplet tempus in bene studentibus. in. c. fin. nu. 5. de magi. fo. 95.
- 5 **Ingenuus** si scilicet pronuntiatus an habeatur pro ingenuo quo ad omnes. in. c. quamuis. nume. 19. de re iudi. fo. 83.
- 2 **Ingratitudinem** committunt aduocatus et procurator exercendo officium contra illum a quo fuerunt beneficiati. in. c. cum sacerdotis. nu. 2. de postu. fo. 139.
- 6 **Ingressus** religionis metu vel imperio superioris putatis an teneat. in. c. cum virum. numero. 8. de regula. fo. 150.
- 6 Ingressus religionem seductione an possit allegare seductionem ad invalidandum ingressum. in. c. ad nostrum. nu. 3. de regu. fo. 158.
- 6 Ingressus religionem per vim si intra annum non reclamauerit ultorius non auditur cum censeatur consentire. in. c. si quis autem. nume. 1. 7. 4. de regu. fo. 156.
- 7 Ingressus religionis non vitatur si fiat per excommunicatum. idem de matrimonio. in. c. cum illorum. nu. 4. de sen. excom. fo. 189.
- 4 Ingressus monasterium volēs potest ut miles. in. c. in presentia. num. 49. de proba. fo. 18.
- Ascendentes et descendentes qui debent aliquid capere debent expectare mortem ingressi monasterium quod potest habere bona sed si non potest statim debent consequi. ibi. nu. 58. fo. 18.
- 7 Ingressus religionem non tollit defectus contractus cum peccato ingredientis secus sine peccato. in. c. ex tue. nu. 4. de fimo. fo. 82.
- 3 Ingressus religionis remouet omnem defectū quem habet ingrediens. in. c. cum deputati. nu. 3. 7. de iudi. fo. 40.
- 6 Ingressus religionis dolo factus tenet sed bona ingressi non acquiruntur monasterio si auiditate patrimonij fuit dolo inductus ad religionem. in. c. nostra. nu. 7. de sepul. fo. 137.
- 2 Ingressus religionis dolo factus non vitatur. in. c. cum dilectus. nu. 12. quod met. cau. fo. 153.
- 6 Ingressus religionis per dolum factus non vitatur. in. c. veniens. nu. 7. de conuer. conu. fo. 170.
- 2 **Inhabilis** censetur habitatus si ep̄s eum sciēter promouit. Ant. in. c. veniens. nu. 1. 2. 3. 6. 7. de si. p̄sby. fo. 51.
- Inhabilis an censetur habitatus si cum eo fuit per superiorem sciēter aliquid actum. ibi. nu. 7.
- 2 Inhabiles an vitent actum per ipsos et habiles celebratum. in. c. fina. nu. 4. 7. de procu. fo. 147.
- 1 Inhabilitas vnius vtrum suppleatur per habilitatem alterius. in. c. illa quotidiana. nu. 7. de elec. fo. 159.
- 2 Inhabilis promotus ad officium nō pandens suum defectum punitur. in. c. fi. nu. 13. de procu. fo. 147.
- 6 Inhabilis ad pugnandum non dicitur ille qui inhabilis est corpore sed consilio pollet. in. c. ex multa. nu. 7. de vo. et vo. re. fo. 178.
- 2 **Inhibitio** iudicis contra ius facta non inducit nullitatem actus gesti contra illam inhibitionem etiam q̄ pars non appellauerit. in. c. §. nu. 5. 7. 12. de resti. in integ. fo. 156.
- 3 Inhibitoria si non est missa ad aliquem iudicem qui super causaprocessit an valeat processus. in. c. tuam. nu. 11. de ordi. cog. fo. 149.
- Inhibitoria quando mittitur an requiratur cause cognitio. ibi.
- 5 **Inimicus** presumitur aliquis si alium non salutat. in. c. cuz cessante. nu. 8. de appel. fo. 128.
- 5 Inimicus an possit putari ille qui resistit alicui ne faciat aliquid contra iuris ordinem adeo ut repellatur a testimonio. in. c. cum. i. 7 a. nu. 22. de re iudi. fo. 77.
- 7 Inimicus manifestus debet repelli ex iudicis officio. in. c. meminimus. nu. 4. de accu. fo. 61.
- 2 Inimicus quomodo quis probet. in. c. cū super. nu. 4. de offi. dele. fo. 87.
- 7 Inimicus presumitur ille qui vult testificari contra aliquem in causa criminali et ideo ab eius accusatione repellitur. in. c. cum. p. manconella. nu. 2. de accu. fo. 59.
- Inimicitia contracta cum vno ex attinentibus transit in alios propinquiores in gradu. ibi. nu. 3.
- 4 Inimicus non presumitur pluries in eadem causa si vnus producit contra alium. in. c. cum causam. el. §. nu. 2. de testi. fo. 77.
- 7 Inimicus censetur ille qui asserit aliquem non diligere. in. c. inquisitionis. §. tertie. nu. 6. de accu. fo. 99.
- Asserenti se inimicum alterius creditur absq; eo quod nullam inimicitie causam alleget. ibi. nu. 7. 2. 10.
- 7 Inimicus presumitur quis ex eo quod non salutat illum quem solitus erat salutare. in. c. olim. nu. 6. de iniur. fo. 167.
- 7 Inimicitia causatur siue precesserit iusta vel iniusta causa. in. c. meminimus. nu. 8. de accu. fo. 61.
- Inimicitia consideratur etiam quod habuerit originem ex iusta causa. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 3.
- Inimicitia capitalis solet dari propter contentionem omnium bonorum vel maioris partis. ibi. nu. 3.
- 7 Inimicitie capitales oriuntur ex accusatione. in. c. de bis. nu. 8. vel de accu. fo. 58.
- 3 Inimicitia capitalis tantū est causa recusandi iudicem. in. c. accedens. el. §. nu. 3. ut lit. non conte. fo. 111.
- Inimicitia quot modis dicatur capitalis. ibi.
- 7 Inimicitie capitales quomodo oriuntur. in. c. cum oporteat. nu. 4. de accu. fo. 67.
- Inimicitia an sit legitima causa repellendi aliquem a testimonio: relinquitur arbitrio iudicis dummodo inimicitia non sit capitalis. ibi.
- 7 Inimicitia et amicitia probatur ex coniecturis. in. c. repellantur. nu. 2. de accu. fo. 58.
- Inimicitia probatur ex hoc quod aliquis multum familiariter conuersatur cum inimicis meis. ibi.
- Inimicitia capitalis dicitur q̄ quis minatus est mortem vel accusat criminaliter vel quando est contentio de maiori parte bonorum. ibi. nu. 4.
- Inimicitia capitalis tantum repellit quem ab accusatione. ibi.
- Inimicitia capitalis causatur siue quis habeat iustam causam litigandi vel non. ibi. nu. 5.

Super Lectu. Panormitani.

- Quis potest excipere contra inimicum licet inimicitia sit causata culpa ipsius excipientis nisi in hoc commiserit dolum. ibi.
- 3 Inimicitie oriuntur inter spoliante[m] et spoliatum habiles ad recusandum non solum eorum testimonium sed etiam eorum consanguineorum. in. c. item cum quis. nu. 2. de testi. spo. fo. 171.
- 7 Inimicitia non repellit testem inimicum quando coacte venit: secus si sponte. in. c. cum p. manconella. nu. 13. de accu. fo. 59.
- 7 Inimicitia accusatur non inspecta causa unde processerit iusta vel iniusta fuerit. in. c. licet bel. nu. 15. fo. 86.
- 7 Inimicitia graues oriuntur inter denuntiatum et denuntiantem. in. c. olim. nu. 7. de accu. fo. 74.
- 7 Inimicitie dicuntur iustum impedimentum ad eundem ad aliquem locum. in. c. de cetero. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.
- 7 Inimicitia quilibet an repellat accusantem. in. c. i. nu. 8. de accu. fo. 55.
- 7 **Iniurie** inferende proximo an quis teneatur obuiare, remissive. in. c. quante. nu. 8. de sen. exco. fol. 194.
- Iniuriam** aduicem dicentes potest alter alterum accusare. in. c. cum te. nu. 25. de re iudi. fo. 79.
- Iniuriosum verbum est dicere alicui tu es bastardus animo iniuriandi. ibi. nu. 27. et 28.
- 1 Iniuria sit alicui cuius verbo credi debebat si ab eo exigitur scriptura. in. c. legebatur. nu. 1. de malo. et obe. fo. 125.
- 4 Iniuriam propriam et suorum etiam criminaliter quis licite persequitur etiam de iure canonico. in. c. de cetero. nu. 8. de testi. fo. 49.
- 7 Iniuria enormis dicitur illa que est facta in loco notorio licet sanguis ex percussione non exierit. in. c. cum illorum. nu. 9. et 10. de sen. exco. fol. 19.
- Iniuria facta cum pugno in naso unde multum sanguinis exiit non dicitur atroc. ibi. nu. 10.
- Iniuria facta clerico an sit levis vel enormis relinquitur arbitrio episcopi ut si sit levis ipse absoluat: si vero enormis remittet ad papam. ibi. nu. 10.
- 7 Iniuriam clerico inferens tenetur satisfacere nedum etiam clerico sed ecclesie. in. c. postulat. nu. 3. de iude. fo. 97.
- Cognoscens de iniuria criminaliter potest ex officio compellere iniuriantem ad satisfaciendum leso. ibi. nu. 4.
- 2 Iniuria non committitur ab illo qui utitur iure suo. in. c. cum ecclesia noster. nu. 11. de elect. fo. 152.
- 3 Iniuriam tenetur quis remittere sed non eius satisfactionem. in. c. conuestus. nu. 3. de fo. compe. fo. 83.
- 5 Iniuria sit alicui etiam si et dicitur veritatem dummodo animo iniuriandi dicas. in. c. cum te. nu. 12. et nu. 26. de re iudi. fo. 78.
- 2 Iniuria enormis dicitur omnis iniuria habens in se membri mutilationem. Bnto. in. c. expositi. nu. 2. de corpo. viti. fo. 62.
- 7 Iniuria illata clerico parit actionem iniuriarum. et sibi et ecclesie sue etiam si habeat plures nec vnus in preiudicium alterius remittit. in. c. paros christianos. nu. 4. de sen. excom. fo. 182.
- Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico. ibi. nu. 5.
- 7 Iniuria levis mediocris vel enormis que sit statatur arbitrio iudicis. in. c. peruenit. nu. 3. de sen. excom. fo. 183.
- 5 Iniuriam committit qui habet animum iniuriandi licet erret in persona. in. c. illud autem. nu. 9. de preferi. fo. 26.
- 7 Iniuria non est alicui inferenda ratione cause fauorabilis. in. c. nuper a nobis. nu. 3. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.
- 7 Iniuria an fiat volenti. in. c. contingit. nu. 2. de sen. excom. fo. 191.
- 1 Iniuria debet fieri quando non conceditur successor id quod erat concessum predecessori. in. c. bone memorie. el. h. nu. 28. de postu. prela. fo. 115.
- 7 Iniuria tanto dicitur atrocior quanto coram pluribus facta est. in. c. i. nu. 2. de maledi. fo. 138.
- Iniuriatus si fuit superior an possit ipse iniuriantem punire. ibi. nu. 5.
- Iniurie satisfactionem nemo tenetur remittere sed rancorem sic ibi. nu. 7.
- Iniuriatus si dixerit sacerdoti remitto iniuriam intelligit de odio non satisfactione. ibi.
- 7 Iniuria si irrogatur episcopo censetur irrogata omnibus ecclesiis sibi subiectis adeo quod possunt pro tali iniuria agere. in. c. olim. nu. 2. de iniur. fo. 167.
- Iniuria illata clerico potest per ipsum estimari et pena applicatur sibi. ibi. nu. 3.
- Iniuriarum estimatio et condemnatio quando fiat. ibi. nu. 4.
- Iniuriatus an censeatur remisisse iniuriam ex eo quod salutat iniuriantem. ibi. nu. 6.
- 7 Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico quia commisit sacrilegium. in. c. cum ab homine. nu. 2. de sen. excom. fo. 167.
- 7 Iniurians aliquem verbaliter an teneatur si dixerit veritatem. in. c. si culpa. nu. 5. de iniur. fo. 168.
- 2 Iniuriatus si remisit iniuriam non censetur remisisse suum interesse sed tantummodo rancorem. in. c. i. nu. 7. de iniur. fo. 160.
- Iniuriatus non tenetur remittere iniuriam nisi ab eo petatur. ibi.
- Iniuriatus potest agere contra iniuriantem criminaliter et civiliter non tamen simul. ibi. nu. 9.
- 5 Iniuriantes se aduicem non compensant imo alter alterum accusat. c. an sit deferendum. nu. 4. de appel. fo. 111.

- 4 Iniurians licite iurat stare mandato iniuriati pro satisfactione iniurie et cum agitur de crimine criminaliter non potest compromitti. in. c. quinquatuallis. nu. 1. de iureiu. fo. 147.
- 7 Iniurians tenetur iniuriato satisfacere de iniuria secundum qualitatem persone iniuriate. in. c. ea noscitur. nu. 3. de sen. excom. fo. 182.
- 4 Iniuriata pars nunquid possit ignoscere gratis parti iniurianti. in. c. veniens. nu. 1. de iureiu. fo. 138.
- 2 **Iniustitia** notoria quando dicatur. in. c. h. nu. 17. de dilatio. folio. 134.
- 2 Iniustitia continetur in se nullitatem quod facit ad multa sed non contra. in. c. cum contingat. nu. 5. de offi. deleg. fo. 69. et nu. 15. fo. 99.
- 3 Iniustitia non debet alteri fieri pretextu miserabilis persone. in. c. ex te nore. nu. 4. de fo. compe. fo. 72.
- 7 **Innocentia** accusati quod interfecerit bannitum potest per quemcumque allegari et probari. in. c. illa prepositorum. nu. 4. de accu. fo. 56.
- 7 Innocentia inquisiti potest per quemcumque allegari. in. c. veniens. numero. 22. de accu. fo. 63.
- Inobedientia** est peccatum mortale. c. ex parte. num. 3. de ver. signi. fo. 201.
- Inops** dicitur ille qui viuit ex proprio artificio. in. c. quod super. nu. 4. de vo. et vo. re. fo. 177.
- 3 Inopia opposita conuento impedit executionem sententie etiam in interdito possessionis. in. c. olim. el. h. nu. 1. de testi. spo. fo. 188.
- Inopia differt solutionem in civilibus sed non in criminalibus nam tunc succedit pena corporalis. ibi. nu. 2.
- Inopia seu paupertas an impediatur executionem sententie vel processum iudicis. ibi. nu. 6.
- Inquisitio** semper debet continere qualitatem criminis et circumferantias que sit ad penam imponendam: alias forte secus. in. c. accepimus. nu. 7. de pur. cano. fo. 150.
- 6 Inquisitio potest iterari ex noua infamia vel indicis nouis. in. c. si. num. 2. de celeb. mis. fo. 212.
- 7 Inquisitio contra prelatum non debet fieri nisi precedente infamia scandalosa aut periculosa. in. capitulo in tantum. numer. 2. et 6. de collu. dete. folio. 136.
- 7 Inquisitio non requirit vnam solam clamorosa inquisitionem sed plures quod tamen remittitur arbitrio iudicis. in. c. licet bel. nu. 5. de fimo. fo. 86.
- 7 Inquisitio sine generalis siue specialis dummodo non fiat ad penam imponendam sed tamen ex debito officii non requirit quod precedat infamia. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 11. de accu. fo. 72.
- 4 Inquisitio non est facienda propter infamiam a maluolis ortam nisi de fama requiratur. in. c. cum in innocentia. nu. 1. de presum. fo. 123.
- 7 Inquisitio facta ex officio et facta ad instantiam alterius differunt in multis. de quibus in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 17. de accu. fo. 73.
- Inquisitus ex officio non potest producere probationes super bona fama sed si est inquisitus ad instantiam alterius potest quia non ita presumitur contra iudicem sicut contra partem. ibi.
- 7 Inquisitio potest fieri contra suspectum que prius debet fieri super infamia que in per veritate criminis. in. c. si quis. nu. 1. de purg. cano. fo. 146.
- 7 Inquisitio que sit ad denuntiationem alterius puta publici officialis ut sunt syndici castrosum non requirit quod precedat infamia. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 12. de accu. fo. 72.
- 7 Inquisitio fieri non debet nisi infamia precedat. in. c. qualiter. et quando. el. h. nu. 1. de accu. fo. 72.
- 1 Inquisitio afficit mittitur pena inquisiti per accusatio accusatus. in. c. per inquisitionem. nu. 14. de elec. fo. 146.
- 6 Inquisitio generalis potest fieri aliqua fama non precedente: specialis verorid est quando fit contra certam personam non potest fieri aliqua fama non precedente. in. c. graue nimis. nu. 9. de preben. fo. 38.
- In inquisitione generali si nominetur certa persona contra quam postea specialiter inquiratur depositiones facte in inquisitione generali non facient fidem in inquisitione de speciali. ibi.
- 7 Inquisitio ad directa paucorum denuntiantium committitur. in. c. si. nu. 2. de accu. fo. 75.
- Corsetus** hoc tenuit Hostiensis in. c. inquisitionis. in. fi. de accu. Jo. an. in. d. c. fin. fo. titu. tenet contrarium. nam Hostiensis ibi dixit quod licet dicta paucorum non infament per text. in. d. c. inquisitionis. in. fin. tamen committitur inquisitio quod non placet Jo. an. and. in. d. c. fin. per text. ibi qui dicit inquiratis veritatem sed op. Hostiensis magis placet Abb. quia ex quo papa non expressit quod istum haberet pro infamato commissa simpliciter inquisitio veritatis videtur tanquam preambulum et antecedens commissum negotium super infamia quod non est verissimile quod in simplici commissione papa voluerit violare regulas iuris. per hoc videtur text. cum ibi not. secundum eum in. c. cum oporteat. de ac. et ita residet Abb. in. d. c. fin. sed iudicio meo op. Jo. an. videtur verior quia in casu. d. c. fin. non erat necesse prius inquirere de infamia prout dicebat Hostiensis quia papa ibi non dubitabat de infamia. et ad hoc pondero mihi verba ibi: fame sue prodigus et salutis. nam responsio debet congruere petitioni. ut responsum. C. de transactio. l. si defensor. §. qui interrogatus.

Repertorium singularium materiarum

- ff. de interro. act. c. de muliere. et spon. c. inter dilectos. §. ceterus. de fide instru. vel possumus saluare al. qd. cum fuerit dictū qd. erat prodigus rerum et fame. et papa mandet inquiri de veritate qd. intelligatur super vtroq. Nec ob. qd. fuerit dictū fame sue prodigus qz illa verba sunt narratiua que non inducunt iuris ministerium. glo. est sing. in l. vnica. C. qn. non peten. partes. voluit Jo. an. in. c. dilecto. de preben. glo. in. c. abbate sane. in ver. iudicio. de re iudi. lib. vi. et in clem. dispendiosam. de iudi. et in c. auditis. de elec. cum simi.
- 7 Inquisitio generalis si fuit facta et fuit repertus aliquis culpabilis an possit puniri vigore probationū in generali inquisitione productarum. in. c. ad petitionem. nu. 2. de accu. fo. 70.
- Contra inquisitionem formatam contra aliquod collegium vel vniuersitatem possunt omnes singulariter contradicere quia singulariter omnium interest. ibi. nu. 3.
- Inquisitio an sit iudicium extraordinarium vel ordinariū. in rubri. nu. 3. de iudi. fo. 2.
- 7 Inquisitio super fama potest formari etiam nō precedentibus legitimis indicib. in. c. licet in beato. nu. 7. de accu. fo. 61.
- Inquisitus respondendo se non fecisse si postea cōvincatur qd. fecit potest dicere se fecisse quia licuit sibi. in. c. is qui. nu. 3. de solu. fo. 102.
- 7 Inquisiti accusati vel denunciati debent habere copiam testificatorum et nomina testium. in. c. olim. nu. 8. de accu. fo. 75.
- Inquisitiones que non tendunt ad penā possunt fieri nulla precedente infamia: secus si tendunt ad penā quia dō precedere infamia. ibi. nu. 9.
- 7 Inquisitor heretice prauitatis an habeat ordinariam vel delegatam potestatem et ab ipso ad quem appellatur. in. c. excommunicamus. nu. 13. de here. fo. 103.
- 7 Inquisitus licet absoluat qz cōtra eū nil extitit probatum oīno dō purgari propter aliqualem infamiam. in. c. cū oporteat. nu. 2. de accu. fo. 67.
- Inquisitio si fuit cōmissa alicui simpliciter a papa an possit vel debeat prius inquirere de fama. ibi. nu. 7.
- Inquisitio super veritate criminis non facta prius inquisitione super fama an valeat siue sit facta per ordinarium vel delegatum siue opponatur siue non. ibi. nu. 8.
- Inquisitus contra quez est probata infamia per testes an possit probare per alios testes se esse bone fame et sic repellere inquisitionē super veritate. ibi. nu. 10.
- 3 Inquisitus mitius punitur qz accusatus. in. c. at si clerici. nu. 34. de iudi. f. 14.
- 5 Inquisitores positi ad regrendū de aliquo crimine pnt repertum culpabilem priuare officio et bñficio. in. c. cum. i. 2. a. nu. 2. et 3. de re iudi. fo. 76.
- Inquisitores an possint dici iudices et in quibus differant a iudicibus ibi. nu. 4. et 8.
- Inquisitores deputati sup aliquo crimine et in certo loco non possunt de alio crimine et in alio loco inquirere. ibi. nu. 7.
- Inquisitor deputatus super pluribus criminib. et contra plures personas non tenetur super oībus et contra oēs simul pcedere. ibi. nu. 8.
- Inquisitores habent delegatā non aut ordinariā iurisdictionē ibi. nu. 9.
- 7 Inquisitor heretice prauitatis an et quando possit cognoscere vtrū alius quod crimen sapiat heresim. in. c. i. nu. 4. de sorti. fo. 134.
- 7 Inquisitus accusatus vel denunciatus an possit eligi ad dignitates. in. c. omnipotens. nu. 4. de accu. fo. 57.
- 11 Inquiri de fama alicuius debet in loco vbi est conuersatus. in. c. post qd. nu. 6. de elec. fo. 119.
- 3 Inquisitus non tenetur respondere nisi fuerit citatus et crimina exposita: secus in ciuilibus. in. c. i. nu. 15. de iudi. fo. 4.
- 7 Contra prelatos et alios superiores non inquiri nisi pcedēte infamia que scandalū et periculū potest asserere sed cōtra alios sufficit simplex infamia et quando. in. c. qualiter et quando. nu. 9. de accu. fo. 72.
- 7 Inquisitus quando citatur an debeat in citatione por. i tenor inquisitionis. in. c. licet in beato. nu. 3. de accu. fo. 61.
- 5 Inquisitores heretice prauitatis dicuntur delegati ad vniuersitates causarum et fauore fidei habent iurisdictionem in solū. in. c. fin. nu. 19. de re iudi. fol. 85.
- 4 Inquiri potest ad vtilitatem ecclesie nulla pcedente infamia. in. c. sicut nostris. nu. 2. de iure iur. fo. 154.
- 7 Si contra prelatum infamatum de dilapidatione inquiratur interea interdicitur sibi omne genus alienandi exceptis bonis que seruando seruari non possunt. in. c. si. nu. 6. de accu. fol. 75.
- 7 Inquisitus mitius punitur de iure canonico qz accusatus nam punitur extraordinarie nisi crimen sit confessaturū vel notorium quo casu punitur pena ordinaria de iure ciuili tantum. punitur inquisitus qstū accusatus. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 20. de accu. fo. 73.
- Inquisitio proprie est illa que fit ex officio iudicis puro et mero nemine differente vel impetrante. ibi. nu. 21.
- Inquisitio non debet fieri contra aliquē ex sola infamia a maliuolis orta. ibi. nu. 29. fo. 74.
- 7 Inquiri non debet contra aliquem de veritate nisi pcedat infamia. in. c. inquisitionis. §. tertio. nu. 1. 2. et 3. de accu. fo. 69.
- 7 Inquisitus si non probatur contra eum nisi per famam vel testium credulitatem non punitur sed requiruntur probationes clare. in. c. inquisitionis. §. quesuisti. nu. 1. et 2. de accu. fo. 69.
- 4 Inquirendo non proceditur super iuribus singularium personarum nisi si sint miserabiles persone. in. c. ad nostrā. el. h. nu. 9. de iure iur. fol. 143.
- 7 Inquisitores generales possunt procedere ad inquirendum non receptis testibus super infamia dummodo de eis constet per frequentē clamorem secus si esset deputatus ad vnam causam tantum. in. c. cum dilecti. nu. 2. de accu. fo. 66.
- 7 Inquiri potest etiam contra prelatum ad denontiationem vnius. in. c. cum dilectus. nu. 1. de calum. fo. 76.
- 7 Inquisitus si pendente inquisitione efficiatur episcopus an ab inquisitione sit desistendum. in. c. per tuas. el. i. nu. 14. de simo. fo. 87.
- 7 Inquisitus mitius punitur qz accusatus. in. c. inquisitionis. nu. 1. 6. de accu. folio. 68.
- Inquisitus non incurrit infamiam sed accusatus sic quando est tale crimen qd. soleat irrogare infamiam. ibi. nu. 2.
- 2 Inquisitores heretice prauitatis habent delegatam non ordinariā potestatem. in. c. causa restitutionis. nu. 1. de resti. in integ. fo. 123.
- 5 Inquisitores heretice prauitatis an possint inquirere post quinquennium a morte heretici ad effectum confiscationis bonorum. in. c. cum nobis. nu. 8. de prescri. fo. 33.
- 2 Inquisitio generalis potest fieri nulla pcedēte infamia: specialis vero non. in. c. i. nu. 6. de offi. ordi. fo. 110.
- 4 **Inscriptionibus** monumentorum librorum et inscriptionibus columnarum an credatur. in. c. quanto. nu. 10. de iure iur. fo. 141.
- 7 Inscriptio quam faciunt accusatores nil aliud est nisi qd. ipsi se obligent ad penam talionis. in. c. super bis. nu. 7. de accu. fo. 64.
- Inscriptio ad penā talionis nō est necessaria qz licet non fuerit facta nihilominus ad eam tenetur si in accusatione defecerit accusator. ibi. nu. 8.
- 7 **Insignia** an quis possit portare et ex cuius privilegio. in. c. dilecta. nu. 3. de excels. prela. fo. 148.
- Insignia aliquorum non est licitum facere siue portare. ibi. nu. 4.
- 2 Insignia denotantia iurisdictionem non possunt portari extra limites sue prouincie. in. c. i. nu. 4. de ant. et usu pal. fo. 7.
- 3 Insignia denotantia superiorem possunt ex privilegio vel consuetudine vel prescriptione portari vbiq. alias non nisi in quibusdam specialibus. vtrum autē sufficiat alterum istorū ad portanda insignia predicta. in. c. i. nu. 3. 7. et 9. vt lit. pend. nihil inno. fo. 116.
- Insignia non denotantia superioritatem sed dignitatem insigniti pnt vbiq. portari. ibi. nu. 7.
- Insignia pontificalia an possint per inferiorem epō prescriptione acquiri. ibi. nu. 10.
- 5 Insignia que dantur abbatibus potius sunt ad decorem qz ad substantiam. in. c. inter monasterium. nu. 25. de re iudi. fo. 75.
- 7 **Insinuatio** est descriptio donationis in actis publicis coram iudice et inuenta fuit ne fiat fraus. in. c. donatio. nu. 13. de do. inter vi. et vx. fo. 53.
- 4 Insinuatio quid sit. in. c. si. nu. 1. de si. instru. fo. 113.
- 5 **Instantia** non potest per partes prorogari. in. c. ex ratione. nu. 8. de app. fo. 93.
- 3 Instantia non potest consensu partium prorogari. in. c. i. nu. 12. de lib. obla. fo. 94.
- Instantia tam iuris qz statuti si est perempta an valeant acta postea facta. in. c. de causis. nu. 10. de offi. dele. fo. 74.
- 5 Instantia si est perempta res inducitur fere ad illum statum in quo res erat prius. in. c. illud autem. nu. 20. de prescri. fo. 26.
- 4 Instantia an currat coram arbitro vel arbitratoe. in. c. quinquauallis. nu. 22. de iure iur. fo. 147.
- 2 Instantia quanto tempore perit coram iudice tanto tempore perit coram arbitro. in. c. cum dilectus. nu. 21. de arbi. fo. 173.
- 2 Instantia finita an pereant acta postea facta. in. c. significasti. num. 2. de offi. dele. fo. 76.
- 3 Instantia in quibus casibus durat minori tempore. in. c. venerabilis. nu. 13. de iudi. fo. 44.
- Instantia durat per. xx. dies tantum quando officiales syndicanur. ibi.
- In notorijs perempta instantia potest ferri adhuc snia. ibi. nu. 8.
- 3 Instantia incepta cum vno clerico super vna ecclesia non transit in successore in illa ecclesia secus si instantia esset inchoata super ecclesia quia dignitas non moritur. in. c. quia. v. nu. 9. et 10. de iudi. fo. 29.
- Instantia non transit nisi in successores vniuersales. ibi.
- Instantia inchoata contra vnum an et quando transeat in successorem. ibi. nu. 11.
- 3 Instantia iudicij non perit lapsu triennij. in. c. venerabilis. nu. 1. 4. et 5. de iudi. fo. 44.
- Instantia perempta non expirat iurisdictione delegata. ibi. nu. 3.
- Instantia qn. est perempta per subterfugia partis vel ex defectu iudicis an detur restitutio vel qno succurratur illi qui non est in culpa. ibi. nu. 9.
- Instantia certi temporis non currit quando iudex est legitime impeditus. ibi. nu. 10. fo. 45.
- Instantia non perit lapsu triennij qn. in foro seculari agitur causa ecclesie

Super Lectu. Panormitani.

- 1 **Instantia** in criminalibus durat biennio. ibi. nu. 13.
 Instantia perempta que acta pereunt. ibi. nu. 4.
 Instantia vtrū prodegetur per cōpromissum sicut per appellationē. ibi.
 Instantia non potest consensu partium prorogari etiam si iurauerunt.
 ibi. 2 nu. 15.
 Instantia finita non debet iudex sententiam ferre etiam qđ aperte non
 opponatur. ibi. nu. 16. 7. 17.
 Instantia currit arbitro sicut iudici. secus arbitratori. ibi. nu. 21.
 Instantia etiam habet locum in causis summarijs. ibi. nu. 22.
 Instantia perit quando iudex procedit per inquisitionem. ibi. nu. 23.
 5 Instantia quare de iure canonico nō perit. in. c. super. nu. 5. de ap. fo. 87.
 3 Instantia quando est peritura iudex ex officio potest venire ad diffini-
 tionem. in. c. significaverunt. nu. 23. de iudi. fo. 48.
 2 Instantia inchoata transit in heredē. in. c. ex parte. nu. 2. de arb. fo. 176.
 7 Instantia de iure canonico non perit per lapsum triennij. in. c. cū olim.
 el. ij. nu. 3. de priui. fo. 155.
- 1 **Inspirati** a deo dicuntur illi omnes qui nemine discrepante
 aliquid faciunt in bonum. in. c. quia propter. §. nisi
 nu. 12. 7. 13. de elec. fo. 164.
- 6 **Institutio** beneficiorum spectat ad episcopos vel eorum
 officiales adeo qđ clerici propria auctoritate vel
 sine ipsorum licentia institui non possunt. ad alios autem non spectat nisi
 si de iure speciali. c. ex frequentibus. nu. 12. 7. 9. de insti. fo. 51.
 Nec valeret consuetudo in contrarium. ibi. nu. 3. fo. 54.
- 5 Institutio facta per episcopum in ecclesia patronata anteqđ patronus
 sit in mora presentandi an conualecat si patronus in termino nullum
 presentavit. in. c. cum bertoldus. nu. 14. de re iudi. fo. 70.
- 6 Institutus in re certa non per omnia habetur loco legatarij. in. c. rayn-
 tius. nu. 13. de testa. fo. 125.
- 6 Instituire nemo potest seipsum. in. c. si. nu. 1. de insti. fo. 54.
- 6 Institutio facta de patre 7 filijs non censetur facta ordine successiuo sed
 qđ pater vocetur pro dimidia 7 filij collectivē vocati in alia dimidia. in
 c. raynaldus. nu. 11. de testa. fo. 127.
- 6 Institui nemo debet ultra facultates ecclesie inuitis clericis qui isto ca-
 sū non tenentur aliquem recipere ad mandatum cuiuscunqđ. in. c. auctori-
 tate. nu. 1. 7. 2. de insti. fo. 52.
- 7 Institutio vel destitutio in ecclesia non spectante ad aliquem pleno iure
 pertinet ad episcopum 7 non ad alium nec valet consuetudo in contra-
 rium. in. c. cum 7 plantare. nu. 2. de priui. fo. 152.
- 7 Institutio beneficiorū ad quē ptinet. ad illū pertinet ad quē 7 destitutio
 nisi habuerit ius instituēdi ex cōsuetudine vel pscriptiōe qđ si vnū pseri-
 pserit. nō sequit pscripti aliud. in. c. cū ex iniuncto. nu. 3. 7. 4. de here. fo. 102.
 Institutio 7 collatio confunduntur adeo qđ non vitietur libellus vel
 rescriptum. in. c. post electionem. nu. 10. de concess. preben. fo. 59.
- 6 Institutio in beneficijs 7 custodia beneficiorū vacantij ptinet ad ep̄m
 loci de iure communi. in. c. euz venissent. nu. 2. 7. nu. 10. de insti. fo. 54.
- 2 **Instructus** quoties quis tenetur 7 potuit comparere in
 termino non auditur petens vltiorem ter-
 minum ad instruendum. in. c. coram. nu. 3. de testi. in integ. fo. 161.
- 4 **Instrumenta** communia ratione proprietatis sunt edē
 da. in. c. i. nu. 7. de pba. fo. 3. 7. nu. 28. f. 4.
- Instrumenta communia ex natura negotij vt sunt scripta ab exercente
 aliquod officium sunt edenda. ibi. nu. 8.
- Instrumenta originalia 7 communia inter partes ratione materie que
 in eis continetur sunt edenda. ibi. nu. 11.
- Instrumenta non originalia sed exemplata pecunia partis nō sunt edē
 da. ibi. nu. 12.
- Instrumenta propria petētis debent edī 7 possunt vendicari. ibi. nu. 13.
- Instrumenta quod debeant edī. ibi. nu. 26.
- Instrumenta integralit̄ er sunt edenda a persona publica ratione inter-
 se petentis. ibi. nu. 27. fo. 4.
- Instrumenta integraliter sunt edenda vt falsitas redarguatur circa diē
 7 consulem secus circa contenta in instrumentis. ibi. nu. 29.
- Instrumenti editio debet fieri sine diē 7 consule nisi editio nibll̄ prodcs-
 set sine diē 7 consule. ibi. nu. 30.
- 7 **Instrumentum** perditū 7 eius tenor probatur per testes qui illud perlegerūt si
 deponunt de tenore 7 qđ erat sine vitio. in. c. euz olim. nu. 3. de pri. fo. 154.
 Instrumentum quod fuerit deperditum an stet iuramento perdens
 tis. ibi. nu. 10. fo. 55.
- 4 Instrumentum an 7 quando dicitur falsum debeat iurari de calumnia
 vel malitia. in. c. accepimus. nu. 7. de fi. instru. fo. 101.
- 4 Instrumentum non dicitur commune ex sola ostensione facta iudici abs-
 que productione instrumenti. in. c. imputari. nu. 1. de fide instru. fo. 110.
- Instrumenta contraria directe vel indirecte sibi inuicem fidem dero-
 gant. ibi. nu. 2.
- 5 Instrumenta siue privilegia possunt scribi 7 publicari tam in charta per-
 gamenī quam bombicina. in. c. cum dilecta. numero. 9. de confirma. vtili
 vel inutili. fo. 141.
- 4 Instrumenta in quibus casibus possunt produci post conclusionem in
 causa. in. c. cum dilectus. nu. 3. de fi. instru. fo. 104.
- Instrumenta producere an pars possit ante cōclusionē si intra tempus
 statutum a iudice ad producenda instrumenta non produxit. ibi. nu. 4.
- Instrumenta in quibus adhibetur fides ex consuetudine faciunt fidem
 in foro ecclesiastico 7 in negotijs ecclesiasticis. ibi. nu. 5.
- Instrumentum confectum per notarium infamen an sit ipso iure nullū.
 ibi. nu. 7. fo. 105.
- 4 Instrumentum ad hoc vt sit publicum que requirantur. in. c. i. nu. 3. de fi.
 de instru. fo. 95.
- Instrumentum facit fidem in fauorem alterius ex madatoribus. ibidē.
 nu. 5 fo. 96.
- 4 Instrumentum si constat de errore an possit aliquid abradere. in. c. ex li-
 teris. nu. 3. de fi. instru. fo. 98.
- 6 Instrumenta garantigiata non habent locum contra clericos nec eos
 ligant. in. c. sicut te. nu. 17. ne cle. vel mona. fo. 246.
- 4 Instrumenta producta in iudicio non sunt de actis sed productio sic. in
 c. quoniam. nu. 8. de proba. fo. 27.
- 6 Instrumenta garantigiata stante statuto de eorum executione manda-
 tur executioni non solum circa ea que directe continentur sed que indire-
 cte. in. c. cum olim. nu. 10. de censu. fo. 204.
- Instrumentum vel sententia si producitur ab vno an productus tenea-
 tur contra se recipere. ibi. nu. 11.
- 4 Instrumentum non infirmatur si post reperiatur inhabilitas testium
 7 idem in sententia. in. c. super eo. el. i. nu. 1. de testi. fo. 46.
- 2 Instrumentum publicum habet presumptionem pro se 7 contrariū al-
 leganti incumbit probatio. in. c. vnico. nu. 9. de syndico. fo. 148.
- Instrumenta falsificans vel acta in aliqua causa an debeat perdere illas
 causam vel aliter puniatur. in. c. cum venerabilis. nu. 30. de excep. fo. 11.
- Instrumentum continens factum individuum non potest pro parte ac-
 ceptari 7 pro parte non. alias secus. 7 idem in confessione. ibi. nu. 40.
- 4 Quando agitur de reprobatione instrumenti an admittantur due re-
 probationes vel plures. in. c. licet dilectus. nu. 3. de testi. fo. 92.
- 6 Instrumentum potest loqui per verba preteriti temporis licet actus fiat
 in presenti. item potest loqui in tertia persona 7 in prima. in. c. quod aus-
 tem. nu. 4. de iurepa. fo. 191.
- 4 Instrumentum producens censetur tacite confiteri omnia cōtenta in eo
 in. c. cum super. nu. 7. de offi. deleg. fo. 87.
- 5 Instrumenta si penes aliquē sunt aliqua sibi inutilia sed alteri preiudi-
 cialia potest cogi ad illa laceranda. in. c. cum dilecta. nu. 5. de confirma-
 vi. vel inutili. fol. 141.
- 6 Instrumentum redditur suspectum ex rasura seu superlinearis scriptura.
 in. c. cum venerabilis. nu. 6. de reli. domi. fo. 186.
- Instrumentum locationis non probat neqđ dominium neqđ possessio-
 nem esse penes locantem. ibi. nu. 7.
- 4 Instrumentum an possit fieri circa consanguinitatem probandam. in. c.
 series. nu. 2. de testi. fo. 58.
- Instrumenta possunt produci vsqđ ad conclusionem. ibi. nu. 4.
- 4 Instrumentum solum dotis vel donationis propter nuptias an probet
 matrimonium. in. c. illud quoqđ. nu. 7. de presump. fo. 119.
- 6 Instrumentum factum ab excommunicato an valeat. in. c. aduersus. nu.
 13. de immu. eccle. fo. 230.
- 7 Instrumentum reprobari potest per aliud instrumentum dignius. in. c.
 i. nu. 5. de na. ex liber. ven. fo. 26.
- 4 Instr̄a producēs non pōt illa reprobare. in. c. p̄stij. nu. 9. de testi. fol. 63.
- Instrumentum si arguitur de falso an possit produci vt evitet penas
 falsi dicere se nolle vti illo instrumento. ibi. nu. 10.
- 6 Instrumentum si vitietur potest notarius aliud conficere qđ non vitia-
 bitur si sit factum super eodem facto licet cantet in alia persona in. c. du-
 dum. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 171.
- Instrumentum potest loqui in prima vel in tertia persona. ibi. nu. 6.
- Instrumento illud cēsetur fuisse actum qđ reperitur rescriptū. ibi. nu. 7.
- 4 In instrumento publico non est necesse quod testes se subscribant. in. c.
 cum iohannes. nu. 5. de fide instru. fo. 107.
- 4 Instrumentum exemplatum a notario sine auctoritate iudicis consensu
 partium facit fidem. in. c. albericus. nu. 7. de testi. fol. 78.
- 6 Instrumentum impugnans perdit commodum quod potest habere ex
 eo. in. c. cum olim. nu. 6. de censu. fo. 204.
- 4 Instrumentum producens censetur fateri omnia contenta in eo 7 pars
 aduersa potest ex ipso tueri si vult. ibi. nu. 7.
- 1 Instr̄m cōfectū a notario excōicato est nullū. in proe. Greg. nu. 17. fo. 7.
- 4 Instrumentum nō facit fidem nisi de eo qđ potuit interuenire illo quo
 factum fuit instrumentum. in. c. quoniam. nu. 27. de proba. fo. 30.
- An instrumenta semel producta 7 exemplata iudicio sint iterum produ-
 cenda. ibi. nu. 36. fo. 30.
- 4 Instrumentorum vitia visibilia impediunt exemplationem: inuisibilia
 non. in. c. si. nu. 3. de fide instru. fo. 114.
- 7 Instrumentū si in vno capitulo vel parte reprobet vel reddat falsum
 an censetur totum falsum. in. c. fraternitatis. nu. 4. de here. fo. 100.
- 4 In instr̄o duo sunt descripti expresso eorum nomine et cognomine qui

Repertorium singularium materiarum

- negant se interuenisse in illo instrumento an tale instrumentum valeat. in. c. cum iohannes. nu. 16. de fi. instru. fo. 109.
- Corse. doc. excel.** Adde qd si instrumenta duo mandati reperiunt sub eo de tpe et loco et vnu est diuersum ab altero nec constat qd prius fuerit factus stabit illi in quo minor ballia continet. alle. l. sempronius proculo. ff. de le. ij. Ita signanter dicit Bal. in. l. falsus. in. xij. col. C. de fur. qd dictu verificari potest per ter. in. l. i. §. si stipulanti. ff. de ver. ob. fm. Alex. ibi pro quo vide etiam Bal. in. d. l. scripture. C. de fi. instr. et in. l. cu. pponere. ad si. ff. de leg. ij. et in. l. imperatori. in. pe. col. ff. de sta. bo. qd intellige verum fm. Alex. in. prealle. loco ubi sit diuersitas in quantitate. secus si in qualitate mandati fm. eundem ibi. in. ij. fallit. Et ita apud forliniuz in facti contingentia consului ubi erant duo instrumenta facta ab vno et eodem notario et in qritate discordabant: dixi standu esse vtrius in ea parte in qua conueniebant per. d. l. sempronius proculo. et adduxi Sali. in. d. l. scripture. in. ver. nunciam materiam concludo. ibi. aut sunt compassibiles.
- 4 Instrumenti productio postq est conclusum in causa an releuet. in. c. quoniam. nu. 1. de proba. fo. 28.
- 5 Instrumenti dubia probatio non releuat nisi factum aliter artificetur in. c. auditis. nu. 3. de prescri. fo. 34.
- 7 Instrumentum notarij mortui exemplatum an et quando faciat fidem. c. abbate. nu. 14. de verbo. sig. fo. 203.
- Instrumentum quando exemplatur debet citari pars cuius interest. ibi.
- 4 Instrumentum an probet si tempore rogationis probatollum non fuit lectum coram partibus. in. c. cum. p. nu. 4. de fi. instru. fo. 113.
- 3 Instrumentum crediti si fuerit redditum debitori presumitur liberatus a contentis in eo vel solutione vel remissione. idem si fuit traditum vnu ex instrumentis idem continentibus et quando. in. c. ecclesia sancte Marie. el. ij. nu. 10. 13. et 16. vt lit. pen. fo. 219.
- Instrumentum emptionis aliquarum rerum si fuerit ab emptore donatum vel legatum presumitur donasse illas res vel legasse. ibi. nu. 11. et 12.
- Instrumentum crediti vel pignoris si fuerit redditum in dubio non presumitur donatio si ex alia causa potest presumi fuisse redditu. ibi. nu. 13.
- Instrumentum in quo erant mihi plures obligati si vni reddidi an sibi soli presumatur donatum an etiam alteri. ibi. nu. 14.
- Instrumentum crediti si reddidi debitori meo et ipse reddiderit mihi an presumatur in persona mea facta donatio. ibi. nu. 15.
- Instrumentum crediti si reperitur cancellatum an presumatur facta solutio. ibi. nu. 17.
- Conditiones et circumstantie personarum multum operantur circa istas presumptiones bonas vel malas. ibi.
- 2 Instrumenti tenor scriptus apud acta ita demum probat scilicet instrumentum esse talis tenoris si fuit scriptus voluntate partiu alias secus. in. c. cum in iure. nu. 6. de offi. dele. fo. 96.
- 6 Instrum non vitiat si dicat Aleneas filius Mariani et non fuit apposta dictio quondam: et cu Marianus sit defunctus idem si esset posita dictio quondam et pater non esset mortuus. in. c. cum contra. nu. 2. de pig. fo. 95.
- 2 Instrumentorum traditio vel donatio vel legatum an inducat traditionem vel donationem vel legatum rerum in eis contentaruz. Anto. in. c. sane. nu. 4. de renun. fo. 26.
- 1 Instrumentum transumptum sine solennitate non facit fidem. in. c. scriptum. nu. 10. de elec. fo. 161.
- Corse. doc. excel.** Adde qd respectu hore censet aliquid posterius et anterius. gl. est sing. in. l. si ex pluribus. §. si. ff. de solu. et an sit de iuris solennitate vt hora apponat in instrumentis: dic qd non est iure cautu vnde non vitabitur instrumentum de defectu hore. Ita eleganter dicit Jo. an. in addi. Spec. in. ti. de instru. ed. in. princ. in. ij. col. adduco Bal. in. l. imperator. ff. de sta. bo. et in. l. prescriptione. C. si contra ius vel vti. pub. et in. l. si. C. de edi. diui. adri. tol. et in. l. cum proponas. C. de interdi. matri. et in. c. quoniam contra. de proba. et in. c. ego. ff. de iureiu. in quibus locis reputat illam gl. sing. et in. c. ij. de confes. et in. c. licet causam. de proba. dicit idem Bal. per illam glo. qd nihilominus iudex ex officio suo potest interrogare testes de hora et ad hoc alle. ter. bo. in. l. si prius. ff. ad fille.
- 7 Instrumenta confecta a notarijs suspensis non tenent. in. c. si aduersus. nu. 3. de here. fo. 102.
- 5 Instrumenta quibus casibus habeant maiorem fidem quam testes. in. c. ad audientiam. nu. 8. de prescri. fo. 31.
- 7 Instrumentum redditur dubiu propter rasuras et propter subscriptiones plurium vna manu factas. in. c. cum olim. el. ij. numero. 18. de priuile. folio. 156.
- 5 Instrumentum an censeatur reprobatur ex eo quod contra ipsum ferasententia. in. c. suborta. de re iudi. fo. 75.
- 4 **Intellectus** ad. c. cum contra. de testi. ibi. nu. 1. fo. 93.
- 6 Intellectus implicantes contrarietatem vel repugnantiam non sunt admittendi. in. c. maiores. §. sed adhuc. nu. 3. de baptis. fo. 214.
- 6 Intellectus iurium non sunt trabendi ad gratiam. in. c. cura pastoralis. nu. 3. de iurepa. fo. 193.
- Intellectus alicuius legis vel statuti euadens dicitur ille qui extrahitur per aliquem subtiliter intelligentem licet non omnes scirent extrahere. Anto. in. c. literas. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 38.
- 6 Intellectus impropriantes vel violantes verba dispositionum sunt minime recipiendi. in. c. ad audientiam. nu. 2. de deci. fo. 146.
- 2 Intellectus plures si iura habent debent intelligi secundum intellectuz magis dubitabilem. in. c. super questionum. §. si vero. numero. 7. de offi. deleg. fo. 89.
- 3 Intellectus verus ad. c. susceptum. de rescrip. lib. vi. in. c. significante. nu. 7. de rescrip. fo. 83.
- 7 Intellectus continens absurditatem est vitandus. in. c. ex ore. nu. 2. de priu. fo. 157.
- 6 Intellectus capitur in odiosis minus iuri exosus et contrarius. in. c. de multa. nu. 4. de preben. fo. 36.
- 1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam. in. c. eam te. nu. 11. de rescrip. fo. 48.
- 2 Intellectus ad. l. annua. §. j. ff. de an. leg. in. c. quoniam. nu. 7. versi. vnde: aduerte. de offi. dele. fo. 78.
- 7 Intellectus plures si possunt dari ad aliquem textus ille est dandus qui continet dubitationem. in. c. peruenit. nu. 1. de sen. excom. fo. 183.
- 5 Intellectus ad. §. hoc quoq. in. aut. vt spon. larg. in. c. ex ratione. nu. 6. de appel. fo. 93.
- 7 Intellectus ad. l. seruum quoq. §. publice. ff. de procura. in. c. veniens. nu. 19. de accu. fo. 93.
- 2 **Insufficiencia** alicuius est causa legitima ipsum remouendi ab officio. Anto. in. c. fina. nu. 1. de renun. fo. 33.
- 3 **Interlocutoria** an possit reuocari per iudicem non clata parte in cuius fauorem fuit lata. in. c. finem. nu. 36. de do. et contu. fo. 202.
- 5 Interlocutoria potest reuocari per illuz qui dedit tam si est ordinarius quam delegatus etiam si ab ea fuerit appellatum. in. c. cum cessante. nu. 2. et 4. de appel. fo. 128.
- Interlocutoria an transeat in rem iudicatam tam respectu partis quam respectu iudicis. ibi. nu. 9. et 17. fo. 127.
- Interlocutoria potest per iudicem qui tulit reuocari regulariter. fallit in casibus de quibus. ibi. nu. 10.
- Interlocutoria habens vim diffinitiuam an possit amplius reuocari vel si per eam finiatur officium iudicis. ibi. nu. 11. et 12.
- Interlocutoria non potest amplius reuocari si fuerit ab ea bis appellatum et semper fuerit confirmata. ibi. nu. 13.
- Interlocutoria non reuocatur si est lata ex consensu partium. in. d. c. cum cessante. nu. 14. de appel. fo. 132.
- Interlocutoria non reuocatur si iudex qui tulit detulit appellationi. ibi. numero. 15.
- Interlocutoria an reuocetur si ab ea fuit appellatum et iudici qui tulit fuit inhibitu. ibi. nu. 16.
- Interlocutoria potest per iudicem reuocari vsq ad diffinitiuam ex officio suo sed ad petitionem partis vsq ad. x. dies. ibi. nu. 17.
- In reuocatione interlocutorie an debeat iudex qui tulit adhibere cause cognitionem vel partis consensum. ibi. nu. 8.
- 6 Interlocutoria data ex consensu partium non potest per ipsum iudicem qui tulit amplius reuocari. in. c. significante. nu. 4. et 7. de appel. foli. 136.
- 4 **Interdicto** subici potest terra sua propter delictum domini. in. c. sicut. et infra. numero. 3. de iureiur. folio. 160.
- 6 Interdicto vti possidetis sufficit probare possessionem, vtile tamen esset probare dominium qd si vterq probat de possessione prefertur ille qui probat etiam titulum. in. c. veniens. nu. 8. de prescrip. fo. 42.
- Interdictum recuperande et retinende si simul cumulentur vnum ab actore aliud a reo in reconuientiendo quomodo sententiabitur et quomodo procedetur. ibi. nu. 24. fo. 43.
- In interdicto recuperande debet probari possessio tempore contestationis et turbationis. ibi.
- Interdictum vti possidetis datur non solum contra possidere contententem sed etiam contra illum qui turbat licet possidere non contendat. ibidem. nu. 27.
- 7 Interdictum generale dicitur etiam si sit emanatum in vna villa. in. c. cu. in partibus. nu. 1. de verbo. signi. fo. 200.
- 4 Interdictum vnde vi datur heredi. in. c. significauerunt. numero. 2. de testi. folio. 68.
- 1 Interdictum pape violans non potest postulari ad prelaturam. in. c. j. nu. 1. de postu. prela. fo. 107.
- 7 Interdictum iudicis vel ecclesie an et quando matrimonium impediant. in. c. j. nu. 4. de ma. contra. inter. eccle. fo. 37.
- 3 Interdictuz recuperande non datur contra illum qui non spoliavit nec mandauit nec spoliationem ratum habuit. in. c. cum ad sedem. nu. 1. de resti. spolia. fo. 185.
- Interdictum vnde vi datur contra singularem successorem succedentez in vitium. ibi. nu. 23. fo. 188.
- Interdictum possessorium vtile competit contra illum qui possidet: cuius familiam sine eius consensu spoliavit. ibi. nu. 29. fo. 189.
- 3 Interdictum vti possidetis intentatur etia ab habente mala fide: secus interdicto

Super Lectu. Banormitani.

- interdictum de itinere &c. & de aqua quoti. & est. in. c. cum ecclesia. nu. 26.
 2. 3. 2. de cau. poss. & prop. fo. 155.
 1 Interdictum unde vi licet non detur nisi ad immobilia tamen datur ad
 mobilia venientia accessorie. in. c. querelam. nu. 15. de ele. fo. 144.
 Interdictum unde vi aliud est directum & aliud utile. ibi.
 3 Interdictum vti possidetis concludit vt aduersarius cesset a turbatio-
 ne & vt satisfaciatur de damnis. in. c. conquestus. nu. 3. de fo. compe. fo. 84.
 Interdictum unde vi vel vti possidetis non competit pro incorporalis
 bus sed interdictum quasi unde vi vel quasi possidetis. ibi. nu. 5.
 3 Interdictum quorum bonorum datur bonorum possessoribus. in. c. pa-
 storalis. nu. 12. de cau. poss. & prop. fo. 158.
 Interdictum quorum legatorum datur heredibus contra legatarium.
 ibi. nu. 13.
 Interdictum saluianum datur pro rebus quas intulit colonus vel ingli-
 nus in rem conductam ne dominus perdat pensionem. ibi. nu. 14.
 3 Interdictum retinende an detur pro omni molestia etiam iniusta. in. c. au-
 dita. nu. 8. de rest. spo. fo. 167.
 7 Interdictum unde vi & actio de dolo non dantur contra consilium dan-
 tem nisi principali non existente soluendo vel si contra eum non potest
 agi. in. c. dignum. nu. 15. de homi. fo. 109.
 3 Interdicta siue remedia possessoria an sint perpetua vel annalia. in. c. h.
 nu. 14. de rest. spo. fo. 166.
 3 Interdictum unde vi transit in successorem vniuersalem. in. c. quia. v. nu.
 7. 8. 7. 11. de iud. fo. 29.
 3 Interdictum unde vi: directum competit pro rebus soli sed utile pro re-
 bus incorporalibus. in. c. cum ecclesia. nu. 37. de cau. poss. & prop. fol. 154.
 5 In interdicto unde vi licet alias debeat probari qd spoliatus possidebat
 & quod fuerit spoliatus tamen quando intentatur a peregrinantib⁹ suffi-
 cit probare qd tempore itineris arrepti ille possidebat. & qd nunc reperit
 penes alium. in. c. j. nu. 5. de cle. peregr. fol. 39.
 4 Interdictum latum pro pecuniario debito est nullum. in. c. ex rescripto.
 nu. 3. de iurei. fo. 134.
 3 Interdicta unde vi & similia requirunt libellum. in. c. j. nu. 14. de lib. obl.
 folio. 94.
 3 Interdictum unde vi datur contra mandantem vel ratum habentem. in
 c. ex parte. b. nu. 6. de fo. comp. fol. 82.
 2 Interdicti potest tota diocesis ob delictum siue contumaciam episcopi.
 in. c. sane quia. nu. 6. 7. de off. deleg. fo. 77.
 5 Interdicti potest citans per prelatum inferiorem episcopo consuetudine.
 in. c. dilectus. nu. 17. de app. fo. 123.
 6 Interdicti quo casu potest ecclesia pro delicto vnus nam regulariter no
 potest. in. c. h. nu. 8. de his que fi. a ma. par. cap. fol. 71.
 2 Interdicta omnia quasi sunt in rem scripta. in. c. super hoc. nu. 40. de res.
 nun. fo. 14.
 Interdictum unde vi est mere personale adeo qd non datur in successos
 rem in re vitiosa etiam scienter. ibi.
 4 Interdictum vti possidetis datur quandoq; contra possidentem & mo-
 lestantem. in. c. licet. nu. 35. de prob. fo. 25.
 6 Practica pronuntiandi super interdicto vti possidetis. ibi. nu. 36.
 6 Interdicere ecclesiam non spectat ad canonicos sed ad episcopum cum
 capitulo. in. c. h. nu. 1. 3. 7. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
 Interdictum latum contra aliquam ecclesiam ab habente potestatem
 indicendi an debeat observari ab episcopo loci. ibi. nu. 16.
 7 Interdictum ecclesie ex impedimento non perpetuo dirimit matrimo-
 nium postea contractum. in. c. ex litteris. nu. 3. de ma. contra. contra inter-
 dic. eccle. fo. 38.
 5 Interdicto unde vi debet probari spoliatio & possessio. in. c. bone memo-
 rie. nu. 16. de app. fo. 118.
 7 Interdicti tempore intelliguntur excepta quatuor sacramenta que etia
 tunc confici possunt videlicet baptisma: penitentia. cōfectio eucharistie.
 & etiam matrimonium. dubium tamen est de nuptiarum solemnitate et
 ordinum collatione. in. c. non est. nu. 8. de spon. fo. 6.
 Interdictum quandoq; ponitur in persona quandoq; in loco. ibi.
 2 Interdictum vti possidetis competit pro controuersia iudiciali. Anto.
 in. c. h. nu. 4. de renun. fo. 21.
 5 Interdicto quando agitur unde vi in beneficialibus oportet colorare et
 iustificare possessionem. in. c. bone memorie. nu. 21. de app. fo. 118.
 3 Interdictum retinende non solum datur inter duos contendentes possi-
 dere sed si vnus possidet & alter molestat. in. c. audita. nu. 4. de restit. spol.
 fol. 167.
 2 Interdictum vti possidetis datur pro controuersia iudiciali. in. c. cum in-
 ter. nu. 7. de renun. fo. 10.
 6 **Interesse** qd variatur variato tempore quomodo estimabi-
 tur. in. c. vnico. nu. 21. de commo. fo. 80.
 3 Interesse quomodo probetur. in. c. dilecti filij. numero. 12. de fo. compet.
 folio. 84.
 3 Interesse non venit in obligationibus facti promissi in iudicio siue in fa-
 ctis in iudicio explicandis: vt melius loquar. in. c. significasti. nu. 3. de fo.
 compe. fo. 85.
 6 Interesse cadit etiam super spiritualibus. in. c. accedens. nu. 4. de conces.

- prebend. fo. 63.
 2 Interesse proueniens ex contractu debet per testes probari sed si prone
 nit ex maleficio probatur iuramento damnum passi. in. c. j. nu. 2. de resti.
 in integ. fo. 154.
 6 Interesse si soluitur ab vno ceteri liberantur non autem sic in pena ad
 qua omnes insolidū tenentur. in. c. si qs. n. 10. de reb. eccl. non alie. fo. 75.
 2 Interesse quomodo consideretur & ad quid quando potest peti in ali-
 qua causa. in. c. per tuas. nu. 17. de arb. fo. 176.
 7 Interesse an possit peti si sponsalia fuerint contracta per stipulationē.
 in. c. gemma. nu. 11. de spon. fo. 11.
 6 **Interpretatio** longa an fiat in beneficialibus. in. ca. pro
 illorum. nu. 8. de preb. fo. 32.
 5 Interpretatio iudicis aliquorum iurium facit ius quo ad causam coram
 eo vertētē sed interpretatio imperatoris facit ius quo ad omnes. in. c. cū
 speciali. nu. 7. de app. fo. 129.
 Interpretatio alicuius iuris dubij debet fieri per ipsum principem. ibi.
 nu. 8. fo. 33.
 7 Interpretatio rescriptorum vel privilegiorum vel sententie quando fit
 an debeat citari pars cuius interest. in. c. cum olim. nu. 2. de ver. si. f. 200.
 Interpretatio est concessa iudici quo ad vnam causam. in. c. j. nu. 2. de in-
 ramen. calum. fo. 122.
 7 Interpretatio in dubijs semper fieri debet que tendat in mitiorem par-
 tem. in. c. esse. nu. 13. 6. 7. 7. de reg. iur. fo. 206.
 6 Interpretatio statutorum vel constitutionum vel mentis testatoris de-
 bet fieri prout apparet de mente ipsorum vt de ratione expressa vel tac-
 ta aut fm alias dispositiones aut fm consuetudinem aut fm similia. qd
 bus deficientibus recurritur ad interpretationem principis & sic eius q
 fecit. in. c. ad audientiam. nu. 2. de dec. fo. 146.
 7 Interpretatio sententie debet declarari diffinitiuē & partibus presentib⁹
 quando fit iudicialiter: secus extra iudicialiter. in. c. in his. nu. 3. de verbo.
 signifi. fo. 199.
 Interpretatio principis super aliqua lege dubia omnes stringit secus in
 terpretatio inferioris. in. c. h. nu. 7. de const. fol. 41.
 1 Interpretatio largo quomodo fiat in penalibus. in. c. j. nu. 27. de postu-
 prela. fo. 109.
 Interpretatio an dicatur corrigere. in. c. super questionum. nu. 8. de offi.
 deleg. fo. 91.
 3 Interpretari rescripta & privilegia pertinet ad papam. in. c. j. nu. 9. de se-
 quest. poss. & fru. fo. 221.
 6 Interpretatio plena fit in contractibus: in testamentis plenior. in bene-
 ficis plenissima. in. c. cum dilecti. nu. 4. de dona. fo. 105.
 5 Interpretationi summorum pontificum potius statuitur super lege diuina
 quam sanctorum patrum. in. c. tua. nu. 3. de deci. fo. 150.
 7 Interpretari ius dubium pertinet ad principem & illa interpretatio facit
 fidem quo ad omnes: iudex vero potest etiam sed sua interpretatio facit
 fidem tantum quo ad causam coram se vertentem. in. c. inter alia. nu. 2. de
 sen. excom. fo. 189.
 6 **Intestati** proprie dicuntur illi qui cum alias possint testari
 non testantur. in rub. nu. 1. de successi. ab intesta. fo.
 lio. 130.
 2 **Intitulatus** qd aliquis dicatur in aliquo beneficio. Ant.
 in. c. constitutus. nu. 5. de si. presby. fo. 53.
 2 **Intrusus** possessor quis dicatur. Ant. in. c. cum satis. nu. 1. de
 offi. archi. fo. 97.
 Intrusus in aliqua dignitate exercebit intra dignitatis exclusio vero do-
 mino. in. c. olim inter. nu. 17. de resti. spo. fo. 190.
 6 Intruso in aliqua dignitate reuerentia seu obedientia prestita non facit
 illum legitime esse in dicta dignitate. in. c. ex ore sedentis. nu. 6. de his que
 fi. a ma. par. capi. fo. 72.
 2 Intrusus appellatur ille qui habuit dignitatem a non habente potesta-
 tem & quicquid agit nulliter agit. in. c. h. nu. 4. de resti. in inte. fo. 155.
 6 Intrusus in aliquod beneficium non habet potestatem absoluendi. in. c.
 cum nostris. nu. 17. de concess. preben. fo. 38.
 6 Intrusus in beneficio dicitur ille qui sine autoritate illius ad quem spe-
 ctat collatio illud tenet. in. c. quia diuersitatem. nu. 2. de concess. preben. fo.
 lio. 57.
 7 **Interpellatio** extra iudicialis requiritur quando debi-
 tor tenetur sine adiectione dici alias si cre-
 ditor citauit reum non premissa dicta monitione tenebitur ei ad ex pen-
 sas: alias secus. si est debitor cum adiectione dici nisi sint diuersi fori. in
 in. c. licet beli. nu. 1. de simo. fo. 86.
 3 **Interrogatio** potest fieri per iudicem ante vel post li-
 tem contest. vt equitas iudicis suadebit.
 in. c. cum causam. nu. 13. 7. 15. de iur. cal. fo. 128.
 Interrogationes an fiant officio iudi. an iure actionis. ibi. nu. 19. fo. 128.
 8 **Inuentarium** si heres non conficit non tenetur in foro
 anime ultra vires hereditarias. i. c. j. nu.
 4. de solu. fo. 100.
 Inuentarium si filius heres patris non conficit non tenetur satisfaccere
 creditoribus de legitima sua. ibi. nu. 5.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Inuentarium licet non conficiant ecclesia et fiscus non tenetur ultra vires hereditarias. in. c. j. nu. 6. de solu. fo. 100.
- 6 Inuentarium fidei ecclesia beres instituta non conficit non tenetur ultra vires ut alias. in. c. j. nu. 6. de fo. fol. 100.
- 5 Inuentarij confectionem potest remittere iudex ex causa puta si expedit pupillo ne secreta sui patrimonij releuentur. in. c. ex parte. m. nu. 7. de app. fo. 125.
- 6 **Inuadens** rem alterius ex titulo euidenter inualido dicitur illam rem rapere. in. c. j. nu. 4. de re. eccl. aliena. fo. 74.
- 1 **Inuentor** rei aliene quo casu potest enitare suspicionem furti. in. c. dudum. el. j. nu. 18. de ele. fo. 178.
- 6 **Inuestitura** non transfert in inuestitum possessionem corporalem intellige quando inuestitura fit in absentia rei inuestite. in. c. proposuit. nu. 4. et 22. de concess. preb. fo. 56.
- 6 Inuestituram non petens a nouo domino vel renouationem cadit a iure suo. in. c. j. nu. 5. de preca. fo. 78.
- 2 Inuestitura beneficij videtur transferre quasi possessionem beneficij. in. c. cum inter. nu. 5. de renun. fo. 10.
- 6 Inuestitura quando transferatur collatio vel infirmatio vel possessio. in. c. auctoritate. nu. 9. de insti. fo. 52.
- 2 Inuestitura beneficij transfert quasi possessionem ipsius. Anto. in. c. j. nu. 3. de renun. fo. 21.
- 6 Inuestitura que fit in presentia rei habet instar traditionis et per ipsam transfertur possessio. in. c. per tuas. nu. 10. de dona. fo. 104.
- 5 Inuestitura alicuius beneficij presumitur facta in presentia iudicis. in. c. tenor. nu. 11. de re iud. fo. 57.
- 6 Inuestitura beneficij potest fieri per annuli immisionem. in. c. ex ore sedentis. nu. 4. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 72.
- 7 **Inuitus** dicitur qui voluntatem ostendit suam cum alio signo quod voce. in. c. veniens. el. j. nu. 4. de spon. fo. 6.
- 1 **Inuitatus** debet vocari per inuitantem hora prandij vel niat ad prandium si inuitatus fuerit forensis vel mulier sed alij non nisi essent graues persone. in. ca. cum inter vniuersas. nu. 13. de elec. fol. 135.
- ¶ Coset. Ego adduco do. An. de Bu. in. c. quidam. de renun. in. fi. vbi dicitur quod si aliquis inuitat aliquem ad comedendum quod debet mittere pro eo hora debita. per ter. xxiij. q. iij. displicet. fm Jo. de deo disputatem huc passum. et subdit etiam ibi quod si ad instantiam scholaris doctor promissit secum comedere si ille postea dare licentiam non curet compellendus erit per. d. c. quidam. et in quantum dicebat vxor Cal. esse mittendum pro mulieribus forensibus et grauibz personis et non pro alijs. dico indistincte pro omnibus esse mittendum per ter. in. d. c. displicet. in. fi. indistincte loquentem ibi misit ad inuitatos. nam lex indistincte loquens indistincte debet intelligi. l. ij. ff. de off. presid. l. de pretio. ff. de pub. c. si romano. rum. xix. di. c. quia circa. depri. contra Cal. et Ab. quod intelligo nisi aliter se haberet loci consuetudo quia illa est seruanda. c. illa. xij. di. Inuitans tenet ad interesse inuitato nisi adimpleat quod est pollicitus si inuitatus prandium acceptauerit. licet Jo. an. contrarium sentit in proemio Greg. in. c. rex pacificus. super ver. per fratrem raymundum. cuius sententiam reprobat per Abb. in. d. c. cum inter vniuersas. circa fi. ibi. et faciunt ad. q. vbi. 3.
- 6 Inuitans ab aliquo si postea repellatur potest agere contra inuitatem actione de dolo. in. c. fi. nu. 13. de preca. fo. 81.
- 7 **Irregularis** non efficitur ille qui interrogatus respondit quod pro tali delicto est pena mortis nisi tunc immineret casus et ob hoc consilium ille mortuus est nam isto casu incurritur irregularitas. in. c. j. nu. 3. de fur. fo. 121.
- 7 Irregularitatem nec peccatum incurrit presbyter interficiendo aliquem in necessariam defensionem sui corporis secus rerum suarum. in. c. interfecisti. nu. 4. de homi. fo. 107.
- 7 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimonium contrahens ita quod ad maiores ordines non potest promoueri nec in susceptis ministrare. in. c. j. nu. 3. qui cle. vel vo. fo. 20.
- Irregularis non causatur ex sanguinis effusione nisi mors sequatur. ibi. numero. 8.
- 7 Irregularitatem an incurrant illi clerici qui exercent aliqua officia in ecclesia ad que non sunt ordinati. in. c. tanta. nu. 5. de excess. prel. fo. 149.
- Irregularitatem an incurrat qui audit diuina ab irregulari vel ille qui facit irregularem celebrare. ibi. nu. 6.
- 7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo quod agit contra aliquem ciuilitate ille vero puniatur postea in sanguine. in. c. postulasti. nume. l. de homi. fo. 113.
- 7 Irregularitas incurra per clericum inducit dispositionem. in. c. lato res. nu. 2. de cle. excom. fo. 140.
- 2 Irregularitas non priuat quem ipso iure beneficio. Anton. in. ca. nisi. in. prin. nu. 4. et 6. de renun. fo. 27.
- Irregularitas an oriatur ex peccatis occultis adeo quod requirat dispensationem. in. d. c. nisi. §. persone. nu. 5. fo. 28.
- Irregularitas quare ita dicatur et quod duplex sit. et de quo iure sit introducta. ibi. nu. 17. 18. et 19.
- 5 Irregularitatem incurrit sacerdos etiam forensis si celebrat in loco interdicto. in. c. dilectus. nu. 10. de app. fo. 123.
- Irregularitatem non incurrit ille qui celebrat in ciuitate: vbi cessatur a diuinis. ibi. nu. 19.
- Irregularitatem nunquam quis incurrit nisi in casibus a iure expressis. ibi. dem nu. 20.
- Irregularitatem quis incurrit et quod bono zelo accuset aliquem qui ex hoc patitur penam corporis afflictionem. in. c. accusasti. nu. 1. de accus. f. 53.
- Irregularitas incurritur sine peccato. ibi.
- 7 Irregularis non est ille qui ad nutum potestatis dedit signa alicuius latronis qui ab ipso potestate et eius curia mortuus est. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 1. de homi. fo. 112.
- Irregularitatem quis incurrit ex sola membri debilitatione vel abscissione. ne. ibi. nu. 7. fo. 113.
- 3 Irregularitatem incurrit prelati quando faciunt mori suos clericos in carceribus forte quia non faciunt de victu. in. ca. cum non ab homine. nu. 31. de iud. fo. 28.
- 7 Irregularitatem non incurrit homicida mentalis. in. c. si aliquis. nu. 3. de homi. fo. 108.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus vel alius si clamauit cum videret furem unde vicini venerunt et furem occiderunt. in. c. significasti. el. j. nu. 12. de homic. fo. 112.
- 7 Irregularis efficitur quis ob membri detractionem siue mutilationem. in. c. j. nu. 1. de cle. pug. in. du. fo. 114.
- Irregularis an efficitur quis ex sola membri debilitatione. remissive. ibi.
- Irregularis ob homicidium vel membri truncationem non dispensatur per episcopum. nu. 2.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus siue alter ex delicto commissio etiam ex lata culpa. in. c. quesitum. nu. 2. de pe. et remiss. fo. 173.
- Irregularitas non incurritur ex delicto commissio ex sola culpa leuissima. ibi. nu. 3.
- Irregularitas inducitur ex omni graui et notorio delicto quo ad alios sed quo ad se ex omni peccato. Anto. in. c. fi. nu. 2. et nu. 4. de tempo. ordi. fo. 40.
- Irregularitas impedit susceptos ordines ministrare et prohibet a suscipiendis. ibi.
- Irregularitas an et quando proueniat tam ex peccatis magnis paruis occultis siue publicis adeo quod impediatur susceptos ministrare et prohibeat suscipiendos etiam peracta penitentia usque ad finem. ibi. nu. 5.
- Irregularitatem incurrit testes iudices et officiales prestantes aliquam opem vel ad miniculam sententie continetis et sanguinem adeo quod non possent promoueri ad sacros ordines. in. c. sententiam. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 241.
- 2 Irregularitatem an inducant delicta occulta. Anto. in. c. queris. nu. 1. de eta. et qual. fo. 44.
- 7 Irregularitatem an incurrat ille qui celebrat in ecclesia interdicta siue interdicto iuris ut pollutione siue interdicto hominis. in. ca. tuarum. nu. 5. de pri. fo. 154.
- Irregularitatem an incurrat clericus celebrando si hoc fuit sibi interdictum per episcopum. ibi.
- 2 Irregularitatem an incurrat criminofus celebrando. Ant. in. c. j. nu. 4. et de cle. peregr. fo. 64.
- 6 Irregularitas semper incurritur a clerico alium offendente et quando. in. c. j. nu. 2. et 3. de vi. et hone. cle. fol. 3.
- Irregularitatem incurrit iudex siue testis in causa criminali. ibi. nu. 4.
- 2 Irregularitatem an et quando quis incurrat per homicidium vel vulnere alteri illata. Ant. in. c. j. nu. 2. de corpo. vit. fo. 60.
- 7 Irregularitatem potest incurere infans doli capax. in. c. j. num. 5. et 6. de delic. pue. fo. 136.
- Irregularitatem incurrit iudex si facit aliquem decapitari etiam iuste. ibi. nu. 6.
- Irregularitatem incurrit clericus si se defendendo vel res suas excedit modum. in. c. olim. el. j. nu. 19. de rest. spo. fo. 180.
- Irregularitatem an incurrat clericus si interfuit alicui homicidio non tamen ipse dedit causam ipsi homicidio. in. c. presentium. nu. 13. de cle. percuss. f. 123.
- Irregularitatem et non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defensionem sui consanguinei. ibi. nu. 2.
- 1 Irregularitatem an incurrit aliquis si interfuit in aliquo conspectu in quo fuit commissum homicidium in quo neque verbo neque facto non prestitit opem adeo quod sine alia dispensatione poterit promoueri. in. c. fi. n. l. eo. tit.
- 6 Irregularis non est priuatus ipso iure beneficio sed venit priuandus. in. c. clericis. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Irregularitatem non incurrit clericus ex sola debilitatione membri. ibi. nu. 3.
- Irregularitatem non incurrit prelati si suis officialis puniuit quem pena sanguinis ex generali mandato ipsius prelati. ibi. nu. 12.
- Irregularitas incurritur ex solo consilio. ibi. nu. 10.
- Irregularitatem incurrit clerici bellantes etiam in bello iusto de consensu pape. ibi. nu. 13.
- 7 Irregularitatem incurrit suspensi si administrant. in. c. si quis presbyter. nu. 4. de cle. excom. fo. 139.
- Irregularis per quem potest dispensari. ibi. nu. 11.

Super Lectu. Panormitani.

Irregularitas incurritur ipso facto citra aliam sententiam, in. c. clerici, numero. i. eo. tit. fo. 140.

Irregularis ex eo quod suspensus celebravit an possit dispensari per episcopum, ibi, nu. 2.

- 7 Irregularitatem incurrit prelati si permittunt mori carceratos in carceribus scilicet attenuando cibum et victum, in. c. a nobis, nu. 1, de apost. folio. 106.

Corse. Adde nunquid pena perpetui carceris imposita per episcopum valeat si in sententia reservavit sibi potestate minuendi dictam penam, vide Jo. de ana. in. c. qualiter et qñ. el. h. in. s. fi. in. h. col. in ver. nuquid aut episcopus de accu. vbi alle. Gul. de eug. in aut. interdicimus. C. de epis. et cle. dicere qd per tex. in. l. si quis in prin. testamenti. ff. de leg. iij. Bal. ibi dicit qd contra naturam pene declarate in sententia non potest fieri reservatio quia esset implicare tria arg. no. in. l. seruus. ff. de usu. et habi. fallit forte secundum Jo. de ana. in sententia episcopi quia mitius debet agi cum eo quam cum alio. ar. d. aut. interdicimus. si vero reservatio quam faciunt iudices in sententia non esset contra naturam pene, puta quia pena esset arbitratoria vel quia reservatio tendit ad aliam quam declarandum non ad perimendum iam pronuntiatum vel non reservatum super substantialibus sed super accidentalibus: et tunc valet per id quod no. glo. in. l. item labeo. s. i. ff. fa. erc. facit quod plene no. maxime per Inno. in. l. i. in der postquam. ff. de re iudi. mihi placet hec distinctio Bal. sed opinio Suli. est equior quia iudex potest alterare penam ex causis emergentibus, ut singulariter voluit Inno. in. c. de consti. que refert Bal. in. c. i. s. infuria. de pace iur. fir. et in. l. si severior. C. ex qui. cau. in. fa. irro. et facit etiam quia sanctitas vite dedit ei gloriam ignoscendi. ut est tex. in. l. si quis in hoc genus. C. de epis. et clerici.

- 7 Irregularis est ille qui dat causam homicidio, in. c. decetero. nu. 1, de homic. fo. 110.

Irregularitas impedit executionem ordinis etiam peracta penitentia nisi si papa dispense, in. c. veritatis. nu. 24, de do. et contu. fo. 207.

- 2 Irregularitatem non inducit homicidium casuale. Anto. in. c. ad aures. nu. 2, de etate et qualita. fo. 44.

Irregularitatem non incurrit clericus si presentiam suam exhibuit alicui homicidio, in. c. ex literis. nu. 2, de excels. prela. fo. 147.

Irregularitatem an quis incurrat per ista verba, talis meretur decapitari ob crimen quod commisit. ibi, nu. 5.

- 7 Irregularitatem incurrit aliquis ex solo consilio propter quod secutus est homicidium siue directe siue indirecte nisi forte consuleret quis rem licitam puta mori pro fide et similia, in. c. ad audientiam. numero. 5, de homicid. folio. 110.

Irregularitatem incurrit prelati qui facit clericos carceratos mori in carceribus propter extenuationem victus, in. c. novimus. nu. 4, de ver. signifi. fo. 204.

Irregularitas an tollatur per ingressum religionis, in. c. ex literarum. nu. 5, de apost. fo. 105.

- 7 Irregularitatem an et quo casu incurrat clericus qui cum inciperet aliquam rem superuenerunt eius affines et interfecerunt eum, in. c. petrus. nu. 1, de homic. fo. 111.

Irregularitatem an incurrat clericus si scit aliquem tractatum et non releuat. ibidem, nu. 2.

Irregularis est ille qui vulneravit aliquem qui mortuus est licet ignoret an ex illo vulnere vel habuit animam ipsum occidendi vel lethaliter vulneravit idem si non lethaliter tamen propter illud vulnus non potuit fugere ideo ab alijs occisus, in. c. significasti. el. h. numero. 168, 107, 11, eodem titulo, fo. 111, et seq.

Irregularitatem incurrit clericus vel alius si clamavit cum viderit furem: vicini venerunt et furem occiderunt, ibi, nu. 12.

- 2 Irregularitas non incurritur per clericum si teneat plures concubinas. Anto. in. c. quia circa. nu. 2, de biga. fo. 64.

Irregularitatem non incurrit clericus si commisit homicidium casuale sine sua culpa, in. c. latoz. nu. 4, de homic. fo. 110.

- 7 Irregularitatem incurrit clericus ex solo consensu et auxilio prebito ad homicidium licet ipse manum non iniecerit, in. c. sicut dignum. nu. 10, de homic. fo. 108.

Irregularitatem non incurrit clericus si aliquem interfecit ne interficiatur secus si ad defensionem alterius vel rerum suarum vel ubi necessitas fuit evitabilis, ibi, nu. 14, fo. 109.

- 7 **Itinerans** per predium alienum potest ibi pascere iumentum suum si hoc facit sine damno domini, in. c. si leserit. nu. 2, de iniur. fo. 166.

Italie civitates que non recognoscunt superiorem in temporalibus possunt exercere ea que sunt reservata imperatori, in. c. per venerabilem. nu. 10, et 26, qui si sint leg. fo. 43, et seq.

- 6 Iteratio debet fieri quotiescunque dubitatur an quid sit factum, in. c. vespiciens. nu. 2, de prescripto y. non bap. fo. 216.

Judei possunt emere iura introitus alicuius provincie tamen pro eis exigendis eligitur aliquis christianus non suspectus per que ipsi iudei consequentur dicta iura: qui tamen christianus non est per ipsos iudeos eligendus, in. c. ex speciali. n. 1, de iud. fo. 99.

Judei habent filios in potestate quia sunt sub romano imperio et legi-

timas nuptias contrahunt, in. c. ex literis. nu. 3, de conuer. infid. fo. 17.

Judeus conuersus ad fidem debet habere omnia bona nisi sint que per usurariam prauitatem, ibi, nu. 9.

- 7 Judei debent discerni a christi- nis in qualitate habitus nedum de nocte sed etiam de die, in. c. in nonnullis. nu. 1, de iud. fo. 98.

Judei compellantur soluere decimas de possessionibus suis et oblationes ecclesie dare, in. c. quando. nu. 15, de usu. fo. 130.

Judei compelluntur restituere viuras quas extorserunt, ibi.

Judei ratione usurarie prauitatis sortuntur forum ecclesiasticum, ibi, n. 3.

Judei possunt acquirere rerum dominia, ibi, nu. 4.

Judei coguntur restituere viuras coactione causativa videlicet quia priuantur mercimonijs et communione fidelium, in. c. post miserabilem. nu. 1, de usu. fol. 127.

Judei et christiani licite conuersantur in mercimonijs dummodo non sit nimia familiaritas inter eos, ibi, nu. 3, fo. 128.

Judei excommunicantur indirecte inquantum priuantur communione christianorum, ibi, nu. 4.

Judei possunt compelli in utroque foro restituere, ibi, n. 6.

Judei committentes contra eorum legem in moralibus subiacent iudici ecclesiastico, ibi, nu. 7.

- 7 Judeus percussus clericum temporaliter puniatur et si de facto puniri non potest interdicitur ei christianorum commercium, in. c. postula sti. nu. 2, de iud. fo. 97.

Judeus de iure communi temporaliter non est subiectus iurisdictioni ecclesie, ibi, nu. 2.

Judei vel aliter infideles nullum officium possunt habere inter christi- nos vel dignitatem sed inter ipsos bene possunt, in. c. cum non sit. nu. 1, de iud. fo. 98.

Judeus non potest assumi ad doctoratum: quia doctoratus est dignitas, ibi, nu. 2.

- 7 Judeus non potest doctorari, in. c. quanto. nu. 1, de mag. fo. 94.

Judeus siue alius infidelis si commiserunt aliquod maleficium an per assumptionem baptismatis possit de illo ulterius puniri, in. ca. de bis. nu. 5, de accu. fo. 58.

- 6 Judei peccantes in mortalibus debent puniri per ecclesiam vel per imperatorem, in. c. quod super. nu. 13, et 14, de vo. et vo. re. fo. 197.

Judeus factus christianus est capax beneficiorum, in. c. eam te. n. 7, de rescrip. fo. 48.

- 6 Judei tenentur soluere decimas de predijs vel predia dimittere et idem de alijs infidelibus, in. c. de terris. nu. 1, et 5, de deci. fo. 147.

Et quid de decimis personalibus, ibi, nu. 6.

Judei et infideles alij possunt possidere immobilia inter christianos, ibi dem, nu. 2.

- 7 Judei ad fidem conuersi non tenentur dimittere bona iuste acquisita ante conversionem: secus si essent acquisita ex usuraria prauitate, in. c. iudei. nu. 1, de iude. et sarra. fo. 95.

Judei conuersi ad fidem non perdunt ius succedendi inter se, ibi, nu. 2.

- 6 Judeus antequam recipiatur ad baptismum debet omnia restituere que extorsit per usurariam prauitatem: illa vero que licite quesuit non, in. c. de bitum. nu. 4, de baptis. fo. 215.

Judei inuiti nec baptizandi nec sine iudicio puniendi sunt nec rebus suis spoliandi nec in festiuitatibus molestandi nec eorum cimiteria violanda sunt, in. c. sicut iudei. nu. 1, de iude. fo. 96.

Judeus fugiens ad christianos et petens baptismum non debet incontinenter baptizari, ibi, nu. 2.

Judei non compelluntur suscipere fidem christianam, ibi, nu. 3.

- 7 Judei non astringuntur legibus canonicis circa sacramenta ideo licite contrahunt matrimonia contra legem humanam, in. c. de infidelibus. nu. 2, de consan. et affi. fo. 32.

Judeorum gesta secundum legem antiquam non mutantur post baptismum, ibi, nu. 3.

Judeus potest compelli per papam ad obseruantiam legis diuine, ibi.

Judeus an possit matrimonium contrahere cum pacto quod liceat dare libellum repudij, ibi.

- 3 Judei et alij infideles appellantur proximi, in. c. nobis ille. nu. 3, de iude. folio. 32.

Judei scholares non prohibentur intrare scholas cum christianis, in. c. s. nu. 1, de iude. et sarra. fo. 95.

Judeus non potest doctorari, ibi, nu. 2.

- 7 Judei an possint habere nutrices christianas extra domum, in. c. ad hec. nu. 2, de iude. fo. 96.

Judeus fugiendo ad ecclesiam an gaudeat immunitate ne possit ulterius super illo delicto corporaliter puniri, in. c. inter alia. nu. 6, et 23, de immu. eccle. et cemi. fo. 227.

- 3 **Judeus** potest consensu partium causas summarie diffinire, in. c. i. nu. 15, de libel. obla. fo. 64.

Judeus ex officio potest procedere contra excommunicatum, in. c. h. nu. 40, de ordi. cogni. fo. 147.

- 5 Judeus ad evitandum scandalum potest se intromittere ubi non habet iurisdictionem, in. c. constitutus. nu. 9, de appel. fo. 114.

Repertorium singularium materiarum

- Judex a quo potest se intrinittere ad faciliorem exitum appellationis ex officio tamen suo videlicet ut hoc ab eo gestum teneat: non autem quod pars teneatur sue citationi parere. ibi. nu. 11.
- Judex non debet ferre sententiam contra contumacem nisi sibi constet de meritis cause saltem unius partis si illa est contumax. in. c. dudum. el. f. nu. 4. de elec. fo. 140.
- 4 Judicis relationi creditur ubi datur potestas iudici vel arbitro ut procedat sine scriptis. in. c. quoniam. nu. 3. de proba. fo. 27.
- 7 Judex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisdictionem etiam in laicos exercentes detestabile vitium maledicte sodomie. in. c. in archiepiscopatu. nu. 7. de rap. fo. 119.
- Judex ecclesiasticus habet iurisdictionem in laicum ut satisfaciatur que de bebat eius auctor defunctus. in. c. in literis. nu. 1. eo. ti. fo. 120.
- 7 Judex appellationis non habet iurisdictionem in causa principali nisi post iustificatam appellationem. in. c. per tuas. nu. 6. 7. 10. de sen. excō. fo. 19.
- 5 Judex a quo an possit appellanti prefigere terminum brevioris termini no iuris ad proseguendum non autem ad finiendum appellationem. in. c. cum sit romana. nu. 3. 12. 17. de appel. fo. 90.
- Judex ad quem potest ex causa restringere terminum datum ad appellationem. ibi. nu. 17.
- 1 Judex potest cognoscere an sua sit iurdictio. in. c. ex parte decani. nu. 3. de rescrip. fo. 81.
- 1 Judex non facit litem suam iudicando pro vna parte in casu multorum dubio. in. c. j. nu. 16. de consti. fo. 17.
- 3 Judex debet providere ut solemnitates serventur in iudicijs. in. c. causam que. el. f. nu. 13. 14. de iudi. fo. 24.
- 4 Judex videns testes vacillare debet facere scribere in actis quanta fides sit eis. adhibenda. in. c. quoniam. nu. 34. de proba. fo. 31.
- 6 Judex volens clericos sub se litigare et sic impediens iurisdictionem episcopi an sit excoicatus. in. c. adversus. nu. 15. de immu. eccle. fo. 230.
- 3 Judex si arbitrator penam arbitrio suo potest ab eius sententia appellari et potest ut suspectus recusari. in. c. cum venissent. nu. 9. de iudi. fo. 31.
- Judex cui impeditur iurdictio an ipse possit procedere et quid si est iudex delegatus. ibi. nu. 11.
- 3 Judex qui arctavit terminum sine cause expressione facit quod ad hoc possit appellari si causa exprimitur et quando. in. c. j. nu. 8. 10. de dila. folio. 132.
- Judex moderando terminum iuris an presumatur facere cum causa. ibi. dem. nu. 11.
- 3 Judicem alias suum declinans ex causa vel ex privilegio debet saltem verbo cauere de rēdendo coram alio iudice suo si sit absens alias non requiritur cautio aliqua si est presens. in. c. prout. nu. 10. de do. 7. cōto. fol. 198.
- 9 Judex tam ecclesiasticus quam secularis potest compellere coniuges ad reddendum coniugale debitum. in. c. ex publico. nu. 3. de cōver. conu. fo. 167.
- Judex ecclesiasticus iudicat de causa temporalis laicorum si venit accessorie ad causam ecclesiasticam et similiter de incidenti temporalis questione. in. c. prudentia. nu. 2. de dona. inter vi. 2. vxo. fo. 43.
- Judex secularis non iudicat de incidenti questione spiritali sed remittit ad iudicem ecclesiasticum. ibi.
- Judex ecclesiasticus est iudex competens in dotium restitutione etiam si principaliter de ea sine matrimonio agatur. varia tamen est doctorum opinio. ibi. nu. 7.
- Judex lata sententia super principali an possit se postmodum de accessorio intrinittere. ibi. nu. 8.
- 1 Judex non potest esse aliquis qui sit vel servus vel infamis. in. c. sciscitatus. nu. 2. de rescrip. fo. 53.
- Judex non repellitur si contra eum obijciatur aliquod crimen secus est in teste. et que est ratio differentie. ibi. nu. 8.
- Judex an possit se excusare quod sit infamis. ibi. nu. 14.
- Judex illiteratus cui est commissa causa potest repelli. ibi. nu. 15.
- 5 Judex a quo non potest statuere terminum ad finiendam appellationem et si statuerit intelligitur de proseguenda. in. c. ex insinuatione. nu. 1. 2. 4. de appel. fo. 117.
- Judex potest procedere parte absente quando certum est parti non competere aliud ius nisi illud quod iudex habet in manibus. ibi. nu. 6. fo. 121.
- 1 Judex etiam delegatus pape perperam procedit sine citatione. in. c. venerabilem. nu. 5. de elec. fo. 154.
- 5 Judex potest terminum a iure statutum abbreviare si sibi videbitur. in. c. pastoralis. nu. 2. de excep. fo. 4.
- Judex de cuius incompetencia est oppositum non potest se in causa intrinittere donec de sua iurisdictione sit iudicatum et interim super illa causa non est ei parendum. ibi. nu. 13.
- Judicis incompetencia potest allegari etiam post sententiam. in. c. pastoralis. nu. 6. de excep. fo. 5.
- Judex potest opponere dilatorias post lapsum terminum ex officio suo in casibus in quibus potest ex officio supplere. ibi. nu. 31. fo. 6.
- 7 Judex unus loci patiundo vel sustinendo iudicium alienum pcedere non per hoc prorogat eius iurisdictionem. in. c. ad petitionem. nu. 7. de accu. fo. 70.
- 7 Judex qui aliquem licet in ste ad mortem condēnavit non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione. in. c. dilectus. nu. 3. de homi. fo. 111.
- 5 Judex potest condēnare ad interesse vel estimationem licet non fuerit peritum a parte in obligationibus rem dari vel tradi. in. c. olim causam. numero 5. de cen. si. fo. 204.
- Judei ratione humanitatis a christianis sunt fovendi. in. c. iudei. nu. 2. de testi. fo. 55.
- Judeus an possit excipere christianos non repellendo a testimonio et ab accusatione. ibi. nu. 3.
- Judeus non potest esse doctor. ibi. nu. 4.
- 7 Judex potest ex officio inuestigare innocentiam ipsius rei inquisiti. in. c. veniens. nu. 19. 22. de accu. fo. 63.
- 7 Judex an ex officio possit recte accusacionem ob turpem causam factam in. c. significante. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- 3 Judex ecclesiasticus potest procedere contra laicum peccatorem et per iurum. in. c. novit ille. nu. 1. de iudi. fo. 31.
- 2 Judex secularis potest compellere partes ad pacem. ibi.
- Judex ecclesiasticus non potest cognoscere an res super qua litigatur sit de suo foro. ibi. nu. 19.
- Judex ecclesiasticus cognoscit de pace et iuramento. ibi. nu. 49.
- Judex ecclesiasticus non solum est iudex competens in causa matrimoniali sed etiam ubi agitur de consecutivis ad ipsum matrimonium per consequens occasione pene in eo promisse et de dote. in. c. gemma. nu. 5. de spon. fo. 11.
- Judex impetratus per scriptum surreptitium cognoscet super validitate rescripti. quod si inveniet surreptitium condēnabit impetrantem in expensis. in. c. ut debitus. nu. 6. de appel. fo. 126.
- Judex ad quem si non condemnabit in expensis frivole ab interlocutoria appellante iudex a quo reservabit condēnationem expensarum in fine litis. ibi. nu. 7.
- Judex ad quem succedit in loco iudicis a quo iustificata causa appellacionis et procedet super causa principali sicut fuisset processurus iudex a quo ibi. nu. 8.
- Judex a quo non deferens appellacioni vel deferens appellacioni frivole venit puniendus. ibi. nu. 27. fo. 127.
- Judex potest leges interpretari quo ad causas per eum decidendas. ibi. numero. 28.
- Judex potest iudicare contra communem opinionem si viderit illam notorie falsam vel posse convinci pluribus rationibus. ibi. nu. 25.
- Judex a quo debet deferre appellacioni quando dubitat an causa appellandi sit legitima vel non. ibi. nu. 30.
- Judex potest allegari suspectus etiam quod suspicio pronenerit culpa illius qui allegat ipsum suspectum. ibi. nu. 32.
- Judex a quo non potest allegari suspectus per appellantem nisi possit probare iudicem fuisse sibi comminatum. ibi.
- 3 Judex ecclesiasticus non debet servire in clericos pena laicali nisi prius fuerit usus pena ecclesiastica. in. c. cum non ab hoste. nu. 7. de iudi. fo. 26.
- Judex secularis non potest cognoscere an clericus qui dicitur depositus sit de foro suo si talis clericus obiecit de privilegio suo et si aliter non fuit declaratum per iudicem ecclesiasticum. ibi. nu. 29.
- 3 Judex an possit condēnare in fructibus si non sint petiti in libello. in. c. gravis. nu. 19. de testi. spo. fo. 178.
- 7 Judex ordinarius potest inquirere de fama contra aliquem simpliciter et de plano sine ordine. in. c. cum in tua. nu. 5. de spon. fo. 110.
- 5 Judex delegatus non potest se intrinittere in causa si pars adversa ante notitiam commissionis miserit super dicta causa nuntium ad superiorem in. c. ad hec. el. iij. nu. 1. de appel. fo. 105.
- 2 Judex non solum debet causas decidere secundum ius sed etiam eas conciliare si potest. in. c. ex parte. nu. 2. de transac. fo. 134.
- Judex debet semper inclinare se in partem equiorem et habere equitatem pre oculis. ibi. nu. 4.
- Judex an possit cum bona conscientia reducere partes ad concordiam quando iura partium sunt clara ipsi iudici. ibi. nu. 7.
- 5 Judex si non admittat tacite vel expresse exceptiones licite ab eo appellatur. in. c. ex parte. m. nu. 2. de appel. fo. 135.
- Judex non admittendo vel respuendo exceptiones propositas. an et quo casu possit ab ipso appellari. ibi. nu. 3. fo. 136.
- Judex ecclesiasticus potest impedire circa delicta notoria laicorum quando iudex secularis est negligens ad puniendum. in. c. parochiano. n. 1. de sepul. fo. 139.
- Judex sententiam ferre potest sine testibus de eo quod est sibi notum vel notorium. in. c. de illo. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- Judex non debet impendere officium suum ad privatum utilitatem nisi parte petente. in. c. prout. nu. 19. de do. 7. cōto. fo. 199.
- Judex non admittendo exceptionem legitimam gravat partes et possunt appellare. in. c. significante. nu. 2. de rescri. fo. 83.
- Judex ex quibus causis possit recusari. in. c. cum super. nu. 3. de offic. de leg. fo. 87.
- Judex potest recusari ut suspectus etiam postquam est conclusum in causa. in. c. j. nu. 10. de mut. pe. fo. 99.
- Judex verum possit partes ad concordiam conseringere. ibi. nu. 26.
- Judex si timetur de violentia etiam parentum debet puellam surripere et in loco tuto ponere. in. c. cum locum. nu. 5. de spon. fo. 6.

Super Lectu. Panormitani.

- 3 Juder datus super ppetate an possit cognoscere super causa possessio
ria in c. pastoralis. nu. 10. de cau. pos. 7 pro. fo. 158.
- 7 Juder an possit supplere illud quod non potest facere pars vigore for
te alicuius statuti. in c. nulli eorum. nu. 3. de accu. fo. 57.
- 1 Juder excoicatus minori potest absolvere excoicatum. in c. ab excom
municato. nu. 15. de rescrip. fo. 88.
- Juder licet no sit sacerdos potest que ab excommunicatione absolvere.
ibi. nu. 16.
- 4 Juder ex officio potest providere quando debitorum iurant non repetere
vltimas. in c. ad nostram. el. h. nu. 3. de iure iur. fo. 145.
- Juder vbiunque equitas suggerit 7 pars non potest agere potest ex of
ficio providere parti. ibi. nu. 4.
- Juder ex officio an possit inquirere de aliquo impedimento canonico an
te conjuges. ibi. nu. 5.
- Juder ex officio potest inquirere de iuribus principis. ibi. nu. 6.
- Juder regulariter ex officio non inquit de crimine cum agitur penam
temporalem. ibi. nu. 7.
- Juder potest procedere ex officio super iuribus ecclesie 7 in actupio. ibi
dem. nu. 8.
- 2 Juder cui fuit comissa causa vt eam cognoscat cu consilio aliquorum pos
test dictam causam alteri delegare 7 delegatus debet cognoscere cum di
cto consilio sapientis. in c. cum in veteri. nu. 3. de elec. fo. 173.
- Corse. Adde quod voluit Bal. in l. si puellam. C. si macti. ita fuerit alie.
vbi dicit: testator madauit executori q distribuat bona sua in pauperes
fm consilio guardiani sancti Francisci. ipse executor fuit negligens intra
annu ad erequedu voluntate testatoris deuoluta est potestas ad epm per
l. nulli. C. de epis. 7 cle. c. nos quide. de test. 7 quod vtrouque no. tamē eps
tenetur seruare formam quia debet erequi secundu consiliu guardiani:
q licet sit recessum a persona executoris tñ no est recessum a forma pro
quo dicto do. meus dicit esse casum. in c. dura. in vers. iuxta prescriptam
formā de cri. fal. Ego adduco tex. in cle. vna. de sup. negli. prela. 7 Jo. an.
7 Abb. in c. publicato. de elec. nu. 5.
- 3 Juder suspectus non potest cognoscere an sua sit iurisdiclio. in c. conques
rente. nu. 11. de testi. spo. fo. 173.
- Juder delegatus qui habet cognoscere de causa spoliacionis potest cogno
scere de causa reititutionis quia videtur hoc sibi tacite commissum. ibi
dem. nu. 14.
- 3 Juder vnus territorij non potest mandare executioni sententiā suā in alie
no territorio. in c. postulasti. nu. 3. de fo. compe. fo. 80.
- Juder potest priuare delinquentem etiam in bonis sitis in alieno terri
torio. ibi. nu. 7.
- Juder nemo potest esse in causa propria nec consuetudo aliter dicēs va
leret. ibi. nu. 14.
- 4 Juder potest ex officio publicatis attestationibus testes recipere no ad
petitionem partis 7 si non vult repetere no cogitur licet obscure depo
nant. in c. cum clamor. nu. 1. de testi. fo. 85.
- 2 Juder minor an possit iurisdictionem exercere in presentia maioris iudis
cis. in c. volentes. nu. 4. de offi. leg. fo. 109.
- 3 Iudices deputati in certa causa possunt illam delegare. in c. ceteru. n. 15.
de iudi. fo. 20.
- 2 Juder potest recusari pro causa etiam modica. in c. cu. f. canonicus. nu.
5. de offi. deleg. fo. 99.
- 7 Juder non recusatur si ab eo non appellatur. in c. qualiter 7 quando. el.
h. nu. 15. de accu. fo. 73.
- Juder ordinarius non potest repelli vel recusari per exceptionem crimi
nis: quid autem de delegato. remissive. ibi. nu. 16.
- 6 Juder quando procedit ex presumptionibus debet multum temperare
sententiam suam vt modice vel raro penam imponat. in c. h. nu. 3. de co
ha. cle. 7 nu. fo. 10.
- 5 Juder an teneatur in syndicato si iudicauit secundu opinionē multorum
que tamen no est vera. in c. j. nu. 10. de re iudi. fo. 48.
- Juder non sequendo communem opinionē est in culpa nisi sit falsa vel
possit probabilibus rationibus conuinci ibi.
- 5 Juder potest ex officio libellum lacerare si videt ius no cōpetere actori
maxime in spiritualibus in quibus regulariter iudex supplet ex officio. in
c. cum ecclesiastice. nu. 8. de excep. fo. 4.
- 7 Juder ecclesiasticus potest inter laicos de causa dotis iudicare. in c. propo
sui. nu. 4. de coniu. ser. fo. 25.
- 3 Juder ecclesiasticus potest coercere iudicē secularē non admittente iusti
tiā presentibus. in c. cum deputati. nu. 3. de iudi. fo. 40.
- Juder non debet procedere ad missionem bonorum propter contuma
ciam vnus quando plures erunt vocandi. ibi. nu. 10. 7 8.
- 6 Juder appellationis quando sententia est nulla quia fundata super nul
lo processu habet tantum pronunciare sententiā nullā sed si sentētia licet
nulla vel iniqua sit formata super processu valido ipse haberet formare
suam. in c. cu dilecti. nu. 4. de cmp. 7 ven. fo. 47.
- 4 Juder potest iterum ex officio interrogare testes obscuros: secus ad pe
titionem partis. in c. in presentia. nu. 35. de proba. fo. 17.
- 3 Juder potest recusari si est dominus aduersē partis. in c. j. nu. 6. de offic.
iudi. fo. 124.

- Juder potest recusari suspectus ex quibusdam causis. de quibus vsque
in finem. ibi.
- 1 Juder excoicatus non potest aliu excoicicare. in c. ab excoicicato.
nu. 7. de rescrip. fo. 88.
- Juder occulte excoicatus an possit aliquē excoicare. ibi. nu. 8.
- 2 Juder dubitans an exceptio sit admittenda vel ne qualiter debeat eam
admittere. in c. cum contingat. nu. 12. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 Iudices plures vbi reperiuntur. electio est actoris coram quo velit reū
conuenire. in c. j. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 7 Juder potest in arbitratrys imponere penam corporalem. in c. accepi
mus. nu. 8. de pur. cano. fo. 165.
- 5 Juder a quo extitit appellatū an possit per appellatē in alia cā recusa
ri vt suspectus. in c. ad bec. el. j. n. 2. 4. 7 5. de appel. fo. 91.
- Juder de imperitia vel negligentia tenetur ad interesse parti licet a sua
sententia non prouocauerit ibi. nu. 6.
- Judicis suspicio an possit de vtroque iure allegari tam respectu delega
torum q ordinariorum tam cum expressione cause quā fine. in c. ad bec.
el. j. nu. 1. 7. 4. de appel. fo. 93.
- 6 Juder potest supplere defectū allegationū partis ideo potest allegare illud
quod non allegatur per partē 7 ex ipso causam decidere. in c. ex parte a
stensis. n. 11. de conces. preben. fo. 61.
- Juder secularis non debet cognoscere quoties oritur dubium super in
ramento. in c. cu contingat. nu. 15. de iure iur. fo. 157.
- Juder secularis lite pendente no exercet officiū suū contra ecclesiasticas
personas etiā in causis incidentibus. in repe. c. ecclesia sancte Marie. n.
9. de consti. fo. 34.
- Juder potest pcedere ad diffinitiuā ex presumptione violenta. ibi. n. 12.
- Juder debet attendere ad statuta 7 consuetudines litigantiū. ibi. nu. 41.
44. 7 52.
- 4 Iudicis recusatio dāda est in scriptis. in c. qm. n. 13. de proba. fo. 18.
- Juder dicēs in sentētia per. A. 7 B. fuit bene probatum presumitur pro
cius sententia si non retulit se ad acta. ibi. n. 21.
- Juder debet sententiam retractare cōstito sibi de iniustitia etiā si iniusti
tia fuit detecta per vnū admissum de facto ad respondendum. ibi. nume
ro. 22.
- Juder an 7 quando possit venire contra sententiam suam. in c. nosti. n. 5.
de elec. fo. 119.
- Judici afferenti se delegatū 7 habere commissionem an 7 quando creda
tur. in c. sicut nobis n. 21. de re iudi. fo. 66.
- Judicis incōpetentia non potest allegari post litem contest. vel post q
sententia transiit in rem iudicatam. ibi.
- Juder non tenetur sequi consiliū sapientis nisi sit iuridicum etiam qd
ex forma statuti teneatur requirere. ibi. nu. 17. fo. 67.
- 6 Juder ordinarius non potest regulariter petere expensas cum profici
scitur extra domicilium occasione cause sibi delegate. in c. cum ab omni.
nu. 12. de vi. 7 bone. cle. fo. 6.
- 7 Juder potest procedere ex officio suo per inquisitionē si accusator vel de
nuntiator deficiat. in c. licet heli. nu. 7. de fimo. fo. 86.
- 3 Juder non cogitur citare aliquē extra prouinciam. in c. causam. nu. 4. de
do. 7 contu. fo. 196.
- 5 Juder si non admisit appellationē non potest appellanti prefigere ter
minu ad prosequendum. in c. peruenit. el. j. nu. 3. de appel. fo. 97.
- 7 Juder ecclesiasticus est iudex competens inter laicos in causa peccati.
nedum post peccatum sed etiam ante vt peccatum euitetur. in c. ex lite
ris. nu. 9. de spon. fo. 5.
- 2 Juder si vnus ex iudicibus datis requiratur vt interfit 7 non comparet
in termino presumitur no posse vel nolle interesse. 7 ideo tota iurisdiclio
consolidatur in collegam. in c. cum causa. nu. 5. de offi. dele. fo. 87.
- 6 Juder ecclesiasticus aditur contra laicū nolentem exhibere coniugi affe
ctum in maritale. in c. charissimus. nu. 3. de contra. coniu. fo. 168.
- 5 Juder potest ex officio etiam parte non excipiente personas indignas a
testimonio repellere. in c. dilecti filij. nu. 12. de excep. fo. 14.
- Juder potest allegare pro vtraq parte 7 aperire dubia processus. in c.
bone memorie. el. j. nu. 7. de postu. prela. fo. 111.
- Juder an 7 quando possit ex officio suo supplere. ibi. nu. 9.
- 3 Juder potest lacerare libellum si ineptitudo sit notoria licet no cōstet
ex libello. in c. si clericus. nu. 4. de fo. compe. fo. 60.
- Juder an possit cognoscere an sua sit iurisdiclio. ibi. nu. 8.
- Juder procedendo super certa qualitate que si est vera licet sibi non cō
stet valet processus. ibi. nu. 12.
- 6 Juder potest repellere exceptiones partis aduersē quando calumniose
proponit. in c. post electionem. nu. 13. de conces. preben. fo. 60.
- 6 Juder in notorie iniustis potest extrajudicialiter 7 de facto se intromitti
tere. in c. quia clerici. nu. 4. de iure pa. fo. 191.
- 7 Juder precipiendo alicui sub pena si ille contrafecerit non incidit in pe
nam ipso iure sed venit puniendus. in c. vnico. nu. 3. de sagit. fo. 115.
- 7 Juder in inquisitionibus non tenet locum partis quia talem locum te
net diffamatio que est contra inquisitum. in c. qualiter 7 quando. el. h. nu.
7. de accusa. fo. 72.
- Juder dz esse oibus idem 7 nemini complacere cōtra veritatē. ibi. nu. 8.

Repertorium singularium materiarum

- 5 Iudex nō supplet officium suum ad utilitatem priuatam nisi vertatur periculum anime in. c. in literis. nu. 1. de resti. spo. fo. 169.
- 5 Iudex an debeat pronuntiare super replicatione videlicet an obstat vel non in. c. a nobis. nu. 21. de excep. fo. 3.
- Iudex procedendo ad vltiora censetur pronuntiare exceptiones non obstat. ibi.
- 2 Iudex qui male tollit sententiam siue ab ea fuerit appellatum siue non ad huc tenet in syndicato ad interesse partis. in. c. pastoralis. §. quia vero. nu. 5. fo. 94.
- Iudex an debeat iudicare secundum allegata et acta si repugnat conscientia sua. vide plenissime. ibi. nu. 7. fo. 62.
- 1 Iudex secularis non debet se intrinicare inter personas ecclesiasticas etiam in causis incidentibus. in. c. ecclesia sancte Marie. nu. 2. de constit. folio. 30.
- 5 Si vnus ex iudicibus datus allegetur suspectus vel moriatur expirat iurisdic-tio oim quia censetur talis iurisdic-tio data pro parte secus si insoli-dum. in. c. cum inter. nu. 3. de excep. fo. 7.
- Iudices suspecti vtrum possint dari per papā ex certa scientia. ibi. nu. 9.
- 5 Iudex non debet ad utilitatem priuatam suum officium non petitiū in-terponere. in. c. apostolice. nu. 1. de excep. fo. 14.
- 2 Iudices plures si dantur in aliqua causa an possit vnus sine alio senten-tiare etiam interlocutorie. in. c. causam. nu. 3. 7. 8. de offi. delega. fo. 81.
- 4 Iudex an post litis contestationem teneatur docere de sua iurisdic-tione vel an procurator de mandato. in. c. quoniam. nu. 37. de proba. fo. 32.
- 5 Iudex qui remittit negotium ad superiorem potest cuilibet partium da-re attestaciones suas ipsi superiori deferenda et statuere vtriusq. parti ter-minum peremptorium ad comparandum et superior potest pronuntia-re absq. alia citatione. in. c. cum bertoldus. nu. 4. de re iud. fo. 69.
- Iudex an possit restituere quem etiam maiorem aduersus sententiam quam ipse iudex tulit. ibi. nu. 18.
- Iudex potest procedere ad decisionem cause per iura partis presentis: si credit illa sufficere ad ipsam decisionem. ibi. nu. 32. fo. 73.
- Iudex ordinarius qui tulit sententiam licitam per obreptionem vel do-lum malum potest eundem renocare. ibi. nu. 33.
- 2 Iudex delegatus si in eadē causa fuerit electus arbiter an possit vti vtra-que iurisdic-tione. in. c. innotuit. nu. 7. de arbi. fo. 177.
- 2 Iudex an et quando possit cogere partes ad pacem vel concordiam tam in ciuilibus q. in criminalibus. in. rub. nu. 1. 7. 3. de tren. et pa. fo. 131.
- Iudex potest cogere partes ad faciendam treugam ibi. nu. 2.
- 7 Iudex contra iudicem non ita de facili presumitur sicut contra alium. in. c. qualiter et quando. el. ij. nu. 31. de accu. fo. 74.
- 4 Iudex potest vsq. ad sententiam et post conclusionem in causa interroga-re circa merita cause. c. cum iohannes. nu. 8. de si. instru. fo. 107.
- 2 Iudex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam. in. c. j. nu. 1. de treug. et pa. fo. 131.
- 5 Iudex nō potest recusari sine causa rationabili. in. c. super. numero. 1. de appel. fo. 95.
- Iudex commissarius si reperit se legatum tempore quo sibi presentatur rescriptum an tempus in rescripto contentum recurrat a die presenta-tionis. ibi. nu. 15. fo. 96.
- Iudex cui est commissā causa terminanda intra breuiorem terminū ter-mino iudicis an possit breuiare dilationes et in ipsis non seruare ius com-mune ad hoc vt in termino sibi prefixo possit causam terminare. ibidē. numero. 16.
- Iudex non restituit quem ad suas defensiones finito officio ipsius iudi-cis. ibidem.
- Iudex cui fuit mandatum vt intra certum tempus causam instruat et in-structam remittere mandanti potest causam remittere nō instructam q. ex defectu partium non potuit hoc facere. ibi. nu. 22.
- 7 Iudex ex officio providere debet qd. coniuges inuenies non stent seor-im propter periculum adulterij. in. c. j. nu. 1. de coniu. lepro. fo. 25.
- Iudex non compatitur quod coniunx sit cum leproso coniuge nisi pe-sat. ibi. nu. 9.
- 5 Iudex licet possit breuiare terminos tamen non tenetur. in. c. personas. nu. 3. de appel. fo. 89.
- Iudex delegatus potest terminum appellanti prefigere ad prosequen-dam appellationem. ibi. nu. 5.
- 1 Iudex delegatus an debeat dari de consensu vtriusq. partis. in. c. ceterum. nu. 11. de rescri. fo. 46.
- 5 Iudex delegatus qui recusatur vtetur sua iurisdic-tione si causa recusa-tionis non sit legitima de qua cognoscent arbitri ad hoc eligendi: si ve-ro fuit pronūtiata legitima remittet causam ad superiorem et an debeat alteri committere de consensu recusatoris. in. c. cum speciali nume. 1. 4. 11. et 13. de appel. fo. 129.
- Iudex non potest recusari de iure canonico nisi ex causa allegata et pro-bata secus de iure ciuili. ibi. nu. 2.
- Iudex potest de iure canonico in totum recusari sed de iure ciuili datur adiunctus. ibi.
- Iudex potest allegari suspectus ex multis causis que iure non exprimū-tur que arbitrio iudicis de hoc cognoscentis relinquuntur. ibi. nu. 7.
- 5 Iudex ex officio suo potest actorem repellere quando notorie cōstat qd. nulla competit sibi actio. in. c. ad aures. nu. 9. de prescrip. fo. 25.
- 5 Iudex an possit eodem tempore dare diuersas dilationes ad diuersos a-ctus. in. c. significante. nu. 10. de appel. fo. 136.
- 3 Iudex datus alicui non potest transire ad illum qui nō erat in rebus hu-manis tempore dationis iudicis puta ad eius heredem. in. c. q. v. n. 5. de iudi. fo. 29.
- 3 Iudex an et quando possit ferre sententiam post terminū elapsū. in. c. venerabilis. nu. 17. de iudi. fo. 45.
- Iudex qui tenetur aliquid facere sub certa pena incidit in eam nisi pars institerit vt illud faciat. ibi. nu. 19.
- Iudex quando videt instantiam perire potest ex officio venire ad sentē-tiam. ibi. nu. 20.
- 7 Iudex ex officio potest inquirere de impedimento matrimonij si fama refert illud existere. in. c. porro. nu. 1. 7. 4. de diuor. fo. 49.
- Iudex ex officio si impedimentum est notoriū potest matrimonium se-parare. ibi.
- 5 Iudicis suspicio semper potest allegari licet ab eius pronuntiatione pos-sit appellari. in. c. proposuit. nu. 6. de appel. fo. 136.
- 2 Iudex suspectus debet recusari qui si non admisit recusationem tūc po-est ab eo appellari. in. c. super questionū. nu. 12. de offi. dele. fo. 88.
- Et vide in. §. fi. in pe. no. fo. 93.
- Iudex appellationum non potest de iure ciuili causas subdelegare secus de iure canonico. ibi. nu. 15.
- Iudex ordinarius an possit causas subdelegare reseruata sibi sententia. ibidem. nu. 16.
- 5 Iudex appellationis an censetur tacite condēnare vel absoluerē si pro-nunciauerit male vel bene sententiātum et. in. c. cū causa. nu. 7. de re iud. fo. 55.
- Iudex a quo qui prescriit terminum ad appellationem prosequendam et aliter non detulit appellationi non potest termino pendente procedere contra appellātem. ibi. nu. 11.
- 7 Iudex an debeat supplere. in. c. ex literis. nu. 9. de diuor. fo. 47.
- 7 Iudex ecclesiasticus inter laicos non cognoscit de causa ciuili cognosce-tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus. in. c. causam. nu. 1. qui fil. sint legi. fo. 39.
- 5 Iudex appellationis videns appellationem friuolam et iniustā debet ap-pellātem remittere ad iudicem a quo. in. c. cū in ecclesia. nu. 1. de appella. fo. 111.
- 4 Iudex pōt procedere ad definitiūm ex presumptione violenta non pro-bata nec allegata. in. c. a ferte. nu. 3. de presum. fo. 115.
- Iudex an possit ex presumptionibus infligere penā corporālē vel pecu-niariā et quando agitur ciuilitē vel criminalitē. ibi. nu. 6.
- 4 Iudex an teneatur consulere superiorem. in. c. pastoralis. nu. 3. de si. in-s-tru. fo. 105.
- 7 Iudex a quo pōt omnia facere que tendunt in faciliorem exitū appel-lationis. in. c. sacro. nu. 8. de sen. excō. fo. 195.
- Iudex a quo potest absoluerē excommunicatum licet appellauerit quan-do periculum est in mora. ibi.
- Iudex ad quem an et quo casu debeat citare iudicem a quo ad defendē-dum sentētiā quam tulit. ibi. nu. 15.
- 4 Iudex potest committere examinationem testium etiam in causā matri-monialī et quo nomine appelletur ille cui est commissā talis examinatio. in. c. j. de testi. cog. fo. 90.
- 3 Iudex quot modis recusatur suspectus. in. c. accedens. el. ij. nu. 2. vt lit. non contest. fo. 111.
- Iudex potest fauore vni parti dūmodo non excedat modum nec repu-tabitur suspectus. ibi. nu. 8.
- Iudex loquens secrete cum vna partium dicitur suspectus. ibi.
- 5 Iudex potest in vna re ex pluribus petitis pronuntiare si iudex viderit illam ciuilem et super alijs procedere. in. c. cum inter. nu. 24. de re iudica. folio. 62.
- 4 Iudices an possint dilationes dilatas a iure abbreviare vel prorogare. in. c. vltra tertiam. nu. 4. de testi. fo. 89.
- 4 Iudex ecclesiasticus cōpellit laicum relaxare iuramentum turpiter rece-ptum in omni materia. in. c. sicut. et infra. nu. 2. de iure iu. fo. 160.
- 3 Iudex in quibus casibus cognoscit et non decedit. in. c. cum super. nu. 11. et 13. de cau. pos. et pro. fo. 157.
- 2 Iudex proprius non potest precipere subdito ne litiget corā alieno iudi-ce. in. c. p. 7. g. n. 19. de offi. de leg. fo. 104.
- 7 Iudex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos. in. c. j. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 38.
- 2 Iudex appellationum potest de iure canonico causas subdelegare. in. c. pastoralis. nu. 4. de offi. ordi. fo. 117.
- 6 Iudex ecclesiasticus quando potius debeat imponere penā pecuniariā quam spirituale. in. c. postulasti. nu. 6. de iude. fo. 88.
- 5 Iudex qui tulit sententiam nullam an possit super eadem causa iterum pronuntiare. in. c. j. nu. 25. de re iudi. fo. 50.
- Iudex delegatus qui probabili errore ductus tulit aliquam sententiam potest illam renocare et super causa iterum pronuntiare quod an pro-cedat

Super Lectu. Panormitani.

cedat. ibi. nu. 26. r. 28.

5 Iudex potest ex officio publice excommunicatum a iudicio repellere. in c. exceptionem. nu. 1. de excep. fo. 18.

Iudex ex officio suo potest supplere in multis casibus ut iudicare in notorijis inhabilibus a limine iudicij repellere etiam si non repellat a parte et alia similia facere. ibi. nu. 7.

Iudex potest repellere actorem quando constat sibi quod nullum ius habet. ibidem. nu. 14.

Iudex in notorijis non debet pati causam decidi in iudicium. ibi. nu. 16.

Iudex tenet ex officio suo inquirere de habilitate actoris vel accusatoris etiam super hoc examinare. ibi. nu. 28.

3 Iudex an debeat perquirere ex officio super spoliacione ad utilitatem privatam. in. c. h. nu. 4. de resti. spo. fo. 166.

7 Iudex ubi procedit ex presumptione debet multum temperare sententiam suam: intellige de presumptione hominis non iuris. in. c. accedens. nu. 1. r. 6. de accu. fo. 71.

6 Iudex impetratus per literas nullas vel iudex alias incompetens potest pronuntiare se non esse iudicem et quo ad istam pronuntiam habet iurisdictionem ordinariam et non delegatam et potest condemnare partem in expensis tamen per istam pronuntiam non desinit esse iudex adeo quod causa potest sibi committi. in. c. dilectus filius. nu. 1. r. 2. de preben. fo. 47.

7 Iudex an possit corrigere errorem suum factum in processu sue extra iudicium suum in iudicio aut in parte aut in toto an in diffinitiva aut interlocutoria. in. c. qualiter et quando. nu. 4. de accu. fo. 65.

Iudex potest interpretari sententiam quam tulit capiēdo scilicet interpretationem pro congrua verborum dispositione. ibi.

7 Iudex ex officio suo potest procedere si reo obstat aliqua dispositio statuta seu legalis. in. c. nulli. nu. 5. de accu. fo. 57.

De. Ad de. De. de ancha. in. c. et inter. de excep. ubi alle. Old. et Jac. de are. in. l. apud labeonem. §. ite ait pletor. ff. de iniur. et Bald. in rub. C. de manu. vin. et in. l. cu lege. et ibi Jo. de imo. ff. de testa. et Bald. in qua dā sua dispu. inci. statuto cauet quod fenerator. et Jo. de imo. in. l. de pupilo. §. si pcurator. ff. de no. ope. nun. oēs. in. l. §. sub lata. ff. ad tre. Bald. in. c. §. de rescri. lib. vi. ita concludit Aug. in. l. pe. et in. l. §. ff. de peti. here. Ant. in. c. cum dilectus. de consue. et in. c. bone. el. §. de postu. prela. ubi alleg. Inn. in. c. cu olim. als in. c. cum venerabilis. de consue. et in. c. cu Joas. nes eremita. de si instru. et in. c. unico. de lit. conte. et facit quod voluit Do. de fctō. Semi. in. c. idētatibus. §. sane. de elec. lib. vi. et Barto. in consi. suo inci. dīco de Bononia. in. l. ium videt facere quod not. Barto. in. l. nō solū. §. si. ff. de iniur. ubi tenet quod si alicui denegatur audientia vigore statuti non potest iudex ex officio procedere contra offendorem illius. do. meus Barba. viua voce in cathedra dum legeret dicebat hanc concordiam dari posse quod aut quis est prohibitus facere aliquid ex dispositioe legis: tunc iudex non poterit quod lex omnino prohibet. et ita procedat. d. l. nō solū poterit. §. si. quod voluit ibi Bart. aut quis est prohibitus facere aliquid ex facto et dispositione sua: tunc procedant alia dicta in contrariū. hanc partem tenuit domi. meus. in. d. c. nulli. et in rub. eo. tit. et vide Bal. in. l. §. si tutor vel cura. non ges. Ego intelligerem dictum dñi mei procedere quā lex intenderet denegare precise audientiam et tollere omnimodā facultatē audiendi: alias secus. Abb. tamen. in. d. c. nulli. videtur illam doctrinā Bar. non pcedere debere sed magis sibi placet opi. glos. ibi que opinio cōter ob omnibus approbatur. et iudex procedit ex officio suo quando delictum est evidens et notoriū. Abb. in. c. evidētia. de accu. nam tunc iudex hoc potest ex officio suo licet non iudicet de eo quod est sibi notum ut notoriū. et sic intelligitur gloss. singu. in. l. §. C. qui et aduer. quos. Abb. in. d. c. evidētia. in fi.

6 Iudex potest dicere causam ex ratione non allegata per partes. in. c. peruenit. nu. 6. de emp. et ven. fo. 83.

3 Iudex unus artis non potest esse iudex alterius artis penitus separate etiam cum consensu partium. in. c. significasti. nu. 16. de foro competen. folio. 86.

5 Iudex potest supplere ex officio allegando falsitatem instrumenti quādo falsitas est evidens. in. c. cum venerabilis. nu. 8. de excep. fo. 9.

5 Iudex ad et quā possit cognoscere de exceptione opposita contra eius personam. in. c. secundo requirō. nu. 13. de appel. fo. 111.

Iudex si fuerit remotus tanquā suspectus quis cognoscat de causa in qua ipse a principio erat iudex. ibi. nu. 15.

5 Iudicis nomen a quo fuit appellatum non est necesse apponere in literis que impetrantur in causa appellationis. in. c. oblate. nu. 1. de ad. fo. 124.

Iudex a quo potest restringere terminum ad prosecutionem appellationis sed iudex ad quem non. ibi. nu. 6.

5 Iudex an aliquis possit esse in causa quando eius commodum saltem in consequentiam venit applicandum ipsi iudici. in. c. ad audientiam. nu. 8. et 10. de appel.

Iudex non potest cognoscere an sua sit iurisdicctio quando si esset iudex in illa causa possit consequi magnum emolumentum secus si paruum. ibi. numero. 10.

Iudex a quo potest cognoscere de iustitia appellationis ad hoc ut sciat an debeat deferre vel non ibi. nu. 11.

7 Iudex potius debet admittere et audire probationes superfluas defensas ubi agitur de periculo anime. in. c. §. nu. 5. de frigi. et male. fol. 34.

2 Iudex potest preterire terminum partibus absque alia citatione. in. c. quomiam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 78.

Iudices plures si sunt dati cum clausula quod si non omnes et. potest unus sine alio facere: secus si non est apposta quia non potest etiam mortuo collega. ibi. nu. 5.

Iudex cui fuit intimatum a parte vel ab alio iudice quod non procedat quid habet facere. in. c. cum cōtingat. nu. 6. de rescrip. fo. 69.

2 Iudex electus de consensu partium non potest nisi ex noua causa recusari. in. c. super questionum. §. verum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 91.

Iudicis inferioris manus ligantur per reuocationem alicuius negotij ad sedem apostolicam adeo ut postea nil valide coram eo attentetur. in. c. ut nostrum. nu. 1. de appel. fo. 127.

2 Iudex dicit functus officio suo postquam tulit sententiam et ipsam mandauit executioni. in. c. in literis. nu. 2. de offi. deleg. fo. 76.

Iudex siue ordinarius siue delegatus an dicat functus officio suo sine valida sine nullam sententiam tulerit. ibi. nu. 3.

7 Iudex si dubitatur an mulier sit cognita vel ne quid agere debet. in. c. attestaciones. nu. 8. de despon. impu. fo. 16.

5 Iudex a quo cognoscit de causa si appellans non prosecutus est in termino suam appellationem. in. c. ad bec. el. §. nu. 4. de appel. fo. 103.

Iudex recusatus potest causam alteri committere. ibi. nu. 3.

5 Iudex a quo est appellatum si reuocauit grauamen potest super causa principali procedere nisi detulerit appellationi quo casu non potest reuocare. in. c. cum cessante. nu. 1. r. 15. de appel. fo. 128.

Iudex an possit recusari suspectus aliquo verbo quod protulit minatorie. ibi. nu. 8.

Iudex non potest accusari suspectus si gramamē quod intulit postea reuocauit. ibi. nu. 19.

1 Iudices possunt interpretari iura in causis vertentibus coram ipsis. in. c. quoniam. nume. 6. de consi. fo. 41.

3 Iudex appella. potest condemnare in plus quam condemnauerit iudex a quo. in. c. §. nu. 39. de lib. obla. fo. 67.

5 Iudex a quo si non admisit appellationē iustam qua pena puniatur. in. c. de priore. nu. 7. de appel. fo. 105.

7 Iudex vel testis debet dicere veritatem etiam quod per hoc esset venturum aliquod scandalum. in. c. officij. nu. 6. de peni. et remis. fo. 174.

3 Iudex negligens facit litem suā dūmodo fuerit interpellatus a parte et sic iudex in omittendo non incidit in penam nisi interpelletur. in. c. cum sit generale. nu. 5. de foro cōpe. fo. 65.

Iudex cognoscit an sua sit iurisdicctio et cōstito quod non sua condemnabit actorem in expensis et mittit ad suum iudicem. ibi. nu. 14.

3 Iudex secularis in terris ecclesie recusabitur secundum canones non secundum leges. in. c. licet ex suspecto. nu. 17. de foro compe. fo. 72.

1 Iudex an et quando possit cogere partes ad cōcordiam. in. c. cum inter. R. nu. 9. de elec. fo. 133.

2 Iudex qui cognoscit causam tanquā ipse et tanquā fungens personā alterius non potest in illa causa diuersas sententias facere. in. c. §. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.

Iudices plures si sint dati in causa omnes habent iurisdictionē in solidum sed exercitium pro parte. ibi. nu. 3.

7 Iudex delicti puniet delinquentem secundum statuta loci ubi est ipse iudex. in. c. §. nu. 7. de rap. fo. 118.

Iudex originis an puniet subditum alibi delinquentē secundum statuta sua. ibidem. nu. 8.

Iudex originis vel domicilij cognoscit de crimine alibi commissio vel de contractu alibi gesto per suum subditum. ibi. nu. 9.

Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto debet delinquentem ad suum iudicem dimittere. ibi. nu. 10.

Iudex an possit cogere partes ad transigendū. in. c. si quando. nu. 3. de offi. deleg. fo. 76.

Iudex cui est commissa causa appellationis in vno articulo illo finito an possit cognoscere de causa principali. in. c. ut debitus. nume. 34. de appel. fo. 127.

Iudex ad quem potest de cōsensu partium vel solus appellati cognoscere prius de negotio principali quam de articulo super quo fuit appellatum. ibi. nu. 3. fo. 137.

7 Iudices possunt deponere super gestis coram eis et credetur eis deposito officio sed an faciant plenam probationem et quid de inquisitoribus. in. c. cum dilecti. nu. 7. de accu. fo. 66.

4 Iudex ex officio tenetur compellere reū ad edendum actori ex magna causa puta si originalia sunt deperdita. in. c. §. nu. 21. de proba. fo. 3.

5 A iudice suspecto non potest recedi per appellationem nisi acceptaueris reculationē quam fecit de eo. in. c. nouit ille qui. nu. 3. de app. fo. 112.

Iudex an et quo casu possit cognoscere an sua sit iurisdicctio. in. c. licet. nu. 4. de regu. fo. 162.

7 Iudices possunt deponere tanquā testes coram alijs iudicibus de gestis coram se. in. c. inter dilectos. nu. 3. de excus. prela. fo. 146.

6 Iudices quando sunt in peccato mortali non prohibentur iudicare ex

Repertorium singularium materiarum

- potestate officij. in rub. nu. 2. de vita et bone. cle. fo. 2.
 Iudex qui est in peccato magis peccat alios iudicando. ibi.
- 2 Iudex ecclesiasticus potest se intrinsece in criminibus secularibus data negligentia iudicis secularis. in. c. j. nu. 7. de offi. ordi. fo. 110.
 Iudex an debeat iudicare sine conscientiam suam an secundum acta. ibi. numero. 8.
 Iudex iudicans iniuste per errorem non committit peccatum. ibidem. numero. 9.
- 4 Iudex vel notarius ex licentia eis data et possint extendere instrumentum non possunt addere iuramentum vel stipulationem. in cap. clericus. numero. 4. de iureiur. fo. 166.
 Iudex quotiescunque procedit contra absentem debet pro ipso ex officio supplere. in. c. per tuas. nu. 8. de appel. fo. 125.
- 7 Iudex debet habere pre oculis et misericordiam et severitatem simul et non unum sine alio. in. c. estote. nu. 3. de reg. iur. fo. 206.
- 5 Iudex non admittendo exceptionem partis non dicitur illam gravare nisi forte quia putabat illam falsam unde debet expectari donec probet veritas. in. c. interposita. nu. 2. de appel. fo. 136.
- 3 Iudicem non declinare promittens non potest ipsum amplius penitere. c. j. nu. 15. 16. et 17. de iudi. fo. 3.
 Iudex non debet interponere officium suum ad privatam utilitatem. ibi. numero. 4.
 Iudex potest circa tendentia ad decisionem cause interrogare partem ante et post lit. contest. ibi. nu. 5.
 Iudex potest mulctare contumacem etiam parte non petente. ibidem. numero. 7.
 Iudex potest recusari si est suspectus etiam civitas potest recusari et quodcumque tribunal illius civitatis. ibi. nu. 14.
 Iudex quoties potest quem mulctare super eadem re. ibi. nu. 32. fo. 7.
- 2 Iudex potest cogere partes ad compositionem in. c. cum pridem. nu. 8. de pac. fo. 133.
- 4 Iudex an teneatur mittere ad examinandas egregias personas. in. c. si qui testium. nu. 4. de testi. fo. 43.
- 4 Iudex qui de per se non potest instrui de causa vel potest sed honestas non patitur debet recurrere ad iudicium petitorium. in. c. proposuisti. numero. 3. de proba. fo. 7.
- 3 Iudex debet ex offi. declarare processum esse nullum quando etiam parte non petente. in. c. j. nu. 4. de lit. non contest. fo. 103.
- 2 Iudex quando possit cogere partes ad compositionem faciendam. in. c. si nu. 2. de malo. et obe. fo. 130.
- 3 Iudex recusatur ut suspectus in causa sui superioris vel ut familiaris. in. c. h. nu. 8. ut lite non contest. fo. 109.
 Iudex non reputatur suspectus si cognoscit inter duos inter quos cadit par causa affectionis. ibi. nu. 21.
- 1 Iudex potest ferre sententiam et consilium sapientis. in. c. ad nostram. nu. 3. de consue. fo. 94.
- 3 Iudex potest iudicare in notorijs absque alia probatione. in. c. dilecti filii. nu. 3. de iudi. fo. 21.
 Iudex non potest iudicare de eo quod constat sibi ut privato et non ut iudici. ibidem.
 Iudex debet ex officio suo providere parti quando adversarius lucrasur cum sua iactura. ibi. nu. 17.
- 7 Iudex et qualis esse debeat et precipue in matrimoniali causa. in. c. j. nu. 7. de consan. et affini. fo. 31.
 Iudex ordinarius delegare potest. ibi. nu. 8.
- 2 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. Antio. in. c. tuam. nu. 2. de eta. et quali. fo. 46.
- 2 Iudex potest supplere ex officio quando in iudicio sibi constat de iure tertij funditus exclusi intentionis agentis. Antio. in. c. licet. nu. 3. de supplen. neg. prela. fo. 35.
 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. ibidem.
- 5 Iudices ordinarii habent iurisdictionem insolidum. in. c. fi. nu. 9. de re iudi. folio. 85.
 Ordinarius et delegatus pape electi iudices in una causa si discordant recurritur ad papam: idem si unus uno modo et alter alio modo sententiauerit. ibi. nu. 14.
- 4 Iudex potest se gerere tripliciter circa recipiendos testes probatorios et reprobatórios. in. c. cum causam. c. j. nu. 1. de testi. fo. 69.
 Iudex sine qualitate cause potest quandoque plures quandoque pauciores testes admittere. ibi. nu. 3.
 Iudex omittens interrogare testes in causa scientie tenetur parti ad interesse. ibi. nu. 7.
 Que sint circumstantie de quibus iudex interrogat ultra causam scientie. ibi. nu. 10.
 Iudex inferior a papa an possit alteri committere examinationem testium. ibi. nu. 22. fo. 71.
- 4 Iudex potest ex officio statuere terminum et si non petatur et non statuit non tenetur in syndicato. in. c. licet. nu. 15. de proba. fo. 22.
- 7 Iudex qui tulit sententiam non potest ipsam revocare nec eius successores. et que sit ratio. in. c. significantibus. nu. 6. de pur. cano. fo. 166.
- 4 Iudicis in arbitrio est an primo admittat testes an exceptionem testium excepitis quatuor casibus. in. c. ex parte. nu. 8. de testi. fo. 40.
- 5 Iudex non incurrit excommunicationem si ex iusta causa carcerat clericum. in. c. j. nu. 7. de depo. fo. 80.
- 5 Iudex a quo si semel detulit appellationi non potest ulterius causam reassumere in se quia iurisdictione est transfusa in superiorem. in. c. delictis. nu. 12. de appel. fo. 123.
- 2 Iudex appellationis confirmans sententiam debet appellanti in expensis condemnare et istam condemnationem potest uterque iudex exequi. in. c. postorialis. §. preterea. nu. 8. de offi. deleg. fo. 94.
- 4 Iudex quid debeat facere si mulier petat poni bana. ut in. c. si. de clano. de despon. in. c. mulieri. nu. 11. de iureiur. fo. 165.
- 7 Iudex secularis non est competens in causa separationis matrimonij. in. c. plerumque. nu. 3. de dona. inter vi. et vro. fo. 50.
- 5 Iudex a quo potest statuere terminum appellanti quando contra eum est presumptio quod calumniose appellaverit. in. c. pervenit. nu. 5. de appel. fol. 104.
- 6 Iudex appellationis potest de nouo condemnare quando condemnatio ad ipsum transmissa sit iuridica etiam quod non dicat male appellatum et bene sententiatum. in. c. raynutius. nu. 10. de testa. fo. 124.
 Et in. c. raynaldus. in. x. not.
 Iudex appellationis potest formare suam licet per partem non allegetur vel petatur. ibi.
 Iudex potest et debet ex officio suo supplere illud quod sibi est notum etiam quod a partibus non petatur vel allegetur. ibi. nu. 11.
- 5 Iudex ordinarius vel appellationis non potest a se abdicare onus iudicandi. in. c. accepta. nu. 1. de appel. fo. 106.
- 3 Iudex potest interpretari legem seu canonem circa causam coram eo vertentem. in. c. capellanus. nu. 3. de fer. fo. 140.
- 4 Iudex ecclesiasticus et secularis est competens iudex ad compellendum coniuges ad cohabitandum. in. c. tua nos. c. h. numero. 2. de iureiuran. folio. 151.
- 3 Iudex cui est commissum ut citet aliquem in suo territorio debet hoc facere alias puniatur marime si non remittit. in. c. si. nu. 8. 9. et 16. de foro. compe. fo. 89.
 Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto potest tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui potest cognoscere. ibidem. numero. 17. et 11.
 Iudex puniens delinquentem in foro delicti poterit punire sine statuta loci ubi delictum est commissum. ibi. nu. 24. et 39.
 Iudex habet omnimodam iurisdictionem in rem et personam illius qui contrahit in loco sue iurisdictionis licet non possit ipsum extra territorium citare nisi quo ad missionem bonorum in loco contractus. ibidem. numero. 36.
 Iudex non tenetur regulariter remittere contrahentem ad iudicem loci ubi contrahit. ibi. nu. 37.
- 7 Iudex ecclesiasticus potest adiri principaliter in doctis restitutione matrimonio prius separato. in. c. significavit numero. 2. de dona. inter virum et uxorem. fo. 50.
- 5 Iudices plures delegati non censentur in dubio habere iurisdictionem insolidum sed pro parte omnibus competentem. in. c. ad probandum. nu. 4. 2. 1. de re iudi. fo. 80.
- 1 Iudex an et quando teneatur defendere sententiam quam dedit. in. c. dilectus filius. nu. 6. de rescrip. fo. 27.
- 3 Iudex an possit dari altera parte absente vel innita. in. c. j. nu. 4. de foro. compe. fo. 48.
- 4 Iudex habet necesse deferre iuramentum necessarium. in. c. iuramentum. §. sane. nu. 3. de iureiur. fo. 168.
- 5 Iudex delegatus an possit facere quem absolvi ad cautelam. in. c. ad presentiam. nu. 3. de appel. fo. 98.
 Iudices siue auditores dati in curia an habeant ordinariam. ibi.
 Iudices plures vel habent aliquam potestatem an possint illam exercere omnes insolidum vel debeant insimul convenire. in. c. prudentiam. nu. 6. de offi. deleg. fo. 84.
- 5 Iudex a quo non habet suspensionem iurisdictionem in his que tendunt in faciliorem exitum appellationis. in. c. questioni. nu. 7. de appel. fo. 101.
- 2 Iudex extra territorium potest cognoscere inter subditos suos ex eorum non sensu et consensu iudicis territorij. in. c. novit. nu. 4. de offi. leg. fo. 101.
- 4 Iudicis admonitio habetur pro trina citatione. in. c. h. nu. 2. de testibus. folio. 35.
 Iudex potest facere ad instantiam partis ut testes examinentur clandestine: quando timetur potentia adversarij. ibi. nu. 6.
- 5 Iudex appellationis ex quo recipit appellationem emissam ex probabilis causa potest inhibere iudici a quo ne procedat super principali. in. c. super eo. nu. 5. de appel. fo. 95.
 Iudex potest absolvere et punire subditum delinquentem extra territorium. in. c. excommunicatis. nu. 6. de offi. leg. fo. 106.
 Iudex habet iurisdictionem in non subditum ratione delicti commissi in suo territorio et potest ipsum aut absolvere aut condemnare. ibi. nu. 7.
 Iudex

Super Lectu. Panormitani.

- Judex an habeat iurisdictionem in aliquē ratione domicilij ad ea que prius fuerunt commissi. ibi.
- Judex ex officio suo potest repellere non habentē mandatū in. c. innotuit. n. 10. de elec. fo. 137.
- Judex potest ex officio supplere ubi tangatur publica utilitas vel peccatum. Anto. in. c. conquerente. nu. 1. de si. presby. fo. 51.
- Judex ex officio non tenetur condēnare partē in expensis nisi fuerint petite. in. c. auditis. nu. 11. de procu. fo. 143.
- Judex ordinarius ita demum tenet obedire delegato si delegatus ostēdit suum mandatū in. c. cū in iure. nu. 1. de offi. deleg. fo. 96.
- Judicis incōpetentia non potest opponi post lit. contest. ibi. nu. 7.
- Judicis incōpetentia an possit opponi per cōtumacē vel absente postea cōparētem. ibi.
- Judex cui rescribitur potest cognoscere de surreptione rescripti. in. c. super literis. nu. 3. de rescriptis. fo. 62.
- Judex an possit cognoscere de sua iurisdictione si contra eū opponitur. ibi. nu. 10.
- Judex in notorijs potest procedere sine accusatione intellige in notorijs facti permanentis secus facti transeuntis usque ad finem. in. c. evidētia. n. 1. 2. de accusa. fo. 58.
- Judex tenetur in sindicatu de peritiā etiam quod pars appellaverit et deservierit. in. c. sepe contingit. n. 17. de appella. fo. 113.
- Judex appellationis an pronuntiabit super expensis et quā. ibi. n. 19.
- Judex a quo prefigendo terminum ad appellationem prosequendā non censetur per hoc deferre appellationi. ibi. nu. 22.
- Judex appellationis potest condēnare in expensis factis non solū in secundo iudicio sed in primo. item potest renovare condemnationem expensarum factā a primo iudice et addere et detrabere sententie prime. ibi. numero. 23.
- Judex potest ex suo officio condēnare partem in expensis factis non solū post sed etiam ante litem cōtest. ibi. nu. 24. fo. 117.
- Judex an et quā possit per partes pronuntiare. i. pronuntiare super vno articulo et super alio super sedere. in. c. cū dilectus. n. 8. de consue. fo. 99.
- Judex habens ordinariam et delegatam an in dubio procedat tanquā ordinarius an tanquā delegatus in. c. licet. nu. 6. de offi. ordi. fo. 118.
- Judices diversi impetrati a diversis personis super pluribus rescriptis si non concordant in eā est eligendus tertius arbiter et si aliter est factū an vietiur processus. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 6. de rescriptis. fo. 55.
- Judex potest ex officio suo statuere terminū partibus ad pronuntiandos testes. in. c. finē. nu. 2. de do. et contu. fo. 199.
- Judex potest simul contumacem condēnare in expensis et contra eum missionem facere. ibi. nu. 6. fo. 201.
- Judex non tenetur victum condēnare in expensis nisi fuerit petitiū a parte potest tamen ex officio si vult et si iudex non cōdemnaverit pars qui hic non peti non poterit appellare. ibi. nu. 34. fo. 203.
- Judicis datio non valet si est mortuus ante datationem ille cōtra quem datur. in. c. significavit. nu. 5. de rescrip. fo. 85.
- Judex ecclesiasticus potest precipere spōso ne cōtra pmissionē suā ad alia vota transeat etiam si sponsalia non fuerint iurata. in. c. ex literis. nu. 2. de matr. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- Judex ad quem an et quo casu possit abbreviare terminū datū a iudice a quo. in. c. personas. nu. 12. de appel. fo. 89.
- Judex appellationis pendente dilatione data a iudice a quo non est iudex. ibi.
- Judex non tenetur impendere officium suū non imploratū ad utilitatē priuatam nisi essent miserrabiles persone. in. c. si heredes. nume. 7. de test. fo. 113.
- Judex quis est competens a relaxatione a iuramento. in. c. peruenit. el. j. nu. 3. de iureiuran. fo. 128.
- Judex non multū doctus quomodo mouetur. in. c. per tuas. n. 6. qui fil. sint legi. fo. 42.
- Judex potest iudicare super notorio licet non fuerit in actis deductū. in. c. dudum. el. j. nu. 6. de elec. fo. 140.
- Judex a quo non habet suspensionem iurisdictionē quā possit favere ipsi appellationi interposite in. c. cū teneamur. n. 1. de appellatio. fo. 190.
- Ex vide late in nu. 4. 7. 5. fo. 99.
- Judex qui misit plura pcepta penalia et non fuit eis obeditū an possit exequi oēs penas et quod si ultimo pcepto fuit obeditū an petet penā aliorum bonorum in. c. tue fraternitatis. nu. 5. ut lite non cōte. fo. 111.
- Judex potest suū officiū nobile impertiri ad utilitatē priuatam. ubi vertitur periculū animarū. in. c. tuas. n. 4. de usur. fo. 128.
- Judex potest ex officio suo cōcedere restitutionem ecclesie vel minoribus etiam non petentibus. in. c. cū venisset. n. 9. de institu. fo. 53.
- Judex potest ex causa interpretari legem dubiā. in. c. licet tam. nu. 3. de ferijs. fo. 138.
- Judex ecclesiasticus ubi pronunciat quē esse legitimum: potest etiam simul pronuntiare eū herede. in. c. quod nobis. nu. 3. qui filij sint legitimi. fo. 41.
- Judex ecclesiasticus se intronit de votis restitutione maxime cū difficultat dissolutionē illiciti matrimonij. in. c. et si necesse. nu. 6. de dona. inter virum et vxor. fo. 51.
- Judex non debet seruire in omnes delinquentes simul. sed incipere a principalioribus ut alij perterriti arceantur. in. c. clericos. n. 4. de cobra. cle. et mu. fo. 11.
- Judex debet cognoscere de perēptoria exceptione ante sniam et de ea super principali pronuntiare. in. c. j. nu. 1. de ord. cog. fo. 141.
- Judex procedens super dilatoria et principali simul. vel processus erit nullus vel appellabitur. ibi. nu. 7.
- Judex an habeat pronunciare super exceptione emergente vel incidenti. ibi. nu. 11.
- Judex ordinarius an et quā possit cōmittere vel cognoscere cām extra suā dioecesim. in. c. nonnulli. nu. 4. 7. 7. de rescrip. fo. 73.
- Judex potest iudicare de eo quod est sibi notum ut notorium et extra iudicium. in. c. ad nostrā. el. ij. nu. 5. de iureiur. fo. 144.
- Judex si processit tanquā super notorio et sibi non cōstabat an processus valeat. ibi. nu. 7.
- Judex an notorijs et summarijs possit inuitis partibus vel consentientibus procedere iuris ordine seruato an possit iuramento se astringere ad hoc. ibi. nu. 8.
- Judex debet attendere statuta et consuetudines litigantium. in. c. quod clericus. nu. 21. 27. 37. de foro compe. fo. 68.
- Judex ecclesiasticus debet esse talis ut sciat distinguere inter leprā et leprosam. in. c. per venerabilem. nu. 38. qui fil. sint legi. fo. 44.
- Judex potest cōtumacē in expensis condemnare et contra eū missionem facere vno et eodem tempore. in. c. j. numero. 17. de dolo et contumacia. fo. 196.
- Judex procedens ex presumptiōe debet multum temperare penam vel sententiam suam ut modice vel raro penam inferat. in. c. j. nume. 3. de cobra. cle. et mulie. fo. 10.
- C**orsetus. Tu adde eundem Abba. in. c. afferte. nu. 8. de presumptio. post Hosti. et Innocen. in. c. quia verisimile. de presum. hoc voluit Abb. antiquus. in. c. afferte. voluit Roma. in. l. lege cornelia. ff. ad filie. Bal. in. l. sciant cuncti. C. de probatio. et dominus meus Barba. in. rub. de probati. et in. d. c. afferte. et vide glo. in. c. inter. de purga. cano. et Specu. in. titu. de presumptio. in. §. si. ver. in. summa licet aliter voluerit Host. in. d. c. inter. per tex. in. c. de hoc. de fimo. Sed iudicio meo ille text. facit pro Inno. et alijs. pondero mihi dictionem tāquā: que de sui natura importat similitudinem per no. in. c. cū pro causa. de senten. ex cōm. adde ad hoc sing. dictū Bal. quod refert ibi Sali. in. l. is qui cū telo. C. de fidei. quod iudex hoc casu si vult potest temperare penam sed non necessitatur allegat text. sing. in. l. aut facta. §. euentus. ff. de penis. Limitarem tamen hoc dictum Inno. Host. Abb. antiqui et aliorum sequacium nisi presumptiones essent ingentissime et indubitate quia tunc posset puniri criminaliter. l. sciant cuncti. C. de probatio. hoc videtur sentire Abb. in. c. cōmunicamus. §. credentes. nu. 2. de here. Jo. and. in. additio. Specu. in. tit. de probatio. §. si. ver. ij. Bal. in. d. l. sciant. et Bald. in. c. j. §. furtum. de pa. iuramen. fir. et in. c. j. qui succe. tenean. ubi dicit valere statutum quod ex contumacia non aliter probato delicto quis cōdēnetur ad mortem. alleg. Joā. an. in. c. veritatis. de dolo et contu. Specu. in. titu. de fideiur. §. j. ver. sed pone. et Ro. in. d. l. lege cornelia.
- Judex licet cōstet sibi actorē qui tamē nihil pbavit ex cōfessione rei habere iustitiam debet eum absolvere ab instantia. in. c. ex cōquestione. nu. 15. 16. de resti. spo. fo. 176.
- Judex an possit esse carens aliquo sensu corporeo. in. proemio Gre. nu. 17. fo. 4.
- Judex dicitur iudicare secundū consciētiam infirmatam iuribus partium ibi. nu. 18.
- Judex ecclesiasticus debet prestare auxiliū iudici seculari et cōtra. in. c. at si clerici. nu. 12. de iudi. fo. 11.
- Judex habet potestatem eligendi penam pro vno delicto pro quo reperiuntur plures pene et diuerse in iure. ibi. nu. 36.
- Judex poterit super vna ex rebus petitis pronuntiare si viderit eam claram super reliqua vero maturius procedere. in. c. suborta. nume. 7. de re iudicata. fo. 75.
- Judex si viderit excipientem quod malitiose excipiat non debet talem exceptionē admittere nec de appellatiōe curare. in. c. sup. eo. n. 13. de ap. f. 95.
- Judex a quo non est citandus in discussione appellationis. in. c. interposita. §. sane. nu. 4. de appel. fo. 138.
- Judex debet procedere secundū equitatē iure informatam non autem debet spreta forma iuris equitatem amplecti. in. c. ex parte. el. ij. nu. 3. de of. delega. fo. 77.
- Judicem propiciū in casu dubio propter doctorum verietatem bonū est habere. in. c. j. nu. 15. de consi. fo. 17.
- Judex secularis an possit priuare laicum iure patronatus ecclesie. in. c. ex parte. nu. 9. de feudis. fo. 92.
- Judicem fauorabilem habere quando prodest in. c. consuluit. nu. 2. de of. sic. deleg. fo. 88.
- Judex a quo fuit appellatum potest cōtumacem ex cōmunicare non obstante eius friuola appellatione. in. c. sollicitudinem. numero. 1. de appellatio. fo. 122.
- Judex non potest cognoscere an sua sit iurisdicctio quoniā propter hoc

Repertorium singularium materiarum

- posset iudicari suspectus. ibi. nu. 7.
- 2 Iudici iniuste aliquid facienti an possit impune resisti. in. c. cū causa. n. 4. de offi. deleg. fo. 87.
- C**orise. Adde si aliquis dat vnā alapā potestati alicuius terre propter singularem inimicitia quā habet cū eo an possit capitaliter puniri reperiō Bald. in. c. i. §. iniuria. de pace iura. fir. in vñ. seu. determinantem qd sic ppter atrocitatem facti nā pene arbitrarie extēdunt vsq; ad mortē inclu siue ppter excessum facinoris. Ista est gl. ord. insti. de iniur. §. in sum. et dicit Inn. qd ppter emergētes casus licitū est legē transgredi vt ipse no. in. c. §. de cōsti.
- 3 Iudex appellatiōis pōt reformare supplere et pro parte approbare put melius videt sententia qua extitit appellatū. in rub. nu. 8. de appel. fo. 76. Iudex appellatiōis si nō reperiatur in loco appellat ad superiorem loci. ibi. nu. 10.
- Iudex tenetur parti in iudicatu respectu inique sine siue pars nō appellauerit siue appellauerit et succubuerit. ibi. nu. 14.
- 5 Iudex cui est data certa forma in pronūtiando si illā excedat reddit actū nullū in. c. causam. nu. 10. de re iudi. fo. 63.
- Iudex ad quē pōt se informare ex actis factis in prima instantia si in iudicio appellatiōis nil adducatur. ibi.
- 7 Iudex delegatus pōt pcedere nō seruatō tenore rescripti qñ rescriptum cōtinet monitiōē potius qd cōditiōē in. c. illud. n. 10. de cle. exc. fo. 140.
- 5 Iudex an possit delegare causam post litē cōtestatam in. c. cū causam. n. 10. de appel. fo. 131.
- 2 Iudex ex officio suo vbiq; pōt supplere nō arctatur ad supplendū nec pōt appellari si nō suppleat. in. c. super hoc. nu. 10. de renū. fo. 13.
- 5 Iudicis recusatō est de iure naturali. in. c. cū inter. nu. 9. de exce. fo. 7.
- 3 Iudex secularis condēnās clericū sua auctoritate excoīcatur in. c. nullus. nu. 1. de foro compe. fo. 48.
- Iudex in dubio an intelligatur de ecclesiastico vel de seculari. ibi. nu. 4.
- 5 Iudex an teneatur condēnare victū in expensis si non fuerūt petite et si nō cōdēnauerit an pōt appellare possit i. c. significauerūt. n. 9. de exce. f. 15.
- Iudex quotiescūq; pōt facere aliquid ex officio suo et nō facit nō pōt ab hoc appellari. ibi. nu. 10.
- Iudex nō tenet impartiri officiū suū ad cōmodū priuātū nisi petat. ibi.
- Iudex si omisit condemnare partē in expensis petitis tenetur resarcire de suo alias secus. ibi.
- Iudex appellatiōis pōt habere cōsideratiōē expensarū licet non fuerint petite in primo iudicio. ibi. nu. 11.
- Iudex appellatiōis succedit in locū primi iudicis. ibi.
- Iudex appellatiōis si videt appellante fouere iustitiā et esse excoīcatum an debeat pro appellante excoīcato pñuntiare an expectabit ipsum ab solutum. ibi. nu. 15. fo. 17.
- 7 Iudex in concernentibus vtilitatē publicā supplet ex officio. in. c. si cōfiterit. nu. 15. de accu. fo. 60.
- Iudex ecclesiasticus pōt inbibere iudici laico ne procedat sup cā pendē te ex ea quā ipse cognoscit. in. c. tuā. nu. 5. et 11. de ordi. cog. fo. 149.
- Iudex secularis quo casu pōt cognoscere de causa spiritali incidenter et iudex ecclesiasticus de causa laicali. ibi. nu. 7. et 9.
- Iudex pōt absq; requisitiōe aliqua procedere in concernētibus preiudiciū anime ibi. nu. 12.
- Iudex secularis non pōt statuere terminū iudici ecclesiastico intra quem haberet terminare questionē spiritualem quā ei remisit ipse iudex laicus ibi. nu. 14. fo. 150.
- 1 Iudex qui stat extra territorium pōt delegare causam subdito qui stat in territorio. in. c. qñ autem. nu. 3. de rescrip. fo. 57.
- Iudex qui habet iurisdiccionem habito respectu personarum non pōt ipsas citare antequam exprimantur. ibi. nu. 4.
- Iudex delegatus super pluribus causis pōt primo diffinire vnā et postea aliam. ibi. nu. 6.
- 1 Iudex non debet pronūciare super non petito. in. c. cū inter. nu. 4. de cōfuetu. fo. 96.
- Iudex non tenetur pronūciare super exceptione peremptoria sed pōt si vult. ibi. nu. 5.
- Iudex potest supplere ex officio suo quādo defectus cōstitit in iure. ibi. dem. nu. 6.
- 4 Iudex ordinarius potest esse arbitrator et nō arbiter. in. c. quīntauallis. nu. 146.
- 7 Iudex ad quē si renocat priore sententia ex nouiter actitatis dicit cām expris mere vt seruet honorū primi iudicis in. c. cū olim. el. §. nu. 11. de pri. fo. 156.
- 5 Iudex si partes nō cōcordant in seruatiōe pñcti quid agere debeat. in. c. intimasti. nu. 3. de appel. fo. 136.
- Iudex qñ habet mittere cām ad cōsiliū sequētis nō dicit facere pñctum ex se qd tunc nullū adhibet fides sed debet interuenire cōsensu partium que si nolunt cōsentire ser. ibi. nu. 3. et 4.
- 3 Iudex qui habet cognoscere sup pluribus articulis pōt si vult vnū expe dire et postea reliquos quid em si cognouit super oībus an possit per partes sententiare et quid si fuit vnicus articulus. remissive. in. c. §. nu. 5. de sequest. pos. et fruct. fo. 210.
- Iudex dicitur functus officio suo in sententiando qñ sententiauit super toto secus super parte. nu. 11. fo. 221.
- Iudex qui pronūciauit super proprietate non pōt amplius cognoscere super possessorio qd petitoriū absorbet causam posses. sed non cōtra. ibi. nu. 12.
- Iudex potest cognoscere de multis casibus sibi non cōmissis. remissive. ibi. nu. 13.
- Iudex vtrū possit reseruare cōdēnatiōē expensarū sicut pōt taxationē. in. d. c. §. nu. 22. et 25. de seque. pos. et fruct. fo. 221. et seq.
- Iudex pōt per sententiam reseruare parti ius et facultatē petendi expēsas absq; eo qd iudex in eis cōdēnet. ibi. nu. 21. et 24. fo. 60.
- Iudex non debet dicere partibus quam sententiam habet ferre. ibidem. nu. 20. fo. 222.
- 2 Iudex delegatus non pōt esse quicūq; maior. ex. ann. maior vero. xvij. ex consensu partium. minor. xvij. datur a principe tantum dūmodo sit maior. xij. in. c. cū vicefimi. nu. 1. et 2. de offi. deleg. fo. 104.
- Iudex an et qñ possit dari inuitus et inuitis partibus. ibi. nu. 5.
- Iudex delegatus cuius etatis esse debeat. ibi.
- 6 Iudex a quo nō pōt esse testis corā iudice ad quem super rectitudine processus. in. c. vnico. nu. 6. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 73.
- 3 Iudex secularis negligentia an et qñ transmittat cognitiōē in iudicem ecclesiasticum. in. c. licet ex suspecto. n. 9. de foro cōpeten. fo. 71.
- 2 Iudices plures dati non pñt vnus sine alio procedere. in. c. cū causa. n. 1. ff. de offi. deleg. fo. 87.
- Iudex nō iudicialiter procedens presumitur persona priuata. ibidem. nu. 4. et 5.
- Iudici iniuste aliquid facienti potest impune resisti. ibi.
- 3 Iudex potest recusari ex omni causa per quam verosimiliter presumitur inclinare in fauorem alterius partis. in. c. cām que. el. §. nu. 1. de iudi. fo. 42.
- Iudex delegatus pōt quicūq; renocari licet honestum sit allegare causam renocatiōis. ibi. nu. 2.
- 5 Iudex debet sequi in sentētiando opinionem suam et non volūtatē. in rub. nu. 2. de re iudi. fo. 47.
- 5 Iudex cōmissarius deputatus vt iudicet sub cōmemoratiōe loci vbi refidet nō potest illum locum iudicare. in. c. olim. et infra. nu. 6. de exceptio ni. fo. 13.
- Iudex appellatiōis si ad ipsum fuit appellatū circa vnum articulū an debeat vel possit se intrōmittere super tota causa. ibi. nu. 7.
- 1 Iudex quid habet facere qñ repetit casum dubium et opiniones doctorum cōtrarias. in. c. §. nu. 14. de cōstit. fo. 17.
- 6 Iudex non debet consulere vni cum graui preiudicio alterius. in. c. quāto. numero. 10. de cens. fo. 202.
- 1 Iudex si non seruat formas rescripti processus est ipso iure nullus. in. c. cum dilecta. numero. 4. de rescrip. fo. 66.
- 3 Iudex an et quo casu possit libellum ineptum ex quo officio rescere. in. c. examinata. nu. 21. de iudi. fo. 40.
- 7 Iudex ecclesiasticus indicat de causa tpali laicorū si venit accessorie ad cām ecclesiasticam et similiter de incidenti tpali qdōne nā accessoria causa commissa videtur si principalis est commissa. in. c. de prudentia. nu. 1. et 3. de dona. inter virum et vxor. fo. 50.
- C**orsetus doctor excellentissimus. Facit in simili tex. aureus et celebris in. l. interdū. §. qui furā. ff. de fur. vbi licet iudex maleficiorum principaliter non possit cognoscere de causa ciuili tñ accessorie et in consequentiā poterit cognoscere qd est valde singulare fm Bar. ibi. et tene menti pro limitatione. l. solemus. §. latrūculator. ff. de iudicis.
- 1 Iudex potest interpretari leges quo ad causas decidendas per eum. in. c. §. nu. 29. de postu. prela. fo. 109.
- 7 Iudex potest nuntium constituere ad citandum etiam consanguineum citadi. in. c. prelatum. nu. 3. qui filij sint legi. fo. 41.
- Iudex ecclesiasticus vbi de legitimatione cognouit potest et debet se interponere ne is quem legitimum pronūciauit ab hereditate excludatur. ibidem. nu. 4.
- 5 Iudex qui non potest aliquem condemnare aliquo respectu an possit pronūciare condemnandum. in. cap. non potest. nu. 6. de re iudicata. fo. 110.
- 1 Iudex potest facere sequestrari fructus rei petite si reus est contumax. in. c. olim ex literis. nu. 1. et 4. de rescrip. fo. 70.
- Iudices possunt esse testes in causa coram eis agitata si illa causa agatur coram alio iudice. ibi. nu. 7.
- 6 Iudex ex officio suo potest supplere quando partes delinquant in iudicio. ibidem. nu. 11.
- 7 Iudex ecclesiasticus quando imponit penam et publicam ignominiam. in. c. cum haberet. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Iudicis arbitrio relinquuntur illa que sunt dubia. in. c. super specula. nu. 5. de priuileg. fo. 160.
- 3 Iudex ordinarius pōt vt suspectus recusari de iure canonico et deputatur alius iudex. in. c. si quis contra. nu. 6. et 7. de foro cōpeten. fo. 110.
- Iudex electus ex consensu partium nō potest recusari sine legitima causa. ibi. nu. 9.

Super Lectu. Panormitani.

- Iudex potest suam iniuriam vindicare. ibi. nu. 11. 2. 17.
- Iudex recusatus ut suspectus an indistincte det in causa delegatū et an in tali delegatione requiratur consensus partis et an remittat causam ad superiorem. ibi. nu. 12. 13. 14. 2. 18.
- Iudex committens cām alteri an videatur suspectus. ibi. nu. 22.
- 3 Iudex condemnans aliquem propter eius contumaciam debet primo ipsam contumaciam patefacere. in. c. cum dilecti. nu. 8. de dolo et contumacia. in. repeti. fo. 203.
- Iudex qui sine indicis inquisiuit cōtra aliquē si postea absoluat reum tenetur sibi in expensis. ibi. nu. 17. fo. 205.
- 2 Iudex potest allegari suspectus etiam si habeat plures collegas. in. c. causam que. nu. 1. de offi. deleg. fo. 79.
- 1 Iudex quomodo iurabit de calumnia. in. c. j. numero. 11. de iuramen. causam. fo. 123.
- 1 Iudex appellationis an debeat statim mittere inhibitoriam iudicis a quo. in. c. dilectus filius. nu. 7. de rescrip. fo. 77.
- 2 Iudex recusatus ut suspectus non potest cognoscere de cā suspicionis. in. c. suspicionis. nu. 2. de offi. leg. fo. 101.
- 1 Iudex a quo potest prefigere terminū ad appellationem prosequendā siue ex officio siue ad partis instantiam. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 2. de appel. fo. 130.
- Iudex a quo q procedit ex officio et ab eo fuit appellatū dicitari per iudicem ad quē alis processus esset nullus sed an idem qm processit ad instantiam partis. ibi. nu. 8. fo. 133.
- 3 Iudex denegans iustitiam clericis qua pena venit puniendus. in. c. si diligenti. nu. 6. de foro compe. fo. 73.
- Iudex cuius iurisdicatio est prorogata poterit inquirere si illū qui prorogavit etiā super illo casu sup quo est iurisdicatio prorogata. ibi. nu. 15.
- Iudex q nō potest cognoscere super principali aliqñ cognoscit sup accessorio quod procedit in casu posito. ibi. nu. 13. 20.
- Iudex aliquis non sit dūmodo possit esse potest punire cōtumacem in suo tribunali secus si non potest esse iudex. ibi. nu. 33.
- 7 Iudex cui est commissum ut se informet et referat pōt citare partes ut se presentēt coram iudice ad quem fit remissio nisi ab eo fuerit appellatū. in. c. si. nu. 7. 8. de accusa. fo. 75.
- Iudex a quo pōt statuere terminum intra quem appellans compareat ad iudicem ad quem. ibi.
- Iudex qui cognoscit sup surreptione vel obreptione pōt condēnare partem in expensis pronūtiando literas surreptitias. ibi.
- Iudex a quo licet non detulerit appellationi tñ potest statuere terminū ad appellationem. ibi. nu. 8.
- 5 Iudex ordinarius si est delegat⁹ pape pōt pcedere vtrāq̃ auctoritate et tñc ab ei⁹ snia appellat⁹ ad papā. in. c. cū ex officio. nu. 18. 25. de psc. f. 37.
- Iudex ordinarius et idem et delegatus potest vti in eadem causa partim ordinaria partim delegata iurisdictione. ibi.
- Iudex vel tutor qui in veritate habent officiū si ipsi ignorēt et pcedūt circa aliquem actum explicandum annullant illum. ibi. nu. 28. fo. 38.
- Iudex ordinarius et idē delegatus pcedēdo in cā simplr nō exprimendo ptatem censet procedere eo iure quo processus validetur. ibi. nu. 31. fo. 38.
- 7 Iudex a quo licet appellationi deferat potest tamen precipere parti ne attentet id propter quod appellatur. in. c. ex literis. nu. 4. de matri. contrac. contra inter. eccl. fol. 38.
- Iudex a quo pōt attētare oīa tendētia ad facilitōrē exitum cause appellationis non tamen de iuribus appellationis cognoscendo. ibi.
- 3 Iudex an possit mittere actorē in possessionē et reū cōtumacem alia pena mulctare. in. c. si. §. in alijs. nu. 8. ut lite nō constet. fo. 117.
- Iudex ordinarius potest cōmutare penas delegatus vero nō. ibidem. numero. 34.
- Iudex potest ex causa abbreviare tps a iure statutum. ibi. nu. 43.
- 7 Iudex ecclesiasticus l3 de incidenti qōne coram seculari iudice opposita cognoscere habeat tñ de principali corā eodē seculari iudice cepta se inromittere non potest. in. c. lator. nu. 5. qui filij sint legi. fo. 39.
- Iudex ecclesiasticus si de legitimatione principaliter qd corā ipso fuerit pposita poterit accessorie de principali cognoscere. ibi. nu. 7.
- Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti questione temporali coram ipso opposita. ibi. nu. 7.
- 5 Iudex nō pōt tanq̃ suspectus recusari nisi ex cā legitima et que sunt cause legitime remissive. in. c. inter monasterium. nu. 2. de re iudi. fo. 73.
- Iudex d3 allegari suspectus antelitem contesta. quia exceptio iudicis reulatorie est exceptio dilatoria. nisi suspicio vel euenit vel detecta fuerit post litem contest. ibi. nu. 3.
- Iudicio persona an cēseatur a partibus approbata p aliquā provinciā quā ad partiū instantiam ipse iudex ante litem contestatam tulit adeo q non possit ulterius opponi exceptio declinatoria iudicij. ibi. nu. 7. 8.
- Iudex recusatus suspectus non potest cognoscere de causa suspicionis sed ad ipsam cognoscendam eliguntur arbitri. ibi. nu. 10.
- 3 Iudex potest circa tendentia ad decisionem cause interrogare partem et post litem contestatam. in. c. j. nu. 5. de iudi. fo. 3.
- Corse. Adde. Ant. in. d. c. j. de. iudi. 2. in. c. cū Joannes. de fide instr. et in. c. j. de litis cōtesta. vbi voluit iudicē posse in qualibet parte litis in

- terrogare partē ad veritatē facti eliciendā et etiā ad fundandā pbatōne post conclusionē in cā per. l. generaliter. §. i. C. de reb. cre. et per. gl. d. l. vbi cūq̃. refert et sequitur Jo. de imo. pro quo dicto. d. Ant. vñ optim⁹ ter. in. d. c. cū ioannes. et adduco And. de iser. in. c. j. §. si quis boiem. de pace tenen. et vñ. eius vbi voluit quod iudex post cōclusum in causa potest interrogare partes si semel vel pluries factus fuit insult⁹ et allegat in argumē. dicti. c. cum Joānes. et Spe. in tit. de renun. et conclu. in prin. ver. et scias. Bal. in. l. j. C. senten. rescind. non posse. et facit gl. in clemen. sepe. in verbo interrogabit. de verbo. signi. Bal. in. l. j. C. ut que defunt aduoca. in. j. col. 2. in. iij. col. 2. Bal. in. l. accusator. C. de accusatio. et in. l. in bono fidei. C. de rebus credi. et iureiur. vbi dicit qd sepe defertur iuramentum parti post conclusum in causa ad declarationem actitatorum. allegat ad hoc dictum. in. c. cum Joannes. quod dictum videtur esse contra communem doctrinam doc. nam Bar. et Bal. in. l. admonendi. ff. de iureiur. et Bal. in. c. j. §. item si vassallus. in tit. de controuer. inu. sti. tenues runt iuramentum esse deferendū ante cōclusum in causa potest dici qd communis opinio procedit regulariter sed dictū Bal. procedat quando equitas hoc suadet quod tunc licet pars sit exclusa ad petendū iuramentū deferri propter cōclusum in causa qd nibilominus equitate suadente poterit iudex ex officio suo deferre. facit simile qd voluit. d. Ant. in. c. cum dilectus. de consuet. et in. c. bone. el. j. de postulatio. prelato. vbi dicit se de facto dixisse quod licet pars nō possit opponere obstante statuto tamen poterit opponere iudex equitate suadente. facit gl. in. c. nulli. de accusatio.
- 4 Iudex et notarius potest quis esse in causis modicis. in. c. ex literis. nu. 11. de probatio. fo. 7.
- 6 Iudex non potest sententiare super re in futurum debita vel debēda nisi ius sit in presenti fundatū liceat habeat tractum in futurum. in. c. nostra. nu. 6. de sepultu. fo. 137.
- 4 Iudex delegatus q iurat se nibil scire in cā a qua petit remoueri nō remouetur a testimonio dicēdo. in. c. dilecto. nu. 6. de testi. fo. 75.
- Iudex impetratus qui volebat esse meus aduocatus non remouet. ibi. numero. 7.
- Iudex delegatus si anteq̃ incipiat cognoscere committat totā causam an teneat commissio et an possit testificari in causa coram suo subdelegato. ibi. nu. 8.
- Iudex a quo si efficiatur iudex ad quem committit alteri causam. ibi. numero. 9.
- Iudex maior falsum deponens an possit a minore iudice puniri. ibidē. numero. 12.
- An aduersarius possit opponere contra iudicem remotū qñ ipse impetravit iudicem. ibi. nu. 13.
- Iudex non d3 suū officiū non postulatū impartiri ad vtilitatē priuatā. in. c. ea que. nu. 2. de re iud. fo. 51.
- Iudex appellatōis debet procedere iuris ordine seruato et iudicialiter nisi fuerit papa qui extraiudicialiter potest super hoc cognoscere. ibi. numero. 6.
- 3 Iudex qñ pcedit si aliquē per viam inquisitionis pōt imponere mītiorem penā tñ ad hoc nō astringitur et potest ex cā imponere maiore. in. c. cum super. nu. 10. de concess. fo. 225.
- 3 Iudex appellationis pōt retractare sniam iudicis a quo quia nō sustenatur ex actis factis in prima instātia et potest sequi dicta testiū que iudex a quo noluit sequi et ideo non fecit scribi in actis. in. c. cū ad sedē. nu. 6. de testi. spo. fo. 186.
- 7 Iudex d3 interdiciere matrimonij si de impedimento suspicatur. in. c. ij. nu. 2. de matri. contrac. contra inter. eccl. fo. 38.
- 5 Iudex tam delegatus q ordinari⁹ pōt recusari si est aut affinis aut consanguineus alterius partis aut si fuit aduocatus in illa causa vel qz pro eo cōsultuit. in. c. postremo. nu. 2. 3. de appel. fo. 106.
- Iudex an possit allegari suspectus si est cōsanguineus impetrātis tñ cā non est impetrantis sed alterius. ibi. nu. 6. fo. 110.
- 7 Iudex in penis arbitrarijs bz considerare qualitātē persone et excessus. in. c. inquisitionis. nu. 4. de accusa. fo. 68.
- Iudex in penis arbitrarijs nō d3 excedere penas ordinarias nec scdm eas punire sed ipsas dīminuere vel fm consuetudinē taxare alias diceatur grauasse partes. ibi. nu. 9.
- 7 Iudex quando cognoscit ut bonus vir ab eo non appellatur idē quando committitur conscientie sue. in. c. super bis. nume. 16. de accusationibus. fo. 65.
- Corsetus. Adde q in commissis arbitrio iudicis si iudex cognouit ut iudex poterit ab eo appellari et sic procedit gl. in dicto. c. super bis. de accusationibus. et probatur per textū. in. l. si qua pena. iuncta. l. illud. §. in ter. ff. de verborū signific. vbi multa imponitur arbitrio iudicis: tamen poterit appellari si modus excedatur. et hoc sentit glos. in dicta. l. si qua. et ibi Bar. in si. q. dicens quod si pena debet imponi ad arbitrium iudicis poterit ab eo appellari. secus si aliquid cōmittitur arbitrio iudicis libere in argumen. l. nunquid. ff. de iudi. et in. c. cōsultuit de officio delega. nam tunc non poterit ab eo appellari. ad hoc quod not. Joan. andr. in additio. Specula. in titu. de citato. §. sequitur. versicu. sed nunquid creatur. Abb. in. c. super bis. in. ij. colum. de accusa. ego adduco eundem

Repertorium singularium materiarum

Abb. in. c. ex parte, ade. in. vñ. col. de test. 7 in. c. quod ad cōsultationem. de re iudi. ¶ De. de anch. in. c. si. de eo qui fur. or. rece. 7 in. c. si. de transla. 7 in. q. sua. incip. C. laicus. Inno. in. c. ad petitionē. de accus. Bar. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. d. Abb. in. c. preterea. de test. d. Bart. in. d. c. ex parte. 7 plenissime per eum. in. c. si. de dila. Inno. in. c. si. de fer. 7 hanc opin. sequere: l. 3. Bar. mutauerit opi. in. l. i. ff. de lega. h. alleg. Inno. in. c. status. tum. de rescrip. lib. vi. tñ. Joā. de imo. 7 Mod. tenerent ibi contrarium 7 iudicio meo casus est pro ista. q. recte intuenti. in. c. si. de dila. vbi dilatio est arbitraria 7 si iudex arbitratur paruam dilationem 7 nimis breuem appellatur vt ibi est casus.

3 Iudex a quo non deferens appellationi l. 3. al. s. puniat tamē qñ causa est commissa appella. remota non puniretur. in. c. pastoralis. nu. 10. de ap. pella. fo. 120.

4 Iudex potest in primo precepto imponere mulctam contumaci. in. c. h. nu. 2. de testi. cog. fo. 90.

Iudex excoicauit testes nō cōparentes in termino prefiro 7 testes in dis. cto termino fuerunt impediti nūquid sint excoicati. ibi. nu. 6.

5 Iudex d. 3. facere scribi in actis qñ examinat testes si ppendit eos vacil. lare vel cum trepidatione loqui. 7 si habet eos suspectos. in. c. constitus. tus. nu. 5. de fideius. fo. 98.

Iudex qñ malitiose videt partes exceptiones opponere: potest ipsas non admittere. ibi. nu. 9.

2 Iudex pōt legitime vt suspectus recusari qñ aliqd agit ex quo conclus. ditur nimis fauere alteri parti. in. c. h. nu. 6. de testi. in integ. fo. 155.

7 Iudex qñ cognoscit vt bonus vir ab eo non appellat. idē qñ cōmittitur conscientie sue. in. c. super his. nu. 16. de accu. fo. 65.

Iudex in cōmissis arbitrio suo debet seruare equitatem vbi ius scriptū non est. ibi. nu. 18.

1 Iudex potest parte citata procedere qñ notoriū est ipsam nullā habes. re defensionem. in. c. eam que. nu. 3. de re scrip. fo. 60.

7 Iudicis arbitrio relinquuntur multa. in. c. cum in tua. nu. 9. de sponsa. folio. 10.

2 Iudex si dixerit se nō habere iurisdictionē non pōt postea illā ēt partiū cōsensu reassumere. in. c. significantibus. num. 1. 7. de offi. deleg. fo. 101.

1 Iudex vtruz possit interpretari sententiam suam postq̄ tulit. in. c. si. nu. 22. de postu. prela. fo. 109.

7 Iudex potest repellere illegitimū accusatorem ex officio suo licet nō pe. tat a parte quia concernit nō solū cōmodum priuatū sed etiā honorem suum. in. c. si. nu. 13. de accu. fo. 56.

Iudicium agitatū cum illo qui poterat exceptione repelli 7 non fuit re. pulsus valet 7 t. 3. ibi. nu. 14.

3 Iudex ecclesiasticus d. 3. laicis cōquerētibus de clericis iustitiam facere. in. c. qualiter 7 qñ. nu. 1. de iudi. fo. 42.

Iudex ecclesiasticus supplet defectū iudicis secularis sed non econtra. ibid. nume. 7.

5 Iudex a quo etiā q̄ sit delegatus pōt prefigere terminū ad psequendā appellationē quo elapso reassumit iurisdictionē 7 q̄ appellationi detus. lerit. in. c. ad aures. nu. 1. de appel. fo. 105.

3 Iudex q non cōdēnauit partē recusantē iurare de calumnia an teneatur alteri parti. in. c. si. nu. 23. de iura. cal. fo. 131.

1 Iudex pōt ex officio suo annullare pcessū factū super lris surreptitijs 7 q̄ nō sit surreptio opposita. in. c. ad audientiam. nu. 11. de rescrip. fol. 79.

5 Iudex qui nō pōt aliqū cōdēnare ex aliquo respectu an possit pñtiā re cōdēnādū in. c. non potest. nu. 6. de re iud. fo. 51.

¶ Corse. Adde q̄ absoluerē aliqū qñq̄ non pōt iudex potest tamē pro. nuntiare absolueūdū: vt in. l. i. in princip. 7 ibi Ang. arcti. in ver. not. qd aliud est aliquem actualiter deportare 7 aliud pronuntiare deportandū. simile habetur. in. l. si quis filio. §. eius qui. ff. de iniust. testa. 7 facit in fin. l. i. cū ibi no. per Bar. Bal. Sal. 7 Ang. C. si aduersus libe. 7 qñ consul. tor consuluit titium: condemnandum 7 iudex pronuntiat secundum for. mam conciliū an sit condemnatus quod etiā facit fm Bal. 7 Joa. an. de imo. in. d. §. ei⁹ qui. si statuto cauet vt est miris qd potestas vltimo men. se sui regiminis non possit aliquem absolvere poterit tamen pronūtiā. re absolueūdū fore sed hoc non est dictum ipsorum sed fuit dictū Bart. ad literam. in. l. solent. in prin. ff. de offi. procon. 7 per ista putarem veras 7 saluarem gl. h. q. v. biduum. 7 in. c. frater noster. xvj. q. j. quas videtur se qui Archidia. in. c. accusatus. iij. q. vi. 7 licet metropolitanus non possit episcopum deponere pōt tamen eum pronuntiare deponendum. sicut preses provincie licet nō possit in insulā deponere pronuntiat tamē ali. quem deportandum. vt. d. c. biduum. 7 l. relegatorū. ff. de interdi. 7 rele. ga. quod non placet do. Abb. in. c. nō potest. nume. 6. de re iud. q̄ secun. dum eum non solum depositio reservatur pape sed ipsius cause decisio seu diffinitio. vt in. d. c. accusatus. patet in. c. q̄uis. 7. c. dudū. eadem cau. sa. 7. q. nec ob. simile de prefide quia preses habet potestātē deportandi si habet insulā in quā vult deportare subiectam. vt in. d. l. relegatorum. vel pronūtiat deportandū 7 expectat vt princeps assignet sibi insulā vt ibi 7 sic ideo deficit sibi iurisdicatio sed in casu nostro deficit potestas in. decidendo non autem in erequendo tantū q̄ secundum est tenendū sed iudicio meo do. Abb. non recte reprehēdit illas glo. quia licet archiepi. scopus non possit deponere tñ bene potest pronuntiare deponendum

per papam ad quem spectat eporum depositio. argum. preallegatorum iuriū nec est verū q̄ presidii provincie nō desit potestas deportandi: qz gl. 7 doc. loquūtur qñ deficit sibi potestas: preterea archiepiscopi 7 simi. les equiparantur presidibus vt not. gl. in. c. §. de offi. lega. lib. vi. in vers. pro consiliū. 7. gl. in. l. vnica. super ver. iudicaturus. ff. de offi. prefec. pres. to. cum ergo presides possint hoc facere ergo 7 archiepi: quia vbi duo equiparantur iure depositū in vno habet locū in reliquo. vt est gl. in. c. si postq̄. de elec. lib. vi. cū vulg. nec ob. iura allegata per Abb. quia pro. cedunt in diffinitione seu cognitione cum effectu subsequente sed sola pronūtiatio non intelligitur archieps prohibita ex quo executio non fit per eos: facit ad hoc quod legitur 7 not. per Abb. in. l. postulasti. de fo. ro compe. nu. 1. 7. 7. cum simi.

1 Iudices diuersi nō debent impetrari 7 eundem siue super vno negotio vel pluribus. in. c. qz nonnulli. nu. 5. 9. 10. 7. 13. de rescri. fo. 87.

Iudex qui pronuntiat rescriptum non valere vel se non esse iudicem po. test cōdēnare partem in expensis. ibi. nu. 14.

Iudex non tenetur aliquem cōdēnare in expensis nisi fuerit petitur. ibi. nu. 15.

Iudex non impartit officium suum ad vtilitatem priuatam nisi petat. tur. ibidem.

Iudex delegatus delinquens an possit puniri per ordinariū loci. ibi. numero. 17.

Iudicis incompetencia potest allegari etiam post sententiam. in. c. pas. toralis. nu. 16. de excep. fo. 5.

¶ Corsetus doctor excellentissimus. Adde q̄ incompetencia fori semper allegari potest. gl. est sing. in clemen. i. de seque. pos. 7 fruc. secundū doct. ibi. 7 Ang. in consi. ccc. ter. 7 gl. in. l. nō erit. §. dato. 7 ibi Ang. ff. de iurei. iuran. ter. in. l. fideiusfor. §. p̄tor ait. ff. qui satisfda. cog. 7 ibi Bald. 7 illum ter. allegauit pro singu. do. Card. in. d. clemē. vnica. ter. 7 ibi Ange. in. l. j. de bis qui notan. in fa. ter. in. l. qui testamenta. 7 ibi Bal. C. de testamē. ter. in. l. h. §. si. ff. de pen. ter. in. l. scire oportet. ff. de excusatio. tutorū. 7 ibi Bal. ter. in. l. si quis. ff. de iniust. rup. testamen. 7 ibi Bald. dicit qd si iudex secularis propter delictum condemnat clericum 7 mittit ad fur. cas qd nō perdit testamenti factionem. 7 vide Bal. in. l. si. C. de ecce. 7 in. l. fin. C. de iudi. 7 in. l. licet. de procur. 7 in. l. j. C. de iur. 7 fac. ign. Ange. in. l. j. C. si a non compe. iudi. ¶ Et limita hoc non habere locū in suspecto de fuga. scdm do. meum Bar. in. c. at si clerici. de iudi. vbi dicit se vidisse dubitari de facto: suspectus captus fuerat per incompetētē iudicem pe. tebatur illum relaxare tanq̄ captū a non iudice suo consuluit qd vbi est periculum more propter fugā nunq̄ admittit exceptio incompetētie: allegauit allegans consilium ¶ De. de ancha. consi. clxxx. facit gloss. sing. in. l. nullus. C. de iude. 7 quod habetur. in. l. ait pretor. §. si debitorem. ff. que in frau. credi. ¶ Limita scdo q̄ nō habet locū exceptio incompetē. tie fori si iudex est incompetēs super principali: quia super incidenti bene poterit pronuntiare 7 valebit pronuntiatio super incidenti. ¶ Istud voluit gloss. in. c. si. de rescrip. probatur in ter. meliori de iure in cle. j. de rescri. 7 in. c. suspensia. eo. tit. lib. vi. facit quod voluit Spe. in. ti. de ecce. §. iuxta. ver. ix. cuius dictum non procedit per. c. cū appellationibus. de appel. li. vi. 7 per. l. penul. ff. de re iudi. 7 per. c. vt debitus. de appel. 7 damnauit do. Abb. in. c. si. ad si. de rescrip. Jo. de imo. in. l. iudex. ff. de re iudi. ¶ Limita tertio nisi iudex pronuntiasset se copetentem: nec fuisset ab eo appella. tum: qz actus postea ab eo gestus valebit. ¶ Non ob. incompetētia singu. lare fuit dictū Inno. in. c. super literis. de rescrip. voluit Lap. Abb. in. c. j. eo. ti. lib. vi. quod Domi. ibi reputat singu. voluit Ang. in. l. j. ff. si quis in ius voc. non ie. 7 in. l. h. C. si a non compe. iudi. 7 do. meus Barb. in. d. c. super lris. ¶ Limita quarto non habere locum in electione romani pontificis: qz si electus est a duabus partibus cardinalium remouet ex. ceptio incompetētie contra eius electiones. Ita probatur. in. c. licet. de elect. vide ibi do. Anto. ideoz voluit Bal. in addi. Spe. in tit. de ecce. 7 est ratio: qz in illo actu procedit scdm merum ius nature: nec ex toto subijci. tur iuri positio: secus si opponeret exceptio nature. §. q̄ cardinales non consenserunt. ¶ Limita quinto si non esset persona cū qua iudicium nul. litatis intentari posset: vt in papa cui ois creatura subdita est vt dixit Inno. in. c. j. de consi. facit. c. cūcta per mundum. ix. q. iij. ideo nō posset opponi q̄ papa sit incompetēs. ¶ Limita sexto nisi esset talis actus qui non tēderet ad preiudiciū vocati: qz licet quis nō erat subditus iudicis eū vocantis tñ actus valebit. ter. est in. l. non tantum. §. senatus. in verbo presides provincie cognoscūt. ff. de fideicō. liber. vbi est casus mirabilis fm vñū intellectū. vbi dicit Ang. qd nullo modo subditus iurisdictioni vocantis vocari potest per iudicē ordinariū 7 actus per eū gestus tenet 7 ratio est fm eum: qz actus ille nō tendit ad preiudiciū vocati: 7 per con. sequens non ob. stabit exceptio fori incompetētis. ¶ Limita septimo. nam iudex secularis quo ad clericū est incompetens. c. si diligenti. de foro com. peten. tamen si secularis iudex citat clericum vt compareat coram eo ad videndam confectionem inuentariū q̄ talis citatio valet: 7 tenet: nec pōt infringi tanq̄ facta fuerit ab incompetenti. ita pulchre dixit Ange. in. l. j. §. bec stipulatio. ff. si cui plusq̄ per. l. falci. dicit tamen ibi qd si de facili posset haberi copia superioris ipsius clerici qd iudex laicus coram quo debet confici inuentarium deberet scribere illi superiori quod moneat clericum si sua putauerit interesse vt compareat coram dicto iudice laico.

Super Lectu. Banormitani.

laico ad videndū confici inuentarium: et est via tutior sūm eum. tamē pri-
ma practica valida est et pcedit de iure sūm eū. sequit̄ ibi Jo. de imo. et vi-
de de. de ancha. in. c. significasti. de foro cōpe. vbi querit quidā petit se
mitteri in possessionē ex edicto diui adriani. de q. in. l. fin. C. de ed. di. adri.
tollē. facit pclama quicunque putauerit sua interesse compareat. vt vo-
luit glos. sing. in. l. ea quidē. C. si. manci. ita fu. alie. modo comparēt cleris-
cus: dubitatur si processū corā eo factus valeat. refert quādā solēne do-
ctoꝝ cōsuluissē in contingētia facti processum nō tenere per dictū. c. si di-
ligenti. nō tñ cōmemorat nomē indiuiduum cōsulētis. ipse vero distins-
guit. aut clericus possidebat res hereditarias: et sic cēsetur reus. et isto
casu processū non teneat per. d. c. si diligenti. aut nō possidebat et tunc
cēsetur actor et valeret pcessus: per. c. si clericus laicum. c. ti. et dicit̄ esse
dictū suum nouum. qd̄ dictum magnificauit Joā. de ana. in. d. c. significas-
ti. et vide eundem de. in re. c. ea que. de reg. iur. lib. vi. in. xvij. q. vbi
format eandem qd̄nē. et dicit̄ q̄ ille doct. cōsulēs fuit do. Ray. de monte
vblano egregius aduocatus Perusij. ita refert ibi in. lviij. colum. et vide
Bar. in consi. incipien. Diambra porrexit. vbi tangit an clericus posset
a laico iudice citari quādo q̄ mittit in possessionē ex edicto diui adriani
vide Bal. C. de testa. in. l. publicari. at̄s in. l. testamenta. vbi dicit̄ statuto
cauetur q̄ legata non valeant nisi insinuentur capitaneo populi. modo
quidā clericus fuit institutus in testamento in quo fuerant legata reli-
cta quibusdā laicis qui petunt insinuationem legatorum et fecerūt cita-
ri ipsum clericū heredem corā vicario capitaneo: quo nō cōparente iu-
dex pronūtiāuit dicta legata insinuata esse: q̄ clericus non potuit trahi
directe vel indirecte ad forū seculare. per. d. c. si diligenti. C. In cōtrariū
videt̄. nā si hoc esset sequeretur q̄ dicta legata non valeret cū insinuari
non possent: alius enim q̄ iudex citare non posset. Ad ob̄st. quod iudex
laicus debet scribere iudici ecclesiastico vt citet suū clericū vt cōpareat
ad opponendū de insinuatione. nā aut citabit q̄ compareat in curia epā-
li. et hoc est impossibile: q̄ nec per formam statuti nec de iure cōi habent
hanc iurisdictionē cognoscendi super hac insinuationē. vt in. d. l. testamen-
ta. et in. l. consulta. eo. tit. et in. l. repetita. de episco. et cle. aut citabit cler-
icum vt comparet corā iudice seculari. et hoc videt̄ impossibile p. d. c. si di-
ligenti. decidit q̄ dicta insinuatio valet quia super talibus est iudex con-
petens secularis non autem aliquis iudex ecclesiasticus. si ergo erit iudex
cause: et per consequens omniū que dicte cause debent adesse et quilibet
volens opponere siue sit clericus siue laicus oportet quod opponat corā
eo qui est iudex cause. la. diuo pio. §. si sup. rebus. ff. de re iud. citatio que
fit de herede non est simplex nec absoluta citatio sed potius conditiona-
lis in effectu. si. si vult se opponere: si autem non opponit non est aduer-
sarius: vt. d. l. ea quidem. in gl. ideo talis citatio oēs attingit. c. si. qui mat.
accus. pos. c. si. de elec. li. vi. et potius vñ esse citatus ad veritatem exquirē-
dam q̄ ad causam. Idem si citatus esset forensis: quia iudex bene potest
citare foresem intra suum territorium. Ita dicit̄ fuisse consultū: Perusij
per antiquos sapiētes. do. meus Barb. in rub. de foro compe. dicit̄ pro
hoc dicto fore casum meliorem de iure. in. d. l. non tantum. §. senatus. ff.
de fisco. lib. i. C. Limita octauo nisi essent tres sententie nisi formiter
late q̄ tūc nō posset opponi exceptio incompetētis: propter autoritatē il-
larum trium sniarum. glo. est sing. in cle. §. de re iud. de quo dicendum
vt ibi nō. nisi sententia lata a non suo iudice fuisset confirmata per supe-
riorem ex certa scientia. q̄ tūc non posset opponi nullitas incōpetentie.
allegatur sing. dictum Inno. in. c. §. de confirma. vt. vel inuti. sed Bal. in
l. i. C. si a non cōpe. iud. ad si. querit an sentētia lata a falso iudice delega-
to possit ratificari per ordinariū cuius nomine exercitata est. et dicit̄ q̄
non. per gl. ordi. in. l. instar. C. de iure sis. lib. x. quia hoc negotium spectat
ad ratificatē: ideo oportet pcedere delegationem et dicit̄ idem esse in
iurisdictione ordinaria superuenienti nō habenti: quia initū debet spe-
ctari: ideo non firmatur secundū eum actus iam gestus. Sed contra di-
ctū Bal. allegat gl. in. l. i. C. qui pro sua iurisdictione. facit qd̄ voluit idē
Bal. in. l. falsus. C. de fur. C. Limita nono nisi iudex a principio esset in-
competens sed pendēte processu esset adeptus iurisdictionem: quia tūc
processus confirmabitur: nec obstat exceptio incōpetentie. Ita est gl.
sing. in. l. i. C. qui pro sua iurisdictione. vide ibi doc. C. Limita decimo ni-
si iudex incompetens delegasset causam cuidam habenti iurisdictionē.
ordinariā non tamen in illa causa: et partes scienter litigauerunt quod
nihilominus valet iudicium. ita dicit̄ gl. in. l. i. C. qui pro sua iurisdictione.
ne. q̄ valet. tanq̄ factū coram ordinario: de quo. vide ibi per scribentes.
C. Limita vndecimo nisi inferior episcopo haberet iurisdictionē in cle-
ricos vel ex prescriptione vel priuilegio vel consuetudine et clericus ille
fuisset conuentus vel inquisitus coram proprio epo et nō coram illo iudi-
ce inferiori: nec opposuisset incompetētiam: q̄ valeret processus cōtra
illum clericū factus coram episcopo: nec obstat q̄ nō interuenerit con-
sensus illius iudicis. iuxta. c. significasti. de foro compe. quia nō requiri-
tur quando aditur suus iudex naturalis: q̄ res de facili reuertitur ad na-
turam suam. c. ab. exordio. xxxv. dist. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ver.
qd̄ in specie. ibi: forme sue redditur. ff. de pac. Ita consultuit Abb in cōsi-
lio incipien. Attingam predicta dubia conclusiue. C. Limita duodeci-
mo non habere locum in episcopo expulso a propria sede: q̄ tunc in fo-
ro alieno poterit expulsores et fautores eorū citare et excommunicare. nec
poterit opponi exceptio fori incompetētis. text. est sing. in cle. §. de foro

compet. C. Limita tertio decimo non habere locum in epo expulso. q̄
in alieno foro poterit reddere subditis proprijs ius. text. sing. in. d. cle. l.
C. Limita quartodecimo nō habere locū in statuto populi poterit em-
statuere populus q̄ reus sequatur formam actoris. ita sing. dicit̄ Bal.
in. l. iuris ordinem. C. de iurisd. om. iud. C. Limita. xv. non habere locū
in vagabūdo. quia poterit puniri in foro in quo deprehendit̄: nec pot-
rit petere se remitti ad forum ad se spectatē. gl. est in. l. eius. ff. ad mu-
nici. et in. l. iij. §. p̄tor ait. de dam. infe. et l. i. C. vbi de cri. agi. opoz. et in. l.
heres absens. ff. de iudi. et ibi dicit̄ Bar. qd̄ multi ribaldi suspenduntur
in ciuitatibus alienis. sequitur Jo. Bal. in. c. §. de rap. aliter tñ sentit ibi
Inn. vide domi. meum. in. c. §. de foro compe. C. Limita. xvi. nisi iudex
pronūtiasset territorium esse suum: quia tunc p̄ciudicet iudici illius
territorij quia nō fuit appellatum. poterit. ibi conueniri nec admittetur
exceptio incompetētie. Elegans fuit dictum Inn. in. c. super literis. de
rescript. C. Limita. xvij. nisi iudex citaret in alieno territorio. est tñ dū-
bium egens declaratione Cesaris: vt per Ang. in. l. si. de iurisd. om. iudi.
Bar. in. l. §. de requi. reis scriben. in cle. pastoralis. de re iud. et in. c. roma-
na. §. contrabentes. de foro compe. lib. vi. et in. c. §. de constit. eo. lib. cum
fini. C. Limita. xvij. nisi partes prorogassent expresse quod delegatus
in vno loco cognosceret in alio quia tunc non posset opponi incompe-
tentia. singu. est tex. in. c. statutum. §. in nullo. de rescrip. in. vi. in ver. ex-
pressus ad id partium consensus secundum Ang. in. l. si. de iurisd. om.
iudi. aliter tamen dicit̄ do. Abb. in. c. cum olim. nu. §. de offi. deleg. vide
ibi per dominum Barb. C. Limita. xix. nisi esset iudex ordinarius q̄
posset partes prorogare iurisdictionem in alieno territorio. ita voluit
Ly. et alij. in. l. si quis ex consensu. C. de episc. audiē. vide plene per Bal.
in. l. si. ff. de iurisd. om. iud. C. Limita. xx. non habere locum in absoluto
ria ab excommunicatione propter eius magnum p̄iudiciū quod pa-
teretur extra propriū territorium. ita dicit̄ Inn. per verbum forte. in
c. nouit. de offi. leg. sequitur Ang. in. d. l. si. ff. de iurisd. om. iud. vide que
dixit domi. meus. in. d. c. nouit. C. Limita. xxi. si p̄ses duarū provincia-
rum abest ab vñā provincia et adest in alia: quia in eadem poterit expe-
dire negotium vtriusq̄ provincie. ita voluit Inn. in. d. c. nouit. Angel.
in. d. l. fin. facit qd̄ habetur. in. l. si vt proponis. C. quomodo et qñ iudex.
C. Limita. xxij. nō habere locum si propter partium consensum iudex di-
mittat solitū locum causarū et cognoscit in alio loco. ita dicit̄ Bald. in
l. si. ff. de iurisd. om. iud. alleg. d. l. si vt proponis. et sufficit scdm eum taci-
tus partium consensus. C. Limita. xxij. nisi esset clericus cōmuni opti-
reputatus laicus: q̄ citatus corā iudice seculari cōparuit et confessus est
debitum et recepit p̄ceptum a iudice seculari de soluendo q̄ tale p̄ce-
ptū valet et tenet et illa confessio p̄iudicat sibi saltē vt extraiudicialis.
ita pulchre cōsuluit in cōtingētia facti. Gaspar. de cal. in suis consi. in
ti. de foro compe. §. si. xij. qd̄ addes ad ea que dicit̄ do. meus. in. c. at si cle-
rici. §. de iudi. C. Limita. xxij. non habere locū qñ emittit edictum per
plebanum pro factis ecclesie cathedralis de ecclesia posita in suo pleba-
nato sine licētia sui ep̄i. potuit enim cōmitti edictum in foro alieno: nec
admittitur exceptio in foro competentie. ita pulchre cōsuluit do. Do-
mi. quod consiliū inuenit inter p̄silia Jo. cal. in ti. de elec. cōsi. ij. C. Li-
mita. xxv. nō habere locū in cā recōuentionis cū iudex in ea sit cōpetēs.
l. cum papinianus. aut. et consequenter. C. de sen. et interlo. om. iud. c. §. de
mu. peti. glo. in. c. at si clerici. de iude. vide plene dicta ibi licet ergo requi-
ratur q̄ forus sit cōpetēs per iura allegata superius. Ad vñum tamen
aduerte qd̄ posito q̄ sit iudex cōpetēs tñ si modus procedendi est incō-
petēs potest opponi de incompetētia modi. ita dicit̄ Jac. but. quē res-
fert et sequit̄ Bal. in. l. licet. C. de procu. Donec exemplum qñ in iudicio
non sunt oēs persone que ad iudicis instantiā requiruntur. ista exceptio
opponi pōt qñcūq̄ q̄ reddit iudiciū retro nullum. C. Limita. xxvi. ni-
si incidenter esset iudex incōpetēs: q̄ esset cōpetens super principali nes-
gotio et super incidenti esset incōpetens qd̄ nihilominus potest principa-
liter pronūtiare sup. principali et super incidenti exēplum in iudice male-
ficioꝝ qui dñtarat potest cognoscere de crimine sed non de cā ciuili qd̄
nihilominus cognoscēdo de crimine pronūtiat super causa ciuili incidē-
ter vt fur restituat rem quā furatus est. tex. est sing. in. l. interdum. §. qui
furē. ff. de fur. qd̄ nō. pro limitatione. l. solemus. §. latriculator. ff. de iud.
facit. l. iij. §. si dicant. ff. de reg. facit qd̄ voluit Ly. in. l. si. quis ad se fun-
dum. C. ad leg. iul. de vi pub. et ibi per Bar. Bald. et alios. l. §. Sal. aliter
ibi loquat̄. vide Bal. in. l. si. C. vbi cā sis. Inno. Jo. and. et alios. in. c. cum
oporteat. de accu. Bal. in. l. is apud quem. C. de eden. facit tex. in. l. quot.
C. de iudi. vide Ant. in. c. qualiter. el. ij. in si. de accusa. Bal. in. l. §. C. si a
non cōpe. iu. vbi dicit̄ q̄ fur in eadē snia mittit ad furcas et cōdemnat ad
rem restituendā. et dicit̄ se ponere vñū nouū qd̄ vbi imponit pena moꝝ-
tis pōt accumulari ciuilibus et criminalibus causa. et vide Bal. in rub. de iu.
vbi limitauit hanc doctrinā non habere locum in iudice delegato. et ra-
tio esse potest q̄ eius iurisdicctio est stricti iuris. vt nō. glo. in. c. §. de resc.
lib. vi. et in cle. §. de offi. ord. voluit Abb. in. c. cum dilectus. de cle. nō resc.
C. Limita. xxvij. per gl. in. d. l. interdū. §. qui furē. sed illa gl. cōster dam-
nat scz qñ quis daret se torquendū passo furtū q̄ tūc passus furtum pos-
set torquere et nō esset incōpetens. C. Limita. xxvij. nisi laicus occupas-
set rē ecclesie q̄ nihilominus posset conueniri corā ecclesiastico licet re-
gulariter sit incōpetens respectu laici: et addi possunt omnes casus qui

Repertorium singularium materiarum

enumerantur per glo. et doct. in c. cum sit generale. de for. compe. **Limita**. rrr. ubi quis esset priuatus homo et consuetudo daret sibi iurisdictionem: quod licet esset priuatus non tamen posset opponi incompetetia iudicis. nam consuetudo dat iurisdictionem homini priuato ista est glo. sing. in l. si. C. de eman. libe. fm Ang. in l. imo. ff. de leg. et vide bo. ter. in c. cum contingat. de fo. compe. que Joa. and. ibi dicit esse melior de iure. **Limita**. rrr. ubi iudex haberet territorium et haberet iurisdictionem in personas ut est rector scholarius: ut in aut. habita. C. ne fil. pro patre. **Limita**. rrr. quod iurisdictione diuidat per partes vel per quarteria et unus iudex unus quarterium non posset se impedire de quarterio alterius: tamen si esset pestis in ciuitate et iudex unus quarterium seu porte absentaret se nihilominus iudex alterius quarterium seu porte poterit impedire. ita pulchre dicit Aug. in re. pe. l. si vacante. C. de bo. vacan. l. r. et refert et sequit do. meus Barba. in rub. de foro compe. ex quo infero quod hec regia ciuitas Bononie que regitur per quarteria quod quodlibet quarterium habet suum tribunal plebis. i. consalonerium populi: quod si unus aliqua de causa absentaret se alter posset impedire se de quarterio illius. arg. l. si hoem. ff. ma. d. Regi etiam per dominos. rvi. inter quos inuictissimus et gloriosissimus armorum capitaneus et strenuus miles auratus dominus Jo. bentinolus resplendet quem immortalis deus cum gloriosa familia sua sempiterno eno conseruet secum det fortunet ac prosperet. beniuolus est princeps et ideo beniuolus. non enim est consequens rei. insti. de do. s. est et aliud. c. cum scdm apostolu. **Limita**. rrr. non habere locum in foro penitentiali: ut in c. i. de rap. et in c. si. de fo. compe. quod in tali foro non attenditur fori delicti sed attenditur delictum proprium sacerdotis et ideo iniungitur sibi penitentia a sacerdote proprio parochiali. gl. est unica et sing. in c. placuit. el. j. rvi. q. j. quam gl. magnificat doc. et ibi Abb. in c. cum contingat. de foro compe. et sic in uno foro delinquit et in alio imponitur penitentia. et est r. q. offenditur deus et in foro penitentie et deus est ubique: ergo iudex est ille qui est in loco dei et homo est proprius sacerdos: quia iura parochialia non concernunt locum aut territorium sed personas. facit. c. super eo. de parochi. et si aliter dicere mus sequeret quod confessio fieret per partes quod non est dicendum ut voluit gl. in c. non tibi dico. de peni. dist. j. **Limita**. rrr. non habere locum ubi delictum esset factum in exercitu huius ciuitatis que esset contra Mutinam in territorio mutine. et in tali exercitu unus forensis occideret alium forenses: quod tunc potestas huius ciuitatis potest illi homicidium punire: quod ex quo ciuitas ista habet ibi exercitum ut habere territorium ibi: ideo delictum ibi factum ut factum in territorio huius ciuitatis. pulchre dictum Martini de fili. quod sequit Jac. but. Bart. Bal. et alij. in l. cunctos populos. C. de sum. trini. et mouent per. l. pupillos. s. territorium. ff. de verb. sig. et est c. dictum oim. sed do. meus Bar. in d. rub. de fo. compe. in si. dicit quod si subtiliter possetur tex. d. s. territorium. confunditur per illud tex. dictum eorum. nam ibi dicit quod potestas cuius est territorium habet potestatem terrendi ergo sequitur quod non alius. nam territorium est vniuersitas agrorum. ergo ad locum refert et non ad gentes loci: et maxime si iurisdictione adhereat loco: ut per Bar. in l. j. ff. de iurisd. om. iud. facit etiam quod in territorio hostium de seruari ius col. quia latronibus. in prin. ff. de test. et per consequens non recte loquunt doct. fm eu. Ego dicere c. dictum doct. posse saluari quod eo tpe quo exercitus est in alieno territorio et dicit ibi terrere. quod bona efficiuntur capientium in bello vel saltim publicantur si sunt bona immobilia: ut no. p. Bar. in l. si quod in bello. et in l. si captiuus. s. j. et in l. hostes. ff. de cap. et not. Abb. in c. sicut. el. ij. de iure i. iij. col. vñ negari non potest quin ille locus in quo est exercitus non sit ipsorum capientium vñ qui ibi deliquit iuris fictio de delinquere in territorio eorum et per consequens tollit motum dñi mei. **Limita**. rrr. non habere locum in ciuitatibus et pulchre dicit Bar. in l. cunctos populos. C. de sum. trini. et in l. non dubito. per illud tex. ad hoc singularem. ff. de capti. **Limita** seu amplia rrr. quod fori capitur pro mari nam si capitur per territorium ut dicunt doctores quod eodem modo comprehendit mare adherens territorio. et ad hoc adduco Bart. in l. insule. ff. de iudi. ubi per illud tex. dicit se semel dixisse. Nisi contra quosdam piratas qui derobabant in mari et reducebant se in quandam insulam ppe. Nisi fas: quod licet dicat quod mare est c. et sic ibi non possint conueniri tamen ipse dicit quod illa insula est pars illius cui adheret. facit gl. valde singularis. in c. licet. de fer. ubi mare censet esse eiusdem iurisdictionis cuius est territorium adiacens. et vide gl. in c. ubi periculum. s. porro. de elec. lib. vi. et ter. in l. j. C. de classi. lib. xi. que tex. reputat sing. Aug. in d. l. insule. et vide gl. in si. de actio. in s. rursus. et Bal. in l. si. C. de testa. et in c. l. de fer. et in c. accedens. el. ij. ut lit. non pte. et c. ex literis. et in c. licet cam. de prob. et in l. ij. ff. que ad. test. ape. et in l. j. C. ubi de cri. agi oportet. et per do. meum Bart. in rub. de foro compe. et in d. c. licet causam.

7 Iudex ecclesiasticus potest impedire de dote. in. c. per vestras. nu. 2. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.

Iudex ecclesiasticus est iudex competens etiam inter laicos pro miserabilibus personis. ibi. nu. 3.

7 Iudicandum an sit fm romanam eccle. in. c. consultationi. nu. 4. de frigi. et male. fo. 35.

Iudex potest ex officio suo testes indignos repellere c. cum. J. et A. nu. 2. de re iud. fo. 128.

7 Iudex de vitare nimiam familiaritatem cum subditis ne eius autoritas contemnatur. in. c. dilectus. nu. 2. de penis. fo. 171.

Iudex non potest illum qui ipsum iniuriat punire nisi iniuria sit notoria. ibi. nu. 3.

5 Iudex ecclesiasticus potest ius dicere in ecclesia: iudex secularis non et si secus fecerit reddit iudicium nullum. in. c. qua fronte. nu. 2. et 13. de ap. fo. 101.

Iudex ad quem an eligatur ad electionem appellatis. an appel. ibi. nu. 11. fol. 102.

3 Iudices si litigant super limitibus prouinciarum quid fiet. in. c. sane. nu. 7. de foro compe. fo. 30.

7 Iudex ex officio suo procedere potest contra usurarios. in. c. cum in dioce. si. nu. 3. de vsur. fo. 129.

7 Iudex ordinarius potest de iure canonico in totum recusari. in. c. j. nu. 6. de maledi. fo. 138.

4 Iudicibus an sit credendum. in. c. qm. nu. 29. de proba. fo. 36.

Iudex potest deputare notarium ad recipiendos testes. ibi. nu. 30.

5 **Iudicium** an possit concipi in persona solius tutoris tutorio nomine et qui possit etiam concipi in pupillum. in. c. tua nobis. nu. 1. de appel. fo. 133.

6 Iudicium quod sit pro pupillo vel contra eum potest fundari in persona tutoris qui solus agit vel in persona pupilli si cum auctoritate tutoris agit. in. c. raynatus. nu. 8. de test. fo. 124.

3 Iudicium transendo de vno in aliam personam alteram: nam alio modo proceditur contra vnam et alio in aliam. in. c. q. nu. 2. de iudi. fo. 28.

5 Iudicium ceptum coram vno iudice non potest finire coram alio etiam si si legatus. in. c. cum in ecclesia. nu. 5. de appel. fo. 108.

6 Iudicio alicuius si quid committitur ut commissum tanquam in discretum et bonum virum. in. c. cum autem. nu. 6. de iure pa. fo. 196.

3 Iudicium an dicatur criminale quod imponitur pena pecuniaria. in rub. nu. 5. de iud. fo. 2.

Corse. Adde quod c. op. est quod pena pecuniaria applicat fisco de iudicio criminale: ut est glo. in d. l. ij. s. diuus. in d. ium facit ter. in l. catus. ff. ad fille. fm do. meum in d. rub. ubi agebatur ad penam delicti applicandam fisco pro delicto. et ibi quod causa est civilis per que tex. confundit fm eu c. ois doctrina doc. ego dico quod ille tex. non facit quod ibi agebat actione petitionis hereditatis ad vindicandam necem defuncti. et hoc sentit ibi Bar. et gl. in l. j. C. de his qb. ut indi. et quod hoc sit verum interuenit ibi procurator qui non interuenisset si causa fuisset criminalis: et sic civilis agebatur. ibi.

6 Iudicium agitur super rebus ecclesie vacantis non t. in. c. fin. nu. 1. ne sede vacan. fo. 65. et in. c. i. in si. eo. titu.

Iudicium non solum non potest interari sede vacante contra ecclesiam sed etiam intentatum non potest continuari siue ecclesia sit atrix siue rea nisi periculum sit in testibus habendis per mortem vel alio modo. ibi. nu. 2.

3 Iudicium redditur notorium ex confessione extraiudiciali coadiuuata alijs iudicij. in. c. si. nu. 19. de confes. fo. 228.

3 Iudicium an sit indiuiduum. in. c. significauerunt. nu. 14. et 15. de iud. fo. 47.

2 Iudicium agitur cum illo qui non poterat stare iudicio an teneat si non fuit oppositum. in. c. non iniuste. nu. 6. de procu. fo. 146.

2 Iudicium ceptum coram vno ex ordinarijs parem iurisdictionem habentibus non potest coram alio finire nisi dato impedimento primi. in. c. prudentiam. nu. 11. de offi. deleg. fo. 84.

1 Iudicia ecclesiastica sunt regenda secundum canones etiam quod agitur coram iudice seculari nam tunc deciduntur secundum canones licet secundum eos non tractetur et quare. in. c. canonum. nu. 3. de consi. fo. 15.

2 Iudicium vniuersale et particulare quod sit. i. c. conquerere. n. 3. de offi. or. fo. 121.

7 Iudicium de finiri ubi est inchoatum et qui. i. c. postulasti. nu. 2. de homi. f. 113.

Corse. doc. excellens. do tibi pulchras limitationes ad l. ubi ceptum. ff. de iudi. qua allegat Abb. in d. c. postulasti. ubi supra. et primo limita eum fm eundem. in. c. postulasti. ubi dicit per illud tex. ex quo ibi ceptum fuit iudicium coram ecclesiastico et finitum coram laico. quod d. l. ubi ceptum. h. locum quod coram primo iudice controuersia potest habere finem alius secus: nam in casu. d. c. postulasti. continebat exco. et sic non poterat finire iudicium per ecclesiasticum iudicem. et fuit recursum ad seculari iudicem. Scdm limita regulam fm Bal. in l. imperiali. s. preterea. de probi. alie. seu. per Fri. ubi dicit quod d. l. ubi ceptum. non habet locum ubi agit de preiudicio alterius iurisdictionis nam si vasallus litigat super feudo et non recurrit ad dñm feudi sed vadit ad alium: tunc dñs feudi potest mandare sub pena quod amplius non compareat coram eo. et subdit quod Joa. mo. in. c. accusatus. de bere. li. vj. dicit hic. Tertio limita per id quod voluit Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. vio. ubi querit formata est inquisitio si aliquem in marchia ille absentat se et vadit ad ducatum dux incipit inquirere si eum et dicit quod iudicium est ceptum: et sic non potest amplius inchoari. dicit ibi Bar. quod regula. d. l. ubi ceptum. non potest allegari per eum et dicit se penumero consuluisse super hoc. Quarto adduco illud quod dicunt doct. in. c. cum plures. de offi. deleg. lib. vi. quod d. l. ubi ceptum. h. locum respectu persone et non respectu loci nam si commissum sit causa mihi et inceptum iudicium in isto loco postea committitur duobus alijs qui potuerunt finire in loco ubi vouerunt: et non obstat. d. l. ubi ceptum. quod ut dicitur habet locum respectu persone et non respectu loci. Quinto adduco quod voluit docto. in. c. ut debitis. de appel. ubi dicunt iudicium principale est inceptum ab vno iudice principale appellatur ab vno articulo ad aliquem iudicem potest prosequi et decidi ille articulus coram eo et sic non habet locum. d. l. ubi ceptum. Sexto adduco tibi Bald. in aut. sed nouo.

Super Lectu. Banormitani.

sed nono iure. C. de ser. fugi. vbi dicit duo sunt in ciuitate qui habet equalem iurisdictionem: puta potestas et capitaneus: inchoatur iudiciu ab vno nunquid possit recurri ad alium: qd locus est preuentioni: dicit aut oppositum et tunc potest: aut non opponitur et non potest: et dicit fuisse singulare dictu Inno. in c. cum. Ferrariensis. de psti. vide ibi do. Abb. Septimo adduco Abb. in c. cum in ecclesia. de appel vbi dicit qd l3 legatus possit adire per viam querele: vt in c. i. de offi. leg. tñ corā ordinario loci nō pōt adire: qd vbi ceptū. est iudiciū 2c. d. l. vbi ceptū. Octauo adduco. d. Abb. in c. ex tenore. de test. vbi per illā gl. iuncto tex. dicit qd faciēs citare aduersariū corā diuersis iudicib⁹ nō d3 regulariter perdere cām: s3 satis est. qd reo excipiente cōdēnet in expēsis scōi iudicij: et dicit sic esse intelligendam d. l. vbi ceptū. et dicit fallere fanoz libertatis qd antoz tunc perdat cām: et sic intelligit. l. i. C. de asser. tol. Ex quo no. qd qñ inceptū est iudiciū vigo relfariū que nulle erāt corā delegato si inde emanāt scōlfe et inchoatur idem iudiciū corā iudice secundariū literariū non pōt opponi de. l. vbi ceptū. ex quo primū iudiciū erat nullū: et sic. d. l. vbi ceptū. non h3 locū vbi iudiciū esset nullū. nec scōlfe dicit facere mētionē de primis nullis. Abb. in c. oblate. nu. 4. de ap. Ang. et Inno. in c. tenor. de re iud. doct. in c. bone. de pfi. vti. vel inuti. Mono adduco Abb. in c. dilecti. de foro cōpe. vbi dicit qd data negligentia iudicis ex ptumacia rei non obstante dispositione. l. vbi ceptū. potest adiri alius iudex. et remittit se ad no. per Bar. in l. quis. ff. de dā. infe. et in d. l. sepulchri. et ad tex. iuncta glo. et quod voluit ibi Inno. in c. questione. de resti. spo. et has celebres limitatiōes ad. d. l. vbi ceptū. per me in vnum fasciculū collectas perpetuo notabis.

3 In iudicij vniuersalibus venit illud qd reperit reus possidere tpe sine secus in generalibus. in c. h. nu. 21. et 25. de libel. obla. fo. 96

3 Iudiciū quid sit et quomodo definitur. in rub. nu. 1. de iudi. fo. 2.

3 Iudiciū non dicitur proprie ante litem contestatam. ibi. nu. 2.

3 Iudiciū nō d3 postq3 est cōclusum in cā. in c. i. nu. 13. de mu. peti. fo. 99.

4 Iudiciū extraordinarium quid sit. in c. qm. nu. 7. de proba. fo. 27.

1 Iudiciū d3 fieri vbi est ceptū qd intellige si excipiat secus. si nō excipiat nam tunc valet processus vtriusq3. in c. cum. m. nu. 35. de constitu. fo. 29.

4 Iudiciū vel quasi nullum est coram arbitratore. in c. presentata. nu. 6. de testi. fo. 83.

3 Iudiciū agitatur etiā cum notorie excōicato valet anteq3 sibi interdicit vel repellatur ab agendo. in c. veritatis. nu. 36. de do. et contu. fo. 208

3 Iudiciū vniuersale dicitur quando petitur ecclesia quia veniunt omnia. pertinentia ad eam. in c. cum ad sedem. nu. 9. de resti. spolia. fo. 186

2 Iudiciū aliquando sumitur pro discretione animi quod est no. pro compromittentibus. Anto. in c. ex parte. nu. 4. de corpo. vita. fo. 91.

2 Iudicia agitata per tyrannos sunt iure nulla. in c. p. et g. nu. 22. de offic. deleg. fo. 101.

3 **Iuramentum** habet vim clause si nō valet qd ago vt ago 2c. in c. si diligēti. nu. 10. de foro compe. fo. 73.

7 Iuramentū erigi potest a reo l3 actor nihil probauerit vbi vertit periculum anime. in c. continebatur. nu. 8. de spon. impu. fo. 14.

7 Iuramentū non recipitur cōtra iuris presumptionem. in c. si. nu. 9. qui matri. accu. pos. fo. 46.

2 Iuramentū semper seruandū si non contineat in se peccatū quātūcūq3 tale iuramentū prohibeatur interponi tam a lege diuina q3 humana. in c. h. nu. 8. de arbi. fo. 197.

4 Iuramentū accessoriū an valeat si nō valet id super quo est interpositū iuramentū. in c. debitor. nu. 2. de iureiur. fol. 131.

3 Iuramentū intelligitur et regulat sū naturā p̄ctus super quo interponitur. in c. i. nu. 21. de iudi. fo. 5.

7 Iuramentū nō est de substantia matrimonij tñ addit fortius vinculū. in c. super eo. nu. 5. de consan. et affi. fo. 32.

7 Iuramentū in defectum probationis plene nō datur denuntiatoribus vel accusatoribus. in c. cū dilectus. nu. 4. de calū. fo. 76.

2 Iuramentū affectionis potest prestari ante et post taxationem factā per iudicem. in c. si. nu. 3. quod me. cau. fo. 153.

Iuramentū qd prestatur pro rebus amissis requirit duo primū difficultatē probādi res amissas scōm odiū violentie. ibi. nu. 5. et 8.

Iuramentū qd prestatur pro rebus amissis an habeat locum in omni specie violentie. ibi. nu. 6.

7 Iuramentū contra bonos mores non est obligatoriū. in c. donatio. nu. 9. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.

6 Iuramentū et votum faciūt laicum esse de foro ecclesiastico. in c. licet. nu. 3. de voto et vo. re. fo. 176.

2 Iuramentū calūnie non prestat procurator sine speciali mādato: syndicus vero sic. in c. quia. nu. 2. de procu. fo. 142.

3 Iuramentū vt seruetur pōt esse cognitio secularis. in c. cū sit generale. nu. 18. de foro compe. fo. 66.

7 Iuramentū et carnalis copula nihil addunt ad substantiā matrimonij. in c. si inter virum. nu. 4. de sponsa. fo. 12.

6 Iuramentum tollit beneficium velleiani. in c. ex rescripto. nu. 9. de iure iuran. fo. 135.

3 Iuramentū calūnie non prestatur per collegiū seu vniuersitatē sed per eorū administratorem. in c. imperatorum. nu. 1. et 5. de iura. cal. fo. 126

2 Iuramentū super re turpi an et qñ valeat. in c. si. nu. 2. de p. actis. fo. 134

7 Iuramentū generaliter prestitū debet restringi q̄tum pot est vt minus obliget iurantē. in c. cū clerici. nu. 4. de verb. sig. fo. 200.

7 Iuramentū prestādum per religiosos debet prestari tactis scripturis. in c. quoties. nu. 1. de purga. cano. fo. 161.

Iuramentum de veritate vel credulitate qñ admittitur in facto alieno. ibi. nu. 2.

7 Iurans aliquā in vrozem accipere si centum sibi donauerit non tenetur illam in vrozem accipere nisi postea pure p̄senferit vel eam cognouerit. in c. de illis. nu. 1. et 3. de condi. appo. fo. 18.

Iuramento notorie illicito cōtrauenire licet propria auctoritate als desbet adiri superior. in c. venerabilem. nu. 24. de elec. fo. 156.

Contra iuramentū licitū potest quis venire propria auctoritate ex magna necessitate. ibi.

7 Iurans cū aliqua p̄bere impedimēto cessante p̄bere cogitur per ecclesiam. in c. ex literis. nu. 1. de spon. fo. 5.

Iurans p̄bere cum vna ex filiabus alicuius et deinde cum aliqua ex eis coeat an teneatur illam ducere. ibi. nu. 7.

6 Iuramentū contra vtilitatem ecclesie non ligat iurantem. in c. si quis. nu. 7. de rebus eccle. alie. fo. 75.

Iuramentū non ligat iurantem ad iniquitatem. ibi.

Iuramentum nō ligat administratorem ecclesie quominus petat restitutionem in integrum. ibi.

7 Iuramentū non est de substantia matrimonij licet fortius obliget. in c. licet. nu. 3. de sponsa. du. fo. 17.

Iuramentū an sit licitū vel nō: spectat ad papam vel ep̄m nō autem ad iudices seculares. in c. venerabilem. nu. 13. et 24. de elec. fo. 155.

7 Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur in causa matrimonij. in c. mulieri. nu. 6. de iureiur. fo. 165.

Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur stāti contra matrimonium. ibi. nu. 7.

Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur in causa monachatus. ibi. nu. 8.

6 Iuramentū prestitū p̄ legem emanantē principaliter in fauorē publici cum non tenet. in c. ex tenore. nu. 3. de concess. preb. fo. 62.

6 Iuramentū nō datur in defectum probationis in causis magnis etiā si ille qui vellet iurare esset aliquis prelatus et sic egregia p̄sona. in c. cum dilectus. nu. 21. de success. ab intesta. fo. 132.

6 Iuramentū nō obligat vltra p̄cessum. l. c. vnico. n. 19. de p̄modato. f. 80.

6 Iuramentū intelligit sū intentionē iurātis in foro p̄sciētie sed in foro iudiciali sū intentionē dantis. in c. ex literis. nu. 6. de spon. fo. 4.

3 Iuramentū de calumnia nō prestat in causis mere spiritualibus nec in eis annexis. in c. quanto. nu. 3. et 4. de iudi. fo. 9.

7 Iuramentū metu prestitū non est obligatorium. in c. significauit. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.

Iuramentū contra bonos mores nō valet. ibi.

Iuramentū contra substantialia matrimonij non tenet. ibi.

Iuramentū metu extortum non tribuit libertatem consensus. ibi.

4 Iuramentū an sit deferendū in causa criminali in defectum probationis. in c. tam literis. nu. 6. de testi. fo. 63.

4 Iuramentū nō obligat iurantē in p̄iudiciū iuris superioris dūmodo iuret super re pertinente ad superiorem. in c. uenientes. nu. 2. de iureiur. fol. 142.

3 Iuramentū calumnie an possit explicari per vniuersitatem. in c. pasto. ralis. nu. 6. de iudi. fo. 37.

Iuramentū calumnie potest per alium subiri dūmodo habeat speciale mandatum. ibi.

6 Iuramentū non ligat coniuges de se ad inuicē dimittēdo. in c. veniens. nu. 4. de reg. fo. 163.

3 Iuramentū vbiq3 exigit tacturam euangeliorum nō sufficit tangere aliam scripturam. in c. si. nu. 3. et 9. de iura. calum. fo. 130.

Iuramentū de cōsuetudine prestat super quacūq3 scriptura. ibi.

Iuramentū calumnie quibus casibus remittitur. ibi. nu. 5.

Iuramentū calūnie prestat a syndico absq3 alio mādato secus a procuratore. ibi. nu. 10.

Iuramentū calū. si fuerit ab aliqua partium recusatum postea poterit prestari vsq3 ad sententiam. ibi. nu. 19. fo. 131.

Iuramentū calūnie non potest expresse remitti. ibi. nu. 20.

Iura. cal. si nō p̄stat a tutore vt cu. nō nocet pupillo vt adulto. ibi. n. 21.

Iura. cal. l. si nō prestatur a p̄lato vel syndico an p̄iudicet ecclesie. ibi.

4 Iuramentū de nō testificādo etiā in causa criminali non tenet. in c. constitutis. el. i. nu. 2. de testi. fo. 80.

Iurans temerarie an admittatur in testem. ibi. nu. 4.

Iuramentū potest quis erigere per procuratorem. in c. significasti. nu. 1. de electio. fo. 119.

In iuramento excipitur auctoritas superioris: hoc quō intelligitur. ibi.

7 Iurans cum aliqua contrahere moneri potius debet q3 cōpelli. in c. res quisuit. nu. 1. de sponsa. fo. 7.

4 Iuramentū si non potest seruari in forma specifica d3 seruari eo modo quo potest. in c. quanto. nu. 2. de iureiur. fo. 140.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Juramentū de nō alienādo intelligit de alienatiōe illicita. in. c. tua nos. nu. 3. r. 5. de eccle. edifi. fo. 229.
Juramentū operat vim clausule si nō valet qđ ago vt ago r. c. ibi. nu. 4.
Juramentū debet intelligi vt aliquid operetur. ibi.
Jurans permanere in aliquo loco pōt iuramento nō obstatē se absentare ex necessitate vel vtilitate illius loci. ibi. nu. 5.
Juramentū de non alienādo non extenditur ad alienationē modice rei. idem credo in prohibito alienare. ibi. nu. 9.
Jurans nō alienare vel pignozare bona ecclesie sue pōt fructus possessionū vendere vsq; ad. xx. annos. ibi. nu. 11.
 - 7 Juramentū obediētie pōtū alicui intelligit qđ obediēt in his qđ spectāt ad officium illius qui recipit tale iuramētum. in. c. super quibusdam. nu. 5. de verb. sig. fo. 203.
 - 1 Juramentum calumnie exigitur in spiritualibus. in. c. dudum. cl. ij. nu. 30. de elec. fo. 178.
 - 5 Juramentū calumnie nō potest per consuetudinem tolli. in. c. constitutus. nu. 4. de fideiuf. fo. 98.
 - 4 Juramentū malitiose toties est prestandū quoties visum fuerit iudici. in. c. presentium. nu. 11. de testi. fo. 63.
Jurans se malitiose nō opponere si deficit in probationibus an excusetur ab expensis. ibi. nu. 13.
 - 2 Juramētū metu prestitum an liget. in. c. cum dilectus. nu. 10. qđ metus causa. fo. 153.
 - 7 Jurans nō accusare aliquē repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit. in. c. veniens. nu. 1. r. 15. de accusa. fo. 62. r. seq.
 - 7 Juramentū non est exigendū a reo in causa clandestini matrimonij etiā actore nō probate tñ distinguendū est. in. c. quod nobis. nu. 2. de clandest. si. de sponsa. fo. 16.
 - 4 Juramentū an extendatur ad actus futuros. in. c. clericus. nu. 1. de iure iurando. fo. 166.
Juramentum est stricti iuris r. stricte interpretatur propter periculum anime. ibi. nu. 2.
Juramentū non extēditur ad alia ex conuentione partiū quam ad ea super que fuit interpositum. ibi. nu. 3.
 - 4 Juramenti exceptio est exceptio litis finite. in. c. si Christus. nu. 2. de iure iur. fo. 153.
Ad iuramenti substantiā non est de necessitate verbū iuro sed satis est qđ interponat deum implicite vel explicite. ibi. nu. 3.
Iurare per crucem per euangelii per angelum r. per salutem principis: an sit licitum. ibi. nu. 6.
 - 3 Juramentū calumnie nō excusat victum a cōdēnatione expensarum. in. c. finem. nu. 21. de dolo r. cōtu. fo. 201.
 - 3 Juramentū non ligat quando quis iurauit nolle aliquid facere quod est bonum. in. c. nouit ille. nu. 40. de iudi. fo. 35.
 - 1 Jurans obseruare fidelitatem alicui tanquā imperatori si declaratur quod non est imperator non tenetur iuramentum obseruare. in. c. venerabilem. nu. 2. r. 17. r. 25. de elec. fo. 155.
 - 7 Juramentum quatenus venit in degradatione iuris cōis vel iuris alterius est stricte interpretandum. in. c. in nostra. nu. 4. de iur. fo. 167.
 - 6 Juramentum quod prestant prelati de nō alienando bona ecclesie an extendatur ad bona omnium ecclesiarum sue diocesis. in. c. tua nos. nu. 15. de eccle. edifi. fo. 224.
Juramentum debet stricte intelligi ibi.
 - 3 Juramentum calumnie quando deferretur an possit peti terminus ad de liberandum. in. c. cum causam. nu. 6. de iura. cal. fo. 128.
Juramentum calumnie vtrum prestetur ab excommunicato. ibi. nu. 9.
Juramentum calumnie prestatur a tutore r. curatore r. patre quando est legitimus administrator. ibi. nu. 10.
Juramentum calumnie prestatur per illum qui respondet ad interrogatoria. ibidem. nu. 17. fo. 129.
Juramentum calumnie si est prestitum super tota causa an sit amplius prestandum de nouo. ibi.
 - 6 Juramentum confirmatorium contractus alias prohibiti vel permissi nulla producit actionem sed agitur vigore contractus r. actione descendente ex eo. in. c. cum venissent. nu. 25. de insti. fo. 54.
Juramentū appositū super aliquo actū nō facit mutare forū s; accumulare forū foro r. est in optione actoris coram quo iudice velit agere. ibi.
Juramentum obligationis inductorum positum super obligatione naturali precedente producit actionem secundū vtrumq; ius. ibi. nu. 26.
 - 6 Juramētū de nō infendādo de nouo nō extenditur qñ platus vult integrare vasallū in mēsurā deceptū. in. c. per tuas. nu. 1. r. 3. de dona. fo. 104.
 - 3 Juramentū in litē pcedit qñ dolose restituit res vel qñ dolo nō possidet r. pōt excedere valorē rei. in. c. si. in alijs. nu. 26. vt lite nō cōte. f. 119.
 - 6 Juramentum non ligat iurantem in preiudicium ecclesie. in. c. granis. nu. 3. de censu. fo. 302.
 - 2 Juramentum etiam temerarium est obligatorium. Anto. in. c. ij. nu. 6. de renun. fo. 21.
Juramentum transactio r. rescriptum non extenduntur ad incogitata r. ad postea superuenientia. ibi. nu. 7. r. 9.
 - 4 Ex iuramento super vsuris soluedis prestita obligatio saltem secunda
- ria acquiritur parti suscipienti. in. c. j. nu. 1. de iure iur. fo. 126.
Ex iuramēto puto oriri pti suscipienti obligatio saltē naturale. ibi. nu. 2.
Juramentū continens turpitudinē ex parte suscipientis tñ est obligatorium. ibi. nu. 3.
Jurans alia absolutione non indiget si ille in cuius fauorē iuratur obligationem remittit. ibi. nu. 4.
Juramentū vbi validat actum sublato iuramento nō propterea rescinditur contractus. ibi. nu. 12. fo. 128.
- 4 Iudex ex officio suo potest occurrere peccato futuro. in. c. j. nu. 5. de iure iur. fo. 127.
 - 7 Juramentū in supplementū semiplene probationis nō deservit in causis preiudicialibus vel grauissimis preiudicij. in. c. cum causa. nu. 7. de raptō. fol. 120.
 - 7 Juramentū nō est fortius vinculum voto vnde nō valet iuramentū contra votum. in. c. rursus. nu. 3. qui de. vel vo. fo. 22.
 - 6 Juramentū qđ prestatur a singulis ligat ipsos singulariter puenientes non aut collegialiter. in. c. j. nu. 7. de bis qđ si. a ma. par. ca. fo. 70.
Juramentū tendens cōtra vtilitatē ecclesie nō est seruandū imo dicitur potius periculum. ibi. nu. 9.
Juramentū merariū quos effectus producat. ibi. nu. 10. r. 7.
 - 7 Juramentū de nō repetendis vsuris nō efficit quin vsurarius possit cōpelli ipsas restituere. in. c. tuas. nu. 1. de vsur. fo. 128.
Juramentum de non repetendis vsuris nō inducit liberā remissionem vsurarum. ibi. nu. 2.
Jurans non repetere vsuras potest absolui a iuramento r. ipsas postea repetere. ibi. nu. 5.
 - 3 Juramentū calūnie prestatur per generales administratores notitiam habentes de causa r. tunc iurant in animam propriam alias in animam dñi. in. c. in pertractandis. nu. 1. r. 2. r. 4. de iura. cal. fo. 126.
 - 7 Juramentū a reo erigi potest in cā matrimoniali etiā si actor nihil probauerit. in. c. attestacionibus. nu. 11. de despon. impube. fo. 15.
 - 4 Juramentū non deferretur reo quādo actor nil probauit. in. c. iuramentū. §. sane. nu. 1. de iure iur. fo. 168.
An semper recurrendū sit ad iuramentū dato aliquo gradu probationis. ibi. nu. 8.
Juramentum cui sit deferendū in defectum scz an actori an reo. ibidem. nu. 9. fo. 169.
Juramentū an sit deferendum qñ actor plene pbauit r. reus semiplene r. cui sit deferendum. ibi. nu. 10.
Juramentum istud vt deferatur an pars petere debeat. ibi. nu. 15. f. 170.
 - 6 Juramentum non est deferendum illi contra quem presumitur de transgressione. in. c. clericos. nu. 2. de cōba. cleri. r. m. fo. 11.
 - 4 Juramento alicuius standum est in dependentibus a conscientia sua. in. c. presentium. nu. 3. de testi. fo. 6.
 - 6 Juramentum non est prestandum quando timetur de contrauentione. in. c. ex parte. nu. 2. de cle. non refi. fo. 21.
Juramentum debet verificari in casu vero r. non ficto. ibi. nu. 3.
Juramentum regulatur secundum naturam actus vbi interponitur. ibi. numero. 4.
Juramentum extenditur ad connexa non ad extranea. ibi.
 - 3 Juramentū calūnie nō d; nec pōt pstarī a clerico sine licentia superioris r. potest per clericū alteri committi. in. c. j. nu. 1. r. 16. de iura. cal. fo. 122.
Juramentū calūnie prestat post litis cōtestationē r. aliquā añ. ibi. nu. 4.
Juramentum calumnie si non est prestitum non vitiatur processu. ibi.
Juramentum calumnie quid debet continere. ibi. nu. 10.
Juramentum nunquam debet ab aliquo peti quando verisimiliter dubitatur de transgressione. ibi.
Juramentum calumnie an prestetur in causis criminalibus. ibi. nu. 12.
Juramentum calumnie prestatur qñ redarguitur in iur. de falso. ibi.
Juramentum calumnie in quibus casibus subeat. ibi. nu. 13.
Juramentum calumnie prestatur etiā in causis modicis. ibi. nu. 14.
 - 4 Juramentum contra iuramentum an valeat. in. c. intellecto. nu. 8. de iure iur. fo. 164.
Jurans non alienare si locauit per centum annos an efficiatur periturus. ibi. nu. 10.
 - 3 Juramentum non potest prestari a clericis sine licentia sui superioris. in. c. significasti. nu. 8. de foro compe. fo. 8.
 - 4 Juramentum quid sit: quid sacramentum: r. quid iurandum. in. rubi. nu. 1. de iure iur. fo. 126.
Super quo est iurandum. ibi. nu. 2.
 - 7 Juramentum non inuadat actum spiritualem superuenientem. in. d. c. de illis. nu. 3. de sponsa. fo. 3.
 - 3 Juramentum calūnie an prestetur in causis spiritualibus vel annexis. in. c. ij. nu. 1. r. 5. de iura. cal. fo. 125.
Juramētū calūnie quid differat a iuramēto de veritate dicenda. ibi. n. 10.
Juramentum calūnie est iterum prestandū qñ dicent melius cognoscere veritatem licet semel sit prestitum. ib. nu. 11.
Iuramentum de veritate dicēda non respōdetur ver verbum credo secus in iuramento de calum. ibi. nu. 10. r. 12. fo. 124.
 - 4 Juramentum non est seruandum quādo sine interitū salutis eterne vel corporalis

Super Lectu. Panormitani.

- corporalis servari non potest. in. c. si vero. nu. 2. de iureiur. fo. 132.
- Juramentum tendens in dispendium salutis an sit servandum et quatenus
liter dicatur tendere in dispendium. ibi. nu. 3. fo. 133.
- Juramentum quod nunquam erit episcopus vel clericus an sit obligato-
rium. ibi. nu. 4.
- Juramentum quod quis prestat de non fideiubendo pro aliquo an va-
leat. ibi. nu. 5.
- Juramento et confessio facta dolore iracundie an valeat. ibi. nu. 7.
- Juramentum servare debet is qui iuravit redire ad carcerem. ibi. nu. 8.
- Juramentum metu extortum an obliget et in foro penitentiali et in foro
fori. ibi. nu. 9.
- Juramentum metu extortum an obliget contra venientem ad pecca-
tum mortale an ad veniale. ibi. nu. 10.
- 4 Juramentum metu extortum an obliget. in. c. cum contingat. nu. 3. de
iur. fo. 155.
- Juramentum an valeat et obliget contra legem interpositum. ibi. nu. 4.
- Juramentum est validum factum contra legem humanam super fauore
re vel odio privato fundatum. ibi. nu. 6. fo. 156.
- Juramentum temerarium si non est contra bonos mores et ex eius ob-
servantia non sequitur peccatum est servandum. ibi. nu. 7.
- Juramentum an excludat simulationem contractus. in. d. c. cum con-
tingat. nu. 18.
- Jurans observare id quod sit contra legem vel statutum: an audiatur
petendo absolutionem. ibi. nu. 21.
- Juramentum operatur quod si actus non valet eo modo quo agitur:
valeat quo valere potest. ibi. nu. 25. fo. 160.
- Juramentum supplet defectum solennitatis formalis. ibi. nu. 27.
- Juramentum non validat contractum ratione rei seu materie probi-
bitum. ibi. nu. 29.
- Juramentum super stipulatione facta alteri an operetur obligationem.
ibi. nu. 31.
- Juramentum an obliget fideiussores dotare et an firmet pactum de non
cedendo bonis. ibi. nu. 32.
- 3 Juramentum contraveniens non facit actum nullum licet sit periu-
rus. in. c. veritatis. nu. 38. de do. et contu. fo. 28.
- Jurans solvere excommunicato intra certum tempus an teneatur ad
impleri. ibi. nu. 39.
- Juramentum non observans ex legitima causa non est perjurus. ibi. nu. 40.
- Juramentum interpositum super aliqua re intelligitur si illa res in co-
dem statu permanferit. ibi.
- Juramentum contra iuris dispositionem non obligat. ibi. nu. 40.
- Juramentum sine altero ex suis comitibus est servandum si est honestum
ibi. nu. 8.
- 4 Jurandi modus diversus. in. c. et si christus. nu. 10. de iureiur. fo. 153.
- Jurare an indistincte prohibitum sit cessante utilitate vel necessitate.
ibi. nu. 12.
- Jurans sine causa et iocose qualiter peccet. ibi. nu. 15.
- 3 Juramentum illicite extortum non impedit petitionem iusti debiti. in. c.
novit ille. nu. 52. de iud. fo. 36.
- 4 Juramentum de non loquendo vel de non prestando officium charitatis
an sit obligatorium. in. c. cum quidam. nu. 6. de iureiur. fo. 137.
- 7 Juramentum de veritate nunquam quis tenetur nec debet subire quando
non potest haberi vera scientia. in. c. accedens. nu. 5. de purg. cano. fo. 164.
- 7 Juramentum quod prestat absolvendum ab excommunicatione an sit de sub-
stantia absolutio. in. c. cum desideres. nu. 4. de sent. excom. fo. 183.
- 4 Juramentum non creditur si ex adverso contrarium probatur. in. c. pro
posuisti. nu. 1. de proba. fo. 7.
- 4 Juramentum an sit de solennitate testimonii. in. c. tuis questionibus.
nu. 2. de testi. fo. 74.
- An iuramentum quod deferitur testibus ut remittatur a partibus requi-
rat consensum iudicis. ibi. nu. 3.
- In remittendo iuramento testibus requiritur consensus utriusque par-
tis. ibi. nu. 4.
- An partes in causa criminali possint remittere iuramentum testibus. ibi. nu. 5.
- Juramentum calumnie potest tacite a partibus remitti sed non expres-
se. et que sit ratio differentie intra iuramentum calumnie et illud quod pre-
stat testibus. ibi. nu. 6.
- Si non appareat an iuramentum fuerit remissum nec prestatum an pre-
sumatur prestatum. ibi. nu. 8. fo. 75.
- 3 Juramentum quod vertit circa opus pietatis potest dari diebus festis.
in. c. i. nu. 3. 7. 9. de feriis. fo. 137.
- 3 Juramentum calumnie prestatur hodie etiam in spiritualibus. in. c. li-
teras. nu. 19. de testi. spo. fo. 182.
- Juramentum quo quis se astringit stare mandatis ecclesie non ligat in
his que sunt contra deum vel animum. ibi. nu. 20.
- Juramentum quo ad deum intelligitur secundum intentionem iuran-
tis. ibi. nu. 21.
- Juramentum non debet quis servare licet sit conscius solus ipse de causa
non servandi iuramentum et licet habeat perjurum ab ecclesia. ibi. nu. 26.
- 3 Juramentum an sit servandum est cognitio ecclesiastica. in. c. cum venissent.
- nu. 4. de iud. fo. 30.
- 2 Juramentum decisorium et suppletium deferatur illi qui pro se habet
unum testem. in. c. ex insinuatione. nu. 2. 7. 6. de procu. fo. 140.
- Juramentum suppletium datur etiam in causis non leuibus. ibi. nu. 3.
- Juramentum suppletium datur etiam quod femina sit adducta in tes-
tem. ibi. nu. 7. fo. 141.
- 3 Juramentum operatur ut quis conveniatur coram iudice ecclesiastico.
in. c. cum contingat. nu. 23. de foro compe. fo. 78.
- 7 Juramentum prestatum tactis sacrosanctis scripturis et si non tangan-
tur non valet. in. c. laudabilem. nu. 3. de frigi. et male fo. 35.
- 4 Juramentum clerici prestatum laico in dependentibus a potestate sua
est obligatorium. in. c. petito vestra. nu. 1. de iureiur. fo. 16.
- Juramentum extortum an obliget. ibi. nu. 3.
- Juramentum generale de non essendo contra aliquem an extendatur
ad causas suas consanguineorum ecclesie sue vel patrie sue. ibi. nu. 4.
- 4 Juramentum non exigitur in purgatione facienda. in. c. literas. nu. 9.
de presum. fo. 123.
- 3 Juramenti positi in contractu vigore potest principalis conveniri in foro
ecclesiastico sed an eius heres. i. c. cum sit generale. n. 22. de foro compe. f. 66.
- 4 Juramentum in foro penitentiali interpretatur secundum intentionem
iurantis sed in foro iudiciali interpretatur secundum ius. in. c. veniens.
nu. 4. de iureiur. fo. 138.
- Idem secundum Juramentum non tollitur promissum alteri factum so-
lemniter. ibi. nu. 6. fo. 139.
- Juramento se obligans ad factum compellitur precise nec succedit obli-
gatio ad interesse. ibi. nu. 7.
- Jurans servare laudum intelligitur iurare de soluenda re laudata vel
de soluenda pena. ibi. nu. 8.
- 4 Juramentum appositum super actu intelligitur cum omnibus conditionibus et li-
mitationibus illius actus. in. c. quemadmodum. §. illud aut. u. 3. de iureiur. f. 152.
- Jurans non accusare an possit denuntiare: iurans non denuntiare si de
nuntiat an incurrat periculum. ibi. nu. 7.
- Multe conditiones generales que subintelliguntur in iuramento. ibi. nu. 8.
- Juramentum contra legem non tenet si iuramentum est reprobatum
per ius canonicum. ibi. nu. 11.
- Jurans non accusare an obligetur et quomodo. ibi. nu. 14.
- 4 Juramentum de veritate dicenda potest deferre iudex in causa usurarum
et in causa qua imminet peccatum deficientibus alijs probationi-
bus et eminentibus iudicibus. in. c. ex literis. nu. 4. de iureiur. fo. 163.
- Juramentum de veritate dicenda hodie a parte erigi potest in omni
causa indirecte mediantibus positionibus. ibi. nu. 5.
- Si probetur contrarium esse usurarium et per famam probetur quosdam suos
contractus usurarios esse locus delationi iuramenti in defectu. ibi. nu. 6.
- Juramentum in defectu deferatur repetenti usuras qui probabit aduersa-
rii suum fuisse usurarium ante post et tempore contractus. ibi. nu. 7.
- Si per iuramentum de veritate non potest de vera sorte liquere iudex
ex coniecturis indicabit. ibi. nu. 8.
- In iuramento de calumnia respondetur per verbum credo et non cres-
do: in iuramento veritatis per verbum scio et nescio. ibi. nu. 10.
- 6 Juramentum de non infeudando non obstat quin aliquo casu possint
res infeudari. in. c. ex parte. nu. 1. 7. 3. de feudis. fo. 92.
- Juramentum de non infeudando roma. ponti. in consilio comprehen-
dit res quarum ecclesia habet utrumque dominium non autem res infeudatas vel
emphyteuticas si aliquo casu vel tempore reuertantur. ibi. nu. 3.
- 6 Juramentum quando concernit utilitatem iurantium non possunt illi
li contravenire quia nemo potest seipsum absolvere sed concernens fauorem
tertii potest per ipsum remitti. in. c. dilecto. n. 21. de preben. fo. 34.
- Contra iuramentum potest venire subsistente causa maxime fauorem
publicum concernente. ibi.
- 2 Juramentum calumnie sufficit tantum semel prestatum in causa. in. c. prius
denuntium. §. scripta. nu. 8. de offi. deleg. fo. 86.
- 5 Juramentum honoris regulariter est interdictum periuro: sed iura-
mentum oneris quod tendit ad ipsum obligandum non est sibi inter-
dictum si dubitetur ne desiceret. in. c. questionum. nu. 21. de appel. fol. 103.
- 7 Juramenta licita subire non est peccatum. in. c. et si questiones. nu. 2. de
fimo. fo. 81.
- 6 Juramentum si requiritur cum tactura scripture non valet si scriptura
non tangatur. in. c. nullus. nu. 2. de regu. fo. 155.
- 3 Juramentum calumnie prestatum post litis contestata. immediate. in. rubr.
nu. 1. de iur. cal. fo. 122.
- 1 Juramentum delatum a parte parti non admittit postea probationem
in contrarium. in. c. quia propter. §. illud. nu. 3. de elec. fo. 165.
- 4 Juramentum subditi de prestando obedientiam illi cui non debet est
illicitum. in. c. ea te. nu. 3. de iureiur. fo. 144.
- Jurans fidelitatem per syndicum archiepiscopo an sit feudo privatus. ibi. nu. 5.
- 6 Juramentum quo casu possit subiri in his que dependent ex animo et
conscientia nostra. in. c. vidua. nu. 5. de reg. fo. 157.
- 5 Juramentum non impedit validitatem actus licet attentans sit periur-
us. in. c. si diligenti. nu. 7. de prescrip. fo. 39.
- 7 Juramentum ad commodum partium prestatum per partem remitti potest. in. c.

Repertorium singularium materialium

- preterea. nu. 3. de sponsa. fo. 3.
 Juramentum sponsalium per sponfos potest remitti. ibi. nu. 4.
 Juramentum quod principaliter dirigitur deo et quandoque non. ibi. nu. 6.
 2 Juramentum non requirit necessario tacturam alicuius rei. in. c. ad au-
 res. nu. 3. quod metus cau. fo. 151.
 Juramentum magis est observandum quando interponitur super cor-
 pore christi quam si super alia creatura. ibi. nu. 3.
 4 Juramenta testium debent scribi per notarium. in. c. qui. n. 33. de proba. f. 31.
 5 Juramentum non est deferendum illi qui est suspectus de iurare. in. c.
 pastoralis. nu. 6. de ecce. fo. 5.
 2 Juramentum quando intervenit compromissio tunc potest peti execu-
 tio laudis nec requiritur alia emolagatio nec succedit obligatio ab in-
 teresse. in. c. p. tuas. nu. 13. de arbit. fo. 175. De quo vide in nu. 19. fo. 175.
 Juramentum habet vim clausule rato manente pacto. ibi. nu. 14.
 7 Juramentum ubi intervenit in sponsalibus facit quod maiores com-
 pellit possunt ad contrahendum matrimonium. in. c. de illis. cl. j. non. 4.
 de despon. impub. fo. 14.
 6 Juramentum prestitum per prelatum in alienatione iurii ecclesie pre-
 iudicat sibi sed non ecclesie. in. c. cum venissent. nu. 14. de insti. fo. 54.
 Juramentum primum preiudicat secundo. ibi.
 Juramentum litis decisorium quod prestatur in supplementum pro-
 bationis parit actionem secundum utrumque ius ibi. nu. 24.
 Juramentum non petitur quando verisimiliter timetur de non obser-
 vatione illius. in. c. ceterum. n. 4. de iur. cal. fo. 127.
 Juramentum calunie potest omitti etiam parte presente. ibi. n. 8.
 Juramentum calunie potest ex aliqua causa rationabili remitti ex consue-
 tudine. ibi. nu. 9.
 Juramentum calunie potest per principis rescriptum tolli per alium
 non etiam si eiset legatus principis. ibi. nu. 10.
 6 Juramentum receptum ab usurario inducit magnam presumptionem
 contra eum in. c. vos. n. 6. de pigno. fo. 94.
 2 Juramento contraentire volens ex nova causa superueniente an audia-
 tur. in. c. cum inter. n. 8. de r. nun. fo. 10.
 6 Juramentum an ligaverit iurantem spectat ad iudicem ecclesiasticum.
 in. c. significante. n. 2. de pigno. fo. 95.
 Juramenti dubij interpretatio non spectat ad secularem sed ad ecclesia-
 sticum iudicem ibi. iuramentum positum in casu a lege prohibito obli-
 gat iurantem si prohibitio legis manavit in odium alicuius et in fauor
 rem iurantis non tamen tale iuramentum firmat contractum. ibi. n. 4.
 4 Juramentum iudiciale necessarium quid operetur et iudiciale simplex
 et quid voluntarium. in. c. iuramentum. n. 1. de iurei. fo. 166.
 Ex quolibet iuramento licito nascitur actio de iure canonico dummodo
 materia ad hoc sit apta. ibi. n. 2.
 Juramentum iudiciale quando deferatur necesse est pars vel iurare vel re-
 ferre si iussa est a iudice aut iurare aut referre. secus si non ibi. n. 4.
 Juramentum iudiciale vel necessarium recusandi quod fit iura causa. ibi. n. 5.
 An possit iuramentum prestitum possit recedi per novas probationes in co-
 trarium reportas. ibi. n. 7. fo. 167.
 1 Juramentum non deferretur in supplementum semiplene probationis quod agi-
 tur de titulo beneficii. in. c. cum super. n. 10. de cau. pos. et pro. fol. 157.
 7 Juramentum quantumvis generale non comprehendit illicita. in. c. cum
 iuramento n. 1. de homi. fo. 108.
 6 Juramentum est personale ex parte iurantis et facit mutare forum. in. c. pa-
 rochiano. nu. 4. de sepul. fo. 140.
 5 Juramentum sine cautio iuratoria non sunt exigenda ab illis qui pre-
 sumuntur peccare. in. c. qua fronte. n. 10. de appel. fo. 103.
 4 An pro iuramento temerario prius quis beneficio vel inhabilitetur ad
 promotionem vel deponatur. in. c. tua nos. cl. j. n. 3. de iurei. fo. 136.
 Juramentum licitum transgrediens vel temere iurans qualiter peccat. ibi. n. 4.
 Juramenti forma quod prestatur a clerico episcopo. ibi. n. 5.
 5 Juramentum generaliter prestitum intelligi civiliter et restringi ad cam
 honestam et verisimiliter excogitatum. in. c. ad h. c. nu. 3. de appel. fo. 110.
 4 Juramentum iudiciale retractat per novas probationes ubi vertitur periculum
 anime non remissibile per partes. in. c. iuramentum. nu. 3. de iurei. fo. 67.
 Juramentum referre quare non est licitum in actionibus famosis. ibi. nu. 12.
 Juramentum deferre indistincte nunquam licitum sit in actionibus famo-
 sis et alijs criminibus. ibi. n. 13.
 An per novos testes possit recedi a iuramento iudicali. ibi. n. 10.
 Juramentum operatur quod valeat stipulatio alteri facta. in. proe. Gre.
 n. 25. fo. 8.
 4 Juramentum an sit obligatorium quando interponitur super rebus iur-
 rantis metu. in. c. pervenit. cl. j. n. 2. de iurei. fo. 128.
 Juramentum prelati an preiudicet ecclesie et an prelatus obliget. ibi. n. 4.
 Juramentum emanatum calore iracundie non obligat. in. c. sicut ex literis.
 n. 2. de iurei. fo. 137.
 7 Juramentum calunie non excusat a condemnatione expensarum. in. c.
 caluniam. n. 4. de penis fo. 169.
 4 Juramentum de redeundo ad carcerem an sit obligatorium. in. c. sicut
 infra. nu. 4. de iurei. fo. 160.
 Iurans an obliget si non consentiat ille cui fit iuramentum. ibi. nu. 5.
 Si duo invicem iurant et alter iuste impediatur adimplere secundo iu-
 rans non obligatur. ibi. nu. 6.
 7 Juramentum et simplex promissio differunt et facilius permittitur con-
 traentio contra promissionem quam contra iuramentum. in. c. preterea
 ca. nu. 7. de sponsa. fo. 6.
 6 Juramentum extrajudiciale quod fit inter partes nulla inter eas inter-
 veniente obligatione saltem nuda est sufficiens secundum utrumque ius ut
 ex eo agatur ad eius observantiam in. c. cum venissent. nu. 26. de insti. fol. 54.
 Juramentum potest remitti a parte parti. ibi. nu. 27.
 7 Juramentum de parendo mandatis ecclesie non habet vim absolutio-
 nis in. c. quod in dubijs nu. 1. et 2. de sen. excom. fo. 189.
 4 Juramenti illiciti relaxatio est necessaria in. c. h. nu. 3. de testi. cog. f. 94.
 4 Juramentum metu mortis vel rerum amissione interpositum est obli-
 gatorium quo ad ecclesiam militatem. in. c. verum. nu. 1. de iurei. fol. 138.
 Juramentum vano metu interpositum an sit obligatorium. ibi. nu. 2.
 4 Juramentum nunquam sit remissum debitoribus per illa verba testa-
 toris et heredes restituerent usuras qui probaret. in. c. ad nostrum.
 cl. j. nu. 11. de iurei. fo. 143.
 7 Juramentum non impedit matrimonium sequens licet transgrediens
 sit perius. in. c. sicut. nu. 3. de sponsa. fo. 9.
 Juramentum an et quando invalidet actum spiritualem et temporale
 lem subsequentem ibi. nu. 4.
 Juramentum non valet contra simplicem promissionem alteri factam. ibi. n. 8.
 4 Juramentum malitie semper potest excipi si iuratum sit de calum-
 nia in. c. ultra tertiam. nu. 3. de testi. fo. 85.
 4 Juramento contraveniens respectu quantitatatis reatus magis peccat quam
 venit contra simplicem loquelam in. c. clericus. nu. 5. de iurei. fo. 116.
 7 Iurans temere mortaliter peccat. in. c. ad audientiam nu. 6. de sponsa. fo. 3.
 4 Iurans alicui et successoribus vel iurans alicui tantum et per se non nomi-
 ne proprio vel nomine dignitatis an teneatur successoribus iurare. in
 c. veritatis. nu. 2. de iurei. fo. 137.
 Juramentum non ligat heredes iurantis et sic obligatio circa spiritua-
 lia non transmittitur ad heredes. ibi. nu. 3.
 7 Iurans non tenet nisi facta pace si vadit facta tamen treuga an incidat in pe-
 nam excommunicationis seu perjurij. in. c. significavit. nu. 3. de iude. fo. 97.
 3 Iurare de calumnia recusans si non est condemnatus iterum incipiat
 agere an poterit repelli in. c. si. nu. 23. de iura. cal. fo. 151.
 7 Iurans non revelare secretum si adducatur in testem potest ipsum re-
 velare sine metu perjurij. in. c. dilectus. nu. 5. de ecce. prela. fo. 148.
 Iurare nemo potest nolle testificari et si iuraverit iuramentum non valet. ibi.
 6 Iurans stare in aliquo loco si pro interesse dicti loci aliquando se absen-
 tet non incurrit perjurium. in. c. ex parte. nu. 1. de cle. non resi. fo. 21.
 7 Iurans vigore alicuius rei cessante illa re absolutus est a iuramento. in
 c. cum ex inuncto. nu. 6. de no. ope. nun. fo. 151.
 Iurans obedire superiori si ille non erit amplius superior censetur ab-
 solutus ibi.
 7 Iurans contrahere cum aliqua si vult religionem ingredi debet prius
 contrahere et postmodum religionem poterit ingredi. in. c. commissum.
 nu. 1. de sponsa. fo. 7.
 4 Iurans non divertere an ex causa possit divertere et non incurrere per-
 iurium. in. c. tua nos. cl. j. nu. 7. de iurei. fo. 151.
 Iurans non redire ad maritum an obstante iuramento possit redire.
 ibi. nu. 8.
 9 Iurans alienare nolle bona ecclesie non potest alienare illa de quibus
 dubitat an sint ecclesie. in. c. ut super. nu. 1. de reb. eccle. alie. fo. 76.
 Juramentum de non alienando bona ecclesie non extenditur ad bona
 que tempore iuramenti non sunt de mensa capituli. ibi.
 Juramentum de non alienando an extendatur ut non possit alienare in
 utilitatem ecclesie vel rem modici valoris. ibi. nu. 15. et 18.
 Juramentum simpliciter prestitum intelligit per materiam subiectam. ibi.
 Juramentum est stricti iuris. ibi.
 Iurans non alienat inconsulto papa vel sine licentia superioris non po-
 terit etiam licitam alienationem facere. ibi. nu. 16. et 17.
 4 Iurans alicui non revelare secretum si producit in testem debet reve-
 lare et non peccat. in. c. intimavit. nu. 3. de testi. fo. 53.
 3 Iurare recusans ex aliqua obstinatione damnabili presumitur heretici-
 cus. in. c. j. nu. 8. de ferijs. fo. 138.
 4 Iurans per metum observare id ad quod tenebatur de iure si contraue-
 nit incidit in perjurium sed potest petere absolutionem a tali iuramen-
 to in. c. ad nostram cl. j. nu. 3. de iurei. fo. 143.
 3 Iurans de stando et parendo iuri vel mandatis ecclesie non prohibetur
 appellare ex legitima causa secus ex frivola. in. c. prout. nu. 1. de do. et co-
 tu. fo. 198.
 Juramentum quantumvis generale non extenditur ad illicita. ibi.
 Iurans non recusare iudicem non prohibetur ipsum recusare ex causa
 legitima superuenienti. ibi. nu. 12.
 Ius tertij an et quando liceat opponere ad excludendum ius age-
 tis in. c. veniens. nu. 25. de prescri. fo. 44.
 6 Ius contrahendi habens potest beneficium recipere a papa in. c. si. nu. 6.
 de insti. fo. 54.

Super Lectu. Banormitani.

- 7 Jus civile non dicitur prejudiciale ecclesiis quando potest se habere ad prejudicium et fauorem. in. c. j. nu. 4. de no. ope. nun. fo. 150.
- Jus canonicum seruatur in vtroque foro in concernentibus animam vel in interpretationem iuris diuini in quibusdam alijs. de quibus in. d. c. j. n. 5.
- Jus canonicum seruatur in vtroque foro in casu in quo ius civile non potest uidetur. ibi. n. 5.
- Jus canonicum et civile si discordant et vtrunque sit rationabile vtrunque seruabitur in foro suo. ibi. nu. 7.
- Jus civile an et quando seruabitur per clericos. ibi. n. 8.
- Jus eligendi siue presentandi deuoluitur ad eum qui habeat electum vel presentatum confirmare si omnes de collegio vel patronus sine hereditibus mortui sunt. in. c. j. n. 10. de elec. fo. 118.
- 6 Jus quod quis non habet quo casu potest in alium transferre. in. c. cura pastoralis. n. 8. de iure patro. fo. 193.
- 7 Jus canonicum in omnibus in quibus contrariatur iuri civili obseruatur in terris ecclesie. in. c. peruenit. n. 1. de adul. et for. fo. 116.
- Jus civile seruatur in terris imperij indistincte ubi eius obseruantia non inducit peccatum. ibi. n. 2.
- 2 Jus eligendi quomodo et quibus interuenientibus acquiritur. in. c. j. nu. 23. de rescriptis. in integ. fo. 157.
- 3 Jus canonicum seruatur in terris ecclesie ubi discordat a iure civili etiam in non concernentibus animam. in. c. si duobus. nu. 6. de appel. fo. 92.
- 6 Jus instituendi presentatum vel confirmandi electum an transeat in alium si episcopus est negligens in instituendo vel confirmando. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 12. de concess. preben. fo. 55.
- 5 Jus suum dicitur prosequi ille qui non vult superiorem non idoneum. in. c. dilecti filij. n. 6. de excep. fo. 13.
- 7 Jus legitimandi potest prescribi per inferiorem a principe. in. c. super quibusdam. n. 2. de ver. sig. fo. 203.
- 6 Jus instituendi transit in capitulum sede vacante sed non ius conferendi. in. c. ex frequentibus. nu. 8. de insti. fo. 52.
- 5 Iure suo non priuatur quis ex sola contumacia sed debet procedi contra ipsum alijs remedijs opportunis. in. c. cum super. nu. 22. de re iud. fo. 68.
- 6 Jus in re acquiritur in spiritualibus ex solo titulo citra aliquam traditionem. in. c. inter cetera. nu. 5. de preben. fo. 29.
- 2 Jus decimandi est quid spirituale nec potest cadere in laicum. in. c. peruenit. n. 2. de arbi. fo. 168.
- 1 Jus diuini potest limitari minui et augeri vel distingui si ratio suadet ab ipsa lege posita. focus si ratio non suadet. in. c. si n. 3. de consue. fo. 103.
- 7 Jus percipiendi oblationes in alterius ecclesia quomodo et quanto tempore prescribatur. in. c. cum inter vos. nu. 1. de ver. sig. fo. 204.
- 6 Jus presentandi habens potest presentare filium alias idoneum. in. c. ex ore sedentis. nu. 2. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 72.
- 7 Iuri canonico statuitur in matrimonijs contrahendis. in. c. si. nu. 2. de rap. pto. fo. 121.
- 7 Jus quando aliquid inducit ex presumptione certa seu ex aliquo facto non sufficit iuri nisi factum sit perfectum et non sufficit inchoasse in. c. adolefcent. nu. 2. de sponsa. fo. 12.
- 6 Jus accrescendi non habet locum in feudis neque in emphyteosibus nisi expresse fuerit dictum. in. c. ex parte. nu. 8. de feudis. fo. 92.
- 5 Jus decimandi an habeat causam continuam. in. c. de quarta. nu. 13. et 21. de prescript. fo. 23. et seq.
- 1 Jus habere in aliqua re an significet respectu proprietatis an respectu possessionis. in. c. bone memorie. el. j. nu. 7. de postula. prela. fo. 113.
- 2 Jus eligendi est prescriptibile. in. c. cum ecclesia. nu. 5. de cau. pos. et p. fo. 154.
- Jus eligendi an perdat ex eo quod in actu electionis aliquis non fuit vocatus. ibi. nu. 11.
- Jus decimandi si fuerit habitum in perceptione certe speciei fructuum sufficit ad prescribendum ius decimandi quo ad quoscunque fructus illius fundi. ibi. nu. 54. fo. 156.
- 6 Jus baptizandi pertinet ad ecclesiam cathedralem alio non constituto. in. c. 1. nu. 1. de relig. domi. fo. 183.
- 7 Jus patronatus non potest vendi hoc modo: vendo tibi villam cum iure patronatus quod habeo in ea sed isto alio modo sic: vt vendo villam cum iure patronatus: quod primo casu venit principaliter secundo accessorie. in. c. querelam. nu. 6. de simo. fo. 80.
- 6 Jus conferendi beneficia est prescriptibile: ius vero instituendi an prescribatur remissive. in. c. ex frequentibus. nu. 3. de insti. fo. 52.
- 3 Jus conferendi transit gradatim in superiores ipso iure si illi ad quos spectabat fuerunt negligentes. Ant. in. c. literas. nu. 2. de sup. neg. prela. fo. 34. Et in. c. seq. in. j. no.
- 7 Jus canonicum attenditur in materia spirituali. in. c. proposuit. nu. 3. de co. iud. seruo. fo. 25.
- 2 Jus canonice et accessoria ad illud vt est stallus in choro et locus in capitulo dicuntur spiritualia iura. in. c. cum inter. nu. 1. de renun. fo. 10.
- 1 Jus naturale et eius constitutio quomodo extenditur ad preterita. in. c. si. nu. 8. de consti. fo. 42.
- 6 Jus humanum quotiescunque est fundatum super presumptione non est obseruandum in foro anime si veritas est in contrarium. in. c. raynaldus. nu. 14. de testa. fo. 127.
- 7 Jus accrescendi habet locum in iurisdictionalibus. in. c. ad abolendam. nu. 10. de here. fo. 101.
- 3 Jus funerandi est concessum laicis quo ad possessionem non quo ad dominium. in. c. quanto. n. 10. de iud. fo. 10.
- Juris funerandi cognitio ad quem iudicem spectet. ibi. n. 11.
- 4 Jus diuinum allegari potest in decisionibus causarum. in. c. licet. el. j. n. 3. de testi. fo. 56.
- Jus diuinum potest limitari per ius posituum. ibi. n. 3.
- 3 Jus patronatus participat de spiritualitate et temporalitate. in. rubr. nu. 4. de iud. fo. 2.
- 6 Jus excoicandi non potest prescribi a non habente aliquam iurisdictionem vel prerogatiuam: prout est capitulum, prepositus vel archidiaconus. in. c. j. n. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 71.
- 7 Jus conferendi beneficia habens non potest illa pro suo vsu retinere siue ibi conferre. in. c. ad aures. n. 1. et 2. de exco. prela. fo. 144.
- 7 Jus percipiendi fructus ad tempus beneficijs vacaturis pro debitis ecclesie soluendis a quo concedi potest. in. c. tua nobis. n. 1. de ver. signi. fo. 206.
- 6 Jus instituendi potest pertinere ad non episcopum de iure speciali. in. c. cum venissent. n. 1. et 2. n. 10. de insti. fo. 53.
- 3 Jus conferendi vel eligendi acquiritur per vnicam collationem vel electionem non autem proprietatem. in. c. cum olim. n. 5. de cau. pos. et p. fo. 193.
- 4 Jus canonicum potest dici ius diuinum. in. c. nimis. nu. 3. de iure iud. fo. 162.
- 6 Jus decimandi est quid spirituale nec potest concedi in perpetuum sed ad tempus sic. in. c. exhibita. n. 4. de renun. fo. 62.
- 7 Jus ad rem acquiritur per electionem sed per collationem acquiritur ius in re. in. c. super his. n. 3. de accu. fo. 64.
- 6 Jus funerandi si est concessum alicui ecclesie censetur concessum cum claufula quod non intelligatur derogatum quin ecclesie parochiali debeatur canonica portio. in. c. certificari. nu. 10. de sepul. fo. 137.
- 6 Jus conferendi vel instituendi habens potest etiam mittere in corporalem possessionem. in. c. ex parte assensu. nu. 2. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Jus diuinum non potest tolli sed bene limitari distingui vel interpretari. in. c. significatum. n. 3. de reg. fo. 159.
- 6 Jus instituendi vel confirmandi transit in capitulum sede vacante: sed non ius libere conferendi quando collatio spectabat ad solum episcopum. in. c. autoritate. n. 8. de insti. fo. 52.
- Adde quod capitulum sede vacante: licet non succedat in libera collatione beneficiorum transit tamen in eum ius instituendi presentatum per patronos que est collatio necessitatis et non libera: nam ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. de iure patro. c. nobis. libera enim collatio dicitur quedam donatio que non transit in capitulum: nec etiam in vicarium episcopi sine speciali mandato: vt in. c. si. de offi. vica. lib. vi. quod autem ius instituendi transeat ad capitulum: licet non ius conferendi sede vacante. facit. c. cum olim. de maio. et obe. et c. vnicum. ne sede vacante. lib. vi. et vide no. per Bar. in. l. oes populi. ff. de insti. et iur. et Jo. cal. in. c. si. de cle. non res. si. no. Abb. in. c. ex frequentibus. de insti. n. 8. et optime facit. in. c. j. de insti. lib. vi. Adde Lu. in. sing. suis. sing. cccccxi. inci. fundatores. vbi dicit quod licet vicarius episcopi generalis non possit conferre beneficia: vt in. d. c. si. potest tamen instituere presentatum per fundatorem. casum dicit esse rotundum. in. d. c. ex frequentibus. et adde eundem Lu. singu. decem. inci. de longeva. vbi dicit quod si episcopus abest in remotissimis partibus ad quem impossibile est habere recursum: an eo casu vicarius possit consilium prestare in ecclesijs conferendis seu locis alijs: vide dicendum quod non per. d. c. si. sed dicit Arch. in. curia romana obtinuisse contrarium: prout ipse refert in. c. rebatina ecclesia. lxiij. dist. p. ter. sing. in. d. c. ex frequentibus. et Ro. ma. tenet contrarium per casum in. c. i. in. si. ne sede vacante. lib. vi. vbi dicit quod in hoc casu valet collatio etiam si nullum consilium vel consensus accipit. sed cundo alleg. Fride. de se. consi. cclxviij. vbi firmat quod consensus episcopi requisitus ad validitatem statuti facti per capitulum non potest prestari per generalem episcopi vicarium. et ratio hinc cum: quod est voluntarie iurisdictionis: vt in. d. c. si. de offi. vica. lib. vi. sed pondera: quod d. c. vnicum. in. fin. ne sede vacante. et d. c. si. loquuntur in collatione beneficiorum: et c. ex frequentibus. loquitur in institutione quo casu vicarius episcopi non potest ex officio suo instituere. et alibi non ita bene probatur hinc Abb. ibi et proprie institutio fit de presentato per patronum: et sic est quedam collatio non libera: quod ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. xvi. q. viij. decernimus. de iure patro. c. nobis: sed locatio est libera quam scilicet sine presentatione alicuius prouidet alicui de beneficio: ista enim cum sit quedam donatio non transit donatio in vicarium per generalem concessionem per. d. c. si. credo tamen in casu d. c. vnicum. in. si. per illum tex. romanum fuisse bene locutum.
- 6 Jus presentandi habens potest presentare clericum per literas. in. c. ea noscitur. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 3 Jus canonicum in concernentibus materiam ecclesiasticam seruatur ubique: in alia materia secus quod seruatur in terris ecclesie et ius civile in terris imperij. in. c. clerici. nu. 2. de iud. fo. 24.
- Jus presentandi clericum in aliqua ecclesia an sit prescriptibile. in. c. querelam. nu. 9. de elec. fo. 143.
- 6 Jus primogeniture est transmissibile in heredem. in. c. licet. nu. 8. de vo. to et vo. re. fo. 176.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Jus eligendi habentes si non eligunt intra ses menses vel tres hodie transfertur ius eligendi in proximum superiorem. in. c. dilectus filius. nu. 2. de concel. preben. fo. 62.
- 2 Jus portandi insignia extra provinciam potest habere quis ex privilegio vel consuetudine. in. c. ad honorem. nu. 7. de auto. et usu pal. fo. 8.
- 5 Jus decimandi prescribitur in aliena parochia spacio quadraginta annorum. in. c. ad aures. nu. 1. de prescri. fo. 25.
Jura spiritualia non possunt possideri per laicum etiam per tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium. ibi. nu. 2.
- 5 Jus potest alicui competere ut non vendant victualia in alio loco nisi in suo vel ut non coquat panis vel non moleat granum in alio forno vel molendino: et hoc quod volentes alibi exercere fuerunt prohibiti et prohibitiones acquirerunt per tempus longum. in. c. significante. nu. 1. de appel. fol. 136.
- 3 Jus canonicum servatur ubique in his que concernunt animam. in. c. sepe. nu. 4. de resti. spo. fo. 191.
- 4 Jus quod procedit limitative a regulis iuris potest extendi data paritate rationis. in. c. iuravit. nu. 3. de proba. fo. 10.
- 7 Jus canonicum habet dependentiam a iure divino in multis et in multis a iure civili. in. c. qualiter et quando. el. 5. nu. 3. de accusa. fo. 72.
- 2 **Jura** personalia non possunt ad alios transferri. in. c. 5. nu. 2. de auto. et usu pal. fo. 7.
- 6 Jura episcopalia petens censetur petere tam ea que competunt de iure communi quam ea que de iure speciali. in. c. constitutus. nu. 24. de reli. domi. fo. 189.
- 2 Jura episcopalia possunt prescribi per inferiorem prelatum. in. c. conquirente. nu. 8. de offi. ordi. fo. 121.
- 6 Jura episcopalia vel parochialia possunt cum titulo prescribi. c. cum sint. nu. 8. de deci. fo. 148.
- 5 Jura et bona spectantia ad papam possunt prescribi etiam per ecclesiam inferiorem sed eius suprema potestas non prescribitur. in. c. si diligenti. nu. 11. de prescri. fo. 39.
- 6 Jura correctionem non debet inducere intellectus subauditum et suppleti in re. c. cum esset. nu. 13. de testa. fo. 117.
- 6 Jura episcopalia possunt prescribi in aliqua ecclesia posita in aliena dioecesi siue cum titulo siue per tantum tempus de cuius initio non est memoria in. c. super eo. nu. 6. de parochiis. fo. 142.
- 6 Jura loquentia de electione non habent locum in postulatione. in. c. quod ingredientibus. nu. 4. de testa. fo. 111.
- 2 Jura personalia non transferuntur etiam per contractum commodatum. in. c. ad hoc. nu. 1. de auto. et usu pal. fo. 30.
- 5 Jura reservata imperatori in signum supreme potestatis prescribuntur tanto tempore de cuius initio non sit memoria. in. c. cum nobis. nu. 3. de prescri. fo. 32.
- 5 Jura episcopalia que sunt prescriptibilia. in. c. cum ex officio. nume. 6. de prescrip. fo. 57.
- 6 Jura episcopalia possunt prescribi contra episcopum. in. c. cum venerabilis. nu. 5. de censu. fo. 105.
- 2 Jura sunt consideranda secundum sensum qui cadit in intellectu periti et subtiliter intuitus. in. c. inter corporalia. nu. 14. de transla. epi. fo. 4.
- 6 Jura spiritualia an et quo casu transant cum universitate si ipsa universitas alienetur in qua continebatur dicta iura spiritualia. in. c. ad questionem. nu. 6. de rerum permu. fo. 90.
- 5 Jura et etiam regule possunt limitari per solam rationem naturalem. in. c. ut debitis. nu. 36. de appel. fo. 128.
- 6 Jura episcopalia possunt acquiri per inferiorem prelatum forte per prescriptionem. in. c. 5. nu. 3. de reb. eccle. alie. fo. 73.
- 5 Jura licite deducuntur in argumentum et hoc quando apperte non probat intentum allegantis. in. c. secundo requiris. nu. 4. de appel. fo. 110.
- 6 Jura spiritualia et ecclesiastica possunt vendicari rei vendicatione utilis. nam directe datur vero domino. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de religi. domi. fo. 186.
- 5 Jura episcopalia possunt pleno iure prescribi sed non illa que sunt ordinis. in. c. auditis. nu. 4. et 23. de prescri. fo. 34.
Jus excoicandi vel visitandi potest esse apud plures insolidum et locus est preoccupandi. ibi. nu. 14. et 17.
- 3 **Jurisdictionem** contentiosam in personas duntaxat obtinentes eam in tota dioecesi etiam extra loca propria exercere possunt secus si habent jurisdictionem in territorio limitatam: jurisdictionem vero penitentialem etiam extra territorium dicere possunt. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. vii. conclusio de fo. cope. fo. 18. et in re. pe. c. si quis contra clericum. nume. 54. eo. ti. fo. 60.
- 1 Jurisdictio ex quibus actibus perpetuet. in. c. quoniam autem. nu. 5. de rescri. f. 57.
- 2 Jurisdictio delegata non perpetuatur per subdelegationem. in. c. pastoralis. nu. 3. de offi. deleg. fo. 93.
- 6 Jurisdictio data a legedictur ordinaria. in. c. in singulis. num. 2. de sta. mona. fo. 182.
Jurisdictio delegata censet illa quod dat per ista verba vice nostra. ibi. nu. 7.
- 1 Jurisdictio si dat alicui respectu certe qualitatis evanescit pro tunc si negatur illa qualitas. in. c. si clericus. nu. 6. 8. 9. de fo. compe. fo. 60.
- 3 Jurisdictio non perpetuatur ex actu nullo que perpetuat ex citatione. in. c. significaverunt. nu. 17. de iud. fo. 47.
- 9 Jurisdictio in genere an censet ad unum pertinere per exercitum unius actus vel articuli in iurisdictione. in. c. 5. nu. 3. et 5. de reli. domi. fo. 184.
- 2 Jurisdictio prorogata in aliquem constitutum in dignitate an transeat in successore illo remoto a dignitate. in. c. novit. nu. 6. de offi. leg. fo. 128.
- 2 Jurisdictio si fuerit prescripta in tantum est penes prescribentem in quantum ipse est sollicitus in ea exercenda alias potest ordinarius supplere. in. c. irrefragabili. nu. 1. et 2. de offi. ordi. fo. 119.
- 3 Jurisdictio delegata vtrum duret post absolutionem ab instantia iudicij. in. c. examinata. nu. 22. de iud. fo. 40.
- 6 Jurisdictionis quasi possessio iniuste habita non causat actum validum. in. c. cum dilectus. nu. 4. et 5. de religi. domi. fo. 187.
- 5 Jurisdictio iudicis a quo non suspensum in his que tendunt in facilitorem exitum appellationis. in. c. qua fronte. nu. 16. de appel. fo. 103.
- 2 Jurisdictionem ordinariam dant lex princeps et consuetudo. in. c. duo simul. nu. 2. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 Jurisdictio vicarij est suspensa suspensio vel excoicato episcopo. in. c. dilecti filij. el. 5. nu. 3. de appel. fo. 135.
- 3 Jurisdictio episcopalis etiam cum territorio potest prescribi. in. c. 5. nu. 10. ut lit. pen. fo. 216.
- 7 Jurisdictio temporalium causarum spectat ad regem in regno suo. in. c. cam. nu. 3. qui. si. sint legi. fo. 41.
- 3 Jurisdictionem progentes an teneant stare sine late a tali iudice. in. c. significasti. nu. 22. de fo. compe. fo. 88.
- 2 Jurisdictio delegata durat tanto tempore quanto durat actio ante finem nisi contrario rescripto sit sublata. in. c. querenti. nu. 7. de offi. dele. fo. 90.
- 2 Jurisdictio episcopalis an possit acquiri per alium circa episcopum in aliena dioecesi: et posito quod sic an sit totaliter acquisita an vero sit locus precautioni. in. c. pastoralis. nu. 7. de offi. ordi. fo. 114.
Et vide. in. c. irrefragabili. in no. eo. ti.
- 2 Jurisdictio tam ordinaria quam delegata perpetuatur per litem contestationem et per citationem in delegatis. in. c. relatu. nu. 1. 2. et 4. de offi. dele. f. 112.
Jurisdictio in dubio presumit concessa ordinaria non delegata. ibi. nu. 5.
- 3 Jurisdictio prorogata per actum alium circa litem cote. in. c. 1. nu. 8. de iud. fo. 5.
- 3 Jurisdictio non potest prorogari ad aliam iurisdictionis speciem omnino separatam. in. c. si diligenti. nu. 30. de fo. compe. fo. 75.
- 3 Jurisdictio ordinaria confertur per legem. in. c. ceterum quia. nu. 2. de iudi. fo. 18.
Jurisdictio concessa alicui respectu certe rei durat quantum ille vult et potest. ibi. nu. 5.
Jurisdictio denoluitur ad ordinariam quando ille qui primo habebat non potest vel non vult uti. ibi.
Jurisdictio potest prescribi. ibi.
Jurisdictio domini super feudo non potest prorogari a vasallo sine licentia domini. ibi. nu. 9.
Jurisdictio si fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta nisi talis iurisdictione sit alteri tributa. ibi. nu. 10.
Jurisdictio denoluitur ad alium proximum superiorem si ille qui eam habebat erat negligens. ibi. nu. 12.
Jurisdictio data pluribus intelligitur data non omnibus insolidum: sed omnibus simul. ibi. nu. 15.
- 6 Jurisdictio tota an censetur prescripta per prescriptionem unius actus iurisdictionis. in. c. dilectus. nu. 19. de capel. mona. fo. 188.
- 7 Jurisdictio ordinaria non extinguitur per mortem illius qui dat: secus iurisdictione delegata. in. c. ad abolendam. nu. 15. de bere. fo. 101.
- 6 Jurisdictio voluntaria potest exerceri in extraneos consentientes. in. c. sicut te. nu. 14. et 13. ne cle. vel mona. fo. 240.
- 3 Jurisdictionem fori penitentialis duntaxat obtinentes excommunicationem in parochianos etiam indeterminate proferre nequeunt: in habentibus vero iurisdictionem etiam si episcopo inferiores existant aliud est sentiendum. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. vi. conclusio de foro compe. fo. 81. et in re. pe. si quis contra clericum. nu. 54. eo. ti. fo. 60.
- 3 Jurisdictio data alicui per primas literas tollitur per secundas ipso facto. in. c. 5. nu. 4. de do. et contu. fo. 195.
- 2 Jurisdictio delegata perpetuatur per citationem. in. c. si. nu. 1. et 2. de offi. lega. fo. 106. et nu. 10. fo. 110.
- 2 Jurisdictio pluribus simpliciter delegata expirat mortuo uno ex delegatis. in. c. vno delegatorum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 104.
- 2 Jurisdictio perpetuatur etiam per simplicem commissionem citationis licet non pervenit ad citandum. in. c. si. nu. 11. de offi. leg. fo. 110.
- 5 Jurisdictio delegata potest pervenire per ordinarium antequam littere de legationis presententur. in. c. ut debitis. nu. 4. et 2. de appel. fo. 126.
- 2 Jurisdictio potest esse penes aliquem absque exercitio. in. c. volentes. nu. 1. de offi. lega. fo. 105.
- 2 Jurisdictio usque ad certum tempus data finito tempore an expiret. in. c. de causis. nu. 1. 9. de offi. dele. fo. 72.
Jurisdictio delegata potest per partes prorogari. ibi. nu. 2.
Jurisdictio prorogata est eiusdem nature cuius erat prima. in. c. prudentiam. nu. 4. de mut. peti. fo. 103.
Jurisdictio potest acquiri ex consuetudine. in. c. ex parte decani. nu. 2. de rescrip. fo. 68.

Super Lectu. Panormitani.

- 2 Jurisdictio merum et mixtum imperium quid sit et eorum species et an delegentur. in. c. quod sedes. nu. 5. de offi. ordi. fo. 116.
- 6 Jurisdictionem prelatorum turbantes et moniti non desistentes sunt ipso facto excommunicati. in. c. non minus. nu. 8. de immu. eccle. et cemi. f. 224.
- 5 Jurisdictio censetur vniuersaliter prescripta: si sit prescriptus tunc actus illius jurisdictionis. in. c. cum in tua. nu. 5. de decimis fo. 153.
- 2 Jurisdictio que competeat vni soli an sit indiuidua respectu plurium successorum. in. c. prudentiam. nu. 13. de offi. deleg. fo. 84.
- 7 Jurisdictio non debet vendi: quia ementes ut aliquid lucrentur ultra pecunias iam datas per pbas et nephas inducuntur ad extorquendum. in. c. nu. 5. ne prela. vi. su. fo. 92.
Et vide. in. c. seq. in. j. no.
- 1 Jurisdictio que habetur habitu tamen an possit delegari. in. c. quoniam autem. nu. 2. de prescrip. fo. 57.
- 7 Jurisdictio indicandi causas matrimoniales ex consuetudine seu prescriptione acquiri potest. in. c. j. nu. 1. de consan. et affi. fo. 31.
- 5 Jurisdictio ordinaria non censetur reuocata per delegatum. in. c. cum officij. nu. 19. 20. 21. et 23. de prescri. fo. 37.
Jurisdictio ordinaria censetur tunc reuocata per delegatum quando princeps delegat ex certa scientia. ibi. nu. 22.
Jurisdictio si perueniat illi coram quo partes ceperunt litigare an confirmet acta iam facta. ibi. nu. 34.
- 5 Inquisitor heretice prauatis non perdit officium per mortem committentis. in. c. cum ex officio. 21. de prescri. fo. 37.
- 2 Jurisdictio ordinaria et delegata an possint simul concurrere. Ant. in. c. significauit. nu. 1. de corpo. viti. fo. 61.
- 3 Jurisdictio est indiuidua sed eius exercitium est diuiduum. in. c. cum si cut. nu. 6. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- 3 Jurisdictio quam quis habet solo habitu operatur effectus. de quibus in. c. cum contingat. nu. 9. de fo. compe. fo. 77.
Jurisdictionem quam habent pater dominus maritus in filium: seruum et uxorem. ibi. nu. 20.
- 2 Jurisdictio certo tempore terminata expirat finito tempore: si causa fuerit cepta secus si terminus est prius iudicij. in. c. significasti. nu. 2. de offi. dele. fo. 75.
- 2 Jurisdictio delegata an perpetuetur per subdelegationem alteri facta. in. c. venerabili. nu. 6. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 Jurisdictio ordinaria et delegata si simul concurrat an censeatur dignior delegata. in. c. super questionibus. si vero. nu. 5. et 8. de offi. dele. fo. 92.
- 1 Jurisdictio episcopi propter eius delictum non deuoluitur ad archiepiscopum sed ad papam. in. c. veniens. nu. 10. de prescrip. fo. 42.
- 5 Jurisdictio tota non preferibitur si quis exercet in certis casibus et hoc si aliter possidet vniuersaliter alias secus. in. c. cum olim. n. 6. de referi. f. 41.
- 2 Jurisdictio collata alicui in certo loco ex privilegio non potest exerceri in alio loco etiam in subditos. in. c. excommunicatis. nu. 5. de offi. lega. fo. 109.
- 2 Jurisdictio data a lege vel statuto an sit ordinaria. in. c. suspensionis. nu. 9. de offi. deleg. fo. 101.
- 2 Jurisdictio delegata non potest prorogari ad personas non expressas in rescripto. in. c. p. et g. nu. 5. et 13. de offi. deleg. fo. 102.
Jurisdictio in quibus casibus possit prorogari: videlicet an de re ad rem de tempore ad tempus de persona ad personam et de loco ad locum de casu ad casum et de causa ad causam. ibi. nu. 12. fo. 103.
Jurisdictio per quos possit prorogari. ibi. nu. 16.
- 2 Jurisdictio non potest prorogari in causa feudali sine consensu domini. ibi. nu. 18.
Jurisdictio delegata expirat re integra morte mandantis. in. c. licet vendi que. nu. 1. de offi. deleg. fo. 95.
Jurisdictio delegata non perpetuat nisi per actum iurisdictionalem. ibi. nu. 4.
Jurisdictio perpetuat per solam citationem. ibi. nu. 5.
Jurisdictio delegata ad diuersas causas an perpetuetur per citationem ad vnam causam. ibi. nu. 6.
Jurisdictio delegata an extinguatur morte vel dispositione delegati an vero transeat in successorem. ibi. nu. 7.
Jurisdictio delegata an suspendatur per excommunicationem delegatis. ibi. n. 8.
Jurisdictio vicarij suspenditur si episcopus excommunicatur. ibi.
- 1 Jurisdictio delegata potest prorogari tacito consensu partium de re ad rem vel de tempore ad tempus sed de loco ad locum requiritur expressus consensus. in. c. cum olim abbas. nu. 3. et 10. de offi. deleg. fo. 97.
- 3 Jurisdictionem prorogans an et quando et usque ad quod tempus potest ipsum penitere. in. c. j. nu. 19. de iudi. fo. 5.
- 7 Jurisdictio in penitentialibus non potest prorogari sed in iudicialibus sic. in. c. quod autem. nu. 6. de peni. et remis. fo. 173.
- 3 Jurisdictio ordinaria competet illis qui sunt electi a collegio vel vniuersitate vel per superiores. in. c. cum ab ecclesiariis. nu. 5. et 7. de offi. ordi. fo. 108.
- 2 Jurisdictio quando petitur prorogari que requiruntur ad hoc ut talis prorogatio fieri possit. in. c. p. et g. nu. 20. de offi. dele. fo. 104.
Jurisdictio metu prorogata est ipso iure nulla. ibi. nu. 22.
- 2 Jurisdictio ecclesiastica an possit prorogari per personas ecclesiasticas. in. c. duo simul. nu. 5. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 Jurisdictio iudicis magis suspeditur per renocationem cause quam facit superior quam per appellationem. in. c. ut nostrum. nu. 3. de appel. fo. 124.
- 2 Jurisdictio delegata perpetuat per citationem. i. c. gratia. nu. 1. de off. dele. fo. 83.

- Et per que citatio requiratur. ibi. nu. 3.
- Jurisdictio delegata non perpetuat per simplicem subdelegationem. ibi. nu. 5.
- Jurisdictio delegati re integra finit per mortem delegatis nec per processum postea agitatus sed delegatus ignorauerit mortem delegantis. ibi. nu. 10.
- 7 Jurisdictio alteri iudicis prorogatur ex tacito partium consensu litigando coram ipso siue in causa civili siue criminali. i. c. ad petitionem. n. 7. 8. 9. de accu. f. 70.
- Jurisdictio iudicis delegati potest vitari si partes volunt coram alio litigare siue causa sit civilis siue criminalis intellige coram alio. si. cumulative sed non priuatiue. si. quod in totum velint a iudice delegato recedere. ibi. nu. 8. 9.
- 3 Jurisdictio illorum qui presunt alicui collegio potest prorogari. in. c. si significasti. nu. 2. de fo. compe. fo. 85.

Jurisdictio non prorogat in non habentem alias iurisdictionem. ibi. nu. 5.

Jurisdictio est insolidum penes vnuquemque ex iudicibus datis. ibi. nu. 16.

Jurisdictio potest prorogari etiam ex tacito consensu. ibi. nu. 18.

Jurisditioni alicuius presentis et acceptantis se submittens non potest amplius ipsum penitere. in. d. c. significasti. ibi. nu. 3.
- 3 Jurisdictionem alicuius iudicis possunt prorogare partes ex sola litis contestatione et sic ex tacito consensu nec requiritur expressus. in. c. ut debitus. nu. 12. de appel. fo. 127.
- 2 Jurisdictio an transferat intercedente metu. i. c. h. n. 12. quod me. cau. fol. 150.
- 6 **Jurisperitus** non presumitur decipi. in. c. super eo. nu. 5. de regu. fo. 158.
- 1 **Jus patronatus** qui habet in aliquo beneficio an debet grauari si alius vult tale beneficium conferri. in. c. abbatem. nu. 2. de referi. fo. 87.
- 1 Jus patronatus non dicitur quid spirituale sed annexum spiritualitati. in. c. sacrosancta. nu. 4. de elec. fo. 173.
- 6 Jus patronatus an probetur per presentationem factam longissimo tempore. in. c. j. nu. 4. de religi. domi. fo. 184.
- 6 Jus patronatus et ius presentandi potest esse penes feminam constitutam in dignitate vel non constitutam. in. c. h. nu. 2. 7. et 9. de coel. preben. f. 63.

Jus patronatus an transeat in maritum quando mulier dedit in dotem rem ubi est ius patronatus. ibi. nu. 8.

- 3 Jus patronatus in pignus habens presentare non potest. in. c. examina nata. nu. 15. de iudi. fo. 39.
- 7 Jus patronatus transit cum vniuersitate vendita: quia participat de temporalitate: eius vero mere spirituale non transit cum vniuersitate. in. c. que relam. nu. 4. de simo. fo. 80.
- 6 Jus patronatus non potest adiudicari vni ex heredibus: quia penes omnes debet esse insolidum. in. c. querimoniam. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 6 Jus patronatus non potest cedi per creditores nil in bonis habentes. ibi. n. 4.
- 6 Jus patronatus acquiritur ex constitutione ecclesie cum consensu episcopi alias secus. in. c. nobis. nu. 2. de iure patro. fo. 196.

Jus patronatus non queritur per iudeos hereticos et similes. ibi. nu. 3.

Jus patronatus transit cum confiscatione bonorum. ibidem.

- 1 Jus patronatus dicitur quid spirituale et quare acquiratur. in. c. que relam. nu. 9. de elec. fo. 143.
- 6 Jus patronatus quo casu possit concedi alteri sine consensu episcopi tam inter vivos quam in vltima voluntate siue cedat laico siue loco religioso et quare requirit consensus episcopi. in. c. illud preterendum. n. 3. et 6. de iure pa. f. 192.

Jus patronatus quando alienatur cum vniuersitate non requirit auctoritas episcopi. ibi. nu. 4.

Jus patronatus non transit cum vniuersitate quando dicitur vendi villam vel castrum cum iure patronatus in eis existente. ibi.
- 6 Jus patronatus licet non possit vendi in specie tamen transit cum vniuersitate. in. c. tua. nu. 9. de decimis. fo. 150.
- 5 Jus patronatus non potest per laicum prescribi. in. c. cam. nu. 4. de prescri. fol. 26.
- 6 Jus patronatus transit in heredes etiam extraneos. in. c. j. nu. 2. de iure patrona. fo. 189.

Jus patronatus non transit nec in filios vel filias siue alios in certa re heredes institutos dato alio herede vniuersali. ibi. nu. 192.

Jus patronatus transit non solum in masculo sed etiam in feminas. ibi. nu. 3.

Jus patronatus si competit infantibus an presentabit tutor vel pupillus: remissive. ibi. nu. 4.

Jus patronatus transit in heredes vel successores in stirpes non in capita. ibi.

Jus patronatus est indiuiduum etiam penes plures heredes. ibi. n. 6. et 7.

Jus patronatus est apud quemlibet heredum insolidum etiam si sint heredes pro inequalibus. ibi. nu. 7.
- 2 Jus patronatus potest prescribi per laicum. in. c. dilectus. nu. 3. de offi. le. fo. 108.

Jus patronatus quando competit laico non potest papa illud beneficium conferre non facta mentione de tali patronatu laici. ibi. nu. 4.
- 6 Jus patronatus quod sit eius diffinitio. in. rub. n. 3. de iure patro. fo. 189.

Jus patronatus acquiritur aut quia quis donauit ecclesiam aut construxit aut concessit locum pro ea edificanda. ibi. nu. 6.

Jus patronatus potest esse penes plures dotantes vel fundantes vel construcentes ecclesiam. ibi.

Jus patronatus non acquirit ille qui modicum dat pro dote ecclesie nisi concurrat cum alijs insimul dotantibus quo casu tam ille qui modicum quam ille qui multum dat efficitur patronus. ibi.

Repertorium singularium materiarum

- Ius patronatus** semel acquisitum transmittitur ad heredes. ibi. nu. 7.
- 2 **Ius patronatus** causa subicitur cognitioni ecclesiastice. in. c. quanto. nu. 1. 2. 4. de iudi. fo. 9.
- Ius patronatus** non potest vendi nisi cum vniuersitate secus ius mere spirituale. ibi. nu. 5. 7. 9. fo. 10.
- Ius patronatus** transit ad heredes etiam extraneos. ibi. nu. 8.
- Ius patronatus** quod est in vniuersitate super qua iudicabit laicus an iudicium annullat respectu ipsius iuris patronatus. ibi. nu. 9.
- Ius patronatus** an conficitur per crimen lese maiestatis. ibi. nu. 11.
- Ius patronatus** si fuit donatum vel aliter alienatum iudex ecclesiasticus cognoscet super validitate talis alienationis. ibi. nu. 11.
- 6 **Ius patronatus** quando confertur extraneo requiritur consensus episcopi si confertur copatrono. in. c. ex insinuatione. nu. 4. de iure pa. fo. 194.
- Ius patronatus** non transit nisi in heredes in hereditate. ibi. nu. 6.
- Ius patronatus** si donetur alicui in perpetuum potest donatarius donatorem presentare secus si concedatur ad tempus. ibi. nu. 7.
- 6 **Ius patronatus** ut possit presentare quem vult debet eo priuari etiam emens ipsum cum vniuersitate. in. c. q. clerici. nu. 1. 2. 5. de iure pa. f. 191.
- 7 **Ius patronatus** non potest vendi nisi cum vniuersitate nec potest dissolui in iudicio seculari. in. c. consilium. nu. 4. de simo. fo. 89.
- 6 **Ius patronatus** si fuerit donatum a patrono siue etiam ecclesia cum consensu episcopi an videatur donatum non solum respectu presentandi sed etiam quo ad temporalia. in. c. de monachis. nu. 11. de preben. f. 27.
- Ius patronatus** non potest concedi laico sine consensu episcopi siue ro concedatur loco religioso tunc non requiritur consensus episcopi. ibi. nu. 13.
- 6 **Ius patronatus** laicorum datum ecclesie vel alicui religioso assumit naturam iuris patronatus quod habent religiosi. ibi. nu. 6. 7. nu. 14.
- 6 **Ius patronatus** potest esse penes ecclesiam. in. c. significasti. nu. 1. de iure patro. fo. 195.
- 6 **Ius patronatus** consistens in aliqua vniuersitate temporalium transit cum dicta vniuersitate nisi specie fuerit exemptum. in. c. ex literis. n. 1. 2. 7. 10. de iure patro. fo. 191.
- Ius patronatus** potest esse accessorium rebus temporalibus. ibi. nu. 2.
- Ius patronatus** non transit cum villa pignoriata sed locata sic quando locatio est ad longum tempus secus ad modicum. ibi. nu. 5.
- Ius patronatus** si transit cum vniuersitate quod videtur villa vel castrum in quorum vniuersitate inest ius patronatus secus si quis vendat iura que quis habet in aliqua villa quo casu non venit ius patronatus. ibi. n. 10. 7. 11.
- Ius patronatus** venit appellatione bonorum. ibi. nu. 12.
- Ius patronatus** transit cum hereditate vendita. ibi. nu. 13.
- Ius patronatus** quod quis habet in aliquo loco ad quem itur per palatium non transfertur vendito dicto palatio. ibi. nu. 14.
- 5 **Ius patronatus** non transit in creditorem qui habet in pignus locum ubi est ecclesia patronata. in. c. cum bertoldus. nu. 2. 36. 38. de re iudi. fo. 69. 7. seq.
- Ius patronatus** transit in emptorem et conductorem. ibi.
- 6 **Ius patronatus** non queritur in ecclesia per dotationem factam licet non in iure pederit in dote. ibi. in. c. ad audientiam. n. 4. de ecc. edi. f. 220.
- Ius patronatus** non queritur ex non sufficienti dotis constitutione ad quam integrum potest patronus compelli si vult ius patronatus exercere. ibi.
- Ius patronatus** an habere potest vna ecclesia in aliam. ibi. nu. 6. 10. 7. nu. 1.
- 6 **Ius patronatus** consistens in re feudataria an alienato feudo alienetur ius patronatus. in. c. cum seculum. nu. 2. de iure pa. fo. 193.
- Ius patronatus** transit in heredes etiam extraneos. ibi. nu. 3.
- Ius patronatus** non transit in filiam dotatam que renuntiavit hereditati paterne. ibi. nu. 4.
- Ius patronatus** non transit in filios non heredes. ibi. nu. 5.
- Ius patronatus** potest transferri titulo particulari siue regulari in laicos cum consensu episcopi in clericos vero etiam sine consensu episcopi. ibi. nu. 6.
- 6 **Ius patronatus** acquiritur propter reedificationem ecclesie. in. c. quod manu. nu. 8. 7. 11. de iure patro. fo. 190.
- Ius patronatus** an et quomodo queratur ex noua constitutione dotis facta ecclesie iam simulate. ibi. nu. 9.
- Ius patronatus** est species seruitutis ipsius ecclesie. ibi.
- Ius patronatus** non queritur ex sola datione rei ecclesie sed oportet dicere ratione dotis vel animo querendi ius patronatus. ibi. nu. 10.
- Ius patronatus** quod queritur ex sola constructione ecclesie perditur si ecclesia ruat secus illud quod acquiritur ex datione fendi vel alterius loci ubi construitur ecclesia vel illud quod queritur ex dotatione. ibi. nu. 11.
- 7 **Ius patronatus** non queritur in ecclesia edificata sine licentia episcopi. in. c. cum olim. nu. 9. de priui. fo. 15.
- 5 **Ius patronatus** non queritur nisi ex constructione et edificatione. in. c. cum venerabilis. nu. 46. de excep. fo. 12.
- Ius patronatus** non acquiritur populo si ecclesia non habet patronum. ibi. nu. 47.
- Ius patronatus** an acquiritur populo ex consuetudine vel presentatione. ibi.
- 6 **Ius patronatus** titulo singulari vendi non potest sed titulo vniuersali. in. c. de iure. nu. 1. 2. 2. de iure patro. fo. 194.
- Ius patronatus** dicitur res spiritualitati annexa et non recipit estimationem. ibi. nu. 2.
- 2 **Ius patronatus** queritur per traditionem fundi in quo habet edificatio ecclesia. in. c. propositum. nu. 1. de fil. pres. by. fo. 52.
- 4 **Ius patronatus** quod transmittitur in heredes acquiritur ex sola fundatione ecclesie. in. c. significasti. nu. 1. de testi. fo. 76.
- 7 **Ius patronatus** contra patronum est prescriptibile secus contra ecclesiam. in. c. sanc. nu. 2. de priui. fo. 153.
- 6 **Ius patronatus** non potest concedi inter vivos sine autoritate episcopi alias secus. in. c. quod ante. nu. 1. 9. 7. 11. de iure patro. fo. 190. 7. seq.
- 6 **Ius patronatus** an publicetur publicatis bonis alicuius delinquentis. in. c. ex parte. nu. 9. de feudis. fo. 92.
- 6 **Ius patronatus** potest donari a patrono vno loco religioso sine licentia prelati. in. c. consultationibus. nu. 4. de dona. fo. 104.
- 6 **Ius patronatus** confiscatur cum alijs bonis et transit in fiscum. in. c. cum laici. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 7 **Iustitia** non debet preiudicari respectu consanguinitatis vel amicitie. in. c. nemo. nu. 4. de simo. fo. 80.
- 7 **Iustitie** ministri an peccent exercendo officium suum. in. c. perpendimus. nu. 5. 9. 7. 11. de sen. excom. fo. 185.
- Et vide que habentur. in. c. seq. eo. ti.
- 2 **Iustus** siue religiosus si deliquerit mitius punitur quam laicus propter merita precedentia. in. c. nisi specialis. nu. 2. de offi. lega. fo. 106.
- 1 **Iustum** et honestum si concurrunt presertur honestum. in. c. bone memorie. el. q. nu. 17. de postu. prela. fo. 117.
- 5 **Iustus** iudicis de mittendo aliquem in possessionem durat biennio postea vero requiritur nouus processus nisi creditor ex rationabili causa fuerit impeditus quo casu habetur pro possessore. in. c. cum aliquibus. nu. 7. de re iudi. fo. 53.
- De litera L.
- 4 **Liborans** eodem vel simili aut dissimili de licito repellitur a testimonio. in. c. personas. nu. 1. de testi. fo. 54.
- Testis an possit testificari si habet consimilem causam illi in qua testificatur. ibi. nu. 2.
- 6 **Laicus** non tenetur obedire pape in temporalibus. in. c. veniens. n. 4. de voto et vo. re. fo. 174.
- 6 **Laicus** non potest prebendari in ecclesia ut sit ibi tanquam canonicus sed ut habeat prebendam in stipendium sic in. c. ea que nu. 11. de sta. mona. fo. 183.
- 3 **Laicus** conuenit a clerico coram iudice a laico potest etiam conueniri coram ecclesiastico nisi suspectus. in. c. si clericus. nu. 1. de fo. compe. fo. 60.
- Laicus** ex consuetudine potest conueniri coram iudice ecclesiastico: laicus non agatur de re gaudente privilegio fori. ibi. nu. 5. 2. 7.
- Laicus** regulariter non conuenit laicum coram ecclesiastico nec de hoc papa concedit literas. ibi. nu. 7.
- 6 **Laici** non possunt in canonicos institui quia ius spirituale non cadit in laicos: possunt tamen habere prebendas simplices quia consistunt in temporalitate. in. c. q. nu. 1. 7. 4. de insti. fo. 51.
- Laici** non possunt esse vel intervenire in electione alicuius prelati etiam de consuetudine nisi essent laici habitu et professione: prout sunt monachi laici vel conuersi alij secus. ibi. nu. 6.
- Laici** non possunt prescribere iura spiritualia nisi sint laici conuersi: quia isti non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 7.
- 1 **Laici** an possint statuere etiam in fauorem ecclesiarum. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 4. 9. 7. 12. de consi. fo. 30.
- Laici** non possunt statuere super bonis patrimonialibus. ibi. n. 21. fo. 32.
- Laici** non possunt committere cause clericorum nisi a papa. ibi. nu. 5.
- 4 **Laici** admittuntur in testes quando contra clericos agitur ciuilititer vel de crimine ciuilititer. in. c. ex parte. nu. 2. de testi. fo. 41.
- 5 **Laici** etiam cum clericis non habent electionem prelati nisi ex consensu solius pape. in. c. nobis. nu. 9. de iure pat. fo. 196.
- 7 **Laicus** potest conueniri pro pace rupta coram iudice ecclesiastico. in. c. super quibusdam. nu. 10. de verb. sig. fo. 203.
- 7 **Laici** publice delinquentes possunt puniri a iudice ecclesiastico vel per excommunicationem vel per aliam penam. in. c. excommunicationem. nu. 3. de rap. fo. 119.
- 7 **Laicus** potest adire ecclesiasticum iudicem et compelli sponsam ad contrahendum an autem possit adire iudicem secularem et quoniam. in. c. ex literis. nu. 4. de spon. fo. 5.
- 4 **Laici** non admittuntur in testes in causa criminali contra clericos. in. c. de cetero. nu. 2. de testi. fo. 48.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum ubi crimen clerici non potest probari nisi per laicum. ibi. nu. 3.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum quod eius delictum est notorium. ibi. nu. 4.
- Laicus** testificans contra clericum de crimine saltem facit indicium. ibi. nu. 5.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum quando agitur de crimine ciuilititer et in exceptis criminibus. ibi. nu. 6.
- 1 **Laicus** non potest habilitari ad ius spirituale tenendum nisi a papa. in. c. sacrosanctum. nu. 2. de elec. fo. 173.
- 3 **Laicus** non potest vigore prescriptionis conferre beneficia sed ex priuilegio potest. in. c. nouit ille. n. 2. de iudi. fo. 33.
- Laicus** utrum possit esse notarius in causis spiritualibus. in. c. innotuit. nu. 1. de elec. fo. 138.
- 1 **Laicus** ex priuilegio potest habere ius eligendi secus ex consuetudine. in. c. quisquis. nu. 4. de elec. fo. 165.

Super Lectu. Panormitani.

- 3 Laici admittuntur in testes contra clericos in spiritualibus et in alijs civilibus secus tñ in criminalibus in c. cum olim. nu. 4. de do. r. cõtu. f. 204.
- 6 Laici etiam reges nõ possunt donare nec ecclesias nec decimas nec buiulmodi donatarij ex tali titulo possunt prescribere. in c. dudum. nu. 1. f. 7. de decimis. fo. 153.
- 6 Laicus de consuetudine an possit habere ius conferendi: remissive. in c. quod autem. nu. 12. de iure pa. fo. 191.
- 6 Laici imponentes collectas clericis vel ecclesijs vel eorum iurisdictionem usurpantes si nõ desistunt sunt excommunicati cum eorum fauoribus. in c. non minus. nu. 1. 7. de immu. ecc. r. cemi. fo. 224.
- 3 Laici possunt prorogare iurisdictionem sui iudicis sine eius consensu et aliorum superiorum et loquitur tam in temporalibus q̃ in spiritualibus. in c. significasti. nu. 4. 7. 15. de foro compe. fo. 85.
- 2 Laicus conuentus coram suo iudice seculari si postea efficiatur clericus an questio sit terminanda coram seculari an coram ecclesiastico iudice. Anto. in c. j. nu. 4. de obli. ad ratioci. fo. 58.
- 7 Laicus potest testificari contra clericum quando crimen est notoriuz. in c. cum dilectus. nu. 5. de purga. cano. fo. 164.
- 3 Laicus est incapax proprietatis et possessionis iuris spiritualis secus nude detentionis. in c. h. nu. 6. 9. de iura. cal. fo. 125.
- 1 Laic⁹ cognoscit de iniuria illata ecclie vel ecclesiastice persone. ibi. nu. 8.
- 1 Laicus vtrū possit habere prebendam. in c. cum. m. nu. 21. 23. de consti. f. 28.
- 3 Laici non possunt cognoscere de causis conneris spiritualibus. in ca. quanto. nu. 1. de iudi. fo. 9.
- 3 Laicus potest statuere circa clericos in eorum fauorem citra pape voluntatem. in c. j. nu. 3. de iura. cal. fo. 122.
- 6 Laici quo casu possunt ecclesias conducere saltem quo casu redditus suos. in c. secundum. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 5 Laicus potest statuere super rebus ecclesie ipsas priuilegiando. in c. cum nobis. nu. 1. de rescri. fo. 32.
- 2 Laicus nõ potest etiam cum clerico cognoscere de rebus spiritualibus nec tñ iudex nec arbiter aut arbitrator vel amicus cõpositor etiã per viam reconuentionis nisi ex iussu pape solius in c. contingit. nu. 1. de arbi. fo. 174. et nu. 3. 4. fo. 80.
- Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici. ibi. nu. 4.
- 3 Laicus an et quo casu potest prorogare iurisdictionem sui iudicis. in c. si diligenti. nu. 14. de fo. compe. fo. 74.
- 7 Laicus subiaceat iurisdictioni ecclesiastice ratione peccati. in c. a nobis. el. h. nu. 5. de sen. excom. fo. 187.
- 6 Laicus potest intervenire aliquo casu in consilio generali quo facere solet archiepiscopus maxime quando tractantur negotia pertinentia ad laicos quo casu vocantur non solum vt audiant sed vt iudicent. in c. si. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 70.
- 3 Laicus spoliatus iure decimandi an possit intentare possessorium. in c. ex parte. nu. 19. de resti. spo. fo. 184.
- 6 Laicus potest habere prebendam qñ nõ est annexa canonicatu: canonicus vero non potest esse. in c. maioribus. nu. 4. de preben. fo. 25.
- 7 Laicus propter adulterium subijcitur foro ecclesiastico. in c. significasti. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 Laici qui in clandestinis matrimonijs interueniunt peccant et an puniri debeant. in c. cum inibitio. nu. 5. de clandest. desponsa. fol. 17.
- 1 Laici in concernentibus peccatū habent iudices papam et imperatorem. in c. ex parte. nu. 5. de consue. fo. 103.
- 3 Laicus non potest declinare forum pape etiam conuentus a clerico. in c. cum causam. nu. 29. de iura. cal. fo. 129.
- 6 Laicus cõmittens sacrilegium decapitatur et bona applicantur monasterio cui intulit iniuriã. in c. monasteria. nu. 6. de vi. et honesta. cleri. fo. 5.
- 7 Laicus baptizans etiam efficitur pater spiritualis et per hunc actum oritur cognatio spiritualis: prout in alijs dictum est. in c. ex literis. nu. 8. de cogn. spiri. fo. 28.
- 2 Laicus an possit semper conueniri ex quacunq; causa coram iudice ecclesiastico si non reperiatur iudex secularis vel nolit iustitiam facere. in c. significantibus. nu. 5. de offi. deleg. fo. 101.
- Laicus licet possit esse procurator in spiritualibus non tamen potest esse arbiter. in c. causam que. nu. 5. de ele. fo. 128.
- 1 Laicus non potest esse canonicus. in c. bone memorie. el. j. nu. 4. de postu. prela. fo. 10.
- 7 Laici capere possunt clericos ex voluntate episcopi sine metu excommunicationis et quare. in c. vt fame. nu. 1. 4. 7. de sen. excom. fo. 191.
- 1 Laic⁹ nunq̃ potest prescribere actū spūalē. in c. quanto. n. 2. de cõsue. f. 94.
- Laicus de mandato pape an possit dare chrisma. ibi. nu. 8.
- Laici an et que sacramenta possunt ministrare tempore necessitatis. ibi. numero. 12.
- 1 Laicus ex permisso pape potest excommunicare. in c. ab excommunicato. nu. 6. de rescrip. fo. 87.
- 6 Laicus potest excommunicare et esse commissarius in causa spirituali ex permisso pape. in c. si. nu. 2. de cle. egro. fo. 51.
- 1 Laicus non potest cognoscere causas spirituales nisi ex commissione pape. in c. massana. nu. 2. de elec. fo. 83.
- Laici eligendo reddunt electionem ipso iure nullam. ibi. nu. 3. 7. 5.
- 4 Laicus etiam femina admittitur in testem contra clericum quando de crimine agitur ciuilit̃. in c. quoniam. nu. 1. de testi. fo. 3.
- 3 Laici possunt esse testes contra clericum infamatum sed regulariter nõ. in c. cum non ab homine. nu. 20. 22. de iudi. fo. 27.
- Laic⁹ dicitur minister ecclesie et dicitur eam iuuare in occurrentibus. ibi. nu. 42.
- 6 Laicus est incapax iuris spiritualis. in c. quāuis. nu. 2. de deci. fo. 148.
- Laici conuersi sunt capaces spiritualitatis et possunt eis concedi decime et oblationes ecclesiastice et possunt habere ecclesias in quibus tamē debēt seruire per clericos. ibi. nu. 3.
- 2 Laicus an possit cognoscere spiritualia vna cum clerico. in c. per tuas. nu. 3. de arbi. fo. 175.
- 3 Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici. in c. decernimus. nu. 13. de iudi. fo. 9.
- ¶ Corsetus doctor excellentissimus. Hoc idem tenet Hosti. ibi alle. c. cõtingit de arbi. qz assessor nõ iudicat nec hz iurisdictionē. vt i. l. j. de offi. asses. nec hz aliquā potestatem nisi officij cõsulēdi nec potest sibi committi facultas dictandi sententiam in spiritualibus. qd dictū Host. sequitur do. Ant. et do. Abb. et ibi sequit Bal. qui dicit qd assessor hz potius consulere q̃ iudicare: vt in l. metum. §. 2. licet. ff. qd met. caus. qz assessor habet assistere et consulere non pronuntiare nisi sit interlocutoria iuris: puta talis libellus est ineptus pro certo videtur qz nõ sit vera doctrina fm do. meum do. Barb. in c. decernimus. l. 3. hodierni epi communiter habuerint assessores laicos versutos et teneant vicarium qui sepe numero est vnum pecus et literas ignorat et illi assessores laici quo ad effectū iudicāt. et mouetur his rationibus qd laicus non possit esse assessor epi. Primo ex ter. d. c. decernimus. vbi dicitur quod non potest laicus tractare causas ecclesie cõfuncto. c. tua. de his que fi. a prela. cum glos. sua vbi fm eū videtur causas contra communē opi. Secundo adducit text. in c. in noua. xvj. q. vj. dicitur qz laici non possunt tractare negotia ecclesiastica. Tertio qz prelati nõ possunt disponere causas ecclesiasticas in dicio laicorum. Quarto si aliter diceremus sequeretur quod istud verbum tractare: apponeret superflue in d. c. decernimus. Quinto qd laici cõter sunt ignari circa causas ecclesiasticas vel melius: prelati sunt ignari circa causas decidendas et constituunt laicos assessores quorum cõfiliā decidūt causas cõtra dispositionē. d. c. decernimus. et posito qz cõmunis opi. esset vera tamen procedet qñ non essent clerici sufficientes ad consulendum. ar. d. c. relatum. ne cle. vel mona. Sed melius argu. in c. inter quatuor. de relig. do. Iudicio meo iste rationes non militant nec stringunt: qz ex quo assessor non iudicat nec exercet aliquā iurisdictionē: sed tantū cõsuluit qd bec iura nõ pbēt cūa peritioribus habendū sit cõfiliū per ter. celebrē. in l. si alia. C. de inge. et ma. in ver. si tractatū cū peritioribus habuisses facile cognosceres. nec ob. d. c. decernimus. qz consulendo proprie quis nõ dicitur iudicare et tractare: prout capitur in d. c. decernimus. qz illud verbum ibi positum hz importare actum iudicij ad hoc vt ille ter. cõgruat rubro. ar. l. imperatores. ff. de in di. adie. et glo. in c. tibi qui. de rescrip. lib. vi. et in c. cū monasterium. de elec. et in c. bone memorie. de confir. vt. vel inuti. et in c. si super gratia. de offi. deleg. lib. vi. et in cle. j. de offi. deleg. Et adde qd si reperiatur scriptū qz eps cõstituit laicum vicariū suum impropriabatur verba et intelligetur de assessore per l. pater seuerinam. §. conditionum verba. ff. de condic. et demonstr. l. et puto. ff. fami. bercif. l. proculus. ff. de usufruc. constitutus. coniuncta gl. de religi. domi. ita concludit Bal. in c. decernimus. de iudic. quod non placet domino meo ibi quia interpretatio cadit super re dubia: vt in c. cum contingat. de rescri. et in l. h. C. de legi. sed in casu nostro nulla est dubitatio ergo cessat interpretatio vt in l. ille aut ille. §. cū in verbis. ff. de leg. iij. Item qz interpretatio fit contra proferentem: vt in l. veteribus. C. de pactis. nec ob. d. §. conditionum. qz cõcurrebant verba et mens in genere et fauor vltime voluntatis sed iudicio meo magis placet dictum Baldi quia semper debemus capere intellectum vt res potius valeat q̃ pereat. l. quoties. ff. de rebus dub. c. abbate. de ver. signi. cum simi. nec ob. l. veteribus. qz illa l. loquitur in contractibus seu in materia preiudiciali sed in creatione vicarij seu assessoris fauorabilis et nemini preiudicialis. nec est verisimile quod episcopus ignoret laicū non posse esse vicarium vnde debemus mentem suam coniecturare in saniozem partem et impropriare ne actus remaneat inualidus: per. d. §. conditionum verba. cum alijs iuribus preallegatis.
- 7 Laicus non potest accusare clericum criminaliter. in c. nulli episcoporum. nu. 8. de accu. fo. 57.
- 6 Laicus non potest habere beneficium ecclesiasticum in titulum. in c. iohannes. nu. 7. de cle. coning. fo. 16.
- 6 Laici respectu pie cause conueniunt et conueniuntur a iudice ecclesiastico. in repe. c. cum esses. nu. 33. de testa. fo. 119.
- 6 Laicus potest decimas quas habet in feudum ab vna ecclesia alteri donare cum consensu solius dioecani. in c. cum apostolica. nu. 1. 7. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 3 Laicus potest deprebendere clericum in facinore. in c. cum non ab homine. nu. 10. 11. 12. de iudi. fo. 26.
- 3 Laici etiam in temporalibus conueniuntur coram legato pape in terris subiectis ecclesie quo ad temporale iurisdictionē. alias secus etiam vacante imperio. in c. cum venissent. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 114.

Repertorium singularium materialium

- Laicus etiam ex consuetudine non habet ius eligendi: qz est quid spirituale. in. c. querelam. nu. 6. de elec. fo. 143.
- Laicus an prescribat ius patronatus. ibi. nu. 9.
- Laicus non potest nec possidere nec prescribere ius patronatus ibi.
- 3 Laicus non potest excipere contra clericum qui vult testificari coram eo. in. c. at si clerici. nu. 2. de iudi. fo. 17.
 - 1 Laicus nō pōt esse vicarius. in. c. cū causam. nu. 9. de elec. fo. 147.
 - 7 Laici siue inimici nō possunt accusare clericos criminaliter etiam si de crimine sint infamati. in. c. cū. p. manconela. nu. 15. 6. de accu. fo. 59.
 - 7 Laicus an possit relinquere aliquid ecclesie cum onere vt dicantur singulis mensibus tot misse vel huiusmodi. in. c. qm. cl. ij. nu. 2. ne prela. vi. fu. fo. 92.
 - 3 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica. in. c. ij. nu. 1. 3. 4. 5. 7. 9. 10. 11. 19. de iudi. fo. 8.
 - Laicus nō pōt excommunicare nisi ex permisso solius pape. ibi. nu. 5.
 - Laicus non potest esse vicarius epī. ibi. nu. 9. 12.
 - Laicus an possit esse notarius in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 14. fol. 9.
 - Laicus an possit preiudicare. ibi.
 - Laici possunt necessitatibus baptizare et confessionē audire. ibi. nu. 19.
 - 7 Laicus efficitur de foro ecclesie propter adulterium. in. c. i. nu. 6. de con. in. lepro. fo. 24.
 - 3 Laici usurpantes bona ecclesie puniuntur per iudicem ecclesiasticum. in. c. conquestus. nu. 1. de fo. compe. fo. 83.
 - 3 Laicus habet iurisdictionē in clericos qñ habet iurisdictionē respectu certe cause que viget in clericis. in. c. ceterum. nu. 6. de iudi. fo. 9.
 - 1 Laici neqz prescriptione neqz consuetudine acquirunt spiritualia. in. c. fi. nu. 15. de consue. fo. 106.
 - 6 Laici valde honeste possunt appellari religiosi in. c. abolende. nu. 4. de sepul. fo. 139.
 - 6 Laicus non potest prescribere res spirituales. qz eas non potest possidere. in. c. cum apostolica. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 70.
 - Laicus non acquirit titulum rei ecclesiastice etiam quod eam detineat rittanto tempore de quo non extat memoria in contrarium. ibi.
 - 6 Laici nō possunt disponere etiam sup rebus palibus ecclesie nec super spiritualibus et annexis. in. c. fi. nu. 4. 5. de reb. eccle. alie. fo. 78.
 - Laici possunt statuere in ampliandis vel restringendis pompis exequialibus dūmodo nō concernant animas defunctorum puta qd non celebrent nisi tot misse quo casu credo q nō possunt statuere. ibi. nu. 6.
 - 5 Laici non possunt prescribere ius decimandi: qz cū sit quid spirituale non possunt illud possidere in. c. causam. nu. 1. de prescrip. fo. 26.
 - Laici conuersi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia prescribere: qz non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 5.
 - 2 Laicus est incapax vniuersalis administrationis bonorū ecclesie. Ant. in. c. ij. nu. 2. 8. de eta. et quali. fo. 42.
 - 7 Laicus ex permisso pape potest excommunicare sed non ex permisso episcopi. in. c. canonica. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
 - 6 Laicus potest esse procurator ecclesie sed non generalis economus. in. c. sacerdotibus. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 217.
 - 3 Laicus an habet iurisdictionem in clericos ratione feudi etiam in eos manus iniiciendo. in. c. verum. nu. 23. de fo. compe. fo. 66.
 - 3 Laicus nō pōt laicū conuenire in foro ecclesiastico nisi in defectum in stitue vel ex consuetudine. in. c. l3 ex suscepto. nu. 1. de fo. compe. fo. 70.
 - 3 Laici conueniuntur coram pape vel eius legato quando sunt de terris subiectis pape: vel qz inuadunt res ecclesiasticas vel ex consuetudine vel qz laicus non exceptit. in. c. ij. nu. 4. 6. de ord. cog. fo. 147.
 - 3 Laicus non potest prescribere possessiones audiendi nec animas absoluedi et similia. in. c. olim inter. nu. 8. de resti. spo. fo. 190.
 - 6 Laicus non potest pignozare decimas quas detinet siue sine titulo siue cum titulo nisi iusto vltimo casu pignoret clericis et cum consensu dio ceciani. in. c. interdiciamus. nu. 1. 3. 7. 4. de decimis. fo. 155.
 - 7 Laicus patronus non potest clericum criminaliter accusare secus ciuili ter. in. c. cum. p. manconella. nu. 6. de accu. fo. 59.
 - Et in. c. illo. nu. 5. 7. eo. tit.
 - Laicus accusat clericum criminaliter si vult aut suam aut suorum iniuriam prosequi. ibi.
 - Laici an indistincte vnus accuset alium. ibi. nu. 12.
 - 6 Laico nocturnus et depopulator agrozum qui sint. in. c. inter alia. num. 5. de immu. eccle. et ceni. fo. 227.
- Laudum** latum contra formam iuris vel compromissi etiā confirmatum per papam in forma communis est nullum. in. c. examinata. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 2 Laudum latum contra vnum mandatur executioni contra eius heredem. in. c. ex parte. nu. 2. de arbi. fo. 176.
 - 2 Laudum emologatum habet executionem tam de iure ciuili qz canonico. in. c. per tuas. nu. 4. de arbi. fo. 175.
 - Laudum etiam nullum potest per partes emologari. ibi. nu. 5.
 - Laudum dicitur emologari non solum per partium subscriptionem sed etiam per aliam approbationem siue subscriptione. ibi. nu. 9.
 - Laudum sequutum ex compromisso siue iuramento tamen penali an possit tacite vel expresse emologari. ibi. nu. 15. fo. 106.
 - 2 Laudum non potest emologari anteqz feratur. in. c. cum dilectus. num. 15. de arbi. fo. 169 et nu. 19. fo. 174.
 - 2 Laudum dolo arbitri datum an sit exequendum. in. c. ij. nu. 9. de arbit. fo. 167.
 - Laudum siue arbitrium iniquum debet per superiorem retractari intra x. dies. ibi. nu. 14. fo. 168.
 - Laudum continens peccatum vel notoriam iniquitatem an sit ipso iure nullum. ibi.
 - 1 Laudum ipso iure nullum non reducit ad arbitrium boni viri: sec si est iniustum. in. c. causam que. nu. 3. de elec. fo. 128.
 - 2 Laudum arbitrorum non dicitur propria sententia. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de offi. ordi. fo. 119.
 - 2 Laudum penale non emologatur taciturnitate decem dierum. in. c. dilecti filij. nu. 17. de arbi. fo. 170.
- Laudare** et seipsum commendare an et quando sit licitum. Ant. in. c. nisi. §. verū. nu. 22. de renun. fo. 29.
- Lecture** plures vbicūqz possunt elici ex vno textu illa est amplectenda que magis conuenit rubrice vbi est positus ille textus. in. c. bone. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Legatus** qui non est delatere non habet collationem beneficiorum. in. c. i. nu. 3. de appel. fo. 87.
- 6 Legatus de latere non potest venire contra priuilegia concessa ecclesie. in. c. pro illorum. nu. 15. de preben. fo. 33.
 - 2 Legatus etiam de latere non potest episcopos transferre episcopatus vnire vel vnum diuidere. in. c. nisi specialis. nu. 1. de offi. leg. fo. 106.
 - Legatus de latere potest excommunicatum ob manuum iniectionem absolvere. ibi.
 - Legatus etiam de latere nil potest attentare contra canones vel generalem consuetudinem. ibi. nu. 3.
 - Legatus nō potest causam cōmittere simpliciter de plano et ibi.
 - 6 Legatus nō potest venire contra statutum pape maxime in preiudiciū priuatarum personarum. in. c. auctoritate. nu. 2. de institu. fo. 53.
 - 2 Legatus natus dicitur ille qui statim quod promotus est ad aliquam dignitatem est ipso iure legatus. in. c. i. nu. 1. de offi. lega. fo. 106.
 - Legatus pape cōcurrit cū quolibet ordinario in puincia sua et bz potestatem conferre beneficia ad eorum collationem spectantia. ibi. nu. 2.
 - Legatus pape dicitur habere ordinariam potestatem. ibi. nu. 3.
 - Legatus pape habet illam iurisdictionem quam olim habebant proconsules. ibidem.
 - Legatus pape non potest a se auocare causam motam seu mouendam coram iudice competenti. ibi. nu. 4. 7. 6.
 - Legatus non potest compellere appellantem ad papam litigare coram se. ibi. nu. 6.
 - Legati de latere tantum habent iurisdictionem in exemptos. ibi. nu. 8.
 - Legati de latere qui dicantur. ibi.
 - 7 Legati de latere dicuntur ex eo quia mittuntur de latere pape ex eo qz semper assistant lateri pape. in. c. ad eminentiam. nu. 1. de sententia excom. fo. 181.
 - 7 Legato vel cōmissario vel alteri asserenti se venire mandato superioris an credatur si non ostēdant cōmissionē. c. cum olim. n. 9. de priuileg. f. 155.
 - 6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatam ecclesiastice conferre si ne patroni licentia nisi in illa ecclesia habeat ius patronatus laicus. in. c. transmise. nu. 9. de iure patrona. fo. 202.
 - 2 Legatorum plures species et eorum auctoritates. in. c. excommunicatis. nu. 1. 2. 7. nu. 3. de offi. lega. fo. 109.
 - Legatus pape ad certam prouinciam potest vti insignijs legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam. ibi. nu. 4.
 - Legatus pape equiparatur pro consulibus. ibi.
 - Legatus an possit absolvere subditos extra prouinciam. ibi. nu. 5.
 - 3 Legatus pape non potest alienare bona spectantia ad ecclesiam romam nam etiam in terris subiectis ecclesie quo ad temporalia. in. c. cum venisset. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
 - 7 Legatus etiam de latere non dispensat contra concilium. in. c. qd dilectio. nu. 5. de confan. et affi. fo. 32.
 - 5 Legatus principis secularis potest esse etiam prelatus vel episcopus. in. c. cum parati. nu. 3. de appel. fo. 99.
 - Legatus pape est tanquam papa. ibi. nu. 7.
 - 7 Legatus sedis apostolice an possit vti vestibus et insignijs pape. in. c. antiqua. nu. 4. de priuileg. fo. 158.
 - 6 Legato pape debent subuenire etiam clerici in eius necessitatibus. in. c. quia plerique. nu. 2. de immu. eccle. fo. 231.
 - 6 Legatus pape non potest conferre beneficia nisi habeat ex indulgentia pape. in. c. dilecto. nu. 4. de preben. fo. 34.
 - Legatus pape non potest dispensare contra consilia nec contra constitutionem pape nisi in casibus in quibus potest episcopus. ibi. nu. 5.
 - 7 Legatus anteqm ingrediatur prouinciam non potest causas delegare: et idem in quolibet alio officiali. in. c. a nobis. nu. 7. de sen. excom. fo. 181.
 - 2 Legatus de latere potest omnia dispensare que non sit expresse reseruatapape. in. c. fi. nu. 4. de transac. fo. 157.
 - Legatus in prouincia est maior omnibus ordinarijs citra papam. ibi.
- Legatus

Super Lectu. Anconitani.

- 6 Legatus apostolicus nec alius citra papam pōt dispensare contra consuetudinem consilij in c. nō magno. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.
 - 1 Legatus de latere pōt dare prelati exemptis licentiam transcundi ad alias dignitates. in c. cū venerabilis. nu. 3. de cōsue. fo. 95.
 - 1 Legatus de latere non pōt cōmittere causam appellatione remota nec cōmittere cām simpliciter 7 de plano. in c. j. nu. 1. de rescript. fo. 42.
 - Legatus de latere pōt conferre beneficium patronatum invito patrono ecclesiastico secus si sit laicus vel laicus 7 clericus. in c. dilectus. n. 1. 4. 5. de offi. leg. fo. 108.
 - Legatus de latere concurrat in collatione beneficiorū cum quolibet ordinario provincie. ibi. nu. 2.
 - 4 Legatus cardinali vni nō creditur in preiudiciū tertij. pape vero sic. in c. cūa nobis. nu. 1. de testi. fo. 56.
 - 6 Legati sedis apostolice 7 eorū nūq̄ nō solū stantes in loco destinato sed etiā trāsēuntes licite petūt pcuratōes ab oībus ecclesijs 7 monasterijs 7 nō obstat aliqua pscriptiōe. in c. cū instantia. n. 1. 2. 3. de cōs. fo. 203.
 - 6 Legatus bz maiorē iurisdictionē in puincia q̄ habeat archieps. in c. no stro. n. 4. de peni. 7 remis. f. 178.
 - Legatus pōt adiri sine appellatione per quēlibet de puincia. ibi.
 - 2 Legatus nō pōt se intromittere in causa alteri specialiter cōmissa nisi ex aliqua causa urgentissima in c. j. 7. nu. 1. 2. de offi. leg. fo. 106.
 - 6 Legatus de latere nō pōt disponere circa ea que sibi specialiter papa re servauit. in c. tua nos. n. 10. de eccle. edifi. fo. 221.
 - Legatus de latere concurrat cū quolibet prelato puincie sue: non aut cū alio nisi quo ad bona posita in sua puincia. ibi.
 - Legatus de latere remittit iuramentū prestitū inferiori prelato qui sit de puincia sua alias secus. ibi.
 - 5 Legatus de latere non pōt tollere appellationē. in c. pastoralis. nu. 7. de app. fo. 120.
 - 7 Legatus apostolicus matrimoniales causas in sua puincia audire potest 7 matrimoniū separare in casibus a iure permissis. in c. fi. n. 2. de cōs. in. seruo. fo. 25.
 - Legatus in sua puincia cōcurrit cū episcopo in his que pertinent ad dignitatē episcopale. ibi. nu. 4.
 - 3 Legatus de latere nō pōt cōmittere cām cognoscēdā simpliciter 7 de plano ordine iudicario seruato. in c. dilecti filij. n. 5. de iudi. fo. 21.
 - 2 Legatus pluriū puinciarū an possit reddere ius hominibus vnius puincie in alia puincia. in c. nouit. n. 1. 2. de offi. lega. fo. 108.
 - Legatus vel alius iudex existens extra territorium an possit exercere ea que sunt voluntarie vel cōtētiōse iurisdictionis in subditos. ibi. n. 3. 7. 5.
 - 7 Legatus de latere an possit vñire beneficia posita in sua legatione lz in alterius dioecesi. in c. sicut vñire. n. 5. de excels. prela. fo. 145.
 - 5 Legatus pape bz ordinariā iurisdictionē ideo pōt causam iure legationis sibi cōpetentē delegare. in c. cū bertoldus. n. 6. de re iudi. fo. 69.
 - 2 Legatus an 7 q̄ possit statuere cōtra ius cōe. Ant. in c. fi. n. 2. de offi. archiepiscopi. fo. 70.
 - 2 Legatus vnius puincie nō censetur reuocatus per aduētum alterius. in c. volētes. n. 2. de offi. leg. fo. 108.
 - 2 Legatus de latere bz potestatem in exēptos 7 nō alius nisi sibi specialiter papa cōcedat. in c. q̄ translationē. n. 10. de offi. leg. fo. 107.
 - Legatus de latere an possit alienare illa que sunt de temporali dominio ecclesie. ibi.
 - 6 Legatus pōt edere statuta in legatione sua preter iuris cōis dispositiōnem q̄ durat etiam finito tempore legationis in c. j. n. 2. de locato. fo. 86.
 - 2 Legatus an possit extēdere manū ad beneficia quorū collatio spectat ad aliquē de iure speciali. in c. dilectus. n. 6. de offi. lega. fo. 108.
- Corse. doc. excel.** In die q̄ cōclisio est q̄ legatus de latere nō pōt cōferre beneficiū patronale laicorū nisi sit ius petronale laicorū acquisitū pscriptiōe consuetudine 7 cōmodo possessionis s̄m Frid. de se. consil. lxx. 7 s̄m Ant. de but. 7 Abb. in d. c. dilectus. de offi. leg. l. 3. Imo. teneat ibi cōtrariū. sed Mar. laudē. defendit Frid. 7 sequaces: qm̄ subrogatum sapit naturā eius in cuius locū subrogatur. s̄ fuerat. insti. de act. sed laicus qui pscriptus ius presentādī contra ep̄m subrogat loco ep̄i. ergo cōfessio ius patronale ecclesie rōne originis. secūdo mouet qm̄ ius pscriptiōis est: re stringibile tanq̄ odiosum. no. in c. fi. de prescri. 7 in l. fin. de edi. di. adria. tol. nec ob. c. cū dilectus de iure pa. allegatū ab Jo. q̄ loquitur in iure patronatus laicorū rōne foundationis vel donationis. nec ob. rō Imole q̄ laici retraherentur a bñfaciēdo ecclesijs: q̄ cū reuerentia hec ratio facit cōtra eū. nā laicus prescribens ecclesiam ius patronatus non benefa cit ecclesia 7 id rō doctorū loquit q̄ laic⁹ bñ facit eccle. dotādo vel fūdādo eccle. s̄m do. de ro. in. iij. deci. in fi. do meus Barba. in c. dilectus te net opi. Imo. adde do. Mar. sequentem Frid. in d. c. dilectus. in cle. i. vt li te. pen. in. vj. q. 7 do. Alex. de imo. consil. lxxij. inci. viso pūcto. in. iij. vol. consil. adde etiā q̄ voluit ro. cōf. ecclij. inci. in casu pposita consultatio nis. vbi dixit q̄ legatus de latere pōt conferre beneficium situm in sua puincia q̄ vacat si ille ad quē spectat p̄sentatio vel collatio ipsius bñficij stat extra illā puincia dicto legato cōmissam ex quo est sitū in sua dioecesi sed hoc dictū Ro. nō attingit. q. nostrā. s̄m voluit hic interserere q̄ nota bis sed videretur q̄ op. Imo. 7 Barb. sit de iure verior: nā habeo regulā quod legatus de latere nō pōt cōferre ius patronatus laicorū quōmo

- documq; ergo acquiratur stabimus regulē ex quo iure aliud nō probat q̄ lex indistincte loquēs indistincte d̄z intelligi. c. solite. de ma. 7 ob. p̄ter ea laicus prescribens ius patronatus laicorū succedit in illud ius q̄ habebāt laici veri patroni. ergo eo iure vti d̄z vt gaudeant eodē privilegio. p regulā Mar. q̄ subrogatus 7c. s̄m indicādo 7 cōsulendo nō est tutū recedere ab opi. Frid. 7 sequacium quē est cōis.
- 7 Legati de latere non coguntur ostendere mandatū in his que veniunt iure legationis: in alijs vero secus. in c. ad cminētā. n. 2. de sen. excō. f. 184.
 - Legatus de latere pōt absoluerē excōicatos vigore canonis si qs suadente. etiā de enormissima iniuriā. ibi. nu. 3.
 - 5 Legati nati dicuntur illi qui habent legationis officiū vigore dignitatis cui legationis officiū indultū est ex privilegio apostolico. in c. cū in ecclesia. n. 4. de appel. fo. 111.
 - 1 Legatus pape pōt cōfirmare electionē factā de p̄mouendo in ep̄m tū nō pōt dispensare schismaticum. in c. q̄ diligētia. nu. 7. de elec. fo. 123.
 - 6 Legatus non bz potestātē cōfirmandi collationē factā de prebenda vacatura. in c. cōstitutus. n. 3. de cōces. preben. fo. 62.
 - 2 Legatus nō pōt contra concilium disponere. ibi.
 - 7 Legatus pape pōt absoluerē a sententia canonis si quis suadere. in c. q̄ uis. n. 1. de sen. excō. fo. 196.
 - 5 Legatus etiam de latere nō pōt cōcedere ecclesiā alicui in preiudiciū in riu que debentur diocesano loci. in c. fi. n. 1. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 143.
 - Legatus etiam cardinalis nō pōt eximere aliquā ecclesiā a iurisdictione sui ordinarij. ibi.
 - Legatus nō pōt cōmittere causam cognoscēdā simpliciter 7 de plano si ne strepitu 7 figura iudicij. ibi.
 - Legatus de latere non pōt aliquid facere q̄ tendat ad violationē iuris cōis. ibi. nu. 2.
 - Legatus de latere an possit auctoritate sue legationis vñire ecclesias vel vñā alteri cōcedere. ibi. nu. 4.
 - Legatus in legatione sua cōcurrit cū quolibet ordinario quicūq; sit vel episcopus vel abbas 7c. ibi. n. 5.
 - Legatus de latere nō pōt ecclesiā secularē facere religiosam. ibi. n. 6.
 - Legatus non pōt alienare rē spectatē ad romanū pontificē nec sup̄imere aliquā dignitatē in c. ecclesia. ibi. n. 7.
 - Legatus qui nō est legatus de latere nō habet collationē beneficiorū. legatus vero de latere sic in aliquibus ecclesijs. ibi. nu. 8.
 - 1 Legatus nō pōt cōmittere causam simpliciter 7 de plano. q̄ non pōt tollere substantialia iuris. in c. officij. nu. 5. de elec. fo. 159.
 - 2 Legatus de latere habet magnā potestātē: est ps corporis pape. Ant. in c. dilectus. n. 3. de fil. presby. fo. 50.
 - Legatus de latere nō pōt cōtra canonē cōcilij dispēsare. ibi. n. 4.
 - 4 Legatus ex quo gerit vices pape an possit extēdere manus circa q̄ pōt papa. in c. mandata celestia. n. 2. de presump. fo. 117.
 - 2 Legatus pape bz ordinariā iurisdictionē. in c. fi. n. 3. de offi. leg. fo. 109.
 - Legatus an possit facere statuta solus sine cōsensu aliorū. ibi. n. 67.
 - Legatus nō potest derogare canonibus 7 iuribus generalibus. ibi.
 - 1 Legatus pōt interpretari rescriptū pape. in c. j. nu. 19. de postu. prelato. folio. 108.
 - 6 Legatus de latere pōt ecclesiā patronatā ecclesiasticā etiā non vacantem sue collationi reservare: secus ius patronatus erat laici. in c. cū dilectus. nu. 1. 2. 3. 11. de iure pa. fo. 197.
 - 7 Legatus pape pōt absoluerē ab excōicatione lata vigore canonis si qs suadente. in c. q̄. de bis. n. 1. de sen. excō. fo. 186.
 - 5 Legatus generalis pape nō impedit se de causa alteri specialiter cōmissa. in c. dilecti filij. el. j. n. 2. de appel. fo. 135.
 - 7 Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua legatione in c. proposuit. n. 1. de cle. excō. fo. 141.
 - 7 Legatus de latere nō pōt se impedire in specialiter cōmissis per papā. in c. ad petitionē. n. 1. de accu. fo. 70.
 - 2 Legatus pape habet ordinariā iurisdictionem. in c. cū in iure. n. 8. de offi. dele. fo. 96.
 - 2 Legatus de latere tñ 7 non alter legatus habet ius conferendi beneficia Ant. in c. literas. nu. 4. de sup. neg. prela. fo. 35.
 - 6 Legatus de latere nō pōt dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet possit reservare sibi collationē beneficij vacaturi etiā respectu certe persone. in c. dilectus filius. n. 3. de preb. fo. 30.
 - 3 Legatus principis nō pōt tollere substantialia iudicij. in c. ceterū. n. 10. de iur. calum. fo. 127.
 - 6 Legatus relictū vni vt restituat alteri si ille alter añ restōne moriat remanet penes p̄mū. i. c. roā. n. 5. de testi. fo. 129.
 - 6 Legatus nudis verbis relictū debet legatario p̄stari nec sit differentia an sit ad pias causas vel nō nā sufficit probari per testes. in c. indicāte. nu. 1. 2. de testa. fo. 112.
 - Legatus ad pias causas an debeatur ex testō nō solēni. ibi. nu. 3.
 - Legatus ad pias causas nō vitian respectu incertitudinis personarū vel locorū quibus fuit legatū. ibi. n. 4.
 - Legati dubij electio siue optio an ptineat ad h̄ dē vel legatariū. ibi. n. 5.
 - Legatū ad pias causas indefinite 7 generaliter factū interpretatur quod debeat de meliori. re. ibi. nu. 6.

Repertorium singularium materiarum

- Legatarius** an et quo casu debeat consequi rem legatā expensis heredis vel testatoris. ibi. nu. 7.
- 6 Legatū ad pias causas factū de re aliena an valeat etiā respectu estimationis. in. c. filius noster. n. 1. de testa. fo. 113.
- Legatū rei aliene siue in totū siue in partē an et quā valeat. ibi. n. 4.
- Legatū rei aliene ignorāter factū ecclesie an valeat tanquā ecclesia habeat pro coniuncta persona. ibi. n. 5. et 6.
- 6 Legas sciēter re alienā censetur legasse estimationem rei si vero habebat aliquod ius illud censetur legare. in. ca. pastoralis. nu. 6. de donatio. folio. 105.
- 6 Legatū factū camillo filio Mellini sub cuius est potestate nō cēsetur factum contēplatione patris. c. raynutius. nu. 2. de testa. fo. 124.
- 6 Legatus si fuerit calix intelligitur de argenteo secus: forte si debet fieri ab illo qui venit. in. c. ex parte. nu. 4. de censu. fo. 202.
- 7 Legatū relictū p male ablatis incertis distribuēdis inter pauperes christi per executores testamēti an debeat dispensari per episcopū. in. c. cū sit. nu. 6. de iudeis. fo. 98.
- Legatū factū pro restitutione male oblatozū cōuertitur ad pias causas si male ablata non reperiuntur ibi.
- 6 Legata res si est patrimonio testatoris debet sine mora prestari. alias heres tenetur ad prestationem cum omni fructu et interesse. in. c. si heredes. nu. 4. de testa. fo. 113.
- Legata pia nullo alio dato executore exequitur episcopus de legatis vero p male ablatis seremittit. si vero executor est negligēs episcopus succedit in exequendo legata ad pias causas. ibi. nu. 6.
- 6 Legatū vel quodcūq; relictū factū ecclesie cū aliquo onere si illud onus excedat lucrum pōt etiā ex postfacto tale relictū repudiari. in. c. i. n. 4. de testa. fo. 111.
- 5 Legatū factū pro anima dicitur ad pias causas. in. c. ij. nu. 10. de prescri. folio. 23.
- 4 Legatum quā petitur et non apparente testamento defertur iuramentum pōt a tali iuramento recedi si postea reperiatur iuramentū. in. c. iuramentum. nu. 9. de iureiur. fo. 167.
- 6 Legatarius pōt assistere heredi litiganti in iudicio sup validitate testamenti pro interesse ipsius legatarij. in. c. ex parte. n. 6. de deci. fo. 149.
- 6 Legatū rei aliene sciēter factum an de iure canonico valet vt possit peti eius estimatio. in. repe. c. cū esset. n. 18. de testa. f. 117.
- 6 Legata ad pias causas possunt peti corā iudice seculari qui habet terminare fin canones et nō fin leges tā in terris ecclesie q̄ in terris imperij. in. c. relatum. cl. i. n. 2. et 8. de testa. fo. 119.
- Legata ad pias causas debentur etiam non adita vel repudiata hereditate. ibi. nu. 6.
- Legata ad pias causas dicuntur omnia illa que relinquuntur pro anima. ibi. nu. 7.
- 6 Legata ad fabricam non debent conuertri in ornamenta ecclesie. in. c. de bis. nu. 2. de testa. fo. 130.
- Legatum factum quolibet anno de certa redāda ecclesie an duret perpetuo. ibi. nu. 5.
- 6 Legatum cēsetur ademptum si fuit ademptū onus propter quod fuit factum legatū. vel presumatur factū. in. c. in nostra. nu. 4. de sepu. fol. 137.
- 6 Legatum factum pauperibus talis loci vel tali loco semper censetur legatum factum loco. in. c. dudum. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 171.
- 6 Legatum potest fieri monasterio construēdo sed non donatio. in. c. nos quidem. nu. 2. de testa. fo. 111.
- Legatum potest fieri incerte persone: donatio non. ibi.
- Legatum factū in diē debet legatario adueniente diē cum fructibus interim perceptis si diē fuit appositū in fauorē legatarij. ibi. nu. 7. fo. 112.
- Legatum quod a principio tenuit si ex postfacto deficiat an et quo casu remaneat penes grauatum. ibi. nu. 14.
- Legatum factum pro maritanda tali puella si illa moriātur an remaneat penes grauatum vel conuertetur in maritanda alia. ibi.
- Legatum factū filie de mille si nuberet et si monasterium ingrediatur quod habeat quinquaginta valet et habebit mille. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 35. de consi. fo. 37.
- 3 Legatum factum de omnibus rebus que sunt in domo nō extenditur ad illas que sunt causa vendendi. in. c. si. nu. 44. de fo. compe. fo. 92.
- 6 Legas aliquam rem cēsetur legare ins quod habet in ea. in. c. raynaldus. nu. 4. de testa. fo. 127.
- Legatarius nō pōt petere legatū nisi hereditas adeat et sufficit q̄ adeat ab vno herede vt ab illo partem legati possit petere. ibi. nu. 10.
- Legata ad pias causas debentur ex testamento non sollenni etiā si nō sit appposita clausula codicillaris. in. c. raynaldus. nu. 24. de testa. fo. 138.
- 7 **Legere** et cantare ponuntur vt diuersa et facit pro statutis. in. c. q̄ in te. nu. 6. de peni. et remis. fo. 175.
- 1 Legere an dicatur ille qui mente legit vel qui non intelligit quod facit ad multa. in. proe. Greg. ibi. nu. 13. fo. 4.
- 6 **Legitima** non per omnia succedit loco alimentozū. in. c. raynaldus. nu. 2. de testa. fo. 127.
- Legitima debet filio in oibus bonis paternis et pōt detrabi de singulis rebus nisi testator vel officiū iudicis aliud disposuerit. ibi. nu. 8.
- 6 Legitima an sit debita filio si pater suus est monachus. in. c. cū scim⁹. nu. 4. de regu. fo. 161.
- Legitima non debetur filio nisi post mortem patris. ibi. nu. 6.
- 5 Legitima filiozū potest diminui per cōsuetudinem. in. c. raynutius. nu. 12. de testa. fo. 175.
- Statutum vel consuetudo possunt in totum tollere legitimam filijs quando habent vnde viuere possunt: alias secus quo casu in totū tolli non potest legitima sed minui sic. ibi.
- 4 Legitima debetur filio statim quod eius pater est ingressus monasterium. in. c. in presentia. nu. 59. de proba. fo. 19.
- 6 Legitima debetur filio in bonis patris et matris et auie nec in illa potest grauari. in. c. raynutius. nu. 1. de testa. fo. 124.
- Que imputentur in falcidiam que in trebellianicam et que in legitimā et que sit ratio quod diuersa computatur in vnam et diuersa in aliam. ibi. nu. 23. fo. 126.
- Legitima non debetur filio viuo patre etiam si pater fuerit ingressus monasterium. ibi. nu. 29.
- 1 Legitima an possit tolli vel minui per statutum. in. c. si. nu. 23. de cōsue. folio. 107.
- ¶ Corse. Adde Dy. in regula indultū. de re. iur. in. vi. et ibi Bal. in apo. stillis. et Ly. in. l. sancimus. C. de nup. Bar. et Moder. in. l. titio cētū. §. titio genero. ff. de condi. et demon. Bar. in consi. inci. ex facto proponit quod nobis. Bal. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. et iur. in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. in ver. subsequenter queritur Bal. et Sali. in auf. nouissima. C. de inof. test. in. l. sancimus. preal. Old. in cōsi. lxxvj. lxxvij. et cū. et cū. Salic. in. l. scimus. C. de inof. test. Bald. in. l. tali. §. socer. ff. de iure do. et in repe. c. si pater. de testa. li. vi. in. vñ. col. et in. l. si. C. de fru. et lit. expen. et in. l. marimū vitij. C. de lib. prete. Abb. de ro. in. ij. pte. statutorū. q. cū. et q. cū. et in. l. qm in priorib⁹. C. de inof. testa. et in. pemo. ffor. et Ang. in. l. papinian⁹. in. §. quāta. ff. de inof. test. et in. cōsi. clerice. alias. cccij. inci. in dei nomine consultatio. et l. qd de bonis. in. §. si. ad le. fal. et in. aut. de here. et fal. in. prin. et Pau. de ca. in. d. auf. nouissima. et Ro. in. cōsi. cxxij. inci. p declaratiōe prime dubitatis. et in. cōsi. cxxij. circa si. incip. visa municipali cōstitutione. et in. l. sequens. ad si. Jo. an. Ant. et Jmo. in. d. c. raynutius. Jo. an. in. addi. Specu. in. ti. de succes. ab inte. in. rub. in. addi. inci. sed reducitur in questionē. in. v. col. Joā. cal. in. cōsi. xv. inci. an statutum augeat. in. ti. de cōsi. et in. cōsi. cxxij. et in. cōsi. cxxij. in. titu. de testa. per domi. de Ro. in. nouis decisio. cxxij. vbi Abb. antiquus in. d. c. raynuti⁹ p do. meū Barb. in. d. c. si. et in. d. c. raynuti⁹. in. repe. Ang. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. et iur. Dy. in. l. cū ratio. de bo. dā. Richar. malū. disputauit hanc questionem: vt refert Ly. in. d. l. sancimus. et cōsi. opi. doc. est qd l3 statutū seu consuetudo non possit in totū tollere legitimā. pōt tñ eā minuere et facere qd filius debeat stare cōtenta dote sibi assignata vel assignanda. et idē in filio. vide qd dixi. §. in ver. consuetudo. Abb. in. consi. lxxij. in. iij. col. et in. cōsi. lxxvi. in. ix. col.
- 5 Legitima an minuat filio ex eo qd eius pater cōsteatur debitum ab sorbens totum patrimonium. in. c. quīs. nu. 33. de re iudi. fo. 84.
- 7 **Legitimus** quis esse quomodo probetur. in. c. latoz. nu. 6. qui si. sint legi. fo. 39.
- 5 Legitimus si impetrat beneficium non tenetur de prioris defectu seu legitimatione prius facta dispensationem facere. in. c. veniens. nu. 14. de prescrip. fo. 42.
- 7 Legitimitas quomodo probatur et similiter cōtra eam quomodo probatur. in. c. peruenit. nu. 4. qui si. sint legi. fo. 42.
- 1 Legitimus per rescriptum pape potest in episcopum promoueri. in. c. cum vintoni. nu. 5. de elec. fo. 144.
- Legitimus per papam an succedat in temporalibus. ibi.
- Legitimari an possit per papam natus ex fratre et sorore. ibi. nu. 8.
- Legitimus an succedat in feudo. ibi.
- 7 Legitimati per subsequens matrimonium an sint vere legitimi vel habeantur tanquam legitimi et an veniant in dispositione statuti loquens de legitimis. in. c. tanta. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 40.
- Legitimati p sequēs mīmonij nō excludunt ab hereditate pna. ibi.
- Legitimati per sequēs matrimoniū an succedat patri in feudo et quid de legitimis per rescriptum principis. ibi.
- Legitimus per sequens matrimonium potest esse episcopus. ibi.
- Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui et si sunt emancipati nō succedunt patri. ibi. nu. 9.
- Legitimi et naturales dicuntur filij nati ex vero matrimonio vel putatiui et isti exclusis alijs succedunt parentibus et sunt quasi domini illis viuentibus. ibi. nu. 10.
- Legitimi et spirituales filij dicuntur suscepti in baptismo vel confirmatione et isti in nibilo parentibus succedunt. ibi. nu. 11.
- 7 Legitimandi spurios potestatem habens item incestuosos an possit legitimare spurios incestuosos simul. in. c. mādato. nu. 5. de fimo. fo. 92.
- 7 Legitimum se pronūtiari an quis petere possit. in. c. causam. nu. 7. qui si. sint legi. fo. 41.
- Et vide in. c. quod a nobis. nu. 2. eo. ti.
- 2 Legitimus per subsequens matrimoniū nō pōt promoueri ad episcopatum sine dispensatiōe. Anto. in. c. ad extirpendas. n. 11. de si. presby. fo. 54.
- Et vide

Super Lectu. Panormitani.

Et vide in c. sequenti. b. no.

7 Legitimare an possit princeps ex certa scientia nō vocatis agnatis. in. c. per venerabilem. n. 24. qui si sint legi. fo. 43.

Corse. do. excellentissimus. Vide Bar. Bal. et alios in l. gallus. §. qd si tñ. ff. de lib. et post. b. Jo. an. in titu. de suc. ab inte. §. i. ver. sed ex facto. Abb. cōf. lxxv. inci. illud in summa. in. iij. col. Jo. de ana. cōf. rrix. in ci. visa imperiali et apostolica. in. ver. circa quintū. Dy. in cōf. incip. in xpi noie anē Jo. habuit duos filios. Ja. bu. Cy. et Bal. in. l. nā diuus. ff. de ado. Jo. de ca. cōf. cerry. inci. in xpi noie super primo dubio vñ dicē dum. Alex. de imo in cōf. h. inci. vñs codicillis legitimatione et alhs in i. vol. cōf. lxxv. in. vij. col. Bal. in. c. guerrā. in prin. in pe. col. in ti. hic finitur lex cōradi. facit qd voluit Bal. in. l. si in. fi. C. de in. et fac. igno. et in. l. rescripta. C. de prec. impe. offe. et in. l. deo nobis. C. de episco. et cle. et Jo. de ca. cōf. rrix. Jo. cal. in ti. qui si sint legi. in cōf. v. inci. legitima tio facta et cōis conclusio est qd sic et ita consului apud mantua.

1 Legitimus ad vñā dignitatē nō est capax alterius dignitatis maioris in. c. innotuit. nu. 4. de elec. fo. 137.

Legitimus per subsequens matrimonium dicitur etiam ille qui nō est natus ex concubina sed ex alia. ibi. nu. 17. fo. 128.

Legitimus per subsequens matrimonium dicitur vere legitimus etiam in materia stricta et succedit in feudo paterno. ibi.

3 Legitimantur oēs filij naturales si pater vñū ex eis appellavit simpliciter filij in testō. in. c. prudentia. nu. 10. de mut. peti. fo. 102.

1 Legitimus per sequens matrimoniū pōt esse episcopus. in. c. cū in cū ctis. nu. 3. de elec. fo. 125.

7 Legitimum se probare quis pōt per matrimoniū inter eius parentes cō tractum in facie ecclesie. in. c. peruenit. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 41.

7 Detere debet ab ecclesia pronunciare se legitimum ille contra quē de illegitimate agitur. ibi. nu. 3.

3 Legitimandi potestas vel tabelliones creandi an possit prescribi. in. c. cū contingat. nu. 1. de fo. cōpe. fo. 77.

8 Legitimatio est decor et honor. in. c. per venerabile. n. 3. q. si. sint. leg. f. 41.

Legitimare est iurisdictionis. ibi. nu. 11.

Legitimatio est quedam dispensatio. ibi. nu. 11.

Legitimus in spiritualibus videtur legitimus ad alios honores et dignitates seculares. ibi. nu. 21.

Legitimus in spiritualibus an censeatur etiam legitimus in tempo ralibus quo ad successionem. ibi. nu. 22. fo. 24.

Legitimatio proprie ad quem spectat et an papa indistincte possit vbiq; legitimare etiam quo ad temporalia. ibi. nu. 22. et 25.

Legitimati per comites palatinos an succedant cum preiudicio agnato rum. ibi. nu. 24.

Legitimus non extantibus filijs legitimis si postmodū filij legitimi nascantur an succedere habeat vel talis legitimatio evanescat. ibi. nu. 30.

5 Legitimare et fame restituere procedunt a pari. in. c. cum te. nu. 11. de re iudi. fo. 78.

5 Legitimus simpliciter an habeatur pro legitimo ad omnes effectus. in. c. quamvis. nu. 18. de re iudi. fo. 83.

6 Legitimare quis potest filios suos non tanquam pater sed tanquā ha bens auctoritatem legitimandi. in. c. nouum genus. nu. 5. de deci. fo. 143.

6 Legitimus non desinit succedere per superuenientiam filiorum ex le gitimo matrimonio. in. c. suggestum. nu. 5. de deci. fo. 146.

7 Legitimatio personarū an ostendatur in iudicio. in. c. i. n. 1. de accu. fo. 55.

6 Legitimus ab imperatore vel ab alio seculari principe an possit pro moueri ad sacros ordines vel alia spūalia. in. c. tua. nu. 2. de deci. fo. 151.

7 Legitimandi multi sunt modi. in. c. per tuas. nu. 7. qui si. sint. leg. fo. 42.

2 Legitimare spurios restituere fame creare tabelliones: hz sint de reserua tis imperatori tñ quilibet superior non cognoscens superiorem potest ista attentare. in. c. quod translationem. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.

7 Legitimationem satis probat probās per maiore partē vicine parētes illius fuisse legitime coniunctos. in. c. per tuas. n. 2. qui si. sint. legi. fo. 42.

7 Exprimenda quē sunt in legitimatione. in. c. per venerabilem. nu. 27. qui si. sint. legi. fo. 43.

Leprosi debēt habere propriam ecclesiam et presbyterum nec se cū alhs cōficare nec debent soluere decimas de eorū hortis ad vsum suū destina tis alias secus. in. c. cū dicat. nu. 1. et 5. de eccle. edifi. fo. 219.

Leprosi debent sepeliri cū alhs christianis. ibi. nu. 2.

Leprosi non dicuntur facere collegium religiosum. ibi. nu. 6.

6 Leprosi nō sunt sepeliendi in cimiterio vbi alij sepeliuntur. in. c. sacris. nu. 6. de sepul. fo. 139.

7 Leproso coniugi vel alias infirmo an possit cōpelli sanus ad reddendū debitum et quid iuris si infirmitas illa est contagiosa. in. c. qm. n. 5. de cō iu. lepro. fo. 25.

6 Leproso pōt interdici ingressus ecclesie si nō pōt ingredi sine scandalo aliorum etiam si clericus sit leprosus. in. c. de rectoribus. nu. 3. et 4. de cle. ego. fo. 50.

7 Leprosi supra superueniens matrimoniū non soluit nec eius effectū. ideo coniuges debent se adinuicē maritali affectione tractare aut ad perpetuā continentia induci. in. c. j. nu. 1. de cōi. lepro. fo. 24.

Leprosi licite excluduntur a cōione fidelium. ibi. nu. 2.

2 Lesio nō presumitur in contractibus ad modicum tēpus factis. in. c. j. n. 5. de resti. in integ. fo. 154.

2 Lesio magna vel parua per quem considerabitur. in. c. j. n. 8. de resti. in integ. fo. 154.

2 Lesio an presumatur an vero debeat probari. c. auditis. nu. 7. de resti. in integ. fo. 157.

Letanij catandis que persone dicuntur interesse et ad quē lo cum. in. c. cū inter. nu. 4. de re iudi. fo. 61.

7 Leuans in baptisate filij vñus et credit alterius an cōtrabat compaternitatē. in. c. si vir vel mulier. nu. 4. de cogna. spi. fo. 26.

4 Lex que prohibet actū fieri apponendo penā an videatur actū etiā annullare. in. c. h. nu. 5. de testi. fo. 34.

1 Lex positua siue ecclesiastica siue ciuilis an et qñ liget in foro conscientie. in. c. j. nu. 9. de consti. fo. 16.

Lex fundata super presumptione que non est vera non ligat contrafa scientē in foro anime. ibi. nu. 10.

7 Leges civiles et presertim in spiritualibus subiiciuntur apostolorū dis ctis et canonicis in. c. fi. nu. 1. de secū. nup. fo. 54.

Leges que in aliquibus matrimonia prohibent correctionē percipiunt a canonibus. ibi. nu. 2. fo. 55.

1 Leges vel statuta an presumatur quis scire post duos menses. in. c. cor gnoscetes. nu. 8. de consti. fo. 18.

6 Lex generalis pōt a certo genere personarum recipi et a certo non et non recipientes nō peccant. in. c. cū olim. n. 4. de cle. conu. fa. 16.

6 Leges vel statuta canonibus nō cōtraria sunt seruanda in vtroq; foro nī si sint ecclesijs vel ecclesiasticis personis dānosa quo casu ad eorū validi tatem requiritur specifica approbatio a papa. in. c. nō minus. nu. 20. de immu. eccle. et cemi. fo. 226.

1 Legem aut canonē male intelligere nō est peccatū. in. c. cū post. nu. 4. de elec. fo. 169.

7 Legum autoritas in matrimoniali causa attenditur. in. c. vbi non. n. 2. de despon. impu. fo. 13.

6 Leges civiles quo casu sunt obseruande in foro conscientie. in. c. qz ple riq. nu. 7. de immu. eccle. fo. 331.

5 Lex cōis reuocat aliā licet de ipsa mentionē non faciat. in. c. veniens. nu. 11. de prescrip. fo. 42.

7 Lex civilis pōt in argumentum allegari in decisionibus causarum spī ritualium. in. c. in audientia. nu. 6. de ien. excom. fo. 186.

5 Lex noua vel statutū licet cōcernat futura tñ qñ habet omnimodā depē dentia a preteritis nō cōcernit ea. in. c. pastoralis. §. verū. nu. 2. de appel. fo. 22.

2 Lex civilis dubia an deferatur per consuetudinem et per ius canonicum. in. c. cū tēpore. nu. 6. de arbi. fo. 171.

2 Lex noua corrigens recipit extensionem ad consequentiā antique legis. Bnt. in. c. a multis. nu. 1. de eta. et quali. fo. 45.

7 Legis finis est inuariabilis licet cōstitutiones mutētur. in. c. nō debet. n. 2. de consan. et affi. fo. 33.

Legum correctio vt euitetur debet fieri stricta interpretatio. in. c. ecclesia vestra. cl. j. nu. 6. de elec. fo. 181.

6 Lex civilis fouens luctum proximo odiosum non debet seruari in foro anime. in. c. filius noster. nu. 3. de testa. fo. 113.

6 Lex civilis nō ligat ecclesiam nisi approbetur et acceptata fuerit. in. c. in ter alia. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 228.

1 Lex si reperitur multū dubia excusatur quis a iuris ignorātia. in. c. quos niam. nu. 2. de consti. fo. 41.

Lex vel statutū debent cōcernere futura et non preterita nisi exprimatur. ibi. nu. 3. et 9. fo. 36.

Lex vel statutū simpliciter loquens an et qñ extēdat ad pterita. ibi. n. 11.

7 Legis finis concernit necessitatem vel vtilitatem subditorū. in. c. non des bet. n. 3. de consan. et affi. fo. 33.

5 Legis auxiliū frustra inuocat qui in legem cōmittit et quando. in. c. an sit deferendum. nu. 5. de app. fo. 111.

1 Lex illa dī pūcialis clericis vel ecclesijs q est apta afferre semper in cōmodū secus si pōt habere aliqu cōmodū aliqu in cōmodū. in. repe. c. ec clesia sancte marie. nu. 17. de consti. fo. 35.

Lex civilis in materia spectate ad ecclesiam dato q de illa principaliter non disponat sed procedat tollendo lucrū quod alias dederat. non valet. ibi. nu. 19. et 20.

Leges prohibentes matrimoniū inter certas personas non prohibitas in iure canonico: puta iter tutorē et pupillā et similes psonas nō valēt. ibi.

Lex noua que venit ad corroboracionē legis antique nō videtur eā corri gere. ibi. nu. 32. fo. 36.

Legis inducentis peccatū promulgator tāq cōtra ius diuinū disponēs cōuincitur potius errare q legē cōdere. ibi. nu. 16.

2 Lex civilis q pōt se habere ad lucrū et ad dānū est seruanda etiā ecclesiā maxime cū ecclesia illa lege vti p se. in. c. j. nu. 13. de resti. in int. f. 154.

2 Lex prohibitiua non solū cōprehendit casum expresse: sed etiam exten ditur ad oēs casus qui sequuntur ex illo. in. c. nā cōcupiscentiam. nu. 1. de consti. fo. 20.

Repertorium singularium materiarum

- Legi vel regule cōtrarieniens an et qñ incurrat peccatū mortale et ponit perfectam distinctionem. ibi. n. 2.
- 4 Lex canonizata cōtraria canonibus nō est seruanda. in. c. superior. el. j. n. 4. de test. fo. 48.
- 7 Lex debet conuenire tpi. in. c. nō debet. n. 2. de consan. et affi. fo. 33.
- Lex proditur vt appetitus notius sub iuris regula limitetur. ibi.
- Lex debet esse rationalis et deferuit fini. ibi.
- Leges summorum pontificum et consiliorum appellatur statuta humana et sic non possunt dici ius diuinū. ibi. n. 4.
- 7 Cōtra legē facit ille qui cōmittit non solū cōtra verba legis sed etiā contra eius mentē. in. c. quāto. nu. 2. 3. 4. de priu. fo. 159.
- 3 Lex ciuilis non astringit clericos. in. c. verū. n. 22. de fo. cōpe. fo. 64.
- 3 Pieter legē vel cōtra legē an idem sit. in. c. causam. nu. 7. de re iudica. fo. lio. 63.
- 3 Lex abrogata an et quando possit allegari. in. c. nouit. n. 23. et nu. 27. de ius. di. fo. 33.
- Corse. do. excel. Adde qd abrogare est destruere vel in totū delere. vñ de dicitur lex abrogata. i. in totū sublata vel destructa. sed derogat ei quādo in parte tollitur vel ei detrahitur. ff. de verb. sig. l. derogare. et no. gl. in. §. leges. iij. di. et etiā iterdū abrogare est addere aliquid. Et septem de causis aliquid abrogatur. vt no. iij. di. §. bec et si legibus. primo tria cōsuetudine que nota est principi. vt in. d. §. leges. et ff. de leg. l. de quibus. secundo tria cōstitutione. xxi. di. ante triennium. tertio cause cessatiōe. lxi. di. c. neophitus. quarto loco:ū varietate. c. aliter. xxi. di. qñto nimio rigore canonico. xxiij. di. fraternitatis. sexto si precibus occasione malignandi habeat. xvi. q. i. legi. septimo propter malum inde sequens. lxiij. dist. §. verum. Sed an abrogata lex possit allegari. glo. in. c. nouit. super ver. qui cūq. de iudi. concludit qd sic non vt faciat ius et vt cā decidatur secundū illā s; vt habeat ipsius notitia et pōt allegari ppter rationē sui. qz rō nō tollitur. vt in. l. eas. ff. de cap. di. et has rōnes sentit Inno. in. d. l. nouit. vel fm Jo. an. ibi bene pōt princeps arguere per. l. abrogatā. l. §. et ne mini C. de consti. pe. nō autē inferior a principe. Vel fm Inno. princeps non potest abrogare et in totū tollere legē in preiudiciū ecclesie cui fuit aliquod priuilegiū concessum. ita refert do. Abb. in. d. c. nouit. in glo. super ver. quicūq. in. vi. col. vbi est singulare. videlicet qd priuilegiū concessum non subdito non pōt reuocari. et vide do. Abb. in. c. i. de cōsti. vbi ex ponit abrogata. i. sublata per aliam legem vel cōstitutionē. et querit an cōstitutiones vt leges possunt abrogari: remittit se ad no. in. d. c. nouit. Ego adduco gl. in. c. canonum statuta. de consti. super ver. statuta. que vult qd statuta canonū abrogata nō sunt seruanda. quam glo. et supradicta limitabis nisi statuta essent abrogata in parte et in parte nō. iste est casus sing. et ibi Bal. in. l. i. C. de lat. liber. tol. et ibi dicit gl. sing. fm Bal. qd lex pro parte tenet et pro parte nō. scdo limitabis hoc pcedere quādo cōstitutio corrigens tenuit sed si de iure nō tenuisset tunc prima cōstitutio tenet et obseruat. casus est celebris in. c. euz oēs. de consti. vbi non fuit sublata antiqua cōsuetudo per nouā cōstitutionē nullā et iniquam. Tertio limitabis nisi quis iurasset seruare cōtēta in statuto: qz l3 cassetur et abroget statutū nō liberat iurans: secus si iurasset seruare statutū: vt no. in. c. i. de bis que si. a maio. par. ca. et ibi Abb. et no. in. c. cōstitutus. de rescr. et Abb. in. c. dilecto. in prin. iij. col. in ver. sed aduerte. de preben. et Pau. in. cle. i. de reg. et ibi alij. faciūt enim doc. differentiam vtrius iure obseruatiā legis vel obseruatiā eorū que continent in lege. primo casu annihilata lege annihilat iuramentū tanq. eius accessoriū. scdo casus secus qz nō dependet iuramentū a statuto. Simile habes in alia materia vtrū vitiato ingressu vitiatur oblatio bonorum: nam distinguitur vtrū bona sint ablata per se an sint ablata per accedens seu accessorie: vt no. C. de sac. san. eccle. in auct. ingressi. ita dicit Bal. in preiudis feudo. in vñ. col. Quarto limita nō habere locū regulā in habente potestātē legis condēde: qz per eū allegari poterit lex abrogata. ita habet in. d. c. nouit. et in. c. quicūq. xi. q. i. et in. c. raynutius. de testa. vbi papa allegauit. l. lombardā. que tñ est sublata. et non solū princeps potest allegare leges contrarias sitas in. corpore iuris sed etiā eas que non sunt in corpore iuris clausē fm do. in. cum do. And. bar. in. c. canonum statuta. in vñ. col. Quinto limita nisi lex vel statutū transisset priuilegiū vel contractum cū non subdito: qz tunc allegari poterit: licet sit abrogata vel abrogatū: qz non potuit abrogari et tolli in preiudiciū iuris quesiti nō subdito. ita pulchre dicit Inno. in. c. nouit. de iud. et in. c. dilectus. de temp. ordina. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de cens. §. nunc dicendum. et in tit. de instr. edi. §. nunc vero aliqua. in. c. cōstitutus. de reli. do. et do. Anto. in. d. c. canonum. et in. d. c. nouit. et in. d. c. dilectus. et in. c. cū omnes. alias cū. M. ferra. de consti. Bar. in. l. oēs populi. ff. de iusti. et iur. et in. l. ei qui. ff. de iure iur. et in. l. qd semel. ff. de deere. ab or. fact. Arch. in. d. c. quicūq. et bene facit qd voluit in. l. priuilegia. C. de sac. san. eccle. Bal. in. l. qui se patris. C. vnde lib. et in. l. princeps. ff. de legi. et in. l. i. et ff. de consti. prin. et in. l. si cum mihi. ff. de dolo. et in. c. i. de pba. et ibi oēs in. c. i. de nat. seu. et in. c. i. de natura seu. sine culpa non amit. et in. l. nupte. ff. de sena Jo. de san. et omnes in. c. i. de const. lib. vi. De. de anc. in consi. suo. iij. als. vi. et per Eyn. Bal. et alios in. d. l. digna vox. C. de legi. et plene per do. meum do. And. in. d. c. canonum. et in. d. c. nouit. cū alijs concor. tamen priuilegiū vel statutum transiens in quasi contractū cum suo subdito potest bene

- per principem ex iusta causa reuocari singulare fuit dictum Inno. in. c. in nostra. et ibi doc. de iniurijs et dam. da. pro quo est tex. valde sing. in. l. Titius. ff. de obse. et alibi illum tex. allegauit pro sing. ad hoc Lu. ro. in. l. si vero. §. de viro. ff. so. ma. et in sing. suis sing. cccclxxij. inci. And. in. d. mens do. And. in. d. c. nouit. facit. c. pe. de cle. non reti. et ca. suggestum. de deci. et l. ex facto. ff. de vulga. et pup. et quod not. in. cū oēs. et in. c. que in ecclesiis. de consti. et in. d. c. dilectus. Sexto limita nisi lex obrogata allegaretur quo ad sui rationem vt dictum est et hoc voluit Bald. in. c. translatio. de consti. Septimo limita nisi allegaretur quo ad ipsius notitiam: vt dictum est per glo. et doc. in. d. c. nouit. Et sic habes regulā quod ex legibus obrogatis non debent sumi argumenta in causis per tex. coniuncta gl. C. de no. co. confir. §. hunc igitur. super ver. si. neesse. et per. d. l. i. cōiuncta gl. super ver. imaginem. C. de lat. lib. tol. et Bal. col. liget ex illo tex. qd reuocatis statutis reuocate sunt omnes reformatiōes facte circa statuta: fallit in casibus predictis in contrarium facit text. in auct. de nau. vsu. in ver. aliā rursus negotiatoribus et c. col. tr. vbi in totum tollit et est inutilis cōstitutio pcedēs. quē tex. allega. Mico. de nea. in preludis seu et in. l. i. ff. de coniungen. cū emanc. libe. ipse respondet qd hoc intelligitur quo ad negotium principale. secus quo ad rationē et quo ad argumentum. Et concludit de hac materia: vt per Jo. de imo. post. d. And. in. d. c. canonū. et ibi plene per do. meum. et vide Hosti. in summa. de immu. eccle. §. in quantum. ver. nec credendū est. Archi. in. c. si. de offi. le. li. vñ. doc. post gl. in. d. c. nouit. et in dicto. c. quicūq. et ibi Arch. glo. et do. in. d. §. nunc igitur. et glo. et doc. in. d. l. i. do. in. l. si ff. de sal. et in. c. in pri mis. §. q. i. et in. c. fuerunt. vij. dist. Hic. de nea. in pludis seu et in. d. l. i. ff. de cōiungē. cum eman. lib. et de allegantibus apostillas aliquo: nūm quorū non fuerunt per Bart. in. d. l. i. vñ tñ nō omittā. nam Bal. in. d. §. hunc igitur in ver. neesse dicit qd pducens instrumentū correctū sciens ter incidit in penā falsi. quod dicit esse verū si statutū nō facit ad causam: puta qd terminatur per statutū vetus nō per nouū eo qd agitur de negotio veteri qd pertinet ad legē antiquam et non ad nouā et istud nō est penale. imo licitum est pducere tale statutū cū vigore eius quantū ad cām illā nō sit sublatus: vt in auct. vt cū de ap. cogn. in prin. nisi lex noua cor rigeret legē veterem in preteritū et in futurū. qz tūc nullo modo posset al legari in iudicio. in argumentum tñ allegat ex quo reperitur in corpore iuris clausa. vt voluit gl. et Bal. in. d. l. i. ff. de cōiungē. cū eman. lib. et in lex tollatur non tollitur eius ratio si expresse per legē corrigentē non tollatur. d. l. eas. ff. de capi. dimi.
- 1 Lex etiam penalis recipit interpretationē extensiuā ex similitudine rōis vel cōneritate negotij. in. c. translatio. n. 1. de cōsti. fo. 19.
- Lex statutū vel cōsuetudo extenditur ad casum simile nisi ille casus similis decidatur per aliā legē. ibi. n. 4.
- 7 Legē vel canonē male intelligere nō est peccatum nisi ex hoc malo intellectū comitatur aliquod peccatum. in. c. per tuas. cl. ij. nu. 9. de simo. folio. 89.
- 5 Gestā contra legem sunt nulla nisi lex vltra procedat ipsa confirmādo. in. c. qd ad consultationem. n. 2. de re iudi. fo. 64.
- 6 Lex imperialis fauēs ecclesie ipso facto videt approbata ab ecclesia nisi cōtradicat. si vero est dānosa ecclesiis videtur reprobata nisi expresse approbetur. in. c. is qui. n. 20. de solu. fo. 103.
- 5 Lex cōtinens in se peccatum etiā veniale est ipso iure nulla. in. c. si. nu. 2. de prescrip. fo. 44.
- 5 Lex vel alia dispositio nō exprimes cām d3 cōsiderari quod sit fundata in ratione naturali et iuxta illam rationem debet interpretari. in. c. suggestum. nu. 2. de ap. fo. 97.
- 4 Lex si facit mentionē de pena capitis intelligitur de pena deportatiōis. in. c. quanto. nu. 7. de iure iur. fo. 140.
- 6 Lex vel statutū emanatū ob aliquā iustā cām an dicta cā cessante debeat obseruari. in. c. qz pleriq. n. 38. de immu. eccle. fo. 234.
- 1 Lex extenditur tñ ad futura nisi expresse caueatur vt extendat ad preterita in. c. cognoscentes. n. 1. et 4. de cōsti. fo. 7.
- Lex loquens per verba presentis tpi nō extenditur ad futura qd habet locū si per hoc daretur materia delinquendi. ibi. n. 2.
- Lex vel statutū an et qñ liget ignorantes. n. 6.
- Lex diuina potest allegari in decisionibus causarū. in. c. cū cām. nu. 5. de elec. fo. 147.
- 1 Lex positiua an debeat obseruari in foro conscientie. in proc. Grego. in ver. rex pacificus. n. 4. et 6. fo. 9.
- 1 Lex principis preiudicialis ecclesiis nō extenditur ad ecclesias nisi expresse approbetur p papā. in. c. ecclesia sancte marie. n. 9. de cōsti. fo. 31.
- Lex ciuilis specifice disponēs super ecclesiis an sit seruanda in foro canonico si nō reperit canō cōtradicens. ibi. n. 10.
- Lex ciuilis que non pōt seruari sine peccato in nullo foro est seruāda. ibi. nu. 11.
- Lex ciuilis si generaliter loquitur nec canonē contradicit an sit clericis seruanda. ibi. n. 13.
- Lex ciuilis rationalis et deuīas a canone est seruanda in foro suo. sed si sumus in terris subiectis ecclesie etiam temporaliter seruaf canō. ibi. 14.
- Lex ciuilis nullo modo pōt disponere contra libertatē matrimoniū imponendo penam. ibi. nu. 15.

Super Lectu. Panormitani.

- Lex civilis qñ vñum presumit & lex canonica aliud cui standum est. ibid. nu. 17. fo. 32.
- 7 Legis none superuentione non debet mutari id quod gestum est secun-
dū legē antiquā. in. c. de infidelibus. nu. 3. de consan. & affi. fo. 32.
- 7 Legē in sui fauore ad actū inuālidandum allegare nō pōt qui scienter cō-
tra legē venit. in. c. j. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 22.
- 2 Lex positua vtrū obliget cōtraueniēte ad peccatum. in. c. j. n. 4. de tren.
& pa. fo. 131.
- Lex vel statutū an & qñ tollatur. per dissuetudinem. ibi.
- Lex decisa siue rescata an & qñ possit allegari in pro. Bre. in ver. rex pa-
cificus. nu. 7. & 10. fo. 9.
- 7 Leges civiles in fauore fidei sunt approbate per papā. in. c. ex cōicamus
nu. 12. de here. fo. 103.
- 6 Leges civiles cōferunt multum scientie theologicę & canonicę & in stu-
diocamerario possunt a religiosis videri. in. c. super specula. in. 12. ne cle-
vel mona. fo. 243.
- 1 Lex etiam correctoria extenditur vbi ratio legis correctorie militat. in. c.
nihil. nu. 9. de elec. fo. 63.
- Lex correctoria & penalis extenditur fauore ecclesiarum. ibi.
- 3 Leges civiles penales generaliter loquētes habēt locū etiā in rebus ec-
clesiasticis ex quo canones non cōtradicūt. in. c. ecclesia sancte marie. el.
j. nu. 4. vt lit. pen. fo. 217.
- 3 Lex qñ aliquid pñbet super pena & cōueniatur actus remanet validus
lz pena cōmittatur. in. c. veritatis. nu. 37. 38. de do. & contu. fo. 28.
- 1 Lex canonica an liget delictū omnino occultum. in. c. j. nu. 12. de constitu.
folio. 16.
- 6 Legis ratio dominatur legi. sicut anima corpori & in qualibet lege pōt
cōsiderari aliqua ratio saltem naturalis. in. c. ad audientiam. nu. 2. de
deci. fo. 146.
- Libellus** generalis admittit super accessorijis. in. c. dilectus.
nu. 1. de capel. mona. fo. 194.
- 5 Libellus a quo peti reuocatio attentatorum per appellationem quor-
modo formabit siue pēdente appellatione iudiciali siue extraiudiciali. in
c. cōsuluit. el. j. nu. 7. de appel. fo. 98.
- 3 Libellus nō vitiat si primo ponitur cōclusio qñ narratio. in. c. literas. n.
3. de resti. spo. fo. 181.
- 3 Libellus est attendendus in sua cōclusionē non autē in modo narrandi.
in. c. litere tue. nu. 2. de dila. fo. 134.
- Libellus dubius qñ interpretatur pro libellante. ibi. nu. 12. fo. 135.
- Libellus qñ est generalis nō tenetur reus respondere. ibi.
- 5 Libellus in interdicto vti possidetis. debet cōcludere vt reus nō impe-
diat per se vel per alium quominus actor libere & quiete valeat posside-
re. in. c. veniens. nu. 1. de prescri. fo. 42.
- 6 Libellus an admittat in appellatione ad diffinitiuā vel interlocutoria. in
craynaldus. nu. 27. de testa. fo. 128.
- 3 Libellus in actione personali debet continere causam. alias reus non te-
netur respondere sed si reus nō opponit iudicium procedit. in. c. si. nu. 1. &
2. de lib. obla. fo. 98.
- Libellus si est ineptus dñ reus dicere nullo respondere qñ causa non ex-
primitur. & ita debet iudex pronuntiare. ibi. nu. 3.
- Libellus si continet causam ineptā nō poterit post lit. conte. declarari si
cut si nullam causam continet. ibi.
- Libellus in personali quam causam constituere debet. nu. 5.
- Libellus sufficit qñ cōcludat inspecto iure cōi. ibi. nu. 6.
- Libellus notorie iniustus est lacerandus per iudicem. ibi. nu. 10.
- 3 Libellus super possessorio si in eo est narratio proprietatis non aggra-
uat libellantem in probatione proprietatis. in. c. ex parte. B. nu. 3. & 12.
de fo. compe. fo. 82.
- Libellus alternatiuus an & quando valeat & ibidem de rescripto. ibi. nu.
4. & 7.
- Libellus nō vitiat licet non cōcludat in iure cōi vel municipali. sed in
iure speciali quod postea probatur. ibi. nu. 5.
- 5 Libelli conclusio semper attenditur & sine conclusione libellus rñit. in. c.
j. nu. 22. de lit. conte. fo. 105.
- Libellus cōtinens conclusionem iuris sine alia narratione valet. ibi.
- Libellus in quo petitur executio & nō cōdēnatio valet. ibi. nu. 23.
- Libellus in quo petitur condemnatio & non executio cōdēnationis. va-
let & concludit. ibi. nu. 24.
- 2 Libellus est largissime interpretandus in fauorem libellantis. in. c. audi-
tis. nu. 2. de resti. in integ. fo. 157.
- 5 Libellum famosum si quis repererit & in eo cōtenta ppalauerit grauitē
punitur. in. c. cū te. nu. 30. de re iudi. fo. 80.
- 3 Libellus cōtinēs plus debito an possit totus negari. in. c. j. n. 5. de plus
peti. fo. 152.
- 4 Libellum fundans super confessione probatiua obligationis vel indu-
cta an debeat obtinere. in. c. si cautio. nu. 2. de si. instru. fo. 111.
- 7 Libellus & ordo iudiciarius an sit seruandus super incidenti qñe ad
ecclesiasticū forū delata. in. c. latoz. nu. 8. qui fil. sunt legi. fo. 39.
- 5 Libellus in quo quis petit subiectionem aliquorum & sic in generali vel
vniuersali iudicio pōt esse generalis & in processu sufficit deuenire ad par-
- ticularia & illa probare. in. c. cū inter. nu. 5. de re iudi. fo. 61.
- 3 Libellus quibus casibus reddatur dubius & incertus. in. c. j. nu. 47. de
ordi. cog. fo. 147.
- Libellus obscurus si fuit admissus an sequatur cōdēnatio si res nō fue-
rit declarata. & licet non soleat admitti tñ admissus vñ. ibi. nu. 48. & 51.
- Libellus generalis admittitur super accessorijis rei specialiter petite. ibi.
nu. 50. fo. 148.
- Libellus si pōt ex eius narratione cōtinetur aptā & ineptā actionē videt
intentata apta virtute dicte clause. secus si ineptā tñ. ibi. nu. 52.
- 3 Libellus qñ nō porrigitur iudex pōt ex officio suo supplere licet nō pe-
tatur a parte. in. c. j. nu. 2. de lib. obla. fo. 63.
- Libellus est offerendus in scriptis. ibi. nu. 4. & 8.
- Libellus debet esse clarus nec alternatiuus nec cōditionalis &c. ibi. nu-
mero. 5.
- Libellus quo casu debet subscribi ab offerente. ibi. nu. 6.
- Libellus an offeratur iudici vel parti. ibi. nu. 7.
- Libelli oblatio interrumpit prescriptionem. ibi. nu. 9. fo. 94.
- Libellus vtrū sit de substantia iudicij. ibi. nu. 10.
- Libellus an requiratur in denūtiationibus vel inquisitionibus. ibidem.
nu. 13.
- Libellus requiritur in actione damni infecti. ibi. nu. 18. fo. 95.
- Libellus cuius expensis debet dari reo. ibi. nu. 20. & vide in seq. c. in nu-
mero. 3.
- Libellus pōt cōtinere plures petitiones contra eundē reū. in. c. cū eccle-
siam. nu. 4. de elec. fo. 151.
- Libellus in possessorio licet faciat mentionē de pprietate tñ nō extendi-
tur iudicij proprietatis. in. c. ex parte. nu. 2. de rescrip. fo. 52.
- Libellus debet extēdi in cōclusionē nō autē in enarrationē. ibi. n. 3.
- 3 Libellus videtur cōfiteri cōtenta in libello. in. c. examinata. nu. 4. de in-
di. fo. 38.
- Libellans semper debet interpretari pro libellante. ibi. n. 18.
- 2 Libellus alternatiuus admittitur qñ quis est incertus de actione vel re
medio sibi cōpetēte in. c. cōstitutus. nu. 9. de resti. in inte. fo. 163.
- 3 Libellus qñ est ineptus potest iudex ex officio supplere. in. c. dilecti filij.
nu. 2. de iudi. fo. 21.
- Libellus cuius ineptitudo ex intrinseco venit non debet a iudice lacerari.
ibi.
- Libellus sine cause expressione nō debet a iudice recipi. ibi. nu. 17.
- 2 Libellus cōtinens notoriam iniusticiam pōt repellitāqñ ineptus. Aut in.
c. j. n. 2. de offi. vica. fo. 71.
- 6 Libellus generalis in accessorijis procedit & etiā incertus. in. c. cū vene-
rabilis. nu. 5. de reli. do. fo. 86.
- 2 Libell' est latissimi iuris & semper debet interpretari quātū fieri potest
in fauorem libellātis. licet contineat verba impropria. in. c. j. nu. 10. de in-
sti. in integ. fo. 156.
- 3 Libelli cōtrarj super eadē re & eodē iudicio admittuntur dati ex parte a-
ctoris & rei. in. c. cū ecclesia. n. 6. de cau. pos. & pro. fo. 154.
- 3 Libellus defectiuus pōt suppleri ex officio iudicis. in. c. causam que. el. j.
nu. 3. de in. fo. 25.
- 6 Libellus procedit si dicatur 'peto talem compelli ad solutionem. licet nō
petatur primo ipsum cōdēnari. in. c. olim causam. nu. 3. de censibus. fo-
lio. 203.
- 3 Libellus interdicto recuperande procedit sine cōclusionē. in. c. in literis.
n. 2. de resti. spo. fo. 169.
- Libelli diffamatorij clam producti an & quando possunt esse causa inq-
rendi cōtra illū in eis infamatum. in. c. inquisitionis. §. tertie. nu. 4. de ac-
cu. fo. 62.
- 3 Libellus an requiratur qñ transmittitur reo copia rescripti. in. c. j. nu. 7.
de dila. fo. 133.
- Libellus vel citatio criminalis an debeat continere tenorem inquisitio-
nis. ibi. nu. 9.
- Libelli copia trāsmissa reo nō sufficit ad lit. contestandā. ibi. n. 10.
- Libellus pōt offerri etiam die feriato. ibi.
- 3 Libellus debet interpretari vt cōueniat persone iudicis & iuri actoris. in
c. si clericus. n. 10. & 14. de fri. & male. de fo. cōpe. fo. 61.
- 7 Libellus quomodo formatur propter impotentiam mariti. in. c. j. nu. 4.
de fri. & male. fo. 34.
- 6 Libellus cōtrarius substatatur ex idonea conclusionē. in. c. sicut tenor. n.
2. de reg. fo. 161.
- 3 Libellus super rei vendicatione sufficit qñ dñtarat cōcludat se pronūtiari
dominū. in. c. j. nu. 17. vt lite non cōtest. fo. 109.
- 5 Libellus super appellatione dñ cōcludere sententias latas post & contra
appellationem legitimā declarari irritas & inanes. in. c. dilecti filij. el. j.
nu. 2. & 5. de appel. fo. 135.
- 7 Libellus pōt cōtinere plures articulos cōtra eundē qui possunt eadē sen-
tentia terminari in. c. cū olim. el. j. nu. 1. de priui. fo. 155.
- Libellus alternatiuus procedit quando dubietas nō resultat ex facto. li-
bellantis. ibi. nu. 10.
- 3 Libellus an & qñ possit emendari tā in civilibus qñ in criminalibus. in. c.
j. nu. 24. de lib. obla. fo. 96.

Repertorium singularium materiarum

- Libellus an et quoniam possit mutari. ibi. nu. 27.
 Libellus appellationis an possit minui super quantitate in eo posita. ibi. nu. 29.
- 3 Libellus alternatiuus admittitur ratione incertitudinis rei petite. in. c. grauis. nu. 22. de resti. spo. fo. 179.
 - 6 Libellus alternatiuus procedit quando vnum est in obligatioe et aliud in solutione. in. c. ex literis. nu. 4. in fi. de pig. fo. 94.
 Libellus non continens in se actionem sed officium iudicis valet. ibi. nu. 5.
 - 5 Libellus aut sententia quomodo formatur quando prelatus vult vendicare aliquam ecclesiam. c. cum dilecta. nume. 14. de confir. vti. vel inutil. fo. 141.
 - 6 Libellus alternatiuus et incertus tunc valet: quando incertitudo non redet rem dubiam alias regulariter non procedit. in. c. cum causa. nu. 2. de emptio. et vendi. fo. 84.
 - 4 Libellus concipitur contra monasterium non contra monachum. in. c. in presentia. n. 78. de proba. fo. 21.
 Libellum suscipiens in rei vendicatione an videatur se offerre litte adeo quod victus teneatur licet non possideret. in. c. examinata. nu. 11. de iudi. fo. 38.
 - 7 Libellus vnus potest formari super eodem crimine contra plures: secus super diuersis criminibus. in. c. significantibus. nu. 1. de pur. vul. fo. 165.
 - 3 Libellus vel citatio quo casu possunt fieri vel dari tempore feriatarum. in. c. significauerunt. nu. 17. de iudi. fo. 47.
 - 2 Libellus in quo petuntur debita alicui dignitati an includat debita tam de iure cõis speciall. Ant. in. c. h. nu. 3. de offi. archi. fo. 68.
 Libellus in istis vniuersalibus quomodo concipitur. ibi. nu. 4.
 - 2 Libellus in possessorio non vitatur si in eo aliquid de proprietate tagatur. Ant. in. c. constitutus. nu. 2. de fil. presby. fo. 53.
 - 7 Libellus plura potest continere et pars inepta non potest vitare modum aptum. in. c. ad dissoluendum. nu. 6. de spon. impu. fo. 15.
 - 3 Libellus generalis in iudicijs vniuersalibus admittitur secus in singularibus. ite admittitur in accessorijs rei petite et in interdicto vnde vi in quo ventur omnia accessoria ad rem principalem. in. c. cum ad sedem. nu. 8. et 10. de resti. spo. fo. 186.
 Libellus ambiguus interpretatur pro libellatoe quoniam verba patiuntur istam interpretationem. ibi. nu. 14.
 Libellus generalis in iudicio vniuersali sufficit quod declaratur in executione sue et in iudicio particulari debet declarari in processu. ibi.
 - 6 Libellus vniuersalis procedit super vniuersalibus absque eo quod in specie aliquid exprimat. in. c. constitutus. nu. 3. de reli. do. fo. 185.
 - 3 Libelli copia si vna cum citatione fuit transmissa reo cum termino competentis non debet ei ulterius dari terminus deliberatorius. in. c. i. nu. 13. de oila. fo. 132.
 - 4 In eodem libello quis potest plura et diuersa petere. in. c. cum iohannes. nu. 1. de fi. instru. fo. 10.
 - 3 Libellus est largissime interpretandus vt comprehendat omnia que possunt adaptari ad causam deductam in iudicio: nisi expresse illa sint excepta etiam oblatas coram arbitro. in. c. cum ecclesia. nu. 13. 38. et 39. de cau. pos. et proprie. fo. 134. et seq.
 - 2 Libellus criminalis intentatus civiliter debet continere locum et tempus prout si intentaretur criminaliter. in. c. tue. nu. 2. de proeu. fo. 141.
 - 5 Libellus potest dirigi contra subditos absque eo quod prius dirigatur contra illum qui subiectionis possessionem pretendit. in. c. cum super. nu. 2. et 7. de re iudi. fo. 67.
 - 2 Libellus in vniuersalibus vel generalibus non est necesse quod contineat vel exprimat specialiter contenta in petitione. in. c. concquerente. nu. 4. de offi. ordi. fo. 121.
 - 3 Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum. in. c. tuam. nu. 8. de ordi. cog. fo. 148.
 - 2 Libellus non continens certam et determinatam causam an admittatur in casu hoc. nu. 22. de renun. fo. 13.
 - 2 Libellus super restitutione in integrum debet continere lesionem enormem non autem leuiores in que. in. c. ex literis. nu. 1. de resti. in inte. fol. 159.
 Libellus in restitutione in integrum quomodo formatur. ibi. nu. 4.
 - 5 Libellus continens plura in se copulatiue procedit ad victoriam: si vna vel aliquae tantum probentur in. c. significante. nu. 6. de appel. fo. 136.
 - 6 Libellus quotiescunque est ineptus quia non concludat ius agendi totus processus et sententia sunt nulla. in. c. cum dilecti. nu. 4. de emp. et vendi. fo. 83.
 - 3 Libelli ineptitudo in quacunque parte iudicij appareat absoluitur reus ab instantia iudici. in. c. examinata. nu. 12. de iudi. fo. 38.
- Conse.** Adde quod absoluitur reus quicunque constat de ineptitudine libelli et suscipiens libellam in rei vendicatione etiam si litte contestet et causam prosequatur non videtur se liti offerre vt teneatur si non reperitur possidere: ideo dicitur absolui quoniam constat eum non possidere et illi actoris intentionem esse ineptam: ita sing. dicitur ter. in. c. examinata. de iudi. quod singu. no. pro limitatione. l. is qui se obtulit. ff. de rei ven. qui ter. intelligitur quoniam interrogatus an possideret: respondit quod sic: secus si simpliciter cepit libellum et lis contestata est vt est ter. in. d. c. examinata. de quo Bart. facit magnam festum in. l. si a te. §. si quis. ff. de excep. rei iud. dicens quod ille ter. est scribendus literis aureis.

- Ex quibus non quod semper dicitur sequi absolutio quicunque et in quacunque parte iudicij constat de ineptitudine libelli hoc idem non. De. de anch. et Jo. de imo. in. c. dilecti. de emp. et vend. qui dicunt quod etiam post sententiam potest poni de ineptitudine libelli. quod limitat ibi Abb. quoniam ineptitudo concernit ipsam sententiam quod est non. et vide Ro. et Mode. in. l. si se non obtulit. q. est. l. iij. ff. de re iudi. in. ij. col.
- 3 Libellus continens notorium peccatum debet dentibus lacerari. in. c. parte. nu. 23. de resti. spo. fo. 185.
 - 6 Libellus quoniam agitur contra monachum an sit concipiendus in persona sua vel monasterij. in. c. dudum. nu. 2. de conuer. cõiu. fo. 171.
 - 5 Libellus potest formari generalis in accessorijs. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de excep. fo. 9.
 - 3 Libellus debet continere rem certam que petitur non autem sub genere. in. c. ij. nu. 1. de lib. obla. fo. 95.
 Libellus non debet continere obscuritatem et reus tunc non tenetur respondere. ibi. nu. 4.
 Libellus generalis non vitatur quoniam genus est restrictum ad vnã speciem. ibi. nu. 5. 8. 10. et 19.
 Libellus in actione reali quid debet continere. ibi. nu. 6.
 Libellans potest iurare se ignorasse circumstantias rei petite in libello et statur suo iuramento. ibi. nu. 7.
 Libellus in quo petuntur fructus non expressa certa quantitate valet: secus in sententia. ibi. nu. 11.
 Libellus incertus quo casu non vitatur. in. d. c. ij. nu. 11. de libel. obla.
 Libellus an debeat continere causam. ibi. nu. 12. et 13.
 Libellus in quo quis petit rem iure domini vel quasi quomodo procedit. ibi. nu. 16.
 Libellus in vniuersalibus et generalibus iudicijs an valeat absque eo quod in eo exprimentur res singulares. ibi. nu. 18.
 Libellus in quo petitur villa cum pertinentijs valet sed quid si petantur omnia bona que sunt in tali loco. ibi. nu. 19.
 Libellus in generali iudicio debet in processu cause declarari: licet non ita in vniuersali et de ratione diuersitatis. ibi. nu. 20. et 22.
 Libelli forma in repetitione hereditatis. ibi. nu. 23.
 - 1 Libellus ineptus non vitatur processum si in causa illa non solebat dari libellus. in. c. bone memorie. el. j. nu. 9. de elec. fo. 141.
 - 2 Libellus alternatiuus an et quando sit admittendus. in. c. cum contigat. n. 14. de offi. deleg. fo. 99.
 - 6 Libellus qui necessario non concludit contra reum debet incontinenti per iudicem reijci. in. c. i. nu. 5. de depo. fo. 80.
 - 2 Libellus quo petitur vt aliquis inducatur ad subiectionem alterius quomodo formabitur. in. c. inter quatuor. nu. 6. de maio. et obe. fo. 126.
 - 3 Libellus super incorporalibus concludens in possessione an vitatur. in. c. concquestus. nu. 5. de fo. compe. fo. 83.
 Libellus largissime interpretatur vt concludat intentionem agentis. ibi.
 - 3 Libellus est late interpretandus in fauorem actoris. in. c. ceterum. nu. 18. de iudi. fo. 30.
 - 3 Libellus continens narrationem non ostendit an actor velit agere petitorio vel possessorio. in. c. pastoralis. nu. 2. de cau. pos. et prop. fo. 1. 8.
 Libellus generalis quã actionem contineat. ibi. nu. 3.
 Libellus si est datus super petitorio iudex non potest pronuntiare super possessorio. ibi. nu. 11. fo. 159.
 - 3 Libellus quid sit et vnde dicatur. in. rub. nu. 1. 3. de lib. obla. fo. 93.
 Libellus debet dari in scriptis. ibi. nu. 2.
 - 6 Libellus in quo petitur aliqua res solita habere vel habes pertinentias nulla facta mentione de pertinentijs comprehendit etiam pertinentias et super eis etiam si est ferenda sententia. in. c. inter dilectos. nu. 3. de dona. fo. 160.
 - 1 Libelli verba intelliguntur late in fauorem libellantis. in. c. humana. n. 4. de elec. fo. 170.
 - 1 Libere potest illud fieri quod non dependet ex consensu vel licentia alterius in. c. statimur. nu. 12. de reg. fo. 178.
 - 1 Libere quis potest facere aliquem actum quoniam non requiritur consensus alterius. in. c. h. nu. 3. de postu. prela. fo. 116.
 - 3 Libere qui potest aliquid facere non tenetur erigere voluntatem alterius. in. c. accepta. nu. 7. de resti. spo. fo. 167.
 - 7 Libere dicitur quid fieri posse quoniam non dependet ex alieno arbitrio. in. c. omnis vtriusque. nu. 15. de peni. et remis. fo. 176.
 - 6 Libere dicitur quis posse facere aliquem actum quoniam non requiritur consensus alterius. in. c. illud pretereundum. nu. 5. de iure pa. fo. 192.
 Libere dicimur aliquid posse facere quoniam non indigemus alterius auxilio. in. c. latoz. nu. 4. de honi. fo. 99.
 - 3 Liberum arbitrium quoniam est concessum alicui in iudicando quid videtur si bi concessum. in. c. dilecti filij. nu. 7. de iudi. fo. 21.
 - 2 Libera potestas data alicui non extenditur quod aliquid faciat contra ius. in. c. i. nu. 4. de offi. ordi. fo. 110.
 - 7 Libertatis causa fauorabilis est et in dubio pro ea iudicatur. in. c. licet. nu. 4. de coniu. scr. fo. 26.
 - 7 Libertas an sit res spualis. in. c. cum sit ppiu. n. 5. de cõdi. appo. fo. 18.
 - 7 Libertas in matrimonijs et spõsalibus debet esse vni pmissio pene in eis non

Super Lectu. Banormitani.

- non obligat. in. c. Gemma. nu. 1. 2. 4. de spon. fo. 11.
 Libertas non solū requiritur in matrimonijs tpe permissionis de eo cō
 trabendo sed etiam tempore cōtractus. ibi. nu. 4.
 6 Liber fendorum est approbatus. in. c. ex parte. nu. 11. de feu. fo. 92.
 7 Liber homo qui se vendi permisit an 7 qñ seruus efficiatur. in. c. j. nu. 6.
 de nat. ex lib. ven. fo. 26.
 5 Liber censualis alicuius ecclesie repertus in loco nō suspecto facit fidē
 in. c. ad audientia. nu. 4. de prescrip. fo. 31.
 Libri antiqui probant diuisionem dioecum. ibi. nu. 11.
 Libris extractis ex archiuo publico habētibus testimonium notarū ar
 chiu datur fides. ibi.
 3 Libri mercatorum faciunt fidem pro eis in parua quantitate. in. c. bone
 memorie. el. h. nu. 30. de postu. prela. fo. 110.
 4 Liber rationum nō facit fidem pro scribente sed cū administraculis facit p
 sumptionē. in. c. h. nu. 9. de fide instr. fo. 98.
 Liber rationū an faciat fidē contra scribentē 7 quid si aliquid contineat
 pro scribente 7 aliquid cōtra scribentem. ibi. nu. 10.
 Liber rationū an faciat fidē contra tertiu ibi. nu. 11. fo. 97.
 Liber rationum an debeat habere diē 7 cōsulē. ibi. nu. 12.
 4 Libris antiquis. historijs. chronicis. scriptis in lapidibus vel scripturis
 in archiuo publico productis an. credatur. in. c. cū causam. nu. 1. de pro
 ba. fo. 32.
 2 Libri rationū si aliquis nixus est vitare non pōt postea ipsum reproba
 re. in. c. cum olim. nu. 3. de offi. deleg. fo. 98.
 7 Libris 7 scripturis hereticorū nō datur fides aliqua. in. c. fraternitatis.
 nu. 1. de here. fo. 100.

Licentia pōt dū assumit gradū doctoratus probari
 etia si paruo intervallo post licētiā doctor
 retur rationibus de quibus in. c. cū secundū. nu. 14. de preben. fo. 28.

- 6 Licentia vel consensus nō sufficit qd petatur si non concedatur. in. c. tue
 fraternitati. nu. 3. de cle. nō res. fo. 21.
 6 Licentia vel consensus qui debent requiri in aliquo casu debent ante a
 ctum 7 non post interuenire. in. c. licet. nu. 11. de reg. fo. 163.
 2 Licentia que datur religioso vt ingrediatur aliud monasterium sufficit
 quod presteur a prelato solo nec requiritur qd presteur a capitulo. An.
 in. c. post translationem. nu. 6. de renū. fo. 31.
 6 Licentia superioris si debet adhiberi in aliquo casu est petenda etia si
 ille actus sit licitus. qd superior cēsetur sibi reseruasse cognitionem an ca
 sus sit licitus aut non. in. c. vt super. nu. 17. de reb. ecc. nō alie. fo. 76.
 6 Licētia debet precedere actum qui sine ea nō pōt expedire. in. c. tua nos.
 nu. 7. de eccle. edi. fo. 221.
 6 Licentia non intelligitur regulata nuda voluntate sed regulata ratione.
 in. c. cū ad monasteriū. nu. 23. de sta. mona. fo. 82.
 2 Licentia siue consilium sufficit qd petatur licet non obtineatur. in. c. ad
 monet. nu. 4. de renū. fo. 11.

Limitatio ad. c. pastoralis. de offi. ord. 7 ad cap. venerabilis
 bus. de sen. excō. lib. vi. in. literis. nu. 5. de offi. de
 leg. fo. 76.

- Limitatio ad. l. arrianus. ff. de act. 7 obli. 7 ad. c. ex literis. de proba. c. cū
 contingat. nu. 9. de rescrip. fo. 70.
 4 Limitatio ad. c. i. de pac. in. c. si cautio. nu. 2. de si. instr. fo. 111.
 5 Limitatio ad. c. porrecta de confir. vti. vel inuti ibi. nu. 4. fo. 142.
 6 Limitatio ad. cle. h. de reb. ecc. nō alie. in. c. vnico. nu. 20. in. si. vt eccle. be
 nef. si. di. con. fo. 73.
 6 Limitatio ad. c. ad monet. de renū. in. c. ex ore sedenti. nu. 10. de bis que
 si. a ma. par. ca. fo. 72.

- Limites** siue cōfinia nō pñt prescribi sed bene que sunt intra
 cōfinia in. c. cū inter pos. nu. 2. de ver. sig. fo. 204.
 6 Limites 7 cōfinia nō possunt prescribi nec eis adherentia. in. c. cū sint
 nu. 8. de deci. fo. 148.
 5 Limites ecclesiarum vel prouinciāriū quo casu prescribantur. in. c. qz ius
 dicante. nu. 11. de prescri. fo. 27.
 6 Limitibus coherencia quo casu possunt prescribi in. c. cū contingat. nu.
 4. de deci. fo. 151.

- Lite** pendēte si qd fuerit intentatū pēdet quo ad eius validitatē
 ex futuro euentu in. c. h. n. 21. de res. in. integ. fo. 155.
 Lite pendente nō prohibetur possessor percipere fructus rei litigiose nō
 si ad scandalum vitandum ibi.
 5 Litis cōtestatio nō requirit solēnem interrogatiōē aut responsionem.
 imo potest contestari per responsionem aduocati si reus ipsam appro
 bat. in. c. cū causam. nu. 1. de appel. fo. 131.
 Litis contestatio non indu. itur per obiectionem solam exceptionū pce
 ptoria. qm. ibi. nu. 9.
 3 Lis dicitur pendere etiam quando pendet appellatio. in. c. si. nu. 4. de ses
 que. pos. 7 frue. fo. 224.
 3 Lis in quibus casibus non contestatur. in. c. si. nu. 4. vt lite non contesta.
 folio. 12.
 7 Litis pēdentia super matrimonio nō impedit secūdu matrimoniu cons
 trahi si primū erat nullum. in. c. cū apostolica. nu. 1. de spon. fo. 8.
 6 Lis. si recusetur contestari pōt fieri in iussio in possessionem rerum

- recusantis ex primo 7 secundo decreto. in. c. inter alia. nu. 10. de immu. ec
 cle. 7 cemi. fo. 227.
 Lite pēdente nō pōt quis impediri in possessione sua. in. c. ex tuarū. n. 3.
 de pur. cano. fo. 147.
 7 Lite pendente super matrimonio nō licet transire ad aliud matrimoniū
 in. c. tua fraternitas. nu. 3. de spon. duo. fo. 18.
 2 Litis contestatio vbi non requiritur tunc primus actus qui solet fieri
 post lit. cōtest. operatur effectus litis contestationis. in. c. insinuāte. n. 9.
 de offi. deleg. fo. 89.
 7 Liti quibus modis quis possit renuntiare 7 qñ non. in. c. j. nu. 5. de. col
 lu. de. fo. 131.
 3 Lis debet decidi secūdu iura existētia tpe quo mota fuit nō secūdu prius
 legiū lit. pē. impetratū nisi de litis pendētia sit in eo mētio expresse vel nō
 si fuerit emanatū motu proprio. in. c. si. n. 1. 4. 8. vt lit. pen. fo. 219.
 Lis nō terminatur secūdu priuilegiū ea pendēte impetratū 7 cōcessum:
 sed vide an hoc sit verū a quocūq priuilegiū cōcedatur ibi. nu. 9.
 3 Litis cōtestatio excludit omnes dilationes. in. c. si clericus. n. 17. de foro
 compe. fo. 62.
 3 Litis contestatio causatur etiam per responsionem factā ad narrata in
 libello. licet non ad conclusionem libelli. in. c. cum ad sedem. nu. 4. de re
 sti. spo. fo. 186.
 Litis contestatio inducitur per ista verba non credo narrata esse vera.
 ibi. nu. 5.
 7 Lite pendente reus non priuatur re sua puta beneficio nisi pendeat lis
 super aliquo graui crimine quo casu quis suspenditur a re sua donec cau
 sa finiatur. in. c. accusatum. nu. 3. de simo. fo. 77.
 3 Lite pendente super cōiugio vel adulterio nō interdicatur copula carna
 lis quando maritus vel vxor sunt in possessione secus si matrimonium
 esset contractum lite pen. quo casu copula interdicatur. in. c. h. nu. 1. 2. 3. 4.
 vt lit. pen. fo. 217.
 3 Lite pendente sine cause cognitione reus nō priuatur cōmodo possessio
 nis etiam si princeps rescripserit non cōsiderato an iuste vel iniuste pos
 sideat. in. c. i. nu. 1. vt lit. pen. fol. 216.
 Lis quando dicatur pendere. vide remissioe ibi. 7 etiam quedam que lis
 te pendete reuocantur. ibi. nu. 11.
 5 Liti se offerre quomodo quis dicatur ad hoc vt non vitet penam offerē
 tis se liti. in. c. aduersario. nu. 9. de excep. fo. 20.
 3 In causis electionū vel prouisionū ecclesiarū pceditur sine contestatiōe
 litis. Idē in possessorijs. in. c. i. nu. 20. de lit. contest. fo. 105.
 Lis contestatur etia si reus respondeat negando ius tantum vel causam
 ibi. nu. 25. fo. 106.
 Lis non contestatur per ista verba volo litigare vel nō cōfiteor nec ne
 go. ibi. nu. 26.
 Lis ad hoc vt sit contestata an sufficiat respondere per verbū credo vel
 dubito. ibi. n. 27.
 Lis cōtestatur si reus respondeat per verba iniuriosa. videlicet tu menti
 ris. ibi. nu. 28.
 Litis contestatio probatur si in actis dicitur. ibi. nu. 29.
 3 Litis cōtestatio an fiat absq eo qd pars dicat animo litem cōtestandi. in
 c. cū causam. nu. 5. de iur. cal. fo. 128.
 Litis contestatio etiam facta non inducitur si reus nō vult respondere
 libello. ibi. nu. 27. fo. 130.
 Litis cōtestatio si nō sit: qz reus nō vult respōdere libello iudex pcedat
 cōtra eū ad missiōem ex primo decreto absq alia citatione. ibi.
 2 Litis contestatio an proprie fiat corā arbitro. in. c. super questionum. n.
 6. de offi. dele. fo. 90.
 3 Litis cōtestatio nō fit in cā summaria. in. c. venerabilis. n. 22. de iur. f. 46.
 1 Litis contestatio non fit si reus cōfiteretur ante oblationem libelli. in. c. du
 dam. el. h. nu. 25. de elec. fo. 178.
 1 Litis cōtestatio an requiratur in spiritalibus. in. c. dudū. el. h. nu. 11. de
 elec. fo. 176.
 2 Lis dicitur proprie post lit. conte. ea vero q pcedūt litis cōtesta. sunt po
 tius quedā pparamenta. in. c. super questionū. nu. 13. de offi. dele. fo. 91.
 7 Lite pendente super impedimento coniuges debēt sibi debitū reddere.
 in. c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 47.
 6 Litis contestatio an requiratur quando agitur super nullitate sententie
 vel an requiratur libellus. in. c. per tuas. nu. 9. de appel. fo. 126.
 Litis contestatio nō requiritur in notorjs. ibi. nu. 19.
 Litis contestatio requiritur quādo aliquis petit restitutionē in integrū.
 ibi. nu. 11.
 Quid non est necessaria litis contestatio. non requiritur libellus. ibi.
 1 Litis cōtestatio fit per rāsiōē rei petitioni actōis nisi reus ptestetur qd
 nō intendit litem cōtestari. in. c. dudū. el. h. nu. 10. de ele. fo. 176.
 5 Lite esse motā nō sufficit scire ad hoc vt scienti pūdicet nisi sciat sibi ius
 in illare cōpetere. in. c. quis. nu. 11. de re iur. fo. 82.
 4 Litis cōtestatio corā arbitrio interruptit prescriptionē secus corā ar
 bitratore. in. c. quinquagallis. nu. 21. de iur. in. fo. 147.
 7 Lite pendente super primo matrimonio vxor secunda nō debet de sua pos
 sessione amoueri 7 interim licite debitum peti. 7 exigit. in. c. veni. nō. nu.
 4. de eo qui du. in. ma. fo. 24.

Repertorium singularium materiarum

- 1 **Litis contestatio an requiratur in beneficiis.** Ant. in. c. accepimus. n. 9. de etate. 7. quali. fo. 48.
- 3 **Lis contestatur per solam responsionem factam in libello nec opus est alia expressione verbali.** in. c. i. nu. 4. vt lit. non contest. fo. 106.
Lis non contestatur per contumaciam rei quia in hoc requiritur verus consensus. ibi. nu. 5.
- 7 **Lite pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet.** in. c. cu inter. nu. 4. qui si. sint legi fo. 38.
- 5 **Litis contestatio an inducatur per exceptionem factam a parte.** in. c. cum venerabilis. nu. 13. de excep. fo. 9.
- 5 **Lite pendente non debet reus spoliari vel probisberi vti iure suo alias a lege non improbat.** licet illud ius sit contra intentionem actoris. in. c. signi ficante. nu. 3. de appel. fo. 136.
- 7 **Litis contestatio an 7 qñ requiratur in inquisitionibus.** in. c. cu dilectus. nu. 3. de pur. cano. fo. 164.
- 1 **Lis pot esse inter episcopum 7 capitulum absq co q capitulum habeat cura torem ad litē.** in. c. cu ecclesia. nu. 3. de elec. fo. 151.
- 7 **Lis dicitur nota cum fuerit contestata.** in. c. ex parte. el. h. nu. 13. de ver. fig. fo. 205.
- 5 **Litis contestatio fit coram papa per narrationem facti 7 verba le contra dictionem 7 sine libello.** in. c. in causis. nu. 6. de re iudi. fo. 72.
- 3 **Litis contestatio pot fieri iubente iudice ne partes discedant ante q lis contestetur 7 si vna pars discedit mulctatur 7 alia mittitur in possessio nem.** in. c. si in alhs. nu. 9. vt lite non contest. fo. 117.
- 7 **Lite pendente super matrimonio ex causa servilis erroris an debitum 7 alia prestanda sint.** in. c. proposuit. nu. 6. de consu. ser. fo. 25.
- 6 **Lis non contestatur qñ examinatur aliquis clericus.** in. c. cu secundum. nu. 8. de preben. fo. 28.
- 3 **Litis contestatio an inducatur per responsionem indirectam vel oppo nendo exceptionem peremptoria.** in. c. prout. nu. 5. de do. 7. cotu. fo. 198.
Litis contestatio inducitur etiam per responsionem rei factam sine iussu iudi cis. ibi. nu. 9. 7. 13.
Litis contestatio non inducitur per responsionem ad petitiones sed ad pe titionem etiam quod responsio fiat ex intervallo. ibi. nu. 14.
Litis contestatio non pot fieri sine libello. ibi. nu. 15.
- 2 **Litis contestatio an requiratur qñ implozatur officium iudicis.** in. c. iu dicis officium. nu. 3. 6. 9. 10. de offi. iudi. fo. 124.
- 7 **Litis contestatio inducitur per actum qui pot fieri post litē cōte.** ad hunc effectū. si qñ admittatur exceptiones que solēt admitti ante lit. cōte. tā tum. in. c. cu oporteat. nu. 9. de accu. fo. 67.
- 4 **Litis contestatio constituit in mala fide reum 7 actorem respectu frus ctuum.** in. c. significaverunt. nu. 6. de testi. fo. 68.
- 3 **Lis habetur contestata quando ventum est ad actum qui debet celebra ri post litem contest.** in. c. h. nu. 19. de dila. fo. 134.
- 3 **Lis dicitur mota post eam contestatam.** in. c. i. nu. 4. de iur. cal. fo. 122.
Litis exordium est post lit. conte. ibi.
- 5 **Litis contestatio fit etiam in causa appellationis.** in. c. per tuas. nu. 2. de appel. fo. 125.
Et vide plene in nu. 3. vbi ponitur an requiritur libellus.
- 2 **Litis contestatio 7 alia que consistunt in facto debet fieri ab ipsa parte principali 7 non ab aduocato nisi aduocatus respondeat parte presen te 7 tacente.** in. c. pastoralis. nu. 1. 4. 5. de iudi. fo. 37.
- 5 **Litis contestatio non requiritur in causis summaris 7 parvis pcedich.** in. c. cum dilecta. nu. 21. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
Litis contestatio non requiritur quando agitur sub renouatione vel trās umptione instrumenti. ibi. nu. 23.
- 5 **Lis quando dicatur pendere ad hoc vt privilegium ea pendente impe tratum non habeat vires.** in. c. si. nu. 12. vt lit. pen. fo. 219.
- Corse.** Adde Bal. in. l. i. C. de rela. q vbi impetrat rescriptum non debet solū fieri mentio de litis pendentia sed de statu cause. 7 dicit se audivisse qd curia romana hoc servat. allegat. c. inter monasterium. de re iudi. di cit tñ Lap. 7 Abb. alleg. lxxix. qd ista regula limitat in causa matrimo niali q valet rescriptum in causa matrimoniali licet non faciat mentionē de litis pendentia hoc voluit idē Bal. in. l. deo nobis. C. de episc. 7 cle. 7 hoc favore matrimonij. Limita secundo nisi rescriptum esset gratiosum 7 princeps concederet gratiam lit. pen. quia tunc non est opus qd faciat mentionē de litis pendentia ita dicit do. Ant. in. c. h. de in integ. resti. al le. 7 inno. in. c. dudū. de elec. Limita tertio vbi lis non teneret. probatur in. c. bone. de confir. vti. vel inutil. doc. 7 Gof. in. c. dilecte. de excep. do. Ant. 7 Jo. de imo. in. c. tenor. de re iudi. 7 de. de anc. confi. xv. als. xvi. 7 vide eundē in. c. nonnulli. de rescrip. vbi apponit rationem quare debeat fieri mentio de litis pendentia. do. meus Barba. in. d. c. causam. dicit se cōsultavisse qd si fuit impetratū rescriptum lit. pen. 7 non fuit facta men tio de statu cause dicit qd erat surreptitium. per id qd habetur in. c. inter dilectos. de fid. instru. facit qd voluit Jo. de imo. in. d. c. inter monaste riu qd vbi secūde litere non faciunt mentionē de privilegio per primas concessio vel de processu habito per illas non valeat adducit qd habetur in. c. eternus. de rescrip. 7 in. c. dilectus. el. h. 7 in. c. super eo. de coha. cle. 7 mu. facit qd voluit Abb. in. c. oblate. de appel. nu. 4. in vers. vlti. no. fo. 53. vbi dicit qd secūde litere valent non faciētes mentionē de priuibus

- dummodo priores sint non legitime impetrate. De literis ergo surrepti tijs nō est necesse in secundis facere mentionem. ita colligit ibi in ar gumentum a contrario sensu. 7 vide glossaz expressam in. capitul. ex teno re. de rescript. in. c. cu nostris. de concess. prebē. 7 in. c. suggestū. de iure pa. qd procedit etiā in beneficiis. vt no. in. palleg. gl. 7 bec bene no. in pra ctica.
- 3 **Litis contestatio inducitur per petitionem 7 responsionem factam in iudicio que si omittitur processus est nullus.** in. c. i. n. 1. 2. 5. de lit. cōte. fo. 103.
Litis contestatio an inducatur per responsionem ad positiones. ibi. n. 6.
Litis contestatio vtrū possit fieri vna parte absente 7 sic sine verbis. ibi. nu. 7. fo. 104.
Litis contestatio an inducatur per responsionem factam ex intervallo. in. d. c. i. nu. 7. de lit. conte. fo. 104.
Litis contestatio quid sit. ibi. nu. 9. 7. 10.
Litis contestatio perpetuat actionem vsque ad. xxx. annos. ibi. nu. 11.
Litis contestatio vtrum inducatur per cōfessionem factam a reo. ibi. n. 13.
Litis contestatio inducitur per cōfessionem aduocati animo litigadi si nō reuocetur cōfessio. ibi. nu. 14. fo. 105.
Litis contestatio inducitur licet in responsione nō dicatur animo litem contestandi. ibi. nu. 15.
Litis contestatio an inducatur licet reus dixerit respōdeo non tamen a nimo litem contestandi. ibi. nu. 16.
Litis contestatio an inducatur per obiectionem exceptionū. ibi. nu. 18.
Lis an cōtestetur per responsionem factam libello in quo simpliciter po nitur narratio 7 non petitio. ibi. nu. 19. 7. 21.
- 3 **Litigiosa** res vel actio. siue vniuersalis siue particularis qñ dicatur que an possit cedi siue vel cu vitio litigiosi siue qñ agitat psonali vel reali vel mixta siue ad corporalia siue ad incor poralia. in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 7. vt lit. penden. fo. 217.
- 3 **Litigiosam rem locans quo casu incidit in vitium litigiosi contractus.** in. c. ecclesia sancte marie. el. h. nu. 9. vt lit. pen. fo. 218.
- 3 **Litigiosa res si vendatur debet in eius locum altera equalens surroga ri.** in. c. ecclesia sancte marie. el. h. nu. 2. vt lit. pen. fo. 218.
- 5 **Litigiosa nō efficitur proprietate si questio est super possessione mota.** in. c. i. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- 3 **Litigiose rei legatum fideicommissum 7 transactio an valeat.** in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 8. vt lit. pen. fo. 117.
Litigiosa res non pot sine vitio litigij pignori obligari vel alienari nec locari ad longum tempus sed ad modicum sic. ibi. nu. 9.
- 3 **Litigiosi vitium non habet locū super incorporalibus.** de quo remissue in. c. h. nu. 7. vt lit. pen. fo. 219.
- 4 **Litigiosam rem an faciat sola cōmissio cause vel notificatio vel citatio vt privilegium lite penden. valeat vel non valeat.** in. c. causam. el. h. nu. 5. de testi. fo. 54.
- 2 **Litigator** qui recedit a lite dicitur cōsequi magnū cōmodū. in. c. i. nu. 2. de trans. fo. 134.
- 5 **Litigans corā iudice nō suo an cōteatur in ipsum consentire adeo q non possit ipsius incompetentiā allegare.** in. c. pastoralis. nu. 16. de excep. fo. 5.
- 5 **Litigare corā iudice periculosum est.** in. c. cu inter. nu. 5. de excep. fo. 7.
- 7 **Litigator qui temere cōtradicit iudici corā quo litigat punitur arbitrio superioris.** in. c. dilectus. nu. 1. 4. de pe. fo. 171.
- 5 **Litigans coram iudice quem accusauit suspectum cōteatur exceptioni res nuntiasse.** in. c. inter monasterium. nu. 3. de re iudi. fo. 72.
- 3 **Litigans periturus etiam in spiritualibus nō perdit causam.** in. c. prout. nu. 6. de do. 7. con. fo. 198.
- 7 **Litigans temere vel calumniose si succubuerit condemnatur in expen sis.** in. c. calumniam. nu. 1. de pe. fol. 169.
- Corse.** Adde quod licet in expensis debeat condēnari victus victori re in. d. c. calumniam. 7 in. l. sancimus. C. de iudi. 7 in. l. propter adum. §. sin au tē alterutra. C. co. tñ si statutū diceret victū victori in expensis condem nari habebit locū etiā in habente iustā causam litigandi. licet secus sit de iure cōi. 7 hoc vt statutū aliquid addat iuri cōi. Ita sin. dicit Bar. in. l. i. §. si rem. ff. de leg. iij. quā opī. Bar. in. d. §. si re. expse tenet Aug. in. aut. de erbi. re. in. prin. ad hoc ponderas gl. ibi. in ver. eam. quā dicit sing. no. 7 idē no. Aug. in. l. nō solū. ff. de rei ven. facit qd voluit Bar. in. l. i. §. pre tor. in ver. quero quid si statuto. ff. de dā. insec. 7 in. l. h. ff. de vsuca. l. 3. triū sentiat Bal. in. l. terminato. ad fi. C. de fru. 7 li. exp. 7 in. l. cos §. in cautio ne. C. de app. in. fi. pe. col. vbi p hoc alle. no. p gl. in. §. tripli. insti. de ac. be ne facit qd no. gl. in. aut. gñaliter. C. de episc. 7 cle. in verbo in iussu. vbi no tatur an statutū debeat interpretari secundū ius cōe hic non examino. di cā plene. j. in verbo statutū. teneas tñ q si statutū disponat victū victor ri 7 c. q habebit locū etiā in habente iustā causam litigandi. 7 dicitur ius ta cā qñ quis hz pro se opiniones doctorū. Ita dicit Pet. de anc. i. cle. ne romani. post antiquos. de elec. per cōsilia docto. per. l. in bonorū. 7 ibi no. Bar. ff. de bo. pos. ti. generali. 7 Moder. in. d. §. sin aut. Limita vt per Bar. 7 plenius per Bal. in. l. iuris. in. h. q. C. qui admit. 7 ibi Bald. qd nō sufficit consiliū vnius periti. sed requiritur duo si haberi possunt. vt in. aut. de nō alie. §. qd autē. per Bar. in. penio. ff. in fi. prin. 7 in. l. i. §. si. ff. de verbo. ob. 7 ibi Moder. doc. 7 Abb. in. c. proposuisti. nu. 5. de pba. Item vbi opiniones aliquorum doctorum essent pro vna parte Jo. an. in. c. vt

Super Lectu. Banormitani.

- in. c. vt debitus. de app. pro quo vide ibi gl. in vbo rationabili. 7 Spec. in tit. de expen. §. nūc videndus. in. j. col. 2 Jo. and. in. c. j. de postu. prela. in prin. in. nouel. Bal. in. d. aut. generaliter. Imol. in. l. qui ante kalendas. de verb. obli. Limita nisi cōis opinio esset in contrarium. do. Ant. in. c. finem litibus. de dolo 7 contu. Itē iusta cā psumit in eo qui h3 semple nam probationē. Ant. 7 Det. de anch. in. d. c. finē litibus. Bal. in. l. qui nō probasse. C. de calū. 7 in. l. j. C. de aduoca. diuer. iudicium. Itē si aliter de bona fide litigantis cōstat: quia succubēs est religiosa persona. Mo- sti. 7 Jo. an. in. d. c. finē litibus. Anto. 7 Petrus in. c. j. de no. oper. nun. Facit qđ voluit Anto. in. c. postremo. de appel. 7 Ange. in. l. si a bone fi- del. ff. de rei vend. Inno. 7 Doctores in. c. nisi essent. de preben. Item ille qui probauit per testes qui postea fuerūt reprobati respectu psonē. Ita notat Bal. in. aut. generaliter. 7 limita prout dicunt Moder. in. d. l. pro perandum. §. si nantem. vbi etiam per do. Alexā. de imo. 7 per do. meum Barb. in. d. c. finem litibus. in apostillis suis.
- 5 Litigator potest in quacūq; parte iudicij petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum cum munimentis cause 7 hoc ex speciali priuilegio eccle- sic. in. c. super. nume. 4. de appel. fo. 95.
- 5 Litigatores non tenentur ius alterius allegare ne pars aduersa efficiat- tur instructior nisi forte dolose tacuisset quia tūc non valeret processus. in. c. si duobus. nu. 10. 7. 17. de appel. fo. 92.
- Litigans sciēter coram excommunicato tolerato non debet reportare aliquod commodum 7 talis processus retractatur quatenus venit in sui fauorem. ibi. nu. 15.
- 7 Litigans eo ipso quod succumbit in causa presumitur calumniose vel te- mere litigasse. in. c. calumniā. nu. 2. de penis. fo. 169.
- Litigans cum consilio aduocati 7 succubuerit an 7 quando condemnet- tur in expensis. ibi. nu. 5.
- Litigans pro vna opinione alicuius questionis multum dubitabilis si succubuerit non condemnatur in expensis. ibi. nu. 6.
- Litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris 7 succubuerit nō cō- demnatur in expensis. ibi.
- 2 **Literis** creditur in preiudicium scribentis. Anto. in. c. si. nu. 12. de cleri. pereg. fo. 65.
- 4 Litere ordinariozū sigillate autentico sigillo cum testium subscriptio- ne probant indistincte. in. c. post cessionem. nu. 5. de proba. fo. 11.
- Litere ordinariozū sigillate sine subscriptione testium probant in les- nibus causis. ibi. nu. 6. fo. 12.
- Litere delegatozū in remissione cause sibi commissę probant vt supe- rior possit procedere. ibi. nu. 7.
- Litere delegatozū quod fuerit processum sic 7 sic non probant. ibi. nu. 8.
- Litere delegatozū sigillate autentico sigillo probant de modico prei- iudicio. ibi. nu. 9.
- Litere arbitrozū non probant. ibi. nu. 10.
- 5 Litere secunde valent licet non faciant mentionem de primis literis si ille vel erant nulle vel exceptione elidibiles. in. c. bone. nume. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Litere secunde non tollunt primas de quibus facta est generalis mētio. sed requiritur quod fiat specialis. ibi. nu. 3.
- 5 Litere secunde tuncdemū reuocant primas si de primis 7 de toto pces- su super ipsis fundato fuerit facta mentio in secundis als secus. in. c. in- ter monasterium. nu. 4. de re iudi. fo. 72.
- 2 Literis testimonialibus prelatozū an 7 quando credatur. Anto. in. c. in presentia. nu. 5. de renun. fo. 25.
- 5 Litere cōmissarij in causa sibi commissā non plene probant. licet faciant adnūcūm. in. c. cum dilecta. nu. 20. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 141.
- 4 Literam scriptam quis lacerans in presentia iudicis contra ipsum la- tam tenet ad interesse partis 7 punitur arbitrio iudicis. in. c. accipimus. nu. 4. de fide instru. fo. 100.
- 3 Litere secunde primarum reuocatione dicuntur specialiter facere men- tionem de primis 7 de omni notabili clausula in eis contenta. in. cap. ex- coquestione. nu. 4. de resti. spo. fo. 175.
- 2 Litere an possint impetrari per vnum de vniuersitate. in. c. si. nu. 14. de procura. fo. 148.
- 3 Litere secunde nō reuocant primas a tempore date: sed tempore presen- tationis nisi dicatur quia tempore date. 7c. in. c. audita. numer. 6. 11. 7. 13. de resti. spolia. fo. 108.
- 1 Litere executoriales vel monitorie non faciunt acquirere ius in benefi- cio sed collatio sic. in. c. literis. nu. 5. de rescript. fol. 87.
- 3 Litere secunde si non faciant mentionem de primis sunt nulle 7 primas non reuocant. in. c. j. nu. 2. 5. 6. 7. 8. de do. 7 contu. fol. 95.
- 2 Litere monitorie an acquirant aliquod ius parti. in. c. veniens. nume. 13. de renun. fo. 33.
- 5 Litere emanate de curia propter solitum stylum curie presumuntur sur- reptitie aut nulle. in. c. ad nostram audientiam. num. 3. de confir. vtili vel inuti. fo. 141.
- 6 Literas recipiens censetur in eis cōtenta approbare in. c. Joannes. nu. 3. de testa. fo. 126.
- 7 Litere alicuius faciunt fidem in pertinentibus ad officium mittentis il- las. in. c. sicut nobis. nu. 3. de sen. excom. fo. 192.
- 3 Literis prelatozū adhibetur fides quādo sunt sine contradictione et nō continent damnum alterius 7 preiudicium. in. c. cum olim. numero. 2. et 8. de dolo 7 contu. fo. 204.
- 6 Litere cōmēdatorie siue monitorie nō acquirunt aliquod ius illi p quo fuerunt scripte tñ si illis non pareatur potest implorari officiu3 superioris vt mandentur executioni. in. c. dilectus. nu. 2. de preben. fo. 34.
- 6 Litere impetrate tacita veritate vel facti serie non valent. in. c. super eo. nu. 1. de cōba. cle. 7 mul. fo. 11.
- 6 Litere cōmēdatitie prelatozū faciūt plenā fidem in his que sunt mo- dici preiudicij puta qñ commendat clericum eozum alteri prelato in ca. in lateranensi. nu. 5. 2. 7. 6. de preben. fo. 46.
- 4 Literas falsificantes qualiter puniuntur. in. c. tam literis. numero. 48. de testi. fol. 65.
- 5 Litere secunde nunq; reuocant primas nisi in secundis fiat expressa men- tio de omni notabili clausula posita in primis. in. c. vt debitus. nume. 15. de appella. fo. 127.
- 3 Litere impetrate ab actore si ipse inceperit eis vti efficiuntur cōmunes etiam reo. in. c. j. nu. 7. de sequest. pos. 7 fruc. fo. 220.
- 2 Litere obtente preter stylum curie presumuntur surreptitie. Anto. in. c. tua nobis. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.
- 2 Literas accipiens preiudiciales censetur fateri contenta in eis nisi con- tradixerit. in. c. non iniuste. nu. 7. de procur. fo. 146.
- 5 Litere surreptitie non conuallidantur etiam si aduersarius consentiat quia hoc non dependet ex voluntate sua. in. c. cu3 olim. numero. 17. de re iudic. fo. 50.
- 4 Litere impetrate preter stylum curie sunt de falsitate vel surreptione su- specte. in. c. quod super. nu. 2. de fide instru. fo. 104.
- 1 Litere executoriales valent etiam qđ non procedant monitorie. in. c. ex- insinuatione. nu. 1. de rescrip. fo. 85.
- 1 Litere ad beneficia an requirant insertionem patrimonij impetrantis. in. c. postulasti. nu. 3. de rescrip. fol. 73.
- 6 Literis alicuius adhibetur fides in preiudicium suum. in. c. si quorundā. nu. 6. de solu. fo. 100.
- 2 Literas alijs destinatas aperiens quō punitur. in. c. cū olim. nu. 2. 7. 4. de offi. dele. fo. 98.
- 7 Literas falsas habens 7 ipsas intra viginti dies nō destruat vel resignet incurrit excommunicationē3 cuius absolutio resoluitur soli pape. in. c. dura sepe. nu. 10. de cri. fal. fo. 132.
- 5 Literis epi an credatur. in. c. ad probandum. nu. 19. de re iudi. fo. 81.
- 4 Literas vitiosas reddit expremum omne quo tacito gratia nō fuisset ob- tenta saltem ita faciliter. in. c. si. nu. 1. de presump. fo. 123.
- 8 Literas apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio q̄ a papa vel eius officialibus ad hoc deputatis sub excom. pena que incurritur ipso facto. si vero extra curiam tunc secus. in. c. dura sepe. numero. 2. 7. 7. de cri. fal. fo. 18.
- 7 Literas ad lites non potest vnus pro alio impetrare nisi habeat specias- le mandatum idem ad beneficia. in. c. dura sepe. nu. 6. de cri. fal. fo. 132.
- 5 Litere propter solitū stylum curie impetrate presumuntur falsę nisi fue- rit positum ex certa scientia 7 portantes hmoi literas presumuntur falsa- rj. in. c. porrecta. nu. 7. 4. de confir. vti. vel inuti. fol. 42.
- 5 Litere prelatozū siue scribant pro: siue contra vnum multum operan- tur: 7 licet non faciant plenam fidem faciunt tñ presumptionem. in. c. ve- ritatis. nu. 10. de do. 7 contu. fo. 206.
- 2 Litere prelatozū an 7 quando probēt. in. c. cum in ecclesijs. num. 3. de maio. 7 obe. fo. 127.
- 6 Litere commendatitie dimissorie possunt recipi a quolibet prelato res- spectu subditi sui 7 etiam a capitulo sede vacante. in. c. fraternitati. nu- me. 5. 7. 6. de cle. non resi. fo. 19.
- Litere commendatitie ad ordines. i. vt clericus possit recipere ordines ab epo alieno possunt concedi a proprio episcopo vel sede vacante a ca- pitulo. ibi. nu. 6.
- Litere dimissorie ad tempus puta causa studij ab omni prelato respectu sui beneficij concedantur. ibi.
- Literis credentie an 7 qñ sit adhibenda plena fides. ibi. nu. 7.
- 7 Litere pape etiam si nunq; fuerint exhibite probantur per testes si fue- rint deperdite. in. c. cum olim. nu. 11. de priui. fo. 155.
- 2 Litere ad beneficia dicuntur priuilegium. i. beneficium principis. in. c. ex parte. el. j. nu. 8. de offi. deleg. fo. 77.
- 7 Litere de simplici iustitia non presumuntur falsarj nec quis punitur si illis non vtatur. in. c. accedens. nu. 1. de cri. fal. fol. 133.
- Litere papales gratiose si reperiantur falsę habet locum dispositio. c. ad falsariozū. eo. titu. si vero sunt litere de iustitia procedit. d. c. accedens. ibi. nume. 8.
- 5 Litere solius prelati an faciant fidem. in. c. ea nō scitur. num. 7. de his que fiunt a prela. fo. 98.
- 3 Litere credentie non probant aliquem esse assumptum ad aliquod of- ficiū in. c. coram. nu. 10. de offi. deleg. fo. 64.
- 2 Litere impetrate per excommunicatum indistincte sunt ipso iure nulle. in. c. si. nu. 11. de procur. fo. 147.
- 3 Litere secunde non facientes mentionem de prioribus non legitimim

Repertorium singularium materialium

- petratis valent et idem est in rescripto. in. c. oblate. nu. 8. de appell. fo. 125.
- 5 Litere surreptitiae ad lites tribuunt iurisdictionem licet elidibilem unde opus est appellatione. in. c. g. nu. 14. vt lite non contest. fo. 109.
- 1 Litere testimoniales faciunt magnam presumptionem licet non plenā. in. c. cum inter R. nu. 4. de elec. fo. 133.
- 6 **Locatio** ad longū tempus non potest fieri per ecclesiam inferiorē sine cōsensu epi ad modicum tēpus sic puta ad nouem vel decem annos. in. c. requisisti. nu. 11. de testa. fo. 122.
- 6 Locare perpetuo operas suas nemo potest quia esset species seruitutis potest tamen quis se obligare perpetuo seruire alicui hospitali etiam priuato quia inest fauor spiritualitatis. in. c. inter dilectos. numero. 11. de donatio. folio. 106.
- 6 Locatio facta ad certum tempus vel canonicum vel usufructuarium expirat ex mortuis. in. c. ad audientia. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 76.
- Locare in perpetuum non potest prohibitus alienare. ibi. nu. 3.
- Locatio ad maximum tempus non transfert dominium vtile. ibi.
- 6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in cōductore sed simplicem detentationem. in. c. ex literis. nu. 5. de iure pat. fo. 191.
- 6 Locatio predij si est facta rectori ecclesie successor tenetur stare colono secus si fuit facta a canonico vel fructuario. in. cap. nouus. genus. nume. 6. de decimis. fo. 144.
- 3 Locatio non probat possessionem respectu locantis quando possideret alias secus. in. c. cum venissent. nu. 12. de resti. spo. fo. 174.
- 3 Locatio presumitur renouata transacto anno. in. c. in causa. nume. 10. de cau. pos. et proprie. fo. 164.
- 7 Locator potest inquilinū repellere de domo ante finitū tempus conductio nis si peruenit ipsi aliqua necessitas vel inquilinus male versetur vel pensionem non soluat. in. c. propter. nu. 2. 6. 7. 10. de locato. fo. 87.
- Locator expellens conductore peruerse habitatem in domo ante finitū tempus an remittet sibi pensionem pro rata tēporis. ibi. nu. 16. fo. 91.
- 6 Locare an possit quis in perpetuum operas suas. in. c. iudicatum. nu. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.
- 6 Locare quis tenetur domos scholaribus. in. c. j. numero. 6. de empt. et vē di. folio. 82.
- 6 Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio. in. c. nulli. numero. 13. de rebus eccle. fo. 75.
- 4 **Locus** famosus proponens in aliquo festo ratione ludī nōn excusatur a pena in. c. j. nu. 4. de presump. fo. 114.
- 6 Religiosus locus non ex hoc solo presumitur qd ibi aliquando celebrētur missae nisi probaretur quod omnes ibi admittebantur ad dicendum et audiendum missam et qd haberet campanam eleuatam in campanili. in. c. inter dilectos. nu. 8. de dona. fo. 106.
- Locus religiosus non presumitur de necessitate licet cognominetur ab aliquo sancto. ibi. nu. 9.
- 7 Locus tutus assignari debet puellae si timetur de violentia. in. cap. cum locum. nu. 1. 7. 5. de sponsa. fo. 7.
- 6 In loco interdicto hodie licite celebrat submissa voce et clausis ianuis. in. c. quesitum. nu. 5. de coha. cle. et mu. fo. 13.
- 6 Locus religiosus de quibus religiosus reformari debeat. in. cap. inter quatuor. nu. 1. de reli. domi. fo. 184.
- 3 Locus an attendatur in delictis ubi fuit factus vulnus an locus ex quo fuit emissum telum ad vulnerandum. in. c. fi. nu. 5. de foro compe. fo. 90.
- 6 Locus an efficiatur religiosus propterea qd ibi sit aliquis sepultus sine auctoritate pontificis. in. c. abolende. nu. 4. de sepol. fo. 139.
- 6 Locus deputatus auctoritate epi ad fundandum hospitale vel ecclesiam est effectus sacer adeo quod nō debet redire ad vsus prophanos. in. c. ad hoc. et infra. nu. 1. de reli. domi. fo. 184.
- 6 Locus religiosus non efficitur ex eo qd laicus sepelierit cadaver in eo. in. c. ad hoc. et infra. nu. 3. de reli. domi. fo. 184.
- Religiosus locus non efficitur per laicos. ibi.
- 6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata. in. c. fi. nu. 1. de cens. fo. 206.
- Loca publicibundā olim inspiciebantur hodie vero nōn. in. cap. puberes. nu. 2. de despon. impub. fo. 13.
- 7 Loca vicina que dicantur. in. c. super specula. nu. 5. de priui. fo. 160.
- 6 Loca pia que dicantur. in. c. de his. nu. 3. de testa. fo. 100.
- 7 **Locupletio** et pauperior quādo dicatur fieri donator vel alius. in. c. donatio. nu. 8. de dona. inter virum et vro. folio. 53.
- 7 **Lucrum** iniuste extortū an sit restituendū pauperibus Chri stian vero alijs. in. c. cu3 sit. nu. 8. 7. 9. de iude. fo. 98.
- Lucrū questus ex cōmercio dānato subiacet restitutioni similiter acquisitum per excommunicatum. in. c. ad deliberandam. nu. 1. eo. titu.
- 7 Lucrum honestuz provenire potest ex pecunia. in. c. per vestras. nume. 6. de dona. inter virum et vro. fo. 52.
- 6 **Ludi** inhonesti non debent exerceri in ecclesijs neq3 a clericis. in. c. cum decorem. nu. 1. de vi. et hone. cleri. fo. 6.
- 7 Ludus notius est in culpa. in. c. exhibita. nu. 5. de homi. fo. 113.
- 7 Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis. in. c. continebatur. nume. 3. de homi. fo. 109.
- 7 Ludus solatiofus nō est clerico interdictus. in. c. latoz. nu. 2. de homi. f. 110.

- 6 Ludens et vincens an et quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro anime et in foro fori. in. c. quia pleriq3. nu. 35. de immu. eccle. fo. 232.
- 6 Ludum illud qd vincitur in ludo scachorum vel in ludo qui consistit et sit gratia virtutis experiende non subiacet restitutioni nisi quis principi paliter ludat causa spoliandi proximum vel vincendi. in. c. clerici. nu. 12. de vi. et hone. cleri. fo. 8.
- Illud quod vincitur in ludo fortune vel ingenij et fortune non habentibus administrationem puta filio et c. debet restitui patri et similibus. ibi. numero. 13.
- Quod vincitur cum fraude in ludis habenti administrationem an subiaceat restitutioni et quid si sine fraude. ibi.
- Consuetudo quod illud quod vincitur in ludo non restituatur non valet licet aliqui contra. ibi. nu. 14.
- Ludenti pecuniam mutans non potest repetere secus si alteri non ludenti licet in ludo mutuet. ibi. nu. 15.
- Transactio facta in ludo non valet. ibi. nu. 16.
- Ludens rem in ludo an teneatur de euictione. nu. 17.
- 5 Ludendo si vnus vendit alteri emens non prescribit et venditor non tenetur de euictione secus si vendit alteri. in. c. si diligenti. nume. 27. de prescrip. folio. 39.
- 7 Ludentes si ex cōstitutione epi sunt excoicati incurrunt excoicationem etiam si ludant cum ipso epi licet epi non incurrat quare non potest ligari sua constitutione. in. c. j. nu. 9. de simo. fo. 77.
- 7 **Quere** in corpus in defectū pecunie habet locū in penis pro maleficio secus si est obligatus ex contractu. in. c. statuimus. nu. 2. de maledi. fo. 139.

De litera B.

- 7 **Machinatio** in morte coniugis priuat quē spe coniugij si aliquod sequatur homicidium. in. c. j. nu. 1. 2. 3. de diuor. fo. 46.
- Machinatione mulieris in morte viri an vir possit eas deferere et contra. ibi. nu. 4.
- 7 Machinatio vnus tantum in mortem coniugis non sufficit ad impedimentum matrimonij nisi adulterium precefferit. in. c. super hoc. nu. 4. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Machinatio in mortem vxoris vxore mortua non potest in vxorem ducere et an impediat et dirimat matrimonium. in. c. j. nu. 3. de eo qui dur. in ma. folio. 22.
- 7 Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum matrimonij vbi adulterium intercessit et dirimit tam cōtractus. in. c. super hoc. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium post cum tali contractum. in. c. significasti. nume. 6. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 **Magistri** qui cōducuntur docere in aliqua ecclesia collegiata an debeant picipere de pbedis singulorū si nō vacat alia que sit sibi assignada. in. c. q3 nōnullis. nu. 4. de magi. fo. 94.
- 6 **Maioz** pars omnium qui sunt in aliquo consilio attenditur licet ibi sint due partes diuersarum factionū et sic nō attenditur maioz pars cuiuslibet factionis. sed maioz pars omnium simul in concreto. in. c. j. nu. 5. de paro. fo. 141.
- 5 Maioz parti vniuersitatis stat in his q gerunt ipsam vniuersitatē nisi minor pars aliquid rōnabile opponat in priu. in. c. fi. nu. 3. de re. iudi. fol. 85.
- 1 Maioz pars intelligitur de maioz parte presentium in concilio. in. c. licet de vitanda. nu. 14. de elec. fo. 124.
- 7 Maiores septennio si contrahunt spōsalia neuter ante pubertatem resiliere potest. in. c. cum illis. el. i. nu. 1. 7. 5. de despon. impu. fo. 14.
- Maioz si cū minore contrahit contractus claudicat q3 maioz obligatur et minor non saltē priusq3 ad etatem peruenerit legitimam. ibi. nu. 3.
- Maioz censetur ille in dignitate qui est in honorabiliori loco. in. c. anti qua. nu. 2. de priui. fo. 158.
- 2 Maioz pars dicitur et consideratur non solum respectu numeri sed dignitatis. in. c. prudentiam. nu. 10. de offi. deleg. fo. 83.
- 6 Maioz pars canonicorum potest facere etiam alia parte inuita quod omnes teneantur certam partem suorum reddituum ad opus fabricę cōferre. in. repe. in. c. cum esset. nu. 2. de testa. fo. 17.
- Maioz partis iudicium nō tenetur sequi minor pars cōtra conscientiam. in. c. bone memorie. el. g. nu. 2. 4. de postu. prela. fol. 108.
- Maioz pars non potest aliquid statuere super cōmuni omnibus vt singulis quibus sit preiudiciū. in. c. cum omnes. nu. 5. de constitu. fo. 21.
- Maioz pars potest aliquid facere qd illud factus sit ex necessitate. secus ex voluntate. ibi.
- 7 Item queritur quod vocentur absentes. ibi.
- 5 Maioz an quis vel sit minor habitu et ex respectu cognoscitur. in. c. puberes. nu. 3. de despon. impu. fo. 14.
- Maioz pars duplo importat duas partes totius. in. c. scriptus. nume. 7. de elec. fol. 160.
- Maioz et sanior pars copulatiue requiritur in electionibus. in. cap. quia propter. nu. 7. de elec. fo. 162.
- 6 Maioz pars canonicorum nō potest facere sine episcopo qd bona ecclesie sic in

Super Lectu. Panormitani.

6. **Maioz** pars requiritur respectu collegij qñ per collegiũ aliquid explicatur, si vero aliquid explicatur respectu singulariũ personarũ. tunc sufficit maior pars respectu ipsarum. in. c. qñ. nu. 13. de iure pat. fo. 190.
1. **Maioz** pars id qđ facit in delictis vñ factũ ab oĩbus si illi alij expresse dicitur secus si tacet ⁊ quare. in. c. grati. nu. 6. de postul. prela. fol. 100.
1. **Maioz** pars intelligitur numero ⁊ auctoritate ⁊ ista copulatiue requiruntur. in. c. coram. nu. 2. de elec. fo. 156.
- Maioz** pars potest renuntiare honori introducto in fauorez totius collegij. in. c. cum inter canonicos. nu. 9. de elec. fo. 133.
1. **Maioz** pars in electionibus consideratur respectu capituli, non autem respectu aliarũ partium. in. c. ecclesia vestra. nu. 1. 2. 4. de elec. fo. 169.
6. **Maioz ⁊ sanior** pars requiritur copulatiue in negotijs ecclesie explicandis. in. c. si. nu. 3. de his que si. a maio. par. ca. fo. 72.
- Maioz** pars non potest disponere super rebus spectatibz ad omnes vt singulos si illi non habent iure proprio ⁊ illud quod disponit est distribuum in pios vsus alias secus. ibi. nu. 4. 5. 7.
3. **Maioz** non debet se subicere iurisdictioni minoris qñ per hoc derogatur honori ac priuilegio superioris. in. c. si clerici. nu. 25. de iudi. fo. 14.
6. **Maioz** pars capituli vel collegij qđ facit non impeditur a minore parte nisi aliquid rationabile alleget ⁊ probet. in. c. si. nu. 1. 7. 5. de his que si. a maio. par. ca. fo. 70.
- Maioz ⁊ sanior** pars copulatiue requiritur in negotijs ecclesie explicandis. ibi. nu. 3. 7. 11.
- Maioz** parti qñ minor pars cōtradicit bz causam dictionis probare coram superiore ipsorum: non autē coram ipsa maiore parte ibi. nu. 12.
7. **Maioz** cum minore contrahens tenetur expectare minorem donec ad etatem peruenerit legitimā. in. c. ex literis. nu. 4. de despon. impu. fo. 15.
1. **Maioz** numerus habet presumptionem pro se. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 4. de elec. fo. 179.
2. **Maiozitas** in ordinibus quos effectus pariat. in. c. statuimus. nume. 1. de maioz. ⁊ obe. fo. 130.
2. **Maioz** pars si elegit indignũ statim minor pars bz eligēdi potestates. in. c. congregato. nu. 3. de elec. fo. 175.
6. **Maioz** vel sanior pars collegij requiritur in explicandis negotijs pertinentibus ad collegiũ. in. c. ea noscitur. nu. 5. de his que si. a prela. fo. 68.
2. **Maioz** si concedatur an censeatur concessum minus vel equale. Anto. in. c. licet. nu. 8. de transla. prela. fo. 10.
- Malefidei** possessor nō facit fructus suos. in. c. cū ecclesia. nu. 26. de cau. pos. ⁊ pro. fo. 154.
5. **Mala fides** an ⁊ quo casu interrumpat prescriptionem. in. c. illud autez. nu. 8. de prescrip. fo. 26.
- Mala fides** presumitur ex coniecturis. ibi. nu. 16. fo. 27.
- Mala fides** presumpta non impedit prescriptionem. ibi. nu. 20.
5. **Malefidei** possessor non potest nominare autorem suum in iudicio. in. c. sepe. nu. 19. de resti. spo. fo. 192.
5. **Malefidei** possessor dicitur ille qui habet scientiam rei aliene. in. c. vigi lanti. nu. 1. de prescrip. fo. 25.
- Mala fides** an indistincte vitiet vel impediat prescriptionem. ibi. nu. 5.
5. **Mala fides** predecessoris in beneficio non nocet successori habenti bonam fidem. in. c. de quarta. nu. 9. de prescrip. fo. 24.
5. **Mala fides** ex quibus cōiecturis probetur. in. c. sanctorum. num. 24. de prescrip. fo. 23.
5. **Mala fides** psumit si fuit denūtiatũ emptori ne emeret qz res erat alterius secus si ex postfacto. in. c. si diligenti. nu. 22. de prescrip. fo. 39.
- Mala fides** presumitur si res fuit acquisita contra ius vel non seruata iuris solennitate nisi longo tempore quis possederit. ibi. nu. 23.
- Mala fides** auctoris an noceat successori i bona fide siue sit successor vni uersalis vel particularis. ibi. nu. 29. ⁊ 30. fo. 40.
5. **Mala fides** potest ⁊ debet probari per illum qui dicit non fuisse in prescrip tione vel quia prescribens confessus fuit iudicio qđ res erat aliena. in. c. si. nu. 5. de prescrip. fo. 44.
- Mala fides** interuenisse in prescriptione probatur quia fama erat in loco quod res erat alie. ibi. nu. 6.
- Mala fides** probatur ex coniecturis vel qñ presumptio iuris est cōtra possidentem ⁊ ex alijs. de quibus. ibi. nu. 46. fo. 47.
- Mala fides** purgatur ex diuturnitate tps vel ex iusto colore. ibi.
6. **Male** vel bone fidei possessor quō quis dicatur vel cognoscatur esse. in. c. consultationibus. nu. 5. ⁊ 8. de iure pat. fo. 194. ⁊ seq.
7. **Maleficiatus** si triennio habitauit cū vxore ⁊ non potuit consummare ipsis cum septima propinquorum manu hoc iurantibus matrimonium paratur ⁊ idē de frigido. in. c. si. nu. 1. ⁊ 6. de frigi. ⁊ malef. fo. 37.
2. **Maleficius** in quo loco dicitur commissus si proiciens lapidem ex vno loco ⁊ offendat vnum qui erat in alio loco. in. c. cum inter. nu. 3. de cōsuetu. fo. 96.
7. **Malitia** supplet defectũ etatis que ad matrimoniũ ⁊ trahēdum sed non in alijs rebus agēdis ⁊ qđ fit ista malitia ⁊ eius diffinitio. in. c. de illis. el. ij. nu. 3. de despon. impub. fo. 14.
7. **Malitia** licet soleat dici quod suppleat etatem tñ non habet locus quo ad testamenti factionez et quo ad hoc vt erimatur a tutela. in. c. raynu-

- tius. nu. 7. de testa.
6. **Malitia** supplet etatem in matrimonio carnali. sed in spiritali secus. in. c. virum. nu. 7. de repu. fo. 159.
5. **Malitia** probatur ex coniecturis id est qđ pars aliquid fecerit malitiose. in. c. suggestum. nu. 9. de appel. fo. 97.
2. **Malitiose** quid actum non presumitur nisi probetur. in. c. pastoralis. nu. me. 6. de offi. deleg. fo. 90.
6. **Malum** an sit committendum preterito boni futuri. in. c. non magno. nu. me. 12. ne cle. vel mona. fo. 237.
7. **Malum** pleriqz non faciunt quia non possunt. in. c. significante. num. 3. qui matri. accu. pos. fol. 45.
7. **Minus** malum tolerandũ est vt maius euitetur. in. c. requisit. nume. 3. de sponsa. fo. 7.

Mandatum

- in iustum nō est executioni mandatum. in. c. vniuersitatis. nu. 8. de sen. excō. fol. 186.
6. **Mandatum** speciale requiritur in beneficiis ⁊ alijs spiritalibus nec sufficit generale. in. c. accedens. nu. 5. de preben. fo. 33.
1. **Mandato** superioris qui non obedit sine causa peccat. in. capit. eam te. nu. 4. de rescrip. fo. 48.
- Mandata** diuersa ⁊ diuersę forme si emanant a principe agitur ex primo ante receptionem secundi licet secundum mandatu emanauerit ante actus expeditur ex primo. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 8. de postul. prela. fol. 107.
1. **Mandatu** licet generale de eligendo intelligit de idoneo alē electus nō idoneus non est recipiendus. in. c. causam que. nu. 4. de elec. fo. 128.
7. **Mandatu** ad delictũ inducitur per ista verba nuncqz reuertaris domuz nisi aliud sentiam de te. in. c. ex literis. nu. 3. de excess. prela. fo. 146.
- Mandans** verberari aliquem si sequatur mors tenet de homicidio. ibi.
7. **Mandatu** generale non extenditur ad actus iniquos. in. c. grauem. nu. 5. de sen. excom. fo. 196.
2. **Mandatum** speciale sufficit comprehendendi sub generalitate verborum. in. c. coram. nu. 5. de resti. in integ. fo. 162.
- Mandatum** speciale vbi requiritur sufficit qđ prestetur cautio de rato. ibi. nume. 6.
2. **Mandatum** siue procuratorium probatur per testes vel per vnum cū iuramento partis. in. c. cum pro causa. nu. 3. de procur. fo. 142.
1. **Mandatum** non solum continet expressa sed etiam vicina expressis. in. c. in causis. nu. 10. de elec. fo. 150.
3. **Mandatu** scdm reuocat primũ. in. c. exposuit nobis. nu. 16. de dila. fo. 136.
3. **Mandatum** factum cum certa forma continens duo si non possunt illa duo simul adimpleri valet si factum est quod fieri potuit. in. c. pisanis. nu. 6. de resti. spo. fo. 192.
1. **Mandatum** factum alicui vt executori ⁊ delegato non expirat per creationem ordinarij. in. c. eam te. nu. 10. de rescrip. fo. 48.
2. **Mandatu** an ⁊ qñ quis presumitur habere ad hoc vt admittatur cum cautione de rato. in. c. coram. nu. 9. de offi. deleg. fo. 98.
- Mandatum** factum in longinquis partibus in quo dicitur qđ Aleme lius facit Alemeam procuratorem ⁊ negetur istum esse illum Alemeam facit presumere pro eo. ibi. nu. 11.
2. **Mandatum** procuratoris non extenditur vltra comprehensa in eo. in. c. cum olim abbas. nu. 4. de offi. deleg. fo. 96.
1. **Mandatu** nō requirit qñ qđ agit noie capituli qñ capitulum tacet ⁊ tractatur res sibi fauorabilis. in. c. qz propter. nu. 11. ⁊ 13. de elec. fo. 163.
2. **Mandatum** speciale vbi requiritur admittitur quis cū cautione de rato. in. c. si. nu. 7. de procu. fo. 140.
1. **Mandatum** factum capitulo de conferendo non extenditur ad singulas res canonicos habentes potestatem conferendi alio modo qđ capitulari. in. c. eam te. nu. 8. de rescrip. fo. 48.
1. **Mandatum** non requiritur qñ quis impetrat literas ad beneficia pro alio secus ad lites. in. c. ad aures. nu. 10. de rescrip. fo. 50.
3. **Mandatum** presumitur quoties quis agit nomine alicuius ipso presentē ⁊ non contradicente. in. c. ceterum. nu. 11. de iudi. fo. 19.
6. **Mandatu** nō dē esse frustratoriũ. in. c. cū olim. nu. 6. de preben. fo. 49.
1. **Mandatu** speciale requiritur in impetranda dispensatione secus in impetrando beneficio. in. c. innotuit. nu. 10. de elec. fo. 137.
2. **Mandatum** extinguitur morte naturalis mandantis non ciuili. in. cap. licet vndiqz. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96.
2. **Mandatu** factũ an expiret re integra morte mādatis qñ est factum sub nomine dignitatis mandantis ⁊ quid si ignoretur mors mandantis. in. c. relatum. nu. 3. 9. ⁊ 10. de offi. deleg. fo. 83. ⁊ seq.
2. **Mandatu** speciale tunc inducitur per promissionem de rato qñ fuit data in procuratorio libera potestas omnia faciendi que potest ipse constitutus. in. c. per tuas. nu. 7. de arbi. fo. 175.
6. **Mandatum** ad contrahendum matrimonium quale debet esse. remissio ue. in. c. accedens. nu. 7. de preben. fo. 33.
2. **Mandatu** delegationis qualr probet. in. c. in iure. nu. 6. de offi. dele. f. 96.
1. **Mandatum** requiritur in impetratione literarum ad lites secus ad beneficia. in. c. nonnulli. § sunt ⁊ alij. nu. 1. de rescrip. fo. 74.
- Mandatum** qđ intercesserit vel non quis habet probare: procurator an dominus. ibi. nu. 8. fo. 69.

Repertorium singularium materiarum

- 3 Mandatum an requiratur clericis volentibus agere vel defendere pro sua ecclesia etiam sine cautione. in. c. i. nu. 10. de resti. spo. fo. 165.
- 3 In generali mandato veniunt ea que sunt de natura actus. in. c. j. nume. 28. vt lite non contest. fo. 108.
- 3 Mandatum an presumatur ex quo res de qua litigatur reperitur penes illum de cuius mandato et consensu dubitatur. in. ca. cum ad sedem. num. 29. de resti. spo. fo. 189.
- 5 Mandatum procuratoris non extenditur ad illicita. c. cu. venerabilis. nu. 8. de excep. fo. 9.
- 5 Mandatum procuratoris non reuocatur re integra per mortem domini si in procuratorio dominus cavit pro procuratore. in. c. mandato. nu. 6. de procura. fo. 143.
- 1 Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur. in. c. cum in iure. nu. 4. de offi. deleg. fo. 96.
- 7 Mandatum committi delictum in vno loco puniatur in eo loco non aut in loco ubi factum est mandatum. in. c. parentibus. nu. 5. de priui. fo. 153.
- 4 Mandans tenetur de casu fortuito de quo verisimiliter erat cogitandum in. c. sicut. et infra. nu. 17. de iurciur. fo. 162.
- 4 Mandans in loco vt fiat delictum in alio loco debet conueniri ubi delictum fuit commissum. in. c. i. nu. 2. de presump. fo. 114.
- 7 Mandans an teneat de delicto. in. c. sicut dignum. nu. 11. de homi. fo. 108.
- Corse. Vide Hico. de neap. in. l. si qs mihi bona. §. qd si mandauit. ff. de acqui. bere. vbi per tex. in. l. certe. §. j. ff. de precario. in ver. me mandante vel ratu habente. dicit qd statutum loquens de faciente bz locum mandate qd est illud barbadoro que ibi Ly. et Bar. dicit fuisse decapitatu florentie: bz esset de nobili domo. et reputat. d. l. certe. §. i. vnicu et singularem ad hoc que ter. no allegauit Bar. in. l. quodammodu. C. de agri. et censu. lib. xi. qd statutum loquens de faciente bz locum in mandante per gl. sing. vbi quasi voluit qd bz statutum sit penale tn si emanauit ad publicu fauore dz extedi qz censet fauorabile et no penale qd est bene no. pro eo qd dicit Bart. in rub. ff. de oper. no. nun. in Priu possit adduci qd voluit Bald in. l. illud. de sacrosan. eccl. vbi dicit qd vbi constitutio fauorabilis apponit penam semp oz odiosa. et per tex. d. l. certe. §. j. dicit Bal. in. l. i. C. de acqui. poss. qd hec est veritas qd modus ille acquirendi est fictus et civilis. sed illud qd acquiritur est materia subiecta. ad hoc allegat. d. l. certe. §. j. et sic appet qd est traslata vera possessio p actu fictu: sed apponi possit illu ter. non probare hac doctrina eo qz altera significat illi verbi pprie: qz subdit ibi ter. dico pprie possidere. Ma illud verbu pprie denotat actu pprie persone per id qd voluit Jo. an. in. d. c. sicut dignu. §. fi. et Do. in. c. si qs vidua. l. di. re vera tn fuit dicit Jac. de bel. que refert et sequit Bal. in. c. i. §. vel furtu. de pace iura. fir. in vi. seu. et est ter. in. c. periculose. in verbo proprijs manibus. de pe. dist. j. et in. c. vniuersitatis. in verbo in propria persona. de sen. excd. et in. c. quicunqz in verbo pprijs manibus. de bere. lib. vi. et in. l. singulos. in verbo proprio chirographo. ff. de testa. conuincit glo. et ter. in. c. de his. in verbo proprias personas. de sent. excd. et facit in. l. i. in verbo pprie non per coniecturas. ff. si tab test. nul. exta. ergo iuriscultus no potuit dicere ibi qd pprie possidet ille qui per aliu possidet qz illud repugnat materie subiecte. dic qz iuriscultus no permanet in illo verbo pprie sed alterauit natura eius per verbum dicor. nam aliud est esse et aliud dici esse: vt in. l. i. §. hec aut. ff. qd quisqz iur. in vbo pro nullo bz ac est. et per pns est differentia inter esse et dici. l. inter eos. ff. de verb. sig. et pro certo Bar. posuit verba sua no conformia illi litera: qz dicit pprie ego possideo. et tn ter. dicit dicor possidere. et sic licet verbu pprie importet veritate no tn illud importat verbu dicor. ideo text. in. d. c. periculose. dicit qd iudex hora nona pprijs manibz occiderit Ebristum. et no dicit ter. dicunt occidisse. et sic loquit per verbu veritatis et actus corporalis facit qd bz in. c. si cupis esse qd dicetis xvi. q. j. vbi pbat for maliter qd aliud est esse et aliud dici. posset tn p concordia dici aut dñs est presens qñ vendit et constituit se possidere noie titij pcuratoris talis dñi et tñc dñs dñs qd dñs vere possit. et ita pcedat dictu Bar. et Bal. et Angel. in locis prealle. et ad hoc allego. l. iij. §. si iusserim. ff. de acqui. poss. et Bal. c. si. incip. in qone proposita vbi etia cōsuluit qd paria sunt numerare pecunia in manu tua. vel numerare in manu alterius te pñte. et mandante. per. d. l. iij. §. si iusserim. facit qd pulchre voluit Bal. in. l. cessante. C. quo et qñ iud. vbi si citatio facta est ab isto iudice psonaliter bz vim peremptoria. de quo in. c. cōsuluit. de offi. dele. nā dicit Bald. in. d. l. cessante. pone qd nūtius citat iudice presente et manifeste dicit qd perin de est ac si iudex citasset per id qd bz in. l. si procuratori pñti. ff. de verb. obl. aut dñs est absens et no presens: et tñc dicat ficta possessio ex quono apprehendit ab ipso dño. et isto mō pcedat doctrina Guil. de cu. in. l. qd emptione. ff. de pac. vbi dicit si aliqs dicit. constituo me pcarior possidere noie titij procuratoris Andree: qd penes Andream no est vera possessio ne duplex fictio pcurat circa idē. si dici pot qd no est nisi vna fictio qz pprie ego possideo et sum verus possessor. ita dicit Bar. in. d. l. certe. §. j. vbi dicit illu ter. apponere in profundo illud dictu Guil. de cu. in. d. l. ab emptione. et idē sequit ibi An. tn pot cōcordari vt dicit. et vide plen de hoc p do. meū Barb. in repeti. rub. de ca pos. et pprie. circa si. facit bonus ter. in. c. mulieres. de sen. excd. vbi bz qd si mado alicui vt pcutiat clericu qui mandato meo percutit dz ibi qd vere crimen committit is cuius auctoritate vel mandato commissum est delictum. et loquit ibi ter. de

- actu corporali si quis iniecerit manus violentas in clericum. de quo habet in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. et emanauit. d. c. mulieres. ad declarandum. d. c. si quis suadente. et sic potestas legis tanta est qd vbi requiritur actus corporalis operat actu veru per modu fictu et sic vt ille ter. declarare ter. d. l. certe. §. vt poti⁹ attēdat verbu pprie qz verbu dicor. Ad uertas tn qd. d. c. mulieres. vt illo verbo committit qd ille qui mdat fieri crimen vere committit crimen fm do. meū in. d. rub. vbi dicit se ita cōsuluisse et adducebat Albe. de ros. in trac. statutoru. vbi dicit de illo verbo committit: et allegat Jac. but. in. l. no dubium. C. de leg. idem dicit Sal. in. l. non ideo minus. C. de accu. que oia perpetuo memorie manda. et de natura huius verbi cōmitto: dicit in notabilibus meis in verbo commito. et quo ad primu dictu vide plene p Bal. in. d. c. mulieres. vbi de mādante includatur ex interpretatione an ex proprio intellectu verborum.
- 6 Mandas aliquem verberari vel vulnerari si ille mandatarius occiderit mandans tenetur de homicidio. in. c. sententiam. num. 20. ne cleri. vel monachi. fo. 141.
 - Mandans famulo vt no reuertatur nisi ipse sentiat aliquid de tali re tenetur mandans de omni eo quod fecit dictus famulus. ibi.
 - 6 Mandans aliquod delictum puniatur abiqz eo quod mandatum confectum effectum. in. c. non magno. nu. 9. ne cleri. vel mona. fo. 237.
 - 6 Mandans non dicitur facere per se in materia priuilegi. in. c. licet. nu. me. 3. de decimis. fo. 146.
 - 3 Mandans maleficiu in aliquo loco committendu an puniat in loco commisi delicti an in loco mandati. in. c. si. nu. 27. de foro compe. fo. 90.
 - 1 Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in causa sua et no contradicit. in. c. ex parte decani. nu. 9. de prescrip. fo. 81.
 - 7 Mandans clericum percuti est excommunicatus sicut percutiens. in. c. mulieres. nu. 1. de sen. excom. fo. 180.
 - Mandans dicitur vere committere delictum etiam in materia penali et odiosa. ibi. nu. 4. §. 2. et 11.
 - Mandans an debeat puniri tanqz principalis tam de iure communi qz statuario. ibi. nu. 9.
 - 7 Mandans non censetur vere facere veritate inspecta nisi quo ad peccatum. in. c. Henricus. nu. 1. de cle. pug. in duel. fo. 115.
 - 7 Mandatarius vt committeret maleficiu si fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur maxime quo ad irregularitatem mandantis. in. c. ad audientiam. nu. 6. de homi. fo. 110.
 - Mandatarius si post longu tps ultra determinatu interfecerit aliquem mandans tenetur si mandatum non reuocauit. ibi. nu. 7.
 - 4 Manifestum est id qd a pluribus predicatur: de quibus in. c. tertio loco. nu. 3. de presump. fo. 121.
 - 7 Manifestum qñqz capitur pro notorio et quid operatur. in. c. super eod. nu. 6. de consan. et affi. fo. 22.
 - 7 Manifestu dicitur illud qd constat per cōfessionē vel legitimaz probationem vel facti euentiam in. c. cum solim. nu. 1. de verb. sig. fo. 220.
 - Manifestum in dubio quomodo summatur. ibi. nu. 2.
 - 6 Manifeste et euidenter dicitur fieri illud quod fit ex verisimilibus coniecturis in. c. i. nu. 3. de cle. non refi. fo. 17.
 - 7 Marito et vxori quo et qñ credatur quo ad copulam. in. c. duo pueri. nu. 6. de despon. impu. fo. 15.
 - 6 Maritus habens alia bona per que pot esse cōsultum vxori potest vendere rem vxoris et emptor qui saltem rem possedit longo tēpore non potest ab ipsa molestari. in. c. peruenit. nu. 1. de emp. et ven. fo. 83.
 - 6 Maritus interficiens vxorem suam causa aliam rehabendi priuatur qd non potest ulterius contrahere matrimonium. in. c. j. numero. 8. de conu. uer. infi. fo. 173.
 - 7 Maritus et vxor possunt se ad inuicē vendicare et quā potestatem habet alter in alterum. in. c. attestaciones. nu. 3. de despon. impu. fo. 14.
 - 2 Mne maritoruz an inducant iustum metum vxoribus. in. c. causam. nu. 5. de offi. deleg. fo. 81.
 - 7 Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucrifacere. in. c. i. nu. 3. de do. inter vi. et vro. fo. 49.
 - 7 Marito repenti vxorem an possit opponi exceptio excommunicatio. nis. in. c. inter alia. nu. 5. de sen. excom. fo. 189.
 - 6 Maritus qui de licentia vxoris intrauit religionem si vxor est suspecta de incontinentia restituetur sibi maritus. in. c. j. num. 1. 4. et 8. de conuer. coniug. fo. 165.
 - Maritus vel vxor an et qñ ambo vel vnus sine altero vel vtroqz consentiente vel altero tantum possint intrare religionem. ibi. nu. 5.
 - Maritus vel vxor vouens castitatem tenetur reddere debitum. sed non exigere. ibi. nu. 9.
 - 7 Maritus vel alia coniuncta persona ludens cum muliere cu ludo bone sto et dedisset causam abortioni no imputaret sibi mors: secus si fuisset aliqua persona cum qua non licebat ludere etiam quod mulier concepisset ex ea. in. c. sicut. nu. 6. de homici. fo. 13.
 - 7 Maritus vel vxor non potest etiam de consensu alterius intrare religionem quādo. s. remanens in seculo fit iuuenis et de cōtinentia suspectus. in. c. cum causa. nu. 3. de rapto. fo. 126.
 - 7 Maritus qui scienter contradicit cñ imponente ad cōstitū etia qd cñ alia contrabat teneat necessaria subministrare illi impotenti mulieri. in. c. consultationi.

Super Lectu. Panormitani.

- sultationi. nu. 2. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 Maritus potest compelli non tantum ad uxorem redire, sed etiam quod eam maritali affectione tractet. in. c. ex parte. nu. 5. de spon. fo. 5.
- Maritus non potest propria auctoritate uxorem dimittere: aliter sentiant. ibi. nu. 9.
- 7 Maritus 7 uxor an possint simul aliquem de sacro fonte leuare. in. cap. martinus. nu. 8. de cogna. spiri. fo. 27.
- 7 Maritus 7 uxor si efficiuntur compadres spirituales per talem compaternitatem non dissolvitur matrimonium 7 tenentur debitum reddere 7 erigere, sed distinguitur 7 est varia opinio doctorum. in. c. si vir vel mulier. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 27.
- 7 Maritus compellitur redire ad uxorem 7 sic uxor ad virum. in. c. j. num. 6. de sponsa. fo. 2.
- 6 Maritus potest emitte votum ultramarinum pro subsidio terre sancte sine consensu uxoris. in. c. ex multa. nu. 2. 7. 8. de voto 7 vo. re. fo. 186.
- 7 Maritus exactus verbo vel signo tenetur reddere debitum. in. c. fina. nu. me. 5. de eo qui cog. consang. fo. 39.
- 7 Maritus 7 uxor qui negat aliquem filium statim eorum verbo nisi testibus vel indicibus probetur contrarium. in. c. transmissa. nu. 1. 3. 7. 4. quilibet sint legi. fol. 38.
- 6 Maritus non cogitur reconciliare uxorem suam adulteram etiam post penitentiam peractam que tamen debet poni in aliquo monasterio ad agendum penitentiam potest tamen maritus ipsam reconciliare si vult etiam inuitam. in. c. gaudemus. nu. 1. 3. 7. 4. de conuer. coniug. fo. 171.
- Maritus potest relinquere suam uxorem adulteram non expectata alia sententia quando adulterium est notorium. ibi. nu. 5.
- 6 Maritus aut uxor si altero ignorante profiteatur religionem 7 ob hoc de monasterio educitur non cogitur illud reingredi illo mortuo: si vero moriatur antequam egrediatur monasterium non poterit amplius ad seculum redire. in. c. placet. nu. 1. 3. 7. 6. de conuer. coniug. fo. 169.
- Maritus 7 uxor an possint votum continentie vel abstinentie inuito altero emitte. ibi. nu. 2.
- Maritus 7 uxor si sunt iuvenes non potest unus sine altero religionem profiteri. in. c. ad apostolicam. nu. 1. eo. titu.
- Maritus an possit ingredi monasterium quando uxor est suspecta de alio crimine circa continentiam. ibi. nu. 2.
- 6 Maritus qui inuita vel ignorante uxore fecit se promoueri ad sacros ordines tenetur ea mortua continentiam seruare. in. c. placet. num. 7. de conuer. coniug. fo. 169.
- Maritus factus monachus non potest reuocari a coniuge adulterata. in. c. constitutus. nu. 1. 7. 4. 7 in. c. seq. nu. 7. eo. tit. fo. 178.
- Maritus potest inuita uxore adulterata ingredi religionem 7 promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 5. 7. 4.
- Maritus si efficitur compater ex tali actu uxoris efficitur commater. ibi. numero. 9.
- Maritus qui cognouit scienter uxorem suam adulteratam an possit amplius promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 7.
- 6 Marito leproso non est subtrahenda uxor nec e contra sine eorum consensu. in. c. de rectoribus. nu. 4. de cle. ego. fo. 50.
- 7 Maritus 7 uxor an possint vel debeant post alterius mortem aliquid lucrifacere. in. c. nuper nobis. nu. 9. de dona. inter virum 7 uxor. fo. 51.
- 7 Marito ad inopiam vergente peti potest satisfactio pro dote. in. c. per vestras. nu. 1. 2. 13. 14. 7 15. eo. titu. fo. 52.
- Maritus repellere potest uxorem si dos promissa sibi non soluitur et illa expulsa dotem petere. ibi. nu. 49.
- Maritus non tenetur ad onera matrimonialia dote non soluta. ibi.
- Maritus non tenetur ad traducendum uxorem dote non soluta. ibi.
- Marito ad inopiam vergente potest uxor dotem repetere 7 idem est si male incipit uti substantia sua etiam agere potest ad donationem sibi factam propter nuptias. ibi. nu. 12. 13. 14. 7 15.
- Maritus quam cautiones prestare tenetur uxori pro dote 7 an sufficiat prestare iuratoriā cautionem. ibi. nu. 13.
- 7 Maritus quandoq; dotat mulierem 7 hoc seruatur in Hispanis 7 an post contractum matrimonium hoc facere possit. in. c. 7. si necesse. num. 2. de dona. inter virum 7 uxor. fo. 51.
- 7 Maritus 7 uxor non tenentur ad inuicem ad debitum reddendum si sciunt aliquod impedimentum matrimonium. in. c. inquisitioni. nume. 1. de sent. ex com. fol. 193.
- 7 Maritus 7 uxor efficiuntur vna caro. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consang. fol. 29.
- 6 Maritus qui intrauit monasterium an possit licite relinquere habitum propria auctoritate et exire monasterium. in. c. accedens. nume. 3. de conuer. coniuga. fo. 173.
- 7 Maritus potest separationem matrimonium petere etiam ex impedimento proprio. in. c. j. nu. 1. de frigi. 7 malef. fo. 34.
- Maritus dicitur caput uxoris. ibi. nu. 3.
- 6 Maritus professus religionem uxore sciente non potest ea mortua redire ad seculum. in. c. consuluit. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 168.
- Maritus qui intrauit religionem inuita uxore an censetur ratificare ingressum post mortem uxoris quam maritus ignoret mortem. ibi. numero. 2.

- Maritus consentiens uxori vouenti continentiam an censetur et ipse vouisse. in. c. charissimus. nu. 5. eo. titu. fo. 60.
- Maritus 7 uxor vouentes continentiam ad tempus lapso tempore non obligantur. ibi. nu. 6.
- Maritus 7 uxor qui vouerunt continentiam possunt compelli per iudicem ecclesiasticum ad obseruandum votum. ibi. nu. 7.
- Marito mulier debet lauare caput 7 pedes 7 opera obsequialia facere quod intellige inspecta conditione mulieris. in. c. literas. nu. 27. de testi. spo. fo. 182.
- Corse. Adde nunquid maritus tenet uxorem suam vocare dominam. pone exemplum in uxore alicuius militis aut doctoris que recipit privilegium a marito ut vocetur domina: per no. in. l. ij. C. de digni lib. xij. 7 vbi quod maritus non tenetur ea vocare dominam. l. post mortem. §. si. ff. de bo. pos. contra tab. vbi ita tenet Bar. arg. illius tex. in vers. ite facit ad questionem 7 in l. amicissimos. §. si. ff. de excu. tut. 7 in. l. petende. C. de tēpo. in integ. resti. ita conclusit do. meus Bar. in. c. si. de ordi. cogni. In contrarium facit. l. uxore. in verbo domina uxoris. ff. de leg. ij. 7 in. l. titia. §. qui marco. in verbo: sanctissima domina. ff. de ann. leg. 7 adduco. l. medico. §. uxori. ff. de aur. et arg. leg. vbi maritus appellat uxorem dominam 7 quod voluit ibi Thico. de neap. si ergo eo casu quo uxor non est privilegiata ut appelletur domina 7 maritus eam appellat dominam ergo multo fortius appellabit eam dominam eo casu quo huius privilegium ut domina dicatur: nec obstat si dicatur quod uxor est famula 7 subdita marito. c. hec imago. xxij. qd. v. et irradiat radices maritalibus. l. si tam anguste. ff. de leg. ij. 7 privilegiatus ab alio non debet posse uti privilegio contra eum a quo est privilegiatus. sed posset dici quod licet uxor acquirat tale privilegium a marito nihilominus acquirat median te dispositione legis. ergo efficit privilegium proprium uxoris. 7 adduci possit argumentum illud quod voluit Innoc. in. c. nouit de iudi. vbi dicit quod lex imperialis privilegians ecclesiam non potest ab imperatore reuocari in preiudicium ecclesie: habuit ortum ab ipso imperatore. ita dicamus in proposito ut maritus teneat vocare uxorem dominam cum non possit illud privilegium reuocare: ex quo mediante lege illud acquisiuit. Item quia uxor est pars corporis mariti: ita quod non debet ad imparia iudicari. c. gaudemus. de diuor. Concluserem quod ex necessitate maritus non tenet vocare uxorem dominam si a marito consequitur illud privilegium. arg. l. quod fauore. C. de legi. et c. quod ob gratiam. de reg. iur. lib. xi. 7 cum sit subdita viro non debet esse supra virum nec predominari viro cum ei dictum fuerit: sub prete viro eris secus de honestate. 7 ita cōter videmus de consuetudine seruari ut maritus non vocet uxorem suam dominam. faterer tamen si uxor ex gratia suo esset magnifica et nobilis quod tunc posset vocari domina. 7 ita posset procedere tex. allegari in contrario. Sed consuetudo in utroque casu erat in contrarium que seruanda est. l. minime. ff. de legi. 7 no. in. l. quibus. ff. eo. 7 illud quod est consuetudinarium non est arbitrarium. ita dicit Bal. in. l. quicunque. C. de ser. fugi.
- 7 Maritus potest constituere dotem uxori sue quando illa est de nobiliori genere quam sit ipse 7 talis constitutio valet. in. c. j. nume. 8. de adult. et stup. fo. 116.
- 6 Maritus sicut non potest intrare monasterium uxore recusante ita etiam non possunt fieri fratres hierosolymitani. in. c. uxoratus. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 168.
- Maritus si de licentia uxoris intrauit religionem potest officio iudicis reuocari 7 uxori restitui illa non obseruante continentiam. sed si uxor vouerit continentiam compellitur intrare monasterium. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Maritus 7 uxor quando volunt profiteri non requiritur de necessitate consensus episcopi. licet de iustitia 7 honestate sic. ibi. nu. 7.
- Maritus qui intra claustrum vel extra facit professionem 7 uxori fuerit restitutus ea mortua non poterit cum alia contrahere. sed compellitur intrare monasterium. in. c. ex parte. nu. 1. eo. titu.
- Maritus potest se obligare religioni etiam viuente uxore qua mortua tenetur votum adimplere. ibi. nu. 2.
- Maritus an de necessitate requirat consensum uxoris quam vult ingredi monasterium: professio tamen non debet fieri sine licentia uxoris tamen facta tenet. ibi. nu. 3. 7. 5.
- 7 Maritus 7 uxor quandoq; iudicantur ad imparia. in. c. gaudemus. nu. 14. de diuor. fo. 49.
- Maritus reuocat votum uxoris sed non e contra. ibi.
- Maritus accusat uxorem criminaliter sed non e contra. ibi.
- 6 Maritus qui abest presumitur fraudulentem abesse 7 est in magna culpa. in. c. ex tue deuotionis. nu. 11. de cle. non resti. fo. 20.
- 2 Maritus qui vult ingredi religionem non est ordinandus ad sacros ordines nisi uxor promittat continentiam. in. c. coniugatus. numero. 1. de conuer. coniug. fo. 166.
- Maritus vel uxor non possunt vouere in preiudicium iuris maritalis. ibi. nume. 2.
- Maritus an possit ordinari ad aliquos ordines etiam minores. ibi. nu. 13.
- Maritus ad sacros ordines ordinatus an possit habitare cum uxore. ibi. nume. 5.
- Maritus sine uxore potest ante matrimonium consummatum intrare religionem altero inuito alter remanens potest transire ad secunda vota. in. c. verum. nu. 1. 7. 2. de conuer. coniug. fo. 166.
- Maritus si acceperit sacros ordines potest compelli retinere uxorem. ibi. m. ij

Super Lectu. Manormitani.

Et vide per totum.

- 7 **Matrimonium** contrahere nō potest ille qui nō potest semē emittere licet habeat virgam erectam. in. c. qd sedem. nu. 5. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 **Matrimonium** propter fornicationem etiam inter infideles nō soluitur quo ad vinculum. in. c. gaudemus. nu. 8. de diuor. fo. 49.
- 7 **Matrimonium** separat statim si constat de impotētia coeundi alias cohabitabunt simul per triēniū: 7 si probabitur qd operā dederūt carnalē: 7 nō potuerūt cōiungi separantur. in. c. landabile. nu. 1. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 **Matrimonium** nō potest contrahere cum filia spiritali patris sui. in. c. vnico. nu. 7. de cōgna. lega. fo. 28.
- 7 **Matrimonium** nō potest subsistere inter adoptatū 7 filiū adoptantis adoptione durante. in. c. vnico. nu. 1. 5. 7. 6. de cōgna. lega. fo. 28.
- 7 **Matrimonialis** causa summaria est: vñ testes possunt recipi ex officio etiā post publicationem 7 renuntiationē. in. c. sicut. nu. 7. de sponsa. fo. 9.
- 7 **Matrimonialis** causa sūm canones: 7 nō sūm leges. terminatur. in. c. j. nu. 4. de desponsa. impu. fo. 12.
- 7 **Matrimoniali** in causa vbi de federe matrimonij agitur reo contumaciter absente possunt testes recipi 7 sententia ferri. in. c. j. nu. 1. 3. 7. 6. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 **Matrimonialis** causa fauorabilis est 7 semper in dubio pro matrimonio indicatur. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 5.
- 7 **Matrimonialis** causa delegari potest etiam non episcopo. in. c. j. nu. 10. de consang. 7. affini. fo. 31.
- 7 **Matrimonialis** causa non transit in rem iudicatam. ibi. nu. 12.
- 7 **Matrimonialis** prohibitio hodie est restricta ad quartum gradum. in. c. j. nu. 12. de consang. 7. affini. fo. 31.
- 7 **Matrimonialis** causa agitari potest coram vicario epi. in. c. ex literis. nu. 4. de cōgna. spir. fo. 28.
- 7 **Matrimonium** contrahens sub conditione non improbat non compellitur illud consummare. in. c. super eo. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- 7 **Matrimonio** contracto per verba de presenti potest alter cōiugum cōpellī ad consummandum. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** potest conferri in alterius arbitrium 7 non solum parentum sed etiam alterius. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** etiam de presenti sub conditione contractus non habet effectum de presenti sed suspenditur in euentum conditionis. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** spirituale contrahi nō potest sub conditione secus est in matrimonio carnali. ibi. nu. 6.
- 7 **Matrimonium** pure contractum post matrimonium conditionale ante conditionis euentum an teneat. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** conditionale habet vñ sponsaliorum de futuro. ibi. nu. 8.
- 7 **Matrimonium** contractū inter quos extat impedimentū sub conditione si papa dispensauerit vel demū papa dispensauit vtrū sit matrimonium sine alio consensu vel contractu. dic qd non. ibi. nu. 8.
- 6 **Matrimonium** quo ad legitimatiōē filiorū an sit necesse qd fuerit cōtractum premissa denuntiatione. in. c. cū inter. nu. 5. qui fil. sint legiti. fol. 38.
- 6 **Matrimonium** cōsummatum nō dissoluitur per ingressum religionis. secus si non est consummatum quo casu statim per ingressū soluitur. in. c. verum. nu. 1. 2. 6. 7. 8. de conuer. coniug. fo. 165.
- 7 **Matrimonium** contrahere nō potest incestuosus sed si contrahit tenet videlicet cum extraneis sed non cum propinquis. in. c. ex literis. nu. 3. de eo qui cogno. consang. fo. 31.
- 7 **Matrimonium** metu contractum est ipso iure nullum nec est opus qd petatur rescissio actione quod metus causa. in. c. significauit. nu. 2. de eo qui dur. in. mat. fo. 22.
- 7 **Matrimonium** existentia sola etiam ante carnalem copulam causat impedimentum perpetuum contrahendi matrimonium cum qua consummatum sit viuente prima vxore. ibi. nu. 4.
- 5 **Matrimonij** separatio nō potest fieri per solam coniugum confessiōnem. in. c. latoz. nu. 4. de re iudi. fo. 54.
- 7 **Matrimonium** contrahere nō potest persona per quam deuentum est ad compaternitatem cum filiis baptizantis seu leuantis siue sint ante siue postea geniti. in. c. j. nu. 4. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 **Matrimonium** metu contractum est ipso iure nullum in. c. cum olim. el. fi. nu. 14. de priuile. fo. 156.
- 7 **Matrimonium** de facto contractum per aliquem religiosum an teneat. in. c. vt priuilegia. nu. 3. de priuile. fo. 159.
- 7 **Matrimonij** impedimenti denuntiatio quō fiat. in. c. ad dissoluendum. nu. 7. de desponsa. impu. fo. 15.
- 2 **Matrimonij** spūalis vinculū post cōfirmationem efficitur indissolubile qd ante erat solubile. in. c. inter corporalia. nu. 39. de transla. epi. fo. 5.
- 7 **Matrimonium** contrahentes in gradu prohibito sunt hodie ipso facto excommunicati. in. c. fi. nu. 3. de matri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- 6 **Matrimonium** contractum per filium sine patris cōsensu sūm leges nō tenet secus est sūm canones. in. c. videtur. nu. 4. qui ma. accu. pos. fo. 44.
- 3 **Matrimonij** contractus pōt fieri omni tpe: copula carnalis non vel sollemnitates in contrac. in. c. capellanus. nu. 2. 7. 4. de ferijs. fo. 140.
- 7 **Matrimonium** contrahentes in impedimēto pub. honestatis an penas incurrāt impositas contra leges contrahentibus. in. c. necesse. nu. 11. de

- dona. inter vi. 7. vro. fo. 51.
- 7 **Matrimonij** forma dicuntur ipsa verba vel equipollentia signa. in. cap. tua nos. nu. 10. de sponsa. fo. 10.
- 4 **Matrimonium** licet sit fauorabile non tamen sup eius contractu statuitur soli iuramento. in. c. mulieri. nu. 1. de iur. iur. fo. 165.
- 7 **Matrimonium** cum alienigena cōtractū valet etiam nō seruata consuetudine patrie dummodo sit eiusdem fidei. in. c. j. nu. 1. de spon. fo. 2.
- 7 **Matrimonialis** causa in consilio tractari potest. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** cū infideli vel heretico cōtractū est nullū. nā opz qd sint eiusdē secte vel fidei de heretico tñ dabitur. in. c. fi. nu. 5. de condi. appo. fo. 20.
- 7 **Matrimonium** professio 7 ordo an principaliter dirigant deo. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** cōtrahere potest cū matre minoris septēnio quaz quis prius desponsauerat: secus si tēpore sponsaliū erat maior vel si tūc erat minor 7 in eadem voluntate permanens facta sit maior. in. cap. literas. nu. 1. de desponsa. impu. fo. 13.
- 7 **Matrimonium** cōtractū metu an valeat. in. c. cū terra. nu. 4. de elec. fo. 131.
- 2 **Matrimonium** spirituale contrahitur inter electum 7 ecclesiam mediā tibus eligentibus. in. c. licet. nu. 3. de transla. epi. fo. 6.
- 7 **Matrimonium** spirituale pōtēst diuidi in tres partes. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** spirituale habet partes quatuor in se. ibi. nu. 10.
- 7 **Matrimonium** carnale per copulam 7 spirituale per consecrationem recipiunt consummationem. ibi. nu. 11.
- 7 **Matrimonium** metu contractū si postea in eum non consentit non tenet et si alteri postea nubit valet. in. c. veniens. el. j. nu. 1. 5. 7. 8. de spon. fo. 6.
- 7 **Matrimonium** contractum propter parentum reuerentiam etiam si alias non contraxisset dummodo metus qui caderet in constantem non interueniat: tenet. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** metu contractum an sit ipso iure nullum vel annullandum. ibi. nu. 8.
- 7 **Matrimonij** virtutes nō potest inferior a papa impedire ex aliquo tēporali impedimento. nam 7 in ipso papa dubium est. in. c. ad dissoluendum. nu. 10. de desponsa. impu. fo. 16.
- 7 **Matrimonium** cōtractū per verba de presenti cū impubere in qua malitia non supplet etatem non matrimonium sed sponsalia sunt: etiam si sub arrhatio intercesserit. in. c. tue nobis. nu. 1. de desponsa. impu. fo. 16.
- 7 **Matrimonialis** causa fauorabilis est 7 in dubio pro matrimonio iudicatur. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** ex alterius coniugis delicto separatur etiam heresi non separatur. in. c. h. nu. 1. de diuor. fo. 47.
- 7 **Matrimonij** separatio fit propter adulterium 7 crimen sodomiticum a marito commissum. ibi.
- 7 **Matrimonij** separatio fieri potest si maritus conatur vxorē ducere ad aliud delictum preter heresim. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** nō separat ad cōfessionē coniugū qd dicit affinitatē precessisse etiam si rumor sit vicine. in. c. sup eo. nu. 1. 7. 2. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 7 **Matrimonium** nō ab hoie sed ab ipso deo depēdētiā habet. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** separatur propter affinitatem precedentem etiam ex il legitimo coniū. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** ex quorum dicto seu confessione impediatur 7 dirimat ibi. nu. 2. 7. 5. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 7 **Matrimonium** etiam contractum dirimitur si extat impedimentū publice honestatis iustitie. in. c. sponsam. nu. 5. de spon. fo. 4.
- 7 **Matrimonium** de presenti contractū est si vir 7 mulier sibi promittūt qd ab eo tēpore se loco coniugis habeat. in. c. ex parte. nu. 1. eo. titu.
- 7 **Matrimonium** de presenti qñqz dicitur per verba futuri tps. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** nō dissoluitur quo ad vinculum propter adulterium sed quo ad separationem tori. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** separatur etiam propter spirituales fornicationes. in. c. de illa. nu. 3. de diuor. fo. 48.
- 7 **Matrimonium** nō soluitur altero coniugū in heresim lapso. in. c. quāto. nu. 1. eo. titu.
- 7 **Matrimonium** verum 7 consummatum soluitur in casu isto. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** nō potest esse inter christianum 7 infidelem nisi infidelis conuertatur 7 eius vxor remaneat in infidelitate. ibi.
- 7 **Matrimonium** etiam est inter infideles. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** cōsummatū inter xpianos nūqz pōt dissolui. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** quare inter conuersum ad fidem 7 infidelem solui. possit 7 non inter christianos. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** claudicare nō potest quo ad substantiam secus est quo ad debitum reddendum. ibi. nu. 6.
- 6 **Matrimonium** potest inter absentes per nuncium contrahi. in. cap. ex parte. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 169.
- 7 **Matrimonium** cōtractū per verba de presenti: licet nō sit carnali copula confirmatum nō potest per papam sine iusta causa dissolui. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** posset dissolui si ecclesia statueret altero coniugum labente in heresim 7 qd posset alter transire ad secunda vota. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** metu contractum an ipso iure sit nullum. in. c. cum loz. cum. nu. 6. de sponsa. fo. 7.
- 7 **Matrimonium** est sacramentum 7 significat vñionem inter christum 7 ecclesiam in quo requiruntur fides 7 pioles. ibi. nu. 7.

Repertorium singularium materiarum

- M**atrimonij scda institutio facta fuit vt euitetur fornicatio. ibi. nu. 8.
- 3 **M**atrimoniu pōt peti separari ab altero coniugū ppter cōsanguinitas
tem licet ipsam ab initio sciuerit. in. c. literas. nu. 2. de resti. spo. fo. 181.
- 6 **M**atrimonium contractum dolo non vitiatur. in. c. cum dilecti. nume. 7.
de emp. 7 vendi. fo. 83.
- 2 **M**atrimonium non potest dissolui ab alio q̄ a deo. Anto. in. c. licet. nu.
2. de transla. prela. fo. 19.
- 1 **M**atrimonium non contrahitur nutu 7 non compellitur quis contra
bere matrimonium nisi prius precefferint sponsalia. in. c. publicato. nu.
2. de electio. fo. 182.
- 7 **M**atrimonium habet essentiam a iure diuino 7 sicut deus est immuta
bilis ita 7 matrimonium. in. c. tuas. nu. 6. de spon. duo. fo. 18.
- 7 **M**atrimonium non consummandi propositum non impedit vires ma
trimonij dummodo in peccatum non deducatur. in. c. commissum. nu. 2.
de sponsa. fo. 8.
- M**atrimonium verū fuit inter beatam virginem 7 Ioseph. licet omni
no beata virgo in copulam non consenserit. ibi. nu. 2.
- M**atrimonium contractum cum concubina in mortis articulo causa
prolis legitimande an verum sit. ibi. nu. 3.
- 4 **M**atrimoniu an per hoc probet si per duos testes probet q̄ vir iacuit
cū vna muliere 7 vir intendat conseruare possessionē iuris matrimonij
lis 7 hoc intendat mulier. in. c. illud quoq. nu. 9. de presump. fo. 120.
- M**atrimoniu an presumatur si probatur qd̄ maritus dederit anulum
mulieri. ibi. nu. 12.
- M**atrimonium a. presumatur si probatur tantum quod mulier portet
anulum. ibi. nu. 13.
- 7 **M**atrimonium soluit sola mors naturalis. in. c. in presentia. nume. 2. de
sponsali. fo. 8.
- M**atrimoniu de presenti non dissoluitur per absentiam quatumcunq̄
mariti etiam si de vita vel de morte ignoretur. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimonij separatio propter adulterium facta est penalīs sententia.
in. c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 47.
- 1 **M**atrimonium carnale requirit mandatū de certa persona faciens mē
tionem. in. c. in causis. nu. 5. de elec. fo. 151.
- 7 **M**atrimonium scienter contrahens cum impotente ad copulam non se
paratur. in. c. consultationi. nu. 1. 2. de frig. 7 malef. fo. 35.
- M**atrimonium verum esse non potest cum impotente ad coitum nam
definit causa institutionis matrimonij. nu. 2.
- M**atrimoniu institutū est ppter spem sobolis vt euitet fornicatio. ibi.
- M**atrimonium secundo loco contractum per potentem cū potente tes
net non obstante q̄ prius scienter cum impotente contraxerit. ibidem.
- M**atrimonium scienter contrahens cum impotente tenetur cum ea ca
ste morari tanq̄ cum forore. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimoniu etiā in mortis articulo contrahi pōt 7 filij ante geniti per
contractum huiusmodi legitimantur. in. ca. qm̄. nu. 4. de coniu. lepro. fol. 24.
- 7 **M**atrimonium de presenti nō consummatum per carnalem copulā non
soluitur superueniente lepra. in. c. literas. nu. 3. de coniu. lepro. fo. 25.
- M**atrimonium de presenti etiam non consummatum non soluitur nisi
per ingressum religionis. ibidem.
- 7 **M**atrimonium de presenti dicitur consummatum per consensum quo
ad sui essentiam. ibi.
- 7 **M**atrimoniu in causa vbi sup̄ vero matrimonio fundatur petitio actor
probando matrimoniu presumptum presumptione iuris 7 de iure obti
net ac si verum probasset matrimonium. in. c. per tuas. num. 2. de condic.
appo. fo. 19.
- M**atrimonium potest conferri in arbitrium etiam extranei. ibi. nu. 3.
- M**atrimoniu pure contractum post matrimoniu conditionale preiudi
cat primo vnde conditio postea adimpleta nō releuat. ibi. nu. 8.
- 1 **M**atrimoniu spirituale contrahitur inter ecclesias 7 prelatos. in. c. pon
dum. el. ij. nu. 3. de elec. fo. 178.
- 7 **M**atrimonium de presenti non cōtrahitur per verba de futuro in. c. de
illis. nu. 1. de sponsa. fo. 3.
- M**atrimoniu cōtractū cōtra iuramentū tenet licet periurus sit. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimonium prius contractum non soluit incestus. in. c. trāsmisse. nu.
3. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 7 **M**atrimonium separatum propter impedimentū reintegratur si postea
appareat ecclesiam fuisse deceptam. in. c. fraternitatis. num. 1. 7 nu. 13. de
frig. 7 malef. fo. 36.
- M**atrimonium nullum tractu temporis non formatur. ibi. nu. 2.
- M**atrimonialis causa per inferiorem episcopo cognoscitur quandoq̄
iudex ex officio allegato impedimēto potest imponentes inspicere. ibi. nume. 3.
- M**atrimoniu separatus propter impotentiam ex maleficio prouenien
tem non reintegratur si postea aliam ducat 7 cognoscat. ibi. nu. 13.
- M**atrimoniu separatur etiā propter precedens impedimētū. ibi. nu. 15.
- In dubio non semper iudicatur pro matrimonio. ibi. nu. 16.
- 7 **M**atrimoniu contrahentes contra preceptum iudicis ex eo qd̄ consan
guinei dicebantur debet separari donec de causa cognoscatur. in. c. fina.
nu. 1. de matri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- M**atrimonium contractum contra interdictū si causa impedimenti est
perpetua est nullum: secus si sit temporalis. ibi. nu. 3.
- M**atrimoniu contractū contra interdictum propter suspicionem con
sanguinitatis si consanguinitas non reperitur tenet. ibi.
- 7 **M**atrimoniu qm̄ separatur quo ad torum si ex delicto mulieris vir lucra
tur dotem si ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nuptias 7
isto casu vterq̄ debet seruare conuenientiaz alias vnus restituitur alte
ri. in. c. si. nu. 3. de adul. 7 stup. fo. 117.
- 7 **M**atrimonium post copulam carnalem ex nulla causa potest dissolui.
in. c. cum causa. nu. 2. de raptō. fo. 120.
- 7 **M**atrimonij prohibitio vsq̄ ad quartum gradum restricta intelligitur
de collateralibus quia talis prohibitio inter ascendentes 7 descendentes
durat vsq̄ ad infinitum. in. c. non debet. nu. 8. de consanguini. 7 affinita.
folio. 34.
- M**atrimonialis prohibitio ex quibus causis bodie sit restricta ad quar
tum gradum tantum. ibi. nu. 9.
- 7 **M**atrimonij institutor an fuerit adam. in. c. fina. numero. 8. de frig. 7 ma
lef. folio. 37.
- 7 **M**atrimoniu cum illa quis contrahere non potest quam vxore viuente
cognouit si inachinata fuit in mortem coniugis. in. c. super hoc. nu. 1. de
eo qui. du. in ma. fo. 23.
- 7 **M**atrimonium si contrabatur cum alia mortua vxore non obstante si
de prestita 7 matrimonio contracto cum alia an teneat. in. c. j. numero. 3.
de eo qui. du. in ma. fo. 22.
- M**atrimonium contra impedimenta predicta contractum ad cuius pe
titionem possit 7 valeat separari. ibi. nu. 4.
- M**atrimonium non potest claudicare. ibi.
- 2 **M**atrimonium non presumitur nisi probetur. Ant. in. c. quia circa. nu.
4. de biga. fo. 64.
- 3 **M**atrimonium separatur quo ad torum propter nintam 7 irreparabi
lem seuitiam mariti. in. c. ex transmissa. nu. 4. de resti. spo. fo. 173.
- 7 **M**atrimonio soluto cogit vir dotez restituere 7 bona diuidere que cōi
ter obuenerunt eis. in. c. significauit. nu. 1. de dosi. inter vi. 7 vro. fo. 49.
- 7 **M**atrimonium licet sit inductum causa sobolis procreande 7 incontē
nientie euitande: tamen si ob aliam causam contrabatur tenet. in. capitu.
tua nos. nu. 4. de spon. fo. 10.
- M**atrimonium per dolum vel deceptionem contractum si in veritate
non consensit non tenet quo ad deum. secus est quo ad ecclesiam in foro
iudiciali. ibi. nu. 6.
- 6 **M**atrimoniu contractū cū secūda viuēte prima vxore non recedūda
tur morte ipsa prima vxore. in. c. cōsuluit. nu. 2. de cōuer. cōiug. fol. 168.
- 7 **M**atrimonium nō dirimitur ex eo qd̄ coniuges asserant aliquod impe
dimentum sanguinis. in. c. nos inter. nu. 2. de purga. cano. fo. 162.
- 7 **M**atrimonium secundum lite pendente super primo contractum tenet
si primum erat nullum 7 an idem sit in spirituali matrimonio. in. c. cum
in apostolica. nu. 3. de spon. fo. 8.
- 7 **M**atrimoniu debet esse liberū ex quo inferitur qd̄ qui sponsalia cōtraxit
de futuro si cōpellatur ad matrimonium contrahendū de presenti qd̄
tale matrimonium non teneat. in. c. requisit. nu. 2. de spon. fo. 8.
- 7 **M**atrimonium cum serua ignoranter contractum si postq̄ liber sciuit
non sensit separatur 7 cum alia contrahere poterit. in. c. si. num. 1. de con
iug. seruo. fo. 25.
- M**atrimonialis causa est dignitatis episcopalis. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimoniu non separatur ad dictū vnus asserentis affinitatem inter
cōiuges precessisse. in. c. illo. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 6 **M**atrimonium factum contra interdictum ecclesie tenet licet contrabē
tes veniant puniendi. in. c. quia in insulis. nu. 5. de regu. fo. 158.
- 6 **M**atrimonium non potest cōsistere inter illos qui sunt diuerse fidei nō
si ex postfacto in eadē fide reperiantur. in. c. j. nu. 3. de conuer. inf. fo. 172.
- 6 **M**atrimoniu non debet separari quo ad torum sine licentia episcopi
sine licentia separatim tenet. in. c. j. nu. 3. de conuer. coniu. fo. 165.
- 7 **M**atrimonium an possit pluries accusari de impedimento. in. c. cum in
hibitio. nu. 10. de clandest. despon. fo. 17.
- 6 **M**atrimonium dirimitur si coniuges religionem profitentur. in. cap. ve
niens. nu. 1. 6. 7 8. de regu. fo. 163.
- M**atrimoniu si separet ex communi cōsensu semper potest reintegrari
si alter coniugum petat 7 si non admittant poterit agere tanq̄ spolia
tus possessio recuperande. ibi. nu. 5.
- M**atrimonium potest separari quo ad torum propter continentiaz ser
uandam. ibi. nu. 6.
- 5 **A**d matrimonium accusandū vel impediendū vel ad ipsum reintegrā
dum si est indebite separatus admittitur quilibet de populo. in. c. tenor.
nu. 7. de re iudi. fo. 57.
- Et vide. in. c. seq. in primo no. eo. ti.
- Licet in dubio presumatur pro sententia 7 interim mandetur executio
ni tñ secus est in causa matrimoniali in qua nil innouatur pendente liti
gio super nullitate prime sententie. ibi. nu. 9.
- 7 **M**atrimoniu cōtrahēs post votū simplex peccat sed ecclesia permittit
vt euitetur maius malum. in. c. veniens. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 21.
- M**atrimonium cōtrahendi licentia non datur post votum simplex sed
non prohibetur contractum. ibi.

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Matrimonium non impedit dispar cōditio inter scientes et hoc de iure canonico: secus de iure civili. in. c. proposuit. nu. 3. de cōiug. seruo. fo. 25.
- 6 Matrimonium metu factum potest retractari intra annū a minore. xxv. a maiore vero quam citius potest. in. c. si quis autē. nu. 4. de reg. fo. 156.
- 7 Matrimonium cōtrahere pōt distās a stipite quarto gradu vel ceteriori cum distante quinto vel ulteriori. in. c. si. nu. 1. de consang. et affi. fo. 34.
- 7 Matrimonium verum est inter iudeos et alios infideles. in. c. de infidelibus. nu. 4. et 5. de consan. et affi. fo. 32.
- Matrimonium in gradu prohibito cōtracti separatio nō separat quos deo coniunxit: qz deus non coniungit prohibitos lege canonica. ibi. nu. 5.
- 5 Matrimonium est magnum sacramentum in ecclesia dei. in. c. consultuit. el. j. nu. 1. de appel. fo. 97.
- 7 Matrimonium instante vxore separatur ppter viri adulterium. in. c. plerunque. nu. 6. de do. inter vi. et vro. fo. 50.
- 7 Matrimonium ignorāter cōtractū p liberū cū serua separat nisi postea hoc sciens illam cognouerit. in. c. proposuit. nu. 1. de cōiug. seruo. fo. 25.
- Matrimonium potest esse inter liberum et seruam. ibi. nu. 3.
- 7 Matrimonium de presenti etiam non cōsummatum non soluit nisi per ingressum religionis. in. c. ex literis. nu. 3. de frig. et malef. fo. 35.
- 7 Matrimonium non potest cōtrahere incestuosus. in. c. duo pueri. nu. 7. de despon. impu. fo. 15.
- Matrimonium contrahere an inibibeat perpetuo vel ad tempus incestus. ibidem.
- Matrimonium non potest accusari qd non est vt si cum minori septennio sit cōtractum: denuntiarī tñ potest impedimentū ne in postremū cōtrahatur. in. c. ad dissoluendum. nu. 1. et 3. eo. tit.
- Matrimonium cōtractum contra interdictum pape etiam cum clausula decreti irritantis tenet alio non obstante impedimento: in hoc tamen varia est opinio. ibi. nu. 6.
- 7 Matrimonium cōsummatū fortius est q̄ non cōsummatum: qz non soluitur per ingressum religionis. in. c. licet. nu. 4. de spon. duo. fo. 17.
- 6 Matrimonium factum ex voluntate coacta nō tenet. in. c. maiores. §. itē queritur. nu. 4. de baptis. fo. 214.
- 7 Matrimonium allegari incumbit onus probandi illud. in. c. j. nu. 1. et 4. de clande. despon. fo. 16.
- 3 Matrimonium quibus temporibus non potest contrahi. in. c. cappella. nus. nu. 7. de ferijs. fo. 139.
- Matrimonium contractum cum secunda viuente prima post mortem etiam prime non tenet nec conualescit nisi nouo interueniente consensu. in. c. veniens. nu. 2. et 3. de eo qui du. in ma. fo. 25.
- 7 Matrimonium cōtractū cōtra interdictum iudicis vel ecclesie ppter hoc solū nō dirimitur penitētia tñ cōtrahētib⁹ imponitur et separant⁹ donec de causa interdicti cognoscitur. in. c. i. nu. 1. de matrimo. contracto. fo. 37.
- Matrimonium post spōsalia de futuro cōtractū nō tenet obstante receptione munerum: amplexibus: osculis: et nixu ante copulam. ibi. nu. 3.
- 7 Matrimonium contrahens cum aliqua viuente prima vxore peccat et efficitur infamis. in. c. si. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 Matrimonium prescriptum habet tantum vim quantam verum. ex hoc infertur qd dispositum in casu vero habet locum in prescripto. in. c. veniens. el. j. nu. 6. de sponsa. fo. 7.
- Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. ibi. nu. 7.
- 7 Matrimonium negās qd ab altero clam cōtractum esse b̄ non cōpellit si aliter probari non potest. in. c. qd nobis. nu. 1. de clāde. despon. fo. 16.
- Matrimonium clandestini publicatio qualiter fiat. ibi. nu. 4.
- Matrimonium publicum presudicat clandestino: et quid iuris sit si per vnum testem et famam pro clandestino iudicatur. ibi.
- 7 Matrimonium cōtractum cū ea quā viuēt vxore sine fidei donatione cognouerit tenet dummodo in mortem defuncte non fuerit machinatus. in. c. significasti. nu. 1. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- Matrimonium contrahi potest cum poluta per adulterium alio non interueniente. ibi. nu. 5.
- 1 Matrimonium in statutis intelligitur de carnali non spirituali. in. c. cum inter canonicos. nu. 10. de elec. fo. 139.
- 7 Matrimonium potest esse inter fideles et infidelem si ante conuersionem contractum fuit: aliter secus: quia nō potest esse inter dispare fidei. in. c. gaudemus. nu. 5. de diuor. fo. 49.
- 7 Matrimonium ad sui essentiam duo requirit. in. c. tuas. numero. 10. de sponsa. fo. 10.
- 8 Matrimonium non vitiat clandestinitas solus enim consensus sufficit licet clam sit prestitus peccant tamen sic contrahentes. in. c. j. nu. 2. de clande. despon. fo. 16.
- 7 Matrimonium inter certas personas et ad certum tps per leges cōtrahi prohibetur: sed talis prohibitio nō valet. in. c. si. nu. 2. de secun. nup. fo. 55.
- 6 Matrimonium contractum a clericis in minoribus ordinibus constitutis tenet et ipsi dimittūt beneficia ipso iure: si vero fuerit in sacris matrimonium non tenet. in. c. j. et iiij. de cle. coniu. fo. 14.
- 6 Matrimonium non soluitur propter adulterium nisi respectu seruitij quod coniugi debet. in. c. constitutus. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 170.
- 7 Matrimonium secundum contrahens viuente vxore cogi potest per ecclesiam ad agendum penitentiam et puniri de delicto. in. c. cum habet

ret. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.

- 7 Matrimonium publicum contrahendi datur modus et forma. in cap. cum inibitio. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.
- Matrimonia clandestina contrahentes puniendi sunt. ibi.
- Matrimonium qđ contrahitur presbyter debet venire vel saltem de eius scientia contrahitur. ibi. nu. 3. fo. 17.
- Matrimonia clandestina pluribus modis contrahunt et quot sunt eius species. ibi. nu. 9.
- Matrimonium clandestinum an dicatur si modus. de quo in. d. c. cum inibitio. non seruatur. ibidem.
- Matrimonium quō dicatur contrahi in faciem ecclesie. ibi. nu. 10.
- Matrimonialis sententia non transit rem iudicatam. ibi.
- 7 Matrimonium contrahere non potest incestuosus. in. c. veniens. numero. 1. 2. et 3. de eo qui cogno. consan. fo. 29.
- 7 Matrimonium est sacramentum. in. c. j. nu. 6. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Matrimonium vt contrahatur non sufficit proximitas etatis: sed oportet qd sit talis qd carnaliter coniungi poterit. in. c. de illis. el. j. nu. 2. et 4. de despon. impub. fo. 14.
- Proximitas etatis et potentia cocundi an simul requirantur in matrimonio contrahendo vel vnum de per se sufficiat. ibi. nu. 4.
- 7 Matrimonium non soluitur propter captiuitatem etiam apud infideles: et hoc de iure canonico: secus si de iure civili. in. c. dominus. numero. 2. de secun. nup. fo. 54.
- Matrimonium sola morte soluitur. ibi.
- 7 Matrimonium contrahere nō d̄ incestuosus sed si cōtrahit tenet et tunc tenetur reddere debitū. sed nō petere et nihilominus tenetur vxori necessaria ministrare. in. c. transmissit. nu. 1. 2. et 3. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Matrimonium prescriptum tenet: licet secundum verum matrimonium superueniat. in. c. is qui. nu. 3. et 4. de spo. fo. 12.
- Matrimonium secundum contractum post primum prescriptū est de iure nullum. et hoc an sit verum in foro penitentiali. ibi. nu. 5.
- 2 Matrimonium spirituale an sit fortius q̄ carnale. in. c. inter corporalia. nu. 31. de transla. epi. fo. 5.
- 7 Matrimonium solus consensus facit. in. rub. nu. 4. de spon. fo. 2.
- 2 Matrimonium dolo factū tenet nisi esset tam magnus dolus qui tolleret consensum. in. c. cum dilectus. nu. 13. quod me. cau. fo. 153.
- 5 Matrimonium an faciat consensus prestitus circa fines impubertatis vel principij pubertatis. in. c. attestaciones. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- 7 Matrimonium contractum ex mulieris pulchritudine seu appetitu copule extorquende valet. in. c. i. nu. 4. de spon. duo. fo. 17.
- Matrimonium absq̄ annuli traditione et solemnitate fm loci consuetudinem tenet. ibi. nu. 5.
- 6 Matrimonium cōtractū cum moniali ex dispensatione pape tenet propter bonam fidem contrahētis cū moniali. ne decipiatur ex licētia principis sed illa professio non debet erigere debitum. sed reddere in. c. cum ad monasterium. nu. 22. de statu. mona. fo. 182.
- 6 Matrimonium sumpsit cognomē a matre potius q̄ a patre propter maiora onera que sustinet mater. in. c. ex literis. nu. 2. de conuer. fo. 173.
- Matrimonium si propter adulterium sit separatum quo ad torū apud quem filij sint alendi et cuius expensis. ibi. nu. 10. fo. 182.
- 7 Matrimonium nullum ex defectu etatis ratione metus conualidatur et spontanea cohabitatione: et maxime si interuenit copula carnalis. in. c. insuper. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 45.
- 7 Matrimonium prohibitio nunc non excedit quartum gradum. in. c. non debet. nu. 1. et 8. de consan. et affi. fo. 33. et seq.
- 4 Matrimonium separatio quo ad torum propter adulterium vel incestus potest fieri. in. c. literis. nu. 3. de presump. fo. 121.
- 7 Matrimonium est vñ de septem sacramentis et an per illud conferatur gratia. in. c. significante. nu. 6. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- 6 Matrimonium factum per professum vel sacerdotes dirimitur. in. cap. clericus. el. j. nu. 3. de vita et bone. cleri. fo. 4.
- 7 Matrimonium metu cōtractū spontanea cohabitatione cōualescit: sed dic qd conualescit vt ex nunc nō vt extunc. in. c. ad id quod. nu. 1. de sponsa. fo. 8.
- 3 Matrimonium an teneat vel non seruatur vsquequaqz iuris ordo. in. c. j. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 106.
- 7 Matrimonium per verba de presenti per impuberes cōtractum iuris interpretatione sponsalia sunt de futuro et ab eis ante pubertatem resilire non possunt. in. c. a nobis. nu. 2. de despon. impu. fo. 14.
- 7 Matrimonium contrahere potest omnis cui expresse non prohibetur in. c. inter opera. nu. 2. de spon. fo. 8.
- 7 Matrimonium non facit contractus ante pubertatem. in. c. attestaciones. nu. 1. de despon. impu. fo. 14.
- 5 Matrimonium non facit nixus ad copulam. ibi.
- 7 Matrimonium separatur propter adulterium vxoris et si vir postea fornicatur reintegratur. in. c. ex literis. nu. 1. et 2. de diuor. fo. 47.
- Matrimonium non separatur propter adulterium nisi quo ad torum et mutuum cohabitationem. ibi. nu. 5.
- Matrimonium reintegratur propter viri incōtinentiam. ibi. nu. 6. et 11.
- 7 Matrimonium quod per duos testes probari potest valet. in. c. consultationi. nu. 3. de sponsa. fo. 10.

Repertorium singularium materialium

- Matrimonium** non presumitur etiam probata cohabitatione. ibi. nu. 5.
Matrimonio separato quo ad totum propter adulterium remanet nihil
 lominus matrimoniale vinculum etiam si adultera intraverit monasterium. in. c. ex literarum. nu. 2. de eo qui dñ. in matrimo. fo. 21.
Matrimonium factum et consummatum non soluit nisi morte naturali. ibid.
Matrimonium secundi factus cum adulterio secuto non impedit quomodo
 nus mortua legitima coniuge possit adulter cum alia habere. ibi. nu. 3.
Matrimonium non dicitur confirmatum nisi interueniat copula carnalis. in. c. ex publico. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 169.
Matrimonium ad sui essentiam non requirit commissionem carnalem. ibi. nu. 12.
Matrimonium fuit institutum a deo in statu innocentie. ibi.
Matrimonium per copulam carnalem consummatum est individuum
 et in separabile ante vero copulam carnalem, secus licet etiam tunc sit verum
 matrimonium quo ad sui essentiam. ibi. nu. 13.
Matrimonium ante sui consummationem ex consensu utriusque potest papa
 dissolvere etiam sine causa de potestate absoluta. ibi. nu. 14. et 16. fo. 176.
Matrimonium propter impedimentum separatur non obstante lapsu
 multorum annorum. in. c. si. nu. 2. de frigi. et malef. fo. 37.
Matrimonium fuit institutum a deo et in statu innocentie in paradiso:
 et alia excellit sacramenta propter multa. ibi. nu. 5. et 8.
Matrimonium separatur propter impedimentum tam frigiditytis quam
 malefici. ibi. nu. 6.
Matrimonium debet differri et impeditur contrahendum ad solam famam de se
 rentem impedimentum in. c. cum in tua. nu. 4. et 6. de sponsa. fo. 10.
Matrimonium potest contrahi cum consensu sine verbis. in. c. ex parte.
 nu. 8. et 28. de testi. spo. fo. 283.
Matrimonium de presenti inducitur per ista verba promitto quod tenebo
 te in uxorem. in. c. que ad modum. §. illud autem. nu. 2. de iure iur. fo. 152.
Matrimonium metu factum est ipso iure nullum. in. c. si. nu. 8. quod me. cau. fo. 150.
Matrimonium quomodo dicatur esse contractum in facie ecclesie. in. c.
 ex tenore. nu. 4. qui filii sint legi. fo. 44.
Matrimonio scienter contracto non obstante impedimento an filii sint
 legitimi etiam si in facie ecclesie fuerit contractum. ibi. nu. 5.
Matrimonium quid sit: unde ubi et per quem fuit institutum: et cause
 instituendi: ac eius impedimentum. in rub. nu. 2. de sponsa. fo. 2.
Matrimonium subsequens legitimat filios naturales ex soluto et soluta
 genitos etiam quo ad hereditatem. in. c. si. nu. 1. et 3. qui si. sint leg. fo. 38.
Matrimonium an solvatur per mortem civilem. in. c. cum sis. nu. 5. de
 conuer. coniug. fo. 166.
Matrimonium impeditur contrahendum si non sit iuratus dicto unus.
 in. c. pterea. nu. 1. et 8. de sponsa. fo. 6.
Matrimonium tanta est virtus quod filios illegitimos legitimat etiam quod habet
 sine dotibus instrumentis et dotibus: de hoc est verum de iure canonico
 sed legitime tenent contrarium. in. c. tanta. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 36.
Matrimonium si aliud contrahatur intermedium an filii illegitime le
 gitimentur per aliud matrimonium. ibi. nu. 3.
Matrimonium contractum cum constituto in sacris est nullum secus si est consti
 tutus in minoribus. in. c. ut clericorum. nu. 2. de vita et hone. cle. fo. 7.
Mediatores vel proxenete quo casu compellantur ad te
 stificandum. in. c. delictorum. numero. 3. de
 testi. cogen. fo. 94.
Medicus semel approbatus reprobari potest. in. c. de illis el
 i. nu. 8. de despon. impu. fo. 14.
Medici an efficiantur irregulares ex eo quod aliqui infirmi in manibus eor
 rum moriantur. in. c. sententia. nu. 21. et 23. ne clerici vel mona. fo. 241.
Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipsos ad confes
 sionem sub precepto peccati: nec valet consuetudo in contrarium. in. c. cum
 infirmitas. nu. 1. et 6. de peni. et remis. fo. 177.
Medicus si promissit aliquem sanare ab infirmitate sua qui sanatus ad
 aliquot dies reincident in infirmitatem an dicatur sanasse vel non ad hoc
 ut possit petere pretium sibi promissum. in. c. presbyterum. nome. 5. de ho
 micidi. fol. 109.
Medicus siue alius artifex qui per imperitiam aliquod damnum com
 misit tenetur ad interesse. in. c. si culpa. nu. 3. de iniur. fo. 18.
Medicus quando est peritus et in nulla culpa reperitur non imputatur
 ei mors infirmi. secus si non est peritus vel dedit medicinas malas. in
 c. tua nos. §. ad ultimum. nu. 4. de homicidi. fo. 113.
Medicus qui aut ex negligentia aut imperitia non sanavit infirmum non
 potest sine dispensatione promoueri. secus si mors infirmi non potest aliquo
 modo medico imputari in. c. ad aures. nu. 1. et 2. de eta. et quali. fo. 43.
Medicus tenetur infirmum pauperem gratis curare. ibi. nu. 7. fo. 44.
Medicus medicans qui pro danda sanitate pretium recipit an euitet terti
 men simonie. ibidem.
Medicus de publico salariatus potest a sano salarium accipere. ibidem.
Medium presumitur extremis probatis. in. c. accedens. nu
 me. 4. de conuer. coniug. fo. 17.
Meliorationes sunt sue etiam si dimittat beneficius
 vel eo priuetur propter delictum de illis tamen testari non potest. in. c. si quis.

- nu. 1. et 4. de cleri. pecu. fo. 190.
Meliorationes facte per prelatum in ecclesia de patrimonio ipsius pre
 lati potest ipse vel eius heres repetere. ibi. nu. 2.
Membreum proprie quod dicatur. in. c. cum illorum. nu. 8.
 de sen. excom. fo. 189.
Membrei mutilatio et truncatio differunt. ibi.
Membrei difformitas an et quando impediatur aliquem promoueri. Ant. in. c.
 i. nu. 3. de corpo. vitia. fo. 60.
Membrei mutilatio enormis impedit quem promoueri ad ordines.
 Ant. in. c. exposuisti. nu. 2. de corpo. vitia. fo. 61.
Membrei mutilatio an intelligatur esse quando membrum debilitatur vel inutile
 fit: et an ex hoc sequatur irregularitas. in. c. si. nu. 9. qui cle. vel vouen. fo. 20.
Membreum quid dicatur. ibi. nu. 10.
Mendacium vel simulatio an aliquando sit permessa.
 in. c. si. nu. 7. quod metus causa. fo. 143.
Mendacium inductum ad matrimonium contrahendum non impedit
 essentiam matrimonii. in. c. cum in apostolica. nu. 2. de sponsa. fo. 8.
Mendacium non debet quis dicere ad hoc ut proximis euitet iniuriam
 suam. in. c. qui scandalizauerit. nu. 1. de reg. iur. fo. 206.
Mendacium an in aliquo casu sit permissum. Ant. in cap. nisi specialis.
 nu. 1. de auto. et usu pal. fo. 20.
Mentiri est peccatum mortale. in. c. cum cessante. nu. 20. de appel. fo. 120.
Mendicare non est licitum episcopis vel clericis quia ten
 dit in vituperium ordinis ecclesiastici. Ant. in
 c. ad supplicationem. nu. 3. de renun. fo. 27.
Mens contrahentium colligitur ex tenore et serie instrumenti:
 et in omnibus dispositionibus dubijs recurrit ad men
 tem disponentium. in. c. cum dilecti. nu. 2. et 3. de dona. fo. 140.
Mensis ex quot diebus constat et quomodo sit ipsorum computa
 tio. Ant. in. c. licet. nu. 6. de sup. neg. prela. fo. 35.
Mensuras et pondera fraudans qua pena venit puniendus.
 in. c. si. nu. 3. de emp. et vend. fo. 82.
Mentio an fieri debeat in rescripto ad lites de sententia et processu
 nullo. in. c. p. vras. nu. 11. de do. inter vi. et vro. fo. 52.
Mercator volens transportare suas merces ad alium locum ubi
 carius vendunt et alius antequam mercator portet
 illas ad locum offert id quod poterat ibi carius vendere non incurrit crimen
 usure si talis mercator sibi vendat. in. c. nauiganti. nu. 15. de usur. fo. 131.
Mercator potest agere contra debitorem ad interesse quod verisimiliter
 fuisset lucratus. in. c. per vestras. nu. 6. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
Mercator vilis non presumitur habere res pretiosas: idem de pauper
 re. in. c. si. nu. 11. quod me. cau. fo. 153.
Mercimonium prohibetur est clericis exercere: si tamen
 indiget possunt aliquam honestam nego
 tiationem facere ut emere chartas et scribere libros et c. in. c. nauiganti. nu.
 10. de usuris. fo. 130.
Meretricem in uxorem ducere que vult se corrigere pius
 est: et ad remissionem proficit peccatorum. in
 c. inter opera. nu. 1. de sponsa. fo. 8.
Meretricium quantumcumque publicum non prohibet matrimonium.
 ibi. numero. 2.
Meretrix dicitur publicum questum facere: que questus causa duos ad
 mittit. ibi. nu. 5.
Meretrix et bistrio licet turpiter gratiam tamen licite retinet. an autem sit peccatum da
 re talibus pecunias remissive. in. c. ex transmissa. nu. 3. et 4. de deci. fo. 149.
Meretrix non tenetur ad restitutionem turpis questus: sed bene debet penitentiam
 agere tam ipsa quam illi qui dant. simile in istis mathematicis qui non tenentur
 etiam in pauperes erogare. in. c. quod plerique. nu. 12. et 13. de iniur. eccl. fo. 232.
Meretrix potest facere elemosynam de pecuniis quas acquisiuit: nec eas
 tenetur restituere: secus illa que non est meretrix. ibi. nu. 14.
Meretrix licite potest petere quod sibi promissum est: secus si non est
 meretrix. ibi.
Merum et mistum imperium an possit prescribi: maxime per
 inferiorem episcopo cum territorio. in. c. cum cotin
 gat. nu. 10. et 18. de fo. compe. fo. 77.
Merum et mistum imperium an possint prescribi. in. c. significantibus.
 nu. 3. de purga. vulga. fo. 165.
Metus purgatur si postea promissio facta metu fuerit ratifi
 cata. in. c. si. nu. 8. de testi. spo. fo. 166.
Metus disponentis colligitur ex cause expressione. in. c. quod dilecto.
 nu. 7. de consan. et affi. fo. 32.
Metus sed non omnis excusat matrimonium: videlicet ille qui possit
 cadere in constantem in. c. consultationi. nu. 4. de sponsa. fo. 10.
Metus minus excusat mulierem quam virum. ibi.
Metus licet annulet ipso facto matrimonium tamen per copulam subse
 quentem conualescit nisi etiam copula fuerit per metum. ibi. nu. 7.
Metus conditionis an excuset. ibi.
Metus siue promissio facta metu tollitur per spontaneam solutionem
 subsequentem in. c. si. nu. 1. de raptu. fo. 120.
Metum iustum an inducat reuerentia paterna vel dominica in. c. cum
 virum

Super Lectu. Panormitani.

- virum. nu. 8. de regu. fo. 160.
- M**etum iustum inducunt mine & verbera ibi.
- M**etum iustum regulariter preces principis non inducant. in. c. cum inter. R. nu. 8. de elec. fo. 133.
- M**etus non vitiat actum ipso iure qñ qualitas libertatis non est de substantia actus. in. c. cum olim. el. h. nu. 14. de priui. fo. 156.
- M**etus etiam pecunie soluende impedit libertatem consensus: & an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum. in. c. gemina nu. 2. de sponsa. fo. 11.
- M**etus seuitie sponsi non habet dirimere sponsalia nisi maxima sit seuitia. in. c. veniens. nu. 2. qui cle. vel vouen. fo. 21.
- M**etus an requiratur etiam ex parte viri & qualis. in. c. cum locum. nu. 6. de sponsa. fo. 7.
- M**etu & violentia facta que & quando teneant. ibi. nu. 7. & 9.
- M**etum iustum mine parentum inducunt: & maxime in muliere. in. c. ex literis. nu. 4. de despon. impub. fo. 15.
- M**etus sine reuerentia paterna non facit matrimonium nullum nisi sit talis metus qui possit cadere in constantem. in. c. i. nu. 4. de despon. impu. fo. 12.
- M**etus qualiter probetur qd quis propter ipsum non possit appellare tam respectu iudicis q̃ aduersarij q̃ statuti. in. c. si iustus. numero. 4. de appella. fo. 139.
- M**etus non presumitur interuenisse in actibus factis coram iudice in. c. super hoc. nu. 29. de renun. fo. 14.
- M**etus quomodo probabiliter non interuenisse vel interuenisse in alijs quo actu. ibi. nu. 34. & 35. fo. 15.
- M**etus & violentia si probentur non admittuntur testes volentes probare voluntatem liberam. ibi. nu. 34.
- M**etus vel violentia purgantur per solutionem postea spontanee factam. ibi. nu. 43.
- M**etus non excusat nisi fuerit talis qui caderet in constantem virum. in. c. cum dilectus. nu. 1. & 3. quod met. cau. fo. 153.
- M**etus qui cadit in constantem virum est metus mortis vel corporis cruciatus. ibi. nu. 2.
- M**etus iustus an causetur propter timorem excommunicationis. ibi. nu. 6.
- M**etus non excusat quem qui sua culpa sentit. ibi.
- M**etus iustus an inducatur ex precibus alicuius tyranni. relinquatur arbitrio iudicis. ibi. nu. 8.
- M**etus non excusat iurantem nisi caderet in constantem virum. ibi. nu. 10.
- M**etus an dicatur inferri per iudicem. ibi. nu. 11.
- M**etus iustus an & qñ causetur ex minis aliorum. in. c. i. nu. 3. de offic. de lega. fo. 72.
- M**etus sufficiens impedit matrimonium contrahi etiam si interueniat iuramentum in. c. significauit. nu. 5. de eo qui du. in mat. fo. 22.
- M**etus an sequatur ex regis sue principis imperio. in. c. insinuante. nu. 7. qui cle. vel vouen. fo.
- M**etus minor attenditur in mulieribus: q̃ in masculis. in. c. causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 80.
- M**etus non presumitur in muliere in presentia mariti. ibi. nu. 5.
- M**etus iustus inferitur ex euagatione gladij. in. c. i. nu. 1. quod metus causa. fo. 149.
- M**etus semel illatus per tyrannum potestatem presumitur durare dum vivit ille tyrannus. ibi. nu. 2. & 12.
- M**etus excusat licet non fuerit de eo protestatum ob aliquam iustam causam. ibi. nu. 6.
- M**etus iustus inferitur ex amissione omnium bonorum vel maioris partis. in. c. h. nu. 1. & 6. quod met. cau. fo. 150.
- M**etus iustus inferitur etiam ex precibus alicuius tyranni. ibi. nu. 4.
- M**etus an vitiet actum ipso iure. ibi. nu. 5. & 7.
- M**etus non excusat quando venit culpa imputum passi. ibi. nu. 7.
- M**etus vitiat constitutionem procuratoris. ibi. nu. 8. fo. 151.
- M**etus non vitiat actus qui imprimunt characterem vt in baptismo. ibi. numero. 20.
- M**etus in actu meritorio vitiat ipso facto. ibi.
- M**etus quo casu annullat actum ipso iure. in. c. olim inter. nume. 10. de resti. spol. fo. 190.
- M**etus & violentia excludit consensum & per consequens annullat actus in spiritualibus ubi requiritur consensus liber: in alijs autem non. in. c. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 7.
- M**etus passo que remedia dentur. in. c. ad audientiam. nu. 1. qd metus causa. fo. 151.
- M**etus an presumatur durare si postea appareat aliquid voluntarie factum. ibi. nu. 3.
- M**etus excusat aliquem licet pervenerit culpa sua. in. c. vt debitus. nu. 32. de appel. fo. 128.
- M**etus ita sponsalia sicut matrimonium non impedit. in. c. ex literis. nu. 2. de despon. impube. fo. 15.
- M**etus vel dolum non facit presumere reuerentia maritalis vel clericalis. in. c. cum contingat. nu. 1. de iureiur. fo. 155.
- M**etus qui non cadit in constantem non impedit actum etiam summam libertatem requirentem: nec etiam libertas per eum excluditur. in.

- c. veniens. el. h. nu. 5. de sponsa. fo. 7.
- M**etus a iure approbatus an excuset vt si cominata fuerit alicui mors qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venero. ibi. nu. 8.
- M**etus non vitiat actum ipso iure regulariter: sed venit rescindendus per actionem qd metus causa. in rub. nu. 1. quod me. cau. fo. 148.
- M**etus presumitur in persona carcerati aliquid promittentis. in. c. accedens. nu. 1. & 3. de procu. fo. 144.
- M**iles seculi non potest conveniri nisi in quantum facere potest deducto ne egeat nec d3 cedere bonis. in. c. odoardus. nu. 3. de solu. fo. 101.
- M**iles non est licentiandus durante bello. in. c. i. nu. 6. de renu. fo. 10.
- M**ilitis nostri temporis an gaudeant privilegijs militaribus per legem inductis. in. c. in nostra. nu. 8. de procu. fo. 141.
- M**ilitis celestis militie sunt digniores militibus seculi. in. c. nicolao. nume. 1. de appel. fo. 136.
- M**ilitare nemo cogitur stipendijs suis. in. c. cum ex officij. nu. 8. de prescript. fo. 36.
- M**inister iustitie non peccat imo meretur. in. c. i. nu. 6. de ferijs. fo. 137.
- M**inisterium nudum competens alicui iure proprio potest per alium exerceri. in. c. cum bertoldus. nu. 8. de re iudi. fo. 69.
- M**inor non restituitur aduersus dolum nisi dolus sit presumptus. in. c. i. nu. 9. de dolo & contu. fo. 194.
- M**inor & ecclesia equiparantur in materia restitutionis in integrum. in. c. i. nu. 9. de prescript. fo. 22.
- M**inor ex defectu etatis excusatur de ignorantia. in. c. si. num. 6. qui mat. accusa. pos. fo. 46.
- M**inor cuius etatis possit accusare vel denuntiare. ibi. nu. 7.
- M**inores apti ad matrimonium ex contractu matrimonij obligantur nisi violentia intercedat. in. c. de illis. el. h. nu. 1. de sponsa. fo. 14.
- M**inus valet qd nihil valet. in. c. licet holi. nu. 14. de sumo. fo. 86.
- M**inor etas non excusat in delictis sed alleviat pena si est doli capax. alias secus. in. c. i. nu. 2. & 5. de sen. excom. fo. 178.
- M**inor. xxv. & maior. xiiij. potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualibus. in. c. ex parte. nu. 7. de resti. spo. fo. 183.
- M**inor. xxv. & maior. xiiij. potest inuito patre intrare religionem et in ea profiteri & aduersus eam non restituitur quia consuluit anime sue: secus si est minor. xiiij. ibi. nu. 11. & 16.
- M**inor si ledatur circa spiritualia. an et quo casu restituatur. ibidem. numero. 12.
- M**inor non restituitur si credebatur accipere uxorem dinitem & erat pauper ibidem.
- M**inor an & quo casu restituatur aduersus sententiam latam contra matrimonium. ibi. nu. 13.
- M**inor renuntians beneficio ecclesiastico quod habet an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum. ibi. nu. 14.
- M**inor restituatur aduersus danum etiam re non integra. sed aduersus lucrum & tunc cum res est integra. ibi. nu. 15.
- M**inor in casu in quo restituatur ad beneficium quia renuntiavit non requirit novam collationem. ibi. nu. 18.
- M**inor non potest se obligare ante pubertatem voto continentie: sed alijs votis sic. si est doli capax. vt in. c. vnico. nu. 3. de cler. per sal. pmo. folio. 143.
- M**inor. xiiij. ann. non potest dispensari nisi a papa. Anto. in. c. indecorum. nu. 3. de eta. & quali. fo. 43.
- M**inor. xiiij. anno. non potest dispensari a papa. ibi.
- M**inor an restituatur ex eo quod processus fuit factus contra ipsum minorem licet sententia sit lata contra ipsum maiorem. in cap. quanto. nu. 4. de priuile. fo. 159.
- M**inor vel ecclesia lesi restituuntur aduersus alienationes etiam solenniter et iuris ordine seruato factas. in. c. constitutus. nu. 8. de resti. in integr. fo. 163.
- M**inor vel ecclesia an restituantur aduersus eorum contumaciam. in. c. auditis. nu. 14. de resti. in integ. fo. 157.
- M**inor non obligatur ad votum religionis nisi factus maior ratificet. sed minor doli capax potest se obligare diabolo. in. c. postulasti. nume. 1. & 2. de regu. fo. 164.
- M**inor. xiiij. non obligatur neq; matrimonio spirituali id est monasterio. nec matrimonio carnali. in. c. ad nostram. nu. 2. de regu. fo. 158.
- M**inor. xv. ann. non potest esse de consilio & regimine ciuitatis nisi consuetudo aliter obseruet vel necessitas suadeat. in. c. cum vicefinuz. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.
- M**inor. xiiij. etiam profitendo non obligatur religioni. nisi maior habuerit ratum. in. c. significatum. nu. 1. de reg. fo. 165.
- M**inor. xiiij. oblatas a parentibus monasterio d3 ibi permanere vsq; ad annos pubertatis & post exire si vult. si vero non fuit oblatas potest ante pubertatem ad libitum exire. ibi. nu. 1.
- M**inor. xiiij. oblatas monasterio censetur tacite profiteri si post pubertatem stetit per annum in religione. ibi. nu. 5.
- M**inor. xiiij. vel. xij. si est femina oblatas monasterio si post pubertatem

Repertorium singularium materiarum

- tem accipit habitum professorum ad seculum non potest amplius redi
re: in c. cum virum. nu. 1. de regu. fo. 152.
- M**inor. xv. ann. nunq̄ restituitur aduersus religionis ingressum, sed ad
uersus alia etiam circa beneficia in quibus reperitur lesus sic. ibi. nu. 6.
- M**inor restituit aduersus alienationem licet intervenierit decretus iudi
cis et autoritas tutoris. in c. cum causa. nu. 6. de emp. et ven. fo. 64.
- M**inor si iuravit de nō contraveniendo licet nō possit restitui tñ potest
si fuit deceptus ultra dimidiam vti beneficio. d. c. cum causa. ibi. nu. 11.
- M**inor ex aliquo contractu iurato per se facto si senserit se enormiter les
sum potest petere absolutionem a iuramento. ibi. nu. 13.
- M**inor semper presumitur deceptus. ibidem.
- M**inor pars si pretendat ius devolutionis ex electione maioris partis
facta scienter de indigno an possit procedere ad electionē ex primo scrui
tinio. in c. congregato. nu. 6. de elec. fo. 175.
- M**inor. xv. anno. an restituatur aduersus cōfessionem factam in iudis
cio in casibus in quibus potest esse. in c. si. nu. 8. de confes. fo. 226.
- M**inor. xv. an. non potest iurare de veritate credenda: sed bene de veri
tate dicenda. ibi. nu. 9.
- M**inor potest esse testis, et respondere sine autoritate curatoris. ibi.
- M**inor. xv. an. alienat bona sine curatore et decreto intrando monaste
rium. in c. in presentia. nu. 11. de proba. fo. 14.
- M**inor non potest alienare in pias causas sine decreto. ibi. nu. 12.
- M**inor qui dispensatur ob defectum etatis est promotus ad aliquam
dignitatem an habeat vocem in capitulo. Anto. in c. h. nu. 9. et 13. de eta.
et quali. fo. 4.
- M**inor. xx. annis non repellitur ab accusando, licet repellatur a testifica
do in criminalibus. in c. i. nu. 10. de accu. fo. 56.
- M**iraculum dicit illud pprie qd cōtingit cōtra naturā.
in c. cum in artib. nu. 7. de cele. mis. fo. 210.
- M**iracula possunt fieri ab eo qui non est sanctus. in c. j. nu. 4. de reli. et
vene. san. fo. 217.
- M**iserabiles persone que dicatur. in c. novit ille. nu. 51.
de iudi. fo. 316.
- M**iserabiles persone que sint que possunt adire iudices ecclesiasticū in
mediate. in c. licet ex suscepto. nu. 7. de fo. compe. fo. 70.
- M**iserabiles persone vt vidue, et pupilli sunt sub protectione ecclesiasti
ca et conveniunt laicos coram iudice ecclesiastico, licet causa in se sit pro
phana. in c. super quibusdam. nu. 4. de ver. signi. fo. 203.
- M**iserabiles persone que dicatur et quibus respectibus. in c. significan
tibus. nu. 6. de offi. dele. fo. 101.
- M**iserabilis persona potest convenire laicū interdicto unde vi corā ec
clesiastico etiā in causa feudali. in ca. ex parte. B. nu. 1. de fo. cōpe. fol. 81.
- M**iserabiles persone si grauentur in collectis possunt implorare auxi
lium ab ecclesia. in c. licet. nu. 2. de cens. fo. 199.
- M**iserabiles persone sunt sub protectione ecclesiastica, et conveniunt
suos reos coram iudice ecclesiastico. in c. ceterum. nu. 16. de iudi. fo. 20.
- M**iserabiles persone sunt ille que actu et non habitu tñ ostendunt mi
seriam. in c. j. nu. 2. de postu. fo. 138.
- M**issa an sit de substantia collationis ordinis. in c. quod sicut.
super eo. nu. 12. de elec. fo. 148.
- M**issa non potest celebrari in locis priuatis, etiam super altari viatico
sine licentia epi. in rub. nu. 1. de conse. vel alta. fo. 205.
- M**isse due possunt celebrari eodem die ab eadem ob causam: puta per
aduentum alicuius episcopi, vel alterius magni viri. in cap. consuli. nu. 3. de cele. missa. fo. 209.
- M**issa si audiat ut facilius quis possit feminas videre potius est pec
catum q̄ meritum. in c. j. nu. 4. de collu. dete. fo. 135.
- M**issa integra debet audiri diebus dñicis et festis sub precepto peccas
ti mortalis. in c. vt dominicis. nu. 3. de paro. fo. 141.
- M**issa debet audiri diebus festis sub precepto peccati mortalis. in c. j.
nu. 8. de vita et bone. cle. fo. 3.
- M**issam audire singulis diebus nō tenentur sacerdotes nō curati. ibi.
- M**issa non potest nec debet dici in loco nō consecrato nisi cuz altari via
tico. in c. si. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.
- M**issa non est audienda vt quis habeat meliores segetes: sed ob deuotio
nes. in c. quidam. nu. 1. de cele. missa. fo. 209.
- M**issa non potest celebrari sine igne aqua: vel cuz pane fermentato, vel
vase ligneo, et si quis isto modo celebraverit deponitur perpetuo et be
neficio. in c. si. nu. 1. de cele. missa. fo. 212.
- M**issus in possessionem ex primo decreto post annum effici
tur verus possessor. licet reus intra annū voluerit ca
uere sed non cavit. in c. j. nu. 1. de eo qui mit. in pos. fo. 212.
- M**issus in pos. per contumaciā partis habet locum etiam in religiosis
tam circa res spirituales q̄ temporales. ibi. nu. 2. et 3.
- M**issus in possessionem causa rei seruande habet etiam locum in inter
dictis in rem. ibi. nu. 4.
- M**issus in possessionē ex secundo decreto lucratur fructus et prescribit
sed si per potentiā aduersarij non admittitur tunc solum non prescribit.
ibi. nu. 91.
- M**issus in possessionē ipsarum ecclesiarū potest fieri quando ipse petun

- tur. in d. c. j. nu. 17. fo. 214.
- M**issus in pos. debet fieri in noia debitoris qñ non reperit aliud que
reuocabitur qñcūq; debitor veniat et offerat velle stare iuri. ib. nu. 18.
- M**issus in pos. qui nō pōt fieri vel nō habet locum quomodo pcedet
contra contumacem quomodo succurratur actori remissive. ibi. nu. 9.
- M**issus in pos. qñ fuit actū actione in rem scripta vel actione ex em
pto fit in rem que petitur: et si aliquid plus debetur ratione interesse fit in
alia bona. ibi. nu. 20.
- M**issus in pos. pro rebus spiritualibus: an fiat in subsidium in bona
temporalia vel econtra. ibi. nu. 21.
- M**issus in pos. etiam in reali ex primo decreto nō possidet intra an
num. sed post annū sic: absq; alio decreto reo in contumacia permanen
te. in c. j. nu. 2. de do. et contu. fo. 193.
- M**ittendus in pos. et nō admissus quo casu habetur pro admissio quo
ad iuris effectum: de quibus ibi. nu. 8. fo. 195.
- M**issus in pos. an possit compellere reum ad recuperandum eam. in
c. h. nu. 18. de dolo et contu. fo. 196.
- M**issus ex primo decreto potest fieri cōtra absentem etiā cā reipublice
si non sit qui eum defendat. in c. vt debitus. nu. 19. de appel. fo. 327.
- M**issus in pos. causa rei seruande nō habet locum quādo agitur de be
neficio obtinendo. in c. h. nu. 7. de iura. calum. fo. 125.
- M**issus in pos. in reali post annū est incōmutabilis possessor. et quid
in personali. in c. h. in alib. nu. 11. 20. 21. et 24. vt lit. non contest. fol. 117.
- M**issus in pos. rei hypothecarie excludit reum volentem comparere
intra annum si missus vult probare incontinenti de iure suo. ibidem. nu
mero. 13.
- M**issus in pos. causa rei seruande quomodo tedio afficit reum. ibidē.
nume. 14.
- M**ittendus in pos. ex personali nō debet capere omnia bona sed pro
quantitate debiti. ibi. nu. 35.
- M**issus ex personali ex primo decreto an admittat reum venientem nō
restituta prius re in quam fuit missus. ibi. nu. 36.
- M**issus ex primo decreto nec post annum facit fructus suos: nec releuat
ab onere probandi: sed requiritur secundū decretum. ibid. nu. 38. et 40.
- M**issus in pos. an fiat sine trina peremptorie citatione. ibi. nu. 45.
- M**issus si est facta contra plures non auditur vnus volens recuperare
pro rata sua. ibi.
- M**issus in possessionem reuocat si non stetit per reum quominus intra
annum caueret. in c. cum sicut. nu. 1. et 5. de eo qui mit. in pos. fol. 214.
- M**issus in pos. in ecclesiam habet locum quando ecclesia petitur vt
proprietas alias secus. ibi. nu. 2.
- M**issus in pos. in reali efficitur possessor verus post annum etiam in
spiritualibus. ibi. nu. 3.
- M**issus in pos. reuocatur intra annum si est oblata cautio etiam vni ex
pluribus iudicibus qui cognoscebant in causa. ibi.
- M**issionem passus ex eius cōtumacia ante li. contest. recuperatur intra
annum contumaciam purgando: secus si contumax est post lit. contest.
nam tunc non auditur nisi superet proprietatem. in c. prout. nu. 6. de do
lo et contu. fo. 198.
- M**issus in pos. causa rei seruande habet locum etiam inter religiosos. in
c. querelam. nu. 3. de simo. fo. 80.
- M**issus in pos. propter contumaciam quo casu habet locum etiā quā
do petuntur res ecclesiastice. in c. h. nu. 2. et 3. de do. et contu. fo. 165.
- M**issus ex primo decreto potest reuocari oblata cautione intra annum
de iudicio fisci que non potest prohiberi a iudice. ibi. nu. 13. fo. 196.
- M**issus in pos. fit reo citato absente vel ante vel post citationem et in
defenso: secus si aliquis amicus vel procurator compareat pro eo. in c.
si. nu. 1. et 3. de eo qui mit. in pos. fo. 215.
- M**issus causa custodire nō explicatur officio iudicis: sed pars debet pe
tere et iudex concedere alias appellabit. ibi. nu. 4.
- M**issus ex primo decreto fit etiam in absentē causa reipublice: sed resti
tuitur absens reuersus prestita cautione de iudicio fisci: et non reficit ex
pensas quas missus fecit nisi fecerit circa fructus. ibi. nu. 7. et 8.
- M**issus in possessionem causa rei seruande non fit in beneficialibus. in
c. olim ex literis. nu. 5. de rescrip. fo. 68.
- M**issus in pos. reuocata missione recuperat tam expensas litis quam
factas in re. in c. cum venissent. nu. 11. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- M**issus in possessionē causa rei seruande non tenetur restituere reo etiā
parato satisfacere possessionem talis si missus est absens ex causa neces
saria. in c. dilecto. nu. 1. de verb. signi. fo. 204.
- M**issus in possessionem debet citari antequam cogatur restituere pos
sessionem. ibidem.
- M**issus in possessionem in ecclesia fit quando ipsa petitur ratione pro
prietatis et non tituli. in c. dilectus. nu. 2. de seque. pos. et fru. fo. 222.
- M**issus in possessionē ex primo decreto non facit fructus suos et tene
tur ipsos conseruare nisi ex nimia contumacia rei iudex missus ad iudica
uerit fructus. ibi. nu. 3.
- M**issus in possessionem ex primo decreto si est suspectus de dissipatio
ne fructuum cauebit de restituendo in tēpore: sed si dissipat sequestrabū
tur fructus missus autem non reuocabitur. ibi. nu. 6. 10. 13. et 19.

Missus

Super Lectu. Banormitani.

- 3 **M**issus in possessionem ex primo decreto non possidet. in. c. contingit. nu. 2. 7. 5. de dolo 7 contu. fo. 209.
- M**issus in possessionem ex primo decreto in reali nō efficit possessor nisi si post annum quo casu non requiritur secundum decretū. ibi. nu. 3. 7. 4.
- M**issus in possessionem in reali efficit possessor ipse excluso reo. sed restituit rem cum fructibus reo intra annum comparanti. ibi. nu. 5.
- M**issus in possessionē ex psonali nō efficit possessor in tātū q̄ reus possidet quo ad culturaz agri: ipse vero custodit ne fructus dissipentur. ibi.
- M**issus in possessionē ex scdo decreto in psonali vel in reali post annuz ex psumpta cōtumacia rei qui in veritate nō est cōtumax ppter iustam causam absentie: vel audiet reū restitūtū probata causa absentie vel audiet qd non sit restitutus s̄m diuersos casus. de quibus. ibi. nu. 6.
- M**issus in possessionē ex primo decreto in vna re an prohibeatur vde realiam. in. d. c. contingit. nu. 8. de dolo 7 contu. fo. 210.
- M**issus in possessionē in reali ex primo decreto post annū efficit verus possessor citra aliū iussuz iudicis. sec⁹ qñ est missus ex psonali. ibi. n. 10.
- M**issio in possessionē tam ex primo q̄ ex scdo decreto an habeat locū in spiritualibus vel beneficialibus: siue petantur ratione tituli: siue pro prietatis 7 tam in beneficio obtinēdo q̄ obtēto. ibi. nu. 11.
- M**issio in possessionem ex primo decreto non potest fieri in his rebus in quibus habet exerceri iurisdicatio. ibi. nu. 17.
- M**issus in possessionē ex primo decreto non facit fructus suos nisi fuerit constitutus in magna contumacia. ibi. nu. 18.
- M**issus in possessionē ex carboniano. vel ventris nomine facit fructus suos quo ad alimenta tantum. ibidem.
- M**issus in possessionē ex primo decreto si deſciatur vel molestet an habeat interdictum retinēde 7 recuperande. ibi. nu. 19. fo. 211.
- Si vendicatur res in quam est facta remissio an ageat contra missum vel missionem passum. ibi. nu. 21.
- M**issio in possessionē tam ex primo q̄ ex secundo decreto a quo debet fieri ab ordinario an a delegato. ibi. nu. 22.
- 2 **M**issus in possessionē ex decreto iudicis pōt prescribere. quia decretus dat sibi titulum. in. c. pastoralis. § preterea. nu. 4. de offi. ordi. fo. 118.
- 2 **M**issio in possessionem causa rei seruande conceditur etiam religiosis. in. c. i. nu. 8. de seque. posse. 7 fru. fo. 220.
- M**issus in possessionē debet restituere ipsam etiā si fuerit oblata causa tio de stando iuri iudici 7 non parti. nu. 20.
- M**issus in possessionem propter contumaciā rei realiter conuenti non facit fructus suos intra annum nisi ex magna contumacia. in. c. si. § in albis. nu. 5. 7. 17. vt lit. non contest. fo. 117.
- 5 **M**issio in possessionem non reuocatur nisi prius prestita cautione fide iussoria vel pignoratitia. in. c. qua fronte. nu. 17. de appel. fo. 102.
- 3 **M**issio in possessionem ex primo decreto an possit fieri per contumaciā procuratoris. in. c. cum deputati. nu. 10. de iudi. fo. 40.
- 2 **M**issio in possessionem ante q̄ fiat an sint requirēdi amici absentis. in. c. consultationibus. nu. 4. de offi. deleg. fo. 76.
- 3 **M**issio bonorum non fit in causa criminali nisi pro ea agatur ciuilitet 7 quibus casibus non fiat. in. c. tue fraternitatis. nu. 6. vt lit. non contestata. fo. 111.
- 3 **M**issio ex primo decreto fit contra quēlibet absentem ex iusta causa: qz est modici preiudicij. in. c. consultationibus. nu. 2. de offi. deleg. fo. 76.
- M**issio in possessionē ex primo decreto potest reuocari seruato tamen iuris ordine. vt lit. non contest. 7 similibus. ibi. nu. 7.
- 6 **M**istum an veniat sub simplicibus. in. rub. nu. 4. de vi. 7 ho. ne. clerico. fo. 2.
- 3 **M**istū sequit naturā simplicis dignioris. in. c. quam. nu. 2. de iudi. fo. 9.
- 3 **M**odus si non sit seruatus an resoluat rem ipso iure. in. c. verum. nu. 29. de foro compe. fo. 64.
- 4 **M**odus largo modo potest appellari: conditio. in. c. cum iohannes. nu. 3. de fide instr. fo. 105.
- 6 **M**olendinum consuetus petere ad molēdū vel ad furnum venire ad coquēdū panē. per. xl. annos non per hoc astringitur in futurum continuare. in. c. ex parte astēsis. nu. 7. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **M**on cogitur quis ire ad molēdinū alterius ex eo qd multo tēpore per prius iuerit: sec⁹ si fuit de necessitate etiā qd extraiudicialiter fuerit dñō molendini obtemperatum. in. c. abbate. nu. 10. 7. 11. de verb. sig. fo. 202.
- 6 **M**olēdinū licet fuerit per me frequētātū per multos annos nō per hoc prohibeor ire ad aliud si volo. in. c. qm. nu. 7. de vita 7 bone. cle. fo. 5.
- 7 **M**olēdinarij vel fornarij mutantes ad hoc vt veniāt ad molendinum vel furnum suum comittūt vsuram que est restituenda pauperibus. in. c. nauiganti. nu. 17. de vsu. fo. 131.
- 1 **M**olestare quid importet. in. c. in nostra. nu. 3. de rescrip. folio. 80.
- 6 **M**onachus fugitiuus si non mutat statum quicquid acquirat: acquirit priorī monasterio: 7 quid si mutauerit statum. in. c. si. nu. 3. de regu. fo. 165.
- 6 **M**onachus vel religiosus alicuius ordinis stricti non potest quis fieri: nisi sit annorum. xviii. in. c. quia in insulis. nu. 1. 7. 3. de regu. fo. 157.
- 4 **M**onach⁹ an possit esse arbiter vel arbitrator. in. c. quinquaginta. nu. 13.

- de iureiuran. fo. 145.
- 6 **M**onachi 7 alij religiosi an possint emittere votum pro subsidio terre tante sine licentia abbatis vel alterius superioris. in. c. si. nu. 2. de voto et voti redemp. fo. 178.
- M**onachus nō pōt eligi in papā sine cōsensu abbatis. ibi. nu. 3. fo. 188.
- M**onachus quis non potest creari in illo monasterio in quo pro tunc non est abbas. in. c. officij. nu. 7. de elec. fo. 159.
- 5 **M**onachus non potest turare sine licentia abbatis in. c. cum contingat. nu. 23. de fo. compe. fo. 78.
- M**onachus qui est in studio potest monasteriū obligare vsq̄ ad probabilem summam. ibi. nu. 24.
- 4 **M**onachus potest agere pro abbate incarcerato vt liberetur. in. c. cum olim. nu. 5. de testi. fo. 66.
- 6 **M**onachus potest promoueri in ep̄m. in. c. licet. nu. 6. de regu. fol. 192.
- 1 **M**onachus non professus non potest exigi ad aliquod officium administrationis. in. c. cum in magistrum. nu. 3. de elec. fo. 170.
- 1 **M**onachus potest esse cu3 licentia abbatis vicarius episcopi. in. c. cum causam. nu. 9. de elec. fo. 147.
- 3 **M**onachi sunt exempti a decimis persolucendis. in. c. si. numero. 6. vt lit. pendente. fo. 219.
- 5 **M**onachi possunt exercere curam animarū vbi de hoc est consuetudo. in. c. cum non liceat. nu. 17. de prescri. fo. 30.
- 6 **M**onachus assumptus ad ep̄atum vel ad aliam dignitatem secularem an 7 quo casu astringatur seruare regulam prout seruabat in monasterio. in. c. deus qui. nu. 1. de vita ho. clerici. fo. 6.
- 6 **M**onachi non sunt sub iurisdictione ep̄i nisi in defectum abbatis. in. c. ea que. nu. 1. de statu mona. fol. 183.
- Inter monachos debet seruari equalitas 7 in cibis: 7 in penis: 7 similibus: nisi sint multum delicati 7 male complexionati. ibi. nu. 13.
- 7 **M**onachi adinuicem se percutientes absoluntur per eorum abbates quibus deficientibus per ep̄m loci: 7 ibidem in alijs religionibus. in. c. monachi. nu. 1. 4. 5. de sen. excom. fo. 179.
- M**onachorum correctio pertinet ab abbate vel ad ep̄m eo negligente aut deficiente. ibi. nu. 2.
- 5 **M**onachi 7 alij religiosi possunt habere aliquā pensioē ex permisso abbatis que pōt eis auferri nisi habuerint confirmationē a papa nō tñ debet illud tenere vt proprium. in. c. nisi essent. nu. 12. de preben. fo. 31.
- M**onachi pōt statuere vt eis debeat certa pensio quolibet anno. ibi.
- 3 **M**onachus vel alter religiosus non pōt per superiorem poni in aliqua administratione quo ad vicerit: imo papa non possit cōcedere nisi hoc faciat ex certa scientia. in. c. porrecta. nu. 1. 7. 4. de cōfir. vti. vel inuti. f. 141.
- M**onachus vnus monasterij potest eligi in abbatem alterius monasterij. in. c. cum monasterium. nu. 1. 7. 3. de elec. fo. 26.
- 7 **M**onachus quis non efficitur ex eo qd deferat habitum si ipse non intendat profiteri. in. c. tuarum. nu. 6. de priuile. fo. 154.
- M**onachus qui iocose simulat se monachum non obligatur ad monachatum. ibi. nu. 7.
- M**onachus qui fecit professionem in monasterio monialium non valet professio 7 cōpellitur illud exire 7 monasteriū monachorū intrare. ibi.
- 7 **M**onachus an sibi possit reseruare proprium ex pacto. in. c. insinuante. nu. 6. qui clerici. vel vouen. fo. 22.
- 7 **M**onachus etiam baptizans efficitur pater spiritualis. in. c. ex literis. nu. 1. de cognat. spiri. fo. 28.
- 7 **M**onachus an possit assumi in magistrum. in. c. quia nonnullis. num. 1. de magistr. fo. 94.
- M**onachus promotus ad ecclesiam secularem non tenetur obsequare austeritatem regule sue religionis. ibi. nu. 2.
- 3 **M**onachi vel moniales an subsint presbytero parochiali quo ad sacramenta recipienda. in. c. dilectus. nu. 1. 6. 7. 17. de capel. mona. fo. 188.
- M**onachus an debeat postulari an eligi. in. c. l3. nu. 2. de offi. deleg. fo. 14.
- 4 **M**onachus claustralis vnus monasterij si efficit prior alterius monasterij acquirit prioratū. in. c. in presentia. nu. 67. de proba. fo. 20.
- 4 **M**onachus 7 fratres minores an possint testificari sine licentia superiorum. in. c. cum nuncius. nu. 4. de testi. fo. 47.
- M**onachus an possit perpetuo manere in prioratu manuali de licētia superioris. in. c. insinuante. nu. 6. qui cle. vel vouen. fo. 22.
- ¶ **C**orfe. Adde qd abbas pōt ad libitū suū remouere priorem manua-lem vt sint cōmendatores: institores: 7 preceptores. de quibus. in. c. cu3 deputati. de iudi. 7 est ter. in. c. cum ad monasteriū § tales. ver. nec alicui. de test. mo. 7 vide doc. in. c. qd de sta. mo. facit quod not. Bart. in aut. in gressu. C. de sacrosan. eccle. vbi sentit hoc licet non alle. glo. 7 Inno. in. d. c. insinuante. 7 facit ad hoc gl. in cle. 7 si principalis. super ver. electiones. de rescrip. Secus est si prior qui consuevit per electionem assumi: vel si est perpetuus: qz talis nō pōt ad nutum reuocari sine causa 7 institutio nibus regule seruatis vt in. d. c. qd. § priores. sed an prior monialis possit sine iusta causa remoueri: conclusio est qd sic: vt p. Joā. an. in nouel. inc. cū singula. de preb. lib. vi. 7 ibi plene p. Domi. de san. Bem. in ver. sed circa pmissa dubitat. 7 p. doc. in. d. c. insinuante. 7 in. d. c. qd. § priores ad vni tñ aduertat qd papa pōt prioratū moniale seu claustrale cedere relegio so ab eo toto vite sue tēpore possidēdū: qd secus est in abbate. p. d. c. cū ad

Repertorium singularium materialium

- monasterium. §. tales. vers. nec alicui sentit. Inno. in. c. fin. qui de. vel vo
uen. 7. Sede. de se. consi. c. lxx. incip. casus talis est posito pro constanti. 7c.
vbi latissime de hoc. 7 qd papa possit hoc facere adduco text. apertissi
mum. in. c. cum inter. R. ibi. dum viueret possidendos. de elec. 7 ibi cōs
culus meus Abb. in. iij. nota. nu. 2. colligit hoc. quem ter. diligenter no
tabis pro limitatione. c. porrecta. 7. c. ad nostram. de confir. vti. vel inuti.
vbi habetur qd non potest religioso confirmari prioratus ad vitā. pro
cedunt illa iura. 7 similia: nisi papa illud faciat ex certa scientia. vt in. c.
cum inter. R. quod tenet etiam Innocē. ibi. et not. in. c. nisi de preben. 7 si
abbas valet istum remouere sine causa: non posset. quia quo ad istum
prioratum est obedientiarius pape 7 nō abbatis. sed remanebit in alijs
subiectus abbati. ita dicit Vincen. in. d. c. cum inter. R. quem refert ibi
Abb. nu. 10. vers. in glo. ij. remanet in alijs subiectus abbati. 7 not. hoc
dictum Vincen. singulariter. 7 de materia vide plene Abb. in. d. c. ad no
stram audientiam. 7 in. c. porrecta. nu. 2. et. 4. 7 in. c. nisi. preall. 7 docto. in
de. quia regulares. de sup. negli. prela. cum simi.
- 9 Monachus vel alius religiosus effectus ep̄s quicquid acquisiuit cedit
ep̄iscopatu. in. c. i. nu. 5. de testa. fo. 110.
Monachus nouitius nō potest eligi in abbatem 7 talis electio est ipso
iure nulla potest tamen postulari: ita postulatus dicitur tacite profite
ri. in. c. quia ingredientibus. nu. 4. eo. ti.
- 7 Monachian teneantur obedire pontifici contra eorum regulam: 7 an
papa possit dispensare cum religioso vt ducat vxorem. in. c. ne dei eccle
siam nu. 2. de simo. fo. 91.
- 6 Monachus ex dispensatione pape an possit habere proprium. in. c. pro
posuit. nu. 15. de concess. preben. fo. 56.
- 7 Monachus excoicatus quo casu possit per abbatem absolui. in. c. cum
illorum. nu. 3. de senten. excom. fo. 189.
- 2 Monachus potest stipulari monasterio absq; alio mandato. in. c. quan
to. nu. 2. de offi. ordi. fo. 114.
Monachus an equiparetur seruo. ibidem.
Monachus delinquendo non obligat monasterium. ibidem.
Monachus qui de licentia abbatis est in studio potest monasteriū pro
suis necessitatibus obligare. ibi. nu. 5.
- 6 Monachi possunt licite habere ecclesias parochiales eis subiectas quo
ad temporalia super quibus non habent ius instituendi sed tantum pre
sentandi: institutio vero pertinet ad ep̄iscopū. in. c. de monachis. nume. 1.
2. 7. 8. de preben. fo. 26. 7. seq.
- Monachi vel alij religiosi qui habent ecclesias seculares quod ad titu
lum collatorū possunt in eis instituere rectores: nō autē aliquid de frus
ctibus percipere idem si haberent quo ad titulum. ibi. nu. 7. fo. 27.
- Monachi vel alij religiosi qui habent ecclesias seculares quod ad temp
ralia 7 spiritualia quam iurisdictionem in his habent. ibi. nu. 9. 7. 12.
- Monachi vel religiosi fundantes aliquam ecclesiā quo iure habuerunt
illam. ibi. nu. 6.
- 5 Monachi 7 alij religiosi appellant a correctione superioris qui in corri
gendo excedit modum. in. c. ad nostram. nu. 1. de appel. fo. 88.
Et vide in nu. 7. vbi ponit quid sit agendum in tali appellatione.
Monachi delinquentes circa regulā 7 ipsius ordinationes sunt plectē
di per abbatē. si vero delinquant circa alia crimina ob que venit forman
da contra eos inquisitio. remissive ibi. nu. 2. 7. 3.
- Monachi 7 alij religiosi vel clerici seculares an possint post professio
nem astringi vt viuant sub strictiori regula quam in ingressu inuenerūt.
ibi. nu. 4. 7. 5.
- 6 Monachi sub precepto peccati mortalis obligātur tantum ad tria. scz
castitatem. obedientiā. 7 paupertatem. circa que papa non potest dispen
sare cetera contenta in regula non obligant ad mortale nisi transgrediā
tur ex contemptu vel nisi regula preceptiue prohibeat. in. c. deus qui. nu
me. 1. de vita 7 honesta. cleri. fo. 6.
- Monachi possunt comedere carnes si non est memoria in contrarium:
maxime papa sciente 7 tolerante. ibidem.
- Monachi propter scandalum vitandum non possunt mittere substan
tialia regule ibidem.
- Monachus vel alius regularis portans habitum religionis inferius:
exterius vero non: non incidit in penam. ibi. nu. 4. fo. 7.
- Monachus potest promoueri ad ecclesiā curatam: 7 fieri canonicus
in ecclesia seculari ratione cure animarum: alias secus. ibidem.
- 7 Monachi denuntiantes abbatem 7 denuntiationem prosequentes de
bent habere expensas a monasterio: 7 eas propria auctoritate accipere.
in. c. olim. nu. 3. de accusa. fo. 74.
- Monachi et alij regulares licet nihil possideant tamen possunt posses
sorum recuperande aliquo casu intentare. ibi. nu. 11.
- Monachus vel alius regularis spoliatus p suū superiorem aliqua dignita
te an possit agere possessorio recuperade ad ipaz dignitatē. ibi. n. 12. f. 75.
- 6 Monachus pōt profiteri absq; eo qd suscipiat habitū. in. ca. porrectus.
nu. 1. 7. 7. de regu. fo. 160.
- Monachus non potest quis fieri ex voluntate nisi acceptet ibi. nu. 10.
- 6 Monachus habens peculium sine licentia abbatis priuatur fratru con
muniōe 7 sepultura. in. c. monachi. nu. 1. de statu mona. fo. 179.
- Monachus si dederit pecuniam pro habendo aliquo officio in mona
sterio 7 ipse decipiens deponitur. ibi. nu. 2.
- Monachus qui preferitur alicui ecclesie parochiali tanq; simplex cleri
cus non habet vterius aliquā cōionem cum suo monasterio. ibi. nu. 2.
- Monachus non potest habere proprium etiam ex consensu pape nisi
pro alendo seipsum quo casu sufficit consensus abbatis. ibi. nu. 4.
- Monachus non potest inuito abbate tenere aliquam administrationē.
ibi. nu. 11.
- 7 Monachus potest promoueri ad rectoriā ecclesie secularis vel ad epi
scopatū. an autē possit promoueri ad inferiores ecclesias. remissive. in
c. sicut tuis. nu. 2. de simo. fo. 88.
- 7 Monachi possunt deputari legatis sedis apostolice. in. c. cum dilecti.
nu. 1. de accu. fo. 66.
- Monachus potest accusare abbatem 7 expensas quas facit in accusa.
debet soluere monasterium: quia versatur vtilitas etiam monasterij. in
c. ex parte. nu. 1. 7. 3. de accu. fo. 59
- Dic vt in nu. 9. eo. ti.
- Monachi non veniunt contra obedientiam quādo accusant eorum pre
latum minus idoneum quia in illicitis nō debent ei obedire. ibi. nume.
2. 4. 7. 5.
- Monachi tenentur vendente accusa. abbati obedire dummodo ex hoc
accusa. non turbetur. ibi. nu. 4. 7 in. c. cum dilectus. in. fi. eo. ti.
- Monachus an 7 quando admittatur ad accusandum abbatem pro
priū vel alios. ibi. nu. 6. 7. 9.
- Monachus potest accusare abbatem non petita venia. ibi.
- Monachi non possunt aliquam rem etiam peculiarem obligare: sed ele
mosynam competentem facere sic. ibi. nu. 7. fo. 60.
- Monachi an offint 7 qñ obligare monasterium pro eorū propria ne
cessitate. ibi. nu. 8.
- 3 Monachi ecclesie cathedralis qñ possunt vocari canonici possunt esse
commissarij sedis apostolice. in. c. causam que. el. i. nu. 9. de iud. fo. 25.
- 6 Monachus potest esse laicus 7 interesse singulis tractatibus monaste
rij vna cum alijs qui sunt clerici. in. c. ij. nu. 9. de iusti. fo. 51.
- 6 Monachus per professionē factā in vno monasterio desinit esse mona
chus primi: nā nemo potest esse monachus plurium monasteriorū etiā
consentientibus prelati. in. c. preterea. nu. 2. 7. 3. de preben. fo. 27.
- 2 Monachi nigri habent strictiorem regulam qñ alibi. Bnt. in. c. ex par
te. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 38.
- 6 Monachus si reperitur habere proprium 7 nolit dimittere est priuan
dus ecclesiastica sepultura: si ibi fuerit sepultus debet exhumari. in. c.
nu. 1. de statu mona. fo. 180.
- 6 Monachus an possit ad aliud monasterium transire temere 7 an possit
aliquid habere. in. c. Joannes. nu. 1. 7. 6. de regu. fo. 157.
- Monachus ex concessione abbatis potest habere administrationē ali
quarum rerum spectantium ad monasterium in suas necessitates con
uertendam. ibi. nu. 6.
- Monachus an possit eligi in papam inuito abbate suo. ibi. nu. 7.
- 7 Monachus simoniace receptus est priuatus illo monasterio et est in
arctiori detrudendus: in illo vero non nisi dispensatiue. in. c. dilectus si
lius. el. ij. nu. 4. de simo. fo. 85.
- 6 Monachi 7 canonici regulares in quibus casibus equiparantur. in. c.
quod dei. nu. 2. de sta. mona. fo. 180.
- Monachi vel canonici regulares an 7 quo casu possunt promoueri ad
dignitatem ep̄alem aut ad ecclesiā inferiorē. ibi. nu. 5. fo. 181.
- Monachus vnus monasterij non potest eligi in abbatem alterius ha
bitus vel religionis. ibi. nu. 6.
- Monachus vel alius religiosus an possit presentari per patronum ad
ecclesiā parochialem. ibi. nu. 7.
- Monachus dispensatus ad curam alicuius ecclesie parochialis est. solu
tus ab obediētia sui monasterij nisi illa ecclesia sit sub protectione 7 obe
dientia ipsius monasterij. ibi. nu. 9.
- Monachus promotus ad curam alicuius ecclesie an 7 quo casu debeat
habere confocium. ibi.
- Monachus non potest promoueri ad aliquam dignitatem etiam in pa
pam sine licentia sui abbatis qui compellitur consentire si vtilitas vel
necessitas suggerit ad promouendum. ibi. nu. 12.
- 6 Monachus non est recipiendus citra suum monasterium in aliquo loco
vt ibi dñi moretur. in. c. non est. nu. 5. de regu. fo. 158.
- Monachus electus in papā nō potest cōsentire papatui quia non ha
bet nec velle nec nolle 7 bz abbatem super caput suum vice dei. ibi.
- Monachus an 7 qñ possit transire de vna religione in aliam: siue stric
tiorē: siue equalem. siue laxiorem. 7 an requiratur licentia pape vel a
licuius prelati. ibi. nu. 6.
- 3 Monachus remanet ciuis sue ciuitatis quo ad commoda. in. c. possum
lasti. nu. 5. de fo. compe. fo. 80.
- Monachus potest ordinari ab ep̄scopo originis licet monasterium sit
in alia diocesi. ibi. nu. 6.
- 7 Monachus stans in studio vel cuius prelatus abest pōt agere ex pres
umpta voluntate 7 licentia superioris. in. c. parochianos. nu. 3. de sen
ten. excom. fo. 182.
- 7 Monachus nunq; desinit esse monachus. in. c. cū sit propriū. nu. 7. de
condi.

Super Lectu. Panormitani.

condi. apposi. fo. 18.

- 1 Monachus tenetur magis obedire abbati suo q̄ epo loci. in. c. ne pro defectu. nu. 5. de elec. fo. 161.
- 6 Monachus an possit ex dispositione pape accipere uxorem ad tempus donec accipiat filium: et postea ingrediatur monasterium. in. c. ex publico nu. 15. de conuer. coniug. fo. 161.
- 6 Ad monachatum et ad aliam religionē pōt quis adduci blādīs verbis dummodo ei dicantur omnia dura regule. in. c. ad nostram. nu. 3. de regu. fo. 158.
- Monachus vel alius religiosus potest esse episcopus vel prelatus cu3 dispensatione: beneficio vero simplicia vel canonicatus habere non potest etiam dispensatiue. in. c. super eo. nu. 3. eo. ti. fo. 158.
- Monachus vel alius religiosus qui intrauit monasterium in quo tempore ingressus non obseruabatur quedā rigorositās que iam erat in obseruantia: si postea superior vult dictam antiquam rigorositatem obseruari an possit predictus religiosus cogi ad obseruandum an possit in de exire. ibi. nu. 4.
- 7 Monachus acquirit monasterio si perseverat in illo: secus si transit ad aliud monasteriū vel ecclesiam. in. c. cū olim. el. ij. nu. 6. de priu. fo. 155.
- Monachus factus ep̄s non soluitur a nexibus regule in substantialibus in ceteris concernentibus solemnitate secus. ibi. nu. 7.
- 6 Monachus professus pōt extrahi de monasterio et ep̄atui prefici fauore publico. in. c. per tuas. nu. 5. de voto et voti redemp. fo. 178.
- Monachus electus in ep̄m absoluitur ab obedientia abbatis et nullam amplius habet communionem cum primo monasterio. ibi. nu. 7.
- 6 Monachus si ante professionem mortuus est an succedat ei monasterium an heredes sanguinis. in. c. quod a te. nu. 6. de cle. coniu. fo. 15.
- Monachus fugitiuus quicquid acquirit: acquirit monasterio de q̄ aususgit et abbas potest ipsum vēdicare cū omnibus bonis questis. ibi. nu. 7.
- Monachus ingrediens religionē strictionē vel factus ep̄s alterius ecclesie recuperat bona patrimonialia in primum monasterium translata et alteri acquirit. ibi. nu. 8.
- 2 Monachus an possit agere pro monasterio sine mandato. in. c. j. nu. 3. de offi. iudi. fo. 123.
- 6 Monachi de iure communi non habent parochiam: sed ex privilegio sic. in. c. in nostra. nu. 5. de sepul. fo. 157.
- 6 Monachus dicitur habere peculium quando aliquid tenet abbate sciēte et patiente. in. c. quod quibusdam. nu. 10. de fidei. fo. 99.
- 6 Monachus de licentia abbatis potest procurare negotia laicorū amicorum monasterij si in consequentia potest redundare in vtilitatem monasterij. in. c. sacerdotibus. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 6 Monachus non potest esse minor. xiiij. annorum. in. c. super inordinata. nu. 10. de preben. fo. 48.
- 6 Monachus non potest fieri aliquis furiosus nisi post furorem habeat ratam professionem expresse vel per delationem habitus per annum postq̄ furor decessit. in. c. sicut tener. nu. 1. et 4. de reg. fo. 61.
- 6 Monachi corriguntur per episcopum loci quando abbas est vel negligens vel dissolutus. in. c. relatum. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Monachi et alij religiosi male viuentes in monasterio et incorrigibiles sunt remouendi a monasterio et alij in locum eorum ponendi. ibi. nu. 2.
- 6 Monachus assumptus ad regimen alterius ecclesie eximitur ab obedientia abbatis si illa ecclesia nō erat subiecta monasterio: alias secus. in. c. fi. nu. 2. de capel. mona. fo. 189.
- 6 Monachus cogitur quis fieri qui habitum monachalem portat vel illum destinat portare. in. c. vt clerici. nu. 1. et 3. de reg. fo. 156.
- Monachus qui ingressus est religionem vt efficeret abbas licet nō cōsequatur intentum suum nihilominus remanet monachus. ibi. nu. 2.
- 1 Monachus non debet quis fieri vt postea creetur abbas. in. c. cum ad nostram. nu. 3. de elec. fo. 158.
- Monachi possunt habere dignitates seculares curatas: sed non curatas non. ibi. nu. 4.
- 1 Monachus vnus monasterij electus abbas in alio monasterio nō habet amplius vocem in primo monasterio etiā si ex consensu capituli hoc sibi reseruauerit. in. c. constitutus. nu. 1. et 2. de elec. fo. 169.
- Monachus non potest habere locum in duplici monasterio. ibi. nu. 3.
- 1 Monachus non potest acceptare episcopatum sine licentia abbatis. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 19. de elec. fo. 182.
- 6 Monachus non acquirit sibi relictā vel legata: sed acquiruntur monasterio. in. c. cum ad monasterium. nu. 2. de sta. mona. fo. 181.
- Monachus effectus ep̄s an possit comedere carnes. remissue. ibi. nu. 3.
- Monachus non dicitur habere proprium quando administrat vel expendit aliquid ex permissu. puta si est in studio vel alio modo. ibi. nu. 9.
- Monachus ex consensu abbatis potest comedere carnes qm̄ ex causa potest comedere. ibi. nu. 16.
- Monachi qui reperiunt comedere carnes q̄ diu in ipsorum monasterio vsus carniū fuit in vsu. presumit licite carnes comedere. ibi. nu. 18.
- 5 Monachus pōt conueniri de gestis ante monachatum necliberat per ingressum monasterij: et si condēnatur o3 snia ferri in personā vtriusq̄: vtriusq̄ et monachi et monasterij. in. c. cum. 3. et 4. nu. 27. de re iudi. fo. 29.
- Monachus pōt esse procurator alicuius laici qm̄ ex hoc posset resultare

vtilitas monasterij. Item ex alijs causis de quibus. ibi. nu. 29.

- Monachus non potest recipere literas quantūcūq̄ priuatus sine licentia superioris. ibi. nu. 31.
- 6 Monachi retinent iura sanguinis et succedūt proximioribus sed acquirunt monasterio. in. c. quia nos. nu. 2. de testa. fo. 159.
- 5 Monachus prosequendo causam propriā et cōtumar nō condemnat in expensis quia nihil habet: sed considera quō monachus potest profesqui causam propriam. in. c. nicolao. nu. 3. de appel. fo. 133.
- 6 Monachus pōt fieri masculus in etate. xiiij. anno. femina vero in etate. xij. an. in. c. nullus. nu. 4. de regu. fo. 156.
- 4 Monachus an obligetur naturaliter et cum consensu abbatis an obligetur civiliter. in. c. ex rescripto. nu. 1. de iureiur. fo. 154.
- 3 Monachus bz interdictum recuperande: quia possidet nomine monasterij: per se autem nihil possidet etiam cappam quam habet. in. c. cu3 venissent. nu. 5. de restitutione spolia. fo. 174.
- 2 Monachus an possit esse aduocatus in causa que in cōsequentia potest esse vtilis monasterio. in. c. ij. nu. 3. de postu. fo. 138.
- Monachus potest aduocare pro amico monasterij cum licentia abbatis. ibi. nune. 3.
- 5 Monachus alicuius monasterij quo casu possit p̄esse curie animarū et remaneat sub obedientia abbatis. in. c. j. nu. 5. de capel. mo. fo. 187.
- 1 Monachus electus in abbate an et qm̄ requirit consensum in electione a superiore. in. c. cum dilectus. nu. 2. de consue. fo. 98.
- Monachus in causa monasterij non agit sine mandato. ibidem. nu. 9.
- 3 Monachus an possit esse in iudicio sine licentia abbatis. in. c. intelleximus. nu. 16. de iudi. fo. 24.
- 5 Monachus factus dolo et matrimonium contractum dolo nō vitatur. in. c. cum dilecti. nu. 7. de emp. et vendi. fo. 83.
- 4 Monachi vel moniales defenduntur per syndicum monasterij. in cap. causam. nu. 3. de proba. fo. 33.
- 7 Monachi magis tenentur obedire abbati quam ep̄o. in. c. j. nu. 2. de statu monacho. fo. 179.
- 6 Monachus promotus in ep̄m vel cardinalē non mutat habitū monachorum neq̄ regulā quo ad illa tria substantialia et nō acquirit sibi sed ecclesie cui p̄est. in. c. clerici. nu. 5. et 9. de vita et honestate cle. fo. 8.
- 7 Monachus per ingressum religionis non liberatur a p̄ctu vel delicto ante ingressum perpetrato. in. c. j. nune. 3. de eo qui furtim ordinem rece. folio. 143.
- 1 Monachus hodie non potest esse delegatus nisi papa ex certa scientia sibi deleget. in. c. per inquisitionem. nu. 3. de ele. fo. 146.
- 2 Monachi an possint presentare monachū ad ecclesiam subiectam monachis que cōsuevit regi p̄ clericos seculares. Ant. in. c. ij. nu. 4. de sup. negli. prela. fo. 35.
- Monachus magis debet obedire abbati quam episcopo. in. c. ij. nu. 6. de appel. fol. 88.
- 6 Monachus qui de consensu abbatis et capituli stat in studio censet habere licentiam faciendi eleemosynas congruentes de sibi concessis a superiore. in. c. nouum genus. nu. 3. de deci. fo. 143.
- 3 Monachus debet magis obedire abbati q̄ ep̄o in concernentibus regulam. in. c. ceterum. nu. 8. de iudi. fo. 19.
- 2 Monachus vnus monasterij promotus abbas ad aliud monasterium si postea renuntiavit an possit repetere locū in primo monasterio. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de renun. fo. 22.
- 6 Monachus transfert in monasteriū omnia bona et iura et realia et personalia. in. c. veniens. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 170.
- 6 Monachi diuersorū habitū 13 sint eiusdē ordinis nō possunt stare in eodem monasterio sed in diuersis. in. c. ex parte. nu. 1. de deci. fo. 146.
- 2 Monachus si vocatur ad aliquam dignitatem quis dispensabit cu3 eo. Ant. in. c. post translationem. nu. 14. de renun. fo. 31.
- Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatem quam dimisit vt efficeretur monachus. ibi. nu. 22. et 24.
- 6 Monachi nō perdunt ius succedendi. in. c. relatum. nu. 6. de sepul. fo. 134.
- 2 Monachi magis tenent obedire eorum abbati quam ep̄o. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 10. de offi. ordi. fo. 112.
- 6 Monachus clerici et prelati non definiūt esse ciues loci originis licet efficiantur ciues locorum vbi habitant et vbi habent dignitates et prelaturas. in. c. fi. nu. 7. de paro. fo. 142.
- 6 Monachus religiosus pōt sine licentia sui abbatis se defendere et eleemosynā facere in casu necessitatis et si non potest licentia3 commode petere. in. c. ij. nu. 9. de vita et hone. cle. fo. 3.
- Monachus nō habet pro mortuo circa ea que sunt iuris naturalis. ibi.
- 6 Monachus potest fieri quis post. xiiij. ann. inuitis parentibus. in cap. si quis autem. nu. 2. de regu. fo. 156.
- Monachus habetur pro mortuo et liberatur a patria potestate. ibi.
- Monachus non potest quis fieri inuitus etiā oblatus a patre nec monasterium debet recipere. ibi. nu. 9.
- Monachus impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monasterio: sed vsq̄ ad etatem annorum. xiiij. et tunc potest remanere vel exire prout vult. ibi. nu. 10.
- 6 Monachatus est antiquior quaz institutio aliorum religiosorum. in. c.

Repertorium singularium materiarum

- avaritie. nu. 5. de preben. fo. 25.
- 4 **Monasterium** habet dominium et possessionem bonorum statim cum quis est factus monachus in. c. in presentia. nu. 74. de proba. fo. 20.
- Monasterium non venit iure heredis in bona ingressi. ibi. nu. 75.
- 6 Monasterium quod venit fundatum ex dispositione testatoris non potest eius administratio vel subiectio relinqui alteri quam episcopo. in. c. requisisti. nu. 22. de testa. fo. 123.
- 6 Monasterium unicum cum alio debet retinere abbatem. in. c. quia monasterium. nu. 7. de reli. domi. fo. 184.
- 3 Monasterium potest pretendere subiectionem vel ius eligendi active et passive in alio monasterio. in. c. inter monasteria. nu. 1. de re iudi. fo. 72.
- Monasterium si subiacet episcopo electio abbatis spectat ad ipsum vel ad alterum superiorem cui subiacet. in. c. monachi. nu. 10. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Monasterium non acquirit bona ingressi quando dolose propter eius bona circumvenit illum ut ingrederetur secus si ut serviret deo. in. c. dudum. nu. me. 9. de conuer. conu. fo. 171.
- Monasterium non debet damnificari ex delicto particularis monachi nisi omnes delinquerent. ibidem.
- 5 Monasterium potest habere pleno iure ecclesiam inferiorem subiectam aut ex privilegio aut ex prescriptione. in. c. auditis. nu. 4. de prescriptio. fol. 34.
- 6 Monasterium non mutat statum suum respectu exemptionis vel non si mutat statum respectu habitantium. in. c. dilectus. nu. 9. de capel. mona. fo. 188.
- 6 Monasterium tota potestas est penes abbatem. in. c. iohannes. nume. 4. de regu. fol. 157.
- 6 Monasterium est obligatum ad sustentandum monachos. in. cap. super inordinata. nu. 10. de preben. fo. 48.
- 8 Monasterium potest habere clericos seculares ibi beneficiatos qui tamen non faciunt unum corpus cum monachis. in. c. quoniam. num. 1. de privile. fo. 158.
- 6 Monasterium curam animarum si habet debent clerici seculares huiusmodi cure preesse quorum institutio vel depositio pertinet ad episcopum loci cuius consilio monasterium. in. c. j. nu. 1. 2. 7. 6. de capel. mona. fo. 187.
- 6 Monasterio vacante ob depositionem abbatis vel aliter an succedat capitulum tam in temporalibus quam in spiritualibus. in. c. ea que. num. 8. de statu mona. fol. 183.
- 2 Monachus an possit de licentia solius abbatis ad aliud monasterium transire. Ant. in. c. fi. nu. 2. de renun. fo. 34.
- 6 Monasterium subiectum est episcopo in cuius diocesi est situm nisi probetur exemptum. in. c. cum dilectus. nu. 1. de reli. domi. fo. 186.
- 5 Monasterium obligatur ex facto monachi quo casu omnia concipiuntur in personam monasterii. in. c. cum J. et A. nu. 28. de re iudi. fo. 77.
- 7 Monasterium exemptum dicitur esse in diocesi episcopi. in. ca. de monialib. nu. 4. de sen. excom. fo. 190.
- 3 Monasterium statim quando apprehendit possessionem alicuius tamquam monachi apprehendit etiam absque apprehensione reali possessionem omnium que habebat ingressus. in. c. cum ad sedem. nu. 13. de resti. spo. fo. 186.
- 6 Monasterium non potest per episcopum sine causa spoliari monachis vel alii alterius ordinis apponant in eo. in. c. relatu. nu. 4. ne cle. vel mo. fo. 138.
- Monasterium si habet monachos incorrigibiles an et quo casu possint in eo clerici seculares poni. ibi. nu. 5.
- 6 Monasterium potest erigi in ecclesia cathedrali si papa mandat. in. c. j. nu. 1. ne sede vacan. fo. 64.
- Monasteria tenentur ad eleemosynas faciendas et ad hospitalitatem tenendam et ad religionem servandam. ibi. nu. 2.
- 2 Monasteria possunt habere iurisdictionem temporalem et episcopalem in subditos. in. c. dilectus. nu. 1. de offi. ordi. fo. 122.
- Monasteria an et in quibus subsint iurisdictioni episcopali et in quibus sint exempta. vide per totum. ibi. nu. 4.
- Monasteria an sint obligata ad decimas prediales. ibidem.
- 4 Monasterio potest quis donare se et ad omnia bona sua ut efficiatur conuersus et non monachus. in. c. in presentia. nu. 1. de proba. fol. 13.
- 6 Monasteria monialium frequentans si est clericus suspeditur: si est laicus excommunicatur nisi ex iusta causa et manifesta. in. c. ex monasterio. nu. 1. 2. 3. de vita et honesta. cleri. fo. 4.
- 5 Monasteria subsunt episcopo loci de iure communi. in. c. ex parte. num. 2. de regu. fo. 164.
- 6 Monasterium non potest gravari per episcopum nouo censu. in. capi. scientes. nu. 1. de censu. fo. 199.
- Monasteria debent esse exempta ab omnibus oneribus et prestationibus. ibi. nu. 3.
- 5 Monasterium condemnatur in expensis ex contumacia abbatis et capituli. in. c. nicolao. nu. 3. de appel. fo. 133.
- 6 Monasteria non subiacent episcopo nisi in causa correctionis. in. c. j. nu. 1. 2. 3. 5. 7. 6. de testa. mona. fo. 179.
- Monasteria an teneantur contribuere quando episcopus vadit ad aliquem locum cum pro utilitate diocesis. ibi. nu. 6.
- Monasteria an teneantur episcopo ad charitativum subsidium sicut alie ecclesie. ibi. nu. 7.
- 6 Monasteria tenentur contribuere in visitationibus quas facit archiepiscopus in

- c. sopite. nu. 1. 2. 7. 4. de censu. fo. 202.
- 6 Monasterio alicui potest quis se et sua dedicare absque eo quod efficiatur monachus. in. c. cum dilectus. nu. 2. de success. ab intest. fo. 136.
- 6 **Moneta** dicitur solui illius valoris cuius erat tempore quo fuit promissa. in. c. olim causam. nu. 4. de censu. fo. 204.
- 7 Monetam falsam scienter expendens non puniatur pena falsi regulariter. in. c. ad falsarium. nu. 5. de cri. fal. fo. 135.
- 4 Moneta falsarius qua pena puniatur. in. c. quanto. nu. 4. de iurciu. f. 240.
- Monetam falsam scienter expendens qua pena puniatur. ibi. nu. 5.
- Monetam cudere an licitum sit inferiori a principe. ibi. nu. 6.
- An inscribentes nomen alterius in moneta incurrat falsum. ibi. nu. 9. fo. 141.
- Monetam cudendi ius habent quot modis princeps vel alius dicat eam fraudare. ibi. nu. 11.
- Monete valor quia erat tempore testamenti attenditur si in testamento relinquitur pecunia. ibi. nu. 13.
- Moneta que currebat tempore statuti an attendatur in statutis mandatis et gratiis: an que currit post conditum statutum. ibi. nu. 17.
- 1 **Moniales** habent electionem. in. c. cum dilectus. nu. 19. de consue. fo. 100.
- 7 Moniales excoicate absoluntur per seipsum loci etiam quod excessus sit enormis. in. c. de monialibus. nu. 1. 4. 7. 5. de senten. excom. fo. 190.
- Moniales gaudent privilegio canonis si quis suadente. ibi. nu. 2.
- 6 Monialis professio potest contrahere matrimonium si ex hoc potest venire magna utilitas reipublice Christiane. in. c. cum ad monasterium. nu. 21. de statu mona. fo. 182.
- 7 Monialis gaudet privilegio canonis si quis suadente. in. c. veniens. nu. 2. de senten. excom. fo. 183.
- 6 Monialis que ante assumptionem habitus fuit corrupta non consecratur. electus vero in episcopum consecratur licet ante habuerit uxorem de ratione differentie. remissive. in. c. tua. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 206.
- 7 Moniales qui recipiunt aliquam in sororem non debent ab ea vel eius consanguineis aliquid petere. sed vel ipsi consanguinei aliquid sponte offerant monasterio: vel quod ipsi dicant volenti intrare ut aliquid portet pro victu: non autem paciscatur: quia esset simonia. in. c. non satis. nu. 6. de simo. fo. 78.
- 6 Monialis potest ingredi aliud monasterium strictius. in. c. ea que. nu. 7. de statu mona. fo. 183.
- 7 Moniales etiam pretextu paupertatis non debent recipere aliquid ab intrare volentibus monasteria: quia debent tot recipere quot possunt ex redditibus vivere nisi hoc faciant per viam protestationis simplicis. in. c. quoniam. nu. 5. de simo. fo. 96.
- 6 Moniales tenentur deferre habitum secularem et sine consuetudine loci illius portare et si non fecerint non per hoc iudicantur seculares si se monasterio dedicaverunt. in. c. quia ingredientibus. nu. 1. 2. 3. de testa. fo. 111.
- 5 Monialem carnaliter cognoscens committit tria delicta: adulterium: sacrilegium et incestum. in. c. cum dilectus. nu. 2. de purg. cano. fo. 149.
- 1 Moniales non possunt claustrum exire: sed possunt procuratorem constituere. in. c. cum dilecta. nu. 1. de rescrip. fo. 66.
- 3 Moniali vitata committuntur tria crimina: adulterium: sacrilegium et incestus. in. c. at si clerici. nu. 35. de iudi. fo. 15.
- 6 Moniales utrum de iure debeant tonsurari. in. ca. vroratus. nu. 4. de conuer. conu. fo. 168.
- 6 Monialem violans incurrit plura peccata: de quibus. in. c. monasteria. nu. 6. de vita et honesta. cleri. fo. 5.
- Moniales possunt compromittere electionem abbatis in masculum. in. c. causam que. nu. 3. de elec. fo. 128.
- 6 Moniales et conuersi non debent habere clericam: sed caput tonsum. in. c. si quis ex clericis. nu. 2. de vita et honesta. cleri. fo. 4.
- Monitio** iudicis sedetis per tribunali habet vim trine admonitionis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de costi. fo. 31.
- 7 Monitio non requiritur quando certum est illum cui debet fieri non habere facultatem aliquid faciendi vel in aliquo actu interveniendi. in. c. extirpande. in. repe. §. qui vero. nu. 22. 7. 19. 7. seq. de preben. fo. 41.
- 6 Monitio si non procedat clericus non privatur beneficio propter non residentiam. in. c. unico. nu. 18. ut eccle. benef. sine dimi. conse. fo. 54.
- Monitio iudicis facta in presentia partis habet vim trine citationis. in. c. consuluit. nu. 12. de offi. deleg. fo. 76.
- 7 Monitio an requiratur quando agitur civiliter de crimine vel quando agitur in causis mere civilibus. in. c. si quis episcopus. nu. 4. de accu. fo. 56.
- 2 Monitio quandoque extrajudicialis dicitur esse trina quando requiritur superior de convincenda eius negligentia. Ant. in. c. j. nu. 1. de sup. neg. prela. fo. 54.
- 1 Monitio una regulariter requiritur in actibus extrajudicialibus. in. c. ex literis. nu. 8. de consti. fo. 40.
- 7 Monitio de qua in. c. si quis episcopus. de accu. non est necessaria in accusationibus. ibi. nu. 6. fo. 56.
- 6 **Morbis** superueniens alicui animali empto an presumatur antiquus vel novus. in. c. iniustum. nu. 6. de rerum permuta. fo. 89.
- 7 Mors tribus modis probatur: et que probatio excuset uxorem si ad secundam vota transeat. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- Mors quomodo probetur. in. c. si §. porro. nu. 12. ut lit. non contest. fo. 115.

Super Lectu. Banormitani.

- 11

Repertorium singularium materiarum

- credendum remissive. in. c. sicut. nu. 4. 7. 5. de homi. fo. 113.
- 8 **Mulier** non excusatur ab ignorantia iuris in aliquo casu. in. c. veniens. nu. 3. de conuer. conu. fo. 170.
- 7 **Mulier** si corrumptur inuita non dicitur corrupta quo ad deum. in. c. super specula. nu. 4. de priui. fo. 160.
- 3 **Mulier** potest vendicare maritum suum. in. c. j. num. 1. de ordi. cogni. fo. 141.
- 6 **Mulier** pro dote sibi restituenda agit contra quencunque bona mariti possidentem. in. c. ex literis. nu. 1. de pig. fo. 94.
- Mulier** an preferatur in dote repetenda creditoribus habetibus expresam hypothecam. ibi. nu. 8. fo. 99.
- Mulier** an habeat obligata bona mariti respectu donationis propter nuptias et an in ea preferatur anterioribus creditoribus et quid in bonis paraphernalibus. ibi. nu. 9. 7. 10.
- Mulier**es non pnt inducere consuetudinē. in. c. si. nu. 8. de consue. f. 100.
- 6 **Mulier**es quo casu peccant mortaliter in colorando eorum facies. in. c. j. nu. 1. ne ele. vel mona. fo. 235.
- 7 **Mulier** non excusatur per coactionem modicam in. c. insinuante. nu. 3. qui ele. vel vo. fo. 22.
- 7 **Mulier** non reclamans contra matrimonium post. xij. annum. non auditur postea. in. c. insuper. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 **Mulier** nubens intra annum lugubrem hodie infamiam non incurrit in. c. super illa. nu. 1. de secun. nup. fo. 54.
- Mulier** debet lugere virum defunctum per annū. 7 vestes lugubres. deferre sed hodie aliud est. ibi. nu. 2.
- 7 **Mulier**es cuiuscunque gradus et generis sint si percutiant clericos possunt absolui ab epō loci. in. c. mulieres. nu. 2. de senten. excom. fo. 180.
- 4 **Mulier** sine iuramento non obligatur etiam naturaliter vendendo rem dotalem nec eius fideiussor. in. c. cū contingat. nu. 2. de iureiur. fo. 155.
- 3 **Mulier** etiam maritata dicitur in potestate patris nisi sit emancipata. in. c. literas. nu. 27. de resti. spo. fo. 183.
- 5 **Munera** que dicantur tam realia q̄ personalia vel mista et si milia et qui teneatur ad ea. in. c. non minus. n. 11. de immu. eccle. 7 ceni. fo. 234.
- Munera** personalia sunt que labore corporis explicantur sine rerum detrimento. ibi. nu. 12.
- Munera** personalia iurisdictionem nō habentia nō possunt subire feni ne alias secus. ibi. nu. 13. fo. 225.
- 6 **Munera** ordinaria sunt illa que imponuntur a lege vel a principe. in. c. licet. nu. 4. de cens. fo. 199.
- 7 **Munera** an inducant simoniam consideretur persona dantis et recipientis qualitas et quantitas muneris. in. c. et si questiones. numero. 1. de simo. folio. 81.
- 7 **Munera** receptio amplexus oscula et nirus ad copulā nisi plene cognoscatur non faciunt transire sponsalia in matrimoniu. in. c. j. nu. 3. de ma. contrac. fo. 37.
- 2 **Mutatio** pallij cum tēpore iuuentutis discriminis periculi seu bellivide tur periculosa. in. c. j. nu. 2. de renun. fo. 10.
- 6 **Mutuum** factum sine temporis premissione non potest incontinenti revocari. in. c. si. nu. 11. de precarijs. fo. 78.
- 6 **Mutuum** acceptū per religiosum si non sit verum in utilitate ecclesie non tenetur ecclesia. in. c. quod quibusdam. nu. 1. de fideiur. fo. 99.
- 4 **Mutui** vel depositi pecuniarum an debeat restitui in eadem forma et materia vel an possit restitui in diuersa forma vel in diuersa materia. in. c. quanto. nu. 15. de iureiur. fo. 141.
- 6 **Mutuans** ad hoc vt tali tempore recipiat frumētum debet fieri estimatio frumenti secundū tempus solutionis. in capitu. j. nu. 3. ne cleri. vel mona. fo. 235.
- 7 **Mutuum** probatur si testis dixerit vidi pecuniā sibi numerari licet non dicat nomine mutui. in. c. si questiones. nu. 3. de simo. fo. 81.
- 7 **Mutuarius** si fuit in mora restituendi mutuam pecuniam poterit cōueniri ad interesse sine metu viure. in. c. naviganti. nume. 14. de usuris. fo. 131.
- Mutuans** frumentū qđ valebat tūc decē si tēpore receptionis valet viginti an possit cū cōscientia recipere si plus valet. ibi. nu. 20.
- 7 **Mutuus** sine verbis potest contrahere matrimoniu in. c. tue fraternitati. nu. 3. de sponsa. fo. 9.
- 7 **Mutus** et surdus et quicunque qui expresse non prohibetur matrimoniu contrahere potest in. c. cum apud. nu. 1. de sponsa. fo. 9.
- Mutus** et surdus possunt explicare omnem contractum qui solo consensu contrahitur. ibi. nu. 4.
- Mutus** et surdus et cecus simul nunquid possint matrimoniu contrahere. ibi. nu. 6.

C De litera. M.

- 7 **Marrata** in impetratione probari debent per impetrantem et opponens ea probare non tenetur in. c. quia circa. nu. 3. de consan. et affi. fo. 33.
- Marratorum** veritas consideratur secundū tempus impetrationis qđ nō sufficeret quod essent vera ante vel post. ibi. nu. 4.
- Marrata** superflue in libello ultra eius conclusionē nō subiiciuntur neces-

sitati probandi. in. c. j. nu. 22. de lit. contest. fo. 105.

- Naturalis** excludit substitutum quando persona instituta non pōt habere filium legitimū. in. c. in presentia. nu. 14. de proba. fo. 15.
- Naturalis** nō excludit substitutum si testator erat honeste vite. ibidē. numero. 18.
- Naturalis** an excludatur a successione matris per substitutum. ibi. n. 21.
- 7 **Natus** ex libera vel liberta liber est. in. c. j. nume. 1. de natis ex lib. vendi. folio. 26.
- Natus** ex ciuibus in comitatu dicitur esse civis. in. c. rodulphus. nu. 8. de rescrip. fo. 84.
- Natus** ex parentibus per aliquem locum transeuntibus non dicitur civis illius loci. ibi. nu. 9.
- 4 **Natus** ex adultera presumitur natus ex legitimo patre non adultero. c. per tuas. nu. 1. de proba. fo. 25.
- Natus** ex concubina presumitur natus ex concubinario. ibi. nu. 2.
- 7 **Nepos** legitimus filius illegitimi non succedit auo. in. c. ex testore. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 44.
- 7 **Nepos** proprie dicitur filius ex filio vel filia ex fratre vero vel sorore dicitur nepos etiam sed improprie. in capitulo accedens. nu. 2. de accusatio. fo. 71.
- 2 **Nepotes** ex filio presbyteri an possint intitulari in ecclesia auita. Ant. in. c. extirpandas. nu. 8. de fil. presby. fo. 54.
- 6 **Necessitas** quando imminet periculum est in mora potest actus explicari sine solennitate alias requisita in. c. non minus. nu. 19. de immu. eccle. 7 ceni. fo. 226.
- 6 **Necessitas** facit cessare iuris solennitates. in. c. tua nos. nu. 8. de eccle. edifi. fo. 221.
- 7 **Necessitas** excusat quem a furto tam respectu pene q̄ culpe. in. c. quoniam. nu. 5. de simo. fo. 99.
- Necessitas** tempore omnia sunt communia. ibi.
- 7 **Necessitas** aliquando necessitat si subiecta materia non patitur. in. c. inter alia. nu. 4. de senten. exco. fo. 189.
- 1 **Necessitas** facit aliqua que citra necessitatem non essent faciēda. in. c. venerabilem. nu. 4. de elec. fo. 154.
- 7 **Necessitate** urgente vel propter evidentem utilitatem recedendum est a dispositione iurisdicōis. in. c. nō debet. nu. 3. de cōsan. et affi. fo. 33.
- 7 **Necessitas** nō subiacet legi et peccatum commissum tempore necessitatis nō est punibile. in. c. quod nō est. nu. 1. de regu. in. fo. 207.
- 3 **Necessitas** si cogit aliquem ad rem alias illicitam debet ille in recompensationem facere aliquam elemosynam. in. c. licet tam. nume. 4. de ferijs. folio. 138.
- 7 **Necessitate** urgente vel pro bono pacis potest quandoque recedi a iuris dispositione. in. c. vbi non. nu. 3. de despon. impu. fo. 13.
- 6 **Necessitas** et utilitas equiparantur in iure. in. c. vt super. nu. 15. de rebus eccle. non alie. fo. 78.
- 4 **Negatiua** que habet inclusam affirmatiuam nō est proprie negatio. in. c. qm. nu. 1. de proba. fo. 26.
- Negatiua** an possit probari. ibi. nu. 2.
- 4 **Negatiua** quomodo probetur qđ est probata affirmatiua et quomodo admittatur hmoi probatio. in. c. ad nostrā. nu. 3. de proba. fo. 32.
- 7 **Negatiua** coarctata loco et tempore potest per testes probari. in. c. de testibus. nu. 1. de purga. cano. fo. 164.
- 7 **Negatiua** nō adstricta loco et tempore licet nō probetur per testes tñ aliqui probatur per iuramentū partis negantis qđ nō apparet aliud in contrarium. in. c. accedens. nu. 3. de purga. cano. fo. 164.
- 4 **Negatiua** debet probare fundans se super illa. in. c. si. nu. 12. de presum. fo. 124.
- 1 **Negatiua** an et quando possit probari. in. c. bone memorie. el. j. n. 13. 7. 16. de elec. fo. 142.
- Negatiua** an et quando transferat onus probandi in aduersarium vel negantem. ibi. nu. 4.
- 3 **Negatiua** preposita verbo potest importare necessitatem. in. c. si quis cōtra. nu. 15. de foro compe. fo. 55.
- 3 **Negatiua** coarctata loco et tempore potest probare. in. c. cum ecclesia. n. 28. de causa pos. fo. 155.
- 4 **Negationes** due quando faciunt affirmatiuam et quando negent. in. c. et si christus. nu. 5. de iureiur. fo. 153.
- 2 **Negatiua** que habet implicitā affirmatiuam est probabilis. in. c. super hoc. nu. 6. de renun. fo. 12. et nu. 15. fo. 13.
- 5 **Negatiua** quomodo probatur. in. c. cōsanguinei. nu. 6. de re iudicata. fo. 158.
- 3 **Negatiua** probatur quando est coarctata ad certam qualitatem. in. c. j. nu. 3. de lit. contest. fo. 103.
- 6 **Negotiatio** ab initio iusta ex postfacto vero non an sit licita. in. c. j. nu. 11. ne ele. vel mona. fo. 236.
- Negotiatio** in veneno vendendo est licita. idem in armis. ibi.
- 7 **Negotiorum** gestor vel factor alicuius si fuerit condemnatus pōt dñs per se vel per procuratorem comparere vt differatur executio donec reddat rationes. in. c. veniens. nu. 13. de accu. fo. 62.

Negotia

Super Lectu. Panormitani.

- 6 **Negotiatores** qui sint et qui artifices, in. c. ex literis, nu. 14. de vita et hone. cleri. fo. 10.
- 6 **Negotiorum** gestor non acquirit dominium absenti antequam illi ratificet, in. c. accedens, nu. 4. de preben. fo. 33.
- Negotiorum** gestor potest intervenire etiam in spiritualibus, ibid.
- Negotiorum** gestor non acquirit neque dominium neque possessionem illi cuius negotia gerit ante eius ratificationem, ibi. n. 4. et 8.
- 7 **Negligentia** prelati est peccatum mortale, in. c. illa prepositorum, nu. 3. de accu. fo. 56.
- 3 **Negligentia** iudicis facit transire iurisdictionem in alium, in. c. extrinseca, nu. 7. de foro compe. fo. 62.
- 1 **Negligentia** non presentis literas ad beneficia quando incipit currere siue habeatur coimpetrator siue non, in. c. capitulum sancte, nu. 5. et 7. de referi. fo. 78.
- 7 **Negligentia** prelati vel alterius officialis in administrando iustitiam an sit aliquo casu punibilis, in. c. dilecti, nu. 2. de priui. fo. 152.
- 3 **Negligentia** iudicis ecclesiastici in non cognoscendo an transferat iurisdictionem in iudicem laicum, in. c. verum, nu. 16. de foro compe. fo. 63.
- 7 **Negligentia** vel ignorantia in prelato imputatur culpe, in. c. quamuis, nu. 2. de reg. iur. fo. 207.
- 7 **Negligentia** alicuius antequam accusetur debet precedere monitio, in. c. prohibeas, nu. 3. de magi. fo. 94.
- 7 **Negligentia** affectata equiparatur dolo, in. c. questum, nu. 2. de penite. et remis. fo. 173.
- 6 **Negligentia** superioris potest aliquo casu per inferiorem suppleri, in. c. nulla ecclesiastica, nu. 6. de concess. preben. fo. 55.
- 5 **Negligentia** in prelato est peccatum mortale, in. c. h. nu. 4. de prescript. folio. 22.
- 5 **Negligentia** non cadit in ignorantem, in. c. i. nu. 2. de prescri. fo. 22.
- 2 **Negligentia** est delictum in prelato, Ant. in. c. ea que, nu. 1. de offi. archid. fo. 66.
- 6 **Nemo** potest in facto proprio auctoritatem interponere, in. c. si, nu. 5. de insti. fo. 54.
- 3 **Nemo** potest subire ius dicere nisi quando non inueniat iustitiam ab alio, in. c. qualiter et quando, nu. 2. de iudi. fo. 41.
- 7 **Nirius** ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium, in. c. adolefens, nu. 1. de sponsa. fo. 12.
- 6 **Nobiles** literate et sublimiter persone magis honorantur ab ecclesia et prelatibus quam alie, in. c. de multa, nu. 5. et nu. 7. de preben. fo. 36.
- 7 **Nobilitas** quid sit et an tollatur per ingressum religionis, in. c. i. n. 1. et 5. de pur. cano. fo. 161.
- 7 **Nobilitas** siue cingulum militie potest dari per principem etiam alicui mortuo, in. c. a nobis, el. h. nu. 7. de sen. excom. fo. 187.
- 2 **Nobiles** mitius puniuntur quam plebei in penis inferendis in persona, in. c. pastoralis, nu. 5. de offi. deleg. fo. 92.
- 6 **Nobilis** quis dicatur, in. c. i. nu. 3. de dona. fo. 103.
- 6 **Nobilis** et plebeius si sint pares virtutibus quis preferatur, remissive, in. c. venerabilis, nu. 8. de preben. fo. 49.
- 1 **Nobilitas** attenditur in clericis secularibus: secus in religiosis et vox nobilitum est maioris auctoritatis alius, in. c. dudum, el. j. nu. 2. de electionib. fo. 139.
- 7 **Contra** nobiles mitius proceditur quam contra alios etiam de iure canonico, in. c. grauem, nu. 4. de penis, fo. 172.
- 1 **Nolo** hoc facere non importat nolle facere in futurum in presenti, in. c. ab excoicato, nu. 17. de rescrip. fo. 88.
- 2 **Nolens** non dicitur non posse, in. c. prudentiam, §. ad huc, nu. 2. de offi. deleg. fo. 84.
- 3 **Nomine** sententie venit diffinitiva, in. c. fin. nu. 10. de sequest. pos. et fruc. fo. 223.
- 4 **Nomine** distractionis ecclesiastice quid veniat, in. c. i. nu. 14. de iurefura. fo. 128.
- 1 **Nomine** religiosorum que persone veniant, in. c. ecclesia sancte marie, n. 3. de constit. fo. 30.
- 4 **Nomine** instrumentorum an veniant testes, in. c. peruenit, el. j. n. 1. de test. cog. fo. 91.
- 2 **Nomine** filiorum non venit nepos de cõi usu loquendi licet de proprio significatu veniat, in. proe. Grego. nu. 9. fo. 3.
- Nomine** nepotis venit nepos ex sorore vel fratre de cõi usu loquendi etiam in odiosis licet secus sit de proprio significatu, ibi. nu. 10. fo. 4.
- 7 **Nomine** sponse an veniat vxor et contra, in. c. si inter virum, nu. 2. de sponsa. fo. 3.
- 7 **Nomine** beneficiorum veniunt etiam maiora beneficia puta episcopatus et similia, in. c. tua nobis, nu. 2. et 3. de verbo. fig. fo. 206.
- 4 **Nomine** filiorum veniunt naturales si expresse vel tacite apparet de voluntate testatoris in presentia, nu. 17. de proba. fo. 15.
- Nomine** filiorum non veniunt naturales in emphyteosi ecclesiastica, ibid. nu. 25.
- Nomine** heredum in re transmissibili veniunt extranei nisi aliqua iniqualitas resultaret, ibid. nu. 26. fo. 16.
- 6 **Nomine** doctorum et magistrorum non veniunt scholares, in. c. j. nu. 5. de locato. fo. 86.
- Nomine** magistrorum veniunt doctores cuiusque facultatis, ibid.
- Nomine** scholarium an veniant doctores, ibi. nu. 6.
- 6 **Nomine** beneficij non venit dignitas vel rectoria nec beneficium curatum nisi reperiretur aliud beneficium quam curatum, in. c. si, nu. 13. 6. et 7. de preben. fo. 51.
- Nomine** civium an veniant comitatus vel econuerso, remissive, ibid. nu. 8.
- Nomine** ciuitatis veniunt suburbia, ibid.
- Nomine** notorij venit notorium facti et non iuris, in. c. dudum, el. j. nu. 7. de elec. fo. 140.
- 7 **Nomine** beneficij venit feudum precarium et similia, in. c. ad aures, n. 2. de penis, fo. 171.
- 2 **Nomine** partis venit dimidia nisi fuerit adiecta dictio aliqua, in. c. pastoralis, nu. 9. de offi. deleg. fo. 93.
- 1 **Nomine** iuris an veniant statuta et consuetudines, in. rubri. nu. 2. de consue. fo. 91.
- 3 **Nomine** iuris an veniat consuetudo et idem statutum saltem iuri contrarium, in. c. cum venissent, nu. 4. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- 6 **Nomine** domus non venit nec area nec ortus, in. c. j. nu. 3. de censibus, folio. 199.
- 2 **Nomine** matricis ecclesie continetur cathedralis non plebanalis, Ant. in. c. si, nu. 1. de offi. archiep. fo. 70.
- 7 **Nomine** filij in lata significatione veniunt omnes descendentes, in. stricta autem secus, in. c. nam et ex, nu. 3. de verb. fig. fo. 197.
- 7 **Nomine** matrimonij quid veniat, in. rub. nu. 4. de sponsa. fo. 2.
- 6 **Nomine** diocessani veniunt inferiores habentes in loco iura episcopalia prout sunt abbates quando sumus in materia ubi verisimiliter ponderatur potius iurisdictioni episcopi quam officium episcopi, in. c. 10. nes. nu. 2. de testa. fo. 129.
- 6 **Nomine** clericorum non veniunt episcopi in materia odiosa sed secus in materia fauorabili, in. rub. nu. 4. de vita et hone. cle. fo. 2.
- Nomine** ecclesie parochialis non venit illa que est parochia et collegiata, ibidem.
- 7 **Nomine** vxoris an veniat sponsa in materia odiosa, in. c. si vero, el. j. nu. 9. de senten. excom. fo. 179.
- Nomine** patris non veniunt alij ascendentes in odiosis, ibid.
- Nomine** filiorum non veniunt nepotes in materia stricta, ibi.
- 1 **Nomine** scholarium, rector venit in proe. Grego. nu. 21. fo. 8.
- Nomine** capituli prelati non comprehenditur, ibidem.
- 7 **Nomine** monachorum in materia mere penali et odiosa veniunt conuersi secus in materia simul et fauorabili et odiosa, in. c. non dubium, nu. 3. de senten. excom. fo. 180.
- Nomine** ecclesie parochialis non venit ecclesia que sit collegiata et parochialis in materia odiosa, ibidem.
- 2 **Nomine** dignitatis an veniat episcopatus, in. c. solite, nu. 6. de maio. et obedi. fo. 126.
- 6 **Nomine** monachorum in odiosis non veniunt canonici regulares, in. c. quod dei, nu. 2. de testa. mona. fo. 180.
- Nomine** canonis venit omnis constitutio ecclesiastica, in. c. canonum, nu. 1. de consti. fo. 15.
- 2 **Nomine** nepotis venit etiam filius fratris etiam in materia odiosa et hoc propter eõem usum loquendi, in. c. h. nu. 1. de arbi. fo. 167.
- 1 **Nomine** beneficij an veniat prebenda vel beneficium curatum, in. c. postulasti, nu. 2. de rescri. fo. 72.
- 2 **Nomine** filiorum non veniunt nepotes in materia odiosa, Ant. in. c. si ad extirpandas, nu. 8. de fil. presby. fo. 54.
- 5 **Nomine** capelle venit etiam ecclesia parochialis, in. c. exposuisti, nu. 6. de preben. fo. 47.
- 2 **Nomine** secularium non veniunt clerici seculares, in. c. licet, nu. 5. de offi. ordi. fo. 18.
- 1 **Nomine** bononiensium vel huiusmodi an et quando veniant comitatus in proe. Grego. nu. 27. fo. 8.
- 4 **Nomine** suorum qui veniant, in. c. de cetero, nu. 7. de testi. fo. 77.
- 1 **Nomine** filiorum non venit nepos de communi usu loquendi licet de proprio significatu veniat, in. proe. Grego. nu. 6. fo. 3.
- 3 **Nomine** diocesis non venit ciuitas in materia odiosa alias secus, in. c. cum contingat, n. 2. de foro compe. fo. 76.
- 6 **Nomine** populi non veniunt clerici in materia stricta et quid in materia privilegiata, in. c. j. nu. 1. de vita et hone. cleri. fo. 2.
- Nomine** laicorum veniunt femine, ibidem, nu. 4.
- Nomine** laicorum an veniant clerici comiti, ibi. nu. 6.
- Nomine** religiosorum venit abbas, in. c. de vxor. nu. 5. de sepul. fo. 136.
- 6 **Nomine** bonorum veniunt mobilia et mobilia nra actiones seu nomina debitorum, in. c. relatum, el. h. nu. 2. de testa. fo. 120.
- Nomine** ecclesie non semper venit ipsum corpus in rebus nisi in suis ecclesie sed aliquando capitulum aliquando successores, ibi. nu. 4. fo. 127.
- Nomine** capituli non venit episcopus ex propria et stricta significatione, in. c. eam te, nu. 13. de rescri. fo. 49.

Repertorium singularium materiarum

- M**omine pene stricto modo sumpte non venit nisi pena corporalis. in. c. inter alia. nu. 4. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 22.
- 2 **M**omine heredis an veniant heredes heredis. in. c. copromissum. n. 10. de arbi. fo. 179.
- 1 **M**omine iuris regulariter venit ius commune licet aliquando veniat ius speciale venit etiam consuetudo. in. capitulo cumana. nu. 11. de electionib. folio. 172.
- 6 **M**omine proprietatis venit aliqui plenum dominium. in. c. cum ad monasterium. nu. 1. de sta. mona. fo. 181.
- M**omine possessionis venit aliquando plenum dominium. ibid.
- 6 **M**omine distractionis quid veniat. in. c. pro illorum. nu. 2. in. h. no. ver. not. h. de preben. fo. 31.
- 6 **M**omine populi non venit clerus. in. c. j. nu. 2. de preben. fo. 23.
- 4 **M**omine exceptionum non venit recusatio stricte sed large sic. in. c. quoniam. nu. 14. de proba. fo. 28.
- 4 **M**omine ordinarii venit non solum episcopus sed quilibet alius habens ordinariam potestatem. in. c. cum olim. nu. 2. de prescrip. fo. 41.
- 1 **M**omine ecclesie venit capitulum 7 non episcopus. in. c. eam te. nu. 3. de re scriptis. fo. 48.
- 6 **M**omine bonorum venit ius patronatus. in. c. ex literis. nu. 12. de iure patro. fo. 191.
- 6 **M**omine ecclesiarum venit ecclesia cathedralis quoniam iura indistincte loquuntur de ecclesiis 7 hoc in favorabilibus secus in odiosis. in. c. cum super. nu. 2. de sepul. fo. 136.
- 2 **M**omine mortis venit excommunicatio. in. c. h. nu. 4. de maiestate 7 obedi. fo. 125.
- 8 **M**omine electionis an veniat postulatio. Ant. in. c. post translationem. nu. 5. de renun. fo. 30.
- 7 **M**omine partis venit medietas. in. c. super eo. nu. 3. de eo qui cognov. con. san. fo. 29.
- 7 **M**omine clericorum veniunt canonici. in. c. cum tibi. nu. 1. 3. 4. 5. de verb. signi. fo. 200.
- 7 **M**omine clericorum venit omnis persona in totum translata in obsequium divinum. in. c. de monialibus. nu. 2. de senten. exc. fo. 190.
- M**omine monachorum veniunt moniales. ibid.
- 2 **M**omine comitum an veniant comites palatini. in. c. legebatur. nu. 3. de maio. 7 obe. fo. 125.
- 2 **M**omine prelatorum veniunt abbates. in. c. h. nu. 2. de iudicis. fo. 8.
- 6 **M**omine sacerdotis in materia odiosa venit tamen presbyter. in materia vero favorabili veniunt omnes constituti in sacris. in. c. h. nu. 2. de coha. clerico 7 mulier. fo. 10.
- M**omine clericorum veniunt in quacunque dignitate constituti in materia favorabili. ibid. nu. 5.
- 6 **M**omine beneficiorum in materia stricta comprehenduntur tantum beneficia simplicia 7 non curata vel dignitates. in. c. fina. nu. 4. de concess. preben. fo. 63.
- 2 **M**omine clericorum veniunt omnes in ordinibus sacris constituti. Ant. in. c. clericos. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.
- 7 **M**omine monialium non venit abbatissa vel priorissa vel aliter prelati. in. c. quoniam. nu. 1. de simo. fo. 89.
- M**omine monialium non veniunt monachi. ibi. nu. 2.
- 3 **M**omine populi non veniunt clerici. in. c. cum non ab homine. nu. 21. de iudi. fo. 27.
- 2 **M**omine sententie venit etiam interlocutoria ubi non surgit absurditas. in. c. causam. nu. 3. de offi. deleg. fo. 81.
- 3 **M**omine fructuum veniunt pensiones domorum. in. c. granis. nu. 3. de resti. spo. fo. 177.
- 1 **M**omine ecclesiarum an veniant monasteria vel alia loca pia. in. c. 2. nu. 1. de consuetu. fo. 92.
- C**orsetus. Vide plenissime per dominum meum Barba. 7 Abb. in capitulo finali. de test. 7 Jo. an. in capitulo primo 7 secundo. de integ. re. stitutio. lib. vi. 7 in. c. grandi. de supplen. neglig. prelatorum. eodem. li. 7 ibi Jo. an. de fantu. 7 alios. 7 per docto. in. l. omnia privilegia. C. de episcopis 7 clericis. 7 Hostien. in. c. conquestus. de foro competenti. Abbas. in. capitulo accedentibus. de privileg. scribentes in capitulo. de quarta. de prescrip. Bald. in. aut. licentia. C. de episcopis 7 cleri. Ang. in. aut. de ali. 7 empbi. 7 si nunc quidam. Bal. in. l. si quis ad declinadam. C. de episcopis. c. cleri. Archidia. xvij. q. iij. c. diffiniuit. 7 Bal. in. aut. hoc ius porrectum. §. de sacro. sanc. eccle. Inno. in. c. cum ad sedem. de restitu. spolia. 7 ibi abbas. 7 vide eundem Abba. in. c. cum sit generale. de foro competenti. Pet. de ancha. in. clem. dispendiosam. de iudi. 7 in. cle. j. de integ. resti. 7 in. cle. cam. de cle. 7 Dau. in. d. clem. dispendiosam. 7 in. dicta clementina. constitutionem. Lap. in. c. j. §. hec autem. de electio. lib. vi. Domi. de san. Semi. in. dicto. c. grandi. 7 in. c. sciant cuncti. 7 in. c. generali. de electio. li. vi. 7 super hoc distinguas hoc modo aut materia in qua proferri est proportionabilis alteri eorum 7 tunc id comprehenditur cui proportionatur unde appellatione monasterii comprehenditur ecclesia secularis tantum. ut est casus secundum intellectum glo. in. c. memini. xvi. q. vij. 7 no. glo. pe. in. cle. j. de elec. 7 sic econverso appellatione ecclesie comprehenditur monasterium tamen. ut est text. de cess. quanto. aut materia est equaliter proportio-

- nabilis. 7 tunc aut proferitur in materia stricta 7 appellatione ecclesiarum non includuntur monasteria. quia de propria significatione vocabuli unum differt ab altero 7 ideo monasteriorum appellatione in materia stricta non comprehenduntur ecclesie seculares. ut no. glo. in. d. clem. j. in. ver. monaste. rhus. q. 2. proprie sumendo monasterium non includit secularem ecclesiam. ut no. Archidia. x. q. j. sic appellatione ecclesiarum non comprehenduntur monasteria. 7 ita posset intelligi text. in. d. c. grandi. 7 in. d. c. h. de consue. 7 de elec. c. sciant cuncti. aut proferitur in materia larga. 7 tunc appellatione ecclesiarum comprehenduntur etiam monasteria. 7 ita posset intelligi iura que allegat Jo. an. in. c. Jo. de reg. 7 in. d. c. grandi. ubi ita distinguit Domi. de sancto Semi. post alios.
- 6 **M**omine ecclesiarum provincie veniunt ecclesie exempte. in. c. pro illo. nu. 6. de preben. fo. 32.
- 6 **M**omine mortis an veniat civilis an naturalis. in. c. nisi esset. n. 11. de preben. fo. 31.
- 5 **M**omine rei vel bonorum veniunt iura 7 actiones. in. c. h. nu. 17. de prescrip. fo. 45.
- 7 **M**omine nepotum veniunt filii fratris vel sororis. in. ca. tua nos. nu. 2. de consan. 7 affi. fo. 33.
- 5 **M**omine processus an veniat sententia. in. c. cu. J. 7 Al. nu. 5. de re iudicata. fo. 76.
- 4 **M**omine partium veniunt testes 7 confessiones legitimorum documentorum in. c. quoniam. nu. 38. de proba. fo. 31.
- 7 **M**omine clericorum veniunt canonici. in. c. ad abolendam. nu. 9. de here. fo. 101.
- 2 **M**omine monachorum an veniunt canonici regulares. Ant. in. c. h. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 6 **M**omine alienationis quid contineatur. in. c. nulli. nu. 1. 4. 7. 13. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- M**omine immobilium venit res mobilis destinata pro immobili. ibi. n. 2.
- M**omine mobilium vel immobilium an veniant iura 7 actiones. ibi. nu. 9.
- M**omine rerum mobilium vel immobilium an veniant servitutes. ibi. nu. 10.
- M**omine rerum immobilium veniunt annui redditus. ibid.
- 6 **M**omine uxoris continetur illa cum qua facta est copula carnalis. 7 illa que per verba de futuro est desponsata. in. c. j. nu. 5. de cleri. coniuga. f. 14.
- 7 **M**omine divinum officium venit baptisma 7 penitentia. in. c. non est. nu. 5. de sponsa. fo. 6.
- 7 **M**omine monachorum venit abbas quia per abbatiam non desinit esse monachus 7 hoc procedit in favorabilibus. secus in odiosis. in. c. mandato. nu. 1. 7. 2. de simo. fo. 91.
- M**omine scholarium venit rector. quia per rectoratum non desinit esse scholaris secus in materia odiosa. ibi.
- M**omine beneficiorum non veniunt dignitates vel rectorie. ibi. nu. 2.
- M**omine ecclesie parochialis in materia odiosa non venit ecclesia parochialis collegiata. ibi. nu. 4.
- 6 **M**omine regularium vel religiosorum non veniunt fratres vel sorores tertii ordinis sancti Gracisci 7 hoc in odiosis. secus in favorabilibus. in. rubri. nu. 2. de reg. fo. 155.
- M**omine religiosorum an veniant rectores hospitalium portantes certum habitum vel vestem certi coloris 7 gaudent privilegio fori. ibi. nu. 4.
- 6 **M**omine clericorum veniunt monachi in favorabilibus. secus in odiosis. conversi vero nunquam veniunt. in. c. j. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 235.
- M**omine ecclesiarum an veniant monasteria. remissive. ibid.
- M**omine scholarium non comprehenduntur doctores etiam in materia favorabili. secus in actu individuo. in. proe. Greg. nu. 4. 3. 9. fo. 9.
- M**omine clerici quandoque intelligitur de capitulo ecclesie cathedralis in. c. cum apostolica. nu. 13. de his que fi. a prela. fo. 70.
- M**omine episcopi non venit capitulum. ibi. nu. 14.
- M**omine sacerdotum veniunt omnes habentes sacrum ordinem. in. c. cum pastoralis. nu. 5. de posthu. fo. 139.
- M**omine fratris venit frater iunctus vinculo sanguinis non autem vinculo civili. in. c. licet. nu. 2. de offi. lega. fo. 107.
- M**omine dignitatis non venit episcopatus in odiosis. in. c. venerabilis. nu. 5. de preben. fo. 48.
- M**omine bladi vel tritici venit omne id quod in terra vel in agro cocturum. in. c. multiplici. nu. 3. de decimis. fo. 140.
- M**omine frumenti venit omne id quod habet aristam sed de communi usu loquendi venit granum solum. ibi.
- M**omine suorum an veniant adherentes. in. c. j. nu. 28. de postula. prela. folio. 109.
- 5 **M**omine clericorum 7 ecclesiarum non veniunt monachi nec monasteria. in. c. j. nu. 3. de institu. fo. 51.
- M**omine sacerdotum veniunt episcopi sed non in materia penali. in. c. non potest. nu. 2. de re iudi. fo. 50.
- M**omine presbyterorum veniunt clerici inferioris ordinis. in. c. j. n. 2. de pig. fo. 92.
- 4 **M**omine sociorum in materia odiosa non veniunt scholares stantes in eadem domo. secus in materia favorabili. in. c. inter dilectos. nu. 18. de fi. de instru. fo. 104.
- M**omine presbyteri venit aliqui episcopi. in. c. scientes. nu. 2. de cens. fo. 199.

Super Lectu. Panormitani.

- 7 **H**omine heredis quāq; veniūt filij legitimi tantū. in. c. nuper a nobis. n. 4. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.
- 4 **H**omine legitimorū documentorū veniūt testes et cōfessiōes partium. in. c. quoniam. nu. 38. pe proba. fo. 32.
- C**orsetus. Adde quod acta possunt probari per testes vt dicit glo. in. l. quoties. §. si. ff. de proba. idem gl. in. l. etiā. C. de testibus. et glo. in. l. quoniam. C. de here. Pau. de cast. confi. §. idem tenet. allegat Inno. et Joā. an. in. d. c. quoniam contra falsam. de proba. idem tenet Ange. in. l. testi um. C. de testi. dummodo acta fuerint deperdita et quod interfuerint actis. et ita dicit intelligendas esse preallegatas gl. idem Bal. in. l. gesta. C. de re iud. et in. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusa tuto. Bart. in. l. etiā et in. l. ne in arbitris. C. de arbi. do. Abb. et do. meus do. And. in. c. qm cōtra falsam. prope finem.
- 2 **H**omine heredis an veniant vsq; in infinitum. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 4. de fil. presby. fo. 53.
- 1 **H**omine suspensionis an intelligatur de maiori. in. c. cum dilectus. n. 18. de consu. fo. 100.
- 1 **H**omine dioecesis an veniat ciuitas. in. c. rodulphus. nu. 1. et 5. de rescri. fo. 83.
- H**omine comitatuorū an veniant illi de comitatu. ibi. nu. 7. fo. 78.
- H**omine comitatuorū an veniant ciues. ibi. nu. 7.
- 3 **H**omine clericorum an veniant monachi. in. c. j. nu. 9. de iuramento calumnie. fo. 123.
- H**omine ecclesiarum aliquando veniunt monasteria et non econtra. ibidem.
- 6 **H**omine locationis nō venit nisi locatio cōstituta in pecunia in materia stricta. in. c. propter. nu. 16. de locato. fo. 87.
- 7 **H**omine oblationū quid veniat. in. c. cum inter vos. nu. 3. de ver. signifi. fo. 204.
- 6 **H**omine ville aliqui cōprehenditur ciuitas licet nō ex proprio signifi cato vocabuli. in. c. venerabili. nu. 1. de censu. fo. 205.
- 6 **H**omine penitentialium quid veniat. remissive in. c. cum venerabilis. n. 5. de relig. domi. fo. 186.
- 4 **H**omine neptis venit filia fratris ex vsu loquendi qui preferitur proprie significationi vocabuli. in. c. per tuas. nu. 6. de proba. fo. 26.
- 7 **H**omine heredum veniunt extranei nisi aliud voluerit testator vel qñ sumus in materia non transmissibili ad extraneos. in. c. in quibusdam. nu. 3. de penis. fo. 172.
- 2 **H**omine propositi qui comprehenduntur. Ant. in. c. ad aures. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 37.
- 6 **H**omine membri venit omne membrum habens officium distinctum. in. c. clericis. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 1 **H**omine dignitatis non venit dignitas episcopalis in materia stricta. in. c. cum vintosi. nu. 8. de elec. fo. 145.
- 2 **H**omine dioecesis an veniat ciuitas. in. c. j. nu. 2. de offi. ordi. fo. 110.
- 2 **H**omine monachorum veniūt omnes religiosi regulares etiam canonici regulares nisi ex aliqua qualitate appareat qd intelligatur de monas chis tantum. in. c. §. nu. 1. de postu. fo. 138.
- 6 **H**omine domus an veniat porticus. in. c. j. nu. 4. de deci. fo. 143.
- 1 **H**omine studentium comprehenditur doctor in fauorabilibus: secus in odiosis. in. proe. Grego. nu. 6. fo. 3.
- 3 **H**omine cause spiritualis non venit ius patronatus in odiosis: secus in fauorabilibus. in. c. §. nu. 5. et 7. de iura. calum. fo. 125.
- 2 **H**omine famulorum comprehenduntur serui. Anto. in. c. de famulis. n. 1. de ser. non ordi. fo. 58.
- H**omine ecclesie continetur prelatus. ibi. nu. 2.
- 2 **H**omine religiosorum an veniant clerici seculares. in. c. dilecta. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.
- 2 **H**omine religiosorum an veniant isti milites gaudentes et isti de tertio ordine sancti Francisci. Ant. in. c. j. nume. 6. de obligatis ad ratiocinia. fo. 59.
- 3 **H**omine cautionis quid veniat siue simpliciter siue sufficienter fuerit po stulata. in. c. ex transmissa. nu. 6. de resti. spo. fo. 173.
- 6 **H**omine capituli an et quando veniat prelatus. in. c. post electionem. n. 8. et nu. 9. de conces. preben. fo. 59.
- 6 **H**omine sacerdotis an veniant clerici in sacris vel minoribus cōstituti in. c. clericis. nu. 8. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 6 **H**omine obuetionū vel oblationū quid veniat. in. c. ad audientiam. nu. 14. et 15. de eccle. edificandis. fo. 220.
- 1 **H**omine beneficiorū nō veniūt stricte habentes canonicatus sine prebē da. in. c. in nostra. nu. 1. de rescrip. fo. 80.
- 9 **H**omine agricultoris venit etiam hortulanus. in. c. ex parte. nu. 2. de de cimis. fo. 149.
- 1 **H**omine clericorū regulariter nō veniūt canonici. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de postu. prela. fo. 111.
- 3 **H**omine mercatorū qui veniāt. in. c. j. nu. 33. de iudi. fo. 7.
- 2 **H**omine excessus continetur delictū in committēdo. Anto. in. c. §. nu. 3. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 6 **H**omine dignitatis nō venit episcopatus in odiosis: secus in fauorabili bus. in. c. dilectus filius. nu. 1. de conces. prebē. fo. 62.

- 5 **H**omine sanguinis venit modicū sanguinis nisi dicatur effusio sangui nis. in. c. proposuisti. nu. 3. de cose. eccle. vel al. fo. 207.
- 3 **H**omine officij ordinarij nō venit inquisitio in materia stricta. in. rubr. nu. 3. de iudi. fo. 2.
- H**omine fratrum an veniat prior. in. c. cum olim. nu. 5. de re iudicata. fo lio. 59.
- 6 **H**omine ecclesie venit illa que nōdum est cōsecrata. in. c. ecclesie. nu. 2. et 4. de immu. eccle. fo. 234.
- 5 **H**omine ciuitū veniūt clerici et ibi beneficiati et omnia collegia ciuitatis. in. c. cū causa. nu. 4. de re iudi. fo. 55.
- 7 **H**omine legis venit cōsuetudo. in. c. j. nu. 2. de spōsa. fo. 2.
- 6 **H**omine rei nō veniūt iura et actiones. in. c. qz monasteriū. nu. 3. de relig. domi. fo. 184.
- 3 **H**omine fratrum nō veniunt monachi in statutis odiosis. in. c. causam que el. j. nu. 2. de iudi. fo. 23.
- 6 **H**omine armorum non venit cultellus parvus aptus ad incidēdum pa nem et moderādum pennas. in. c. §. nu. 7. de vita et honestate clericorum. folio. 3.
- C**orsetus. Que veniant appellatione armorum. vide tex. in. l. armo rum appellatione. ff. de verb. signifi. et insti. de interdi. in. §. qui autem. et quod no. in. c. quorundam. de iude. et in. c. si perfodiens. de homi. et quod no. Pau. et docto. in. clemen. ne in agro. de statu. mona. et ff. de publi. iul. item. l. cornelia. et de vi publi. l. armatos. et de vi et vi arma. l. idem. §. C. que res expor. non possunt. l. §. et ibi per Albe. de ro. conclude quod appellatione armorum veniunt fustes ligna et lapides. et ita precedunt glo. in. d. capi. si per fodiens. et in dicto. c. ita quorundam. quod intellige larga significatione prout habetur in dicta. l. armorum appellatio. stri cte vero non veniunt nisi ea que naturaliter sunt inuenta ad offendendū. casus est in. l. si pignore. §. furē de furtis. et ibi per Bartol. et Ang. Are ti. institutio. de publi. iudi. §. item lex cornelia. Barto. in. l. j. ff. ad legem iuliam. de vi publi. dixit quod appellatione armorum nō venit gladius ad preparandas penas. glo. est singu. in. aut. de arm. in. §. peni. columna. vi. de qua Ange. fecit festum in. d. l. si pignore. et in dicto. §. penultimo. et in dicta. l. j. nec venit etiam pelta id est bucculium. Barto. in loco ex tranco. in. l. pediculis. §. argento. ff. de auro et argento legato. vbi dicit qd vbicunq; quis vteretur armis defensibilibus ad offendendum veni rent appellatione armorum et sic pelta: quod tene menti pro limitatio ne limitationis. scilicet quod appellatione armorum non veniunt arma defensibilia: quia illud verum nisi vtaris eis ad nocendum. secus si ad defendendum. vt dicit Bartol. in dicta. l. prima. et in. l. si seruus. C. de bis qui ad ecclesi. consu. Soli. de montelaud. in dicta clemen. ne in agro. in verbo arma. dixit quod prohibitum est monachis portare arma. mo nachi in porta tenent lapides et gladium attendi debet secundum eum ad quam fidem tenent ibi an ad pennas et pro defensione an ad aliud et alio modo. Adde Glo. de sancto Petro. in. l. si seruus seruum. ff. ad le gem aquil. referentem Lu. ro. dicentem quod Joan. in suis rportatis gloss. dicte clemen. ne in agro. in ver. arma. singulariter notabat quod il lud quod dicitur appellatione armorum continentur lapides et illud procedit post factum maleficium. secus autem dicit esse ante factum et commissum: quia tunc non continentur quod facit ad statuta facientia mentionem de armis puta si quis fuerit inuentus cum armis: et subdit do. Glo. quod statutum non habet locum in paruis armis puta in mo deratorio. per glo. in rubr. C. de fabri. lib. xi. et in. aut. de ar. §. penul. facit qd voluit Bald. in. l. penul. alias fina. C. de edi. ad. et do. Glo. in. l. ex hac lege. ff. si quadru. pau. fecisse dicatur. Item predictum statutum non ha bet locum in calcaribus. textus est notabi. in. clemen. ne in agro. §. j. iun cto. §. prefate. et ibi glo. de statu monacho. nam appellatione armorum calcaria non continentur: vt ibi maxime quando quis venit de foris ad claustrum non animo tenendi. Adde etiam quod appellatione armo rum continentur dentes: vt est tex. notabi. in. c. noli. de peni. dist. prima. sed Bar. consultit in consilio suo incipien. statuto ciuitatis canetur. vbi dicit quod statutum puniens vulnerantem cum armis non habet locus in vulnerante cum dentibus: quia armorum appellatione dentes non continentur. Sed salua ipsum quia loquitur de communi vsu loquens di qui semper debet inspicere. vt in. l. labeo. §. idem tubero. ff. de sup. lega. et in capi. ex literis. el. j. de sponsa. cum simi. de quo vsu non videtur quod appellatione armorum contineantur dentes. secus autem si de iure com muni. vt in capi. noli. vel dic hoc procedere in larga significatione: secus in stricta: quo casu procedit doctrina Barto. et qualiter puniatur rus sticus. vide textum in capi. j. §. si quis rusticus. de pace tenenda et vio: eius. vbi etiam notatur per illum textum: an licitum sit equitanti per ci uitatem arma ad sellam equi portare: et ibi gloss. dicit quod ille qui por tat arma vetita debet perdere arma. et ille qui portat arma presumitur habere animum malum nisi portaret ea alligata. et ibi Bald. dicit illam glo. esse in. §. seq. Item not. quod licitum est portare arma vt quis defen dat se a latrone. vt ibi dicit Bal. et glossa. in. d. c. clerici. Item not. quod ad palatium communis Florentie quod est in italia magne excellentie: nemo potest portare arma sicut nec ad palatium comitis. ita concludit Bal. in. d. §. si quis rusticus. et §. si quis alium eiusdem. c. tene menti tex. quod quis pilans capillos ponitur pena. x. librarum applicandarū de

Repertorium singularium materiarum

- ture cōmuni parti offēse in. xx. libris auri applicandis. fisco. ita singu-
lariter dixit do. i. gloria. in. d. l. si seruus seruū. 7 quo ad primum vide gl.
in. c. clerici. xxiij. q. vi. Jo. de lig. 7 alios in. d. cle. ne in agro. 7 an clericus
debeat uinare papā cū armis. vide do. Abba. in. c. ego. 7 de iureiuran. 7
vide glo. in. c. sciscitaris. vñ. q. i. 7 vide Jo. de ana. in. d. c. ita quorūdam in
gl. 7 in. h. col. de iude.
- 7 Nomine rerū veniūt etiā incorporalia. in. c. j. nu. 1. de reg. iu. fo. 206.
Nomine cōtractus an veniat cōtractus matrimonij. ibid. nu. 4.
- 7 Nomine monachorū an veniat abbas. in. c. vniuersitatis. n. 12. de sentē.
excom. fo. 186.
- 4 Nomine vxoris an veniat illa cū qua cōtractum est matrimonium per
verba de presenti 7 non est traducta ad domū nec carnaliter cognita. in
c. tertio loco. nu. 5. de presum. fo. 121.
- 6 Nomine liberorum an veniant bastardi. remittit. in. c. raynaldus. n. 21.
de testa. fo. 128.
- 4 Nomine romane ecclesie an veniant cardinales 7 papa. in. c. ego. 7 nu.
1. de testa. fo. 129.
Nomine membri quid veniat. ibi. nu. 2.
- 7 Nomine degradationis venit aliquā dispositio. in. c. ad audientiam. n. 2.
de cri. fal. fo. 132.
- 6 Nomine laicorum veniūt reges 7 imperatores. in. c. tua. nu. 2. de decr.
mā. fo. 150.
- 1 Nomine beneficij nō venit annua pensio. in. c. ad audientiam. n. 1. de rescri.
ptis. fo. 78.
- 2 Nomine prelatorū etiā comprehenduntur inferiores episcopo. An. in
c. si. nu. 1. de cler. pere. fo. 65.
- 4 Nomine sententie venit diffinitua. in. c. cū olim. nu. 8. de testi. fo. 66.
- 6 Nomine clericorū quid veniat. in rubri. nu. 4. de vita 7 honestate cleris
corum. fo. 2.
Nomine vbis quāq. sola comprehenditur ciuitas 7 appellatione paro-
chie diocesis. Ant. in. c. j. nu. 2. de offi. archi. fo. 63.
- 7 Nomine prelatorum venit archidiaconus. in. c. j. nu. 2. de eo qui furt. or-
di. rece. fo. 143.
- 2 Nomine arbitrorū veniūt etiā arbitratores nisi in eis detur ratio diuer-
sitatis. in. c. vno delegatorū. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.
- 1 Nomine iuris venit cōsuetudo 7 statuta. in. c. cū nobis. nu. 6. de electio.
fo. 135.
- 6 Nomine legentium an veniāt scholares. in. c. nō magno. n. 3. ne cler. vel
mona. fo. 237.
- 2 Nomine prelatorū veniūt nō solum superiores sed etiā inferiores habē-
tes iurisdictionē. in. c. cū ab ecclesiariū. nu. 1. de offi. ordi. fo. 111.
- 7 Nomine patris veniūt omnes ascēdētes in lata significatione nō autem
de propria significatione. in. c. nam 7 ex. numero. 1. 3. 7 4. de verb. signifi.
fo. 197.
- 2 Nomine paruulorū comprehenduntur minores. xliij. ann. Ant. in. c. inde
corum. nu. 1. 7 2. de etate 7 qualita. fo. 43.
- 7 Nomine fratris veniūt omnes christiani 7 vnum partē habēt. f. deum.
in. c. gaudemus. nu. 4. de duor. fo. 49.
- 2 Nomine sacerdotū an veniāt clerici vel ecōtra. Ant. in. c. si. nu. 1. de tem-
po. ordi. fo. 40.
- 2 Nomine ecclesie an 7 qñ veniat alia ecclesia vltra cathedralem. An. in. c.
j. nu. 1. de autho. 7 vsu pal. fo. 21.
- 6 Nomen matrimonij aliquā intelligitur de cōsummato 7 aliquā nō secūdū
subiectam materiam in. c. verū. nu. 7. de cōuer. cōiu. fo. 165.
- 6 Nōie presbyterian veniat ep̄s. in. c. presbyter. nu. 2. de pecu. cle. fo. 109.
- 2 Nōie ecclesie an veniat cathedralis tñ. in. c. j. nu. 3. de au. 7 vsu pal. fo. 7.
Nomine diocesis an cōprehendatur prouincia. ibi. nu. 9.
- 6 Nomine ecclesie venit in materia fauorabili basilica que est ecclesia non
cōsecrata. in. c. si. nu. 2. de cōsecra. eccle. vel alta. fo. 208.
- 4 Nomine actorū venit sentētia. in. c. qñ. nu. 5. de proba. fo. 27.
- 6 Nomine clericorū veniūt clerici cuiuscūq. ordinis in fauoribus in odio
fis se remittit in. c. h. nu. 2. de prebē. fo. 23.
- 6 Nomine dignitatis nō venit episcopatus in materia odiosa. in. c. cū no-
stris. nu. 4. de cōcel. preben. fo. 58.
- 1 Nomine sententie nō venit laudū in materia restringibili. in. c. j. nu. 2. de
arbi. fo. 167.
- 2 Nomine eunuchi veniūt tā castrati a natiuitate q̄ nō a natiuitate. An.
in. c. ex parte. nu. 3. de corpore vitiatis. fo. 61.
- 1 **Nomina** verbalia habent duplicē significatiōē. f. actiuam 7
passiuam. in rubri. nu. 2. de elec. fo. 117.
- 2 Nomina debitorū an possint emi minori pretio q̄ sit in ipsorū exactione.
in. c. ex parte. nu. 6. de alie. iudi. mut. cau. fac. fo. 166.
- 1 Nomina propria deberent emi magno pretio si venderentur. in proe.
Grego. nu. 7. fo. 6.
Nominis proprij mutatio voluntaria in seruo prohibetur in libero ser-
cus cessante dolo. ibi. nu. 9.
Nomen appellatiuū seu impositū ab euentu durat durāte potētia a ha-
bitu nō omnino remoto. ibi. nu. 11. 7 12. fo. 6.
- 6 Nomina verbalia ex quot actibus verificētur. in. c. clerici. nu. 11. de vita
7 honesta. cler. fo. 8.
- 7 Nomē propriū alicuius si requirit in aliquo actu sufficit exprimat per
euidēs appellatiuum maxime qñ propriū sciri nō potest. in. c. h. nu. 49.
de ordi. cog. fo. 148.
- 7 Nomē pape in terris ecclesie 7 imperatoris in terris imperij 7 in tempo-
ralibus si nō inferatur in instrumento instrumentū corrūit nisi aliud in-
ducat consuetudo. in proe. Greg. nu. 14. 15. fo. 7.
- 7 Nomē si dolo mutatur per cōtrahentē in propria persona nō vitiat cō-
tractus ex quo de corpore cōstat. in. c. tua nos. nu. 3. 6. de sponsa. fo. 10.
Nomē collectiuum pōt adiūgi verbo pluralis numeri. in. c. significau-
runt. nu. 2. de excep. fo. 16.
- 6 Nominatim expressi in penalibus dicuntur illi qui nomine proprio vel
perindubitatas circumstantias exprimūt scilicet qñ pena incurrit ipso
iure. secus qñ incurritur pena ipso facto. in. c. in lateranēsi. nu. 7. de pre-
ben. fo. 46.
- 4 Nominatio 7 cōis reputatio excludūt nominantē dicentē contrariū etiā
cum iuramento. in. c. per tuas. nu. 9. de proba. fo. 26.
Nominatio nō acquirit aliquod ius nominato 7 quotuplex sit. in. c. qd
ficut. 6. super ieo. nu. 1. de elec. fo. 148.
- 1 Nominatio non acquirit aliquod ius nominato. in. c. auditis. nume. 1. de
elec. fo. 149.
- 1 Nominatus primo presumitur dignior. in. c. cū dilecta. nu. 4. de rescri.
fo. 66.
- 3 Nominatus in iudicio debet citari. in. c. verū. nu. 4. de foro competent.
fo. 63.
- 5 Nominatus in iudicio si in termino sibi dato nō cōparet nō per hoc pri-
uatur iure suo. in. c. cum super. nu. 23. de re iudi. fo. 68.
Iudicium cōtra aduocatū an preiudicet parti principali vocate 7 pre-
senti. ibi. nu. 24.
- 2 Nominis proprij expressio in materia concernēte dignitatem facit dis-
positionem realem priuilegia cōcessa prelato acquiruntur dignitati. in
c. j. nu. 2. de transla. episc. fo. 2.
- 1 Primo nominatus presumitur magis dilectus 7 dignus. in. c. sedes ap-
postolica. nu. 5. de rescri. fo. 57.
Nominatio sola incidēt facta an cōstituat quē in quasi possessiōe filia-
tionis donec cōtrariū probetur qñ sit in actu qui magis cōuenit filio q̄
extraneo. in. c. per tuas. nu. 6. 7 8. de proba. fo. 26.
- Corse. doctor excel. Tu aduerte quod Bart. in. l. j. §. iulianus. ff. de lib.
agno. notāter tenet quod sic etiam in nato extra domum. ar. l. quidem. ff.
de probati. 7 videtur eum sequi do. Anto. in. d. c. per tuas. de probatio.
quod tamen dictum Abba. in. d. c. per tuas. vbi supra non credit proce-
dere. per tex. in cle. si summus pontifex. in. h. respōso. de sentē. excō. 7 opt.
Abb. videtur sequi. do. mens Barba. in. d. c. per tuas. sed do. Fran. are.
ibi videtur sequi opi. Barto. 7 domini An. per text. in. l. j. §. ad questio-
nem. ff. de questio. nō obstat. tex. in. d. cle. si summus. quia nominatio cum
tractu probat in preiudicium tractantis sed non ad preiudicium tertij.
nam si ex assertiōe summi pōtēstis probaretur aliquis esse prelatus hoc
preiudicaret ecclesie vel tertio. vnde dicit tex. in. ca. ex ore. de bis que fi. a
ma. par. capi. vbi nō. quod si aliquis tractat aliquem vt prelatum presu-
mitur cōtra ipsum pro prelatura. pōderat etiam tex. in. cap. licet ex qua-
dam. de testa. quod quāuis tractatus duorum qui se habent pro cōsan-
guineis probet ad eorum preiudicium tamen non probat preiudicium
descendentium ex eis nisi aliud concurrat. 7 sic concludit quod si aliquis
nominatur filius in actu proportionabili soli filio tunc per talem nomi-
nationem probatur filiatio. per. d. l. j. §. ad questionem. 7 ita ibi residet in
vñ. co. Ego pro opi. Abba. adduco tex. in. fin. de adop. in. fin. vbi si domi-
nus actis interuenientibus nominauerit seruū filium suū licet cōsti-
tuatur liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis nec sufficit hoc
ad accipiendum ius filij. 7 tamen prima facie videretur quod illa verba
prolata in iudicio. veni huc fili mi. deberent operari omnem effectum nō
solum libertatis sed etiam filiationis 7 tamen contrarium ibi deciditur
tamen iudicio meo opi. Barto. 7 Anto. posset procedere vbi ex euiden-
tissimis cōiecturis apparet testatorem seu nominantem hoc voluisse in
tali actu proportionabili magis filio quam extraneo per iura allegata
per eos. 7 argu. eorum que nō. in. c. per tuas. qui filij sint legi. alias in du-
bio procederet opi. Abb. quia verba generalia 7 simpliciter prolata nō
obligāt. c. cū venissent. de inst. 7 no. in. l. si rufinus. C. de test. mili. cū talia
verba aliqui dicantur ad complacentiā. Nec. ob. d. §. si. q. cum ibi posset
agi de preiudicio aliorū debemus interpretari verbū vt minus ledat 7 su-
fficit vt aliquid operetur. f. libertatē 7 nō ius filiationis. Itē qñ ibi nō su-
mus in actu proportionabili magis filio secundū opi. Bar.
- 3 Nominatio facta in iudicio de domino habet locum etiam si sit petita
res mobilis. in. fi. §. in alijs. nu. 2. 7 vt lit. non contest. fo. 118.
Nominatio an possit fieri in iudicio de domino si nominans habet ali-
quod ius in re. ibi. nu. 23.
Nominatio debet fieri ante litem contestatam. ibi. nu. 24. fo. 119.
Nominatio si est facta in iudicio valet processus contra illum qui non
nominauit non contra dominū. ibi. nu. 25.
Nominatio per quē debet notificari nominato. ibi. nu. 27.
Nominas aliquē in iudicio nō iurat de calūnia. ibi. nu. 32. fo. 120.
Nominans aliquem in iudicio an debeat probare se possidere nomi-
ne nomi

Super Lectu. Banormitani.

- ne nominati. ibi. nu. 46.
 Nominatio nō habet locum in iuribus incorporalibus. ibi. nu. 50.
 Nominatio habet locū etiam qñ agitur possessorio. ibi. nu. 51.
 Non refert an aliquid publice vel occulte fiat in his que concer
 nūt publicā vtilitatem. in. c. intelleximus. nu. 13. de iudi. f. 23.
 4 **Notarius** an possit per aliū scribere instrumentum et postea
 se subscribere. i. c. iter dilectos. n. 7. de fi. istr. f. 103.
 6 Notarius nō debet se rogare de aliquo qđ venit in cōmodū suum. in. c.
 fraternitati. nu. 8. de cleri. non refi. fo. 19.
 4 Notarius tenetur edere instrumēta cōia propter materiā que in eis
 continetur. in. c. j. nu. 10. de proba. fo. 3.
 3 Notarij habent iurisdictionem ordinariam inter consentientes tantum
 inde est qđ precipiunt per guarentigiam. in. c. d. 7. S. nu. 14. de offic.
 delega.
 1 Notarius pōt alteri stipulari et ei acquirere citra aliquam cessionem li
 cet in vno casu secus sit in proe. Greg. nu. 22. fo. 8.
 7 Notarius damnatus de falso an et qñ possit se rogare de instrumentis
 cōficiendis. in. c. fraternitatis. nu. 5. de bere. fo. 100.
 Notarius excōdicatus an possit conficere instrumenta et ab eo cōfecta an
 teneant. ibi.
 4 Notarius a quibus debet esse rogatus vt instrumentum valeat. in. c. j.
 nu. 4. de fide instr. fo. 95.
 Notarius qualiter debeat esse rogatus. ibi. nu. 5. fo. 96.
 Notarius an teneatur scire iura. ibi. nu. 7.
 4 Notarius vnus sufficit qđ exemplat et nō requiruntur plures. in. c. fi. nu.
 4. de fide instr. fo. 114.
 6 Notario afferenti instrumento aliquid se fecisse nō creditur et nam cre
 ditur notario in eo quod est gestum corā eo non id quod ipse gessit. in
 c. cum causam. nu. 12. de emp. et vendi. fo. 85.
 5 Notarius si cōdemnatur de falso instrumento non preiudicat illi ad cau
 sas instantiam fuit factum instrumentum. in. c. quamuis. nu. 26. de re iu
 dicata. fo. 83.
 6 Notarius causa delegante debet habere salarium: secus si est notarius
 ordinarij cui est delegata causa in. c. cum ab omni. nu. 15. de vita et bone.
 cleri. fo. 6.
 7 Notarius siue sacerdos qui semper pro talibus habiti sunt si moveatur
 questio qđ non sit notarius vel sacerdos quid agendum. in. c. fin. nu. 6. de
 eo qui fur. ordi. rec. fo. 14.
 5 Notarius presumitur bene et diligenter exercere officium suū et nō pre
 sumitur aliud scribere nisi id quod testes dicunt. in. c. ad audientiam. nu. 9.
 de prescri. fo. 31.
 6 Notario afferenti hoc esse factum nomine vniuersitatis ei an credatur.
 in. c. quanto. nu. 7. de his que fi. a prela. fo. 66.
 Notarius inscribens instrumentum falsum quo casu puniatur pena fal
 si. ibi. nu. 8.
 4 Notarius attestatur tantū de duobus de visu et auditu. in. c. cū cām. el. j.
 nu. 11. de testi. fo. 70.
 Notarius non potest cōficere instrumentū de facto suo: sed de eo qđ fa
 ciunt partes. ibi. nu. 12.
 5 Notarius qui in depositione testiū scripsit talis inratus et facit fidem
 quod talis testis inrauit. in. c. sicut nobis. nu. 18. de re iudicata. fo. 66.
 1 Notarius in actibus spiritualibus non requiritur qđ sit clericus: nisi in
 aliquibus. in. c. qđ propter. nu. 10. de elec. fo. 163.
 6 Notarius cōstitutus per statutū loci pōt inter subditos in alio territo
 rio instrumenta conficere. in. c. sicut te. numero. 14. ne cleri. vel mona. fo.
 240.
 6 Notarius si instrumēto asserit quid fore factū ab omnibus de collegio
 creditur sibi, dicenti cōtrarium incūbit onus pbādī. in. c. inter dilectos.
 nu. 2. de dona. fo. 106.
 7 Notarius episcopi an licite accipiat aliquid temporale citra peccatū si
 monie eo qđ scribit clericos ordinatos. in. c. j. nu. 3. de simo. fo. 76.
 6 Notarius creatus a laico saltē de consuetudine potest cōficere instrumē
 ta in terris ecclesie etiā in spiritualibus. in. c. sicut te. nu. 12. ne cle. vel mo.
 fo. 240.
 4 Notarius vnus ad hoc vt publice instrumentū de quo fuit rogatus a
 lius notarius que requiratur. in. c. cū. d. nu. 1. de fide instr. fo. 112.
 Notarius quomodo publicabit rogationes mortui si abbreviate sunt
 scripte per dictionem et. ibi. nu. 5. fo. 113.
 Notarij subscriptionis forma qui publicat rogationes alterius. ibidē.
 nume. 6.
 Notarius an possit cōficere instrumentum extra territorium illius qui
 ipsum cōstituit notarium. ibi. nu. 9.
 Notarius an per aliū possit conficere instrumentum. ibi. nu. 10. fo. 112.
 2 Notarius debet deponere de his que percipit sensu corporeo non autē
 iudicio intellectus, et idem in teste. in. c. vnicō. nu. 8. de syndi. fo. 148.
 4 Notarius an possit abradere instrumentū. in. c. ex literis. nu. 3. de fide in
 strumen. fo. 99.
 4 Notarius mandato iudicis debet scribere vacillationē. in. c. quoniam. nu.
 36. de proba. fo. 31.
 2 Notarius nō potest facere fidem de eo de quo nō est rogatus, sed de p

- ductione corā eo facta sic. in. c. cū in iure. nu. 6. de offi. deleg. fo. 95.
 Notario afferenti in actis talem esse procuratorē talis nō adhibetur
 des nisi de mādato ipse fuit rogatus. ibi. nu. 9.
 7 **Notoria** ponuntur nulla monitione promissa. in. c. illud. nu. 3.
 de cle. excom. fo. 140.
 3 Notorium facti fit per confessionem vel probationes in iudicio admissas,
 notorietas iuris que fit. in. c. in literis. nu. 29. de restitutione spoliato
 rum. fo. 171.
 1 Notorium pōt appellari postqđ est conclusum in causa. in. c. dndum. el.
 j. nu. 7. de elec. fo. 140.
 6 Notorium iuris vel facti an requirat probationem an quam. in. c. vestra
 nu. 19. de cōba. cle. et mu. fo. 13.
 5 In notorijs quis potest esse iudex in facto proprio quando pena venit
 terminanda a iure. secus si ab ipso iudice. in. c. proposuit. nu. 8. de appel.
 fo. 101.
 2 Notoriū dicitur omne id quod est in iudicio probatum. in. c. fi. nu. 7. de tē
 po. ordi. fo. 41.
 7 Notoriū probatur ex eo quod omnes de vicinio sciunt. in. c. cū dilectus
 nu. 6. de purga. cano. fo. 164.
 3 Notorium non inficitur ex sola negatione. in. c. si clericus. nu. 4. de foro
 compe. fo. 60.
 Notorium pōt opponi a iudice licet opponatur a parte ibi.
 Notorietas excusat quem ab onere probandi. ibi. nu. 11.
 5 Notoriū vel publicū presumitur qđ quis sciat nisi ille probet se in tali lo
 co fuisse quod verisimiliter potuit ignorare. in. c. pastoralis. nu. 7. de exce
 ptio. fo. 5.
 5 Notoria non debet iudex pati deducti in iudicium. in. c. interposita. n. 6.
 de appel. fo. 137.
 2 Notoria non erigunt cause cognitionem. in. c. nouit. nu. 3. de offic. lega.
 folio. 108.
 3 Notorium facti permanentis non requirit etiam probationem vel solē
 nitatem in procedendo. in. c. item cum quis nune. 10. de restitu. spolia.
 fo. 172.
 7 Notorium facti permanentis et facti interpellati procedunt a pari. in. c.
 cū in diocesi. nu. 5. de vfur. fo. 129.
 7 Notoriū quare sufficiat ad dissoluendū matrimoniū. in. c. porro. nu. 9.
 de diuor. fo. 47.
 4 Notoriū nō inficitur licet pars aduersa negauerit factū. in. c. super eo. n.
 1. de testi. cog. fo. 91.
 7 Notorium quando dicatur esse crimen adulteriū vel incestus. in. c. cum
 dilectas. nu. 4. de purga. cano. fo. 164.
 6 Notorium illud dicitur quod fit coram papa. in. c. j. nu. 1. ne cleri. vel mo
 na. fo. 225.
 7 Notorium facti permanentis non requirit aliquam probationem: sed
 notorium iuris vel facti transcuntis secus. in. c. licet beli. nu. 10. 12. de fi
 monia. fo. 86.
 7 Notorium dicitur illud quod fit in iudicio. in. c. cum olim. nu. 2. de ver.
 signi. fo. 202.
 Notorium inducitur per probationes in iudicio factas post tamen cō
 clusionem in causa. ibi. nu. 3.
 Notorium aliquo casu potest offuscari. ibi. nu. 3.
 Notorium iuris potest reprobari per contrarium notorium. ibi.
 Notoriū circumstantie licet non sint notorie non impediunt effectū no
 torij. in. c. quanto. nu. 11. de transla. epi. fo. 6.
 4 In notorijs an requiratur citatio vel sententia. in. c. ad nostram. el. j. nu.
 4. de iureiu. fo. 98.
 3 Notoria non debent venire in iudicium. in. c. fina. nu. 10. de libel. oblas
 tio. fo. 98.
 6 In notorijs non requiritur ordo iuris. in. c. ex parte. nu. 4. et in. c. qualis
 ter nu. 6. de cle. non refi. fo. 20.
 5 Super notorijs non est de facili procedendum anteqđ constet an sit in
 veritate notorium. in. c. consuluit. el. j. nu. 2. de appell. fo. 97.
 Super notorio non debet pati iudex quod fiat processus. nu. 3.
 5 Notorium insurgit ex sententia ex confessione iudicio facta et operis
 eidentia. in. c. vestra. nu. 3. de cōba. cleri. et mu. fo. 12.
 Notorium iuris inducitur ex spontanea confessione in iure facta proba
 tione et sententia. ibi. nu. 14. fo. 13.
 Notorium presumptionis est quoties ius aliquid indubitanter presu
 mit. ibidem.
 Notoriū facti est quedā clamosa locutio ex eidentia rei proueniēs. ibi.
 Notorium facti permanentis facti transcuntis et non redeuntis et facti
 interpellati quid sit. ibi. nu. 15.
 Notorium inducitur ex scientia ad minus decem hominum et res debet
 fieri in loco non secreto de die et alijs modis prout diligentia iudicis con
 siderabit. ibi. nu. 16.
 Notorium probatur per duos testes sicut fama. ibi. nu. 17.
 Notoriū iuris vel facti an requirat ordinē iuris in eo pbādo. ibi. nu. 8.
 3 Notorium dicitur illud esse iudici quādo perfecta est probatio et in cau
 sa conclusum. in. c. j. nu. 5. vt lit. pen. fo. 217.
 2 In notorijs nō requiritur discussio iudicij vel pbatio testiū. secus in ma
 n iij

Repertorium singularium materiarum

- nifestis. Anto. in. c. quoniam. nu. 1. 2. 3. de h. p. fo. 54.
- 3 Notoriū inducitur ex privilegio aliquo impetrato vel indulto item ex probationibus factis in iudicio. in. c. inter monasteriū. nu. 21. 23. fo. 77.
- 5 Notoria licet excusent ab onere probandi tamē nō releuant ab onere pponendi. in. c. vt debitus. nu. 1. de appel. fo. 126.
- 7 Notoriū fama pbat per duos testes. in. c. cū olim. n. 8. de priu. f. 154.
- 6 Notoriū illud censetur quod constat ex instrumento. in. c. cum olim. nu. 9. de cen. fo. 204.
- 5 Notorium dicitur illud qd constat ex tenore bullarum pape. in. c. j. nu. 9. de confirma. vti. vel inuti. fo. 140.
- 3 In notorijs nō requiritur accusator vel testis sed iudex ex officio pōt punire. in. c. veritatis. nu. 9. 18. 25. de do. 7. contu. fo. 206.
- 1 Notorium de necessitate an recipit probationes. in. c. bone memorie. cl. j. nu. 4. de elect. fo. 141.
- Notoria an 7 qñ indigeant citatione. ibi. nu. 5.
- Notoriū licet aliquid sit si tamen nō constat iudici debet ipse super hoc accipere probationes. ibi. nu. 12.
- 6 Notoriū non creditur dubium si negetur. in. c. tua nos. nu. 4. de cobabi. cleri. 7. nu. fo. 13.
- 5 Notorium causatur ex attestationibus factis si contra eas oppositum sit. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 4. de appel. fo. 130.
- 3 In notorijs ordo est ordinem non seruare. in. c. conquerente. nu. 2. de re situ. spo. fo. 172.
- 7 Notoriū inducitur per probationes in iudicio factas post tamē conclusionem in causa. in. c. cum olim. nu. 3. de verb. sig. fo. 202.
- Corse. Adde ad Abb. gl. reputatam sing. in. c. significauerūt. in. verb. li. quere. de testa. Ang. in. l. si vnus. §. pactus ne peteret. circa si super gl. in opponendo. ff. de pac. vbi allegat dictū Jnn. in. c. ex insinuatione. 7. Bal. in. aut. ad bec. C. de vsu. in. iij. col. vbi pro hoc dicto Jnn. allegat etiā tex. in. l. pro sententia. C. de penis. facit gl. in. c. bone. de postu. prela. 7. in. c. euidentia. de accu. Omnia enim que constant ex actis dicuntur notoria 7 in omnia notoria iudex de facto supplet 7 procedit iuris ordine non seruato qñ in notorijs iuris ordo non requiritur. in. c. iij. de testi. cogē. c. ad nostram. el. iij. de iurei. c. bone memorie. el. j. de elec. no gl. in. l. i. C. qui 7 aduersus quos p Jnn. in. c. cū in tua. qui matri. acc. pos. 7 adduco Ang. in. c. iij. de testi. lib. ij. vbi dicit qd acta faciunt rem notoriam 7 possunt a cta principalis cause produci notario cause appellatiōis: 7 ita seruat cōmunis cōsuetudo mundi. vti ibi per eum.
- 7 In notorijs licet non seruetur ordo iuris tamen qñ factū pōt esse notorium 7 non potest. tunc secus. idem si aliqua facta sint notoria. aliqua nō in. c. olim. nu. 5. de iniur. fo. 167.
- 3 Notoria non requirunt sententiam vel minus solennem. in. c. cum venis sent. nu. 8. de iudi. fo. 31.
- 5 In notorijs in quibus nulla pōt cōpetere defensio. pōt deueniri ad sententiā sine citatione alias secus. in. c. cū olim. nu. 20. de re iudi. fo. 60.
- In notorijs pōt ferri sententia sine libello 7 litis contestatione. ibi. numero 21.
- 6 Notoriū inducitur etiam per inspectionē actorū. in. c. ex insinuatione. n. 5. de appella. fo. 118.
- 7 Nouum non dicitur esse aliquid post annū. in. c. si. nu. 1. de priuile. fo. 61.
- 7 Noua non dicitur res nisi sit tota noua nec sufficit quod aliqua pars sit noua. in. c. j. nu. 2. de ver. signi. fo. 197.
- 3 Nouatio tollit omnia privilegia actionis. pcedētis 7 fideiussores 7 pignora si est voluntaria. secus si est necessaria. in. c. examinata. n. 14. de iudi. fo. 38.
- 7 Noualia que dicantur. in. c. quid per nouale. nu. 1. de verbo. sig. gni. fo. 201.
- 6 Nouitius debet stare per annum ante professionem tamen vt ipse experietur austeritatē monasterij 7 monasterij mores suos in. c. ad apostolicā. nu. 3. de regu. fo. 161.
- Nouitius pōt pbiberi facere possessionem si mores eius nō placēt monasterio. ibi.
- Nouitius nō pōt de iure aliqui profiteri ante triennium ibi. nu. 8.
- Nouitius qui stat in religione per sex mēses 7 postea exiit 7 ex intervallo rediit 7 stetit p sex alios mēses nō dicitur fecisse pfectionem. ibi. n. 9.
- 6 Nouitius pōt intra annū probatiōis ad seculū redire nisi appareat voluisse omnino mutare vitā. 7 que sint signa q voluerit mutare vitā. in. c. cōsultat. nu. 1. 2. 6. 7 in. c. statuimus. in. fi. de regu. fo. 164.
- Nouitius siue receperit habitum nouitiorū siue professorum qui intra annum probationis exiit monasterium an possit contrahere postea matrimonium 7 an licite possit stare in seculo. 7 an sit obligatus alicui religioni in genere. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Nouitij qui exiuerūt religionē non prohibentur reacipere vestes quibus intrauerunt nisi sint nimis lasciuie quas nō debent portare insigniū antique religionis. ibi. nu. 5.
- Nouitius qui intra annū probationis redit ad seculū pōt licite ad beneficia 7 ad ordines promoueri. in. c. postulasti. nu. 1. 7. 2. co. ti.
- 6 Nouitius nō debet profiteri ante annū tamē professus tenetur stare licet abbates hoc permittētes puniatur. in. c. qñ in insulis. nu. 4. de regul.

folio. 157.

- 6 Nouitius sponte se gerens in actibus professorum cēsetur professus nec potest retrocedere asserens se non fecisse animo profitēdi. in. c. vidua. n. 1. 2. 6. 7. de reg. fo. 156.
- Nouitij nō debent interesse. in. c. cū professis. ibi. nu. 7.
- 6 Nouitius maior. xliij. ann. si acceperit habitum professorum 7 in ea tria duo perseverauit obligatur possessioni. in. c. ad nostram. nu. 15. de regu. fo. 158.
- 6 Nouitius censetur professus si vltra annum portat habitum monachalem. in. c. ex parte. nu. 1. de reg. fo. 164.
- Nouitius inter annum probationis potest liberare redire ad seculū nisi appareat vitam mutare voluisse vel tacite vel expresse. in. c. statuimus. nu. 1. 2. 3. co. ti.
- Nouitius qui exiit intra annū monasterio. an recuperet bona donata vel aliter alienata. ibi. nu. 4.
- 6 Nouitius accipiens habitū nouitiorum potest intra tempus ad seculū redire: si vero acceperit habitum professorum compellitur ibi per munera vel ad aliam religionem transire etiam laxiorem. in. c. super eo. nu. 1. 2. de reg. fo. 158.
- Nouitius potest probare regulā alicuius religionis etiā in habitu seculari licet de hoc sit standum cōsuetudini. ibi. nu. 7.
- 7 Not quando dicatur esse ad hoc vt sciatur quando delictū sit commissum de nocte vel de die. in. c. si perfodiens. nu. 2. de homici. fo. 107.
- 1 Nullum 7 minus vtile quando equiparentur. in. c. si proponēte. nu. 2. de rescrip. fo. 83.
- 1 Nullum dicitur illud quod pōt annullari. sed largo modo. in. c. ceterum. nu. 8. de rescrip. fo. 46.
- 7 Numerus pluralis quandoq; ponitur ad exclusionem maioris 7 quandoq; minoris numeri. in. c. gaudeamus. nu. 15. de diuor. fo. 49.
- 3 Nuntij missio ad superiorem an aliquid operetur. in. c. audita. nu. 10. de rescrip. fo. 168.
- 7 Nuntius nō pōt etiā prestita cautione de demoliendo interim edificare si denūciatus nō vult. in. c. significantibus. nu. 1. de no. ope. nunti. fo. 151.
- Et vide in. c. seq. co. ti.
- Nuntians non opus tenetur intra tres mēses docere de iure suo alias nuntius edificabit data cautione de opere demoliendo. ibi. nu. 2.
- 6 Nuntij missi ad vocandum aliquos possunt testificari super vocatione facta. in. c. dilectus. nu. 6. de capel. mona. fo. 188.
- 2 Nuntians missus pro pallio si moriatur in via vel infideliter agit an sufficiat ad penā euitandam quod nuntium semel misit. in. c. ad bonorē. nu. 9. de anto. 7 vsu pal. fo. 8.
- Nuntius missus pro pallio quid debet habere. in. c. mandatis. ibi. n. 10.
- 3 Nuntius missus a iudice vt ponat creditorem in possessionem bonorū 7 ipse assignauit vnam pro alia nō transfert possessionem in ipsum creditorem. in. c. cum aliquibus. nu. 8. de re iudi. fo. 53.
- 4 Nuntio publico 7 iurato creditur. in. c. qñ. nu. 10. de proba. fo. 27.
- 5 Nuntij accedētes pro alijs ad sedē apostolicā gaudent ne interim a partibus molestentur. in. c. j. nu. 5. de cle. pere. fo. 139.
- 2 Nuntij an 7 quando datur fides. in. c. prudentiam. nu. 21. de offi. deleg. fo. 84.
- 5 Nuntij vel alijs creditur non solum si asserant aliquem citasse: sed etiā si asserant aliqua que sint vicina 7 proxima ipsi citationi. in. c. cū parati. nu. 4. 7. 12. de appel. fo. 99.
- Cui magis credatur nuntio pel parti vel nuntio vel notario 7 quanta si de adhibeatur istis nuntijs. ibi. nu. 12.
- 3 Nuntius si dixerit se citasse ad domū nō intelligitur quod prius perquisierit personā. in. c. causam. nu. 8. de do. 7 contu. fo. 197.
- 5 Nuntius si fuerit missus ad superiorem an operetur aliquos effectus. in. c. vt debitus. nu. 18. de appel. fo. 127.
- 7 Nuntio an sit credendū. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- 1 Nuntij publicis credit sine literis. in. c. sciscitatus. n. 16. de rescrip. f. 49.
- 3 Nuntiatio noui operis sufficit si fiat vni ex pluribus dominis. in. c. cum deputati. nu. 10. de iud. fo. 40.
- 7 Nuntiatio noui operis habet locū etiā qñ ecclesia edificatur 7 opus post denūciationem cōstructū debet destrui expensis edificatis. in. c. j. nu. 1. de noui ope. nun. fo. 149.
- Nuntiatio noui operis nō operatur quod edificij postea cōstructū destruat qñ notorium est nūciantem nullū ius habere secus si dubitatur. ibi. nu. 10.
- 7 Nuntiatio noui operis nō debet nec pōt fieri illi qui est in aliqua dignitate vel magistratu nisi dignitas vel magistratus sint perpetui. in. c. cū ex iūcto. n. 1. de noui. ope. nun. fo. 150.
- Nuntiatus si velit ostendere sibi esse ius edificandi pōt nuntians excoipere q non audiat nisi demolito edificio quod est verum si excipitur ante litē cōtestatā: post vero nō admittitur talis exceptio. ibi. nu. 3.
- Nuntiatio noui operis an trāseat in successorē nūciati. ibi. nu. 8.
- Nuntiatio noui operis nō habet locū in operis rusticis. vel vbi in dilatione esset periculū. ibi. nu. 9. fo. 151.

Nuptie

Super Lectu. Panormitani.

- 6 **Nuptie** simulate tenent in foro iudiciali: qz ibi iudicatur fm extrinseca: secus in foro penitentiali in. c. tua nos. num. 8. de sponsa. fo. 10.
- 7 **Nuptie** inuite multa procreant mala in. c. requisivit. nu. 4. de spō. fo. 8.
- 7 **Nuptie** secunde nō benedicuntur 7 benedicens puniendus est. in. c. j. nu. 1. 7. 3. de secun. nup. fo. 54.
- 7 **Nutritio** nō tenetur nutritum vt filium instituere. in. c. trāsmisse. nu. 2. qui. fil. sint legi. fo. 38.

De litera. O.

- 5 **Obedientia** an 7 qñ 7 in quibus est pstanda per subditos prelato vel aliter superiori
 1. Ant. in. c. ad aures. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 37.
 Obediēs alicui an presumat facere tanq̃ superiori an ex tis more vel quo modo in. c. olim inter. nu. 9. de resti. spo. fo. 190.

- 5 **Obedientia** ppter que crimina est denegāda prelatis. in. c. cum non liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 29.
- 6 **Obedientia** solius prelati vel abbatis exēpti prestita superiori nō preiudicat ad trāssendū subiectiōis possessionē nisi interueniat consensus capituli in. c. cū dilectus. nu. 7. de relig. domi. fo. 187.
- 2 **Obedientia** nō est pstanda superiori mādanti id super quo ipse potest dispensare. Ant. in. c. dilectus. nu. 3. de tempo. ordi. fo. 39.
- 3 **Obedire** ecclesie quis nō cogitur nec debet qñ ex tali obedientia resulta ret peccatum. in. c. literas. nu. 25. de resti. spo. fo. 182.

- 4 **Obligatio** etiam naturalis non nascitur ex simplici promissione de soluendis vsuris. in. c. debitores. nu. 1. de iureiur. fo. 131.

- 3 **Obligatus** ad aliquid si in termino dato nō facit qz impeditus tenetur potest terminū facere. in. c. cū dilecti. nu. 8. 7. 12. de do. 7. contu. fo. 203.

- 5 **Obligatio** iurata quesita alteri nō pōt etiam per papam tolli in. c. cum parati. nu. 6. de appel. fo. 99.

- 5 **Obligatio** bonorum si sit facta primo vni sub cōditione 7 postea alteri pure veniente conditione prefertur prima in. c. preterea. nu. 6. de ap. pel. fo. 109.

- 6 **Obligatio** succedit ad interesse in obligationibus facti etiā de iure canonico. in. c. accedens. nu. 4. de concess. preben. fo. 62.

- 7 **Obligatio** nō inducitur ex illicite gestis. in. c. qō latenter. nu. 1. de reg. iur. fo. 207.

- 2 **Obligatio** nulla pōt esse inter monachū 7 abbatē vel dominū 7 seruū in. c. preterea. el. ij. nu. 4. de transac. fo. 127.

- 7 **In obligatione** generali de cōtrahendo matrimonio subintelligit nisi quicq̃ turpe superueniat. in. c. literas. nu. 2. de coniug. lepro. fo. 25.

- 6 **Obligatio** non succedit ad interesse in obligationibus facti qñ est electa industria persone. in. c. latoz. nu. 2. de pigno. fo. 25.

- 5 **Obligatio** si nō fuit p vna ex partib⁹ adimplenda altera nō tenet etiam adimplere intellige qñ vna istarū obligationū est respectiua ad altera 3 alias si sunt separate: secus in. c. an sit differendū. nu. 6. de appel. fo. 11.

- 6 **In obligatione** generali non veniunt ea que specialiter quis non fuisset obligaturus. in. c. j. nu. 4. de pignozibus. fo. 92.

- 5 **Obligatio** bonozū simpliciter facta intelligit de futuris 7 presentibus. in. c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 53.

- 6 **Obligatio** cōditionalis vel in diē non est sufficiens ad agendū añ diē vel cōditionē nisi talis obligatio a principio esset pura: sed in ea subintelligit gref tacite dies vel cōditio in. c. cū sup qōne. n. 6. de cōces. prebē. fo. 60.

- 7 **Obligatio** oim bonozū indefinite facta cōcernit etiam bona futura. in. c. qz circa. nu. 5. de priuileg. fo. 158.

- 5 **Obligatio** naturalis nō oritur ex snia iniusta a qua nō extitit appellatum. in. c. quod ad consultationem. nu. 7. de re iudi. fo. 64.

- 5 **In obligationibus** facti quare succedit obligatio ad interesse 7 in obligationibus dandi non in. c. cum venerabilis. nu. 18. de excep. fo. 10.

- 5 **In obligationibus** facti post moram interesse est in obligatione: secus in obligationibus dandi ibi. nu. 9.

- 2 **Obligatio** defuncti an transeat in heredem in. c. compromissum. nu. 2. de arbi. fo. 168.

- 5 **In obligationibus** facti an succedat obligatio ad interesse qñ interuenit iuramentum. in. c. per tuas. nu. 12. de arbi. fo. 171.

- 6 **Obligatio** naturalis oritur ex contractu ipso iure nullo ratione solennitatis non seruata. in. c. qz pleriq̃. nu. 31. de immu. eccle. fo. 2.

- 6 **Obligatio** an 7 quomodo queratur ex diuturna protestatione alicuius rei. in. c. peruenit. nu. 2. de censu. fo. 203.

- 7 **Obligatio** non oritur ex facto a iure improbato. in. c. super eo. nu. 8. de conditio. apposi. fol. 19.

- 9 **Obligatio** promissio: stipulatio incerta v3 de equitate canonica 7 erit tarranda arbitrio boni viri. in. c. ex parte. nu. 5. de censu. fo. 213.

- 4 **Obligatio** ad interesse an succedat in obligationibus facti qñ factū potest adimpleri. in. c. veniens. nu. 9. de iureiur. fo. 139.

- 6 **Obligatus** re restituere illi qui pōt in integrū restituat teneat in foro anime illā rem restituere. in. c. qz pleriq̃. nu. 28. de immu. eccle. fo. 233.

- 4 **Obligati** me sub certa conditione vel sub spe aliquid cōsequendi si mihi non seruatur fides ego non teneor alteri seruare in. c. peruenit. el. ij. nu. 3. de iureiur. fo. 129.

- 6 **Obligatus** naturaliter tantum peccat. nisi adimpleat qd̃ promisit. in. c. qz pleriq̃. nu. 11. de immu. eccle. fo. 231.

- 6 **Obligatus** civiliter tantum puta in chirographo vltra biennium non tenetur in foro anime ibi. nu. 18.

- 3 **Obligatus** ad aliquā re tradendā tenet illā tradere liberam 7 a nemine occupatā. in. c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 4. vt lit. penden. fo. 218.

- 6 **Obligās** se deo spōte magis meretur q̃ ille qui necessitatus se obligat. in. c. magne. nu. 5. 7. 6. de voto 7 voti redemp. fo. 177.

- 6 **Obligans** se ad faciendū aliquod opus pro certa mercede quo tempore potest petere illam mercedem. in. c. qz ppter ea. nu. 19. de locato. fo. 87.

- 6 **Obligatus** ad seruendum aliquibus sub nomine collectiuo puta vni collegio debet fm qd̃ numerus creuit vel decreuit. in. c. quanto. num. 5. 7. 9. de censu. fo. 202.

- 7 **Obligare** potest se aliquis ad perdendū causam vel beneficiū si aliquid non facit. in. c. si. nu. 3. de cri. fal. fo. 133.

- 2 **Obligatus** ad aliquid faciendum si ingrediatur religionem quomodo succurratur creditori. Ant. in. c. vnico. nu. 2. de obli. ad ratio. fo. 59.

- 6 **Obligare** se an 7 qñ possit quis nō emere vel non vēdere. in. c. nuper. nu. 2. de decimis. fo. 155.

- 1 **Obligare** se quis nō potest ad penā beneficij perdendi. in. c. cū dilecti. nu. 14. de elec. fo. 153.

- 6 **Obligatus** ad dandū fideiussorem nō liberatur dādo clericum. in. c. j. nu. 6. 7. 5. de fideiussor. fo. 97.

- 2 **Obligatus** ad certā quantitātē certo die sub pena soluenda si partem intra terminum soluerit non tenetur ad integrā penam. in. c. tuam. ad numerum. 1. de penis. fol. 110.

- 6 **Obligatio** diuidua vel indiuidua que dicatur ibi. nu. 5.

- 6 **Obligatus** ratione oneris realis potest se exonerare dimittēdo ipsam rem oneratam. in. c. de terris. nu. 4. de decimis. fo. 147.

- 6 **Obligatus** qui potest per se vel per alium obligationē expedire si non potest per se tenet per aliū in. c. licet. nu. 3. de vo. 7 voti redēp. fo. 176.

- 6 **Obligationes** facti trāsmittuntur ad heredes 7 executores ipsarū ibi. que sunt imagini depicte in muro alicuius parochie cedunt ecclesie parochiali. 7 idē si fiant capelle existenti intra parochiā. in. c. pastoralis. nu. 2. de his que sunt a prela. fo. 69.

- 7 **Oblationes** alicuius ecclesie debite alicui ex prescriptione non faciunt q̃ ille teneatur ad onus fabricę illius ecclesie in. c. cum inter viuos. nu. 5. de verb. sig. fo. 204.

- 6 **Oblationes** vel elemosine facte alicui imagini vel picture existenti intra limites parochie licet in domo alicuius priuati cedunt lucro presbyteri parochialis. in. c. qm̃. nu. 1. de decimis. fo. 147.

- 6 **Oblatiōes** facte alicui capelle cedūt lucro ecclesie parochialis sub qua est capella in. c. j. nu. 4. de statu mona. fol. 179.

- 6 **Oblationes** que sunt imagini que est intra limites parochie cedūt lucro presbyteri parochialis. idē si fiant capellis vel altaribus fundatis intra parochiam. in. rub. nu. 2. 7. 4. de parochijs. fo. 141.

- 6 **Oblationes** facte in aliqua ecclesia censentur facte contemplatione ecclesie 7 non celebrantis in ea. in. c. pastoralis. num. 2. de his que sunt a prela. fo. 69.

- 7 **Oblationes** que sunt q̃ proprie dicantur de quibus reb⁹ 7 a quibus debeant fieri 7 quando debent fieri. in. c. causa. nume. 1. de verbo. signific. folio. 199.

- 5 **Oblationes** que sunt capellis fctis intra aliquam parochiam cedunt de iure ecclesie parochiali sub qua sunt fite. in. c. ex trāsmissa. num. 3. de prescrip. fo. 28.

- 6 **Oblati** alicui monasterio dicuntur illi qui se 7 sua obtulerunt habitū non mutato. in. c. non est. nu. 2. de reg. fo. 158.

- 7 **Oblati** non tamen plene alicui religioni nō gaudent priuilegijs illius religionis. in. c. cum 7 plantare. nu. 4. de priuileg. fo. 152.

- 6 **Oblatus** alicui monasterio dādo se 7 sua intantum efficitur seruus illius monasterij vt non possit transire ad strictiorem religionē. in. c. qd̃ a te. nu. 5. de cle. coniug. fo. 15.

- 6 **Oblationes** facte in aliquo altari censentur facte contemplatione ecclesie. secus presumuntur facte contemplatione ipsius altaris. 7 idē in alijs relictis. in. capitulo primo. numero. 3. de successio. ab intestato. folio. 130.

- 2 **Oblatio** cadit etiam in papam. in. c. ex parte. el. j. nume. 3. de offi. dele. fo. 77.

- 1 **Obreptio** vitiat processum ipso iure. in. c. cum dilecta. nu. 7. de rescrip. fo. 66.

- 4 **Obses** Laici an possint dari in obsides. in. c. ex rescripto. num. 7. de iureiur. fo. 134.

- 4 **Obses** Monachi 7 clerici an 7 quando possint dari in obsides. ibidem. numero. 8.

- 7 **Occasio** captande mortis dari non debet tā in matrimonio q̃ in promissione beneficiorum ante vacationē. in. c. si. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.

- 7 **Occidens** illum qui de iure posituo veniebat occidendus tenetur in foro anime. secus si de iure vel natu

Repertorium singularium materiarum

- vel vel dicitur quia in nullo foro punitur. in. c. interfecisti. nu. 2. de homici. fo. 107.
- 7 Occidens parentem vel filium punitur secundum leges etiam in terris ecclesie quia secundum canones non reperitur in hoc aliqua pena. in. c. j. nu. 3. de his qui filios occiderunt. fo. 106.
- 7 Occidere non est licitum alicui seipsum ex aliqua causa etiam ad vitandum peccatum. in. c. ex parte. nu. 2. de sepulturis. fo. 138.
- 7 Occidere an possit pater inuentum cum filia in actu venereo. in. c. veniens. el. h. nu. 8. de sponsa. fo. 7.
- 3 **Occultans** se ut impediatur citationem quo casu habetur pro peremptorie citato. in. c. si. §. porro. nu. 6. et. 11. ut lit. non contesta. fo. 115.
- 7 Occultum dicitur aliquid esse etiam quod aliquibus sit notum. in. c. questum. nu. 4. de peniten. et remis. fo. 174.
- 3 **Odium** si coarctat cum favore consideratur favor. in. c. in litteris. nu. 34. de testi. spo. fo. 171.
- 4 Odium privatum et non publicum repellit que a testimonio. in. c. quoties. nu. 4. de testi. fo. 38.
- 6 In odiosis centum et centum non faciunt. cc. in. c. ad apostolicam. nu. 9. de regu. fo. 161.
- 3 **Offensio** licita est propter defensionem persone alterius iniuriate in persona vel rebus. in. c. olim. el. j. nu. 18. de restitu. spolia. fo. 180.
- 6 **Officiales** vel consiliarii an teneant potius dimittere officium quam aliquid constituere vel consentire quod non sit bonum. in. c. adversus. nu. 19. et. 21. de immunitate ecclesiarum. fo. 230.
- 6 Officialis an et quo casu teneat finito officio de gestis in officio et usque ad quantum tempus. in. c. adversus. nume. 14. de immunitate ecclesiarum. folio. 230.
- 2 Officiales si capiunt clericum violenter de mandato episcopi non incurunt excommunicationem. in. c. j. nu. 5. de offi. ordi. fo. 110.
- 6 Officiales possunt puniri et inquiri de male gestis etiam finito officio. in. c. ea que nu. 4. de statu mona. fo. 183.
- 7 Officialis inciens manus in clericum incidit in excommunicationem. in. c. si vero. el. j. nu. 13. et. 6. de sen. excom. fo. 179.
- Officialis capiens clericum de nocte et illum ducens ad curiam episcopi non incurrit excommunicationem vel si fecerit mandato episcopi. ibi. nu. 6. et. 7.
- 7 Officialis capiens clericum eundem de nocte non incurrit excommunicationem. in. c. ut fame. nu. 6. de sen. excom. fo. 191.
- 7 Officiales an liceat possint aliquid munus accipere. in. c. et si questiones. nu. 8. de simo. fo. 81.
- 2 Officiales non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio nisi consensu partium expresso et de licentia iudicis illius territorij. in. c. p. et. 6. nu. 15. de offi. deleg. fo. 103.
- 6 Officiales non debent habere aliquod premium si capiunt exbannitos quia ratione officij tenentur licet capienti sit statutum certum premium. in. c. ecclesijs. nu. 2. de censu. fo. 201.
- 6 Officialis ultra debitum exigens tenetur in foro conscientie restituere. in. c. quia plerique. nu. 33. de immu. fo. 238.
- 2 Officiales an possint per substitutum servare. remissive. in. c. si. §. is autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Officialis an possit conveniri tam civiliter quam criminaliter donec est in officio. in. c. legebatur. nu. 3. de maio. et obe. fo. 125.
- 3 Officialis electus antequam accipiat possessionem officij non administrat idem extra territorium. in. c. significaverunt. nu. 6. de iudi. fo. 46.
- Officialis electus ad aliquod officium si non exercet ex aliqua causa an curant sibi tempora. ibi. nu. 8.
- Officialis cui aliquid opponitur interim non administrat. ibi. nu. 10.
- 2 Officiali iniuste exequenti an et quando licitum sit resistere impune siue pars gravata appellet siue non. in. c. si quando. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.
- 2 Officialis negligens deponitur ab officio. Anto. in. c. j. nu. 1. de offi. cura. fo. 70.
- 6 Officialis excoicatur volens costringere clericum etiam in minoribus legere vel dictare sententiam sanguinis vel ut sit minister iusticie. in. c. sententia. nu. 9. ne cle. vel mona. fo. 241.
- 3 Officialis an teneat dimittere officium si non potest alicui iniuste rei obviare remissive. in. c. consuluit. nu. 6. de appel. fo. 104.
- 7 Officialis secularis si condemnauit clericum et ex hoc ipse clericus passus fuerit damna tenet ipse officialis resarcire omnia damna et ei de iniuria satisfaccere. in. c. olim. nu. 1. de iniur. fo. 167.
- 2 Officiales si sunt simul extranei quis eorum preferatur. in. c. j. nu. 4. de maio. et obe. fo. 124.
- 2 Officiali iniuste exequenti potest resisti etiam per tertium. in. c. ex litteris. nu. 2. et. 5. de offi. deleg. fo. 95.
- 3 Officium iudicis datur contra quemlibet possessorem ex naturali equitate. in. c. bone memorie. nu. 16. de appel. fo. 119.
- 7 Officio duplici incompatibili nemo potest fungi. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 7. de accu. fo. 72.
- 2 Officium iudicis et actio an sint idem. in. c. iudicis officium. nu. 2. de offi. iudi. fo. 124.
- Officium iudicis quando implozatur an requiratur in libello conclusio et quomodo. ibi. nu. 6.
- Officium iudicis extenditur ad accessoria que venerunt post litem contestatam. ante. ibi. nu. 4.
- Officium iudicis nobile et mercenarium quod sit et ins exempla. ibi. nu. 5.
- Officium iudicis non perpetuat per litem contestationem. ibi. nu. 8.
- 7 Officium chirurgie est interdictum omnibus clericis et peccat exercendo etiam intuitu pietatis. in. c. tua nos. nu. 2. et. 5. de homi. fo. 112.
- 7 Officium si quis non potest habere quia fuit ad hoc inhabilitatus potest tamen ad illud eligi vel sic secundum aliam litteram quam non potest habere unum officium quia inhabilitatus potest eligi ad aliud. in. c. excoicamus. ibi. nu. 5. de bere. fo. 103.
- 5 Officium iudicis an possit implozari ante lit. contestatam. in. c. significate. nu. 6. de appel. fo. 136.
- 3 Officium iudicis multum consideratur circa spiritualia et beneficialia. in. c. veritatis. nu. 9. de do. et contu. fo. 206.
- 6 Officia divina possunt celebrari etiam in ecclesia non consecrata cum autoritate episcopi. in. c. ecclesie. nu. 3. de immu. eccle. fo. 234.
- 3 Officium advocatorum est respondere de iure. in. c. pastoralis. nu. 9. de iudi. fo. 37.
- 6 Officium dignitatis siue iurisdictionis an expirat mortuo illo a quo ista habentur. in. c. j. nu. 5. ne sede vacan. fo. 64.
- 2 Officium iudicis rescindens clauditur quadriennio. in. c. tum ex litteris. nu. 21. de restitu. integ. fo. 159.
- 7 Officium quod non spectat ad aliquem si ille exercet an sibi imputetur si ex hoc aliquod scandalum oriatur. in. c. Joannes. nu. 3. de homi. fo. 114.
- 5 Officia assumptas contra iuris vel statutorum dispositionem qua pena puniatur. in. c. cum sit. nu. 3. de iudi. fo. 88.
- Officialis depositus propter baratariam debet tamen habere salarium pro tempore preterito et tenetur conducenti ad interesse. ibi.
- 6 **Oleum** non consecratum si misceatur cum oleo consecrato totum sit consecratum. in. c. cum in dubijs. nu. 1. et. 2. de se. ecc. vel al. f. 206.
- 2 **Omissum** in materia prohibitiva censetur prohibiti in materia permissiva quod non est prohibiti censetur permissum. in. c. inter corporalia. nu. 37. de transla. epi. fo. 5.
- 2 Omissum habetur pro prohibito in materia prohibitiva. in. c. inter corporalia. nu. 21. de transla. epi. fo. 4.
- 5 **Onus** probandi incumbit ei qui asserit se esse talem nisi multo tempore tali habitus fuerit. in. c. sicut nobis. nu. 23. de re iud. fo. 66.
- 1 Onus probandi quod unus actus precesserit alii incumbit alleganti actum precessisse. in. c. constitutus. nu. 2. de rescrip. fo. 61.
- 4 Onus probandi cui incumbit si fuit exceptum de insufficiencia facultatum alius ecclesie. in. c. si. nu. 10. de presum. fo. 124.
- 1 Onus probandi incumbit gratia alleganti. in. c. bone memorie. el. h. nu. 10. et. 19. de postu. prela. fo. 113.
- 4 Onus probandi cui incumbit quando aliqua opponuntur contra rescriptum vel contra gratiam. in. c. si. nu. 8. de presum. fo. 124.
- 5 Onus probandi in causa appellationis cui incumbit. remissive. in. c. can. sam. nu. 11. de re iudi. fo. 64.
- 6 Onus impositum super aliqua re facit illam rem minus valere. in. c. in aliquibus. nu. 2. de decimis. fo. 154.
- 7 **Opem** dicitur prestare qui potest delicto obviare et non obuiat. in. c. quante. nu. 4. de sen. excom. fo. 194.
- 7 **Opinio** evidenter falsa potest appellari temeritas et presumptio quedam. in. c. quante. de sen. excom. fo. 194.
- 7 Opinio cois doctorum servari debet et in iudicando vel consulendo graue est ab ea recedere. in. c. si. nu. 4. de secun. nup. fo. 51.
- 3 Opiniones que sunt dubie in aliquo casu an stetur determinationi ecclesiastice. in. c. licet ex suspecto. nu. 10. de fo. compe. fo. 71.
- 2 Opinio in qua concurrunt plures doctores est tenenda nisi probabilibus rationibus convinci possit. in. c. prudentiam. nu. 4. de offi. deleg. fo. 83.
- 7 Opinio cois est tenenda. Abb. in. c. tua nos. de usu. et in. c. prudentia. de offi. deleg. et in. c. querenti. eo. ti. in prin. et in. c. novimus. de verb. sign. et in. c. cum sint. de deci. et in. c. h. de cogn. spi. et in. c. venientes. de censu. et in. c. j. post Jo. an. de consi. vide oino eum in dictis locis an et quando sit sequenda opi. communis et quando non.
- 4 Opinio quid sit. in. c. quanto. et infra. nu. 2. de presum. fo. 116.
- 7 Opinio equior est sequenda ubi varij sunt doctores et si utraq est ratio nabilis sequendum est plurimorum iudicium et quando. in. c. h. nu. 3. de cogn. spi. fo. 27.
- Corse. Adde quod quando iuriconsultus refert diversas opiniones et non eligit aliam ex illis in dubio videtur sequi illam quam ultimo loco res tulit. Cy. in. l. j. C. de sacrosan. eccle. legitur et notatur in. l. qui filium. §. sap. binus. ff. ad trebel. similiter dicimus de Innocen. quod illa opinio dicitur teneri ab eo quam ultimo loco refert. ita dicit Jo. an. in. c. i. de privileg. lib. vi. et Bal. in aut. ex testamento. C. de col. et Barba. in repeti. tione. c. raynaldus. de testamen. in. l. h. charta. et vide glo. in. l. ea lege. C. de condi. ob causam. que dicit altera pars est vera que est ultima. optime facit text. in. l. bona fides. ff. de pos. et in. l. si idem. de iurisdictione om. iudi. et in. l. damni in fec. §. fabinus. ff. de dam. in fec. nisi doctor aliam quam

Super Lectu. Panormitani.

quam deliberate videatur tenere: puta qz repetit in pluribus locis per ter. in. l. diui fratres. ff. de iure patronatus. et vide Jo. and. in. c. fi. super glo. vt qz de senten. excom. lib. vi. et in. c. pe. co. lib. Bal. dicit qz illa psumitur esse opi. doct. vel iuriconsulti que reperitur vltima in scriptura: vt ipse not. in. tit. an. apud do. questio feu. ter. de vfi. feu. et presumit que stio determinata pro illa parte et opinione si aliter non constat de expresse fa decisione: vt no. per eu. in. d. l. bona fides. vbi ergo in glo. reperiantur contrarie opi. vltima tenenda est: vt ipse not. in. l. si matertera. C. ne de statu defunc. quare in dubio vltima opi. magistrorum videtur approbata: vt ibi no. per eum. in. l. j. in. fi. ff. de consti. princ. et glo. in. d. l. qui filium. in. §. fabius.

- 1 Opinio communis doctorum inducit probabilem errorem et indicans secundum eam non tenetur ad penam. in. c. j. nu. 24. de postulatio. prela. folio. 108.
- 3 Opinio glosse nec etiam communis que est falsa euidenter non est sequenda. in. c. cappellanus. nu. 2. de ferijs. fo. 139.
De autoritate glo. vide supra. in. ver. in. litera. G.
- 6 Opinio communis non est tenenda si apparet euidenter falsa. in. c. scientes. nu. 4. de censu. fo. 199.
Opiniones diuerse quando sunt inter doctores est tenenda opinio media. ibidem.
- 3 Opiniones plures si reperiuntur in aliquo precepto non peccat qui non seruat illud preceptum. in. c. capellanus. nu. 6. de ferijs. fo. 140.
- 6 Opiniones doctorum quotiescunque reperiuntur contrarie difficile est preferre sententiam. in. c. cum sint. nu. 3. de decimis. fo. 148.
Opinio communis doctorum si est euidenter falsa potest contemni et contra eam debet iudicare. ibidem.
- 2 Opinio communis doctorum inducit iustam causam litigandi. item opinio singularis alicuius doctoris que sit probabilis. in. c. finem. nu. 23. et 26. de dolo et contu. fo. 201.
- 4 Opinio levis que sit. in. c. licet. nu. 7. de proba. fo. 22.
- 7 Opinio communis doctorum si est falsa non est admittenda et contra ipsam legitime pronuntiatur. in. c. tua nos. nu. 9. de vsu. fo. 127.
- 7 Opinio a pluribus approbata in dubio est sequenda. in. c. nouimus. nu. 1. de verbo. sig. fo. 204.
- 1 Opinio communis doctorum est seruanda si non est euidenter falsa. in. c. j. nu. 15. de consti. fo. 16.
- 1 Opponens aliquas solennitates defuisse in aliquo actu habet probare. in. c. cum dilecti. nu. 13. de elec. fo. 153.
- 3 Optio an de iudici vel parti in remedijs alternativae a iure inductis. in. c. prout. nu. 22. de do. et contu. fo. 199.
- 6 **Oratio** gualis que fit pro mortuis an tantum pro defunctis quantum oratio spiritualis. in. c. fraternitatem. nu. 4. de sepul. fo. 114.
Oratio que fit pro defunctis si eis non prodest: prodest saltem alijs defunctis vel facienti. ibi.
- 7 Oratoria priuata non gaudent privilegio ecclesiarum. in. c. parentibus. nu. 3. de privileg. fo. 153.
- 6 Oratorium ab ecclesia quomodo differat et in quibus. in. c. fin. nu. 3. de censu. fo. 206.
Oratorium non gaudet immunitate ecclesiastica nisi sit constructum pontificis autoritate. ibi. nu. 4.
Oratorium constructum autoritate pontificis non potest ulterius ad humanos vsus deputari: secus si autoritate priuata. ibi.
- 4 Ordinarius an possit produci in testem coram suo vicario vel officiali vel iudice foraneo. in. c. dilecto. nu. 11. de testi. fo. 75.
- 4 Ordinaria autoritas an sit semper necessaria in publicatione per alium notarium facienda. in. c. cum. §. d. nu. 2. de fide instrum. fo. 112.
- 3 Ordinarius an possit recusari si affessor est suspectus. in. c. j. nu. 14. de iudi. fo. 4.
- 4 Ordinarii appellantur episcopi et etiam inferiores. in. c. post cessionem. nu. 1. de proba. fo. 10.
- 1 Ordinarius ex quibus impedimentis priuatur iurisdictione. in. c. sciscitatus. nu. 7. de rescrip. fo. 53.
- 7 Ordinarius potest interdicere sponsalia clandestina. in. c. cum inhibitione. nu. 6. de clande. desponsa. fo. 17.
- 3 Ordinarius potest quando vult committere iurisdictionem reuocare. in. c. accedens. el. §. nu. 9. vt lit. non contest. fo. 112.
- 4 Ordinarius potest iudicare vltima die sue iurisdictionis si successor non venit: delegatus vero indistincte potest. in. c. si rps. nu. 7. de iure iur. fo. 153.
- 2 Ordinarius censet effectus delegatus si papa sibi rescribat tanquam cuiuslibet extraneo. in. c. graue. nu. 5. de offi. ordi. fo. 123.
- 7 Ordinarius habet potestatem ligandi et soluendi in habitu non in actu. in. c. j. nu. 7. de simo. fo. 77.
- 7 **Ordo** iuris non requiritur in notorijs: et ideo accusans notorie criminis non se inscribit nec requiritur clamosa innuatio. in. c. licet belli. nu. 3. de simo. fo. 86.
- 2 Ad ordines quilibet presumitur idoneus nisi probetur contrarium. Anto. in. c. ex parte. el. §. nu. 2. de corpo. viti. fo. 61.
- 2 Ordines sacri possunt per solum episcopum conferri non tamen tolli. Anto. de but. inter corporalia. nu. 3. et 4. de transla. prela. fo. 18.

- Ordines sacri conferuntur per solum episcopum intellige remotis alijs episcopis non tamen remoto consensu sui capituli. ibi. nu. 8.
- 2 Ordo iudiciarius potest remitti in totum conventionem partium et tunc pronuntiatio facta per iudicem valebit in vim pacti. in parte vero non potest remitti. in. c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 174.
- 2 Ordines sacri intra quod tempus possunt vel debent accipi. Anto. in. c. preterea. nu. 3. de eta. et quali. fo. 44.
- 6 Ordines plures sacri non possunt vni eadem die conferri. in. c. cum. sis. nu. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 2 Ordines non possunt conferri in die natiuitatis domini. Anto. in. c. j. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 35.
Ordinatus non congruo tempore licet recipiat characterem non tamen recipit ordinis executionem. Anto. in. c. §. nu. 2. eo. tit. fo. eo.
- 3 Ordinans extra tempus ordinandi priuatur potestate ordinandi. ibi. nu. 3.
- 3 Ordinis iudiciarii amissio respiciens nullitatem sententie an respiciat probationem contrariam. in. c. cum ad sedem. num. 32. de restitu. spoliato. folio. 188.
- 2 Ordo subdiaconatus est ordo sacer. Anto. in. c. j. nu. 4. de ordi. ab epi. folio. 42.
- 2 Ordines sacri an et quibus casibus liberent filios a patria potestate. Anto. in. c. indecorum. nu. 4. de eta. et quali. fo. 43.
- 1 Ordines sacri non debent conferri extra quatuor tempora. in. c. qz sicut. §. super eo. nu. 13. de elec. fo. 148.
- 3 Ordo iudiciarius quo ad forum laicorum non potest tolli a papa. in. c. quod clericis. nu. 9. de fo. compe. fo. 68.
- 7 Ordines plures sacri citra quatuor minores non possunt eadem die conferri. in. c. cum. §. lator. nu. 1. de eo qui furti. ordi. recep. fo. 143.
- 2 Ordo clericalis an sit dignitatis. Anto. in. c. eo libentius. nu. 1. de fer. non ordi. fo. 53.
Ordinari an debeant ad ordines sacros administratores bonorum aliter. Anto. in. c. j. nu. 12. 3. 7. 9. 10. de obli. et ratioci. fo. eo.
- 2 Ordo episcopalis an imprimat characterem. Anto. in. c. post translationem. nu. 25. de renun. fo. 32.
- 5 Ea que sunt ordinis episcopalis non prescribuntur. in. c. veniens. num. 4. de prescrip. fo. 42.
Ordo episcopalis qui sit. ibi. nu. 5.
Ordines sacri etiam prima tonsura non debent capri nisi a proprio episcopo: nisi in casibus de quibus. ibi. et nu. 6.
- 1 Ordo absolutionis ab excommunicatione. in. c. ab excommunicato. nu. 19. de rescrip. fo. 79.
- 7 Ordines sacri non debent recipi a prelato simoniaci. in. c. pertuas. el. §. nu. 1. de simo. fo. 88.
Ordines sacri non sunt recipiendi a simoniaci prelato vel excommunicato aut deposito et suspensio. ibi. nu. 10. fo. 89.
- 6 Ordines sacri dicuntur a subdiaconatu supra per excellentiam. alij etiam sunt sacri sed non illo modo. in. c. primo. num. 2. de clericis coniugatis. folio. 13.
- 7 Ordo si non seruetur in aliquo actu an reddat actum nullum. in. c. vniuersitatis. nu. 10. de sen. excom. fo. 186.
- 2 Ordines sacri quando et quibus diebus conferantur: et an omnes simul possint conferri. Anto. in. c. de eo autem. num. 1. de tempo. ordina. folio. 36.
- 3 Ordo iudiciarius seruatur in modo sententiandi quando etiam inter certas personas quis habet iurisdictionem: licet in decidendo seruatur consuetudo rei super qua litigatur. in. c. ceterum. numero. 24. de iudic. folio. 20.
- 3 Ordo iudiciarius quoniam sit et quo casu in eo requiritur libellus. in. c. veritatis. nu. 17. de do. et contu. fo. 206.
- 1 Ordo iuris appositus in rescripto an inducat nouam formam. in. c. cum dilecta. nu. 11. de rescrip. fo. 67.
- 6 Ordines sacri quo casu possunt conferri infanti. in. c. nullus. nu. 3. de regu. fo. 156.
- 2 Ordines plures vni eadem die conferri non possunt etiam de consensu metropolitani. Anto. in. c. dilectus. numero. 1. de tempo. ordina. folio. 39.
- 5 Ordo iudiciarius an sit seruandus quando agitur de nullitate. in. c. inter ceteras. nu. 12. de re iudi. fo. 156.
- 3 Ordinis omissio in processu an vitiet processum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de can. pos. et proprie. fo. 161.
- 5 Ordo iudiciarius seruatur in interdicto vnde vi etiam contra contumaciam. secus si agitur via attetati. in. c. bone memorie. nu. 17. de de appel. folio. 118.
- 7 Ordines sacri non possunt recipi ab alieno episcopo nisi obtenta licentia a proprio. in. c. §. nu. 1. de eo qui fur. ordi. rece. fo. 143.
Ordines plures sacri non possunt eadem die vni conferri tamen collati tenent licet eorum administratio sit prohibita et quando. in. c. fin. nu. 3. 4. 5. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 143.
- 7 Ordo sacer habet annexum votum continentie. in. c. unico. nu. 3. de cleri. per sal. promo. fo. 143.
- 3 Ordo procedendi in causis spiritualibus vendicat sibi locum in causis

Repertorium singularium materiarum

- ipfis conuictis. in. c. quanto. nu. 3. r. 6. de iudi. fo. 10.
- 3 Ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio. in. c. j. nu. 4. de cau. pos. r. proprie. fo. 153.
- 1 Ordines reservari episcopis. in. c. quanto. nu. 3. de consuetu. fo. 95.
- 2 Ordo iuris seruandus est in quolibet possessorio. in. c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 76.
- 2 Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens potest agere contra ordinantem vt sibi de beneficio provideatur. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de fil. presby. fo. 52.
- 2 Ordinatus a papa an possit per inferiorem deponi. in. c. per tuas. nu. 3. de maio. r. obe. fo. 126.
- 3 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterem nō tamen executionem ordinum nisi fuerit cum eo per episcopum dispensatū. Ant. in. c. consultationi. nu. 1. 2. 3. de tempo. ordi. fo. 40.
- 7 Ordinatus a schismatico est ab officio repellendus nisi pbauerit fuisse cū ipso postea dispensatum. in. c. fraternitati. nu. 1. de schisma. fo. 104.
- 7 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de nō petendo ab ordinatore puiffione per aliquod tēpus vterq; an puniat ad tēpus r. preterq; a papa nō restituitur. in. c. si quis. nu. 1. r. 2. de simo. fo. 91.
- 2 Ordinatus ab excoicatore recipit characterē sed nō executionē. Anto. in. c. cum clericis. nu. 1. r. 3. de ordi. ab epi. fo. 42.
- 2 Ordinatus ab excoicato a quo dispensabitur. ibi. nu. 2.
- 7 Ordinatus sine examinatione r. cōsensu superioris recipit veros ordines tamē non habet eorū executionem siue dispensationem. in. c. j. nu. 1. de eo qui furti. rece. fo. 143.
- 6 Ordinatus in aliqua ecclesia debet cōsequi alimenta in illa ecclesia etiā si sint plures ordinati. in. c. postulasti. nu. 2. r. num. 3. de iure patronatus. folio. 198.
- Ordinari possunt plures in eadē ecclesia non tamen possunt esse oēs rectores eiusdem ecclesie. ibi. nu. 3.
- 2 Ordinatus si non habet beneficium potest ordinantem compellere ad providendum de beneficio r. eius successorem. Ant. in. c. accepimus. nu. 1. 3. r. 4. de eta. r. quali. fo. 48.
- 2 Ordinatus contra mandatū apostoli recipit characterē r. habitum ordinis. Anto. in. c. j. nu. 2. r. 5. de biga. fo. 60.
- 7 Ordinatus ad titulum ecclesie alterius clerici cum consensu tamen suo debet viuere ex redditibus ipf' ecclesie dūmodo ibi in diuinis seruiat alias secus vel facultates ecclesie nō sufficiunt. in. c. per tuas. el. iij. nu. 1. r. 2. de simo. fo. 89.
- 2 Ordinatus a papa nō potest per inferiorem promoueri r. licet habeat multa priuilegia tamen non eximitur a potestate sui epi. in. c. cum in distri buendis. nu. 1. de temp. ordi. fol. 38.
- Ordinatus ab vno citra papā potest per alium promoueri. ibi. nu. 2.
- Ordines sacri quibus diebus conferendi sint. Anto. in. c. literas. nu. 3. eo. titu. fol. 39.
- Ordinans puerum ad ordines priuatur potestate conferendi ordines non tamen ipso iure sed per sententiam. Anto. in. c. vel non est. num. 1. r. nu. 2. eo. titu.
- Ordinatus in inhabili etate ad ordines sacros recipit ordines r. eorum executionem nisi suspendatur. ibi. nu. 3. r. nu. 9.
- 2 Ordinati primo preferendi sunt ceteris paribus. in. c. j. nu. 1. r. 3. de maior. r. obed. fo. 124.
- 6 Ordinatus ad maiores ordines non est obligatus seruire in minoribus nisi ex necessitate. in. c. vt quisq;. nu. 4. de vita r. bone. cle. fo. 4.
- 4 Ordinatus tenetur omnino pdere ea que impediūt ordinis executionem. in. c. cum causam. el. j. nu. 14. fo. 70.
- 2 Ordinatio alicuius in presbyteriū quomodo r. cū qua solennitate fieri debeat. Ant. in. c. nec archiep. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 37.
- Ordinans r. ordinatus extra tempora punitur. Ant. in. c. cum quidam. nu. 1. eo. tit. fo. 38.
- Ordinatus extra quatuor tempora caret executione nisi per papam dispensetur. ibi. nu. 2. 3. 4. 5. fo. 37.
- 2 Ordinatio presbyteri cū qua solennitate fieri debet vel aliorum. Ant. in. c. si. nu. 2. de sacra. non ite. fo. 51.
- 7 Ordinatio vel consecratio nō censetur simoniaca si ordinatori aliquid fuerit donatum non tamen ex pacto. in. c. r. si questiones. nu. 1. r. 4. de simo. fol. 81.
- 4 **Originale** ostenditur iudici vt videat sufficit tamen quod copia remaneat in iudicio. in. c. j. nu. 32. de pba. folio. 4.
- 5 Ad originale recurritur si transumptum discordat cum originali. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de excep. fo. 9.
- De litera. **P**.
- 7 **Pactum** apponi an possit in contractu matrimonij q; vxor nō teneat sequi virū r. q; vir teneat stare certo loco. in. c. j. nu. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 **Pactio** r. promissio potest appellari fides r. veniens cōtra promissionem dicitur venire contra fidem prestitam. in. c. j. nume. 2. de sponsa. duo. fo. 17.
- 6 **Pactū** cōtra accidetalia cōtractus valet: cōtra substantiaalia vero non.

- in. c. vnico. nu. 6. de commodato. fo. 79.
- Pactū** appositū cōtra naturā contractus possibile est q; f. aciat ipsuz transire in vim alterius contractus. ibi. nu. 10.
- 6 **Pactū** de futura successione an r. qñ valeat r. an firmetur iuramento. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 10. de concess. preben. fo. 56.
- 7 **Pactum** licite fit de eo qd a lege permittitur. in. c. de infidelibus. nu. 6. de consan. r. affi. fo. 32.
- 4 **Pactum** nudum sine causa an valeat. in. c. si cautio. nu. 2. de fid. instrum. fo. 111.
- 7 **Pactū** q; periculū spectat ad recipiētem pecunias an sit feneratitiū. in. c. per vestras. nu. 8. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 52.
- 3 **Pactū** de nō petēdo factū inter maritū r. vxorē nō impedit restitutio nis petitionē: scilicet quādo vnus diuertit ab alio. in. c. literas. num. 10. de resti. spo. fo. 81.
- 3 **Pactum** de non diuidenda societate non valet. in. c. si diligenti. nu. 8. de foro compe. fo. 73.
- 2 **Pactum** nudū ligat de iure canonico. in. c. j. nu. 1. r. 5. de pactis. fo. 132.
- Pactū** nudū quid sit r. quibus modis vestiatur. ibi. nu. 4.
- 1 **Pactū** positum in cōpromisso vt eligatur vnus nō valet. in. c. q; propter. 5. vel saltem. nu. 3. de elec. fo. 164.
- 6 **Pactum** de nō petēdo ius sibi in futurū competiturum valet. in. c. ex multiplici. nu. 7. de decimis. fo. 144.
- 7 **Pactum** q; monachus habeat propriū an valeat. in. c. in sinuāte. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 22.
- Pactum** contra naturam contractus quid operetur. ibidem.
- 6 **Pactū** vel cōsuetudo cōtra naturā cōtract' nō valet nisi per appositio nem pacti ille cōtractus trāseat in vim alterius cōtractus. in. c. si. nu. 4. de precariis. fo. 78.
- 7 **Pactū** de lucrāda docte r. donatione propter nuptias soluto matrimo nio valet dūmodo sit equale r. quomodo fieri debeat. in. c. donatio. nu. 11. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 53.
- 7 **Pactum** de reuendendo facit presumi cōtractū vsurariū coniunctum cū modicitate pretij r. emptor cōsuevit vsuras exercere. in. c. cōquestus. nu. 7. de vsur. fo. 126.
- 6 **Pactū** de lucrādis fructibus positum in contractu emptionis reddit ipsum suspectū q; natura talis contractus est lucrari fructus. in. c. illo. vos. nu. 6. de pigno. fo. 94.
- 1 **Pactum** de futura successione iuratum quo casu valeat. in. c. venerabi lem. nu. 24. de elec. fo. 156.
- 6 **Pactū** legis cōmissorie an habeat locū in pignore. in. c. significāte. nu. 1. r. 6. de pig. fo. 95.
- Pactum** legis commissorie quare regulariter improbat in pignore sed non in contractu emptionis. ibi. nu. 7.
- 3 **Pactum** nudum est efficax ad agendum nec valet statutum in contra rium. in. c. dilecti filij. nu. 9. de iudi. fo. 21.
- 6 **Pactū** de reuendendo cū modicitate pretij an faciat psumi cōtractū feneratitiū. in. c. ad nostram. nu. 4. 8. 9. 10. 11. r. 12. de emp. r. vend. fo. 84.
- 3 **Pactum** nudum r. iuramentum non produunt actionem. in. c. nouit ille. nu. 50. de iudi. fo. 36.
- Pactum** vel iuramentum de non cedendo bonis an valeat. in. c. si. nu. 3. de pactis. fo. 134.
- 7 **Pacta** per dissolutionem matrimonij non tenent. in. c. r. si necesse. nu. 3. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 51.
- 7 **Paganī** coniuncti in gradu prohibito lege canonica tātum conuersi ad fidem non separantur. in. c. gaudemus. nu. 1. de duor. fo. 48.
- Paganus** cōuersus ad fidē qui plures p̄s habebat vxores adhereret prime r. si repudiata vxore cū scōa cōtraxit scōam dimittat r. ad hereat repudiate etiā si repudiata cū alio cōtraxisset secus si esset fornicata. ibi.
- 6 **Palatium** episcopi gaudet immunitate ecclesiastica etiā q; sit extra circuitum ecclesie. in. c. ecclesie. nu. 9. de immuni. eccle. fo. 234.
- 2 **Palleum** quid sit in rubrica. nu. 2. de autoritate. r. vsu pal. folio. 7.
- Palleum** scribendum per e. r. vnde dicatur. ibi. nu. 4.
- Pallei** forma quomodo debet esse. ibi. nu. 5.
- Palleū** habet concedere patriarche archiep̄s sibi subiectis. ibi. nu. 3.
- Qui designant cruces in palleo. ibi. nu. 6.
- 2 **Palleum** significat plenitudinem pontificalis officij. in. c. ad honore. nu. 2. de au. r. vsu pal. fo. 8.
- Palleum** instantur est petendum r. debet peti intra tres menses a die consecrationis de iure nisi fuerit impeditus. ibi. nu. 8.
- 2 **Palleum** an possit accommodari. in. c. j. nu. 6. de au. r. vsu pal. fo. 8.
- Ante traditionem pallei non transfertur plenitudo pontificalis officij. in. c. nisi specialis. nu. 1. eo. titu.
- Que potest archiep̄s cōfirmatus ante acceptionem pallei. ibi. nu. 2.
- 2 **Palleum** quid sit a quo concedatur r. vnde dicat r. que sit eius forma. Anto. in. rub. nu. 1. r. 2. de autori. r. vsu pal. fo. 20.
- 9 **Papa** siue cardinalis si reperiant h̄re vxores facere debent vt intrēt monasteriū. in. c. sane. nu. 3. de conuer. cōm. fo. 106.
- Papa

Super Lectu. Panormitani.

- 6 ¶ Papa vel princeps secularis an possit ius unius ecclesie alteri conferre. c. constitutus. nu. 12. 7. 15. de reli. domi. fo. 191.
- ¶ Papa nō est dominus rerum ecclesiasticarum nisi quo ad administrationem tantum. ibi. nu. 13.
- ¶ Papa incurrit vitium simonie si pro iuribus spiritualibus recipit aliud quod temporale. ibidem.
- ¶ Papa illud ius habet in bonis clericorum quod habet imperator in bonis laicorum. ibi.
- ¶ Papa non potest priuare aliquem suis beneficijs sine causa rationabili. ibidem. nu. 14.
- ¶ Papa presumitur quod facit faciat cum causa. ibi. nu. 15.
- ¶ Papa dādo cōsanguineis bona ecclesie vt ipsos diuites faciat peccat mortaliter. secus pro sustentatione. ibi. nu. 16. 7. 17.
- 5 ¶ Papa interrūpit prescriptionē etiā per ptestationē extraiudiciāle qz nō habet maiorē iudicem coram quo querelā exponat: alius vero non. in. c. 7. nu. 9. de prescrip. fo. 22.
- 6 ¶ Papa nō dispēsat cōter qz inabilis possit esse cardinalis sed potest si vult. in. c. dilectus filius. nu. 1. de concess. preben. fo. 63.
- 5 ¶ Papa si mādēt vt pvideat titio reperto habili de bñficio si fiat collatio 7 postea appareat inabilis an valeat. in. c. 1. nu. 29. de re iudi. fo. 49.
- 1 ¶ Papa si aliquid facit ex plenitudine potestatis non p̄scribit. in. c. bone memorie. el. 7. nu. 22. de postu. prela. fo. 113.
- ¶ Papa habet cardinales coadiutores. sine qbus nō explicat ardua vel condit legē vniuersalē super statu orbis l3 penes ipm sit oimoda iurisdictio. in. c. 7. nu. 3. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 73.
- 6 ¶ Papa pōt ex aliqua magna causa dispensare qz monialis possit cōtrahere matrimonium. in. c. 1. nu. 8. de voto 7 vo. re. fo. 179.
- ¶ Papa potest ex causa dispensare contra votū continentie 7 alius citra papam non potest dispensare. ibi. nu. 8. 7. 9.
- 6 ¶ Papa non potest eligere sibi successorem in vita. in. c. apostolice. nu. 9. de dona. fo. 107.
- 6 ¶ Papa nō pōt tollere obligationē vel cōtractū in it̄ inter partes super iure priuato sed obligationē in it̄a super iure ecclesiastico pōt ad libitū tollere idē in imperatore. in. c. ex multiplici. nu. 6. de decimis. fo. 150.
- ¶ Papa in clericis habet plenitudinem potestatis. ibidem.
- 3 ¶ Papa indistincte cōcedit literas clericis vt trabāt laicos ad forū ecclesiasticū etiā iudice seculari nō negligente nisi in causa feudi. in. c. si clericus. nu. 7. de fo. compe. fo. 60.
- 2 ¶ Papa an possit esse iudex in laicos sibi tēporaliter non subiectos. in. c. exposita. nu. 2. de arbi. fo. 176.
- 7 ¶ Papa debet ordinē iudiciariū seruare de potentia ordinaria. secus de absoluta. in. c. accusatum. nu. 2. de simo. fo. 77.
- 1 ¶ Papa habet subditas oēs creaturas 7 nemo pōt declinare a sua iurisdictione. in. c. quoniā. nu. 1. de consti. fo. 41.
- ¶ Papa habet iurisdictionem etiā in infideles. ibi. nu. 5.
- 2 ¶ Papa si mandat puideri in aliqua ecclesiā diocesi an possit puideri in ecclesia cathedrali. Anto. in. c. accepimus. nu. 7. de eta. 7 quali. fol. 47.
- 7 ¶ Papa solus dispēsat cōtra canones nisi in casibus in quibus tacite vel expresse dispēratio permittitur inferiori. in. c. si. nu. 3. de aposta. fo. 106.
- 1 ¶ Papa non pōt eligi a laicis etiā qz cōsuetudo ita se habeat: sed laici bñ possunt cum clericis interuenire. in. c. massana. nu. 1. 2. 7. de elec. fo. 180.
- 6 ¶ Papa mādans puideri alicui de beneficio ecclesiastico nō intelligit de beneficio solito gubernari per regulares. in. c. possessiones. nu. 4. de rebus eccle. alie. fo. 79.
- ¶ Papa in dubio non presumitur velle derogare cōsuetudini loci. ibidē.
- 7 ¶ Papa nō dispēsat contra dispositionē veteris 7 noui testamenti nisi in casu necessitatis qui tamē casus necessarius nō sit de sui natura p̄hibitus. in. c. super eo. nu. 2. de vsur. fo. 124.
- 6 ¶ Papa potest conferre beneficium iuris patronatus laicorū dñi tamen in collatione fiat mentio qz erat ius patronatus laici alias collatio esset surreptitia. legatus vero pape hoc non potest. in. c. dilectus filius. nu. me. 5. de preben. fo. 48.
- 1 ¶ Pape salutatio remittit peccata venialia nisi ad sit mortale. in proemio Grego. nu. 6. fo. 6.
- 6 ¶ Papa potest dare licentiam clerico pugnādī in bello iusto sinemetu irregularitatis. in. c. 7. nu. 5. de vi. 7 hone. cle. fo. 3.
- 4 ¶ Papa si nominet quē clericū in collatione beneficij nō est sufficiens probatio clericatus. in. c. si. nu. 7. de presum. fo. 124.
- 3 ¶ Papa nec alius non pōt cōtra partē nō citatā promittere. in. c. 1. nu. 4. de cau. pos. 7 proprie. fo. 152.
- ¶ Pape potestatis plenitudo est supra omne debitum papalis dignitatis. in. c. vnico. nu. 11. vt eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 7 ¶ Papa mandās aliquā sententiam ferri an censeatur ipse ferre. in. c. no vit ille qui. nu. 5. de appella. fo. 112.
- 6 ¶ Papa pōt dispensare contravotum religionis ex magna causa. in. c. cū ad monasterium. nu. 20. de sta. mona. fo. 182.
- ¶ Papa non potest dispensare sine causa cōtra substantiaalia regule 7 si dispensauerit non valet. ibi. nu. 22.
- 5 ¶ Papa dicitur habere potestatem temporaliū saltem habitu adeo qz de faciente superiore ad ipsum recurritur. in. c. si duobus. nu. 5. de appella.

- folio. 92.
- 2 ¶ Papa incidens in heresim potest corrigi alis non 7 hic pōt deponi per conciliū generale. in. c. quāto. nu. 10. de transla. epi. fo. 6.
- 1 ¶ Papa non pōt se spōte subicere iurisdictioni imperatoris 7 non posset causas clericorum cōmittere laicis adeo vt iudicio suo iudicet clericos. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 6. de consti. fo. 30.
- ¶ Papa potest delegare causas laicis. ibi.
- 7 ¶ Papa an possit statuere qz tollatur primū matrimoniū nō cōsummatum per scōm cōsummatum. in. c. tuas. nu. 5. de sponsa. duo. fo. 18.
- ¶ Papa amplissimā habet facultatē in matrimonijs consummatis. ibi.
- 1 ¶ Papa pōt delegare collationē ordinū l3 confessionē eucharistie nō. in. c. quanto. nu. 6. de consue. fo. 95.
- ¶ Papa vtrum possit prohibere episcopis ne conferant sacramenta. ibi. dem. nu. 11.
- ¶ Pape nō est obediendū si attētat cōtra vniuersale statutū ecclesie. ibi.
- 5 ¶ Papa pōt restituere fame tā laicos qz clericos sibi subiectos alios vero non. in. c. cum te. nu. 10. de re iudi. fo. 78.
- ¶ Papa non legitimat alteri suppositum. ibi.
- 1 ¶ Papa rescribit pro indigno an sit ei obediendū. in. c. cum adeo. nu. 4. de rescrip. fo. 56.
- 7 ¶ Papa non legitimat in temporalibus aliene iurisdictionis subiectos nisi ex magna causa. in. c. venerabilem. nu. 1. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 4 ¶ Papa iuste potest priuare imperatorem 7 alios reges. in. c. sicut. 7 infra. nu. 12. de iureiur. fo. 161.
- 6 ¶ Papa potest in vno episcopatu cōstituere duos ep̄os: alius citra papam non posset. in. c. tue fraternitatis. nu. 4. de preben. fo. 31.
- 6 ¶ Papa subiacet confessori suo quo ad illum actum. in. c. si. nu. 6. de insti. tu. fo. 54.
- 6 ¶ Pape in illicitis an sit obediendū. in. c. cum ad monasterium. nu. 6. de statu mona. fol. 181.
- 1 ¶ Papa nō potest alienare bona ecclesie sine magna causa. in. c. dudū. el. 7. nu. 27. de elec. fo. 178.
- 5 ¶ Papa 7 imperator licet sint dñi in vniuerso nō tamē rerum particulariū in. c. si diligenti. nu. 2. de prescrip. fo. 38.
- 5 ¶ Papa qñ rescribit ex certa sciētia cēset perinde ac si papa diceret se velle facere ex plenitudine potestatis. in. c. inter. nu. 8. de excep. fo. 7.
- 5 ¶ Papa 7 imperator possunt esse iudices in causa p̄pria. in. c. cū dilecta. nu. 19. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- 2 ¶ Papa non potest sibi eligere possessorem in papatu. in. c. accepimus. nu. 2. de pactis. fo. 133.
- 6 ¶ Papa an teneatur cōfiteri peccata sua p̄prio sacerdoti. remissive. in. c. si. nu. 3. de cle. egro. fo. 51.
- 6 ¶ Papa nō succedit in iurisdictione imperatoris qui nō est negligēs. in. c. qd super. nu. 13. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- ¶ Papa debet iuuare imperatorem ad domandum rebelles. ibi.
- 7 ¶ Papa dispensat vbicunqz in iure positiuo etiā sine causa 7 an peccet hoc faciendo. in. c. per venerabilem. nu. 2. 4. qui si. sint legi. fo. 43.
- ¶ Papa gerit vices dei 7 debet se quantum potest conformare. ibi.
- ¶ Papa habet cōmodā potestatem in terris ecclesie. ibi. nu. 7.
- ¶ Papa in terris alienis regulariter nō potest exercere iurisdictionē tēporalem sed casualiter sic ibi. nu. 15. fo. 43.
- ¶ Papa ex causa deponit regē francorū 7 alios principes. ibi. nu. 16.
- ¶ Papa appellatur sacerdos 7 imperator in spiritualibus. ibi. nu. 17.
- ¶ Papa an debeat ardua negotia explicare de concilio cardinalium vel episcoporum. ibi. nu. 20.
- ¶ Papa est loco Petri. ibidem.
- ¶ Papa ex causa dispēsat in casibus diuina lege prohibitis. ibi. nu. 21.
- ¶ Papa potest dispensare cū religioso vt contrahat matrimonium. ibidē.
- ¶ Papa an possit legitimare prolem susceptam ex matrimonio per clericum in sacris contracto. ibi. nu. 22.
- ¶ Pape potestas contra ius positiuum maxima est 7 tollere potest cōstitutiones quo ad effectus preteritos ita qz ex cōicatus illarū vigore non indigebit aliqua absolutione. ibidem.
- ¶ Papa adeūsus est vbicunqz aliquod dubium seu ambiguum oriatur. ibi. nu. 38. fo. 44.
- 6 ¶ Papa nō videt velle tollere p̄uilegiū si semel mandat aliqd illud nec obediētes vident illi renūtiare. in. c. pro illorū. nu. 14. de preben. fo. 33.
- 6 ¶ Papa solus sine concilio non potest statuere contra vniuersalē statum ecclesie. in. c. maiores. nu. 2. de baptis. fo. 214.
- 5 ¶ Pape certa sciētia colligitur qñ confirmat aliquam rem cuius tenorē inserit in confirmatione. in. c. si. nu. 9. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- ¶ Papa an possit priuare aliquem episcopum suo episcopatu sine causa. ibidem. nu. 10.
- ¶ Papa habet plenā potestatem in ecclesia militante 7 omnes recipiūt potestatem ab eo. ibi.
- ¶ Papa non potest obligationem iure diuino cōtractam sine causa dissolvere. ibi. nu. 11. fo. 144.
- ¶ Papa omnia potest clauē non errante. ibi. nu. 21.
- ¶ Papa non potest sine causa ep̄o inuito diocesim suam in duas diuidere 7 duos ponere episcopos. ibidem.

Repertorium singularium materiarum

- P**apa nō potest causa cessante trāsferre ep̄m inuitum de vno ep̄atu in alium sed cum causa potest. ibi. nu. 13.
- 1 **P**apa nil potest disponere cōtra euangelium. in. c. significasti. nu. 2. de elec. fo. 119.
- P**apa qñ est 2 in quibus casibus cōtra conciliū 2 in quibus concilium contra papam. ibi. nu. 3.
- P**apa qui est in notorio 2 incorrigibili peccato 2 in eo persistit potest tanq̄ hereticus puniri. ibi. nu. 4.
- P**apa nō pōt quē absoluerit a iuramēto sine legitima causa. ibi. nu. 9.
- 6 **P**apa solus pōt cōferre beneficia vacatura licet de honestate nō debet facere. in. c. proposuit. nu. 5. de concess. preben. fo. 56.
- P**apa potest dispensare contra cōcilū generalis. ibi. nu. 6.
- P**apa in quibus casibus non dispensat. ibi. nu. 9.
- P**apa nō dispēsat in cōcernētibus fidē. ibi. nu. 10. 2. 20. fo. 56. 2. sequen.
- P**apa in totū pōt tollere votū ex cā alia non ep̄s vero nō potest tollere in totum sed potest ipsum commutare. ibi. nu. 12. fo. 56.
- P**apa potest facere oīa que pōt ipse deus: clauē tñ non errante ibidē.
- P**apa sine causa nō potest quē absoluerit a iuramento neq̄ seipsum. in. d. c. proposuit. nu. 13. de concess. preben.
- P**apa non potest dispensare circa vniuersum statum ecclesie nisi ex ali qua iusta causa. ibi. nu. 14.
- P**apa nō potest dare potestātē principi seculari vt possit iudicare inter clericos nisi ex magna causa. ibi.
- P**apa nō dispēsat in secūdo gradu in linea inequali sed in linea equali sic. ibi. nu. 16. fo. 57.
- P**apa non pōt iudicari nec ab imperatore nec a toto clero nec populo nisi de sola heresi quo casu est deponendus nō a semetipso s3 ab alio. ibidem. nu. 17.
- P**apa existens in peccato mortali debet moueri fm denūtiationē euā gelicā 2 si erit peccatū notoriū per qd ecclesia scandalizabitur 2 monit⁹ non destiterit poterit priuari q3 sapit heresim. ibi. nu. 18.
- P**ape est obediendū circa omnia illa que precipiet nisi contineāt peccatum mortale. ibi. nu. 19.
- P**apa in oībus pōt dispēfare preterq̄ in articulis fidei vel pter ea que sui natura sunt mala. ibi. nu. 20.
- 6 **P**apa solus pōt dispēfare circa plures dignitates personatus 2 beneficia curata qñ ista principaliter cōcedunt in honorē persone quo casu legatus de latere non potest. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 38. 2. 39. 2. seq. de preben. fo. 44.
- P**apa h3 possit tollere ius positiuū pro libito volūtatis pcedit quoad ecclesiam militantem sed quo ad deū nō potest qñ est fundatum super bono 2 equo. ibi. nu. 44. fo. 45.
- P**apa de sola heresi potest iudicari de alijs vero non q3 papa iudicat omnes 2 a nemine iudicatur. ibi.
- P**apa cōmittit simoniā recipiēdo pecuniā de beneficijs vel de titulo ipsorū. ib. nu. 53. 2. 58. q3 gratis sunt cōferenda. ad pecuniā etiā conuertē dam in vsus pios. ibi. nu. 54. fo. 46.
- P**apa peccat si cōmittit aliquid qd sit cōtra dei instituta. ibid. nu. 54.
- P**apa nō potest facere ea per que denigratur status ecclesie. ibi. n. 56.
- 7 **P**apa h3 iurisdictionē in terris imperij rōne delicti ecclesiastici 2 eius vigore imponere pōt penā cōfiscationis honorū. in. c. vergentis. nu. 2. 5. de bere. fo. 121. 2. seq. Et vide in. c. seq. in. 16. nu. eo. ti.
- 3 **P**apa nō dispensat vel nō est cōsuetus dispēfare in gradibus consanguinitatis diuina lege prohibitus: secus si humana. in. c. literas. nu. 4. 2. 12. de resti. spo. fo. 181.
- P**apa tenetur legem diuinā vsq̄ ad aīam 2 sanguinē defendere. ibi.
- P**apa nō dispensat contra precepta moralia negativa. ibi. nu. 4. 2. 12.
- P**apa nō potest dispēfare circa vniuersum statū ecclesie sine rationabili causa. ibi. nu. 13. 2. 14. fol. 182.
- P**apa an possit ardua attentare sine concilio cardinalium. ibi.
- P**apa nō possit cōcedere principi seculari potestātē iudicādi 2 cōdemnandi clericos sue prouincie. ibi. nu. 14.
- P**apa non potest dispensare in secundo gradu ascendentium 2 descendentiū sed in secūdo gradu collateralium sic dūmodo sit in linea equali. puta inter filios duorum fratrum non autem inter neptem 2 patrum. ibidem. nu. 17.
- P**apa dato q3 possit dispēfari in secūdo gradu diuina lege phibito dispensat prout ex nūc non prout ex tunc adeo q3 filij ante natī non erūt legitimi. ibidem.
- 5 **P**apa potest ecclesiā vni ep̄o subiectā exemptā facere 2 illā ita erimen do censetur priuare ep̄m oībus iuribus ep̄alibus quo ad illā ecclesiam in. c. cum inter. nu. 15. de re iudi. fo. 62.
- 7 **P**apa condens constitutionē contra legē diuinā dicitur potius errare q̄ legē cōdere. in. c. qualiter 2 qñ. el. ij. nu. 2. de accu. fol. 72.
- 1 **P**apa nō habet dominū rerū ecclesiasticarū sed bene habet liberā ad ministratiōē. in. c. constitutus. nu. 9. de rescrip. fo. 62.
- 1 **P**apa vacante regno in quo habet proprietatem ipse succedit 2 succedit in iura vassalli rebellis vel schismatici. in. c. cum inter vniuersos. nu. 7. de elec. fo. 134.
- 7 **P**apa quare appellat ep̄os fratres: alios vero filios. in. c. quam graui.
- nu. 3. de cri. fal. fo. 133.
- P**apa scribens cardinalibus ep̄is appellat ipsos fratres alios vero filios intellige de illis ep̄is prout est sabinenfis protuenfis 2 similes. ibi. numero. 4.
- P**apa rescribens infidelibus an appellet eos filios. ibi. nu. 5.
- 1 **P**apa rescribens pro notorie indigno an sit obediendum ei. in. c. si qñ. nu. 3. de rescrip. fo. 47.
- P**apa non habet potestatem peccandi. ibidem.
- 6 **P**apa nō potest facere quin clerici dicāt officiū sed bene potest dare facultatem mutādi officiū. in. c. i. nu. 3. de celebra. mis. fo. 209.
- 6 **P**apa potest instituire strictiorē vitam in religione q̄ eius regula ex postulat: puta q3 religiosi nō exeat claustrū 2 similia. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.
- 6 **P**apa dispēsat super re inducta a iure diuino 2 talis dispensatio dicit facta auctoritate diuina q3 papa tenet locum dei. in. c. non est. num. 5. de voto 2 vo. re. fo. 175.
- 1 **P**apa debet eligi saltē a duabus partib⁹ cardinaliū alis electio est nulla. in. c. licet de vitanda. nu. 1. 2. 5. fo. 123.
- P**apa potest facere cōstitutionē super electione sui successoris quē tamen non potest eligere ipse. ibi. nu. 2.
- P**apa si reperitur tēpore sue electionis erat vxoratus tamen debet remanere in papatu. ibi. nu. 4. fo. 117.
- 6 **P**apa non arctatur seruare formā iuris. in. c. peruenit. num. 14. de fidei ius. fol. 98.
- 1 **P**apa quo casu debet vel pōt vti plenitudine potestatis. in. c. illa quotidiana. nu. 2. de elec. fo. 159.
- 7 **P**apa non videtur vti potestate absoluta nisi expresse dicat. in. c. si. nu. 6. de matri. contracto contra inter. eccle. fo. 38.
- 3 **P**apa 2 imperator debent se adin uicē in necessitatibus adiunare. in. c. nouit ille. nu. 2. de iudi. fo. 32.
- P**apa habet iurisdictionē in infideles peccātes contra legem naturālē vel contra eorum legem. ibi. nu. 3.
- P**apa an habeat potestātē in tēporalibus 2 spiritalibus. ibi. nu. 11.
- P**apa semp est aduēsus in necessitatib⁹ siue facti siue iuris. ibi. nu. 16.
- P**apa succedit deficiente imperio. ibi.
- P**apa criminofus debet denūtiari denūtiatione euāgelica. ibi. nu. 38.
- 3 **P**ape nō est obediendū in cōcernētibus peccatum. in. c. significasti. nu. me. 3. de offic. ordi. fo. 114.
- 3 **P**apa vel alius platus an possint esse iudices in cā pro priate ecclesie vel possint esse testes 2 quibus casibus papa habeat iudicē. in. c. cum venissent. nu. 6. de iudi. fo. 30.
- P**apa non potest accusari nisi de crimine heresis vel de delictis notorie scandalosis. ibi. nu. 7.
- P**apa non est dominus rei ecclesie adeo qd nō est ei licitū alienare sine causa. ibidem. nu. 8.
- P**apa in dubio quicquid facit presumit facere ex causa rationabili. ibi.
- 1 **P**apa non potest aliquid facere cōtra dispositionē diuinā. in. c. i. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. 2. si. catbo. fol. 13.
- 2 **P**apa non posset clericos subh̄cere potestati laicali in. c. ij. nu. 2. de maiori. 2. obediēti. fo. 125.
- 2 **P**apa si rescribit ep̄o fulgitant vt provideat alicui de beneficio poterit episcopus sibi provide de beneficio alis exempto a iurisdictione ep̄i. in. c. graue. nu. 1. de offi. ordi. fo. 123.
- 7 **P**apa suam p̄decessoris sui reuocare pōt 2 cōtrariā cōstitutionē facere 2 ius diuinum interpretari. in. c. licet. nu. 5. de despon. duo. fo. 17.
- 1 **P**apa non potest cōmittere non sacerdoti vt conficiat corpus christi. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 6. de consti. fo. 34.
- P**apa potest se subh̄cere iudicio simplicis sacerdotis in confessionis actu. ibi. nu. 7.
- P**apa an dicatur precipere illud qd precipit eius legatus. Anto. in. c. dilectus. nu. 5. de si. preiby. fo. 56.
- 5 **P**apa qñ rescribit pro aliquo beneficiando an admittant exceptiones propofite cōtra executorē cōtra beneficiandū 2 contra rescriptū. in. c. de cetero. nu. 4. de re iudi. fo. 52.
- 6 **P**apa solus potest dispensare super non residentia imperpetuum beneficio sed ad tempus ex causa quilibet superior potest. in. c. extirpande. in. repe. §. qui vero. nu. 2. de preben. fo. 39.
- 3 **P**apa est iudex ordinarius oīm 2 nullus potest eius forum declinare in spiritalibus idem in imperatore. in. c. si. nu. 4. de fo. compe. fo. 92.
- 6 **P**apa an possit solus dispēfare contra constitutionem concilij. remissio ue. in. c. ex parte tua. nu. 3. de capel. mona. fo. 188.
- 1 **P**apa nō cognoscit superiorem ad quem recurratur. in. c. postulationē. nume. 4. de postu. prela. fo. 116.
- 3 **P**apa potest committere causam iudici suspecto 2 precludere viā recu sandi. in. c. ex transmissa. nu. 5. de fo. compe. fo. 62.
- 6 **P**apa non potest tollere obligationem alteri questā. in. c. veniens. nu. 4. de voto. 2. vo. re. fo. 76.
- 3 **P**apa legatur constitutione capituli oīs vtriusq̄ serus. de peni. 2. remis. q3 est de iure diuino. in. c. significasti. nu. 13. 2. 14. de fo. compe. fo. 86.
- 3 **P**apa an ex necessitate submittat se iurisdictioni alterius. ibidem.

Super Lectu. Panormitani.

- 1 Papa non ligatur constitutionibus per ipsum vel predecessores suos factis. in. c. j. nu. 5. de consti. fo. 15.
- 7 Papa ratione delicti ecclesiastici habet iurisdictionem in laicos etiā tēporalis iurisdictionis alterius in eorum bona. in. c. excoicamus. el. j. n. 2. de bere. fo. 103.
- 1 Papa quibus casibus potest indicare iuste bellum in principes seculares. ibi. nu. 8.
- 6 Papa si reperiatur ante papatum habere uxorem tenetur vel ei redde re debitum vel renuntiare papatu. in. c. uxoriatus. nu. 8. de conuer. con. fug. fo. 168.
- 7 Papa habet iurisdictionē in laicos in concernentibus decorem fidei. in. c. ita quorundam. nu. 2. de iude. 7. sarra. fo. 96.
- 4 Papa in concernentibus decorem christiane religionis habet in laicos iurisdictionem. in. c. iudex. nu. 1. de testi. fo. 55.
- 5 Papa an cōmittat causas temporales clericorum vel laicorum ipsi laici: 7 sicut laicus possit esse delegatus pape. in. c. tua nobis. nume. 4. de appel. fo. 134.
- 7 Papa dispensat super impedimēto publice bone. eo qd de iure positū est. in. c. referente. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 41.
- 1 Papa dispensat cum laicis super legitimatione ubi super matrimonio dispensauit. ibi. nu. 4.
- 6 Papa si appositus in aliquo decreto clausulā irritum 7 inane non pōt contra illud cōtraueniri etiā per illos in quorū fauorē fuit factū. in. c. dilecto. nu. 14. de preben. fo. 34.
- 5 Papa non est obediendū qñ ex tali obedientia verosimiliter timeat scandalum vel aliquod malū futurū vel si precepit contra statum vniuersalis ecclesie. in. c. cum parati. nu. 9. de appel. fo. 99.
- 7 Papa in dubio presumitur moueri ex iusta causa. ibi. nu. 11.
- 7 Papa consensus an requiratur saltem tacitus in consuetudine. in. c. vtr autem. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 3 Papa an prescribat imperium eo vacante. in. c. cum contingat. num. 11. de fo. compe. fo. 77.
- 1 Papa non potest tollere qd est iure diuino 7 iurando obligatur. in. c. j. nu. 7. de consti. fo. 16.
- 1 Papa electus non potest confirmari qñ nō habet superiorē a quo cōfirmetur. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 167.
- 7 Papa non est obediendū cōtra legē cōscientie vel cōtra legem positā. in. c. inquisitioni. nu. 3. 7. de sen. excom. fo. 193.
- 1 Papa rescribens pro inhabili ex certa scientia videtur ipsam inhabilitate 7 est talis recipiendus in fauorem. alis secus. Ant. in. c. eam te. nu. 7. de eta. 7. quali. fo. 43.
- 6 Papa non potest in totum tollere qd decime nō soluātur quibuscūq tñ personis potest remittere. in. c. a nobis tua. nu. 4. de decimis. fo. 150.
- 1 Papa non dispensat circa ius diuinum in quo veritatur bonor dei irremissibilis vel utilitas publica indispensabilis. ibi.
- 1 Papa non potest alterare vniuersum statum ecclesie. ibi. nu. 5.
- 1 Papa vel princeps an possit totaliter appellacionem tollere etiam per viam querele. in. c. j. nu. 2. de rescrip. fo. 43.
- 7 Papa in temporalibus non debet iurisdictionē suam inter laicos exercere. in. c. causam. nu. 2. 7. 6. qui si. sint legi. fo. 41.
- 1 Papa delegat causas clerici contra laicum. ibi.
- 1 Papa pronuntiat super hereditate cum venit accessorie ad causam legitimationis: secus si principaliter agitur. ibi. nu. 5.
- 1 Papa potest punire imperatorem si deliquerit. ibi. nu. 6.
- 7 Papa an possit soluere matrimonium nondum consummatum propter supervenientem impotentiam coeundi. in. c. ex literis. nu. 3. de frigi. 7. male. fo. 35.
- 7 Papa an dispense cum clerico percussore cum magna sanguinis effusione. in. c. j. nu. 8. qui cle. vel vo. fo. 20.
- 2 Papa solus potest dissoluere vinculū spiritualis matrimonij inter electum 7 ecclesiam. in. c. inter corporalia. nu. 4. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Papa solus vitur pallio in missari solēns in omni loco. in. c. ad bonorem. nu. 1. de an. 7. vspal. fo. 8.
- 6 Papa potest statuere vt clerici latini possint accipere uxores nisi alias ipsi essent obligati ex voto tacito vel expresso quo casu papa nō dispensat sine magna causa. in. c. cum olim. nu. 5. de cle. coniu. fo. 16.
- 1 Papa potest facere laicos capaces spiritualium. in. c. si. nu. 15. de consuetu. fo. 106.
- 1 Papa potest punire delicta per quēcūq modum sibi cognita. in. c. cū super. nu. 11. de confes. fo. 225.
- 3 Papa est omnium ordinarius etiā immediatus. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 6. vt lit. penden. fo. 218.
- 1 Papa nō potest ad se aduocare causam que vertitur inter duos laicos coram iudice laico. ibi. nu. 7.
- 1 Papa bodie de stylo curie ex pompa ecclesie augmentata se antepōnit illis ad quos scribit alias lettere non valent: 7 olim ex nimia humilitate se postponere. in. proc. Greg. nu. 1. fo. 6.
- 1 Papa volens nō ab ordine sed a dignitate denominari appellat se epi scopum. ibi. nu. 2.
- 1 Papa an confirmet 7 sequat gesta per predecessorem. in. c. literis. nu. 3. de rescrip. fo. 87.
- 6 Papa de potestate ordinaria nō pōt exigere decimas sed de potestate absoluta potest. in. c. nouum genus. nu. 9. de decimis. fo. 140.
- 6 Papa pōt soluere consuetudines 7 leges civiles in locis sibi tēporaliter subiectas in alijs vero non nisi ubi imminet peccatū. in. repe. c. cū es. nu. 4. 7. 5. de testa. fo. 116.
- 1 Papa non potest venire cōtra generale statutū ecclesie. ibi. num. 9.
- 1 Papa pōt limitare 7 restringere ius diuinū in vna re ad consecrationē ipsius in alijs rebus. ibi. nu. 14. fo. 117.
- 1 Papa potest conuinci a duobus testibus. ibi. nu. 16.
- 1 Papa an possit indulgere potestate clericis testādi de bonis intuitu ecclesie acquisitis. ibi. nu. 29. 7. 30. fo. 118.
- 1 Papa recipit a deo potestatem 7 dignitatem pontificalis nō autem potestatem peccandi. ibi. nu. 30.
- 3 Papa 7 delegat causam scienter iudici suspecto non tñ per hoc tollit parti facultatē recusandi. in. c. h. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 109.
- 1 Papa an possit tollere facultatem recusandi iudicem. ibi.
- 7 Papa nō potest dare potestatem absoluedi nō sacerdoti. in. c. fures. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 6 Papa solus pōt p̄sentare in ecclesia patronata laicorū: in ecclesia vero patronata clericorū potest presentare etiā legatus de latere alius vero non. in. c. illud preferendū. nu. 8. de iurepa. fo. 162.
- 3 Papa cum sua presentia supplet omnem defectū. in. c. j. nu. 20. de lit. contest. fo. 105.
- 3 Papa non habet iurisdictionē temporalem in laicos ad libitum suum 7 non possit tollere iurisdictionē imperatoris. in. c. licet ex suscepto. nu. 2. de fo. compe. fo. 70.
- 1 Papa in quibus casibus vtatur iurisdictione temporali in laicos. ibi. nu. 3. 7. 6.
- 1 Papa an succedat vacantibus regnis 7 principatibus. ibi. nu. 8.
- 6 Papa si mādāt vt p̄uideatur alicui de beneficio 7 beneficiū illud post mandatū alteri cōferatur v3 mandator illi pro quo papa mandauit de suo p̄uidere. in. c. dilectus. nu. 14. 15. de preben. fo. 35.
- 1 Papa mādans vt alicui p̄uideatur de beneficio non facit quin bñficiū vacans possit alteri cōferri secus si mādāt vt recipiatur in tali beneficio: qñ tunc illud non poterit alteri conferri. ibi. nu. 3. 7. 13.
- 6 Papa si scripserit aliquid qd est euidenter iniustum vel qd fieri nō pōt sine peccato non est ei obediendum. in. c. cum teneamur. nume. 2. de preben. fo. 24.
- 7 Papa non dispensat contra legem diuinam. in. c. sicut dignū. nu. 13. de homici. fo. 109.
- 2 Papa potest litigari 7 solui a simplici sacerdote in actu cōfessionis. in. c. sane quia. nu. 8. de offi. deleg. fo. 77.
- 1 Papa tenetur cōfiteri peccata sua vni sacerdoti quem ipse elegerit. ibi. numero. 9.
- 7 Papa tenetur singulis annis confiteri peccata sua 7 post ligari a sacerdote cui se subicit in confessione quia in illo actu est maior ipso papa in cōmuni vtriusq. nu. 19. de peniten. 7. remis. fo. 176.
- 1 Papa non ligatur dictis sanctorum nec aliorum pontificum. ibi.
- 7 Papa solus dispensat in gradibus prohibitis. in. c. qd dilectio. nu. 5. de consan. 7. affi. fo. 32.
- 2 Papa potest tollere ius tertij 7 cōpellere aliquē sine causa. in. c. admonet. nu. 13. de renun. fo. 12.
- 5 Papa loquens in literis in numero singulari reddit illas falsas. in. c. h. nu. 5. de rescrip. fo. 22.
- 1 Papa non potest recusari vt suspectus. in. c. querelam. num. 7. de elect. folio. 143.
- 1 Papa an habeat totā potestatem ipse solus an vna cū vniuersali ecclesia. in. c. ofius eps. nu. 2. de elec. fo. 118.
- 7 Papa pōt dispēare super voto cōtinētie 7 castitatis. in. c. veniens. nu. 7. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Papa cōmunicando cū excoimunicatis nō incurrit excoicationē licet male faciat cum eis participando. in. c. aliquando. nu. 5. de sentē. excom. folio. 193.
- 1 Papa sine magna cā non debet se impedire circa temporalia. in. c. venerabilem. nu. 6. de elec. fo. 149.
- 1 Papa non potest tollere ius questum tertio. ibi.
- 1 Papa non potest puniri nisi de sola heresi. in. c. qua diligentia. n. 2. de elec. fo. 122.
- 6 Papa solus nec alius citra eum potest dispensare cōtra cōcilium. in. c. dilectus. nu. 10. 7. in. c. seq. nu. 4. de preben. fo. 30.
- 7 Papa non est obediendum in illicitis. in. c. vniuersitatis. nu. 3. de sentē. excom. fo. 186.
- 6 Papa non pōt dispensare quo ad deum p̄o libito sue voluntatis quo ad ecclesiam militantem sic qñ nulli licet de suo iudicio indicare. in. c. de multa. nu. 9. de preben. fo. 37.
- 1 Papa potest omnia que potest christus claue nō errante. in. c. cū venerabilem. nu. 18. de elec. fo. 150.
- 3 Papa 7 imperator sunt cōsulendi super ardua interpretatione 7 intelligentia aliquorū iurium 7 super questionib9 grauioribus. in. c. j. nu. 2.

Repertorium singularium materiarum

- de iura calum. fo. 122.
 1 Papa presumitur gravare ecclesiam in minus q̄ possit. in. c. mandati apostolicum. nu. 1. de rescrip. fo. 86.
 5 Papa non potest tollere ius civile in concernentibus animarum. in. c. si. nu. 1. de prescrip. fo. 44.
 1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expressa qualitate non v3 gratia. in. c. ad aures. nu. 5. de rescrip. fo. 49.
 7 Papa omnia potest clare non errante. in. c. a nobis. el. h. nu. 3. de sent. excom. fo. 187.
 1 Papa si mandat laico sibi nō subiecto nō tenetur laicus sibi obedire. in. c. que in ecclesiā. nu. 16. de consti. fo. 24.
 1 Papa vel alius iudex superior si incipit cognoscere super aliqua cā an videatur illā de manu inferioris tollere adeo vt processus corā inferiore non teneat. in. c. cum. 28. nu. 33. de consti. fo. 29.
 7 Papa pōt dispensare super simonia quia est prohibita iure tñi positio. in. c. mandato. nu. 6. de simo. fo. 92.
 3 Papa potest dispensare circa dispositionē veteris testamenti. in. c. licet tam. nu. 3. de ferijs. fo. 138.
 1 Papa ex dilectione subditos filios r de stylo curie in literis non ponit in Christo nisi scribat ad abbatissam. in. proc. Greg. nu. 3. fo. 6.
 1 Papa potest partes litigantes in beneficialibus cōpellere ad compositionē. in. c. cum inter. R. nu. 1. r. 7. de elec. fol. 132.
 1 Papa an possit confirmare electionem absentis r ignorātis. in. c. innotuit. nu. 2. de elec. fo. 137.
 1 Papa nō debet generaliter vti plenitudine ptātis. ibi. nu. 23. fol. 138.
 2 Papa pōt dispensare etiā cōtra apostolū dūmodo nil statuatur fīdem. Ant. in. c. post translationem. nu. 26. de renun. fo. 32.
 7 Papa participans cū excoicatio non incurrit aliquā excoicationē l3 aliter peccet. in. c. cū desydes. nu. 3. de sen. excom. fo. 183.
 6 Papa pōt dispensare generaliter vt vn⁹ possit habere plura beneficia curata cū causa tñ als ille dispēfatus nō teneret cū cōsciētia r papa nō diceretur dispensator sed dissipator. in. c. extirpande. in. re. p. qui vero. nu. 29. r. nu. 43. de preben. fo. 42.
 7 Papa bz amplam facultatem super matrimonio nō consummato. in. c. ad dissolgendū. nu. 9. de sponsa. impu. fo. 16.
 5 Papa potest suam etiā iniustā sine ordine iudiciario prolatā cōfirmare nisi deficiat in iustitia naturali quo casu papa non potest supplere. in. c. ea que. nu. 6. de re iud. fo. 51.
 2 Papa potestas a quo r potestas imperatoris. in. c. j. nu. 6. de transla. episc. fol. 2.
 2 Papa an possit tollere vni ecclesie r dare alteri ecclesie. in. c. duo simul. nu. 4. de offi. ordi. fo. 116.
 6 Papa non potest quē eximere de potestate sua. in. c. cū instantia. nu. 6. de excoic. prela. fo. 209.
 3 Papa bz potestati pronuntiandi vltra vires libelli. in. c. cu3 super. nu. 9. de cau. pos. r proprie. fo. 157.
 6 Papatus nō recipit duos papas quinimo aliud sentire est hereticum. in. c. j. nu. 3. de parochijs. fo. 141.
 2 Papa non potest se submittere iurisdictioni alicuius hominis de mundo. in. c. p. r. g. nu. 17. de offi. deleg. fo. 103.
 6 Papa potest cōferre ecclesiā etiā laico patronatā patrono irrequisito sed debet facere mentionem de patronatu laici als collatio est surreptitia qz papa nō solet conferre talia beneficia. in. c. cū dilectus. nu. 12. de iure patro. fo. 198.
 6 Papa non potest disponere id qd deus nō disponderet. in. c. vnico. nu. 2. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 73.
 1 Papa non ligatur suis legibus nec predecessorū suorum. ibi. nu. 12.
 2 Papa recipit potestatem immediate a deo r materia canonū processit ex autoritatibus veteris r noui testamenti. in. c. j. nu. 1. de transla. epi. fo. 2.
 7 Papa nō arceatur sequi diffinitionē predecessorum. in. c. discretionem. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 30.
 1 Papa dz sequi diffinitionem non iuridicam predecessorum. ibi.
 7 Papa an vendicat sibi penā in reges r principes nō recognoscētes superiores. in. c. r si necesse. nu. 8. de dona. inter vi. r vro. fol. 51.
 6 Papa potest providere de ecclesia patronata laicorū sine presentatione patronorum: alius vero citra papam nemo potest. in. c. qm. nu. 2. de iure patro. fo. 190.
 2 Papa non potest multum de facili dispēfare contra legem apostoli vel concilij citra papam vero nullus dispensat. Anto. in. c. h. nu. 4. de biga. folio. 60.
 1 Papa dispensans vt quis possit plura beneficia retinere intelligitur si canonice retinet. in. c. dudum. el. h. nu. 16. de elec. fo. 177.
 7 Papa an inuoluatur crimine simonie. in. c. j. nu. 6. de simo. fo. 77.
 6 Papa potest aliquid mandare filio sub pena maledictionis. in. c. licet. nu. 2. de voto r vo. re. fo. 176.
 1 Papa potest priuare laicum ratione peccati aliqua dignitate vel iure succedendi in ea. ibi. nu. 4.
 2 Pontifices duo eodē tēpore non possunt esse sed duo imperatores sic. in. c. qm. nu. 4. de offi. ordi. fo. 120.
 6 Papa nō potest priuare clericū suo beneficio sine causa. in. c. j. nu. 3. de
 cle. egro. fo. 49.
 1 Papa non est tolerandus volēs turbare statū ecclesiasticum sine causa rationabili. ibi.
 6 Papa bz potestatem in oēs gentes l3 de facto alique non obediunt. in. c. si. nu. 3. de baptis. fo. 215.
 3 Papa pōt excoicare etiā principes seculares qñ nō subueniunt ecclesie indigenti. in. c. exposuit nobis. nu. 8. de dila. fo. 136.
 5 Papa r nullus alius prelatus tenetur personaliter pugnare. ibi.
 5 Papa non pōt sine citatione procedere in causis notorijs vbi pōt als qua defensio cōpetere etiā procedendo contra suos subiectos. in. c. cum olim. nu. 23. r. 24. de re iud. fo. 60.
 7 Papa est supra ius r potest sine cā contra ius dispensare r etiā in totū tollere nisi ex hoc decoloraretur vniuersus status ecclesie. in. c. nulli. nu. 1. r. 4. de sen. excom. fo. 18.
 1 Papa an possit tollere dispositionē canonis si quis suadente. ibi. nu. 2.
 1 Papa participans cū excommunicato non incurrit excommunicationē. ibidem. nu. 4.
 2 Papa an possit cōpellere precise partes ad cōpositionē. in. c. cū pridē. nu. 6. de pactis. fo. 133.
 1 Papa vbi interuenit cessat oīs presumptio violentie. ibi. nu. 11.
 2 Papa solus potest vltra contenta in libello pronuntiare. in. c. ex. cōque stione. nu. 15. de resti. spo. fo. 176.
 2 Papa an possit matrimonium iam cōtū dissoluere. Ant. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 2. 6. 12. r. 14. de transla. prela. fo. 18.
 1 Pape non l3 dicere cur ita facis. ibi. nu. 22. fo. 19.
 5 Papa si contulit alicui regulari prioratum in loco vbi abbas ponebat r remouebat ad nutum an poterit ipse abbas r iustum r qui habet collationem r papa remouere. in. c. ad nostram audientiam. nu. 7. de confir. vti vel inuti. fo. 141.
 1 Papa concurrat in collatione beneficiorum cum omnibus ordinarijs. ibi. nu. 8.
 6 Papa solus dispensat q vnus possit habere plura beneficia curata et quis de epo. in. c. de multa. nu. 19. de preben. fo. 37.
 7 Si duo contendunt de papatu dz concilium generale fieri cuius erit de hoc deciso vel diffinitio q congregabūt cardinales. in. c. fraternitatis. nu. 2. de here. fo. 100.
 5 Papa solus potest cōponere super decimis minuēdis. in. c. venerabilis. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
 5 Papa solus infundare pōt bona ad romanā ecclesiā pertinētia sed an hoc possit facere sine cā remissione. in. c. ad audientia. nu. 1. de p̄scri. fol. 31.
 1 Papa non habet superiorem in orbe. ibi. nu. 13.
 1 Pape assertioni in dubijs plenissime creditur. ibi. nu. 10.
 6 Papa nō potest facere vt monachus habeat proprium. in. c. monachi. nu. 8. de sta. mona. fo. 179.
 5 Papa non potest dissoluere matrimonium consummatum inter fideles. in. c. ex publico. nu. 15. de conuer. conu. fo. 167.
 1 Papa non potest tollere ea que sunt de iure diuino. ibi.
 7 Papa de heresi accusatur non autem de simonia nisi concurrentibus tribus. de quibus remissione. in. c. quoties. nu. 2. de simo. fo. 77.
 1 Papa an possit dispensare vt quis teneat plura beneficia. in. c. dudum. el. h. nu. 36. de elec. fo. 178.
 1 Et an peccet mortaliter tenens plura beneficia etiā simplicia. ibi.
 3 Papa vel alius princeps superiorem non recognoscens preteritū suspitionis recusari non potest. in. re. p. c. si quis contra clericum. nu. 20. 21. de foro compe. fo. 55.
 1 Papa potest cognoscere de causa propria etiam si criminaliter agatur. r quando ab alio iudicari possit. ibi. nu. 21.
 6 Papa si reperitur habere vxorem potest per eam a papatu renocari. in. c. constitutus. nu. 10. de conuer. conu. fo. 170.
 1 Papa quem iudicem habet. ibi.
 5 Papa solus r nullus alius citra eum potest imponere collectam subditis. in. c. cum apostolus. nu. 2. de cens. fo. 200.
 3 Papa potest renocare qd fecit predecessor suus indebite in papatu. in. c. j. nu. 10. de seque. pos. r fruc. fo. 220.
 7 Papa ex causa dispensat contra testamentum nouum. in. c. si. nu. 4. de diuor. fo. 49.
 5 Papa si reseruauit sibi prouisorē alicuius abbacie r ante talem reseruacionem aliquis erat electus r confirmatus non censetur velle derogare iuri istius electi. in. c. vt nostrum. nu. 5. de appel. fo. 124.
 9 Papa non potest dare potestatem nō sacerdoti conficiendi corpus cbristi. in. c. aqua. nu. 4. r. 8. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.
 3 Papa solus pōt sanctorū corpora canonizare non asit eps etiam in sua diocesi. in. c. si. nu. 4. de ferijs. fo. 40.
 6 Papa promouendo vel eligendo inhabilem videtur cum eo dispensare: inferior vero non. in. c. diuersis fallacijs. nu. 3. de cle. coniug. fo. 15.
 4 Papa nominans aliquem nomine dignitatis scienter non videtur illū approbare. in. c. per tuas. nu. 7. de prob. fo. 36.
 4 Papa bz potestati in tēporalibus habitu. in. c. j. nu. 4. de proba. fol. 2.
 6 Pape omnia licent nisi sint contra fidem in. c. magne. nu. 17. de voto r vo. re. fo. 177.

Super Rectu. Panormitani.

- Papa non ligatur suis constitutionibus. ibi.
- 6 Papa potest appellari princeps. in. c. si quis autem. nu. 3. de regulari. folio. 156.
- 4 Papa cardinali legato de latere episcopo iudici an credatur. in. c. cum a nobis. nu. 2. de testi. fo. 59.
- 4 Papa propter suspicionem committit alteri causam propriam. in. c. dilecto. nu. 10. de testi. fo. 75.
- 5 Papa exercet iurisdictionem in laicos etiā infideles in cōcernentibus decorem christiane religionis etiam peccato cessante. in. c. consuluit. nu. 2. 3. de appel. fo. 104.
- 5 Papa licet mandet episcopo ut provideat alicui de prebenda tamen si ipse provideat aliter valet collatio licet veniat puniendus. in. c. cū ex offi. cū. nu. 23. de prescrip. fo. 37.
- 6 Papa non potest tollere statuta sanctorum. in. c. cum esses. nu. 5. de test. fo. 115.
- 6 Papa potest impedire ingressum religionis. in. c. licet. nu. 13. de regula. folio. 161.
- 6 Papa si reperitur habere vxorē potest remanere in papatu et reddere debitum vxori. in. c. Joannes. nu. 7. de reg. fo. 157.
- 7 Papa an possit monachum a religione et voto liberare. in. c. cū sit pro. prium. nu. 7. de condi. appo. fo. 18.
- 6 Papa si vult pōt cōferre oīa beneficia de mundo et in collatione benefi. ciorū cōcurrere cū quolibet ordinario licet non sit honestum q̄ auferat alijs potestatem. in. c. quia diuersitatem. n. 5. de concess. preben. fo. 57.
- Papa est ordinarius totius orbis. ibid.
- 7 Papa pōt inducere novum articulum fidei. in. ca. cum christus. nu. 1. de here. fo. 100.
- 5 Papa debet servare iuris ordinē et rigore et equitate et contra iustitiam nulli parcere. in. c. in causis. n. 1. de re iudic. fo. 72.
- 6 Papa pōt deponere cardinales absq̄ generali concilio: item reges im. peratores et alios. in. c. h. n. 3. de cle. non resi. fo. 17.
- 7 **Paraphernalia** bona dicuntur illa que mulier ultra dote habuit. in. c. plerunq̄. nu. 8. de donatio. inter virum et vxorem. fo. 50.
- 4 **Parentes** an admittantur in testes in matrimonio spūali. i. c. super eo. el. h. n. 1. de testi. fo. 56.
- 7 Parentes et propinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super consanguinitate et contractu siue agatur de matrimonio coniungendo si. ue separando. in. c. videtur. nu. 1. 2. 7. 6. qui matri. accn. pos. fo. 45.
- Parentes et propinqui presumuntur habere plenā notitiā consanguini. tatis et cōtractus matrimonij. ibi. n. 2.
- 7 Parentes nō succedunt filiis in illis casibus in quibus filij non succe. dunt parentibus. in. c. tanta. n. 13. qui filij sint legitimi. fo. 40.
- 7 Parentum consensus non requiritur in matrimonio. in. c. veniens. el. j. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
- 7 Parentes carnales non debent filios proprios de sacro fonte vel cōfir. matione leuare. in. c. si vir vel mulier. n. 2. de cogn. spiri. fo. 26.
- 7 Parentum dicto etiā cū iuramento super filiatione nō stat si tractatus p. cedens et fama vicinie habebat cōtrariū. in. c. per tuas. n. 3. 5. 6. 7. 8. qui si filij sint legitimi. fo. 42.
- 7 Parentum negatiua preiudicat filio nisi contrariū indicis testibus p. betur. in. c. trāmissa. n. 4. 5. 7. 10. qui filij sint legi. fo. 38.
- 7 Parentes in casu necessitatis possunt filios baptizare. in. c. si vir vel mu. lier. n. 2. de cogn. spiri. fo. 26.
- 6 Parentes licet proprie sint ascendentes tamen verificant q̄nc in colla. teralibus ex hoc fm vulgarem modum loquendi. in. c. fraternitatem. n. 1. de sepultu. fo. 134.
- 7 **Paria** delicta siue adulteria mutua cōpensatione tolluntur. in. c. significasti. n. 10. de diuor. fo. 47.
- 3 Paria sunt appellare frustratorie et non appellare. in. c. cū venissent. nu. 10. de eo qui mit. in pos. fo. 215.
- 2 Paria sunt aliquid non esse et esse inutiliter. in. ca. inter corporalia. n. 16. de transla. episco. fo. 4.
- 1 Paria sunt non venire et venire et non stare vsq̄ ad finem. in. c. cū nobis. nu. 10. de elec. fo. 136.
- 1 Paria sunt non excipere vel non excipere et a reiectione non appellare. in. c. ceterum. nu. 9. de rescrip. fo. 46.
- 6 Paria sunt aliquid nō fieri vel nō rite fieri. in. c. veniens. n. 1. de presbyte. non bapti. fo. 216.
- Corset** adde ad Abba. glo. in. l. h. incipien. l. si pater. C. ne de stat. de. func. quod litis contestatio nulla non dicitur litis contestatio. et qd vo. luit Bal. in. l. si ut proponis. la. j. quomodo et quando iudex. quod nullū est non debet aliquid operari ut citatio nulla. alle. d. l. si pater. et lit. con. test. nulla. ut in aut. offeratur. C. de lit. cōtestatio. et adduco tex. aureum. in. l. accusaturus. ff. de adul. qd libellus inualidus nō dicitur libellus. et tex. est sing. fm. Bal. ibi. in. l. h. C. de enuebis. qd cōtractus inualidus nō di. citur cōtractus. voluit Bal. in. l. nō dubium. C. de le. statuto inquit caue. tur qd de contractu soluatur gabella intelligitur de valido et non de nulo. ut in. d. l. h. facit gl. in. d. l. h. C. de here. quod falsus denarius non dici. tar denarius. et Bald. in. l. sua. §. in computatione. C. de iure delibe. sta.

- tutum loquens de instrumento habet locum in instrumento valido. et vi. de do. Barb. et Jo. de anna. in. cle. h. de cri. fal. vbi litere false nā meretur dici litere fm eos. ibi allegant. c. super literis. de rescri. ex quo sunt ipso iu. re nulle et sententia nulla nō meretur habere nomen sententie nec execu. tionē. vt. ff. de re iudi. l. iij. §. condemnatum. et c. si. eo. ti. lib. vi. h. q. j. in pri. mis. et no. gl. in cle. vnica. super verfi. non obstante. de seq. pos. et fruc. et ter. in. cle. h. coniuncta gl. de test. qd attestaciones publicate indiscrete et non rite non habentur pro publi. et glo. in. clxxv. distin. quod falsa iustitia nō est iustitia. et quod Sali. in rubr. C. de proba. qd falsa probatio nō est. p. batio. et paria sunt ecclesiam non habere prelatū vel inutilē habere. ter. in. c. inter corporalia. de transla. pla. et paria sunt non habere maritum et inutilem habere. et non dicitur solum vidua que est priuata marito sed etiam que habet inutilē. gl. est fig. in. l. si. C. ad. l. h. an. de pla. et ibi Sali. in. fi. vbi dicit idē qd summo opere no. pro statutis faciētibz mentionē de vi. duis et adduco glo. in. ncto. ter. in. l. nō putant. in. §. non quēis. ff. de bo. pos. cōtra tabu. vbi nō quelibet exheredatio sed que rite et solenniter facta est priuat filium a bonorum poss. contra tab. et ibi Bal. statuto inquit cauetur qd bannitus possit impune offendi quod si sit bannitus bāno in. ualido non poterit ostendi: et adduco Domi. in. c. pia. de exce. li. vi. vbi di. cit qd paria sunt qd nō esse vel esse et non posse pbari. et vide tex. in. c. ali. xv. q. vi. vbi rex Frācorū fuit depositus ppter inutilitātē ei⁹ circa regnū. et facit tex. in. c. si. de eta. et quali. vbi quidā fuit priuatus epatu suo qz igno. rabat donatū. et facit vulgatus ter. in. l. quoties. ff. qui satisda. cogan. vbi paria sunt non cauere et inutiliter cauere.
- 5 Paria sunt excipere et non probare et non excipere. in. c. cū super questio. stione. nu. 3. de concess. preben. fo. 60.
- Paria sunt beneficium non habere vel habere et minus sufficiens. ibi. nu. 5.
- 3 Paria delicta mutua compensatione tolluntur quando respicitur inter esse partium: scus si interesse publicum. in. c. olim. el. j. nu. 23. de testi. spo. lia. fo. 181.
- 1 Paria sunt non consuevit facere et non pōt facere. in. ca. bone memorie. el. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 112.
- 5 Paria sunt non habere actionem vel inutilem habere. in. ca. ad aures. nu. 9. de prescrip. fo. 25.
- 6 Paria sunt exprimere noīa propria vel per indubitatas circūscriptio. nes. in. c. quāto. nu. 7. de bis que fiunt a prela. fo. 67.
- 5 Paria sunt non probare et minus sufficienter probare. in. c. cum bertol. dus. nu. 28. de re iudi. fo. 71.
- 6 Paria sunt aliquid fieri. tpe habili vel inhabili dūmodo eius effectus cōferatur ad tps habile et cōuerso. in. c. de vxore. nu. 2. de sepul. fo. 135.
- Limita tamen vt nu. 4.
- 7 Paria delicta mutua cōpensatione tolluntur quando agitur ad priuas tam vtilitatem: scus si ad publicam vt ad infligendam penam legalem et quando. in. c. intelleximus. nu. 5. 8. 9. de adul. et stup. fo. 17.
- Paria sunt nō facere et male facere. in. c. j. nu. 27. de re iudi. fo. 49.
- 3 Paria sunt aliquid fieri tempore permissio vel fieri tempore prohibito et conferri in tempus permissum. hoc quomodo intelligatur. in. c. fin. nu. 20. de ferijs. fo. 241.
- 2 Paria sunt aliquid facere tpe inhabili vel tēpore habili si effectus con. fertur ad tempus inhabile. in. c. accepimus. nu. 2. de pac. fo. 133.
- 6 **Parochianus** potest percipere sacramenta non soluz in sua parochia: sed etiaz in ecclesia ca. thedrali apud proprium ep̄m etiam sine aliqua licentia parochialis sa. cerdotis quia episcopus concurret cum quolibet curato. in. c. euz super. nu. 9. de sepul. fo. 136.
- 6 Parochiani compelluntur providere necessaria eorū sacerdoti non bas. benti vnde viuat. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.
- 6 Parochianus si eligit sepulturā in alia ecclesia debet presbytero paro. cbiali canonica portio de relictis factis ecclesiastice sepulture nisi ipsi presbytero testator aliquid reliquerit. in. c. officij. nu. 5. de testa. fo. 122.
- Parochianus tenetur ex iuris dispositione aliquid relinquere presby. tero parochiali. ibi.
- 1 Parochiani vtrū psumant patroni si sunt in possessione presentandi et non reperitur alter patronus. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de elec. fo. 152.
- 7 Parochiani tenentur in defectu ecclesie ad refectionem de pprio pa. trimonio. in. c. si quis. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 75.
- 7 Parochiani pnt instare vt habeāt certū presbyterū eis gratū. item vt deponatur quando est male vite. in. c. qd dei. nu. 1. de statu mo. folio. 80.
- 7 Parochianus vel patron⁹ possunt agere de crimine ciuilliter cōtra cle. ricū vt priuēt illa ecclia. in. c. sup. bis. n. 4. 7. 21. ad fi. de accu. fo. 64. et seq.
- 1 Parochiani non habent ius presentandi nisi sint patroni vel nisi sint in quasi possessione. in. c. querelam. nu. 3. de elec. fo. 143.
- 6 Parochiani tenent in subsidij ad refectionē ecclesie vbi diuina perci. piunt nec possunt renuntiare vsui ecclesie. in. c. i. nu. 4. de eccl. edifi. fo. 219.
- 7 Parochianus potest denuntiare suum prelatum nam interest sua ne habeat lupum pro pastore. in. c. qualiter et quando. el. h. numero. 23. de accusa. fo. 73.
- 1 Parochiani nullum habent ius in presentando vel eligendo nisi sint pa. troni. in. c. sacrosancta. nu. 8. de elec. fo. 173.

Repertorium singularium materiarum

- 2 ¶ Parochiani etiam laici admittuntur ad denuntiandum prelatum suspectum de dilapidatione. in. c. venerabili. nu. 9. de offi. dele. fo. 100.
- 6 ¶ Parochianus si eligit sepulturam extra suam parochiam et in ecclesia sepulture aliquid reliquit debetur de tali relicto canonica portio ecclesie parochiali. in. c. i. n. 1. de sepul. fo. 133.
Et quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duabus ecclesiis ibi. nu. 3.
- 5 ¶ Parochiani debent se confiteri presbytero parochiali licet habitent in aliquo monasterio ad sciendum ei nisi consuetudo sit in contrarium. in. c. si. nu. 5. de cens. fo. 206.
- 4 ¶ Parochiani an et quid debeant dare quid loco beneficii per administrationem diuinorum ecclesie. in. c. veniens ad nos. nu. 3. de proba. fo. 45.
- 6 ¶ Parochianus vouens se alicui monasterio siue in vita siue in morte tenetur certam partem bonorum suorum relinquere ecclesie parochiali. in. c. relatu. nu. 1. et 6. de supul. fo. 133.
- 6 ¶ Parochiani quo casu sub precepto peccati mortalis debent audire missam in propria parochia. in. c. ut dominicus. n. 1. de parochijs. fo. 141.
¶ Parochiani non possunt recipere sacramenta ab alijs religiosis in aliena ecclesia nisi ex licentia proprii sacerdotis. et illi religiosi qui aliter ministrant ipsis sacramenta sunt ipso facto excommunicati. ibi.
- ¶ Parochianus alienus si in contemptum vult audire missam ab alio parochiano potest per ipsum de ecclesia expelli etiam contra eundem manu violentam incutere et non incurrat irregularitatem etiam quod ille esset clericus. ibi. n. 2.
- 7 ¶ Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio proprii sacerdotis secus alieni. in. c. omnis vtriusque. nu. 3. de peniten. et remissio. fo. 175.
¶ Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti nisi petita et obtenta licentia a proprio non solum in confessione semel in anno. sed in omni alia confessione. ibi. nu. 5.
- 6 ¶ Parochiani compelluntur subuenire presbytero si aliter non habet unde viuatur. in. c. significatum. n. 8. de preben. fo. 26.
- 7 ¶ Parochiani et patroni ecclesie possunt agere civiliter contra prelatum de crimine et prouidet ecclesia quia interest ipsorum habere bonum prelatum alij vero non admittuntur. in. c. illa prepositorum. n. 5. de accu. fo. 56.
- 6 ¶ Parochia quid sit et unde dicatur in rub. nu. 1. de parochijs. fo. 140.
¶ Parochiani non tenentur sponte facere oblationes presbytero parochiali nisi sit consuetudo et nisi indigeat quo casu possunt compelli ab episcopo non autem quod presbyter possit cessare ab administratione diuinorum. ibi. n. 3.
- 3 ¶ **Pars** interrogata ab aduersario non tenetur respondere. sed si responderit tenet responsio. in. c. cum causam. n. 13. et 22. de iura. calum. fo. 128.
- 3 ¶ Partes non possunt facere quod iudex cognoscat super aliqua re de qua iudex non potest cognoscere. in. c. i. nu. 29. de iur. peti. fo. 101.
- 3 ¶ Pars non potest cogi precise ut litam contestetur. in. c. cum causam. n. 27. de iura. calum. fo. 129.
- 3 ¶ Pars non potest compelli ad aliquid faciendum de nocte. in. c. qm. nu. 4. de ferijs. fo. 138.
- 7 ¶ Pars aliqua quid importat. in. c. super eo. n. 3. de eo quod cogit. consan. fo. 2.
- 3 ¶ Partes possunt dare potestatem iudici ut procedat iudiciali ordine non seruato. in. c. i. nu. 12. de lit. contest. fo. 104.
- 6 ¶ Pars una vel alicui rei an intelligatur habito respectu quod illa res potest diuidi in duodecim partes vel quomodo. in. c. cum homines. nu. 2. de decimis. fo. 115.
- 3 ¶ Partes non possunt renuntiare solennitati iudiciali. in. c. i. nu. 4. de lite contestata. fo. 103.
- 7 ¶ **Partus** sequitur de iure conditionem vtrius valet tamen statutum et consuetudo in contrarium. in. c. licet. nu. 2. de coniug. seruo. fo. 25.
- 7 ¶ Partus sequitur conditionem matris. in. c. i. nu. 3. de na. ex li. ven. fo. 26.
- 2 ¶ Par in parem aliquando habet imperium. Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 5. et 7. de renun. fo. 28.
- 7 ¶ **Pastor** tenetur ad emendam ouium quas comedit lupo quia tenetur ad custodiam. in. c. quis. numero. 2. de regulis iuris. fo. 191.
- 7 ¶ **Paternitas** non contrahitur nisi animo et certa scientia precedentibus in. c. si vir vel mulier. nu. 4. de cognat. spiri. fo. 26.
- 4 ¶ **Pater** in omnibus casibus in quibus potest filium exheredare potest ei denegare alimenta. in. c. quinquaginta. nu. 5. de iure iuran. fo. 144.
- 7 ¶ Pater pro filio impubere contrahit sponsalia. pro pubere vero non nisi consentiat. in. c. i. nu. 1. de despon. impu. fo. 12.
¶ Pater an teneatur filiam dotare que matrimonium contraxit sine suo consensu. ibi. nu. 6.
- 6 ¶ Pater si efficiatur monachus statim desinit habere filios in potestate. in. c. si quis autem. n. 2. de reg. fo. 156.
¶ Pater potest offerre filium impuberem vel ipsum a monasterio reuocare inuito auctore sub cuius potestate est pater et filius. ibi. nu. 7.
- 7 ¶ Pater non tenetur dotare filiam maritatum si nullam ab initio promissit dotem. sed si filia quam se maritauit promissit dotem tenetur pater illam soluere. in. c. cum causa. nu. 5. de raptu. fo. 108.
- 1 ¶ Pater contrahendo cum filio videtur sibi dare consensum stante statuto quod sine consensu patris filius non possit contrahere. in. c. cum dilectus. nu. 2. de consue. fo. 101.
- 7 ¶ Pater mortuo filius an possit et debeat legitimari in preiudicium agnatorum. in. c. per venerabilem. nu. 29. qui filij sint legi. fo. 44.
- 6 ¶ Pater cogitur alere filium officio iudicis nisi filius possit ex sua industria seipsum allere dum tamen non sit sibi dedecori operari. in. c. ex literis. n. 5. de conuer. in. fi. fo. 173.
- ¶ Pater denegans alimenta filio perdit patriam potestatem. ibi.
¶ Pater qui negauit alimenta filio qui ob hoc mortuus est potest puniri ac si proprijs manibus interfecisset. ibi.
- 7 ¶ Pater si nominat filium suum in testamento vel alibi legitimum an illegitimus censeatur. in. c. per tuas. n. 5. et 6. et 8. qui filij sint legi. fo. 42.
- 4 ¶ Pater volens ingredi monasterium non potest priuare descendentes vel ascendentes legitima. in. c. in presentia. n. 53. de proba. fo. 19.
¶ Pater per ingressum monasterij perdit medietatem usufructus. ibi. n. 57.
- 7 ¶ Pater licet habeat filios in parte sua non tamen potest filij uxorem retinere imo compelli illam sibi restituere. in. c. non est. n. 1. de sponsa. fo. 5.
- 7 ¶ Pater priuatur patria potestate et dominica si filios vel seruos exposuerit vel ratum habuerunt vel alimenta eis denegauerunt si fuerint languidi alias secus. in. c. unico. nu. 1. et 2. de infan. et lang. expo. fo. 106.
- 7 ¶ Pater non tenetur pro delicto filij etiam in legitima de iure condempnari. in. c. referente. n. 3. de deli. pue. fo. 136.
- 7 ¶ Pater licet non possit filiam obligare ad matrimonium. sed si iurat videtur promittere se curaturum quantum in eo erit. in. c. ex literis. n. 1. et 6. de spon. sa. fo. 5.
- 4 ¶ Pater an sit idoneus testis pro filio. in. c. in omni. n. 3. de testi. fo. 37.
- 7 ¶ Pater potest in vita hereditatem filijs cedere aliquo sibi retento. in. c. transmissio. n. 7. qui filij sint legi. fo. 38.
- 7 ¶ Pater licet generaliter in causa filij non testificetur nec filius in causa patris fallit tamen in quibusdam. in. c. videtur. n. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 ¶ Pater alius debet esse carnalis alius spiritualis. in. c. si vir vel mulier. n. 2. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 ¶ Pater incertus est et ille presumitur pater quem nuptie demonstrant et hoc preceedit si maritus erat presens secus si absens tempore conceptionis in. c. transmissio. n. 9. qui filij sint legi. fo. 38.
- 7 ¶ Pater non tenetur dotare filiam iam maritatum nisi ipsa dum maritabatur clam promissit dotem marito quo casu pater debet ipsam soluere. in. c. i. n. 6. de adul. et stup. fo. 115.
- 1 ¶ Pater non tenetur dotare filiam maritatum si nullam ab initio promissit dotem sed si filia quam se maritauit promissit dotem tenetur pater. in. repe. c. ecclesia sancte Marie. n. 20. de constitu. fo. 35.
- 7 ¶ Pater potest contrahere cum filia spirituali filij sui. in. c. i. n. 4. de cognat. spiri. folio. 26.
- 7 ¶ Pater vendit filium propter famem. in. c. ex literis. nu. 7. de diuor. fo. 47.
- 6 ¶ **Patria** potestas non est penes illos qui non subsunt romano imperio. in. c. ex literis. n. 6. de conuer. infide. fo. 173.
- 7 ¶ Patria potestas non soluitur per sacros ordines nisi per episcopum. in. c. cum voluntate. nu. 8. de sen. exco. fo. 180.
¶ Patria potestas non curatur in spiritualibus. ibi.
¶ Patria potestas soluitur per ingressum religionis. in. c. officij. nu. 2. de elec. fo. 158.
- 3 ¶ Patria potestas dissoluitur per confessionem religionis. in. c. ex parte. nu. 11. de rescri. spo. fo. 184.
- 6 ¶ Patrie quis magis obligatur quam parentibus. in. c. primo. nu. 9. de conuer. infide. fo. 172.
- 6 ¶ Patrie potestas soluitur per ingressum monasterij factum per patrem. in. c. cum sciunt. nu. 5. de reg. fo. 161.
- 2 ¶ Patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem et per introitum cuiuscunque religionis approbate. in. c. constitutus. nu. 2. de rescri. in. integru. fo. 162.
¶ Patria potestas non consideratur in spiritualibus. ibi.
- 6 ¶ **Patrimonium** clericum in quo ipse fuit ordinatus non habens aliud beneficium an possit per eum alienari sine solennitate qua alienantur bona ecclesiastica. in. c. tuis. nu. 8. de preben. fo. 33.
- 1 ¶ Patrimonium sufficiens habens an cum bona conscientia retineat beneficium. in. c. postulasti. n. 4. de rescri. fo. 73.
- 6 ¶ **Patientia** non operatur tacitum consensum quam quis non potest actum contradicendo impedire. in. c. peruenit. n. 8. de emp. et vendi. fo. 83.
- 3 ¶ Patientia tunc est causa acquirendi iura incorporalia quam patiens circa actum patientie potuisset illa iura alias concedere. in. c. in literis. nu. 15. de rescri. spo. fo. 170.
- 3 ¶ Patientia in incorporalibus habetur pro iusto titulo. in. c. cum ecclesia. n. 43. et 46. et 49. de cau. pos. et prepic. fo. 155.
¶ Patientia illorum ex quorum voluntate transferret possessio vel quasi iurium incorporalium habetur pro titulo. ibi. n. 43. et 46. et 49.

¶ Patientia

Super Lectu. Panormitani.

- 7 Patientia et tolerantia superioris quid operetur in. c. preterea. n. 4. de sponsa. fo. 3.
- 5 Patientia illius contra que prescribitur per que debet probari in. c. de quarta. nu. 23. de prescrip. fo. 24.
- 1 **Patriarcha** est super archiepiscopos in puincia sibi de cretis et ita se habet aduersus archiepiscopos sicut ipse aduersus suos dioceanos. in. c. h. n. 3. de confirma. vti. vel inuti. fo. 147.
- 3 Patriarcha est maior archiepiscopo in. c. exposuit nobis. nu. 4. et 15. de dilatio. fo. 135.
- 1 Patriarcha est maior archiepiscopo in. c. scriptu. n. 19. de elec. fo. 191.
- 7 Patriarcha est ordinarius omnium archiepiscoporum qui sunt in sua diocece non tamen habet iurisdictionem in subditos ipsorum in. c. antiqua. nu. 3. de privile. fo. 158.
- 2 Patriarcha non habet iurisdictionem in subditos archiepiscoporum vel episcoporum nisi per appellationem vel ex privilegio. in. c. duo simul. nu. 1. de offi. ordi. fo. 115.
- 7 Patriarcha facit crucem ante se deferri in omni loco preterquam in loco ubi sit summus pontifex vel eius legatus. in. c. antiqua. n. 1. de privile. fo. 158.
- Patriarcha habet plures provincias sub se. ibi. n. 5.
- Patriarcha precedit omnes cardinales et vadit immediate post papam quod est verum si est de illis quatuor de quibus. in. d. c. antiqua. ibi. n. 8.
- 6 **Patroni** noui non debent nec possunt mutare illos qui ante erant presentati et instituti in. c. querimoniam. n. 1. et 2. de iure patro. fo. 193.
- Patroni possunt inter se ordinare ut alternis vicibus habeant ius presentandi. ibi. n. 5.
- Patronus potest rectorem institutum ab episcopo sine eius licentia mutare. ibi. nu. 6.
- 6 Patronus ecclesie principalis an habebit ius patronatus in ecclesia visita. in. c. quia monasterium. n. 6. de religio. domi. fo. 184.
- 6 Patronus vicens ad inopiam an debeat alimentari ab ecclesia patronata et an patronus pauper habeat actionem contra ecclesiam. in. ca. nobis. nu. 1. et 6. de iure patro. fo. 169.
- Patronus largo modo dicitur eligere. ibi. nu. 4. fo. 206.
- Patronus in acquisitione iuris patronatus non potest transferre institutionem in inferiorem prelatum episcopo. ibi. n. 5.
- Patronus habet potestatem denuntiandi superiori presbyterum dilapidatorem vel alias inhonestum. ibi. n. 7.
- Patronus quo casu habet presentationem prelati. ibi. n. 10.
- 6 Patroni si sunt in discordia presentandi aliquem in ecclesia episcopi loci statuet ne interim exerceantur diuina officia in ecclesia. in. c. j. n. 1. et 9. de iure patro. fo. 196.
- Patroni possunt inter se conuenire alternis vicibus ut habeant ius presentandi. ibi. n. 6.
- Patroni non possunt inter se diuidere fructus ecclesie in qua habent ius patronatus nec aliquid ab ea exigere. ibi.
- Patroni si non presentant rectorem in ecclesia intra tempus constitutum episcopi loci instituet rectorem. ibi. nu. 9. et in. c. qm. nu. 6. ubi aliud statuitur in electoribus. eo. tit.
- Patroni et episcopi si sunt in discordia circa rectorem quid agendum. ibi.
- 6 Patronus laicus si intra quatuor menses vel ecclesiasticus intra sex non presentauerit poterit episcopus instituere rectorem ecclesie patronate. in. c. ea te. nu. 1. et 2. de iure patro. fo. 165.
- Patronis currit tempus ad presentandum a tempore vocationis non autem si tis morte. ibi. nu. 3.
- Patronus ecclesiasticus si ille qui habet ius patronatus nomine ecclesie non autem quod sit clericus et haberet nomine patrimonij quo casu cesset ut laicus. ibi. n. 4. et in. c. cum autem. n. 3. eo. tit. fo. 196.
- Patronus non potest ius patronatus propria autoritate alienare nec pro eo aliquid temporale exigere nisi donetur persone ecclesiastice ratione ecclesie. in. c. preterea. n. 1. et 2. eo. tit. fo. 165.
- Patronus non potest exigere aliquid temporale etiam minimum a rectore presentatio et institutio in recognitionem iuris patronatus nisi sibi reseruauerit in fundatione ecclesie cum autoritate tamen episcopi ad petitionem patroni. ibi. n. 3. et 4. et 6.
- Patronus an possit vendere fructus vel redditus quos percepit ab ecclesia patronata. ibi. n. 8.
- Patronus non potest vendere ius se alimentandi in casu inopie quod habet in re patronata. ibi. n. 11.
- 6 Patronus si vnus post alium presentet potest episcopus secundum instituere. in. c. in pastoralis. n. 1. et 2. de iure patro. fo. 198.
- Patronus ecclesiasticus si presentauerit scilicet qui fuerit institutus talis institutio non valet quia prima presentatio habet vim electionis. ibi. n. 4.
- 6 Patronus dicitur advocatus ecclesie quia tenetur eam defendere. in. ca. quod clerici. n. 2. de iure patro. fo. 91.
- Patronus vendens ius patronatus licet non acquirat emptori an ipse prouideatur. ibi. nu. 8.
- 2 Patronus presentando indignum an sit priuatus potestate presentandi in ecclesia vos. nu. 1. et 5. de offi. ordi. fo. 112.

- Patronus laicus non habet custodiam ecclesie vacantis nisi ex consuetudine per sedem apostolicam approbata: patronus vero clericus habet. ibi. nu. 4. et 8.
- Patronus si fuerit negligens in presentando deuoluitur potestas presentandi ad illum ad quem pertinebat institutio. ibi. n. 6.
- Patroni si super iure patronatus contendunt debet interim episcopus prouidere vacanti ecclesie saluo iure vincetis. ibi. n. 7.
- 5 Patronus habet ius presentandi intra sex menses intra quos si non presentauerit platus habet ius instituendi vel de iure ceteri vel speciali potestatem conferre et habebit sex menses ad conferendum. in. c. nulla ecclesiastica. n. 13. et seq. de concess. preben. fo. 55.
- 6 Patronus si semel presentauit vnum non possit postea alium presentare ad beneficium vacans et quid ad vacaturum. in. c. inter cetera. nu. 6. de prebend. folio. 29.
- 6 Patronus etiam ecclesiasticus non potest sibi vendere fructus beneficij vel ecclesie reseruata exigua portione rectori nec valet consuetudo in contraarium in. c. extirpande. nu. 2. de preb. fo. 38.
- 5 Patronus an possit petere quod clericus ecclesie patronate assignet quod et quantum expedit pro suo victu. in. c. cum venerabilis. n. 44. de excep. fo. 11.
- 5 Patroni non possunt plures rectores instituere in eadem ecclesia. in. c. quicunque. n. 2. de iure patronatus. fo. 189.
- Patroni habent ius presentandi non autem eligendi licet largo modo dicantur eligere et sic non vitiabitur libellus si dicatur quod patroni elegerunt. ibi. nu. 3. et 4.
- Patroni eligentes siue presentantes non idonei an sint priuati potestate eligendi. remissive. ibi. n. 5.
- Patroni si discordant in presentando preferunt presentatus a maiori parte nisi si ex tali presentatione oriatur scandalum. in. c. qm. n. 1. et 3. et 4. et 5. eo. tit. fo. 190.
- Patronus consequitur ius patronatus ex tollerantia et gratia pape non quod ipse sit habilis cum sit ius spirituale. ibi. n. 2.
- Patronus si non presentat intra tempus quod continetur super idoneitate presentati vel quia est corruptio inter ipsum et episcopum non priuatur iure presentandi. ibi. n. 7.
- Patroni an in presentando debeant omnes in simul interuenire an sufficit vt omnes de per se interueniant. ibi. n. 14.
- Patronus eligens aliquem potest resilire ante presentationem. in. ca. querela. n. 6. de ele. fo. 143.
- 6 Patronus cui est mota lis super iure patronatus an interim possit presentare rectorem in ecclesia lite pendente. in. c. ex literis. nu. 6. et 8. de iure patro. fo. 192.
- 6 Patronus laicus potest plures presentare videlicet vnum post alium et est locus gratificationi. patronus vero ecclesiasticus non potest nisi vnus presentare. in. c. cum autem. nu. 1. et 4. et 5. et 7. de iure patro. fo. 196.
- Patronus ecclesiasticus non potest nisi semel presentare cuius presentatio habet vim electionis. ibi. nu. 3.
- Patroni si variant in presentando in pari numero episcopus habet optionem instituendi quem vult. ibi. nu. 8.
- Patroni si non concordant in presentando episcopus potest instituere extraneum. ibi. nu. 7.
- 6 Patronus si presentat vnum post alium potest episcopus instituere secundo presentatum. in. c. cum dilectus. nu. 6. de iure patro. fo. 197.
- Patronus si consentit potest quis institui in ecclesia patronata absque alia presentatione. ibi. nu. 8.
- 6 Patronus ecclesiasticus habet pinguius ius in ecclesia quam patronus laicus et ideo potest exigere rationem administrationis temporalium quod non potest laicus. in. c. lateranensi. nu. 3. de preben. fo. 46.
- 7 Patroni nulla alia iurisdictione habent in presbyteros ecclesie patronate nisi quod possint ipsos presentare et postea ab eis generale rationem temporalia exigere et episcopo referre. in. c. cum et plantare. nu. 6. de privile. fo. 152.
- 2 Patronus si non presentat intra terminum determinatum ius presentandi transit in superiorem. Ant. in. c. h. nu. 2. de sup. negli. prela. fo. 33.
- Patronus presentans scienter indignum priuatur potestate presentandi. ibi. nu. 5. fo. 34.
- 5 Patronus alicuius ecclesie ipsa vacante potest percipere omnes fructus et ipsos successoribus reseruare vel in utilitatem ecclesie conuvertere. in. c. bone memorie. nu. 2. de appel. fo. 121.
- 5 Patronus in fundatione ecclesie potest facere vt imponatur census persoluentibus vel sibi vel alteri tertio. in. c. quanto. nu. 1. de censu. fo. 202.
- 7 Patroni vel similes persone habentes aliquid iuris in ecclesia si interfeceant per se vel per alios rectorem vel clericum ipsius ecclesie priuantur omnibus iuribus que habent in ea et eorum descendentes vsque ad quartam generationem prohibentur clericari. in. c. in quibusdam. nu. 1. de penis. fo. 171.
- 3 Patronus vnus presentato an possit alium presentare. in. rubri. nu. 4. et 17. de iudi. fo. 2.
- 6 Patroni laici siue ecclesiastici non possunt nouum censum imponere in ecclesia patronata licet ab initio in fundatione possint. in. c. grauis. nu. 1. et 2. de censu. fo. 202.
- 6 Patronus non potest conferre ecclesiam patronatam clerico et non obstante tali collatione potest in ea rectorem presentare. in. c. cum laici. nu. 1. de iure patro. fo. 193.

Repertorium singularium materialium

- Patronus etiam ecclesiasticus non potest alicui conferre ecclesiam in titulum. ibi. nu. 2.
- Patronus non poterit per indicem seculari priuari iure patronatus nisi cum vniuersitate bonorum. ibi. nu. 3.
- Patronus si commiserit crimine lese maiestatis eius filius clericus non priuatur ecclesia patronata quam habet. ibi. n. 4.
- 6 Patronus non habet aliud ius in ecclesia patronata quam ius presentandi. in. c. illud preteritudo. n. 3. de iure patro. fo. 192.
- Patronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam quid cessatur concessisse. ibi. nu. 7.
- Patronus presentando indignum an priuatur potestate presentandi illa vice. ibi. nu. 8.
- 6 Patronus verus qui non est in possessione presentandi non habet ius presentandi. in. c. consultationibus. n. 6. de iure patro. fo. 195.
- 6 Patronus in fundatione vel donatione ecclesie quo casu possit aliquid personale cum auctoritate episcopi sibi reservare. in. c. i. nu. 1. de censu. fo. 199.
- 1 Patroni qui habent ius patronatus non possunt aliquem presentare singulariter. in. c. cum deus. nu. 8. de constituto. fo. 22.
- 1 Patronus ecclesie non potest etiam tempore quo fundat disponere de iuribus ecclesie in iudicio episcopi sed bene hoc potest episcopus facere ad requisitionem patroni. in. c. cum dilectus. nu. 4. 5. 7. 11. de consue. fo. 99.
- 7 Patronus an possit conditionem apponere quod ecclesia non substat episcopo. in. c. si. nu. 8. de condi. appo. fo. 20.
- 1 Patronus non potest vendicare ex consuetudine ius intereundi in electione episcopi quia consuetudo non facit laicum capacem iuris spiritualis regulariter. in. c. quod sicut. super eo. n. 6. de elec. fo. 148.
- 1 Patroni plures an debeant omnes consentire in presentando aliquem vel sufficit maior pars. in. c. in genesi. nu. 8. de cle. fo. 180.
- 6 Patronus etiam si sit clericus non habet ius instituendi vel destituendi vel bona ecclesie patronate administrandi sed tamen presentandi. in. c. preterea. n. 1. de iure patro. fo. 190.
- 3 Patronus. id est huius patronatus in aliqua ecclesia non habet alia iura nisi denuntiationem male administrationis et defensionem et vel et subueniat ne vergat ad inopiam. in. c. cum ad sedem. nu. 12. de resti. spo. fo. 186.
- 6 Patronus si intra tempus statutum non presentat ecclesie vacantis rectori episcopus loci supplebit. in. c. si vero. n. 1. de iure pa. fo. 93.
- Patroni laici habent quatuor menses ad presentandum clericum vero sex menses. ibi. nu. 2.
- Patroni si contendunt super iure patronatus debent episcopus expectare usque ad tempus statutum: quoniam scilicet constat ecclesiam esse patronatam alias secus. ibi. nu. 3.
- 2 Patroni consensus non requiritur in punctione superioris in qua principaliter non ordinatur sed ex aliqua causa fit. An in. c. proposuit. n. 4. fo. 53.
- 6 Patronus etiam ecclesiasticus non potest ecclesiam patronatam vacantem alteri conferre et si contulerit ad eam nihilominus poterit presentare quia illa prima collatio non habet vim presentationis. in. c. transmissa. nu. 1. 2. de iure patro. fo. 198.
- Patronus non solum debet eligere presentandum sed electum actualiter presentare. ibi. nu. 4.
- Patrono ignorantem ecclesiam patronatam vacare currit tempus ad presentandum. ibi. nu. 6.
- 6 Patroni si non presentauerint rectorem in ecclesia intra tempus statutum episcopus ordinabit sine preiudicio patronorum. in. c. cum propter. nu. 1. de iure patro. fo. 197.
- Patrono litiganti super iure patronatus currit tempus presentandi. patrono vero ignorantem vel aliter impedito secus. ibi. n. 2.
- Patronus ecclesiasticus et patronus secularis in quibus differant in iure patronatus quod habent. ibi. n. 5.
- 1 Patronus laicus non habet ius eligendi prelatum in ecclesia neque de iure neque ex pacto neque ex consuetudine. in. c. sacrosancta. n. 2. de electio. fo. 172.
- 1 Patroni possunt presentare aliquem et valet presentatio licet non fuerit maior pars patronorum. in capitulo ecclesia vestra. numero. 5. de electionib. folio. 170.
- 6 Patroni plures possunt esse in eadem ecclesia. in. c. ad audientiam. n. 4. de eccle. edifi. fo. 220.
- Patronus non potest reservare in fundatione ecclesie ut ius instituendi presentatum pertineat ad inferiorem episcopo. ibi. n. 13.
- 6 Patronus laicus licet possit variare tamen presentat secundum accumulationem non autem potest ex toto recedere a primo. in. c. cum autem. nu. 2. de iure patro. fo. 196.
- Corsetus doctor excellentissimus. Adde an laicus possit successine ultra duos accumulare et dicit quod non quia licet iura dicant laicum patronum posse plures accumulare debet intelligi de duobus quia pluralis locutio duorum numero est contenta. regula pluralis. de regul. iur. libro. vi. ubi not. ff. de test. item talis variatio est odiosa ideo restringenda. de regulis iuris libro. vi. hodie ad hoc optime de prebendis. is cui. libro. vi. item infinitas est vitanda. de rescrip. li. vi. cum in multis. item. si videatur iura. de hoc loquentia clare istud innuunt unde capitulum quod autem. dicit postmodum aliud capitulum cum dilectus. dicit secundum postorale. dicit aliud et secundo loco ex quibus omnibus apparet aperte quod huiusmodi variatio fieri potest successine de duobus et non de pluribus et per hoc respondeatur ad id quod in. c. de iure patrona. in. §. super verbo pluribus. intendit enim quod simul plures quam duo presentant et unus ex eis per ipsum eligatur ut ibi in. c. et idem etiam quando due presentationes facte successine fuerint et sic intelligitur ibi glo. sequens super verbo presentare. et si bene inspicatur idem est in effectu illo casu sicut dictum est: quia sit presentatio ut unus eligatur sed ultra duos non possit fieri tertia per predicta. nec obstat quod istud reputetur novum cum alius doctor hoc non dixerit quia non reperitur aliquem contrarium dixisse. ita concludit Jo. calde. in consilio. vi. incipit. an laicus. in ritu. de iure patrona. facit. l. si quis iusiurandum. C. de reb. credi. et ibi Bal. in aut. habita. in. xij. columna. in versu. tertio quero. C. ne filius pro patre. non obstat quod voluit de. Abbas in. d. c. bone. quia loquitur in postulatione et non in presentatione. ite loquitur quando nullum ius est acquisitum presentato saltem ad rem. c. cum ber. de re iudi. et ibi Abb. in contrarium facit glossa. in. c. pluribus. in verbo presentare. de iure patro. et c. cum autem eodem tit. prima pars sentitur per Abbas. in. c. cum vos. de offi. ordi. faciunt no. in. c. dilectus. de offi. deleg. hanc partem tenet Jo. calde. sequitur de. Bartolomeus de belensis auditor Rote. in. c. nobis. de iure patro. et ita in facto consuluit ferrarie et obtinuit.
- 6 Patronus non potest ecclesiam patronatam pro se retinere vel alteri etiam filio concedere. in. c. consuluit. n. 1. 2. de iure patro. fo. 194.
- Patronus licet non possit seipsum presentare potest tamen filium suum idoneum presentare. ibi. nu. 3.
- 5 Patronus non potest presentare plures variando sed cumulatue sic in. c. cum bertoldus. n. 10. de re iudi. fo. 69.
- 6 Patronus an possit seipsum presentare et an possit institui ab episcopo. in. c. per nostras. nu. 3. 4. de iure pa. fo. 197.
- 6 Patronus non potest promittere se presentaturum aliquem ad beneficium vacaturum. nec potest dare aliquid potestatem presentandi antequam vacet. in. c. si. nu. 1. 2. 6. de concess. preben. fo. 63.
- Patronus non habet ius presentandi prelatum in ecclesia collegiata: sed habet ius presentandi ad probandas que sunt in ipsa ecclesia collegiata. ibi. nu. 3. fo. 64.
- Patronus presentando dicitur donare. ibi. n. 5.
- Patronus potest dare generale potestatem presentandi cui vult. ibi. n. 6.
- 7 Patronus laicus alicuius ecclesie collegiate an habeat consentire in electione prelati. in. c. de hoc. nu. 10. de simo. fo. 70.
- 6 Patronus presentans aliquem pretio vel dono committit simoniam. in. c. ex insinuatione. nu. 2. de iure patro. fo. 194.
- 6 Patronus alicuius ecclesie dicitur ille qui fundavit vel dotavit ipsam in rub. nu. 2. de iure patro. fo. 189.
- Patronus debet presentare presbyterum in ecclesia in qua ius patronatus. nec episcopus vel alius prelatus potest aliquem instituere sine licentia patronorum. ibi. nu. 4.
- Patronus si deuenit ad inopiam est alendus ex redditibus ecclesie in qua habet ius patronatus dum tamen ipsi redditus remaneant ultra necessaria. ibi. nu. 5.
- 6 Patronus an possit presentare clericum peregrinum sine literis commendatitius sui episcopi. in. c. significasti. nu. 3. de iure patro. fo. 194.
- 6 Patronus potest variare in presentando ante institutionem episcopi. scilicet accumulando non autem prius recedendo a prima. in. c. quod autem. nu. 2. de iure patro. fo. 190.
- 6 Patronus consideratur in parva vel magna quantitate secundum materiam. in. c. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 3 Paupertas non excusat que a litigando: sed an respectu defensionis seu procuratoris. in. c. olim. el. §. n. 6. de resti. spo. fo. 189.
- 2 Paupertas excusat procuratorem si non appellauerit. in. c. non iniuste. n. 12. de procu. fo. 146.
- 6 Paupertas non impedit quominus clericus non possit promoveri ad beneficia. in. c. i. nu. 2. de pecu. cle. fo. 108.
- 5 Paupertas an excuset a promotione appellationis. in. ca. ex ratione. n. 1. de appel. fo. 93.
- Corse. Et quod dicatur pauper. dicit quod relinquatur arbitrio iudicis secundum Bart. et alios legistas in. l. si constante. ff. solu. mat. et secundum Jo. an. andr. et alios in. c. significantibus de offi. deleg. et ibi per do. meum Barb. et ibi Abbas dicit quod vidua pauper potest trahere seculari ad iudicium ecclesiasticum. et vide glo. §. q. i. prohibentur. et glo. in. l. nonnulli. ff. de accu. quod ille dicitur pauper qui non habet in bonis tantum quantum est causa. et vide de glo. in aut. de bere. et fal. in prin. que dicit quod ille dicitur pauper qui non habet quinquaginta in bonis: et glo. in. c. de excu. tuto. in. §. propter paupertatem. et adduco bonum tex. in. c. illa. xv. q. i. quod paupertas non est de genere malorum. et adduco glo. in. c. in primis. §. q. i. in prin. quod primo est causa pauperis tractanda quam diviti. vt. C. de epis. et cler. l. si quis ad declinandam. sed male servatur quia hodie dicitur. Si nihil attuleris ibis homere foras. et adduco Vincen. relatum ab abbate in. c. si quis testum. in. §. de testibus. quod iudex ordinarius dabit pauperibus testibus. quod tenetur pauperibus providere. ut in autem. de man. princip. in. c. si tibi. et de

Super Lectu. Panormitani.

et de excessu prela. in. c. sicut vult. et adduco ter. in. tit. de exco. tuto. in. §. sed propter paupertatem. ubi paupertas excusat a tutela. et in. l. paupertas. ff. eo. et adduco Bal. in. c. sedes apostolica. de rescr. ubi dicit quod per istas clausulam generalem et quidam alij non includuntur pauperes qui propter paupertatem non possunt se defendere: quia paupertas excusat. allegat. l. titius. ff. de procura. et adduco Ray. de forli. in. l. non facile. in. §. j. ff. si cui plus est per. l. falc. quod pauperi remittit onus satisfaciendi. et adduco Bal. in. c. ij. de rescrip. ubi dicit quod si propter paupertatem vel metum tyranni quis non fuit protestatus excusatur quod intelligit verum ibi domus Barba. si in ptestatione fienda erant necessarie expense faciende. arg. l. si pcurator. §. si ignorantes. ff. ma. et adduco Bal. in. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. ubi refert se liberasse quendam a pena furcarum qui appellauerat et propter paupertatem non poterat prosequi appellationem et per consequens appellatio erat deserta qui excusabatur per. d. §. si ignorantes. et ibi etiam voluit Bal. in. l. cum quidam. C. de condi. in. fer. et in. l. accepta. C. de vsur. Inn. Abb. et alij. in. c. ex ratione. de appel. et adduco eundem Bal. in. c. sedes apostolica. ubi dicit quod inopia seu paupertas repentina dicitur casus fortuitus. l. si res pupillorum. ff. de admistr. tuto. subdit tamen quod in clausula indifferenter bene includitur pauper. et adduco eundem Bald. in. d. c. si qui testium. et in. d. c. sedes. et in. c. peni. de consue. et in. c. que in ecclesiis. de costi. ubi dicit quod paupertas non excuset que captione prouenit et ex culpa. allegat bonum text. in. l. penul. ff. de iure do. et adduco bonum text. in. l. iudices. C. de episco. audien. quod iudex tenet facere expensas carcerato pauperi et adduco Bal. in. l. magis puto. §. j. ff. de re. eorum. quod si pauper contendit cum rege seu alia potestati persona quod rex tenebitur prouidere pauperi de expensis. et adduco Archi. in. d. ca. decimas. xvj. q. ij. quod pauperes excusantur a decimis adeo quod si constituta tione synodali caueatur quod qui non soluerit decimas sit excommunicatus quod non includuntur pauperes. facit quod voluit domi. Ant. post Inn. in. c. penulti. et Hofre. de offi. delega. et in. c. olim. el. ij. de restitu. spolia. et vide do. Abb. in. c. ij. nu. 3. de testi. cogen. et adduco bonum text. in. l. for. ma. §. quem. ff. de cens. quem textum allegat Bald. pro singulari. in. c. acceptam. C. de vsur.

6 Paupertas voluntaria non reprobatur in clericis sed necessaria sic. in. c. tuis. nu. 8. de preben. fo. 33.

7 Pauper excommunicatus an teneatur ire pro absolutione ad papam. in. c. ea noscitur. nu. 5. de sen. excom. fo. 182.

4 Pauper quis sit et an repellatur a testimonio. in. c. cum causam. el. j. nu. 1. de testi. fo. 168.

7 Pauper constitutus in maxima necessitate potest implorare officium iudicis et diuitie ut sibi subueniat et ille non subueniendo peccat mortaliter. lesus si non sit magna necessitas. in. c. si quis. n. 7. de furtis fo. 121.

1 Pauper potest officio iudicis compellere diuites ad faciendum sibi elemosynam. in. c. cum. cam. nu. 8. de elec. fo. 147.

6 Pauperes non sunt obligati ad victualia. in. c. cum instantia. n. 7. de censibus. fo. 203.

6 Pauperes licet non habeant actionem contra diuites ad victualia concicanda. possunt tamen implorare officium iudicis ut eos compellat ad comunicandum in. c. j. nu. 7. de emp. et vendi. fo. 82.

4 Pauper propter paupertatem non repellitur a testimonio et ad eum debet mitti si propter paupertatem verecundatur exire domum. in. c. si qui testium nu. 8. de testi. fo. 44.

2 Paupertas excusat quem a pene solutione. in. c. nisi specialis. n. 6. de offi. lega. fo. 106.

6 Pauperes tenentur ad solutionem decimarum. in. c. cum dicat. n. 4. de eccl. edifi. fo. 225.

7 Pauper an et quando repellatur ab accusando et quis dicat pauper. et multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. primo. numero. 11. de accusa. fo. 110.

3 Pauperes sunt sub protectione ecclesiastica. in. c. cum sit generale. n. 1. 3. 6. et 7. de foro compe. fo. 65.

6 Pauper potest intentare officium iudicis contra quemcumque diuites ut sibi subueniat. in. c. j. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

2 **Par** vel treuga si fuit rupta per utramque partem an utraque pars possit agere ad penam. in. c. j. n. 3. de treu. et pa. fo. 131.

1 Par facta inter principales an extendat ad adherentes ipsorum. in. c. j. n. 26. de posthu. prela. fo. 109.

1 Par facta sub certa pena si vnus rupit et postea alius intelligitur rupta a primo tantum. in. c. bone memorie. el. j. nu. 3. de elec. fo. 141.

Corsetus doctor excellentissimus. Quid si quis fecit pacem cum inimico et promisit non offendere sub pena deinde adulterauit uxorem an dicitur rupere pactum et sic incidere in penam. Bart. in. l. verum. ff. de fur. dicit quod non per illam. l. q. non fecit animo iniuriandi et reuocandi iniuriam iam sopitam. et hoc dicit verum nisi forte iste fuerit passus similem iniuriam et propter hoc orta fuerit inimicitia. Ange. ibi dicit quod dictum. Bar. pcedit quod constat quod causa libidinis ad hunc actum fuit processum alias presumptio esset contra libidinem facientem arg. c. j. de presum. et l. j. C. de fca. ubi enim actus ad plura delicta se habere potest delinquentis semper interpretatio fit contra eum in partem durioris. allegat no. per Dy. in regula. in obscuris. in. vj. facit ad predicta quod no. Bal. in. c. primo. in princ. de

pace tenenda. ubi allegat. Host. in. c. si. de immu. eccle. facit etiam quod no. De. de ancha. in repe. de iureiu. Ad do. bonum arg. in. c. cum voluntate. de senten. excom. et Bal. in. c. primo. in princ. qui. mo. seu. amitt. et Jo. an. in regula frustra. de reg. iur. in. vj. in mercu. per Pan. de cast. in. l. qui seruus. ff. de verbo. oblig. nihilominus dicto Bart. videtur contrariari. l. penul. iuxta si. de plag. vide Jo. de anna. in rub. de adul. in. ij. col. in ver. iuxta predicta quero. et in practica teneas opi. Bar.

4 Pacem si duo fecerunt et vnus rumpat primus rupens potest accusari et non accusare. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 3. de iureiurando. fo. 152.

7 Pacis bono et scandali euitandi causa receditur a dispositione iuris potestati. in. c. q. circa. nu. 2. de consan. et affi. fo. 33.

3 Pax cuius culpa sit violata pertinet ad papam cognoscere qui ratione peccati potest compellere ad paces vel treugas faciendas. et idem in episcopo. in. c. nouit ille. nu. 9. de iudi. fo. 32.

Par si fuerit facta pertinet talis cognitio ad iudicem ecclesiasticum in. c. cum sit generale. nu. 28. de foro compe. fo. 67.

2 Pacem faciens cum aliquo et promittens non offendere sub certa pena talis promissio restringitur ad casum offendendi ratione inimicitie presentis vel preterite. in. c. cum inter. nu. 10. de renun. fo. 10.

7 **Peccati** euitandi causa multa conceduntur que alias non concederentur. in. c. preterea. n. 7. de spon. fo. 4.

1 Peccatum originale non remittitur remanente actuali. in proemio Grego. nu. 6. fo. 6.

2 Peccatum patris an et quando noceat filio. Ant. in. c. literas. nu. 5. de fil. presby. fo. 55.

6 Peccata plura magis aggrauant quam pauciora nisi pauciora sint grauiora. in. c. de homine. n. 4. de celeb. mis. fo. 211.

7 Peccatum ubi potest esse et non esse debemus potius presupponere quod sit. in. c. desideres. n. 6. de sen. exco. fo. 183.

7 Peccatum etiam minimum non debet quis committere ut euitetur maius. in. c. qui scandalizauerit. nu. 1. de reg. iur. fo. 206.

7 Peccatum quod aliquid potest in dubio esse et non esse semper debemus interpretari quod non sit peccatum ut vitemus illud. in. c. estote. n. 5. et 7. de reg. iur. fo. 206.

5 Peccatum mortale non est male intelligere legem vel canonem. in. c. cum ex officio. nu. 29. de prescrip. fo. 38.

5 Peccatum an incurrat ille qui petendo rem suam non potest eam sine scandaloso consequi. in. c. ij. nu. 2. de prescrip. fo. 22.

7 Peccatum ubi potest esse et non esse potius est censendum quod sit quam quod non sit licet sit vel fiat durior interpretatio. in ca. latores. nu. 7. de cleri. excom. mu. fo. 140.

Et vide in. c. seq. nu. 4.

5 Peccatum non incurrit qui operatur bonum et potuit optimum operari. in. c. commutatis. el. ij. nu. 7. de appella. fo. 118.

6 Peccatum factum in ecclesia est magis graue et punibile. in. c. cum ecclesia. n. 9. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.

7 Peccatum diminuit dies hominis. in capitulo licet. bel. nu. 2. de simo. fo. 86.

9 Peccatum est causa quod quis separet a gratia dei. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 12. de appel. fo. 121.

Ad peccatum vel periculum anime vitandum tutior via eligenda est licet videatur durior ibi.

6 Peccatum an quis incurrat qui rem male possidet. in. c. cum apostolic. n. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.

7 Peccatum committens propter paupertatem non excusatur quando illud est semper et omni tempore malum alias secus ut in furto. in. c. qm. nu. 5. de simo. fo. 90.

7 Peccatum in spiritum sanctum quid sit et an remittitur in hoc seculo. in. c. statuimus. n. 10. de maledi. fo. 139.

5 Peccatum mortale non semper quis incurrit ex contrauentione canonis. in. c. ij. nu. 4. de appel. fo. 88.

3 Peccatum vel delictum vel irregularitas ubi in dubio possunt esse et non esse semper ad cautelam in foro anime debemus considerare quod sint secus in foro contentioso. c. ad audientiam. n. 2. de homi. fo. 99.

Et in. c. significasti. el. ij. in. l. ij. no. et in. c. sicut. nu. 7. co. ti.

7 Peccatum reiteratum aggrauat licet fuerit alius puniunt. l. c. j. n. 2. de cleri. per cuf. fo. 137.

6 Peccatum grauius committitur habentes notitiam legis diuine quam ignorant. in. c. non minus. nu. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.

4 Existens in peccato mortali an debeat remoueri a beneficio et an temerarie iurans remouendus sit a testimonio et ab electione. in ca. sicut nostis. nu. 3. de iureiur. fo. 154.

7 Peccatum non dicitur si non est voluntarium. in. c. quod non est. n. 1. de reg. iur. fo. 207.

7 Peccatum non debemus committere ut vitemus danum. in. c. si vere. n. 7. de sen. fo. 190.

2 Peccata venialia non indigent confessione speciali nisi sint continuata et reducta in consuetudinem quod tunc conuertuntur in mortalia. in. c. omnis vtriusque. nu. 10. de peni. et remis. fo. 161.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Bone operatiões facte in peccato mortali ad quid prosunt. in. c. quod quidā. n. 2. de peni. 7 remis. fo. 173.
 - 7 ¶ Deccatū mortale non omne repellit quē a testimonio. in. c. inquisitionis. § tertie. nu. 8. de accu. fo. 69.
 - 2 ¶ Deccatū aliquid esse presumitur qñ agitur de preiudicio anime. Anto. in. c. unico. n. 7. de scruti. in ordi. fa. fo. 41.
 - 7 ¶ Deccatū luxurie an sit maius cū pulchra vel turpi. in. c. venies. el. q. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 31.
¶ Deccatū an maius cōmittat cum forore sponse anteq̃ post cōtractum matrimonium vel cum ipsa sponsa post affinitatē subsequentē in vrozē ducta. ibid.
 - 4 ¶ Deccatū mortale omne an repellat a testimonio. in. c. testimonium. n. 3. de testi. fo. 86.
¶ Deccatū nullū est adeo veniale qđ non fiat mortale ex cōsuetudine. in. c. nā concupiscentiam. nu. 5. de conitu. fo. 20.
 - 7 ¶ Deccatū cōmissum sub spe venie multū agruat. in. c. illud. n. 5. de cle. excō. fo. 140.
 - 7 ¶ Deccatorū remissio duplex est: culpe. s. 7 pene. 7 qñ peccata remittant an ex sola cōtrictiōe. in. c. inter opera. n. 3. de spōsa. fo. 8.
¶ Deccatorū remissio siue indulgentia plenaria pape qđ operet. ibi.
 - 7 ¶ Deccatū qñ dubitatur an sit vel nō sit debemus potius interpretari pro salute anime vel qđ sit peccatū 7 abstinedū. in. c. in ciuitate. nume. 4. de vsur. folio. 125.
 - 7 ¶ Deccatū nō dī quis cōmittere pro scandalo vitando. in. c. cū ex iniun. cto. n. 7. de no. ope. nuntia. fo. 151.
 - 6 ¶ Deccatū veniale si est in cōsuetudine cōuertitur in mortale. in. c. relatū nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
 - 7 ¶ Deccatū nō euitat ille qui facit malū ad bonū finē sed ei dī alienari pe nitentia. in. c. significauit. n. 1. de peni. 7 remis. fo. 172.
 - 6 ¶ Deccatū original: qđ est. in. c. maiores. §. verū. n. 2. de baptis. fo. 214.
 - 7 ¶ Deccatū non remittitur ex eo solo qđ quis restituit rem furatā. in. c. si cut dignū. n. 7. de homicid. fo. 108.
¶ Deccatū tāto magis est punibile q̃to magis in eo p seuerat. ibi. nu. 9.
 - 7 ¶ Deccatū vbi pōt esse 7 nō esse si agitur ad penā imponendam debem⁹ potius cōsiderare non esse. si vero ad penitentiā secus. in. c. significasti. el. q. n. 4. de homici. fo. 111.
 - 7 ¶ Deccata venalia dimittuntur per simplicē benedictionem prelatorū. in. c. antiqua. nu. 10. de priuile. fo. 158.
 - 7 ¶ Deccatum nō excusatur licet emanauerit ex voluntate turbate. in. c. mat theus. nu. 3. de simo. fo. 83.
 - 7 ¶ Deccatū vbi pōt esse 7 non esse quo ad conscientiam debemus potius attendere qđ sit peccatū. quo ad forū vero cōtentiosum secus. in. c. nauigā ti. nu. 9. de vsur. fo. 130.
 - 6 ¶ Deccatum veniale si sumitur in consuetudinem efficitur mortale. in. c. i. nu. 2. de reli. 7 vene. san. fo. 217.
 - 5 ¶ Deccatū vt euitet in dubio mitior pars est eligenda. in. c. tenor. nu. 8. de re iudi. fo. 57.
 - 7 ¶ Deccatū vt euitet debet quis pati mortē. in. c. sacris. n. 1. 7. quod met⁹ causa. fo. 152.
¶ Deccatū veniale cōuertitur in mortale ex nimia frequentatione. ibi. n. 9.
 - 2 ¶ Deccatū mortalit: r loquēs etiā veritatē cōtra cōscientiā. Ant. in. c. j. n. 4. de scrui. in ordi. fa. fo. 41.
 - 6 ¶ Deccans preteritū venie fortius delinquit q̃ alij. in. c. immunitatē. n. 2. de iunū. eccle. fo. 235.
 - 7 ¶ Deccator in extremis cōstitutus vocans sacerdotē si moriatur anteq̃ sacerdos veniat nō oportet qđ amplius absoluat si apparebat eius cō tritio. in. c. a nobis. el. q. n. 9. de sen. excō. fo. 187.
 - 7 ¶ Deccator notorius cōpellit ad penitentiā. in. c. j. n. 6. de sponsa. fo. 2.
 - 4 ¶ Deccas publice an magis grauetur de peccato q̃ peccas occulte. in. c. cum quidam. n. 3. de iureiur. fo. 136.
 - 7 ¶ Deccare nō licet etiā venialiter ad hoc vt alius viuet mortē vel peccatū mortale. in. c. super. eo. n. 3. de vsur. fo. 124.
 - 7 ¶ Deccator si ipsum penituerit an careat ecclesiastica sepultura. in. c. sup. eo. n. 4. de raptō. fo. 119.
Et vide in primo no. eo. ti.
Deccatū si fuerit cōdigne punitū in hoc seculo 7 fuerit pena patiēter re cepta nō punitur amplius in alia vita. ibi. n. 5.
Et vide in secundo no. eo. ti.
- Decunia** data vt iudex ferret iniquā sniam non pōt a parte repeti qz turpitudine est ex pte vtriusq̃ sed a fisco sic. in. c. cū ab omni. n. 8. de vi. 7 hone. cleri. fo. 5.
¶ Decunia data iudici vt ferat iustā sniam quo casu pōt repeti. ibi.- 7 ¶ Decunia deposita apud mercatorē licite pōt capi pars honesta lucri. in. c. per vestras. nu. 6. 7. 2. 8. de dona. inter vi. 7 vroz. fo. 52.
- 5 ¶ Decuniam dari qñ est in obligatione habetur ratio lucri cessantis. in. c. cū venerabilis. n. 17. de excep. fo. 10.
- 7 ¶ Decunia simoniaca accepta per regentes ecclesias quomodo distribue tur 7 taliter accipientes puniuntur. in. capitulo de hoc. nume. 11. de simo nia. fo. 79.
- 7 ¶ Decunia si fuerit data alicui ne dantē de facto molestaret repetitur si

- molestat. in. c. dilectus filius. el. i. nu. 1. de simo. fo. 84.
- 6 ¶ Decunia connumeratur inter res mobiles 7 pōt alienari per solum pre latum. in. c. nulli. nu. 11. de rebus eccle. alie. fo. 75.
- 6 ¶ Deculiū quod est penes laicos est aduentitiū. apud clericos nominat castrense vel quasi. in. c. qz nos. n. 5. de testa. fo. 115.
- 6 ¶ Deculium quid sit 7 quibus modis sumatur in rubrica. numero 1. de pe cu. cleri. fo. 108.
- 2 ¶ **Periculum** mortis vbi est est optima cā faciēdi aliqūe a ctū alias prohibiti. Ant. in. c. ad supplicatio nem. nu. 1. 7. 2. de renū. fo. 28.
- 6 ¶ **Badagia** noua licitū est imponere solis principibus 7 re gibus. inferioribus vero non. in. ca. innouamus. nu. 1. 7. 6. de censu. fo. 201.
¶ Badagia male 7 indebite extorta subiacent restitutioni. ibi. nu. 2.
¶ Badagiū vctigal tributū 7 census in quibus differat. ibi. n. 3.
- 6 ¶ Badagia exigentes a clericis sunt ipso facto excōmunicati etiam nulla precedente mentione. in. c. non minus. nume. 7. de immuni. eccle. 7 ccmi. folio. 224.
- 2 ¶ **Pena** pōt erigi nō solū per laicos sed etiam per clericos. in. c. dī lecti filij. nu. 6. 7. 12. de arbi. fo. 169. 7 seq.
¶ Penā nō soluēs non tenetur in foro cōscientie nisi sit ipso iure imposi ta. ibi. n. 12. fo. 170.
¶ Pene an 7 qñ in vtroq̃ foro possint erigi etiā a religiosis. 7 quot sint pe narum genera. ibi.
¶ Pena an sit erigēda vltra q̃ interfit tēporis. ibi. nu. 13. 7. 14.
¶ Pena an 7 qñ censetur appposita in fraudem vsurarum. ibi. nu. 15.
- 2 ¶ Pena debet esse commensurabilis delicto. in. c. nisi specialis. nu. 5. de of fi. leg. fo. 106.
¶ Pena an 7 quando possit remitti a iudice sine p̃ncipe tā que venit ap plicanda fisco q̃ parti. ibi. nu. 6.
¶ Pena statutaria pōt per iudicem minui 7 moderari. ibi.
- 5 ¶ Pena imposita per iudicem indebite vel aliter incōgruenter nō pōt p iudicē reduci sed oportet qđ p̃ncipis adeatur. in. c. suborta. n. 12. de re iu di. fo. 75.
- 6 ¶ Pena appposita in vno ex correlatiuis videtur appposita in altero cōcur rente eadem rōne. in. c. qz. cleri. nu. 7. de iure patro. fo. 191.
- 6 ¶ Pena qñ imponitur a statuto vel lege alternative electio est iudicis ni si verba statuti vel legis dirigantur ad reū. in. c. a crapula. nu. 4. de vi. 7 hone. cleri. fo. 8.
- 7 ¶ Pena an omnino sit phibita in sponsalibus matrimonijs 7 inter ipsos contrahentes 7 eorū parentes ac propinquos. in. c. gemma. nu. 9. de spō sa. fo. 11.
- 2 ¶ Pena statutaria pōt per iudicē moderari ex causa. in. c. fin. nu. 3. 7. 10. de transactio. fo. 137. 7 seq.
- 5 ¶ Pene an babeāt locū in foro anime. in. rubri. numero. 16. de appellatio. fo. 87.
- 3 ¶ Pena qñ imponit ipso iure pro aliquo delicto debet illud delictū esse consummatū alis pena non imponit. idem si imponit pena a statuto. in. c. i. nu. 13. de eo qui mit. in pos. fo. 213.
- 7 ¶ Pena duas vrozēs vel duos viros habentis. in. c. cū haberet. n. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 2 ¶ Pena vbiq̃q̃ est appposita a statuto iudex nō debet recedere ab illa al ias puniē arbitrio iudicis. in. c. de causis. nu. 4. 7. 11. de offi. dele. fo. 74.
¶ Pene plures si reperiant posite pro eodē delicto que pena erit eligenda ibi. n. 14.
¶ Pena an 7 qñ tollat penam iuris cōmunis ibi.
¶ Pena iure vel statuto imposita an possit minui vel augeri vel in totum ab ea recedi tam per iudicem ordinariū q̃ delegatum. ibi. n. 16.
¶ Pena qñ nō reperit in vno iure recurrendum est ad aliud. ibi. n. 17.
- 7 ¶ Pena qñ soluitur pro iniuria facta alicui presbytero an applicet epō vel heredi ipsius iniuriati. in. c. presbyteri. n. 3. de penis. fo. 169.
- 7 ¶ Pena qñ imponitur ipso iure afficit delinquentem quantūcūq̃ occul tum in. c. si. n. 2. de bere. fo. 104.
- 1 ¶ Pena imposita alicui an sit perpetua temporalis. in. c. ex literis. nu. 10. de consti. fo. 39.
- 7 ¶ Pena pecuniaria est soluenda de pecunia que visitatur in illo. in. c. sta tuimus. nu. 12. de male. fo. 139.
- 7 ¶ Pena qñ non reperitur limitata est imponenda secundum circūstan tias delicti ex quibus pena vel augetur vel minuitur. in. c. sicut dignum. nu. 1. de homi. fo. 108.
- 4 ¶ Pena applicatur parti si pro illo delicto lex introducit actionē. in. c. ex li teris. nu. 14. de proba. fo. 7.
¶ Pena applicat fisco si pro illo delicto lex introducit accusationē. ibidē.
¶ Pena applicat fisco in dubio. ibi.
- 7 ¶ Pene vbi sunt posite plures pro aliquo delicto electio est iudicis. in. c. cū tu. nu. 8. de vsu. fo. 125.
- 1 ¶ Pena an sit imponenda scdm qđ dictat statutū tpe cōmissi delicti an se cundū statutū tpe sententie vigens. in. c. si. n. 12. de conitu. fo. 42.
- 7 ¶ Pena imposita posteritati alicuius cōprehendit etiam descendentes ex linea feminina. in. c. quibusdā. nu. 2. de penis. fo. 172.

Super Rectu. Panormitani.

- 7 Pena que potest imponi per aliquod delicto potest per ipsam iudicem moderari. in. c. deus qui. n. 4. de peni. 2. remis. fo. 174.
- 3 Pena in dubio intelligitur de mitiori in foro iudiciali secus in foro penitentiali in. c. 1. nu. 3. 2. 5. de iudi. fo. 7.
- 7 Pena perpetui carceris equiparatur morti 2 debet rarissime infligi. in. c. tue discretionis. nu. 5. de penis. fo. 170.
- 6 Pena mortis ubi a iure canonico imponitur debet exponi pro snia ex cōicationis. in. c. per venerabilem. nu. 20. qui filij sint legi. fo. 42.
- 7 Pena corporalis potest imponi per iudicem ecclesiasticum dummodo trāseat in emanationē sanguinis. in. c. in archiepiscopatu. n. 4. de rap. fo. 119.
- 7 Pena corporalis etiam vltimi supplicij an 2 qñ possit cōmutari in penam pecuniariam. ibi. nu. 5.
- 5 Dene iuris ciuili an habeat locū de iure canonico qd in simili casu statuit alias penas in. c. vt debitus. nu. 33. de appel. fo. 128.
- 5 Pena corporalis reperitur de iure canonico. in. c. secundo. nu. 2. de appella. fo. 88.
- 1 Pena transeuntis ad secunda vota etiā fauore filiorū ex sublata idē si resultat dubium turbatiōis proliis secus in penis quas mulier incurrit ex facto suo culposo. in. c. repeti. c. ecclesia sancte Marie. n. 19. de consti. f. 36.
- 6 Pena appposita in vno ex correlatiuis an extendatur ad aliud. in. c. 1. n. 13. de locato. fo. 86.
- 6 Pena quā quis patitur in isto mundo propter aliquod delictum est cā ne in alia vita pro illo delicto puniatur. in. c. ex parte. nu. 4. de sepultu. fo. 139.
- 7 Pena debet esse commensurabilis delicto. in. capitulo si quis. nu. 6. de simo. fo. 91.
- 7 Pena potest mitigari per quemcūq; iudicē de crimine cognoscentē dū p nuntiat postea vero nō. in. c. licet. nu. 6. de penis. fo. 169.
- 7 Pena si non repellitur determinata a iure vel cōsuetudine erit arbitrio iudicis imponenda. ibi. nu. 74.
- 7 Pena pecuniaria potest imponi per episcopū laico etiam sibi tempora liter non subiecto si per aliquod crimen est factus de sua iurisdictione. ibi. nu. 8.
- 7 Pena quam soluunt criminosi cui acquiritur. ibi. nu. 9.
- 7 Pena promissa in contractu a partibus potest per vtrāq; partē erigi si vtrāq; pars contrahent etiam de iure canonico. in. c. cōstitutus. n. 1. 2. de penis. fo. 170.
- 7 Pena si fuerit petita vigore contrahentionis cōtractus an per hoc tollatur qd est promissum in contractu. ibi. nu. 5.
- Et vide in. c. tuam. nu. 4.
- 7 Pena an toties incuratur quoties contractui contrahentur. ibi.
- 7 Pena appposita in contractu non incurrit ex eo qd vna pars venit contra cōtractū extraiudicialiter non autē in iudicio. ibi. n. 6.
- 7 Pena cōfiscationis imponitur cōtrahentibus matrimonium in gradu prohibito. in. c. necesse. num. 7. 9. 2. 10. de donatio. inter virum 2 vrozem. fo. 51.
- 7 Pena imposita cōtrahentibus contra legē an habeat locū in cōtrahentibus contra canones. ibi. n. 10.
- 6 Pena simpliciter posita pro aliquo delicto censetur perpetua. in. cap. si quorūdam. n. 5. de solutio. fo. 100.
- 7 Pena vbiq; nō est in iure expressa est arbitraria. in. c. qualiter 2 qñ. el. h. nu. 32. de accu. fo. 74.
- 7 Dene in foro anime nō sunt soluende. in. c. audiuimus. nu. 2. de simo. fo. 110.
- 7 Pena corporalis in subsidij pene pecuniarie non solute habet locū etiā de iure canonico. in. c. ad liberandum. n. 2. de iude. fo. 99.
- 3 Pena iuris potest purgari vsq; ad sententiam. in. c. si. nu. 19. de iura. calū. fo. 131.
- 6 Pena est arbitraria vbiq; nō est a iure expressa. in. c. grauis. n. 4. de censu. fo. 202.
- 3 Pena triplici an possit peti de iure canonico. in. c. primo. nu. 9. de plus peti. fo. 151.
- 2 Pena an euitetur si fuit adimpletum factum sibi iniunctū licet huiusmodi factum non durauit. in. c. ad audientiam. numero. 4. quod metus cau. fo. 151.
- 6 Pena non vitatur per satisfactionem rei. in. c. si quis. nu. 19. de rebus eccle. non alie. fo. 75.
- 7 Pena benedictis secundas nuptias est suspensionis ab officio 2 beneficio 2 nunquid sit ordinaria. in. c. primo. numero. 4. 2. 5. de secundis nuptijs. fo. 54.
- 6 Dene qñ varie reperiuntur pro vno delicto electio datur iudici. c. h. nu. 6. de coha. cle. 2 nu. fo. 10.
- 3 Pena pecuniaria que imponitur pro delicto an applicetur fisco vel parti. in. rubri. nu. 6. de iudi. fo. 2.
- 6 Pena corporalis potest aliquo casu inferri pro iniuria. in. c. cū te. n. 3. 2. 4. de re iudi. fo. 79.
- 7 Pena exilij 2 verberū citra tamen sanguinis effusionem reperitur de iure canonico etiā in personas clericorum. in. c. primo. nu. 3. de calumnia. folio. 75.

- 7 Pena imposita per statutum in matrimonijs an valeat. in. ca. f. nu. 8. de sponsa. fo. 2.
- 7 Pena delicti imponitur habito respectu ad tempus sententie. in. c. fir. nu. 2. de sen. excom. fo. 197.
- 3 Pena appposita in quasi contractu non habet locū in contractu nec ecōtra. in. c. qua fronte. nu. 3. de appel. fo. 101.
- 1 Pena vbiq; imponit a iure ratione alicuius delicti 2 illud delictū est consummatum. ad hoc vt pena cōmittat. in. c. cum in cunctis. §. clericis sanc. nu. 3. de ele. fo. 127.
- 7 Pena fustigationis est pmissa per ius canonicum dū tamen non sit crudeliter facta. in. c. preterea. nu. 2. de cler. percul. fo. 37.
- 1 Pena imposita alternativē a quo debet eligi 2 si consuetudo fuit quod semper imponatur vna pena an poterit alia imponi nō ob st. consuetudine. in. c. inter ceteras. n. 5. de rescrip. fo. 47.
- 6 Pena inducta a iure cōi vel ab aliqua regula an possit per cōsuetudinē alterari. in. c. ea que. nu. 2. de statu mona. fo. 183.
- 6 Pena qñ apponitur negativē non cōmittitur nisi precedat monitio. sepe qñ apponitur affirmatiue. in. c. extirpande. §. qui vero. n. 10. 2 in repe. nu. 16. de preben. fo. 39.
- 6 Pena statutaria potest ex cā per iudicem mutari vel diminui. in. c. j. n. 6. de voto 2 vo. re. fo. 174.
- 7 Dene alternativē impositę iudicis est electio. in. c. sicut iudei. n. 4. de in deis. fo. 96.
- 4 Pena non ita imponit ignominiosa nobilioribus sicut vilioribus. in. c. cum quidam. n. 5. de iure iur. fo. 137.
- 7 Penā impositam a iure vel statuto ppter aliquod delictū non incurrit ille qui delictū tantū inchoauit nisi perficiat. in. c. adolescēs. nu. 2. de spōsa. fo. 2.
- 1 Pena appposita contrahenti matrimonium non extenditur ad cōtrahentes specialia. in. c. j. nu. 32. de postu. prela. fo. 109.
- 6 Dene 2 dāna in foro anime sint soluenda. in. c. q; pleriq; nu. 4. de imo. nu. eccle. fo. 234.
- 7 Pena an 2 qñ censeat appposita in fraudē vsurarum. in. c. tuam ad nu. 2. de penis. fo. 171.
- 7 Pena in loco penitentiali nō debet solui. ibi. n. 3.
- 7 Pena si excedat interesse licite peti potest. ibi.
- 7 Pena an censeatur remissa ex eo quod pars post terminū recipit sortē siue quid simile. ibi. nu. 4.
- 7 Pena solui debet etiā de iure canonico qñ contractus nō observatur 2 committitur aliqui in totū aliquādo p parte. ibi. nu. 6.
- 7 Pena quando est posita in electione iudicis debet iudex eligere illam que magis timetur. in. c. querenti. nu. 3. de verb. signi. fo. 200.
- 6 Pena non imponitur ipso iure nisi hoc in iure expresse cāteatur. in. c. si. nu. 6. de cler. non resi. fo. 23.
- 1 Pena vbi est opponenda arbitrio iudicis an debeat esse temporalis. in. c. ex literis. nu. 11. de consti. fo. 40.
- 7 Corsetus doctor excel. Ald de q; clausula arbitrio suo facit quod si statum disponat qd iudex oēs penas imponendas suo arbitrio habeat qd potest iudex vsq; ad penā capitālē inclusiue trāfire. gl. habes singulares in sti de iniur. in. §. in summa. quā no. Bal. in. l. si. ff. de re. diui. Lud. ro. in repeti. rubri. de arbi. in. xi. col. dicit illam gloss. reprobendam fm do. Ant. in. c. de causis. de offi. dele. qd dictū statutū intelligit de pena que imponitur pro simili delicto. ad delictū cuius pena est arbitraria. gl. est singu. fm do. Anto. in. c. inquisitionis. in. fi. de accusa. vel fm Rom. in palle. loco intelligit de illa pena que cōsuetā est apponi pro simili delicto fm gloss. in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de infra. 2 in. l. seuerior. C. eo. 2 hoc confirmatur per id quod voluit Bal. in. l. quicūq; C. de ser. fugi. 2 in. l. conuenticulam. C. de episco. 2 cleri. 2 in. l. h. C. de proba. 2 in. l. 2 si post tres. in. viij. col. in lectura. ff. si quis cau. hanc partem tenuit do. Car di. in dicto. c. de causis. vbi dicit quod licet iudex possit arbitrari penāz tamen intelligitur de pena temporalī 2 non de pena mortis per tex. singula. in. l. prima. in ver. temperari. ff. de fur. balne. sed opin. eius repro bant Abb. in. d. c. ex literis. de consti. 2 domi. meus Barba. in. d. c. de causis. vbi allegant gloss. in. d. §. in summa. pro qua facit tex. in. l. saciles gij. ff. ad legem iul. pecula. nec ob st. tex. in dicta. l. j. quia debet restringi in casu suo vt procedat vbi ius in speciali crimine imponit penam arbitrio iudicantis quasi ius tunc senserit de pena temporalī qui sciuisset imponere penam perpetuam. sed vbi ius specificē non disponit de crimine in dubio credit Abb. qd pena possit esse perpetua. 2 hec. opi. Abb. mihi placet vt dicamus gloss. dicti. §. in summa debere intelligi vt procedat si qualitas delicti 2 quātitas patiat ut tunc sit imponenda pena mortis alias pena temporalis. Itē intelligatur pcedere nisi precedentia verba restringant sequentia. pone exemplū: Statutū dicit qd committens tale quid puniatur pena centū vel alia extraordinaria pena. tunc dico qd debet intelligi de alia pena temporalī citra mortem. 2 ad hoc adduco tex. iuncta gloss. in. l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. propter dictionem alius alia aliud: que implicat similia 2 ex quo premisit penam pecuniariam debet intelligi verbum sequens de pena simili vel tēporali. 2 gloss. ita intellecta pcedet: licet aliqui dicant quod gloss. non dicat illud ad quod allegatur 2 non bene. quia satis dicit cum dicat extraordinaria scilicet capi

Repertorium singularium materiarum

- his status re, ad hoc facit l. i. de p. b. iudi. c. i. simi. Et quid de clausu a ba
bes liberu arbitriu iudicandi vide de ea Ro. in repet. l. i. in fi. ff. de arbi.
7 qd voluit Bal. in l. i. in fi. C. de insti. 7 vide Bal. in extrauag. ad repri
me. in ver. videb. 7 m. l. i. ff. de testa. m. l. i. 7 in l. i. ff. de dona. 7 addu
co ter. opti. in l. i. magis puto. ff. si es alienu. in ver. no em p. eton liberem
arbitriu datus est. ff. de re. eo. vbi p. bat qd illa verba excludit iuris soleni
tatem: facit qd voluit do. Car. in. c. ad bec. de reli. domi. 7 vide plene do.
mea Barba. in. c. i. in verbo libera p. etem. de offi. ordi. vbi allegat alia
fura 7 motiua in contrariu qd p. talia vba no videat circumscripra 7 subla
ta solenitas. ris. tñ cõcludit in hoc attendēdā fore materiā subiectam.
ar. l. si vno. f. loca. vnde si factu est cõpromissum in plures et habeat libe
rum arbit. in iudicādi talis clausula inducere videtur qd lata sit pote
stas cuiuslibet in solido iudicandi. videt em tunc actu fuisse qd vnus possit
alio irrequisito iudicare fm Bal. in. d. l. i. 7 hoc videt veru virtute talis
clausule licet aliud esset de iure cõ si talis clausula non apponeretur. li
cet Ro. in p. eale loco dixerit super hoc cogitandum.
- 2 **Pena pecuniaria** pōt imponi per p. elatos quā dicit in vsu pios con
pertere. in. c. irrefragabili. ff. ceterum. n. i. de offi. ordi. fo. 119.
- 7 **Pena** varie imponebatur per leges mulieri nubēti intra annu luctus. 7
an bo die per capitulum finale. de secū. nup. sunt sublate. ibi. n. 3. fo. 55.
- 7 **Pena** ratione iniurie debita pōt per clericu iniuriatum peti. in. c. cū pro
causa. n. 3. de si. n. exco. fo. 186.
- 6 **Pena** que apponitur in aliqua cõuentione cõmittitur ex cõuentione fa
ci licet non habuerit quod est no. maxime pro cõpromissis. in. c. raynal.
dus. n. 17. de testa. fo. 117.
- 6 **Pena** quam soluit persone ecclesiastice debet conuerti in pios vsus. in
c. q. p. l. i. n. 4. de immu. eccle. fo. 231.
- 7 **Pena** pecuniaria non debet de facili imponi per p. elatos qz censet ex
cupiditate quadā illa imponere. in. c. licet. n. 2. 7. 4. de penis fo. 169.
- 7 **Pena** corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pena mortis est
penitus prohibita ne per iudices ecclesiasticos imponatur. in. c. ad audie
tiam. n. 4. de cri. fal. fo. 132.
- 5 **Pena** certo modo terminata a iure pōt minui vel augeri per ipsum iu
dice pro aliquo delicto. in. c. reprehensibilis. n. 8. de appel. fo. 193.
- 7 **Pena** siue penalis dispositio quo casu ligat aliquē ipso iure vel oportet
qd precedat monitio. in. c. exco. cationi. n. 2. de rapt. fo. 119.
- 2 **Pena** dirigit hominē ad virtutē 7 eius timore quis desistit a malo. in. c.
ad reprimendam. n. 1. de offi. ordi. fo. 115.
- 6 **Pena** a lege ipso iure imposita non debet extēdi ex idēitate rationis.
in. c. transmissa. n. 8. de iur. patro. fo. 199.
- 7 **Pena** taliois que sit 7 vnde dicatur. in. c. super bis. n. 8. de accu. fo. 64.
- 2 **Pena** transferentia episcopos sine licentia pape 7 illorum qui transla
tioni conferunt. in. c. inter corporalia. n. 24. de transla. epi. fo. 4.
- 7 **Pena** taliois indubitanter habet locum in accusatione sed in denun
tiatione tūc demū qñ ex tali denuntiatione pot quis deponi etiam ab or
dine. in. c. inquisitionis. n. 6. de accu. fo. 68.
- 6 **Pene** impositio in actu a iure phibito nō cõfirmat actū cōtra ihibitio
nem attentatū. in. c. sicut te. n. 10. de cle. vel mo. fo. 240.
- 3 **Pena** capitalis in dubio nō intelligitur de morte naturali. in. ca. at si cle
rici. n. 38. de iudi. fo. 15.
- Pena** sanguinis quō permittitur ab ecclesia. ibi.
- 3 **Pena** trabentis clericū ad iudicē secularem que sit 7 an inferat ipso iu
re an per sententiam 7 qñ cõmittatur 7 practica cõmittendi. in. c. si dilige
ti. n. 6. 18. 9. 2. 20. de foro compe. fo. 73.
- 7 **Pena** non pōt imponi nisi per iudicē. in. c. si. n. 6. de adul. 7 stu. fo. 117.
- 6 **Pene** non debentur in foro cōscientiali in. c. parochiano. n. 6. de sepul
tu. fo. 140.
- 7 **Pena** sanguinis an imponatur de iure canonico. in. c. i. n. 9. de col
lo. de re. fo. 135.
- 1 **Pena** ultra sortem non tenetur quis soluere de iure cano. in proemio
Grego. in ver. rex pacificus. n. 6. fo. 9.
- 7 **Pena** qñ imponitur alicui ipso facto non requiritur qd apponatur in
sententia condemnatoria. in. c. inter oilectos. n. 12. de exco. plat. fo. 147.
- 7 **Pena** irrogans mortem non reperitur de iure canonico. in. c. novimus.
n. 4. de verb. figu. fo. 204.
- 6 **Pena** quadrupli presupponitur debita de iure canonico. in. c. quia plerū
qz. n. 6. de immu. eccle. fo. 231.
- 6 **Pene** dānatorum possunt per orationes alleviari non tamē in totū tol
li secundū vnā opi. que reprobatur. in. c. cū marthe. n. 9. de celebra. mis.
fo. 210.
- 2 **Pena** si est imposita sine quāritate relinquitur arbitrio iudicis. in. c. cū
clerici. n. 4. de pactis. fo. 133.
- Pena** si est apposta in pacto inualido an 7 qñ possit peti. in. c. plerūqz.
n. 2. eo. tit.
- Pena** qñ est apposta in aliquo contractu an possit agi tam ad rem qz
penam. ibi.
- 6 **Pene** nō sunt in cōsideratione in foro penitentiali sed in foro iudicia
li sic. in. c. raynaldus. n. 25. de testa. fo. 118.
- 7 **Pene** qñ sunt plures in vno delicto iudex pōt eligere quā vult. in. c. pre
terea. n. 4. de vsur. fo. 126.
- Pena** illa est primo infligenda que verisimiliter plus timetur. ibi.
- 7 **Pene** in foro anime nō debentur. in. c. tua nos. n. 12. de vsur. fo. 127.
- 7 **Pena** apponi pōt in matrimonio dummodo non sit contra libertatē
matrimonii. in. c. i. n. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 3 **Pena** pecuniaria applicanda etiam parti resoluitur in corporalem qñ
debitor non est soluendo. in. c. finem. numero. 5. de dolo 7 contumacia. fo
lio. 199.
- 3 **Pene** quas i. rogat ius canonicū. in. ca. cum non ab homine. n. 24. de
iudi. fo. 27.
- 7 **Pene** que p. eodē delicto imponuntur a diuersis constitutionibus am
be inminent contrafacientibus ita qd ipso facto eligentur. in. c. qd olim.
n. 2. de iude. fo. 97.
- 7 **Penalia** nō extēduntur etiā ex maiortate rōnis puta qd pena
magna ponatur pro paruo delicto ad qd homines
sunt promptiores. in. c. perpendimus. n. 8. de sen. excom. fo. 185.
- 6 **Penitentia** imposita peccanti per canonem potest per sa
cerdotem determinari. in. c. secundo. n. 1. de
emprio. 7 vēdi. fo. 82.
- 6 **Penitētia** ex cōsensu penitētis potest agi in loco angusto 7 paruo. in. c.
veniens. n. 1. de regu. fo. 163.
- 7 **Penitētia** nō datur penitenti in morte sed bene sibi notificatur. i. c. in
litteris. n. de rapt. fo. 120.
- 7 **Penitētia** imponit pro voluntate siue affectione siue effectu. in. c. con
tracto. n. 4. de cogn. spiri. fo. 27.
- 7 **Penitētia** iteratur sed non solennis. in. ca. vir autē. n. 5. de secundis
nup. fo. 54.
- 1 **Penitētia** quā quis agit pro peccato respicit deum 7 non mūdum. c. qz
diligentia. n. 6. de elec. fo. 123.
- 1 **Penitētia** nō prodest delinquentibus in foro cōtētiōso. in. c. qz propter.
ff. nisi. n. 5. de elec. fo. 165.
- 7 **Penitētia** nō causat cognationē spirituale licet ille dicatur filius spiri
tualis sacerdotis. in. c. ex litteris. n. 7. de cogn. spiri. fo. 28.
- 6 **Penitētia** an in casu necessitatis possit ab heretico recipi. in. c. nō est.
n. 9. de spon. fo. 6.
- 3 **Penitētia** licita est in penis legalibus vsqz ad sententiam. in. c. i. n. 7.
de plus peti. fo. 151.
- 7 **Penitētia** agere nō semper quis cōpellit 7 hoc vt maius malū euitet
futurū. in. c. requisit. n. 3. de spon. fo. 7.
- 7 **Penitētia** alicuius criminis si fuit apposta illicita 7 minor per sacerdo
tem minus discretum an peccator sit tutus in cōsciētia. in. c. ex diligenti.
n. 5. de simo. fo. 81.
- 6 **Penitētia** pōt cōmutari ab illo qui penitentiā iniunxit vel a superiore.
in. c. i. n. 6. de voto 7 vo. re. fo. 14.
- 7 **Penitētia** qualis debeat iniungi seruis. in. c. primo. n. 4. de coniug. ser
uo. fo. 25.
- 7 **Penitētia** qñ sit imponēda pincestu 7 violatione publ. bo. iustitie. in. c.
veniens. n. 1. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 7 **Penitētia** iniungenda a sacerdote secundum qualitatem peccatorū 7
cōtentionem cōtentis. in. c. deus qui. n. 1. 7. 3. de peni. 7 remis. f. 174.
- 7 **Penitētia** nō est iniungenda illis qui nō possunt illam agere. in. c. si
gnificauit. n. 2. de peni. 7 remis. fo. 172.
- 6 **Penitētia** iniuncta per sacerdotem si nō pōt exequi debet fieri cōmu
tatio siue redemptio. in. c. qd super. n. 6. 7. 16. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- Pnia** pōt imponi a sacerdote etiā in lōga peregrinatione ibi. n. 7.
- 7 **Penitētia** publica imponitur accipiēti spōsam alterius in vxorē 7 am
bo infames efficiuntur 7 sacrilegium cōmittunt. in. c. accepisti. n. 3. de spō
sa. duo. fo. 17.
- Pnia** pro quolibet peccato mortali datur septē annorū nisi sacerdos et
tiā abbreviauerit 7 quid p. tali penitētia agatur. ibi. n. 4.
- 6 **Penitētia** imposita a sacerdote pōt regulariter cōmutari. in. c. ex mul
ta. n. 12. de voto 7 vo. re. fo. 178.
- 4 **Penitētia** que imponat pro periurio 7 peccato mortali. in. c. sicut nos
bis. n. 4. de test. fo. 44.
- 7 **Penitētia** publica vel solēnis an imponatur propter oppressionem si
liorum. in. c. questum. n. 1. de peni. 7 remis. fo. 173.
- 2 **Pensio** an sit soluenda in fine vel in capite anni. in. c. peruenit.
n. 5. de arbi. fo. 168.
- 6 **Pensio** debet solui de moneta que currebat tēpore cōtractus que si nō
est in vsu nō debet solui eius estimatio. in. c. cū canonicis. n. 1. de cens. fo
lio. 206.
- 1 **Pensio** annua non habet aliquid spiritualitatis. in. c. ad audientia. n. 2.
de rescrip. fo. 78.
- 6 **Pensio** rei conducte est soluenda in fine anni. in. c. propter. n. 4. 10. 7. 18
de lecat. fo. 87.
- 6 **Pensio** alicuius beneficii si qritur augmentari 7 clerici nolunt quo casu
pōt superior sine eis facere augmētū. in. c. auaritie. n. 6. de p. bē. fo. 26.
- 6 **Pensio** cōstituta pro pluribus rebus censetur distributa in singulas
res vt sic quilibet res teneatur pro rata ad pensionem. in. c. cōstitutus. n.
8. de relig. domi. fo. 165.
- 1 **Pensio** que recipit ex aliqua re transfert possessionē illius rei in accipiē
tem in

Super Lectu. Panormitani.

tem. in. c. ex literis. nu. 7. r. 15. de consu. fo. 93.

7 Percutiens clericum etiam volentem incidit in excommunicationem et quando. in. c. contingit. nu. 1. r. 5. de de sen. excom. fo. 191.

7 Percutiens clericum an incurrat tot excommunicationes quot percussiones dat. ibi. nu. 8.

7 Percutiens clericum zelo charitatis vel sanguinitatis et multis alijs causis hic non est excommunicatus. in. c. cu voluntate. nu. 2. de sen. excom. fol. 196.

7 Percutiens clericum qui dimisso habitu clericali portat arma est excommunicatus nisi ille clericus tertio monitus non destiterit. in. c. in audietia. nu. 1. 2. 4. r. 6. de sen. excom. fo. 186.

7 Percussus vel vulneratus siue aliter debilitatus potest agere ad suum interesse vel expensas contra illum qui dedit causam debilitationi etiam si non iacuerat in lecto. in. c. j. nu. 5. r. 6. de iur. fo. 166.

5 Percutiens clericum non potest absolui nisi a papa nisi iniuria fuerit levis. in. c. peruenit. el. j. nu. 1. de appel. fo. 97.

7 Percutiens clericum ipso facto incidit in excommunicatione maiore. ibi. nu. 4.

7 Percutiens clericum an debeat ipso facto pronuntiari excommunicatus. an vero debeat primo recipi probationes. ibi. nu. 5.

7 Percutiens clericum non debet absolui nisi prius satisfaciatur leso et nisi ipse vocetur. ibi. nu. 9.

7 Percutiens episcopum perdit omnia bona sua. in. c. cum illorum. nu. 5. de sen. excom. fo. 189.

7 Percutiens vel interficiens clericum qui coopto clericali habitu enormis tibus se immiscet excommunicatus non est: non tamen impune interficit. in. c. cum non ab homine. nu. 1. r. 8. de sen. excom. fo. 182.

7 Percutiens clericum loco vel causa correctionis non est excommunicatus: si vero percutiens sit impubes et habeat animum iniuriando absolutur ab episcopo si est maior requiritur absolutio pape. in. c. j. nu. 1. r. 2. de senten. excom. fo. 178.

7 Percutiens clericum ad hoc ut incidat in excommunicationem requiruntur ea de quibus. in. d. c. j. ibi. nu. 4.

7 Percutiens clericum conuersum alicui religioni excommunicatus est. in. c. non dubium. nu. 1. de sen. excom. fo. 180.

7 Percutiens clericum de mandato iudicis ecclesiastici etiam causa discipline et mandans et mandatarius sunt excommunicati nec absoluentur nisi per papam et quando. in. c. vniuersitatis. nu. 2. de sen. excom. fo. 185.

4 Percutere aliquem quidam minatus fuit et ille reperitur percussus et ignoratur a quo an presumatur quod fuerit ille qui minatus est. in. c. scribam. nu. 2. de presump. fo. 11.

7 Percutiens clericum qui dimisso clericali habitu immiscet se enormitibus non incurrit excommunicationem. in. c. perpendimus. nu. 1. de sen. excom. fo. 185.

7 Percutiens clericum quantumcumque occulte requirit absolutionem a papa. in. c. porro. nu. 1. de sen. excom. fo. 181.

7 Percutiens clericum causa correctionis non est excommunicatus. in. c. ex tenore. nu. 4. de sen. excom. fo. 182.

6 Percutiens unum credens percutere alium debet puniri. in. c. j. nu. 2. de custo. eucha. fo. 216.

7 Percutiens clericum ad defensam vel inuentum cum propinqua non est excommunicatus. in. c. si vero. el. j. nu. 1. 4. r. 5. de sen. excom. fo. 179.

7 Percutiens clericum ignoranter quia forte ille clericus non ibat in habitu non est excommunicatus nisi recuset iurare se ignorasse illum clericum. in. c. si vero. el. j. nu. 1. de sen. excom. fo. 179.

7 Percuties clericum debet iurare per absolutionem ad sedem apostolicam nisi sit de personis de quibus. in. c. mulieres. in. c. de cetero. in. c. ea noscitur. in. c. peruenit. in. c. quod de his. et in. c. cum illorum. ubi plene. ibi. nu. 5.

7 Percuties laicum credens clericum non incidit in excommunicationem. ibi. nu. 7.

7 Percutiens clericum etiam volentem non incurrit excommunicationem. in. c. tua. nu. 1. de sen. excom. fo. 184.

7 Percutiens clericum potest absolui a legato pape. in. c. ea noscitur. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.

2 Peregrini et a foris venientes quod diu moram trahunt in ciuitate sunt sub cura episcopi loci et si alibi eligat sepulturam quarta debet episcopo. Ant. in. c. officium. nu. 1. de offi. archiepiscopi. fo. 70.

7 Peregrinis tutum est quod habeant licentiam a proprio episcopo ad hoc ut gaudeant indulgentiis que reperiuntur in locis ad que habet peregrinari. in. c. quod autem. nu. 7. de peni. et remis. fo. 173.

6 Peregrini et hospites licite sumunt sacramenta in parochia ad quam confluant. in. c. j. nu. 1. de cele. mis. fo. 208.

7 Peregrini si eligunt sepulturam extra parochiam in qua moriuntur cui debetur quarta portio relictorum ecclesie cathedrali vel parochialis. ibi. nu. 2.

3 Peregrinantes non possunt capi pro repressalibus. in. c. si. nu. 4. 7. de foro competen. fo. 92.

5 Peregrinantes ad sedem apostolicam vel ad limina apostolorum an possint interim in partibus in aliquo molestari. in. c. j. nume. 1. 3. r. 4. de cleri. peregr. fo. 139.

7 Peregrinantes ad sedem apostolicam quomodo gaudeant privilegio ne in terris molestantur in partibus et an contra ipsos possit fieri missio ex

primo decreto. ibi. nu. 6.

7 Peregrinantes etiam ex causa voluntaria gaudent privilegio istius capituli. ibi. nume. 7.

7 Peregrinantes siue nuntii accedentes ad sedem apostolicam non possunt excommunicari nec contra eos aliquo modo procedi et si secus agatur nullum erit. ibi. nu. 8.

1 Periculum quando timetur ex dilatione actus potest explicari sine aliquo consilio qui alias esset necessarius. in. c. ex parte. nu. 4. de consti. fo. 41.

3 Consilium vel consensus si debet haberi in aliquo actu explicando si non interueniant an vitietur actus. ibi. nu. 5.

3 Periculum si cessauit non annullantur actus gesti per timorem dicti periculi. in. c. si. nu. 8. ut lit. non contest. fo. 113.

7 Periculum absentie testium unde consideratur an a domicilio testium an a loco ubi iudicium exercetur. ibi. nu. 13. r. 15.

7 Periculum mortis an dicatur quis subire per peregrinationem longam vel nauigationem per mare. ibi. nu. 14. r. 17.

4 Peritus in arte statum sine iuramento. in. c. pposuisti. nu. 6. de proba. fo. 7. r. nu. 12. fo. 8.

7 Periti debent plures adhiberi in causa ardua et in loco in quo non reperitur nisi unus. ibi. nu. 5.

7 Peritus unus sufficit in paruo preiudicio et ubi non exigitur magna industria. ibi. nu. 6.

7 Peritus unus sufficit in re magne industrie: sed parui preiudicii. ibi. nu. 7.

7 Peritus in arte est eligendus per iudicem. ibi. nu. 10. fo. 8.

7 Periti in arte illa consulendi sunt de qua dubitatio seu questio vertitur et ideo iudex de peritis in arte illa prouidebit. in. c. fraternitatis. nu. me. 11. de frigi. et male. fo. 36.

7 Periti in arte iudicem ad aliquid faciendum deputati an iurare debeant prout testes. ibi. nu. 12.

7 Periti in aliqua arte an sint habendi plures vel unus ut iudicent alia quid spectans ad artem ipsorum et quid si non reperitur nisi unus. in. c. significasti. el. j. nu. 3. de boni. fo. 111.

2 Periurium an sit maius delictum quam homicidium. Ant. in. c. si. nu. 6. de tempo. ordi. fo. 40.

7 Periurus clericus remouetur a beneficio. in. c. ex parte. nume. 2. de rescriptis. folio. 45.

7 Periurus nunquam amplius admittitur ad iurandum nisi in sui preiudicium. in. c. cum in ecclesijs. nu. 4. de maio. et obe. fo. 124.

7 Periurus an sit infamis et an quilibet periurus repellatur a testificando. in. c. testimonium. nu. 7. de testi. fo. 87.

7 Periurus ratione certi beneficii priuatur omnibus beneficiis. in. c. tua nos. el. j. nu. 2. de iureiur. fo. 136.

7 Periurus est iurans verum qui credebatur falsum. in. c. quanto. nu. 3. de iureiuran. fo. 140.

7 Periurium punire pertinet a papa. in. c. nouit ille. nu. 17. de iudi. fol. 33.

7 Periurus non dicitur qui ob necessitatem non adimplet iuramentum. in. c. querelam. nu. 6. de iureiur. fo. 134.

4 Periuri an sint qui petunt sententiam arbitri reduci ad arbitrium boni viri non obstante iuramento. in. c. breui suscitatus. nume. 3. de iureiurando. fo. 139.

7 Periurium impeditur ex difficultate et an difficultas impediat obligationem. ibi. nu. 4.

2 Periuri cognitio an sit secularis vel ecclesiastica. in. c. cum sit generale. nu. 21. de foro compe. fo. 66.

6 Periuri repelluntur ab agendo vel accusando sicut alij criminosi: ab excipiendo vero non repelluntur. in. c. dilecti filij. nu. 4. de excep. fo. 13.

7 Periuri non prohibentur stare in iudicio et non prohibentur alii iurare quando iuramentum vertitur in eorum preiudicium. in. c. intelleximus. nu. 14. de iudi. fo. 23.

2 Periurus punitur ab ecclesia nec habet solum deum ultorem ut est de iure civili. Ant. in. c. dilectus. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 39.

6 Periuri penam incurrit dans causam periurio. in. c. dilecto. nu. 18. de preben. fo. 34.

4 Periurium nec excommunicatio impedit contractum matrimonij. in. c. mulieri. nu. 2. de iureiuran. fo. 165.

4 Conuictus de periurio in vna causa probatur periurus in qualibet causa. in. c. ex parte. nu. 3. de testi. fo. 41.

7 Permissio transitu ad maiorem dignitatem non est permittum ad minorem. in. c. si. nu. 8. de transla. epi. fo. 6.

2 Permissum sub ratione penae non intelligitur permittum sub ratione gratie. in. c. inter corporalia. nu. 19. de transla. epi. fo. 4.

7 Permissa de iure singulari non sunt extendenda ad alios actus. ibi. nu. 20.

6 Permutatio beneficiorum et dignitatum non est licita neque prebendarum etiam simplicium et soli episcopo vel habenti iura episcopalia datur facultas permutandi personas de beneficio ab beneficio et hoc propter utilitatem beneficiorum. in. c. questum. nu. 1. 2. 4. 5. 6. r. 10. de rerum permut. fo. 90.

7 Permutatio beneficiorum quo casu solet fieri ex iusta et necessaria causa etiam inuito beneficiato. ibi. nu. 6. 7. r. 10.

Repertorium singularium materiarum

- Permutatio beneficiorum** licet possit ad alium q̄ ad ep̄m spectare tamen non potest fieri sine consensu ep̄i: ille vero ad quem spectat habet eligere: ep̄iscopus vero consentire. ibi. nu. 9.
- Permutatio beneficiorum** cōtinet in se quandā renuntiationem. ibi.
- Permutari** possunt adinuicem ecclesie que habēt iure p̄prietatis et earum possessiones et pro minus valentibus pretium suppleri. in. c. ad questiones. nu. 1. 2. 3. de rerum permut. fo. 90.
- Permutatio** an dicatur si ab vtraq̄ parte interuenit species tamen ab vna interuenit etiam certa quantitas ibi. nu. 4.
- Permutari** qua auctoritate possunt beneficia possessa iure p̄prietatis vel in titulum. ibi. nu. 5.
- Permutatio inter rem ecclesie et rem alterius ecclesie** valet etiam data equalitate rei. et ratio potest esse quia p̄uilegiatus non utitur p̄uilegio contra p̄uilegiatum. in. c. j. nu. 5. de rerum permut. fo. 89.
- Permutatio beneficiorum** si est completa ex vna parte et per alteram stat quominus impleatur restituitur pars ad suum beneficium. in. cap. cum vniuersorum. nu. 1. de rerum permut. fo. 91.
- Permutatio prebendarum** licet sit prohibita tamen tractatus habitus de permutando non prohibetur: nam tractatus non cōcludit delibatum consensum. ibi. nu. 2. 7. 6.
- Permutatio beneficiorum** facta precedente aliquo pacto sapit simoniam. ibi. nu. 4. 7. 5.
- Permutatio beneficiorum** ex sola expedientia et utilitate personarum potest fieri. ibi. nu. 7.
- Clericus** qui resignauit beneficium in manu superioris ex causa permutationis si de cū tertio si ille tertius noluit postea resignare vel quia mortuus est ille qui resignauit. restituendus est ad beneficium suū cum noua tamen p̄uisione. ibi. nu. 8.
- Permutatio inter rem principis et ecclesie** licita est dummodo et ecclesia recipiat rem meliorem vel equalem etiam prelato cōtradiciente quo ad hoc potest cogi. in. c. j. nu. 1. 2. 7. 4. de rerum permut. fo. 89.
- Permutans dignitatem vel beneficia** sine auctoritate superioris perdit illa. in. c. cum olim. nu. 1. de rerum permut. fo. 90.
- Permutatio omnium dignitatum vel beneficiorum** est licita dum tamen fiat cum auctoritate superioris. ibi. nu. 2. 3. 7. 4.
- Permutari** non potest ep̄atus sine consensu pape sine quo ep̄s non potest dimittere suum ep̄iscopatum. ibi.
- Permutatio** an possit fieri cum alio q̄ cum domino. in. c. cum venerabilis. nu. 22. de excep. fo. 10.
- Permutatio facta de re ecclesiastica** non seruata solemnitate potest reuocari. in. c. vt commutationes. nu. 1. de rerum permut. fo. 89.
- Permutatio** inconsulte facta dicitur illa que non fuit facta in casu licito. ibi. nume. 2.
- Permutatio de spiritualibus ad temporalia** est prohibita. in. c. exhibita. nu. 1. de rerum permut. fo. 91.
- Permutare** non possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris. in. c. j. nu. 4. de reb. eccle. alie. fo. 73.
- Perseuerantia** triidni post etatem an conualidet gesta ante etatem. in. c. tue nobis. nu. 6. de despon. impub. fo. 16.
- Persona honesta et religiosa** presumitur habere iustam causam litigandam. in. c. finem. nu. 22. de do. et contu. fo. 201.
- Personae** que non possunt torqueri. in. c. cum in cōtemplatione. nu. 10. de regu. iur. fo. 207.
- Personae graues** que dicantur. in. c. licet ex quadā. nu. 7. de testi. fo. 80.
- Personae** que possunt per procuratores respondere. in. cap. pastoralis. nu. 5. de iudic. fo. 37.
- Persona suspecta** dicitur vel quia nil aut parum habet in bonis vel p̄pter inuoluntarios mores vel quia consuevit dilapidare. in. c. dilectus. nume. 9. de sequest. pos. fo. 222.
- Persona vna** fungitur viceduarum q̄ in ipsam concurrunt due diuerse qualitates. in. c. raynutius. nu. 26. de testa. fo. 126.
- Persona vna et eadem** consideratur vt diuerse aliquando. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 2. de appel. fo. 135.
- Persona** in qua cōcurrunt due diuerse potestates nō astringitur illas vnico actu expedire. in. c. cū inter vniuersas. nu. 6. de elec. fo. 134.
- Et vide** in. c. cum inter canonicos. nu. 9. eo. titu.
- Personae** cum quibus oritur spiritualis cognatio sunt viginti. in. cap. martinus. nu. 9. de cognat. spiri. fo. 27.
- Personae religiose** an possint esse tutores. remissive. in. c. ex parte. nu. me. 8. de appel. fo. 135.
- Personae** que gaudent p̄uilegio fori. in. c. nullus. nu. 5. 7. 6. de foro cōspeten. fo. 48.
- Personae industriae** ex quibus verbis censeatur electa. in. c. si. is autem. nu. 6. 21. 7. 4. de offi. deleg. fo. 105.
- Personae seculares** possunt statuere contra leges: ecclesiastice vero non et que est ratio. in. c. si. nu. 9. de consue. fo. 105.
- Persona addita persone** per carnis copulam mutat genus non gradum. in. c. in literis. nu. 4. de testi. fo. 56.
- Personae industriae** vbi est electa non potest actus per alium explicari. in. c. si. is autem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.
- Personaliter** comparere tenetur quis causis criminalibus. in. c. literas. nu. 39. de testi. spo. fo. 183.
- Personaliter** non dicitur aliquid fieri q̄ sit aliquo mediante. in. c. licet. nu. 5. de decimis. fo. 146.
- Personaliter** si aliquid debet fieri non verificatur si sit per alium. in. c. si. is autem. nu. 1. 3. 7. 6. de offi. deleg. fo. 104. et seq.
- Peremptorium** potest mitti prima vice maxime propter distantiam locorum dummodo peremptorium habeat terminos competentes. in. c. tum ex literis. num. 14. de testi. in. integ. fo. 150.
- Pertinere** dicitur aliquid alicui ab antiquo q̄ pertinet vigore prescriptionis. in. c. cum cōtingat. nume. 2. de decimis. fo. 152.
- Pertinere** ad se dicitur etiam id q̄ prescripsit. ibi.
- Pertinax** dicitur ille qui vult persistere in suo errore et non vult se corrigere. in. c. qualiter et quando. nu. 1. de accu. fo. 65.
- Pertinentie** que dicantur esse vnius ecclesie castri vel hospitalis vel iuris ep̄iscopalis vel quō probantur iste pertinentie. in. c. cum ad sedem. nu. 11. 7. 14. de testi. spo. fo. 186.
- Pestis** est legitima causa non cōparēdi in iudicio et se absentandi. in. c. propter. nu. 8. de locato. fo. 87.
- Pestis** quo casu inducit legitimam causam non comparēdi vel non prosequendi causam tam principalem q̄ appellationis. in. c. cū dilecti. nu. 16. de do. et contu. fo. 203.
- Petitorium** si est intentatum potest iudex tueri reum in possessione si in processu negotij constat sibi reum possidere. in. c. cum venissent. nu. 20. de insti. fo. 54.
- Petitorium et possessorium** si simul intententur vna sententia debent terminari nisi prius constet iudici de possessione quo casu primo pronuntiabitur super possessorio. ibi. nu. 21.
- Petitorium** suspensio an habeat locum in causa appellationis. in. c. pastoralis. nu. 33. de cau. pos. et proprie. fo. 161.
- Petitorium** potest prodesse etiam respectu possessionis. in. c. h. num. 5. vt lite non contest. fo. 109.
- Petitorium** requirit maiores probationes q̄ possessorium. in. c. in literis. nu. 13. de testi. spo. fo. 70.
- In petitorio** succumbens an audiatur volens agere possessorio. in. c. pastoralis. nu. 24. de cau. pos. et proprie. fo. 159.
- Petitorium** suspendens an condemnatur in expensis factis super eo. ibi. nu. 31.
- Petitorium** suspensio an possit fieri publicatis attestacionibus non tamen est conclusum in causa. ibi. nu. 36.
- Petitorium et possessorium** si simul intētentur potest iudex super possessorio pronuntiare si super eo viderit rem claram circa petitorium vero ad vltiora procedere. in. c. suborta. nu. 7. de re iudi. fo. 75.
- Petitorium et possessorium** sicut a principio possunt accumulari si nulla resultat cōtrarietas ita et ex postfacto. in. c. pastoralis. nu. 22. de cau. pos. et proprie. fo. 159.
- Petitorium** si fuerit intentatum et obtentum consequitur obtinens fructus a tempore defectionis et qui percipi potuerunt et omnia mobilia etiam aliena secus est in rei vendicatione. ibi. nu. 26.
- Petitorium** si suspendatur ab actore volente intentare possessorium an possit reus petere vt procedatur super vtroq̄. ibi. nu. 30.
- Petitorium** includitur sub commissione facta sub tali forma cognoscere super spoliacione et detentacione talis rei quā titius dicit ad se pertinere. in. c. j. nu. 16. de sequest. pos. et fruc. fo. 220.
- Petitorium et possessorium** si simul a diuersis intententur agit super possessorio suspensio petitorio. in. c. ex conuersione. nu. 1. de testi. spo. fo. 175.
- Petitorium et possessorium** possunt simul ab eodem intentari. ibi. nu. 18.
- Petitorium** si est intētatū ante cōclusionē in causa potest agi possessorio et an conuerso. in. c. pastoralis. nu. 1. 7. 17. de cau. pos. et proprie. fo. 158.
- Et an** sufficiat renuntiatio in causa. ibi. nu. 8.
- Petitorium et possessorium** vtrum simul cōcurrant videlicet renuntiatio petitorio vel non et quid de alijs interdictis et q̄ admittitur suspensio petitorio post conclusionem in causa. ibi. nu. 17. 18. 7. 25. fo. 159.
- Petitorium** si est renuntiatum in beneficiis an possit intentari. ibi. numero. 18.
- Petitorium** vtrum possit suspendi pluries in eadem instantia. ibi. numero. 21.
- Petitorium** an suspendatur an vero in totum tollatur cumulatō possessorio. in. c. significauerunt. nu. 5. de testi. fo. 66.
- Petitorium** renuntiatio tollit effectum lit. contest. respectu restitutionis fructuum. ibi. nu. 7.
- Petitorium et possessorium** siue vtrumq̄ possessorium intentatum a diuersis super eadem re vel super diuersis rebus in vno iudicio an vnum repellat aliud. in. c. si. nu. 5. 7. 14. de ordi. cog. fo. 130.
- Succumbens in petitorio** non potest postea agere possessorio nisi succubuerit quia agens petitorio non potuit probare. in. c. literas. num. 11. de testi. spolia. fo. 182.

Super Lectu. Panormitani.

- P**etitorium qñ est dubium potest renuntiari super possessorio. in. c. ij. nu. 16. de ordi. cog. fo. 144.
Petitorium et possessoriu pñt ab eodẽ et tra eundẽ simul intẽtari et pñt nũtiabitur primo super possessorio sed executio fiet primo in petitorio et qñ in. c. cum dilectus. nu. 1. et 10. de cau. pos. et proprie. fo. 161.
 Et quid si peruertitur ordo istius pronuntiationis an vitietur iudiciu. ibi. nume. 8.
Petitorium possessoriu si simul concurrunt debet pronuntiarĩ pro petitorio. in. c. cum ana. nu. 7. de electio. fo. 109.
Petitoriu attrahit ad se possessoriu. in. c. i. nu. 14. vt lit. cõtesta. fo. 107.
Petitio iuris episcopalis est vniuersalis et non generalis. in. c. ij. nu. 34. de libel. obla. fo. 98.
Petitio mutua qñõ dicitur. in rubric. nu. 1. de mutu. peti. fo. 98.
Petrus habebat vxorem cũ p̃motus est in papa: Eõtenentia autẽ a cõstitutione ecclesie processit. de elec. c. licet de vitanda. nu. 4. fo. 123.
Pignozans sub pacto legis cõmissorie iurato si iuste im peditus intra tempus redimit poterit post tempus redimere. in. c. significante. nu. 1. de pigno. fo. 195.
Pignus si perdatur vel euincatur periculum est debitoris. in. c. qñis. nu. 7. de re iudi. fo. 82.
Pignus an possit interuenire pro securitate matrimonij contrahendi et quid iuris sit si interueniat. in. c. gemma. nu. 10. de sponsa. fo. 11.
Pignus potest consistere in re propria respectu iuris qd alius habet in ea. in. c. conquestus. nu. 3. de vsur. fo. 126.
Pignozare an possit phibitus vendere: phibitus emere an possit rem pignori capere. remissive. in. c. tua nos. nu. 12. de eccle. edi. fo. 221.
Pignus debet restitui sub pena excommunicationis cõputatis fructibus in sortem. in. c. qñ. nu. 2. de vsur. fo. 123.
Pignus possidetur per creditorem ad omnes effectus preterq̃ ad prescribendum in. c. si. §. in alijs. nu. 4. 4. vt lite non contest. fo. 121.
Pignus si fuerit pignozatum alteri et ille alter pignozauerit vni tertio et ille tertius discesserit cum re qd remedium dabitur pignozanti in. c. cum contra. nu. 8. de pigno. fo. 95.
Pignus si deterioratur tenetur creditor de re commodata vel locata deteriorata aliter statuitur ibi. nu. 11.
Pignus petitorium non constituitur ex sola iussione p̃toris nisi actu aliter fiat missio secus est in pignore conuentionali qd solo cõsensu con trahitur. in. c. cum aliquibus. nu. 1. et 3. de re iudi. fo. 53.
Pignus conuentionale quo ad possessionem non transfertur in credi torem sine actuali traditione. ibi. nu. 5.
Pignus potest alteri pignozari: sed nõ in maiori quãtitate q̃ creditor habeat ipsum. item non potest pignozari vltra terciã vicem. in. c. cũ con tra. nu. 4. 5. et 7. de pigno. fo. 95.
Pignus qd probatur venditum a creditore ex pacto debet pbari qd illam et res pignozata fuit vendita: non autem qd talis res fuit vendi ta. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.
Pignozari non debent res ecclesie nisi ex aliqua iusta et rationabili cau sa quo casu possunt etiã laico pignozari. in. c. i. nu. 1. et 3. de pig. fo. 93.
Pignozari que res ecclesie possunt cum solemnitate et que sine solemniz tate. ibi. nume. 4.
Pignoris datio etiã prohibetur alienatione prohibita. ibi. nu. 4.
Pignore vtens contra voluntatem domini committit furtum. in. c. i. nu. 2. de deposi. fo. 80.
Plenitudo potestatis in quo cõsistat et quid importet. in c. illa quotidiana. nu. 2. de elec. fo. 139.
Pleno iure intelligitur quando nullus alius habet facere nisi ipse. in. c. querelam. nu. 4. de elec. fo. 143.
Pluralitas resoluitur in singularitatem. in. c. vt priuile. nu. 2. et 5. de priuileg. fo. 159.
Pluralitas quo casu resoluat in singularitatem. in. c. accepta. nu. 3. de appel. fo. 106.
Plures qñ sunt adhibiti ad scribendum sufficit qd vnus scribat et ali j subscribant. in. c. quoniam. nu. 32. de proba. fo. 30.
Plus petere quomodo quis dicatur et qualiter puniatur. in. c. i. nu. 1. et 3. de plus peti. fo. 10.
Plus petentem an possit penitere vsq̃ ad sententiam. ibi. nu. 6.
Plus petens in quibus casibus non punitur. ibi. nu. 8.
Plus petens non incurrit penam nisi conuincatur. ibi.
Plus petere dicitur etiam ille qui petit ex rebus obligatis viliozem. ibi. nume. 11. fo. 152.
 Quando aliquis plus petit an differatur iudicium in totu an fertur sen tentia diffinitiu cum penis. de quibus. ibi. nu. 12.
Pontes reficere est actus pius quod est notandum pro testa mentis ad pias causas. in. ca. quod autem. nu. 2. de peni. et remis. fo. 173.
Populi tenentur ex facto principis. in. c. non est. numero. 4. de sponsa. fo. 5.
Populus põt statuẽdo vel per viã cõsuetudinis tollere tẽpus datum iudicatis in actionib⁹ personalibus. in. c. venientes. nu. 5. de iureiu. fo. 142.
Populus non potest sibi eligere aliquem in prelatum. in. c. ofius epĩ.

- scopus nu. 4. de elec. fo. 119.
Populus potest habere ius presentandi. ibi. nu. 5.
Populus fit ex decem hominibus. idem in plebe: idem in gente. quid in familia turba et ceterum. in. c. j. nu. 7. de elec. fo. 118.
Populus si non consentit electioni facte in aliquem episcopum illa electio irritatur si ex hoc oritur scandalum. ibi. nu. 8.
Populus quomodo statuit contra legem imperialem. in. c. j. num. 7. de transla. cpisco. fo. 2.
Porticus dicitur esse de domo. in. c. ecclesie. num. 10. de immu. eccle. fo. 234.
 Insultans ad porticum domus an censeatur insultasse in domo adeo quod cadat sub statuto puniente insultantem in domo. ibi.
Potest dicitur ille qui potest facere ut possit. in. c. fin. numero. 2. de elec. fo. 184.
Potest dicimus quod de iure possumus: de iure scilicet communi non extra ordinario. in. c. super eo. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
Potest non dicitur quis ea que sunt contra honestatem vel bonos mores vel ledunt famam estimationem vel opinionem. in. c. iusta. num. 1. de offic. ordi. fo. 122.
Possessio canonicatus quomodo probabitur. in. c. in genesi. nu. 5. de elec. fo. 179.
Possessio eligendi acquiritur exercitio eligendi citra alium titulum et non sufficit intervenire in electione nisi det vocem scientibus et patientibus illis ad quos pertinet. in. c. cum ecclesia. n. 3. 4. et 21. de cau. pos. et pro prie. fo. 154.
 Et intellige ut in nume. 35.
Possessio vel quasi iurium incorporalium perditur quando quia excluditur a loco ubi talia iura exercentur et sic non semper animo retinetur. ibi. nume. 7. 8. et 10.
Possessio iurium incorporalium et quot et quibus actibus acquiritur. ibi. nu. 22. et 30.
Possessio incorporalium non acquiritur sine licentia domini que an presumatur relinquitur arbitrio iudicis. ibi. nu. 25. fo. 155.
Possessio incorporalium an acquiratur licet acquirens non intendebat uti tanquam iure suo. in. d. c. cum ecclesia. nu. 26. eo. titu.
Possessio iuris eligendi acquiritur mala fide quo ad agendum interdicto recuperande non quo ad validitatem electionis. ibi. nu. 31. et 34.
Possessio iuris eligendi an acquiratur per illos qui interfuerunt in contestatione. ibi. nu. 54. fo. 156.
Possessio civilis perditur spacio. x. ann. puta quia eam neglexi per decennium vel quia scio alium ingressum et suspicor posse repelli. in. c. vigilantia. nu. 4. de prescrip. fo. 25.
Possessio in beneficialibus quo casu transferatur per institutionem de beneficio factam. in. c. cum bertoldus. nu. 3. de re iudi. fo. 69.
Possessio an capiatur per perceptionem pensionis alicuius rei. ibidem. nume. 37. fo. 73.
Possessio in beneficialibus transferatur per investituram factam post electionem et confirmationem. in. c. constitutis. nu. 5. de appel. fo. 115.
Possessionis commodum quas utilitates afferat. in. c. consultationibus. nu. 9. de offi. de leg. fo. 77.
Possidens relevatur ab onere probandi dominium. ibi.
Possessio alicuius rei an perdat per renuntiationem metu factam. in. c. super hoc. nu. 44. et 46. de renun. fo. 15.
Possessio non datur illi qui nunquam habuit eam nisi prius ostendat de suo titulo. in. c. post electionem. nu. 14. de concess. preben. fo. 69.
Possessio longi temporis probat proprietatem matrimonii: secus regulariter in prophanis. in. c. consultationi. nu. 5. de spon. fo. 10.
Possessione perdita non perditur dominum nec e contra. in. c. sepe. nu. 6. de resti. spo. fo. 191.
Possessio quomodo probetur tradita alicui. in. c. cum nobis. nu. 5. de prescript. fo. 33.
Possessio an probetur per solutionem pensionis vel census. in. c. bone memorie. nu. 15. de appel. fo. 118.
Possessio non est auferenda alicui sine cause cognitione. in. c. inter quatuor. nu. 4. de maio. et obe. fo. 126.
Possessio rei transfertur per investituram que fit de illa re. in. c. autoritate. nu. 4. de institu. fo. 52.
Possessio cum proprietate vel e contra an babeat aliquid commune. in. c. ij. nu. 6. de iura. calum. fo. 125.
Possessio aliqui capitur pro ipsa proprietate et possessor pro domino. in. c. qui cum fure. nu. 4. de fur. fo. 122.
Possessio quo casu acquiritur sine actu corporali. remissive. in. c. ex ore sedentis. nu. 7. de his que fi. a maio. par. capi. fo. 72.
Possessio presumitur penes illum qui probavit semel possedisse. in. c. olim inter. nu. 5. de resti. spo. fo. 189.
Possessio rerum incorporalium an perdat sine animo. ibidem. numero. 14. et 16.
Ad perdendam possessionem an requiratur necessario animus et corpus sicut in acquirenda. in. capitulo primo. numero. 5. de regulis iuris. folio. 206.

Repertorium singularium materialium

- 1 Possessio iurium incorporalium ad hoc ut queratur que sunt necessaria. in. c. bone memorie. el. h. nu. 20. de postu. prela. fo. 114.
- 6 Possessio colorata vel non colorata quō et que dicatur. in. c. cū nostris. nu. 23. de concess. preben. fo. 60. et in. c. literas. nu. 9. eo. ti. fo. 55.
Possessiois titulum nemo cogit alteri dicere nisi iudici et hoc intellige in beneficialibus in quibus eruberat suum officium. ibi. nu. 34. fo. 60.
- 31 Possessio non probatur probato dominio. in. c. cum ad sedem. nu. 17. de resti. spolia. fo. 187.
Possessio verum probet dominium etiam iuxta fama vicinie et sic qui possidet an presumatur dominus. ibi. nu. 20.
- 6 Quasi possessio iurium et articulari super exercitio actuum si tantum cōpetunt quasi possidentibus illud ius quō intendit probare aliquis ad se pertinere. in. c. dilecto. nu. 7. de preben. fo. 34.
- 3 Possessio ex mandato iudicis potest apprehendi per ipsum principalem intellige quando iste actus fit coram iudice. in. c. cum dilecti. nu. 6. de dolo et contu. fo. 203.
- 6 Possessiones minus viles ecclesie possunt de cōsensu capituli permu-
tari vel alienari vel vendi et ex pretio vtiliores emere. in. c. ut super. num. 1. et 3. et 4. de reb. ecc. alie. fo. 76.
- 5 Possessio nō est alicui auferenda sine cause cognitione. in. c. de cetero. n. 7. de re iudi. fo. 52.
Possessio bonorum adiudicatorum quando capitur requiritur citatio partis. ibi. nu. 112.
- 1 Possessio tanti tēporis cuius non extat memoria h3 vim tituli quā dat
tur capacitas in exercente. in. c. quanto. nu. 2. de consue. fo. 94.
Possessio bonorum adiudicatorum transfertur in creditorem per nun-
tium a longe stantem et bona ipsa videntem fm veram opi. Ab. in. c. cū
aliquibus. nu. 8. et 10. de re iudi. fo. 53.
Possessionē vnius beneficii quā quis vult accipere et omniū rerū ipsi
beneficii possessionē accipere et non sufficit si acceperit possessionē vnius
pro omnibus nisi consuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 9.
Possessio beneficii acquiritur in conspectu beneficii licet non intraue-
rit actualiter etiam si alius sit in possessione dummodo contra eum sit
lata sententia. ibi. nu. 10.
- 3 Possessio non transfertur in alium per traditionem fustis vel alterius
rei nisi de hoc sit specialis consuetudo. in. c. cum venissent. nu. 17. de resti-
tu. spolia. fo. 174.
Possessio episcopatus vel alterius dignitatis que ex consuetudine ac-
quiritur per installationem in aliqua sede non potest acquiri per instal-
lationem factam in alia sede. ibi.
- 3 Possessione alicuius rei quis non priuatur nisi citetur: scilicet quā pos-
set cōpetere possessori aliqua defensio. in. c. accepta. nu. 6. de restitutio-
ne spolia. fo. 167.
Possessionem alicuius rei non licet accipere illi cui illa res est collata
vel per sententiam a iudice. ibi. nu. 6.
- 5 Possessio naturalis aliquo casu sufficit ad prescribendum. in. cap. illud
autem. nu. 7. de prescrip. fo. 26.
- 3 Possessio an perdat si fuerit occupata per clandestinum possessore
domino absente et que remedia habeat dominus isto casu. in. c. item cum
quis. nu. 4. de resti. spo. fo. 172.
- 1 Possessio an acquiratur ecclesie sine traditione si de hoc non sit consue-
tudo. in. c. ex literis. nu. 6. de consue. fo. 93.
Possessio in plurib9 casib9 transfert sine apprehensione. ibi. nu. 9. fo. 87.
Possessio sine investitura beneficii tam absentis quā presentis quomodo
d3 fiat. ibi. nu. 10.
Possessio beneficii vtrum possit accipi propria autoritate ab habente
titulum in beneficio. ibi. nu. 11.
Possessio transfertur per constitutum. ibi. nu. 14.
- 3 Possessio vel quasi: proprietates vel quasi: datur super istis incorporali-
bus. in. c. cum olim. nu. 6. de cau. pos. et proprie. fo. 162.
- 4 Possessionem si quis ingrediatur presente domino an dominus pres-
sumatur consentire. in. c. nonne bene. nu. 3. de presump. fo. 117.
- 6 Possessio vera potest haberi in beneficialib9 sine iusto titulo l3 talis pos-
sessio non erit iusta. in. c. cum nostris. nu. 6. de concess. preben. fo. 58.
Possessio quando dicatur habere plurimum iuris vel plurimum facti
vel multum iuris et multum facti. ibi. nu. 14.
- 3 Possessio in beneficialib9 potest legitime haberi sine titulo: beneficium
vero non. in. c. contingit. nu. 13. de do. et contu. fo. 210.
Possessio beneficii cōcessi in titulum potest accipi absq3 alia licentia epi:
sed dati in proprietatem secus. in. c. pastoralis. nu. 5. de primi. fo. 93.
- 3 Possessio rei volūtate sequestrate est penes illum penes quem est res
ipsa. in. c. dilectus. nu. 11. de sequest. pos. et fruc. fo. 222.
- 5 Possessio alicuius rei si pbatur equaliter fuisse apud duos est vtriusq3
res illa adiudicanda. in. c. auditis. nu. 18. de prescrip. fo. 34.
- 6 Possessio facta a minore xliij. annis non obligat vsq3 ad illud tempus.
in. c. nostram. nu. 1. de regu. fo. 158.
- 4 Possessionem alterius intrans dicitur aut violentiam committere aut
iniuste possidere. in. c. licet. nu. 10. de proba. fo. 22.
- 3 Possessio rei sequestrate penes quem sit. in. c. j. nu. 19. de sequest. pos. et
fruct. folio. 221.
- 5 Possessionis commodum maximum est et parit multos effectus. in. c.
cum super. nu. 18. de re iudi. fo. 68.
- 6 Possessio non est penes conductorem. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de re
lig. domi. fo. 186.
Possessio presumitur penes detinentem. ibi.
- 3 Possessio potest haberi in beneficialibus sine canonica institutione.
in. c. in literis. nu. 4. de resti. spo. fo. 169.
Possessio euidenter iniusta nō parit possessoriū. ibi. nu. 14. et 16. et 21. f. 170.
Possessio beneficii iniusta videtur postea approbata si superior admit-
tit possidentem ad aliquem actum ad quem beneficiati admittuntur.
ibi. nume. 17.
Possessio antiquissima presumitur iniusta vel colorata. ibi. et nu. 26.
Possessio episcopatus vel alterius beneficii potest violenter acquiri et
ex ea cassatur remedium possessoriū. ibi. nu. 21.
Possessio beneficii quo quis est priuatus potest retineri. ibi.
Possessio rerū spiritualiū nō potest teneri per laicū sine titulo. hinc est
quō si deiciatur non habet interdictum recuperande. ibi. nu. 24.
Possessio vel quasi iurium incorporalium qualiter acquiratur. remis-
sive. ibi. nu. 32. fo. 171.
- 6 Possessio quā h3 per se et istius nō solum transfertur per cōstitutum:
sed quā h3 per colonū vel alium. in. c. si. nu. 6. de precarijs. fo. 78.
- 3 Possessio si non potest probari a spoliato quid est ab eo agendum ut
possit in ea restitui. in. c. olim. el. j. nu. 14. de resti. spo. fo. 180.
- 6 Possessio presumitur de presenti pobando se aliqui possedisse. ibi.
Possessio non debet alteri conferri non vocato possessore etiam ini-
usto. in. c. cum nostris. nu. 19. de concess. preben. fo. 58.
- 5 Possessio an transferat p investiturā. in. c. p. illorū. nu. 12. de pbe. fo. 33.
Possessio sumitur aliqñ pro tota substantia rei puta pro proprietate.
in. c. officij. nu. 1. de peni. et remis. fo. 159.
- 2 Possessio alicui9 dignitatis pbat per exercitiū alienius act9 spectātis
ad illam dignitatem. Anto. in. c. ut nostrū. nu. 2. de offi. archi. fo. 67.
- 1 Possessio antiquior habet presumptionem pro se. in. c. cū ecclesia. nu. 5.
de elec. fo. 151.
- 7 **Possessorium** recuperande datur etiam pro iuribus li-
cet non habeatur dominium illorum iu-
rium puta si quis est expulsus prestando vocem in capitulo et in. c. olim.
nu. 11. de accusa. fo. 67.
- 1 Possessorium datur etiam pro iuribus incorporalibus quib9 aliquis
est spoliatus. in. c. querelam. nu. 2. et 12. de elec. fo. 143.
- 3 Possessorium vbi tractatur an debeat tractari petitorium. in. c. signifi-
cauerunt. nu. 14. de iudi. fo. 47.
- 6 Possessorium recuperande competit fructuario. in. c. j. nu. 6. de immu.
ecclie. et cmi. fo. 122.
- 6 Possessorium recuperande potest intentari ad cadaver sublatum: sed qui
intentat tale remedium ad hoc oportet quō probet saltem apparēter iu-
stum titulum. in. c. cum liberum. nu. 2. de sepul. fo. 135.
Possessorium recuperande quō cōpetit ad psonas liberas et saltē ad hoc
ut competat probari per ipsum agentem titulus apparenter iustus nec
admittuntur exceptiones concernentes intrinsecum defectum tituli: sed
reservantur in communi proprietatis. ibi.
- 6 Possessorium remedium competit pro cadavere restituēdo. in. c. ex par-
te. nu. 2. de sepul. fo. 135.
- 2 Possessorium recuperande an elidatur per exceptionem defectus proprie-
tatis. Anto. in. c. constitutus. nu. 3. et 7. et 10. et 11. et 12. de fil. presby. fo. 52.
Possessorium recuperande datur non solum ad rem principalem: sed
etiam ad fructus. ibi. nu. 6.
- 6 Possessorium recuperande non datur expulso a simplici detētatione.
in. c. propter. nu. 11. de locato. fo. 87.
- 3 Possessorium recuperande vel retinēde cōcurrit cum petitorio. in. c.
pastoralis. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 178.
Possessorium recuperande quotuplex sit et pro quibus rebus compe-
tat et est idem quō interdictum vnde vi. ibi. nu. 15.
Possessorium retinēde quotuplex sit et pro quibus rebus datur et est
idem quō interdictum vti possidetis. ibi. nu. 16.
- 3 Possessorium an excludat petitorium. in. c. si. nu. 14. de ordi. cog. fo. 150.
- 6 Possessorium recuperande dat et tra quālibet personā nō pstatem obe-
dientiam de facto superiori in. c. dilectus. nu. 2. de capel. mo. fo. 188.
Possessorium recuperande an competat illi qui fuit missus in posses-
sionem causa rei seruande et exinde fuit deiectus. in. c. j. nu. 13. de sequestra-
tione pos. et fruc. fo. 220.
- 3 Possessorium adipiscēde si intentatur in beneficialibus an admittan-
tur exceptiones concernentes defectum tituli. in. c. cum olim. nu. 15. de
cau. pos. et proprie. fo. 163.
- 3 Possessorium recuperande cōpetit etia cōtra spoliatiōē factā a iudice
ordine iuris nō seruato. in. c. ecclia sancte marie. el. h. nu. 1. ut lit. pē. f. 218.
- 2 Possessorium et petitorium possunt intentari pro certis annuis obli-
gationibus et redditibus. in. c. peruenit. nu. 3. de renun. fo. 112.
- 3 Possessorium retinēde potest concurrere cum petitorio an autem ab
eodem possint accumulari et a diuersis quid de alijs interdictis. in. c. cū
dilectus. nu. 5. et 6. et 7. de cau. pos. et proprie. fo. 161.

Super Lectu. Danormitani.

Obtinens in possessore et succumbens in petitorio et ob hoc appellatur an appellatione precedente exequatur sententiam super possessore. ibi. nu. 12. fo. 162.

3 Possessorium recuperande an admittit adversarium volentem incontinenti probare dominium secus in alijs possessorijs et quare. in. c. i. nu. me. 5. de resti. spo. fo. 164.

3 Possessorium solū semper potest intentari l3 cā sit commissa cognoscenda tā sup petitorio q̄ possessore. in. c. cū ad sedē. nu. 7. 2. 22. de resti. spo. fo. 186.

Possessorio recuperande an sit idem cū remedio canonis reintegranda. et quid differunt inter se. ibi. nu. 25.

3 Possessorium prius discutitur q̄ petitorium. in. c. exhibita. nu. 9. de iudicij. fo. 43.

3 Possessorium retinende vel recuperande an detur depositario vel colono et similibus qui non possident tam contra eum a quo habent rem q̄ contra alium. in. c. contingit. nu. 20. de do. et conu. fo. 211.

7 Possessorio si agat matrimoniali nō auditur pponēs de proprietate nisi incōtinenti parat sit pbare. in. c. venēs. el. j. nu. 10. de spon. fo. 7.

Possessorio si agatur p̄prietatis quomodo excluditur in odium spoliantis. ibi.

3 Possessorium recuperande datur cōtra illum qui scienter successit in vi tium. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 8. vt li. non contest. fo. 218.

3 Possessorium et petitorium si simul sint intentata et fuerint recepte p̄bationes sup utroq̄ prius cognoscit sup possessore: secus si non fuerit super utroq̄ quia non potest tunc iudex accipere tantum probationes super possessore. in. c. ad ultimum. nu. 1. 2. 3. de cau. pos. et p̄prie. fo. 152.

Possessorium recuperande vel adipiscende si intētat an admittatur incipiens de proprietate vel de crimine. ibi. nu. 4.

3 Possessorium an competat pro iuribus personalibus. ca. sicut nobis. nu. 2. de re iudi. fo. 66.

3 Possessorium recuperande an detur spoliato possessione cuius erat p̄nitus incapax. in. c. ex tue. nu. 19. de resti. spo. fo. 184.

Possessorium causatur non solum ex civili: sed etiam ex naturali possessione. ibi. nu. 20.

3 Possessorium recuperande dum intentatur obseruari debet ordo ius dicitur. in. c. j. nu. 20. vt lite contest. fo. 111.

3 Possessorium et petitorium in quo casu cumulentur. in. c. cum super. nu. 1. 2. 3. de cau. pos. et p̄prie. fo. 156.

6 Possessorium intētat non solum si definit quis possidere: sed etiam si possidet sed non libere. in. c. si. nu. 2. ne sede vacan. fo. 65.

Possessorium datur pro iuribus incorporalibus. ibi.

5 Possessorium recuperande super iure subiectiōis potest intētari p̄bata possessione vel qua et qd tūc subditi nolūt ei obedire quo casu censet ipsum spoliare iure subiectiōis qd in ipsos h3. i. c. suborta. nu. 2. de re iudi. f. 75.

Super possessore qm agit de subiectione qm pronuntiabit. ibi. nu. 3.

3 Possessorium quare potius suspēdit petitorium intētatū circa eādem rem q̄ circa diueras res. in. c. ex conquestione. nu. 7. de resti. spo. fo. 175.

Possessorium habet priuilegium suspensiuum siue opponatur ante siue post litem contest. ibi. nu. 8.

3 Possessorium non cōpetit illi qui fuit expulsus a domino de sua possessione cum possessio aliqua non esset penes expulsū. in. c. olim. el. j. nu. 1. 2. 8. de resti. spo. fo. 178.

Possessorium retinēde potest intētari per seruū absente dñō si turbatur in possessione quā detinet noīe dñi. c. cū teneamur. nu. 2. de appel. fo. 98.

2 Possessorium recuperande datur propter spoliationem iudicialē. An to. c. veniens. nu. 4. 9. 10. 2. 11. de fil. p̄sby. fo. 52. et seq.

Possessorium recuperande dat̄ quilibet in vitium succedentē. ibi. nu. 4.

3 Possessorium incumbit pro iuribus incorporalibus. in. c. olim inter. nu. 4. de resti. spoli. fo. 190.

2 Possessorium recuperande cōpetit spoliato a iudice non iudicialiter procedente. in. c. cum causa. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.

3 Possessorium recuperande non datur illi qui fuit deiectus incontinenti qd incipit iniuste possidere: secus si ex intervallo reijciatur. in. c. j. nu. me. 6. de resti. spo. fo. 165.

2 Possessorium recuperande competit probata possessione et spoliatio ne. in. c. consultationibus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 76.

3 Possessorium reintegrande qm detur spoliato vigore sententie nulle. in. c. ex insinuatione. nu. 4. de procu. fo. 140.

Possessorium recuperande an detur illi qui possidebat rem contra ius commune. ibi. nu. 10. et 11.

3 Possessorium recuperande datur etiam contra singularem successorem: sed secus interdictum unde vi. in. c. sepe. nu. 5. de resti. spo. fo. 191.

Possessorium recuperande non solum cōpetit ad restitutionem omni modo possessionis: sed etiam ad restitutionem libere possessionis. in. c. pisanis. nu. 1. 8. 12. 13. de resti. spo. fo. 192.

3 **Possessor** non constituitur in mala fide per solam reclamationem contra eum factam in. c. cum olim. nu. 5. de cau. pos. et p̄prie. fo. 162.

3 Possessores etiam violenti spoliati habent interdictum recuperande: sed non interdictum ne vis fiat ei. et ad exhibendum. in. c. in literis. nu. 5. de resti. spo. fo. 169.

Et rationem vide ibidem. nu. 8.

Possessor non tenetur ostendere titulum possessionis sue quando possessor non habet e contra se presumptionem aliquam: alias secus. ibidē. nu. 18. fo. 170.

6 Possessor non cogitur ostendere titulum sue possessionis nisi possessio sit contra ius. in. c. quanto. nu. 8. de cens. fo. 202.

3 Possessor malefidei nō excusat qm timeat restituere fructus post lit. 2te. propter iustam cām litigandi. in. c. grauis. nu. 15. de resti. spo. fo. 178.

Possessor malefidei quis presumitur post lit. contest. ex presumptione iuris et de iure. ibi.

Possessor an constituatur in mala fide ex eo qd fuit sibi denuntiatum rem quam possidet esse alienam. ibi. nu. 16.

Possessor malefidei an quis efficiatur quia errat in iure. ibi. nu. 17.

3 Possessor violentus potest incōtinenti repelli, qm intelligatur incōtinenti. in. c. olim. el. j. nu. 10. 2. 13. de resti. spo. fo. 180.

Possidens per alium quo casu perdit possessionem et quam ex defectu vel morte illius per quem possidet. ibi. nu. 11.

5 Possessor a nemine molestatus non potest petere vt declaretur dñs nisi ab alto postea molestetur. in. c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.

3 Possessor bone fidei sine titulo facit fructus suos industriales et naturales cōsumptos: secus si habet titulum: qm etiā non consumptos. item fructus civiles facit suos. in. c. grauis. nu. 4. 2. 5. de resti. spo. fo. 177.

Possessor bone fidei qm teneatur restituere fructus quos bona fide pcepit sine sit factus locupletior siue non ex qua actione et si non restituit p̄ spacium trium annorum prescribit ipsos. ibi. nu. 6. et 11.

Possessor malefidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructuum p̄ceptorum etiam si sint consumpti et percipiendorum rei vendi sine causa et officio iudi. ibi. nu. 7.

Possessor malefidei cum titulo tenetur de perceptis: de percipiendis vero excusetur propter titulum. ibi.

Possessor bone fidei in dubio presumitur vsq̄ ad lit. contest. et non cōdemnatur in fructibus nisi appareat postea ab initio fuisse in mala fide. ibi. num. 8.

Possessor bone fidei ab initio et postea incipit esse in mala fide an teneatur restituere fructus et ad quos et qua actione tam de iure civili q̄ canonico. ibi. nu. 9.

Possessor malefidei ab initio si superuenit bona fides an faciat fructus suos. ibi. num. 10.

1 Possessor malefidei ante q̄ declaretur esse malefidei omnes fructus debet recolligere. in. c. humana. nu. 12. de elec. fo. 172.

3 Possessor malefidei qui tenetur de fructibus qui percipit potuissent an intelligatur qui percipi potuissent a possessore vel petitore. in. c. grauis. n. 13. de resti. spo. fo. 178.

3 Possidere se negans si conuincatur de mendacio an perdat possessionem. in. c. cum causam. nu. 18. de iura. cal. fo. 128.

2 Possidere pacifice non dicitur quis beneficium in quo patitur cōtrauersiam iudicalem. Anto. in. c. j. nu. 4. de renun. fo. 21.

3 Possidens noīe alieno et deiectus potest intētare remediū possessorij noīe tñ illius cuius possidet. in. c. ex parte. nu. 21. de resti. spo. fo. 174.

Possidēs nomine alterius et molestatus potest agere interdicto vt possidetis. ibidem.

1 Possidens beneficium minus canonice non dicitur proprie committere furtum: sed in fructibus vere committit furtum. in cap. dudum. el. j. nu. 19. de elec. fo. 177.

Possidere desinens dolo habetur pro possessore. in. c. aduersario. nu. me. 6. de excep. fo. 19.

Possessor qui a principio fuit in dolo vel in mala fide tenet re perempta vel si sine dolo deserit possidere. ibi. nu. 7.

Possessor quomodo probabitur dolo desisse possidere. ibi. nu. 8.

Possessor qui rem ad quam conueniebatur desisset possidere an cōdemnabitur et ad quid et quomodo et an teneatur ad fructus si rem non possidet sine culpa. ibi. nu. 12.

5 Possidens per alium precario potest illam possessionem cum violētia capere quia dicitur potius se defendere q̄ violentiam inferre. in. c. de cetero. nu. 13. de re iudi. fo. 53.

5 Possidens presumitur iuste possidere nisi aliud appareat in contrariū. in. c. veniens. nu. 31. de p̄scrip. fo. 44.

3 Possidere in p̄senti qm quis presumat: siue sit viuus siue sit mortuus si probat semel possedisse tam in re mobili q̄ in immobili. tam si negat se possidere q̄ si asserat. in. c. cū ad sedem. nu. 15. de resti. spo. fo. 187.

Possidere presumitur quis coipso qd probatur detinere. ibi. nu. 21.

6 Possidens pendente iudicio p̄prietatis est tuendus in possessione sua. in. c. cum venissent. nu. 1. de insti. fo. 53.

Possessio alicuius rei innata vera p̄sumptione sufficit ad repellendum proprietariū illius rei nisi declarat defectum tituli p̄sumpti licet regula riter sola possessio non prosit contra proprietarium. ibi. nu. 8.

3 Possidens aliquam rem vitiosam: an presumatur scire vel ignorare. in c. sepe. nu. 14. de resti. spo. fo. 191.

Possessor malefidei spoliatus habet remediū. d. c. sepe. ibidem. numero 17. fo. 192.

Repertorium singularium materialium

- Possessor bone fidei** quo remedio tenetur restituere rem quam bona fide habet priori possessori. ibi. nu. 8.
- Possidere quiete** quis dicitur qui non stimuletur in iudicio sincere vere qui habet bonam fidem. in. c. sanctorum. nu. 2. de prescrip. fo. 23.
- Possidere rem pacifice** quis non dicitur super qua est mota sibi questio. in. c. i. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Possidens res ecclesie** presumitur in mala fide. in. c. si clericus. nu. 2. de foro compe. fo. 60.
- Possidens per alium** quo mortuo ingrediatur possessionem et repellatur potest intentare interdictum restituende. in. c. cum venissent. num. 1. de resti. spo. fo. 173.
- Possidens per alium** quo casu habet interdictum recuperande si ille per quem possidebat fuit delectus. ibi. nu. 6.
- Possessio naturalis** postea adiuncta cum ciuili non dicitur de nouo acquisita sed continuata. ibi. nu. 7.
- Possessio acquiritur** per actum equipollentem actui corporali. ibi. nu. 13.
- Possessio acquiritur** per constitutum ibi.
- Possidens civiliter** si scit alium naturaliter illam rem possidere an perdat et per quantum tempus suam civilem. in. c. cum venissent. nu. 16. de resti. spo. fo. 173.
- Possidens iure resistente** possessor malefidei appellatur et est. in. c. consultationibus. nu. 8. de iure patro. fo. 195.
- Possidere pacifice** beneficium non videtur ille qui patitur controuersiam iudicialem super ipso beneficio. in. c. cum inter. nu. 6. de renun. fo. 10.
- Possidens immobilia** quo casu tenetur satisfacere de iudicio fisci. in. ca. si. q. in alij. nu. 2. vti. lit. non contest. fo. 14.
- Possidere si quis dolo** defierit quando habeatur pro possessore. in. c. j. nu. 5. de alie. iudi. mut. cau. fac. fo. 155.
- Positionibus** respondetur per verbum credo vel non credit. in. c. j. nu. 27. de lit. conte. fo. 105.
- Positio partium** vera et partim falsa an possit in totum negari. in. ca. j. nu. 15. de plus peti. fo. 51.
- Positionibus** respondetur per verbum credo. in. c. j. nu. 1. de sum. tri. et fide catho. fo. 12.
- Positiones sius articuli** si sint impertinentes an reus cogatur respondere salvo iure suo. in. c. cum contingat. nu. 13. de offi. dele. fo. 100.
- Positionibus criminosis** vtrum pars vel testis teneatur respondere. in. c. cum super. nu. 16. 18. et 19. de confes. fo. 225.
- Et an et qui** quis teneatur respondere positioni criminose. ibi. nu. 10.
- Positioni criminose** pars tenetur respondere quando est de crimine publice infamata. ibi.
- Positiones producentes** an videatur contenta in eis consiteri. in. c. exami nata. nu. 5. de iudi. fo. 38.
- Positionibus** pars debet respondere non autem eius aduocatus quem respondentem iudex debet repellere nisi pars sit simplex. in. c. pastoralis. nu. 8. de iudi. fo. 37.
- Positiones confessiones et interrogationes** possunt fieri ante et post lit. contest. in. c. si. nu. 5. de confes. fo. 226.
- Positionibus iuris scripti** non est respondendum secus iuris non scripti vti est consuetudo. in. c. sepe contingit. nu. 3. de app. fo. 112.
- Positionibus criminosis** an quis teneatur respondere. in. c. dudum. el. j. nu. 7. de elec. fo. 176.
- Positiones producentes** videtur in eis contenta consiteri secus producentes interrogationes. in. c. cum causam. nu. 16. de iura. cal. fo. 128.
- Positiones** possunt fieri usque ad conclusionem in causa: nam succedunt loco probationum. ibi. nu. 20. et 21.
- Positiones superfluas et impertinentes** potest iudex cancellare. ibi.
- Positionibus** est clare respondendum alias responsio interpretabitur contra respondentem. ibi. nu. 23.
- Positionibus vel interrogationibus** non respondens an habeatur pro confesso. ibidem.
- Positiones** possunt fieri ante et post lit. contest. ibi. nu. 25.
- Postulatio** admissa per superiorem habet vim electionis et confirmationis. in. c. gratum. nu. 13. de postu. la. prela. fo. 110.
- Postulatio** dependet a gratia et debet humiliter peti. in. c. j. num. 4. de postu. la. prela. fo. 107.
- Postulationem cassatam** in nouantes priuantur potestate eligendi. in. c. gratum. nu. 1. et 3. de postu. prela. fo. 109.
- Postulatio** venit sub nomine electionis etiam in materia penali. in. c. in causis. nu. 10. de elec. fo. 150.
- Postulantes** possunt a postulatione recedere antequam pape presententur: secus in electoribus. ibi. nu. 13.
- Postulantes** non possunt a postulatione recedere si est presentata pape nisi cum voluntate superioris. in. c. bone memorie. el. j. num. 1. 10. et 12. de postu. prela. fo. 112.
- Postulatus** vtrum poterit repetere expensas quas fecit sequuta variatione. in. c. bone memorie. el. j. nu. 13. de postu. prela. fo. 113.
- Postulatio** potest confirmari ex consensibus singulariter superuenientibus. ibi. num. 13. et 27.
- Postulatio solennis** habet vim electionis et confirmationis. in. rubr. nu. 3. de transla. fo. 117.
- Postulatio solennis** si est admissa habet vim electionis. in. c. j. nu. 34. de postu. prela. fo. 109.
- Postulatus** vigore indulgentie. de qua. in. c. si. de transla. epi. potest as sentire postulationi cui non poterat alias poterit petere. coram proximo superiore et approbata postulatione sine licentia pape potest transire ad aliam ecclesiam. in. d. c. si. nu. 15.
- Postulatio et electio** non procedunt a pari nec arguitur de vno aliud. in. c. publicato. nu. 6. de elec. fo. 183.
- Per postulationem** nullum ius acquiritur postulato etiam quod sit presentata pape et tunc non possunt partes a postulatione recedere ne illis datur superior. in. c. postulationem. nu. 1. de postu. prela. fo. 116.
- Postulatio** non admissa an et quando inferat iniuriam pro postulato vel postulantis. ibi. nu. 2.
- Postulare** quid sit. in. rubr. nu. 1. de postu. fo. 138.
- Postulari** vel eligi quod persone debeat. in. c. si. nu. 3. de postu. prela. fo. 116.
- Postulantes aliquem** debent omnem defectum postulati exprimere alias non valeret. ibi. nu. 9.
- Postulantes** an debeant consentire sue postulationi. ibi. nu. 11.
- Postulantes** admittunt ius postulandi si patiuntur postulatum ante confirmationem administrare se non eligentes. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de electio. fo. 141.
- Postulatus et electus** administrantes ante confirmationem ipso facto sunt priuati. ibi. nu. 2.
- Postulantes et eligentes** aliquem per impressionem laicorum sunt priuati ipso facto potestate eligendi. ibi. nu. 22. fo. 143. limita vti per Abb. in. c. cum vintonen. in. vlt. col. ver. sed contra. eo. titu.
- Postulatio** quid sit. in. rubr. nu. 1. de postu. prela. fo. 107.
- Postulatio** facta a minori quam tertia parte collegij non valet. in. c. bone memorie. el. j. nu. 1. de postu. prela. fo. 111.
- Postulatio** per quam priuata utilitas prefertur communi non valet. ibi.
- Postulatio** siue nominatio si sunt legitime facte acquirunt ius postulato siue nominato. ibi. nu. 8.
- Postulantibus** non licet a postulatione recedere si postulatio representata est superiori. ibi.
- Postulatio** vtrum debeat admitti si numerus postulantium non est maior duplo. ibi. nu. 12. fo. 112.
- Postulatio** debet admitti si est necessaria et iusta. ibi. nu. 15.
- Postulantes** debent providere de aliquo stipendio illi quem fecerunt ordinare ut postulerent et non postularunt. ibi. nu. 16.
- Potentiam** coeundi non declarat nirus ad copulam. in. ca. attestaciones. nu. 2. de despon. impu. fo. 15.
- Potentia** coeundi probari potest per aspectum corporis. in. c. si. nu. 3. de eo qui cogi. confang. fo. 21.
- Potentia** si appareat post separationem an matrimonium sit reintegrandum et quid iuris si ad alia vota sit deuentum. in. c. j. nu. 7. de frigidis et malefic. fo. 34.
- Potentia** coeundi si sit cum alia muliere et non cum vxore quid agendum sit. ibi. fo. 35.
- Potentia** coeundi quomodo cognoscitur. in. c. de illis. el. j. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.
- Potestas** vel alius officialis in temporalibus non potest eligi in perpetuo. in. c. significauerunt. nu. 9. de iudi. fo. 47.
- Potestas** eligendi remanet penes non delinquentes licet numero pauciores si vero omnes delinquant deuoluitur ad superiorem. in. cap. cum vintonien. nu. 2. et 12. de elec. fo. 144.
- Potestas** an possit cognoscere de delicto commisso inter vel contra familiam suam. in. c. proposuit. nu. 9. de appel. fo. 101.
- Potestas** vel quicumque alius officialis an habeat potestatem in subditos si sint extra provinciam. Anto. in. c. ex tuarum. nu. 2. de auto. et vsu. pal. fo. 20.
- Potestas** tenet ex facto suorum officialium. in. c. j. nu. 7. de resti. spo. fo. 165.
- Potestatem minuendi** habens in causa diminutionis reddituum non videtur habere potestatem augendi in causa augmentationis reddituum. in. c. si. nu. 3. de verb. sig. fo. 206.
- Potestatem** habens aliquid faciendi si illud sibi committatur sub certa forma potest illum actum expedire et valebit licet forma non sit seruata nisi in commissione fuerit processum ad vltiora. in. c. cum in veteri. nu. 1. de elec. fo. 174.
- Practica** probandi vel reprobandi instrumenta antiqua et qualiter probetur quod scriptor fuerit notarius. in. c. significauit. nu. 7. de testi. fo. 76.
- Practica** quomodo tractentur cause conuentione et reconuentione. in. c. j. nu. 1. de mutu. peti. fo. 99.
- Prebenda** si fuerit collata duobus quis preferatur. in. c. cum. nu. 1. de consti. fo. 27.
- Prebenda** non debet diuidi pro integratione alterius. in. c. cum causam. nu. 1. de preben. fo. 48.

Super Lectu. Banormitani.

- 6 **Prebenda** licite pot' diuidi in duas si facultates suppetunt alias reintegrabitur et qñ pot' fieri diuisio. in. c. vacante. nu. 1. 3. 5. de preben. fol. 35.
- Prebende** debiles reintegrantur ab aliqua alia pingui. ibi. nu. 4.
- 6 **Prebendarum** vel canonicatum vacatio nō datur in ecclesijs non numeratis. i. non est certus numerus canonicorum vel prebendarum et ficeorum collatio non transit de vno in alium superiorem. in. c. ex parte astensis. nu. 1. de concess. preben. fo. 61.
- 6 **Prebenda** siue beneficium an possit conferri clerico alterius diocesis si ne literis commendatitij proprii episcopi. in. c. fraternitati. nu. 2. de clerici. non resi. fo. 18.
- 6 **Prebenda** annexa canonicatu est quid spirituale: separata vero non. in. c. maioribus. nu. 4. de preben. fo. 25.
- 5 **Prebende** minuuntur si redditus ecclesie minuuntur. in. c. ex parte. nu. 2. de constitu. fo. 34.
- 4 **Prebendarius** concurrens cum procuratore ecclesie est preferendus. in. c. ex literis. nu. 3. de proba. fo. 6.
- Prebendarius** habet legitimam administrationē sicut alius rector eccle. ibi. nu. 6.
- Prebendarius** non potest obligare prebendam ultra tempus vite sue. ibi. nu. 7.
- 6 **Prebenda** connexa canonicis dicitur quid spirituale. alias sec' et poterit laico conferri ad ipsius subuentionem. in. c. dilecto. nu. 6. de preben. fo. 34.
- Prebenda** non dicitur vacare in ecclesia si in ea nō est certus numerus prebendarum. ibi. nu. 9.
- 4 **Prebende** sacerdotales sunt que habent onus celebrandi annexum. in. c. dilecto. nu. 3. de testi. fo. 74.
- 6 **Prebenda** non habet in onus sacerdotij annexum de iure cōi. in. c. constitutus. nu. 2. de concess. preben. fo. 62.
- 6 **Prebenda** iniusta et tenuis quomodo reintegratur. in. c. cum causam. nu. 3. de preben. fo. 48.
- 7 **Prebende** que consistit in bonis temporalibus potest esse penes laicum secus si est annexa. in. c. tua nos. nu. 3. de simo. fo. 88.
- 1 **Prebende** que postea instituunt in ecclesia non debent esse minoris valoris q̃ prebende. antiquae. nu. 7. de consti. fo. 27.
- 6 **Prebendum** in neutro genere nō cōcedit ad certū et determinatū tempus etiam si pactū interuenierit: sed precaria in feminino sic. in. c. j. nu. 1. de precarijs. fo. 78.
- Precaria** in feminino genere quid sit et quomodo fiat. ibi. nu. 3.
- 6 **Precaria** indebite facta per predecessorem reuocatur per successorem. in. c. j. nu. 1. de precarijs. fo. 78.
- 6 **Precarium** constituitur per ista verba: commodo tibi hanc rem ad talem vsum precario. in. c. unico. nu. 10. de commodato. fo. 79.
- 6 **Precarium** extinguitur ad voluntatem concedentis vel ei succedentis etiam quod sit appositum contrarium pactum. in. c. si. nu. 1. 3. de precarijs. fo. 78.
- Precarium** tacite reuocatur morte illius cui fuit cōcessum et alienatio ne ipsius rei. ibi. nu. 2. 5. 7. 8.
- Precarium** licet reuocetur ad libitum concedentis tamen eius morte non reuocatur. ibi. nu. 6.
- Precarium** potest concedi ad certum tempus tamen ante illud finitū potest reuocari. ibi. nu. 11. 7. 13.
- Precarium** concessum ad certum vsum si ante reuocetur potest agi contra reuocatem actione de dolo si ex hoc ille patitur damnum. ibidem. nu. 13. fo. 79.
- Habens** rem precario dicitur possidere. ibi. nu. 7. fo. 78.
- 7 **Preceptum** affirmatiuū ligat semper sed non ad semper sed loco et tempore debito. in. c. omnis vtriusq. nu. 20. de peni. et remis. fo. 176.
- 3 **Preceptum** impossibile non ligat. in. c. j. nu. 14. de dila. fo. 132.
- 3 **Preceptū** iudicis impossibile non ligat. in. c. cum dilecti. nu. 20. de dolo et contu. fo. 204.
- 7 **Preceptum** iudicis non habet vim diffinitive. in. c. ex parte. nume. 7. de verbo. signifi. fo. 201.
- Preceptum** quando dicatur fieri cum cause cognitione. ibidem.
- Preceptum** iudicis cum clausula iustificatoria nemine grauat et resoluitur in simplicem citationem parte comparēte et petente reuocari. ibi. numero. 8.
- 2 **Preceptum** iudicis sine cause cognitione factum et iniquum non transit in rem iudicatam. in. c. j. nu. 5. 7. 16. de resti. in integ. fo. 156.
- Precepto** iudicis iniquo non tenetur quis obtemperare. ibi.
- 5 **Preceptum** quod iudex facit vel committit an sit sententia et que. in. rubri. nu. 7. de re iudi. fo. 47.
- 3 **Preceptum** iudicis omne est interlocutoris. in. rub. nu. 1. vt lit. non contesta. folio. 106.
- 6 **In** preceptis multa reperiuntur ex institutis sanctorum patrum que tñ non reperiuntur scripta. in. c. j. nu. 6. de celebra. miss. fo. 709.
- 3 **Preceptum** iudicis debet fieri cum causa. ita videt colligi. in. c. proposito. nu. 11. de foro compe. fo. 87.
- 3 **Preceptum** de citando est quedam sententia interlocutoria. in. c. si. nu. 20. de ferijs. fo. 141.

- 6 **Preceptū** siue mandatū superioris sine distinctione factū admittit excusationem probabilis cause. in. c. qd super. nu. 3. de vo. et vo. re. fo. 177.
- 2 **Preceptū** etiam pape factum extra iudicium sine cause cognitione non ligat qñ est factum super causa que requirit sententiam et cause cognitionem. in. c. cum ex literis. nu. 9. de resti. in integ. fo. 148.
- 5 **Precepta** nō solēt fieri sine clausula: et si senseris te grauatū: et ideo habet vim simplicis citationis. in. c. j. nu. 9. de cau. pos. et proprie. fo. 152.
- 6 **Preceptum** statutum vel lex quorum interpretatio est dubia non ligat non obseruantem in peccato mortali. in. c. j. nu. 8. de deci. fo. 149.
- 4 **Preceptum** iudicis non debet obseruari si est difficile vel periculosum et potest ab eo pars appellare et qd dicatur facile stat arbitrio iudicis. in. c. accepimus. nu. 1. de si. instru. fo. 100.
- Preceptum** pape quamuis durum est seruandum si non contineat peccatum. ibidem. nu. 2.
- 5 **Preceptū** factum circa ea que concernunt animū non suspenditur per appellationem vel sic. in. c. ad hec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 107.
- Preceptum** factum de non intrando aliquam possessionem suspenditur per appellationem. ibi.
- 2 **Preceptū** impossibile non ligat. in. c. p. et g. nu. 9. de offi. deleg. fo. 103.
- 7 **Preceptum** sub pena excommunicationis factū non inducit excommunicationē in contrafacientem si ad vltiora non fuerit processum nisi dicatur quam ex nunc profert vel alia similia verba. in. c. ex literis. nu. 5. de matri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- 7 **Preceptū** iudicis mandans aliquid fieri sub tāta pena si illud non fuerit factum non per hoc incidit in penā quia est communitio quedam de pena infligenda. in. c. sicut tuis. nu. 6. de simo. fo. 88.
- 6 **Pretium** rei prohibite alienari non debet esse nec penes emptorem nec venditorem sed penes illum cui est facta iniuria. in. c. de iure. nu. 3. de iure patro. fo. 194.
- 3 **Pretium** succedit loco rei in vniuersalibus secus in particularib' nisi succedat auctoritate superioris vel alijs casibus specialibus. de quibus remissive. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 6. vt lit. pen. fo. 217.
- 6 **Pretium** rei est estimandum non sūm qd valet ipsa res libera sed cum onere quod habet in se. in. c. in aliquibus. nu. 3. de deci. fo. 154.
- 6 **Predia** sunt tacite obligata pro decimis et tributis non solutis. c. tua nobis. nu. 10. de decimis. fo. 151.
- Predium** emptum ex pecunia non decimata subiacet decime respectu illius pecunie. ibi. nu. 13.
- Predium** ex quo veniebat soluēda certa gabella si fuerit locatum onus solutionis gabelle incumbit conductori et non domino. ibi. nu. 14.
- 6 **Predia** de quibus sunt soluēde decime sunt danda colenda talibus a quibus sine contractione possit ecclesia decimas consequi. in. c. in alijs quibus. nu. 1. de decimis. fo. 154.
- 3 **Predo** est restituendus in possessione nisi constet in iudicio esse predonem. in. c. cum ecclesia. n. 26. de cau. pos. et proprie. fo. 154.
- 3 **Predo** semper est in mora. in. c. grauis. nu. 14. de resti. spo. fo. 178.
- Predones** restituuntur in possessione etiā qd cōstet eos esse predones in beneficialibus. in. c. in literis. nu. 9. 11. 14. de resti. spo. fo. 169.
- Predo** si fuerit spoliatus habet interdictum vnde vi contra spoliatum licet spoliatus fuerit dñs. in. c. j. nu. 13. de ordi. cog. fo. 144.
- 7 **Predicatores** licite possunt petere temporalia pro sustentatione. in. c. cum ex officij. num. 7. de prescrip. fo. 36.
- 6 **Predicare** dicitur officium et valet ad multa. in. c. quod dei. nume. 3. de sta. mona. fo. 180.
- 1 **Predestinatio** quid sit et qd sit prescientia. in. proe. ibi rex pacificus. nu. 7. versi. in glos. versi. disposuit. fo. 9.
- 2 **Preeminencia** in canonicis vel alijs quid operetur vnde per totum. in. c. j. nu. 2. de maiortate et obediē. fo. 124.
- 6 **Prefationes** indicant quid sit actum in cōclusionē intellege dubia. in. c. ex multa. num. 6. de voto et vo. redemp. fo. 178.
- 6 **Preferrī** quis debeat an p'sentatus a marito an ab vxore circa ius patronatus quod est in dote. in. c. si. nu. 8. de concess. preben. fo. 64.
- Presentatus** a pupillo p'fertur p'sentato a tutore. ibi. nu. 9.
- 3 **Prelatus** potest p'iuicere ecclesie in requirendis secus in inquisitis. in. c. verum. nu. 28. de fo. compe. fo. 64.
- 6 **Prelati** magis peccāt delinquendo q̃ alijs propter malum exemptum quod alijs dant. in. c. relatum. j. ne cle. vel mona. fo. 138.
- 6 **Prelatus** potest imponere penam pecuniarum clericis pro delicto. in. c. vt clericorum. nu. 10. de vi. et bone. cleri. fo. 7.
- 3 **Prelatus** absens citatus per edicta vel aliter vt respondeat de iurib' suis per quantum tempus debet expectari intra qd compareat. in. c. cum olim. nu. 10. 21. de dolo et contu. fo. 205.
- 2 **Prelatus** non potest in prelatura sua eligere sibi successore nisi ex consensu solius pape. in. c. accepimus. nu. 2. de pac. fo. 133.
- 1 **Prelati** negligentia est pctm mortale. in. c. nihil. nu. 3. de elec. fo. 166.

Repertorium singularium materiarum

- P*relatus agens pro iuribus ecclesie an possit contra eum aliquid obijci puta defectus tituli vel aliud crimen. ibi. nu. 11.
- P*relatus verus anteq̃ accipiat possessionē non pōt administrare. ibi.
- 3 *P*relatus non succedit in vitium predecessoris sui hinc est qđ si ipse est in bona fide prescribit rem quam predecessor suus possidebat mala fide. in. c. grauis. nu. 10. de resti. spo. fo. 177.
- 5 *P*relatus an & qñ possit tacite vel expresse iuribus ecclesie competentibus renūciare. in. c. veniens. nu. 21. de prescrip. fo. 43.
- P*relatus potest indistincte preiudicare ecclesie quando reuertitur ad ius commune. ibi. nu. 22.
- P*relatus quando renuntiat tacite vel expresse an requiratur consensus capituli. ibi. nu. 23.
- 6 *P*relati vel clerici cōsiliarij principis secularis an possint impune consulere principem circa mortem alicui inferendam. in. c. clericis. nume. 9. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 7 *P*relatus an debeat se purgare de delicto commissio ante prelaturam & an prosit iudici sibi purgatio per illum qui eum promouit. in. c. accepimus. nu. 3. de purga. cano. fo. 165.
- 5 *P*relatus & quilibet superior potest a suis subditis de crimine incusari. in. c. cum 3. & 2. nu. 1. de re iudi. fo. 76.
- 7 *P*relatus presbyter parochialis & similes an possint accusari aut denuntiare per alios q̃ parochianos vel subditos. in. c. qualiter & quando. el. h. nu. 24. de accusa. fo. 73.
- P*relatus non pōt simulari curatori aut procuratori. ibi. nu. 25.
- 1 *P*relatus qui non potest alienare bona ecclesie non pōt cedere liti que versatur illis bonis. in. c. du. dum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.
- 5 *P*relatus timens ne patronus presentet aliquem non idoneum ecclesie ad preces forte aliquorum potest ipsum abire ut bonum & vtilem presentet. in. c. constitutis. el. h. nu. 1. de appel. fo. 115.
- P*relatus impeditus administrare propter senectutem remouetur & ei datur coadiutor. ibi. nu. 9.
- 6 *P*relatus quis dicatur. in. c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 37.
- 6 *P*relatus bona que acquisiuit post suam consecrationem debet relinquerē ecclesie. in. c. vt vnus. nu. 1. & 2. de pecu. cle. fo. 108.
- P*relatus vel rector ecclesie si emit aliqua bona noie suo an post eius mortem sit iudicandum pro ecclesia an pro herede ipsius prelati simul super dictis bonis litigantibus. ibi. nu. 3.
- Et vide in. c. j. de testa. in. iij. not.
- 6 *P*relatus male alienans bona ecclesie potest petere ipsam alienationē reuocari. in. c. si quis. nu. 4. & 12. de reb. eccle. alie. fo. 75.
- 6 *P*relatus inferior epō habet ius instituendi priuandi & excommunicandi. c. referente. nu. 2. de preben. fo. 25.
- 6 *P*relatus an possit transigere vel liti cause & exceptioni competenti ecclesie renuntiare. in. c. j. nu. 8. de deposito. fo. 80.
- 6 *P*relatus potest dici largo modo rector ecclesie. in. c. tua nos. nu. 2. de cleri. egro. fo. 50.
- P*relatus vel quilibet sacerdos potest remoueri ab ecclesia sua ob bonum publicum & ob scādalum vitandum quo casu debet sibi prouideri de bono cambio. ibi. nu. 3. & 5.
- 2 *P*relatus potest preiudicare ecclesie in omittendo licet cōtra eum possit ecclesia agere ad interesse. in. c. j. nu. 9. de resti. in integ. fo. 154.
- 6 *P*relatus emens aliquid de pecunia ecclesie debet conficere instrumentum nomine ecclesie als priuatur administratione. in. c. presbyter. nu. 1. & 5. de pecu. cleri. fo. 108.
- P*relatus & clericus & similes non dicuntur domini fructuum beneficiorum suorum. ibi. nu. 4.
- 6 *P*relatus qui permittit in negligendo vt res ecclesie prescribantur vel cadant in commissum tenetur reddere ecclesiam indemnem. in. c. constitutus. nu. 19. de relig. domi. fo. 185.
- 5 *P*relatus quo casu peccet non repetēdo res ecclesie vel pauperū ad hoc vt vltet strepitum iudiciorum. in. c. h. nu. 4. de prescrip. fo. 22.
- P*relati delictum preiudicat ecclesie in omittendo. ibi. nu. 6.
- 5 *P*relatum non habere & inutilem habere paria sunt. in. c. j. numero. 7. de prescrip. fo. 22.
- P*relatus potest p̃iudicare ecclie in iudicialib⁹ sed in p̃ctu nō. ibi. nu. 10.
- 9 *P*relatus solus an potest reintegrare amphyteotam qui cessauit solvere canonem in. c. potuit. nu. 15. de locato. fo. 89.
- 6 *P*relatus nō debet sine cōsilio capituli neq̃ instituere neq̃ alia negotia ecclesie tractare. in. c. nouit. nu. 1. & 4. & 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- P*relatus potest exercere minora negotia sine consensu capituli: maior vero non. ibi. nu. 6.
- P*relatus non tenetur etiam in arduis requirere consensum capituli subsistente causa rationabili. ibi.
- P*relatus solus potest requirere beneficiatum vt resideat alias ipsum priuare. ibi. nu. 7.
- P*relatus in notorijs requirit consensum capituli. ibi.
- 7 *P*relatus inferior an possit ecclesias sibi pleno iure subiectas vnire. in. c. sicut vnire. nu. 3. de excess. prela. fo. 145.
- P*relatus inferior dicitur habere iurisdictionem episcopalem in ecclesijs sibi pleno iure subiectis. ibi.
- 6 *P*relatus indebite alinādo bona ecclesie sine iuramento potest ipsemet venire contra dictā alienationē. in. c. cum venissent. nu. 15. de insti. fol. 53.
- P*relatus q̃ dum alienauit in p̃ctu iurauit non cōtrauenire nec petere restitutionē in integrū p̃ ecclesia nihilomin⁹ si ecclesia est lesa pōt iuramento non obstante petere restitutionem in integrū. ibi. nu. 16. & 18.
- P*relatus non potest sponte a se abdicare titulum prelature nec per iuramentum se obligare ad non administrandum. ibi.
- P*relatus si committit delictum aduersus dñm priuatur feudo in vita sua post vero reuertitur ad ecclesiam qñ scilicet feudum pertinebat ad mensam prelati. ibi. nu. 17.
- 3 *P*relatus delinquens etiam cōtemplatione ecclesie punitur in suop̃a trimonio. in. c. j. nu. 12. de dolo & contu. fo. 194.
- P*relatus quo casu preiudicat. ibi.
- P*relatus in multis casibus requirit consensum capituli circa administrationem rerum ecclesiarum. ibi. nu. 14.
- P*relatus & capitulum non possunt renuntiare iuribus & alijs introductis in fauorem ecclesie. ibi. nu. 17. fo. 195.
- P*relatus delinquēdo si nō pōt soluere dñi luere in corpus. ibi. nu. 19.
- P*relatus potest preiudicare ecclesie in querēdis. in. c. j. nu. 21. eo. tit.
- P*relatus potest repudiare hereditatem vel legatum delegatum ecclesie. ibi. nume. 22.
- P*relatus potest preiudicare ecclesie in relictis conditionalibus ipsi ecclesie factis. in. d. c. j. nu. 23. de dolo & contu.
- P*relatus in quibus rebus preiudicat ecclesie in non acquirendo tenetur de suo ad interesse. ibi.
- P*relatus potest preiudicare ecclesie in quesitis quo ad modicam lesionem. secus quo ad magnam etiam cum consensu capituli nisi interuenierint solemnitates requisite. ibi. nu. 24.
- P*relatus preiudicat ecclesie in quesitis in omittendo tenetur tamen postea ad interesse. ibi. nu. 25.
- P*relatus non pōt facere qđ aliqua res data ecclesie recedat ppter aliquid factum vel non factum. sed vna cum capitulo possit. ibi. nu. 26.
- P*relatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas preiudicat ecclesie que tamen habet remedium restitutionis. ibi. nu. 37.
- 6 *P*relati nō debēt p̃ delictis statim fulminare excommunicationes. sed incipere a suspensione & interdicto. in. c. clericos. nu. 3. de cōba. cle. & nu. fo. 11.
- 6 *P*relatus non potest esse iudex lite orta inter ipsum & subditum. in. c. licet. nu. 4. de regu. fo. 163.
- 1 *P*relatus notorie criminofus an possit per subditum corrigi. id est vt subditus possit contra ipsum excipere de crimine. in. c. scilicet. nu. 9. de rescriptis. fo. 53.
- 2 *P*relatus potest conuenire & conueniri sine consensu capituli nisi res sit ardua. in. c. contingit. nu. 2. de transac. fo. 115.
- P*relatus an possit transigere sine consensu capituli. ibi. nu. 2.
- 7 *P*relatus habēs ecclesiā sibi subiectā potest a presbytero erigere rationem non quantum expendit quolibet die sed quantum expendit in fabrica ecclesie. in. c. cum & plantare. nu. 3. de priuile. fo. 152.
- 1 *P*relatus citra ep̃m potest ad aliam prelaturam eligi: ep̃s vero debet postulari. in. c. cum inter canonicos. nu. 1. de elec. fo. 139.
- 3 *P*relatus male viuendo dicitur pollnere ecclesiā cui preest quo ad optiones hominum. in. c. veritatis. nu. 2. de dolo & contu. fo. 206.
- 3 Ep̃s potest suspendi ab officio & beneficio propter graua crimina in ipsum iniecta & propter eius euidentem contumaciam. in. c. veritatis. nu. 3. de dolo & contu. fo. 206.
- Ep̃s depositus ab ordine pontificali non videtur depositus a sacerdotali secus econtra. ibi. nu. 15.
- 1 *P*relatus vel rector agens pro iuribus ecclesie vel suis an formare debeat libellū noie suo vel ecclesie. in. c. litere. nu. 3. & 6. de dilatio. fo. 134.
- P*relati & alij administratores rerum ecclesiasticarum non sunt domini & non possunt alienare nisi casibus expressis. nu. 4.
- P*relatus renocat procuratorem datum a conuentu. ibi.
- P*relatus agit possessorio recuperande vel adipiscende nomine proprio non ecclesie. ibi. nu. 5.
- P*relatus agens simpliciter an in dubio videatur agere nomine suo vel ecclesie & quid de tutore & simili. in. c. j. nu. 7.
- P*relatus an presumatur acquiescere de bonis ecclesie sue. ibi. & nu. 8.
- 6 *P*relatus qui obligauit ecclesiam pro debitis alienis ipso facto est suspensus ab administratione temporalium & spiritualium & ecclesia non tenetur. in. c. si quorundam. nu. 1. & 2. de solu. fo. 100.
- P*relatus potest obligare ecclesiam pro sua sustentatione. ibi. nu. 2.
- P*relatus qui mutuat pecuniam ipsius ecclesie alijs non dicitur res ecclesie male administrare. ibi. nu. 9.
- 3 *P*relati inferiores epō etiā habētes collegiū l'cet iurisdictionē in aliorū personas de collegio iure cōi sibi vendicent territorium tñ fori contentiosi non habent sed tota prima diocesis est territorium ep̃i. in. c. cū contingat. nu. 33. ver. prima conclusio. de fo. compe. fo. 80.
- P*relati seculares citra ep̃m de criminibus suorum clericorum etiā si depositionē nō exposcāt cognoscere iudicialiter nō valent. sed civiliter & cognitionaliter in eos iurisdictionē exercere possunt eis tñ premissis coram ordinario loci conuenire poterunt. ibi. ver. quarta conclusio.

Super Lectu. Panormitani.

- P**relati inferiores institutionem beneficiorum de iure comuni vel priuilegio speciali simpliciter indulto obtinentes clericos in eisdem institutos propter simplicem administrationem seu non residentiam destituere queunt ac eorum resignationem recipere: secus si ex prescriptione vel consuetudine eis instituendi ius competat nisi beneficium pleno iure eidem sit subiectum. ibi. verfi. vii. conclusio.
- 3 **P**relatus an noceat ecclesie in delictis commissis in iudicio. in. c. f. nu. 36. vt lite non contest. fo. 108.
- 5 **P**relatus preiudicat ecclesie patiendo rem ecclesie prescribi. in. c. cum eccle. nu. 49. de causa possessionis et proprietatis. fo. 156.
- 6 **P**relatus potest indistincte donare fructus beneficij quos facit suos residuum vero non nisi interueniant requisita. in. c. ceterum. num. 4. de dona. fo. 104.
- 2 **P**relatus et maritus non possunt se absentare ab ecclesia et vxore sine causa et absentando presumuntur facere malitiose. in. c. f. s. porro. num. 2. et 13. vt lite non contest. fo. 114.
- 6 **P**relatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.
- C**orfe. Vide Fride. de se. confi. ix. Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacro san. ec. et in l. pupillorum. C. de repu. bere. et in l. magis puto. §. fundum. ff. de reb. ec. et in l. contra iuris. §. si curator. ff. de pac. Lud. ro. cōf. clxxxviii. inci. visis que narrantur in facto. De. de anc. do. Car. Jo. de imo. et d. meū. Barb. in. c. vt super. de reb. eccle. nō alie. do. Car. in. c. de multa. de preben. et in cle. gratie. de rescript. Inno. in. c. admonet. de renun. et in. c. verum. de condi. appo. Abb. in. c. tua. de his que fi. a prela. et in. c. qm. de deci. Lap. alleg. xxvi. Lap. Abb. et Do. de san. Semi. in. c. j. de reb. eccle. nō alie. lib. vi. Ro. in. l. si is qui heres. §. neq. filius. ff. de acqui. her. Dy. Ja. de are. Bal. et Imo. in. l. seruū filij. §. i. ff. de leg. j. Pau. de ca. et do. Alex. de imo. in. l. legatū. ff. eo. tit. verfi. quid autē in prelato an sine consensu capituli etc. Et licet do. Alex. in. d. l. legatū. dicat magis cōmunez opi. esse qd nō possit. Nibi videt qd cōis opi. est in contrariū qd prela tus hoc possit. facti gl. et qd voluit do. Car. ibi. in. c. potuit. de loc. et facit bonus tex. opti. argumentū. in. l. qui aut. ff. de his que in frau. cred. et in l. si spūs. §. si maritus. ff. de do. inter vi. et vxor. et in l. seruus. et quod voluit Salic. C. de pac. et qd voluit Balic. in. c. clerici. de iudi. et Salic. in. l. pactum curatoris. C. de pac. et in. l. j. C. qui admitt. et vide do. meū. Barb. in. c. fin. de ordi. cog. et in. d. c. vt super. et plene per eundem in repet. rub. de causa pos. et proprie. et Abb. in. d. c. verū vbi. Et vide oīno in addi. pri. seq.
- P**relatus an possit iniuriam sibi factam punire. in. c. cum venissent. nu. me. 11. de iudi. fo. 31.
- 7 **P**relati inferiores a papa dum scribunt subditis debent appellare ipsos socios aut fratres dum autem ipsis a subditis rescribitur debent appellari. partes. in. c. quam graui. nu. 5. de cri. fal. fol. 133.
- 6 **P**relatus qui acquisiuit ex industria sua aliqua bona ecclesie potest libe rius disponere de bonis ipsius ecclesie quam alius qui nihil acquisiuit. in. c. consensus. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 74.
- P**relati possunt erigere seruitia a subditis que consueuerunt prestari dominis temporalibus. ibi. nu. 3.
- P**relatus potest remunerare de bonis ecclesie illos qui se adhibuerunt pro seruitijs ecclesie. ibi. nu. 4.
- 6 **P**relatus licet debeat subuenire potius suis indigentibus quam alijs tamen grauissime peccat si facit eos diuites non subueniendo alijs indigentibus. in. c. inquiringundum. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 **P**relati licite possunt prestare consilium et auxilium dominis temporalibus pro ipsorum statu conseruando. in. c. non est. num. 4. de voto et voti. redemp. fo. 175.
- 3 **P**relatus quando per confirmationem acquirat potestatem administrandi et quando possessionem beneficij. in. c. cum super. nu. 14. cu. 3 plu. seq. de ca. pos. et pro. fo. 157.
- P**relatus agens pro iuribus ecclesie quo nomine agit suo vel ecclesie: et an teneatur ostendere titulum sue potestatis. ibi. nu. 20. et 21. et 22.
- 5 **P**relatus non est remouendus etiam ob notoriā infamiam si paratus est ipsam purgare. in. c. quia nos. nu. 2. et 3. de ap. fo. 105.
- P**relatus siue alius superior non tenetur ob aliquod delictum depone re prelaturam in manibus aliquorum nisi superioris nisi consuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 5. et 6.
- 7 **P**relatus si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo committit simoniam. in. c. ex tue. nu. 1. de simo. fo. 82.
- 3 **P**relatus cum capitulo potest preiudicare ecclesie. in. c. si diligenti. num. 24. de fo. compe. fo. 75.
- 6 **P**relatus cum maiori parte capituli potest statuere vt quilibet teneatur contribuere pro necessarijs impensis ecclesie etiam aliquibus contradicentibus. in. c. f. nu. 1. et 2. de his que fi. a ma. par. ca. fol. 72.
- 6 **P**relatus inferior episcopo potest de iure speciali habere institutionē vel collationem prebendarum et dignitatum ecclesie cathedralis sed de iure comuni non habet. in. c. f. nu. 2. de insti. fo. 54.
- 7 **P**relatus tenetur si potest acquirere ecclesie et nō acquirit. in. c. conquiesus. nu. 9. de vsur. fo. 126.
- 6 **P**relatus et capitulum possunt beneficio vacanti certum onus imponere qd habeat subire ille cui beneficium conferetur et ista oneris impos

- fitio d3 confirmari a papa. in. c. significatum. nu. 1. et 2. de preben. fol. 26.
- 6 **P**relati sustinentes clericos suspensos celebrare priuantur beneficijs et deponuntur. in. c. clericorum. nu. 1. et nu. 4. de vi. et ho. cle. fo. 7.
- 6 **P**relatus quilibet circa episcopum potest dimittere prelaturam et intrare religionem. in. c. qd dei. nu. 11. de statu. mona. fo. 181.
- 5 **P**relato excommunicato etiam occulto simoniaco in ordine et notorie fornicatori impune non paretur secus aliter in criminosis. in. c. ad probandum. nu. 17. de re iudi. fo. 81.
- 6 **P**relatus et tutor si potuerunt acquirere ecclesie vel pupillo et non acquiesuerunt tenentur eis de interesse: quia sunt obligati acquirere ratione officij suscepti. in. c. ex transmissa. nu. 2. de deci. fo. 149.
- 3 **P**relatus et miles nullo casu coguntur cedere bonis. in. c. olim. el. h. nu. 8. de resti. spo. fo. 189.
- 6 **P**relatus potest emitte re votum pro subsidio terre sancte etiam sine licentia superioris. in. c. f. nu. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 178.
- 8 **P**relatus non dicitur dominus rerum ecclesiasticarum sed administrator et habens longiores habenas quam procurator. in. c. fraternitatem. nu. 2. de dona. fo. 103.
- P**relatus qui ex sui negligentia patitur rem ecclesie prescribi tenetur de suo ad interesse in quantum ecclesia est damnificata. ibi. nu. 4.
- 5 **P**relatus preiudicat ecclesie sue in omittendo puta in p mittendo re ecclesie prescribi tenet tñ de suo resarcire. in. c. auditis. nu. 34. de prescri. fol. 36.
- 5 **P**relatus an possit esse iudex inter ipsum et subditum dum agitur de causa subiectionis. in causa vero ecclesie sue potest esse iudex. in. c. ad audientiam. nu. 7. et 8. de ap. fo. 108.
- 6 **P**relatus qui concedit aliquod ius spirituale laico vel alienas indebit rem ecclesie deponitur in perpetuum et excommunicatur ad tempus quousq. reddiderit ecclesiam indenem. in. c. quāuis. nu. 5. de deci. fo. 148.
- 6 **P**relatus vendendo rem ecclesiasticam non potest facere vel habere fidem de pretio idem in procuratore fisci confessionem vero de pretio recepto possunt facere. in. c. h. nu. 6. de precarijs. fo. 75.
- 6 **P**relati omnes alicuius prouincie faciunt vniuersitatem. in. c. non est. nu. 1. de regu. fo. 158.
- 6 **P**relatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nuper. nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 69.
- C**orfe. Tu. adde qd Abbas seu prelatus solus potest repudiare legatum factū ecclesie maxime de rebus immobilibus: ita concludit Fride. de se. confi. ix. et mouetur principaliter: quia dominium non est vere acquisitum ecclesie ante acceptationem legati: vnde repudiando potius non acquirit qd alienat sed in non acquirendo nō requiritur solennitas: pro hoc facit. c. cū apostolica. de his que fi. a prela. vbi solennitas requiritur cum alienatur res que possidetur ab ecclesia: et non est par eademq. ratio lucra non capere et debita seu quęsta perdere. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de do. inter vi. et vxor. et in. l. h. C. de codicil. vbi bo. text. tenetur tamen prelatus satisfacere de suo quęadmodū tutor tenet si potuit acquirere pupillo et non acquisiuit. C. arbi. tu. l. quicquid. et est bo. tex. cum glo. xij. q. ij. in. c. h. et gl. xvi. q. vi. §. si. que dicit qd in acquirēdis prelatus potest facere conditionem ecclesie deteriozem: idem dicit Innoc. in. c. h. de do. ad id idem qd notat ipse. in. c. quoniam. de deci. **P**otest tamen in contrarium adduci. l. magis puto. §. fundus. ff. de rebus eorum. vbi dicitur quod pupillus non potest repudiare fundum sibi legatū: cum non possit alienare sua: videtur ergo quod ex repudiatione sequatur alienatio. potest dici quod ille. §. fundus. loquitur in pupillo qui non habet administrationem rerū suarum sicut prelatus in rebus ecclesie. in contrariū facit etiam. l. qui actionem habet. ff. de regu. iur. vbi dicit tex. qd habens actionem ad rem videtur habere ipsam actionem ergo sicut priuatus non potest alienare solus rem: ita nec ipsam actionem. do. Abbas. in. d. c. tua. in ver. vl. scias. in fi. mouet istam. qd. et dici potest qd responderit per. c. cū apostolica. eo. tit. et fatetur qd iste casus est dubius. dico ad contrarium qd proprie alienatur res que possidetur et non res que nondū est acquisita. et fateor qd non potest alienare actionem. scilicet acquisitam sed acquirendam: tamen si prelatus sine causa repudiavit potest compelli vt satisfaciat ecclesie de suo et hanc conclusionem puto verissimam: et adduco rationem. quia facilius abdicatur a nobis ius querendum quam quęsitum. tex. est ad hoc celebris. in. l. qui autem. ff. de his que in frau. cre. vbi preiudicatur creditoribus in querendis nō tamen in quęstis. et adduco domi. Card. in cle. gratie. de rescript. in prima oppo. in verbo oppono qd non teneat renuntiatio. vbi cōcludit qd renuntiatio ad re pōt fieri sine superioris auctoritate secus de iure in re. idē voluit. in. c. de multa. de preben. et opti. ad hoc iste text. in cle. gratie. et adduco Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacro san. eccle. vbi idē sentit. et in. l. impetratores. ff. de pac. et in. l. pupillorum. C. de repu. bere. et in. c. clerici. de iudi. et in. l. iubemus. ff. ad treb. et in. l. cum proponas. C. de here. insti. et in. l. is qui. §. neq. ff. de acquiren. hered. et in. l. magis puto. §. fundum. preallegata. do. Card. **P**et. de ancha. et domi. meus. d. And. barb. plenissime. in. c. vt super. de rebus. eccle. nō alie. Inno. in. c. admonet. de renun. Salic. in. l. pactum curatoris. C. de pac. vbi dicit qd tutor aut curator potest preiudicare pupillo et adulto in querendis. glo. et domi. Car. in. c. potuit. de loca. quod si emphyteota non soluit debitum canonem per plures annos quod eo casu erat priuandus emphyteosi. Si tamē prelatus

Repertorium singularium materialium

- recipit canonem preteritorum annorum qd videtur preiudicare ecclesie in iure recuperandi illaz emphyteosim. adduco Richard. de salice. in repe. l. i. C. de sac. sanc. ec. vbi ad finem dicit qd imperator potest preiudicare ecclesie in rebus querendis et mouetur per. l. fi. C. de acqui. poss. et adduco Inno. in. c. veniens. de prescrip. vbi prelatus potest tacite renuntiare prescriptioni impetrando priuilegium. et ibi doct. Abb. post alios. et adduco eundem Inno. in. c. verus. de cond. appo. vbi prelatus potest non adimplere conditionem ex cuius implemto commodum acquiritur ecclesie. facit quod voluit Bald. in. l. bonorum. C. qui admit. et Salice. in. l. i. C. eo. titu. et quod voluit idem Bald. in rub. de consti. et in. c. canonum statuta. de consti. vbi tetigit quod statutum potest preiudicare in querendis. et quod voluit idem Bal. in quodam suo consilio posito inter consilia. ¶ Det. de ancha in ordine est consilium. et vbi egregie consuluit qd potest statutum laicorum preiudicare ecclesijs in querendis et quod voluit et consuluit Lud. ro. in consi. clxxij. et do. Abb. in. d. c. quoniam. nu. 4. de deci. et in consi. suo. xxiij. glos. in regula delictum. de regul. iur. lib. vi. ¶ Dau. de cast. consi. xi. vbi pulchre loquitur de intellectu. l. magis puto. §. fundum. et Ro. in. d. l. is qui. §. neg. ff. de acqui. hered. et adduco tex. in. d. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de dona. inter vi. et vro. vbi dicitur quod licet donatio sit prohibita inter virum et vro. tamen hoc procedit in rebus questis secus in rebus querendis. facit quod not. in l. seruus. C. de iudi. vbi hoc dicunt quod seruus potest preiudicare domini no inquirendis. et hoc voluit Bald. in. d. c. cum proponas. facit quod voluit idem Bal. in. l. i. C. qui admit. cu. fi. Et vide supra in addi. proxi.
- 6 ¶ Prelaturam vel administrationem habere quis proprie dicatur. in. c. requisisti. nu. 14. de testa. fo. 123.
- 7 ¶ Prelatus solus non potest remittere aliquid per quod sit questus ius ecclesie. in. c. querelam. nu. 1. de simo. fo. 80.
- 5 ¶ Prelatus qui habet scientiam rei aliene quam noie ecclesie possit an teneatur illam restituere. in. c. si. nu. 41. de prescrip. fo. 46.
- ¶ Prelato solo non creditur etiam vt testi. ibi. nu. 43. et 44. fo. 47.
- 3 ¶ Prelatus potest agere et conueniri sine consensu capituli. in. c. cum deputati. nu. 8. de iudi. fo. 40.
- 7 ¶ Prelati delictum siue negligentia an noceat ecclesie. in. c. verum. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.
- 6 ¶ Prelati qui ex priuilegio vel ex consuetudine aut prescriptione possunt portare insignia episcopalia an possint illa portare extra locum priuilegiatum. in. c. c. eri. nu. 8. de vi. et ho. cle. fo. 9.
- 6 ¶ Prelati visitatores diocesim no possunt recipere aliquod genus munerum et si receperint non possunt absolui a peccato nisi restituant duplum. in. c. procuraciones. nu. 6. de censu. fo. 205.
- 7 ¶ Prelatus potest preiudicare ecclesie in omittendo: ipse tamen tenetur de satisfaciendo omne damnum ad quod per negligentiam suam peruenit. in. c. si de terra. nu. 4. de priui. fo. 152.
- 5 ¶ Prelato etiam notorie criminoso obediendum est a subditis nisi in quibusdam casibus specialibus. in. c. de priore. nu. 4. et 5. de ap. fo. 105.
- 6 ¶ Prelatus potest pignozare bona ecclesie pro eius sustentatione si non habet unde viuatur. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.
- 7 ¶ Prelatus habens liberam administrationem an possit aliqua donare. in. c. cum olim. el. ij. nu. 15. de priui. fo. 156.
- 1 ¶ Prelati qui dicuntur. in. c. nihil. in. ij. not. de elect. fo. 166.
- 7 ¶ Prelatus excedens modum in corrigendo vt torquendo clericum incidit excommunicationem. in. c. vniuersitatis. nume. 9. de sententia exco. muni. fo. 186.
- 4 ¶ Prelatus ecclesie collegiate potest agere nomine dignitatis sue et conueniri sine mandato capituli. in. c. inter dilectos. numero. 11. de fide ins. stru. fol. 10.
- 6 ¶ Prelatus male alienans bona ecclesie deponitur. in. c. si quis. nu. 10. de rebus ecc. non alie. fo. 75.
- 6 ¶ Prelatus si tempore promotionis erat pauper quicquid habet presumitur de bonis ecclesie acquisiuisse admittitur tamen probatio in contrarium. in. c. i. nu. 1. et 5. de pecu. cle. fo. 108.
- Et vide in. c. pe. in. §. no. co. titu.
- 2 ¶ Prelatus habens coadiutorem tenetur in administratione habere eius consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.
- 3 ¶ Prelatus cogetur causas criminales delegare laicis. in. ca. ij. num. 7. de iudi. fo. 8.
- ¶ Prelati qui dicantur. ibi. nu. 16.
- 7 ¶ Prelati visitatores prouincie an et quando debeant habere expensas. in. c. sicut olim. nu. 3. de accu. fo. 74.
- ¶ Prelati plures si concurrant in eadem visitatione an vnus impediatur alium. ibi. nu. 5.
- 1 ¶ Prelati mala vita inducit malam presumptionem contra totam ecclesiam que ipsum tolerauit. in. c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.
- 7 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo procedatur et an debeat ei dari coadiutor remissive. in. c. si. nu. 5. de accu. fo. 75.
- 1 ¶ Prelatus sine iusta causa non potest bona ecclesie vendere etiam cum consensu cleri et populi. alias tenetur de suo. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 5. de elec. fo. 148.
- ¶ Prelatus iniuste alienans res ecclesie non euabit penas etiam qd vel
- lit ecclesiam indemnem conseruare. ibi. nu. 14. fo. 143.
- 6 ¶ Prelatus vbicumqz stat in aliquo collegio no vt prelatus sed tanquam vnus de collegio non debet tenere caput ipsius collegij licet dignitas sua sit excellentior et vox sua non preualet alijs licet sit ponderosior. in. c. postulastis. nu. 8. et 14. de concess. preb. fo. 3.
- 7 ¶ Prelatus habens ecclesiam subiectam pleno iure an possit solus eius bona alienare. in. c. cum et plantare. nu. 6. de priui. fo. 152.
- 7 ¶ Prelati qui dicantur stricte vel large. in. capi. fina. nume. 3. de peni. et res. mis. fo. 178.
- 7 ¶ Prelatus habens aliquem ad sua seruitia sub certo salario donec de beneficio prouideat sibi an committat simoniam dando tale beneficium retinendo maxime sibi salarium preteritum quod promiserat. in. capi. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 79.
- ¶ Prelatus no debet multum se humiliare circa subditos ne contematur ab eis propter nimiam familiaritatem. in. proe. Greg. fo. 6.
- 6 ¶ Prelatus obligat naturaliter ex eius simplici consensu. in. c. ad aures. nu. 1. de reb. ec. alie. fo. 75.
- ¶ Prelatus debet contrahere cum illo de rebus ecclesie a quo recipit maiorem utilitatem. ibi. nu. 4.
- ¶ Prelatus promotus per papam vel eius mandato iurat non alienare ipso inconsulto quid autem operetur tale iuramentum. in. c. vt super. nu. 8. et 16. co. titu.
- ¶ Prelatus presumitur applicasse mens capituli si retinuit per annum bona que reuera sunt ad ecclesiam ex aliquo casu feudatarij vel emphyteos. te. ibi. nu. 10. et 13.
- ¶ Prelatus solus potest reintegrare emphyteotam qui per non solutionem canonis cecidit a iure suo quod limita vt ibidem.
- ¶ Prelatus quo casu potest dare in emphyteosim rem ecclesiasticam vel eam alienare consanguineo suo. ibi. nu. 18.
- 3 ¶ Prelati inferiores an preferantur episcopo eiusdem loci in cognoscendo in causis subditorum et quam iurisdictionem habeant. in. c. cum contingat. nu. 21. et 28. et 29. de fo. compe. fo. 77.
- ¶ Prelati inferiores habentes iurisdictionem in personas collegiatonum an habeant potestatem destituendi quem a beneficio suo. ibidem. nu. mero. 32.
- ¶ Prelati inferiores quo loco debent locare sedes suas cum in figura iudicij cognoscunt. ibi. nu. 33.
- 3 ¶ Prelatus non est idoneus iudex in causa ecclesie sue tamen si non recusatur potest esse iudex. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 3.
- 6 ¶ Prelati factum nocet ecclesie in iudicio. in. c. cum olim. nume. 5. et 13. de censu. fo. 204.
- ¶ Prelati factum an noceat ecclesie. ibi. nu. 12.
- 7 ¶ Prelatus simoniacus non potest conferre ordines quia est suspensus a suis. in. c. per tuas. el. ij. nu. 2. de simo. fo. 88.
- 1 ¶ Prelatus non tenetur requirere consensum capituli in eo qd ipse habet iure deuolutionis. in. c. ne pro defectu. nu. 6. de elect. fo. 161.
- 6 ¶ Prelatus in acquirendo potest preiudicare ecclesijs. in. c. quoniam. nu. mero. 4. de deci. fo. 146.
- ¶ Prelatus an possit repudiare hereditatem vel legatum delatum ecclesie. ibidem.
- 6 ¶ Prelatus si sine iusta causa non acquisiuit ecclesie tenetur de suo satisfaccere. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 1 ¶ Prelatus non potest ad aliam prelaturam eligi sed postulari. in. c. fin. nu. 1. et 4. de postu. prela. fo. 116.
- 6 ¶ Prelatus quasi contrahit cum ecclesia acceptando prelaturam. in. c. ex literis. nu. 11. de pigno. fo. 95.
- 5 ¶ Prelatus licet possit pro modica causa a regimine repelli tamen non sufficit levis causa. in. c. ij. nu. 5. de ap. fo. 88.
- 1 ¶ Prelatus potest in aliam prelaturam postulari. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 1. de postu. prela. fo. 113.
- 5 ¶ Prelatus inferior citra episcopum potest habere iurisdictiones in clericos etiam proprio epo excluso. in. c. dilectus. nu. 3. de ap. fo. 123.
- 5 ¶ Prelatus licet possit esse iudex in causa ecclesie sue tamen potest allegari vt suspectus. in. c. postremo. nu. 6. de ap. fo. 107.
- 3 ¶ Prelatus an possit preiudicare ecclesie faciendo et distrabendo rem litigiosam. in. c. ecclesia sancte Marie. cl. ij. nu. 11. et 13. vt lit. pend. fo. 218.
- ¶ Prelatus offerens se liti nomine ecclesie et succumbat an preiudicet ipsi ecclesie. ibi. nu. 12. et 13.
- 3 ¶ Prelatus preiudicat ecclesie in omittendo. in. c. imperatorum. nu. 3. de iura. calum. fo. 126.
- 6 ¶ Prelatus no potest res vnus ecclesie alteri dare nec adinuicem pmutare sine ipsarum consensu cum causa tamen potest facere. in. c. i. num. 1. et 2. et 4. et 5. de rebus eccle. alie. fo. 73.
- ¶ Prelatus inferior episcopo an habeat ius autorizandi in alienationibus rerum ecclesiasticarum. ibi. nu. 3.
- 1 ¶ Prelatus solus tenetur administrare ex officio sibi iniuncto negotia communia inter ipsum et capitulum. in. c. edoceri. nu. 2. de rescri. fo. 64.
- ¶ Prelatus potest agere et conueniri sine licentia et consensu capituli non tamen in arduis. ibi. nu. 6. et 9.
- ¶ Prelatus solus potest alienare ex causa licita. ibi.

Super Lectu. Panormitani.

- P**relatus solus potest constituere procuratorem sed si vult facere ipse
generalem vel in perpetuum requiritur consensus capituli ibi. nu. 8.
Prelatus an possit ratificare gesta per capitulum ibi. nu. 12.
7 **P**relatus potest accusari ab vno canonico sue ecclesie. in. c. veniens. nu.
me. 2. de accusa. fo. 62.
4 **P**relatus lacerans privilegia partis aduerse an noceat ecclesie. in. c. ac
cepimus. nu. 5. de fide instru. fo. 100.
Prelatus preiudicat ecclesie sue secundum terminos. l. diffamari. de in
ge. 7 manu. ibi. nu. 6.
1 **P**relatus suspensus utrum possit exercere iurisdictionalia. in. c. cano
niscis. in. c. cum dilectus. nu. 18. de consue. fo. 100.
1 **P**relatus possit esse iudex in causa sue ecclesie. in. c. nostri. nu. 5. de elec.
folio. 129.
6 **P**relatus non debet praticare negotia ecclesie cum consensu extraneo
rum sed capituli. in. c. quanto. nu. 1. 2. de his que fi. a prela. fo. 67.
Prelatus quando habet aliquid facere cum consensu capituli debet ha
bere maiorem partem. ibi. nu. 3.
1 **P**relatus non preiudicat capitulo delinquendo si illi de delicto non
consentit capitulum. in. c. damnamus. nu. 2. de sum. tri. 7 fi. cat. fol. 14.
7 **P**relatus si precipit alicui sub pena excommunicationis ut aliquid fa
ciat si non fuerit paritum non per hoc quis incurrit excommunicatione:
qz est potius quedam comonitio. in. c. sicut tuis. nu. 6. de simo. fo. 88.
Prelati maleficium quando possit 7 debeat palliari. in. c. nisi specialis.
nu. 4. de auto. 7 vsu pal. fo. 8.
6 **P**relatus non tenetur de euictione si vendit rem ecclesie contrahens se
cum expresse stipuletur ipsum teneri de euictione. in. c. ad audientiam.
nu. 5. de reb. eccle. non. alie. fo. 77.
Prelatus an possit emere rem ab ecclesia. in. c. possessiones. nu. 3. eodē
titulo.
6 **P**relatus potest prescribere contra capitulum. s. ut solus possit exer
cere pertinentia ad capitulum 7 e contra capitulum prescribit contra
prelatum. in. c. ea. noscitur. nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 68.
1 **P**relatus est verus qui est pronuntiatus a papa in prelatus tamen ni
hil potest ministrare anteqz habeat literas apostolicas. in. ca. qualiter.
nu. 1. de elec. fo. 134.
4 **P**relatus iurans non alienare bona ecclesie in consulto papa si alienat
tenet alienatio. in. c. intellecto. nu. 9. de iure iur. fo. 164.
2 **P**relatus qui communiter reputatur si non est gesta per ipsum non te
nent. in. c. gratum. nu. 11. de offi. deleg. fo. 83.
3 **P**relati delictum simul preiudicat ecclesie. in. c. cum venerabilis. num.
29. de excep. fo. 11.
6 **P**relati magis peccant delinquendo quam alij propter malum exem
plum quod alijs prebent. in. c. magne. nu. 7. de voto 7 vo. re. fo. 177.
6 **P**relatus potest obligare bona ecclesie pro obseruatione contractus
non tamen potest in specie alienare. in. c. nulli. nu. 3. de reb. ec. ali. fol. 74.
1 **P**relatus an 7 quando possit eligi ad aliam prelaturam. in. c. cum vene
rabilis. nu. 2. de consue. fo. 98.
6 **P**relatus quo casu possit inuitus transferri: remissive. in. ca. monachi.
nu. 6. de statu mona. fo. 179.
2 **P**relatus cuiuscunqz prelature excepto episcopo potest eligi: episco
pus vero debet postulari. in. c. innotuit. nu. 3. de elec. fo. 137.
3 **P**relatus tenetur satisfacere de contumacia predecessoris sui. in. c. j. nu.
me. 2. de seque. pos. 7 fru. fo. 220.
2 **P**relatura an possit dari ad tempus. Anto. in. c. j. veniens. nu. 13. de fi.
presby. fo. 52.
2 **P**relatura respectu quarum dignitatum dicitur. Anto. in. c. j. num. 4.
de eta. 7 quali. fo. 42.
6 Qui tenetur aliquid facere ratione officij sibi iniuncti non debet si fece
rit habere aliquod premium quod ad hoc fuit ordinatus. in. c. ecclesijs.
nu. 1. de cens. fo. 20.
Premium certum licet sit statutum capienti officiales tamen non des
bent habere aliquod premium si capiunt exbannitos quia ratione offi
cij tenentur. ibi. nu. 2.
7 **P**repositus quis proprie dicatur. in. c. quamuis. num. 1.
de verbo. signi. fo. 198.
Preparatoria iudiciorum debent tractari secundum leges fori in quo
iudicium agitur. in. c. j. nu. 3. de consti. fo. 15.
7 **P**reparatoria iudiciorum tam si litiget clericus quam laicus ordina
tur secundum leges fori vbi quis litigat: decisis vero ordinabitur secun
dum leges fori ipsius litigantis. in. c. j. nu. 7. de no. ope. nun. fo. 150.
7 **P**resbyterorum filij 7 aliorum clericorum in sacris
ordinibus adulterini dicuntur et
non possunt matri succedere. in. c. per venerabilem. nu. 32. qui fil. sint le
gitimi. fo. 44.
7 **P**resbyter parochialis debet gratis spiritualia parochianis adminis
trare. in. c. sua nobis. nu. 2. de simo. fo. 84.
6 **P**resbyter parochialis potest delegare curam suorum parochianoꝝ
ad modicum tempus sine licentia episcopi. in. c. extirpade. in. repe. 5. qui
vero. nu. 12. de preben. fo. 40.
Presbyter parochialis dicitur pater spiritualis omnium suorum paro

- chianorum. in. repe. in. c. cum esses. nu. 6. de testa. fo. 116.
7 **P**resbyter parochialis si non potest esse sine scandalo in parochia sua
episcopus debet ipsum mutare ad aliam parochiam etiam inuitum. in.
c. ex literis. el. j. nu. 1. de homi. fo. 111.
6 **P**resbyter qui caret medietate manus cu3 duobus digitis missam nō
potest celebrare: alios vero sacerdotales actus potest exercere. in. c. pres
byterum. nu. 1. de cle. egro. fo. 50.
Presbyter infirmus vel debilitatus qui non posset nisi cum scandalo
celebrare est inhabilis ad celebrandum. ibi. nu. 2.
Presbyter qui non potest ascendere altare sine baculo non est permit
tendus celebrare. alias secus. ibi. nu. 3.
Presbyter de formis vel debilitatus non est irregularis sed inhabilis
ad celebrandum. ibi. nu. 4.
6 **P**resbyter parochialis habet iurisdictionem in parochianos in foro
penitentie non autem in foro contentioso. in. c. j. num. 7. de his que fi. a
ma. par. capi. fo. 71.
Presbyter parochialis non potest neqz excommunicare parochianos
iure proprio nec ecclesiam suam interdicare. ibi.
Presbyter parochialis potest ex causa cessare a diuinis si parochianus
non soluit decimas vel alias oblationes solitas. ibi.
Presbyter parochialis potest alteri acquirere ex rebus pertinentibus
ad suum officium ut in exemplis hic positis. in. proe. Greg. nu. 24. fo. 8.
2 **P**resbyter parochialis habet curam suorum parochianorum siue sint
laici siue clerici. in. c. cum ab ecclesiis. nu. 2. de offi. ord. fo. 112.
7 **P**resbyter non potest nec absolvere nec ligare parochianum alterius
nec aliquem nisi sit sub parochia sua. in. c. j. nu. 7. de simo. fo. 77.
7 **P**resbyter potest quis fieri ante collationem minorum ordinum. in. c.
unico. nu. 4. de cle. per sal. promo. fo. 143.
5 **P**resbyter parochialis qui non exhibet sacramenta parochianis si pe
tat ab eis decimas poterit repelli quod non exhibet sacramenta. in. c. cu
inter. nu. 21. de excep. fo. 8.
6 **P**resbyteri si sint parochiani non tenentur recipere sacramenta a pre
sbytero parochiano sed ab episcopo vel archiepiscopo. in. ca. dilectus.
nu. 12. de capel. mona. fo. 188.
7 **P**resbyter si nō vult baptizare aliquem sine pecunia an debeat ille da
re dictam pecuniam an vero baptismum relinquere. in. c. cu3 in ecclesia.
nu. 5. de simo. fo. 78.
7 **P**resbyter ebrius celebrans non premissa digestionē d3 priuari ecclia:
quo pbat qd nō digesserit. in. c. si confiterit. nu. 1. 4. 14. de accu. fo. 60.
Presbyter notorie criminofus potest incontinenti ecclesia spoliari etiā
sine accusatore. ibi. nu. 10.
7 **P**resbyter parochialis potest coadiutorem sibi petere ad audiendas
confessiones quando ipse non potest solus. in. c. omnis vtriusqz. nume.
14. de peni. 7 remis. fo. 176.
6 **P**resbyter non potest fieri minor viginti quinque annorum. in. ca. super
inordinata. nu. 9. de preben. fo. 48.
5 **P**rescriptio non incurrit tempore hostilitatis. in. cap. ex
transmissa. nu. 1. 2. 4. de prescrip. fo. 28.
Prescriptio continuatur cu3 tempore habili remoto tempore quo dor
miuit. ibi. nu. 4. fo. 29.
Prescriptio dormit non solum tempore hostilitatis sed etiam quādo
in loco non redditur ius ex defectu iudicis vel rei quibus casibus opor
tet qd actor protestetur qd non potuit ius suum prosequi. ibi. nu. 5.
Aide in nu. 14. vbi videtur poni contrarium.
Prescriptio interruptitur vel dormit tempore pestis. ibi. nu. 7.
Prescriptio licet currat tempore pestis si in loco reddebatur ius tamē
ille contra quem prescribitur restituitur ex clausula generali. ibi.
Prescriptio dormit contra ecclesiam que aut non habet prelatum aut
habet sed inutilem. in. d. c. ex transmissa. nu. 8. eo. titu.
Prescriptio dormit aduersus eos qui nō valēt agere. ibi. nu. 9. 2. nu. 13.
Prescriptio non potest res que sub conditione debetur. ibi. nu. 10.
Prescriptio currit etiam tempore feriarum licet aliquo casu ille con
tra quem prescribitur restituatur. ibi. nu. 11.
Prescriptio an 7 quo casu currat aduersus illum qui abest causa reipu
blice. ibi. nu. 12.
Prescriptio in casibus in quibus interruptitur vel dormit an interrū
patur vel dormiat ipso iure an vero currat sed aduersus eam detur res
stitutio. ibi. nu. 13.
Prescriptio an indistincte nō currat nō valēt agere. ibi. nu. 14. fol. 29.
5 **P**rescriptio non extenditur de casu ad casum. in. c. cum inter. nu. 16. et
17. de re iudi. fo. 62.
Prescribens vnu actum prescriptionis non censetur prescripsisse alios
actus. ibidem.
5 **P**rescriptio qua prescribuntur reseruata principi requirit tempus de
cuius initio non est memoria. in. c. cum te. nu. 21. de re iudi. fo. 79.
7 **P**rescriptio currit contra excommunicatum quia non potest interrū
pere cum non agat. in. c. ad aures. nu. 4. de simo. fo. 83.
5 **P**rescriptio contra bona episcopi ut episcopi nō currit minor quadra
genaria. idem contra bona capituli debita canonicis ut canonicis. in. c.
quarta. nu. 5. de prescrip. fo. 23.

Repertorium singularium materiarum

- Prescriptio non currit sede vacante etiam circa bona communia prelato et capitulo. ibi. nu. 6.
- Prescriptio contra bona ecclesie vel legata pia vel alia loca pia non currit minor quadragenaria. ibi. nu. 7.
- Prescriptio non currit tacente hereditate. ibi. nu. 8.
- Prescribere an possit emens res ecclesie vel a solo prelato vel sine solē nitatibus requisitis. ibi. nu. 12.
- In prescriptione servitutum discontinuam causam habentium duplicatur tempus in alijs prescriptionibus determinatum et an in hoc sit differentia inter ius canonicum et civile. ibi. nu. 13. et 14. fo. 7. et seq.
- Prescriptio circa bona patrimonialia clericorum non est minor quadragenaria. ibi. nu. 15. fo. 24.
- In prescriptionibus fere nulla differentia est inter ius canonicum et civile. in. d. c. de quarta. nu. 14. et 16. eo. tit.
- Prescriptio contra iura ecclesie habentia causam discontinuam currit non duplicato tempore contra priuatum. ibi. nu. 18.
- Prescriptio contra laicum habentem rem communem cum ecclesia est quadragenaria nisi esset dare casum quod ius ecclesie remaneret illius. ibi. nume. 19.
- Prescriptio inchoata contra priuatum cui succedit ecclesia non finitur tanquam contra priuatum sed contra ecclesiam. ibi. nu. 20.
- Prescriptio inchoata contra aliquem dormit si in eadem succedat pupillus. ibi.
- Prescriptio servitutum habentium causam discontinuam requirit tempus de cuius initio non extet memoria. ibi. nu. 23.
- In prescriptione iurium quando scilicet prescriptio est contra ius commune requiritur titulus. ibi. nu. 26.
- Prescribens usufructum debet habere titulum alias non prescribit. ibi. nu. 27.
- Prescribens usufructus equiparatur rei immobili licet usufructus competat ad rem mobilem. ibi.
- In prescriptione iurium respicientium et obligantium ipsam personam requiritur titulus. ibi. nu. 28.
- In prescriptione iurium requiritur necessario scientia et patientia illius contra quem prescribitur secus in prescriptione aliarum rerum que res repossidentur. ibi. nu. 29.
- Prescriptio non currit contra ecclesiam carentem administratore immediato sed habeat prelatus. in. c. si. s. porro. nu. 5. vt lit. nō cōte. fo. 115.
- Prescriptio iurium incorporearum qualiter interruptatur. in. c. illud autem. nu. 21. de prescrip. fo. 27.
- Prescriptio libertatis qualiter interruptatur. ibi. nu. 22.
- Prescriptio qualiter interruptatur in criminalibus. ibi. nu. 23.
- Prescriptio non currit nec cum titulo nec sine circa confinia diocesum episcopatum provinciarum et parochiarum nisi ubi legitime non constaret de finibus. in. c. super eo. nu. 1. et 2. et 3. de parochijs. fo. 142.
- Prescriptio circa illa que sunt ad publicam utilitatem non valet. in. c. extirpande. in. repe. s. qui vero. nu. 27. de preben. fo. 44.
- Prescriptio contra privilegium pcedit. in. c. si. nu. 6. vt lit. pendē. fo. 219.
- Prescriptio non currit contra potestatem pape. in. c. novit ille. num. 16. de indi. fo. 33.
- Prescriptio interrupta per citationem adhuc remanet interrupta licet instantia iudicij pereat. in. c. compromissum. nu. 6. de arbi. fo. 179.
- Prescriptio non currit contra tributum vel censum debitum in signum subiectionis. in. c. significavit. nu. 6. de censu. fo. 202.
- Prescriptio presumitur possessio probata in principio et in fine que presumitur et in medio intervenisse. in. c. accedens. nu. 4. de conuer. conu. iuga. fo. 170.
- Prescriptio siue lapsus temporis facit quod amplius de delicto inquiri non possit. in. c. cum haberet. nu. 4. de eo qui du. in. ma. fo. 23.
- Prescriptio siue lapsus temporis non minuit peccatorum penitentiam in foro conscientie. ibi.
- Prescriptioni valide non potest quis renuntiare. in. c. vigilantia. num. 2. de prescrip. fo. 25.
- Prescriptio si habet alia substantialia currit contra ignorantem et absentem nisi ignorans vel absens retineat civilem possessionem illius rei quam quis vult prescribere. ibi. nu. 3.
- Prescribens si finita prescriptione nouerit rem fuisse alienam non tenetur in foro conscientie nec alij restituere. ibi. nu. 6.
- Prescriptio tantum centenaria currit contra romanam ecclesiam sed de rebus ad ipsum principaliter spectantibus secus si secundario. in. c. ad audientiam. nu. 12. de prescrip. fo. 31.
- Prescriptio an currat aduersus prestationem census aut tributum. ibi. numero. 18.
- Prescriptio contra supremam potestatem pape nunquam currit. ibi. nu. 19.
- Prescriptio currit aduersus ignorantes licet contra eam detur restitutio. in. c. si de terra. nu. 7. de priui. fo. 152.
- Prescriptio non interruptitur ex sola contradictione. ibi.
- Prescriptio ea ratione qua non currit contra pupillum eadem ratione nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indigne non diuidue. in. c. quamuis. nu. 14. de re iudi. fo. 85.
- Prescriptio circa vnam rem an extendatur ad alias conueram. in. c. et cedentibus. nu. 7. de priui. fo. 156.
- Prescriptio et privilegium non semper procedunt a pari. in. c. cum instantia. nu. 4. de censu. fo. 203.
- Prescribens non tenetur rem prescriptam restituere si postea superuenit notitia rei aliene. in. c. illud autem. nu. 2. de prescrip. fo. 26.
- Prescriptio quibus et quot modis interruptatur. ibi. nu. 4.
- Prescriptio aliquando non currit aliquando dormit et aliquando interruptitur. ibi. nu. 5.
- Prescriptio indistincte interruptitur si prescribam rem titij quam putabam sempromij. ibi. nu. 9.
- Prescriptio an et quando interruptatur ex defectu tituli. ibi. nu. 10.
- Prescriptio vel usucapio quomodo interruptatur per litis contestationem vel per alios actus civiles. in. d. c. illud autem. nu. 1. eo. titu.
- Prescriptio statutaria interruptitur per solam citationem. ibi. nu. 2.
- Prescriptio. xxx. anno. cum bona fide et sine titulo quomodo interruptitur. ibi. nu. 13.
- Prescriptio non interruptitur per lit. conte. coram incompetenti iudice factam vel per alios actus civiles inuálidos. ibi. nu. 14. fo. 27.
- Prescriptio interruptitur per contestationem factam coram arbitro si compromissum ipsum factum sit validum. ibi.
- Prescriptio non interruptitur per contestationem factam coram arbitratore vel amicabili compositore nisi per talem contestationem aduersarius incipiat esse in mala fide. ibi. nu. 17.
- Prescriptio interrupta siue naturaliter siue civiliter an cessante interruptione iterum incipiat currere. ibi. nu. 18. et 24.
- Prescriptio an interruptatur per exceptionem spoliationis. in. c. h. nu. 20. de ordi. cog. fo. 145.
- Prescriptio cum bona fide non interruptitur per solam missionem nec nunquam per petitionem extraiudicalem. ibi. nu. 21.
- Prescriptio requirit titulum. in. c. cum ecclesia. nu. 6. de elec. fo. 151.
- Prescriptio super decimis an et quando currat. in. c. statuimus. num. 7. de transac. fo. 135.
- Prescriptio. x. et xx. an. est communis laicis et clericis. in. c. quod clericis. nu. 25. de fo. compe. fo. 63. in. repe. c. ecclesia sancte Marie. nu. 43. de cō. sti. fol. 37.
- Prescriptio rei sue valet respectu illius iuris per quod poterat cogi res illam restituere. in. c. gravis. nu. 12. de resti. spo. fo. 177.
- Prescriptio. xl. an. tantum currit contra iura episcopalia. in. c. olim causam. nu. 6. de censu. fo. 204.
- Prescriptio non currit contra supremam potestatem pape. in. c. omnis. nu. 2. de censu. fo. 99.
- Prescriptionis interruptio respectu certe rei non extenditur ad alias etiam consimiles. in. c. auditis. nu. 9. de prescrip. fo. 34.
- Interruptio proueniens post finitam prescriptionem nil docet. ibi. de. nu. 10. et 12.
- Prescriptio causata ex sola negligentia non petentis currit etiam cum mala fide secundum vnam opinionem. in. c. cura pastoralis. nu. 7. de iur. re patro. fo. 193.
- Prescriptio an currat cum mala fide contra creditorem negligentem petere debitum. ibi.
- Prescriptiones temporales qualitercunque inducte non incurrunt contra minorem nisi inducerent merum lucrum vel nisi sint testamentarie vel conuentionales. in. c. constitutus. nu. 6. de resti. in. integ. fo. 163.
- Prescriptio in casu currit minoribus. in. c. in super. nume. 4. qui matris. accu. pos. fo. 45.
- Prescriptio currit contra servitutem et quantum temporis. in. c. licet. nu. 3. et 5. de coniug. ser. fo. 25.
- Prescriptio si interruptitur an postea pro ea finienda rei integrentur tempora quibus iuste possedit. in. c. dilecto. nu. 4. de verbo. sig. fo. 204.
- Prescriptionem articulans non debet se arctare ad tempus statutum ad finiendam prescriptionem sed ad maius tempus: quod deducitur aliqua tempora si tempus sufficiens remaneat. in. c. auditis. nu. 27. de prescrip. fo. 35.
- Prescriptio. x. an. non probatur si testis dicat possedit. ix. ann. et plus. in. c. litere tue. nu. 14. de dila. fo. 135.
- Prescriptio. xxx. an. an. probetur si testis dicat possedit. xxx. an. et ultra vel plus. ibi.
- Prescriptio tanti temporis cuius non extat memoria presumitur facta cum titulo. in. c. i. nu. 9. et 10. vt lit. pen. fo. 216.
- Prescriptio temporalis non habet locum contra minorem etiam non pupillum. in. c. i. nu. 10. de resti. in. integ. fo. 154.
- Prescriptio etiam vetustissima non preiudicat quam prescribens non est capax illarum rerum quas vult prescribere. in. c. q̄to. nu. 2. de consue. fo. 94.
- Prescriptio rerum que sunt dignitatis vel iurisdictionis episcopalis valet facta a clerico. ibi.
- Prescriptio centenaria currit contra papam in iuribus romane ecclesie. in. c. h. nu. 6. de prescrip. fo. 23.
- Prescribi non potest res vitiosa vitio reali etiam per singularem successorem quod vitium reale sequitur quemlibet successorem. ibi. nu. 7.
- Prescriptio interrupta civiliter per protestationem vel querelam factam coram

Super Lectu. Panormitani.

- ram iudice vel episcopo notario vel honestis viris. ibi. nu. 9.
- ¶ Descriptio currit. xl. an. contra res debitas incertis personis puta pauperibus vel pro captiuis redimendis et ad alias pias causas. ibi. nu. 10.
- ¶ Descriptio currit contra minorem etiam curatorem habentem litem contra ecclesiam ex negligentia curatoris vel prelati. ibi. nu. 11.
- 1 ¶ Descriptio nunquam currit contra potestatem pape sed contra potestatem imperatoris sic. in c. quoniam. nu. 1. de consi. fo. 41.
- 2 ¶ Descriptio contra postremam potestatem pape nunquam currit secus contra ea que competunt sibi in signum specialis privilegii. in c. quod translationem. nu. 2. de offi. leg. fo. 107.
- 7 ¶ Descriptio vel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis cum tacito consensu illius contra quem preiudicatur. in c. abbate. nu. 9. de ver. signi. fol. 202.
- ¶ Descriptio largo modo potest appellari consuetudo. ibi. nu. 12.
- Et vide. in c. seq. nu. 9. co. titu.
- 2 ¶ Descriptio contra ecclesiam regulariter est annorum. xl. tamen si ipsa agat aliqua ex actionibus finiuntur aliquo minori spatio finito illo spatio non aget. in c. cum causa. nu. 10. de emp. et ven. fo. 85.
- 5 ¶ Descriptio quid sit. in rub. nu. 1. de prescrip. fo. 20.
- ¶ Descriptio non dicitur contraria iuri naturali. ibi. nu. 2.
- ¶ Descriptio dicitur odiosa vsu capto vero favorabilis. ibi. nu. 4. fo. 21.
- ¶ Descriptio non potest per actum renuntiari sed in aliquibus sic. ibi. nu. 7.
- 5 ¶ Descriptio quanto tempore currat adversus res que spectant ad papam ex speciali sua prerogativa in c. cum nobis. nu. 2. de prescrip. fo. 33.
- ¶ Descriptio centum annorum quomodo probabitur. ibi. nu. 5.
- ¶ Descriptio contra romanam ecclesiam non semper requiritur centenaria. ibi. nu. 7. 9. 10.
- ¶ Descriptio centenaria an requiratur tam contra bona delata tantum romane ecclesie quam incorporata. ibi. nu. 10. 7. 11.
- ¶ Descriptio adversus imperatorem vel fiscum quanto tempore finiat. ibi. nu. 11.
- ¶ Describere an possit papa contra ecclesias inferiores vel alter contra ipsum. ibi. nu. 12.
- 5 ¶ Descriptio non currit contra pupillum furiosum aut prodigum et quatenus currat restituuntur. in c. cum non liceat. nu. 10. de prescrip. fo. 30.
- ¶ Describere non possunt colonus habens precario usufructuarius creditore pignoris et similes persone. ibi. nu. 11.
- ¶ Describere potest ille qui bona fide emit rem a colono sed dominus ignorans adversus hanc presumptionem restituitur. ibi. nu. 12.
- ¶ Descriptio libertatis quam faciunt subditi. pcedit sine possessione. ibi. nu. 16.
- ¶ Describere licet quis possit iura imperii in territorio suo tamen non potest prescribere ut nemini substat. ibi. nu. 16.
- 5 ¶ Descriptio rei ecclesiastice immobilis in aliquo casu potest currere per spatium trium annorum cum mala fide quod est favore religionis. in c. i. nu. 1. de prescrip. fo. 21.
- ¶ Descriptio non currit contra pupillum etiam habentem tutorem nec contra ecclesiam vacantem licet habeat episcopum. ibi. nu. 2.
- ¶ Descriptio non currit contra iura imperii vacante imperio. ibi. nu. 3. 2. 5.
- ¶ Descriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulum vel ad capitulum et episcopum. ibi. nu. 4.
- ¶ Descriptio incorporalium non requirit quasi possessionem sed scientiam et patientiam adversarii vel possessoris. ibi. nu. 6. fo. 22.
- ¶ Descriptio non currit contra ecclesiam excommunicatam prelatum habentem. ibi. nu. 7.
- ¶ Descriptio non currit contra excommunicatum. ibi. nu. 8.
- 2 ¶ Descriptio et consuetudo non causantur ex solo cursu temporis. in c. duo simul. nu. 3. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 ¶ Descriptio non currit in rebus dotalibus constante matrimonio. in c. peruenit. nu. 5. 7. 9. de emp. et ven. fo. 83.
- 5 ¶ Descriptio ecclesiastica requirit iustum titulum et bonam fidem: quia est contra ius vel tempus de cuius contrario non est memoria. in c. cum ecclesia. nu. 43. 44. 47. de cau. pos. et pro. fo. 154.
- 3 ¶ Descriptio non currit contra ecclesiam non habentem rectorem specialem: licet habeat prelatum qui potest ipsam defendere. in c. cum deputati. nu. 14. 17. 19. 22. de iudi. fo. 41.
- 5 De prescriptione facta contra ecclesiam vel iura episcopalia subducuntur tempora quibus ecclesia fuit sine pastore. in c. auditis. nu. 1. de prescrip. fo. 33.
- ¶ Descriptio contra ecclesiam vacantem non currit. ibi. nu. 5.
- ¶ Describi an possit per inferiorem prelatum certa pars diocesis cum territorio excludendo prius episcopum. ibi. nu. 7.
- ¶ Describens iurisdictionem excludit illum ad quem pertinebat non autem cum illo concurrat. ibi.
- ¶ Describens iurisdictionem respectu certorum articulorum non corrigit effectum suum ad alios etiam consimiles. ibi. nu. 9. 7. nu. 33.
- ¶ Descriptio iurium incorporalium puta iurisdictionalium quomodo interrumpatur. ibi. nu. 13.
- ¶ Descriptio iurium episcopaliu quando interrumpat per ipsum episcopum. ibi. nu. 14.
- ¶ Descriptio an currat adversus debitum annuum si creditor cessavit petere. ibi. nu. 36. fo. 36.
- 5 ¶ Descriptio an et quando interrumpatur per litis contestationem. in c. ut debitus. nu. 10. de app. fo. 126.
- In mala fide non constituitur prescribens per interpellationem extra iudicalem vel per actum in iudicio nullo gestum. ibi. nu. 11.
- 3 ¶ Descriptio non currit contra ecclesiam. in c. cum contingat. nu. 1. de fo. compe. fo. 77.
- ¶ Descriptio currit contra ecclesiam in iuribus sibi competentibus in aliquo castro vel loco. ibi. nu. 13.
- ¶ Descriptio in quibus currat contra principem. ibi. nu. 14.
- 3 ¶ Descriptio eorum qui sunt dignitatis episcopalis procedit secus eorum que sunt ordinis. in c. literas. nu. 8. de testi. spo. fo. 181.
- 2 ¶ Descriptio non currit siue interrumpitur contra ecclesiam in ipsa vacante. in c. auditis. nu. 5. de testi. in integ. fo. 157.
- 5 ¶ Descriptionem allegans non necessitatur allegare bonam fidem quia presumitur. in c. si. nu. 34. de prescrip. fo. 46.
- 2 ¶ Descriptiones temporales iudiciales currunt contra minores sed non alie temporales. in c. beneficio. nu. 3. de testi. in integ. fo. 164.
- 6 ¶ Descriptio rei ecclesiastice requirit titulum prima fronte iustum vel tantum tempus de quo non erat memoria. in c. dudum. nu. 10. de deci. fo. 153.
- 5 ¶ Describens an sit obligatus restituere in foro anime maxime superveniente scientia rei aliene. in c. quod plerique. nu. 25. de immu. eccle. fo. 232.
- ¶ Describens an teneatur oblato sibi pretio quo emit rem ipsam vero domino restituere. ibi.
- 5 ¶ Describi non potest omne quod potest concedi per privilegium. in c. accedentes. nu. 3. de prescrip. fo. 28.
- ¶ Describere an possit una ecclesia ne teneatur ad onera ad que tenetur totus clerus. ibi. nu. 6.
- ¶ Describi an possint illa ad que tenentur ecclesie pro consecratione episcoporum suorum. ibi. nu. 10.
- 3 ¶ Describitur contra ecclesiam propter prelati negligentiam. in c. j. nu. 25. de do. et contu. fo. 195.
- 6 ¶ Describens principale videtur prescripsisse suum accessorium. in c. cum venissent. nu. 11. de insti. fo. 53.
- 5 ¶ Describuntur res clericorum sicut res privatorum. in ca. sanctorum. nu. 6. de prescrip. fo. 32.
- 5 ¶ Describi possunt per inferiorem ea que sunt meri imperii et supreme potestatis. in c. dilectis. nu. 17. de app. fo. 124.
- 6 ¶ Describens de cimas certorum fructuum alicuius predii censetur prescribere etiam super omnibus fructibus cuiuscunque generis. in c. cum tua. nu. 3. 2. 5. de deci. fo. 15.
- 5 ¶ Descriptio iurisdictionis non extendit de persona ad personam. ibi. nu. 8.
- ¶ Describens an teneatur docere de titulo: remissive. in c. si. nu. 7. de prescrip. fol. 44.
- ¶ Descriptiones iustum currunt ex negligentia non petentis. ibi.
- ¶ Descriptio libertatis in servitutibus urbanorum prediorum currit cum prescribens utitur facto suo vix altius tollendo edes suas sed prescriptio servitutis rustice causatur ex mera negligentia non petentis. ibi.
- ¶ Describens non tenetur restituere rem prescriptam in nullo foro si post prescriptionem superveniat mala fides. ibi. nu. 27. fo. 46.
- ¶ Descriptio longissimi temporis sine titulo equalis est in favore prescriptioni longi temporis. ibi. nu. 28.
- ¶ Descriptio de iure civili nunquam currit cum mala fide que pariat actionem sed exceptionem sic de iure canonico nec exceptionem parit. ibi. de. nu. 33. fo. 47.
- ¶ Descriptio si fuerit capitulata censetur fuisse capitulatum de titulo quando requiritur. ibi. nu. 34.
- ¶ Descriptio an possit tolli per privilegium. ibi. nu. 35.
- ¶ Descriptio an currat vel interrumpatur si prescribens habuit aliquando conscientiam lesam sed in fine non. ibi. nu. 38.
- 7 ¶ Describens iurisdictionem si in loco exercuit aliquos actus tacite extenditur ad alios actus in genere. in c. cum inter vos. nu. 4. de ver. fig. fo. 204.
- 3 ¶ Describens ius excommunicandi an interim possit excommunicare adeo quod excommunicatio teneat. in c. cum olim inter. nu. 13. 2. 19. de testi. spo. fo. 190.
- 6 ¶ Describuntur iura imperatoris per reges in eorum regnis. in c. innotuamus. nu. 6. de cens. fo. 201.
- ¶ Descriptio contra iura principis requirit tempus de quo non sit memoria. ibi.
- ¶ Describi non potest res empti a solo prelato si creditur ipsum solus posse vendere secus si credatur quod alie solemnitates interuenerint. in c. si. nu. 10. de his que fi. a prela. fo. 66.
- ¶ Describens ius eligendi prescribit etiam ius postulandi. in ca. bone memorie. el. si. nu. 4. de postu. prela. fo. 113.
- 3 ¶ Describens impeditur possidere an habeat pro possessore ad complendam prescriptionem intelligo quod possidebat ex primo decreto non autem in alio: prescribente: nam tunc non est dubium quod prescriptio interrumpit per tria. in l. naturaliter. ff. de vsu. in c. contrahit. nu. 9. de do. et contu. fol. 210.
- ¶ Descriptio in spiritualibus operatur acquisitionem fructuum non autem ut acquiratur titulus vel ius prelature. ibi. nu. 11.
- ¶ Descriptio in beneficalibus non causat titulum neque acquirit dominium sed bene nocet vero rectori illius beneficii vel ecclesie. ibi. nu. 14.
- 4 ¶ Describi possunt que spectant ad dignitatem episcopalem ab inferiore ab episcopo et sede vacante spectant ad capitulum. in c. alberticus. nu. 1. de testi. fo. 77.
- ¶ Describens potestatem excommunicandi non censetur prescribere potestatem absol-

Repertorium singularium materiarum

- uendi aut interdicendi. in. c. cum olim. nu. 7. de prescrip. fo. 41.
- Prescriptio non extenditur ad casum etiam omnino similem. ibi.
- Prescribēs si ius dicitur habere titulū et bonā fidē et qđ tanto tēpore posse derit de cuius initio nō sit memoria. in. c. significauit. nu. 5. de cēsi. fo. 208.
- Prescribi si non potest principale nec accessorium est prescriptibile. in. c. cum ex officio. nu. 5. de prescrip. fo. 36.
- Prescribi verum dicatur consuetudo. in. c. si. nu. 7. de consue. fo. 105.
- Prescriptio non minuitur in tempore a iure constituto licet fiat sciens te illo contra quem prescribitur. ibi. nu. 14.
- Prescribi non possunt per laicum spiritualia et eis annexa. in. c. causaz. nu. 4. de prescrip. fo. 26.
- Prescribi potest id qđ ex privilegio queri potest nisi id qđ de iure possideri non potest. in. c. causam. nu. 3. de prescrip. fo. 28.
- Prescribens ius conferendi non censetur prescripsisse ius destituendi vel remouendi institutum per ipsum. in. c. cum ex iniuncto. nu. 4. de be. re. fol. 102.
- Prescribere non potest ille qui alieno nomine possidet. in. c. si diligens. nu. 1. de prescrip. fo. 38.
- Prescribere potest quis rem quam per alium possidet. ibi. nu. 6. fo. 39.
- Prescribi possunt ciuitates ad ecclesiam romanam pertinentes spatium centum annorum et non minori. ibi. nu. 9.
- Prescriptio centenaria quomodo probabitur. ibi. nu. 10.
- Prescribere possum rem quā emi a bonafidei possessore: licet ego scias alienam. ibi. nu. 28.
- Prescribitur contra ecclesiam spatium xl. annorum cum bonafide et sine titulo si prescriptio nō est contra ius alias requiritur titulus. ibi. nu. 34.
- Prescribuntur bona patrimonialia clericorum sicut priuatorum. ibi. nu. 36.
- Prescribens si impetrauerit privilegium super re quam prescribi constituitur in mala fide et non potest se ulterius prescriptione inuare. in. c. veniens. nu. 7. de prescrip. fo. 42.
- Prescriptio an interrumpatur per solam interpretationem privilegij an vero requiratur qđ privilegium utatur. ibi. nu. 9.
- Prescribens dicitur soluere. in. c. ad aures. nu. 4. de prescrip. fo. 25.
- Prescriptionē querit de iure canonico dominum utile et directum. ibi.
- Prescribitur contra exemptum et immediate subiectum pape spatium xl. ann. sed quatenus prescriptio posset preiudicare pape requiritur spatium centum annorum. in. c. cū dilecta. nu. 11. de consir. vti. vel inuti. fo. 141.
- Prescriptio centum annorum requiritur nō solum aduersus res ipsius romane ecclesie sed etiam aduersus res quas facit liberas ipsa romana ecclesia. ibi. nu. 12.
- Prescriptio centenaria an possit per testes probari. ibi. nu. 13.
- Presentatus** si est idoneus debet institui per superiores. in. c. ex frequentibus. nu. 7. de insti. fo. 52.
- Presentatus primo si fuerit repulsus ab episcopo malitiose debet ab ipso competenti beneficio honorari. in. c. pastoralis. nu. 1. et nu. 9. de iure pa.
- Presentatus primo loco si non instituitur ab episcopo sine causa legitima potest appellari. in. c. pastoralis. nu. 5. et nu. 9. de iure pa. fo. 198.
- Presentatus non institutus ab episcopo quō presumat indignus. ibi. nu. 7.
- Presentare se quis proprie dicitur quando exhibet se conspectui alterius. in. c. personas. nu. 9. de app. fo. 89.
- Presentati si sint duo a patrono preferit ille qui fuit missus in possessionem et institutus licet alius reperiatur ante ipsum institutus. in. c. quod autem. nu. 1. et nu. 8. de iure pa. fo. 190.
- Presentatus ab illo qui bona fide est in quasi possessione iuris presentandi obtinet: licet presentatus non habeat ius presentandi. in. c. ex literis. nu. 1. et nu. 7. de iure pa. fo. 191.
- Presentatus non acquirit aliquod ius per presentationem sed electus sic. in. c. quecumq. nu. 3. de iure pa. fo. 189.
- Presentatus non acquirit aliquod ius per presentationem. in. c. nobis. nu. 4. de iure pa. fo. 196.
- Presentatus an querat aliquod ius in ecclesia ex sola presentatione. in. c. qđ autem. nu. 2. et nu. 7. de iure pa. fo. 191.
- Presentatus debet interim presentari ab illo qui obtinuit super iure patronatus. in. c. cum propter. nu. 4. de iure pa. fo. 197.
- Presentatus a patrono ecclesie acquirit aliquod ius sed mutabile per presentantem. in. c. postulationem. nu. 4. de postu. prela. fo. 116.
- Postulatus et institutus non potest sine licentia patroni alium in titulum ordinari facere in ecclesia illa patronata. in. c. postulasti. nume. 1. et nu. 4. de iure pa. fo. 198.
- Presentatus ab eo a quo ius patronatus est euictum nō est amplius remouendus. in. c. consultationibus. nu. 1. de iure pa. fo. 195.
- Presentari potest quis ab illo qui est in quasi possessione iuris presentandi ibi. nu. 2.
- Presentatus a possidete mala fide ius presentandi dicitur remoueri. ibi. nu. 4.
- Presentatus a possidete et presentatus a vero patrono qui nō est in possessione quis preferatur. ibi. nu. 9.
- Presentatio qđ pertinet ad collegium nō potest fieri per solū prelatū sine consensu collegij vel capituli. in. c. ea noscitur. nu. 4. de his que fi. a pla. fol. 8.
- Presentatio: institutio: collatio: et inuestitura: quid sint et ad quos pertineant. in. c. autoritate. nu. 5. de insti. fo. 52.
- Presentatus si est idoneus debet institui per superiores. ibi. nu. 6. et nu. 7.
- Presentatio per patronum quomodo debeat fieri. in. c. transmissa. nu. 5. de iure pa. fo. 198.
- Presentatio an acquiratur per aliquod ius. in. c. cum Bertoldus. num. 9. et nu. 12. de re iudi. fo. 69.
- Presentari possunt plures per patronum sed unus ipsorum tantum instituitur ad libitum episcopi. ibi. nu. 10.
- Presentati possunt implorare officium superioris ut episcopus velit unum ex ipsis instituere. ibi.
- Presentatus qui ex causa legitima nō fuit institutus ab episcopo habet contra ipsum actionem personalem ut sibi provideat de beneficio. ibi. nu. 11.
- Presentatio facta a non patrono licet aliter presentatus sit institutus est ipso iure nulla maxime si verus patronus impugnet qui potest dicta presentatione non obstante alium presentare. ibi. nu. 13.
- Presentatio facta de inhabili potest per episcopum expelli. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 1. de fil. presby. 53.
- Presentatio an sit ius vel gratia. in. c. super eo. nu. 1. de offi. dele. fo. 79.
- Presentes** in materia prescriptionū dicuntur illi qui sunt in eadem ciuitate ibi domicilium habentes. in. c. de quarta. nu. 30. de prescrip. fo. 24.
- Presentiam sui facere dicitur ille qui exhibet presentiam suam corporalem non autem per nūcium vel epistolā. in. c. cū parati. nu. 5. de ap. fo. 99.
- Presentia alicuius in aliquo actu an iudicat illius auctoritatem in eo actu. in. c. dilecti filij. nu. 10. de arbi. fo. 170.
- Presumptio** non fit pro clandestino matrimonio. in. c. i. nu. 1. de clandest. despon. fo. 17.
- Presumptio qđ interuenerit sollemnitas tollitur per aliam presumptionem. in. c. sicut nobis. nu. 25. de re iudi. fo. 67.
- Presumptio ex futuro fit ad preterita. in. c. fraternitatis. nu. 16. de fri. gi. et male. fo. 36.
- Presumptio cedit notorietati. in. c. per tuas. nu. 1. et nu. 2. de sen. excō. fo. 193.
- Presumptio transfert onus probandi in aduersarium. in. c. nihil. num. 14. de elec. fo. 167.
- Presumptio quando oritur ex facto illius de cuius favore agitur debet allegari. in. c. afferte. nu. 4. de presump. fo. 115.
- Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium per confessionem partis. in. c. cum contingat. nu. 13. de iure iur. fo. 157.
- Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis. in. c. qđ pleriq. nu. 23. et nu. 39. de immu. eccle. fo. 232.
- Presumptio iuris et de iure tantum operatur quantum veritas in foro iudiciali. in. c. is qui. nu. 2. de sponsa. fo. 11.
- Presumptionis quot sunt species et probatio contra eas quomodo admittatur. ibi. nu. 6.
- Presumptio quid sit. ibi.
- Presumendi facultas datur iudici a iure ita quod secundum illam presumptionem si est violenta potest ferre sententiam et quomodo. ibi.
- Presumptio fortior et maior tollit aliam. in. c. postulatis. nu. 13. de concess. preben. fo. 63.
- Presumptio verisimilis de morte mariti excusat uxorem si contrahat. in. c. in presentia. nu. 7. et nu. 7. de sponsa. fo. 8.
- Presumptio infirmitatis tollitur per exercitium actus non compassibilis cum infirmitate. in. c. tenor. nu. 2. et nu. 3. de re iudi. fo. 57.
- Presumptio est iudicialiter pro iudice agente secus si agat extraiudicialiter actum qui solet iudicialiter expediri. in. c. conquerente. numero. 3. et nu. 15. de resti. spo. fo. 172. et seq.
- Presumptio iuris est quem sensisse impedimentum quod nunc denuntiare intendit potest tamen iurare de nouo didicisse. in. c. si nūme. 9. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- Presumptio elidit per probationem. in. c. super hoc. nu. 23. de renuū. fo. 13.
- Presumptio iuris et de iure est quando lex propter talem presumptionem aliquid certum statuit. in. c. inter alia. nume. 7. de immu. eccle. et c. m. 1. fo. 227.
- Presumptionem in matrimonio non inducit cohabitatio sola maris et femine. in. c. illud quoq. nu. 1. de presump. fo. 118.
- Presumptio transfert onus probandi contrarium in aduersarium. in. c. veniens. nu. 3. de presby. non bap. fo. 216.
- Presumptio violenta admittit probationem in contrarium que probatio debet esse euidentissima. ibi. nu. 4.
- Presumptio vna tollit aliam quando illa est magis fortis quod relinquitur iudicis arbitrio: si vero sunt equales vna non elidit aliam. in. c. accedens. nu. 4. de cri. fal. fo. 133.
- Presumptio iuris et de iure non admittit probationem in contrarium nisi per confessionem partis de cuius commodo agitur. in. c. i. nu. 5. de concess. preben. fo. 55.
- Presumptio triplex oritur ex facto de presenti et triplex ex facto de futuro. in. c. scribam. nu. 1. de presump. fo. 118.
- Presumptiones plures quando adinuicem concurrunt: adinuicem se elidunt nisi vna sit potentior altera et hoc stat in iudicis arbitrio. in. c. cum inter. nu. 5. de elec. fo. 133.
- Presumptio violenta sufficit ad probandum adulterium et huiusmodi que

Super Lectu. Panormitani.

- 3 *si q̄ directe p̄bati nō possunt. in. c. maritis. nu. 1. de adul. 2. f. fo. 116.*
- 3 *Presumptiones tolluntur per probationem in contrarium. in. c. fina. nu. 21. de confel. fo. 228.*
- 4 *Presumptio iuris tantum quid sit 7 quid iuris 7 de iure 7 quomodo cognoscatur. in. c. quanto. 7. j. nu. 3. de presump. fo. 118.*
- Presumptio hominis que dicatur que an probet iudex arbitrabitur 7 si male appelletur ibi. nu. 3.*
- 7 *Presumptiones varie coniungi possunt ad sententiam proferendam in. c. a nobis. nu. 2. qui matri. accu. pos. fo. 45.*
- 1 *Presumptio transfert onus probandi in aduersarium. in. c. bone me. morie. el. i. nu. 14. de elec. fo. 142.*
- 7 *Presumptio probabilis orta ex infamia transit in violentam cu3 reus deficit in se purgando. in. c. insinuatum. nu. 4. de fimo. fo. 80.*
- Presumptio nō est sufficiens ad aliquē cōdēnandū nisi sit violenta. ibi.*
- 2 *Presumptio iuris 7 de iure non admittit probationem in contrarium nisi ex partis confessione vel nisi talis probatio fuerit admissa parte nō appellante. in. c. cum contingat. nu. 10. de offi. dele. fo. 99.*
- 4 *Presumptio levis non excludit quem a facultate opponendi perem. ptoriam vel quasi. in. c. licet. nu. 6. de proba. fo. 22.*
- 5 *Presumptio si est contra aliquem ne veniat contra iuramentū debet ab eo erigi sufficiens cautio. in. c. questionē. nu. 11. de app. fo. 100.*
- Presumptiones due paris potentie inuicem se collidunt. in. c. mulieri. nu. 3. de iureiur. fo. 165.*
- 6 *Presumptio iuris tollitur per probationes 7 coniecturas dum tamen coniecture sint vehementiores illa super qua ins p̄sumit. in. c. requisit. f. nu. 20. de testa. fo. 123.*
- Presumptio iuris 7 de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis. in. c. nouit ille. nu. 20. de iudi. fo. 33.*
- 4 *Presumptio quilibet nunquid de per se de quibus. in. c. tertio loco. de presump. sufficiat ad probandam fornicationem. in. d. c. tertio loco. nu. me. 4. de presump. fo. 21.*
- 7 *Presumptionem iuris habet contra se habens in honestos familiares vel socios. in. c. nulli episcoporum. nu. 1. de accu. fo. 57.*
- 1 *Presumptio quod quis sciat statuta nō est iuris 7 de iure. c. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 108.*
- 7 *Presumitur quis talis qualis est habitus quem portat. in. c. in audien. tia. nu. 7. de sen. excom. fo. 186.*
- 6 *Presumitur quis durare in codē cōsensu 7 allegans voluntatem mutatam habet probare. in. c. maiores. 7. itē queritur. nu. 5. de baptis. fo. 24.*
- 4 *An presumatur pro processu iudicis si iudex illum recitauit in sentētia. in. c. quoniam. nu. 26. de proba. fo. 29.*
- Presumitur pro laudo nisi pendeat reclamatio. ibi. nu. 29. fo. 29.*
- 1 *Presumitur quod aliquis habeat aliquid iure suo non de gratia nisi in casu q̄ gratia nō presumitur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 19. de postula. prela. fo. 114.*
- 7 *Presumitur pro sententia iudicis si non fuerit appellatum. in. c. olim. nu. 4. de verbo. signi. fo. 202.*
- 5 *Presumitur pro validitate matrimonij. in. c. tenor. nume. 4. de iudi. fo. llo. 57.*
- 7 *Presumitur quis scire genealogiam suam 7 ignorantiam allegans nō auditur. in. c. videtur. nu. 3. qui mat. accu. pos. fo. 45.*
- 2 *Presumi an semper debeat pro laudo. Ant. in. c. in presentia. nu. 13. de renun. fo. 26.*
- Pro actibus qui geruntur per modum voluntarie iurisdictionis an pre sumatur ibi. nu. 14.*
- 4 *Presumitur de interioribus per exteriora. in. c. ex studiis. numero. 1. de presump. fo. 116.*
- 5 *Presumitur magis dilectus primo nominatus. in. c. nicolao. num. 1. de app. fo. 133.*
- 5 *Presumitur pro processu principis contra subditū sed nō contra illuz qui onbitatur an sit subditus. in. c. cum olim. nu. 22. de re. iud. fo. 62.*
- 2 *Presumit semper pro sententia nō tamen est p̄sumptio iuris 7 de iure. Ant. in. c. in presentia. nu. 4. 10. 11. de renun. fo. 25.*
- 6 *Presumitur pro scriptura nisi pars velit probare aliud fuisse actum 7 aliud scriptum. in. c. dudum. nu. 7. de conuer. conu. fo. 171.*
- 6 *Presumunt oīa solenniter acta in factis antiquis. in. c. ea noscitur. nu. 9. 2. c. seq. nu. 12. de his que fi. a prela. fo. 68.*
- 7 *Presumitur quis habere notitiam de his que palā sunt in ciuitate. in. c. fi. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 46.*
- 2 *Presumi an debeat pro actis extraiudicialiter gestis vel per vias volū tarie iurisdictionis. Ant. in. c. j. nu. 6. de cle. pere. fo. 64.*
- 5 *Presumitur pro sententia que transiit in rem iudi. in. c. latoz. nu. 3. de re. iudi. fo. 54.*
- 2 *Presumere an quis debeat de se bonum vel malum. Ant. in. c. vnico. nu. 7. de serm. in ordi. fa. fo. 41.*
- 2 *Presumitur pro viris literatis prouidis 7 honestis. in. c. in nostra. nu. me. 3. de procu. fo. 141.*
- 4 *Presumendum an sit contra permutantes beneficium tenue cum p̄iuz gui. in. c. quia verisimile. nu. 1. de presump. fo. 110.*
- Contra presumptiones admittitur probatio in contrariuz 7 debet esse*

- clarissima sed contra presumptionē iuris 7 de iure non. ibi. nu. 2.*
- 4 *Presumendū est pro eo qui se offert iustitie 7 contra illum qui subter. fugit iudicium. in. c. nullus dubitat. nu. 1. de presump. fo. 116.*
- 5 *Preuentioni locus est inter ordinariū loci 7 legatus. in. c. cum in ecclesia. nu. 5. de app. fo. 108.*
- 1 *Princeps an possit statuere cōtra ea que sunt de iure gen. vel naturali. in. c. que in ecclesiarum. numero. 11. de consti. fo. 24.*
- 2 *Principali reseruata non acquirunt per inferiorē nisi per priuilegium vel consuetudinē de cuius initio nō sit memoria in contrarium. in. c. q̄ translationem. nu. 3. de offi. leg. fo. 107.*
- 1 *Princeps scienter promouēs indignū motu p̄prio videt̄ ipsum habili tare secus si ignorāter 7 quare. in. c. p̄ inquisitionē. nu. 7. de elec. fo. 146.*
- 6 *Princeps si tollit statutū qd̄ ignorāt esse iuratum nō per hoc censetur tollere iuramentū. in. c. j. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 70.*
- 4 *Princeps nō potest dare fidē ex postfacto scripture nō authenticē de potentia ordina. in. c. j. nu. 1. de fide instr. fo. 95.*
- 3 *Princeps nō potest facere legem contra ecclesiam nisi lex illa expresse approbetur a papa. in. c. j. nu. 15. de do. 7 contu. fo. 195.*
- 7 *Principi reseruata in signū supreme potestatis possunt prescribi spa. tio de cuius initio nō sit memoria in contrariū. in. c. super quibusdam. nu. 2. de verbo. fig. fo. 203.*
- 3 *Princeps non debet rescribere cum p̄iudicio alterius. in. c. ex tenore. nu. 8. de foro compe. fo. 66.*
- 1 *Princeps scienter dispensans cum inhabili videtur illuz habilitare. in. c. quisquis. nu. 2. de elec. fo. 65.*
- 5 *Preuentioni locus est in pluribus ordinariis que inducūt per solam ci tationem. in. c. vt de bitus. nu. 22. de ap. fo. 127.*
- 4 *Princeps concedendo motu proprio priuilegium in seculis de iure tertij non videtur tertio p̄iudicare. in. c. causam. el. j. nu. 3. de testi. fo. 54.*
- Principis motus p̄prio excludit cōm surreptionē 7 nō aliud. ibi. nu. 4.*
- 5 *Princeps nō tollit ea que sunt de iure naturali sine causa. in. c. cum in. ter. nu. 9. de excep. fo. 7.*
- In principe semper presumitur iusta causa. ibi.*
- 5 *Princeps nō potest tollere quin possit iudex recusari. in. c. secundo re. quiris. nu. 13. de ap. fo. 111.*
- Princeps nō potest priuare suū vasallū feudo sine causa. in. c. que in ec clesiarum. nu. 15. de consti. fo. 24.*
- Princeps potest statuere contra ins posituum tamen si facit sine legi tima causa peccat. ibi. nu. 17.*
- 5 *Princeps presumitur confirmare ex certa scientia quando inserit teno rē rei cōfirmate. in. c. venerabilis. nu. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.*
- 1 *Princeps vtrum possit statuere circa ins diurnū. in. c. que in ecclesiarū. nu. 9. de consti. fo. 13.*
- 5 *Princeps potest tollere appellationem siue quod ab eius sentētia nō appelletur vel quia committat causam appella. remota 7 ratio est. quia pro principe nullum presumitur in rub. nu. 7. de ap. fo. 86.*
- 1 *Princeps presumitur iusta cā motus adeo qd̄ non admittet probatio in contrariū. in. c. que in ecclesiarū. nu. 14. de consti. fo. 24.*
- Corse. doc. ex cel. Ad de qd̄ presumit p̄ principe q̄ iusta causa facit qes qd̄ facit nec admittit p̄batio in cōtrariū. no. 27. in. l. rescripta. C. de pre ci. impe. of. 7 voluit gl. sing. in. c. relegati. ff. de pe. limita hoc nō p̄cedere qñ princeps est obligat⁹ ex suo cōtractu alias de facili posset princeps euacuare cōtractū cū eo firmatū. vt no. in. c. j. de proba. nā princeps non pōt a suo vasallo feudū auferre sine cause cogni. cū feudū sit contractus vltro citroq̄ obligatorius. c. de forma. rr. q. v. l. labeo. la. j. ff. de verb. fig. Limita scōo vt p̄sumat p̄ principe respectu subditorū suozū dñs taxat nō respectu aliorū. vt no. p̄ Jnn. in. c. inquisitionē. de sen. excō. 7 in c. quāto. de consue. per Abb. in. c. cū adeo. de rescri. facit cle. pastoralis. de re iud. Limita tertio vbi ex mandato principis timef scandaluz futu rū seu turbatio xpianitatis vel si immutet peccatum; tūc nō est principi obediendū nec presumit legitima causa. vt no. Jnn. in. c. inquisitionē. et Abb. in. c. que in ecclesiarū. de 2 sti. in. vi. co. Limita quarto q̄ princeps in dubio non presumitur derogare iuri tertij nisi singularis 7 notabilis expressio fiat. vt voluit Alex. de imo. cōfi. incip. p̄uiso themate an po sito primo dicēdū testamentū vltimū in quo Thomas testatoris frat ter 7c. alleg. Ang. in consti. cccxij. incip. quedaz nomine nāna vxor 7c. vbi dicit scōm eū ita intelligere glo. in. l. causas. C. de transac. banc par tem tenuit solēnis doctor do. Anto. de prato veteri in consti suo incip. 7 si plura de hac re consueuerint 7c. 7 ita alias consului 7 obtinui.*
- 3 *Princeps semper presumitur moperi ex causa. in. c. j. nu. 4. de cau. pos. 7 proprie. fo. 152.*
- 2 *Princeps potest rescribere contra sententiam. in. c. ex literis. nu. 10. et nu. 11. de resti. in integ. fo. 158.*
- 7 *Principes nō recognoscēs supiorē in tpalib⁹ p̄nt exercere ea q̄ sunt reseruata impatori. in. c. p̄ venerabilē. n. 10. 7. 26. q̄ fil. sint leg. f. 43. 2 seq.*
- Princeps potest etiam filios proprios legitimare. ibi. nu. 13.*
- 6 *Principes temporales habēt potestatem vt debentes eligere summū pontificem includantur in conclauē. in. c. tua. nu. 10. de decimis. fol. 150.*
- Principes seculares acceperunt potestatē a deo principalit̄ vt ecclesiā*

Repertorium singularium materialium

- dei iuuarent et ut in suis necessitatibus ei subuenirent. ibi.
- 6 Princeps non intendit ducere ius nouum quando respondet ad consulationem. in. c. peruenit. nu. 8. de emp. et ven. fo. 83.
- 6 Principi non est obediendum si per hoc posset incurri peccatum mortale. in re. c. cum esset. nu. 10. de testa. fo. 115.
- 2 Princeps semper presumitur motus ex iusta causa. in. c. nisi speciali. nu. 6. de offi. leg. fol. 601.
- 2 Principis certa scientia presumitur de omnibus in supplicatione contentis. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 4. de offi. dele. fo. 94.
- 5 In principe presumitur causa quando rescribit ex certa scientia. in ca. cum olim. nu. 17. de re iudi. fo. 60.
- Princeps mandati aliquid fieri contra suum subditum est parendum etiam qd mandet ut suspendatur: qz presumitur moueri ex causa contra suum subditum. ibi. nu. 23. fo. 61.
- 1 Princeps potest precipere subdito in his que spectant ad officium suum et non exprimendo causam precepti. in. c. si quando. nu. 5. de rescrip. fo. 47.
- 4 Princeps potest statuere ut vni testi credatur in certis causis. in. c. nu. per nobis. nu. 1. de testi. fo. 34.
- 3 Princeps non presumitur aliquid concedere in preiudicium tertij etiam si concederet motu proprio. in. c. i. nu. 20. de iudi. fo. 5.
- 1 Princeps non presumitur aliquid concessisse in generali concessione qd in speciali non fuisset concessurus. in. c. i. nu. 5. de rescrip. fo. 43.
- 7 Princeps mandans ingri § alique censeat mandasse ut pmo ingrat sup in fama qz de veritate qz illud est preambulum. in. c. si. nu. 2. de accu. fol. 75.
- 4 Princeps non potest componere de damnis subditis datis non requisito eorum consensu. in. c. quanto. nu. 1. de iure iur. fo. 140.
- 1 Princeps potest resistere electioni facte de aliquo in episcopum si ipse non fuit requisitus: prout erat consuetudo vel si habet electum suspectum etiam si papa elegisset. in. c. i. nu. 9. de elec. fo. 18.
- 8 Princeps videtur dispensare vbiqz rescribit toleramus: secus si simpliciter tolerat. in. c. nisi essent. nu. 9. de preben. fo. 31.
- 1 Princeps laicus potest ex iusta causa resistere electioni facte per papam in. c. qd sicut. §. super eo. nu. 7. de elec. fo. 146.
- 2 Princeps potest tollere omnes exceptiones per suum rescriptum tñ non presumitur hoc velle facere. in. c. ex parte. l. ij. nu. 45. de offi. dele. fol. 77.
- 4 Princeps potest limitare ius diuinum. in. c. omni. nu. 6. de testi. fol. 37.
- 5 Princeps confirmando non potest supplere defectum consensus deficientis in re confirmata nisi talis res penderet a mera facultate sua. in. c. i. nu. 14. de confir. vti. vel inuti. fol. 141.
- 7 Principes etia laici qui accepta pecunia cõsentunt electioni alicuius in prelaturam committunt simoniam. et tenent illas pecunias restituere illi ecclesie de cuius prelatura agebatur. in. c. de hoc. nu. 6. de simo. fo. 79.
- 3 Princeps vel papa non potest contra partem non citatam pronuntiare. in. c. i. nu. 4. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- Corse. doc. excel. Vide Bar. in. l. filiussa. ff. de dona. vbi dicit citationes esse de iure. sed si certum est absenti exceptionem non cõpetere non requiratur citatio etia per inferiores iudices: per hoc. c. cum olim. de re iud. et in. l. ij. et qd ibi no. Bar. ff. de admi. re. ad ciu. perti. si aut potest defendi absenti cõpetere tunc inferior non pcedit sine citatione ad actum preiudicialē. vti in. l. fi. c. si per vim vel alio modo. ij. q. ix. c. oia. princeps vero regulariter citare debet sed si non citat et procedit ex certa scientia vel dat facultatem procedendi sine citatione valet qd agitur: qz in eo presumitur causa. et l. 3. non possit tollere ea que sunt de iure gentium sine causa: tñ si facit presumitur in eo causa: vti no. doc. in. l. fi. c. si contra ius vel vti. pub. et in cle. vnica. de pba. et in. c. que in ecclesiis. de consti. et per Jnno. in. c. inquisitioni. de sent. excõ. Abb. in. c. i. de causa pos. et pprie. nu. 4. et 3. primū: tu vide. d. Anto. in. d. c. cum olim. vbi tñ qz processus pape etia in notariis potest procedere sine citatione: qz subijcit forme iuris: vti per glo. in. c. nulli. de sen. excõ. et hac parte vide. tenere. glo. in. l. neminerint. C. vnde videtur emperatorem posse dare facultatem occupandi possessionem sine citatione: ne: et aliud in iudice inferiori: vide. tñ idem etia dicere in iudice videre eā. et ideo Bal. in. l. ne causas. C. de app. dicit fuisse questionem antiquis disputatā et fuisse conclusum per illū tex. valere suam principis sine cause cognitione si v3 eius privilegium: vti est gl. in. l. bis q. respu. ff. q. ex cau. ma. que dicit qd si iusta causa est valet factum principis etia sine citatione: et ad dictā cle. pastoralis. Bal. ibi respondet. facit etia p hac parte qd voluit idē Bal. in. l. cessante. in prin. C. quō et qñ iud. vbi dicit qz in processu principis non requiritur citatio dūmodo iusta causa insit. alle. no. in. d. l. is qui. Sali. tñ in. d. l. ne causas. tenet primā opi. et alle. d. cle. pastoralis. dicens qz Bal. non bene rñdet ad illā cle. dicit tñ quod dictū Bal. potest saluari qñ princeps procedit ex certa scientia: hanc partem tñ Jo. de imo. in. d. c. cum olim. cõtra. d. Ant. per. d. cle. pasto. Item voluit Raph. cum anus. in. l. fi. C. de legi. vbi dicit ibi esse casum de hoc. et gl. ibi tñ hanc partē facit. l. ij. §. si ad diē. ff. de re mili. et illum tex. d. l. fi. C. de leg. alle. ganit Abb. in. d. c. cum olim. et hoc voluit Bart. in extrauag. ad reprinē. dū in verbo sine figura. et in. d. l. filiussa. et in. l. ij. ff. de testi. mili. facit etiam c. i. de feu. sine cul. non admit. vbi quis non debet priuari feudo et per principem anteqz sit de culpa cõuictus. et adducit tex. in. c. i. de causa pos. et proprio. Item qz citatio est de iure diuino de? em videt eā instituisse. c. de? opp. ij. q. i. nec de? cõdenauit adā anqz ipm citaret et suā defensionē au-**

- diret: vti habet Sen. i. hac partē tenet Jo. de ana. in. c. qz periculosum in prin. de usu. maxime p illā gl. rationē scz qz sit de iure naturali per. d. cle. pastoralis. et per no. ibi. et alleg. Bart. in. d. extrauag. et ideo dicit qz si statutū pmittat aliquid fieri parte non citata qd non valet. ius enim naturale est immutabile: nec tolli potest: nec p ius ciuile nec municipale. §. sed naturalia. insti. de iure natu. et in. l. eas. de capi. dimi. et eadez ratione dicit forte dici posse qz tali defensionē qz puenit ex citatione non possit renūtiari: per no. plene. in. c. si diligenti de foro compe. et in. l. pe. C. de pact.
- Princeps vero nullus poterit tale ius immutare. et ad saturitatem vite. vti de de hac. q. d. Bar. in. d. c. i. de cau. po. et proprie. et iudicio meo qz princeps non possit procedere parte non citata qz est cõs doct. snia. pondera. d. c. i. de cau. pos. et proprie. in ver. non possumus. nec debemus pōderare illa verba que importat necessitatem: iuxta gl. in. c. i. de reg. iur. lib. vj. et qd voluit Bal. in. l. creditores. C. de pig. et gl. in cle. attēdentes. de sta. mo. Item per tex. in. d. cle. pastoralis. Item per tex. in. c. indicas. ij. qd. ix. in ver. nos vni parti ad discriminē alterius. et. et per. c. inter quatuor. de maio. et obe. Item qz princeps non potest venire contra legem nature: nec dic tamen rationis fin. Bal. in. l. si aqua. C. de ser. et aqua. nec etia contra. l. contra. ctus. vti not. in. c. i. de proba. et Bald. in. c. i. de natu. feu. vnde licet possit venire contra ea que sunt introducta ex iure iuris: vti est tex. in. c. proposuit. de concess. preben. et voluit Jnno. in. c. cum ad monasterium. de sta. mo. quē referunt ibi doc. et Abb. in. d. c. de multa. de preben. nu. 1. et in. c. i. de consti. et in. c. in causis. de re iud. tñ non potest venire cõtra ea que sunt introducta ex iure naturali per dictam cle. pastoralis. et per Bald. in. d. l. fi. de leg. et per Abb. in. d. c. in causis. nu. 3. nec obft. d. l. ne causas. quia recte intuenti ille tex. videtur facere in contrarium.
- 3 Princeps non recognoscens superiorem an possit contineri coram papa in. c. nouit ille. nu. 6. et 15. de iudi. fol. 32.
- Princeps non recognoscens superiorem an possit esse iudex in causa propria. ibi. nu. 14.
- 2 Princeps promouendo indignum ad dignitatem videtur ipsum habilitare. in. c. nonnulli. nu. 11. de rescrip. fo. 74.
- 3 Princeps presumit velle qd est de iure. i. c. cū venissent. n. 2. de iud. fo. 30.
- Princeps rescribendo ordinario an et quando censeatur suam iurisdictionē excitare vel ipsum delegatū facere. in. c. licet. nu. 3. de of. fo. 118.
- 1 Principis certa scientia ex quibus presumatur in rescripto. in. c. nonnulli. nu. 8. de rescrip. fo. 73.
- 4 Princeps obligatur saltem naturaliter ex contractu inito cum subdito. in. c. i. nu. 1. de proba. fo. 21.
- Princeps non recognoscens superiorem potest esse iudex in eā sua. ibi. nu. 5.
- 2 Princeps non presumitur nullum velle alteri preiudicare nisi expresse rit. in. c. prudentiam. §. adducimus. nu. 3. de offi. dele. fo. 85.
- 3 Princeps solus potest alterius iura tollere et diminuire. in ca. fin. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- Princeps non potest priuare suū subditū re sua sine causa. ibi. nu. 14.
- 7 Princeps non potest tollere ius tertij sine causa i. c. in nra. nu. 5. de in iur. fo. 167.
- 1 Princeps quomodo cognoscatur qd vult vti plenitudine potestatis. in. c. ad hec sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 51.
- Princeps non potest committere causam suspecto de plenitudine potestatis sine facultate recusandi. ibi. nu. 7.
- 1 Principes si sine causa negant auxilium ecclesie depreffe possunt depoeni. in. c. venerabilem. nu. 9. de elec. fo. 155.
- 7 Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse non creditur ei nisi aliud ostendat. in. c. fraternitati. nu. 5. de schisma. fo. 104.
- 7 Princeps alicuius regni an possit se opponere cõtra electionē alicuius prelati qui habet stare in regno suo. in. c. super bis. nu. 13. de accu. fo. 64.
- 7 Principis tolerantia seu patientia an inducat dispensationem et a peccato excuset. in. c. qz circa. nu. 8. de constan. et affi. fo. 33.
- 6 Princeps quis pprie dicat: remissive. in. c. i. nu. 2. de re. permu. fo. 89.
- 6 Princeps secularis non potest donare bona ecclesie accipiens huiusmodi donationem excommunicatur et si qua bona habet legitime ab ecclesia perdit. in. c. ij. nu. 1. et 2. de re. eccle. non. alie. fo. 73.
- 1 Principium attendit et non finis. l. 3. principium non esset necessitatum finis. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fol. 86.
- 3 Principium alicuius temporis dicitur vsqz ad dimidium dicti temporis. in. c. quoniam. nu. 5. de feriis. fo. 138.
- 6 Primogenitura quos effectus pariat. in. c. l. 3. nu. 8. de voto et vo. re. fo. 176.
- 3 Primogenitus si ex forma statuti debet succedere quo casu succedet in bonis extra territorium statuti stantibus. in. c. qd clericis. nu. 33. de fo. cõ. pe. fo. 63. Et in re. c. ecclesia sancte Marie. nu. 48. de consti. fo. 38.
- Primogenitus qui ex forma statuti excludit secundogenitū h3 locū tñ tum qñ fuit factū anteqz secundogenitus efficeretur clericus. ibi. nu. 39.
- 7 Primogenitus dicitur etiam ille qui vnice natus est et si nullus sequatur. in. c. ioseph. nu. 1. de verbo. signi. fo. 197.
- 3 Primates vel patriarche nihil iuris pre ceteris debent habere nisi in quantum canones illis permittant et consuetudo illis contulit ab antiquo in re. c. si quis contra clericū. nu. 41. de fo. compe. fo. 57.
- 7 Prior si est in aliquo monasterio vel ppositus qz non habeat abbatē in oibus fungit loco abbatis adeo qz cõstitutio lo-

Super Lectu. Banormitani.

- quens de abbate venit talis prior vel prepositus, in. c. cū illorum. nu. 13.
de sen. excom. fo. 190.
- 5 Prior & dēs clerici alicuius ecclesie possunt esse testes etiā ad cōmodū
& vtilitatē ipsius ecclesie, in. c. cum inter. nu. 9. de re iu. fo. 62.
- 6 Prior conventualis habens collegiū sub se vel habēs ex consuetudine
curam animarum debet esse annorum. xxv. & nō minus: alias potest esse
in maioriēte. in. c. super inordinata. nu. 9. de preben. fo. 48.
- Prioratus alicuius monasterij pōt cōcedi a papa vt possideatur toto
tempore vite illius cui conceditur & alius citra papam non possit, in. c.
cum inter. nu. 2. 10. de elec. fo. 132.
- 1 Priuatus non tenetur preferre bonum publicum suo comodo: licet in
der sic, in. c. bone memorie. el. j. nu. 11. de postu. prela. fo. 112.
- 1 Priuati si sunt non aliqui aliqua potestate ille potestas remanet per
nes priuatos: sed numero pauciores qui representent collegium: etiam
si fuerit vnus, in. c. gratū. nu. 5. 8. 9. de postu. prela. fo. 110.
- 7 Priuatio p̄supponit habitū, in. c. de infidelib. n. 5. de cōsan. & affi. fo. 32.
- 7 Priuatio p̄supponit habitum, in. c. ad dissoluendum. nu. 3. de despō.
impub. fo. 15.
- 2 Priuatus & restitutus non recuperat prima iura & restitutio non retro
trahitur, Antō, in. c. ex transmissa. nu. 4. de renun. fo. 22.
- 1 Priuati potestate eligendi an & quando possint pro alio vocari ad elī
gendum, in. c. cum vinton. nu. 3. 9. 11. de elec. fo. 144.
- 2 Priuatus aliquo honore si restituatur an recipiat ipsum honore, in. c.
ex transmissa. nu. 5. de renun. fo. 11.
- 1 Priuati potestate eligendi transferunt illam in alios suos de collegio.
in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de elec. fo. 144.
- 2 **Priuilegium** & beneficium an extendatur, in. c. fi. nu. 22.
folio. 7.
- 7 Priuilegiū qd ex postfacto incipit esse nociuum an sit reuocandū, in. c.
quid per nouale. nu. 2. de ver. sig. fo. 201.
- 7 Priuilegium cōcessum respectu certe rei vel loci non extendit ad aliam
rem vel locum, in. c. cū capella. nu. 2. 6. de priui. fo. 156.
- 7 Priuilegiū inouatū an & qñ iducat nouū ius, i. c. q. nu. 1. de priui. f. 160.
- 7 Priuilegium cum quibus solemnitatibus inouatur, ibi. nu. 2.
- 6 Priuilegiū concessum persone collegio vel ecclesie an tollatur per vnū
cam contrauentionem, in. c. pro illorum. nu. 4. de preben. fo. 32.
- 7 Priuilegium si perdatū & constat de eius tenore & perditione per te
stes inouatur, in. c. cum olim. nu. 1. de priui. fo. 154.
- Priuilegia & etiam instrumenta non debent reuocari sine citatione illo
rum quorum interest ibi. nu. 3.
- 6 Priuilegiū qd pōt esse partim fauorabile & p̄ parte odiosū restringit
inquātū est odiosū & alteri p̄iudicat, in. c. l3 vobis. nu. 3. de p̄bē. fo. 46.
- Priuilegium concessum a principe non intelligitur derogare consuetu
dine loci nisi in eo fiat expressa mentio de consuetudine: q. princeps in
dubio non presumitur velle tollere consuetudinem, ibi. nu. 7.
- 7 Priuilegiū cōcessum persone respectu certi loci non sequitur personaz
extra illum locum, in. c. quoniam. nu. 2. de priui. fo. 158.
- 6 Priuilegia & consuetudines si inducūt dānū ecclesie reuocant & qñ, in
c. cum ad hoc. nu. 2. 3. 4. de cle. non res. fo. 23.
- Priuilegium qd incipit esse nociuū ecclesie vel tertio an possit reuocari
per inferiorem ipsius qui concessit an sit ipso facto nullum, ibi. nu. 7.
- Priuilegium pape non potest interpretari inferiōra papa, ibi.
- Priuilegium nociuum alteri si de hoc nocumen. o nō fiat mentio in eo
est surreptitium, ibi. nu. 8.
- Priuilegium indulgentia licētia cōcessum vel cōcessa alicui an expirēt
morte concedentis vel expirato eius officio, ibi. nu. 9.
- 5 Priuilegiū inouatio operatur tantum conseruationem iuris si q̄ com
petebat, in. c. cum dilecta. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- Priuilegiū vnū tñ habere est periculosum q. si perderet forte propter
viriū discrimina perdit in effectu ius in eo cōtentū, & ideo de eo p̄fit fieri
ri plures copie solemniter que facerēt fidē de perduto originali, ibi. nu. 2.
- In reuocatione priuilegiorū pōt pars cuius interest p̄dicere, ibi. nu. 5.
- Priuilegia p̄scriptione, vel alio modo sublata non debent reuocari ne
p̄stent materiam litigandi, ibi.
- Priuilegium qd legi nō pōt p̄pter vetustatem vel cōsumptionem non
debet reuocari secus si legitur sed cum difficultate, ibi. nu. 16.
- In renouatione priuilegij an debet pars citari, ibi. nu. 25.
- 1 Priuilegium non trāsit in successorem si mortuus est tpe date is cui cō
ceditur, in. c. significauit. nu. 7. de rescrip. fo. 85.
- 6 Priuilegium reale transit ad quemcūq. ad quē peruenit ipsa res perso
nale vero non egredit personam, in. c. ex parte. nu. 5. de decimis. fo. 146.
- 3 Priuilegium datum alicui ne excōdicetur ab ordinario non valebit tunc
excōdicatio lata ab ordinario priuilegium ignorante, in. c. audita. nu. 14.
de re. spo. fo. 168.
- 1 Priuilegium concessum a papa non potest per legatum de latere tolli.
in. c. cum in veteri. nu. 1. de elec. fo. 173.
- 6 Priuilegium continens lesionem tertij reuocatur in totum non tamen
modificatur, in. c. suggestum. nu. 4. de decimis. fo. 146.
- Priuilegiū cōcessum ex cā nō reuocat ex cā cessante qñ priuilegiū ha
buit suam perfectionem secus si haberet causam successiuā, ibi. nu. 5.
- Priuilegiū ex quibus casibus perdatū ex postfacto, ibi. nu. 6.
- Priuilegiū qd transiit in contractum vel quasi cōcessum nō subdito
non potest ex postfacto reuocari, ibi.
- 7 Priuilegiū legitime concessum per antecessorē extēdit ad successorem.
in. c. quia circa. nu. 2. de priui. fo. 158.
- Priuilegiū inquātū cōcernit tñ p̄iudiciū cōcedētis est latissime itēp
tādū: s3 quaten⁹ cōcernit p̄iudiciū tertij stricte itēp̄taf. ibi. nu. 3. 4.
- 3 Priuilegiū fori superneniēs an trahat ad litē pendentem, in. c. propos
fuit. nu. 1. 7. 13. de fo. compe. fo. 88.
- Priuilegio abutentes priuantur cōmodo ipsius, in. c. gratum. nu. 4. de
postu. prela. fo. 110.
- 7 Priuilegiū seu principis beneficiū debet late itēp̄tari, in. c. qd dilec
ctio. nu. 6. 7. de consan. & affi. fo. 32.
- 5 Priuilegio impetrato cōtinēti cōdem fauorē quo casu liceat renuntiare
vel ab impetratē vel ab alio, in. c. ex cōqōne. nu. 11. de rest. spo. fo. 176.
- Priuilegia & statuta sunt intelligēda vt aliquid addant iuri communi.
in. c. in his. nu. 2. de priui. fo. 160.
- Priuilegiū nō faciēs mentionē qd res super qua vult priuilegium sit
possessa ab altero nō p̄iudicat possessori, in. c. dudum. nu. 1. eo. tit. 1.
- Priuilegium debet intelligi vt non p̄iudicet enormiter iuri alterius.
ibi. nu. 2. 4. fol. eod.
- 6 Priuilegiū concessum alicui ordini p̄pter arduitatē regule p̄dit si re
gula nō obseruat, in. c. recolentes. nu. 1. de statu mona. fo. 180.
- 1 Priuilegiū vel rescriptū deuīs a cōi stylo curie presumitur suspectū
& non mandatur executioni nisi princeps scōo rescribat, in. ca. ex parte.
nu. 4. de rescrip. fo. 45.
- 7 Priuilegia nō sunt violanda etiā indirecto modo, in. c. quanto. num. 1.
de priui. fo. 159.
- 7 Priuilegia non extenduntur ex idēitate rationis, in. c. canonica. nume.
1. de sen. excom. fo. 195.
- 7 Priuilegium si q. allegat d3 illud ostendere, aliter sibi non creditur, in
c. porro. nu. 1. de priui. fo. 153.
- 7 Priuilegiū tendēs in p̄iudiciū tertij d3 stricte intelligi vt minus
ledat tertium, in. c. dilecto. nu. 2. 4. de verb. sig. fo. 204.
- 7 Priuilegium dotis marito tributū cessat aliqñ & nō trāsit ad heredes
mariti extraneo, in. c. j. nu. 4. de dona. inter vi. & vro. fo. 49.
- 2 Priuilegio pōt concedi vt archieps vtatur pallio extra prouinciā, in
c. ex tuarum. nu. 4. de auto. & vsu pal. fo. 8.
- Priuilegium debet interpretari sine alterius p̄iudicio, ibi. nu. 5.
- Priuilegiū qd archieps possit vti pallio extra prouinciā an trāseat
ad successores, ibi. nu. 13.
- 6 Priuilegium tāgēs p̄iudiciū tertij etiā cōcessum ex causa pietatis est
stricte intelligēdum, in. c. cum dicat. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 219.
- 6 Priuilegium q. ex postfacto incipit esse nociuum tertio reuocat sed an
ipso iure vel aliter, in. c. suggestum. nu. 1. de decimis. fo. 146.
- Priuilegium concessum a principe est interpretādum vt p̄iudiciū nō
inferat tertio, ibi. nu. 3.
- Priuilegium an incipiat fore enormē lesionē est in estimatione princi
pis qñ dubitaf. alias q̄libet iudex pōt per hoc discernere, ibi. nu. 4.
- 1 Priuilegium qualiter sit itēp̄tandū, in. c. cām q. nu. 7. de rescri. f. 61.
- 6 Priuilegia cōcessa militib⁹ secula extēdunt ad clericos vbi est eadē ra
tio: alias secus, in. c. nu. 5. de cle. egro. fo. 49.
- 3 Priuilegia sedis apo. dubia solus papa interpretatur, in. c. cum venis
sent. nu. 1. 7. de iudi. fo. 30.
- 6 Priuilegiū cōcessum p̄ri an trāseat ad filios, i. c. l3. n. 4. 7. 5. de cēsi. f. 199.
- 7 Priuilegia siue beneficia principis latissime itēp̄tantur, in. c. olim.
nu. 1. 3. 7. de ver. sig. fo. 199. & seq.
- Priuilegiū principis an & qñ sit latissime itēp̄tādū, ibi. n. 3. 7. f. 200.
- Priuilegium cōtra ius cōe est latissime itēp̄tandū qñ verba pri
uilegij hoc patiuntur, ibi. nu. 4.
- Priuilegium indultum contra statutum vel contra cōsuetudinē qd ta
men sit iuri cōi conforme est latissime itēp̄tandū, ibi. nu. 5.
- Et vide in. c. cum tibi in oppo.
- Priuilegiū rescriptū & bñficiū qd sint & qñ itēp̄tant, ibi. nu. 7.
- Priuilegia studiū bononiēsis cōcessa studio senēsi an extēdant ad priui
legia futura & an sublati priuilegij studiū bononiēsis sint sublata pri
uilegia studiū senēsis, in. c. sup specula. nu. 5. ne cle. vel mon. fo. 242.
- Priuilegia cōcessa primis si illa cōceduntur scōis que sunt reuocata a
primis an censeantur reuocata a secundis, ibi.
- 5 Priuilegiū pape facit fidem de cōtentis in eo etiā cōtra laicum tertij
possessionem, in. c. ad audientiam. nu. 3. 7. 9. de prescri. fo. 31.
- 6 Priuilegiū extenditur ad causam non expressam ex mente priuilegian
tis, in. c. sane. nu. 2. de cele. mis. 212.
- Priuilegiū concessum militibus secularibus extēdit ad clericos, ibi.
- 6 Priuilegiū concessum scholaribus cōfetur etiā cōcessum eorū famulis
& cum eis habitantibus, in. c. j. nu. 9. de loca. fo. 86.
- 6 Priuilegium concernens p̄iudiciū tertij est stricte itēp̄tādum, in
c. licet. nu. 2. de deci. fo. 146.
- Priuilegiū de nō soluēdis decimis cōcessum p̄sone ecclesiastice extē
ditur ad decimas noualium nisi priuilegium concedatur laico, in. c. ex

Repertorium singularium materiarum

- parte. nu. 1. 2. 4. de decimis. fo. 151.
¶ Privilegiū alteri nocivū non extendit etiam ex maiestate rōnis sed bñ prohibet necstringat vltra propriū significatū verborū. ibi. nu. 3.
¶ Privilegiū alteri nocivum 7 contra ius cōe est intelligendum: prout verba sonant siue verborum impropriatione. ibi. nu. 4.
¶ Privilegiū idem concessum diversis personis recipere potest diversas interpretationes. ibi.
6 *¶* Privilegia confirmatoria alicuius actus non valent si actus ille confirmatus erat nullus. in. c. cum inter. nu. 19. de re iudi. fo. 62.
5 *¶* Privilegiū an possit concurrere cum iure communi. in. c. cū dilectus. nu. 2. de consue. fo. 99.
6 *¶* Privilegiū an conferatur quia adhuc non est. in. c. audientiam. el. ij. nu. 1. 4. 7. 5. de eccle. edifi. fo. 220.
7 *¶* Privilegiū vñ non tollit aliud etiā impetratū super eadem re. in. c. cum olim. el. ij. nu. 17. de priui. fo. 156.
4 *¶* Privilegiū vel rescriptū contra solitū morem privilegiorum vel rescriptorū est de fastidate suspectum. in. c. causam. el. ij. nu. 1. de tes. fo. 54.
6 *¶* Privilegiū non tollit specialem conventionem initam inter partes nisi de eo fiat specialis mentio. in. c. ex multiplici. nu. 5. de deci. fo. 144.
6 *¶* Privilegiū concessum ecclesijs extenditur ad ecclesias nondum consecratas. in. c. ecclesie. nu. 4. de immu. ec. fo. 231.
¶ Privilegia concessa ecclesijs extenduntur ad hospitalia. ibi. nu. 6.
7 *¶* Privilegiū non restrictum ad certum locum non perditur propter delictum commissum secus si esset ad certum locum in quo si deliquit privilegiatus perdit ipsum. in. c. ad abolendam. nu. 14. de bere. fo. 101.
4 *¶* Privilegiū vel instrumentū vtens in iudicio non tenetur originale dimittere apud acta. in. c. contingit. nu. 1. de fi. instru. fo. 10.
1 *¶* Privilegiū vt quis possit in quacūq; causa appellare vel vt possit quis libere appellare quid importet. in. c. i. nu. 4. de rescrip. fo. 43.
¶ Privilegiū non tollit aliud privilegium nisi sit clausula derogatoria. ibi. nume. 6.
¶ Privilegiū concessum secundum ius commune an debeat operari aliquid vltra ius commune. ibi. nu. 9. 2. 11.
¶ Privilegia plura si sunt impetrata a diversis super eadem causa quid erit potius. ibi. nu. 14. fo. 38.
In privilegijs qd tps attendat an tps presentationis an tps date. ibi.
¶ Privilegiū 7 rescriptum si simul cōcurrant qd preferatur. ibi. nu. 16.
2 *¶* Privilegiū concessum prelato acquiritur dignitate. Anto. de but. in. c. i. nu. 1. de transla. prela. fo. 16.
7 *¶* Privilegiū renouatio an requirat citationē partis. in. c. ex parte. num. 3. 7. de priui. fo. 141.
7 *¶* Privilegiū non extenditur ad alias res vel personas in eo nō expressas licet in non expressis sit eadem ratio: secus est in l. ratio differentie ponitur in. c. sane. nu. 1. 7. 3. de priui. fo. 153.
1 *¶* Privilegiū quāto tpe perdat vide pulebrā distinctionē vsq; ad finem. in. c. cum accessissent. nu. 6. de consi. fo. 26.
4 *¶* Privilegiū tendit ptra finiaz vel ppositionē faciēda est mētio snie vel cōpositionis in privilegijs. in. c. inter dilectos. nu. 14. de fi. instru. fo. 103.
7 *¶* Privilegia ecclesie prescribuntur spatio xl. annorū. in. c. accedentibus. nu. 1. 2. 4. de priui. fo. 156.
3 *¶* Privilegiū reuocatum pōt peti corrumpi per rationem suprascriptas. in. c. ij. vt lite non contest. fo. 109.
7 *¶* Privilegiū si est favorabile est large interpretandum secus si tendit in p̄iudiciū tertij. in. c. tua nobis. nu. 4. de ver. sig. fo. 206.
6 *¶* Privilegiū alteri nocivum licet stricte interpretetur tamen non tantum vt recedatur a propria significatione vocabuli. in. c. ad audientias. nu. 1. de decimis. fo. 146.
6 *¶* Privilegiū introducto in fauorem duorū non pōt vnus inuito alio renūtiare. in. c. ad apostolicam. nu. 10. de reg. fo. 162.
5 *¶* Privilegiū d3 stricte interpretari quatenus tangit p̄iudiciū tertij. in. c. dilecti filij. nu. 2. de decimis. fo. 145.
¶ Privilegiū continens enorīm leſionem alterius reuocatur in totum non autem modificatur. ibi. nu. 4.
7 *¶* Privilegiū innouatum non tribuit nouum ius sed antiquum cōseruata deo qd si primum non valebit nec scōm innouatum valet. in. ca. ex parte. nu. 1. 7. 4. de priui. fo. 155.
3 *¶* Privilegiū fori gaudent illi qui sunt de familia ep̄i. in. c. cū non ab homine. nu. 2. de iudi. fo. 26.
2 *¶* Privilegiū semper est intelligendū vt aliquid addat iuri cōi. Anto. in. c. licet. nu. 9. 7. 10. de transla. prela. fo. 19.
¶ Privilegiū vel beneficium an 7 quando patiat interpretatiōem extensiuam. ibi. nu. 11.
1 *¶* Privilegia super spiritualibus concessa laici pōt papa ad libitū reuocare in. c. venerabilem. nu. 19. de elec. fo. 109.
6 *¶* Privilegia de non soluendis decimis concessa alicui loco religioso nō extenduntur ad decimas prediorum de nouo acquiritorum ex quibus ante decime soluebantur. in. c. nuper. nu. 1. 2. 4. de decimis. fo. 155.
7 *¶* Privilegiū concedens potestatem instituendi aliquē in beneficio an et quo casu extendat qd habeat etiā potestatem destituendi vel remouendi in. c. cum ex iniuncto. nu. 5. de bere. fo. 102.
¶ Privilegiū cōcessus ab eo cuius iuri detrahatur est latissime interpretadū secus si detrahatur iuri alterius qd isto casu stricte interpretatur. ibi.
5 *¶* Privilegiū non faciens mentionem de alio privilegio alteri concessio an valeat etiam qd primum privilegium partim sit super iure cōi 7 partim super iure speciali. in. c. veniens. nu. 12. 7. 15. de prescrip. fo. 42.
¶ Privilegiū an debeat facere mentionē de alio privilegio ip̄met privilegiato concessio. ibi. nu. 13. 7. 17.
¶ Privilegiū cōtra ius cōe an debeat facere mētionē de iure cōi. ibi. nu. 1.
¶ Privilegiū 7 prescriptio an possint simul concurrere circa eandē rem 7 vnus p̄iudicet alteri. ibi. nu. 18.
6 *¶* Privilegiū odiosum d3 stricte intelligi. in. c. tua. nu. 7. de deci. fo. 150.
1 *¶* Privilegiū concessum alicui a papa non potest turbare legatus de latere. in. c. venerabilem. nu. 3. de elec. fo. 154.
5 *¶* Privilegia non debent extendi ad personas in eis nō comprehensas. in. c. si diligenti. nu. 36. de prescrip. fo. 40.
5 *¶* Instantia in causa fiscali 7 ecclesiastica non perit triētio. in. c. si diligēt. nu. 37. de prescrip. fo. 40.
¶ Privilegiū plus operatur q̄ consuetudo q̄q; tamen vadunt a pari. in. c. novit ille. nu. 22. de iudi. fo. 33.
¶ Privilegiū concessum non subdito non potest per concedentem amplius reuocari. ibi. nu. 23.
¶ Privilegiū cōcessus alicui an possit per cōcedentē reuocari. ibi. nu. 26.
¶ Privilegiorum verba an habeant latam significationem. in. c. abbate. nu. 1. 7. 2. de ver. sig. fo. 202.
¶ Privilegiū quantūcūq; contra ius commune non debet ita stricte interpretari vt nihil addat iuri communi. ibi. nu. 6.
¶ Privilegiū dicitur quasi priuans legem cōm. ibi. nu. 7.
¶ Privilegiū datū alicui loco si ille locus sit destructus 7 postea reuinit sciat vel reficiat an remaneat validū bñdī privilegiū. ibi. nu. 16. fo. 203.
¶ Privilegiū an tollatur cessante causa privilegiij. ibi. nu. 17.
¶ Privilegiū non tollitur per non vsum necessarium secus voluntariū. ibi. nume. 18.
3 *¶* Privilegiū non debet concedi lite pendente super illa causa. in. c. si. nu. 7. de iura. ca. fo. 150.
¶ Privilegiū qd est clausum in corpore iuris comprehendit casus similes non per viam extensiuam sed ex tacita voluntate concedentis: alia vero privilegia secus. ibi. nu. 8.
6 *¶* Privilegiū quod papa p̄misit nō reuocare nisi in reuocatione fecerat mentionē de eo de verbo ad verbum an censetur sublatum si papa dixerit nō obſtate alio privilegio etiā si de eo esset fīda mētio vt verbo ad v̄bū 7 aliter eius verba non expressit. in. c. cū instātia. nu. 5. de cens. fo. 203.
3 *¶* Donec agitur de validitate privilegiij vel si privilegium fuerit concessum quis non priuatur sua possessione etiam si sit contra ius. in. c. i. nu. 4. vt lit. penden. fo. 216.
¶ Privilegia concessa contra comunem cursum privilegiorū presumuntur falsa. ibi. nu. 6.
7 *¶* Privilegiū concessum capellis suis non extenditur ad capellas postea acquisitas. in. c. cum capella. nu. 5. de priui. fo. 156.
¶ Privilegiū exemptionis circa vnam rem nō extenditur ad aliam. ibi. nu. 12. 7. 6.
6 *¶* Privilegiū an censetur quis renūtiare veniendo contra ipsum. in. c. peruenit. nu. 15. de immu. eccle. 7 cem. fo. 223.
6 *¶* Privilegiū concessum ab excoicato an valeat. in. c. aduersus. nu. 13. de immu. eccle. fo. 230.
6 *¶* Privilegiū non extenditur ad casus non expressos nisi in quantum in iure reperitur extensum. in. c. ex literis. nu. 11. de vi. 7 ho. cle. fo. 9.
2 *¶* Privilegiū d3 stricte intelligi quando vertitur in p̄iudiciū tertij alias secus. in. c. super eo. nu. 2. de offi. deleg. fo. 80.
6 *¶* Privilegiū concessum non subdito nō potest vltterius reuocari. in. c. inter alia. nu. 19. de immu. eccle. 7 cem. fo. 228.
6 *¶* Privilegiū concessum clericis comprehendit oēs clericos cuiuscūq; ordinis seu dignitatis sint. in. rub. nu. 4. de vi. 7 ho. cle. fo. 2.
2 *¶* Privilegiū semper intelligitur ne alteri p̄iudicet. An. in. c. ex tuarum. nu. 1. 7. 3. de autho. 7 vsu pal. fo. 20.
3 *¶* Privilegiū concessum motu proprio ex certa sciētia idem operatur ac si dīxisset non obstantibus 7c. in. c. si. nu. 4. vt lit. pend. fo. 219.
¶ Privilegiū quantūcūq; generale non extenditur ad litem pendentem si de ea facit mentionem. ibi. nu. 5.
¶ Privilegiū concessum lite pendente non faciens de ea mentionē an quo ad omnes effectus sit nullū. ibi. nu. 9.
¶ Privilegiū non est opus qd faciat mētionem de iure cōi ad eius validitatem fm terminos. de quibus ibi. nu. 10. fo. 220.
5 *¶* Privilegiū non extenditur ad ius incogitatum. in. c. i. nu. 11. de cōfir. vt. vel inuti. fo. 140.
4 *¶* Privilegia virginitatis que sint. in. c. causam. nu. 2. de proba. fo. 33.
5 *¶* Privilegiū concessum ecclesie per imperatorem nō potest per ipsū amplius reuocari. in. c. super. nu. 4. de appel. fo. 98.
Privilegiatus an vtatur privilegio suo contra pariter privilegiatum. in. c. auditis. nu. 8. de resti. in. integ. fo. 157.

Super Lectu. Panormitani.

- 5 ¶ Privilegiatus ne possit conveniri nisi in certo loco potest ex suo contractu in alio conveniri & quomodo intelligatur tale privilegium. in. c. dilecti filij. nu. 1. 2. 9. de fo. compe. fo. 84.
- 5 ¶ Privilegiatus concessum hoibus alicui loci transit et in clericos. ibi. nu. 3.
- 5 ¶ Privilegiatus quo casu utatur privilegio contra pariter privilegiatum. in. c. ad aures. nu. 3. de prescrip. fo. 25.
- 7 ¶ Privilegiatus non debet parere suo superiori contra tenorem sui privilegij. in. c. sane si episcopi. nu. 1. de excep. prela. fo. 144.
- 7 ¶ Privilegium libertatis vel immunitatis potest concedi per papam ecclesijs etiam in prejudicium episcopi. ibi. nu. 2. fo. eod. fo. 145.
- 7 ¶ Privilegia ecclesiastica violas de venire de libertate ecclesiastica. ibi. nu. 3.
- 7 ¶ Privilegiati ut tempore interdicti possint in ecclesia sepeliri non utentur tali privilegio si sunt excommunicati vel nominatim interdicti. in. c. ut privilegiati. nu. 1. de privi. fo. 158.
- 7 ¶ Privilegiu nunq tollit si casus super quo est concessum no evenit secus si evenit qz tunc tollit per tempus. de quo. in. d. c. ut privilegiati. ibi. nu. 4.
- 7 ¶ Privilegiatus de aliquid non faciendo si illud postea fecerit perdit suum privilegium. in. c. si de terra. nu. 1. 6. de privi. fo. 152.
- 7 ¶ Privilegiatus an perdat privilegium suum si per multum temporis veniat contra illud ignoranter. ibi. nu. 7.
- 4 ¶ Privilegiatus in causa prefertur privilegiato in genere. in. c. in presentia. nu. 38. de proba. fo. 17.
- 4 ¶ Privilegiatus habens potentius privilegium prefertur alteri privilegiato minus potenti. ibi. nu. 39.
- 4 ¶ Privilegiatus non utitur privilegio contra privilegiatum paris potentie. ibi. nu. 40.
- 6 ¶ Privilegiati quando pariter duo reperiuntur remoto privilegio quo ad unum non extenditur ad alium. in. c. nuper. nu. 3. de decimis. fo. 155.
- 7 ¶ Privilegiatus non admittens vel conservans privilegia alterius privatur suis. in. c. dilecti. nu. 1. de privi. fo. 152.
- 6 ¶ Privilegiatus non utitur privilegio contra pariter privilegiatum. in. c. cu causam. nu. 2. de preben. fo. 48.
- 3 ¶ Privilegiatus an et quando utatur privilegio contra privilegiatum. in. c. si. nu. 2. de ordi. cog. fo. 110.
- 3 ¶ Privilegiatus ne extrahatur extra suam diocesim non utitur suo privilegio si alium extra diocesim ipse extrahit si privilegium non fuit concessus motu proprio. in. c. prudentiam. nu. 9. de mut. pet. fo. 102.
- 5 ¶ Privilegiato an aliquo casu possit iustitia denegari. in. c. qua fronte. nu. me. 12. de app. fo. 102.
- 1 ¶ Privilegiatus citatus contra privilegium suum tenetur comparere et allegare privilegium suum. in. c. cum ordinem. nu. 4. de referip. fo. 48.
- 4 ¶ Privilegiati in ferendo testimonio an et quo casu possint compelli et quando peccent non testificando. in. c. j. nu. 4. de testi. cog. fo. 90.
- 7 ¶ Privilegiatus an utatur privilegio contra privilegiatum. in. c. cum pro causa. nu. 2. de sen. excom. fo. 186.
- 1 ¶ **Probare** volens se ignorasse statuta an admittatur. in. c. cognoscentes. nu. 9. de consti. fo. 18.
- Et que probatio admittetur. ibi.
- ¶ Probans absentiam a provincia an legitime probet ignorantiam constitutionis vel statuti. ibi. nu. 10. fo. 19.
- ¶ Probare volens se ignorasse statuta an admittatur cum iuramento. in. c. j. nu. 12. de postula. prela. fo. 108.
- 4 ¶ Probare possunt per servos que domi aguntur quando agitur inter virum et uxorem. in. c. in literis. nu. 2. de testi. fo. 56.
- 7 ¶ Probare quomodo potest qd accusatio fiat propter questum. in. c. si significate. nu. 5. qui matrimo. accu. pos. fo. 46.
- 7 ¶ Probare quis non admittitur q probatum non releuat. in. c. ad id qd. nu. 2. de sponsa. fo. 8.
- 6 ¶ Probandi ius transfert in adversarium ille qui habet intentionem fundatam. in. c. cum apostolica. nu. 12. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 4 ¶ Probare possunt per forinsecos que in capitulis aguntur. in. c. veniens. nu. 4. de testi. fo. 72.
- 2 ¶ Probare dicitur ille qui habet intentionem suam fundatam de iure communi. in. c. j. nu. 10. quod metus cau. fo. 149.
- 5 ¶ Probare quis habet in causa appellationis: appellas an appellatus. in. c. per tuas. nu. 6. de app. fo. 125.
- 2 ¶ Probare non admittitur quis id quod probatum non releuat. in. c. cu contingat. nu. 6. de offi. deleg. fo. 99.
- 4 ¶ Probare an sufficiat confirmationem ad probationem prius confessorum. in. c. inter dilectos. nu. 9. de fide instru. fo. 102.
- 7 ¶ Probare potest quem esse filium adulteri licet mater cum vno moretur. in. c. causam que. nu. 2. qui filij sint legi. fo. 39.
- 7 ¶ Probare potest non consensus ut puta per absentiam vel minoritatem etatis. in. c. consultationi. nu. 6. de sponsa. fo. 10.
- 6 ¶ Probatum vel factum sufficienter dicitur quando nil aliud requiritur ad eius validitatem. in. c. cum dilectus. nu. 12. de succes. ab intest. fo. 132.
- 3 ¶ Probatio legitima que dicatur. in. c. at si clerici. nu. 32. de iudi. fo. 4.
- 2 ¶ Probationes inducte ad unum effectum faciunt fidem ad alium effectum inter easdem personas. in. c. ad reprimendam. nu. 14. de offi. ordi. fol. 115.
- ¶ Probatio minus legitima admittitur ex defectu probationis legitime

- ex natura communis. in. c. si. nu. 2. de testi. cog. fo. 95.
- 7 ¶ Probatio contra unum ex pluribus inculpatis de eodem crimine non facit fidem contra alios. in. c. significasti. nu. 6. de adul. et stu. fol. 116.
- 3 ¶ Probatio manifestissima non causatur ex iuramento partis. in. c. fine. nu. 21. de dolo et contu. fo. 200.
- 6 ¶ Probatio que fit per instrumentum dicitur patens et notoria. in. c. cu olim. nu. 9. de censu. fo. 204.
- 7 ¶ Probatio admittitur contra probationem fame et si secunda est clarior offuscatur effectus prioris. in. c. cum in tua. nu. 3. de sponsa. fo. 10.
- ¶ Probatio etiam admittitur contra probationem de infamia et si per secundam probatur bona fama tollitur prima probatio. ibi.
- ¶ Probatio admittit alis no integra ubi facultas probandi deest. ibi. nu. 7.
- ¶ Probatio consanguineorum an admittatur super non consanguinitate contra famam. ibi. nu. 9.
- 7 ¶ Probationes non possunt amplius reprobari post conclusionem in causa. in. c. cum olim. nu. 3. de verbo. signi. fo. 202.
- 5 ¶ Probatio evidens uti requiritur non sufficit probare per iuramentum. in. c. ex ratione. nu. 11. de appel. fo. 94.
- 6 ¶ Probatio instrumentalis dicitur expressa et patens non solum in illis que directe continentur in instrumento sed etiam in illis que indirecte probantur ex instrumento. in. c. cum olim. nu. 10. de censu. fo. 204.
- 3 ¶ Probationes facte ad excipiendum non prosunt ad agendum. in. c. h. nu. 25. de ordi. cog. fo. 146.
- ¶ Probationes facte in causa summaria no faciunt fides in plenaria. ibi.
- ¶ Probationes facte contra adulteram non nocent adversario absenti: quia si esset presens multa posset obicere. ibi. nu. 34.
- ¶ Probationes facte in vno iudicio tam civili quas criminali an prosint vel noccant in alio. ibi. nu. 41. fo. 147.
- ¶ Probationes apertissime si requirunt in aliquo casu non sufficit unus testis cum iuramento partis. ibi. nu. 42.
- 5 ¶ Probatio facilis dicitur illa que fit per instrumentum vel testes presentes vel confessionem partis. in. c. sepe contingit. nu. 8. de app. fo. 112.
- 2 ¶ Probatio semiplena non admittitur contraplene probantem. Anto. in. c. ut nostrum. nu. 1. de offi. archi. fo. 67.
- 4 ¶ Probationes adversario subtrahens an debeat perdere causam. in. c. intimavit. nu. 4. de testi. fo. 54.
- 4 ¶ Probationes debent esse lucidiores contra clericum quam contra laicum. in. c. licet. cl. j. nu. 1. de testi. fo. 56.
- 1 ¶ Probare non dicitur qui probat per unum testem quando sumpsit in se onus probandi super aliqua pena. in. c. cum dilecti. nu. 7. de elec. fol. 153.
- 4 ¶ Probatio est rei dubie per argumenta offensio. in. rub. nu. 1. de proba. fo. 2.
- ¶ Probatio est proba actio. ibi. nu. 2.
- 6 ¶ Probatio per insimul dicitur evidens. in. c. cu dilecti. nu. 2. de dona. fo. 105.
- 7 ¶ Probationes diverse differentes in modo et convenientes quo ad intentionem agentis an coniungi debeant. in. c. transmissa. nu. 8. qui fi. sint legi. fo. 38.
- 3 ¶ Probatio certa nascitur per violentas presumptiones. in. c. fin. §. porro. nu. 11. ut lite non contestata. fo. 115.
- 2 ¶ Probatio dubia non releuat probantem etiam qd fit ecclesia. in. c. auditis. nu. 4. de testi. in integ. fo. 157.
- 4 ¶ Probatio evidentiissima est que fit per indubitata instrumenta. in. c. licet. nu. 12. de proba. fo. 22.
- ¶ Probatio partis dilatione a iudice non data valet. ibi. nu. 17.
- ¶ Probatio falsitatis testimonij non retractat sententiam quando iudex non fuit secutus eorum dicta. ibi. nu. 22. fo. 22.
- ¶ Proponens factum qualificatum ad utrumq probandum videtur se astringere secus si non est qualificatum. ibi. nu. 31. fo. 23.
- ¶ Probans factum sine qualitate non probat id qd intendit. ibi. nu. 23. fo. 22. et nu. 32. fo. 23.
- ¶ Duo ad que no fuisset quis admissus distributive debet utrumq probare deducens in libello. ibi. nu. 33.
- 4 ¶ Probatio plena requiritur in crimine simonie etiam quando agitur civiliter. in. c. veniens ad nos. nu. 4. de testi. fo. 45.
- 3 ¶ Probationes debent incontinenti offerri quando non petuntur dilationes multum longe intra quas offert se exhibiturum. in. c. literas. nu. 6. de testi. spo. fo. 181.
- 5 ¶ Probatio dubia recipit interpretationem ex partium confessione. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de excep. fo. 12.
- 4 ¶ Astringere potest quis se ad plura probanda in suum prejudicium no autem in prejudicium publicum. in. c. licet. nu. 34. de proba. fo. 23.
- 4 ¶ Probatio est facienda iudici et non valet si fit notario vel alteri. in. c. ex literis. in. vñ. no. de proba. fo. 6.
- ¶ Corse. Vide glo. sing. in. l. iubemus. C. de lib. cau. ubi confessio facta coram tabellione vel coram iudice non in figura iudicij non valet: de qua facit festum Sali. in. l. C. de confes. et in. l. generaliter. C. de non nu. pecunia. et Bald. et Ange. in. d. l. iubemus. et Bald. in. c. i. de pace iura. fir. in. vñ. fe. et vide glo. in. l. hac consultissima. C. de testa. que dicit quod testes debent iurare in causa coram iudice et non coram tabellione. et vide glo. in. c. pleriq. §. questio. vñ. et vide Ang. consilio. c. c. alias. c. c. ubi dicit qd non valuerunt repesalie inducte a genuensibus contra florentinos ex quo non fuit facta probatio debiti coram potestate: sed coram

Repertorium singularium materiarum

- notario. & vide glo. & Domi. in. c. solet. de sen. excō. li. vi. & Dñi. in. c. pre-
sentū. §. si vero. de testi. eo. li. & vide Bal. in. l. si ea. C. qui accu. non poss.
in. §. no. vbi dicit qd nō dicit pducta accusatio si est pducta tabellioni
vt ostendat iudici. ff. de fur. l. sempromia. & subdit Bal. in. d. l. si ea q non
satisfaciat termino qui cōparet corā tabellione & nō corā iudice per no.
in. l. i. ubi dicitur. C. de lib. cau. sed Bar. in. l. eos. C. de app. dixit qd instrus
menta possunt produci corā notario. refert & sequit illud dictū. ¶ Det. de
ancha. in. c. cordi. in. col. iij. de appel. lib. vi. sed cōiter reprobat qz no
tarius est deputat⁹ ad scribēdū & nō ad recipiēdū sūm Ang. in. d. l. eos.
& in. l. in offerendis. & in. l. precipimus. C. eo. & ibi etiā Bal. nā pductio
instrumenti est probatio. vt in. c. cōtingit de fide instru. Sed pbatio est
fienda iudici vt dictū est. probat etiam in. l. pcurator. C. de eden. in. l. i. C.
de rebus alie. nō alie. in verbo presidi puincie pbat⁹ fuerit. & in. c. eos.
in verbo religioni iudicarie. C. de testi. & in. l. si qñ. §. sed cuz oportet. C.
eo. & in. l. idcirco. in verbo presidi puincie pbaucrit. C. qui. ex cau. ma.
in integ. resti. & in. l. doce ancillā. in verbo in notione p̄fidis. C. de reivē.
& in. l. i. in verbo ei qui super ea re cogniturus est probandū. C. de condi.
ob tur. cau. & vide gl. in. §. item sepe. iij. q. iij. & facit qd voluit Innoc. in
c. quoniā cōtra. de proba. quē refert & sequitur Bald. in. l. nullum. C. de
testi. qd notarius non potest scribere qd testis deposuit trepide qz hoc
spectat ad iudi. nō ob. aut. supplicatio. C. de preci. in. p̄. offe. quas alleg.
Bart. pro dicto suo. qz supplicatio non est probatio. vide doc. in. c. de
fo. cōpe. lib. vi. Sed iudicio meo Bart. potest saluari qz debet intelligi
qd productio d̄ fieri notario non vt ipse cognoscat & examinet. sed vt
per ipsum iudici consignetur. nam ter. d. aut. supplicatio. loquitur quo
ad receptionem vel protectionem non quo ad examinationem & diffini
tionem. Ita dicit Jo. and. in. c. romana. in. i. respon. & ibi Do. de app.
lib. vi. & per consequens dictum eius debet intelligi secundum legē quā
alleg. & voluit idem Barto. in. l. non solum. §. liberationis verbo. ff. de
lib. leg. & Lud. roma. consi. ccr. incip. alleg. doctoris.
- 4 ¶ Probatio dubia per se non releuat probantem. in. c. in p̄sentia. nu. 5.
& de proba. fo. 14.
¶ Probatio in genere non prodest si quelibet species in genere non con-
sequitur effectum ad quem proponitur. ibi. nu. 9.
¶ Probatio generalis non declaratur secundum subiectam materiā vel
intentionem p̄ferentia. ibi. nu. 10.
¶ Probatio ambigua interpretatur contra probantem. ibi. nu. 34. fol. 16.
- 1 ¶ Probatio euidentis quomodo cognoscatur. in. ca. cum contingat. nu. 3.
de rescrip. fo. 69.
- 7 ¶ Probatio propinquorum cum iuramento necessaria est ad separandū
dum matrimonium propter impotentiam & quot debeant esse numero
si in eorum defectum loco propinquorum assumantur vicini. in. c. si. nu.
11. de frigi. & male. fo. 37.
- 7 ¶ Probatio per iuramentum admittitur quando aliquid consistit in cō
scientia alicuius. in. c. accedens. nu. 3. de cri. fal. fo. 133.
- 6 ¶ Probationes semiplene tendentes ad eundem effectum iunguntur et
faciunt plenam. in. c. cum dilectus. nu. 17. de succes. ab intesta. fo. 132.
- 4 ¶ Probationes imperfecte tendentes ad vnum coniunguntur secus si
tendunt ad diuersa. in. c. cum causam. nu. 2. de proba. fo. 32.
- 3 ¶ Probationes facte ab excipiente non prosunt volenti agere super ea
dem re. in. c. si. nu. 8. de ordi. cog. fo. 150.
- 7 ¶ Probatio per vnum testem & famam quid operetur. in. c. quod nobis.
nu. 5. de clandest. despon. fo. 16.
- 7 ¶ Probatio non admittitur contra presumptionem iuris in cap. is qui.
nu. 4. de sponsa. fo. 12.
- 3 ¶ Probatio debet in specie & non in genere concludere. in. c. auditis. nu.
me. 25. & 28. de prescrip. fo. 36.
- 2 ¶ Probationis spēs quot sint. Ant. in. c. in p̄sentia. nu. 3. de renū. fol. 25.
- 7 ¶ Probatio semiplena excusat quē a calumnia vel a pena talionis. in. c.
qualiter & quando. el. §. nu. 2. de accusa. fo. 73.
- 3 ¶ Probatio generalis quē in nulla specie admitteretur reſcitur non ex
pectata aliqua declaratione probare volentis in. c. §. nu. 3. de resti. spo.
folio. 166.
- 1 ¶ Probationes dubie interpretantur contra illum qui producit. in. c. du
dum. el. §. nu. 37. de elec. fo. 178.
- 3 ¶ Probatio domini difficilis est: tamen quibus modis probetur: remis
sive. in. c. sepe. nu. 2. & 3. de resti. spo. fo. 191.
- 3 ¶ Probatio facta sine dilatione an valeat. in. c. §. nu. 16. de dila. fo. 152.
- 1 ¶ **Processus** factus contra rationem non est ipso iure nul
lus nisi sit peccatum in forma. in. c. ex infinuas
tione. nu. 2. de rescrip. fo. 86.
- 5 ¶ Processus factus corā ordinario qui processit tanq̄ delegatus an va
leat. in. c. cum ex officio. nu. 26. & 32. de prescrip. fo. 37.
- 2 ¶ Processus factus coram iudice recusato est nullus. in. c. cum super. nu.
mero. 1. de offi. deleg. fo. 87.
- 3 ¶ Processus initus per iudicem recusatum an teneat citra aliquam ap
pellationem. in. c. cum speciali. nu. 2. de app. fo. 130.
- 2 ¶ Processus factus coram vno ex duobus iudicibus datis non valet.
Anto. in. c. veniens. nu. 1. de renū. fo. 23.
- 3 ¶ Processus factus dum litigatur de vigore secundarum literarum: an
interim valeat. in. c. audita. nu. 7. & 17. de resti. spo. fo. 167.
- 6 ¶ Processus est dādus iudici ex quo debet dari copia parti. in. c. ea que.
nu. 13. de sta. mona. fo. 183.
- ¶ Processus publicatio nō est de substantia iudicij adeo qd sententia la
ta processu nō publicato valet. in. c. cū §. & Al. nu. 10. de re iudi. fol. 76.
- ¶ Processus factus coram iudice recusato non valet anteq̄ discutatur
super exceptione recusationis. in. c. scdo requirīs. nu. 5. de app. fo. 110.
- 4 ¶ Processus contumacie primitiuus vel fundatus super contumacia nō
valet & si iudex eam ignoret. in. c. quoniam. nu. 11. de proba. fo. 28.
- 5 ¶ Processus nullus ex defectu ordinis nō seruati pōt per solū principem
conualidari de plenitudine p̄tātis. in. c. cū olim. nu. 27. de re iudi. fo. 61.
- 5 ¶ Processus magis vitiatur ex defectu ordinis quam cause. ibi.
- 5 ¶ Processus factus coram iudice ad quem per illum qui falso dixerit se
appellasse vel tacuerit se appellationi renuntiasse rescinditur. in. c. si duo
bus. nu. 11. de appel. fo. 93.
- ¶ Processus factus contra absentem cui exceptio legitima competebat
an valeat. ibi. nu. 13.
- 2 ¶ Processus an & qñ presumat. Ant. in. c. in p̄sentia. nu. 12. de renū. fol. 25.
- 3 ¶ Processus redditur nullus non seruato iuris ordine. in. c. exhibita nu.
10. & 12. de iudi. fo. 43.
- 3 ¶ Processus factus contra citatum & contumacem quem ignorat index
si sit in territorio vbi deliquit nō valet. in. c. si. nu. 10. de fo. cōpe. fo. 89.
- 2 ¶ Processus in beneficialibus quomodo fiat. Ant. in. c. accepimus. nu. 9.
de eta. & quali. fo. 48.
- 1 ¶ Processus factus super literis surreptitijs an & quando valeat. in. c. ad
audientiam. nu. 10. de rescrip. fo. 79.
- 7 ¶ Processus non annullatur si sententia redditur nulla. in. c. ad petitiō
nem. nu. 10. de accu. fo. 70.
- 4 ¶ Processus publicatio tunc impedit ne admittant amplius testes qñ
snia pōt trāfire in re iudicatā: alis sec⁹. in. c. iuravit. nu. 4. de pba. fo. 10.
- ¶ Processus pendens coram duobus iudicibus ordinarijs & paribus an
vterq̄ processus valeat & quid si sint late due sententie contrarie. in. c. cū
22. nu. 34. de consi. fo. 29.
- 2 ¶ Processus factus a non competenti iudice an valeat. in. c. si diligenti.
nu. 31. de fo. compe. fo. 76.
- 1 ¶ Processus varijs facti super varijs rescriptis an valeant pendet ex vali
ditate rescriptorum. in. c. cum contingat. nu. 2. de rescrip. fo. 69.
- ¶ Processus factus super rescripto surreptitio nō est ipso iure nullus s̄
factus contra formā rescripti sic. in. c. cū dilecta. nu. 5. de rescrip. fol. 90.
- 1 ¶ Processus factus super rescripto nullo retractatur licet pars non ex
posuerit falsitatem rescripti quia ignorabat. in. c. nonnulli. §. sunt & alijs.
nu. 7. de rescrip. fo. 75.
- 1 ¶ Processus factus contra maiores an valeat si nō opponatur. in. c. ses
des apostolica. nu. 1. & 11. de rescrip. fo. 57.
- 3 ¶ Processus factus a iudice recusato tenet nisi fuerit appellatum. in. c. §.
nu. 10. vt lite non contest. fo. 109.
- ¶ Processus factus lite non contest est ipso iure nullus ibi. nu. 15.
- 5 ¶ Processus factus coram iudice cuius iurisdictio poterat elidi per exce
ptionem & non fuit elisa valet nisi iudex suam sciuisset iurisditionem pos
se de facili elidi. in. c. si duobus. nu. 3. & 14. 16. 18. 19. de app. fo. 92.
- 6 ¶ Processus factus per iudicem secularem in ecclesia vel cimiterio est ip
so iure nullus secus per iudicem ecclesiasticum. in. c. cuz ecclesia. nu. 2. & 4.
de immu. eccle. & cemi. fo. 226.
- 1 ¶ Processus factus super rescripto quo dicebatur falsum & fuit pronun
tatum verum an valeat si postea rescriptum reperitur falsum. in. c. sus
per literis. nu. 11. de rescrip. fo. 69.
- 1 ¶ Processus factus contra ius qz iudex male intellexit canonem vel legē
est nullus. in. c. causam que. nu. 2. de rescrip. fo. 60.
- ¶ Processus an & quando pōt pronūtiari nullus parte absente. ibi. nu. 3.
- 2 ¶ Processus factus contra formam rescripti est nullus. in. c. venerabili.
nu. 1. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 ¶ **Proconsul** quarevitur insignijs extra prouinciā & idēz
in legato pape & archiepiscopus non. in. c. ex
tuarum. nu. 8. de auto. & vsu pal. fo. 9.
- ¶ **Procurator** vel aduocatus in prima instantia non sunt
idonei testes in causa appellationis. idem
denuntiator in causa quam denuntiauit. idem in accusatore. in. c. licet be
li. nu. 6. de sūmo. fo. 77.
- 4 ¶ Procurator in causa criminali non potest intervenire sed ad certum ar
ticulum potest intervenire. in. c. ex parte tua. nu. 7. de testi. fo. 42.
- 7 ¶ Procurator intervenit quando de crimine discutitur per viam exce
ptionis. in. c. super bis. nu. 1. de accu. fo. 64.
- ¶ Procurator admittitur in illis criminalibus in quibus non agitur ad
penam & potest esse quando de crimine agitur ciuilit̄. ibi. nu. 4.
- ¶ Procurator capituli nō admittit cōtra electū excipiendo contra ipsum
de crimine si canonici sunt cōspiratores vel criminosi. ibi. nu. 12.
- 5 ¶ Procurator potest cōstitui per literas priuatas authenticis sigillo con
stituentis sigillatas. in. c. significauit. nu. 2. de appel. fo. 17.
- 2 ¶ Procurator potest petere inducias in his in quibus probabiliter du
bitat ad cōsulēdum dñm absentē. in. c. dilectus nu. 3. & 5. de p̄cu. fo. 45.
- ¶ **Procurator**

Super Lectu. Panormitani.

- Procurator an dominus debet citari adeo ut unus ipsorum contumacia habeat nocere. ibi. nu. 4.
- 7 Procurator admittitur in criminali quando reus est in vinculis vel quando est conclusum in causa. in. c. veniens. nu. 20. de accusa. fo. 63.
- 2 Procurator si non comparet legitime in termino in quo fuit dominus citatus potest tanquam contumax dominus puniri. in. c. coram. nu. 3. de res. si. in integ. fo. 161.
- 1 Procurator si est vilis persona: dominus non potest dominus compelli ad respondendum. in. c. dudum. el. h. nu. 31. de elec. fo. 178.
- 3 Procurator in animam suam vel domini iurat de calumnia. in. c. j. nu. 6. de iure. ca. fo. 122.
- 5 Procuraciones que debentur prelati visitantibus non possunt prescribi etiam per tempus de quo non sit memoria in contrarium. in. c. cum ex officio. nu. 1. 7. 4. de prescri. fo. 36.
- Rationes ponuntur. ibi. nu. 11.
- Procuratores quis potest prescribere petendo non negando. ibi. nu. 6.
- Procuraciones quare sunt debite prelati cum habeant redditus suorum beneficiorum ad hoc ut visitent diocesim. ibi. nu. 9.
- Procuratio an aliquo respectu sit prescriptibilis aut in totum aut in partem. ibi. nu. 12. fo. 37.
- Procuratio an possit remitti per prelatos aut in totum aut in partem sine expresse sine tacite. ibi. nu. 14.
- Procuratio an possit commutari in aliud puta quod clerici sint obligati pro procuracione aliud dare sine volentes sine inniti. ibi. nu. 15.
- 2 Procurator reuocatus quicquid agit nulliter agit. in. c. in nostra. nu. 2. 7. 6. de procu. fo. 141.
- 5 Procurator debet citari post litem contestatam et non dominus. in. c. sepe contigit. nu. 2. de appel. fo. 112.
- 1 Procuratores dati non in solidum sed simpliciter omnes habent simul potestatem adeo quod unus non agit sine alio. in. c. cum dilecti. nu. 2. de elec. fo. 152.
- 2 Procurator reuocatus post conclusionem in causa non impedit sententiam ferri. in. c. cum dilectus. nu. 14. de arbi. fo. 172.
- 3 Procurator potest comparere in causa quando ipse et quando dominus. in. c. ex conquestione. nu. 3. de res. spo. fo. 175.
- 5 Procurator an censeatur reuocatus si dominus comparet per se. ibi.
- 7 Procurator in actionibus popularibus non interuenit ex parte actoris nisi post litem contestatam. ex parte vero rei quandoque idem in publicis iudiciis. in. c. veniens. nu. 11. de accusa. fo. 62.
- 3 Procurator generalis potest ex causa specialiter promissa per dominum tollere. in. c. at si clerici. h. de adultero. nu. 9. de iudi. fo. 17.
- 6 Procurator habens generale mandatum ad vendendum si fuit deceptus an dominus possit contrahere. in. c. cum causa. nu. 1. de emp. et vendi. fo. 84.
- Procurator non preiudicat domino in confessione quam facit. in. c. dudum. el. h. nu. 6. de elec. fo. 176.
- 7 Procurator in criminalibus potest comparere ad allegandum in habilitatem accusatoris et idem forte ad allegandum quod inquisitio est formata sine indicio. in. c. veniens. nu. 8. 15. de accusa. fo. 62.
- 5 Procurator ad eligendum qui et ipse habet ius eligendi non potest ex persona sua unum eligere et tanquam procurator eligere alium nisi habuisset in mandato talem eligere. in. c. cum olim. nu. 9. de re iudi. fo. 61.
- 6 Procurator habens mandatum ut possit agere totum id quod potest dominus personaliter: censeatur sibi data potestas agendi ea que requirit speciale mandatum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de reli. domi. fo. 187.
- 2 Procurator capituli vel unus canonicus petit pallium nomine electi de consuetudine. in. c. ad honorem. nu. 11. de auto. et vfu pal. fo. 8.
- 2 Procurator non recuperat intrinsecas expensas factas in itinere dum iret pro domino ut puta expensas factas in infirmitate. in. c. cum pro causa. nu. 4. de procu. fo. 142.
- Procurator ad quedam negotia expressa et ad alia an comprehendat similia vel maiora expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 7. de rescri. fo. 57.
- Procurator super casibus requiruntibus speciale mandatum non potest se intrinsecare super rebus arduis speciale mandatum requiruntibus. ibi. nu. 8. 7. 10.
- 1 Procuratorem prelati solus potest constituere. sed si vult ipsum facere generalem vel imperpetuum requiritur consensus capituli. in. c. edoceri. nu. 8. de rescrip. fo. 65.
- Corse. Et qui potest per se agere potest procuratorem constituere. ut in. l. j. ff. de procu. et ibi no. Bar. idem in religiosis notat per Innocentium. in. c. cum j. et A. de re iudi. facit bo. tex. in. c. petitio. de procu. et in. c. j. eo. ti. f. m. vnu intellectum: nam licet tutor ante lit. contestatam non possit procuratorem constituere. ut in. l. neque tutores. C. de procura. Abbas seu prelati potest tanquam habens liberam administrationem. no. Abb. in. c. edoceri. preal. leg. nu. 8. Ego quo ad primum dictum. scilicet quod qui potest per se agere potest procuratorem constituere. addo bo. tex. et ibi Bart. in. l. etia. ff. ex preterito tempore. ff. de ma. vin. vbi dicit Bart. quod eo casu quo minor potest stare in iudicio et per se agere potest constituere procuratorem: facit quod voluit Bart. in. l. seruus. ff. de ali. et cib. leg. vbi dicit quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio potest constituere procuratorem. et idem dicit in fratribus in minoribus. facit quod voluit do. Domini. de san. Semi. in. c. fin. de iudi. lib. vi. vbi dicit quod eo casu quo filiusfamilias potest stare in iudicio

- sine consensu patris poterit constituere procuratorem. et alle. Inn. in. c. cum j. et A. vide Bal. in rub. de procu. et hic in apo. suis vbi de hoc dicit se allegare casum. in. l. si vnus. ff. filiusfamilias. cum. ff. seq. ff. de iur. et quod voluit idem Bal. in. l. h. ff. si curatores. ff. qui pe. tu. et in. l. neque. C. de procu. et in. l. reos. in. x. col. C. de accusa. vbi dicit quod vbi pater potest comparere in iudicio et in causa criminali per filio poterit constituere procuratorem. idem voluit Guli. nasso. in. c. auditis. de procu. et Benedi. de plumbino. in. l. seruus. ff. de lib. cau. et Anno. et ibi do. meus do. And. barba. Sicut. in. c. intelleximus. de iudi. et hic per do. Abb. in. d. c. cum j. et A. in. nu. 24. ver. nunc extra glo. et adduco glo. in. l. j. C. de preci. impe. offe. que dicit quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio quod per se poterit impetrare rescriptum et per consequens per predicta poterit procuratorem constituere. et adduco eundem do. Abb. post alios. in. c. ex parte. de res. spo. nu. 7. ver. nota vnu casum. vbi per illum tex. dicit quod vbi quis potest esse in iudicio per se potest procuratorem constituere. ut ibi aperte probatur. et vide gl. in. c. religiosus. super ver. si. constituere. et ibi do. Abb. post alios in apost. suis. de procu.
- 5 Procurator potest substituere alium procuratorem post litem contestatam. in. c. cum causam. nu. 10. de appel. fo. 131.
- 3 Procurator vel alius administrator an debeat iurare de veritate dicenda: remissive. in. c. fin. nu. 26. de iura. cal. fo. 131.
- 4 Procurator dicitur habere officium. in. c. post cessionem. nu. 3. de pba. fo. 10.
- Procurator absolutus ab excommunicatione ex tacita voluntate constituentis potest acceptare iterum procuram. ibi. nu. 13.
- Procurator excommunicatus repellitur ab exercitio procure. ibi. nu. 15.
- Procurator datus ad substituendum ut nudus minister non potest alium substituere. ibi. nu. 18.
- 7 Procurator qui pro alio in baptismo interuenit an pro se cognationes spirituales acquirat. in. c. veniens. nu. 4. de cognat. spiri. fo. 27.
- 2 Procurator censeatur reuocatus per dationem alterius. in. c. volentes. nu. 3. de offi. lega. fo. 108.
- 2 Procurator ad agendum intelligitur etiam datus ad defendendum. sed quid si est posita dictio taratiua. in. c. accedens. nu. 4. de procu. fol. 144. Et vide. in. c. constitutus. ad fi. nu. 5.
- 2 Procurator potest vna voce reuocari licet fuerit per scripturam constitutus. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de procu. fo. 140.
- 2 Procurator sine mandato legitimo non auditur. in. c. j. nune. 1. 7. 3. de procu. fo. 139.
- Procurator qui negatur procurator non auditur etiam promittens de rato. ibi. nu. 3. 7. 6.
- Procuratorium siue mandatum an possit probari tam per testes quam per instrumentum. ibi. nu. 5.
- 7 Procurator potest interuenire in criminalibus quando inquisita est vniuersitas que per se comparere non potest: quia est impossibile. in. c. veniens. nu. 14. de accusa. fo. 62.
- Procurator in criminalibus admittitur pro persona que impedimento iuris non potest comparere prout est monialis. ibi. nu. 15.
- Procurator excipiens contra crimen notorium exceptione admittit alias secus. ibi. nu. 16. fo. 63.
- Procurator non admittitur quando pro crimine venit imponenda pena capitalis ut mortis vel amissionis libertatis vel ciuitatis. ibi. nu. 17.
- Procurator in criminalibus non admittitur quando pro eis imponitur alia pena quam pecuniaria: licet multi dicant quod a relegatione citra admittitur procurator. ibi. nu. 18.
- Procurator quare non potest interuenire in casu vbi venit imponenda alia pena quam pecuniaria. ibi. nu. 19.
- 2 Procurator constitutus ad exigendum et ad fidem faciendam de receptis non censeatur constitutus ad constitendum se recepisse et non preiudicat domino nisi si constet de recepto. in. c. cum olim abbas. nu. 4. de offi. deleg. fo. 97.
- Procurator constitutus ad mutuū recipiendum non censeatur constitutus ad constitendum de mutuo recepto nisi constet ex alio quam ex confessione. ibi. nu. 5.
- Procurator ad vendendum an possit transferre dominium habita sine de de pretio. ibi.
- Procurator constitutus ad vendendum an preiudicat domino si constituitur se habuisse pretium. ibi. nu. 6.
- Procurator an possit transgredi fines mandati presente et non contra dicente domino. ibi. nu. 8.
- Procurator an possit iurisdictionem prorogare. ibi. nu. 10.
- 5 Procurator qui appellauit a sententia an possit appellationem prosequi si postea excommunicatur. in. c. significauerunt. nu. 19. de excep. fo. 17.
- Procurator tenet appellationem interponere non aut ipsam prosequi. ibi.
- 5 Procurator generalis potest ibi habere procuratori speciali aliqd ex causa verisimili non cogitata per dominum. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 4. de app. fo. 155.
- 1 Procurator reuocatus ante certificationem reuocationis quicquid agit tenet. in. c. ex parte decani. nu. 7. de rescrip. fo. 81.
- Procurator an et quando possit reuocari. ibi. nu. 10. 7. 12.
- Procurator habens speciale mandatum an possit literas impetrare. ibi. nu. 14.
- 3 Procurator potest interuenire in causa depositionis episcopi. in. c. veritatis. nu. 6. de dolo et contu. fo. 206.
- Procurator non admittitur ad defectum absentis in criminalibus vbi

Repertorium singularium materiarum

- venit imponenda pena maior. ibi. nu. 20.
- ¶ Procurator admittitur in causis criminalibus qñ pena que ex crimine imponi potest est exequibilis in absentē alis secus. ibi. nu. 31. fo. 208.
- 7 ¶ Procurator non admittit in criminalibus nisi ad allegandum absentiā inquisiti vel alias exceptiōes ipsum crimē non tangentes. in. c. veniens. nu. 1. 15. 21. de accu. fo. 62. 7 seq.
- 2 ¶ Procurator non potest cōpromittere nec transigere sine speciali mādāto 7 si aliter fecerit tenetur de suo facere. in. c. per tuas. nu. 2. 7. 6. de arbit. fo. 171. 7 nu. 16. fo. 176.
- 2 ¶ Procurator si est reuocatus post cōclusionē in causa nō est impedimēto quin snia ferri possit. in. c. auditis. nu. 1. 2. 7. 4. de procu. fo. 243.
- ¶ Procurator non potest reuocari post litē contestatā. sine causa contradicente aduersario. ibi. nu. 8.
- 7 ¶ Procurator si repetat vsuras que suo principali fuerint extorte nō potest sibi obijci vt ipse restituat quas extorsit: qñ venit ex alterius psona. in. c. michael. nu. 3. de vsur. fo. 129.
- 1 ¶ Procurator absentis habet vocem in electionibus. in. c. congregato. nu. me. 1. de elec. fo. 175.
- 7 ¶ Procurator vbi non debet interuenire 7 interuenerit iudiciū est nullū. in. c. veniens. nu. 23. de accusa. fo. 63.
- 3 ¶ Procurator potest constitui ab oibus illis qui possunt esse in iudicio. in. c. ex parte. nu. 7. de resti. spo. fo. 183.
- 2 ¶ Procurator habens generale mandatū non potest facere illa que requirunt speciale mandatū nisi sit procurator cum libera. in. c. petitio. nume. 1. de procu. fo. 144.
- ¶ Procurator cū libera censetur constitutus si dñs pmittat habere ratū qñqd pcurator egerit vel si fuerit data plena administratio. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator constitutus ad litē contestandā 7 in consecutiuis vt constituat alium poterit ipse per se totam litē agere. ibi. nu. 3.
- 3 ¶ Procurator pōt constitui ad opponendū crimina cōtra aliquem 7 ad hoc requirit speciale mādātū. in. c. cū dilecti. nu. 2. de do. 7 cōtu. fo. 202.
- ¶ Procurator si dñs in aliqua causa constituit 7 non inueniatur an impugetur nō valenti eū reperire 7 quid fiet isto casu. ibi. nu. 14. fo. 204.
- 1 ¶ Procurator effectus dñs instantie an possit reuocari p dñm propriū. in. c. qñ propter. 5. vel saltem nu. 1. de elec. fo. 163.
- 5 ¶ Procuratores duo cōstituti ab eodem nō insoludiz 7 vnus neget 7 aliter confiteatur nil agunt tanqñ dñs. in. c. si. nu. 10. de re iudi. fo. 85.
- 3 ¶ Procurator pōt ante lit. contest. cōstitui ab ecclesia seu epō secus a tutore vel curatore. in. c. cum causam. nu. 4. de iura. cal. fo. 128.
- ¶ Procurator an debeat habere terminū ad respondendum positionibus 7 ad consulendum dominum. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator potest respondere pro domino si tamen est nimis cauillosus potest iudex ex officio compellere dñm vt ipse respondeat. in. c. pastoralis. nu. 5. de iudi. fo. 37.
- 3 ¶ Procurator an iuravit de calūnia si dominus est absens. in. c. ceterum. nu. 4. de iura. cal. fo. 127.
- 2 ¶ Procurator ad negotia an possit alium substituere. in. c. si. 5. ceterum. nu. 7. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 ¶ Procurator reuocatus non impedit iudiciū cum eo agitatum si huiusmodi reuocatio erat tam iudici qñ aduersario incognita. in. c. mandato. nu. 1. de procu. fo. 142. 7 nu. 5. 7. fo. 146.
- ¶ Procuratoris reuocatio nō preiudicat si est facta post lit. conte. aduersario ignorant: si ipsi reuocanti sic. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator rei quantūcūqñ constet de mādato dñs semp cauere de iudicatu soluendo nisi dñs fideiussierit pro eo: secus est in pcuratore actoris 7 de ratione differentie. ibi. nu. 3.
- ¶ Procurator si est reuocatus per mortē dñi 7 hoc ignoret iudex 7 aduersarius an teneat iudiciū cum eo agitatum. ibi. nu. 6.
- ¶ Procuratoris reuocatio si est facta ante litē contest. an debeat notificari parti vel iudici. ibi. nu. 7.
- ¶ Procuratoris reuocatio dñs notificari iudici 7 parti per ipsum reuocantem 7 non per alium. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator laicus iurans de calūnia opz qñ habeat speciale mandatū nisi sit syndicus vniuersitatis tutor vel curator secus in procuratore clerici. in. c. j. nu. 15. de iura. cal. fo. 213.
- 2 ¶ Procurator ex quibus presumatur habere consensum dñi ad agendū. in. c. cum in iure. nu. 9. de offi. deleg. fo. 97.
- ¶ Procurator de cuius mādato dubitatur potest cogi ad promittendū de rato. ibi. nu. 10.
- 2 ¶ Procurator non admittitur qñ requiritur presentia personalis. in. c. expositus nobis. nu. 12. de dila. fo. 139.
- ¶ Procurator an pñdicet dñō in cōfitendo 7 doli cōmittēdo. ibi. nu. 13.
- ¶ Procurator nō cōpellitur quis constituere in causa ardua. ibi. nu. 15.
- ¶ Procurator cōstitutus vt possit oia facere que dñs pōt an videat cōstitutus in his que requirunt speciale mandatū. ibi. nu. 18.
- ¶ Procurator constitutus ad certa negotia cū clausula promittēs habere retratū quicqd ipse fecerit. an videat ex hoc cōcessa libera. ibi. nu. 19.
- 2 ¶ Procurator simpliciter cōstitutus ad lites censet cōstitutus tam ad presentes qñ ad futuras. in. c. nō iniuste. nu. 2. de procu. fo. 146.
- ¶ Procuratores plures dati non censentur dati insoludum nisi dicatur adeo quod vnus sine alio non potest aliquid facere. ibi. nu. 3.
- ¶ Procurator primo datus an censeatur reuocatus per dationē secūdi. ibi. nu. 4.
- ¶ Procurator in causa principali durat etiam in causa appellationis si vult. ibi. in. d. c. non iniuste. nu. 5. fo. 146. 7 nu. 12. fo. 147.
- ¶ Procuratores plures insoludum ad negotia dati an vnus possit ab alio erigere. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator dñs esse instructus adeo quod si dicat se velle consulere dominum condemnatur in expensis nisi sit casus de nouo emergens. in. c. in pertractandis. nu. 3. de iur. cal. fo. 126.
- ¶ Procurator etiā generalis non iurat de calūnia nisi habeat speciale mandatū secus in alijs administratoribus. ibi. nu. 1. 4. 7. 5.
- ¶ Procurator habens speciale mandatū ad iurandum de calūnia non obligat dominum nisi fuerit dictum in tali causa. ibi.
- ¶ Procurator ad negotia quando iurat de calum ibi.
- 1 ¶ Procurator non potest interuenire in casu electionis fiende nisi in casu necessitatis vel nisi alū de capitulo hoc velint in alijs vero causis potest. in. c. quia propter. 5. illud. nu. 1. de elec. fo. 164.
- ¶ Procurator in casu in quo potest constitui est cōstitutus vnus de capitulo vel vniuersitate nisi illi de collegio hoc non curent. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator iurans dominum esse impeditum si postea appareat non esse verum gesta per eum non retractantur nisi ex officio iudicis: 7 idem est si non iurauit. ibi. nu. 3.
- 3 ¶ Procurator nō dñs cōstitui ab innito. in. c. intellerim. nu. 5. de iud. f. 23.
- ¶ Procurator excommunicatus non potest comparere nec pro parte actoris nec rei. ibi. nu. 10.
- 6 ¶ Procurator l3 intercedat post litē contestatam tamen sententia absolutoria siue condemnatoria potest ferri in persona ipsius. in. c. constitutus. nu. 7. de religi. do. fo. 185.
- 2 ¶ Procurator qñ habuit sniam cōtra se pōt petere restitutionē in integrū aduersus eā absqñ alio spālī mādato. in. c. si. nu. 2. de offi. leg. fo. 106.
- 3 ¶ Procurator preiudicat dñō in negligendo secus in dolum cōmittēdo: nam isto casu dominus nō habet recursum contra eum. in. c. cum olim. nu. 8. de cau. pos. 7 pro. fo. 163.
- 7 ¶ Procurator admittitur in causam suspecti tutoris vt remoueat: sed vt pñiatur non. in. c. veniens. nu. 12. de accusa. fo. 62.
- ¶ Procurator comparens per interesse tertij admittitur in causa criminali non autem pro interesse inquisiti. ibi. nu. 13.
- 7 ¶ Procurator non potest interuenire in criminalibus sed si interuenerit 7 oppositum non fuerit valet iudiciū potest tamen iudex 7 debet ipsum remouere. in. c. nulli episcoporum. nu. 4. de accu. fo. 57.
- ¶ Procurator non cogitur post litē contestatam ostendere mandatū ad instantiam partis si ante non fuit oppositum sed ad instantiam iudicis bene poterit cogi ad ostendendum. ibi. nu. 5.
- 2 ¶ Procurator in qñ casibz pñdicet dñō. in. c. i. nu. 15. vt li. nō cōte. f. 107.
- ¶ Procurator tenetur domino si per suam culpam 7 dolum male procusauit negotia domini. ibi. nu. 16. 20. 7. 22.
- ¶ Procurator nunquid noceat domino in omittendo. ibi. nu. 17.
- ¶ Procurator nunquid noceat dñō in aliquid faciēdo. ibi. nu. 27. fol. 108.
- ¶ Procurator factus ad fideiubendum an possit renūtiare beneficio ordinis. ibi. nu. 28.
- ¶ Procurator non pōt facere ea que tendunt in speciem donationis. ibi.
- ¶ Procurator preiudicat domino in responsione quam ipse fecit positio nibus siue vere siue fecte puta per contumaciam. ibi. nu. 30.
- ¶ Procurator ecclesie si est condemnatus in expensis propter eius negligentiam vel delictum an fiet executio in bonis ecclesie. ibi. nu. 35.
- ¶ Procurator ex cuius facto dominus damnificatur potest conueniri ab eo actione mandati. ibi. nu. 37. fo. 109.
- 5 ¶ Procurator ante lit. cōtesta. non potest alij substituere postea vero sic qñ est effectus dominus litis. in. c. cū Bertold. nu. 19. de re iud. fol. 70.
- ¶ Procurator post lit. contesta. non reuocatur imittis. ibi.
- ¶ Procurator generalis ex noua causa superueniente mutat que specia liter dominus commisit. in. c. si. nu. 10. de consue. fo. 105.
- 6 ¶ Procurator datus ad pacē faciendā pōt imponere penam 7 obligare principālē pro obseruatione eorū qñ gerunt. in. c. si. nu. 3. de preca. fol. 80.
- ¶ Procuratores ecclesie vel fisci quo casu possunt apponere penam in cōtractu inito cum ecclesia fisco. ibi. nu. 5.
- 3 ¶ Procurator admittitur in causa status ex parte se defendentis quando erat in possessione libertatis secus si esset in possessione seruitutis. in. c. si. nu. 6. de do. 7 contu. fo. 211.
- 3 ¶ Procurator qui stipulatur ex re domini acquirit domino vtilem si non ex re dñi tenetur domino cedere. in. c. si clericus. nu. 13. de fo. cōpe. fo. 61.
- 2 ¶ Procurator admittitur in criminalibus ciuilitatē intentatis. in. c. tue. nu. 3. de procu. fo. 142.
- 6 ¶ Procurator si non facit fidem de mandato suo potest dominus tanqñ contumax accusari. in. c. veniens. nu. 1. de presby. non bap. fo. 216.
- 2 ¶ Procuratores plures an vnus sint cōstituēdi qñ sunt plures actores vel plures rei litigantes. in. c. non iniuste. nu. 10. de procu. fo. 146.
- ¶ Procurator qui habuit sniam cōtra suū principālē tenet appellare 7 nō expectare qd dñs appellet: l3 sciat sniam cōtra se latā vbi. in. d. c. non iniuste.

Super Lectu. Panormitani.

- in iuste. nu. 11. r. 13. fo. 147.
- 2 **Procurator** an repellatur si eius dñs excommunicetur. in. c. licet vndiq. nu. 9. de offi. deleg. fo. 96.
- 2 **Procurator** de cuius mandato dubitatur debet cauere de rato r. auditur etiam si sit procurator in spiritualibus. in. c. coraz. nu. 2. 7. 9. de offic. deleg. fo. 95. r. nu. 12. fo. 99.
- Procurator** ad agendum an admittat sine mandato cum cautione rati. ibi. nu. 5. r. 7.
- 6 **Procurator** ad negotia nō pōt esse testis qñ ex tali testimonio resultaret aliquod suū cōmodū. in. c. fraternitati. nu. 8. de cleri. nō resi. fo. 19.
- Procurator** ad negotiandū siue ad causas an possit dñm nominare. in. c. si. §. in alijs. nu. 54. vt lite non conte. fo. 120.
- 4 **Procuratoris** persona inspicitur in his que spectant ad ordinem litis: in his vero que spectant ad peremptionem litis inspicitur persona dñi mini. in. c. §. nu. 17. de testi. fo. 36.
- Procuratores** duo cōstituti sunt ita qd cōditio vni⁹ preoccupati nō sit melior: vnus preoccupat alter pducit testes an pductio teneat. ibi. n. 18.
- 3 **Procurator** v3 solus citari si est effectus dominus litis r. in eius persona debet snia ferri als secus. in. c. causam. nu. 2. de do. r. contu. fo. 197.
- Procurator** qui prima vice pōt ipse citari r. non dñs etiam qd sit presens in his que sunt parui preiudicii alias secus. ibi. nu. 11. fo. 196.
- 1 **Procurator** generalis nunquā pōt impetrare rescriptum. in. c. non nulli. §. sunt r. alijs. nu. 3. de rescrip. fo. 75.
- 5 **Procurator** an possit interuenire in causa criminali. in. c. cum te. nu. 3. de re iudi. fo. 78.
- 2 **Procurator** vel aduocatus ostendens aduersario iura partis punitur vt falsarius. in. c. cum olim. nu. 5. de offi. deleg. fo. 98.
- 7 **Procurator** mandato dñi opponēs exceptiones prohibitas obligat dominum ad penam. in. c. mulieres. nu. 10. de sen. excō. fo. 180.
- 5 **Procurator** ad agendum pōt super hoc literas impetrare citra aliud mandatum. in. c. si. nu. 4. de except. fo. 20.
- 2 **Procuratoris** negligentia nocet dño qz meliorē debuit eligere nisi sit maior vel ecclesia: secus dolus. in. c. §. nu. 6. de resi. in integ. fo. 152. r. nu. 18. fo. 159.
- 6 **Procurator** obligatus ad procurandum dñm tenetur procurare seruitores. in. c. quanto. nu. 4. de censu. fo. 202.
- 3 **Procuratorem** cōstituere an teneat impeditus comparere per se tam actor qz reus: tam in causa ardua qz non: tam in impedimento longo qz breui: tam in isto qz nō: tam ante qz post lit. contest. tam in causa expositi celeritate qz non. in. c. cum dilecti. nu. 13. de do. r. contu. fo. 203.
- 5 **Procurator** vel prelati si falsant instrumenta nō debent puniri dñs vel ecclesia. in. c. cum venerabilis. nu. 8. 28. r. 29. de excep. fo. 9.
- 7 **Procuratio** que debetur episcopo ratione visitationis an possit aliquo casu componi. in. c. constitutus. nu. 3. de penis. fo. 170.
- 7 **Procuratio** non debet petere prelati nisi in casibus iure expressis vel his similibus. in. c. cum sit. nu. 1. de simo. fo. 78.
- Procuratio** debetur episcopo non solus si visitat vel consecrat loca remota sed etiam vicina. ibi. nu. 2. fo. 79.
- Procuratio** non debetur episcopis ab ecclesijs pauperibus. ibi.
- 5 **Procuraciones** que debent nuntijs sedis apostolice vltio tpe prescribuntur non solū contra ipsos nuncios sed etiam aliqui clerici contra totum clerum. in. c. accedentes. nu. 1. r. 6. de prescrip. fo. 28.
- Ad procuraciones** debitas legatis r. nuncijs sedis apostolice tenentur contribuere omnes ecclesie r. episcopi loci. ibi. nu. 2. r. 4.
- 4 **Procuraciones** debite legatis r. possunt privilegio remitti. ibi. nu. 3.
- 4 **Prodigus** r. furiosus tunc non consentiens in furore possunt testari sine curatore volētes ingredi monasterium. in. c. presentia. nu. 54. de proba. fo. 19.
- 7 **Prodigus** sue fame r. inimicus sujsus dicitur quis qñ nō curat de infamia turpi vel qñ agitur contra propriam honestatem r. utilitatem. in. c. si. nu. 3. de accu. fo. 75.
- 4 **Prodigus** an obligetur a iuramento. in. c. cum contingat. nu. 11. de iure iur. fo. 157. r. nu. 16. fo. 158.
- 4 **Producens** vel scripturas publicas cōtrarias vel priuatas vel vnā publicā r. aliā priuatā est sibi cōtrarius r. non auditur. in. c. imputari. nu. 4. de fide instru. fo. 109.
- 3 **Producens** instrumentum falsum vel minus solenne in sui fauore an debeat fm illud falsum vel inualidum iudicari ipse producens. in. c. cum venerabilis. nu. 31. r. 36. de except. fo. 11.
- Producens** instrumētū censet approbare r. confiteri oia in eo contenta. ibi.
- Producens** instrumētū falsum ignorāter nō censetur in eo contenta confiteri nec postea fm illud iudicari etiā si expresse confiteatur contenta in instrumento esse vera. ibi. nu. 37.
- 5 **Producens** instrumētū nō solenne censetur in eo contenta confiteri. in. c. cum venerabilis. nu. 37. 38. de except. fo. 11.
- Producens** instrumētū pro se vel statutum vel legem si postea appareat contra se an possit condemnari. ibi. nu. 36.
- Producens** pro se sciēter instrumentum falsum non potest contra illud allegare falsitatem secus si ignorāter. ibi. nu. 54. fo. 12.

- 2 **Professio** religionis facta tenet qz censetur bonus dolus in. c. preterea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 74.
- 6 **Professio** religionis fit r. fieri pōt per ista verba trado me tibi in monachum r. in fratres. dñmodo recipiatur ab habente potestatem in corpore r. in religione. in. c. porrectum. nu. 3. 5. 9. 11. r. 13. de regu. fo. 160.
- Professio** religionis pōt fieri extra monasteriū r. habitū nō mutato r. taliter professus compellitur monastice viuere. ibi. nu. 7.
- Professio** aliquo casu pōt fieri in manibus episcopi tamen non coguntur religiosi ipsum acceptare. ibi. nu. 12.
- Professus** in manus episcopi non venit appellatione religiosorum in materia stricta. ibi.
- 7 **Professio** an fuerit facta vel non per regularem statum suo iuramento etiam si habeat contra eum semiplenā probationem qñ nō apparet cōtrarium plene. in. c. cum causa. nu. 7. de rapto. fo. 120.
- 4 **Professus** si exiuit ordinē r. accepit vxorem an inquisitor possit procedere contra ipsum. in. c. cum quidam. nu. 4. de iure iur. fo. 137.
- 6 **Professio** intra tempus legitimū nō debet recipi sed facta tenet. in. c. ad apostolicam. nu. 1. de reg. fo. 161.
- Professio** nouitiorum oportet quod acceptetur per abbatem vel per alium loco ipsius. ibi. nu. 4.
- 7 **Prose** presumitur semper continuata probatis extremis scilicet principio r. fine quibus probatis medium presumitur. in. c. accedentibus. nu. 6. de priu. fo. 156.
- 7 **Professio** religionis quō fiat. in. c. cōsult. nu. 2. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Professionem** recipere seu dimittere qui possit. ibi. nu. 5.
- 6 **Professio** potest fieri per nouitium licet non sit in claustro r. licet bonis suis fuerit vsus r. ita professus compellitur ad perseverantiam regule. in. c. sunt nobis. nu. 1. r. 3. de reg. fo. 162.
- 6 **Professio** monachi pōt recipi per solū abbatē qui habet potestatem in corporandi. in. c. §. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 165.
- 6 **Professio** non potest fieri extra claustrum sine cau. in. c. ex publico. nu. 19. de conuer. coniug. fo. 157.
- 6 **Professio** que obligat professum non in specie ad aliquam religionem sed in genere dirimit matrimonium postea contractum. in. c. cū virum. nu. 9. de reg. fo. 160.
- 7 **Professio** an valeat facta in manibus alicuius religiosi. in. c. infirmus te. nu. 2. qui cle. vel vo. fo. 22.
- Professio** emitit an possit in domo propria in manibus episcopi vel abbatis. ibi. numero 5.
- Professa** in domo propria pōt de licentia superioris bona sua possidere. ibidem.
- 6 **Professus** alicuius religionis contra dispositiones legis tenet nisi lex vltra procedat actū annullando. in. c. qz in infirmis. nu. 4. de reg. fo. 157.
- 1 **Professus** qui non est nō pōt eligi ad regimē ecclesie regularis nec valeret consuetudo in priu. in. c. cum causam. nu. 1. r. 6. de elec. fo. 147.
- Professus** alicuius religionis d3 suā pfectionē facere in scriptis. ibi. n. 7.
- Professus** tacite pōt cōpellere monasteriū vt eā recipiat ex pssse. ibi. n. 8.
- Professus** nisi expresse pñteat nō pōt pmoueri ad aliquā platurā. ibi.
- Professus** in vna religione quo casu pōt intrare in aliam etiā latiorē. in. c. significatum. nu. 6. de reg. fo. 159.
- 4 **Professio** in dubio non presumitur licet probetur ingressus. r. monasterium non potest agere possessio nisi probet professionem. in. c. nup. per nubis. nu. 4. de testi. fo. 84.
- 6 **Profiteri** an r. quo casu per dilationem alicuius religionis quis disca. in. c. ex parte. nu. 3. de regu. fo. 164.
- 6 **Prohibitus** assumi ad maiorem dignitatem non censetur prohibitus assumi ad minorem. in. c. ex parte. nu. 2. de decimis. fo. 151.
- 2 **Prohibita** an censeant oia illa q nō repiunt cōcessa in regula prohibitoria r. cōtra. Ant. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 20. de trāsla. prela. fo. 18.
- 7 **Prohibiti** ad tps prohibiti dicitur. in. c. si. nu. 2. de secun. nup. fol. 55.
- 6 **Prohibitus** aliquid habere non censetur prohibitus succedere habēti. in. c. §. nu. 8. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 3 **Prohibitus** aliquid de nouo facere non prohibetur illud si est antiquū reficere in. c. pisanis. nu. 15. de resi. spo. fo. 193.
- 2 **Prohibitum** per vnā viam an censeatur prohibitū per aliam. in. c. tue. nu. 4. de procu. fo. 142.
- 7 **Prohibitus** clericari nō prohibetur ingredi religionē. in. c. in qbusdā. nu. 1. r. 4. de penis. fo. 171. r. seq.
- 7 **Proles** illegitima est quā viro viuente vxor ex adulterio concepit siue cū viro moraret siue cū adultero. in. c. causam que. nu. 1. qui fil. sint. legi. fo. 39.
- 6 **Promissione** nulla nō obseruās est obligat⁹ ad interesse. in. c. accedēs. nu. 2. de cōcc. pñt. f. 62.
- 6 **Promissio** sola nō ligat nisi sit facta cū proposito se obligandi in. c. literaturam. nu. 3. de voto r. vo. re. fo. 174.
- 7 **Promissio** facta sub certa pena qd aliquis certū cōtractū ratificabit: an r. qñ teneat. in. c. gēma. nu. 9. de sponsa. fo. 11.
- Promissio** facta donandi aliquid si matrimoniū vel aliū contractum contraxerit an obliget vel teneat. ibi.

Repertorium singularium materiarum

- 6 **Promissio** beneficii vacaturi non valet etiam si est interposita scriptura vel sit interpositum iuramentum. in. c. ex tenore. nu. 1. 2. 3. de concess. pbe. fo. 61.
- 4 **Promissio** obedientie facta per unum prelatum obligat alios successores pro quibus promissit. in. c. veritatis. nu. 4. de iureiur. fo. 138.
- 1 **Promissio** canonicatus vel prebende non valet sed si primo recipit in canonicum tenet promissio prebende. in. c. cum in. nu. 29. de consti. fo. 29.
- 9 **Promittens** aliquid donare illud tanquam debitum tenetur adimplere. in. c. j. nu. 1. de dona. fo. 103.
- 6 **Promissio** generaliter facta puta promitto tibi frumentum et non expressit quantitatem valet de equitate canonica et fiet solutio arbitrio boni viri. in. c. j. nu. 5. de decimis. fo. 143.
- 7 **Promissio** beneficii vacaturi non debet fieri nec etiam futuri matrimonij. in. c. h. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 2 **Promissio** de non offendendo non extenditur ad futuras inimicitias. Anto. in. c. h. nu. 10. de renun. fo. 21.
- 3 **Promittens** cum iuramento stare assertioni victoris improbantis expensas vel huiusmodi an obligetur quod non possit renocare. in. c. finem. nu. 37. de dolo et contu. fo. 202.
- 3 **Promittens** iurans stare taxationi actoris poterit ipsum penitere et si ante penitentiam taxaverit poterit petere reductionem boni viri. in. c. dilecti filij. nu. 11. de fo. compe. fo. 80.
- 2 **Promittens** dare schacum matrem suam pedona an satisfacet si dabit cum pedona facta regina. in. c. qm. nu. 15. de offi. deleg. fo. 79.
- 1 **Promittens** etiam absenti aliquid amore dei puta puelle maritande et efficaciter obligatur. in. proe. Greg. nu. 26. fo. 8.
- 7 **Promittens** factum alienum an et quomodo obligetur. in. c. ex literis. nu. 6. de spon. fo. 5.
- 2 **Promittens** aliquid non tenetur super eo scripturam facere. in. c. leges batur. nu. 2. de maio. et obe. fol. 125.
- 3 **Promittens** solvere senis florentie et ubicunque petitus fuerit an possit in predictis locis conveniri. in. c. j. nu. 20. de iudi. fo. 5.
- 4 **Promittens** stare mandato alicuius videtur illum elegisse ut bonum virum et amicabilem copositorum. in. c. veniens. nu. 3. de iureiur. fo. 138.
- 4 **Promittens** solvere cum iuramento si compensat non est perius. in. c. ad nostram. el. j. nu. 3. de iureiur. fo. 132.
- 4 **Promittens** factum alienum cum iuramento obligat ac si se obligasset curatorem et facturum. in. c. ex rescripto. nu. 11. de iureiur. fo. 135.
- 4 **Promittens** non facere querimoniam de aliqua re sub pena incidit in penam simpliciter exponendo querelam iudici et sic ante litem contesti. in. c. j. nu. 2. de appel. fo. 91.
- 1 **Promittens** scribere librum vel textum tenetur scribere rubricas. in. proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 2. fo. 9.
- 5 **Promoveri** potest notus sine examinatione. in. c. constitutis. el. h. nu. 4. de appel. fo. 115.
- 1 **Promovendus** in aliqua dignitate utrum teneat dicere defectus suos et non reuelans suos defectus an possit cum bona conscientia beneficium possidere. in. c. innotuit. nu. 6. de elec. fo. 137.
- 7 **Promovendus** a papa ad aliquos ordines non poterit ad alios per inferiorem a papa promoveri ex quo ipse semel manum imposuit. in. c. postulatio. nu. 10. de cleri. excom. fo. 141.
- 3 **Promoveri** possunt sine examine illi quorum virtutes sunt note. in. ca. fraternitati. nu. 4. de cleri. non resi. fo. 19.
- 7 **Pronomen** meum tuum et suum verificat tantum in presentia. in. c. cum capella. nu. 5. de priui. fo. 156.
- 7 **Pronuntiatio** iudicis salvis exceptionibus quod operetur. in. c. ad dissolvendum. num. 4. de despon. impub. fo. 15.
- 1 **Pronuntiatio** super non petita fatua est. ibi. nu. 5.
- 1 **Pronuntiari** potest super una parte quod plura sunt petita et reliqua per iudicem reijciuntur. ibi.
- 1 **Promulgatio** edicti satis apparet si videtur observari. in. c. j. nu. 13. de postu. prela. fo. 108.
- 5 **Proprietas** et possessio rerum ecclesiasticarum penes que debet esse. in. c. cum sup. nu. 18. de cau. pos. et p. f. 157.
- 3 **Proprietas** capituli pro domino. in. c. j. nu. 2. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- 5 **Proprium** qui dicantur non habere ad vitandam penam. de qua in. c. re prebenfibilis. de appel. ibi. nu. 16. fo. 103.
- 7 **Propositum** et mens multum attendit in delictis. in. c. cum voluntatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 196.
- 2 **Prorogatio** debet fieri durante primo termino non autem finito. in. c. de causis. nu. 7. de offi. dele. fo. 74.
- 7 **Prorogari** non potest id quod non est. in. c. omnis utriusque. nu. 14. de peni. et remi. fo. 176.
- 7 **Prorogari** tunc aliquid dicitur quando tempus quod est prorogandi non est finitum alias dicitur non concessio non autem prorogatio. in. c. oblate. nu. 9. de appel. fo. 125.
- 4 **Protestatio** an quis facit quod quis possit producere testes post publicationem et an cum protestatione requiratur iuramentum. in. c. presentiam. nu. 4. de testi. fo. 62.
- 7 **Protestans** se velle probare testes an possit uti eorum testimonio pro se et an potest renuntiari protestationi. ibi. nu. 12. fo. 63.
- 4 **Protestatio** non excusat id quod indebite fit. in. c. ea te. nu. 2. de iureiur. ran. fo. 144.
- 4 **Protestatio** facta tempore publicationis non releuat. in. c. cum in tua. nu. 7. de testi. fo. 79.
- 2 **Protestatio** an tollatur per contrarium factum postea sequutum. in. c. j. nu. 5. et 14. quod metus cau. fo. 146.
- 6 **Protestatio** an et quando tollatur per contrarium actum. in. c. sollicitudinem. nu. 5. et 8. de appel. fo. 122.
- 7 **Protestationis** materia vide plene in. c. cum in. nu. 15. de constitut. fo. 27.
- 3 **Protestatio** quomodo tollitur per contrarium actum. in. c. j. nu. 17. de lit. contest. fo. 105.
- 7 **Protestatio** turpis et contraria facto non releuat. in. c. per tuas. nu. 6. de condi. appo. fo. 20.
- 7 **Protestatio** quod carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium non valet. ibi.
- 5 **Protestatio** si est contraria facto factum prevalet. in. c. cum ex officio. nu. 27. de prescrip. fo. 37.
- 3 **Protestatio** non releuat protestantem in his que veniunt ex dispositione legis. in. c. h. nu. 28. de libel. obla. fo. 97.
- 7 **Protestatio** non extenditur ad futura verisimiliter cogitata. in. c. cum in. nu. 16. de consti. fo. 28.
- 7 **Protestatio** an et quando tollatur per actum contrarium. ibi. nu. 19.
- 1 **Protestatio** veniens ad detrahendum iuri aduersarii an noceat aduersario tacenti. in. c. humana. nu. 5. de elec. fo. 171.
- 7 **Protestatio** contraria facto an valeat. ibi. nu. 8.
- 7 **Protestatio** non releuat protestantem in his que protestans tenetur de iure facere. ibi.
- 7 **Protestatio** facta ante matrimonium valet si iusta causa fuerit sed si carnalis copula sequatur videtur recessisse a protestatione. in. c. tua nos. nu. 8. de sponsa. fo. 10.
- 7 **Protestatio** facta ab uno in iudicium alterius quam contractus dependet a potestate utriusque presentium non valet nisi ille consentiat. ibi. nu. 9.
- 4 **Protestatio** iuri contraria non valet. in. c. ex tenore. nu. 6. de testi. fo. 69.
- 4 **Protocollum** an faciat per se probationem. in. c. cum p. nu. 3. de fidei instru. fo. 112.
- 2 **Proverbia** possunt allegari in causis. Ant. de but. in. c. inter corporalia. nu. 19. de transla. prela. fol. 18.
- 4 **Provincie** continentales que dicantur. in. c. ultra tertiam. nu. 8. de testi. fo. 89.
- 5 **Provisio** an sit nulla si ignoranter providetur alicui non idoneo. in. c. j. nu. 29. de re iudi. fo. 49.
- 1 **Provisio** superioris de aliquo pastore in ecclesia habet vim electionis et confirmationis. in. c. ne pro defectu. nu. 4. de elec. fo. 162.
- 6 **Provisio** in penalibus concepta in veram personam non extenditur in representatam vel fictam. in. c. graue nimis. nu. 7. de preben. fo. 38.
- 6 **Provisio** pape facta alicui de aliqua dignitate habet vim electionis. in. c. tua nuper. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 3 **Provisio**. l. si quis in tantam. an habeat locum de iure cano. et an in minoribus vel ecclesiis et in personis clericorum. in. c. j. nu. 9. et 20. de do. et contu. fo. 193.
- 7 **Provisio**. d. l. non habet locum quando quis invadit rem suam propria aut horitate quod non potest haberi copia iudicis. ibi. nu. 10.
- 7 **Proxenetes** non est idoneus testis propter affectionem quam habet ut contractus perficiatur. in. c. licet bel. nu. 16. de simo. fo. 86.
- 2 **Proxenetes** potest esse testis in instrumento in quo fuit mediator: tamen non potest testificari voce viva. in. c. ex literis. nu. 3. de transac. fo. 136.
- 7 **Proximus** vel prope finem alicuius etatis quomodo esse quis dicatur. in. c. attestaciones. nu. 4. de desponsa. impub. fo. 15.
- 7 **Pubes** quicum impubere contraxit si postmodum cum pubere contrahit tenet secundum matrimonium: licet teneretur expectare donec perveniret ad etatem legitimam. in. c. consultationi. nu. 2. de frigi. et male. fo. 35.
- 7 **Pubes** factus an teneatur expectare alium sponsum impuberem donec ad etatem perveniret legitimam. in. c. de illis. el. j. nu. 3. de desponsa. impub. fo. 14.
- 7 **Pubes** cum impubere contrahens resiliere non potest sed impubes factus pubes bene. ibi.
- 7 **Puberes** sunt quo ad matrimonium qui ex habitu corporis concipere et generare possunt. in. c. pubes. nu. 1. de desponsa. impu. fo. 13.
- 7 **Puberes** dicuntur a pudicitia. ibi. nu. 2.

Super Lectu. Panormitani.

- Pubertatis** signa plura sunt. ibi. nu. 3.
- Pubertas** plena dicitur vsq; ad annū. xvij. in. c. q. in insulis. n. 2. de re gula. fo. 157.
- Pubertatis** proxim^o dicitur si ab illa distat per sex menses: ita de alijs etatibus intelligendū est, sed in hoc varia est opinio. in. c. continebat. n. 9. de despon. impub. fo. 14.
- Pubertas** pōt multum preueniri. in. c. si. nu. 2. de eo qui cogno. consan. vro. sue. fo. 31.
- Publicatio** nō impedit quominus alijs testes producant in. c. iuravit. n. 6. de proba. fo. 10.
- Publicatio** quid sit. in. c. si. n. 1. de fide instru. fo. 113.
- Publicatio** bonorū non extēdit ad bona post delictū acquisita. in. c. q. circa. n. 5. de priuile. fo. 158.
- Publicatio** vel renuntiatio attestatiōnū nō excludit productionem te stium circa nona capitula depēdētia vel circa antiqua super quibus te stes non fuerunt examinati. in. c. causam. el. h. n. 2. de testi. fo. 54.
- Publicatio** electionis qualiter fieri debeat. in. c. q. propter. s. electiōes. nu. 1. de elec. fo. 165.
- Publice** qñ dicat aliqd fieri. in. c. statuimus. n. 7. de maledi. fo. 139.
- Publice** honestatis est quod dotes salue mulieribus remaneant. in. c. per vestras. n. 15. de dona. inter vi. 7. vro. fo. 52.
- Publice** dicitur aliquid fieri qñ sit corā duobus vel tribus. in. c. si qs. nu. 2. de purg. cano. fo. 161.
- Publicū** pōt dici illud quod est notoriū vel famosum. in. c. tua nos. nu. 2. de cobra. cle. 7. mulie. fo. 13.
- Publiciana** nō cōpetit ecclie si sibi nō est tradita possessio. q. publicia na ad hoc vt cōpetat requirit possessio licet precesserit cōtractus habi lis ad trāslationem domini. in. c. ex literis. n. 8. de consue. fo. 93.
- Puella** decem annorū qñq; pōt mature cognosci. in. c. si. nu. 2. de eo qui cogno. cōsan. fo. 31.
- Puella** circa. xij. annū cōstitutā nō est habilis ad matrimoniū pñdū nisi aliter sit potens ad cōcipiendū. c. tue nobis. n. 2. de desp. impu. f. 26.
- Puer** non psumit qui generale pōt. in. c. quod sedē. n. 2. de frigi. 7. male. fo. 35.
- Puer** dicitur vsq; ad. xij. annos. ibi.
- Pueri** dicuntur proprie vsque ad. xij. annum. in. c. q. in insulis. nu. 2. de regu. fo. 157.
- Pueri** non pnt habere beneficia requirētia residentiā. in. c. super inor dinata. n. 1. 4. 6. 7. 12. de preben. fo. 47.
- Puer** percutiens vel interficiens aliquē debet puniri fm consuetudinē loci. in. c. referente. n. 1. de deli. puc. fo. 136.
- Puer** verberās clericū incidit in penā canonis si quis suadente. licet p absolutione non debeat ire ad sedē apostolicā ibi. n. 4.
- Pueri** dicunt illi qui sunt intra decēnium. Ant. in. c. h. nu. 1. de eta. 7. qua lita. fo. 42.
- Puer** d. qs post. vj. annos. in. c. veniens. n. 2. de voto 7. vo. re. fo. 177.
- Puer** doli capax dicitur proxim^o septēniū vel post septēniū. in. c. ois vtriusq; n. 9. de peni. 7. remis. fo. 176.
- Puer** dicit vsq; ad annum. xij. in masculo. in femina vsq; ad annū. xij. aliqñ tamen sumitur vsq; annos. xvij. 7. vij. in. rub. nu. 1. de deli. puero. folio. 136.
- Pueri** puniuntur ex omni delicto preterquā vitio carnis. in. c. j. n. 1. 7. 2. eodem titu.
- Puer** non potest accusari de adulterio. ibi. n. 2.
- Pueri** ex eorū delictis non puniuntur ita grauitur sicut maiores. ibi. n. 3. Et vide in. c. seq. n. 4. eo. tit.
- Puer** potest esse capax regulariter supra septēniū: sed etiā intra aliqñ. ibi. n. 4. 7. 5.
- Puniri** non debet qs corporaliter ex presumptionibus vehe mentibus. in. c. auditis. n. 32. de prescrip. fo. 35.
- Punitus** per iudicem secularem vel econtra an possit per iudicem ec clasticū vel econtra iterū puniri. in. c. cū sit generale. n. 1. de fo. cōpe. f. 65.
- Punitur** quis ingerēdo se actui quē exercere nō pōt. in. c. si. nu. 5. de cō iu. seruo. fo. 26.
- Punitus** per iudicem ecclesiasticū pōt etiā pro eo eodē delicto puniri per secularem. in. c. j. nu. 15. de offi. ordi. fo. 111.
- Punitus** a iudice ecclesiastico de crimine pōt etiā puniri a iudice secu lari de eo eodē crimine quatenus versetur pena civilis. in. c. de bis. nu. 1. de accusa. fo. 58.
- Pupillus** 7. minor an subeāt iuramentum calūnie vel verita tis. in. c. cū cām. n. 9. 10. 7. 11. de iura. ca. fo. 119.
- Pupillus** obligat ex comodato si est effectus locupletior. in. c. vnico. n. 11. de commo. fo. 79.
- Pupillus** nō pōt repudiare solus legatum sibi factū. in. c. tua nuper. n. 9. de his que fia. prela. fo. 69.
- Pupillus** tenetur stare cōtractui inito per tutorem. in. c. querelam. nu. 8. ne prela. vices suas. fo. 93.
- Purgationes** an sint arbitrarie. in. c. iuramentum. s. fa ne. n. 5. de iureiur. fo. 68.
- Purgare** se volens diffamatus elapso termino an vltērius audiatur 7

nolens se purgare an habeatur pro conuicto. in. c. veritatis. n. 28. de doo lo 7. contu. fo. 207.

Deficiens in purgatione an puniatur semper vt conuictus. in. c. signifi casti. nu. 3. de adul. 7. stupro. fo. 116.

Purgatio infamie vel calūnie quomodo fieri debeat. in. c. cū dilectus. n. 7. de calumnia. fo. 76.

De litera Q.

Quadragesima est tota feriata tā in ciuili q̃ in criminali de iure canonū sed nō obseruat. in. c. fin. n. 2. de dolo 7. contu. fo. 212.

Quadragesimali tpe pnt licite comedi carnes ppter neces sitatem famis. in. c. consiliū. nu. 2. de obser. ieiū. fo. 218.

Qualitas que tribuit iurisdictionē iudici an sit exprimēda in libello. in. c. ceterū. n. 14. de iudi. fo. 20.

Qualitas super qua quis fundatur debet per ipsum probari. in. c. cū ad sedē. n. 28. de resti. spo. fo. 188.

Corsetus doctor excellentissimus. Et adde quod qualitas vltimo lo co appposita debet intelligi repetita in omnibus precedentibus. ter. est i l. j. iuncta. l. iij. s. quod ait. ff. de incen. rui. nau. hoc voluit Bar. in l. iij. s. erit. ff. vi bo. rap. 7. in l. doli. ff. de ser. corru. vbi verbum dolo malo referē ad omnia quod dicit facere ad statutum quod si quis fecerit sic vel sic: postea subditur de nocte quod illud verbū de nocte refertur ad vtrūq; facit qd ipse no. in l. j. ff. de publi. 7. adduco do. Anto. de but. in cle. vnica. de sup. neg. prela. vbi tenet hāc partem. 7. sequitur eū Jo. de imo. ibi pro pe finem. Fallit nisi resularet contrarietas seu iuriū correctio si qualitas repeteretur in omnibus fm eos. nā debemus euitare iurium correctio nem. l. sancimus. C. de testa. l. precipimus. C. de appel. nec per sensus sub ditos debemus inducere iurium correctionem. vt est gl. singu. in. c. cupiē tes. s. qd si per viginti. de elec. lib. vi. imo per sensus subauditos debem⁹ ipsam euitare glo. est sing. secundum Ludo. roma in aul. ex testamento. C. de colla. Fallit secundo quando precedentia salua ratione recti sermo nis possunt intelligi sine repetitione qualitatis vltimo loco posite. 7. ita secundū Jo. de imo. procedit tex. iuncta glo. in. d. cle. vnica. 7. text. in. c. cū singula. de preben. lib. vi. sed dic verius q si aliter diceremus in casu. d. cle. vnice. sequeretur correctio. c. de multa. de preben. fm do. Domini. de sanc. Semi. in. d. c. cū singula. 7. Franc. areti. in l. talis scriptura ff. de leg. j. 7. banc regu. q. qualitas refert ad omnia: tenuit do. Alex. de imo. in cō filio. xlvij. als. l. j. in. j. vol. consi. 7. do. Feli. in. c. causam que. de referi. hoc voluit Jo. an. in. c. vbi periculū. s. nulli. de elec. libro. vi. 7. ibi Domini. de san. Semi. nā ibi text. loquitur de mittente nuncium vel epistolam. vel de loquente secrete: nunquid illud verbū secrete referat ad omnia prece dentia. determinat q sic. quod ibi plura sunt prohibita 7. vltimo probi bito deiciatur qualitas illa qualitas referatur ad omnia. hoc videtur ap probare Ang. de peru. in consi. suo. xvij. quod vbi in aliqua dispositio ne apponit gen⁹ 7. deinde subnectitur species cui apponitur aliqua qua litas illa qualitas refertur ad genus. hanc partem tenet Franc. de areti. in consi. celiij. hoc idem videtur sentire gloss. in cle. j. in versic. appellare. de appel. ex qua glo. dicit ibi doc. Abb. in appost. quod qualitas in fine posita concernit omnia precedentia. all. Barto. in. d. l. iij. ff. vi. bo. rapto. Et ita hoc anno cū occurreret questio facti interpellatus a famosissimis causarum patronis do. Fran. de glifferijs. 7. do. Alex. de butrigarjs su per intuitu statuti Bononi⁹ punientis comitatum siue districtualē co mitatus Bononie siue forensē terrarum laboratorem habitatorem per cutientem ciuem Bononi⁹ dixi per predicta q illa qualitas terrarum la borator concernebat omnem comitatum existentem cum illa qualita te. quia si aliter diceremus forensis comitatus terrarum non laborator esset melioris cōditionis q̃ sit. cōmitatus districtualis q̃d esse nō debet Itē ponderavi statutū illud vbi semper facit mentionē de collonatu. Itē ponderavi statutū antiquū in quo dicebatur de cōcitatijs 7. alijs terra rum laboratoribus propter dictionē alius: que de sui natura est implica tiua. vt no. in. c. sedes. de rescrip. 7. in l. si fugitiui. C. de ser. fugiti. 7. maxime cum qualitas appposita sit in in eadem oratione debet pariformiter intel ligi 7. etiā in penalibus benigniorē viā sequi debemus per iura vulga. l. si preses. l. si interpretatione. ff. de penis. c. odia 7. in penis. de reg. iur. in. vi. 7. in l. cum quidam. ff. de libe. 7. posthumis 7. be allegationes mirū in mo dū placere magnifico dñō pretori 7. eius vicario. 7. ita in facto obtinui. tene mēti ista pro intellecti statuti 7. similitum.

Qualitas alicuius rei si mutat non alterat status vel obligatio eiusdem rei. in. c. cōmissum. n. 2. de deci. fo. 144.

Qualitas superioritatis quatuor. videlicet diuitie. nobilitas. potentia. 7. bonor. in. c. super eo. el. h. nu. 5. de testi. fo. 55.

Qualitates diuerse possunt in eodē homine cōcurrere que faciunt vt vis ces plurimorum sustineat. in. c. per venerabilem. numero. 1. qui filij sint le gi. fo. 42.

Qualitas intētata in libello vel accusatione debet specificē probari ali ter reus soluitur. in. c. cōquestus. nu. 6. de fo. compe. fo. 83.

Qualitas semel posita que ex cursu tps nō tollit semper presumit exi stere nisi probet sublata. in. c. proposuit. n. 4. de cle. excō. fo. 141.

Quando ad instar aliqd cōmittit ad instar alterius capitur illud qd est magis rationabile. in. c. cum olim. nu. 5. de consue. fo. 97.

Repertorium singularium materiarum

- Quarta** portio decimarum vel funeralium debita episcopo potest per episcopum in alium transferri, et sic alienari, et alteri concedi, an autem requiratur consensus capituli, in c. de quarta, n. 4. et 11. de prescrip. fo. 23.
- Que** non possunt fieri directe conceduntur indirecte, in c. at si clerici §. de adulterio, nu. 15. de iudi. fo. 17.
- Questio** natiuitatis opposita potenti hereditate coram iudice laico est ad ecclesiasticum iudicem transmittenda, in c. latoz, nu. 1. 3. 7. qui filii sint legi, fo. 38.
- Questiones** preiudiciales quomodo et quibus respectibus et casibus dicantur, in c. tuam, n. 6. de ordi. cog. fo. 148.
- Questio** an aliquis sit filius unius vel alterius potest cognosci coram laico, ibi, nu. 10.
- Questio** facti non dirimitur sorte, in c. licet, n. 37. de proba. fo. 25.
- Questio** possessoria iuris spiritualis an dicatur mere spiritualis, in c. §. n. 6. de iura. calum. fo. 125.
- Questio** spiritualis incidens coram iudice seculari apposta suspendendum est in principali causa per seculari iudicem donec incidens questio terminetur per iudicem ecclesiasticum, in c. latoz, n. 3. qui si sint legi, fo. 39.
- Questio** fieri non decisa per ecclesiam est decidenda per papam, in c. quod translatio, nu. 6. de offi. lega. fo. 107.
- Questio** debet esse dubia potest tamen responderi ad satisfaciendum querenti, in c. rursus, nu. 5. qui de, vel vouen, fo. 21.
- Questores** eleemosynarum non admittuntur sine litteris papalibus aut episcopi loci qui petunt eleemosynas tanquam missi ab abbate sancti Antonii vel simili, secus si nomine proprio, in c. cum ex eo, n. 1. 7. de penit. et remis. fo. 177.
- Questores** eleemosynarum sancti Antonii si attentauerint aliquid contra eorum auctoritatem possunt puniri per episcopum loci, ibi, n. 2. et 3.
- Qui** non potest per se non potest per alium: quomodo intelligatur ista regula, Ant. de but. in c. §. n. 6. de translat. epi. fo. 17.
- Qui** non potest per se non potest per alium, nisi ille alius de per se possit, in c. suffraganeis, n. 2. de elec. fo. 130.
- Qui** prelati habeant iurisdictionem in clericos, ut in c. ut fame, n. 6. de sententia excom. fo. 191.
- Quicquid** est certum nature est certum legi, in c. pastoralis, §. verum, n. 14. de appel. fo. 121.
- Quod** spectat ad aliquem de iure speciali dicitur illud spectare de iure re, in c. licet, n. 2. de proba. fo. 22.
- Quod** est nullum convalidatur ex tractu temporis in c. prudentiam, §. sexta, u. 10. de offi. deleg. fo. 85.
- Quod** prohibetur directe censetur esse prohibitum indirecte, in c. quod quisbusdam, n. 5. de fideiuss. fo. 99.
- Quod** non potest fieri per actum non potest fieri per statutum: et similia, in c. sacrosanta, nu. 1. de elec. fo. 173.
- Quod** sit nemine discrepante concordaliter dicitur id fieri, in c. singulis, n. 4. de statu. mona. fo. 182.
- Quod** esse est an dicatur metum, in c. ratio nulla, n. 2. de preben. fo. 24.
- Quod** maius est aliquo respectu potest esse minus, in c. si, nu. 12. de translatio. episcopo. fo. 6.
- Quodcunque** ligaueris super terram erit ligatum et in celis quomodo intelligatur, in c. a nobis, el. §. n. 12. de sententia. excom. fo. 87.
- Quotidie** dicitur fieri illud quod etiam fit aliquo intervallo temporis, in proe. Grego. in ver. rex pacificus, n. 1. fo. 9.
- R**apientia bona ecclesie an sit ipso iure excoicatus, in c. excoicatus, n. 2. de sen. excom. fo. 185.
- Rapies** sponsam suam de eius consensu non incurrit aliquam penam, secus si non esset sponsa: et etiam cum eius voluntate raperet, in c. cum causa, nu. 1. 2. 4. de rapto. fo. 120.
- Rapies** an puniatur hodie ex eo quod inter raptorem et raptam est contractum matrimonium ibi, n. 4.
- Raptores** qui rapuerunt in certis personis puta quando aliqua ciuitas fuit spoliata submissa debent restituere pauperibus quocumque vel vbi cumque sint, in c. cum tu, nu. 4. 7. 14. de vsur. fo. 125. et seq.
- Rasura** paucarum litterarum in loco non suspecto non reddit litteras falsas, in c. si, n. 1. 2. 7. 4. de crimi. fal. fo. 133.
- Rasura** instrumenti reddit ipsum suspectum licet fuerit insuper scriptum manu proprii notarii nisi adhibetur cautela: de qua, in c. cum venerabilis, nu. 8. de reli. domi. fo. 186.
- Rasura** in narratione facta et in nominibus possessionum an vitiet rescriptum, in c. ex litteris, n. 4. de fide instrum. fo. 100.
- Ratificatio** non fit ab ignorante, in c. consuluit, n. 2. de conuer. conu. fo. 168.
- Ratificare** actum an quis dicatur eo ipso quod potest contradicere et non contra dicit, in c. §. n. 13. quod me. cau. fo. 149.
- Ratificatio** an et quando retrotrahatur ad actum nullum, in c. prudentia, n. 19. de off. deleg. fo. 74.
- Ratificari** non potest rescriptum sine mandato impetratum, secus gesta per falsum procuratorem, in c. nonnulli, §. sunt alii, n. 4. de rescrip. fo. 75.
- Ratificari** non possunt per alium que sunt ipso iure nulla, ibi, n. 5.
- Ratibabitio** potest ferri absente illo qui actum gessit, in c. non bene, n. 5. de presum. fo. 117.
- Ratibabitio** non trahitur ad ea que non pendunt ex voluntate partis, in c. §. n. 24. de re iudi. fo. 49.
- Ratibabitio** an et quando confirmet actus precedentes vel delicta, in c. cum vos, nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 67.
- Ratibabitio** an equiparetur mandato in delictis, in c. §. nu. 10. de conuer. infid. fo. 172.
- Ratibabitio** retrotrahitur etiam in maleficijs, in c. §. nu. 10. de ordi. cognitionum fo. 143.
- Ratibabitio** habet locum in spiritualibus, in c. a. quod sicut, §. super, nu. 10. de elec. fo. 148.
- Ratibabitio** in delictis que possunt per alium explicari equiparatur mandato ut est homicidium, secus si delicta non possunt per alium explicari ut vitia carnis, in c. mulieres, n. 8. de sen. excom. fo. 180.
- Ratui** habere an possim illud quod nomine meo gestum non est, in c. si aut tuis, nu. 8. de fimo. fo. 88.
- Ratio** licet non reperiat expressa in aliqua dispositione tamen illa coniecturari debet que potuit mouere iurilatozem, in c. si, nu. 16. de re iudi. folio 85.
- Ratio** quando alia non potest coniecturari in lege vel statuto est consideranda ratio naturalis, in c. ex publico, nu. 8. de conuer. conu. fo. 197.
- Ratio** vbi cumque est expressa in aliqua dispositione debet illa dispositio restringi et ampliari ad lites rationis, in c. quod in insulis, nu. 3. de reg. fo. 157.
- Ratio** si non potest assignari nisi in lege illa habetur pro expressa, in c. nihil, nu. 9. de elec. fo. 168.
- Ratio** naturalis restringit generalem dispositionem legis in ipsa ratio non fit, in l. expressa, in c. proposuit, nu. 4. de appel. fo. 101.
- Ratio** naturalis potest allegari vbi deficit ius scriptum, in c. cum sint, nu. 4. de deci. fo. 148.
- Ratio** naturalis potest allegari vbi deficit lex, in c. in genesi, nu. 3. de elec. folio 179.
- Ratio** legis restringit et ampliat dispositionem etiam in odiosis, in c. §. nu. 8. de iura. calum. fo. 125.
- Ratio** an sit reddenda de omnibus rebus rescrip. n. 4. de rescrip. fo. 47.
- Ratio** naturalis potest allegari ad decisiones causarum, in c. secundo requir. nu. 8. de appel. fo. 116.
- Ratio** si non potest reddi nisi una illa habetur pro expressa, in c. a. cum inter vniuersas, nu. 8. de elec. fo. 135.
- Ratio** quando non potest reddi nisi una illa habetur pro expressa, in c. quod non nulli, nu. 2. de rescrip. fo. 89.
- Rationale** quid sit, in c. ex tuarum, nu. 6. de auto. et vsu pal. fo. 9.
- Recedi** non debet a proprio significato verborum in odiosis, in c. in lateranensi, nu. 7. de preben. fo. 46.
- Receptus** sub protectione pape non per hoc dicitur exemptus, in c. ex parte, el. §. nu. 1. de priui. fo. 157.
- Receptus** in canonicum non debet aliquid inuitus dare etiam minimum alius canonicis etiam si esset prandium stante de hoc consuetudine sed bene potest teneri ad dandum aliquod paramentum: vel quid simile dummodo non tendat in utilitatem canonicorum, in c. iacobus, nu. 2. de fimo. fo. 91.
- Receptus** in canonicum an et quando possit compelli aliquid dare vel conuertendum in utilitatem aliorum canonicorum: vel in fauorem cultus diuini ante vel post receptionem stante vel non de hoc consuetudine, ibi, nu. 3.
- Receptus** in canonicum debet habere prebendam ex qua possit viuere: et videtur quod canonicus potest quis esse: licet non sit beneficiatus de quo debet sibi postea prouideri, et interim habet voces in capitulo et facit omnia sicut alii, in c. relatu, nu. 1. 2. 7. 3. de preben. fo. 25.
- Canonicus** potest esse quis in una ecclesia sine prebenda quando habet in alia ecclesia prebendam: imo non posset habere duas prebendas etiam ex dispensatione episcopi ibi, n. 5.
- Canonicus** si vnus fuit primo receptus a capitulo: alter postea a papa vterque sine prebenda: prebenda primo vacatura est danda secundo recepto quia a papa, ibi, nu. 7.
- Canonicus** receptus auctoritate capituli non potest excipere contra receptum auctoritate pape quod non fecerit mentionem de receptione sua: et sic surreptitio impetrasse, ibi.
- Recipere** aliquem in protectionem non preiudicat iuri aliorum, in c. accepimus, nu. 3. de priui. fo. 138.
- Recipiens** aliquem in protectionem non tenetur ipsum defendere si sibi moueatur guerra quando scilicet est iustus: secus si iniuste opponitur, ibi, nu. 4.
- Reclamans** dicitur qui voce et alio signo ostendit animi dissensionem, in c. veniens, el. §. n. 4. de spoli. fo. 6.
- Reconuentio** non habet locum coram arbitro nisi forte sit arbiter iuris, in c. cum dilectus, nu. 1. 6. 7. 7. de arbi. fo. 171. et seq.
- Reconuentio** habet locum coram delegato nisi sit impetratus ex consensu partium, ibi, nu. 6.
- Reconuentio** an habeat locum contra pupillum, ibi, nu. 9.
- Reconuentio** non tribuit iurisdictionem, in c. ceterum, nu. 3. de iudi.
- Reconuentio** dicitur fieri coram illo iudice vbi est facta conuentio, in c. signifi

Super Lectu. Banormitani.

- significauerunt. nu. 14. de iudi. fo. 47.
- 3 **Reconuentio** regulariter fit fm naturā cōuentionis. in. c. prudētiā. n. 2. de nu. peti. fo. 102. Et vide in. c. seq. nu. 19.
- Reconuentio** pōt fieri super pluribus. licet cōuentio fit facta super vna tantum causa. ibi. n. 5.
- Reconuentio** an habeat oīa priuilegia que habet conuentio etiam quod illa sint concessa motu proprio. nu. 7. 8. 10.
- Reconuentio** an possit fieri corā delegato de actione orta post impetratum rescriptum. ibi. nu. 12.
- 2 **Reconuentio** habet locū corā iudice delegato. in. c. cum olim abbas. n. 11. de offi. deleg. fo. 97.
- 3 **Reconuentio** est secunda conuentio. in. rub. nu. 1. de nu. peti. fo. 99.
- Reconuentio** pōt fieri a reo coram eodem iudice delegato et cause ille terminabuntur vna sententia: qz an sit vna vel plures. in. c. i. nu. 1. 4. 7. 9. de inutu. peti. fo. 99.
- Et quid si iudex hoc non facit. ibi. nu. 11.
- Reconuentio** quare debet fieri coram illo iudice corā quo fit conuentio. ibi. nu. 2.
- Reconuentio** nōc pōt fieri corā iudice ex consensu partium electo. ibi. nu. 3. 7. 33.
- Reconuentio** non pōt fieri corā arbitro electo a partibus. ibi.
- Sed reconuentio an possit fieri corā arbitro iuris. ibi. n. 33. 7. 39. fo. 102.
- Reconuentio** est fauorabilis. ibi.
- Reconuentio** an tribuat iurisdictionē aīis non habēt. ibi. nu. 4. 21. 23. 28. 7. 37. fo. 99. 7. 101. 7. seq.
- Reconuentio** an debeat fieri statim an quicunqz durante causa cōuentiois. ibi. nu. 12. fo. 99.
- Reconuentio** an habeat locum in causis summarijs et celeritatē exposcitibus. ibi. n. 17. 25. 7. 38. fo. 100. 7. 102.
- Reconuentio** an habeat locū in causa criminali. ibi. nu. 22. fo. 101.
- Reconuentio** si non pōt fieri corā iudice cōuentionis potest fieri corā iudice q fit cōpetens etiā durante primo iudicio. ibi. nu. 34. fo. 102.
- Reconuentio** de quo iure est et quomodo corā eodē iudice debet fieri. ibi. n. 27. fo. 101.
- Reconuentio** non operatur qd iudex inferior corā quo fit ipsa reconuentio possit cognoscere de causis arduis et pūdicialibus. in. d. c. j. nu. 30. de mutis peti. fo. 102.
- Reconuentio** tollit priuilegium persone et nō priuilegiū cause. ibi.
- Reconuentio** an habeat locū in cā appellationis. id est an appellās possit conueniri corā iudice ad quem. ibi. n. 31. fo. 102.
- Reconuentio** quo casu habet locū qn imploret officiū iudicis. ibi. n. 32.
- Reconuentio** pōt fieri tam corā ordinario q corā delegato nō tñ ad vnū determinatum articulum. ibi. n. 33. 7. 36.
- Reconuentio** nō fit corā iudice certi et determinati articuli. ibi. n. 36. 7. 39.
- Reconuentio** an habeat locū corā iudicibus alicuius artis. in. d. c. j. nu. 37. de mutis peti.
- 6 **Reconueniri** an possit clericus corā iudice seculari. remissive. in. ca. relationum. nu. 6. de iure patro. fo. 201.
- 3 **Reconuentio** et cōuentio an terminentur vna sententia: et quid si nō sunt terminate vna sententia. et an sententia lata super vno et nō super alio mādē executionē. in. c. j. nu. 14. de ordi. cog. fo. 144.
- 6 **Rectores** collectates ecclesias sunt excoīcati etiā finito officio. in. c. aduersus n. 3. de ininu. eccle. fo. 229.
- 3 **Rector** scholarium mero iure inspecto suā sententiā etiam actualiter exequi pōt in repeti. c. si quis cōtra clericū. n. 35. de fo. cōpe. fo. 56.
- 7 **Rector** ecclesie potest locare fructus ecclesie sue toto tēpore vite sue. in. c. querelā. n. 4. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 6 **Rector** alicuius ecclesie dicitur tutor et administrator ipsius. et ideo censetur habere manus ius q canonici qui dicuntur habere prebendas vt inde viuunt nō vt habeant administrationem. in. c. nouū genus. nu. 6. de decimis. fo. 144.
- 6 **Rector** studij pcedit epōs scholares: licet sint digniores quia nō sunt ibi tanqz epī sed tanqz scholares. in. c. postulas. nu. 8. de cōces. pb. fo. 63.
- 1 **Rectores** aliquorū collegiorū quā iurisdictionem habeāt. et a quibus debent eligi. in. c. j. nu. 12. de elec. fo. 118.
- 6 **Rector** ecclesie an habeat potestātē ordinandi vel instituendi aliquem in ecclesia quam ipse habet in titulum adeo quod post mortē rectoris taliter presentandi vel ordinati remaneāt in ecclesia. capit. postulas. nu. 5. de iure patro. fo. 198.
- Rector** ecclesie si intulauit in ea an vterius requirā p̄sentatio patrois. ibi. nu. 6.
- 2 **Rector** scholarium etiā clericus si fuerit electus ab vniuersitate scholarium laicorum nō habet iurisdictionem in clericos scholares. in. c. cum ab ecclesiarum. n. 6. de offi. ordi. fo. 112.
- Rector** scholarium clericorū an habeat iurisdictionem in ipsos. ibi. n. 7.
- 3 **Rector** alicuius collegij licet habeat iurisdictionem inter psonas ipsius collegij nihilominus nō aufert iurisdictionē ab ordinario etiā super eis de causis. in. c. ceterū. n. 7. de iudi. fo. 19.
- 6 **Rector** ecclesie leprosus remouet ab officio administrationis quo ad exercitium tñ. debet tamen ex redditibus ecclesie sustentari. in. c. tua nos. nu. 1. 7. 4. de cleri. egro. fo. 50.

- 6 **Rector** ecclesie solus habet tantā potestatem respectu alienationis vel alterius cōtractus quantā habet prelatus ecclesie collegiate. c. cūm. c. potuit. nu. 14. de loca. fo. 88.
- 6 **Rector** ecclesie si est leprosus dat ei coadiutor qui debet habere portionē de facultatibus ecclesie et datur per inferiorem a papa nisi sit ep̄s. nā tūc solus papa dat. in. c. de rectoribus. n. 1. 7. 2. de cle. egro. fo. 50.
- 6 **Rectores** ecclesiarum possunt cōpelli ad reparationem ecclesiarum de redditibus bñficij q supersunt: et vbi opus est de nouo facere nō aut tenent de redditibus patrimonialibus. in. c. de bis. n. 1. 2. 3. 7. 4. de eccle. edi. fo. 220.
- 6 **Rector** ecclesie si pro facto proprio obligauit re ipsius ecclesie an teneat eius heres redimere. in. c. ex presentium. nu. 1. 3. 4. 7. 6. de pigno. fo. 93.
- Rector** ecclesie si passus est rem ecclesie describi tenetur de suo proprio satisfacere idē si potuit acquirere et nō quesuit. et idē est de tutore. ibi. n. 3.
- 4 **Rector** ecclesie non pōt se obligare ad soluendum censum vel ad augendum solitum. in. c. tua nos. el. j. n. 1. de iure iur. f. 136.
- 7 **Rector** alicuius ecclesie si fuerit impeditus aut tēporaliter aut perpetuo debet sibi adiungi vicarius ex p̄uisione et cōsensu ep̄i. aliqñ ipse rector propria auctoritate facit. in. c. qm̄. el. j. n. 1. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 2 **Rector** ecclesie pōt expēsas quas fecit in reparationē ipsius repetere. et de ipsis ad libitum disponere. in. c. cum pro causa. nu. 1. de procu. fo. 142.
- 7 **Rector** alme sapientie none alīne mee vel cōsules mercatorū ciuitatis p̄uissij qui ibi p̄sunt an habeant iurisdictionē in scholares extra sapientie domū delinquentes. in. c. canonica. n. 2. de senten. excō. fo. 195.
- 4 **Rector** ecclesie potest cōpelli vt recipiat clericū. in. c. si. nu. 2. de p̄sum. folio 123.
- 3 **Rector** alicuius collegij non potest vltra biennij cōfirmari. in. c. significauerunt. nu. 10. de iudi. fo. 46.
- 6 **Rector** ecclesie potest locare et vendere fructus ecclesie sue titulo penes ipsum remanente. in. c. preterea. n. 10. de iure patro. fo. 196.
- 1 **Rector** scholarium de cōsuetudine non requirit confirmationē. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 168.
- 6 **Rector** ecclesie cui debentur decime potest prohibere colono ne fructus colligat nisi p̄sente ipso rectore vel eius nūcio. in. c. ex parte. nu. 6. de decimis. fo. 149.
- 2 **Recusatio** iudicis corā quo est p̄banda. in. c. super q̄stionū s. quem vero. n. 2. 7. 3. de offi. dele. fo. 92.
- 3 **Recusationis** cause legitime que sint remissive in repeti. c. si quis cōtra clericū. n. 24. de foro compet. fo. 55.
- 7 **Redditus** siue fructus eccle possunt p̄cedi alteri sub annua pensione et etiā obuentiones eccle cū moderamī ne. in. c. quereleam. n. 1. 7. 9. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 5 **Redditus** ecclesie sunt cōes ep̄o et capitulo. in. c. de quarta. nu. 6. de p̄scrip. fo. 23.
- 6 **Redditus** vel legata ad fabricā non debent conuerti ad ornamenta ecclesie. in. c. de bis. nu. 2. de te testa. fo. 130.
- 6 **Redditus** ecclesie p̄sumuntur tot quot sufficient duobus et dicens contrarium habebit probare. in. c. vt quisqz. nu. 1. de vita et hone. cle. fo. 51.
- Redditus** ecclesie vel p̄bendarū si augmentantur an augmētent p̄bē de vel numerus earum. in. c. j. n. 5. de insti. fo. 51.
- 3 **Redditus** ep̄atuū nō omnes integri debentur prelatis. in. c. cū ex officij. nu. 10. de p̄scrip. fo. 37.
- 1 **Redditus** exercecētes ecclesie debēt deputari pro canonicis nouiter receptis vel ex eis fiant noue p̄bēde vel cōuertantur in vtilitatem ecclesie. in. c. cum. 22. nu. 8. de consti. fo. 27.
- 3 **Reductio** ad bonū virū corā quo iudice peti. in. c. cū fit generale. n. 11. de fo. cōpe. fo. 65.
- 4 **Reductione** pēdente ad arbitriū boni viri impeditur executio arbitramenti. in. c. quinquauallis. n. 41. de iure iur. fo. 150.
- Reductio** ad quē iudicem fit. ibi. nu. 38. 7. 39. fo. 149.
- Reductioni** ad arbitriū boni viri an partes possint per pactū renūtiare ibi. nu. 32. fo. 148.
- Reductio** ad arbitriū boni viri pro quanta lesione detur. ibi. numc. 33. folio 149.
- Reductionem** ad arbitriū boni viri petens si succumbit an incidat in penam compromissi. ibi. nu. 34.
- Reduccus** ad arbitriū boni viri si p parte succubat et pro parte obtrineat. an incidat in penam totā an excusetur. ibi. nu. 31.
- Reductio** ad decē si petitur et iudex reductionis sententiauerit in quinqz si non vult soluere quinqz: an incidat in penā cōpromissi. ibi. nu. 36.
- 2 **Registrum** pape dat fidē si priuilegiū per papā concessum est falsum. in. c. tum ex literis. nu. 8. de restitu. in integ. fo. 159.
- 1 **Regnum** cui est deferēdū si nō reperit aliqz de domo regia. in. c. venerabilē. nu. 16. de elec. fo. 156.
- 6 **Regulares** dicuntur illi qui p̄stent tria substantialia regule et religionis. videlicet paupertatē. castitatē et obedientiā. in. rub. n. 1. de reg. fo. 155.
- Regulares** quicquid acquirūt est monasterij et nil sibi appropriant. in. c. ad nostrā audientiam. nu. 2. 7. 5. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 141.

Repertorium singularium materiarum

- Regularis** licet possit esse canonicus ecclesie cathedralis: tñ canonicus ecclesie secularis non esse pōt. ibi. nu. 4.
Regularis remotus ab aliqua dignitate sine causa, an habeat aliquod remediū remissive. ibi. nu. 12.
- 7 **Regularis** dimittens habitum incidit in excoicationem. in. c. si. n. 2. de a post. fo. 106.
Regularis intrans aliud monasterium licet sit magis largum non dicit apostatare. ibi. nu. 4.
Regula dolo facis petere qđ restitutus. es in qbus casibus habet locum. in. c. in literis. n. 7. 10. 27. de resti. spo. fo. 179. 2 seq.
- 3 **Regula** semper fallit ubi equitas suadet. in. c. intelleximus. n. 5. de iudi. fo. 23.
7 **Regula** magistrorum approbata debet etiam a iure approbari. in. c. fin. nu. 2. de confan. 2 affi. fo. 34.
6 **Regula** antiqua alicuius religionis pōt reformari per maiorem partē in uita minore licet reformet in modū strictiorem 2 respicit omnes ut singulos. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.
Regula strictiorē intrare volenti sufficit petere licentiam a superiore licet non obtineat. in. c. quā sit. nu. 4. de iude. fo. 87.
- 3 **Regula** actore non probante reus absoluitur quomodo intelligatur. in. c. prout. n. 23. de dolo 2 contu. fo. 199. 2 vide in. c. seq. n. 17.
2 **Regula** posita per aliquem canonem nō est restringenda per ius civile. in. c. j. n. 12. de resti. in. te. fo. 154.
4 **Regula** cui damus actionem 2c. 2 regula dolo facis 2c. an profit ei qui iussit soluere vsuras. in. c. debitor. n. 4. de iureiur. fo. 131.
6 **Regula** aliqñ reperitur sine exceptione. in. c. l3. n. 5. de reg. fo. 163.
6 **Regulas** novas inuenientes 2 excentes peccant mortaliter nisi cōfirmantur a Romano pontifice, 2 hoc qđ tanta diuersitas religionum inducit scādalum infidelibus. in. c. deus qui. n. 1. de vita 2 honesta. cle. fo. 6.
2 **Regula** ista cuius est ligare illius est soluere, non semper est vera. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.
6 **Regula** an 2 qñ obliget ad peccatū ipsam non seruantem. in. c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 4 **Relatio** nūq̄ pōt fieri notario vel iudici etiā sedenti pro tribunali. in. c. qm. nu. 12. de proba. fo. 17.
3 **Relatiuum** quis vel qui restringit. in. c. nouit ille. n. 13. de iudi. fo. 33.
6 **Relatiuum** quis vel qui restringit precedentia. in. c. de cetero. n. 4. de cle. non residen. fo. 19.
- 6 **Relicta** ad certos pios vsus si in illos non pñt cōuerti cōuertūtur in alios. i. c. tua nobis. n. 7. de testa. fo. 126.
6 **Relictū** omne quod fit pro aia dicit ad pias causas etiam si fiat cōsan. guineo pauperi, secus si diuiti, l3 dicat p aia. in. rub. n. 9. de test. fo. 110.
6 **Relictum** factū epō ab extraneo videt factū cōtēplatione ecclesie. in. c. pastoralis. n. 3. de his que fiunt a prela. fo. 70.
6 **Relictū** factum amico sub noīe dignitatis cēsetur factū intuitu persone. in. c. requisisti. n. 24. 2. 25. de testa. fo. 123.
Relictū factū ciuibz alicuius ciuitatis cēset factū ipi ciuitati. ibi. n. 27.
6 **Relictū** factū religioso cū cōditione ut nō querat monasterio an valeat. in. c. monachi. n. 8. de statu mona. fo. 179.
7 **Relicta** per testatorem si nō sufficiunt ad vsū destinatum per testatorem nō fiunt caduca, sed in alios similes vsus destinantur nec per hoc fiunt caduca. in. c. nos quidē. n. 6. 2. 14. de testa. fo. 111.
Relicta ad pias causas debentur integra etiam cū fructibus medij temporis si tempus fuit appositum in fauorem pie cause. ibi. nu. 7.
6 **Relictū** factū pauperibus sub cōmemoratione alicuius loci in quo habitāt cēset factū illi loco: alias secus. in. c. officij. n. 7. de testa. fo. 122.
Relictū factū vel donatio epō an cēseat factū cōtēplatione persone vel ecclesie, 2 qđ de relictis factis alijs clericis inferioribus. in. c. requisisti. n. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. 2. 26. de testa. fo. 122. 2 seq.
Relictū factū illi qui nō pōt propriū possidere cēset factū ecclesie. ibi. nu. 12.
Relictū factū vni canonico vel alteri administrationem non habenti cēset factū persone nisi ex coniecturis probet contrariū. ibi. nu. 13. 2. 27.
- 6 **Religiosi** qui habent ius patronat⁹ in aliqua ecclesia nihil aliud habent plus qđ si forēt laici nisi quod habēt custodiam ecclesie vacantis 2 erigunt rationem de fructibus ecclesie. in. c. de monachis. n. 6. de preben. fo. 27.
7 **Religiosi** tenentur ad decimas soluendas. in. c. si de terra. nu. 2. de p. iui. leg. fo. 152.
4 **Religiosi** possunt esse procuratores in causis ecclesiarum suarū. in. c. in super. nu. 1. de testi. fo. 37.
6 **Religiosus** sine causa dispensatus ad latiorē regulā nō est tutus in foro a nime. in. c. nō est. nu. 9. de voto 2 voti redemp. fo. 175.
Religiosus qui est dispensatus sine causa ad aliquā ecclesiam curatā ut ei prefit, non ut ei profit, peccat mortaliter. ibi.
2 **Religiosus** an 2 qñ possit transire ad strictiorē religionē. Anto. in. c. intelleximus. n. 1. de eta. 2 quali. fo. 47.
Religiosus trāsens ad strictiorem ordinem an possit postea ad primum reuerti. ibi. n. 2.
- 4 **Religiosi** appellātes a pcepto superioris nō euadūt notaz trāsgressiōis obedientie. in. c. breui sciscitatus. n. 2. de iureiur. fo. 140.
6 **Religiosi** exeūtes claustrū ēt non cā audiēdi scientias p̄bittas incurrun penā. c. nō magno. ne cle. vel mo. in. d. c. nō magno. n. 8. fo. 81.
7 **Religiosis** non licet ire ad predicandū infidelibus sine licentia. in. c. quā sit. nu. 3. de iude. fo. 97.
6 **Religiosus** qui est in studio nō obligat monasterium nisi in his que cōtrahit ob studiū necessitatem in alijs nō est respectu peculij si qđ bz. in. c. qđ quibzdam. nu. 3. de fidelit. fo. 99.
3 **Religiosi** non dicuntur isti qui sunt de tertio ordine sancti Frācis. in. c. causam que. el. j. nu. 2. de iud. fo. 24.
2 **Religiosi** si inducant aliquē ad ingrediendum monasterium ut lucent bona valet professio, sed bona nō acquirunt monasterio. in. c. preterea. n. 5. de offi. deleg. fo. 74.
7 **Religiosus** habere pōt administrationē bonorū iure sibi delatā sed nō ex pacto. in. c. si. nu. 7. de condi. app. fo. 20.
2 **Religiosus** qui trāsuit ad aliud monasterium an aliquid retineat de primo. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 6. de renun. fo. 22.
7 **Religiosi** regulares an 2 quo casu possint facere elemosinā. in. c. si quis. nn. 3. de fur. fo. 121.
2 **Religiosus** vnde cūq̄ aliquid acquirat: acquirit monasterio. in. c. quāto. nu. 7. de offi. ordi. fo. 114.
3 **Religiosus** pōt ingredi strictiorem regulam si vult. in. c. olim. el. j. nu. 3. de resti. spolia. fo. 179.
6 **Religiosus** pōt intrare religionem strictiorē petita prius licentia, licet nō obtēta, 2 licet monasteriū in quo stat sit priuilegiatū ne de illo ad aliud etiā strictius transeat. in. c. licet. nu. 19. 2. 10. de regu. fo. 162.
Religioso ad hoc qđ possit transire ad aliam religionē requirunt tria. ibi. nu. 2. 3. 7. 2. 12.
5 **Religiosus** an 2 qñ possit constituere procuratōrē noīe pprio 2 qñ ipse potest cōstitui. in. c. cū. 3. 2. El. n. 24. 2. 29. de re iudi. fo. 77.
Religiosus accusans proprium prelatum debet habere expensas a monasterio. ibi. nu. 25.
Religiosus vbi cūq̄ habet legitimā personā standi in iudicio oīa pñt actiue 2 passiue concipi in personā suam. ibi. n. 26.
2 **Religiosi** qui inducūt aliquē ad intrandū religionē propter bona tpalia debēt illis priuari. in. c. cū dilectus. n. 12. qđ met. cā. fo. 152.
6 **Religiosus** verus 2 professus potest aliquo casu habitare cū vxore 2 tenetur sibi reddere debitū, 2 hoc qñ ante ingressum habebat vxorez que ignorauit hñd ingressum. in. c. vxoratus. nu. 8. de conuer. conu. fo. 168.
6 **Religiosus** pōt transire ad aliā religionē strictiorē: als secus: an autem requiratur licētia superioris. in. c. sane. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 2. 8. de reg. fo. 159.
6 **Religiosus** non potest se transferre ad regulā arctiorem sine superioris autoritate. in. c. recolentes. nu. 2. de statu mona. fo. 180.
Religiosus recedēs a monasterio an debeat re habere id quod contulit. ibidem. numero. 3.
2 **Religiosus** transiens ad aliā religionem est penitus separatus a prima etiā intra tps p̄bationis in secūda. in. c. ex trāsmissa. nu. 9. de renun. fo. 11.
Religiosus transiens ad aliam religionē an retineat aliquid de primo monasterio. ibi. nu. 10.
6 **Religiosus** an possit p̄fici hospitali vel collegio leprosorū. in. c. cuz dicat. nu. 7. de eccle. edifi. fo. 219.
6 **Religiosus** grauius puniū delinquēdo qđ laic⁹ qñ facit ex contemptu: alias secus. in. c. sed nec. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 237.
2 **Religiosus** transiens ad aliam religionem an debeat petere licentiam a superiore. in. c. admonet. nu. 4. 7. 2. 10. de renun. fo. 11.
6 **Religiosus** debet p̄fiteri tria: castitatē paupertatē 2 obedientiam. in. c. cum ad monasterium. nu. 7. de sta. mon. fo. 181.
6 **Religiosi** studentes in scientijs p̄bittis: 2 ante duos mēses si cōuertūt se ad theologiam: non autem reuertuntur ad claustrum cuitant penas. c. super specula. ne cle. vel mona. ibi. nu. 9. fo. 242.
Religiosi audientes scientias p̄bittas in claustro an incurrant penas. d. c. super specula. ibi. nu. 13.
Religiosi audiētes scientias p̄bittas semel vel bis causa honorandi amicū nō incidūt in penas nisi frequēter audirent. ibi. nu. 4. 2. 15.
Religiosi an probibeātur legere leges ciuiles vel p̄bificā. ibi. nu. 16.
6 **Religiosus** professus vel constitutus in sacris relinquēs habitum dicitur apostatare. in. c. tue. nu. 3. de apost. fo. 44.
Religiosi professi vel constituti in sacris qui dimiserūt habitū possunt precise compelli ad reassumēdū habitum. idem in clericis in minoribus beneficiatis si vero non sint beneficiati causatine tantum compellūtur. ibidem. numero. 4.
7 **Religiosi** non tenentur obedire epō precipienti aliquid contra eorū regulam a sede apostolica approbatā. in. c. nimis. nu. 1. de exco. pla. fo. 148.
Religiosi a quibus grauinibus sint exempti. ibi. nu. 4.
Et vide in. c. seq. in ter.
Religiosi non possunt administrare tēporalia etiam ex confirmatione pape: qđ cēsentur aut surreptitia aut nulla 2 si cōfirmant ex certa sciētia pape nō poterūt remoueri: in alijs vero remanēt sub obediētia superioris. 2 qñ in. c. ad nostrā audiētiā. nu. 1. 2. 4. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 14. 2 seq.
Religiosi

Super Lectu. Banormitani.

- Religiosi in absentia prelati possunt cōueniri: maxime si sunt i studio.
in. c. cum dilecta. nu. 13. de rescrip. fo. 67.
- Religiosus eius a monasterio pōt petere se restitui in monasterium. ibi.
nu. 13.
- Religiosus q. p̄fitef sub conditione vt possit retinere bona sua. intelligi
tur quo ad v̄iam fructū. in. c. monachi. n. 7. de sta mona. fo. 179.
- Religiosus factus quis per metū pōt q̄cūq. recedere et talis met⁹ fa-
cit actū ipso iure nullum. in. c. nullus. n. 1. de reg. fo. 155.
- Religiosi an et quo casu debeāt obseruare oīa in regula cōtenta sub p̄ce
pro peccati mortalis. in. c. relatū. n. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Religiosi qui dicantur et quibus modis capiantur. in rubr. n. 3. de relig.
folio. 155.
- Religiosi pro subsidio terre sancte possunt vouere sine consensu eorū ab
batis vel superioris. in. c. ex multa. n. 8. de voto et voti redē. fo. 178.
- Religiosi an impediāf p̄moueri ad sacros ordines ex sola prohibitio
ne superioris alia cā nō apparēte. in. c. ex tue. nu. 6. de simo. fo. 82.
- Religiosi nō impediuntur exeq sacros ordines suspectos ex sola p̄hibi
tione alia cā nō apparenēte. ibi. nu. 7.
- Religiosi peccant qui p̄pter abstinentiā detrahūt necessaria cor̄pori et
plus debito corpus macerant. in. c. nō est. n. 6. de reg. fo. 158.
- Religiosus si cōuenit ex eo q. ipse fecerit ante ingressum pōt monaste-
riū et eo inuito opponere exceptiōes in. c. veniēs. n. 5. de quer. p̄iu. f. 170.
- Religiosus si cōuenitur ex gestis an religionis ingressum poterit iudiciū
fundari in persona sua. ibi. nu. 6.
- Religiosus chirurgicus si pietatis cā chirurgiā exercuerit ex qua mors
secuta est irregularitātē nō euadit. in. c. tua nos. n. 1. de homi. fo. 112.
- Religiosi p̄fessi non p̄t audire leges nec p̄physicā si audierint debent
intra duos menses reuerti sub excoicationis pena. nec possunt p̄moue-
ri sine pape licentia. et quid de alijs scientijs. in. c. nō magno. nu. 1. et 6. ne
cleri. vel mona. fo. 236.
- Religiosi vel regulares dicuntur proprie illi qui profitentur tria substā
tialia regule. ibi. n. 2.
- Religiosus vel monach⁹ pōt de monasterio extrahi vt efficiat cubicula
rius alicuius epi vel q. subeat onus alios docendi. in. c. clerici. n. 10. de vi
ta et bone. cle. fo. 8.
- Religio noua est prohibitū q. cōstituaf etiā q. sit pia vel religiosa citra
voluntatē solius pape. in. c. si. n. 1. et 2. de relig. domi. fo. 187.
- Religiosus pōt promoueri ad vicariatū alicuius epi. in. c. si. nu. 4. de cle
ri. egrotan. fo. 51.
- Religiosi nō peccant ius suū prosequēdo in iudicio lz sit honestū vt fin
dici cōstituāt. in. c. q. nu. 1. de prescrip. fo. 22.
- Religiosus p̄fessus in vno monasterio si postea ingrediat aliud oportet
q. iterū ibi p̄fiteaf. in. c. abbate. nu. 5. de ver. sig. fo. 202.
- Religio appellatur ordo. in. c. ex literarū. n. 2. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Relinquendo** ecclesie aliqd respectu sepulture an possit
apponi cōditio vt dicaf certū officiū.
remissive. in. c. filius noster. n. 2. de testa. fo. 113.
- Reliquie** si tollātur ex aliqua ecclesia nō p. hoc ecclesia excre-
tur nisi sint reliquie q. sunt in tabula altaris quo. ca
su altare excreat. in. c. quecūq. n. 1. de iure patro. fo. 189.
- Reliquie de nouo inuente nō debent venerari in publico sine licentia se-
dis apostolice. in. c. ex eo. n. 1. de reli. et vene. san. fo. 217.
- Remediū** extraordinariū c. stat q. cōpetit ordinariū ni
si extraordinariū sit pinguius. in. c. cū dilecti.
nu. 5. de emp. et vendi. fo. 83.
- Remediū ordinariū nō semper tollit remediū extraordinariū. in. c. cū
ex literis. nu. 18. de resti. in integ. fo. 190.
- Remediū. l. is a quo. ff. de rei vendi. habet locū in spiritualibus. in. c. ve
niens. n. 7. de testi. fo. 72.
- Remediū canonis reintegranda datur cōtra quēlibet possessore et iā nō
vitiosum rerū ecclesiasticarū vel clericorū vel etiā laicorū fm vnā opi. in
c. cū ad sedem. nu. 26. et 27. de resti. spo. fo. 87.
- Remediū. l. si quis in tātā. C. vñ vi. an habeat locū q. ecclesia vel p̄latus
cōmittit aliquā violētiā. in. c. cū liberū. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Remediū q. creditores cōpellūtur remittere iuramentū an sit subsidia
riū. in. c. j. n. 7. de iureiur. fo. 127.
- Remedium canonis reintegranda datur etiā contra bona fide possiden-
tē probata antiquiori possessione aduersarij. in. c. si diligenti. n. 17. de pre
scrip. fo. 39.
- Remediū ordinariū an et q. concurrat cū extraordinario. in. c. ex parte.
nu. 9. de rescrip. fo. 53.
- Remedia prodita cōtra illū qui nō m̄tēte aliq. in possessionē fm man
datum iudicis. in. c. tue fraternitatis. numero. 5. vt lit. non contestata. fo.
lio. 111.
- Remediū attentati non solum datur contra spoliātē. sed etiā cōtra il
lum qui successerit spolianti. in. c. bone memorie. nu. 6. et 8. de appella. fo.
lio. 118.
- Remediū. c. significauit. de testi. an cōpetat reo vel actori et q. taliter p
cedat. in. d. c. significauit. nu. 4. fo. 76.
- Remediū vñm extraordinariū non tollit per aliud. ibi. nu. 6.
- Remissio** pensionis fit propter sterilitatē grauē sine culpa co
loni cōtingentē nisi possit fieri cōpensatio cū vber
tate precedentis vel sequentis anni. in. c. propter. nume. 1. et 3. de locato. fo.
lio. 87.
- Remissio propter sterilitatem non fit in cōtractu emphyteutico. in. c. p̄
pter. nu. 3. de loca. fo. 87.
- Quid est dictū illud q. dicitur solet q. fit remissio pene et culpe vigore qua
rundā indulgentiarū. in. c. ad liberandū. n. 2. de iude. fo. 99.
- Remissio in criminalibus ad locum delicti valet maxime quo ad execu
tionē. in. c. pastoralis. n. 7. de offi. deleg. fo. 94.
- Remissio cause ad superiorem priuat remittentem potestate ipsam vl
terius cognoscendi nisi ipsam de voluntate partium reassumat. in. c. licet
nu. 3. de offi. lega. fo. 107.
- Remissio nō debet fieri ad iudicem suspectum vt cognoscat. sed bene vt
ita faciat. in. c. ab excoicato. n. 14. de rescrip. fo. 88.
- Remittere an sit dare. in. c. veniens ad nos. nu. 6. de testi. fo. 45.
- Remittere et dare idem est. in. c. ex insinuatione. nu. 5. de iure pa. fo. 194.
- Remittere est dare. in. c. per tuas. nu. 7. de simo. fo. 89.
- Remoti qui dicantur si in aliqua dispositione fit mentio de remotis. in
c. nihil. nu. 8. de elec. fo. 167.
- Renuntiatio** et iuramentum in dubio restringūt ad ius
cōpetens tēpore renuntiationis. in. c. cū in
ter. n. 3. de renun. fo. 10.
- Renuntiatio beneficij non pōt fieri sine licentia superioris. sed bene pa
ctū de nō mouendo questionem super illo. in. c. audita. nu. 3. de resti. spo
lia. fo. 167.
- Renuntiatio beneficij in cuius manibus debet fieri. in. c. ex insinuatione
ne. nu. 3. de simo. fo. 83.
- Renuntiatio simplex attestatiōnū habetur pro publicatione. in. c. con
stitutis. nu. 4. de testi. fo. 80.
- Renuntiatio beneficij quomodo probabitur quod fuerit spōte facta. in. c.
super hoc. n. 29. et 38. de renun. fo. 14.
- Renuntiatio beneficij facta in manibus alterius q. p̄lati sui p̄iudicat
renūtianti. sed non prelato. ibi. n. 4. fo. 15.
- Renūtiatio nō facta in presentia partis tā in reali q. in personali an p̄
iudicet. ibi. n. 39. in fi. et nu. 49.
- Renūtiatio q. presumatur facta quo ad ius reale vel personale. ibi. n.
42. et nu. 30.
- Renūtiatio super iure futuro nō valet nisi fiat in presentia iudicis vel
partis. in. c. ex multiplici. n. 7. de deci. fo. 144.
- Renūtiatio simpliciter facta nō extēdit ad futura nisi hoc caueatur in re
nuntiatione. ibi.
- Renūtiatio bñficij nō valet sine licentia superioris sed literis ad benefi
cia pōt ad libitū renūtiare. in. c. ad audiētiā. n. 3. et 7. de rescrip. fo. 78.
- Renūtiatio siue iuramētū respiciens aliquā rē intelligit fm terminos
in quibus tunc huiusmodi res reperitur. Anto. in. c. q. n. 1. 8. 9. 10. 11. 12. de
renun. fo. 21.
- Renūtiatio iurū an extendat ad futura. ibi. n. 11.
- Renūtiatio nō extenditur ad causas vel res q. nō erāt tpe renūtiatiōis
nisi sit facta mētio de futuris. in. c. si. n. 12. de ferijs. fo. 140.
- Renūtiatio beneficij siue litis sup bñficio per pecuniā facta an sit simo
niaca. in. c. cū pridē. n. 1. de pac. fo. 132. et nu. 8. et 9. fo. 133.
- Renunciāns liti videt renūtiare omni iuri sibi cōpetenti in illa causa.
ibi. nu. 2.
- Renūtiatio beneficij facta in manibus illius qui non pōt recipere non
valet. ibi. nu. 3.
- Renūtiare liti an possit p̄latus q. est lis in causa ecclesie. ibi. n. 4.
- Renūtiāns liti pōt cogi ad resignandū instrumenta ad causam illā faciē
tia. ibi. nu. 5.
- Renūtiatio facta de omni iure q. q. habet vel habere sperat sup aliqua
re an trabaf ad ius postea supueniēs in. c. cū inter. nu. 12. de renū. fol. 10.
- Renūtiatio cū iuramento facta de bñficio occasione iuris in posterum
sibi querendi an indistincte sibi p̄iudicet. ibi. n. 13.
- Renūtiāns beneficio suo non pōt illud repetere nec tacite nec expresse. in
c. ex transmissa. nu. 1. 8. eo. ti.
- Renūtiatio exceptionis. simulationis. vel fictionis non valet. in. c. cū cō
tingat. nu. 19. de iureiur. fo. 158.
- Renūciatio priuilegij inducti propter fragilitatem persone non valet.
ibi. nu. 20.
- Renūtiatio beneficij cum aliquo pacto dicitur simoniaca aliter est licita.
in. c. dilecto. n. 3. de preben. fo. 34.
- Renūtiatio generalis nō firmat iuramētū q. respectu non expressorum
nō cadit consensus. in. c. vnico. n. 19. de cōmo. fo. 80.
- Renūtiatio bñficij facta in manibus laici non tenet: tñ renūtiāns est be
neficio priuandus nisi fuisset metu facta. Ant. in. c. q. in dubijs. n. 1. et 2.
de renun. fo. 27.
- Renūtiatio bñficij nō facta in manu superioris tenet in p̄iudiciū renun
tiantis sed non superioris. ibi. nu. 3. et 8.
- Renūtiatio beneficij acquirendi quomodo fiat. ibi. n. 4.
- Renūtiatio beneficij an requirat consensum solius prelati. an etiam cas
q. 19

Repertorium singularium materiarum

- pituli ibi. nume. 5.
 Renuntiare an quis possit beneficio sine consensu presentatis vel eligē-
 tis. ibi. nu. 6.
 Renuntiatio an possit fieri cum consensu capituli sede vacante. ibidem.
 numero. 7. fo. 27.
- 2 Renuntiatio facta in mortis articulo an valeat. Ant. in. c. lecte. nu. 2. de
 renun. fo. 33.
 Renuntiatio facta per suasionem alterius fraudulenter suadentis an va-
 leat. ibi. nu. 3.
 Renuntiatio sine cessio an possit fieri in manibus legati. Anto. in. c. fi.
 nume. 4. eo. titu. fo. 34.
 Renuntiatio facta in manibus inferioris. an possit ratificari per superi-
 orem. ibidem.
- 2 Renuntiatio beneficii facta cum iuramento vel sine: obstat clerico illud
 repetenti. in. c. super hoc. nu. 7. de renun. fo. 13.
 Renuntiatio beneficii non presumitur sponte facta. ibi. nu. 11. 7. 13.
 Renuntiatio facta absente parte an noceat quo ad perdendum dñm:
 vel possessionem vel ius reale vel personale. Anto. in. c. veniens. numi. 6.
 7. de renuntia. fo. 32.
 Renuntiatio facta liti an intelligatur tam de iure quesito q̄ querendo.
 ibi. nume. 6.
- 7 Renuntiatio beneficii non potest fieri in manibus illius qui habet ius
 instituendi in eo de iure speciali. in. c. cum ex iniuncto. nume. 6. de bere.
 folio. 102.
- 5 Renuntiatio beneficii facta sine consensu superioris an valeat adeo quod
 superior non possit reuocare vel quod renuntians non possit se retrahere.
 in. c. quod dei. nu. 4. de sta. mona. fo. 180.
- 5 Renuntiatio beneficii facta ut cōferat alicui ex cōsanguineis paciscentius
 tanq̄ simoniaca non valet. in. c. cū vniuersoru. nu. 5. de re. permu. fo. 91.
- 2 Renuntiatio beneficii non debet nec potest fieri hoc pacto ut cōferat certe
 persone. in. c. ex parte. el. j. nu. 4. de offi. deleg. fo. 77.
- 3 Renuntiatio in causa sit a parte: conclusio vero in causa sit a iudice. in. c.
 pastoralis. nu. 8. de cau. pos. 7. proprie fo. 158.
- 4 Renuntiatio et publicatio attestatiōnū non excludit probationē fiendā
 per instrumentū et allegatiōē. in. c. licet. nu. 18. de proba. fo. 22.
- 3 Renuntiatio beneficii ad hoc ut prejudicet renuntiāti oportet qd fiat in
 iudicio vel in manibus superioris. in. c. h. nu. 10. de resti. spo. fo. 166.
 Renuntiatio beneficii facta minus legitime intantum est inualida qd
 non potest eam superior ratificare. ibi.
 Renuntiatio beneficii facta post spoliatiōē presumit sponte facta si ante
 spoliatiōē constituit procuratorem ad restituendum. ibi. nu. 11.
- 2 Renuntiatio beneficii metu facta an teneat. in. c. h. nu. 9. quod met. cau.
 fo. 150. Et vide in. c. ad aures. nu. 2. 7. 8. eo. titu. fo. 151.
- 7 Renuntiarī nō potest rei quam quis ignorat. in. c. vnico. nu. 3. de cle. per
 sal. promo. fo. 143.
- 2 Renuntiare an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi qui
 propter aliquod crimen patiuntur aliquē defectum in titulo beneficii
 Anto. in. c. nī in prin. nu. 5. de renun. fo. 28.
- 6 Renuntiare beneficio suo clericus nō pōt neq̄ tacite nec expresse sine licē-
 tia sui superioris. in. c. ex ore sedētis. nu. 10. de his q̄ fi. a ma. par. ca. fo. 72.
- 5 Renuntiare iuri introducto in odium alterius nemo potest. in. rub. nu.
 7. de prescrip. fo. 21.
- 2 Renuntiare beneficio nō potest quis nisi in manu sui prelati. in. c. ad
 monet. nu. 1. 3. 4. 8. 17. de renun. fo. 11.
- 4 Renuntians beneficio per metū non indiget alia collatiōe. in. c. si vero.
 nu. 1. de iureiur. fo. 132.
- 3 Renuntians iuri suo super vno articulo cause nō videtur in alijs renun-
 tiare. in. repeti. c. si quid contra clericum. nu. 29. de fo. compe. fo. 56.
- 5 Renuntiarī nō potest quin sententia transeat in rem iudicatam. in. c. se-
 pe contingit. nu. 10. de appel. fo. 113.
- 2 Renuntians literis nō censetur renuntiare iuri per ipsas quesito. Ant.
 in. c. sane. nu. 1. 2. 3. de renun. fo. 27.
- 3 Renuntiare an quis possit fauori publico principaliter vel secundario.
 in. c. si diligenti. nu. 4. de fo. compe. fo. 73.
 Renuntiare an et quando quis possit fauori suo. ibi. nu. 7.
 Renuntiarī potest velleiano: secus macedoniano. ibi. nu. 9. 7. 11.
 Renuntiatio velleiani an valeat etiā qd mulier sit certiorata de tali fauo-
 re. ibi. nu. 9.
- 2 Renuntias spōte electioni de se facte super ea nō auditur vltorius Anto.
 to. in. c. in presentia. nu. 1. de renun. fo. 25.
- 5 Renuntiarī non potest appellationi a diffinitiva sine consensu appel-
 lati. secus ab interlocutoria et de ratione. in. c. accepta. nu. 4. de appella.
 folio. 106.
- 7 Renuntiare an quis possit privilegio suo in. c. si de terra. nu. 5. de priuile-
 legi. fo. 152.
- 11 Renuntians liti et cause vel liti et iuri nō venit ius futurū. et qd si simpli-
 citer renuntiat liti. in. c. dudum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.
- 4 Renuntiat non solum per conclusionē probationibus s̄ etiā allega-
 tionibus. in. c. cum dilectas. nu. 8. de fide instru. fo. 106.
- 5 Renuntiarī censetur iuri suo qui spōte breviorē dilatiōē recipit q̄
- a iure disponatur. in. c. quod ad cōsultationē. nu. 9. de re iudi. fo. 64.
- 3 Renuntiare an sit donare. in. c. j. nu. 28. et lite non contest. fol. 180.
- 3 Renuntiare in causa est qñ partes renuntiat p̄bationibus facti. in. c. pas-
 toralis. nu. 7. de cau. pos. 7. proprie fo. 158.
- 3 Renuntias iuri suo super articulo cause nō videtur in alijs renuntiare.
 in. c. si quis contra. nu. 24.
- 3 Renuntiare quis nō potest fauori sibi ad alteri indiuidue cōcesso. in. c.
 fi. nu. 6. de serijs. fo. 140.
- 2 Renuntias beneficio potest adducere testes q̄ coacte renuntiauit: aliter
 vero nō pōt p̄bare q̄ sponte renuntiauit. in. c. sup hoc. nu. 1. 7. 2. de renū-
 fo. 17. 7. nu. 14. 23. 24. 7. 38. fo. 13. 7. nu. 15. fo. 16.
 Renuntians rei sue tacite vel expresse illā amplius repetere non potest.
 Anto. in. c. ex trāsmis. nu. 1. de renun. fo. 21.
- 6 Renuntians fauori suo cū iuramento non oportet q̄ certiorē ad quid
 cōpetat talis fauor. in. c. cum causa. nu. 11. de emp. 7. vendi. fo. 85.
- 7 Renuntiare nemo potest privilegio inducto principaliter in fauore pu-
 blicum: licet in cōsequentia in fauorem priuatum. in. c. contingit. nu. 4.
 de sen. excom. fol. 191.
- 6 Renuntiare nō pōt quis fauori suo si principaliter est cōcessus in publi-
 cam vtilitatē: secus. in. c. ad apostolicā. nu. 10. de reg. fo. 162.
- 2 Renuntiare possunt partes etiā tacite fauori in ipsarum vtilitatem in-
 troducēdo sec̄ i vtilitatē publicā. in. c. si. is aut. n. 2. 7. 5. de of. dele. f. 150.
- 5 Renuntiare nō pōt quis iuri introducto in odiū alterius vt p̄scriptioni
 et macedoniano. in. c. si. nu. 10. de prescrip. fo. 44.
- 6 Renuntiare videtur quis iuri qd habet in aliqua dignitate qñ exhibet
 reuerentiā alicui in eodem intruso tāq̄ legitime cōstitutio. in. c. ex ore se-
 dentis. nu. 5. 8. 7. 6. de his que sunt a maio. par. capi. fo. 72.
 Renuntiatio primi beneficii inducit per acceptationē secundū potest tamē
 superior ipsum reuocare ad primum beneficium. ibi. nu. 10.
- 6 Renuntiare quis pōt iuri qd etiā ignorat sibi cōpetere qñ cupit et vult in
 omnē euentū obligari. in. c. ad apostolicam. nu. 6. de regu. fo. 161.
- 2 **Reuerentia** quā quis debet alicui dño: an inducat instus
 metū. in. c. cū dilect. nu. 7. qd. ane. cau. f. 152.
- 7 Reuerentia parentū vel mariti an causet instum metus. in. c. insinuante.
 nu. 8. qui cleri. vel vouen. 22.
- 1 **Reuocatio** potestatis alicui tribuē dē exp̄sse l3 aliquā ta-
 cite fieri. in. c. in causis. nu. 14. de elec. fo. 151.
- 2 Reuocatio procuratoris facta etiā ante litē cōtestatā debet notificari ius-
 dici et parti. in. c. in nostra. nu. 5. 7. 6. de procu. fo. 141.
- 2 Reuocatio procuratoris an debeat peruenire ad notitiā iudicis et ad
 uersarij. in. c. ex insinuatione. nu. 5. de procu. fo. 140.
- 6 **Reges** sunt more laici nec per coronatiōē aut vnctionē reci-
 piunt aliquē ordinem ecclesiasticū. in. c. dudū. nu. 5. de
 decimis. fo. 153.
- 2 Reges an possint eligere p̄fessores. in. c. oēs. numi. 3. de ma. 7. obe. fo. 125.
- 7 Reges tenentur ad decimas prediales et personales. ibi. nu. 4.
- 7 Rex Francie et rex Hispanie an subiaccant imperatori. in. c. super specu-
 la. nu. 3. de priuile. fo. 160.
- 2 Rex vel alius princeps minor. xiiij. anno. an debeat sibi dari tutor qz
 habeat iurisdictionem administrare: factus vero maior ipse secus ad-
 ministrabit. in. c. cum vicefinum. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.
- 4 Reges nō possunt facere alienatiōē de bonis et iurib⁹ regni. in. c. intel-
 lecto. nu. 1. de iureiur. fo. 164.
 Rex tpe coronationis iurat nō alienare bona regni. ibi. nu. 3.
 Rex si nō iurauit non alienare: sed post alienatiōē iurauit non reuoca-
 re iuramentū non est obligatorum. ibi. nu. 4.
 Reges sunt per successiōē nō per electionem. ibi. nu. 5.
- 7 Rex Francie nō cognoscit superiore in temporalibus. in. c. per venerabilē
 lem. nu. 9. 7. 37. qui filij sint legi. fo. 43. 7. seq.
 Rex Hispanie an cognoscat superiorem in temporalibus. ibi. nu. 37.
 Reges et principes qui cognoscunt superiores non possunt legitimare.
 ibidem. nu. 26.
 Rex Francorum et rex Hispanie et rex Anglie an potuerūt prescribere
 contra imperiū et an peccēt ei non obediendo. rex Anglie an subit im-
 peratori. ibi. nu. 37.
- 5 Regina an aliqua dicatur mortuo marito rege. in. c. ex parte. B. nume.
 2. 7. 14. de foro compe. fo. 81.
- 5 **Retrotractio** an et quo tpe et ad qd tps fieri possit. in. c.
 preterea. el. h. nu. 7. de appel. fo. 109.
- 1 Retractio actus an et qñ dicatur damnosa vel penalis. in. c. cognoscen-
 tes. nu. 5. de consti. fo. 18.
- 6 **Restitutio** in integrū cōpetit nō solū ecclesijs sed et omni-
 bus alijs p̄s locis. in. c. relatiū. el. j. nu. 7. de tes-
 tibus. fo. 120.
- 6 Restitutio in integrū et omne remediū extraordinariū cōpetit vsq̄ ad
 quadragesimū. in. c. cum causa. nu. 9. de emp. 7. vendi. fo. 85.
- 2 Restitutio aduersus additionē requirit q̄ creditores hereditarij citent̄.
 in. c. iudicis officij. nu. 7. 9. 7. 10. de offi. iudi. fo. 124.
- 7 Restitutio in integrū aduersus sententiā nō cōceditur nisi a solo prin-
 cipe

Super Lectu. Banormitani.

- cipe. in. c. significantibus. nu. 6. de pur. vulga. fo. 166.
- 3 Restitutio in integrum potest peti etiam pendente iudicio super principali. in. c. h. nu. 18. ut lit. non contest. fo. 110.
- 3 Restitutioni in integrum non potest renunciari nisi a maiore facto. et quid ab ecclesia. in. c. si diligenti. n. 12. 13. de fo. cope. fo. 72.
- 2 Restitutio in integrum aduersus sententiam an possit dari per illum qui ipsam sententiam tulit. in. c. h. nu. 3. de offi. leg. fo. 106.
- 3 Restitutione petenti an sufficiat probare nudam possessionem. in. c. in lis. teris. nu. 23. de resti. spo. fo. 170.
- 3 Restitutio in integrum an dicatur ea necessaria ad effectum. de quo in. c. si. n. 48. de fo. compe. fo. 92.
- 5 Restitutio in integrum non habet locum in criminalibus. in. c. pastoralis. n. 6. de excep. fo. 5.
- 7 Restitutione non facta non audit vir petens dotem qui uxorem a se expulit sed distinguendum est. in. c. per vestras. n. 9. de dona. inter virum et uxorem. fo. 52.
- 7 Restitutio ablatoz an debeat fieri per episcopum loci. an vero per illum qui extorsit. in. c. q. in omnibus. nu. 8. de vsur. fo. 124.
- 7 Restitutione petenti obstat exceptio notorie proprietatis siue defectus notorie concludens ad executionem notorie proprietatis. in. c. significasti. n. 5. de diuor. fo. 47.
- Restitutio mariti propter exceptionem de adulterio non retardatur nisi sit notorium. ibi. nu. 10.
- Restitutionis materia est valde privilegiata. ibi.
- 2 Restitutio in integrum est petenda coram iudice illius in cuius preiudicium petitur. in. c. constitutus. n. 1. de resti. in integ. fo. 162.
- Restitutio in integrum conceditur minori et ecclesie etiam in lucrum captando quod per facilitatem incuriam fuit neglectum. ibi. n. 5.
- Restitutio in integrum an rescindat totum contractum an in quantum quod reperitur lesus. ibi. nu. 10.
- 7 Restitutione male ablatoz an episcopus vel is qui constituitur aut confessor possit facere. in. c. cum sit. n. 4. 7. de iude. fo. 98.
- 6 Restitutio in integrum sicut conceditur ecclesiis lesis. ita et omnibus alijs personis locis. in. c. de his. nu. 3. de testa. fo. 30.
- 7 Restitutio in integrum aduersus sententiam petitur hoc modo. dico sententiam nullam si qua est peto aduersus eam restitu. in. c. cum olim. el. h. nu. 10. de priuile. fo. 156.
- 7 Restitutione petenti non obstat notorius defectus iuris in. c. ad petitionem. nu. 11. de accu. fo. 70.
- 7 Restitutione petere potest alter coniugum etiam ante consummationem ad sui quasi possessionem. in. c. discretionem. n. 2. de eo qui cog. cohan. fo. 30.
- 3 Restitutio non datur aduersus dolum. in. c. i. n. 38. ut li. non pte. fo. 108.
- 5 Restitutio in integrum datur prelato et capitulo nisi in contrahendo fuerint decepti. in. c. significauit. n. 8. de appel. fo. 117.
- 1 Restitutio in integrum an possit peti a clerico tam in bonis patrimonialibus quam redditibus sue prebende. in. c. si. n. 5. de consue. fo. 92.
- 6 Restitutio in integrum ex illa clausula generali et. an de impedito ad suum delictum. in. c. q. diuersitate. n. 11. 13. de cohe. preb. fo. 57.
- 5 Restitutio in integrum aduersus prescriptionem intra quantum tempus debet peti. in. c. auditis. n. 36.
- 5 Restitutio aduersus prescriptionem datur etiam minori per ignoranciam. in. c. i. nu. 11. 13. de prescrip. fo. 21.
- Aduersus quadriennium quod datur ad petendam restitutionem in integrum non restituitur quis nisi ignorauerit prescriptionem. ibi. nu. 12.
- 2 Restitutio in integrum aduersus sententiam intra quantum tempus potest peti ab illo qui sententiam tulit. in. c. t. ex literis. nu. 10. de resti. in integ. fo. 159.
- Restitutio in integrum ex quacunque causa petatur debet intra quadriennium peti. ibi. n. 11. 12.
- Restitutio in integrum an requirat litem contestationem et alium iuris ordinem. ibi. nu. 15.
- Restitutio in integrum quam petit an requirant plene probationes. ibi. nu. 16.
- 2 Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandata. in. c. coram. n. 4. de resti. in integ. fo. 162.
- 2 Restitutio in integrum competet ecclesie lese. quod eius procurator non produxit sua iura. in. c. h. nu. 17. de in integ. resti. fo. 156.
- 2 Restitutio in integrum competet ecclesie aduersus probationes omittas in processu. ibi. n. 8. 19. fo. 156.
- Restitutio in integrum quam sit iure speciali sit cessante omni actione. sed illa quam petit ex clausula si qua mihi et. petit intentando actionem. ibi. n. 18.
- 7 Restitutio male ablatoz incertis personis sufficit quod fiat pauperibus et per illum qui abstulit et occupauit. in. c. sicut dignum. nu. 8. de homi. fo. 108.
- 2 Restitutio in integrum coram quo iudice potest peti vel vetulari. in. c. causa retentionis. n. 7. de resti. in integ. fo. 164.
- Restitutio in integrum semel denegata ulterius non conceditur nisi ex noua causa. in. c. beneficio. nu. 4. 15. de resti. in integ. fo. 60.
- Restitutio in integrum potest peti coram iudice appellationum. ibi. n. 6.
- 7 Restitutione petenti obstat exceptio defectus proprietatis notorie. in. c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 47.
- Restitutionem marito petenti obstat adulterium notorium mulieris.

- ibi. nu. 9.
- 3 Restitutione petens audit litem habeat contra se ius eodem modo tollat presumptionem propter quam est contra se ius eodem. in. c. cum ecclesia. nu. 52. de cau. posses. et proprie. fo. 156.
- 2 Restitutio in integrum conceditur maioribus legitimam causam probantibus. in. c. ex literis. n. 6. 7. de resti. in integ. fo. 158.
- Restitutio in integrum an possit concedi per iudicem contra propriam sententiam. ibi. nu. 11.
- 2 Restitutio in integrum an possit peti per ecclesiam enormiter lesam aduersus omnem actum quem fecit. in. c. i. nu. 1. 2. 3. de resti. in integ. fo. 154.
- Restitutio in integrum quam conceditur lesio debet lesus restituere parti omnes expensas quas in ea re facit. ibi. nu. 3.
- Restitutio in integrum competit castris. villis. collegiis et personis locis. ibi. nu. 15. fo. 159.
- Restitutio in integrum competit ecclesie lese etiam quod prelatus iurauerit non le petere restitutionem. secus est in minore iurante. ibi. n. 16.
- Restitutio in integrum petenda vel ab ecclesia vel privato coram quo iudice petatur. ibi. n. 18.
- 5 Restituere tenetur quod res quas acquirit cum peccato vel contra proprium iuramentum. in. c. si diligenti. n. 7. de prescrip. fo. 36.
- 2 Restitui quis non potest contra sententiam superioris per inferiorem. in. c. tunc ex literis. n. 3. de resti. in integ. fo. 158.
- 6 Restitutus in integrum debet habere rem cum fructibus nisi suus aduersarius fecisset necessarias impensas in re. in. c. ad nonstram. n. 4. 7. 8. de re. eccle. alie. fo. 77.
- 2 Restituens an censeatur de nouo dare. in. c. ex transmissa. n. 11. de renuntia. fo. 11.
- 6 Restitutus ab imperatore vel ab alio an censeatur restitutus ad spiritualia remissum. in. c. tua. n. 4. de deci. fo. 150.
- 3 Restitutio in integrum concessa ecclesiis videtur concessa omnibus locis personis. in. c. i. n. 22. de iur. calum. fo. 124.
- 2 Restitutus a principe intelligitur quo ad plenariam et omnimodam iurisdictionem. in. c. venerabili. n. 2. de offi. deleg. fo. 100.
- Restitutus a principe non recuperat bona alienata. in. c. inter quatuor. n. 5. de maio. et obe. fo. 126.
- 7 **Responsio** facta a superiore ad consultationem presumitur facta de iure. in. c. si. n. 2. de cle. percu. fo. 123.
- 3 Responsio de credulitate ita iudicat ridentem in facto proprio sicut responsio de veritate. in. c. cum cam. nu. 6. de iura. calu. fo. 128.
- 3 Responsio affirmatiua vel negatiua facta positioni vel libello quo casu referat ad omnia contenta in eis. in. c. i. n. 16. de plus peti. fo. 152.
- 3 Responsio de credulitate tantum preiudicat ridenti in facto proprio quantum responsio de veritate. et est notandum propter positiones. in. c. h. nu. 13. de iura. calum. fo. 125.
- 4 Ridentem per verbum non credit non cadit in periurium. l. 3. probeat contrarium. secus si rident de veritate. in. c. ex literis. nu. 12. de iureiur. fo. 193.
- 6 Respondens contraria est suspectus de falsitate. in. c. unico. nu. 12. ut eccle. benef. sine dimi. con. fo. 73.
- 2 Reservata a deo sunt reservata pape. in. c. quanto. nu. 2. de transla. epi. fo. 5.
- 5 **Rei** vendicatio datur etiam contra simplicem detentorem nisi nominauerit dominum in iudicio. in. c. aduersario. nu. 5. de excep. fo. 19.
- 5 Rei voluntarii equiparantur in multis casibus. in. c. cum ecclesiastice. nu. 13. de excep. fo. 4.
- 5 Rei vendicatio potest competere pro rebus sacris ipsis prelati vel rectoribus. licet non sint domini rerum sacrarum. in. c. cum venerabilis. nu. 3. de excep. fo. 9.
- 3 Rei vendicatio competit etiam pro iuribus que quis habet in re. in. c. exa minata. nu. 17. de iudi. fo. 39.
- 6 **Res** emptas per clericum de bonis et fructibus ecclesie non est sua sed ipsius ecclesie. in. c. cum esset. n. 2. de te. fo. 117.
- 6 Res emptas per prelatum ex emolumentis ecclesie efficitur ecclesie. licet prelatus emerit nomine suo. in. c. inquirendum. nu. 1. de pecu. fo. 111.
- Res emptas ex pecunia nullis minoris ecclesie et clerici efficitur ipsorum etiam quod instrumentum cantet in persona alterius. ibi. nu. 5.
- 6 Res emptas de pecunia non decimata est communis inter ecclesiam et emptorem pro parte que erat debita ecclesie pro decima. in. c. pastoralis. nu. 6. de decimis. fo. 152.
- Res emptas nomine ementis de pecunia ecclesie clerici minoris vel militis esse debet ipsorum et non ementis. secus forte si pecunia esset aliorum. ibi. de.
- 6 Res emptas ex pecunia ecclesie efficitur ipsius licet clericus emat nomine proprio. in. c. i. nu. 4. de pecu. cle. fo. 108.
- Res emptas ex pecunia alicuius non efficitur illius sed ementis nomine proprio. ibidem.
- 5 Res inter alios acta quare alijs non preiudicat. in. c. quamuis. nu. 1. de re iudi. fo. 81.
- Res inter alios acta non nocet nec prodest alijs nisi quo ad semiplenam probationem quod relinquatur iudicis arbitrio. ibi. nu. 23. fo. 83.
- Res inter alios acta preiudicat tertio si de re sua litigatur et potuit aut impedire aut protestari aut iudicium in se assumere. et non fecit. ibi. nu. 8. 12. 34. fo. 82. et seq.

Repertorium singularium materiarum

- 4 Res inter alios acta alijs nō preiudicat, quomodo intelligatur in terminis, c. inter dilectos, de fide instru. n. 15, fo. 103.
- 6 Reponens sub clauibus non pōt redargui de negligentia vel in cautacustodia, in c. j. n. 1, de custo. eucha. fo. 116.
- 6 Res propter nuptias donata vxori a marito nō pōt ab eo alienari etiā vxore cōsentiente nisi interueniat secundus cōsensu vxoris post bienniu: item qd vir habuerit facultates vt indēmitati vxoris possit cōsuli, in c. p. uenit, nu. 2, 7, 6, de em. 7 vendi, fo. 93.
- 6 Res tantum valet q̄tum cōmuniter vendi potest, in c. j. nu. 3, de emp. 7 venditione, fo. 82.
- Corsetus, Ego adduco casum peregrinū 7 exp̄sum s̄m vnā lec. quam sequitur ibi Barto, in l. septē, C. de erogo. mill. anno. lib. xij. q. quantum valeat frumentū vel alie res nunq̄ debet inspicī nisi in loco publici fori 7 quanto ibi vendi potuisset, vnde si res potest vēdi multo plus vel multo minus alibi, sed nō in foro, debemus locum fori inspicere, 7 sic considerare debes estimationem s̄m locū publici fori, vide que dixi in singula, meis in ver. venditio.
- 1 Res inter alios acta licet non faciat plenā fidem in alio casu tñ facit presumptionem que transfert onus probandi in aduersarium, in c. cum inter canonicas, nu. 8, de elec. fo. 139.
- 3 Res qñ est tēpore peritura possunt partes cōpelli venire ad iudiciū, in c. fi. nu. 13, de ferijs, fo. 140.
- 5 Res inter alios acta ratione indiuidui alteri nocet, in c. quāuis, nu. 15, de re iudi, fo. 83.
- 6 Rem vtiliorem locans vel vendēs etiā ignorāter tenetur nō solū ad restitutionem pretij sed ad interesse, in c. vno, n. 22, de cōmo, fo. 80.
- 7 Res an possit esse plus vel minus valitura statur consuetudini 7 etiam attenditur id quod frequētius accidere pōt, in c. nauiganti, nu. 10, de vsu ris, fo. 130.
- 6 Res permutata si euincatur datur regressus cōtra illū qui talē rem dedit, in c. cū venerabilis, n. 22, de excep. fo. 10.
- 7 Res repertas accipies in naufragio an 7 qñ faciat suas vel cōmittat fur tum, in c. cū dilecti, n. 1, de accu, fo. 66.
- Re alterius repens si ignorat dñm 7 putauerit ipsum habuisse illā rē p derelicta pōt vsucapare, si vero nō putauerit debet erogare inter pauperes, ibi, nu. 12.
- Res inuēta naufragio an p̄sumat habita pro derelicta, ibi, n. 11.
- 3 Res aliena donata ecclesie 7 cōsecrata non pōt amplius ad dñm reuerti sed donas tenet ad interesse, in c. verū, n. 26, de fo. cōpe, fo. 64.
- 5 Res mea non pōt esse mea ex pluribus contrarijs acquisitionibus, in c. auditis, nu. 24, de prescrip. fo. 35.
- 7 Res aliena si fuerit inuito vel ignorante domino cōsecrata non debet de sacriari, sed est satisfaciendum domino de interesse suo, in c. j. n. 12, de no. ope, nuntia, fo. 150.
- 6 Res aliena si pignoret ignorante dño pōt ab ipso vendicari etiā nō satisfacto creditore, in c. ex presentium, n. 7, de pigno, fo. 93.
- 3 Res inter alios acta nō p̄iudicat etiam habentibus consimile causam, in c. causam que, el. ij. nu. 3, de iudi, fo. 42.
- 2 Res acquisite per cōtractū vel testamentū in quo non sunt adhibite solēnitates iuris civilis in foro cōscientie licite retinentur, in c. i. nu. 19, de resti. in integ. fo. 155.
- 6 Res debita, perēpta apud debitore an pereat sibi vel creditori, in c. commissum, nu. 4, de deci, fo. 145.
- 2 Res dicit dubia p negationē partis, in c. corā, n. 9, de offi. dele, fo. 98.
- 2 Re retinere quis pōt donec fuerit sibi satisfactū de expēsis quas in ea fecit, in c. i. n. 3, de resti. in integ. fo. 154.
- 5 Res prohibita alienari per legē vel statutū vel defunctū siue per pactum an possit p̄scribi, in c. cū non liceat, nu. 7, de p̄scrip. fo. 30.
- 1 Res integra nō dicitur vltius qñ substantialia negotij incipiunt tractari, in c. in causis, n. 7, de elec. fo. 150.
- 6 Res laicalis data ecclesie nō subijcit amplius oneribus quibus, subijciebat ante q̄ esset tradita ecclesie, in c. dilectus filius, n. 3, de p̄ben, fo. 48.
- Res que peruenit ad manus exempti p̄uilegio exēptionis, ibi.
- Rescriptum** ad lites non extēdit ad futuras, in c. non in iuste, n. 2, de procu, fo. 146.
- 4 Rescriptū cōtra ius non est seruandum nisi dicatur nō obstante tali iure, in c. pastoralis, n. 4, de fide instru, fo. 153.
- 6 In rescriptis nō est necesse facere mentionem de iure cōi, in c. cū dilecti, nu. 4, de cle, nō res, fo. 22.
- 5 Rescripta 7 p̄uilegia non reuocant alia rescripta nisi de ipsis faciāt specialem mentionē, in c. veniens, n. 11, de prescrip. fo. 42.
- 2 Rescriptū debet facere mentionē de iure quod prohibet huiusmodi rescriptum fieri, Ant. in c. eā te, nu. 5, de eta. 7 quali, fo. 43.
- 7 Rescriptū ad lites vel ad beneficia nō extēdit ad futura, in c. qz circa, n. 5, de p̄uileg. fo. 158.
- 1 Solita poni in rescriptis habentur pro appositis, in c. mandatū apostolicū, nu. 4, de rescrip. fo. 86.
- 5 Rescriptū delegatorij est surreptitiū si in eo nō sit mentio qd causa erat cepta corā ordinario etiam per solam citationem, in c. vt debitus, n. 20, de appel. fo. 127.
- In rescriptis ad lites an attendatur tēpus date, an tempus presentatio nis, ibi, nu. 22.
- Rescripta principis, sunt perpetua 7 nō tolluntur nisi per aliud rescriptum, ibi, nu. 23.
- 1 Rescriptum si producat an requiratur alius libellus, in c. dudum, el. ij. n. 39, de elec. fo. 178.
- 3 Rescripta non extendunt ad casus in eis non expressos 7 qñ, in c. j. n. 15, 7 17, de seque. posses. 7 fru, fo. 220.
- 1 Rescripta ad lites stricte interpretantur, in c. rodolphus, n. 1, de rescrip. folio, 83.
- 1 Rescriptū qd est, 7 quibus modis sumat, in rub. n. 1, de rescrip. fo. 42.
- Rescriptū a p̄uilegio quō cognoscitur, ibi, n. 3.
- 6 Rescriptum quo mandat alicui p̄uideri de beneficio nō includit dignitatē vel rectoriā nisi fuerit dictū beneficio cōpetenti quo casu intelligit secundū qualitatem persone, in c. si, nu. 1, 2, 7, 6, de p̄ben, fo. 49.
- 1 Rescriptū principis recipit interpretationem ab intētionē sua, ibi, n. 4.
- 1 Rescriptū non faciens mentionē de exēcatione impetrantis est iurēptitiū, in c. dilectus filius, n. 1, de rescript. fo. 71.
- 1 Rescripta diuersa cōtra vnū 7 super eodē 7 ad diuersos iudices impetrata, 7 impetrans vtroq̄ vtaf nō valēt, qz impetrans p̄uatur cōmodo vtriusq̄, in c. ex tenore, nu. 1, 7, 5, de rescrip. fo. 58, 7 seq.
- Rescriptū qd est effectū cōe non tollitur nisi per cōsensum cōmunē, ibi, nu. 2, fo. 59.
- Rescriptum secundū non faciens mentionem de primo non est ipso iure nullū, ibi, nu. 3.
- Rescriptū als validū irritatur dolo impetrantis, ibi, nu. 4.
- Rescriptum primū qd potest elidi exceptione an requiratur quod de eo fiat mentio in secundo, ibi, n. 6.
- Rescriptū secundum tollit primū si de eo fiat mentio, als secus, in c. ceptum, nu. 2, 7, 5, de rescrip. fo. 45.
- Rescriptū impetratū de cōi consensu vnus partis tñ nisi de illo cōi cōsensu primū rescripti fiat mentio in secundo, ibi, nu. 3.
- Rescriptum continens plures gratias surreptio in vna non vitiat alias, ibi, nu. 7.
- Rescriptū secundū an tollatur si primus impetrans obiecit, surreptionē an vero requiratur qd appellet si iudex non admittit suā obiectionē, ibi, nu. 6.
- Rescriptū secundū faciens mentionem de primo an tollat primū ipso iure adeo qd p̄cessus factus super primo sit nullus, ibi, nu. 10.
- Rescriptum est ipso iure nullū si impetrat ab exēcato, ibi, n. 12.
- Secundū rescriptū faciens mentionē de primo an sit ipso iure nullū, ibi, numero, 5.
- 1 Rescriptum ad beneficia debet facere specialem mentionē non solū de beneficio qd quis habet, sed de eo qd quis expectat, in c. in nostra, nu. 2, 4, 7, 7, de rescrip. fo. 80.
- 1 Rescriptū non debet facere mentionem de alio in specie 7 nō in genere, in c. cū dilecta, nu. 2, de rescrip. fo. 66.
- 3 Rescriptū 7 p̄uilegiū an extendantur ad alias personas, in c. prudētiā, nu. 3, de mu. peti, fo. 102.
- 1 Rescriptū nullū, assumit vigore si iudex pronūtiat validū 7 ab hoc nō fuit appellatū, in c. ex parte de can. n. 11, de rescrip. fo. 83.
- 1 Rescriptū respectu personarum eligēdarū potest esse incertū sed nō respectu iudicij, in c. qñi autem, n. 1, de rescrip. fo. 56.
- 3 Rescripti copia an faciat tantā fidem quantam ipsum originale, in c. ij. nu. 4, de dila, fo. 133.
- 1 Rescriptum speciale derogat generali prius impetrato licet de generali non fiat mentio in speciali, in c. j. n. 3, 7, 10, de rescrip. fo. 43.
- 1 Rescriptū faciens mentionē de primo nō indistincte tollit primū 7 non faciens mentionē de primo 7 tamen aliquando tenet, in c. pastoralis, nu. 2, de rescrip. fo. 55.
- Rescripta duo si inueniantur super eadē data quid fiendū, ibi, n. 7.
- Rescriptum secundū debet specialiter de primo facere mentionē 7 nō in genere, 7 hoc quomodo procedit, ibi, nu. 4.
- 7 Rescriptum ad lites surreptitiū est si in eo non fiat mentio de processu cause 7 sententia, in c. per vestras, nu. 10, de dona. inter virum 7 vxorē, folio, 52.
- 7 Rescriptū impetratū per exēcationem an saltē valeat post absolutionem in c. apostolice, nu. 6, de cle. excō, fo. 142.
- 5 Rescriptū licet dicat surreptitiū potest tñ allegari in fauore aduersarij inquantū in eo narratur aliqua in suum fauorem, in c. cū venerabilis, n. 40, de excep. fo. 11.
- 4 Rescriptū an vitietur ex defectu litere dictionis, vel syllabe, in c. ex parte, nu. 1, 7, 2, de fide instru, fo. 85.
- 3 Rescriptū an vitietur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio peremptoria an reseruetur talis cognitio in meritis cause, in c. ex parte, B. n. 12, de fo. compe, fo. 106.
- 1 Rescriptū impetratum sine mandato an sit ipso ipse nullum, in c. non nulli, §. sunt 7 alij, nu. 6, de rescrip. fo. 75.
- 3 Rescriptū producens vel presentans videtur in eo contenta cōfiteri, in c. examinata, nu. 4, de iudi, fo. 38.

Rescriptum

Super Lectu. Banormitani.

- 1 Rescriptum impetratum contra prelatum valet: licet super bonis communibus prelati et capituli non. in. c. edoceri. nu. 1. 7. 5. de rescrip. fo. 64.
- 1 Rescriptum per quod incerti iudices dantur vel futura negotia committuntur non valet. in. c. ad bec sumus. nu. 1. 4. 7. 5. de rescrip. fo. 50.
- Rescriptum devians ab omni honestate non presumitur venisse a curia principis. ibi. nu. 2.
- Rescriptum impetratum ad lites dicitur odiosum respectu quia prius dicat ordinarie potestati. ibi. nu. 3.
- Rescriptum ex communi stylo non debet extendi ad negotia futura. ibi. nu. 6.
- 3 Rescriptum impetratum violentum possessorem extendit contra successorem in vitium illius rei violenter possidere. in. c. sepe. nu. 9. de resti. spo. fo. 192.
- 3 Rescripta vel privilegia in preiudicium possessoris lite pendente presumuntur surreptitia et ex certa scientia principis non emanata. in. c. 1. nu. 6. ut lite pendente. fo. 216.
- 5 Rescriptum non redditur nullum ipso iure ex eo quod sit impetratum super suspecto iudice. in. c. cum inter. nu. 22. de excep. fo. 8.
- 1 Rescripti forma est ut pcedat iudex sibi narrata in eo. s. ut expediantur pro narrata et post reliqua per ordinem. i. c. cum dilecta. nu. 4. de rescrip. f. 66.
- 1 Rescriptum dubium debet reduci ad ius commune etiam quod verba improprie sunt. in. c. causam que. nu. 1. de rescrip. fo. 60.
- 1 Quod tempus attenditur in rescriptis an tempus date an tempus presentationis. in. c. ceterum. nu. 1. de rescrip. fo. 45.
- 6 Rescriptum emanatum contra ius presumitur falsum aut per occupationem nimiam emanasse. in. c. ex parte sua. nu. 2. de capel. mona. fo. 178.
- Rescripta debent habere clausulam derogatoriam ad rescripta contraria vel ad eius contrarium saltem in genere. ibi.
- 1 Rescriptum primum quod potest per exceptionem elidi non requiritur quod de eo fiat mentio in secundo. in. c. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 52.
- 1 Rescriptum impetratum contra religiosos valet etiam quod non fiat mentio cuius monasterii sint. in. c. cum ordinem. nu. 1. de rescrip. fo. 47.
- Rescriptum impetratum contra privilegium an debeat facere mentionem de privilegio. ibi. nu. 3.
- 1 Rescriptum non tollit privilegium. in. c. 1. nu. 6. de rescrip. fo. 43.
- Rescriptum siue privilegium continens id quod ius commune tollitur per secundum absque alia clausula derogatoria. ibi. nu. 7.
- Rescriptum siue privilegium impetratum contra ius commune valet: licet de iure canonico non fiat mentio. ibi. nu. 8. 12. 7. 15.
- Rescriptum non presumitur falsum si non deviat a consuetudine curie. ibidem. nu. 13.
- 1 Rescriptum quod sit surreptitium quis habet probare. in. c. constitutus. nu. 4. de rescrip. fo. 61.
- Rescriptum faciens mentionem de statuto an debeat dicere de statuto iurato si statutum est iuratum an sufficiat simpliciter facere mentionem. ibi. nu. 7.
- 3 Rescripta diversa sub eadem data concessa faciunt iudicem supersedere do nec consulat scribentem. in. c. 1. nu. 1. de offi. deleg. fo. 73.
- 2 Rescriptum surreptitium tribuit iurisdictionem licet elidibilem. in. c. si significantibus. nu. 8. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 Rescriptum ex certa scientia non valet si non servetur forma a iure tradita quod est si reperitur ius dans certam formam rescripto. in. c. non nulli. nu. 9. de rescrip. fo. 74.
- Rescriptum vel privilegium aut constitutio an et quoniam debeat facere mentionem de iure contra quod emanat. ibi. nu. 10.
- 1 Rescripto abutentes privantur commodo ipsius. in. c. quia nonnulli. nu. 1. de rescrip. fo. 89.
- Rescripta non possunt alius cedi: quia sunt personalia. ibi. nu. 3.
- Rescriptum impetratum ad unam rem non extenditur ad alias res creatas post impetrationem. ibi. nu. 4. 7. 8.
- Rescriptum corrumpit si impetrans moritur tempore date et ille contra quem impetratur. ibi. nu. 8.
- Rescripto abutentes an possint puniri criminaliter. ibi. nu. 18. fo. 84.
- 6 Rescriptum pape quo mandatur providere alicui de beneficio curato est surreptitium si ille cui mandatur providere tempore date erat minor licet tempore vacationis beneficium esset maior. in. c. dilectus. nu. 8. de preben. fo. 35.
- Rescriptum non extenditur ad lites ortas post eius impetrationem. ibi. nu. 10. fo. 36.
- Rescriptum in quo impetratur iudex aliquis qui tempore date erat notorie excommunicatus non valet vel licet esset occulte excommunicatus: tamen impetrans sciebat eum esse excommunicatum. ibi. nu. 11.
- 1 Rescriptum ad beneficia debet facere mentionem de alijs beneficijs si qua habet impetrans. in. c. cum adeo. nu. 1. de rescrip. fo. 59.
- 2 Rescriptum impetratum super causa iam inchoata est surreptitium nisi in eo fiat mentio de processu coram alio iudice inchoato. in. c. prudentia. 3. 6. sexta. nu. 9. de offi. deleg. fo. 85.
- Rescriptus impetratus ab excommunicato est nullum ipso iure adeo quod non convalidetur sequuta absolutione. ibi. nu. 10.
- 1 Rescriptum ad lites transit in successores illius contra quem fuit impetratum si ipse fuit conventus: et sic re non integra. in. c. significavit. nu. 1. 7. 6. de rescrip. fo. 85.
- Rescriptum impetratum contra ecclesiam an extenditur ad prelatum pro motum post impetrationem. ibi. nu. 4.
- 1 Rescriptum non vitiat si papa scribens universitati appellat omnes filios licet in ea sint aliqui episcopi in pro. Greg. nu. 5. fo. 6.
- 2 Rescriptum in quo impetratur aliquis iudex debet presentari ante citationem coram alio iudice factam. in. c. 1. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 7 Rescripta non extenduntur ad personas non expressas nisi ex dispositione iuris persone non expresse comprehendantur. in. c. michael. nu. 5. de vsur. fol. 129.
- 3 Rescriptum pape ut causa inter laicos cognoscat ab ecclesiastico an sit ipso iure nullum. in. c. licet ex suscepto. nu. 5. de foro compe. fo. 70.
- 7 Rescriptum si est impetratum ad iudices delegatos super aliqua causa non potest pars contra quam est impetratum illi renuntiare: sed pars que impetravit sic re integra. in. c. cum dilectus. nu. 10. de purgatione canonica. fo. 164.
- 3 Rescriptum concessum contra unam personam an extendatur ad aliam. in. c. quia. v. nu. 3. 7. 5. de iudi. fo. 29.
- 7 Rescriptum impetratum contra aliquem qui tempore date erat inhumatus habet vires contra eius heredem etiam re integra. in. c. tua nos. n. 5. de vsu. f. 127.
- 6 Rescripta ad lites sunt latissime interpretanda quoniam agitur de vi comprehensiva secus si agitur de vi extensiva. in. c. episcopi. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 74.
- Rescriptum siue privilegium concessum contra communem stylo et contra consuetudinem principis presumitur falsum. in. c. ex parte. el. 1. nu. 7. de offi. dele. fo. 76.
- 1 Rescriptum non faciens mentionem de primo quo non fuit usus impetrans intra annum valet nisi interveniat dolus. in. c. plerumque. nu. 1. 7. 7. de rescrip. fo. 68.
- Rescriptum non tollitur per non usum: privilegium sic. ibi. nu. 4.
- 7 Rescriptum impetratum ab excommunicato excommunicatione suppressa an et quo casu sit ipso iure nullum. in. c. excommunicamus. el. 1. nu. 9. de here. fo. 103.
- 7 Rescriptum non faciens mentionem de exemptione vel exceptione peremptoria partis non est nullum nisi sit de stylo curie: sed si non faceret mentionem de exceptione dilatoria. in. c. ex parte. nu. 2. de privileg. fo. 155.
- 4 Rescriptum quod sit et quid privilegium et facilius presumitur falsitas in privilegio quam in rescripto. in. c. ex literis. nu. 2. de fide instrum. fo. 99.
- 4 Rescriptum directum alicui ut faciat sibi exhiberi acta in una causa an possit dici surreptitium. in. c. si. nu. 3. de proba. fo. 34.
- 2 Rescripta extenduntur ad accessoria illorum que exprimuntur in rescripto. in. c. cum olim abbas. nu. 7. de offi. deleg. fo. 97.
- Rescripta extenduntur ad omnia ad que extendi possunt ex lato significatione verborum. ibi.
- 2 Rescriptum an extendatur ad personam in eo non expressam. in. c. 1. nu. 2. 7. 3. de ali. mut. iudi. cau. fac. fo. 165.
- 7 Rescriptum plures gratias continens surreptio in una non vitiat reliqua. in. c. ad dissoluendum. nu. 6. de despon. impu. fo. 15.
- Quod tempus attenditur in rescriptis an tempus date an tempus presentationis. in. c. capitulum sancte. nu. 3. de rescrip. fo. 71.
- Rescripta quoniam mutuo se impediunt recurrendum est ad principem qui concessit. ibi. nu. 4. fo. 72.
- Rescripta ad lites sunt strictius interpretanda quam ad beneficia. ibi. nu. 6.
- 1 Rescriptum principis quod dicitur ab honestate deviare non tenetur subditus immediate mandare executioni sed debet expectare secundam instigationem. in. c. si quando. nu. 1. de rescrip. fo. 47.
- Rescriptum devians ab honestate continens non observanti excommunicationem incurrendam ipso facto an sit immediate mandandum executioni. ibi. nu. 2.
- 1 Rescriptum secundum non faciens mentionem de primo valet si primum impetrans non est usus suo rescripto dolo vel negligentia. in. c. si autem. nu. 1. de rescrip. fo. 49.
- Rescriptum surreptitium non est ipso iure nullum. ibi. nu. 2.
- Rescriptum ad lites perditur data negligentia impetrantis que negligentia non consideratur nisi alius secundo impetret. ibi. nu. 3.
- 6 Rescriptum impetratum ad beneficia dicitur surreptitium si non facit mentionem quod illud beneficium saltem de facto ab alio tenebatur. c. cum nostris. nu. 1. 7. 13. 16. 7. 20. de concess. preben. fo. 58.
- Rescriptum surreptitium ad beneficia est adeo nullum ut processus indelicatus sit nullus. ibi. nu. 5. 7. 11.
- Rescriptum surreptitium ad beneficia est ipso iure nullum: ad lites vero est annullandum ope exceptionis. ibi. nu. 11.
- Rescriptum ad beneficia non faciens mentionem de primo licet invalidum vel ope exceptionis vel ipso iure non invalidatur. ibi. nu. 12.
- 5 Rescriptum quando impetratur debet impetrans facere mentionem plenam de processu et serie negotij: aliter esset surreptitium nisi talis processus sit factus post appellationem quo casu de eo non est fienda mentio per causas hic positas. in. c. dilecte. nu. 3. de excep. fo. 15.
- Rescriptum non debet facere mentionem de alio rescripto quod est nullum. ibidem.
- 1 Rescriptum missum capitulo sede vacante debet mandari executioni per episcopum postea electum. in. c. eam te. nu. 1. de rescrip. fo. 48.
- 7 Rescriptum ab excommunicato impetratum est ipso iure nullum nisi fuerit impetratum in causa absolutionis vel defensionis. in. c. dura sepe. nu. 5. de cri. fal. fol. 132.
- 1 Rescriptum non extenditur ad personam in eo non expressam. in. c. si significante. nu. 1. 7. 4. de rescrip. fo. 83.
- 7 Rescriptum an fuerit impetratum per idoneam personam: attenditur tempus impetrationis et non tempus presentationis. in. c. cum dilectus. nu. 3. de accusa. fo. 68.
- 5 Rescriptum an det iurisdictionem a tempore date ipsius rescripti vel a tempore pre-

Repertorium singularium materialium

- sentationis. in. c. super. nu. 7. de appel. fo. 95.
Rescriptum in quo causa committitur decidenda intra tantum tempus im-
tratum de consensu an si presentetur malitiose per reum inci-
piat currere tempus in preiudicium actoris. ibi. nu. 21.
3 Rescriptum pape ut causa laicorum pauperum cognoscatur apud ecclesiasticum
an sit ipso iure nullum. in. c. ex tenore. nu. 5. de fo. compe. fo. 72.
3 Rescriptum impetratum ab excoicato non valet. in. c. ad probandum.
nu. 14. de re iudi. fo. 80.
6 Rescriptum secundum non dicitur surreptitium si non facit mentionem de pri-
mo quod erat nullum. in. c. suggestu. nu. 2. de iure patro. fo. 195.
3 **Replicatio** pariter criminis repellit excipientem. in. c. cum
ecclesiastice. nu. 1. de excep. fo. 4.
Replicans non videtur confiteri que continentur in replicatione. in. c. cum
venerabilis. nu. 27. de excep. fo. 10.
3 Replicans quid sit. in. c. nobis. nu. 14. de excep. fo. 3.
Replicatio cui competat. ibi. nu. 15.
Replicatio quando competat. ibi. nu. 16.
Replicationis effectus. ibi. nu. 18.
Replicatio impertinens repellitur. ibi.
Replicatio quomodo tollatur vel vitietur. ibi. nu. 19.
Replicatio an sit primo probanda an exceptio. ibi. nu. 20.
3 Replicatio ubi elidit exceptionem debet primo probari quia ea probata
remanet exceptio inefficax. in. c. dilecti filii. nu. 5. de excep. fo. 13.
Replicatio debet elidere exceptionem. ibi. nu. 8. et 9. fo. 14.
7 Replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine. in. c. su-
per his. nu. 11. de accu. fo. 64.
3 **Represalie** concessae contra perusinos non extenduntur ad
perusinos in hac ciuitate fulginei habitantes.
in. c. quoniam. nu. 2. de offi. ordi. fo. 120.
6 **Repugnantia** non vitiat actum quod exacta conclusionem potest su-
stineri. in. c. sicut tenor. n. 2. de reg. fo. 161.
1 **Repulsus** ratione alicuius incapacitatis an presumatur semper
in illa incapacitate permanere an onus probandi
transferratur in excipientem. in. c. cum inter canonicos. nu. 7. de elec. fo. 139.
7 **Repudium** factum in infidelitate non valet. in. c. gaudes-
mus. nu. 9. et 10. de duor. fo. 49.
Repudiata fidei ritum paganorum contrahendo cum alio non commit-
tit adulterium. ibi. nu. 10.
3 **Reus** si probauit rem ab actore petita esse suam actore nihil proba-
te: an non solum absoluetur ab instantia sed pronuntiabitur
pro eo. in. c. ex coquestione. nu. 13. de testi. spo. fo. 176.
4 Iudicandum est pro reo in dubiis. in. c. cum tu. nu. 6. de testi. fo. 50.
3 Reus conuentus reali siue mista siue in rem scripta contumax mittitur
actor in possessionem rei petite que tamen recuperatur a reo et ad quid audia-
tur reus. in. c. si in alij. nu. 13. et 10. et 52. ut lit. non contest. fo. 117.
Sed si missio est facta ex alia causa non auditur reus nisi satisfecerit. ibi.
dem. numero. 4.
Reus conuentus personali si est contumax subuenitur actori secundum distin-
ctionem positum. ibi.
Rei vendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem qui liberatur
nominando dominum in iudicio. ibi. nu. 6.
Reus conuentus hypothecaria et contumax an sit idem ut est quando
conuenitur reali vel personali ad effectus. de quibus in. d. c. fin. § in alij.
nu. 11. eo. titu.
Reus contra quem est facta missio potest compelli ut intra annum re-
cuperet possessionem. ibi. nu. 47. fo. 121.
3 Reus contra quem fuit actum absoluitur si nihil probetur contra eum
si vero ipse probet se dominum non solum absoluetur sed declarabitur dominus. in
c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.
2 Reus in vna causa et coram vno iudice non potest conuenire actorem in
alia causa et coram alio iudice nisi prima sit finita: fallit: ut in. c. prudens
etiam. § si vero. nu. 3. de offi. deleg. fo. 86.
4 Reus dato quod possit in criminalibus iurare an actor incurrat penam ta-
lionis vel penam turpiliani. in. c. iuramentum. nu. 14. de iureiur. fo. 168.
3 Reus an debeat habere nouas iudicias mutato vel emendato libello
in. c. § nu. 33. de libel. obla. fo. 98.
6 Reo aliquando incumbit onus probandi ratione alicuius eminentis presumptio-
nis que est contra eum. in. c. unico. nu. 17. ut eccle. benef. si. di. con. fo. 73.
Reus beneficeret si probaret intentionem suam contra actorem nil probante: quia
non solum absoluetur sed pronuntiabitur dominus si agitur reali. ibi.
3 Reus potest condemnari sub conditione si se non purgauerit quod per actorem repe-
riantur aliquae presumptiones et an talis sententia sit interlocutoria vel
non. in. c. quod ad consultationem. nu. 2. et 12. de re iudi. fo. 64.
3 Reus licet confiteatur tamen absoluitur si actor nil probat. in. c. cum super.
nu. 9. de cau. pos. fo. 157.
4 Reus excoicatus potest esse in iudicio. in. c. post cessionem. n. 16. de pba. fo. 13.
4 Reus potest recusare iuramentum si actor nil probauit. in. c. iuramentum
tum. nu. 6. de iureiur. fo. 167.
4 Reus potest licite recusare iuramentum sibi delatum actore non pro-
bante. in. c. § nu. 1. de proba. fo. 4.
5 Reus si fuit absolutus quia non venerat dies vel conditio non prodest
sibi exceptio rei iudicate adueniente die vel conditione. in. c. aduersario.
nu. 4. de excep. fo. 19.
3 Reus conuentus si confitetur nullum ius habere in re petita actor autem hoc
non probat non potest in illa instantia per aliquem condemnari nisi a solo papa qui
supplet ex plenitudine potestatis. in. c. cum super. nu. 9. de confes. fo. 225.
3 Reo existente contumace an actor sine alia cognitione sit mittendus in
possessionem. in. c. si in alij. nu. 31. ut lit. non contest. fo. 110.
Reus si propter eius contumaciam amisit possessionem post annum audit
super proprietate intra tempus. de quo ibi. nu. 33.
4 Reus tenetur edere actori si est vsurus etiam ad coadiuvandum intentio-
nem actoris et replicationem fundandam. in. c. § nu. 15. de probat. fo. 3.
Reus non tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibi. num. 16.
Reus tenetur edere actori ad intentionem fundandam: sed non in causis cri-
minalibus. ibi. nu. 18.
Reus in matrimonio et in alijs causis favorabilibus tenetur edere actori
ad intentionem fundandam. ibi. nu. 19.
Reus tenetur edere actori ad fundandam intentionem ubi argueretur
peccatum si non ederetur. ibi. nu. 20.
5 Reus quo dicatur actor in excipiendo. in. c. cum inter. nu. 11. de excep. fo. 7.
Reus voluntarius aut necessarius qui proprie dicatur. ibi. nu. 12.
3 Reus que remedia habet ad faciendum se absolueret quod actor destitit a
iudicio. in. c. causam. nu. 17. de do. et contu. fo. 197.
Reo contumace post lit. et test. puidetur actori vel per diffinitionem vel per mis-
sionem veram in bona rei et quod in. c. prout. nu. 17. et 17. eo. tit. fo. 199.
4 Reus non auditur super possessioe condempnatus si vult agere super peti-
torio nisi resectis expensis et restitutis fructibus. et idem econuerso. in. c.
significauerunt. nu. 8. de testi. fo. 68.
5 Reus si est paratus dare aliam pignora adiudicatio bonorum non impe-
ditur. in. c. cum aliquibus. nu. 2. et 12. de re iudi. fo. 53.
1 Reus non potest conueniri extra suam diocesim ultra duas dietas nisi de
consensu partium. in. c. nonnulli. nu. 13. et 12. et 13. de rescrip. fo. 72.
3 Reus condemnatur in expensis quas actor propter eius contumaciam fecit propter
quam sequestrabitur res petita. in. c. § nu. 1. de do. et contuma. fo. 195.
1 Reus absoluitur actore non probante etiam quod reus assumpsit in se
onus probandi et non probauerit. in. c. ex parte. nu. 8. de rescrip. fo. 45.
4 Reus an producendo duo infra tria ad unum probandum vel duas exceptiones
circa diuersa audiat. in. c. imputari. nu. 5. de fide instr. fo. 210.
3 Reus contra quem est facta missio si ostenderit se non fuisse contuma-
cem reuocabit missionem et non condemnabitur in expensis prout dici-
tur. in. c. cum venissent. nu. 1. et 12. de eo qui mit. in pos. fo. 314.
6 Reus fugiens ad ecclesiam: et quando possit amplius puniri in corpore.
in. c. inter alia. nu. 1. et 2. et 3. et 6. et 8. et 14. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.
3 Reus plus negando an incidat in aliquam penam quam etiam actor plus
petit. in. c. § nu. 16. de plus peti. fo. 152.
3 Reus qui non admittit mittendum in possessionem ex mandato iudicis
auditur intra annum cum cautione de stando iuri. in. c. § nu. 1. de dolo et
contuma. fo. 193.
3 Reus conuentus non tenetur reddere actori donec actor recouentus non
offerat respondere deo. in. c. § nu. 8. de mut. pet. fo. 99.
3 Reus non potest compellere actorem excoicatum ut prosequatur iudi-
cium contra ipsum vel incipiat. in. c. exceptionem. nu. 29. de excep. fo. 19.
6 Reus conuictus in vna exceptione potest transire ad aliam etiam contra-
riam. in. c. is qui. nu. 3. de sol. fo. 102.
4 Reus non tenetur aliquid probare ad absolutionem consequendam. in
c. iuramentum. § sane. nu. 2. de iureiur. fo. 168.
4 Excessus modicus in probationibus actoris non facit quin reus non de-
beat solui. in. c. ex literis. nu. 1. de proba. fo. 6.
5 Reo in dubiis fauendum est potius quam actori. in. c. si. nu. 2. de re iudi. fo. 84.
3 Reus qualiter debeat se habere in proponenda et probanda sua exceptio-
ne. in. c. § nu. 10. de ord. cog. fo. 142.
2 **Ritus** quis dicatur. Antio. in. c. cum secundum. nu. 1. de tempo.
ordi. fo. 38.
3 **Robaria** facta in territorio vnius domini vel ville tenebunt ipsi
si potuerunt et noluerunt puidere et imponere collecta
hominibus ville si ipse non est soluendo. in. c. § nu. 8. de rest. spo. fo. 165.
7 **Rome** diuinitus apostolica sedes est collocata et an papa possit
sit exinde sedem transferre. in. c. per venerabilem. nu. 18. qui
filij sint legi. fo. 43.
1 Romana ecclesia quid significat. in. c. bone memorie. el. § nu. 7. de postu-
la. prela. fo. 111.
1 **Rubrice** sunt autentice quod habent perfectam orationem. in
proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 2. fo. 9.
1 Rubrica an a rubro sit licita argumentatio: et quid si rubrum est genera-
lius nigro. vel econtra. in proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 8. fol. 10.
3 Rubrice ad quos effectus possunt allegari. ibi.
Rubrica aliquando est generalior nigro: et econtra. in rubri. nu. 1. de di-
latio. folio. 131.
Rumor vicinie quid sit. in. c. super eo. numero. 3. de eo qui cog.
constan. fo. 29.

Super Lectu. Panormitani.

Rusticorum verba capiuntur grosso modo ut dispositio valeat. in. c. quoties. nu. 9. de testi. fo. 39.

Corse doctor excellē. vide Inn. in. c. cū clamor. de testi. 7 in. c. per tuas. eo. ti. 7 Ang. in. l. ff. de duo. res. Bal. in. l. j. C. de cōfess. in. ff. col. vbi dicit testis deponit de sensu visus cū debeat deponere de sensu auditus ex quo est grossus homo toleratur. alleg. ter. sing. de hoc. in. c. cū dilectus. de suc. ab intesta. facit gl. in. c. testes. iij. q. viij. que dicit qd verbum visus: large sumitur. glos. in. simili. in. l. ff. de orig. iur. 7 in. l. quoties. C. fam. l. er. sed Bal. in. c. preterea. de testa. tenuit hūi eius qd dixit in. d. l. j. q. si testis deponit de visu 7 volebat deponere de auditu q non valet dictum eius: tu potes cōcordare q dictū Bald. in. d. c. pterea. procedit data peritiā testis. facit ad hoc gl. in. l. quid si nepotes. ff. de exc. tu. 7 in. d. l. j. data ruditate. facit qd voluit Post. in. c. ad dissoluēdum. de despō. impub. vbi dicit pone q libellās dicit accuso vel denūcio: si cōmissum super verbo accuso. facit quod voluit Innocen. in. c. in presentia. de renun. et Abbas in. c. per tuas. qui filij sunt legi. cum simi. Laus deo.

Rusticus qui recipit pretium ab aliquo viatore ut tute illum ducat an peccet. in. c. super quibusdam. nu. 7. de verb. sig. fo. 203.

De litera S.

Sacerdotes licite recipiunt mercedē diuinarum operarū nō tū rōne diuinorū: s; ratione laborū aliter esset simonia. in. c. j. nu. 2. de sepul. fo. 133.

Sacerdos notorie fornicator si celebrauerit an incurrat irregularitatem. c. si celebrat in fi. nu. 5. de cler. excō. fo. 142.

Sacerdos cōfessor potest reuelare dictū sibi cōfessatū de voluntate confitentis. alias secus. in. c. mattheus. nu. 2. de simo. fo. 83.

Sacerdos ppter qd dicat ad hoc vt qd possit elipetā cōfiteri nō petita venia a pbro parochiali. in. c. ois vtriusq. nu. 12. de pe. 7 remis. fo. 176.

Sacerdos parochialis qui dedit licētiam parochiano suo vt cōfiteatur cuiusq. velit an extēdatur vt etiam in paschate. possit confessorem exigere. ibi. nu. 15.

Sacerdos an teneat reuelare peccatū qd intēdit committere ille qui est sibi cōfessus qn ex tali peccato resultat scandalum. ibi. nu. 24. fo. 177.

Sacerdos qui reuelauit delictum alicuius sed negat illud habuisse in confessione: delinquēs vero dicat sibi dixisse in cōfessione ipse sacerdos habet probare contrarium. ibi. nu. 26.

Sacerdos qui nō dormit post cenam potest de mane celebrare quando digestio est perfecta. in. c. ex parte. nu. 4. de celebra. mis. fo. 219.

Sacerdos non prohibēs matrimonia interdicta per trienniu a bñficio suspēditur. in. c. cum inhibitiō. nu. 1. de clandest. despon. fo. 16.

Sacerdos depositus an possit restitui per inferiorem a papa. in. c. clerici. nu. 2. de cler. excō. fo. 40.

Sacerdos suspēsus si celebrauerit perpetuo deponi potest etiam q nō fuerit monitus. in. c. latores. nu. 1. eo. tit. 7 fo.

Sacerdotes alicuius ciuitatis interdicte si cogantur metu dñi tempora lis celebrare: an sint omnes irregulares. ibi. nu. 4.

Sacerdos de adulterio infamatus d; se purgare: alias ab officio suspēdetur. in. c. significasti. nu. 1. de adul. 7 stu. fo. n6.

Sacerdos pōt pādere delictū sibi cōfessum ex cōsensu cōfētētis. ibi. n. 5.

Sacerdos excōicat? si celebrat diuina debet deponetiā q non pcesse rit aliqua monitio. in. c. fraternitati. nu. 2. de cle. excō. fo. 141.

Sacerdos potest absolvere concubinam suam. Ant. in. c. cum clericis. nu. 5. de ordina. ab epis. fo. 42.

Sacerdos deposit? si celebrauerit excōicat. in. c. j. nu. 1. de. cle. exc. fo. 139.

Sacerdos depositus non perdit characterē sacerdotale: adeo q si celebrauerit conficit eucharistiam. ibi. nu. 2.

Sacerdos potest stipulari alteri in his que pcernunt ad officiū sacerdotis 7 ad vtilitatem anime. in. c. dudum. nu. 10. de cōuer. consu. fo. 172.

Sacerdos si celebrauerit in loco interdicto priuatur beneficijs 7 efficit irregularis 7 ineligibilis 7 per solum papā dispensatur. in. c. postulasti. nu. 1. 7 5. de cle. excō. fo. 141.

Sacerdos omnis incontinenti q ordinatur habet potestatem ligandi 7 soluendi licet habeat ligatam propter distinctionem parochiarum. in. c. i. §. vna vero. nu. 2. de sum. tri. 7 fi. ca. fo. 13.

Sacerdos an possit cessante cōsuetudine aliquid pro exequijs mortuorum vel similibus petere. in. c. suam nobis. nu. 9. de simo. fo. 84.

Sacerdos si non h; vnde viuāt nec pōt aliunde honeste victū q̄rere: ep̄s debet sibi prouideri vel populus poterit cōpelli ad prestādū sibi necessaria. quinimo poterit subtrahere si sibi nō offeratur. ibi. nu. 11.

Sacerdos siue pauper siue non potest suas operas spirituales extraneo locare. ibi. nu. 12.

Sacerdos non potest deponi ab inferiore ep̄o consecrato. in. c. non potest. nu. 3. de re iudi. fo. 50.

Sacerdos vel alius prelati an possit in subditos alterius prescribere curam animarum. in. c. si. nu. 5. de peni. 7 remis. fo. 178.

Sacerdos si fuerit iniuriatus censet facta iniuria ep̄o adeo q ipse poterit agere actione iniuriarum. in. c. presbyteri. nu. 1. de peni. fo. 168.

Sacerdos si decedat ab intestato nullis consanguineis relictis eius bona debent diuidi inter pauperes christi. ibi. nu. 2.

Sacerdos inductus in testē nō debet testificari de eo quod habuit in confessione: intellige de confessione facta pro salute anime secus si sciat tanq̄ amicus in cōfessione. in. c. qualiter 7 qñ. nu. 7. de accu. fo. 66.

Sacerdos degradatus si celebrauerit non incurrit excōicationē si prius nō fuit monitus. in. c. si quis presbyter. nu. 3. de cle. excō. fo. 139.

Sacerdos suspēsus nō solū non potest celebrare sed nec epistolam vel euāgelii dicere nec alijs ordinib; se immiscere. ibi. nu. 4. 7 10.

Sacerdos degradatus perdit omne priuilegium immunitatis nō autem perdit potestatem cōficiendi eucharistiam. ibi. nu. 6.

Sacerdos excōicatus vel depositus tenet dicere officium aliter grauit ter peccat. intellige priuate nō publice in ecclesia. ibi. nu. 8.

Et vide in. c. seq. in. ff. nota. eo. titu.

Sacerdotes habētes curam animarum debent esse literati. in. c. cum ex iniuncto. nu. 1. de here. fo. 162.

Sacerdos baptizans h; hoc ex debito officio faciat nihilominus efficiatur pater spiritalis 7 propterea oritur cognatio spūalis in oibus 7 per oia pnt ex persona leuantis. in. c. ex literis. nu. 3. de cogn. spiri. fol. 28.

Sacerdotes etiam criminosi conficiunt veruz corpus christi. in. c. deus qui. nu. 2. de peni. 7 remis. fo. 174.

Sacerdos si imponit confesso penitentias minores solito an ipse confessus sit tutus quo ad deum. ibi. nu. 4.

Sacerdos potest penitentiam peccatori imponēdam moderari s; arbitrium suum. ibi.

Sacerdos etiā simplex pōt absolvere ab homicidio 7 adulterio 7 alijs magnis criminibus exceptis quibusdā paucis ep̄o reseruat. ibi. nu. 5.

Sacerdotes quibus est diminuta potestas absoluēdi per ep̄m possunt recurrere ad superiorem. ibidem.

Sacerdos nō debet imponere penitētiam non valenti ipsam agere ne inducat ipsam in desperationem. ibi. nu. 6.

Sacerdos si aliquid scit tanq̄ deus puta in confessione: etiā si sit papa 7 reuelauerit sibi nō creditur. in. c. ex tue. nu. 2. de simo. fo. 82.

Sacerdos grauius peccat nō cōsecrādo dum celebrat q̄ cōsecrando in peccato mortali. in. c. de homi. nu. 1. de cele. mis. fo. 211.

Sacerdos existēs in peccato mortali 7 celebrans nō offendit populum sed deum 7 conficit verum sacramentum. ibi. nu. 2.

Sacerdos nō debet celebrare nisi prius cōfiteatur licet sit cōtritus. potest tamen celebrare ante peractam penitentiam. ibi. nu. 7.

Sacerdos potest ferre testimonium de recōcillatione 7 penitētia peccatoris. in. c. nemo. nu. 3. de simo. fo. 80.

Sacerdotes greci possunt vti matrimonio in. c. vt clericorum. num. 5. 7 nu. 6. de vi. 7 ho. cle. fo. 7.

Sacerdotes qui sunt in pctō magis peccant dando alijs penitētiam: licet absolutio ab ipsis facta valeat. in. rub. nu. 2. de vi. 7 ho. cle. fo. 2.

Sacerdotū malorū preces an profint vel nocēt illis p quibus fiūt. ibi.

Sacerdos grecus nō pōt h̄re ecclesiā inter latinos si vult obseruare mores patrie sue. s. accipere vrozē. in. c. cū olim. nu. 2. de cle. cōiu. fo. 16.

Sacerdotes greci quare nō ligātur lege canonica in hoc q nō possunt esse coniugati. ibi. nu. 3.

Sacerdos pollutus in somno nō d; celebrare pro illa vice. in. c. significatum. nu. 4. de preben. fo. 26.

Sacerdos recipiēs pecuniaz quia celebravit ad instātiā alicuius peccat nō tamen committit simoniam. ibi. nu. 8.

Sacerdos nō pōt licite a suis parochianis pecuniā accipere pro spiritalibus etiā in casu necessitatis in qua maneret ipse sacerdos. ibidem.

Sacerdos quilibet siue bonus siue mulus conficiet corpus christi non tamen exaudiuntur preces mali sacerdotis sicut boni. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 4. de preben. fo. 40.

Sacerdos potest penam in canone positam limitare in cōfessione. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 5. de iudi. fo. 16.

Sacerdos nullo modo potest cōpelli reuelare illud qd ipse scit in confessione etiam si papa diceret vel adduceretur in testem. in. c. dilect. nu. 2. 7 4. de excē. prela. fo. 47.

Sacerdos celebrās vt deus perdat aliquem debet deponi: qn abutitur tanto sacramēto. in. c. quidam. nu. 2. de cele. missa. fo. 209.

Sacerdotes 7 canonici qui dicunt missas propter lucrum vel propter distributiones quotidianas vadunt ad officium cōmittunt simoniam mentalem debent erigere penitentiam licet nō teneantur ad restitutionem. in. c. consulisti. nu. 2. eo. titu.

Sacerdos d; deponi vel in stricto carcere detrudi nō solum si reuelauerit peccatorē s; et pctm. in. c. ois vtriusq. n. 8. de peni. 7 remis. fo. 176.

Sacerdos parochialis qñ est inimic? parochiani quid h; facere parochianus si vult confiteri. ibi. nu. 11.

Sacerdos nō dicit scire pro certo illud qd scit in confessione q potuit ille nō verū dicere. in. c. si sacerdos. nu. 1. 7 12. de offi. ordi. fo. 11.

Sacerdos pōt in genere crimen sibi confessatum redarguere. ibi. nu. 3.

Sacerdos pōt sine pctō ministrare corā excōicato 7 eidem eucharistiaz tradere si solus scit eū esse excōicatū 7 nō pōt aliter pbari. ibi. nu. 5. 7 6.

Sacerdos adductus in testē pōt libere iurare se nescire h; illud sciat in confessione secus si scit in penitētia circa confessionem. ibi. nu. 7.

Sacerdos si intēdebat cōsecrare singulas hostias quas habebat in cons

Repertorium singularium materiarum

- spectu quas tñ putabat esse decem et in veritate erant plures an omnes vel que erunt cōsecrate ibi. nu. 15. fo. 109.
- 6 Sacerdos deponit ex crassa ignorantia in. c. fin. nu. 3. de cele. mis. fo. 212.
- 6 Sacerdos cōcubinari? si tolerat ab eo licite audiunt divina et precipitur sacra: a notorio vō est abstinendū in. c. vestra. nu. 1. de cōba. cle. et mu. f. 11.
- 6 Sacerdos pollutus nō polluit sacramenta que ministrat. ibi. nu. 2.
- 7 Sacerdos si p̄babiliter ignorat se suspensum et celebraverit nō incurrit irregularitatem in. c. apostolice. nu. 1. de cleri. excō. fo. 142.
- 6 Sacerdos non pōt retinere feminā in domo etiā matrē et attinētes propter periculū peccati et qñ. in. c. i. nu. 1. et 3. de cōba. cle. et mu. fo. 10.
- 7 Sacerdos excōcatus si celebraverit est deponendus: sed si dubitaverit se esse vel non esse excōcatum nō ita graniter punitur in. c. illud. nu. 1. 4. de cleri. excō. fo. 140.
- 2 Sacerdos incontinēt q̄ assumptus est ad ordinē sacerdotale tenet dicere officium. Ant. in. c. cū sit ars. nu. 1. de eta. et quali. fo. 48.
- 7 **Sacramenta** alia fuerūt instituta a deo: sed post peccatum. in. c. si. nu. 5. de frigi. et male. fo. 37.
- 1 Sacramēta reservata solapōtificibus non delegant nisi a papa: nisi de legentur alijs pontificibus. i. episcopis in. c. quāto. n. 7. de p̄sue. fo. 95.
- 6 Sacramēta percipiens a notorie suspensio notorie iuris: q̄ est cōcubinari? q̄ venit p̄ceptū ecclesie. et quid de notorie suspensio notorie facti. in. c. vestra. nu. 5. et 6. de cōba. cle. et mu. fo. 12.
- 6 Sacra an et quo casu recte p̄cipiant a clericis p̄cōribus. ibi. nu. 9. fol. 13.
- 6 Sacra baptismatis licite recipitur ab heretico in casu necessitatis: et etiam ab alijs criminosis: vt a simoniaco et similibus. in. c. vestra. nu. 10. de cōba. cle. et mu. fo. 12.
- 6 Sacra q̄ de necessitate d̄z p̄ferri si dubitat: an interuenit d̄z ad causā telā cōferri et cōfertur. in. c. vnico. nu. 2. et 6. de cle. p̄ sal. p̄mo. fo. 78.
- 7 Sacra nō est iterandum in. c. i. nu. 6. de secun. nup. fo. 4.
- 1 Sacramenta ministrare nō pōt incidēs in peccatū notoriū sine dispēsa tione. in. c. quia diligētia. nu. 6. de elec. fo. 123.
- 7 Sacramēta ecclesiastica nō sunt deneganda homini quantūcūq̄ facinoroso vt sunt isti qui suspenduntur vel decapitantur si in morte appareāt contriti et confessi. in. c. fures. nu. 2. et 3. de fur. fo. 121.
- 1 Sacramenta ecclesie aliqua sunt necessitatis et aliqua voluntatis. in. c. quanto. nu. 4. de cōsue. fo. 95.
- 7 Sacramenta recepta ignorāter ab heretico tenent secus si scienter. in. c. fraternitatis. nu. 7. de here. fo. 100.
- 7 Sacramētū matrimoniū permissum est muto et surdo et an sic de alijs sit. in. c. cum apud. nu. 5. de sponsa. fo. 9.
- 6 Sacramētum matrimoniū an imprimat gratiam. Ant. in. c. vnico. 5. scire. nu. 4. de sacra vinctio. fo. 49.
- 2 Sacramētum quid est et vnde dicatur et quot sunt sacramenta. Ant. in rub. nu. 1. de sacra. non iteran. fo. 50.
- 6 Sacramētorū proprietates que sint et ad quid fuerunt instituta sacramēta. ibi. nu. 3.
- 7 **Sacrilegium** est crimen ecclesiasticum adeo q̄ iudex ecclesiasticus pōt de eo imponere penā tē poralem. in. c. ad aures. nu. 1. de penis. fo. 171.
- 3 Sacrilegiū cōmittit nō solū si bona ecclesie occupātur: sed etiā si ecclia in eis turbatur. in. c. cōquestus. nu. 2. de foro cōpe. fo. 83.
- 6 Sacrilegus an sit ipso iure excōcatus. ibi. nu. 7.
- 3 Sacrilegium est crimen mistū et potest cognosci is vtroq̄ foro. in. c. cū sit generale. nu. 1. et 16. de foro cōpe. fo. 65.
- 3 Sacrilegium etiam in casu dubij cognoscitur corā ecclesiastico. in. c. pisanis. nu. 2. de resti. spo. fo. 192.
- 6 Sacrilegium incurrit qui aliquid sacrum accipit de manu laici: vt retineat. in. c. dudum. nu. 7. de decimis. fo. 153.
- 6 Sacrilegium cognoscitur per iudicē ecclesiasticū. in. c. aduersus. nume. 5. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 Sacrilegium punitur per iudicem ecclesiasticum. in. c. immunitatem. nu. 5. de immu. eccle. fo. 235.
- 7 Sacrilegiū est vtriusq̄ fori et vterq̄ iudex ecclesiasticus et secularis possunt cognoscere et penam imponere. in. c. accepisti. nu. 3. de spon. duo. fo. 17.
- 6 Sacrilegium committitur in cimiterio sicut in ecclia. in. c. cū. ecclesia. n. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 226.
- 6 Sacrilegium potest cognosci in vtroq̄ foro. in. c. gaudemus. nu. 6. de cōner. conu. fo. 171.
- 6 Sacrilegium et furtū simul committitur in furando res ecclesie. in. c. inq̄rendum. nu. 3. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Sacrilegium facit q̄ laicus efficiatur de foro ecclesiastico. in. c. relatum. nu. 3. de iure patro. fo. 199.
- 6 Sacrilegus nō est excōmunicatus ipso iure: nisi fregerit etiam ecclia. ibidem. nu. 4.
- 3 Sacrilegium committitur etiā per insinuationē rei patrimonialis ipsi clerici. in. c. ceterum. nu. 17. de iudi. fo. 20.
- 2 Sacrilegus etiā q̄ sit laicus potest conueniri coram ecclesiastico iudice in. c. olim abbas. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.
- 7 **Salarium** licite capiunt assessores vel aduocati et filii lo cātes opas suas. i. c. i. nu. 4. ne pla. vi. lvas. f. 92.
- 3 Salarium q̄ p̄stari d̄z propter aliquod opus an p̄stetur in fine vel in principio operis. in. c. si. nu. 3. de fo. cōpe. fo. 91.
- 6 Salarium debetur adhuc heredibus si potestas inc. itur. in. c. i. nume. 9. de cleri. egro. fo. 49.
- 6 Salarium non debetur famulo infirmo quando illud salarium sibi debetur ratione sue persone tantum secus si datur contemplatione aliorum. in. c. i. nu. 9. de cle. egro. fo. 50.
- 6 Salarium debetur officiali qui ex defectu superioris nō potest seruire. in. c. aduersus. nu. 18. de immu. eccle. fo. 230.
- 2 Salarium licite debetur etiam administratoribus rerum ecclesiasticarum. in. c. i. nu. 1. de syndi. fo. 148.
- 6 Salarium totius temporis vel pro rata an debeant habere doctor vel aduocatus qui moriuntur ante eorum exercitiū finitum. in. c. i. nu. 10. de cle. egro. fo. 50.
- 1 **Salomon** an sit dānatus: an saluat? in. c. ne imitatis. nu. 2. de consti. fo. 20.
- 3 **Saluusconductus** est remissiū fragile: et qui non cōfidit in eo bz iustam causam. in. c. accedens. cl. i. nu. 3. vt lite non conte. fo. 111.
- 2 Saluusconductus concessus alicui intelligitur vt ducatur ad locum vbi possit secure morari. in. c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 144.
- 6 Saluusconductus datus alicui ad veniendum ad aliquem locum intelligitur q̄ possit ibi secure morari et secure redire. in. c. quia diuersitatem. nu. 6. de concess. preben. fo. 57.
- 2 Saluusconductus datus alicui ad eundem intelligitur etiam datus ad redeundum. in. c. innotatus. nu. 1. de treng. et pa. fo. 131.
- 6 Saluusconductus an tollatur per primam vicem. ibi. nu. 2.
- 2 **Sandalia** sunt calciamenta depicta vel aurea quibz vtitur eps qñ celebrat. in. c. si. nu. 3. de transla. epi. fo. 9.
- 6 Sanguis si minuitur. xij. die february non pōt illo anno ex febre perire. in. c. cum d. putati. nu. 1. de iudi. fo. 41.
- 2 Sanguis p̄lebotomatus nō venit in statutum puniens quē de sanguine. in. c. solite. nu. 2. de maio. et obe. fo. 125.
- 3 **Satisfactio** de iudicatum soluendo datur ab illis qui volunt aliquem defendere et non habēt mandatum in. c. cum deputati. nu. 11. de iudi. fo. 41.
- 6 **Scandalum** magnū vbiq̄q̄ timetur si mandāt executioni rescriptū principis nō est finiendatalis executio. in. c. si quando. nu. 2. de rescrip. fo. 47.
- 7 Scandalo qui potest obuiare et nō obuiat an presumatur in dolo. in. c. quante. nu. 8. de senten. excom. fo. 194.
- 6 Scandalū si potest interuenire si obeditur literis pape licite quis potest non obedire etiam si papa rescripserit scandalo nō obstante. in. c. cuz teo neamur. nu. 2. de preben. fo. 24.
- 2 Scandalum semper est vitandū qñ potest vitari sine periculo vite eterne als secus. Ant. in. c. nisi. 5. pro grau. nu. 12. et 13. de renun. fol. 29.
- 3 Scandalum vitandum an debeat omitti iustitia. ibi. nu. 13.
- 3 Scandalū vt vitet an sit omittēda iustitia. in. c. qñ. nu. 4. de tēp. or. fo. 34.
- 3 Scandalū quo casu est sufficiens q̄ quis p̄uinetur iure suo. in. c. de rectoribus. nu. 3. et in. c. seq. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.
- 7 Scandalū si vehementer timetur ex contractu matrimoniū pōt et debet iudex matrimonium interdicere. in. c. cum in tua. nu. 4. de spon. fo. 10.
- 6 Scandalū vt euitet multa cōcedunt. i. c. cōsiderauim? n. 5. de elec. f. 129.
- 7 Scandalū vt euitetur receditur aliqui a iure rigoroso. in. c. super eo. nu. 2. de sen. excom. fo. 195.
- 2 Scandalū vt euitetur nō debet quis desistere ab operatione boni. in. c. ad aures. nu. 3. de temp. or. fo. 37.
- 7 **Scientia** iuris scientia est: licet mutabilis. in. c. nō d̄z. nu. 2. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem et eternitatem. in. c. si. nu. 3. de magi. fo. 94.
- 7 Scientia presumpta nō punitur in delictis sed vera. in. c. dilect? filius. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 7 Scientia qualis requirit in ep̄o vel plato. in. c. i. n. 10. de cōsan. et affi. fo. 31.
- 6 Scientia nō emines nō requirit in beneficijs maxime simplicibus. in. c. venerabilis. nu. 8. de preben. fo. 48.
- 6 Scientia qñ dicat emines sufficiens vel mediocris. remissive. ibi. nu. 8.
- 1 Scientia q̄ regit in platis q̄lis eē d̄z. in. c. cū in cūctis. nu. 4. de elec. f. 125.
- 2 Scire dicitur quis etiam illud quod scit per crudelitatem aut presumptionem. Ant. in. c. i. nu. 2. de seru. in or. sa. fo. 41.
- 6 Scientia et studium conueniūt omnibus maxime clericis ex ore doct. in. c. non magno. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 7 Scientia quomodo presumatur. in. c. de bis. nu. 9. de accu. fo. 58.
- 7 Scire quis presumitur id quod cōmuniter alijs innotescit. in. c. si. nu. 6. de coniu. seruo. fo. 26.
- 2 **Scena** qd sit et habēs vsu fructu vestis scenice nō pōt illavti nisi in scena. in. c. ad honorē. nu. 6. de eu. et vsu pal. f. 8.
- 1 **Schismaticus** nō pōt amplius promoueri ad ep̄atū nisi dispensetur. in. c. q̄ diligentia. nu. 1. et 3. de elec. fo. 122.

Super Lectu. Panormitani.

- Schismaticus vtrum sit hereticus. ibi. nu. 2.
Schismaticus nō potest dispensari nisi a solo papa. ibi. nu. 7.
7 Schismaticus nō potest cōferre bñficiā z ordines vel dignitates dare z si dederit nō tenet z ordinati vel bñficiati ab eo sunt ipso iure exco-
cati. in. c. qd a predecessore. nu. 1. 3. 4. de schisma. fo. 104.
Schismaticus excoctatus existēs in peccato mortali an z qñ possit con-
ferre tēporalia vel spūalia in quibus cōferatur ordo vel nō. ibi. nu. 4.
6 Schisma quotiescūq; fieret in ecclia dei si nō posset sedari possunt dñi
temporales se intromittere z facere dubiū sopiri z terminari per ecclie-
siam. in. c. tua. nu. 10. de decimis. fo. 150.
2 Schismatici an cōficiant aliquo modo sacramenta. Anto. in. c. a nobis.
nu. 1. de sacra. nō ite. fo. 50.
7 Schismatici quibus modis capiantur z an sint heretici z quo casu. in
rub. nu. 1. de schisma. fo. 104.
Schismatici an sint excoctati. ibi. nu. 2.
6 **Scholares** presumuntur ignorare statuta loci cum prin-
cipaliter vacent studio. in. c. j. numero. 8. de lo-
cato. fo. 86.
1 Scholaris an z qñ fortiatu domiciliū ex mora cōtracta in studio z an
possit cōueniri ex cōtractibus ibi gestis. in proe. Greg. nu. 18. fo. 7.
1 Scholaris qui iudicat fm singularē opinionem magistri sui: nō tenetur
in expensis. in. c. j. nu. 25. de postu. prela. fo. 19.
6 Scholares nō dicuntur habere domiciliū in loco studij sed tantū habi-
tationem. in. c. nullus eps. nu. 4. de parochijs. fo. 142.
Scholaris recognoscit in superiore epm studij quo ad necessaria non
quoad voluntaria. ibi.
1 Scholares statuentes possunt penā imponere fm iurisdictionē quam
habent. in. c. ex literis. nu. 2. de consti. fo. 39.
3 Scholares an cōtrahant domiciliū in loco studij. in. c. quod clericis.
nu. 4. de foro compe. fo. 68.
3 Scholares nō capiuntur pro re pñs nec illi qui veniunt ad videndum
eos. in. c. si. nu. 47. de foro compe. fo. 92.
3 Scholares etiā intrātes scholas non tñ attēdendo non debent gaudere
privilegijs scholarium. in. c. j. nu. 39. de iudi. fo. 7.
3 Scholaris cōuentus corā vno ex suis iudicibus an possit corā eo suum
adversarium recōuenire. in. c. j. nu. 36. 39. de mut. pe. fo. 102.
6 Scholares nō cōstitunt domiciliū in loco studij nisi ibi steterint per
decem annos. in. c. si. nu. 8. de parochijs. fo. 148.
7 Scholares z similes persone que non habent locum firmum illum ha-
bent propriū sacerdotem in cuius parochia commoratur. in. c. omnis.
vtriusq; nu. 23. de peni. z remis. fo. 177.
6 Scholares vel peregrini vel alibi habitātes propter pestē vel guerram
an sint parochiani. illius loci vbi habitāt. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul-
tu. fo. 138.
2 Scholares faciunt licitā vniuersitatem. in. c. q. nu. 1. de procura. fo. 142.
6 Scholaris si reperitur idoneus z petit se doctorari non peccat vitio pre-
sumptionis. secus si est dignus. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de immu. ecclie. z
cemii. fo. 227.
4 Scholaris presumitur facilius impetrare rescriptum q̄ alius. in. c. si.
nu. 1. de presu. fo. 123.
6 Scholaris anteq̄ doctorez ter examinatur: primo a promotoribus: scdo
priuate: tertio publice. in. c. cum secundum. nu. 14. de preben. fo. 28.
7 Scholaris nō gaudet privilegio scholarium nisi sit matriculatus. in. c.
quidam. nu. 2. de privileg. fo. 161.
2 Scholaris subiturus examen doctorū potest vnū ex ipsis suspectū alle-
gare si habet cām suspicionis. in. c. cām que. nu. 2. de offi. deleg. fo. 81.
2 Scholaris si anteq̄ iret ad studiū habuerit bñficiū z postea renertatur
ignarus an possit illo bñficio pñari. Ant. i. c. si. nu. 6. de eta. z quali. f. 48.
5 Scholaris dum doctoratur requiritur ad minus numerus septem do-
ctorum. in. c. non potest. nu. 17. de re iudi. fol. 51.
7 Scholaris conducitur aliqñ ad lecturam potius vt discat q̄ alios do-
ceat. in. c. j. nu. 5. de magi. fo. 93.
Scholaris si se obligauerit ad intrandū cū certo doctore talis obligatio
non valet. in. c. prohibeas. nu. 1. eo titu. fo. 94.
5 Scholaris notorie peritus transit sine examinatione vel saltē modica
pro forma. in. c. constitutis. el. j. nu. 4. de appel. fo. 115.
7 Scholares eūtes ad studiū debēt ex redditibz sui bñficij gubernari z si
nō sufficiunt dz eis platus cū capto puidere. in. c. si. nu. 1. de magi. fo. 94.
Scholares quibus natura resistit nō sunt mittendi ad studiū ne inanis
bus sumptibus z laboribus verentur. nu. 2.
Scholaris dz inquatū pōt defendere opinionē magistri sui. ibi. nu. 3.
Scholares absentes nō debēt percipere fructū in absentia nisi studeāt
in studijs generalibus. ibi. nu. 6.
5 Scholaris approbatus in rectorem studij potest reprobari in exami-
ne. in. c. cum venerabilis. nu. 55. de excep. fo. 12.
6 Scholaris pauper potest sustentari de cōmunibus redditibus alicuius
ecclesie etiā q̄ aliqui ex clericis cōtradictō modo maior pars velit. in.
c. si. nu. 2. de his que fi. a maio. par. ca. fo. 72.
2 Scholaris sufficit q̄ approbetur a septem doctoribus. in. c. prudētia.
nu. 9. de offi. deleg. fo. 83.

- 4 Scholaris recedens an possit alium ponere in domo vel camera ab ipso
cōducta. in. c. inter dilectos. nu. 17. de fide instru. fo. 103.
Scholaris insolens potest ab alijs deijci. ibi. nu. 19.
2 Scholaris licentiatu si iuravit non assumere gradum alibi q̄ in loco
vbi fuit licentiatu potest sine metu perijuri assumere gradum si de no-
uo facit se examinare. in. c. cum inter. nu. 11. de renun. fo. 10.
7 **Scriptura** nō requiritur ad essentiā cōtractus nisi cōuene-
rit inter ptes. in. c. pactū. nu. 1. de ver. sig. f. 199.
6 Scriptura continens appellationem sufficit q̄ presentetur iudici absq̄
eo quod legatur. in. c. cum in ecclesia. nu. 7. de appel. fo. 108.
5 Scriptura que requirit in aliquo actu si est deperdita probata perdis-
tione scripture potest probari per testes quod in ea continebatur. in. c.
ficut nobis. nu. 4. de re iudi. fo. 66.
4 Scriptum iudicis vel tabellionis an possit per testes z per quot repro-
bari. in. c. cum a nobis. nu. 3. de testi. fo. 60.
2 Scriptura licet requiratur in gratia pape tñ declaratio illius gratie po-
test fieri per testes. in. c. auditis. nu. 3. de testi. fo. 157.
2 Scripturis prelatorum creditur qñ agitur de modico preiudicio. in. c. cū
in ecclesijs. nu. 1. de maio. z obe. fo. 127.
6 Scribens vt deputetur ad aliquod officium non potest ulterius illud re-
cusare. in. c. Joannes. nu. 3. de testa. fo. 129.
6 Scriptura regulariter non requiritur in aliquo casu nisi in iure expresse
caueatur. in. c. j. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 65.
6 Scriptura in loco marmoreo facta facit fidem vbi non agitur de preiud-
icio alterius. in. c. propolusti. nu. 6. de cōse. ecclie. vel alta. fo. 207.
7 Scriptura licet requiratur in aliquo casu si tamen fuit perdicta poterit
per testes probari. in. c. cum olim. nu. 4. de priui. fo. 154.
5 Scriptura alicuius trāsumptio pōt delegari alicui q̄ fideliter z solēnem
trāsumptionē faciat. in. c. cum dilecta. nu. 4. de 2fir. vtili vel inuti. fo. 141.
6 Scriptura non requiritur in contractu emphyteutico fm cōem vsum. in.
c. potuit. nu. 7. de locato. fo. 83.
1 Scriptura est de substantia in electionibus. i. vt redigatur electio in scri-
ptis. in. c. quia propter. nu. 6. de elec. fo. 163.
4 Scriptura publica que sit: que priuata z que autentica. in. c. j. nu. 2. de fi-
de instru. fo. 95.
5 Scriptura actorum vel altiarū rerum magis creditur q̄ assertioni par-
tis assertentis cōtrarium. in. c. cum inter. nu. 22. de re iudi. fo. 62.
3 Scriptura emanans super aliquo actu verbaliter facta videtur ipsum
actum cōfirmasse. in. c. venissent. nu. 3. de testi. spo. fo. 173.
1 Scriptura an sit de substantia grē. in. c. in nostra. nu. 11. de rescri. fo. 81.
1 Scriptura est de substantia pbatoria nō de substantia gratie adeo qd te-
stes non admitterent ad pbandū gratiā. in. c. nostri. nu. 4. de elec. f. 129.
7 Scriptores bullarum in cursa romana z pretium recipientes. an incur-
rant simoniam. in. c. j. nu. 5. de simo. fo. 76.
6 Scriptura regulariter non validat actum nullum. in. c. ex tenore. nu. 3. de
concel. preben. fo. 62.
1 Scriptura nō est de substantia gratie sed de substantia probationis. in.
c. qualiter. nu. 1. de elec. fo. 134.
7 Scriptura notariozū qui fuerūt de falso condēnati an faciant fides. in. c.
fraternitatis. nu. 3. de here. fo. 100.
1 Scriptura vtrum sit de substantia legis vel statuti. in. c. j. nu. 19. de postu-
la prela. fo. 108.
1 Scriptura nō est de substantia legis siue cōstitutionis qñ possunt proba-
ri per testes. in rub. nu. 3. de consti. fo. 14.
4 Scriptura q̄ dicat authentica z q̄ puata. in. c. j. nu. 1. de fide instru. fol. 97.
Scriptura priuata qñ nō est subscripta nec a partibus nec a testibus
quam fidem faciat. ibi. nu. 2.
Scriptura priuata subscripta a partibus tñ quā fidē faciat. ibi. nu. 3.
Scriptura priuata subscripta a testibus tñ quā fidē faciat. ibi. nu. 4.
Scriptura priuata subscripta z a partibus z a testibus quam fidem fa-
ciat. ibi. nu. 5.
Scriptura priuata reperta in archino publico cum causa fidem facit.
ibi. numero. 6.
Scriptura priuata an debeat habere solennitates que reperiuntur in pu-
blicata. ibi. nu. 7.
Scriptura de qua fit cōparatio qualis debeat esse z quod quis potest
compelli ad scribendū vt fiat comparatio. ibi. nu. 13.
7 **Secreta** possunt reuelari pluribus modis z quocūq; sit reue-
latū reuelas tenetur ac sic verbaliter z expresse reue-
lauit. in. c. omnis vtriusq; nu. 7. de peni. z remis. fo. 175.
2 **Securitas** pmissa alicui intelligit q̄ faciet securū ab exco-
ptione iuris. in. c. quoties. nu. 2. de pac. fol. 132.
5 **Semel** si aliquem approbati vtrū possum eūdem reprobare.
in. c. a nobis. nu. 7. de excep. fo. 3.
4 **Semiplenam** probationem qñ faciāt scriptura dome-
stica z fuga rei. in. c. iuramentum. j. sane.
nu. 13. de iureiur. fo. 170.
2 **Senectus** z ignorantia sunt cause ppter quas 2suenit peti-
cessio. in. c. j. nu. 1. de renun. fo. 10.
7 Senectus pōt dici infirmitas. in. c. quāvis. nu. 2. de sen. excō. fo. 196.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Senibus indulgenda est potestas adoptandi ut in salutem vite possint filios acquirere. in. c. unico. nu. 4. de cogn. lega. fo. 28.
- 3 Senes vel valitudinarum quid dicantur. in. c. si. nu. 18. 7. 19. ut lit. no. cote. fo. 113.
- 7 Senex quo possit infirmum habere. in. c. qd. sed. nu. 5. de fri. 7. male. f. 35.
- 4 Senes an compellantur ferre testimonium 7 qui dicantur senes. in. c. si qui testimonium. nu. 7. de testi. fo. 44.
- 6 Senectus est species infirmitatis si valet ad statuta loquentia de infirmis. in. c. magne. nu. 8. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- 7 **Sententia** reuocari potest si error probabilis detegatur. in. c. fraternitatis. nu. 17. de frigi. 7. male. fo. 36.
Sententia notorie iniusta nulla est vel saltem reuocari potest etiam si non sit appellatum. ibi. nu. 16.
Sententia in causa matrimoniali quomodo possit in rem transire iudicatam. ibi. nu. 21.
- 1 Sententia lata contra extravagantes an sit ipso iure nulla. in. proe. Gre. in vers. rex pacificus. nu. 11. fo. 10.
- 5 Sententia corporalis an possit mandari executioni intra decem dies datos ad appellandum. in. c. h. nu. 2. de re iudi. fo. 50.
Sententia lata per iudicem non valet. qui ita celeriter pronuntiavit quod potest presumi quod non ita celeriter fuerit instructus. ibi. nu. 4.
- 2 Sententia arbitri lata super delicto etiam famoso an infamet. in. c. causa restitutionis. nu. 8. de resti. in integ. fo. 164.
- 5 Pro sententia iudicis a quo fuit appellatum an presumatur. in. c. cum specialis. §. porro. nu. 9. de appel. fo. 131.
- 3 Sententia lata contra monachos litigantes sine licentia abbatis est nulla: secus lata in eorum favorem in. c. cam. que. cl. i. nu. 11. de iudi. fo. 25.
Sententia lata in favorem non citati est nulla. ibi.
Sententia lata a tutore quod adhuc non cadit est nulla secus si pro tutore. ibi.
- 1 Sententia principis lata sine cause cognitione non habet presumptionem validitatis. in. c. inter. r. nu. 9. de elec. fo. 133.
- 2 Sententia lata a defuncto non valet. in. c. mandato. nu. 6. de pcur. fo. 146.
- 3 Sententia in causa beneficii non transit in rem iudicatam maxime quando fuit lata contra absentem licet contumaciter 7 indefensum. in. c. cum olim. num. 1. 7. 9. de do. 7. con. fo. 204.
- 5 Sententia lata in causa matrimoniali an impediat agentem petitorio. in. c. literas. nu. 1. de resti. spo. fo. 182.
- 3 Sententia habet presumptionem pro se quam transiit in rem iudicatam secus si ab ea est appellatum. in. c. cum ad sedem. nu. 32. de resti. spo. fo. 183.
- 2 Sententia notoria iniusta est nulla in. c. si qui. nu. 1. de offi. deleg. fo. 75.
- 3 Sententia lata super re facit plenam fidem super fructibus etiam quod sententia sit iniusta. in. c. grauis. nu. 18. de resti. spo. fo. 178.
Sententia lata super principali facit ius in alia instantia super fructibus. ibi.
- 3 Sententia diffinitiva licet non ferat lite non contestatur. tamen fallit in. c. causa status. 7. in. c. ex tue fraternitatis. nu. 4. ut lite non contestatur. fo. 110.
- 3 Sententia potest ferri per ista verba mibi videtur: 7 quid in teste 7 in alijs dispositionibus. in. c. i. nu. 12. de iudi. fo. 4.
- 2 Sententia sub qua condicione lata valeat. in. c. in lris. n. 4. 5. de offi. dele. f. 76.
- 2 Sententia in possessorio recuperande an sit interlocutoria vel diffinitiva in c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 6.
Sententia contra absentem contumaciter an possit ferri. ibi. nu. 8.
- 3 Sententia lata a non suo iudice an possit per suum iudicem haberi rata. in. c. significasti. nu. 19. 7. 21. de foro compe. fo. 86.
Sententia nulla confirmata a partibus valet in vim pacti tamen. ibi. nu. 22.
- 1 Sententia lata ab illo qui reputabatur iudex valet etiam si appareat quod non erat legitimus iudex. in. c. nihil. nu. 12. de elec. fo. 167.
- 5 Sententia a qua fuit appellatum potest confirmari si per appellatorem nihil doceatur contra eam: respectu vero tertij potest infirmari qui pro suo interesse ab ea appellavit. in. c. cum super. nu. 1. 7. 9. de re iudica. fo. 67.
- 7 Sententia a denotaria lata per iudicem loci ubi est commissum delictum mandabitur executioni per ipsum si est corporalis: si vero est erequenda in rebus mandabitur executioni per iudicem originis. in. c. i. nu. 6. de rpto. fo. 118.
- 5 Sententia in notorijs fertur in non citatum 7 absentem quam certum est sibi nullam competere defensionem 7 ancitatio requiratur in notorijs. in. c. cum sit romana. nu. 7. 31. 32. de appel. fo. 92.
- 2 Sententia limitata ad certum tempus vel causam an cesset finito tpe vel causa. in. c. cu bone. nu. 5. de eta. 7. quali. fo. 45.
- 7 Sententia potest ferri per verba que equipollicant verbo absoluto vel condeno. in. c. in his. nu. 12. de. de verb. sig. fo. 199.
- 3 Sententia lata a iudice loci ubi delinquitur mandabitur executioni a iudice ubi sunt sita bona. in. c. postulasti. nu. 1. de foro compe. fo. 80.
Sententia val statutu an porrigat effectum suum extra territorium. ibi. nu. 9.
Sententia lata a iudice vnius territorij an possit mandari executioni a iudice alterius territorij ubi sunt bona condemnati. ibi. nu. 18.
- 2 Sententia potest ferri partim pro vno partim pro alio etiam super eodem articulo. in. c. i. nu. 4. de seq. pos. 7. fruct. fo. 220.
Sententia super expensis an possit esse incerta 7 generalis nulla premissa taxatione. ibi. nu. 21. 7. 23. fo. 221.
Sententia contra iuramentum an valeat. remissive. ibi. nu. 30. fo. 222.
- 3 Sententia super principali petito debet esse certa sed super accessorijs potest esse incerta. in. c. finem. nu. 7. de do. 7. conu. fo. 200.
- Sententia super expensis vix etiam non declarata quantitate expensarum. ibi. nu. 8.
Sententia lata super conditione valet licet sit preter ius. ibi. nu. 9.
- 1 Sententia continens iuris errorem ex mente vel interpretatione non est nulla. in. proe. Greg. nu. 15. fo. 4.
- 2 Sententia duorum tertio absente non valet regulariter. in. c. i. nu. 3. de arbi. fo. 167.
- 1 Sententia a non suo iudice lata non valet 7 quod consuetudo sit in contrarium. in. c. ad nostram. nu. 1. 7. 2. de consuetu. fo. 94.
- 5 Sententia quam transiit in rem iudicatam retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam in. c. cu inter. nu. 8. de re iudi. fo. 62.
Corse. Adde quod licet contra sententiam que in rem iudicatam transiit nulla exceptio habet locum de iure. ut no in. c. i. de re iudi. Fallit tamen quando exceptio superuenit post sententiam ut in. l. si fallo. de conditio. sine ca. ro. q. 2. palis exco. pto in veteri iudicio non potuit excludi nec excludi de transac. post rem. Item fallit quando exceptio est reservata a iure post sententiam in casibus in iure expressis in quibus cooccurrit ratio sanioris vel odij. ut notat in. l. tamen si. ff. ad macedonianum. Item fallit in casibus in quibus conceditur restitutio iudicis ministerio: ut quando est obiectum in probatione ut in. l. seruo inuitum. §. cu preter. ff. ad trebellianum. Item fallit quando exceptio non opponitur sententie sed actioni prime venio intentate: ut no in. l. duobus. ff. de excep. rei iudi. no. Bal. in. l. i. C. de iur. 7. fac.igno. 7. pe. in. c. h. de purga. vul. in. fine.
- 6 Sententia contra ius lata dicitur non solum lata contra verba legis: sed etiam contra mentem iuris in. c. ex parte tua. nu. 1. de capel. mona. fo. 188.
- 1 Sententia contra sententiam an valeat. in. c. cum. in. nume. 36. de confi. fo. 29.
- 4 Sententie retractatio que non tenuit ob falsitatem si fiat officio iudicis quod durat triginta annis. in. c. licet. nu. 25. de proba. fo. 23.
Sententie retractatio ob falsitatem que tenuit 7 directe fuit petita sit in integrum restitutionem. ibi. nu. 26.
- 6 Sententia lata in causa matrimoniali nunquam transiit in rem iudicatam in. c. i. nu. 4. de conces. preben. fo. 55.
Sententia lata in causa beneficii transiit in rem iudicatam quo ad illud contra que fuit lata sed non quo ad illud pro quo fuit lata. potest tamen ille contra quem datur agere contra iniuste detinentem per viam denuntiationis euangelice. ibidem.
Sententia non dat iustam causam retinendi illi pro quo fuit lata si scilicet sententiam esse iniustam. ibi.
Sententia non tollit contra quem datur dominium directum. ibi.
Sententia dans beneficium alicui sine titulo potest officio iudicis retractari 7 beneficium poterit primo restitui. ibi.
Sententia licet iniusta transiit in rem iudicatam sed potest retractari si pars pro qua est lata fatetur eam iniustam. ibi. nu. 5.
- 1 Sententia qua quis pronuntiat se esse iudicem interlocutoria. in. c. ex parte decani. nu. 6. de prescrip. fo. 81.
- 5 Sententia lata contra absentem retractatur docto de legitima absentia: alias secus. in. c. cum bertoldus. in. l. 7. 35. de re iudi. fo. 71.
Illud dicitur constare ex sententia quod constat ex attestationibus ad quas se refert sententia. ibi. nu. 6.
Sententia in qua dicitur titium non probasse 7 tamen apparet quod probavit non est nulla sed presumitur iudicem errasse. ibi. nu. 7.
Sententia lata contra legitime impeditum an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 17.
Sententia in causa beneficii nunquam transiit in rem iudicatam sicut in causa matrimoniali nisi respectu illius qui succubuit. ibi. nu. 29. fo. 72.
Sententia lata errore iuris probabili non est ipso iure nulla. ibi. nu. 30. fo. 33.
Sententia lata quod iudex fuit dolose circumdatus an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 31.
Sententia licet transierit in rem iudicatam tamen retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata asserentis ipsam fore iniquam. ibi. nu. 34.
- 5 Sententia lata contra privilegium principis etiam iudici offensum valet 7 iudex censetur illud privilegium reprobasse ex aliqua causa in. c. suborta. nu. 4. de re iudi. fo. 77.
Sententia etiam a ecclesia que transiit in rem iudicatam non retractatur per instrumenta de nouo reperta nisi per viam restitutionis. ibi. nu. 5.
Sententia lata in causa publica retractatur per instam noniter reperta. ibi. nu. 6.
Sententia postquam transiit in rem iudicatam non retractatur per instam de nouo reperta tam in causa civili quam criminali. 7. de ratione. ibi. nu. 10. 13. 17.
Sententia continens notoriam iniustitiam potest retractari licet transierit in rem iudicatam. ibi. nu. 12.
Sententia licet transierit in rem iudicatam potest retractari si pars pro qua est lata confiteatur eius iniustitiam. ibi. nu. 15.
Sententia rescinditur si pars ex legitimo impedimento non potuit probationes adducere. ibi. nu. 16.
- 5 Sententia est nulla si error iuris in ea est expressus in. c. i. nu. 1. 7. 4. de re iudi. fo. 49.
Sententia lata contra legem civilem est nulla etiam in foro canonico secus si est lata contra statuta laicorum. ibi. nu. 2.
Sententia nulla non potest dici sententia. ibi. nu. 3.
Sententia lata contra ius an 7 quo casu sit ipso iure nulla. ibi. nu. 6. 7. 12.
Sententia continens plura capitula vel vni si in aliquo casu sit erratam an saltem respectu resti dui valeat. ibi. nu. 8.
Sententia lata contra legem habentem plures intellectus non est ipso iure nulla. ibi. nu. 9.
Sententia lata contra extravagantes non incorporatas non est nulla nisi extravagantes sint multum notae. ibi. nu. 12. 7. 16.

Super Lectu. Panormitani.

- Sententia lata contra ius commune non expresse sed intellectualiter non est nulla ipso iure. ibi. nu. 13.
- 1 Sententia lata contra rationem legis que licet loquatur in alijs terminis est nulla: secus si sit lata contra simile alicuius legis. ibi. nu. 14.
- 2 Sententia lata contra statuta particularia alicuius loci an sit nulla. ibi. nu. 16.
- 1 Sententia lata in causa beneficii non transit in rem iudicatam nisi post decennium quod non est indistincte verum. in. c. cum dilecti. nu. 5. 7. 6. de elec. fo. 152.
- 2 Sententia lata super causa matrimoniali nunquam transit in rem iudicatam. ibi.
- 3 Sententia nutritiva peccati nunquam transit in rem iudicatam. ibi.
- 5 Sententia contra consuetudinem non est nulla nisi consuetudo sit notoria. in. c. j. nu. 17. de re iudi. fo. 49.
- Sententia lata contra privilegium valet quia sumus in privilegio cui pars potest renuntiare alias secus. ibi. nu. 18.
- Sententia adiudicationis ex secundo decreto dicitur interlocutoria ex eo quia potest revocari quia patet quod non suberat debitum. ibi. nu. 21.
- Sententia nulla an invalidetur propter interpositionem appellatorem. ibi. nu. 22.
- Sententia lata contra falsum procuratorem non habet mandatum est nulla. ibi.
- Sententia nulla ex defectu solennitatis potest confirmari per partes quod valeat tamquam pactum et non tamquam sententia sed non per viam appellationis. ibi. nu. 23.
- 5 Sententia sub conditione an possit ferri. in. c. quod ad consultationem. nu. 2. de re iudi. fo. 64.
- Non appellans censetur acquiescere sententie et ipsam approbare. ibi. nu. 16.
- In confessione sententia non fertur sed ei datur tempus ad soluendum. ibi. nu. 21. fol. 66.
- 7 Sententia lata de consilio peritorum que transit in rem iudicatam an reuocetur si appareret peritiores asserentes contrarium. in. c. significasti. el. h. n. 3. de homi. fo. 111.
- 3 Sententia in beneficiis non transit in rem iudicatam quia superior semper possit perquirere de defectu illius pro quo lata est sed in iudicio illius contra quem lata est transit in rem iudicatam. in. c. cum contingit. nu. 1. de do. et contu. fo. 210.
- 7 Sententia notorie iniusta nulla. in. c. cum ad quorundam. nu. 1. de excess. pla. fo. 145.
- 1 Sententia lata an retractetur preterea occultum impedimentum quod erat tempore sententie quid si impedimentum erat manifestum non tamen fuit oppositum. in. c. sciscitatus. nu. 11. de rescrip. fo. 53.
- 1 Sententia non potest ferri de futuris si obligatio non est orta de presenti. in. c. licet de vitanda. nu. 9. de elec. fo. 124.
- Sententia lata a non suo iudice non dicitur sententia. ibi. nu. 11.
- 3 Sententia in causa matrimoniali non transeat in rem iudicatam tamen transactio de censo non potest ab ea appellari. in. c. ex parte. nu. 13. de testi. spo. fo. 184.
- 3 Sententia etiam principis potest dici nulla nisi interveniat solennia saltem iuris naturalis. in. c. j. nu. 5. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- 3 Sententia non parit naturalem obligationem illi pro quo est lata sed condempnatus non appellat. in. c. si quis contra. nu. 23. de foro compe. fo. 52.
- 5 Sententia que est nulla vel que de sui natura non transit in rem iudicatam non confirmatur ex eo quod pars non appellavit. in. c. tenor. nu. 6. de re iudi. fo. 57.
- Sententia que non transit in rem iudicatam tunc demum retractatur quando equum videbitur iudici. ibi.
- Sententia matrimonialis ideo non transit in rem iudicatam quia nutrit peccatum. ibi.
- Sententia in dubio an presumatur lata parte citata. ibi. nu. 10.
- 7 Sententia duorum licet sit nulla tamen si ad alia vota transeat filij exinde suscepiunt legitimi. in. c. perlatum. nu. 4. qui filij sint legi. fo. 41.
- 3 Sententia lata absolvo vel condemnatio prout quis venit absolvendus vel condemnandus: ut ex actis patet valet quando iudex non potuit acta videre et tempus sibi currit. in capitulo venerabilis. numero. 20. de iudi. folio. 45.
- 1 Sententia lata contra ius ita demum est nulla si est contra ius clarum: secus si illud ius est dubium. in. c. cum dilectus. nu. 13. de consue. fo. 99.
- 7 Sententia excommunicationis est late interpretanda. in. c. cum in partibus. nu. 2. de verb. sig. fo. 200.
- 6 Sententia lata ab illo qui bona fide erat in quasi possessione iurisdictionis valet licet proprietas non spectaret ad eum. in. c. cum dilectus. nu. 5. de relig. domi. fo. 187.
- 3 Sententia an debeat confirmari et si confirmatur quid operetur. in. c. j. nu. 7. de eo qui mittitur in possessionem. fo. 212.
- Sententia excommunicationis lata ad instantiam partis non potest revocari parte non citata. ibi. nu. 15. fo. 214.
- Sententia in causa criminali potest aggravari propter delictum inchoatum processum commissum licet de eo non fuerit actum et quia. in. c. veritatis. nu. 9. 21. de do. et contu. fo. 206.
- Sententia est ferenda cum invocatione divini nominis. ibi. nu. 11.
- 4 Sententia lata per dicta peritorum vel sapientis an retractetur per peritiores affirmantes contrarium. in. c. proposuisti. nu. 11. de proba. fo. 8.
- Corse. Adde quod opus est quod sententia lata ad consilium peritorum non transit in rem iudicatam si potest retractari. facit quod non. per Ant. de but. et do. meum. in. c. si pro debilitate. de offi. dele. et intellige quod potest retractari bis secundum gl. si. et in. d. c. fraternitatis. et si dubitatur an si vulnus sit letale aut mortale recurrit ad iudicium medicorum. ut in. c. significasti. el. h. de homi. si de peritia scholaris recurritur ad suum doctorem. l. nemini. C. de adu. di. iudi. et vide tex. cum gl. in. c. i. xij. q. j. si de finibus ad agrimensores. ut in. c. quia iudicante. de prescrip. l. iij. C. si. regu. et sic creditur peritis

- in arte. l. septio mense. ff. de sta. ho. l. hac edictali. §. his illud. et ibi Ang. C. de sec. nup. l. coparationes. l. plures apochis. C. de fide instru. l. i. §. fin. ff. de verb. ob. l. semel. C. de re mili. l. xij. in auth. ut proponat nomen imperatoris. §. j. et in. j. costi. ff. x. et per philosophum primo topico. et an sufficiat attestatio unius periti in arte illa vel requiratur plures. vide Abb. in. d. l. pposuisti. post Bal. et alios et etiam per do. meum ibi. et per Ang. in. d. c. hac edic. §. his illud. et no. in. d. l. i. §. si. de ver. obl. et Bald. in. c. causam matrimonij. facit quod voluit idem Bal. in. l. iuris ignorantia. C. q. admit. et an medici debeant deponere iurati de peritia sue artis. vide Abb. in. d. c. pposuisti. in. vj. colu. in ver. venio nunc ad secundum principalem. et doct. ibi. Sic. de neap. in. l. i. ff. de ve. inspi. post gloss. et in. l. infurandi. C. de testi. et in. d. l. coparationes. et in. d. l. hac edictali. et in auth. de non alie. §. quod aut. et tex. cum glo. in. d. c. fraternitatis. et ibi Jo. an. post Host. et Bart. in proemio ff. x. et facit tex. in. d. l. nemini. et vide Ang. in prima constitutione ff. x. in. ij. colu. ubi distinguit quod aut deponunt super tali actu sue artis qui non potest constare nisi presumptus et iurant de credulitate non de veritate. et ita intelligatur glo. que tenet quod debet iurare aut deponit super actu qui potest constare de veritate et tunc debet iurare de veritate secundum Ly. et in. d. l. nemini. post Bald. Adde quod no. in spe. de proba. in. §. si in ver. hoc quoque. et vide no. in. c. his illud. et Ang. in. d. §. quod aut. Jo. de imo. et do. Ant. de but. et do. meum Barb. in. d. c. pposuisti. Ego distinguem super hoc passu hoc modo: Aut iudex adhibet peritum in arte ad informandum se et tunc potest recipere sine iuramento. ista est gloss. singularis. in. c. j. §. si duo. de pac. tenen. in vj. feudo. que voluit quod quia iudex recipit testes ad informationem curie potest illos non iuratos recipere. Cañ. allegant singulare dictum Jm. et Host. in. c. j. de postu. prela. et ideo dicit Bal. eleganter in prima costi. ff. x. quod si iudex adhibet peritum in arte ut consiliarium quia tunc videtur adhibere ad se informandum non requiritur iuramentum. quod est singulare. Si vero iudex adhibet eum testem et tunc aut iuravit in principio officij fideliter exercere officium suum quia ad hoc deputatus erat a communitate: ut in. l. quedam. §. numularios. ff. de eden. et tunc sufficit quod semel iuraverit. hoc fuit no. dictum. Sic. de neap. in. l. i. §. j. ff. de ven. inspi. aut non iuravit in principio officij. et tunc dicit quod tenet iurare precise de eo quod oculata fide videre potest puta si mulier pregnantis sit vel an sit remansura cicatrix. hoc fuit notabile dictum Baldi in. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nupt. aut oculata fide videri non potest et deponunt de iuramento veritatis et iurare non tenentur aut de iuramento credulitatis et iurare tenentur.
- 1 Sententia in beneficiis surreptitius nunquam transit in rem iudicatam respectu illius pro quo lata fuit secus respectu illius contra quem est lata. in. c. ad audientiam. nu. 12. de rescri. fo. 79.
- 3 Sententia lata super deductis per modum cause preiudicat si postea ille cause deducatur principaliter. in. c. cum ecclesia. numero. 18. de cau. pos. et pro. fo. 154.
- 5 Sententia a qua fuit appellatum si confirmetur per iudicem ad quem an possit ab utroque executioni mandari. in. c. cum in ecclesia. numero. 8. de appella. fo. 108.
- 7 Sententia etiam iniusta transit in rem iudicatam ex eo quia habet presumptionem iustitie pro se. in. c. per tuas. nu. 12. de sen. excō. fo. 193.
- Sententia notorie iniusta nunquam transit in rem iudicatam. ibidem.
- 4 Sententia diffinitiva lata post appellationem ab interlocutoria non est erequenda. in. c. veniens. nu. 3. de testi. fo. 72.
- 3 Sententia lata in electoribus preiudicat electo si sciebat. ibi. nu. 14.
- Sententia principis non potest irritari ab inferiore a principe. in. c. cum super. nu. 12. de cau. pos. et pro. fo. 157.
- 2 Sententia lata per inferiores iudices tam ecclesiasticos quam seculares an possit per ipsos mandari executioni. in. c. cum ab ecclesiarum. numero. 4. de offi. ordi. fo. 112.
- 3 Sententia non debet ferri de nocte in die sabati vel alijs vigilijs super quo tamen servatur consuetudo. in. c. j. nu. 1. de ferijs. fo. 137.
- 6 Sententia an requiratur in notarijs. c. et vestra. n. 18. de cobra. cle. et mu. fol. 13.
- 1 Sententia utrum debeat recipi in personam procuratoris vel domini. in. c. querelam. nu. 10. de elec. fo. 143.
- 3 Sententia lata in causa in qua est expresse remissum iura calum. est nulla. in. c. si. nu. 20. de iur. calum. fo. 131.
- 4 Sententia valet per presumptiones violentas sine probationibus et de presumptione faciat iudex quod constat in actis. in. c. afferte. numero. 5. de presum. fo. 115.
- 3 Sententia ex presumptionibus est multum temperanda. in. c. at si clerici. §. de adulterijs. nu. 19. de iudi. fo. 18.
- 3 Sententia lata super estimatione non valet si res et non estimatio fuit petita. in. c. ex co questione. nu. 14. de testi. spo. fo. 176.
- 4 Sententia lata contra extraneam non est ipso iure nulla sicut quando fertur contra ius incorporatum. in. c. pastoralis. nu. 1. de fide instru. fo. 103.
- 2 Sententia lata etiam in favorem furiosi stantis in iudicio sine curatore non valet. in. c. pastoralis. nu. 2. de iudi. fo. 37.
- 7 Sententia lata per falsas probationes an teneat et usque ad tempus potest retractari. in. c. j. nu. 8. de cri. fal. fo. 131.
- 5 Sententia lata in alio iudicio et inter alias personas que afficit hominem et ipsum notat: facit fidem in omni iudicio. in. c. j. nu. 5. de excep. fo. 2.

Repertorium singularium materiarum

- 6 Sententia continens in se causam non concludentem est nulla licet ex causa nō expressa posset iustificari. in. c. ex parte Astenfis. nu. 19. de concess. preben. fo. 62.
Sententia potest ferri absq; q in ea exprimitur causa. ibi.
Snia lata ex pluribus causis quarum vna est iusta alia iniusta est valida propter illam causam iustam. ibi.
- 7 Snia lata per relaxationem ad aliā scripturā non v3 nisi talis scriptura sit in actis. in. c. illa prepositorum. nu. 6. de accu. fo. 56.
Snia lata hoc modo v3 sententiamus scōm consilium talis doctoris non valet. ibi. nu. 7.
- 6 Snia lata sub conditione expirat morte illius qui illā dedit si in vita nō venit cōditio. in. c. cum ad hoc. nu. 9. de cle. nō resi. fo. 32.
- 4 Sententia in causa matrimoniali an sit ferenda in scriptis. in. c. albertus. nu. 2. de testi. fo. 77.
In receptione testium qui interfuerūt snie l3 snia non appareat in scriptis citāda est pars dūmodo nō imminet periculum. ibi. nu. 3.
- 4 Snia lata ex falsis allegationibus vel dolo cōtra absentē vel cōtra mīnozem vel ecclesia est nulla. in. c. licet. nu. 23. de proba. fo. 23.
Snia erronea in criminali pōt perpetuo retractari. ibi. nu. 30. fo. 24.
Snia pōt ferri cōtra dñm 7 3 administratorem si administrator est generalis. ibi. nu. 38.
- 2 Snia lata cōtra subiectū ac preiudicet dño. in. c. inter quatuor. nume. 7. de maio. 7 obe. fo. 126.
- 1 Sententia etiam principis sine citatione nulla est. in. c. venerabilē. nu. 5. de electio. fo. 155.
- 3 Snia etiam iniusta transit in rem iudicatā nisi appelletur. in. c. conques rente. nu. 8. de resi. spo. fo. 173.
- 3 Snia quo casu regit cause cognitionē. in. c. j. nu. 19. de libel. obla. fo. 94.
- 3 Snia nō fert lite nō cōtestata 3 cōtumacē in cā restōnis: secus si lis est cōtestata. in. c. h. nu. 13. 7. 16. vt lite nō cōtest. fo. 109.
- 7 Snia si transit in rem iudicatā potest renocari per ipsum principem 7 nō nō per alium. in. c. qualiter 7 quādo. nu. 5. de accu. fo. 65.
- 7 Snia potest interpretari p iudicē q eā tulit anteq; finierit tps 3 nō post ea. in. c. ex parte. el. h. nu. 6. 7. 8. de verb. sig. fo. 205.
- 2 Snia lata p vel cōtra autōrē an pfit vel noceat successorī vel ecōtra. in. c. cum olim. nu. 10. 7. 14. de cau. pos. 7 pro. fo. 166.
Snia lata 3 me petentē fructus vnus fundi nō nocet mihi agere volēs ti ad dominium illius fundi. ibi. nu. 11.
- 3 Snia lata a nō suo iudice est nulla. in. c. ceterū. nu. 9. de iudi. fo. 19.
- 7 Snia qñ dicatur lata 3 ins partis vel 3 ius scripsum. in. c. illud. nu. 10. de cle. excom. fo. 140.
- 3 Sententia super incorporalibus quō exequit. in. c. significauerūt. nu. 7. de iudi. fo. 46.
Sententia lata super possessorio vtrum sit diffinitiva 7 ab ea appellet. ibidem. nu. 12.
Snia lata in petitorio parit preiudiciū in possessorio. ibi. nu. 13.
- 3 Snia l3 lata super diuersis articulis 7 causis pōt dici vna. in. c. cum dilectus. nu. 3. de cau. pos. 7 pro. fo. 161.
Sententia lata super petitorio absorbet effectū sentētie super possessorio. ibi. nu. 4.
Snia lata in petitorio an obstat agere volenti possessorio. ibi. nu. 7.
Snia lata super possessorio vel petitorio vel econtra diuersis temporibus que proualebit. ibi. nu. 11.
Snia lata super vno in petitorio 7 possessorio 7 fuit appellatum in petitorio an exequatur in possessorio. ibi. nu. 13.
- 3 Sententia lata a nō habente potestātē an aliquo casu teneat. in. c. cū ves nissent. nu. 5. de iudi. fo. 30.
Sententia lata a nō competentē iudice nō valet etiam si partes consensiant. ibi. nu. 12.
Sententia lata a iudice qui poterat per exceptionem recusari 7 nō fuerit opposita valet. ibi. nu. 13.
- 5 Snie interlocutorie si reperitūtur due in eodē facto 7 3rie pma nō censet renocata p secūdā qz iudex psumit nō renocari de pma nisi fuerit de pmo lato in aliquo facto notabili in. c. cū olim. nu. 13. de re iudi. fo. 59.
Snia lata sup pcessu inepto rōne ordinis est nulla. ibi. nu. 27. fo. 60.
- 6 Snia iniusta postq; trāsiuit in rē iudicatā pōt mādare executioni 7 oppo nēti obstat exceptio rei iudicate. in. c. is qui. nu. 10. de solutio. fol. 102.
- 5 Sententia nulla vel alij actus an possint cōfirmari maxime inuita alijs qua partium. in. c. j. nu. 12. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- 1 Snia lata super etate vel ingenuitate vel absolutione facit ius quo ad omnes. in. c. cum dilecti. nu. 15. de elec. fo. 153.
- 2 Snia lata cōtra cedentem siue alienantem an mandetur executioni cōtra tertium possidentem illas res. in. c. ex parte. numero. 8. de alie. mut. iudi. cau. fac. fo. 166.
- 7 Snia lata 3 prelatū an possit mandari executioni 3 ecclesiā. in. c. sacro. nu. 17. de senten. excō. fo. 195.
- 5 Snia lata tam in cā principali q appellacionis an 7 qñ profit vel noceat alteri. in. c. vna snia. nu. 2. de appel. fo. 138.
Snia lata super re indiuidua nocet vel prodest alteri ius indiuiduum habenti. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Sententia an possit exequi per illum qui tulit. in. c. verū. nu. 24. de foro compe. folio. 64.
- 3 Sententia diffinitiva potest ferri cōtra absentem quādo certum est sibi nullam competere exceptionem. in. c. j. nu. 29. de iudi. fol. 6.
- 7 Sententia separationis matrimonij quo ad torum an transeat in rem iudicatam. in. c. ex literis. nu. 11. de diuor. fo. 48.
- 7 Sententia retractatur multis modis. in. c. significantibus. nu. 4. de purga. vulga. fo. 166.
Snia tractatur 7 non transit in rem iudicatam si pars pro qua fuit lata cōteatur ipsam iniustā vel eius iniustitia constat notorie. ibi. nu. 5.
- 4 Sententia lata in fauorem absentis non citati non valet. in. c. quoniam. nu. 9. de proba. fo. 27.
An 7 qñ presumatur pro iudicis snia 7 processu. ibi. nu. 19. fo. 27.
Sniam si ps p qua fuit lata dicit iniustā pōt retractari. ibi. nu. 23. fo. 28.
- 1 Snia interlocutoria nō est reddenda in scriptis nisi vt innotescat. in. c. j. nu. 21. de postu. prela. fo. 109.
- 5 Sententia arbitri contra ius est nulla. in. c. examinata. num. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 7 Sententia diuorij an sit necessaria inter conuersum 7 fidelem. in. c. gau demus. nu. 15. de diuor. fo. 49.
- 6 Sententia lata intercedente pecunia est ipso iure nulla. in. c. cū ab omni. nu. 7. de vi. 7 bone. cleri. fo. 6.
- 6 Sententia iniusta vel iniqua nullam parit obligationem nisi post decēnium etiam q non fuerit appellatum nisi sit confirmata. in. c. quia ple rig. nu. 20. 7. 24. de immu. eccle. fo. 232.
Si ex sententia iniqua quis aliquid consequatur teneat in foro anime ad id restituendum. ibi. nu. 21.
Sententia nō exequitur si ex confessione partis pro qua est lata dicatur iniuste. ibi. nu. 22.
- 5 Non sufficit ad validitatem sententie partem fouere iustitiam sed requiritur qd ad illam perueniatur seruato iuris ordine. in. c. ea que nume. 1. de re iudi. fo. 51.
Sententia an 7 quo casu possit peti vt confirmetur siue sit interposita appellatio siue non 7 quos effectus operabitur talis confirmatio. ibi. nume. 4. 7. 5.
Snia a qua fuit appellatum licet presumatur iusta nō tamē presumitur lata seruato iuris ordine. ibi. nu. 6.
Sententia licet iniusta a qua nō fuit appellatum facit ius inter partes. ibidem. nu. 7.
- 5 Sententia in dubio intelligitur de diffinitiva. in. c. super. nu. 6. de appel la. folio. 95.
Sententia non est ferenda quando causa adhuc est dubia licet tps datū ad sententiandum sit iam in fine. ibi. nu. 17. fo. 96.
- 2 Sententia nulla potest consensu partium validari vt non valeant sententie sed vt pactum. in. c. dilecti filij. nu. 18. de arbi. fo. 170.
- 5 Sentētia lata pro possessore in interdico retinende non parit exceptio nem rei iudicate si cōueniatur recuperande. in. c. veniens. nu. 28. de pre scrip. fo. 34.
- 5 Snia lata pro agēte cōfessoria parit exceptionē rei iudicate si conuenias tur alijs remedijs possessorijs. ibi. nu. 30. fo. 45.
Snia lata contra vnum an noceat alteri vel lata pro vno an profit alteri. in. c. dilecto. nu. 16. de preben. fo. 35.
- 5 Snia in cā militum est ferenda lite contestata. in. c. quia iudicante. nu. 8. de prescrip. fo. 27.
- 5 Snia est ferēda in scriptis nō ad finē vt possit melius probari sed vt cū maior moderamine feratur. in. c. sicut nobis. nu. 24. de re iudi. fo. 67.
- 2 Snia lata sine cause cognitione est nulla. in. c. cum ex literis. nu. 6. de res sti. in integ. fo. 159.
Snia lata ex pluribus causis vel expressis vel subintellectis sustentatur licet vna dictarum causarum reperiatur falsa. ibi. nu. 7.
- 5 Sententia que de natura sui nō trāsit in rem iudicatā transit saltē quo ad hoc vt post decem dies presumatur pro ea. in. c. consanguinei. nu. 10. de re iudi. fo. 59.
Snia corporalis 7 qlibet criminalis an trāseat in rē iudicatam. ibi. nu. 11.
Sentētia in ciuilibus non retractatur preterito instrumentorū nouiter re peritorum. ibi. nu. 12.
- 5 Snie due super eodem facto 7 cōtrarie si reperiatū date a diuersis iudicibus ordinarijs que pualeat 7 quid si reperiant pate a duobus delegatis 7 quid si ab arbitris. in. c. si. nu. 14. 6. 7. 21. de re iudi. fo. 84.
Sententie contrarie super eodem facto si detur vna ab ordinario 7 alia a delegato college que istarum proualebit. ibi. nu. 15. fo. 87.
Sententie cōtrarie super eodem facto late a duobus delegatis ad vnū uersitatem causarum que istarum proualeat. ibi. nu. 18.
Snie cōtrarie si reperiatū late a delegato pape 7 a delegato ordinarij recurritur ad papam: qz isti habēt potestatem pro parte. ibi. nu. 20.
- 6 Snia pōt esse pro parte absolutoria 7 pro parte cōdenatoria qñ libelus cōtinet diuersos articulos. in. c. raynaldus. nu. 6. de testa. fo. 127.
Snia partim cōdenatoria 7 partim absolutoria inquantū est absolutoria potest approbari: 7 inquantū cōdenatoria appellari. ibi. nu. 7.
- 7 Snia criminalis etiam corporis afflictiva transit in rem iudicatā. in. c. de his

Super Lectu. Panormitani.

- c. de bis. nu. 2. de accu. fol. 57.
- Sententia criminalis post decem dies non retractat etiam si appareat dei innocentia nisi ex speciali gratia principis ibi.
- 5 Sententia nihil iniquitatis continens venit in causa app. confirmanda l3 sic lata illi p quo in actis extitit pbatu i. c. cam. nu. 1. de re iud. fo. 63.
- Al sententia lata a iudice partium consensu electo vel cuius iurisdictio fuit prorogata per partes potest appellari licet de iudice prorogato recipiat limitationem. ibi. nu. 2.
- Al sententia episcopi lata inter laicos non potest appellari sed inter clericos sic. ibi. nu. 3.
- Al sententia lata fm consilium sapientis consensu partium assumpti potest appellari. ibi. nu. 4.
- Sententia a qua fuit appellatum presumitur iniusta. ibi. nu. 8.
- Pro sententia iudicis electi ab utraque parte magis creditur quam electi ab una parte. ibi. nu. 6.
- 6 Sententia potest pro parte valere et pro parte non. in. c. placet. nu. 8. de conuer. coniug. fo. 169.
- Snia potest a iudice ad quem pro parte confirmari pro parte infirmari et pro parte moderari etiam circa idem capitulum vel annexum. ibi.
- 3 Sententia non vitatur propter transgressionem ordinis. in. c. h. nu. 14. de ordi. cog. fo. 144.
- Sententia sit lata est super conuentione et ab ea statim est appellatum an in continentia poterit fieri eadem super reconuentione. ibi. nu. 15.
- Sententia que continet unam causam contra ius et aliam que non est contra ius substatinetur. ibi. nu. 5.
- 2 Sententie censure nunquam transeunt in rem iudicatam ad affectum irretractabilem. in. c. ad reprimendam. nu. 6. de offi. ordi. fo. 112.
- Sententia que non transit in rem iudicatam post decem dies non retractatur per appellationem sed per viam querele. ibi. nu. 12.
- Sententia sine citatione est ipso iure nulla et qui in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de conscri. fo. 31.
- ¶ Corsetus. Fallit in notorijs ubi nulla competit defensio de quo plene p Abb. in. c. vestra. de cohabit. cle. et mulie. et in. c. olim. de re iudi. in fin. et in. c. bone. el. j. de ele. et in. l. h. q. si de frumentaria. ff. de admi. reru ad clui. pri. et in. l. i. lictus fustiu. ff. de bis q no. infra. et vtrobiq p Bart. facit tex. et ibi per Jnno. in. c. quanto. de transla. prela. sed si est dubium an absenti possit competere defensio tunc requiritur citatio: at non noceret sententia et sic intelligit. in. c. si. de offi. dele. li. vi. et Jnn. in. c. tua. de cohabit. cle. et mulie. et Abb. in. c. cum sit romana. de app. in fi. Fallit etiam nisi pars sit p se iudiciorum em non regit citatio: q ad hoc sit citatio vt pars sit p se. vt not. Jo. an. in. c. si. de elect. lib. vi. et plene per Abb. et dñm meum do. Barb. in. c. j. de iudi. nu. 7.
- ¶ Tertio fallit quando iudex recipit testes ad sui informationem. vt singu. voluit Jnnoc. in. c. j. de postu. prela. Fallit quarto fm Bal. in. l. certum. C. vnde cognat. q quando aliquid relinquitur conscientie alicuius non tenet partem citare. Fallit quinto qñ proceditur contra contumacem ad diffinitiuam absq alia citatione. vt leg. et not. in. c. cu causam de re iudi. et in. c. eu qui. de dolo et contu. lib. vi.
- ¶ Fallit sexto in condemnatione expensarum fienda contra absentem citatum contumacem. nam non est necessaria alia citatio. et sic in accessorijs non requiritur citatio. vide Bal. et alios in. l. sancim. C. de iudi. post Ly. et Bar. in. l. si finita. §. iul. ff. de dñ. infe. Jnno. et Jdet. de anch. et do. Cardi. in. c. caluniam. de pe. et Jnno. in. c. consuluit. de offi. dele. et plene per Barb. in. c. j. de iu. in. xl. col. Fallit septimo ubi iudex monet qñ admonitio iudicis sedentis pro tribunali habet vim trine monitionis: vt est glo. nota. in. c. consuluit. de offi. dele. et vide tex. fm eodem intellectum. C. qñ et qñ iudex. l. h. si vero citatio fuerit facta sed iudex ipsecessit non data copia parti ad se defendendum snia est nulla. ita dicit Jnno in. c. tua. de cohabit. cle. et mulie. ita cludit Abb. in. d. c. ecclesia sancte Marie. nu. 8 cu istis fallentis per me interpositis.
- 4 Snia potest pro parte infirmari et pro parte confirmari per iudicem appellationis. in. c. cum iohannes. nu. 9. de fi. instru. fo. 107.
- Sententia retractari potest ad petitionem appellati. ibi. nu. 17.
- 3 Snia lata a delegato suspecto retractatur si postea appareat et detegit suspicio. in. c. si quis contra. nu. 16. de fo. compe. fo. 51.
- 1 Sententia lata utraque parte presente valet licet non appareat q iudex protulerit ad instantiam partis: si vero pars est absens iudex non supplet nisi petente parte presente. in. c. bone memorie. el. j. nu. 10. de postu. prela. fo. 112.
- 2 Sententia in qua qui se pronuntiat non iudicem est interlocutoria habens vim diffinitive qui non potest ipsum reuocare. in. c. significatibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 101.
- 2 Sententia esto q sit iniusta est mandanda executioni si ab ea non fuit appellatum quia tunc transit in rem iudicatam. in. c. pastoralis. §. qñ vero. nu. 2. 4. 5. de offi. deleg. fo. 94.
- 2 Snia in causa matrimoniali transit in rem iudicatam quo ad instantiam vtriusque qñ non potest amplius super dicta causa procedi ex primis actis. in. c. ex literis. nu. 13. de resti. in integ. fo. 158.
- 5 Sententia non retractatur ex eo q dicatur lata a iudice suspecto etiam si suspicio postea detegatur. in. c. cum inter. nu. 12. de excep. fo. 8.
- 6 Sententia lata a iudice excoicato est ipso iure nulla nisi sit coiter toleratus. in. c. aduersus. nu. 11. et 12. de immu. eccle. fo. 229.
- 5 Sententia valet lata contra ius litigatoris si ab ea non extitit appellatum. in. c. cum inter. nu. 1. de re iudi. fo. 61.
- 1 Sententia diffinitiva non potest fieri ubi non precessit litis contestatio. in. c. dudum. el. h. nu. 25. de elec. fo. 178.
- 5 Sententia interlocutoria habens vim diffinitive an reguletur fm naturam diffinitive. in. c. peruenit. nu. 8. et 9. de appel. fo. 103.
- 7 Sententia etiam iniusta est executioni mandanda et imputetur non appellati in. c. vniuersitatis. nu. 7. de sen. ex com. fo. 186.
- 5 Snia lata super impotentia appellandi est interlocu habens vim diffinitive. in. c. tua nobis. nu. 3. de appell. fo. 134.
- 3 Sententia generalis aliqui valet et quid de sententia lata super expensis. in. c. h. nu. 11. de libel. obla. fo. 95.
- 5 Snia dinortij non retractatur ex eo qd ille in cuius fauore sit lata asserat iniustam. in. c. consanguinei. nu. 2. 5. de re iudi. fo. 58.
- Sententia nutritiva peccati an et qui possit per quolibet de populo accusari etiam post lapsum decem dierum. ibi. nu. 7. et 8.
- Obtinens iniustam sententiam licet ab ea non sit appellatum peccat. ibi. nu. 8.
- Snia excoicationis vel alterius censure an transeat in rem iudicatam adeo q post decem dies non possit peti absolutio. ibi. nu. 9.
- 5 Sententia lata sine cause expressione valet et tenet. in. c. sicut nobis. nu. 1. 9. et 10. de re iudi. fo. 65.
- Snia qñ appareat prolata presumuntur oia solennia precessisse et asserenti prius incumbit onus probandi siue sit in facto antiquo siue non. ibi. nu. 6.
- In quibus sententijs sit exprimenda causa. ibi. nu. 11.
- Snia appellationis an debeat continere causam. ibi. nu. 10. et 12. fol. 66.
- In snia debet exprimi causa qñ ex generalitate sententie possunt elici diuerse cause diuersos effectus operantes. ibi. nu. 13.
- Sententia lata cum expressione cause an reddatur nulla si est falsa ipsa causa maxime si est adiecta dictio presertim: vel precipue. in. d. c. sicut nobis. nu. 14. de re iudi.
- Sententia cum expressione duarum causarum quarum alia est contra ius et alia non sustinetur ex illa que non est contra ius. ibi. nu. 15.
- Sententia que transiit in rem iudicatam non retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibi. nu. 16. fo. 68.
- Snia in qua de condēnamus titulu qñ fuit pbatu contra ipsum et. non redditur nulla si in actis non appareat probatu contra titulu imo transit in rem iudicatam nec retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibi.
- 2 Snia iudicis qui condēnavit in minore quantitate qñ taxauerit non v3. in. c. si. nu. 10. quod metus cau. fol. 150.
- 3 Sententia lata vigore primarij literarum non reuocatur si emanarunt seculum de litere preceptantes vt reuocetur quicquid est actum in causa. in. c. audita. nu. 1. 2. 9. et 12. et seq. de resti. fo. 67.
- 2 Sententia an feratur contra dñm absentem vel contra procuratorem presentem. in. c. suscitata. nu. 4. de resti. in integ. fo. 160.
- 7 Sententia super impedimento lata transit in rem iudicatam. in. c. fina. nu. 4. de frigi. et male. fo. 37.
- 3 Sententia lata post diem citationis est nulla in. c. cum dilecti. nu. 19. et 21. de do. et contu. fo. 204.
- Sententia interlocutoria transit in rem iudicatam si ab ea non appellatur. in. c. h. nu. 14. de resti. in integ. fo. 156.
- 3 Sententia lata super petitorio an preiudicet agere volenti possessorio et quid econuerso. in. c. pastoralis. nu. 25. et 28. de cau. pos. et propie. fo. 160.
- 3 Sententia interlocutoria qñ est in rub. nu. 1. vt lite non contestata. fo. 106.
- 6 Sententia lata in possessorio non preiudicat in petitorio. in. c. inter dilectos. nu. 1. de donatio. fo. 106.
- Sententia super assessorijs et pertinentijs potest esse generalis. ibi. nu. 4.
- 2 Sententia an presumatur in dubio lata a iudice competenti. in. c. cum in iure. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96.
- 3 Sententia debet legi ab illo qui eam dat nisi sit aliqua excellens persona. in. c. h. nu. 13. de iudi. fol. 9.
- 2 Sententia lata non requisito consilio sapientis est ipso iure nulla stante statuto qñ iudex debeat ferre sniam ad consilium sapientis in c. si pro debilitate. nu. 7. de offi. deleg. fo. 73.
- 5 Sententia interdicti potest suspendi ab ipso interdicante. in. c. delictis. nu. 22. de appel. fo. 124.
- Snia excoicationis non suspenditur nisi per solum papam. ibi. nu. 13.
- 3 Sententia diffinitiva an feratur contra contumaces. in. c. j. nu. 9. vt lite non contest. fo. 106.
- Sententia lata contra fiscum in absentia aduocati sui non valet: secus si pro fisco et est speciale in fisco. ibi. nu. 12. fo. 107.
- Snia lata super separatione matrimonij non transit in rem iudi. ibi. nu. 13.
- Sententia si est lata super petitorio non potest postea agi super possessorio de spoliacione facta. ibi. nu. 14.
- 6 Sententia in notorijs non requiritur vel expectatur. in. c. gaudemus. nu. me. 5. de conuer. coniug. fo. 171.
- 5 Snia qua condēnavit iudex ad quem frivole appellantur mandatur executioni a iudice a quo. in. c. vt debitus. nu. 7. de appel. fo. 126.
- 6 Sententia et omnis processus agitatus in ecclesia est ipso iure nullus

Repertorium singularium materiarum

- secus in domo ecclesie maxime si iudex secularis habet illam conductā vel gratis. in. c. i. nu. 2. de immu. eccle. 7. c. mi. fo. 221.
- 5 Sententia lata contra legitimū administratorem ecclesie mandat executioni contra ipsam ecclesiam. in. c. cum deputati. nu. 11. de iud. fo. 41.
- 6 Sententia an tollat vel tradat onus illi contra quem vel pro quo dat in. c. proposuit. nu. 21. de concess. preb. fo. 57.
- 5 Sententia lata sup aliquo iure qd nō faciat ad ppositū nō est nulla maxime si potest alio iure sustineri. in. c. cū ex officio. nu. 29. de prescrip. fo. 38.
- 3 Sententia quomodo ferat qn est simul actum petitorio 7 possessorio. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. de cau. pos. 7. prope. fo. 160.
- 4 Sententia lata vtrum retractatur probata corruptione testiu. in. c. sicut nobis. nu. 6. de testi. fo. 45.
- Sententia lata ad dicta eorū qui sunt periuri potest retractari licet cōstet ex postfacto esse periuros. ibi. nu. 7.
- 5 Sententia lata ex dictis testiu quorum sunt aliqui habiles 7 aliqui nō: sustinet per illos habiles. in. c. cū. 3. 7. 21. nu. 6. de re iudi. fo. 76.
- Sententia ius litigatoris dicit data qn nō publicatur processus. ibi. nu. 11.
- 6 Sententia in spiritualibus firmat in persona economi tā ex parte actoris q ex parte rei. in. c. collectus. nu. 10. de capel. mona. fo. 188.
- 6 Sententia iudicis pōt prospicere in futurū si natura actionis hoc patitur. in. c. dudum. nu. 9. de decimis. fo. 159.
- 2 Sententia excommunicationis an possit ferri sub conditione ad hoc qd liget. in. c. p. 7. g. nu. 8. de offi. deleg. fo. 103.
- 6 Sententia potest preferri in personam dñi vniuersitatis ecclesie 7 similibus si procurator vel syndicus fuerint in iudicio. in. c. cum dilectus. nu. 11. de succel. ab intest. fo. 132.
- 5 Sententia a qua nō fuit appellatū facit ius inter partes post decē dies nisi notorie constet de iniustitia: ante decē dies vero declarat ius inter partes. in. c. cum inter. nu. 7. de re iudi. fo. 62.
- Sententia statur etiā inique de iure canonico licet ille p quo fuit lata si scit illam iniquam nō possit vti cum bona conscientia. ibi. nu. 8.
- Sententia que trāsiuit in rem iudicatam retractat ex cōfessione partis pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam. ibi.
- Sententia contra ius litigatoris non est nulla imo si nō appellet ab ea facit ius inter partes sed sententia contra ius est nulla. ibi. nu. 9.
- Sententia dicitur contra ius: qn in ea exprimitur error iuris sed qn nō exprimitur dicitur contra ius litigatoris. ibi.
- Sententia lata ex duabus causis quarū vna sit cōtra ius 7 alia nō: sustinetur illa que non est contra ius. ibi. nu. 10.
- Sententia postq trāsiuit in rem iudicatā habet presumptionem pro se q fuerit rite 7 recte lata adeo q nō est necesse ad probādū iniustitiā producere acta. in. d. c. cum inter. nu. 11. 7. 2. de re iudi.
- Sententia an 7 qn faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata. nu. 21.
- Sententia que reperit lata iam sunt anni duo si ab ea non fuit appellatū habet psumptionē p se q in ea fuerit seruatus iuris adeo. ibi. n. 22.
- Sententia an 7 qn valeat lata super parte petitorum. ibi. nu. 23. fol. 63.
- Sententia iudicis lata in maiori summa si ipse non pōt cognoscere nisi de minori est nulla. ibi. nu. 25.
- 5 Sententia suspēnsionis beneficii dependet ex futuro eventu 7 sapit naturam interlocutorie. in. c. pastoralis. 5. verū. nu. 11. de appel. fo. 121.
- 5 Sententia dicimus esse nullā ipso iure. i. ipso iure disponēte nec est necesse expectare sententiam informatiā hōis. in. c. j. nu. 3. de re iud. fo. 48.
- 5 Sententia lata vēditore sup re vēdita vel cōtra vxoē sup dote an preiudicet emptori vel marito 7 quid ecōtra. in. c. qñis. nu. 12. de re iudi. fo. 82.
- Sententia lata in causa filiationis an preiudicet aliq videlicet q sit vel non sit filius. ibi. nu. 17.
- Sententie late inter alios que sint que alijs preiudicent. ibi. nu. 20.
- Sententia lata contra vnū ex cōneris puta contra electum vel electorē vel similes an noceat alteri connero. ibi. nu. 22. fo. 83.
- Sententia lata contra adulterum non nocet illi que dicitur adultera in eodem delicto. ibi. nu. 23. 7. 24.
- Sententia lata inter duos nobiles super iurisdictione vnius castri non preiudicat hominibus de dicto castro. ibi. nu. 28.
- Sententia lata q non potuit esse matrimonium inter virum 7 vxoē an noceat filijs q per hoc iudicentur illegitimi. ibi. nu. 29.
- 2 Sententia nulla an possit ratificari. in. c. prudentia. nu. 19. de off. dele. fo. 84.
- Sententia lata nō visis videndis valet licet postea appareat q illa que erant videnda non faciant ad rumbum. ibi. nu. 24.
- 7 Sententia excommunicationis potius equiparat interlocutorie q diffinitive. in. c. sacro. nu. 5. de sen. excom. fo. 194.
- Sententia interlocutoria pōt ad libitum per iudicem renocari. ibi.
- 5 Sententia lata pro excoicatio siue sit ante vel post excoicatus nō mādāt executioni ante absolutionem. in. c. fi. nu. 8. de except. fo. 19.
- Sententia lata contra particularem personam ecclesie parit exceptiones rei iudicate quo minus alius admittat. in. c. cum olim. nu. 4. de testi. fo. 66.
- 6 Sententia nec ordo iuris requiritur in notorijs. in. c. ex parte. nu. 4. 7 in c. sequenti. nu. 6. de cleri. non resi. fo. 19.
- 6 Sententia notorie iniusta vel lata post appellationem est ipso iure nulla. in. c. odoardus. nu. 9. de solutio. fo. 101.
- 5 Sententia in matrimonialibus quare nunq trāsit in rem iudicatam. in. c. exceptionem. nu. 5. de except. fo. 17.
- Sententia lata in fauorem excoicati nunq mandat executioni nisi post absolutionem. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia lata sine cause cognitione est ipso iure nulla. in. c. ad audiens tiam. nu. 12. de appel. fo. 106.
- 6 Sententia super depositione epi per solum papaz fieri potest. in. c. maiores. nu. 1. de baptis. fo. 214.
- 5 Sententia nō dicitur res iudicata proprie durāte tēpore appellationis. in. rub. nu. 1. de re iudi. fo. 47.
- Sententia post lapsum decē dierū an possit appellari res iudicata. ibi. nu. 3.
- Sententia quid sit 7 quibus modis sumatur 7 quotuplex sit. ibi. nu. 4.
- Sententia lata sup exceptioe perēptoria an sit diffinitua. remissive. ibi. n. 5.
- Sententia quasi diffinitua que sit 7 eius exemplum. ibi. nu. 6.
- Sententia habens diffinitiuam que sit. ibi. nu. 8.
- Sententia excoicationis an sit interlocutoria: an diffinitua. ibi. nu. 9.
- 2 Sententia a qua fuit appellatū an mandetur executioni per primū vel secundū iudicē. in. c. pastoralis. 6. preterea. nu. 6. de offi. deleg. fo. 93.
- 6 Sententia incerta valet si potest certificari per relationē ad aliud. in. c. cum venerabilis. nu. 4. de relig. domi. fo. 186.
- 2 Sententia que trāsiuit in rem iudicatam retractatur per cōfessionē iniuste factam a victore. in. c. cum contingat. nu. 9. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Sententia dubia siue laudum an possit declarari per iudicem vel arbitrum qui tulerunt. in. c. cum olim. nu. 1. de arbi. fo. 174.
- 6 Sententia lata cōtra clausulā insertā in rescripto concernētem instructionē circa merita cause tenet si ab ea nō appellet. in. c. fi. n. 5. de preb. fo. 49.
- 7 Sententia etiam iusta non valet reseruato ordine iudiciali. in. c. vniuersitatis. nu. 10. de sen. excom. fo. 186.
- 2 Sententia lata contra citatum impeditum est nulla si iudici cōstabat de impedimento als secus. in. c. h. nu. 4. 7. 10. de procu. fo. 140.
- 2 Sententia vba sunt stricte intelligēda. in. c. dilectus. nu. 2. de offi. ordi. fol. 122.
- 6 Sententia lata ab illustri persona potest per aliū legi. in. c. cum vos. nu. 7. de his que si. a pcela. fo. 67.
- 7 Sententia an sit necessaria diuortij inter infidelem 7 eius cōiugem ad fidem conuersum. in. c. quanto. nu. 7. de diuor. fo. 48.
- 7 Sententia sup libelli ineptitudine lata interlocutoria est bz tñ vim diffinitive q primā diffinit instātiā. in. c. ad dissoluēdū. nu. 2. de despo. impu. f. 15.
- 6 Sententia lata super re dubia bz inepta. in. c. in nostra. nu. 8. de sepul. fo. 138.
- Sententia principis valet qñis nō cōueniat regulis iuris positiui. ibi.
- Sententia an possit esse gñalis in generali vel vniuersali actioe: 7 q in eius executione recipiatur pbatōnes super rebus particularibus. ibi.
- Sententia 7 libellus in accessorijs possunt esse generales 7 post suāmpotē runt ista accessoria declarari per testes. in. c. in nostra. nu. 9. de sepul.
- 5 Sententia scda cōtra primam an valeat itē lata cōtra iuramentū vel translationem valet. in. c. inter monasteriū. nu. 16. de re iudi. fo. 73.
- Sententia lata ex probationibus priuilegiatis: licet trāsiuerit in rem iudicatā tñ pōt retractari ppter instrumenta nouiter reperta. ibi. nu. 17.
- Sententia lata contra notorium an valeat. ibi. nu. 20. 22. 7. 23.
- 3 Sententia ab obseruatione iudicij est interlocutoria 7 nō est ferenda in scriptis. in. c. examinata. nu. 22. de iudi. fo. 40.
- ¶ Corsectus. Adde nūqd sententia absolutoria sit interlocutoria an diffinitua. vide gl. h. 7. ibi. d. Car. 7. alios in ver. h. qro. i. cle. fi. de app. 7. vide Bart. i. l. titia. i. v. qro an sententia absolutoria ab obseruatione sit diffinitua 7 c. ff. de accu. gl. i. d. cle. fi. t. q sententia lata sup istātia cause p iudicē ap. sit interlocutoria q nō diffinit eā. p quo glo. i. cle. fi. de seq. pos. 7. fru. Lap. i. d. cle. fi. dicit hoc verū quo ad principale negotiū sec⁹ q ad instātiā nā cū ipsam diffiniat poterit illo respectu eē diffinitua. 7 sic refert sibi scripsisse Jo. an. allegat no in spe. de offi. iud. 5. deseruit. ver. qd si opponens. vbi si reus absolutus ab obseruatione iudicij ppter ineptā actionē q bz interlocutoria. 7 h vltimū t3 Jo. de imo. post alios i. c. examinata. de iud. 1. de. de anch. i. d. c. fi. decidit fm no. p Bar. i. d. l. titia. 7 dicit q si iudex appellatōis pñtiat sup istātia. f. q appellās appellare nō poterit q ab sorbet nō solū instātiā: s3 et cāz principalē accedit ad naturā diffinitive nō interlocutorie. vide Ro. 7. Alex. de imo. i. rub. de re iud. 7. Bal. i. l. h. C. si aduer. re iudi. 7. i. aut. h. sacramētū. C. de iu. cal. 7. qd no. 3a. bu. 7. Bal. in l. pperādū. 5. 7. si qdē. C. de iudi. 7. Bal. i. aut. q semel. C. qñ 7. qñ in. 7. contra Bar. in d. l. titia. vide cle. fi. de ap. 7. qd ibi no. 7. in. c. auditis. de testi. in. inte. 7. qd sit interlocutoria t3 Bal. in l. fi. C. si tu. vel cu. 7. Bal. in aut. qui semel in. iij. col. vbi dicit q bz vim diffinitive qñ per eā imponit perpetuū silentiū vt in casu illius aut. alias aut est interlocutoria vt vult ipse in. d. aut. in vlti. col. ver. ibi ab obseruatione iudicij.
- 7 Sententia lata per falsas literas non debet executioni mādari. in. c. sus per eo. nu. 1. de crimi. fal. fo. 132.
- Sententia lata per falsas literas nunq poterit mandari executioni sine temporis pñtione. ibi. nu. 4.
- Sententia lata cum falso procuratore nunq mandatur executioni. ibi.
- Sententia lata ex falsis probationibus potest intra certa tēpora retrahari. de quibus remissive ibi.
- Sententia lata a iudice minus instructo est ipso iure nulla. in. c. duduz. el. i. nu. 5. de elec. fo. 140.

Super Lectu. Panormitani.

- 5 Sententia presumitur lata in id quod acta sonant. in. c. aduersario. nu. 11. de exce. f. 19.
Sententia presumitur lata ex leuiori causa. ibi.
- 7 Sententia separationis si est nulla an filij ex secundo matrimonio geniti sint legitimi. in. c. per venerabilem. nu. 36. qui si. sint legi. fo. 44.
- 5 Sententia quomodo dicatur contra ius litigatoris vel contra ius scriptum. in. c. cum speciali. nu. 9. de appel. fo. 130.
Sententia lata contra ius scriptum est ipso iure nulla. si quoniam ius est clarum secus si dubium. ibi. nu. 10.
- 2 Sententia lata sine citatione non tenet. in. c. auditis. nu. 5. de procu. fol. 143.
Sententia interlocutoria potest ferri parte non citata quoniam nullum est allatu ra preiudicium parti. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia in matrimonialibus nunquam transit in re iudicatam et potest quicunque reuocari quoniam constat de errore vel ordine iuris non seruato. i. c. latoz. n. 1. 2. 5. 9. de re iud. f. 54.
Sententia etiam in casu in quo nunquam transit in re iudicatam semper presumitur iusta donec contrarium doceat sed presumitur iusta post decem dies. ibi. nu. 3. 7. 11.
Sententia peccati nutritiua nunquam transit in re iudicatam. ibi. n. 9.
- 6 Sententia in spiritualibus non transit in re iudicatam respectu illius pro quo est lata sed respectu illius pro quem est lata sic. in. c. nisi essent. nu. 8. de preb. fol. 31.
Sententia licet iniusta dat iniustam causam detinendi illi pro quo est lata dummodo habeat bonam fidem. ibi.
- 2 Sententia lata per metum an sit nulla. in. c. si. nu. 17. quod metus cau. fo. 150.
- 4 Sententia postquam transit in re iudicatam si constat de eius iniustitia per confessionem partis pro qua lata fuit potest reuocari. in. c. cum contingat. nu. 14. de iure iud. fo. 157.
- 5 Sententia et alia acta facta per iudicem notorie excorcatum sunt ipso iure nulla. in. c. ad ad probandum. nu. 1. de re iud. fo. 80.
Sententia vitiosa non vitiat processum nisi vitium sine pccernat totum processum. ibi. n. 6.
Sententia lata per publicum excorcatum est ipso iure nulla. ibi. nu. 20. fo. 83.
- 2 Sententia nulla ex tacurnitate non censetur approbata secus si est aliqua latetate ppter vel citra formam iuris. i. c. sup. questionu. 5. veru. n. 3. de offi. dele. fo. 91.
- 4 Sententia transit in rem iudicatam quoniam vitium sine est per partes renouabile: secus si non. in. c. iurauit. nu. 5. de proba. fo. 10.
Sententia non transit in rem iudicatam ubi cumque veritate non detecta imminet peccatum. ibi. nu. 6.
- 2 Sententia non presumitur iniusta ex eo quod sit lata contra probationes in actis factas. Anto. in. c. in presentia. nu. 2. 7. nu. 16. de renun. fo. 25.
Sententia appellationis lata super nouiter deductis quoniam feratur. ibi. nu. 6.
Sententia lata ex falsis actis: an et quando sit nulla puta ex falsa relatione ad acta. ibi. nu. 7.
Sententia lata partim ex vera partim ex falsa causa sustinetur ex vera. ibi. nu. 8.
Sententia appellationis debet esse confirmatoria vel infirmatoria. ibi. nu. 9.
- 5 Sententia lata per papam non seruato iuris ordine anteneat. in. c. in causis. nu. 1. de re iud. fo. 72.
Sententia principis vel processus sui non presumitur habere maculam vel rugam. ibi. n. 3. f. 74.
Sententia principis siue interlocutoria siue diffinitiva an habeat vim legis ut possit earum exemplo iudicari. ibi. nu. 2. 7. 4.
Sententia principis lata parte absente latetate non facit ius inter alios. ibi. n. 6.
Sententia principis lata cum causa cognitione licet ordine iuris non seruato partibus tamen presentibus facit ius inter alios. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia quoniam non transit in rem iudicatam recipiunt tamen quasdam limitationes ut reguntur in aliquibus ut alie sine late. in. c. latoz. nu. 19. de re iud. fo. 54.
- 5 Sententia quoniam non solet transire in re iudicatam transit tamen quoniam ad instantiam quoniam post decem dies opus est nouo processu nisi audiat per vias restitutionis. ibi. nu. 12.
- 5 Sententia declarat non autem inducit. in. c. si. nu. 3. de prescrip. fo. 46.
Sententia presumitur iusta presumptione iuris et de iure in qua presumitur inesse naturalis obligatio. ibi. nu. 32.
- 5 Sententia ostendit super qua re erat petitio. in. c. significauerunt. nu. 6. de exce. fo. 16.
Sententia continens plures articulos potest in effectu dici habere vim plurium sententiarum. ibi. nu. 8.
Sententia absolutoria potest ferri pro reo contumace non autem adiudicatoria. ibi. nu. 16. fo. 17.
Sententia lata in fauorem actoris excorcati non potest mandari executioni nisi post absolutionem. ibi. nu. 18.
- 5 Sententia est stricti iuris. in. c. auditis. nu. 2. de prescrip. fo. 33.
Sententia lata contra subditum an noceat superiori. ibi. nu. 19.
- 3 Sententia iniusta si fuerit pro aliquo lata an retineat cum bona conscientia in. c. nonit ille. nu. 20. de iud. fo. 33.
Sententia nutrens peccatum non transit in rem iudicatam. ibi. nu. 21.
- 5 Sententia inter alios lata non nocet tertio etiam quoniam ipse sciuerit causam agi et non contradixit. in. c. super. nu. 16. 17. de re iud. fo. 67.
Sententia lata per tertium quoniam appellauit pro interesse suo an possit illi quoniam in primo iudicio fuit victus et similiter appellauit vel econuerso. ibi. nu. 9. 7. 11.
Sententia lata contra subditum quale preiudicium inferat superiori super iure super quo fuit lata sententia contra subditum si ipse superior ignorauit causam contra subditum agitari et transactum sit tempus appellandi vel etiam si sciuerit et tacuerit vel minus legitime interpositam. ibi. nu. 16. fo. 68.
Sententia lata contra subditum an preiudicet domino qui tali sententia appellauit et postmodum appellationem deseruit. ibi. nu. 20.
Sententia lata contra subditum an preiudicet domino quoniam fuit vocatus et non apparuit. ibi. n. 21.
- 5 Sententia lata preteritum falsae probationis an sit nulla. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de excep. fo. 11.

- Sententia lata per probationes falsas intra quantum tempus et qualiter possit retractari. ibi. nu. 42.
- Sententia an possit dici nulla ratione incertitudinis. ibi. nu. 48. fol. 12.
- Sententia generalis in iudicijs vniuersalibus vel generalibus toleratur in particularibus secus. ibi. nu. 49. 7. 50.
- Sententia hoc modo lata pronuntio put talis iudex in tali causa pronuntiabit non v3. ibi.
- Sententia lata hoc modo pronuntiamur per omnia ut in consilio in actis reddito continetur an valeat. ibi. nu. 50.
- Sententia interlocutoria valet etiam sine scriptis dummodo notarius eam reduncat in scriptis: diffinitiva vero debet fieri in scriptis. ibi. nu. 51.
- Sententia lata hoc modo: condemo te ad petita vel ad id quod debes v3. ibi. nu. 52.
- Sententia lata ut. 3. prime. ex quibus actis debeat certificari. ibi.
- 5 Sententia continens manifestam iniustitiam an sit nulla latetate causa sit commissa pape appellatione remota. in. c. inter ceteras. nu. 1. 7. de re iud. fo. 56.
Sententia recipit interpretationem ex actis. ibi. nu. 8.
Sententia in qua est error expressus an et quando sit nulla. ibi.
- Sententia referens se ad acta et in actis aliud appeat an sit nulla. ibi. n. 11. f. 58.
- Sententia dubia continens causam falsam an et quoniam sit nulla. ibi. nu. 9.
- Sententia que euidenter constat latam fuisse ex iniusta causa que tamen non est expressa est nulla. ibi. nu. 10.
Sententia redditur nulla propter notorietatem iniustitie. ibi.
- 5 Sententia si fuit lata pro me in qua victus non fuit condempnatus in expensis et ipse appellauerit non possum ego appellare ratione expensarum sed super appellatione partis possum petere refectionem sine quo ad expensas. in. c. interposita. 5. ille denique. nu. 5. de appel. fo. 138.
- 2 Sententia lata preteritum falsi instrumenti potest etiam per quadriennium retractari. in. c. cum existeris. nu. 11. de resti. in integ. fo. 159.
- 5 Sententia excorcatiois sub conditione lata suspensum si ante aduentum conditionis fuerit ab ipsa appellatum. in. c. pte rea. el. 5. nu. 1. 7. 3. de appel. fo. 103.
Sententia excorcationis an possit fieri sub conditione sed an pro delictis futuris. ibi. nu. 2.
Sententia excorcatiois conditionalis v3 et t3: l3 ei effectus suspensum. ibi. n. 5. f. 109.
- Sententia excorcationis conditionalis adueniente conditione non retrahitur si ab ea fuerit appellatum. ibi. nu. 6.
Sententia siue interlocutoria siue diffinitiva: an et quo casu possit ferri sub conditione. ibi. nu. 10.
Sententia excorcationis potius sapit naturam interlocutorie quam diffinitive. ibi. nu. 14.
- 6 Sententia lata ex falsis probationibus an valeat. remissive. in. c. cum notis. nu. 11. de conces. preben. fo. 68.
- 2 Sententia nulla ex consensu partium accepta valet in vim pacti. in. c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 74.
- 2 Sententia an possit ferri in notorijs parte non citata. in. c. quantum. nu. 7. de transla. epi. fo. 6.
- 2 Sententia late super etate a qua non fuit appellatum statuitur. Anto. in rubr. nu. 1. de eta. et quali. fo. 42.
- 5 Sententia lata contra absentem per falsas allegationes presentis non valet. in. c. si duobus. nu. 10. de appel. fo. 92.
- 1 Sententia lata contra ius de quo aliqua ratione potest probabiliter dubitari: v3. in. c. cum in causam. nu. 3. de elec. fo. 147.
- Sententia lata contra non confessum an et quoniam valeat. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de consti. fo. 31. et in repeti. nu. 11. 7. 12. fo. 34.
- 6 Sententia per quam adiudicatur possessio alicui an sit diffinitiva vel interlocutoria. in. c. cum venissent. nu. 6. 7. 2. de insti. fo. 53.
- 6 Sententia ferenda contra vel pro monacho est ferenda in persona monasterij non monachi. in. c. dudum. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 171.
- 5 Sententia non requiritur in notorijs sed quedam executio et in eis non seruatur iuris ordo. in. c. peruenit. el. 5. nu. 7. de appel. fo. 96.
- 7 **Separatio** propter frigiditatem vel impotentiam coeundi an statim vel post aliquod tempus et ex quibus probationibus fiat. in. c. si. nu. 5. de frigi. et malef. 34.
Separatio tori ob adulterium commissum non debet fieri quoniam et vxor et maritus fuerunt pariter adulterati. in. c. si. nu. 1. de adul. et stu. fo. 117.
- 7 Separatio facta per ecclesiam deceptam falsis probationibus: an tenet. in. c. si. nu. 7. de fri. et malef. fo. 34.
- 7 Separatio tori permittitur propter crimen sodomiticum vel manulem pollutionem. in. c. maritis. nu. 3. de adul. et stu. fo. 116.
- 6 **Sepultura** de carcere quoniam decedit cum peccato mortali nisi in puncto mortis appareat aliqua contritio. in. c. cum ad monasterium. nu. 14. 7. 15. de sta. mona. fo. 188.
- 6 Sepultura non potest eligi in loco priuato et electio aliter facta est spernenda. in. c. fraternitatem. nu. 2. de sepul. fo. 134.
Sepultura si sit corpus defuncti in loco non suo potest vendicari ab ecclesia ubi de iure debebat sepeliri cum oibus oblationibus ibi factis. ibi. nu. 3.
- 6 Sepeliens parochianum alienum tenetur restituere corpus cum oibus oblationibus que ratione ipsius obuenerunt. in. c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 135.
- 7 Sepeliens usurarium vel excorcatum manifestum incurrit excorcationem. in. c. cum plantare. nu. 1. de priuile. fo. 152.
- 3 Sepeliri non potest clericus cum vestibus sui ordinis nec laicus cum vestibus preciosis. in. c. si. nu. 4. de autho. et vsu pal. fo. 8.

Repertorium singularium materiarum

- Contra effodiētes sepulturas est statuta pena sacrilegij. ibi. nu. 5.
- 6 Sepeliri in qua ecclesia ciuitatis debeāt scholares peregrini ⁊ aduene. in. c. i. nu. 4. de sepul. fo. 133.
- 6 Sepultura ecclesiastica ⁊ p̄tiosa magis nocet q̄ p̄st impio ⁊ peccatoꝝ ri ibi sepulto. in. c. sacris. nu. 5. de sepul. fo. 139.
- 7 Sepultura an ⁊ qñ pñt sibi eligere religiosi morientes extra monasterium. in. c. nimis. nu. 2. de excels. prel. fo. 148.
- 6 Sepultura ecclesiastica nō d̄z carere moriēs sine cōfessioe q morte p̄suetus nō potuit confiteri nisi cōtempisset per annū confessionē. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 138.
- Sepeliri debēt in sacro cōdēnati in penā mortis ex illa morte defuncti si habuerunt ecclesiastica sacramenta. ibi. nu. 4.
- 7 Sepultura an debeat denegari ei qui decessit in peccato mortali. in. c. ad audientiam. nu. 1. de tornea. fo. 114.
- 6 Sepeliri nō debet in sacro decedēs in peccato mortali nisi de hoc fuerit confessus. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Sepeliri debet in sacro decedens cū multis debitis tam ratione malefici q̄ alia ratione. ibi.
- 7 Pro mortuis ad sepulturā ducendis nihil exigi potest. in. c. suam nobis. nu. 1. de simo. fo. 84.
- 6 Sepulturā possunt ep̄s ⁊ clerici ⁊ alij eligere vbi eis placet etiā in inferioribus ecclesijs exceptis regularibus qui debēt in eorū monasterijs sepeliri commodē fieri potest. in. c. apostolice. nu. 4. de dona. fo. 107.
- 6 Sepultura quid sit. in. rub. nu. 1. de sepul. fo. 132.
- Sepeliri nō debet in loco sacro corp⁹ nō catholicū ⁊ si de facto fuerit sepultum debet exhumari ⁊ p̄fici ibi. nu. 2. fo. 138.
- Sepeliri nō d̄z in cimiterio ecclesie moriēs in peccato mortali ibi. nu. 3.
- Mortui nō sunt portandi ad sepulturā cum nimio luctu ⁊ planctu ne hoīes ita flentes videant desperare de crudelitate alteri⁹ vite. ibi. nu. 4.
- Sepeliri vbi debet ille qui in vna ecclesia h̄z sepultū patrem ⁊ auū ⁊ in alia proauum ⁊ atauum. in. c. i. nu. 5. eo. ti.
- 6 Sepeliri nō debet in ecclesia ille q sp̄te se precipitauit de aliquo loco adeo q mortuus est. in. c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 138.
- 6 Sepulturam potest sibi eligere mulier nupta vbiq̄q̄ vult. in. c. de vxore. nu. 1. de sepul. fo. 135.
- Sepulturā an possint sibi eligere monachus vel seruus cū eius effect⁹ cōferatur in t̄ps quo ip̄i sunt soluti a potestate alterius. ibi. nu. 4.
- Sepeliri an debeat maritus in loco vbi est sepulta eius vxor. ibi. nu. 7.
- 6 Sepultura. i. locus sepulture nō pōt v̄di etiā q cōsuetudo sit in p̄uā ⁊ huic consuevit ep̄s loci obuiat nisi talis consuetudo sit penes exemptos a sua iurisdictione. in. c. abolende. nu. 1. 2. 3. 7. de sepul. fo. 139.
- Sepulturam vel ius sepeliendi an quis possit habere in cimiterio vel ecclesia. ibi. nu. 5.
- 7 Sepelientes scienter excoīcatos incurrūt excoīcationem ip̄so facto. in. c. adibec. nu. 1. de priuile. fo. 152.
- Sequestratio** fit qñ reus appellat ⁊ post appellationē fructus tam naturales q̄ ciuiles dilapidat intelligo de appel. diffinitiuā; secus ab interlocutoria. in. c. fin. nu. 1. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 223.
- Sequestratio fructuum an sit qñ dilapidatur siue in causa appellationis siue in causa principali. ibi. nu. 7. ⁊ 9.
- Sequestratio qd̄ sit in causa appel. an fiat a iudice a quo vel a iudice ad quem. ibi. nu. 11.
- 3 Sequestrū vtrū transferat possessionē in tenentē res sequestratas. in. c. examinata. nu. 14. de iudi. fo. 38.
- Qui habet in secretū ius patronatus an possit prestari. ibi. nu. 15.
- 3 Sequestratio fructuū fit qñ h̄s illos i custodiā dissipat q dissipatio siue dilapidatio d̄z p̄io p̄bati. in. c. dilect⁹. nu. 1. ⁊ 22. de seq. pos. ⁊ fruc. fo. 222.
- Sequestratio regulariter est prohibita sed fallit in casibus de quibus ibi. nu. 7. ⁊ 18.
- Sequestratio rerū mobiliū cōcedit qñ petunt a p̄sona suspecta. ibi. nu. 9.
- Sequestratio voluntaria que sit. nu. 11. fo. 223.
- Sequestrū si est finitū qñ agit ad ip̄m recuperandū. itē qd̄ si possidēs rem sequestratam nō vult amplius tenere quomodo faciet. ibi. ⁊ nu. 15.
- Sequestratio aliquarū rerū pōt fieri ex officio iudicis nobili qñ videt sup ip̄is scādālū imminere ⁊ ista sequestratio an tollat p̄cautionē. ibi. nu. 12. ⁊ 24.
- Sequestratio fructuū rei super qua litigat puta sup bñficio ⁊ nemo possideat est permissa. in. d. c. dilectus. nu. 14. ⁊ 17. de seque. pos. ⁊ fruc.
- Sequestratio lite pendente p̄bibi est qua p̄sumitur p̄ possessore qua p̄sumptio cessante pōt fieri ⁊ idē statuitur qñ appellat. ibi. nu. 16. ⁊ 18.
- Sequestratio solet fieri propter contumaciam rei. ibi.
- Sequestratio in casibus permixtis potest euitari sufficienter cauendo ⁊ quando ibi. nu. 19. ⁊ 24.
- Et quid si est tantum suspectus de dilapidatione an sufficiat cautio iuratoria. ibi. nu. 23.
- Sequestratio fructuū solet fieri reo cōueto si ip̄os dilapidat. ibi. nu. 20.
- Sequestratio potest fieri tā ab ordinario q̄ a delegato. ibi. nu. 21.
- Sequestrata res si nō pōt durare vendet auctoritate iudicis ⁊ p̄ctium sequestrabitur. ibi. nu. 26.
- Sequestratio in casibus in quibus p̄bibi pōt actor petere descriptionē

- nem fructuū anteq̄ perueniant ad reum. ibi. nu. 27.
- Sequestrū an possit fieri de rebus trāsitorijs de loco. in. c. si. nu. 4. de foro compe. fo. 92.
- 3 Sequestratio q̄ regulariter est p̄bibi nō solet fieri nisi vbi est euidentis timor. in. c. si. in alijs. nu. 15. vt lite non contest. fo. 118.
- 3 Sequestrum qñ cadit in res incorporeales ⁊ in sequestro an sit opus q̄ res sit in iudiciū deducta. in. c. examina. nu. 7. ⁊ 13. de iudi. fo. 38.
- 3 Sequestrari nō debet res in quā est facta missio etiā q̄ missus fuerit in de electus. ibi. in. c. i. nu. 1. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 22.
- Sequestrum reuocatur oblata cautione ⁊ restitutis expensis ob scādālū vitandum. ibi.
- 3 Sequestrum an possit fieri per contumaciam qñ missio facta non est. in. c. i. nu. 18. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 221.
- 3 Sequestrū an durabit vsq̄ ad finem litis ⁊ postea adiudicabit victori an restituet p̄stita cautione de stando iuri. in. c. i. nu. 10. ⁊ 14. de dolo ⁊ contuma. fo. 196.
- Sequestratio an possit fieri p̄pter cōtumaciā partis. ibi. nu. 11. ⁊ 12.
- 7 Sequestrari puella vbi ⁊ qñ debeat. in. c. cum locum. nu. 5. de spon. fo. 6.
- Seruientes** infirmis nō debēt eis exhibere aliqd̄ nociū uuz nec obedire appetitui corrupto ip̄ius infirmi vel extra p̄ceptū medicorū aliqd̄ facere alias peccāt. in. c. tua nos. ⁊ ad vltimū. nu. 9. de homi. fo. 112.
- 3 Seruientes ecclesijs an habeāt priuilegiū ne conueniātur a iudice seculari. in. c. nullus. nu. 5. de fo. compe. fo. 48.
- 1 Seruus p̄motus ad ordines sacros sine dñi licētia an ⁊ qñ sit sibi restituendus. Ant. in. c. de seruorū. nu. 1. de ser. non ordi. fo. 57.
- Seru⁹ si p̄clamauerit ad libertatē coram quo iudice litigabit. ibi. nu. 2.
- Seruus si p̄clamauerit ad libertatē an dñs perdat eius possessionē. ibi. nu. 3.
- 4 Seru⁹ i spūalib⁹ pōt esse i iudicio. i. c. illud quoq̄. nu. 2. de p̄sum. fo. 117.
- 7 Seruus an ⁊ qñ possit torqueri pro facto dñi. in. c. cū in contemplatione. nu. 11. de reg. iur. fo. 207.
- 6 Seruus pōt manumitti sub conditione vt fiat clericus vel monachus. in. c. cum sit proprium. nu. 4. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Seruus manumissus sub cōditioe vt fiat monachus ⁊ monasterio seruiat als in seruitutem redeat si monachus sit factus manumittētis voluntatē seruet. in. c. cū sit proprium. nu. 1. ⁊ 8. de condi. appo. fo. 18.
- Seruitus non impedit q̄ quis monachus non fiat vel ad sacros ordines non promoueat. ibi. nu. 3.
- 7 Seruus nō debet obedire dño contra p̄cepta ecclesie. in. c. relatus. nu. 2. de sen. excom. fo. 192.
- 6 Serui efficiunt etiā fideles de iure capti in bello licito licet ex consuetudine nō seruetur. in. c. i. nu. 2. de conuer. inf. fo. 172.
- 7 Seruus p̄dicte dño matrimoniū cōtrahere pōt sed p̄pter hoc nō liberatur a seruitijs dñi debitis. in. c. i. nu. 1. de conu. seruo. fo. 25.
- Seruus admittit ad oīa sacramēta ecclesie etiā dño p̄dicente. ibi. nu. 2.
- Seruus infidelis potest petere baptisimū etiā dño cōtradiciente ⁊ an p̄pterea seruitute liberatur. ibi.
- Seruitus est de iure canonico approbata. ibi. nu. 3.
- Seruitus quandoq̄ inducitur a iure canonico. ibi.
- Serui etiā obligantur ad suscipienda sacramenta necessitate. ibi. nu. 4.
- Seruus percutiens clericum an teneatur pro absolutione ire ad romanam curiam. ibi.
- Seruus an teneatur prius obedire dño aut necessaria vxori subministrare. ibi. nu. 6.
- 7 Serua coipso q̄ matrimoniū cōtrahit de dñi voluntate ⁊ consensu cū libero libera efficitur. in. c. si. nu. 7. de coniug. seruo. fo. 26.
- 5 Seruitutes habētes cām cōtinuā vel p̄petuā p̄scribuntur prout res imobiles i in h̄mōi seruitutib⁹ nō requiratur titulus sed sciētia ⁊ patietia illius cōtra quē p̄scribit. in. c. de quarta. nu. 21. ⁊ 24. de p̄scrip. fol. 25.
- Seruitutes habētes causam cōtinuā vel discōtinuā quanto tpe perdan tur siue rustice siue vrbane. ibi. nu. 31.
- 3 Seruitus ducendi aquā per fundū alterius acquiritur per vnicū actum ducendi. in. c. cum ecclesia. nu. 23. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 154.
- Seruitus itineris nō acquiritur ex vno actu sed ad minus triginta. ibi. numero. 24.
- 2 Seruitus habēs causam discōtinuā q̄to tpe p̄scribatur. in. c. cū ecclesia. nu. 4. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 155.
- Seruitus qñ dicat in bonis vel extra bona. in. c. cū ecclesia. ibi. nu. 48.
- 1 Seruitus nō pōt cōstitui sine re sed bene pōt quis obligari ad cōstituēdam seruitutem qñ res erit. in. c. q̄ nōnulli. nu. 8. de rescrip. fo. 90.
- Seruitia** viri vel mulieris separatur matrimoniū quo ad totum. in. c. i. nu. 4. de diuor. fo. 46.
- 2 Si nō valet qd̄ ago vt ago an valeat vt valere potest. in. c. cū super. nu. 12. de offi. deleg. fo. 87.
- Sigilla** quinq̄ ignota vel vnū notū an p̄bent. in. c. qd̄ sup. nu. 4. de fide instr. fo. 103.
- 6 Sigillū an p̄bet p̄curationē. in. c. si quorūdam. nu. 3. de solu. fo. 101.
- 5 Sigillū ep̄iscopozū ⁊ abbatē est autēticū de alijs vero aliorū inferiorū remissiuē. in. c. cū dilecta. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

Super Lectu. Panormitani.

- 5 Sigillis pluribus potest quis uti ad diversos actus: vtz vnūquodq; sigillum destinatum ad suum actum et tunc vnū destinatum ad vnū actum non facit fidem in alio: nisi dixerit propriū sigillum non habere pre manibus. in. c. significauit. nu. 4. de appel. fo. 117.
- Sigillare quis potest cū alieno sigillo etiā in rebus ecclesiasticis. ibid.
- 4 Sigillum quale debet esse vt fidē faciat. in. c. h. nu. 14. de si. instr. fo. 99.
- Sigillum an sufficiat qd sit in charta impressum sine eo qd pars dicat se apposuisse. ibi. nu. 15.
- Sigillum habes ppiū d; illo sigillare et nō alieno nisi ex cā. ibi. nu. 16.
- Sigillum appositū charte vacue data postea auctoritate commissario vt scribat quicquid voluerit an probet. ibi. nu. 18.
- 4 Sigillum quando dicatur suspectum et que faciant sigillum suspectum. in. c. inter dilectos. nu. 4. de si. instr. fo. 102.
- Corse. Aduerte si ego vēdo vinū alicui et ille imprimit suū sigillū in vete et sit acetū cedit periculo imprimentis sigillū: qd p impressionē sigilli transfertur possessio. ita pulchre dicit Bald. in rub. C. de peri. et cō. rei ven. vbi dicit esse casum fin. in. l. qd si neq. ff. eo. ti. vbi trabes vident tra dte quas emptor signauit. facit qd voluit Bal. i. aut. dos da. C. de do. an. nup. vbi dicit qd ex signis et sigillis mercatorū impressis sardellis et mercatīs suis pbat qd sint illozū mercatorū: qd tēpera nisi pbat ppiū. et adduco Dy. et Gui. de suz. qd refert Pan. de cor. i. sua compē. in. xi. rub. q. vlti. vbi dicit qd ex sigillis et signis qd imprimunt aialib; maxime in regno Sicilie calabrie et apulie qd ad ratas equoz qd l3 psumptio sit qd sint corū quozū sunt sigilla et signa. nihilomin; potest pbari ppiū. qd si aliter dicerem; sequeret vnū incōueniēs qd p impressionē sigilli dolose factā quis priuaret dñio rerū suaz qd tene mēti: qd est quoddā triticus ad doctrinā Bal. fin. do. mēti Barb. i. c. tertio loco. de pba. et de isto sigillo vide qd voluerūt do. de Ro. deci. rñ. et deci. clxj. et qd voluit Bal. et do. Anto. in. c. post cessionem. de proba. et Bal. in. c. iurauit. eo. titu.
- 5 Sigillum alicuius dicitur authenticū saltem in pertinentibus ad factū illius cuius est in. c. significauit. nu. 3. de appel. fo. 177.
- 2 Sigillū vniuersitatis vbi est facit psumere actū de cōsensu vniuersita tis et asserēt ppiū incūbit onus pbandi. in. c. vnico. nu. 9. de syn. fo. 148.
- 1 Sigillū si est appositū in aliquo instrūto publico: et postea sigillū corruat non per hoc fides instrumēti deficit. in. c. innotuit. nu. 15. de elec. fo. 138.
- 4 Sigilli fractura vel perditio non vitiāt instrumentum quādo est publi cum in. c. inter dilectos. nu. 2. de si. instr. fo. 102.
- Sigilli fidei qd detrahant et faciant sigillum vacillare. ibi. nu. 4.
- 2 Sigillū alicuius an et qñ faciat fidē. Ant. in. c. i. nu. 1. de cle. pe. fol. 64.
- 7 Sigillū alicui; si qs portauerit alteri ad hoc vt sibi credat licite illi cui tale signū deferet credit et ei restituit licite rē i. c. ex lris. n. 9. de fur. f. 122.
- 4 Signum equiuocū ad plura nō pbat nec presumptionem facit p altes ro tantum in. c. illud quocq; nu. 3. de presump. fo. 119.
- 7 **Simonia** nō cōmittit si eps vedit suā iurisdictionē tpālē quā bz in diocesi. in. c. i. nu. 1. ne pre. vi. su. fol. 97.
- 7 Simoniacus in conferendo est ipso facto suspensus a collatiōe ordinū. in. c. si quis. nu. 2. de simo. fo. 91.
- Simoniace sciēter ordinat; a solo pa. dispēsat sec; si ignorāter. ibi. n. 3.
- Simoniace in ordine ordinatus deponitur non solum ab ordine simon iace habito sed ab alijs. ibi. nu. 5.
- Simoniac; in cōsecutiōe ad ipsum ordinē nō dispēsat nisi a pa. ibi. n. 6.
- 7 Simonia committitur si quis fuit ideo in ordine receptus et assumptus quia taliter assumptus promittit nil ab ordinatore ulterius petere. in. c. per tuas. nu. 7. de simo. fo. 89.
- 7 Simonia cōmittitur in spiritualibus et cōneris. in. c. de iure. nu. 2. de iur. repatro. fo. 194.
- 2 Simonia an et quando inducatur propter preces. vide plene Anto. in c. tuam. nu. 3. de eta. et quali. fo. 46.
- 2 Simonia cōmittitur siue detur pecunia siue promittatur vel aliud tem porale. in. c. super hoc. nu. 12. de renun. fo. 13. et nu. 52. et 52. fo. 17.
- 7 Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficiū eccle siasticum. in. c. cum essent. nu. 1. de simo. fo. 79.
- 5 Simoniace aliquam gratiam obtinētes siue clerici vel laici vtriusq; se rus sunt ipso iure excoīcati et non possunt absolui nisi in mortis articulo a romano pontifice. in. c. decetero. nu. 14. de re iudi. fo. 53.
- 6 Simonia non cōmittitur cū deo: quia omnia sunt dei. in. c. scripture. nu. 5. de vo. et vo. re. fo. 175.
- 3 Simonia est res que cognoscitur in foro ecclesiastico tantum. in. c. cū sit generale. nu. 20. de foro compe. fo. 66.
- 7 Simonia que habet cōtionem cum heresi: vtz quia credit gratiam spīri tualiter posse emi est forte maius crimen qd reperitur: alias simonia que in cōmuni solet committi habet alia crimina maiora. in. c. per tuas. el. j. nu. 10. de simo. fo. 87.
- 4 Simoniaca ipso iure que sunt et que per cōstitutionem ecclesie. in. c. et si christus. nu. 11. de iure iu. fo. 154.
- 6 Simonia interueniens in aliquo contractu vitiāt ipsum ipso iure. in. c. constitutus. nu. 4. de relig. domi. fo. 185.
- 7 Simonia an possit committi circa sacramentū matrimonij. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de simo. fo. 73.
- Simoniam nō cōmittit ille qui est necessitatus dare pecuniam pro spī

- rituali. ibi. nu. 5.
- Simonia non cōmittit si quis dat vel pollicet pecunias alicui pagano vt faciat se christianū nisi ille paganus efficeretur christianus ob illas pecunias. ibi. nu. 7.
- Simonia cōmittitur ex parte recipientis si accepit pecuniam ne confe rat spiritualia simoniace. ibi. nu. 8.
- 7 Simoniace recipiens et simoniace receptus deponitur. in. ca. dilectus si lius. el. j. nu. 1. de simo. fo. 84.
- Simonia nō cōmittit i his qd gratis dāt nisi pcefferit taxatio. ibi. n. 5. f. 85.
- Simonia nō cōmittit si receptus in canonicū aliquid soluit vigore sta tuti hoc disponentis. ibi. nu. 6.
- Simonia an cōmittatur dando pecuniam infidelibus vt conuertantur ad fidem. ibi. nu. 7.
- In simonia an tantū procedatur contra clericos seculares qd contra re gulares. ibi. nu. 8.
- 2 Simonia cōmissa ab arbitris an habeat vitiare laudum. in. c. h. nu. 10. de arbi. fo. 164. et nu. 13. fo. 165.
- 3 Simonia incidenter probata et deducta an sit punibilis. in. c. cum sup. nu. 14. de concess. fo. 225.
- 7 Simoniacus notorie vel de simonia infamatus si se non purgauerit de ponitur. in. c. insinuatum. nu. 13. de simo. fo. 80.
- Simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine sed priuatur benefi cio. ibi. nu. 2.
- Simonia puniit ex sola presumptione precedentibus aliquibus signis notabilibus. ibi. nu. 3.
- 7 Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari nisi hmoi simonia sit commissa in fraudem illius electi vel beneficiati qualiter fraus cognos scatur. in. c. nobis fuit. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simonia commissa per vnū alijs ignorantibus vitiāt actum respectu omnium. ibi. nu. 1.
- Et in. c. seq. nu. 6. eo. titu.
- Simonia inducit ex sola pmissiōe dandi tpale pro spīrituali. ibi. nu. 3.
- Simonia an et qñ cōmittat ob dationē pecunie electoribus vel ordina toribus. vel eorum amicis per ipsum eligendū vel per aliū etiā si absq; pecunia debebat eligi. ibi. nu. 5.
- 7 Simonia cōmittit superior si erigit pecuniā a clerico pro dāda sibi li centia eundi ad studium. in. c. prohibeas. nu. 2. de magi. fo. 94.
- 7 Simonia cōmittit si alijs dat bona sua sub cōditiōe alicui ecclesie vt in eā recipiatur in canonicum et ipsa bona pro sua pbēda retineat: sec; si non precessit pactum. in. c. tua nos. nu. 1. et 4. de simo. fo. 88.
- Simonia nō cōmittitur si quis emit preces vel dat aliqua bona tpalia ex mera liberalitate pro aliquo beneficio consequendo. ibi. nu. 2.
- Simonia an inducatur per solam simoniacam intentionem. ibi. nu. 5.
- Simonia conuentionalis nō remittit nisi per restitutionē rei date et ac cepte: simonia vero mētalis per solam penitentiam aboletur. ibi.
- Simonia cōmittit si qs corripit iudicē vel testez in cā spīali. ibi. nu. 6.
- 2 Simonia cōmittit qñ pmouendus in rectorē alicuius ecclesie pacificē collatori soluere maiore pensionem solito et taliter pmittēs. d3 priuari illa ecclesia et qñ. in. c. cū clerici. nu. 1. et 3. de pac. fo. 133.
- Simoniace promotus ad ecclesiā d3 illa spoliari et alr puniri. ibi. nu. 2.
- 5 Simonia cōmittit non solū actualiter aliqd accipiendo sed recipiendo aliqd obligationem. in. c. cum super. nu. 2. de confes. fo. nu. 225.
- Simonia cōmittit per illū qui aliquo recepto dat vocē suam. ibi. nu. 4.
- Simonia mediator punitur et patitur penas simoniacorum. ibi. num. 3.
- 7 Simonia cōmittit si aliqd accipit ex cōsecratiōe epozū vel ex bñdictiōe abbatis vel ordinatiōe clericorū nō obstatē aliqua cōsuetudine qd pce dit etiā si ex postfacto accipiat. in. c. sicut p certo. nu. 1. et 2. de simo. fo. 89.
- Simonia nō est si ad ordies assumpti cōpellunt aliqd p fabrica dare stāte de hoc aliqua cōstitutiōe dñmō prim; ordo libere pferat. ibi. n. 2.
- Simonia non est si tempore christmatis datur epō census alis sibi debis tus stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 3.
- 7 Simoniacus an dispensetur ad beneficia ecclesiastica per aliū qd princi pem. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.
- Idest esse qd quis non sit simoniacus tñ etus electio vel collatio sit si moniaca qd forte facta eo ignorante. ibi.
- 7 Simonia cōmittit dando pecuniā pro aliqua re spīrituali quā habere nil prodest. in. c. mattheus. nu. 3. et 4. de simo. fo. 83.
- Et vide in simili. in. c. nobis. in. fi. eo. titu.
- 7 Simoniacus in ordine si ingrediat monasteriū nō habilitat ad exercen dum talē ordinem simoniace receptū. in. c. ex tue. nu. 4. de simo. fol. 82.
- Simonia an et qñ inducat siue ante siue post aliquid dando et quando debeat restituī. ibi. nu. 5.
- 7 Simoniacus in ordine ipso iure est suspensus ab ordine. ibi. nu. 8.
- 8 Simoniacus pendente accusatione super simonia prohibetur ab admi nistratiōe diuinozū. in. c. accusatum. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Simoniacus l3 occultus an et qñ sit suspensus tam quo ad se qd quo ad alios adeo vt aliū audietes diuina ab eo peccent. ibi. nu. 4.
- Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium pro quo consequen do alter dedit pecuniam et ipse ignoret quando autem sciuerit tenetur dimittere. ibidem.

Repertorium singularium materiarum

- Simoniacus an et quando possit prohiberi celebrari. ibi. nu. 5.
- 2 Simoniace promotus quomodo punitur. Ant. in. c. post translatione. nu. 20. de renun. fo. 31.
- Simoniacus a quo potest dispensari. ibi. nu. 21.
- Simoniace receptus ignorat an teneat dimittere dignitate per simoniam receptam statim quod sciuit. ibi. nu. 23. fo. 31.
- 7 Simoniace committit episcopus vel eius ministri accipiendo aliquid temporale pro conferendis ordinibus. in. c. j. nu. 1. 2. de simo. fo. 76.
- Simonia committitur si quis accipiat per spiritualibus aliquid temporale etiam sponte datum. ibi. nu. 4.
- Simonia an habeat locum in curia romana. ibi. nu. 5.
- 6 Simonia committitur non solum in spiritualibus sed etiam annexis spiritualitati. in. c. quesitum. nu. 3. de rerum permut. fo. 90.
- 7 Dans pecuniam pape ex pacto pro beneficio obtinendo non est tutus apud deum licet finis in casu in quo ipse papa non committat simoniam. in. c. j. nu. 8. 9. de simo. fo. 77.
- 1 Simonia verum iudicat si aliquis renuntiat literis ad beneficia et recipit annuam pensionem. in. c. ad audientiam. nu. 6. de rescrip. fo. 78.
- 7 Simoniace efficitur infamia iuris non ipso facto sed per sententiam. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 81.
- 7 Simoniace notorie punitur tanquam si foret vel confessus vel convictus. in. c. de hoc. nu. 3. de simo. fo. 79.
- 7 Simoniace non solum deponitur sed debet agere penitentiam de peccato commissio. in. c. de regularibus. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simoniace in beneficio scienter non dispensatur per episcopum. ibi. nu. 2.
- 7 Simonia non committitur si post ordines receptos aliquid datur ordinato ri stante de hoc consuetudine non tamen debet preedere aliqua taxatio vel cautio de daco sed libere debet ista conferri an aut post ordinationem possit cogi dare. in. c. ad apostolicam. nu. 1. 2. 4. de simo. fol. 90.
- 7 Simonia non impedit monachum adeo quod non possit sine damnatione redire ad seculum sed bene impedit quod non habet locum in illo monasterio. in. c. quoniam. nu. 6. de simo. fo. 90.
- Simoniace receptum per extortionem restituit duplicatum si vero recipiat ex concordiā secus: quod restituit tantumdem. in. c. audiui. nu. 1. eo. titu.
- Simonia committitur non solum spiritualibus meritis sed etiam in annexis spiritualitati. ibi. nu. 2.
- 7 Simonia committitur si accipitur aliquid temporale pro conferendis vestibus calice et similibus. in. c. ad nostram. nu. 1. de simo. fo. 82.
- Simonia an committat sacerdos locando opas suas in aliquo ecclesia. ibi. nu. 2.
- Simonia committit etiam ille qui dat pecunias vel recipit ad hoc ut alicui seruiat tanquam vicarius. ibi.
- Simonia non committitur ex hoc quod aliquid donetur sponte nulla exactio ne sequente. ibi. nu. 3.
- Simoniace ordinatus qui non sit simoniace recte petit dispensationem et ante dispensationem non recte promouetur ad altiores ordines. in. c. de simoniacis. nu. 1. 2. 3. eo. titu.
- Simoniace a quo dispensatur siue simoniace in ordine siue in beneficio siue sciat siue ignoret et an dispensetur ad illud beneficium aut ad aliud siue ipse renuntiet siue non. ibi. nu. 4.
- Simoniace ordinatus scienter suspenditur ab omnibus ordinibus: secus si eo ignorante fuit commissio simonia. ibi. nu. 5. 6.
- 7 Simonia mentalis committitur quando aliquis sacerdos vadit ad officium a se lucrandi aliquid quod remittit sola penitentia circa aliquam restitutionem. in. c. suam nobis. nu. 3. de simo. fo. 84.
- Simonia an committatur si aliquid recipitur pro mortuorum exequiis vel benedictionibus nubentium stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 4.
- 7 Simoniace potest accusari per quicumque criminosos et alios inhabiles. puta per meretricem vel seruum proprium in. c. tanta. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Simoniace in ordine etiam occultus est vitandus et sine peccato non audiuntur divina ab eo. ibi. nu. 4.
- Simoniace in ordine est suspensus et quo ad se et quo ad alios et non dispensatur nisi per solum papam. ibi. nu. 5.
- Simoniace in beneficio an et quando sit suspensus et quo ad se et quo ad alios et non dispensatur nisi per solum papam. ibi. nu. 5.
- Simoniace in beneficio an et quando sit suspensus et quo ad se et quo ad alios et iste potest per episcopum dispensari. ibi.
- 2 Simonia an committit per illum qui renuntiat beneficio cum a se licet tacito ut illud conferat certe persone. in. c. ex parte. el. j. nu. 4. de offi. dele. fo. 77.
- Simonia mentalis committit canonicus qui principaliter vadit ad officium propter distributiones quotidianas ibi.
- Multa sunt prohibita quod simoniace: et multa sunt simoniace: quod prohibita ibi. nu. 5.
- Simonia cadit in beneficio non de iure diuino sed ex prohibitione ecclesiastica. ibi.
- 7 Simonia non committit si quis dat pecuniam ne verec in iuriam quesito sed in querendo sic. in. c. mattheus. nu. 4. de simo. fo. 83.
- Et vide in. c. seq. nu. 4. 6. eo. titu.
- Simoniace est qui petit pecuniam ut absoluat excommunicatum. in. c. ad aures. nu. 1. 4. eo. titu.
- Simonia an committatur si quis dat pecuniam alicui ne molestet vel perdet ipsum. ibi. nu. 6.
- In simonia consideranda attenditur multum an talis consueuerit committere simoniam adeo quod in his qui soliti sunt committere omne parum munus presumitur simoniace. in. c. 7. si questiones. nu. 6. de simo. fo. 81.
- Simonia an sit de iure diuino. in. c. cum pridem. nu. 10. de pactis. fo. 133.
- Simonia committit in iure patronatus. in. c. veniens ad nos. nu. 1. de test. f. 45.
- 6 Simoniace dicuntur proprie illi qui corrumpunt corrupti vero vocantur gregia tici. in. c. extirpande. in. repeti. j. nu. 53. de preben. fo. 45.
- Simonia est species heresis. ibi.
- Simonia non committit si pecunia accepta venditur a papa administratio temporalium alicui loci per sed ille qui emit non est tutus quo ad deum. ibi. nu. 55.
- 7 Diffinitio simonie. ibi. in. tp. b. nu. 2. de simo. fo. 76.
- 7 Simoniace ignorat ad beneficium receptus si eo renuntiato iterum ad illud canonice admittatur nihil ex prima receptione videretur. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simonia ignoranter commissio quare punitur. ibi. nu. 5.
- Simonia propter immanitatem criminis dicitur heresis non autem quod sit heresis. in. c. quoniam. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Et vide in. c. seq. eo. titu.
- 7 Simoniace an sit ipso facto suspensus siue sit simoniace in beneficio siue in ordine proferendo siue in ordine recipiendo. in. c. p. tuas. el. j. nu. 5. de simo. f. 88.
- Simoniace scienter in ordine recipiendo est suspensus ab omni ordine etiam licite recepto: et per consequens ab administratione beneficiorum. ibi.
- Simoniace ignorat tamen deponitur a simoniace receptis et ab alijs non legitime receptis vel recipiendis. ibi. nu. 6.
- Simoniace proferens ordines est perpetuo et ipso facto ab ordinibus suspensus nec ab alio licite recipiunt sacramenta nisi in casu necessitatis. ibi. nu. 7.
- Simoniace in beneficio notorius est suspensus ipso iure si vero occultus est suspensus. ibi. nu. 8.
- 7 Simonia in quibus rebus committatur. in. c. non satis. nu. 1. de simo. fo. 78.
- Quicquid datur ut quis recipiat in aliqua religione simoniace est. ibi. nu. 2.
- Simonia committitur siue datur aliquid quod beneficium confertur siue datur postea in progressu temporis. ibi. nu. 3.
- Simonia incurrunt recipientes dantes et mediatores. ibi. nu. 4.
- Simonia non committitur eo quod beneficiati recipientes beneficia reseruata eis annua pensione dantes residuum fructuum alteri. ibi. nu. 7.
- Simonia non committitur si institutus in beneficio soluit certam pensionem alicui cardinali qui pensio fuit imposita beneficio vacante soluenda per institutum. ibi. nu. 7. fo. 78.
- Simonia est species heresis. in. c. cum venissent. nu. 7. de indi. fo. 30.
- 7 Simonia committitur ex sola conventionione dummodo una partium adimpleat licet altera non ad huc. in. c. veniens. nu. 2. de simo. fo. 82.
- Simonia committitur non solum si datur prelato sed etiam si datur suis familiaribus. ibi. nu. 3. Et vide in. c. seq. in. j. no.
- Simonia non vitiat monachatum. ibi. nu. 4.
- 7 Convictus de simonia vel infamatus si se non purgauerit est deponendus. in. c. de hoc. nu. 1. de simo. fo. 79.
- Simonia non punitur per solam famam. ibi. nu. 4.
- Simoniace in ordine debet deponi ab ordine male accepto quod eo recte non posset agere penitentiam. ibi. nu. 7.
- 1 Simoniace dicitur etiam ille qui mittit preces sua promotione. in. c. per inquisitionem. nu. 5. de elec. fo. 146.
- 2 Simoniace aliquid esse et lapere simoniam differunt. in. c. constitutus. nu. 3. de transac. fo. 135.
- 7 Simonia respectu aliorum criminum obtinet principatum in. n. 1. de sim. f. 76.
- Simonia quod sit unde dicitur quod modis contrahit quis admittat ad accusandum vel testificandum. remissive. ibi.
- 7 Simonia an et quando committatur in ordine vel beneficio et an per ea fiat depositio siue priuatio beneficii. in. c. inquisitionis. nu. 7. de accu. fo. 69.
- 2 Simonia committitur non solum in spiritualibus sed etiam in coneris spiritualibus. in. c. preterea. el. j. nu. 1. de transac. fo. 137.
- 7 Simonia committitur si quis dat vel recipit pecuniam pro administratione rerum spiritualium. in. c. consulere. nu. 1. 2. de simo. fo. 89.
- Simonia conuentionalis est detestabilior mentali. ibi. nu. 5.
- 7 Simonia an regat charitativam monitionem. in. c. 13. bel. n. 4. de simo. f. 86.
- Simonia non semper equiparatur crimini lese maiestatis. ibi. nu. 11.
- 7 Simonia an sit aliquid pro ingressu religionis accipere. in. c. cum sit. p. prium. nu. 5. de condi. appo. fo. 18.
- 3 Simonia inducitur ex perceptione alicuius temporalis pro spirituali. in. c. olim. el. j. nu. 5. de rescrip. fo. 179.
- 7 Simoniace non tenet restituere quicquid consecutus est re simoniace acquisita. in. c. mandato. nu. 6. de simo. fo. 92.
- 7 Simonia non committitur in venditione temporalium puta officiorum et nisi habeat aliquam connexitatem spiritualium. in. c. quoniam. el. j. nu. 2. ne prel. vi. su. f. 92.
- 7 Simoniace potest per quolibet christianum accusari per alium vero non. in. c. si dominus. nu. 1. 2. 4. de simo. fo. 77.
- 7 Simoniace electus non debet ille si eo prohibente pecunia fuit data an autem tenetur beneficium dimittere. in. c. sicut tuis. nu. 1. de simo. fo. 88.
- Simonia committit etiam ille qui per alio promouendo pecuniam soluit. ibi. nu. 4.
- 7 Simonia committit ille qui pretio vel fauore celat peccatorem vel ante penitentiam reconciliat. in. c. nemo. nu. 1. de simo. fo. 80.

Super Lectu. Panormitani.

- Simonia** committitur quotiescūq; committitur vel omittitur aliquid spirituale pro temporali. ibi. nu. 2.
Simonia est studiosa cupiditas emēdi vel vēdēdi spiritualia. ibi. nu. 6.
Simonia non committitur ex sola voluntate. ibi.
Simonia quomodo diffiniatur. ibi.
Simonia quatuorplex fit. ibi.
6 **Simonia** nō committitur in tēporalibus sed solū in spiritualibus. in. c. cum ab omni. nu. 7. de vi. 7. bo. cleri. fo. 5.
Simonia nō committitur per dationē pecunie pro irrequisito nō seruando: secus pro querendo. in. c. dilectus filius. nu. 2. 3. de simo. fo. 84.
7 **Simonia** an 7 qñ committat pro iuribus temporalibus vel spiritualib⁹ querendis vel quesitis conseruandis. ibi. nu. 4.
3 **Similitudo** sufficit q; sit in ratione 13 in facto sit diuersitas ad hoc vt cōprebendatur sub exp̄sso casu. in. c. si. in alijs. nu. 53. vt lite non contest. fo. 120.
Similitudo facit q; idem iuris sit in casu simili 7 in exp̄sso. in. c. quoniam frequenter. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 113.
3 **Simulatio** approbat. in. c. nisi specialis. nu. 5. de auto. 7 vsu pal. fo. 8.
2 **Simplicitas** que est dolo contraria cōmendatur. in. c. ex studijs. nu. 1. de presump. fo. 116.
4 **Simplr dictū** qñ aliqd dicat. Ant. in. c. i. nu. 3. de seru. in ordi. fa. fo. 41.
2 **Simplicitas** vel subtilitas quibus casibus approbat. in. c. dilecti filij. nu. 11. de iud. fo. 22.
3 **Simplicitas** sine dolo cōmendatur: cōtraria discretioni reprobatur. in. c. veritatis. nu. 1. de iureiu. fo. 137.
4 **Simplicitas** etiā tendens ad bonū finē non debet esse sine ratione. in. c. de un. qui. nu. 1. de vi. 7. bone. cleri. fo. 6.
6 **Simplicitas** vtrum excuset a surreptione in beneficialibus. in. c. super li. teris. nu. 5. de rescrip. fo. 63.
1 **Simplicitas** minima est quedam fatuitas. in. c. cum dilectus. nu. 5. qd. metus cau. fol. 152.
2 **Simplicitas** que caret ratione est reprobata 7 impedit promotionem prelati. in. c. pastoralis. nu. 3. de iudi. fol. 37.
3 **Synagoga** antiq; iudit⁹ diruta nō 13 d nouo i eodē loco synagogā edificari. i. c. 2. soluit. n. 3. d. in. f. 96.
7 **Syndicus** vniuersitatis pōt esse etiā aliq; q nō sit de illa vniuersitate. in. c. i. n. 3. 2. 4. de syndi. f. 148.
2 **Syndicus** qñ creatur ab aliqua vniuersitate an necessario requiratur decretum iudicis illius loci. ibi. nu. 5.
6 **Syndicus** monasterij pōt per solū abbatem reuocari. ibi. nu. 6.
6 **Syndicus** an dicatur ille qui est constitutus ab vniuersitate ad vnā causam tantum. in. c. i. nu. 2. de syndi. fo. 148.
4 **Synodus** quid sit 7 quid concilium. in. c. ego. nu. 5. de iureiu. fo. 130.
7 **Societas** ex causa superueniente dissoluit ante tps. in. c. i. nu. 5. qui matr. accu. pos. fo. 45.
7 **Societas** inter ponētē pecuniā 7 operā quō sit licita 7 periculosa. quē debeat spectare ad lucrū quō diuidat 7 certa pars pecunie loco lucris an possit deputari. in. c. per vestras. nu. 8. de dona. inter vi. 7 vxo. fo. 52.
7 **Societas** cū exēdicato an teneat. in. c. si vere. nu. 10. de sen. excō. fo. 190.
7 **Societatis** occulte nō caret scrupulo qui manifesto facinorosi desinit obuiare. in. c. qui alios. nu. 1. de here. fo. 99.
7 **Societas** coīta vt ad vnū tm spectet periculū sapit naturam vsuraria 7 ideo nō v3. in. c. nauigati. nu. 11. de vsur. fol. 130.
1 **Societas** pōt ad libellū reuocari ex iusta cā. i. c. nosti. nu. 5. de elec. f. 129.
7 **Socius** malus corrūpit mores alteri⁹ soch. i. c. ad bec. n. 1. de iude. f. 96.
7 **Soch** priuilegiati gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus. in. c. quam sit. nu. 1. de iude. fo. 97.
4 **Soch** criminis an admittantur in testes. in. c. qm. num. 3. de testi. fo. 37.
4 **Socius** criminis an vqñ admittatur in testē contra sociū. in. c. veniens ad nos. nu. 7. de testi. fol. 45.
6 **Socius** criminis presumit qui cū possit nō obuiat delicto. in. c. sicut di. gnum. nu. 5. de homici. fo. 108.
2 **Socius** pōt recusari iudex in causa consocij. in. c. cū. R. canonicus. nu. 2. de offi. dele. fo. 99.
7 **Soch** dicuntur illi qui habent materiā conueniendi in vnum. ibi. nu. 3.
7 **Socius** vnus si patit damnum occasione societatis imputatur sibi. in. c. postulastis. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.
7 **Sodomia** puni⁹ pariter abutendo masculis vel feminis. in. c. in archiepatu. nu. 1. de rapto. fo. 119.
7 **Sodomia** quō puniat⁹ de iure canonico tam perpetrata per clericos q; laicos. in. c. clerici. nu. 1. de excess. prela. fo. 144.
6 **Sodomia** est crimen ecclesiasticum. ibi. nu. 2.
6 **Solēnitas** extrinseca non psumit etiā in factis antiquis. in. c. significauit. nu. 2. de cens. fo. 202.
7 **Solēnitas** extrinseca in factis antiquis an probet per iuramentū. in. c. licet bel. nu. 23. de simo. fo. 87.
4 **Solēnitas** resultas ex actu pbato tollit per cōtrariā pbationē nisi in etate 7 sana mente presump̄ta. in. c. in presentia. nu. 33. de proba. fol. 17.
3 **Solēnitates** testamentarie vel aliē inducte a lege civili ligāt etiā si per sonē ecclesiasticē instituāt. in. c. qd clericis. nu. 2. de fo. compe. fo. 70.
2 **Solēnitas** intrinseca aliqñ psumitur. in. c. i. nu. 9. qd me. cau. fo. 149.
3 **Solēnitas** iudicialis nō presumitur nisi appareat in actis scripta. in. c. i. nu. 3. de lit. contest. fo. 103.
Solēnitas iudicialis si non pōt probari q; acta sunt de perditā statuer confessioni partis. ibi. nu. 4.
7 **Solēnitates** circa matrimonia inductas per statutum non seruantes an peccent. in. c. i. nu. 9. desponsa. fo. 2.
4 **Solēnitas** probatur per illum qui stat p solēnitate nō per excipientē vbi ius requirit scripturā. in. c. quoniam. nu. 2. de proba. fo. 29.
6 **Solēnitas** extrinseca an psumat. i. c. noscitur. nu. 9. de bis q; fi. a pla. fo. 68.
3 **Solēnitates** iudicarie nō possunt per partes remitti. in. c. dilecti filij. nu. 5. de iudi. fo. 21.
2 **Solēnitas** presumitur in actu emanato a viro magne discretionis. in. c. i. nu. 5. de cle. pere. fo. 64.
Et vide in. c. tue nobis. in. j. oppo. eo. titu.
3 **Solēnitates** q; sint que nō possunt consensu partiu; remitti. in. c. i. nu. 11. de libel. obla. fo. 93.
4 **Solēnitates** defectus an impediāt obligationē ex iuramento. in. c. cu3 contingat. nu. 26. de iureiu. fo. 160.
6 **Solēnitas** requisita in alienatiōe rei ecclesiastice an possit tolli per consuetudinem. in. c. i. nu. 4. de bis que fi. a prela. fo. 65.
1 **Solēnitates** omisso ex sola consuetudine inducta vitiat actū. in. proe. Greg. nu. 14. fo. 7.
6 **Solēnitates** in alienatiōe rei eccle. in. c. nulli. nu. 7. de re. ecc. alie. fo. 74.
Solēnitas q; requirit in alienatione rei ecclesiastice requiritur in alienatione aliorū locorum piorum. ibi. nu. 14. fo. 78.
2 **Solēnitas** an 7 qñ presumat tam in factis antiquis q; recētibus. Ant. in. c. presentia. nu. 14. de renun. fo. 26.
6 **Solēnitates** iudicarie de necessitate nō obseruantur qñ litigat corā papa. in. c. cum venissent. nu. 23. de insti. fo. 54.
4 **Solēnitas** c. vltra tertium. de test. seruatur in concessione scēe tertie et quarte dilationis 7 debet probare se fuisse impeditum in alia dilatione. in. c. in causis. nu. 2. fol. 49.
2 **Solēnitas** q; requirit in aliquo facto requirit etiā i additiōe vel suppletitiōe q; sit ad illud factū. Ant. in. c. vnico. in prin. nu. 1. de sacra. vnc. fo. 48.
5 **Solēnitas** verborū si non requiritur in aliquo actu sufficit q; exprimas tur effectus rei. in. c. ad audientiam. nu. 2. de appel. fo. 105.
3 **Solēnitates** maiores anni que sint 7 facit ad statuta. in. c. licet tā. nu. 5. de ferijs. fo. 138.
3 **Solēnitates** que regunt in aliquo actu si nō seruatur actus ruit aliqñ ipso iure aliqñ per sententiam. in. c. si. nu. 10. vt lit. non cōtest. fo. 113.
7 **Solēnitates** q; debeant in legitimatione adhiberi. in. c. per venerabilis lem. nu. 27. qui fi. sint legi. fo. 43.
6 **Solēnitas** extrinseca psumitur in actis gestis ab aliquo probō viro. in. c. nisi essent. nu. 3. de preben. fo. 31.
2 **Solēnitas** extrinseca presumitur qñ de ea non replicatur in dubium. Ant. in. c. constitutus. nu. 8. de fil. presby. fo. 54.
2 **Solēnitas** si non requiritur in aliquo actu si fuerit adhibita minus iuridice an vitiet actum. in. c. si. nu. 9. de procu. fo. 147.
5 **Solēnitas** sine vel instrumētū an 7 qñ psumatur si in eis de dicta solēnitate sit mentio. in. c. sicut nobis. nu. 17. de re iudi. fo. 66.
Solēnitas intrinseca non presumitur in dictis testiu nisi referāt se ad dictum seu factum iudicis in casu in quo pro iudice presumeretur circa talem solēnitatem. ibi. nu. 19. 7. 20.
Solēnitas intrinseca an indistincte presumatur. ibi. nu. 22.
6 **Solēnitas** extrinseca presumitur ex lapsu longi temporis. in. c. peruenit. nu. 7. 7. 10. de emp. 7 ven. fo. 83.
2 **Solidi** in iure presumuntur pro aureis. in. c. conquerēte. nu. 6. de offi. ordi. fo. 121.
7 **Solutio** census an faciat presumi subiectiones. in. c. qm. nu. 4. de priuileg. fo. 158.
3 **Solutio** vbi est destinata ibi videtur esse contractū. in. c. dilecti filij. nu. 6. de fo. compe. fo. 84.
3 **Solutio** nō potest fieri de nocte 7 pars non compellitur recipere. in. c. quoniam. nu. 4. de ferijs. fo. 138.
3 **Solutio** facta illi qui non ierat talis non liberat soluentē. in. c. cu3 super. nu. 22. de cau. pos. 7 proprie. fo. 157.
3 **Solutio** facta alicui non pbat soluentē esse vasallū regulariter. in. c. in causa. nu. 5. de cau. pos. 7 proprie. fo. 164.
Solutio lōgi tps de aliq; pecunia nō subicit soluentē future solutioni nā ex ea nō causat titul⁹ 13 ex solutiōe lōgissimi tps sic. ibi. nu. 6. 7. 8. 11.
2 **Solutio** nō pōt fieri cōiuncte psonē in. c. corā. nu. 8. de offi. deleg. fo. 98.
3 **Solutio** licet sit destinata in certo loco pōt tñ impune peti in loco do micilij debitoris: secus in alio loco nisi pmittens sit in mora. in. c. i. nu. 4. 5. de plus peti. fo. 151.
1 **Solus** procuratori reuocato an liberetur. in. c. ex parte decani. nu. 13. de rescrip. fo. 83.
3 **Soluens** bonafidei possessori liberaf maxime si habuit iustā cām soluē dititē soluens malefidei possessori si ei tenebat ex cōtractu. in. c. grauis. nu. 5. 7. 8. de resti. spo. fo. 177.

Repertorium singularium materiarum

- 1 Soluens omnia anno certū quid utrū p hoc inciderit in obligationes ali quam. in. c. querelam. nu. 14. de elec. fo. 144.
- 4 Soluens vni sponte qd alteri est debitum nō liberatur. in. c. ea te. nu. 1. de iureiur. fo. 144.

Sonus cāpane an sufficiat ad vocādos hoīes de vniuersita te. in. c. in causis. nu. 5. de elec. fo. 150.

- 7 **Soror** an obligat ex spōsalib⁹ cōtractus per fratrē ex sola pe nitētia nisi expse vel tacite per aliqua signa cōsentiret. in. c. j. nu. 2. de ma. contrac. con. inter. eccle. fo. 37.

- 7 **Sorte** dirimi quādo sit pibitū etiā inter laicos. in. c. fi. nu. 6. de sortileg. fo. 134.

Sortilegium est crimē ecclesiasticū nō tñ mere adeo qd est locus puenitioni inter ecclesiasticū et secularem. in. c. j. nu. 1. 2. de sortileg. fo. 119.

Sortilegiū quomodo priuatur tā fm canones q̄ fm leges. ibi. num. 2. Sortilegiū nisi contineat heresim manifestam nō punit per inquisito rem heresis. ibi. nu. 4.

Sortilegium quando sapiat heresim vel non. ibi.

Sortilegi sunt infames nō aut intelligas de illis q ludūt ad ludū fortu ne q̄ si illi ēt se pmittāt sorti nec d illis q sorte dirimūt aliquā rē. ibi. n. 5.

- 7 Sortilegiū nō debet quis vti etiā sub spe cōsequendi salutē. in. c. ex lite rarum. nu. 1. de aposta. fo. 105.

- 7 Sortilegium si cōmiserit p̄sbyter suspenditur ad tps ab administra tione altaris aliqñ tñ priuatur officio 7 beneficio. in. c. ex tuaruz tenore. nu. 1. 2. 4. de sortile. fo. 134.

Sortilegiū committitur etiam qñ quis vult inuenire furtum etiam fa ctum alicui ecclesie. ibi. nu. 2.

- 7 **Spado** carēs vno testiculo 7bere pōt secus est si caret ambo bus. in. c. qd sedē. nu. 5. de frigi. 7 male. fo. 35.

- 6 **Spes ad** aliquā rē nō est sufficiēs ad agēdū ad ipsam. in. c. cū sup questionū. nu. 6. de concef. preben. fo. 60.

- 7 Species vna q in allā transmittet solus deus pōt facere. in. c. ex tuaruz. tenore. nu. 8. de sortile. fo. 134.

- 1 Species vbiq̄q ponit aliquid vltra genus suū nō cōprehēdit sub illo genere. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de postu. prela. fo. 107.

- 2 Species an droget generi. in. c. ex pte. el. j. nu. 6. 7. de offi. del. fo. 77.

- 7 Spālis pūisio solet pl⁹ timeri q̄ gñalis. i. c. vnico. n. 2. de sagita. fo. 115.

- 3 Specialia nō cōprehēdunt sub dispositiōe generali sed requirit q spes cialiter exprimantur. in. c. at fi clerici. nu. 24. de iud. fo. 14.

- 3 Spirituality nō estimantur sed interesse ex eis recipit estimationē. in. c. j. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 213.

- 2 Spirituality an facilius cōtrahunt q̄ dissoluātur. Ant. de but. in. c. ins ter corporalia. nu. 13. de trālla. prela. fo. 17.

- 3 Spirituality non presumuntur nisi allegentur 7 pbentur. in. c. cōqueren te. nu. 16. de resti. pfolia. fo. 173.

- 1 Spūalia nō pcedunt sub ānuo cēsu i. c. dudū. el. j. nu. 37. de elec. fol. 172.

- 7 Spūalia qb⁹ modis capiant in iure. in. c. cōsulere. nu. 3. de simo. fo. 89.

- 4 Spūalia nō pnt occupari l3 vacātia. in. c. cū causam. nu. 3. de pba. f. 33.

- 3 **Spoliator** si postea spoliatur non euitabit cōdēnationē qz ab initio fuit in culpa. in. c. olim. el. j. nu. 3. de resti. spo. fo. 189.

- 7 Spoliatus iudicialiter non pōt agere possessorio. in. c. si constiterit. nu. 7. de accu. fo. 60.

- 3 Spoliationem petēs habet probare possessionem. in. c. ex parte. nu. 4. de resti. spo. fo. 183.

- 3 Spoliatus a possessione per suā negligētiā nō gaudet privilegio cano nis reitegrāda nisi sit ecclia mior vl absēs. i. c. j. n. 16. vt li. nō 2tes. f. 110.

- 3 Spoliatus beneficio an restituat licet opponatur q renūciavit. in. c. j. nu. 18. de resti. spo. fo. 165. 7 seq.

Spoliatus ante oēm cōtentionē restituat qñ excipitur super petitorio: secus si excipitur directe cōtra possessoriū. ibi. nu. 5.

Spoliatus si postea renūciat rei spoliatae an sibi p̄iudicet agendo pos sessorio recuperande. ibi. nu. 9.

- 3 Spoliatus agēs possessorio recuperāde nō tenet respōdere suis spolia toribus nisi ipsi opponāt qñem spoliationis. 7 idē si agerit interdicto vnde vi. in. c. fi. nu. 1. de ordi. cog. fo. 150.

Spoliat⁹ anq̄ restituat bz privilegiū 7 spoliatorē nō 7 aliū cōparētez p̄o interesse suo 7 durat tale privilegiū donec restituat. ibi. num. 3. 7. 4.

Spoliatus ante omnia debet restituī non solū in re principali sed etiaz in fructibus 7 expensis. ibi. nu. 4.

Spoliato p̄figit terminus intra quē p̄bet de sua spolitione. ibi. nu. 6.

Spoliatus pōt cōueniri super proprietate nisi excipiat. ibi. nu. 7.

Spoliatus agēs possessorio 7 reconuentus possessorio poterit spolia tionē intentatā per viā actionis p̄bare per viā exceptionis 7 reconuen tionis poterit pariter excipere de sua spolitione. ibi. nu. 8. 7. 9.

Spoliatus cōtentus an possit reconueniri de spolitione. ibi. num. 10. 7. 11.

Spoliatus si est excōicat⁹ an sit restituēdus. in. d. c. fi. nu. 12. co. ti. fo. 151.

Spoliatio pōt intētari etiam tempore feriato. ibi. nu. 13.

Spoliatus si in agēdo succubuerit nō poterit amplius excipere de spo liatione. secus econtra. ibi. nu. 15. 16.

Spoliat⁹ 7 quē fuit actū p certis rebus succubens in exceptiōe potes rit iterū excipere si agat contra cum p̄o alijs rebus diuersis. ibi. nu. 17.

- 3 Spoliatus bz remediū recuperāde aduersus illū q sciēter recepit rem a spoliatore ēt si suā postea iūenerit 7 ēt si p mille man⁹ gerit 7 b serua tur i vtroq̄ foro sec⁹ si ignorāter successit i vitii qz tūctenet 7 ditiōe. c. reitegrāda. p̄t tñ si vult iste spoliat⁹ agere 7 spoliatorē 7 nō 7 detinētez rē 7 vna actio nō tollit p aliā. in. c. sepe. n. 1. 12. 13. 15. 21. de resti. spo. f. 191.

Spoliatus agit contra spoliatorē etiā nō possidentē vel etiam q dolo nō defierit possidere qz semel fuit in culpa spoliādo. ibi. nu. 10. 7. 21.

Spoliator spoliatus bz remediū possessorii 7 spoliatē sed nō 7 tertii qui sciēter rem illam accepit a secūdo spoliatore. ibi. nu. 16. fo. 192.

Spoliatus pōt agere tam contra spoliante q̄ contra tertii possidentē nec electio sibi p̄iudicat. ibi. nu. 21.

- 3 Spoliat⁹ si egerit petitorio pōt postea trāsire ad possessoriū. i. c. pasto ralis. nu. 20. de can. pos. 7 proprie. fo. 159.

- 1 Spoliatus an possit agere ad fructus perceptos 7 qui percipi potues runt a tpe spoliationis vsq̄ ad tempus lit. contesta. ibi. nu. 26. fol. 160.

- 3 Spoliatus pōt agere cōtra possessorem qui non spoliavit officio iudi cis. in. c. cū ad sedem. nu. 24. de resti. spo. fo. 187.

- 2 Spoliat⁹ pōt super re spoliata committere. in. c. j. nu. 5. de arb. fo. 167.

- 3 Spoliatus sua naturali possessione a tertio habet remediū retinende: secus ab habēte civilē. in. c. olim. el. j. nu. 9. de resti. spo. fo. 179.

Spoliatus tūc demū habet interdictū recuperāde si probat se delectū 7 possessionem habuisse. ibi. nu. 14. fo. 80.

- 3 Spoliatus nō obtinet in possessorio recuperāde si ante spoliationē pro bat spōte ecclia abiurasse. in. c. accepta. nu. 14. de resti. spo. fo. 167.

Spoliatus restituat absq̄ hoc q p̄bet titulū rei spoliatae. ibi. nu. 2.

- 3 Spoliatus si fuerit criminaliter accusat⁹ a spoliatē an poterit excipere q accusans ipm spoliavit. in. c. accedēs. el. j. nu. 3. vt lit. i. d. cōtēt. fo. 111.

Spoliatus nō tenet respōdere sup petitorio nisi prius cōsequatur rem principalem 7 accessoriā puta fructus 7 expensas ibi. nu. 5.

- 2 Spoliatus anteq̄ restituat non debet replicare de proprietate. Ant. in. c. constitutus. nu. 13. de fil. p̄sby.

- 3 Spoliatus agēs possessorio 7 petitorio 7 pbat spoliationē sed non doo minium cadit a petitorio 7 obtinet in possessorio. in. c. cū ecclia. num. 1. de cau. pos. 7 proprie. fo. 153.

Spoliatus nō restituat ante oīa nisi intentauerit simpliciter possessor rium 7 per modum conventionis. ibi. nu. 15. 7. 17.

Spoliatus possessione quas habebat. vi clam vel precario nō restituat aduersus verum dominum. ibi. nu. 26. fo. 153.

- 3 Spoliatus a iudice iuris ordine nō seruato an iōia restituat: secus si ser cerit iuris ordine seruato. i. c. 2querēte. nu. 1. 6. 7. de resti. spo. fo. 172.

Spoliatus in beneficiālib⁹ probata possessiōe nō tenet sue possessiōis titulū iustificare. ibi. nu. 4.

Spoliat⁹ bñficio an agat 7 spoliante vel possidētē. ibi. nu. 13. fo. 173.

- 3 Spoliat⁹ si agat ad restiōnē nō audiet re⁹ opponēs petitorio nisi spolia tus 2sentiat sz an iudex possit huic 2sensui 2dicere. in. c. j. nu. 1. 3. de re

Spoliat⁹ an oīa restituat ēt 7 ecclia. ibi. nu. 4. (sti. spo. fo. 164.)

- 3 Spoliat⁹ i bñficialib⁹ ad hoc vt obtineat in possessorio recuperāde an hēat aliq mō docere de suo ti. 7 quo. i. c. i lris. nu. 12. de resti. spo. fo. 199.

- 6 Spoliatus nō est restituēdus qñ erat in possessione cōtra ius. in. c. signi ficauit. nu. 4. de censu. fo. 202.

- 1 Spoliatus dicitur verus dñs rei nō ille qui fuit delectus. in. c. ex parte. nu. 5. de rescrip. fo. 52.

- 3 Spoliatus quib⁹ casibus ante oīa nō est restituendus. in. c. j. num. 13. vt lite non contest. fo. 107.

- 5 Spoliatus non potest cū effectu ad iudiciū vocari nisi primo restituat ur. in. c. nouit. ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.

- 2 Spoliatus debet restituī nihil audito contra eū ante restitutionē. in. c. venerabili. nu. 3. de offi. de deleg. fo. 100.

Spoliato restituto tāto tēpore nil potest obijci contra ipsum super illa re quanto ipse stetit spoliatus. ibi. nu. 7.

- 1 Spoliatus de facto nō perdit titulū benefeci sed possessionem tāti. in. c. in nostra. nu. 10. de rescrip. fo. 81.

- 2 Spoliatus potest intentare possessoriū recuperande licet renūciauerit secus petitorium. Ant. in. c. j. nu. 5. de renun. fo. 22.

- 7 Spoliatus si conueniat a spoliatē super petitorio potest opponere ex ceptionem spoliationis ante litē contest. nō aut post. in. c. cū ex iniuncto. nu. 3. de no. ope. nuntia. fo. 150.

- 3 Spoliatus primo auditur si apponit contra actorem: si vero agit sec⁹ in. c. j. nu. 1. de ordi. cog. fo. 174.

Spoliatus repellit actore etiā agentem super alia re 7 non tenetur ei re spondere nisi re prius restituta. ibi. nu. 34.

Spoliat⁹ agit vl excipit 7 spoliatē l3 nō possideat rē spoliatā. ibi. n. 5.

Spoliatus qñ statim probata spoliatione restituatur 7 aduersariū ex pellat. ibi. nu. 7. 18.

Spoliationis questio an p̄iudicet q̄stioni mote per aduersarium indis tincte tam in civilī q̄ in criminali causa. ibi. nu. 7. fo. 145.

- 3 Spoliatus recuperat fructus etiā q p̄cipi potuissent 7 eidem dāna res fariuntur 7 de iure satisfiāt. in. c. grauis. nu. 1. 7. 2. de resti. spo. fol. 196.

Spoliatus

Super Lectu. Panormitani.

- 1 Spoliatus ante omnia debet restitui, in. c. bone memorie, el. ij. nu. 19. de posu. prela. fo. 114.
- 7 Spoliatus per viam iuris non potest agere remedio possessorio, in. c. fi. nu. 5. de adul. et stu. fo. 117.
- 1 Spoliatus aliquando non debet incontinenti restitui in possessionem, in. c. dilectus filius, nu. 4. et 7. de rescrip. fo. 71.
- 7 Spoliatus per iudicem ordine iudiciario non seruato potest petere restitutionem, in. c. ad petitionem, nu. 6. de accu. fo. 70.
- 3 Spoliatus iuribus incorporeis habet interdictum restitutorium, in. c. ex conquestione, nu. 9. de resti. spo. fo. 175.
- 7 Spoliij causa inter laicos non cognoscitur per iudicium ecclesiasticum seu papam nisi sint persone miserabiles, in. c. cam. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 41.
- 6 Spoliari nemo potest propria auctoritate, in. c. quando, nu. 7. de cens. fo. 202.
- 6 Spoliare quem de facto non est permixtum nisi de facto et notorie alio quid iniuste teneat, in. c. q. clerici, nu. 3. de iure pa. fo. 191.
- 6 **Sponsalia** cum vno contracta tolluntur per matrimonium carnaliter cum alio consummatum, in. c. nulla ecclesiastica, nu. 2. de concess. preben. fo. 55.
- 7 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluuntur per affinitatem post subsequentem, in. c. veniens, nu. 6. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Sponsalia possunt sub conditione contrahi etiam de futuro, in. c. de illis, nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Sponsalia sub honesta conditione contrahuntur et ante conditionis eventum desponsa tam cognoscitur a conditione recedit, in. c. p. tuas, nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- 7 Sponsalia quid sint et unde dicantur, in. rub. nu. 3. de spon. fo. 2.
- 7 Sponsus et sponsa quare et qui dicantur, ibi.
- 7 Sponsa de futuro an dicitur mulier maritata, ibi nu. 5.
- 7 Sponsaliorum validitas requirit septennium, in. c. iuuenis, nu. 5. de spon. f. 3.
- 7 Sponsalia etiam iurata post votum simplex non valent, in. c. rursus, nu. 3. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Sponsalia de futuro non tolluntur per votum simplex castitatis sequens, in. c. veniens, nu. 5. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Sponsalia non iurata soluuntur facilius quam iurata, in. c. preterea, nu. 5. de sponsa, fo. 6.
- 6 Sponsalium contractus quod plures tacitas habet condiciones, in. c. preterea, nu. 1. de sponsa, fo. 2.
- 7 Sponsalia seruare compellunt etiam si iuramentum non interuenit, ibi, nu. 4.
- 7 Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt, ibi.
- 7 Sponsalia etiam non iurata non seruatur peccat, in. c. i. nu. 3. de sponsa du. fo. 17.
- 7 Sponsalia para sine sub aliqua conditione contracta semper tolluntur per matrimonium de presenti, ibi, nu. 7.
- 7 Sponsalia quatuor modis contrahuntur qui exprimuntur in. d. c. i. ibi, nu. 8.
- 7 Sponsalia de futuro si secuta est copula non soluuntur per matrimonium de presenti secus est si copula non est nisi per metum qui possit cadere in constantem contractum sit, in. c. veniens, el. ij. nu. 1. de spon. fo. 7.
- 3 Sponsalia facta a peritibus obligant filios expresse vel tacite consentientes vel patres et non dicentes facto, facta vero ab alijs attinentibus non ligant nisi consentientes expresse vel tacite, in. c. ex parte, nu. 2. de resti. spo. fo. 183.
- 7 Sponsalia facta cum minore impugnantur si adueniente etate recedat a viro vel cum eo non conseruetur, alias videntur ratificata, ibi, nu. 6.
- 7 Sponsalia inter maiorem et minorem quo dissoluantur, ibi, nu. 9.
- 7 Sponsalia de futuro dissoluantur ex impedimento supervenienti, ibi, n. 25. f. 186.
- 7 Sponsalia nunquam transeunt in matrimonium nisi per copulam perfectam, secus per nixum copule, ibi, nu. 26.
- 7 Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per secunda sponsalia de presenti sed non per secunda de futuro, in. c. sicut, nu. 1. de sponsa, fo. 8.
- 7 Sponsalia de futuro pure contracta non soluuntur per lapsum temporis, ibi, nu. 2.
- 7 Sponsalia iurata ubi sunt ab eis rescilire licitum non est, ibi, nu. 5.
- 7 Sponsalia primo etiam non iurata non soluuntur per alia sponsalia iurata, ibi, nu. 7.
- 7 Sponsalia etiam si non sunt iurata non est licitum ab eis recedere licet alia iurata superveniant, ibi, nu. 9.
- 7 Sponsi an teneantur expectare ultra biennium et quid agendum ubi et quando terminus est prescriptus, ibi, nu. 10. et 11.
- 7 Sponsalia de futuro an idem iuris sint prout matrimonium si clandestine fiant, in. c. cum inhibitis, nu. 6. de clandest. despon. fo. 17.
- 7 Clandestina sponsalia contrahentes peccant, ibi.
- 4 Sponsalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimonium, in. c. ex tenore, nu. 1. de testi. fo. 67.
- 7 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium carnali copula consummatum, in. c. licet, nu. 1. et 4. de sponsa du. fo. 17.
- 6 Sponsalia facta a patre non obligant filium nisi tacite vel expresse consenserit, in. c. si quis autem, nu. 9. de regu. fo. 159.
- 7 Sponsalia de futuro pice non compellunt ad matrimonium habendum leproso fo. lepra post sponsalia superveniente, in. c. literas, nu. 1. de coitu lepro. fo. 25.
- 7 Sponsalia de futuro soluuntur lepra et quacumque alia enormitate, ibi, nu. 2.
- 7 Sponsalia contracta per verba de presenti cum impubere non matrimonium sed sponsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur, in. c. ex literis, nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 7 Sponsalia facta cum minore septennio per cohabitationem mutuam post septennium

- num conualescunt et inducunt pu. bo. in. f. i. soluntur tamen per matrimonium de presenti, in. c. duo pueri, nu. 1. de despon. impu. fo. 15.
- 7 Sponsalia nulla ex defectu consensus conualescunt tacito subsequente consensu ex communi habitatione, ibi, nu. 2.
- 7 Sponsalia contrahere ut quis possit septimus annus completus esse debet et ibidem intelligitur de alijs annis ad matrimonium contrahendum, in. c. literas, nu. 3. de sponsa impu. fo. 13.
- Et in. c. accessit, nu. 5. eo. ti.
- 7 Sponsalia si aliqua invita maior contraxit cum minore non tenetur illum expectare donec ad etatem legitimam pervenerit, in. c. ex literis, nu. me. 1. de spon. impu. fo. 15.
- 6 Sponsalia soluuntur per religionis professionem secus per propositum castitatis seruande in seculo, in. c. ex parte, nu. 1. et 2. de conuer. coitu. fo. 159.
- 7 Sponsalia non dissoluantur si sponsa efficitur de tertio ordine sancti Francisci qui non profitetur substantialia regule, ibi, nu. 6. fo. 178.
- 7 Sponsalia de presenti an dissoluantur per supervenientiam lepre, ibi, nu. 11.
- 7 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum, in. c. si inter virum, nu. 1. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia de futuro et iurata soluuntur per sponsalia subsequenter de presenti, ibi.
- 7 Sponsalia dupliciter contrahuntur alia vero de presenti et alia de futuro et quare illa de presenti sponsalia dicantur, ibi, nu. 2.
- 7 Sponsa etiam dicitur vxor de presenti ante consummationem matrimonij, ibi.
- 7 Sponsalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cum alia contractum, ibi, nu. 5.
- 7 Loqui quod prius debeat et interrogari in contractu matrimonij masculus vel femina et dicere quod stat consuetudini, in. c. si inter virum, n. 3. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia sine causa solui non debent, in. c. i. nu. 7. de ma. 2. tra. 3. inter. eccle. f. 36.
- 7 Sponsalia de futuro etiam accedente interdicto ecclesie non dirimunt matrimonium cum alia postea contractum, in. c. ex literis, nu. 1. de ma. tri. contrac. contra inter. eccle. fo. 37.
- 5 Sponsalia iniusta confirmantur per copulam carnalem ex voluntate presentem secus si per vim, in. c. latoz, nu. 8. de re iudi. fo. 54.
- 7 Sponsalia de futuro an transcant in matrimonium per receptionem munerum iocalium et amplexus, in. c. adolescens, nu. 4. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia si non sunt iurata an compellatur pars precise ad contrahendum, in. c. ex literis, nu. 3. de spon. fo. 5.
- 7 Sponsalia contracta per immisionem annuli an tollantur per matrimonium carnali copula cum alia consummatum, in. c. tenor, nu. 4. de re iudi. fol. 57.
- 7 Sponsalia presumuntur facta per verba de presenti per immisionem annuli, ibi, nu. 5.
- 3 Sponsa an sequatur forum viri, in. c. ex parte, nu. 5. de resti. spo. fo. 13.
- 7 Sponsa libere potest monasterium ingredi si vult, ibi, nu. 24.
- 7 Sponsa impedit a sponso ut habeat matrimonium, in. c. preterea, nu. 2. de spon. f. 6.
- 6 Sponsa que per vim fuit cognita a sponso potest intrare religionem eo invito nec per hoc dicitur matrimonium carnaliter consummatum, in. c. verum, nu. 9. de conuer. coitu. fo. 166.
- 7 Sponsus cognoscens sponsam carnaliter et prestat quod nolebat per hoc habere matrimonium an valeat talis prestatio, in. c. cum m. nu. 18. de costi. fol. 28.
- 7 Sponsus et sponsa an et quando compelli debeant ad contrahendum, in. c. ex literis, nu. 8. de sponsa, fo. 5.
- 7 Sponsa libere cum alio contraxit si sponsus ad remota loca accedit secus est in sponsa de presenti, in. c. de illis, nu. 2. de sponsa, fo. 3.
- 7 Sponsa non tenetur sequi virum, ibi, nu. 4.
- 7 Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus virum absentem et nota quod aliud est secundum canones, ibi, nu. 5.
- 4 Sponsa si labatur facultatibus an licite possit a sponso dimitti, in. cap. quemadmodum, §. illud autem, nu. 10. de iure iu. fo. 152.
- 7 Sponsa an possit dimittere sponsam de futuro prius fornicata si est, ibi, n. 12.
- 7 Sponsa de presenti an propter fornicationem subsequentem vel deformitatem possit dimitti, ibi, nu. 13.
- 7 Sponsi an et quando cogi debeant ad matrimonium contrahendum, in. c. requisit, nu. 4. et 6. de sponsa, fo. 7.
- 7 Sponsalia plura contrahens finem aliquos infamis efficitur, ibi, nu. 5.
- 7 Sponsalia renuntiare an et quando liceat, ibi, nu. 6.
- 7 Sponsa etiam vocatur vxor de presenti ante carnalem copulam seu traditionem ad domum viri, in. c. accepisti, nu. 2. de spon. du. fo. 17.
- 7 Sponsi non debent cogi ad matrimonium contrahendum ubi sponsalia non sunt iurata, in. c. gemma, nu. 4. de sponsa, fo. 11.
- 7 Sponsa de presenti nondum cognita si fornicatur cum alio potest vir ab ea quo ad totum separari sed non in totum matrimonium separari, in. c. fraternitatis, nu. 9. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 Sponsa de futuro si fornicatur cum alio potest sponsus ab ea in totum separari, ibi.
- 7 Sponsa de futuro utrum petere potest ut matrimonium contrahat compelli, in. c. super, nu. 2. de consan. et affi. fo. 31.
- 7 Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio, ibi.
- 6 Sponsa nondum cognita potest ingredi religionem que debet compelli ut intra certum tempus intrat, alias adhibebit marito, in. c. ex publico, nu. 1. et 4. de conuer. coitu. fo. 167.
- 7 Sponsa potest per vim adduci ad domum mariti et per vim compelli, ibi, nu. 2.
- 7 Sponsi an possint cogi ad contrahendum matrimonium ubi iuramentum non interuenit, in. c. de illis, el. f. nu. 7. de despon. impu. fo. 14.

Repertorium singularium materialium

- 1 **Spuri** an dicantur coniuncte persone. in. c. nonnulli. §. sunt et alij. nu. 11. de rescript. fo. 76.
- 7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri que autem sit ratio quare spuri non promouentur remissive in. c. accessus. nu. 2. de purga. cano. fo. 164.
- 1 Spurius non potest promoueri ad sacros ordines et quare. in. ca. venerabilem. nu. 12. de elec. fo. 155.
- 7 Spuri proprie qui dicantur et isti in nullo succedunt parentibus. in. c. tanta. nu. 13. qui si sint legi. fo. 40.
- 4 Spurius non excludit substitutum. in. c. in presentia. n. 19. de proba. f. 15.
- 7 Spuri etiam illegitimi licet a parentibus non possint heredes institui possunt tamen ab extraneis quia non sunt prohibiti nisi parentes. in. c. cum haberet. nu. 13. de eo qui dicitur in ma. fo. 24.
- 7 **Sponte** quando dicatur aliquid fieri remissive in. c. ad abolendam. nu. 6. de here. fo. 101.
- 6 **Sportule** quid sint. in. c. cum ab omni. nu. 9. de vita et honestate cleri. fo. 5.
- Sportulas accipere non possunt iudex ordinarius ecclesiasticus nec delegatus sicut laici ordinarii. ibi.
- 3 Sportule an prestant in foro ecclesiastico. in. c. §. n. 9. de plus peti. f. 151.
- 2 **Stallus** in choro et locus in capitulo censentur partes beneficii canonici. in. c. cum inter. nu. 1. de renun. fo. 10.
- 6 **Statim** celeriter et similia relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. potuit. nu. 12. de locato. fo. 88.
- 3 **Statutum** quod filia femina non succedat non habet vires in bonis extra territorium statuentis. in. c. postulasti. nu. 11. de foro compe. fo. 81.
- Statutum quod delinquens in subditis extra territorium ita puniatur in territorio statuti non valet. ibi. nu. 15.
- Statutum vel consuetudo quod delinquens perdat bona patrimonialia clericorum. ibi. nu. 16.
- 3 Statutum quod domus delinquentis destruat an procedat si domus delinquentis sit cum alio cois. in. c. in literis. nu. 34. de testi. spo. fo. 171.
- 6 Statutum vel consuetudo an tollatur per unicam contraventionem. in. c. pro illorum. nu. 5. de preben. fo. 32.
- 2 Statuta dubia non possunt statuentes sed principes declarare. in. c. cum olim. nu. 1. de arbi. fo. 174.
- 2 Statuta et alie dispositiones sunt reducende ad concordiam etiam per subauditos intellectus. in. c. gratum. nu. 2. de offi. dele. fo. 82.
- 7 Statutum episcopi et canones non valet. in. c. super specula. n. 1. de priui. f. 161.
- Statutum quod destruat domus delinquentis quid operabitur si delinquens habet partem inferiorem et aliam partem superiorem. ibi. nu. 2.
- 1 Statutum quod stantibus masculis filia excludatur et quod extendatur ad preterita an habeat locum si hereditas sit diuisa inter fratrem et sororem. in. c. si. nu. 10. de consti. fo. 42.
- 7 Statutum dicens quod scholares seu alij debeant tractari tanquam ciues per hoc videtur quod sint creati ciues. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 4.
- 6 Statuta et cetera constitutiones et privilegia interpretantur secundum consuetudinem loci ubi sunt. in. c. certificari. nu. 2. de sepul. fo. 136.
- 3 Statutum quod de contractu soluat gabella habet locum licet alibi sit destinata solutio. in. c. si. nu. 30. de fo. compe. fo. 85.
- Statutus quod subditus ubicunque deliquerit ligetur tali pena an valeat. ibi. nu. 40.
- 7 Statuta et omnia alia favorabilia ecclesiis non tolluntur minoris spatii. cl. annorum. in. c. accedentibus. nu. 5. de priui. fo. 156.
- 6 Statutum quod offendens aliquem in domo an verificetur in porticu. in. c. i. nu. 4. de deci. fo. 143.
- 3 Statutum quod in dano dato sit iuramentum possessionis de quo domino intelligitur an possessionis vel proprietatis. in. c. si. nu. 55. ut lite non contest. fo. 122.
- Statuta intelliguntur improprie quando non possunt intelligi proprie. ibi.
- 5 Statutum tollens defensionem tam circa personam quam circa res an valeat. in. c. dilecti filij. nu. 13. de excep. fo. 14.
- Statutum quod bannitus possit impune offendi valet. ibi. nu. 15.
- 1 Statutum episcopi vel capituli annullans electionem in qua non fuerunt vocati absentes est nullum. in. c. quia propter. nu. 12. de elec. fo. 163.
- Statutum inferioris non potest in aliquo immutare statutu superioris. ibi.
- 7 Statutum potest fieri quod non liceat ignorantiam statutorum allegare et quando. in. c. ad falsarium. nu. 2. de cri. fal. fo. 133.
- 4 Statutum pape vel concilij dicitur ius humanum non divinum. in. c. licet ex quadam. nu. 4. de testi. fo. 80.
- 5 Statutum inducens prescriptionem debiti non tollit naturalem obligationem. in. rubric. nu. 5. de prescrip. fo. 201.
- Statuta que post certum tempus non admittunt creditorem ad agendum an valeant quin saltem posset agi in foro ecclesiastico. ibi. nu. 6. et 8.
- 7 Statutum alteri preiudicatum est strictissime intelligendum etiam si sit appositum iuramentum. in. c. in nostra. nu. 3. de iniur. fo. 167.
- Statutum an possit fieri preiudicatum iurium que respiciunt omnes de universitate ut singulos. ibi. nu. 5.
- Statutum si transiit in vim contractus an sit amplius renouabile etiam circa subditos. ibidem. nu. 6. fo. 168.

- Statutum quod contra instrumentum publicum non admittatur exceptio vel contra finem vel contra instrumentum et confessionatum poterit opponi instrumentum vel non confessionatum vel non esse lata finem sed an posset opponi instrumentum esse simulatum. in. c. item cum quis. nu. 6. et 7. de testi. spo. fol. 172.
- Statutum excludens omnes exceptionem non tollit officium iudicis secus si tollat omnem defensionem. ibi. nu. 8.
- Statutum tollens omnem defensionem non tollit quin post solutionem quis possit repetere. ibi.
- Statutum est intelligendum ita ut minus ledat quam sit possibile tertio in iure communi. in. c. ex parte. el. ij. nu. 2. et 4. de verb. signi. fo. 205.
- Statuta debent intelligi quod aliquid addant iuri communi. ibi. nu. 3.
- Statuta sunt strictissime intelligenda ne quis damnum indebite patiat. ibi. nu. 4.
- Statuta si reddunt dubia statuentes non possunt illa interpretari quia functi sunt ipsorum officio sed recurritur aut ad populum vel ad iudices. ibi. nu. 7.
- Statuentes an et quando possunt a statuto a superiore confirmato discedere et redire ad ius commune. in. c. cum accessissent. nu. 2. de consti. fo. 25.
- Statutum si concernit favorem publicum non potest illi renunciari. ibi.
- Statutum tollitur si per statuentes vel eorum successores fiat aliquis actus contrarius ipsi statuto etiam quod sit unus actus. ibi. nu. 3.
- 3 Statutum quando transiit in vim contractus non potest amplius renouari. in. c. novit. ille. nu. 25. de iud. fo. 34.
- 7 Statuta condere est quid quod potest delegari. in. c. gravem. nu. 1. de sen. excom. fo. 196.
- Statuentes contra libertatem ecclesiasticam sunt ipso iure privati feudis ecclesiasticis. ibi. nu. 4.
- 7 Statuta facientia mentionem de convictis non verificatur in deficientes se purgari sed illi reputentur convicti. in. c. insinuat. nu. 6. de simo. fo. 80.
- Statuta non recipiunt interpretationem vel fictos intellectus. ibi.
- Statuta recipiunt interpretationem a iure communi nisi ius procedat per improprietatem vel fictionem. ibi.
- Statuta an et quando et qualem recipiunt interpretationem. ibi.
- 4 Statutum quod fama probet intelligitur de fama que trahit originem a quibusdam iudicibus que mouerunt populum. in. c. veniens ad nos. nu. 9. de testi. fo. 46.
- 3 Statutum quod contumax habeatur pro confesso simpliciter de iure communi. in. c. veritatis. nu. 29. de dolo et contu. fo. 207.
- 4 Statutum quod succedat naturalis non videtur in presentia. nu. 22. de proba. fo. 15.
- Statutum si iudex non terminauerit causam intra certum tempus puniatur non habet locum si hoc non fuerit pettum a parte. si vero cito terminetur. in. c. quia nonnulli. nu. 16. de rescript. fo. 91.
- 6 Statutum puniens facientes tractatum habet locum licet tractatus ille non peruenerit ad effectum. in. c. tua nuper. nu. 6. de his que fi. a prela. fol. 9.
- Statutum quod femina non possit testari vel alios contractus facere si ne consensu duorum proximorum non habet locum quando femina disponit ad pias causas. in. c. relatum. el. i. nu. 5. de testa. fo. 120.
- Statutum laicorum impediens liberam dispositionem pro anima non valet. ibi.
- Statutum quod bona non possint alienari in forenses vel in non subditos non vendicat sibi locum dum alienantur in ecclesiam. ibi.
- Statutum quod nisi testamentum insinuetur intra sex menses sit nullum quod non habet locum quando vel clericus vel ecclesia instituuntur. ibi. nu. 6.
- 1 Statutum factum a capitulo continens priuata utilitate tollit antiquam consuetudinem continentem favorem ecclesie. in. c. cum. nu. 2. de consti. fo. 26.
- 1 Statutum laicorum etiam peccatum mortale non nutriendum nullo modo in nullo foro debet seruari contra clericos. in. c. ecclesia sancte. de avarie. nu. 1. et 2. de consti. fo. 30.
- Statuta laicorum respectu ecclesiarum solus papa potest confirmare et non alius prelati. ibi. nu. 5.
- Statutum presumens contractum esse usurarium ex certis coniecturis non valet. ibi. nu. 18. fo. 31.
- Statutum laicorum comprehendit clericos in favorabilibus secus in prejudicialibus. ibi. nu. 25. fo. 32.
- Statutum quod stantibus masculis filia femina non succedat an et quando excludat monialem. ibi.
- Statutum dicens quod primogenitus succedat patri an excludat secundo genitum qui est clericus. ibi.
- Statutum quod stantibus masculis femine non succedant comprehendit clericos masculos. ibi.
- Statutum laicorum inducens merum favorem clericis valet. ibi. nu. 26.
- Statutum dictas quod verba debent intelligi nullo extrinsecus intellecto intelligitur quod verba debent intelligi ex proprio significato non secundum eam usum loquendi secus si dicat quod debet intelligi prout iacent nam tunc intelligitur secundum eam usum loquendi. in. proe. Greg. nu. 10. in fi. et 12. fo. 4.
- 5 Statuta iniqua quando sunt potest unusquisque contradicere vel appellare siue pretendat interesse siue non. in. c. consuluit. nu. 5. de appel. fo. 104.
- 6 Statutum quod vir certam partem dotis lucreti uxore decedente sine liberis non habet locum in sponsa mortua. in. c. ex publico. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 167.
- 1 Statutum largissimum interpretatur ad hoc ut evitetur correctio iuris communis. in. c. cum dilectus. nu. 6. de consue. fo. 99.
- Statuti verba dubia debent interpretari ut minus ledant ius commune ne quam sit possibile. ibi. nu. 21. fo. 94.

Statutum

Super Lectu. Panormitani.

- 3 Statutum quod si quis personaliter fecerit non verificatur in faciente facere. in. c. expofuit nobis. nu. 12. de dila. fo. 137.
- 6 Statutum puniens delictum commissum in ecclesia non vendicat sibi locum in basilica qz prima est consecrata secunda non. in rubi. num. 3. de consecra. eccle. vel alta. fo. 207.
- 1 Statutum excludens omnem exceptionem contra instrumentum publicum vel contra sententiam non excludit quin possit excipi qz instrumentum non est publicum vel qz sententia non est sententia. in. c. licet de vitanda. nu. 11. de elec. fo. 124.
- 1 Statuta qz liceat occidere consanguineos ad vindictam sunt licita. in. c. si. nu. 3. de consue. fo. 103.
- Statutum qz bannitus possit impune offendi valet. ibi. nu. 4.
- 1 Statutum presumitur iniquum quando statuentes nolunt observare. in. c. cum omnes. nu. 2. de constitu. fo. 2.
- Statutum continens iniquitatem an sit ipso iure nullum et sunt opi. ibidem.
- 1 Statutum vel lex ad hoc vt liget an requirat lapsum duorum mensur. in. c. cognoscentes. nu. 7. de consti. fo. 18.
- 1 Statutum dicens quod eligendus in canonicum soluat aliquid est simoniacum quando eligitur tempore receptionis. in. c. cum. M. nu. 25. de consti. fo. 28.
- 3 Statutum qd potestas teneatur in principio officij aliquis facere pot illud facere vsqz ad dimidium temporis. in. c. quoniam. nu. 5. de ferijs. fo. 138.
- 1 Statutum vtrum valeat qd propter necessitatem quis possit vendere rem laici non ecclesie quam forte habet in emphiteosim. in ca. que in ecclesiarum. nu. 8. de consti. fo. 23.
- 2 Statutum qd vicini teneantur capere malefactorem sub certa pena intelligitur si vicini possunt adhibita eorum diligentia alias secus. in ca. cum sicut. nu. 7. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- Statutum quod intra tantum tempus debeat causa expediri sub certa pena intelligitur si non est impeditus ex causa expedire. ibi.
- 4 Statutum qd credatur instrumento priuati non valet. in. c. cum. P. nu. 8. de fide instru. fo. 112.
- 2 Statutum qz filia dotata etc. non habet locum in illa que nupit sine dote inuito patre. in. c. accedens. nu. 6. de procu. fo. 141.
- 3 Statutum qz aliquis citetur personaliter vel domi non intelligitur de alternatiua ordinis sed de alternatiua electiue. secus si hoc dicat aliqua lex. in. c. causam. nu. 9. r. 5. de dolo et contu. fo. 197.
- Statutum debet intelligi secundum ius commune. ibi. nu. 10.
- Statutum quo casu debet intelligi vt aliquid addat iuri communi. ibi.
- 3 Statuta debent intelligi in casu vero et proprio. in. c. j. nume. 13. de eo qui mit. in pos. fo. 213.
- 1 Statutum imponens penam vendenti imponit etiam ementi. in proe. Grego. nu. 20. fo. 7.
- 2 Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis. in. c. ex parte el. j. nu. 6. de offi. deleg. fo. 78.
- 1 Statutum secundum non primum vbi cauetur aliquid precise observandum non valet nisi de primo sit specialis mentio. in. c. ex parte. nu. 5. de rescrip. fo. 45.
- 2 Statuentes possunt venire contra statutum etiam per superiorem confirmatum licet contineat talem materiam qz sine superiore statutum non valuisset. in. c. cum. M. nu. 6. de consti. fo. 27.
- 6 Statuta episcopi non valent sine consensu capituli sufficit tamen consilium capituli sine consensu expresse. in. c. quanto. nume. 4. de bis que fi. a prela. fo. 67.
- 3 Statuta intelliguntur secundum communem usum loquendi. in. c. causam que el. j. nu. 2. de iud. fo. 24.
- 1 Statutum an et quando debeat interpretari secundum ius commune. in. c. causam que. nu. 6. de rescrip. fo. 60.
- 3 Statutum quod causa tractetur contra equitatem canonicam non valet. in. c. dilecti filij. nu. 9. r. 10. de iudi. fo. 21.
- 6 Statutum preceptum vel lex siue constitutio prohibitoria et non condicionalis obligant semper et ad semper. i. omni tempore. in rubi. nu. 2. de decimis. fo. 143.
- 4 Statutum annullans iuramentum an valeat et an obligetur iurans stante dicto statuto. in. c. cum contingat. nu. 10. de iure iu. fo. 157.
- Statutum laicorum non valet quod ex aliquo facto vel gesto contractus presumitur vsuarius. ibi. nu. 12.
- 1 Statutum laicorum specificè disponens de ecclesijs seu ecclesiasticis personis seu rebus earum non valet etiam in fauorem ipsarum secus quando statutum in genere loquitur. in repetitio. c. ecclesia sancte Marie. num. 26. de constitu. fo. 36.
- Statuentes contra libertatem ecclesiasticam quas penas incurrant. ibi. numero. 27.
- Statuta illa sunt contra libertatem ecclesiasticam ex quibus clerici efficiuntur timidiores. ibi. nu. 28.
- Statutum si ponit extra protectionem communis omnem declinantem forum potestatis an sit contra libertatem ecclesiasticam et an intelligatur de clericis. ibi. nu. 28.

- Statutum qz clerico declinante iurisdictionem potestatis. consanguineis vel teneantur solvere penam non valet. ibi. nu. 29.
- Statutum laicale dans licentiam conductoribus possessionum vt libere possint eas dimittere non extendit ad conductores rerum ecclesiasticarum. ibi. n. 30.
- Statutum laicorum non potest minuire vtilitatem prelatorum vel ecclesiarum quam percipere consueverunt ab ipsis laicis per liberum accessum ad eorum molendina talis enim libertas non potest statuto laicorum impediri indirecte subditos aggravando. ibi. nu. 31.
- Statutum laicorum qz prior et fratres sancte trinitatis possint petere et erigere et distribuere legata ad pias causas valet. ibi. nu. 32.
- Stante statuto qz clericus litigas in foro seculari id habeat et non plus quod haberet laicus in foro ecclesiastico sic in foro seculari sint statuta inter laicos fauorabilia quibus de facto non possint vti clerici propter statutum an istud dicatur contra libertatem ecclesiasticam. vbi qz non. ibi. nu. 33. fo. 37.
- Statutum excludens a successione secundogenitum stante primo excludit illum etiam clericum effectum. ibi. nu. 34.
- Statutum quod ingrediens monasterium non succedat non valet. ibi. dem. nu. 35.
- Statutum quod primogenitus succedat non preiudicat secundogenito qui erat clericus ante statutum. ibi. nu. 36.
- Statutum non loquens specialiter de ingredientibus vel ingressis monasterium sed generaliter qz mulier non succedat extante masculo excludit etiam mulierem monacham si assumpsit monachatum post statutum. secus si ante. ibi.
- Statutum qz non petens debitum per tantum tempus non possit amplius petere quomodo intelligatur et an liget clericos. ibidem.
- Statutum laicorum inducens merum fauorem clericis quando valeat. ibi. nu. 37.
- Statutum qz feminam non possit testari vel se obligare sine presentia duorum agnatorum non comprehendit casum quando mulier testaretur ad piam causam vel donaret ecclesie. ibi. nu. 38.
- Statutum quod nisi testamentum infinuatur intra sex menses sit nullum non habet locum quando clericus vel ecclesia instituuntur. ibidem. numero. 39.
- Statuta loquentia de instrumentis guarantee iatis executioni mandant dis an habeat locum in vtroqz foro et in personis ecclesiasticis. ibidem. nume. 40.
- Statutum qz solutio debiti non possit probari per testes non ligabit clericis volens debitum probare per testes etiam si causa tractetur in curia seculari. ibi. nu. 42. fo. 38.
- Statutum si concernit solennitatem actus adhibendum tempore contractus siue sit statutum clerici siue laici vitabitur actus solennitate non seruata. ibidem.
- Statutum irritans cessionem et actionem factam nobili contra populum larem trahitur ad cessionem factam nobili per ecclesiam. ibi.
- Statutum quod res dotalis non valeat alienari extenditur ad alienationem factam in clericum qz concernit rem. ibi. nu. 46.
- Statutum concernens personam iubendo vt aliquid faciat post contractum puta vt apprehendat possessionem vel quid simile non ligabit clericum. ibi. nu. 47.
- Statutum quod dominus rei pignorate ipso incio non recuperet a iudeo nisi soluto debito non nocet clerico nec alteri non subdito. ibidem. nu. 49.
- Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum etiam qn laicus litigat coram eo. ibi. r. nu. 50. r. 47.
- Statutum quod non ligat clericum non ligabit in eius fauorem. ibi. numero. 53.
- 7 Statutum de lucranda dote vel donatione propter nuptias an valeat. in. c. donatio. nu. 6. de donatio. inter vi. et vxor. fo. 53.
- Statutum qz lis non trabatur vltra certum tempus trabatur vltorius per examinationem testium commemorantium in longinquis partibus. in. c. venerabilis. nu. 10. de iudi. fo. 45.
- 3 Statutum qz victus victori condemnatur in expensis operatur vltra ius vtile expense petantur principaliter etiam post sententiam. in ca. j. nu. 10. de plu. peti. fo. 151.
- 7 Statuto si cauetur qz stetur iuramento alicuius officialis super maleficio intelligendum est nisi per testes prohibetur contrarium. in. c. continebatur. nu. 7. de despon. impu. fo. 13.
- 3 Statuta fori seruantur in iudiciorum preparatorijs vbi iudicium exercetur. in. c. qualiter et quando. nu. 3. de iudi. fu. 41.
- 6 Statuentes si faciunt scienter actum contrarium statuto videntur illud statutum reuocasse. in. c. ad audientiam. numero. 9. de clericis non resistent. fol. 22.
- Statutum qz pro contractu solvatur gabella si ab vna partium soluitur et ab alia non contractus valet pro parte qui soluit. in. c. si. num. 12. vt lite non contest. fo. 113.
- 6 Statutum dubium recipit interpretationem a communibus regulis suis. in. c. ad audientiam. nu. 9. de eccle. edifi. fo. 202.
- 2 Statutum puniens legentem instrumentum an comprehendat illum qui legit

Repertorium singularium materiarum

- mentaliter. in. proe. Grego. nu. 15. fo. 4.
- 7 Statutum prohibens acquisitionem non prohibet acquisita retinere. in. c. iudei. nu. 2. de iude. 7. farra. fo. 95.
- 6 Statutum vel constitutio ab inferiore ab imperatore siue contineat damnum siue fauorem ecclesie non censetur approbata nisi expresse approbetur. in. c. is qui. nu. 20. de solu. fo. 103.
- 7 Statutum noue pene inductum non extenditur ad subditos extra territorium delinquentes. in. c. i. nu. 8. de rpto. fo. 118.
- Statuens non potest incidere in penas statuti qd ipse fecit. ibi. nu. 12.
- 6 Statutum non valet disponens quod ciuitas non obligata dare ecclesie illud quod consueta erat dare puta oblationes 7 similia. in. c. abolen. de. nu. 8. de sepul. fo. 139.
- 6 Statutum loquens de honestate regulariter non ligat contra facientes. in. c. i. nu. 7. de vi. 7. hone. cleri. fo. 3.
- 6 Statuentes contra ecclesiasticam libertatem sunt ipso facto excommunicati. in. c. cum laicis. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 77.
- Statutum laicorum licet non sit contra libertatem ecclesie adhuc non ligat clericos. ibi. nu. 3.
- 3 Statutum quod ne quis presumat intelligitur nomine proprio: secus alieno. in. c. h. nu. 6. de iudi. fo. 8.
- 3 Statutum qd pena applicetur heredibus offensi habet locum in professo offenso 7 applicatur vel filio si erit heres vel monasterio si erit heres. in. c. in presentia. nu. 47. de proba. fo. 18.
- 7 Statutum faciens mentionem de committente delictum non comprehendit prestantem opem. in. c. culpa. nu. 2. de iniur. fo. 178.
- 6 Statutum vel constitutio continens id qd continet ius cōe excludit illos casus quos excludit ius cōe. in. c. cū dilectus. nu. 5. de cleri. non resi. fol. 21.
- Statutum preter vel contra ius commune nunq̄ verificatur in casu ficto alias aliquando sic. ibi. 7 in. c. seq. in. h. no.
- 6 Statutum iuramento firmatum an possit per statuentes tolli 7 an incidant in periculum in. c. dilecto. nu. 10. 17. 7. 19. de preben. fo. 34.
- Statuta alicuius collegii licet sint confirmata a superiore nihilominus possunt collegiati contravenire. ibi.
- 7 Statuta contra libertatem ecclesiasticam quando dicantur. in. c. nouerit. nu. 2. de sen. excom. fo. 195.
- 4 Statuto stante qd mulier non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum non potuerunt isti consentire ad eorum commodum. in. c. sicut nostris. nu. 5. de iureiu. fo. 154.
- 6 Statutum an plus operetur aliquando quam consuetudo. in. c. ex parte assensis. nu. 9. de conce. preben. fo. 61.
- 7 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi. in. cap. mulieres. nu. 13. de sen. excom. fo. 181.
- Statutum puniens delictū intelligit de delicto cōsummato. ibi. nu. 14.
- Statuta laicorum mere fauorabilia comprehendunt etiam clericos. in. c. constituens. nu. 4. de resi. in integ. fo. 162.
- Statutum laicorum qd extantibus masculis 7c. non excludit masculos clericos. ibi.
- 7 Statutū vel cōsuetudo qd pro omnium delicto imponatur pena pecuniaria non valet. in. c. licet. nu. 5. de penis. fo. 169.
- 7 Statutum qd agnati excludant feminas habet locum si agnatus sit clericus. in. c. i. nu. 8. de ope. no. num. fo. 150.
- 6 Statutū loquens de quibusdā religiosis an extenditur ad alios nisi expressio fiat per superiores. in. c. quod quibusdā. nu. 2. de fideiuss. fo. 99.
- 5 Statutū qd si qd non petierit debitū intra tñ tps qd cadit a iure suo vel ulterius non audiat an valeat. in. c. si. nu. 9. 13. 18. 7. seq. de prescript. fol. 44.
- Statutum dices qd in tali casu nulla currat prescriptio non excludit prescriptionem longissimi temporis. ibi. nu. 55. fo. 47.
- 7 Statutum an valeat super dotum restitutione. in. c. de prudentia. nu. 6. de dona. inter vi. 7. vro. fo. 50.
- 3 Statutū imponēs penam iudici non terminanti causas intra tñ tps debuit intelligi si pars hoc petiit. in. c. finē. nu. 34. de dolo 7 cōtu. fol. 202.
- 2 Statutum quod transiit in contractum an potest reuocari nisi ex magna causa. Ant. in. c. dilectus. nu. 7. de tem. ordi. fo. 39.
- 6 Statuta laicorū quāticūq̄ generalia nō ligāt clericos: exēplū qd infra garantigata statim exequuntur nam laicus contra clericū nō poterit huiusmodi executionē obtinere. in. c. tua. nu. 9. de decimis. fol. 150.
- 9 Statutum vel constitutio disponens id quod ius commune an tollatur sublato iure communi in. c. si. nu. 4. de obseru. iei. fo. 219.
- 4 Statutū allegās nō tenet illud pducere nec extrauagantē publice notā s3 cōsuetudinē d3 probare. in. c. pastoralis. nu. 2. de fide. instr. fo. 105.
- 4 Statutū qd valeat testm cū duob⁹ testib⁹ v3 in. c. h. nu. 9. de pbal. fo. 3.
- 3 Statutum qd declinans iurisdictionem potestatis puniatur non comprehendit clericos. in. c. si diligenti. nu. 34. de fo. compe. fo. 76.
- 7 Statutū epī p qd cōuincat usurari⁹ p vnū testē vl p plures d' auditu vel per ei⁹ p fessionē extra iudiciāle nō v3. i. c. cū in dioce. n. 7. de vsur. f. 129.
- 5 Statuta loquentia in pignore non habent locum in hypotheca in facis odiosis. in. c. cum aliquibus. nu. 6. de re iudi. fo. 53.
- 2 Statutum tollens exceptionem debet intelligi nisi pars vellet incontinenti probare. in. c. super eo. nu. 6. de offi. deleg. fo. 89.
- 7 Statutum quo cauetur vt excommunicatus soluat certum quid singulis mēib⁹ qd⁹ steterit excoīcat⁹ an valeat. in. c. ad aures. n. 5. de simo. f. 83.
- 7 Statutum exigens penam pecuniariam pro homicidio est irrationabile. in. c. referente. nu. 2. de delic. pue. fo. 136.
- 2 Statutum puniens conuictū tali pena non cōprehēdit illū qui reputatur conuictus ex hoc qd non se purgauit. in. c. inter. nu. 6. de priui. fo. 102.
- Statutum puniens delictum intelligitur de delicto perfecto. ibi.
- 6 Statutum qd potest esse fauorabile 7 odiosum respectu fauoris extenditur respectu vero odij restringitur. in. c. i. nu. 10. de locato. fo. 86.
- Statutum etiam penale concernens executionem actus porrigit vires suas etiam ad actus preteritos. in. c. cum tu. nu. 3. 7. de vsu. fo. 24.
- 2 Statuta legati durāt etiā legatiōe finita. in. c. si. n. 1. 7. 2. de off. leg. f. 109.
- Abb. in. c. irrefragabili. §. i. in gl. pe. de offi. ordi.
- Statuta facta ab habentibus iurisdictionem ad tempus durant etiam finito tempore ibi. nu. 2.
- Statuta legati episcopi marchionis 7 similibus sunt ius pretorium 7 nō ius ciuile 7 actiones ex eis descendentes sunt annales. ibi. nu. 8.
- Statuta facta a populo sunt ius ciuile. ibi.
- Statuta facta a prioribus aliquando sunt ius ciuile 7 aliquando ius pretorium. ibi.
- 5 Statuta laicorum cōtra ius canonicū non valent in terris ecclesie intellige circa concernentia animas 7 fauorē ecclesiasticum qd talia statuta in nullo loco mundi valent. in. c. si duobus. nu. 7. de appe. fo. 62.
- Statutū qd donec restituat⁹ dos mulieri solu. matri. teneat heres mariti certū quid dare vt possit inde se alere v3 eo casu quo tenet heres ipsam altere donec restituerit dotē: als secus. in. c. salubriter. nu. 5. de vsuc. f. 115.
- Statutum intelligitur factum a populo si interrogatur populus an sit facienda aliqua res 7 acquiescat. in. c. osius eps. nu. 1. de elect. fo. 118.
- 6 Statutum disponens illud idem qd ius commune an sit statutum. in. rub. nu. 4. de reg. fo. 155.
- 5 Statutum loquens de actu iterato verificatur in geminatione actus. in. c. tua nobis. nu. 5. de appel. fo. 134.
- 6 Statutū cōtinēs id qd ius cōe excipies plures casus non per hoc includit alios casus a iure exceptos. in. c. ad audiētiā. n. 2. de cle. nō resi. fo. 23.
- 5 Statuta q̄tuncūq̄ odiosa sunt interpretanda vt aliquid operentur vltra ius commune. in. c. pastoralis. nu. 2. de appel. fo. 120.
- Statutum tollens appellationem a sententia intelligitur a diffinitiva tantum qd appellatione sententie venit diffinitiva. si vero tollit appel. simpliciter tunc intelligitur ab omni sententia. ibi. nu. 6.
- 2 Statuta laicorū cōtra leges imperatoris valent sed statuta clericorum contra canones nō valēt. Ant. de bu. in. c. si. nu. 3. de transla. prela. fo. 17.
- 6 Statutum faciens mentionem de appellatione non comprehendit appellationem extraiudicalem in odiosis: secus in fauorabilibus. in. c. cō3 sit romana. nu. 5. de appel. fo. 90.
- 7 Statutum quāticūq̄ generale restringitur ad habiles 7 subditos ratione potestatis statuentis. in. c. a nobis. nu. 4. de sen. excom. fo. 184.
- Statutum laicorum imponens penam prozoganti iurisdictionem potestatis non extenditur ad clericos. ibi.
- Statutum qd non possint vendi immobilia in non subditos non extenditur ad clericos non subditos. ibi. nu. 5.
- Statutum certi loci apponens certam penam an afficit non subditos delinquentes in loco data scientia statuti. ibi. nu. 6.
- Statutum an liget non subditos delinquentes in loco statuti 7 ignorātes statutum. ibi. nu. 9.
- Statutum vel sententia an habeat vires vltra tempus disponentis statuentis vel iudicantis. ibi. nu. 12. fo. 185.
- Statutum factum a capitulo sede vacante durat etiam citato episcopo nisi expresse reuocet. ibi.
- 6 Statutum qd mulier non contrahat sine consensu propinquorum si non lunt consentire non moti ex iusta causa poterit iudex prestare cōsentium. in. c. tue fraternitatis. nu. 2. de cle. non resi. fo. 21.
- 1 Statutum recipit interpretationem a iure communi. 7 si est ecclesiasticum recipit interpretationem a iure canonico: si est laicorum 7 iure ciuili. in. c. ex literis. nu. 5. de consti. fo. 39.
- 6 Statutum penale extenditur etiam ad additionem factam predicto statuto. in. c. de multa. nu. 18. de preben. fo. 36.
- ¶ Corse. Ego adduco. Lapū quē refert 7 sequit do. Car. in cle. statutum. in. iij. col. in ver. tertio oppo. vbi dicit qd si alicui statuto sit aliqua additio idem iuris intelligit repetitū in additione qd erat in statuto quo ad penā 7 quo ad alia. quod fing. est notā. fm. d. Card. ibi. 7 est ratio qd id quod venit per modum addendi fit pars illius cui additur. l. sed si manente. ff. de preca. ibidem dicitur in iurisdictione prozogata qd habet naturam prime: vt no. de offi. deleg. c. 1. d. 7. B. Ego alias in notabilibus meis in litera. A. super verbo additio: dixi qd hoc videbatur valde durum 7 rigorosum: 7 allegabam gloss. in. d. cle. quoniam. §. si. in verfi. sanctioni. vbi sanctio illa est penalī 7 papa facit additionem illi sanctioni. 7 tamen gl. ibi dicit quod illa additio non erit sanctio: quasi velit quod cum sanctio sit penalī additio non erit penalī adeo qd pena apposta in sanctione non videtur habere locum in additione. per not. iij. dist. in summa: erit autem in additione locus pene arbitrarie ex quo certa non statuitur. de offi. delega. c. de causis. l. i. §. ait pctor. ff. de iure delibe. l. i. §. expila.

Super Vectu. Panormitani.

- §. expilatores. ff. de effra. 7. expilla. nā pena nō d3 excedere ppiū casum. §. pene. de peni. di. j. 7. odiosa restringi debent non ampliari. ff. de re. iur. li. vi. c. odia. l. cū quidā. ff. de libe. 7. posthu. cū si. Addo qd sing. dicit Jo. an. in. c. dispēdia. de rescri. li. vi. q. ex idēitate rōnis d3 extendi constitutio sed nō pena cōstitutionis. refert 7. seq. d. Abb. in. c. j. de loca. nu. 13. Itē pena non d3 imponi nisi a iure exprimat. gl. 7. ibi Abb. in. c. fi. de iure pa. n. 8. gl. xv. q. viij. in sum. tex. in lat. si qs. §. idē labeo. in ver. cū in eūpe na statuta non sit. ff. de reli. 7. sum. fu. opti. facit tex. in aut. de non eli. scōo nu. in prin. ver. nō est. l. tale qd dices. 7. dicit. d. Abb. in. d. c. fi. q. pena nō d3 extēdi p idēitate rōnis. p. d. §. pene. facit q. nō. Jo. an. i. regula odia. 7. in regula in penis. de re. iur. li. vi. cū ergo in additione facta ad statutū nulla mentio sit de pena: ergo non d3 imponi. imponit ergo pena extra ordinaria. per. d. c. de causis. cū si tñ pro cōcordia putauit sic posse dici q. aut statuens apponit aliqd verbū in additione qd esset: repetitiuū oīm pcedētū 7. existētū in statuto. 7. tūc pena vī repetita 7. etiam alia. 7. ita pcedat gl. 7. cōis opi. scribētū in. d. c. de multa. 7. opi. Lap. 7. La. in. d. cle. statutu. aut nō opponit aliqd verbū repetitiuū. 7. tūc sec. 7. pcedat opi. gl. 7. doc. in. d. cle. qm. §. fi. in v. sanctiōi. 7. credo hāc cōcordiā iuri 7. eqta. ti cōsonā ēē. 7. vidēt cā sentire doc. in. c. de multa. 7. de vbo addere. vide Abb. de rosa. in suo dictionario in v. addere. cū cōcor. de qb. vī ibi p. eū.
- 6 Statuta disponentia circa iuramentū sunt ipso iure nulla. in. c. tua. nu. 8. de deci. fo. 150.
- 1 Statutum laicorum conuincens vsuarios ex certis coniecturis non valet. in. c. que in ecclesiarum. nu. 10. de constitu. fo. 24.
- 1 Statuta cōdere est iurisdictionis. i. c. cū cōsuetudinis. n. 6. de cōsue. f. 101.
- 4 Statutum allegans non tenetur edere totū volumen statutorū 7. quid in instrumento. in. c. contingit. nu. 2. de fide instr. fo. 101.
- 3 Statuta requirentia solēnitates in contractu non habent locum in cōtractu ad pias causas celebrato sed an in gestis per clericos. in. c. quod clericis. nu. 16. 23. 26. 29. de fo. compe. fo. 68. 7. seq.
- Statuta loquētia de iustis guarētigiatis executioni mādādis habent locū in vtroq. foro 7. in psonis ecclesiasticis. in. d. c. qd clericis. nu. 18. e. ti.
- Statutum prohibens quosdam contractus ligat etiam clericos cum laico contrabentes. ibi. nu. 28. 7. 30. fo. 69.
- Statutum loquens de rebus non extenditur ad res clericorum nec forensium. ibi. nu. 33. 7. 34.
- Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum etiam quas laicus litigat coram eo. nu. 32. 7. 3.
- Statutu qd nō ligat ecclesiam minime in eius fauorē ligabit. ibi. nu. 38.
- Statutum quod emanauit ante clericatum ligat clericos qñ ius agendi causatur ex facto clerici. ibi. nu. 13. 7. 39.
- Statutum quod stantibus masculis femina non succedat: an habeat locum in femina ingressa monasterium. ibi. nu. 40.
- Statutum quod ingrediens religionem non succedat non valet. ibi.
- Statutu qd stantibus masculis vīq. ad talē gradū femina non succedat: habet locū etiā sūltra illū gradū reperiat masculus clericus. ibi. nu. 42.
- Statutum laicorum in fauorem ecclesiarum an valeat ibi.
- Statutum qd non petens debitum per tantū tēpus non possit amplius petere quomodo intelligatur 7. an liget clericos 7. quid de statuto presu mente simulationem contractus. ibi. nu. 43. 7. 44. fo. 69. 7. seq.
- 6 Statutorum transgressor 7. ea non obseruans ex cōtēptu peccat mortali. in rub. nu. 12. de obser. ieu. fo. 218.
- 7 Statutum qd quicunq. duxerit homines ligatur lucratur tantum: non valet nisi ille sit hostis ciuitatis statuentis. in. c. j. nu. 1. de fur. fo. 121.
- 5 Statutu qd declinās iurisdictionē secularē tanq. cleric. d3 intra tñ tps docere de suo clericatu: nō valet. in. c. cū sit romana. nu. 11. de app. fo. 90.
- 7 Statutariam penam an incurrat ille qui mitius punitur ex aliquo delicto. c. referente. nu. 4. de delict. pue. fo. 137.
- 5 Statutu loquēs de muliere vt nō possit cōtrahere nō extēdit quāpos sit quasi p. bere 7. sic hereditatē adire. in. c. qua frōte. nu. 4. de app. f. 101.
- 6 Statutum puniēs delictum commissum intra decem annos an comprehendat qui est in decimo anno. in. c. j. nu. 4. de cle. coning. fo. 14.
- 6 Statutum vel constitutio ligans clericum ad quotidie celebrandum nō valet. in. c. consuluisti. nu. 1. de cele. mis. fo. 209.
- 7 Reuocato statuto nō cōfēt reuocat. effect. 7. iā causatus p statutu nec op probat. actus p antiquū statutu. in. c. nō d3. nu. 14. de cōsan. 7. affi. fo. 34.
- 1 Statutum factū a non habente potestātē est ipso iure nullum. in. c. que in ecclesiarum. nu. 1. 7. 10. de consti. fo. 23.
- Statuta laicorum non possunt disponere aliquid super rebus ecclesie: licet aliquo respectu ipse res spectent ad laicos. ibi. nu. 2.
- Sterilitas** non cōsideratur ex hoc qd non fuerit recollectum semen sed si aliter fuit sterilitas in non re colligendo fructus consuetos. in. c. propter. nu. 12. de locato. fo. 87.
- Sterilitas magna vel parua quando dicatur. ibi.
- 5 **Stylus** curie romane est seruadus data contrarietate canonum. in. c. illud autem. nu. 1. de prescri. fo. 26.
- 1 Stylus romane curie facit ius in. c. bone memorie. el. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 112.
- 1 Stylus curie si non est seruatus in literis literę sunt surreptitie. in. c. fa. crosan. nu. 1. de elec. fo. 174.

- Stylus curie si omittatur in literis literę reddunt suspecte. in. c. ad hec nu. 2. de sen. excom. fo. 182.
- 1 Stylus curie facit ius 7. potest allegari in decisionibus causarum. in. c. ex literis. nu. 6. de constitu. fo. 39.
- 3 Stylus curie nō tradēdus semp in creplū qñ aliqd dispētiue operatur preter iuris regulas. Ant. in. c. vnico. nu. 5. de seru. in or. fa. fol. 41.
- 5 Stylus curie si nō seruatur i lris reddunt false. in. c. h. n. 5. de p. scri. fol. 22.
- 2 **Stipulatio** alteri facta etiam de iure canonico nō valet in. c. fi. nu. 15. de confes. fo. 227.
- 6 Stipulatio pene nedum inter ipsos contrabentes non valet: sed etiam inter ipsorum parentes. c. gēma. nu. 3. 9. de sponsa. fo. 11.
- Stipulari alteri nemo potest 7. an hoc procedat de iure cano. in. proe. Biego. nu. 25.
- Stipulari alteri an possint vicini presbyteri 7. prelati habentes iurisdictionem. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 5. de offi. ordi. fo. 118.
- 2 Stipulari an quis possit alteri de iure canonico. in. c. constitutis. nume. 7. de procu. fo. 145.
- 6 Stipulari alteri possunt notarij 7. oēs magistratus. in. c. dudum. nume. 11. de conuer. coniug. fo. 72.
- 2 Stipulari alteri quis pōt de iure canonico qñ verba stipulationis sunt concepta in personā stipulatoris. in. c. dilecti filij. nu. 16. de arbi. fo. 170.
- 7 **Studia** literaria an possint constitui in omni loco. in. c. quāto. nu. 3. de magi. fo. 94.
- 3 Studere vel pfulere an sit licitū dieb. festis. in. c. j. nu. 4. de ferijs. f. 137.
- Corse. Aide azo. in summa de fer. Ray. de forli. in proe. forū. Hic. de neapo. in prin. aut. Abb. de rosa. 7. Raph. fulg. in. l. h. C. de fer. do. Car. p. de hispa. Pau. de leaz. d. Ant. d. Archi. de p. se. di. iij. c. ieiunia. Ang. in. l. pe. ff. de se. post. Guli. de cu. ibi. De. de anc. in. l. h. C. de se. in suis reportatis vbi refert Jo. an. post. De. in. d. c. j. Jo. de imo. in rub. 7. in co. ti. bea. Tho. h. q. crch. ar. iij. 7. q. xli. arti. fi. Ja. alua in preludjs seu. do. meum Barb. plenius in rub. de se. 7. communis conclusio doctorū est qd licitum sit studere 7. legere dummodo cesset lucrī spes: 7. dummodo vacet debitis horis diuinis 7. officijs eundo ad ecclesiam 7. talibus diebus necessitate suadente puto doctores posse cōsulare pro expedien. dis forensibus fm do. Ant. in. d. c. j. putat do. mens in d. rub. qd tali lūo cro talibus diebus acquisito deberet cōsulare aliquam portionem facere parochie sue 7. si sua parochia abundet deberet largiri pauperibus illius parochie. si pauperes non sunt in illa parochia tenetur exhibere parochie vicine vel pauperibus illius parochie. arg. c. licet. de fer. vñ tñ dicit Jo. de imo. in. d. c. j. qd si scholari nō sufficit videre lectiones sibi lectas in hebdomada qd tunc necessitas est qd illas videat diebus dominicis. qd mibi pl3 qd res non parit dilationem: qd hominum memoria labilis est: vt dicit gl. in. l. peregre. ff. de acq. pos. 7. in. c. cū adeo. de rescri. 7. c. porrecta. de cōfir. vti. vel inuti. 7. in. c. illud. de cle. excom. mini. facit. l. h. ibi oīm habere memoriā 7. c. de vete. iu. enu. 7. c. p. te. xij. distinct.
- 1 Studium si hodie exigeretur in aliqua ciuitate haberet omnia priuilegia auctoritate habita licet in alijs studijs non seruentur. in. c. cum olim. nu. 8. de consue. fo. 98.
- 3 Studere licitum est diebus feriatis in honorem dei. in. c. licet tam. nu. 2. de ferijs. fo. 138.
- 7 **Stuprans** virginem tenet eā dotare 7. in vxorē ducere vel si nō vult vxorē ducere debet dotare siue sponsa siue non hoc perpetravit in. c. j. nu. 1. 7. 2. de adul. 7. stu. fo. 115.
- 7 Stuprum per vim commissum quomodo punitur tam secundum leges qd secundum canones. in. c. peruenit. nu. 5. de adul. 7. stu. fo. 116.
- 7 Stuprans virginem si non vult ipsam in vxorem corporaliter punitur vltra dotem. in. c. peruenit. nu. 1. 7. 2. de adul. 7. stu. fo. 116.
- 7 **Subarrhatio** est desponsatio facta mutuo consensu interueniente per immissionem annuli. in. c. tue nobis. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- Subdelegatus** potest punire impediētem suam iurisdictionem. in. c. ex literis. nume. 1. de offi. deleg. fo. 64.
- 2 Subdelegatus a delegato principis nō censetur delegatus principis: 7. ideo non potest iterum subdelegare. in. c. super questionum. §. si vero. nu. 2. de offi. dele. fo. 91.
- 2 Subdelegatus delegati pape non potest recusari. sine legitima causa. in. d. c. super questionum. §. fi. nu. 2. fo. 92.
- Subdelegat. si recuset an iurisdictione reuertatur ad delegantē. ibi. nu. 3.
- 5 Subdelegatus vtrum possit causas subdelegare. in. c. cum bertoldus. nu. 19. de re. iudi. fo. 70.
- 2 Subdelegatus postq. cepit in causa cognoscere non potest per delegatē amplius remoueri. in. c. venerabili. nu. 1. de offi. deleg. fol. 100.
- 2 Subdelegatus an possit cognoscere an sua sit iurisdictione. in. c. cum te cōsulente. nu. 4. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 **Subdiaconus** matrimonij cōtrahere nō pōt. in. c. ex literarū. nu. 1. qui cler. vel vo. f. 21.
- 7 Subdiaconatus est sacer ordo. in. c. j. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 20.
- 2 Subdiaconatus est sacer ordo 7. impedit 7. dirimit matrimonium. An. in. c. fi. nu. 1. de biga. fo. 64.

Repertorium singularium materiarum

Sufficiencia alicuius beneficii probatur ex nobilitate scientia et dignitate. in. c. cum adeo. n. 5. de rescri. fo. 59.
Subditi non tenentur obedire superiori schismatico. in. c. q. diligentia. nu. 5. de elec. fo. 120.

- 7 Subditus si accusat superiorem an possit superior opponere de crimina. in. c. nulli episcoporum. nu. 7. de accu. fo. 57.
 - 3 Subditorum interest non mutare dominum. i. c. exposuit nobis. n. 17. de dila. fo. 137.
 - 5 Subditi non tenent parere superiori si legem dei. i. c. si. n. 2. de p. scri. f. 44.
 - 3 Subditus non debet aliis esse alicui iudici ratione delicti vel factus sed ratione domicilii et originis sic. in. c. proposuisti. nu. 2. de foro compe. fo. 87.
 - 3 Subditus utrum possit ad sui voluntatem eximere se a iurisdictione sui superioris ut ouitet onera. in. c. proposuisti. nu. 7. de fo. compe. fo. 87.
 - 6 Subditi non debent fidelitatem domino excommunicato qui absolutum ab eius debito si monitus non paruerit ecclesie et ipso iure tales subditi sunt liberati. in. c. gravamen. nu. 1. 6. 8. de penis. fo. 157.
 - 3 Subditi non obediunt superiori videntur ipsam spoliare quasi possessione iurisdictionis. in. c. olim inter. nu. 15. de resti. spo. fo. 190.
 - 5 Subditorum interest non mutare dominum ideo possunt se opponere ne mutant dominum. in. c. cum super. nu. 17. de iudi. fo. 68.
 - 2 Subditus an possit conveniri in causa subiectionis non certiorato domino. in. c. si. nu. 16. de resti. in integ. fo. 156.
 - 7 Subditi dicunt largo modo familiares. in. c. si vere. n. 9. de sen. exc. fo. 190.
 - 3 Subditus quis proprie non dicitur ratione rei contractus vel delicti. in. c. i. nu. 5. de foro compe. fo. 48.
 - 5 Subditorum interest non mutare dominum. in. c. ad audiendum. n. 13. de p. scri. f. 31.
 - 7 Subditus delinquens extra territorium statutis an ligetur pena statuti sui. in. c. a nobis. nu. 11. de sen. exc. fo. 185.
 - 3 Subditi quo casu possunt priuare dominum suis iuribus. in. c. vero. nu. 30. de foro compe. fo. 64.
 - 5 Subditorum interest habere bonum prelatum. in. c. de priore. nu. 1. de appellationibus. fo. 105.
 - 3 Subditus aut teneat corrigere suum superiorem. i. c. nouit ille. n. 38. de iudi. f. 35.
 - 5 Subditi an sint molestandi siue conueniendi ab his qui pretendunt habere interesse. in. c. auditi. nu. 19. de p. scri. fo. 34.
- Subditorum interest non mutare dominum: et dominorum interest non mutare subditos. ibi. nu. 20. fo. 35.
- Subditis scientibus vel ignorantibus an preiudicet dominus transigendo vel aliter componendo de feudo. ibi. nu. 21.
- Subditus non potest prescribere ne prestat obedientiam superiori sed iura superioris bene potest prescribere. ibi. nu. 22.
- 5 Subditi nullo tempore prescribunt obedientiam domino. in. c. cum non liceat. nu. 1. 13. de p. scri. fo. 29.
- 7 Subditus qui certo casu potest dispensari per dominum non intelligitur de casu qui obuenit antequam esset subditus nisi de hoc expresse caueatur. in. c. cum illorum. nu. 3. 4. de sen. exc. fo. 189.
- 8 Subditus siue monachus vel quicunque si accusatur potest superior comparere pro suo interesse et imo etiam tertius in fauorem reip. potest admitti ad defensionem accusati absentis. in. c. illa prepositorum. nu. 4. de accu. fo. 52.

Corsetus. Quo ad primum dictum adduco quod voluit Jo. an. in si. in. c. licet cam. que refert et sequitur ibi Abb. nu. 13. ver. ult. no. de p. ba. et quod voluit Inn. in. c. dilecti de appel. et gl. in. c. auctoritate martini. de co. ces. preben. lib. vi. et Bart. in. l. i. §. si. ff. de ini. vbi disputat an competat actio domino pro iniuria illata subdito seu vasallo. alleg. Inn. in. d. c. dilecti. facit quod voluit Bal. in rub. de cau. pos. et proprie. et in. c. i. de resti. spo. et in. l. i. in. xxxij. q. ff. de rerum diu. et in. c. i. et in. §. de lege coraz. et in. l. imperialem. §. preterea. de probi. seu. alie. per Fride. Hosti in. c. auditis. de p. scri. Inn. in. c. si. de maio. et obe. do. meus in. c. deputati. de iudi. per illuz. ter. videtur. et ibi do. Domi. in. c. ad apostolica. de re iudica. lib. vi.

- 7 Subditi habent presumptionem pro eis quod quicquid faciant pro domino non faciant coacti. in. c. quod latenter. nu. 2. de regu. iu. fo. 207.
- 5 Subditus ab alio iniuste detentus potest a domino repeti. in. c. dilectis. nu. 4. de appel. fo. 123.
- 5 Subditus tenetur obedire superiori licet ipse ob hanc appellauerit friuole. in. c. cum parati. nu. 17. de appel. fo. 100.
- 7 Subditus si accusauerit suum prelatum superiorem de crimine non potest taliter accusatus vel denunciatus inchoare aliquod negotium cum subdito per quod impediatur principalis negotii prosecutio. in cap. olim. nu. 1. de accusa. fo. 74.
- 3 Subditus non tenetur respondere domino super causa privilegiata. in. c. ceterum. nu. 4. de iudi. fo. 19.
- 9 Subiectus respectu veniendi ad aliquem actum presumitur quis quoad pluries vocatus venit. in. c. dilectus. nu. 8. de capel. mona. fo. 188.
- 7 Subiectus alteri non potest legitimatide filii alicui se subijcere. in. c. per venerabilem. nu. 11. 23. qui fil. sint legi. fo. 43.

Subijciens se gratie misericordie aut voluntati alterius quid operetur ista submissio. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de renun. fo. 33.

Subscribere debet quis se manu propria si scit scribere re alias secus. in. c. cum inter. nu. 18. de re iudica. fo. 62.

Subsidium charitativum an et quo casu possint cogi subditi ad soluendum episcopo. in. c. cum apostolus. nu. 5. de censu. fo. 200.

Subsidium charitativum non potest peti ab inferiore prelato quod sit episcopus nisi consuetudo aliud observet. ibi. nu. 6.

Substantia actus si consistit in pluribus requirunt omnia illa plura et non sufficit si vnum interveniat. alias actus ruit. in. c. non ut apponeres. nu. 2. de baptis. fo. 215.

De substantia dicitur id sine quo actus subsistere non potest. in. c. tua nos. nu. 10. de sponsa. fol. 10.

Substantia quid sit. in. c. si. nu. 4. de condi. appo. fo. 20.

Quid dicatur de substantia alicuius. in. c. inter corporalia. num. 11. de transla. epi. fo. 4.

Substitutio compendiosa facta per verbum commune post pubertatem trahitur ad fideicommissariam. in. c. raynutius. nu. 6. de testa. fol. 124.

Substitutio compendiosa potest fieri sine illis verbis quandoque et. sed potest fieri si absque liberis decederet. ibi.

Substitutionis species quot sint et earum exempla. ibi. nu. 14.

Substitutio compendiosa facta a milite an post tempus pubertatis quo ad bona filii matre existente in medio trahatur ad fideicommissariam. ibi. n. 16. f. 132.

Substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa filio impuberi intra tempora pubertatis valet iure directo: post vero ut fideicommissaria licet legiste teneant quod extinguatur. ibi. nu. 17. f. 21.

Substitutio compendiosa facta a pagano per verba communia intra tempus pubertatis est directa post vero est obliqua. ibi. nu. 18. f. 20.

Substitutio compendiosa facta a pagano per verba obliqua omni tempore est fideicommissaria. ibi. nu. 19.

Substitutio facta filio si decederet sine filiis ab episcopo legitime procreatis expirat si filius ingrediatur monasterium. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 35. de consi. fo. 36.

Substitutio facta de patre et filio non cessatur facta ordine successivo sed ut equaliter et eodem tempore evanescant. in. c. raynutius. nu. 5. de testa. fo. 124.

Corsetus doctor excellentissimus. Utrum per ista verba: institutio titulum heredem: et si sine liberis decesserit substituo ei sempiternum: liberi tamen videantur vocati ex testamento adeo quod filii sint in dispositione et non in conditione et argumentabor primo ad partem affirmativam. deinde ad partem negativam. tertio subnectam veram et magis communem opinionem.

Primo quod dicti liberi veniant ex dispositione testatoris: arguo sic. verba enuntiativa et conditionaliter prolata dispositionem inducunt. ita probatur in. l. ij. ff. de colla. bono.

Secundo probatur per. l. vnu ex familia. §. si. ff. de leg. ij. vbi verba enuntiativa relata ad heredem ipsius expresse non important fideicommissum. tamen sufficit quod importent coniecturative. ita ergo in proposito verba fideicommissarie substitutionis relata ad heredem quibus expresse non sonent in fideicommissum liberis esse restituendum: quod videntur favore eorum verba prolata debent tacite intelligi esse vocati per fideicommissum.

Tertio pro hac parte videtur casus apertus in. l. lucius. ff. de here. institu. vbi est expresse quod testator gravans fratrem restituere hereditatem sub conditione si decesserit sine liberis a contrario sensu. si liberis existentibus censetur illos pretulisse substituto. si vero liberi iure fideicommissi veniant ad hereditatem ipsius fratris testatoris: non autem ut ab intestato succedant eorum patri. et probatur aperte in. d. l. lucius. cuius verba hec sunt. nam prudens consilium testantis animaduertit. non enim fratrem solum heredem pretulit substitutis: sed etiam eius liberos.

Quarto probatur quod illa verba si sine liberis decesserit substituo et. habent a contrario sensu ablativos absolutos in se. a testatore. ff. de condi. et demon. sed ablativi absoluti prolati ab eo qui habet potestatem gravandi inducunt fideicommissum. l. fideicommissus. §. cum esset. ff. de le. ij. ergo et.

Quinto probatur per. l. ex facto. ff. ad treb. vbi si mater filium instituat et gravat de restituendo hereditatem titulo sub conditione si ipse filius sine liberis decesserit et filius postea in insulam deportetur et liberos suscipiat. si queratur an excludatur fideicommissarius per tales liberos distinguitur ibi aut isti liberi fuerint concepti ante deportationem: et excluditur fideicommissarius. aut post deportationem: et tunc secus ergo sequitur quod tales liberi vocantur ex testamento per fideicommissum ad hereditatem dicte eorum matris testatis: non autem vocantur solum ad hereditatem acquisitam a patre: quoniam si vocarentur solum ab intestato ad dictam hereditatem acquisitam a patre: iuriscōsultus ibi non fecisset illam distinctionem imo precise respondisset negativae. §. quod liberi ipsius deportati non excluderent fideicommissum: quod illo iure deportatus non poterat habere heredem ex testamento nec ab intestato. l. deportati. C. de bonis doli. l. deportatorem. C. de pe.

Sexto de hac questione videtur casus non cavillando literam. in. l. filiusfam. §. cum quis. ff. de l. i. vbi formaliter dicitur quod si quis sit rogatus per fideicommissum restituere si sine liberis decederet quod si supervixerint liberi patris conditio videtur defecisse. et sic fideicommissarius excluditur: nec queritur an sint heredes patris. ex quo inferri quod liberi ex tates veniunt iure fideicommissi. quoniam si venirent ut heredes patris ab intestato non possunt hereditatem paternam repudiare sed quatenus hereditas paterna continet bona dicti testatoris gravantis: et in. l. i. §. C. de acqui.

Super Lectu. Panormitani.

de acqui. here. culus tamen contrarium aperte dicit ille tex.

Septimo probat per. l. cū acutissimi. C. de fideic. r. in. l. cū annus. ff. de cōdi. r. demō. in quibus dicitur qd qñ annus instituit filius r. grauat eum de restituendo per fideicommissum tertio post mortem ipsius filij intel ligitur grauasit sub tacita conditione si decesserit filius sine liberis: vñ si liberi extant veniunt ad hereditatem excluso substituto ex presump ta voluntate testatoris defuncti: que est vt nollit in sua hereditate extras neos suis descendentes preferre. Intelligitur ergo quod isti liberi ve niant per fideicommissum: si enim venirent iure institutionis ab intesta to cum non excluderent substitutū ex tacita mente testatoris: sed ex taci ta voluntate patris que est si ab intestato decedit quod videatur velle ad eius hereditatem venire primos. l. cōficiunt. r. l. si quis cū nullum. ff. de iure codi. Sicut ergo in casu. d. l. acutissimi. hoc operatur illa subins tellecta conditio si decesserit sine liberis: illud idem operatur in casu nos stro expressa. arg. l. cum quid. ff. si cer. pe. r. l. triticum. ff. de ver. obli.

Octauo facit optimus tex. in. l. pater nubenti. ff. de do. colla. vbi vi detur casus expressus qd pro fideicommissarjjs sumit argumētū a con trario sensu. r. sic a cōtrario sensu conditionis resultat dispositio legati seu fideicommissi. Ita ergo in pposito si cū liberis decedat inducitur fidei cōmissum restituendū liberis ex tacita mēte testātis. facit etiaz text. in. l. i. C. de cōdi. infer. vbi illa cōditio si sine liberis decedat deficit propter ne potē ad quez hereditas testatoris fuit deuoluta r. hoc non nisi ex tacita voluntate testantis volentis nepotem ad hereditatem suā venire. r. hāc opt. tenuit Bald. in. l. i. in lec. antiqua. C. de condi. infer. r. idem tenuit ibi Salice. post Old. r. Lud. ro. in. l. i. si cum dotem. in prin. ff. sol. matri.

Nono hoc idē probare vñ per no. p. Bar. in. l. gallus. in prin. ff. de li. r. post b. r. in. l. i. si qñ cū. ff. de vul. r. pup. r. in. l. coheredi. ff. si. per illum ter. eo. ti. vbi cōcludit qd per hoc verba cōditionaliter placita: si filius meo viuo moriatur nepotē instituo: vñ esse filius institutus. ita dicam? in pposito nostro qd filij intelligunt vocati ex tacita voluntate testōis.

Decimo p dicta cōclusio pbat p. l. etiā. ff. liberis. ff. de bo. lib. vbi tex. dicit nō male videri testm liberū si scripserit: si filius meus me viuo mo riatur patronus heres est. ergo videtur ibi a cōtrario sensu cōditionis induci institutionem. r. sic vt filius institutus censeatur vt vñ heres sit si testate viuo nō moriatur. als em secus si diceremus testamentū fuisse nul lū ex quo filius repeteret se pteritū: vt in. l. i. ff. de in iust. rup. r. irri. testa. Undecimo pbat per no. p. Bar. in. l. i. si filius. ff. ad tertu. r. in pluribus consiljs per eū redditis. r. Bal. r. Salic. in. l. i. C. de lib. prete. vbi conclu dunt qd statuto disponente qd stantibus masculis femine nō succedant qd l3 verba ablatiui casus inducāt conditionem: vt in. l. a testatore. ff. de condi. r. demō. r. in. l. in ratione. la. ff. tam r. si. ff. ad le. fal. r. in. l. sticho lis bertas. ff. de sta. libe. r. in. l. vnica. C. qñ nō pe. par. masculinū intelligen tur per illud statutum vocati. qm exclusio feminarum est conclusio ma sculorū vt traditur in dictis locis. r. per Bal. in. l. i. C. de in ius voc. Sic etiā in terminis nostris si sine filijs decesserit per que verba tam primo qz vltimo loco substituti videntur lege exclusi: r. predicti filij videntur tacite vocati si supersunt ex quo ipsos predilexisse videtur. parū enim prodest substitutos excludi ab hereditate instituentis per supereristen tiā filiorum nisi filij superextantes alicui ex institutis ad hereditatē vos carentur: facit quod no. in. c. si post mortem. ff. liberi. ff. de contratabu.

Duodecimo probat qd l3 als testator quocūqz in testamento loqua tur: r. aliud velit: vel quod omiserit voluntatē r. ipsius iudicium ex cōie cturis interpretamur. r. precipue in substitutionibus: vt in. l. cū propo nebatur. iuncta. gl. ff. de leg. i. r. per ea que tradunt per Bar. r. in. l. i. ser uis pluriū. ff. si. ff. de leg. i. vñ lex verbū directū ex cōiecturata mente te statoris facit obligari. l. sceuola. r. l. ex facto. in prin. ff. ad tre. r. l. filiuffa. ff. vt quis. ff. de leg. i. Licet ergo testator verbis non expresserit ipsos fi lios ad hereditatem eos vocando. sed solū dicendo si sine filijs decesserit tñ ex cōiecturata mente ipsius testatoris cēsēt vocati. facit etiam quod no. per Jac. but. r. Bald. in. l. sceuola. r. in. l. gallus. ff. quidam recte. ff. de lib. r. post b. r. in. l. i. si alij. ff. de usu. le. nā talis cōiecturata voluntas testa toris regulat cōditiones vt de sui natura suspēdentes r. nō suspēdentes eccle. vt in. l. vter ex fratribus. ff. de condi. insti. r. ibi per glo. Bart. Bal. tradit glo. in. l. in executione. ff. si. ff. de verbo. ob. r. in. l. cum annus. ff. de cō di. r. demon. r. in. l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum simi.

Tertio decimo pro predicta conclusione videtur casus in. l. gñaliter. ff. cum aut. C. de insti. r. sub st. sub condi. fac. ibi dñ ter. dicit nō esse verissi mile patrem si de nepotibus cogitauerit talē fecisse substitutionem hu manitatis intuitu: hoc latius r. pinguius interpretanduz esse credimus r. r. ibi nulla leberorum eozuz conditione facta r. ibi intellige euancescere substitutionem ex quo ipsi filij intelliguntur a testatore vocati: vt in. l. si titio. ff. iulianus. ff. de leg. i. r. plene per Bart. in. l. i. ff. de vulg. r. pup. Si ergo in terminis illius. ff. vbi verba predicta non sunt apposta. l. si sine liberis decesserit tamen intelliguntur a testatore per fideicommissum vocati fortius hoc est in terminis nostris in quibus talia verba fuerunt expressa a testatore qz expressa magis debēt operari. vt in. l. continuus. ff. cum ita. ff. de ver. obli. r. verba sic latius patent. arg. l. non aliter. ff. de leg. iij. ad quod accedat id quod dixi in septimo argumento.

Decimo quarto facit casus singularis fm Barto. ibi in. l. titia seio. ff. seia libertis. ff. de leg. i. vbi testator rogauit vt ille qui vltimus ex he

redibus decederet restitueret fundū qd in illo fundo videtur tacite sub stituisse omnes heredes ita in casu nostro videtur substituisse filios.

Quintodecimo facit qd no. Ange. in. d. l. i. C. de condi. infer. vbi di cit quod ista verba si sine liberis decesserit: adiecta grauato semper vi dentur excludere substitutum qz gratia liberorum videntur adiecta ses cus si apponerentur in personam tertij qz tunc nullo modo vacantur ad hereditatem testantis. vt in. l. qui filium. ff. sabinus. ff. ad trebel.

Sextodecimo facit qd in dubijs opinionibus equiorē r. humaniorē sequi debemus. l. proxime. in verbo: sed in re dubia benigniorē interpre tationem sequi non minus iustius est qz tutius. ff. de bis que in testa. de len. facit. l. benignius. ff. de legibus. r. l. ea que. ff. in re dubia. ff. de reg. iu. c. fina. de transac. cum si. sed opinio que inuitat istos filios venire per fi deicommissum est equior qz contraria. ergo illa est sequenda r. quod sit equior: ita tenet domi. Jo. de imo. in. d. l. lucius. ff. de bere. insti. optime facit quod habetur r. no. in. c. ij. in verbo humanius. de cognat. spi. vbi doc. post. Hostien. dicunt quod vbi doctores in aliquo articulo sunt va rj sequenda est opinio humanior rationabilior r. equior: hanc opinio nezsecutus est Paul. de cast. in consil. cccxxiij. incip. dubitatio vertitur dicti quondam Francis. vbi refert Bal. in. d. l. i. C. de conditioni. infer. in reportatis antiquis tenere contra gl. d. l. lucius. r. ibi dicit quod ista sententia semper videtur fuisse fundata rationibus. r. subdit quod glo. dicte. l. lucius. loquitur ex capite suo. r. quod nihil allegat vnde succedit doctrina tradita per Bal. in. l. respublica. C. ex quib? cau. maio. quod quando glo. nihil allegat non debet ei credi argumen. l. illam. ff. de col la. r. in aut. de trien. r. semis. ff. consideremus. vbi erubescimus quoties sine lege loquimur. nam omnia que dicimus aut lege aut ratioe aut au toritate probare debemus. ix. distinctio. c. ego. solis. xxvj. distinct c. de inde. hanc sententiam videtur approbasse Bart. in. l. liberorum. in pris ma questione. ff. de verbo. signifi. vbi allegans. d. l. lucius. dixit qd quan do testator substituit filiū si decessit sine liberis videtur voluisse prouis dere filijs filij. r. sic non est verum quod dixit gl. d. l. lucius. quod illi fi lji videantur vocati ab intestato. r. idem consuluit Lud. ro. in consilio. xxxij. incip. visa municipaliconstitutione: r. fundat se per text. in. d. l. lucius. r. allegat ad hoc casum in. d. l. filiuffami. ff. cum quis. ff. de leg. i. r. ter. in. l. ex facto. ff. si a cōtrario sensu. ff. ad treb. vel dici potest quod isti liberi saltem dicantur substituti tacite saltem restitutione tacita legali. r. ad hoc adduco Benedi. de plumb. in repe. l. si cum dotem. ff. solu. mas tri. vbi concludit liberos seu nepotes in conditione positos admittens dos saltem legis dispositione propter coniecturam mentem testato ris sicut alias dicitur. in. d. l. cum autis. r. in. d. l. generaliter. ff. cum autē. cum potestate etiam reuocandi alienata. argu. l. femine. C. de secund. nupt. vt ibi latius per eum: qui hunc passum plene disputauit. pro hoc etiam facit qd in fortiori casu consuluit Bal. in consil. suo incipien. Des trus instituit Paulum filium suum r. suos heredes post mortem vro ris cui reliquit vsumfructum r. si Paulus decesserit sine liberis substi tuit alios r. casus euenit quod testatore mortuo decessit vxor r. paulus cum filijs quod certe filij pauli potuerunt istam hereditatem tenere et ad illam ex fideicommissio venire r. quod vigore dictorū verborū si sine liberis decesserit: qd nō tenebant dicti filij pauli adire hereditatē ipsi? Pauli r. quod ipsi filij dicti pauli positi in conditione non tenebantur creditoribus pauli r. qd potuerunt illam defendere vigore fideicommissi si ex dicta substitutione resultantis per. d. l. filiuffamilias. ff. cum quis. r. d. l. ex facto. ff. si. per Jac. de arc. r. Old. in. d. l. i. de condi. infer. r. in. d. l. lucius. r. in dicta. l. titia cum testamento. ff. si ea conditione. ff. de lega tis. ff. r. in. l. gallus. ff. si. ff. de libe. r. posthu. hanc partem tenuit do. Fran. de Albergotis. Areti. per. d. l. lucius. etiam idem domi. Fran. in. l. i. ff. si duo. ff. de colla. bono. r. in. l. peto. in princip. ff. de leg. i. r. fm hanc par tem consulerunt nonnulli docto. perusini senenses r. bonon. quos res fert dominus Marianus sozinus in quodā suo consilio incipiente pre dicta consultatio continet materiam subtilem r. difficilez. r. refert Old. in consilio. xxi. cuius consilium de verbo ad verbum refert Jo. an. in ad di. Spe. in titulo de testamen. ff. i. in fine. licet nullam mentionem faciat de Old. videtur enim velle Jo. an. tales vocari ex tacita voluntate nō expressa. r. dicit eam sentire Bar. in. d. l. lucius. r. Bal. in. l. i. C. de cōdi. infer. in antiqua lectura qz vñ Oldra. non ita clare loquatur. ita ipsum intelligit Roma. in. d. l. i. si cum dotem. facit quod voluit Bar. post Ly. in. l. ex tribus. C. de inofficio. testa. hanc opinionem etiam tenuit Ras phaelcuma. in. d. l. filiuffa. ff. cum quis. quod videantur filij substituti li cet positi sint in conditione per text. ad hoc notabilem. in. l. inter soces rum. ff. cū inter. ff. de pact. dota. r. sic dicit quod licet filij non velint vel non possint esse heredes patris tamen possint venire ex fideicommissio a testatore vel tacite relicto: accedat etiam ad hoc consilium Petri de ancharano in ordine. lxxi. incipiente contra Paulippum faciunt scrip ta per Bartolum r. Bal. in. d. l. lucius post gloss. r. hec quo ad partes affirmatiuam. Sed pro parte negatiua arguitur sic. r. primo que sunt in conditione non sunt in dispositione. vnde conditionalia dispositio nem non inducunt: vt in. l. cum in testamenro. ff. hec verba. r. in. l. ex fa cto etiam agitato. ff. de heredibus instituen. r. in. l. si quis ita beres ins tituatur si legitimus. r. in. l. lucius. la. ff. r. ibi gl. ff. co. r. in. l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. testa. r. in. l. vel singulis. r. in. l. qui duos.

Repertorium singularium materiarum

in. l. si pater filio impuberi. ff. de vulg. et pupi. et insti. eo. ti. §. vel sing. et in. l. qui duos. ff. de reb. dub. et presertim in. l. si quis ita instituat heredes si legitimus. cum glo. probatur per illa verba si legitimus hereditatem meam vendicare voluerit titius heres esto. non videtur legitimus heres vocari ex testamento: sed ab intestato quia fuit nominatus in vim conditionis et non in vim dispositionis. et ad hoc bene facit etiam. d. l. ex facto etiam agitato.

Secundo predicta conclusio videtur probari per text. in. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebell. ubi filii naturales quos constat esse infucessibiles ut in. l. i. C. de natu. libe. et in aut. quibus modis natu. effi. legiti. et in. l. si spurius. et in. l. i. hac parte. ff. unde cog. faciunt deficere fideicommissum.

Tertio videtur probari per text. in. l. generaliter. in princip. in verbo cui enim ferendus est intellectus. ibi dicitur liberos eius omni pene fructu paterno defraudari. C. de insti. et substi. sub condi. fac. ubi text. ille videtur probare quod filii a contrario sensu conditionis vocarentur ad fructus paternum hoc est ad hereditatem patris ex ipsius patris iudicio non autem ex tacito fideicommissum ex verbis testatoris inducto.

Quarto videtur probari per. l. potest. iuncta. l. sequenti. ff. de vulg. et pupil. ubi si testator habens plures filios impuberes institutos disposuerit in testamento quod si omnes decedant ultimo superstiti quod tali ultimo post ea decedenti substituit titium certe per illam dispositionem si omnes decedant ultimo superstiti non videtur ultimum superstitem substituere ceteris precedentiibus sed ab intestato tantum videtur vocatus et dicitur Bal. quod ibi videtur esse casus expressus per glo. in. d. l. lucius. la secunda. ff. de heredi. insti. qui istam opinionem expresse firmat. et illam ibi sequitur Jaco. de aret. Lyn. et Ray. de forli. Bart. Aug. de peru. et Jo. de imo. et Jo. an. in additio. Spe. in ti. de testamen. §. i. verbi. huic questioni accedit bis membris questio Petri de ceruotis. et per consequens male et pessime allegavit Jaco. de aret. Joannem andre. tenuisse contrarium. et hanc opinionem tenet Bartoldus in. l. centurio. ff. de vulg. et pupil. et in. l. si cum dotem. in princip. ff. solu. matri. et in. l. si sic. ff. de lega. ii. et sequitur Bald. in. l. quod scitis. circa principium. C. de bo. que lib. et in. l. cum ceteros populos. C. de summa trinita. in. xv. colu. in verbo venio ad secundum scilicet ad successionem ab intestato. et Jo. de imol. in. l. filiofamilias. §. cum quis. ff. de leg. i. et idem ibi et Pau. de cast. et dicunt prefati doctores hanc esse magis communem et idem consuluit Pet. de ancha. in consil. cxxxvi incip. principaliter ponderanda est forma substitutionis multiplex prima de filio sine filiis ubi tenet hanc partem et allegat gl. singu. in. d. l. lucius. quam dicit tenere Ly. et Bar. et Bal. ibi et Joannes andre. in dicta addi. in tit. de testamen. §. i. in penultima col. et hanc sententiam firmavit idem Pet. de ancha. in alio consilio. xiv. incip. pro clariori decisione dubii de quo supra in themate ubi allegat gl. in dicta. l. lucius. et dicit quod per talia verba si sine filiis decesserit: videtur potius testator respectum legitimarum hereditatum inter nepotes conseruasse quam omnes inuicem onerasse per fideicommissum: ut in. d. l. potest. et d. l. vel singulis. ff. de vulg. et pupilla. nec de talibus filiis conditionaliter nominatis inducitur fideicommissus. d. l. lucius et ibi per Bar. et Bal. facit clemen. vnica. de probatio. ca. si papa. de priu. libe. vi. verba narrationis non dispositionis posita non inducunt dispositionem. et adduco Pet. de ancha. in consilio suo. cccxxvi. incip. quod supra consultum et conclusum est per domi. excellentissimos legum doctores. ubi dicit quod legis providentia circa tacitam coniecturam nepotum descendendum a filio gravato non includit ipsos descendentes per modum substitutionis ipsorum directo vel per obliquum: sed videtur de ipsis habita mentione sub conditione ut si filius decesserit sine filiis vel liberis et per consequens iure fideicommissi non veniunt: et allegat no. in. d. l. lucius. sed loquitur ibi de tacita et non expressa. et idem tenet Pet. de ancha. in. c. si pater. de testa. lib. vi. et in. c. licet. de voto. et in. c. in presentia. in vers. proba. x. que ro. et ibi dicit quod ita consuluit Ray. de forliuio.

Quinto probatur per glo. in. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad tre. ibi in verbo decessisset. ibi dum glo. dicit nec si habent. et ita illam glo. ad hoc potest derant et sequuntur Jo. de imo. Pau. de castro et Lud. ro. ibi dicit alias disputando idem tenuisse et probatur secundum eum etiam per Imo. in. l. lucius. ista conclusio per dictum. §. ex facto. quod ibi si liberi videntur tur vocati per fideicommissum ex testamento sequeretur quod superueniens deportatio in persona filii instituti non noceret. ff. de interdi. et rele. l. ii. et tamen nocet deportatio quoniam dicta hereditas transferatur in fiscum. si omnes intelligerentur substituti non remaneret hereditas apud fiscum simpliciter sed cum onere restituendi filiis per fideicommissum. l. marcellus. §. si. l. recusare. §. fisco. ff. ad trebellia. et patet. in. d. §. ex facto. in si. et vide glo. similem in glo. d. l. lucius. in. l. si quis ita heres instituat. ff. de heredi. insti. et Bart. cum illa gl. pertransiit in rubri. C. de succes. edic.

Sexto hoc sentit glo. que consuevit allegari pro singulari in. d. l. lucius. la secunda. in glo. si. quam sequuntur communiter doctores. ibi et sic domi. Maria. et alii consulentes male allegauerunt eam in contrariam partem. nam Lyn. et Ray. Barto. Francis. tigris. illico. de neap. Bal. Ange. Raph. Cuma. et etiam Imo. in. d. l. lucius. et Jo. an. in addi. Spe. in ti. de test. §. i. ver. huic questioni accedat bis membris questio et Bar. in. d. l. centurio. in vers. quero ulterius quid testator dixit si filius decesserit sine filiis. tenuerunt hanc partem et ibi etiam refertur et tenuisse Ray.

char malumbrie. hoc idem voluit Oldr. consilio. cii. incipien. themata leest: dominus canonicus et ad si. consilii. l. ii. et consil. xxi. in si. incipiente thema tale est: Testator habebat fratrem unum. Idem Baldus in dist. cta. l. potest per illum textum. et in. l. sequenti. ff. de vulg. et pupilla. et in. l. cum acutissimi. C. de fideicommissis in vltima colu. et in. l. si emancipati. in viij. colu. C. de colla. et in. l. cunctos populos. in. xv. colu. C. de summa trinitate. et in. l. hereditas ad statutum. ff. de hereditibus instituen. Pau. de castro. in. l. ab eo. C. de fideicom. Benedi. capra. consilio secundo. Jo. an. de consilio. lxxv. in fine. Imo. Rapha. Cuma. Pau. de castro in lectura Bononiensi. in dicta. l. filiofamilias. §. cum quis per illum textum. ff. de leg. primo. et ibi dicit Rapha. Cuma. quod ista est communis opinio hic Rapha. Fulgo. in. l. generaliter. §. cum autem C. de insti. et substi. sub conditione fac. et ibi in plerisque lecturis et refert quod ita consuluit Pet. de ancha. Bartho. Salice. Pet. de nouaria. et dominus franciscus zabarellus cardinalis. et dicit Ange. in dicta. l. lucius. quod ita in facto fuit iudicatum. et secundum istam partem infinitis vicibus consuluit dominus meus in legibus domi. Alexan. de imo. consilio incipien. in suo prestanti consilio celeberrimi legum doctoris domini Angeli aretini. ubi vna cum domino Angelo consuluit pro hac parte. et idem voluit in lectura. in. l. i. C. de pactis. et dicta. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad trebellianuz. et consilio. cix. cxiij. incipien. viso themate in primo volumine consiliorum. et in consilio. et in consilio. clxxxij. in. ij. volumine: et in consilio. cxcv. incipiente viso et in. ij. volumine. et in consilio. xij. in quarto volumine hanc partem tenuit dominus meus in canonibus domini Barb. in repetitio. l. cum acutissimi. C. de fideicommissis. ubi dicit hanc esse communem opinionem licet ipse et male consuluerit contrarium. et adduco Pau. de castro consilio. xxxij. incipiente dubium facit ubi consuluit secundum communem opinionem et in consilio. lxxvi. incipiente viso dicto puncto et dubijs. in. ij. columna. et adduco etiam ad hoc Angel. perusi. in. l. si legatis. C. de lega. ubi dicit quod si heres gravatur de restituendo hereditatem si decesserit sine filiis non videntur filii substituti quod capiunt hereditatem ut heredes patris inventam in hereditate paterna ut decedit glo. in. d. l. lucius. tamen dicit aliquos consuluisse contrarium quod filii intelliguntur substituti et ita esset pater eorum gravatus hereditatem hanc alienare non posset tanquam subiacentem restitutioni quod est absurdum secundum eum. et dicit se ita tenuisse in dicta. l. lucius. sequens communem opinionem: tamen in dicta. l. legatis. dicit quod propter opiniones doctorum adhuc erat sub iudice. Sed in dicta. l. lucius. dicit quod fuit iudicatum secundum communem opinionem. et adduco eundem Ang. perusi. in consilio suo. lvij. incipiente ad declarationem presentis dubij premittendum est. in. ij. colu. quem moderni non allegauerunt. quod si testator dicat si scius mihi heres non erit titius heres esto. si scius non reperitur alius instituitur et allegant nota. in. d. l. lucius. ubi per verba conditionaliter apposita de hereditibus vel filiis non videtur relinqui filiis vel hereditibus quibus nihil nominatim relinquitur. ut scribit Bar. in. d. l. centurio. et in dicta. l. si sic. de leg. ii. et in. d. l. lucius. et probatur secundum eum in dicta. l. si quis heres. eodem titu. et vide eundem Ang. consil. viij. incip. do. And. et adduco Roma. consilio. cccxxx. incipiente in casu consultationis presentis et in verbo quo ad tertium dubitationis vel consultationis articulum. ubi sentit quod ista verba si omnes filii mei decesserint absque filiis masculis faciunt conditionem et non dispositionem ab eo quod filii ex hereditate faciunt deficere conditionem per. l. filiofamilias. §. cum quis. ff. de leg. i. secundum intellectum quem sentit glo. in. l. ex facto. §. si. ff. ad tre. et idem sentit consil. clxvj. inci. visis themate ac supra consultis.

Septimo secundum aliquos probatur hec conclusio. in. l. i. C. de pa. ubi habetur quod ille qui erat gravatus de restituendo partem hereditatis sibi assignatam in testamento sub conditione si decesserit sine liberis faciat pactum tempore quo non habet liberos de restituenda. indistincte minori parte quam fuerit gravatus etiam si cum liberto decesserit et contingat eum postea habere filios tempore mortis propter quod deficiebat conditio fideicommissi non propter hoc minus seruabitur pactum et sic debet restituere pars de qua fuit conuentum. non obstat quod erent liberi ex rogato de restituendo quod non contingeret si ipsi liberi intelligerentur substituti: quia tunc in preiudicium eorum pactum non tenuisset per ea que habentur in. l. si. §. si autem. in si. et in aut. res que. C. de communia de leg. nec ad dictam. l. i. obstat responsio data per Ro. in. d. l. si cum dotem. dicentem quod ubi gravatus alienauit per illud pactum non ultra legitimam intelligitur alienasse. cum enim essent duo fratres legitima bonorum patris non erat nisi triens iuxta aut. nouissima. C. de inoffi. testamen. et per consequens medietas trientis que est sextans et portio legitime alienantis fuit alienata in qua non intelligebatur esse gravatus per fideicommissum. l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. test. et l. coheredi. §. cum filie. ff. de vulg. et pupil. et cum hac responsione dicit se magnum doctorem Rome hunc passum disputantem consuluisse: sed ista responsio sua nihil valet quia illo iure non triens sed quadrans erat legitima illorum duorum fratrum. l. cum queritur. C. de inoffi. testa. et per consequens si ille alienauerit sextantem totius hereditatis et sic duas uncias sequitur quod alienat legitimam suam que erat vna uncia cum dimidia tertia. et sic ibi videtur casus pro hac parte coniuncto text. in. d. l. cum queritur.

Super Rectu. Banormitani.

Octavo probatur in l. i. subem. in verbo idēq in retinēda. C. ad treb. iūcto princ. l. i. ubi est imperator posuit casum quod si testator grauat filiū institutū de restituendo alteri filio testatoris sub additione si ipse grauat decesserit sine liberis potest grauat de restituendo detrabere quartam absq eo qd fructus quos perceperit in ea computentur postea subdit imperator in verbo idē esse si testator rogauerit filiū de restituendo nepotibus. s. vt fructus nō cōputent in trebellianicā qz cū in pcedenti versic. faciat mentionem de filio grauato restituere filijs iure fideicommissi videt qd eodē iure ipse non vocaretur ex illis verbis si sine filijs decesserit positis circa filiū institutionem: prout colligitur ex prima parte illius legis: ita inducit ad propositum Rapb. Fulgo. in dicta. l. i. subemus.

Nono probatur per l. posthumorū. vers. ne ergo. ff. de iustu. rup. et irri. to testa. et in d. l. gallus. §. in oibus. ff. de libe. et posthu. vbi casus et sce. uola referentes substitutionē nepotis factam sub illis verbis si filiū meū me viuo moriatur dicunt necessarium fore filiū institutionem ne irritetur testamentum. ergo filius a contrario sensu non intelligitur institutus.

Decimo probatur in d. l. gallus. §. idē credendū. §. etiā in verb. ita sa. ne. ff. de libe. et posthu. vbi est expressum qd ex istis verbis si nepos meus me viuo moriatur pronepos ex eo qui post mortē meā mihi nascatur nō videtur institutus nepos a filio sensu si me viuo nō decesserit. et p. qns si talis nepos agnoscat aucto inter primum suū gradū rūpitur testam. mentum. ergo idē videt dicendū in casu nro vt l. testator dixerit si sine filijs decesserit non indicatur a filio sensu filiū per substitutionē vocatū.

Andecimo p. dicta conclusio videt p. bari per tex. in l. si quis cū. §. si. ff. de vulg. et pupil. vbi testator dicit si me viuo filius meus decedat et per qns non sit heres talis heres esto: qd hmoi testamentū per existentiā filiū est nullū. ergo sequitur qd a filio sensu filiū non reperit se p. teritū.

Duodecimo hec conclusio videt p. bari per tex. in l. ex facto. etiā agita. tum. ff. de here. insti. vbi est expressum qd ex illis vrbis si mihi seius heres non erit semp. prius heres esto: a contrario sensu nō videtur heres ins. titutus. sic ergo licet testator dixerit si sine filijs decesserit non p. p. terea a contratio sensu filiū ex illis verbis intelligantur esse substituti.

Decimotertio hec conclusio p. bare videt qd institutio heredi debet proprie et non per coniecturas intelligi et sumi: vt est text. nota. in l. i. ff. si tab. test. nul. exta. sed qd patet a contrario sensu nō expresse: sed per cōiecturas sumitur. vt not. gl. sing. in c. cupientes. §. qd si per viginti. de elec. lib. vi. et est bonus text. in l. apud antiquos. C. de fur. c. cum apostolica. de bis que si. a pla. in verbo indirecte. et ibi do. Albb. colligit quod sensus cōtrarius est subauditus et interpretatus: non autē expressus. vnde dicit tex. qd nomen heredis d. palā exprimi et articulata voce: vt in l. i. subem. C. de testa. et in l. heredes palā. ff. eo. vñ dicimus qd substitutio est positi. tio eius qd est p. ns ad institutionē: vt in l. hereditas ad statum. ff. de here. insti. nec obstat. l. cū testamento. §. hec verba. eo. ti. vbi d. qd positio substitutionis reciprocē eo quod est p. ns ad institutionē videtur induce. re positionē institutionis tanq. necessariū antecedens: qz respōdetur qd dum testator dicit lucius et titius inuicem substituti heredes sunt: talia verba comprehendebant institutionē et substitutionē: sed in casu nostro ex illis verbis si sine liberis decesserit ipse filiū nō videt exp. se substituti.

Decimoquarto qz effectus cōditionis ille solū videt esse vt ipse cō. ditionis inspiciatur simplex et nudum impedimentū vel defectus quo ad includendum vel excludendū put iacet et non aliud: vt in l. i. C. de cōdi. in. ser. p. terea in cōditionibus inspiciat metū factū. l. meuius. et l. qui heredi. ff. de condi. et demonst. ideo videtur sufficere qd cum liberis decesserit.

Decimoquinto facit casus omisus a testatore remanente in disposi. tione iuris cōis. l. cōmodissime. ff. de libe. et posthu. l. extraneus. ff. de condi. ob. cau. l. i. cū dotē. in prin. ff. solu. matr. c. susceptū. de rescri. lib. vi. sed sic est quod verba testatoris sunt cōcepta in vñ casum. s. liberis nō extā. tibus. ergo in alio casu filiorū existētū sumus extra p. uisionē testatoris.

Decimosexto facit qd dicit Aug. in d. l. lucius. vbi in casu questionis nostre decidit filios non venire iure substitutionis sed ab intestato: nam vbi cūq. pater vel alius aliquē primo loco instituit et substituat idē vul. gariter vel p. fideicommissum si decesserit sine liberis qd nunq. liberi et de. scendentes ipsius heredes instituēdi sunt substituti. et ideo ad hereditas. tem testantis nullo modo sunt vocādi: sed bene iunātur ex p. sona ipsorū. liberorum ab intestato si inueniant se proximiores. facit qd habetur in l. si quis filio exheredato. ff. de iustu. rup. et irri. testa. in princip.

Decimoseptimo hec conclusio videtur p. bari ex ratione quā assignāt Bar. in d. l. lucius. stante p. dicta institutione si sine filijs: que est qd pro. pter talia verba testator magis videat p. uideri filijs institutis vel ne. potib. vt possint de hereditate facere quid velint q. p. uideri p. nepotib. b. et alijs in vltiori gradu existētibus. maxime si tunc tēporis nati non erant in quos tunc nulla cedebat affectio. vt in l. qui filiabus. ff. de leg. i.

Decimooctauo vt dixit superius de hoc est gl. in d. l. lucius. et in l. ex. facto. §. ex facto. super verbo defecisse. ff. ad treb. et consulendo et iudican. do non debemus recedere ab opi. glo. vt voluit Bar. in c. i. de na. successi. fen. et in l. p. cibus. C. de impu. et Bar. in cōsi. incip. testator in suo testam. mento. Pau. de ca. cōsi. l. i. incip. ad primū videtur dictas sorores. circa. si. et Jo. de imo in l. centurio. ff. de vul. et pup. cū ergo in casu nostro opi. nio sit corroborata auctoritate glo. ergo ab ea non debemus recedere.

Decimonono pro questione nostra potest allegari text. in l. cū propo.

nas. la. i. C. de pac. vbi fideicommissum fratribus reciproce relictum a fra. tribus potest pacto eorū remitti. et clarū est qd in tali fideicommissio intel. ligat illa cōditio nisi liberi nascerent. vt in d. l. cū auus. et in d. l. generalis. ter. §. cum autem. et in d. l. acutissimi. et tñ remitti potest. ergo sequitur qd illi liberi tacite subintellecti a iure non sunt vocati ex dispositione testan. tis. vel vt sentit ibi Bal. post gl. qd illi duo fratres erant rogati adinuicē. cem vt restituerent post mortē si sine liberis: et sic cōditio erat expressa.

Et pro hac cōclusionē videtur tex. in indiuiduo. in l. de fideicommissio. C. de trasac. vbi pater instituit filios suos heredes et eos adinuicem sub. stituit vt si sine liberis decederent hereditas deuolueret ad superstitē. et tñ ibi d. qd tale reciprocu fideicommissum potuit pacto seu facto fratru remitti. ergo ius non fuit questū ipsis filijs nascituris. ergo videtur qd talis substitutio fuerit potius facta in fauorem ipsorū filiorū. et per cons. sequens probant ista duo iura decisionē gl. in d. l. lucius. Et hec sunt ar. gumenta adducta pro parte negatiua. nō obstat. ar. in. cōtrarium adducta pro parte affirmatiua. et primo. d. l. penul. ff. de colla. dotis. nā responde. prout rñdet Bart. et alijs doc. in l. ex hac scriptura. ff. de dona. in ver. po. no. d. l. iura. cū sequē. et per canonistas in c. si. de success. ab intest. vñ quod verba enuntiatiua cōditionaliter prolata p. pter aliud nō inducūt disposi. tionē. l. ex facto. §. ff. de heredi. insti. l. si qz sub cōditione. ff. si qz omis. cau. testa. p. terea in aliquo antecedenti vel cōsequenti qd sit necessarium ad implendū illud qd in cōditione est deductū. ita loquitur tex. in l. pe. et tex. in l. deniq. §. interdum. ff. de pecu. leg. et in l. proculus. in prin. ff. de usufruc. nā in casu. d. l. pe. pater in testamento cavit si filia fratribus con. ferret dotē et quedā alia que ipse testator sibi nubēti tradiderat pro cer. ta parte ad hereditatē vocaret: ibi qd si filia ab hereditate abstineat non potest a fratribus cōpelli ad dotē et alia bona cōferēda qñ pater vo. luit illam alterutrū habere. s. vel partē hereditatis et dotē cū certis bonis fratribus conferre vel dotē et dicta bona habere precipua et hmoi est ras. tio qz cum pater dicit si filiā dotem et. quā sibi nubenti tradidit cū fratri bus conferret pro parte herede aliquo instituto: sequit de necessitate qd pater voluit dominū p. dictorū bonorū trāferri in filiā qz als nō potuit. set dicta bona conferre vt disposuit testator qz collatio est rei proprie in cōe latio. l. i. in in prin. ff. de colla. bono. l. si soror. et l. illā. ad. si. C. de colla. et no. docto. in l. si emancipati. eod. ti. post. gl. in rub. ff. de colla. bono. non ergo mirū est si filia abstineat a patris hereditate dos p. cipua cū alijs bo. nis p. dictis residet apud eā stante etiā qd abstineat ab hereditate nunq. cōferre tenet. l. ex causa. C. fami. heredi. l. si. ff. de col. do. et hec fuit rō deci. sionis posite in d. l. penul. sed in casu nostro non est necessariū filios dicti heredis instituti intelligi vocatos ex testamento ad hoc vt verificaretur vel non verificaretur substitutio vltimo facta in testamēto dicti testatoris primi: sed solū d. qd attēdi existētia vel non existētia liberorū ad hoc vt intelligat an vltima substitutio locū habeat. nec obstat. scō. d. l. vñum ex familia. §. si. de leg. i. qz ibi persona que intelligit vocata ad fideicom. missam non fuit vocata per modū cōditionis que dispositionē nō indu. cit vt sepius. s. ostēsum est. et ita etiā rñdet ad. d. l. titia. scio. §. scia liber. tis. ff. de leg. i. Ad tertiu rñde qd non ob. d. l. lucius. qz fm Jo. de imol. ibi pōt intelligi qd p. tulit eo respectu qz voluit substitutū venire nō so. lū si frater institut. adiuit sed noluit qz veniret si decessisset institut. cū liberis q. uis nō adiuuaret vel repudiaret hereditatē: nō aut ex eo qz di. cas inuitalle liberos ex testō ex quo eos apposuit in cōditione nō aut in dispositione vel clarius qd p. tulit substituto liberos: qz herede primo in. stituto repudiātē nō admittat substitut. sed liberi ab intestato. ar. l. vel singulis. ff. de vul. et pup. et l. si qz ita heres instituat si legitim. ff. de here. insti. et qz no. gl. i. d. l. lucius. vel qd pilla vba cōditionalia vt testator p. tu lisse liberos substituto hoc mō qz existētia liberorū excludit substitut. C. Quarto nō ob. qd dicebatur p. d. l. fideicommissa. §. cū effect. qz rñderi posset multip. nā illud esset verū qd ablatiui absoluti inducūt disposi. tionē qz vba executiua importata p. ablatiui referebant in eū qui vult agere ex illa dispōne. ita loquitur tex. in d. §. cū effect. als secus. ita pulchre dicit Bal. in rub. de insti. et substi. sub cōdi. fac. ad si. alle. qd legi. et no. in l. rōne. §. si. tamet. cū gl. sup. vbo nō est. ff. ad l. fal. C. Quinto non ob. d. l. ex facto. qz imo ibi est tex. p. opi. gl. in d. l. lucius. vt. s. induxit. nec obstat. inductio facta in p. riu qz imo ibi sit distinctio an illi filiū cōcepti sint ante deportationē vel post: qz qñ sint cōcepti post deportationē nō faciūt de. ficere cōditiones substitutionis fideicommissarie eo qz cēsēnt nati ex filio graua. to poti. qz ex alio hoīe: qz p. pter deportationē fingit esse nouus homo. hāc rōne reddit ibi iuriscōsultus. p. terea ibi distinctio an cōcepti sint an deportationē vel post: qz qñ sunt cōcepti an deportationē erāt successi. biles patri: secus si post. vt est tex. in l. i. ff. de bo. dā. et qñ sunt successibi les p. rī excludūt substitutū alias nō. vt in d. §. ex facto. et plene no. p. doc. in l. filiūssa. §. cū qz. ff. de leg. i. C. Sexto nō obstat. d. l. filiūssa. §. cū quis. qz put ibi dicit gl. et Bar. filiū faciebāt deficere fideicommissus sicut defe. ctus cuiuslibet cōditionis adiecte. et ideo attenditur an sit heres vel non.

Septio nō ob. d. l. cū acutissimi. qz ibi nō d. qz videant nepotes voca. ti p. fideicommissum ex testō. nec ita pōt intelligi p. supradicta. et voluit di. cere imperator qd si extraneus fideicommissarius intelligeretur vocatus esse qñ filius institut. et grauat onere fideicommissi decederet cū liberis non esset possibile nepotes effici heredes an per mediam personā: sed si fideicommissarius non intelligatur vocatus in casu quo filius dece.

Repertorium singularium materiarum

dat cum liberis poterunt nepotes effici heredes aut succedendo parti suo ab intestato vel ex testamento ipsius patris: et heredes heredis primi testatoris heredes esse dicunt. l. si. C. de here. insti. l. i. ff. de castren. pecu. et presumit. l. filium relinquere nepoti ex testō vel ab intestato. l. ex scripto. ff. vñ liberi. l. isti quidā. ad si. ff. qd me. cau. et d. l. cū accutissimi. alle. Ray. in suo 2° gl. in d. lucius. et tñ nō obstat illa lege 2^acludit 3^{am} in suo 2° ff. vt refert 1° de anch. in c. in pñtia. de pba. ibi tñ nō refert rñsionē quē dabat Ray. ad illam. l. sed remittit se ad rñsionem datā in illo consilio. ¶ Octauo non ob. l. pater nubenti. et d. l. i. C. de cōdi. inferē. qz ad hoc iā videtur rñsum in. xij. arg. formato p parte negatiua. ¶ Non ob. no. p Bar. in. d. l. gallus. in prin. qz cōis snia gl. et doc. est in 3° vñ. vñ qd per illa verba si filius me viuo moriat nepotē instituo nō videt institutus. vt no. glo. Bal. Ang. et Jo. de imol. in. l. humanitatis. in. iij. colū. in versi. iij. op. et videtur qz pterito 2° C. de impu. et alijs sub. i. et in. l. heres institut. eo. tit. et late Bal. in repe. l. in suis. ff. de libe. et postbu. in. xij. colū. versi. sed quid si nō facit. et in. l. coheredi. §. si. ff. de vul. et pup. sub. i. vbi refert hanc partē tenere Dy. et And. de pñs. et idē sequit ibi Ang. et Rapa. cuma in repe. l. si filius qui in potestate. in. iij. op. ff. de libe. et postbu. et mouetur ibi per plura. et maxime per d. l. gallus. §. idē credendum. ver. nam et si in similib. et per d. l. si quis cū. §. ei. ff. de vul. et pup. vbi videtur casus nō violando literā in. l. si mater. §. i. eo. tit. et per d. l. ex facto. et p no. p gloss. in. d. l. si quis ita heres instituat. si legitim. vel aliter rñ. fm doc. qd per talē pteritionem filij testamentū nō redditur hoc casu nullū: qz filius videtur vocatus ab intestato et sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat: vt pbatur in. d. l. si quis ita heres instituat. si legitimus. cum glo. cōter approbata. ¶ Demū nō ob. d. l. etiā. §. libertus qz soluitur illud cōtrarium per solutionē datā in pcedēti cōtrario: maxime in sōa solū. qz dato qd reperit se pteritū per talē pteritionē filij testamentū non redditur nullū: qz filius videtur vocatus ab intestato et sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat: vt pbatur in. d. l. si quis ita heres instituat. ¶ Undecimo non ob. per Bar. in. l. si filius. ff. ad tertul. cū fini. qz in mortales dicuntur a statuto vocati et ablatiui faciunt dispositionem et inducunt vt frater succedat et sorori pferatur qz eius fauore mero est inductum hoc statutū vt in. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. i. et in. l. fideicommissa. §. interdū. ff. de lega. iij. et facit. l. fideicommissaria. §. cū esset. eo. tit. et sic excluditur soror a fratre tanqz habente potētius ius ex dispositione statuti: hanc sniam tradidit Bart. in. l. i. §. si. ff. de bono. pos. cōtra tab. in verbo: nam ad ppositū vidēdū est quo iure frater excludat sororē 2° vel ablatiui absoluti hoc casu faciunt dispositionē ex natura persone cui adhiuntur vt voluit Bar. in. l. a testatore. ff. de cōdi. et demō. 1° pter ea si aliter dicerem statutū nihil operaretur: qd esse nō debet. ar. l. si qñ. ff. de leg. i. et c. si papa. de priuile. in. vi vel rñde vt dixi in quarta response ad quartū motiū cōtrarium adductū. ¶ Duodecimo nō ob. illud qd dicit qd ex cōsuetudine mēte testatoris cēsent aduocati qz pter rñsio per ea que dixi in rñsione data ad. vñ. motiū in contrariū factū per d. l. cū accutissimi. et ad motiū formatum pro parte negatiua in ordine. ¶ Decimotertio et eodē mō rñde ad. xij. cōtrariū. de. l. generalr. §. cum aut. C. de insti. et sub. i. sub cōdi. fac. ¶ Decimoquarto non ob. d. l. etia scio. §. seie libertis. ff. de leg. iij. qz dupliciter pōt rñderi qz ibi oēs heredes videtur tacite substituti fm gl. ibi nō ex vigore illorū verborū qui vltimus decesserit: sed qz pcepit fundū nō alienari. vel et scōa prout dicit ibi Dy. qd illa substitutio intelligat ex vigore illorū verborū qui vltim. decesserit: et fm istā sniam pbatur in ter. ibi scōa tñ adiecerit: prout ibi dicit Bar. secus in casu nō qz per illa vba si sine liberis decesserit nō videtur vocati a testatore: put voluit gl. et cōter docto. in. d. l. lucius. vel clarius fm Jo. de imo. et alios in. d. l. lucius. quod d. §. seie libertis. loquit qñ talia verba fuerunt dispositiue prolata: qz ex illis psumitur testatorē fecisse tacitā substitutionē vt no. ibi per gl. et Bal. qz cessat in casu nō. ¶ Decimoquinto nō obstat. qd dicit Ang. in. l. i. C. de cōdi. infer. qd talia vba grā liberorū vident adiecta: qz rñdeo fm Jo. de imol. in. d. lucius. qz satis dicuntur cōtinere fauorē liberorū licet nō dicatur vocati ex testamento: qz poterit institutus relinquere hereditatē sibi delatā ipsis liberis si volet. et satis etiā erit verisimile qd nolet ppter naturale votū parentū l. scripto. ff. vñ libe. et ideo nō sequit qd p hoc debeat mutari ex testamento ex quo positi fuerūt solum in conditione et nō in dispositione. ¶ Decimosexto non ob. qz in dubijs opiniōib. equiorē et humaniorē sequi debem. qd opinio 3ª sit equior fm Jo. de imo. in. d. l. lucius. qd licet Jo. de imo. dicat qd sit equior: tñ dicit tutius tenere opinioē gl. et cōm pro qua refert Ange. dicentē ita fuisse iudicatū et subdit ibi Jo. de imo. qd in consulendo et iudicādo in dubio nō est recedendū ab opinioē negl. et cōi per id qd voluit Jac. bu. in. l. i. C. qui pro sua iuris. et Jo. an. in c. i. et in. c. ne innitatis. de cōsti. Itē dicit Jo. de imol. ibi. in. si. iij. col. qd bec opt. cōis videt habere fortiores rōnes de iure. vñ qd dicti liberi nō possint venire ex testamento ex quo solū fuerūt apppositi in cōditione per ea que superi. dicta sunt. ¶ Preterea illud qd sustinet fortiorib. rōnibus est tenēdū. de hoc est ter. in. c. capellan. de ferijs. in verbo posterior sententia meliori et subtiliori nititur rōne nō ob. opi. cōtraria equa: qz tunc preferri dicit qñ alia pars non hz meliores et subtiliores rōnes. Itē cōis opi. est approbāda et sequēda: vt voluit doc. post Jo. and. c. i. de cōstituo. Iudicium plurimorū est firmitus. c. prudētia. cū fini. de offic. deleg.

nec ob. aliqua consilia in cōtrariū facta licet 1° de anch. semel 2ª solue rit in cōtrarium tñ cōsuluit fm gl. in. d. l. lucius. ter. et in. lectura tenuit p communi opinione qd lz semel errauerit tñ postea correxit errorem suū consulendo pro cōi opinione pluribus vicib. et videt magis deliberate elegisse eā. arg. l. diuifratres. ff. de iure patr. vel pōt saluari: qz in consilio in contrario loquit in alijs terminis. et idē dicendū de 1° de anch. de ca. et Lu. do. ro. qui in hoc variatur tñ in plurib. locis adbeferunt cōmuni opinioni. vt. s. ostēsum est. ¶ Nec ob. si dicat qd gl. d. l. lucius. loquit ex capi te suo: prout dicit 1° de anch. de ca. in preallegato suo cōsilio: qz salua eius pace. nam gl. allegat et approbat hoc per similia per. §. vel singulis insti. de vulg. et pupil. et per. l. conficiuntur. ff. de iure codicil. in princ. et per. l. si pater filio impuberi. ff. de vulg. et pup. et in. l. si quis ita heres. ff. de hered. insti. per que iura pbatur qd verba conditionaliter apposita nō inducūt dispositionem. nā dictū gl. d. intelligi fm. l. quā allegat vt voluit Bart. in. l. nō solum. §. liberationis verba. ff. de libe. leg. et Roma. cōst. cor. inci. allegationes doctoris. nec ob. qd voluit Bart. in. d. l. libellorū. qz licet voluerit providere filijs fratris instituti vt pbatur in. d. l. lucius. fm eū: tñ debemus intelligere vt ipse non sit 3us. qd nō ppter hoc liberi innitātur ex testō sed conditionaliter et nō dispositiue: nec ob. 2ª siliū. Ro. inci. visa municipali constitutione inquantū fundat se sup ter. in. d. l. lucius. et per. d. l. filiūfamil. §. cum quis. qz rñsum est ad illa iura: qd voluit dñs Sūdictus de plūb. in. d. l. cū dotē. qz iā per pdicta sublatū est suū moti uum cōtrarium: qz ppter cōm opinioē ex dispositione legis resultat intellectus qd filij veniant ab intestato. Itē stādum est interpretatōni doc. cōter hoc tenētium p id qd voluit Host. in. c. inquirēdū. ff. de pecu. cler. et pbatur in ter. in. c. i. de decimis. nec ob. de. l. iij. §. si duo. ff. de colla. bono. qz fm Joā. de imo in. d. l. lucius emancipatus ibi arbitrabatur ad cōferēdū illi qui erat in potestate si nolebat venire secum ad successione ideo nimium si emancipatus nō cōfert remanet eius portio penes existētem in potestate qui in totū succedebat de iure ciuili fm illa tempora licet pteror admiserit emancipatū secū. vt ibi colligit in. l. i. ff. de cōiug. cum emanc. libe. nec ob. d. l. peto. ff. de leg. iij. qz institutus fuit ibi rogatus vt esset contentus certa re tñ: vñ si alius non erat institutus videt idē dixisse fauore venientium ab intestato vt debeat residuū illis restituere sic dispositiue ibi fuit locutus: ideo nimirū si venientes ab intestato possunt petere sibi hereditatem restituere: s3 in casu nō testator fuit locutus cōditionaliter de liberis: ideo nō videt posse venire ex testamento. nec ob. vltimo. l. inter socerum. §. cū inter. ff. de pac. dota. quē ter. allegat Rapa. cuma in. d. l. filiūfamil. §. cū quis. ff. de leg. i. qz fm Bart. in. de. l. cū dotem. in. iij. col. ibi. dos retinebatur per maritū pro filijs eius vt heredib. matris eorum et non quod vir ille lucraretur ex dispositione pacti: et per hoc Bar. ibi inducit. d. l. lucius. cum glo. sua. et dicit qd ista opi. sibi placet. et sic ille ter. potius facit pro glo. d. l. lucius. qz contra.

¶ Conclusio vera itaqz ex predictis elicitur qd liberi sunt positi in conditione et non dispositione: et quod nō veniant ex testamento nec videantur vocati a testatore vt eius heredes: sed veniant tanquam heredes patris ex qua deficit conditione fideicommissi. propter existentiam filiorum ita alias consului et obtinui.

- 4 Substitutio expirat per religionis ingressum nisi substitutus sit locus pius in c. in presentia. nu. 36. de proba. fo. 17. Substitutio non euanesceat si institutus non ingreditur monasterium: sed ipsum instituit. ibi. nu. 41. Substitutio non euanesceat si substitutus sit tantū clericus. ibi. nu. 43. Substitutio non euanesceat si institutus efficitur monachus: sed monachus non tenet. ibi. nu. 44. Substitutus non excluditur per monachationem factam in fraudem et fraus probatur per comminationes. ibi. nu. 45. et 46. Substitutus excluditur si institutus sub conditione decesserit sine filijs et suo corpore natis ingreditur monasterium. ibi. nu. 48. fo. 18.
- 6 Subtilitates iuris in spūalibus non curant. in. c. 2^a titus. nu. 26. de relig. do. fo. 86.

- 3 Subtilitas etiam de iure canonico commendatur in doctore. in. c. capellanus. nu. 5. de ferijs. fo. 139.
- 3 Subtilitas iuris quando consideratur a canonibus. in. c. in lit eris. nu. me. 6. de resti. spo. fo. 169.

- 6 Successor in dignitate potest prescribere non obstante visio sui predecessoris secus est in herede. i. c. curā pastoralis. nu. 5. de iure patr. fo. 193.
- 6 Successor nō tenetur ex delicto predecessoris nisi predecessor sit in eodem delicto. in. c. aduersus. nu. 10. 15. 16. 17. 22. de immu. eccle. fo. 23.
- 7 Successor in beneficio vel in alia re temporali an teneatur stare colono durante tempore quo habuit a predecessore. in. c. querelam. nume. 5. ne prela. vi. su. fo. 93.
- 6 Successor non tenetur ad debita contracta per predecessorem nisi probentur versa in utilitatem ecclesie. in. c. quod quibuscumq. nu. 7. de fideiussorib. fo. 99.
- 6 Successor in dignitate potest renouare male alienata per predecessorem suum contra quem non posset opponi defectus dominij. in. c. episcopi. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- 3 Successor in dignitate an teneatur ad ea que gessit predecessor dignitatis. in

Super Lectu. Banormitani.

tis. in. c. h. nu. 57. de ordi. cog. fo. 148.

6 Successor in beneficio vel eius heres an teneat si clericus bñficiat? habuit patrimonium et per ipsum contracta sunt debita pro sua sustentatione. in. c. ex presentium. nu. 6. de pigno. fo. 96.

Successor in beneficio tenetur soluere debita que contraxit predecessor pro necessitate ecclesie vel sue persone maxime infirme. in. c. ex presentium. nu. 5. de pigno. fo. 93.

7 Successor qui succedit in dignitate non tamen in culpa. in. c. accepimus. nu. 6. de purg. cano. fo. 165.

3 Successor conuenitur per actionem intentatam contra suum predecessorem. in. c. quia. v. nu. 7. de iudi. fo. 29.

5 Successor vniuersalis nō prescribit etiā ex psona sua si defunctus habuit malā fidem etiā sine violētia de nullo iure. in. c. h. nu. 8. de prescri. fo. 22.

2 Successor in beneficio tenetur stare vicario perpetuo per predecessorem instituto. Anto. in. c. ad bec. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.

3 Successor singularis nō succedit in vitium et facit fructus suos et potest prescribere. in. c. grauis. nu. 10. de resti. spo. fo. 177.

6 Successor non tenetur stare cōtractui inito per predecessorem. in. c. quærimonia. nu. 7. de iure patro. fo. 193.

Successor singularis non tenetur stare colono. ibi.

1 Successor potest agere de contemptu predecessoris. in. c. qd̄ sicut. §. super eo. nu. 11. de elec. fo. 148.

6 Successor in bñficio tenetur soluere debita predecessoris p necessitate ecclesie contracta et non requiritur probatio versionis in ecclesie utilitatem. in. c. j. nu. 1. et 2. de solu. fo. 100.

3 Successor tenetur ex contractu facto cum predecessore etiā respectu certarum qualitatum in eo cōtentarum licet etiā fuerit cōtractū cū predecessore sub nomine proprio. in. c. dilecti filij. nu. 2. de fo. compe. fo. 84.

Successor aliquando non tenetur de contractu predecessoris licet contraxerit sub nomine appellatio. ibi. nu. 7.

Successor non obligatur ex contractu male gesto per predecessorem quinimo debet ipsum reuocare. in. c. h. nu. 2. de precarijs. fo. 81.

2 Ant. in. c. accepimus. nu. 5. de facto. et quali. fo. 47.

6 Successor in dignitate non cōfirmat cōstitutiones predecessoris s; ratificat et innouat q; confirmare spectat ad superiorem. in. c. j. nu. 3. de loca. fol. 86.

Successor in dignitate pōt tollere statuta predecessoris sui. ibi. nu. 4.

6 Successor in dignitate tenetur satisfacere et soluere debita que ob necessitatem suam contraxit predecessor. in. c. per tuas. nu. 2. de do. fo. 104.

Succedens alicui potest cōueniri vigore rescripti impetrati cōtra suum autorem. in. c. quia. v. nu. 1. de iud. fo. 28.

2 Successor hereditaria tā in secularibus q̄ in ecclesiasticis beneficijs est reprobata. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 3. de fil. presby. fo. 53.

2 Successio in beneficijs an habeat locum in beneficijs. in. c. ex parte. el. j. nume. 1. de offi. de leg. fo. 77.

5 **Succumbens** in causa potest cogi ad lacerandū vel corripendum instrumēta super quibus se fundabat. in. c. cum dilecta. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

8 Succumbens ex vna causa non prohibetur ex alia eandem rem petere. in. c. in causa. nu. 1. de cau. pos. et prozie. fo. 164.

3 Succumbens in causa appellationis an et qñ condemnatur in expensis tā si succumbat appellas q̄ appellatus tam ab interlocutoria q̄ a diffinitiuā. in. c. finem. nu. 25. de dolo et contu. fo. 201.

5 Succumbens interdicto vti possidetis potest rei vendicationē intētare vel interdictū vnde vi. in. c. veniens. nu. 29. de prescrip. fo. 44.

2 **Summarie** examinare non requirit plenā probationem. in. c. nouit ille. nu. 18. de iudi. fo. 34.

Et vide ibi apostil. que incipit summarie et. in. n. 30. de iuncta apostil. in ver. autoritate.

5 **Superiores** duo si reperiantur discordes circa regimen alicuius rei eis subiecte dñt alternis annis vel vicibus gubernare aut regere. in. c. si. nu. 5. de re iudi. fo. 84.

7 Superior siue per se siue per procuratorem admittit ad defendendū suum subditū rōne iuris qd̄ habet in eum. in. c. veniens. nu. 13. de accu. fol. 62.

4 Superiorem nō recognoscens pōt indicere bellum et hodie inter christianos non obseruatur ius captiuitatis et postliminijs. in. ca. sicut. et infra. nu. 8. de iure iuran. fo. 161.

Superiorem recognoscens si iuste mouet bellum contra subditos pōt cognoscere qd̄ subditi capiuntur et bona eorum et ipsi capti dicuntur potius obsides non captiui. ibi. nu. 9.

2 Superior ceteris partibus qd̄ plūs peccat q̄ inferior in. c. inter corpora lia. nu. 25. de transla. epil. fo. 4.

6 Superior qui non fecit delinquentes soluere integrale penā vel fecit soluere minorem an sit puniendus in. c. q; pleriq; nu. 5. de immu. eccle. fo. 231.

7 Superior si fuit per subditū aut denuntiatus aut accusatus nō poterit in aliqua causa contra subditum procedere maxime si denuntiatio vel accusatio impenderetur. in. c. cum dilectus. nu. 5. de accu. fo. 68.

7 Superior non potest ligari nec puniri per suum inferiorem nec per suū parem. in. c. j. nu. 12. de raptu. fo. 118.

4 Superioris autoritas an requiratur in cōmutatione pmissi iurati. in. c.

peruenit. el. h. nu. 2. de iure iur. fo. 129.

2 Superiori an sit obediendū siue iuste siue iniuste. in. c. pastoralis. §. quia vero. nu. 2. et 4. de offi. deleg. fo. 93. et seq.

4 Superior inhabilem assumens ad aliqđ officiū an videatur cū eo dispēlare de inhabilitate. in. c. preterea. nu. 11. de testi. fo. 93.

6 Superioris tolerantia non inducit dispensationem in his que sunt contra ius. in. c. cum iam dudum. nu. 5. de preben. fo. 26.

2 **Supplicatio** in qua petit reuocatio primi iudicis vltimatur cōiunctus ad ipsum debet facere mentionem de processu inchoato coram ipso alias sapcret surreptionem. in. c. coram. nu. 13. de offi. dele. fo. 99.

2 Supplicatio porrecta principi debet facere mentionem nō solū expressam sed expressissimam de omni clausula que posset mouere principem ad rescribendum. in. c. ex literis. nu. 3. de offi. deleg. fo. 64.

5 Supplicatio habet eundem effectum quem habet appellatio. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 8. de app. fo. 121.

2 Supplicatio d; facere mentionē de oī clausula q̄ posset mouere principē ad non rescribendū. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 63.

2 Supplicatio quid sit. in. c. ex literis. nu. 6. de resti. in integ. fo. 158.

Supplicatio aduersus inīam intra quātum tps fieri debeat. ibi. nu. 12.

2 **Surreptio** vitiat gratiam ipso iure. Anto. in. c. tua nobis. nu. 2. et 3. de offi. vica. fo. 51.

1 Surreptio an vitiet ipso iure rescriptū impetratum ad lites et quid si sit impetratum ad beneficia. in. c. ceterum. nu. 6. de rescrip. fo. 48.

1 Surreptio in beneficiis vitiat gratiam et literas ipso iure. in. c. ad audientiam. nu. 5. et 8. de rescrip. fo. 79.

Surreptio qñ vitiat ipso iure etiā qd̄ non sit opposita tamen vitiat processus super rescripto nullo factus. ibi.

Surreptio vitiat grām et quicqd̄ cōceditur ppter illā grām. ibi. nu. 13.

Surreptio vitiat oīa priuilegia et bñficia principū. ibi. nu. 14. fo. 80.

Surreptio etiā ignoranter et simpliciter commissa vitiat lites. ibi.

Surreptionis exceptio quando debeat opponi. ibi. nu. 15.

Surreptio quare magis vitiat līas ad gratiam q̄ ad lites. ibi. nu. 14.

1 Surreptio dolosa vitiat rescriptū in totū sed si ex simplicitate venit eas tenus vitiat quatenus fuit cā concessionis et an habeat locum in priuilegijs. in. c. super literis. nu. 1. et 2. et 4. de rescrip. fo. 92.

Surreptio procedit ex taciturnitate beneficij etiam tenuit. ibi. nu. 8.

1 Surreptio in vna re an et quando vitiat in reliquis. in. c. sedes apostolicæ. nu. 4. de rescrip. fo. 57.

3 Surreptio vitiat rescriptum ad beneficia vel literas ipso iure. in. c. dilecto. nu. 5. de appel. fo. 132.

1 Surreptio non vitiat literas ad lites ipso iure. in. c. plerumq; nu. 3. de rescrip. fo. 68.

3 Surreptio quo casu committat seu taceat qd̄ alteri parti cōpetebat exceptio dilatoria contra iudicem. in. c. h. nu. 7. vt lite non contest. fo. 109.

Surreptio non vitiat literas ad lites ipso iure. ibi.

2 Surreptio nō causat ex eo qd̄ fuerit tacitū id qd̄ mouisset magis principem ad rescribendum. Anto. in. c. nimis. nu. 3. de fil. presby. fo. 57.

Surreptio si ab aliquo allegetur an iudex debeat superfedere. in. c. cum contingat. nu. 7. de rescrip. fo. 69.

7 Surreptio in expressione falsæ causæ vitiat dispensationem ipso facto. in. c. quia circa. nu. 5. de consan. et affi. fo. 33.

1 Surreptio per ignorantiam posita an et quando vitiat rescriptum. in. c. significante. nu. 3. de rescrip. fo. 83.

1 Surreptio si non fuit opposita an pars videatur acquiescere literis. in. c. cum dilecta. nu. 6. de rescrip. fo. 66.

Surreptio siue fuerit causa finalis siue impulsina vitiat rescriptum. in. c. postulasti. nu. 1. de rescrip. fo. 70.

3 Surreptio allegata non impedit qd̄ factū est anteq̄ ipsa pbet qd̄ em si allegat crimē vel aliqđ defectū. in. c. cū olim. nu. 3. de dolo et contu. fo. 204.

1 Surreptio vitiat grāz ipso facto. in. c. cōstitutus. nu. 1. et 6. de rescrip. fo. 61.

Surreptio vsq; ad quātum tēpus potest opponi. ibi. nu. 10. fo. 62.

1 Surreptio vitiat literas ad beneficia ipso iure sed literas ad lites nō sed per presentiam. in. c. dudum. el. h. nu. 13. de elec. fo. 176.

1 Surreptio committitur si quis impetrans beneficium non facit mentionem de patris sui. in. c. si proponente. nu. 3. de rescrip. fo. 89.

3 Surreptio in līs ipetratis ad lites nō opat qñ saltē pcedat fm iuris formā secus in līs gratiosis. in. c. sup eo. nu. 2. de cōba. cle. et mu. foli. 11.

3 **Surrogatum** debet p omnia sapere naturā eius in cuius locū surrogatur si surrogatio est facta a principe vel de partium consensu. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 3. et 6. vt lit. pen. fo. 216.

2 Surrogatum nō sapit aliqñ naturam illius in locum cuius surrogatur. in. c. super questionem. §. si vero. nu. 2. et 3. de offi. deleg. fo. 91.

6 Suspendi quis potest pro furto magno qd̄ equipollit pluribus paruis. in. c. inter alia. nu. 31. de immu. eccle. fo. 229.

¶ Corfe. Adde celebre dictū Bal. post Lyn. et Bos. in. l. apud antiquos. C. de fur. vbi dicit qd̄ licet q; nō debeat furca suspēdi pro furto domestico. vt in. l. respiciendū §. furta domestica. ff. de penis. tamen si furta bo-

Repertorium singularium materialium

- metica sunt plura successine facta d3 pro talibus furca suspēdi qđ singu
lariter no. p limitatione. d. 5. furca domestica. facit ter. in largu. in. 5. cri
minis. xxv. dist. 7 qđ voluit Bat. in. l. si cui. 5. 5. 5. de accu. Abb. in
c. 5. de cle. percul. facit etiā qđ voluit Ly. in. l. interpositas. C. de trāfac.
quā refert 7 sequitur 7 Det de anch. in. c. frequens. de resti. spo. lib. vi. vbi
idem iudicat si est qđ amissionis magni lucri sicut si esset qđ de omnibus
bonis vel maiori parte bonorū. idem si esset qđ de meliori re quam quis
haberet in bonis: vt est ter. sing. in. l. summa cū ratione. ff. de peculio.
- 6 Suspensus a iure poterit iterum ab homine suspendi. in. c. accusatum.
nu. 5. de simo. fo. 69.
- 7 Suspensus ab officio censetur etiam suspensus a iurisdictione. in. c. fin.
nu. 7. de cleri. excom. fo. 142.
- 7 Suspensus ad tēpus lapsō tpe potest citra aliquā absolutionē suum of
ficium exercere. in. c. ex tuarum tenore. nu. 3. de fortilo. fo. 134.
- 5 Suspensus non potest allegari iudex qñ crimen est notorium 7 pro ipso
est determinata pena a iure secus si esset arbitraria vel esset notoriū act?
transuentis. in. c. proposuit. nu. 2. 7. 10. de app. fo. 101.
- 3 Suspensi 7 interdicti non prohibētur esse in iudicio. in. c. intelleximus.
nu. 14. de iudi. fo. 23.
- 6 Suspensus ab officio tantum non potest conferre beneficia. in. c. quia
diuersitatem. nu. 12. de concess. preben. fo. 57.
- 2 Suspensus a beneficiis licet non possit eligi potest tamē postulari. An
to. in. c. ad abolendam. nu. 5. de fil. presby. fo. 56.
- 7 Suspensus potest ferre testimonium nisi sit suspensus pro graui delicto
quo casu virtute delicti in quo perseverat repellitur a testimonio. in. c.
olim. nu. 5. de accusa. fo. 74.
- 5 Suspensi possunt intelligere 7 agere nec sunt privati communione ho
minum quod est suspensio minor secus si maior. in. c. apostolice. num. 2.
3. 4. 5. 7. 8. de excep. fo. 14.
- Suspensus an possit habere nomine proprio pro iuribus sui beneficii.
ibi. nu. 4. 5. 7. 6.
- Suspensus a beneficio non debēt habere redditus beneficii modicam tñ su
stentationē habere debent si non habent unde viuant. ibi. nu. 5. 7. 7.
- Suspensus ab officio potest aliquo casu censi etiam suspensus a be
neficio. remissive. ibi. nu. 9.
- 2 Suspensus a collatione alicuius ordinis potest conferre minores: sed nō
maiores. Ant. in. c. vel non est de tempo. ordi. fo. 39.
- 1 Suspensi an 7 quando possunt eligere: eligi tamen indistincte non pos
sunt. in. c. cum inter. R. nu. 6. de elec. fo. 133.
- 7 Suspensio ab officio an sit etiam suspensus a beneficio. in. c. per tuas.
el. 5. nu. 5. de simo. fo. 88.
- 1 Suspensi presumendo eligere non privātur potestate eligendi licet ma
leficiant. in. c. inter. R. nu. 15. de elec. fo. 134.
- 7 Suspensus ab officio 7 beneficio simpliciter an dicatur suspēsus in per
petuum vel quō. in. c. quam sit graue. nu. 3. de excep. prela. fo. 145.
- 2 Suspensus non est ille qui non est declaratus suspensus: sed tantū man
datur teneri pro suspensio. Ant. in. c. i. nu. 7. de cle. pere. fo. 64.
- 1 Suspēsus a qđ intelligit suspēsus. i. c. cū dilect. nu. 18. de cōsue. fo. 100.
- 1 Suspēsus a beneficiis ppter malā electionē intelligit ab illis que habet
in ecclesia cōtra quā deliquit. in. c. per inquisitionē. nu. 8. de elec. fo. 146.
- Suspensio ad beneficia habenda propter malam electionem intelligit
tur qđ non possit habere in illa ecclesia contra quā deliquit. ibi.
- 7 Suspensi 7 excoicati non sunt absolendi nisi primo prestito iuramen
to de parendo mādatis ecclesie. in. c. super eo. nu. 1. de sen. excō. fo. 195.
- Et vide in. c. seq. in. 5. no. 7 per totum. co. titu.
- 7 Suspensus 7 excommunicatus a iure poterit iterum suspendi 7 excom
municari ab homine. in. c. ex tue. nu. 8. de simo. fo. 82.
- 3 Suspensus semel ex noua culpa potest iterum suspendi 7 resultant effe
ctus de quibus. in. c. veritatis. nu. 4. de dolo 7 contu. fo. 206.
- 6 Suspensus maiori suspēside inducit irregularitatē que clericis impedit
celebrationes secus in minori. in. c. preterea. nu. 3. de iure patro. fo. 190.
- 2 Suspēsus ipso iure si celebrat incurrit irregularitatē: secus si nō est ipso
iure suspensus. Ant. in. c. qđ translationem. nu. 2. de tempo. ord. fol. 37.
- 2 Suspensus perseveras in suspēsiōne an sit ipso iure privatus beneficio.
Ant. in. c. cum bone. nu. 3. 7. 4. de eta. 7 quali. fo. 45.
- Suspensio ad quid afficiat suspensum. ibi. nu. 6. 7. 7.
- 5 Suspensio ppter crimē pvidetur vt deposito si vero ppter cōtumaciā
prouidetur vt excoicato. in. c. pastoralis. 5. verum. nu. 16. de app. fo. 122.
- Suspensus a beneficio in vno loco an possit extra illud territorium ob
tinere beneficium. ibi. nu. 21.
- 5 Suspensio anteq̃ ferat requirit monitionē qñ quis suspēdit ob cōtuma
ciā secus si ppter delictū. in. c. reprehensibilis. nu. 3. 7. 4. de app. fo. 102.
- 7 Suspensio quid sit 7 quōplex sit 7 qđ sit eius effectus maxime circa ir
regularitatem incurrendam. in. c. si. nu. 4. de cle. excom. fo. 142.
- 7 Suspensio a beneficiis quos effectū pariat. i. c. cū vinton. n. 10. de cle. f. 145.
- 6 Suspensio quā incurrit plati vel alij ipso facto vel excoicatio canonis an
7 quo casu possit p inferiorē a papa tolli. i. c. si quorūdā. n. 5. de sol. fo. 100.
- Suspensus ab administratione temporalium 7 spiritualium si celebrat
non currit irregularitatem. ibi. nu. 8.
- 6 Suspensio iuris 7 suspensio hoīs inducūt diuersos effectus. in. c. sicut ad
- extirpanda. nu. 4. de cobra. cle. 7 mulie. fo. 11.
- 7 **Suspectus** de dilapidatione an deponatur tam ab admī
nistratore temporalium q̃ corporalium. in
clicet h. li. nu. 18. de simo. fo. 86.
- Suspectus de dilapidatione debet remoueri licet velit dare fideiussor
res de conseruando ecclesiam indemnem. ibi. nu. 20.
- 2 Suspectus de dilapidatione an remoueat ab administratione. in. c.
venerabilis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 100.
- 6 Suspectus de falsa potest detineri 7 capī donec constet de veritate. in
c. super eo. nu. 3. de cri. fal. fo. 117.
- 7 Suspectus de heresi habetur pro conuicto si post annum adhuc est in
sua cōtumacia. in. c. excoicamus. el. i. nu. 7. 7. 11. de here. fo. 103.
- 6 Suspectus de fuga non potest capī ille qui dum cum eo contrahabatur
inceperat male vri substantia sua. in. c. propter. nu. 9. de locato. fo. 87.
- 5 Suspicio iudicis si non allegetur procedit iudicium coram eo factum. in
c. ad audientiam. nu. 9. de app. fo. 106.
- 4 Suspicio tollitur per iuramentum qđ quis non fecerit malitiose 7 nō su
spicio subornationis. in. c. presentium. nu. 2. de testi. fo. 62.
- 1 Suspicio iudicis non allegatur per viam appellationis: sed per viam re
cusationis. in. c. cum speciali. nu. 6. de app. fo. 129.
- Suspicio iudicis 7 eius cā si nō pōt sine magno scandalo allegari statur
iuramento partis allegantis ipsum suspectum attempta prius qualitate
persone que h3 hoc iurare. in. c. scdo requiris. nu. 16. de app. fo. 111.
- 5 Suspicio sinistra aliqua incōtinētie nō psumit inter 2 sanguineos dūmo
do sint bone fame 7 pditionis. in. c. a nobis. nu. 1. de cobra. cle. 7 mu. fol. 13.
- 5 Suspicio iudicis nō potest allegari quando est vtriq̃ parti in pari gra
du conuictus. in. c. postremo. nu. 5. de app. fo. 106.
- Suspicionis causa si fuit allegata coram iudice: que coram arbitro non
potest probari non potest alia allegari. ibi. nu. 7.
- De litera T.**
- 4 **T**abelliones creare qui possunt. in. c. cū. p. nu.
7. de fi. instr. fo. 11.
- 6 **T**abellio que debet iurare in principio sui officij. inc. sicut
te. nu. 19. ne cleri. vel mona. fo. 240.
- T**abellio etiam periturus nisi commiserit falsum potest cō
ficere instrumenta si rogetur a partibus. ibi. nu. 16.
- T**abellio conficiens instrumentum super cōtractu illicito debet puniri
7 officio priuari. ibi. nu. 20.
- T**abellio qui ita reputatur 7 non est an possit conficere instrumenta: 7
si conficit an valeant. ibi. nu. 21.
- T**abellio omnis in suo territorio d3 scire pertinentia ad suum officium
7 si cōmittit per ignorantiam aliquem errorem tenetur. ibi. nu. 22.
- 6 **T**abellio effectus clericus vel religiosus non perdit ipso facto officium
tabellionatus. in. c. sicut te. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 239.
- 6 **T**acens habetur pro consentiente vbi agitur de obligatione
persone qñ interuenit aliquis actus de natura hoc res
requirens. in. c. cum virum. nu. 3. de regu. fo. 160.
- 7 **T**acens censetur consentire in maleficio nisi expresse dissenserit. in. c. di
lectus filius. el. 5. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 5 **T**acens in bis que tenetur contradicere 7 non cōtradicit habetur pro
consentiente. in. c. consuluit. nu. 5. de app. fo. 104.
- T**acens non habetur pro consentiente qñ si expresse vellet cōsentire nō
posset. in. c. i. nu. 19. de re iudi. fo. 49.
- T**acens censet consentire qñ est vocatus ad cōsiliū 7 nil dicit 7 punitur
vna cū cōsulentibus malū. in. c. aduersus. nu. 20. de immu. eccle. fol. 230.
- T**acens in actu odiofo non presumitur cōsentire in cura pastoralis. nu.
4. de iure patro. fo. 193.
- 4 **T**acens an presumatur consentire vel contradicere. in cap. nonne bene.
nu. 1. de presump. fo. 116.
- 6 **T**acentes habentur pro consentientibus qñ sunt vocati ad hoc vt con
sentiant vel contradicant. in. c. vestra. nu. 6. de locato. fo. 77.
- T**acēs quo casu habeat pro 2 sentient e. in. c. in genesi. n. 9. de elec. f. 180.
- 2 **T**acēs in reb? onerosis h3 pro cōtradicante nisi faciat aliquē actum per
quem videatur approbasse illud. in. c. non iniuste. nu. 7. de pcur. fol. 146.
- T**acens in casibus in quibus tenetur loqui habetur pro consentiente.
in. c. i. nu. 13. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- 1 **T**acentes habentur pro consentientibus in eorum preiudicium. in cap.
gratum. nu. 6. de postu. prela. fo. 110.
- 6 **T**acens non habetur pro consentiente in re multum onerosa. in. c. per
uenit. nu. 10. de emp. 7 ven. fo. 84.
- 1 **T**acens non presumitur consentire in re onerosa 7 preiudiciali. in cap.
cumana. nu. 6. de elec. fo. 171.
- 3 **T**acens 7 nō pācēs an videat 2 sentire. in. c. ceterū. nu. 10. de iudi. fol. 19.
- 1 **T**acens habetur pro consentiente in re meritoria 7 concupiscibili. in. c.
quia propter. nu. 13. de elec. fo. 163.
- 6 **T**acens habetur pro consentiente vel contradicēte quatenus tendit in
eius preiudicium si tacuit in bis in quibus de necessitate officij teneba
tur loqui. in. c. 5. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 1 **T**acens in aliquo negotio vtrum postea possit contra illud negotium
aliquem defectum obijcere. in. c. nihil. nu. 6. de elec. fo. 167.

Super Lectu. Panormitani.

- Taciturnitas partis nil operatur ad habilitandū aliquē quem expresse nō possit habilitare. in. c. sciscitatus. nu. 12. de rescrip. 52.
- 6 Taciturnitas non prodest ubi expressus consensus nil operat. in. c. dis lecto. nu. 13. de preben. fo. 34.
- 6 Taciturnitas sine tolerantia pape an habeatur pro dispensatione vel cō sensu in. c. in aliquibus. nu. 8. de deci. fo. 154.
- 1 Taciturnitas pcuratoris habetur pro confessione in preiudiciū dñi nī si confessio sit erronea. in. c. i. nu. 6. de postu. prela. fo. 107.
- 1 Taciturnitas non habetur pro cōsensu in arduis. in. c. in causis. num. 3. de electio. fo. 150.
- 4 Taciturnitas non respondentis habetur pro confessione. in. c. quoniam. nu. 16. de proba. fo. 28.
- 7 **Lactura** si datur p forma in aliq actu si nō interueniat act⁹ vitiaf. in. c. laudabilē. nu. 3. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- Laxatio** expensarū reseruata ipsi iudici etiā sub nomie pprio est fieda p successorē in officio 7 non p ipm remotū.
- 3 in. c. nouit. nu. 7. de offi. lega. fo. 108.
- Laxatio** expensarū reseruata ipsi iudici sub nomine pprio pōt fieri per successorē. in. c. i. nu. 8. qd met. cau. fo. 149.
- 4 **Tempus** dilationis 7 assumptiois inspicitur vt qd sit capax officij. in. c. post cessionē. nu. 4. de proba. fo. 11.
- 3 Tempus ad liberandū pōt peti circa facta recentia dūmodo sint im plicata. in. c. cum causam. nu. 7. de iura. calū. fo. 128.
- 6 Tps qñ diuersimode reperitur citra explicationē alicuius actus cēsetur arbitrium q sit obseruandū. in. c. ad apostolicā. nu. 7. de reg. fo. 161.
- 2 Tempus an currat a tpe notitie vel a tēpore quo scire debuit. Ant. in. c. licet. nu. 4. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 5 Tempus datū ad causam decidēdā incipit a die presentati rescripti. in. c. super. nu. 1. 7. de app. fo. 95.
- Tempus oē currit de momento ad momētū regulariter ubi aliud a iu re nō exprimit nisi qd impediā ipedimēto iuris. ibi. n. 12. 14. 7. 15. fo. 96.
- 6 Tēpus. xv. an. est sufficiens ad obtinēdā omnē dignitatē pter epalem. in. c. super ordinata. nu. 7. 7. nu. 9. de preben. fo. 48.
- 5 Tps datum ad appellandū currit a die late sententie nō aut a die finiti termini dati in ipsa snia ad aliqd faciēdum. in. c. qd ad consultationē. nu. 1. 3. 7. 4. de re iudi. fo. 63. 7. seq.
- Tempus quadrimestre qd datur cōdemnatīs in actione psonali ad sol uendum potest per iudicem abbreviari cū causa alīs lex suppleret si iudex abbreviaret. ibi. nu. 8. 7. 14. fo. 64.
- Tēpus datū ad appellandū currit de momento ad momētū si pōt ha beri copia iudicis a quo iudicis ad quem. ibi. nu. 3.
- Tempus quadrimestre l3 nō possit iudex sine causa arcuare pōt tamen illud prorogare l3 a tali prorogatione possit appellare. ibi. nu. 19.
- Tempus quadrimestre qd datur cōdenatis ad soluendum datur etiam confessis. ibi. nu. 21.
- 2 Tempus decē dierum datum 7 appellandū currit etiā cōtra ecclesiā vel minorē quibus postea subuenitur p remdiū restitutionis. in. c. beneficio. nu. 2. 7. 3. de resti. in integ. fo. 164.
- 5 Tempus datū ad appellandum an possit ex forma statuti breuiari vel elōgari vel etiam ab ipso iudice in aliquo casu. in. c. cū sit romana. nu. 11. 13. 14. 7. 16. de appel. fo. 90.
- 6 Tempus omne dicitur continuum nisi aliud appareat. in. repeti. cum es ses. nu. 3. 4. de testa. fo. 119.
- Tempus qñ statuitur non in odium negligētis sed in fauorē alicui⁹ illō tempus currit ignorantē etiam non negligenti. secus qñ statuit in odium negligentis. ibidem.
- 2 Tempus nō currit ad aliqd agēdū qñ probabilis timor prebet impe dimentum. in. c. tum ex lris. nu. 10. de resti. in integ. fo. 159.
- Tempus non currit qñ stat per iudicē quominus actus expediatur vel etiam facto aduersarij. ibi. nu. 13.
- Tempus petende restitutionis in integrum currit negligenti. non aut non valenti agere. ibi.
- 6 Tempus date an inspicitur in rescriptis. an vero tempus presentatio nis. in. c. dilectus. nu. 7. de preben. fo. 35.
- 6 Tempus longum dicitur decem annorum 7 non minus. in. c. ppter. nu. 17. de locato. fo. 87.
- 2 Tempus quadriennij ad petendā restitutionē in integrū a quo tpe. inci pit currere. in. c. coram. nu. 7. de resti. in integ. fo. 162.
- 6 Tempus vtile vel cōtinuum qd est remissive. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 11. de concess. preben. fo. 55.
- 5 Tempus qd datur ad appellationē prosequendā currit a die interpo site appellationis nō aut a die late snie. in. c. ex rōne. nu. 2. de app. fol. 93.
- Tempus datū ad appellandū non currit si partes compromiserūt vel etiam si ita ipsi voluerunt. ibi. nu. 7.
- Tempus datū a iure ad appellationem psequendā non potest consensu partium prorogari sed bene pōt super eo superferri 7 idē dicendum est de termino statuti vel hominis. ibi. nu. 8.
- 5 Tempus datū alicui ad aliqd faciendum currit a tēpore monitionis. in. c. nos quidem. nu. 3. 7. 10. de testa. fo. 111. 7. seq.
- Tempus quotiescūq nō apponitur a testatore ad faciēdū illud qd fieri

- mandauit intra qd tempus illud debet fieri. ibi. nu. 10.
- 6 Tempus prefixum per negligentiam alteri⁹ nō incurrit impedito quos cunq impedimento iuris vel facti. secus si tēpus est prefixum in fauorē alterius quo casu currit ignorantē vel impedito. in. c. qd diuersitate. nu. 3. de concess. preben. fo. 57.
- 6 Tempus prefixum alicui non in sui odium currit sibi ignorantē. in. c. cū propter. nu. 3. de iure patro. fo. 197.
- 7 Temporiū mutatione mutari etiam debent iura humana. in. c. non des bet. nu. 2. de consan. 7. affi. fo. 33.
- 1 Tempus datū alicui⁹ ad aliqd faciendū pōt vnus accipere l3 alij ve lint incontinenti videre. in. c. cum in veteri. nu. 5. de elec. fo. 174.
- Tempus competens relinquatur arbitrio iudicis. ibi.
- Tempus datum ad causam expediendam an incipiat currere a die pre sentationis literarum. in. c. de causis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 74.
- 2 Tempus in dubio presumitur continuum 7 non vtile. in. c. querenti. nu. 3. de offi. deleg. fo. 89.
- 7 Tempus longior vltra decennium. modicū. vero intra decēniū. in. c. querelam. nu. 6. ne prela. vi. su. fo. 93.
- 1 Tempus qñ est datū in medio alterius tps qd debet incipere currere an tunc qñ conceditur vel finito illo primo tpe. in. c. cum in cunctis. §. clerici sane. nu. 7. de elec. fo. 128.
- 1 Tempus currit impeditis si possunt impedimentum tollere. in. c. his quibus. nu. 1. de elec. fo. 178.
- 4 Tempus medium inter primam dilationem 7 secundā non cōputatur ad videndum an iste dilationes date excedant tēpus trium mensiū. in. c. vltra tertiam. nu. 5. de testi. fo. 89.
- 1 Tempus qd datur ad eligendū vel electiōi cōsentiedum qñtum sit 7 ad quedam alia gerenda. in. c. cū in cunctis. §. cū vero. nu. 5. de elec. fol. 26.
- 7 Tempus pubertatis anticipat potentia coeundi. in. c. a nobis. nu. 3. de despon. impube. fo. 14.
- 7 Tempus natiuitatis vel conceptionis an 7 qñ attendatur. in. c. cum in ter. nu. 8. qui fil. sint legit. fo. 38.
- 4 **Territorium** quid sit. in. c. licet. nu. 1. de probationibus folio. 22.
- 4 Existens in vno territorio si percutit sagitta existentem in alio territo rio pōt vtroq loco cōueniri. in. c. i. nu. 1. de presum. fo. 114.
- 5 **Terminus** prefixus ad aliqd faciendum in dubio presumi tur peremptorius. in. c. pastoralis. num. 3. de ex cept. fo. 4.
- Terminus an 7 qñ debet esse peremptorius vel trinus remissive. ibi.
- Terminus hoīs surrogatus in locū termini iuris censetur idē cum tero mino iuris. ibi. nu. 5.
- Terminus datus a iudice ad excipiendum si sit elapsus an perdatur fa cultas excipiendi vel agendi. ibi. nu. 26.
- Terminus datus reo ad rñdendum an velit cedere vel cōtendere quo ca su extendatur vt in eodem termino reus opponat dilatorias alias vltē rius non audiat. ibi. nu. 24.
- Terminus ad opponendum dilatorias datur reo ad instantias actoris vel ex officio iudicis ipsius. ibi. nu. 26.
- Terminus ad dilatorias opponēdas est in iudicis arbitrio vel in elon gando vel breuiando. ibi. nu. 27.
- Terminus ad opponēdas dilatorias an indistincte sit prefigendū tam fm ius canonicum qñ secundum ius ciuile. ibi. nu. 28.
- Terminus datus ad dilatorias opponēdas habet vim lit. contest. ibi. numero. 30.
- Termini iudiciales licet excludant partem non tamen excludūt iudicē. ibi. numero. 31.
- Termini vltima dies quid iuris erit si erit feriata. in. c. pastoralis. nu. 3. de excep. fo. 4.
- Termini prefixio habet vim litis contestationis. ibi. nu. 15.
- 5 Terminus iuris ad psequendā appellationem non potest restringi per appellatum sed per appellantem vel iudicem a quo sic. in. c. oblate. nu. 7. de appella. fo. 125.
- Terminum hominis siue iuris an appellatus vel appellans possit pre uenire. ibi. nu. 12.
- 5 Terminus hominis datur ad prosequendam appellationem sed termi nus iuris datur 7 ad prosequendam 7 ad finiendam. ibi.
- Terminus alterius anni datur appellatori impedito etiam ex facto ter tñ si non potest agere contra tertium ad interesse. in. c. significante. nu. 11. de appella. fo. 136.
- 6 Terminus si est datus alicui ad aliqd faciendum vel declarandum si ante elapsum terminum expresse declarat vel facit cessat prefixio termi ni. in. c. potuit. nu. 4. de locato. fo. 88.
- 3 Termini prefixio ad appellationem prosequendā operatur effectus de quibus. in. c. nicolao. nu. 7. de appella. fo. 135.
- 5 Terminus datus ad soluendum vel aliqd faciendus per quem iudicem potest prorogari. in. c. qd ad cōsultationem. nu. 20. de re iudi. fo. 65.
- 5 Terminus ad prosequendam appellationem non potest prefigi appel lanti per appellatū sed appellās sibi pōt prefigere. in. c. personas. nu. 9. de appellatio. fo. 89.

Repertorium singularium materiarum

- Terminus** ad iter arripiendum vel ad se presentandum quō et qualiter detur tam a iure quā a iudice vel ab ipso appellante siue appellatio fuerit iudicialis siue extraiudicialis. ibi. nu. 7.
- Termino** ad prosequendā appellationem quomodo satisfiat. ibi. nu. 8.
- Terminus** ad accipiendum iter quā appellatur incuria nō debet dari. ibi.
- Terminus** datus ad cām expediendā de consensu partiū est censendus pemptorius nec pars audit petēs terminū ad pbādū nec ab hoc appellabit nisi fuerit inexcogitato impedimento vel de consensu vtriusque partis. sed qd si de consensu vnius partis. in. c. super. nu. 16. et 18. de app. fol. 96.
- Terminus** datus ad causam expediendā per superiorem potest cōsensu partium prorogari. ibi. nu. 17.
- 5 **Termino** pendente vel dilatione iudicis ad vñū actum non debet iudex procedere ad alium actum maxime sine citatione. in. c. cum causa. nu. 12. de re iudica. fo. 65.
- 3 **Terminus** brevis si est datus in causa ardua potest legitime appellari. in. c. exposuit nobis. nu. 7. de dila. fo. 136.
- 5 **Terminus** non currit propter impedimentum proueniens ex facto principis. in. c. ex insinuatione. nu. 3. de ap. fo. 117.
- 7 **Terminus** an et quādo debeat dari per iudicē parti vel accusatori intrā quem habeat accusare alias termino elapso non audietur ulterius. in. c. inter. nu. 4. de purga. cano. fo. 163.
- 1 **Terminus** prefixus capitulo ad eligendum an possit restringi. in. c. cum nobis. nu. 9. de elec. fo. 136.
- 3 **Terminus** peremptorius datus citatis si est nimis brevis licite appellatur nisi hoc sit factum ex aliqua necessitate. in. c. i. nu. 1. et 12. de dila. fol. 131.
- Terminus** quā dicitur nimis brevis statuit arbitrio iudicis. ibi. nume. 7.
- Termini** iuris qui solent dari ex aliqua causa ex quibus casibus moderantur a iudicibus. ibi.
- Terminus** probatorius dicitur peremptorius. ibi. nu. 16.
- 3 **Terminus** deliberatorius nō datur reo si p citationē potuit liberare qz inducie deliberatorie non conceduntur nisi semel. in. c. i. nu. 1. et 2. et 3. de dila. fo. 132.
- Terminus** datus a iudice an possit ab eo postea elongari vel abbreviari. ibi. nu. 15.
- 5 **Terminus** ad appellationem prosequendā pōt dari a iudice a quo et est in arbitrio suo dare vel non et si dat vel non dat non grauat partes. in. c. ad bec. el. i. nu. 2. de ap. fo. 103.
- 7 **Terminus** prefixi pōt per iudicē ecclesiasticum intra quem incidens qd spiritalis terminetur. in. c. latoz. nu. 4. et 8. qui si. sint legi. fo. 39.
- Terminus** ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spiritali. ibi.
- Terminus** duorum mensū dāt ad finiendā incidentē questionē. ibi. nu. 8.
- 1 **Terminus** datus ad absoluendū aliquem an possit preteriri et sic ante terminū absolut. in. c. ab excommunicato. nu. 17. de rescrip. fo. 88.
- 1 **Terminus** si assignatur ad acceptandum beneficiū an post terminum possit acceptari. in. c. capitulum sancte. nu. 8. de rescrip. fo. 78.
- 5 **Terminus** datus ad prosequendam appellationem que per iudicē fuit admissa vel a parte recepta obtinet vim peremptoriā adeo vt etiā in apellante vel appellante absentem procedatur acti esset peremptorie citatus. in. c. sepe contingit. nu. 1. et 6. et 9. de app. fo. 112.
- Terminus** datus a iudice ad appellationem prosequendam habet vim peremptoriā neutro prosequente appellationem qua deserta poterit iudex procedere etiam sine citatione. ibi. nu. 13.
- Terminus** hominis succedit loco termini iuris non autem computatur in termino iuris. ibi. nu. 18.
- Terminus** anni datus a iure ad prosequendam appellationem non est peremptorius etiam quod appellatio approbetur a parte. ibi. nu. 21.
- 5 **Termini** iuris non possunt per iudicem breniari nisi in certis casibus. de quibus. in. c. cum sit romana. nu. 10. de app. fo. 90.
- 5 **Terminus** est dandus seu moderandus sū locorum constantiam et per sonarum qualitatem. in. c. ad bec. nu. 6. de app. fo. 100.
- 4 **Terminus** idem potest prefixi ad duos actus eodem tempore concurrentes. in. l. licet. nu. 3. de proba. fo. 22.
- 6 **Terminus** hominis succedit loco termini iuris. in. c. ex parte astensis. nu. 17. et nu. 15. in fi. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **Terminus** ubi et quā est prefixus in aliquo actu an teneat quis expectare et quid opere lapsus huius termini. in. c. sicut. nu. 11. de sponsa. folio. 9.
- 5 **Terminus** prefixus ad aliquid faciendum nō precludit viā quin lapso termino id possit fieri qd si non esset factū inuinceret periculum anime. in. c. exceptionem. nu. 4. de excep. fo. 17.
- 7 **Termino** prefixo volētibz agere contra discedentē an eo elapso possit quis agere et similiter de volente matrimonium contrahere an post terminum audiatur accusator. in. c. si. nu. 11. qui mat. accu. po. fo. 46.
- Termini** prefixi a iure vel iudice in iudicio vel extra quid operatur. ibi.
- 2 **Termini** exclusiui probationem ita currunt contra ecclesiam sicut contra priuatum in c. auditis. nu. 6. de testi. in integ. fo. 157.
- 2 **Terminus** quā est datus ad aliquid faciendū tā parti quā iudici si in termino nil sit an expiret ille actus. in. c. de causis. nu. 6. de offi. dele. fo. 74.
- 2 **Terminus** datus appellanti quos effectus pariat. Ant. in. c. veniens. nu. 15. de renun. fo. 33.
- 6 **Terminus** datus successori in officio ad satisfaciendū id qd fecit predecessor an detur etiā predecessori. in. c. aduersus. n. 23. de immu. eccl. l. 230.
- 4 **Tertius** an compellatur edere. in. c. i. nu. 22. de proba. fo. 3.
- Tertius** iudex siue arbiter datur aut ex officio aut partium consensu. in. c. si. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.
- 4 **Tertius** non eligitur si duo arbitratores discordant. in. c. quinquallis. nu. 46. de iureiuran. fo. 151.
- 5 **Tertius** appellat in criminalibus finito condemnato. in. c. cum sit romana. nu. 6. de app. fo. 90.
- 5 **Tertius** appellans a snia inter alios acta p suo interesse d3 causam gra uaminis exprimere p rōnes. de quibus. in. c. cum sup. nu. 5. de iudi. f. 67.
- Tertius** quā appellat pro interesse suo a sententia inter alios lata quō pronuntiabit iudex appellationis circa istam sententiam. ibi. nu. 8.
- Tertius** potest appellare a sententia lata in causa capitali contra alium et si obtinet prodest condemnato. ibi. nu. 12.
- Tertius** regulariter non appellat a snia inter alios lata nisi ostendat de aliquo suo particulari interesse vel affectione. de quibus. ibi. nu. 13.
- Tertius** an possit appellare a qualibet sententia etiam a tertia. in. d. c. cum super. nu. 25. et 26. de re iudi. fo. 68.
- Tertius** licet non appellauerit a snia inter alios lata tñ pōt appellatio nem per victum interpositam prosequi licet ille victus trāsegerit vel aliter composuerit. ibi. nu. 27.
- Tertius** qui cōparet pro suo interesse ad quē effectū potest se intromittere ad causam per alium intentatam et quos actus et que adiumenta potest facere. ibi. nu. 28.
- Tertius** comparens pro iure suo tam in primo quā in secō iudicio an teneatur libellum offerre et litem contestari et similia facere. ibi. nu. 30.
- Tertius** pōt impedire executionem sententie etiam respectu simplicis possessionis quā habet. ibi. nu. 21. fo. 69.
- 4 **Tertius** comparens pro suo interesse potest prosequi appellationem ab alio interpositam et potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum preiudicium. in. c. veniens. nu. 1. de testi. fo. 72.
- Tertius** cōparens pro suo interesse an admittatur ad impediendam executionem. ibi. nu. 6.
- Tertius** cōparens pōt prosequi ius suū corā iudice delegato. ibi. n. 8. f. 73.
- Tertius** comparens debet summarie probare de interesse suo vt admittatur et non sufficit iuramentum. ibi. nu. 9.
- In summaria probatione tertij cōparentis p interesse suo nō admittit reprobatio testium nec circa dicta eorum nec circa personas. ibi. nu. 10.
- Intra quantum tempus tertius comparens admittatur ad probandum interesse suū. ibi. nu. 11.
- 2 **Tertius** ratione sui interesse potest appellare. in. c. super eo. nume. 3. de offi. deleg. fo. 79.
- 4 **Tertius** comparens pro interesse suo admittitur ad iudiciū sed non ad petendum vt testes publicentur. in. c. cōstitutus. nu. 1. de testi. fo. 72.
- 2 **Tertius** comparens pro suo interesse potest iudicē recusare si bz legitimam causam recusandi. in. c. cum super. nu. 2. de offi. de leg. fo. 87.
- 2 **Tertius** potest appellare ab actu etiam extraiudiciali quando sentit se preiudicari. in. c. dilecti. nu. 2. de maio. et obe. fo. 125.
- 5 **Testamentum** querelans et succumbens perdit qd acq siturus erat ex illo testamento et fisco appellatur. in. c. quis. nu. 16. de re iudi. fo. 83.
- 1 **Testm** laici in quo clericus instituit nō seruatis solēnitatibz legis vel statuti secularis nō valet. in. repe. c. ecclia scē marie. nu. 45. de cōsti. fol. 38.
- 6 **Testm** factū corā presbytero parochiali et duobz testibus valet nō obstante consuetudine in contrarium. in. c. cum esses. nu. 1. de testa. fol. 115.
- Testamentum** de iure canonico valet etiam qd testes non sint rogati et qd non sint masculi. ibi. nu. 3.
- Testm** an hodie valeat sine solennitatibus iuris ciuilibz. ibi. nu. 4.
- Testm** etiam ad nō pias causas valet de iure canonico cum duobz testibus et presbytero parochiali alias scē nisi loco presbyteri parochialis adhibeātur duo alij testes. ibi. nu. 7.
- 6 **Testm** factum ad pias causas valet factū etiā per verba enūtiatiua et propter aliud plata. in. c. cū dilectus. nu. 1. et 7. de succes. ab intest. fo. 131.
- 4 **Testamentum** an et quā faciat fidem sine publicatione. in. c. si. nu. 10. de fide instrumen. fo. 114.
- 6 **Testamentum** clericorū non infirmatur preteritione filiorū vel parentum licet eis debeatur certa portio. in. c. qz nos. nu. 4. de testa. fo. 115.
- 6 **Testm** impugnans propter non adhibitas solennitates iuris ciuilibz est excommunicatus. in. repe. c. cum esses. nu. 7. de testi. fo. 117.
- 6 **Testamentum** factū natiu terret de benignitate canonica. in. c. cum tibi. nu. 3. et 5. de testa. fo. 121.
- Testm** collatum in alterius voluntatē quia censetur factum ad pias causas et ideo ille in cuius voluntatem est collatum debet illam hereditatē in pios vsus distribuere. ibi. nu. 4.
- 6 **Testamentum** non comprehendit in se omnem vltimam voluntatem puta codicillos nec donationem causa mortis que sapit naturam vltimę voluntatis. in. rubr. nu. 1. de testa. fo. 110.
- Testamenti** factio censetur gratiose cōcessa hominibus qui disponunt de rebus in tempus quo non erunt dñi. i. post mortem. ibi. nu. 2.

Super Lectu. Banormitani.

- Testari qui prohibeantur ibidem.**
- 7 Testamentum quod fecit usurarius manifestus prestita cautione de restituendo an valeat si predictus usurarius post testum exercuerit usuras licet non manifeste. in. c. quia in omnibus. nu. 10. de usur. fo. 124.
- 1 Testum quod si vertit in foro ecclesiastico sufficiunt solennitates iuris canonici: secus in foro seculari. in. c. quod clericis. nu. 9. de fo. co. pe. fo. 68.
- 7 Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium. in. c. super. eo. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.
- 6 Testum ad hoc ut valeat factum cum duobus testibus oportet quod interueniat presbyter parochialis et non alius presbyter vel loco ipsi duo alii testes. in. repe. c. cum esset. nu. 6. 11. 12. et 17. de testa. fo. 117.
- Testamentum factum coram presbytero parochiali et duobus testibus etiam ad non pias causas an valeat vbiq. ibi. nu. 8.
- Testamentum factum ad pias causas valet cum duobus testibus tantum sine presbytero parochiali. ibi. nu. 12. et 17.
- Testum si est minus solenne de iure civili venientes ab intestato non pnt sine peccato retinere apprehendentes hereditatem. ibi. nu. 15. et 10.
- Testum quibus respectibus potest dici semper pia causa. ibi. nu. 32.
- 6 Testum factum a furioso etiam si fecisset tanquam quilibet sane mentis non valet etiam ad pias causas. in. c. sicut tenor. nu. 3. de regu. fo. 191.
- 6 Testum imperfectum etiam ratione voluntatis valet non solum inter liberos sed etiam ad pias causas. in. c. j. nu. 2. de succes. ab intest. fo. 130.
- 6 Testum ad pias causas valet coram duobus testibus factum siue sint rogati siue non siue masculi siue femine. in. c. relatu. el. j. nu. 1. et 3. de testa. fol. 119.
- 2 Testamentum in quo fuerunt testes inuiti est nullum. in. c. q. nu. 16. quod met. causa. fo. 150.
- 6 Testamentum minus solenne an pariat naturalem obligationem. in. c. quia plerumque. nu. 43. de immu. eccl. fo. 234.
- 4 Testamentum non rumpitur per ingressum monasterii fratrum minorum. in. c. in presentia. nu. 50. de proba. fo. 18.
- Testamentum rumpitur per ingressum monasterii et traditionem bonorum ex intervallo. ibi. nu. 51.
- Testum rumpitur per simplicem ingressum monasterii. ibi. nu. 5.
- Testator** committens suam extremam voluntatem dispositio-
ni alterius dicitur decedere testatus. in. c. cum tibi. nu. 1. et 2. de testa. fo. 123.
- 6 Testator potest remittere falcidiam: sed non cautionem usufructuario de non utendo arbitrio boni viri. in. c. cum constit. nu. 4. de pigno. fo. 96.
- 4 Testator quando mandat sciri dicto vnius informati de voluntate sua an potest ille examinare absque eo quod pars citetur. in. c. q. nu. 13. de testi. fol. 36.
- 6 Testator qui elegit sibi sepulturam in aliqua ecclesia cuius intuitu multa legauit ibi si postea ex aliquo casu superuenienti non sepeliatur ibi ad buc-
talia relicta debetur ex quibus debetur canonica portio ecclesie parochi-
ali. secus si mutauerit sepulturam: quia censentur etiam adempta legata. in
c. in nostra. nu. 4. de sepul. fo. 137.
- 6 Testator qui mandat aliquid fieri et non dicit per quem intelligitur per
heredem. in. c. nos quidem. nu. 4. de test. fo. 111.
- Testator si mandauit construi monasterium et non expressit locum vel
expressit: sed in illo loco non potest commode construi non per hoc vitia-
tur relictum. ibi. nu. 13. fo. 112.
- 6 Testator legans rem sibi pignoratam censetur legasse ius pignoris quod
habet in illa re. in. c. filius noster. nu. 4. de testa. fo. 13.
- 6 Testator quo casu potest prohibere ne episcopus impediat se in executione te-
stamenti ipsius testatoris. in. c. tua nobis. nu. 6. de testa. fo. 126.
- Testator usurarius qui pro male ablatis et extortis reliquit mille si post
suam mortem non apparent debentes recipere tantam quantitatem re-
fiduum conuertitur in alios pios usus. ibi. nu. 7.
- 6 Testator potest grauare heredem vel legatarium ad exhibendum procuracionem
annuatim in aliquibus pios locis. in. c. quanto. nu. 3. de cens. fo. 202.
- 6 Testator si volebat relinquere aliquid ecclesie et persuasus a rectore dis-
cite ecclesie reliquit sibi an actor teneatur ad interesse ipsi ecclesie. in. cap.
presbyter. nu. 6. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Testari non potest clericus de acquisitis per ecclesiam etiam quod sint
mobilia: sed de bonis suis propriis potest testari: potest tamen de bonis per
ecclesiam acquisitis aliqua seruitoribus vel pauperibus elargiri. in. cap.
relatum. el. q. nu. 1. et 8. de testa. fo. 120.
- 6 Testari an possunt clerici de bonis per ecclesiam acquisitis. in. c. cum in
officiis. nu. 1. et 4. de testa. fo. 114.
- Testari potest clericus de bonis sibi quesitis per successionem propin-
quorum vel per donationem vel ex industria sua. ibi. nu. 2.
- Testari potest clericus de bonis ecclesie si ipse tantundem de suo proprio
contulerit ecclesie. ibi. nu. 4.
- Testari non possunt de iure clerici non habentes administrationem: pro-
ut sunt canonici de fructibus perceptis usque ad eorum mortem licet con-
suetudo adoleuerit in contrarium. ibi. nu. 7.
- Testari potest clericus de bonis quesitis ob missas celebrandas vel quod
fuit capellanus alicuius: et de istis ita quesitis non debetur canonica por-
tio episcopo. ibi. nu. 8.
- 6 Testari potest clericus de illis bonis que acquisiuit ratione clericalis
dignitatis puta que lucratur de missis dicendis vel quia fuit capella-
nus alicuius domini in repe. c. cum esset. nu. 26. de testa. fo. 117.
- 6 Testari potest clericus de bonis propriis vel acquisitis intuitu perso-
ne. in. c. quia nos. nu. 1. de testa. fo. 114.
- 6 Testari non potest etiam ad pias causas illi qui non habent iudicium intellectus ut
furiosus et similes. in. c. cum dilectus. nu. 8. de succes. ab intest. fo. 131.
- 6 Testari potest licite clericus si sit filius. in. c. q. nos. nu. 5. de testa. fol. 115.
- 6 Testari an possit clericus de fructibus beneficii sui. in. repe. c. cum esset.
nu. 21. de testa. fo. 117.
- Testari nemo potest de rebus alienis. ibi. nu. 23.
- 6 Testari non potest condemnatus ad mortem naturalem vel civilem etiam
si auferat manus iudicis. in. rep. nu. 3. de testa. fo. 110.
- Testari non potest damnatus ad perpetuum carcerem licet de clerico
ita damnato dubitetur. ibi. nu. 4.
- Testari potest excommunicatus quia non equiparatur deportato. ibi. nu. 11.
- Testari non possunt religiosi regulares ut monachi vel profectus tria
substantialia regule. ibi. nu. 5. et 11.
- Testari potest heremita cum possit habere proprium. ibi. nu. 6.
- Testari non potest hereticus cum nihil habeat quinimo si post eius mortem
detegatur quod fuit hereticus in vita pnt oia bona apprehendi. ibi. nu. 7.
- Testari quo casu possit infamis. ibi. nu. 8.
- Testari prohibiti a iure an possint disponere a pias causas. ibi. nu. 9.
- Testamentum ad pias causas potest fieri nutu. ibi. in. fi.
- Testari non potest filiusfamilias de aduentitiis etiam quod habet usum
fructum ad pias causas sine patris consensu. ibi. nu. 10.
- 4 **Testis** qui testificatus est vna causa non compellitur testificari
coram alio iudice. in. c. preterea. nu. 3. de testi. cog. fo. 92.
- Testis incontinenti se corrigens non habet docere de errore suo. et idem
est in parte corrigente confessionem suam. ibi. nu. 4.
- Testis synodalis dicitur proprie denunciator. ibi. nu. 5.
- 6 Testes qui sunt extra prouinciam non debent cogi ad veniendum personaliter
sed debet inscribi ad iudicem loci ut ipsos examinet et attestaciones clau-
sas remittat: rescribendo quanta fides sit eis adhibenda. in. c. constituo-
tus. nu. 5. de fidei iur. fo. 98.
- 2 Testes non omnino idonei admittuntur in defectum probationum. in
c. q. nu. 11. de arbi. fo. 167.
- 4 Testis cui obiecta sunt crimina non potest obicientem repellere excep-
tione communis potest tamen probare se innocentem. in. c. testimoniu.
nu. 16. de testi. fo. 86.
- 4 Testes se restringentes ad certum tempus et locum. reprobantur probata
absentia loco et tempore. in. c. ex tenore. nu. 2. de testi. fo. 65.
- Testes debent deponere de tempore et loco qui hec sunt necessaria ad co-
cludendum intentum articulantis. ibi. nu. 3.
- Ad corroboracionem priorum attestacionum potest actor post publi-
cationem processus testes producere. ibi. nu. 7.
- 6 Testis vnus non probat non solum in propbanis: sed etiam in spiritalibus. in. c. cum dilectus. nu. 4. de succes. ab intest. fo. 131.
- Testis vnus de veritate cum confessione partis etiam incidenter facta
plene probat. ibi. nu. 6. et 25.
- 7 Testes qui requiruntur in aliquo actu cum certis qualitatibus si in loco vbi
actus celebratur non reperiantur testes cum dictis qualitatibus sunt adhiben-
di quod reperitur. in. c. cum in inuentute. nu. 2. de purg. cano. fo. 163.
- 3 Testis examinatus ad instantiam vnius iudicis extra territorium exami-
nantis et dicat falsum a quo iudice punit. in. c. si. n. 28. de fo. co. pe. fol. 90.
- 3 Testes quomodo et quando tenentur respondere vel de credulitate vel
descentia. in. c. q. nu. 12. de iura. calum. fo. 125.
- 2 Testibus duobus deponentibus de metu magis creditur quam mille des-
ponentibus de spontanea voluntate. in. c. j. nu. 10. quod met. cau. fo. 149.
- 4 Testis non cogitur ferre testimonium in criminalibus nisi a parte ad-
uersa subtrahatur. in. c. super eo. nu. 2. de testi. cog. fo. 91.
- Testes de iure civili indistincte cogendi sunt ibi. nu. 3.
- Testes presumuntur timore aduersae partis nolle testificari qui requisiti
nolunt testificari. ibi. nu. 4.
- Cui incumbit onus probandi quod per alios testes probari non pos-
sit nisi per alios quos adducit. ibi.
- 4 Testis deponens de facto vicini et in causa scientie dixit quia vicinus
probat. in. c. quosdam. nu. 1. de presump. fo. 117.
- Testes possunt fieri maiores testificari de his que viderunt in pupili-
lari etate nisi ius requirat maiorem tempore actus celebrati. in. cap.
cum nobis. nu. 6. de prescrip. fo. 32.
- Testis potest repellere testimonio si probatum fuerit alius fuisse repul-
sum. in. c. super eo. nu. 3. de elec. fo. 130.
- 2 Testes reducuntur ad concordiam ut euitent falsum non ut probent.
Anto. in. c. queris. nu. 2. de eta. et quali. fo. 44.
- 7 Testis testificans in causa criminali tunc presumitur inimicus: quia ipse
te venit in. c. meminimus. nu. 8. de accu. fo. 61.
- 4 Testis primum dictum in iudicio non inficiatur per secundum extra iu-
diciu. in. c. sicut nobis. nu. 1. de testi. fo. 44.
- Testis corruptus vel falsum dicens tenetur de perurio et de omni ma-
lo quod sequitur ex dicto suo. ibi. nu. 2.
- 4 Testis dicens oppositum in iudicio eius quod dixit extra iudicium sine iura-

Repertorium singularium materiarum

- mentoprobat. in. c. per tuas. nu. 11. de proba. fo. 26.
- 5 Testes quo casu in causa matrimoniali tam carnali q̄ spiritali exami-
nantur lite non contest. etiam veniatur ad sententiam. in. c. fina. §. por-
ro. nu. 1. vt lit. non contest. fo. 114.
- 7 Testes deponentes super vita et moribus alicuius debent illum cognos-
cere alias non admittitur eorum dictum: an autē sufficiat cognouisse de
futuro. in. c. cum. p. nu. 2. de purga. cano. fo. 162.
- Et vide in. nu. 5.
- 4 Testes duo probant in actibus grauissimi preiudicii. in. c. quoties. nu.
me. 1. de testibus. fo. 38.
- Testimonium de credulitate valet vbi credulitas est proxima sensui per
quem percipitur veritas. ibi. nu. 6.
- Testimonium de credulitate admittitur vbi admittitur testimonium de
auditu. ibi. nu. 7.
- Testis assignans causam scientie sufficientem et in fine dicat qd̄ credit
an prabat. ibi. nu. 9.
- 4 Contra testes deponentes contra verisimile an sit suspicio falsitatis. in.
c. quia verisimile. nu. 3. de presump. fo. 118.
- 4 Testes reprobatorios reprobatorium non est licitum reprobare. in. c.
licet dilectus. nu. 1. de testi. fo. 82.
- 5 Testis asserens se non ita deposuisse prout notarius scripsit an credat
magis sibi q̄ notario. in. c. audientiam. nu. 7. de prescrip. fo. 31.
- 5 Testes deponentes super notorio et non reddentes causam scientie suffi-
cientem licet de causa non interrogentur non probant. idem q̄ depo-
nunt de aliquo quod non ita de facili percipitur iudicio intellectus. in. c.
consuluit. el. §. nu. 2. de appel. fo. 96.
- 4 Testium depositio an valeat si citatus est dñs qui non cōparuit et pro-
curator non est citatus. in. c. §. nu. 16. de testi. fo. 36.
- 5 Testes licet approbentur a parte que ipsos producit. tamen eorum di-
cta possunt per ipsam partem reprobari q̄ approbavit psonas et nō di-
cta. in. c. intimasti. nu. 6. de appel. fo. 38.
- 7 Testes deponentes de infamia et alij deponentes de bona fama qui sint
preferendi. in. c. cum oporteat. nu. 10. de accu. fo. 67.
- Testes deponentes verisimilliora preferuntur alijs etiam qd̄ sint nume-
ro plures. ibi. nu. 11.
- 6 Testis falsus in foro contentioso debet puniri non solum de falso: sed
etiam in omni damno indefecuto: in foro tamen anime solum punitur de
falso. in. c. §. nu. 3. de custo. eucha. fo. 216.
- 1 Testis qui dicit se scire q̄ legit: sufficenter eludit i. pe. greg. nu. 14. fo. 4.
- 4 Testis productus a parte sine aliqua citatione tanq̄ suspectus non po-
test recusari. in. c. §. nu. 1. de testi. fo. 34.
- Testis q̄ testificatur an necessario debeat esse ieiunus. ibi. nu. 4.
- Testis idoneus et omni exceptione maior est ille contra quem nulla ex-
ceptio legitima potest opponi. in. c. §. nu. 3. eo. tit.
- 4 Testis qui in eadem causa iterum pducitur iterū debet iurare nisi sup
tota causa iurasset a principio. in. c. fraternitatis. nu. 1. de testi. fo. 51.
- 4 Testes deponētes tria circa actū iterabile et p multipliciter actus si
possunt reduci ad concordia sunt reddendi nisi per cōfessionem partis
vel testium appareat de vnitatem actus. in. c. tu. nu. 2. de testi. fo. 50.
- Concordia circa testes est facienda etiam vbi pars produxit plures et
meliores testes. ibi. nu. 3.
- Testes producti ab vna parte instrumenta vel priuilegia et vnus testis
tantum semper reducendus est ad concordiam. ibi. nu. 5.
- Testes an reducendi sint ad concordiam vt probent an vt euitent pe-
nam perituri. ibi. nu. 5.
- 4 Non tria per que testes testib⁹ pferuntur. in. c. in nra. nu. 1. de testi. f. 63.
- Testis sibi p̄p̄ cōtrarius nō pbat nisi se corrigat incontinenti. ibi. nu. 2.
- Testis vnus q̄ cōtrariatur alteri neuter pbat nisi alter melior sit q̄ pro-
uocet iudicem ad deferendum iuramentum indefectum et. ibi. nu. 3.
- Concordia facienda est q̄ plures testes contrariantur. ibi. nu. 4.
- Testium dignitas preferenda est numero et magis creditur duobus tes-
tibus affirmantibus q̄ centum negantibus et q̄. ibi. nu. 6.
- 4 Testis si cōmode ad presentiam iudicis venire potest compellitur veni-
re: secus si incommode. in. c. si quis testium. nu. 3. de testi. fo. 44.
- 3 Testis non potest diebus festis iurare sed bene deponere. in. c. §. nu. 10.
de ferijs. fo. 137.
- Testes recipiuntur omni tempore q̄ periculum est in mora. ibi.
- Testes non possunt compelli deponere die feriata in honorem dei vel
in hominum. ibi. nu. 10.
- 7 Testis varius et vacillans potest capi et in carcere detineri non incurrit
infamiam. in. c. super bis. nu. 1. de penis. fo. 170.
- 4 Testium dictis que magis congruant iuri communi creditur. in. l. licet.
nu. 6. de proba. fo. 22.
- An sufficiat qd̄ testis sit iuratus in termino. ibi. nu. 20.
- 3 Testis vnus facit indicium ad torturam si est integre et bone fame. in. c.
§. nu. 3. de confes. fo. 224.
- Testis examinatus q̄ alis nō debebat examinari an faciat indicium. ibi. n. 9.
- 5 Testes in dubio presumuntur vera dixisse nisi contrarium probetur. in.
c. consanguinei. nu. 3. de re iudi. fo. 38.
- Idem testes non admittuntur ad probandum contra illud quod depos-
uerunt. ibi. nu. 4.
- 6 Testis vnus facit fidem vbi non agitur de preiudicio alterius. in cap.
propositi. nu. 6. de conse. eccle vel alta. fo. 207.
- 1 Testis debet deponere in actu qui potest percipi visu et auditu: vidi et
audui. in. c. ex literis. nu. 4. de consue. fo. 92.
- Testis qui vidit aliquem loquentem licet non viderit plene deponit:
preterq̄ in testamento. ibi. nu. 5.
- 1 Testes singulares non pbant. in. c. cum dilecti. nu. 4. de elec. fo. 152.
- 7 Testium dicta probantur per scripturam notarij. in cap. cum dilecti.
nu. 8. de accusa. fo. 66.
- Testes reprobant per testes digniores. in. c. §. nu. 5. de na. ex lib. vñ. fo. 26.
- 3 Testis nō recusatur subditus in cā dñi. in. c. §. nu. 2. vt lit. nō pte. fo. 110.
- 4 Corruptio testium sola sufficit ad retractationem sententie. in. c. licet et.
nu. 4. de proba. fo. 23.
- 2 Testes examinandi ad perpetuam rei memoriam corā iudice rei conte-
niendi examinantur. in. c. si quis contra. nu. 3. de fo. compe. fo. 52.
- 3 Testes non debent examinari contra contumacem lite non cōtest. in. c.
accedens. el. §. nu. 1. vt lite non contest. fo. 111.
- 7 Testis si dixerit vnum extra iudicium et aliud in iudicio statim primo dis-
cto nisi aliud dixerit per metum vel ad complacentiam partis. in cap. in
quisitionis. §. tertie. nu. 9. de accu. fo. 69.
- Testi inimico citra inimicitiam capitalem quanta fides sit adhibenda
relinquitur arbitrio iudicantis. ibi. nu. 11.
- 3 Testes non examinantur contra contumacem: sed bene ipse contumax
excommunicatur. in. c. §. nu. 1. vt lit. non contest. fo. 106.
- 3 Testes possunt recipi die feriata quando non vertitur causa cognitio.
in. c. significauerunt. nu. 21. de iudi. fo. 47.
- 4 Testis an possit esse aduocatus vel procurator. in. c. cum a nobis. nu. 4.
de testibus. fo. 60.
- 1 Testis vnus non facit semiplenam probationem nisi super facto prin-
cipali. in. c. cum dilecti. nu. 8. de elec. fo. 153.
- 1 Testis existens in peccato mortali an repellatur a testimonio. in. c. illa
quotidiana. nu. 5. de elec. fo. 159.
- 1 Testes vtrum possint variare. in. c. nostri. nu. 5. de elec. fo. 129.
- 7 Testes etiam extranei preferuntur partis assertioni. in. c. consultationi.
nu. 3. de sponsa. fo. 10.
- 3 Testis dicitur incontinenti reuocare dictum suum si reuocat antequam
redigatur in scriptis. in. c. §. nu. 22. de confes. fo. 228.
- Testis quando possit reuocare dictum suum. ibi.
- 3 Testis non arctatur ad iustificandum factū a se relatū dūmodo ipsum
referat cum causa scientie et. in. c. super hoc. nu. 4. de renun. fo. 12.
- Testes recepti per arbitrum faciunt fidem coram iudice. in. c. cum dile-
ctus. nu. 5. de arbi. fo. 172.
- 7 Testium examinatio vel inquisitio an possit alteri committi. in. c. intan-
tum. nu. 5. de colla. deteg. fo. 136.
- 3 Testium examinatio ante lit. contest. vitiat processum. in. c. cu3 olim. nu.
9. de cau. pos. et proprie. fo. 193.
- 6 Testi noto est maior adhibenda fides q̄ extraneo incognito. in. repe. in. c.
cum esset. nu. 6. de testa. fo. 116.
- 2 Testis occulti dictum valet absq̄ publicatione sui nominis. in. c. preter
ea. nu. 4. de spon. fo. 6.
- 4 Testes alios an liceat producere facta publicatione attestationis. in. c.
cum venissent. nu. 3. de testi. fo. 55.
- 6 Testes vbicunq̄ sunt in parte largissima et malitiose pars negat ipsos
aliquid scire iudex pōt partem cōpellere vt per se vel per alias vadat ad
videndum iuramenta ipsorum testium vel qd̄ fiat depositio pecunie pro
expensis testium. in. c. constitutus. nu. 8. de fideius. fo. 98.
- Testes q̄ aliquis allegat qd̄ sunt extra puincia animo differendi nego-
tiū: ideo petit longū terminū pōt talis ita differēs litem puniri. ibi.
- Testes in causa criminali etiam existentes extra puincia debent re-
mitteri ad iudicem cause. ibi. nu. 10.
- 7 Testes si ex aliqua causa non possunt esse femine tñ ille admittuntur q̄
in illo casu alij non reperiuntur. in. c. inter. nu. 7. de purg. cano. fo. 163.
- 4 Testes recepti in vno iudicio faciunt fidem in alio q̄uis non publica-
ti. in. c. causam. el. §. nu. 2. de testi. fo. 47.
- 4 Testis notarij infamia facti admittit in cā civili. in. c. §. nu. 1. de testi. fo. 89.
- Testis an in totis repellatur proposita exceptione cōtra testē. ibi. nu. 2.
- 1 Testibus duobus affirmantib⁹ plus creditur q̄ centum negantibus nisi
in negatiua coarctata. in. c. bone memorie. el. §. nu. 13. de elec. fo. 142.
- Corsetus. Glo. est sing. in. l. diem pferre. §. si plures. ff. de arb. et not. per
Jo. and. in. c. §. de prescrip. lib. vi. et vide Bal. c. ad nostrā. de pba. vbi di-
cit quod statim magis decem testibus affirmantibus q̄ mille negantibus.
et allegat glos. in. d. §. si plures. et vide Mico. de neap. in. l. §. de ven.
in. sp. vbi refert. d. machanagnum de agognididis doct. bono. et fuit etiam
theorica Oldradi laudensis. et gloss. d. §. si plures. est vera nisi negantes
deponat de peritia sue artis. et adduco Ang. in prima cōstitutio. fororum.
in. ij. col. vbi dicit illum tex. facere ad questionem: Duo testes dicunt ti-
tium fuisse mortuum ex vulnere: duo medici dicunt vulnus non fuisse
mortale: quorū dicto stabitur et videtur qd̄ dicto affirmantium. §. si plu-
res. cōtrarium dicit esse verius: quod statim dicto illorum qui melius co-
gnoscunt

Super Lectu. Banormitan.

- gnoscit ut in prima cōf. ff. de mediis melius sciunt et cognoscunt ergo et. nō ob. d. si plures. q. debet intelligi in testib. negatibus sensum: vel loquit de negatiua nō coarctata. l. lacus et stagnum. s. i. ff. de acqui. re. do. et ex istis habes duas limitationes ad gl. in. d. si plures. prima est ut non habeat locū in negatiua coarctata. scda est ut non habeat locū ubi testes negantes deponūt de peritia sue artis.
- 4 Testis debet astringi iuramento ut testificet pro vtraq. parte. in. c. h. n. i. de testi. fo. 35.
- Testis receptio an valeat si ps citata noluit cōparere. ibi. nu. 10. fo. 36.
- Testis receptio an valeat si pars citata nō potuit cōparere legitime impedita. ibi. nu. 11.
- Testes qui potuissent repellī ab initio si sint examinati faciunt iudiciū. ibi. nu. 12. et 15.
- Testificatio testis sine ipsius citatione valet. ibi. nu. 14.
- 2 Testis repellit a testimonio si fuit cōuictus de crimine cōtra eū excepto non tñ de illo puniū si non tñt cām principalem. in. c. j. nu. 1. 6. 14. et 15. de exceptio. fo. 2.
- Testes criminosi et tolerati an possint reddere testimonium. ibi. nu. 2.
- Testes non possunt repellī tanq. criminosi post sententiā vel cōclusionē nē in causa. ibi. nu. 3.
- Testis integer qui non possit repellī qualis esse debeat. ibi. nu. 4.
- Testis cōuictus de crimine per viā exceptionis an veniat puniendus. ibi. nu. 16. 13. et 14. fo. 3.
- Testis criminosus qui egit penitentiā sui criminis non repellitur a testimonio. ibi. n. 11.
- Testis interrogatus de pprio crimine an teneat respondere. ibi. nu. 13.
- Testis vacillās vel falsum dicens puniū sed quā pena remissius. ibi. nu. 14.
- 4 Testes ex parte rei qñ pferantur licet testes actoris seu accusatoris sint aliquantulum idoneiores. in. c. ad nostrā. nu. 5. de proba. fo. 32.
- 4 Testis nō psumit suspectus aut inimicus ex iterata depositione. in. c. fraternitatis. nu. 2. de testi. fo. 51.
- Testes post publicationem et in cā principali et appellationis sup eisdē articulis vel contrariis non possunt recipi. ibi. nu. 3.
- Testes in quibus casibus recipiuntur post publicationē super eisdē articulis. ibi. nu. 4.
- An sola publicatio sufficiat ad impediendum productionē testium. ibi. numero. 5.
- Testes super articulis cōtrariis pnt recipi ubi est timor subornationis. ibi. nu. 11. fo. 52.
- Testes examinati super tota cā non possunt amplius examinari q. exa minarentur super antiquis capitulis. ibi. nu. 12. fo. 53.
- Testis debet iurare qd in secreto teneat dictū suū et qualiter debet iurare an psumat iurasse tactis scripturis. ibi. nu. 13.
- 4 Testes alios producere quibus casibus publicatis attestationibus licitū sit. in. c. series. nu. 5. de testi. fo. 58.
- Testes inducti p aduersa parte p quos testes pnt pbari. ibi. nu. 7.
- 2 Testi sponte se offerenti minui de fide. in. c. h. nu. 3. de cle. per. fo. 65.
- 7 Testis an et quo casu possit torqueri pro veritate habenda. in. c. cū in cōtēplatione. nu. 10. de reg. iur. fo. 207.
- 2 Testes in matrimoniali causa recipi pnt post publicationē imo post sententiā. in. c. attestationes. n. 9. de desponsa. impu. fo. 15.
- 7 Testis licite interrogat si est amicus vel inimicus parti nec per hoc bz interrogari super crimine. in. c. inquisitionis. s. tertie. nu. 5. de accusa. fo. 69.
- 4 Testis de auditu auditus non probat sed de auditu suo sic. in. c. tam lite ris. nu. 5. de testi. fo. 65.
- 4 Testes an et qñ pnt esse clerici et illi de vniuersitate in causis ciuilibus ecclēsiarum vel vniuersitatis. in. c. in super. nu. 2. de testi. fo. 39.
- Testes non pnt esse illi de vniuersitate in fauorem vniuersitatis in cā criminali. ibi. nu. 3.
- Testes pnt esse illi de vniuersitate in causa criminali que vertitur cōtra illos qui sunt de vniuersitate. ibi. nu. 4.
- Testis idoneus an sit prelatus vnius ecclesie que non habet collegiū sed solus habet administrationem. ibi. nu. 5.
- Testis idoneus an sit episcopus in cā medie ecclesie vel in causa totius ecclesie. ibi. nu. 6. fo. 40.
- Testis idoneus non est canonicus in causa sue prebende. in. d. c. in super. numero. 7.
- Testis an et qñ possit esse procurator in cā vel negotiatione quā habet vel habuit. ibi. nu. 8.
- Testis idoneus an et qñ est legatarius in testō ex quo bz legatū. ibi. n. 9.
- Testis an possit esse venditor in causa emptoris. ibi. n. 10.
- Testis idoneus nō est pæneta in causa in qua fuit pæneta. ibi. nu. 11.
- Testis idoneus an sit donator in causa donatarij. in. d. c. in sup. n. 12. c. ti.
- Testis idoneus an sit cedens in causa cessionarij. ibi. nu. 13.
- Testis idoneus an sit socius pro socio. ibi. n. 14.
- Testes idonei non sunt sollicitatores et adherentes cause. ibi. nu. 15.
- Testis idoneus nunqd sit vasallus pro domino suo. ibi. nu. 16.
- 6 Testis presumitur iuratus qñ deposuit si actis appareat qd talis testis iuratus sic deposuit. in. c. qd autē. nu. 5. de iure patro. fo. 191.
- 2 Testis repetitus debet iterato iurare. Ant. in. c. vñico. in prin. nu. 1. de sacra vñctio. fo. 48.
- 2 Testes in causa vniuersitatis an possint esse illi de vniuersitate. in. c. j. n. 4. de procura. fo. 136.
- 7 Testes nō dicuntur singulares si in facto concordāt l3 in serie facti aliquā tisper discrepēt. in. c. nihil obstat. nu. 1. de ver. signi. fo. 198.
- Testes inducit ad probanda formalia verba non sufficit qd dicant equi pollentia. ibi. nu. 2.
- Testes deponentes per vñū premeditatūq. sermonē an faciāt fidē vel si fuerit scriptum. talis testis dicit in oibus prout talis. ibi. nu. 3.
- 4 Testes corā arbitro productos qui vult corā iudice reproducere debet suis expensis reproducere. in. c. pñsentatē. nu. 3. de testi. fo. 83.
- Optio de qua. in. d. c. solum datur parti contra quā testes producti sunt. ibi. nu. 4.
- Testes recepti corā arbitratore nō faciunt fidem corā iudi. ibi. nu. 5.
- Testes reproducti corā iudice si dicūt cōtrariū eius qd dixerāt corā arbitro an probent et qd dictū attendat. ibi. nu. 10.
- Testes reproducti corā iudice iurare debent quāuis iurauerint corā arbitro. ibi. nu. 11.
- In persona testium mortuorū pnt obijci. ibi. nu. 12. fo. 84.
- 7 Testes inducti ad pbādū quē esse simoniaci pnt reprobari ex hoc solo qd sunt inimici vel cōspiratores. in. c. licet beli. n. 1. de simo. fo. 86.
- Testes quātuncunq. criminosi admittuntur in crimine lese maiestatis et heresis. ibi. nu. 10.
- Testes criminosi vel suspecti an admittant referuata exceptiōe post publicationem processus. ibi. nu. 17.
- 7 Prelatus l3 in se sit bonus et sanctus tñ nō solū eternalr s3 aliqñ tpālī ter puniū ex hoc qd excessus suorū subditorū nō punit. et idē in parte non puniente malos filios. in. c. licet beli. nu. 2. de simo. fo. 86.
- Prelatus plus oneris q. honoris habet. ibi.
- Prelatus suspectus contra quē inquiritur nō remouetur ab administratione pendente inquisitione. secus est in tutore q. nō habet ita pingue ius sicut prelatus. ibi. nu. 8.
- Quomō procedit p prelatū suspectū de dilapidatione. ibi. n. 18.
- Prelatus tolerās bñficiatū in bñficio cōmorari et seruire nō pnt postea eū cogere ad titulū ostēdēdū q. visus est cōsensisse pnt tñ patus assume re in se probationē defectus tituli. in. d. c. l3 beli. n. 24. de simo. fo. 87.
- 5 Testes si non sint idonei perit totū negotiū. in. c. cū i. 2. a. nu. 18. de re iudi. fo. 77.
- Testes minus idonei admittuntur ubi aliq. haberi nō pnt. ibi. nu. 23.
- 4 Testis dictū sine iuramento vel etiā qñ iurauit super articulo certo et extra illum deposuit non valet. in. c. de testibus. nu. 1. de testi. fo. 61.
- Testis inductus ab aduersario meo ad certū articulum pnt peti a me vt examinef sup alio nisi pñetas resultet vt iuris ordo perturbet. ibi. n. 2.
- Testis inductus super dilatoria opposita ante vel post litē contesta. vel super perēptoria opposita in vim dilatorie non debet audiri super principali. ibi. nu. 3. fo. 59.
- Testes producens vel ille qui petit eos examinari super toto negotio non potest testes reprobare. ibi. nu. 4.
- Testis productus super vno articulo potest peti qd iuret super illo articulo. sed si super causa potest compelli vt iuret super tota causa etiam quod pars non petet. ibi. nu. 6.
- Testis dictum an valeat si prius deposuit et postea iurauit. ibi. nu. 8.
- Testis dictum sine iuramento potest redargui de falso. ibi. nu. 9.
- Testis scribens id quod voce poterat deponere an probet. ibi. nu. 10.
- Testium productionē renuntiatio impedit qñ est facta ab vtraque parte. in. c. de testibus. nu. 7. eo. ti.
- 4 Testes quō debeant citari qñ ignorentur persone testium. in. c. ad nostrā. el. h. nu. 2. de iure iur. fo. 142.
- 5 Testium examinatio in causa ciuili potest alteri committi. in. c. cum bertoldus. nu. 26. de re iudi. fo. 70.
- Testium examinatio vel receptio an possit subdelagari per illum cui fuit commissa. ibi. nu. 27.
- 4 Testes si non sunt vltērius familiares et deponunt de eo quod viderunt in familiaritate admittuntur. in. c. in literis. nu. 6. de testi. fo. 57.
- 7 Testis dictū non inficitur licet non fuerit citatus licet per partem oblat. secus tñ est si testis seipsum ingereret quia vt suspectus repellitur. in. c. cum in tua. nu. 2. de desponsa. fo. 10.
- 5 Testes qui producuntur ad probandū sic fore sentētiatū nō est necesse qd deponant de omnibus verbis per iudicem prolatis sed satis est qd recitent effectum. in. c. sicut nobis. nu. 5. de re iudi. fo. 65.
- Testis dicēs in cā sciētē q. pmissit nō cōcludit qd promiserat per solē nem stipulationem licet de natura sui hoc importet. ibi. nu. 18. fo. 67.
- Testis tenetur reddere causam sufficientem dicti sui quō ipse percepit non autem que causa mouit. talem ad ita faciendū. ibi. nu. 26.
- 6 Testis examinatus per laicum in causa ecclesiastica non facit fidem coram iudice ecclesiastico secus in causa seculari. in. c. sicut te. nu. 12. et 13. ne cle. vel mona. fo. 239.
- 4 Testes qualiter examinantur in actu ubi interuenit scriptura et est de perditā. in. c. Albericus. nu. 4. de testi. fo. 77.

Repertorium singularium materiarum

- Facta publicatione an psumat facta parte citata. ibi. nu. 6. fo. 76.
- Testium publicatio de qua. in. c. albericus. de testi. qualiter facienda est. ibi. nu. 8.
- 4 Testes in casibus in quibus cogendi sunt censura ecclesiastica cōpellūtur per iudicem ecclesiasticum: per iudicem vero secularē imponitur multa. in. c. dilectorū. nu. 1. de testi. cogen. fo. 94.
- Testes an r qñ sint cogendi tā in causa civili q̄ in criminali tā de iure ciuili q̄ canonico. ibi. nu. 2. r. nu. seq.
- 4 Testes semel examinati an possint se corrigere. an r quo casu possint res peti. in. c. per tuas. nu. 1. de testi. fo. 81.
- Testes qualr iurabūt si capitula sunt pducta p partes. ibi. n. 3. fo. 83.
- 2 Testes dicentes talis dñs illius fundi non reddūtur suspecti si fuit ille dñs: qñ subintelligitur dictio quondā. Anto. in. c. proposuit. nu. 5. de fil. presby. fo. 51.
- 4 Testimoniū de auditu pprio valet vbi res est pceptibilis sensu auditu. secus de auditu alieno. in. c. licet ex quadā. n. 1. de testi. fo. 80.
- Testimoniū de auditu admittit super cōsanguinitate pbāda. ibi. nu. 2.
- Ad probandū id quod excedit centum annos sufficit testimoniū de auditu. ibi. nu. 3.
- Testis non pōt iurare procuratorem. ibi. nu. 6.
- In testimonio auditus sufficit qd plures audierint a duob⁹ licet illi duo audierint ab vno. ibi. nu. 8. fo. 81.
- In testimonio auditus super probanda affinitate vel cōsanguinitate an sufficiat qd vnus audierit ab vno r alter ab altero. ibi. nu. 9.
- 6 Testes pbandi singulariter actus misse probant missam. ibi. nu. 11.
- 4 Testes recipiūt lite non contesta. qñ procedit per viā inquisitionis. in. c. cū olim. nu. 9. de testi. fo. 66.
- 2 Testis si nō debuit examinari ppter suspicionē tñ examinatus facit indicium. in. c. ex literis. nu. 2. de transac. fo. 136.
- Testis descriptus in aliquo instrumento an p̄iudicet sibi respectu cōtentorum. in. c. ibi. nu. 6.
- 4 Testes producti in quarta productione cōcessa sine solēnitate pbant si nō fuit contradictū vel appellatū. in. c. in causa. nu. 3. de testi. fo. 49.
- Testiū receptio facta post cōclusionē valet si ps nō opponit. ibi. nu. 4.
- 4 Testis vnus facit semiplenā probationem. in. c. iuramentum. 5. sane. nu. 11. de iure iuran. fo. 169.
- Testis vnus in quibus casibus non facit semiplenā pbationē. ibi. nu. 12.
- Testium dicta r sententia inter alias personas faciunt semiplenā probationē. ibi. nu. 14. fo. 170.
- 5 Testes deponentes verisimiliora r cōcordantes iuri cōi preferunt alijs in. c. auditis. nu. 15. de rescrip. fo. 34.
- Testes deponentes indefinite super capitulis necessario non cōcludunt r ideo non probant. ibi. nu. 16.
- 4 Testis qñ dicat corrigere dictū suum incontinenti r qñ incontinenti pōt primo dicto addere. in. c. p̄trea. n. 12. de testibus cogen. fo. 93.
- 7 Testis falsus ledit deū indicē r partē. in. c. j. n. 1. de cri. fal. fo. 131.
- Testis cōmittēs falsum potest puniri extraordinarie per iudicem durāte causa super qua cōmisit falsum. causa vero finita nō pōt puniri nisi ordinarie formando cōtra eum processum r ista pena ordinaria nō tollit ex eo quod fuit extraordinarie punitus. ibi. nu. 5.
- Testis q deposit falsum pōt r ciuilit̄ r criminalit̄ cōdēnari nec vna tollit aliā ciuilit̄ ad interesse partis in quo dānificauit criminalit̄ vel in cōfiscationē bonorū vel vltimo supplicio vel ad penā taliōis si per suū testimoniū pars fuit corporaliter punita. ibi. n. 6.
- Testis qui deposuit falsum punitur pena falsi licet eius testimoniū nō habuerit effectū. r hoc verū qñ deposuit vt testis. secus si deposuisset nō in forma testimoniū. ibi. nu. 7.
- Testis falsum deponēs pōt puniri per ordinariū. per delegatū vero nō nisi fuerit delegatus a principe. ibi. nu. 9.
- Testis si recipit pecuniā vt nō dicat testimoniū punit pena falsi. idem si capit pecuniā vt dicat verū. r hoc ideo q̄ debet gratis dicere qd audiuit vel scit. ibi. nu. 11.
- 3 Testes debent iurare ante r non post. in. c. ceteri. n. 5. de iura. cal. fo. 127.
- 4 Testiū depositionis actus refertur ad tēpus iuramenti. in. c. q̄. nu. 4. de testibus. fo. 55.
- Que requiruntur ad hoc vt testes dicantur idonei. ibi. nu. 6.
- 4 Testis iurans de non testificando contra aliquē non ligat de iuramento. in. c. intimauit. nu. 1. de testi. fo. 53.
- Testes an possint pducī post publicationē p restōnē in integrū. ibi. n. 2.
- 4 Testes qdē non sunt in eadē cā super eodē articulo examinandi nisi attestatione sint deperdite. in. c. cōstitutus. n. 2. de testi. fo. 62.
- Depositio attestationū facta penes partē excludit illā quominus possit alios testes pducere si attestationes nō sint sigillate. ibi. nu. 3.
- 7 Testis in cā criminali admittitur post publicatas attestationes qñ. f. ad processum ex officio. secus si ad instantiam partis. in. c. qualiter r quando. nu. 17. de accusa. fo. 73.
- 6 Testes debent suppleri vnus per alium qui forte plus percepit nisi sint in euidenti cōtrarietate. in. c. cū marthe. nu. 2. de celebra. mis. fo. 210.
- 1 Testes qui dicūt omnes ita fecisse non redduntur falsi licet aliqui non fecerint. in. proe. Grego. ibi. rex pacificus. nu. 9. fo. 10.
- Corsetus. Et sic dictio vniuersitatis restringit per glo. r doc. in. c. cano nū statuta. de consti. r in. c. si q̄s oēm. in. q. vñ. r in. c. si q̄s volūtate. in. ver. semp. l. dist. r in. d. c. sacrosancta. r in. d. c. nūq̄. r in. cap. qui vult. xxxvi. di. r glo. in. c. si vero. de senten. excō. el. j. r glo. in. l. inter cēs. ff. qui satisfac. cog. r ibi Ang. perusinus post alios q̄ si testis interrogat⁹ de causa sciētie super forma dicit quod audiuit dici ab oībus ciuitatis nō incurrit p iurium neq̄ incidit in falsum. quia debet subandiri loquentibus de materia. concordat vt vsufru. accre. l. j. §. si. r vide Barto. in. l. j. §. nuntiatio. ff. de no. ope. nun. r ibi per Jac. de aret. r eodem modo si in sūm dicit qd abbas de consensu oīm fratrum sic fecit nō reddit falsum licet quidam fuerit absentes si omnes presentes cōsenserint sūm Guil. de cu. in. hoc tñ Ange. in. d. l. inter omnes. tenet contrarium per. l. ff. de alb. scri. Spe. in. ti tu. de syndi. moder. ibi tenēt cōtra Ang. qñ in. d. l. hoc ibi nō probat. r hanc partem contra Ang. tenent Det. de anch. Fulgo. Pau. de castro. Cy. Guil. r Barto. in. d. §. nuntiatio. r vide Bal. in. l. j. n. iñ. q. C. de testa. r in. l. j. C. com. de leg. r bec opi. mihi placet per ter. iuncta gl. in. d. c. si vero. pallegato. r in. d. c. canonū. optime facit gl. in. l. ex actore. C. de suscepto. p. possi. r arca. lib. x. dum ter. dicit omniū. r gl. dicit quod sufficit consensus maioris partis. r ibi Ange. dicit illam glo. facere ad. q. plures sunt electi fideicommissarij in testamēto in quo opponitur quod illud quod fuerit factum per omnes obtineat firmitatem certe valet si fuit factum per maiorem partem sicut si per oēs per. l. quod maior. ff. ad muni. Item facit ad. q. cōpromissum fuit in plures vt illud qd indicat⁹ fuerit per ipos valeat r debeat obseruari. Certe illud quod fuerit iudicatum obseruabit si per maiorem partem fuerit iudicatum sūm Ang. ibi. r adde ter. no. iñ. cta glo. r theorica Barto. in. l. quicunq̄. C. de omni agro deser. lib. xi. in verbo consensu omniū. r glo. ibi dicit sufficere cōsensum maioris partis r ibi dicit Bart. illā esse vtilem ad. q. statuti dicentis qd factū per maiorem studij nō valeat reprobari qd verū est si sit factum per maiorem partem vt ibi facit glo. singularis sūm Thico. de neapo. ibi absunt. ff. de tuto. r cur. da. ab his. r bec vltima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo vniuersitas.
- 2 Testes domestici vel alias suspecti admittuntur propter difficultatē pbandi. in. c. si. nu. 9. quod metus cau. fo. 153.
- 7 Testis dictum anteq̄ aliquid fieret si illud nō apparet factū non reddit falsum. in. c. qd dicit. n. 2. de verbo. signi. fo. 197.
- Testis varius quo casu repellitur. in. c. cū ecclesia. nu. 25. de cau. pos. r p. pte. fo. 154.
- Testis asserens negatiuum est suspectus de falso r potest dici periurus siue expresse siue implicite deponat super ea. ibi. nu. 29.
- 1 Testis regulariter debet examinari in secreto. fallit in aliquo casu. in. c. q̄ propter. nu. 14. de elec. fo. 164.
- 4 Testes videntes virum r mulierem in latebris inuicem se osculantes pbant fornicationem. in. c. j. nu. 2. de testi. fo. 519.
- Testimoniū de auditu proprio cū alijs adminiculis probat copulā carnalem. nu. 4.
- Testis vnus cum alijs adminiculis est sufficiens probatio in factis anti quis. ibi. nu. 8.
- Depositiones de auditu cum fama r alijs adminiculis probāt ad oēs effectus etiam ad separationē matrimonij. ibi. nu. 5.
- 3 Testes examinatur cōtra cōtumacē r fertur diffinitiuā r qñ. in. c. veritas. nu. 122.
- Testes qñ examinantur vel recipiuntur lite non cōtesta. cōtra absentem. ibi. nu. 19. 22. r 26.
- 7 Testium dictis statut q pbāt aliquē esse legitimum licet fama vicinie r tractatus parētū habeat cōtrariū. in. c. p. tuas. n. 1. q. filij sint legi. fo. 42.
- Testiū probatio preualet fame vicinie. ibi. nu. 2.
- 5 Testis cōtra quē excipitur de crimine non pōt contra excipientē de simili crimine replicare. in. c. dilecti filij. nu. 16. de excep. fo. 14.
- 4 Testis eo ipso qd nō vult ferre testimoniū in cā ciuili presumitur contra ipsum secus in cā criminali. in. c. j. nu. 5. de testibus cogen. fo. 90.
- Testis subtrahens se a matrimonio presumitur suspectus r contra ipm pōt inder inquirere. ibi. nu. 6.
- In causis criminalibus non mittitur ad examinandos testes sed debet personaliter cōparere etiam si sint egregie persone. ibi. nu. 7.
- Testis nolens cōparere pōt suspendi deponi r excōicari. r iudex pōt incipere ab excōicatione. in. c. q̄. n. 1. eo. tit.
- 1 Testis in actu qui pōt videri r audiri. debet deponere. vidi r audiui. in. c. inquisitionem. nu. 6. de elec. fo. 146.
- Testis dicens aliquid contra se quā pena venit puniendus. ibi. nu. 18.
- 7 Testis pōt esse vilis persona in aliquibus. in. c. cū tua. nu. 7. de spon. fo. 110.
- 3 Testes pñt recipi qñ periculū est in fuga lit. contesta. r parte non cita. in. c. cū non ab homine. nu. 30. de iudi. fo. 28.
- 7 Testes qui de consanguinitate deponūt debēt incipere a stipe videlicet a parentibus vel a fratribus. in. c. tua nos. nu. 1. r 3. de consanguinitate r affinitate. fo. 33.
- Testiū dicta super cōsanguinitate an valeant si a parētibus vel a fratribus non incipiunt. ibi. nu. 3.
- 7 Testis pauper non solet admitti ad testimonium ferendū. in. c. quanto. nu. 2.

Super Lectu. Panormitani.

- nu. 2. de usur. fo. 130.
- 3 Testes qui dicunt aliquem quotidie possedisse et non sunt falsi licet aliquibus diebus non possideant vel aliquo intervallo. in proemio Grego. in ver. rer. pacificus. nu. 3. fo. 9.
- 4 Testis est etiam super causa examinandus confitendo de malitia subtractoris. in c. peruenit. el. j. n. 2. de testi. cog. fo. 91.
- Testis est in criminali est cogendus propter malitiam subtractoris. ibi. n. 3.
- Testis reddens causam scientie quod fuit presens probat. in c. peruenit. el. j. n. 1. eo. ti. fo. 92.
- Testes in causis spiritualibus sunt cogendi in c. ceterum. n. 1. eod. titu. fo. lio. eo.
- 7 Testis enormiter peccans non presumitur verum dicere etiam cum iuramento. in c. j. nu. 2. de purga. cano. fo. 161.
- 2 Testes utriusque partis contrarii an et quando sint reducendi ad concordiam presumendo actum geminatum. in c. cum contingat. n. 7. de offi. deleg. fo. 99.
- Testes etiam contrarii si fuerint admissi post publicatas attestaciones parte presente et non appellante valet talis admissio. ibi. nu. 10.
- 4 Testes inducti ad probandum valorem rei qualiter deponant in causa scientie. in c. cum causam. el. j. nu. 3. de testi. fo. 77.
- 4 Testis productus a parte sine citatione iudicis non presumitur suspectus. in c. constitutus. el. j. nu. 1. de testi. fo. 79.
- 7 Testis tenetur dicere id quod alias iuravit non dicere. in c. qualiter et quando. el. j. nu. 7. de accusa. fo. 66.
- 1 Testis loquens repetitine presumitur mendax. si vero loquitur morose presumitur dubius. in proemio Grego. nu. 2. fo. 2.
- 7 Testes an sint compellendi ad testificandum quando excipiunt contra aliquem de crimine. in c. super his. nu. 20. de accusa. fo. 65.
- 1 Testes singulares regulariter non probant. in c. bone memorie. el. j. n. 7. de elec. fo. 141.
- Testes irregulares dicuntur illi qui discordant in facto. ibi.
- 6 Testis potest induci ad aliquid dicendum coram testibus ne postmodum habeat materiam variandi in iudicio. in c. dilectus. n. 7. de capel. mo. fo. 188.
- 4 Testis de auditu fama et credulitate inducit presumptionem. in c. cum causam. el. j. nu. 2. de testi. fo. 69.
- Testis generalis ratio super generali articulo fame qui solet in fine poni refertur ad omnes articulos: intellige super quibus testificatus est ibi. n. 4.
- Testis unusquisque de per se debet examinari sed duo aliqui possunt adhiberi quando examinantur omnimodo illi alii non habeant examinari super illa causa. ibi. nu. 5.
- Testimonium an et quo casu sine causa scientie valeat. ibi. nu. 6.
- Que sit sufficiens causa in teste et sensus visus est generalis ad omnes sensus. ibi. nu. 7. fo. 70.
- Testis an teneatur respondere de suo crimine vel quod si talis quod non possit esse testis. ibi. nu. 13.
- Testis an ad hoc ut valeat eius dictum requiritur ut habeat notos contra habentes. ibi. nu. 16.
- Testes sunt interrogandi de tempore et loco ad videndum si concordant vel discordant. ibi. nu. 17. fo. 71.
- Teste impediens si impedimentum cessare non potest an perdat causam vel an testis habeatur pro producto. ibi. in c. cum causam. nu. 18. eo. ti.
- Testis secundo inductus si dixerit contrarium eius quod primo dixit an probet. ibi. nu. 21.
- Testis dicens aliud quam quod scripserit notarius nunquid ipse sit credendus an notario. ibi. nu. 23. fo. 72.
- 1 Testis si fuit tolleratus tamen contra eum potest obici exceptio criminis. in c. nihil. nu. 15. de elec. fo. 167.
- 2 Testes an examinentur ad litem contestatam in causa possessionis. in c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 76.
- 7 Testis qui repellit ob aliquod crimen sibi exceptum an possit agere actione iniuriarum. ibi. c. si culpa. nu. 5. de iniur. fo. 168.
- 3 Testes examinati lite non contestata reddunt sententiam nullam. in c. exhibita. nu. 3. n. 7. 14. de iudi. fo. 43.
- 4 Testis tunc videtur recipi quando admittitur ad iuramentum. in c. significavit. nu. 2. de testi. fo. 75.
- Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriam. ibi. numero. 10.
- 5 Testes possunt examinari post conclusionem in causa et an sententiam super articulis non directo contrariis ad innocentiam in causa rei criminalis. in c. sub orta. nu. 12. de re iudi. fo. 75.
- 7 Testes examinati in inquisitione generali an faciant fidem in speciali. in c. ad petitionem. nu. 2. de accusa. fo. 70.
- 3 Testes non recipiuntur ante litem contestationem nec sententia fertur. in rubrica. nu. 1. ut lit. non contest. fo. 106.
- Testes super exceptionibus dilatorum recipiuntur ante litem contestatam. ibi.
- 7 Testis an possit scribere dictum suum. in c. a nobis. nu. 3. qui matri. accus. pos. fo. 45.
- 4 Testes lite non contestata possunt recipi favore libertatis. in c. cum olim. n. 7. de testi. fo. 66.
- 1 Testes minus idonei admittuntur quando ex natura negotii non possunt haberi alia probatio. in c. cum dilecti. nu. 12. de elec. fo. 153.
- Testis non iudicatur idoneus quando ex suo dicto potest ascribi sibi laus vel vituperium. ibi.
- 4 Testium receptio. depositiones et confessiones ubique possunt fieri dum modo fiant de mandato iudicis. in c. quando. nu. 31. de proba. fo. 153.
- 3 Testium fides minuitur quando variant vacillant vel negativam volunt probare. in c. cum ecclesia. nu. 9. de cau. pos. et proprie. fo. 153.
- 7 Testes si reperiuntur contrarii super aliquo maleficio statuitur illis quid deponant pro reo licet alii sint magis idonei. in c. cum Iohanne. manconella. n. 13. de accusa. fo. 59.
- Testes deponentes verisimiliora proferuntur aliis si sint pauciores. ibi.
- Testis sponte veniens ad ferendum testimonium in criminali presumitur inimicus. ibi.
- Testis qui perhibuit testimonium contra aliquem in causa criminali non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa. ibi. nu. 14.
- 3 Testium receptio an sit articulus iurisdictionalis an vero nudum ministerium. in c. cum causam. n. 10. de appel. fo. 131.
- 4 Testis unus deponens super facto facit iudicium sed non super iudicio. in c. super. eo. el. j. nu. 6. de testi. fo. 55.
- Testis probat ubi agitur ad impediendum peccatum et de iure tertii nihil minuit. ibi. nu. 7.
- 7 Testes criminosi et etiam infames an admittantur in crimine simonie sicut in heresi. in c. per tuas. el. j. n. 2. 3. 6. 9. 11. 12. et 13. de simo. fo. 87.
- Testes alias inhabiles si in aliquo casu admittantur non faciunt plenam probationem nisi addantur alia adminicula. ibi. nu. 4. et 5.
- Testes criminosi si admittuntur ad aliquam probationem non comprobentur periri nisi de eis fiat specialis mentio. ibi. n. 12.
- 7 Testis dictum non valet si in actu perceptibili sensu corporeo deponit de credulitate. in c. inquisitionis. §. quesivisti. nu. 3. de accusa. fo. 69.
- Testis si primo dixerit se scire postea dicit se credere censetur recedere a priori dicto. ibi.
- 4 Testibus duobus affirmantibus tunc magis creditur quam mille negantibus quando negativa non est coarctata. in c. cum in tua. nu. 2. de testi. fo. 79.
- Unquid admittatur testis deponens ita ego depono prout in alia depositione dixi. ibi. nu. 3.
- Si testes examinati in sumario iudicio sint mortui an eorum dictum debeat valere. ibi. nu. 4.
- Testes etiam deponunt per matrimonium duo contra. qui perferant. ibi. nu. 5.
- Testes producere licitum est in causa matrimoniali publicatis attestacionibus. ibi. nu. 6.
- Quomodo probet testis qui secundo productus dixit contrarium eius quod primo dixerat. ibi. nu. 9.
- 3 Testes regulariter non examinantur lite non contestata et procedit tam in causa laicorum quam clericorum. in c. si. nu. 1. et 12. ut lit. non contest. fo. 109.
- Et quo casu recipiuntur lite non contestata. ibi. nu. 3.
- Testes in quibus casibus non examinantur lite non contestata. ibi. nu. 6. 7. et 20.
- Testes in criminalibus nunquam admittuntur lite non contestata. ibi. nu. 5.
- Testis dictum an possit pro parte recipi et pro parte non. ibi. nu. 11.
- Testis advena quo casu compellitur reddere testimonium. ibi. nu. 16.
- Testes an possint examinari et iurare tempore feriato etiam solenni quando periculum est in mora. ibi. nu. 22.
- 4 Testis iurati dicto standum est et prevalet dictum iurati dicto non iurati nisi pro dicto iurati sint presumptiones. in c. literas. nu. 2. de presum. fo. 121.
- 3 Testis condemnatus de falso directe an efficiatur infamis. in c. cum. nu. 8. et 45. de ordi. cog. fo. 143.
- Testis cuius dicto non statuitur propter aliquod crimen non punitur de illo crimine. ibi. nu. 28.
- Testis defendens se ab obiecto crimine et convictus potest puniri extra ordinarie: quia gessit se pro habili cum non esset. ibi. nu. 32.
- Testes qui iurant debet citari pars etiam in criminalibus. ibi. nu. 34.
- Testes si sint producti ab utraque parte attendetur quis melius probaverit habito respectu ad dignitatem et opinionem et numerum testium. in c. super hoc. nu. 4. de renun. fo. 13.
- Testes super articulis directo contrariis non admittuntur post publicatas primas attestaciones. ibi. nu. 21.
- Testis an ardeat dicere causam facti relati per ipsum et ab alio gesti. ibi. nu. 25.
- Testis non deponens de causa scientie non probat. ibi. nu. 27.
- Testes qui habent probare aliquid fuisse sponte factum et non coacte an teneantur et quam causam scientie reddere. ibi. nu. 28. et 29.
- Testes ad probandum contraria si fuerint per partes adducti an possint simul examinari vel quis prius. ibi. nu. 33. et 34. fo. 34. et nu. 52. fo. 16.
- 4 Testis an aliter possit astringi ad veritatem dicendam quam per iuramentum. in c. tuis questionibus. nu. 7. de testi. fo. 74.
- 3 Testium productioni renuntians non videtur renuntiasse productioni instrumentorum. in c. pastoralis. nu. 8. de cau. pos. et proprie. fo. 158.
- 4 Testes licet unus post alium viderint virum super mulierem probant adulterium. in c. preterea. nu. 1. de testi. fo. 59.
- Corsetus. Adde quod in adulterio probationes sunt impossibiles. ideo iura recipiunt probationes verisimiles. visus solus cum sola et nudus cum nuda. ut in c. literis. de presumpt. et si ista probatio fieri non potest res curritur ad aliam probationem: scilicet proprium auditus cum fama. id est quod testes audirent eos commiscuentes iuxta cortinam in obscuritate noctis

Repertorium singularium materiarum

- 7 Audiebāt voces eorū sibi notas: an belitus iocundos: venerea oscula: verba apta ad rem ipsam indicātia libidinis exitū, quibus si fama admī niclef sufficit ad oēm effectum 7 habet, p. plena probatione, vt est ter. 7 ibi Abb. in d. c. preterea, de testi, vbi plene de hoc 7 per Bar. in l. ff. de fur. 7 in l. capite quinto, ff. de adulte. 7 Abb. in d. c. literis, 7 Bald. in d. c. preterea, dicit qd actus copule carnalis licet nō percipiat per vīfuz: tñ per accidētia id est cōiecturas 7 presumptiōes: qz accidētia magnam partē cōferunt ad cognoscendum qd quid est, allegat philosophū scōo metaphysice quē retulit Bal. in l. nō nudis. C. de pba. 7 inquātū dictū est qd ille qui fuit retro cortinā vel tenuē parietē habēs voces cōtrahen tiū notas potest deponere super coitu seu verbis pbat a tertio, vt est gl. no. in l. in summa, §. idē labeo, ff. de aqua plu. arcē. 7 in d. c. preterea, 7 iñ. q. ix. testes, als. c. nihilominus, p. Cy. 7 doct. in l. testiū. C. de testibus. 7 per canonistas, in c. h. de p. sue, licet Ang. aliter senserit, in l. si nō spālī. C. de test. Adde idē fm. Bos. in d. c. preterea, in loco obscuro sicut de cor tina 7 pariete, 7 ibi do. mens, in re collectis dicit se cōsuluisse in cōtingē tia facti fm. Bos. doct. inā, testes erant in domo obscura 7 testator erat infirmus vor testatoris erat nota testibus fuit dubitātū qd iuris: dicaz infra in verbo testis: facit pro primo dicto qd habet, in c. tua, 7 in c. fi. de cobabi. cleri. 7 mulie, in defloratiōe tñ seu adulterio monialiū non requi ritur tā grauis probatio vt plene, no. Lap. sua allega. lx. Preterea adde qd opus carnale de facili videri nō pōt ēt si agitantē videant: vt no. in c. tertio loco, de presum. conuincunt tñ adulteri ex solitudine 7 nudis tate 7 loco 7 sexū diuersitate: vt in c. literis, de presum. 7 no. in c. preter ea, de testi, nam loca secreta suspectis personis interdicuntur, lxxij. dist. clericus, rrrv. q. vi. c. ab isto die, 7 si post trinā admonitiōē inueniantur cōfabulari excoicant, no. in c. si quisqz, de coha. cleri. 7 mulie, qui enis ma le agit odit lucem, c. consuluit, de offic. deleg. 7 ideo qualitas loci presump tiōē corroborat. Post 7 doc. in d. c. in literis, cōcludūt qd vbiqz est talis materia qd nō poterit haberi extremū certitudinis in teste s3 sola presumptio credulitatis, tunc pbat testis deponēs de credulitate licet nō expriat de visu, vt in d. c. preterea, 7 sic vbi actus est immediate im perpedibilis sensu testis sufficit testē reddere cām pfectā 7 circūstātiās proximās actū concludētes, dū tamen adiciat se credere ita esse ita no. doc. in d. c. literis, 7 ibi Abb. nu. 1. 7 in d. c. tertio loco, nu. 4. 7 ad proban dum adulterium vide do. Abba, in consi. xliij. in vlti. col. in fi.
- 7 Testis ad hoc vt sibi credatur debet esse iuratus etiam si esset cardina lis vel aliquis sancte vite, in c. cum olim, nu. 5. de priu. fo. 154.
- 7 Testis deponēs sine iuramento facit aliquā presumptionem, ibi, nu. 6.
- 7 Testes qui habent probare tenorem instrumenti perditū an habeant probare omnē eius solēnitatē, ibi, nu. 8.
- 7 Testes deponentes de iudicio intellectus an debeāt iurare, in c. significa ti. el. h. nu. 3. de homici. fo. 111.
- 5 Testes post didicita testificata non possunt examinari super directo cō trarijs, in c. exceptionem, n. 13. de excep. fo. 18.
- 2 Testis maior factus an possit testificari de illis que vidit in minori etas te constitutus, Anto. in c. ex parte, n. 8. de corpo. vitia, fo. 61.
- 6 Testiū depositiones non valent si tale iudiciū nō precessit, in c. vnico, n. 4. vt ecclē. bene, sine di. con. fo. 73.
- 1 Testes quorū vnus dicit qd possessio fuit tradita martino 7 alter dicit petro reducūt ad concordia, s. qd fuit tradita vni post alterū successis ue, in c. translatio, nu. 2. de consti. fo. 19.
- 3 Testis vnus est sufficiens iudiciū ad torturam, in c. at si clerici, nu. 14. de iudi. fo. 12.
- 7 Testes omni exceptione maiores dicunt illi contra quos nulla pōt obij c. exceptio, ibi, nu. 32.
- 7 Testis medio iuramēto tenet dicere illud quod fuit sibi dictū ab amico suo in secreto etiā si fuerit sacerdos dūmodo hoc sciret tanqz deus pu t. in confessione quo casu etiam adiectus in testem non debet reuelare, in c. omnis vtriusqz, nu. 25. de peni. 7 remis. fo. 177.
- 3 Testes qñ examinantur ordinarie vel ad perpetuam memoriā an req ratur personalis citatio partis ad domum, in c. causam, nu. 7. de do. 7 cō tu, fo. 197.
- 4 Quis quod didicerit post publicationem que proponit probat per iura mentū, in c. plentium, nu. 5. de testi, fo. 92.
- 7 Testes producents an possit eos reprobare vel dicta ipsorū, ibi, nu. 6.
- 7 Testes approbans in vna causa pōt illos in alia reprobare, ibi, n. 8. f. 61.
- 7 Testis vnus deponentis de veritate dictū valet, in c. j. nu. 4. de consan gui. 7 affi. fo. 31.
- 7 Testes debent esse iurati in causa matrimoniali, ibi, nu. 5.
- 7 Testes debent esse omni exceptione maiores 7 presertim in matrimonia li causa, ibi.
- 7 Testes qui dicantur omni exceptione maiores ibi.
- 7 Testes in matrimoniali causa produci possunt etiam post publicatio nem, ibi, nu. 12.
- 7 Testis exoratus per partē vt ferat testimonium nō potest tanqz suspec tus accusari, in c. si dominus, nu. 3. de sumo. fo. 77.
- 7 Testes an 7 qñ pñt cōpelli testificari in criminalibus, ibi, nn. 5.
- 5 Testes falsos producents licet condēnetur de falso non sequit qd ipsi tes tes sint falsi, in c. qñuis, nu. 25. de re iudi. fo. 83.
- 5 Testiū dicta pñt reprobari per illū qui ipsos pduxit, qz censetur per so nas ipsorū approbare 7 non dicta, in c. cām, nu. 2. de re iud. fo. 63.
- 7 Testiū variatio vel vacillatio debet in actis describi tempore depositio nis 7 nō postea ad effectū, ibi, nu. 9.
- 2 Testis pōt 7 debet testificari de re quā iurauit prius nemini dicere, in c. sacerdos, nu. 7. de offi. ordi. fo. 111.
- 7 Testis qui non vult nomen suum publicari nec iura in pñtia partis an probet, in c. super eo, nu. 7. de consangu. 7 affi. fo. 32.
- 7 Testis vnus dictū integri maiorē fidem facit qz fama, ibi.
- 7 Testes duo in quacūqz causa sufficiunt, ibi.
- 2 Testis vnus si dicit aliquē fuisse per quinqz menses alter per sex quō sol ventur, in c. inter corporalia, nu. 35. de transla. episco. fo. 5.
- 1 Testis dicit se audisse legere aliquod instrumentū non per hoc dicit intellexisse, in c. auditis, nu. 2. de elec. fo. 149.
- 7 Testis deponens per verbū credo: non facit plenā fidem, in c. inquisitio ni, nu. 2. de sen. excō. fo. 193.
- 4 Testes qñ sunt cōtrarij statur dignioribus, in c. imputari, nu. 3. de fide in stru. fo. 110.
- 4 Testificata qui vidit si nō plene examinavit nō prohibet a quarta pro ductione, in c. ultra tertiam, n. 1. de testi. fo. 88.
- 7 Qui intellexit a testibus productis id quod testes deposuerunt non pro hibetur a productione aliorū testium nisi fuerit presens qñ testes depo suerunt, ibi, n. 2.
- 2 Testimonij femine non est ita validum sicut virozum, in c. forus est, n. 3. de verb. sig. fo. 182.
- 4 Testimonij de credulitate valet in actibus propinquis rei probande ex his que non pñt per sensum directe probari, in c. literis, nu. 1. de presum. fo. 120.
- 7 Testimonij de auditu nō valet, in c. tua nos, nu. 4. de p. san. 7 affi. fo. 33.
- 4 Testimonij senis an preferat testimonio iuuenis, in c. quoties, nu. 2. in iñ. no. de testi, fo. 38.
- 4 Testimonij non vtiat licet testes nō recordentur de die mense 7 anno q bus actus gestus, in c. cum iohannes, nu. 4. de fide instru. fo. 107.
- 7 Testes qñ cōtradiciūt instrumēto pro cōcordia presumūt pluralitas a ctuū nisi partes cōfesse fuerint vnitatē, ibi, n. 6.
- 7 Testium dicta obscura nō releuātur per confessionem vel articulū a par te formatum sed per confessionem aduersę partis bene releuātur, ibi, numero. 7.
- 7 Testes duo de illis qui non sunt scripti in testamento omni exceptione maiores pñt contra instrumentum, ibi, nu. 13. fo. 108.
- 7 Testes descripti in instrumēto si per directū vel indirectū deponūt con tra instrumentum, an faciant illud vacillare, ibi, nu. 14.
- 7 Testes interrogati de tpe si varie rñdēt vel inducti ad pbandū tps dicāt se non recordari non valet eorū testimonij, ibi, n. 15. fo. 109.
- 7 Testificari an possit pubes de his que vidit in pupillari etate, in c. si. n. 4. de senten. excom. fo. 197.
- 4 Testificata didicere qñ discutitur super pcessu cause matrimonialis ex cludit alias probationes, in c. constitutis, el. h. nu. 1. de testi, fo. 80.
- 7 An idem testis possit sepius induci super vna cā, ibi, nu. 2.
- 7 Publicatio sola etiā ante didicita testificata excludit probationē testiū ibi, nu. 3.
- 2 Testimonium credulitatis admittitur in bis in quibus non pōt haberi certa 7 determinata notitia, Ant. in c. j. n. 1. de scrui. in ordi. fac. fo. 40.
- 7 Testis dices se scire qz credit an probet, ibi, nu. 2. fo. 40.
- 4 Testimonij vnus in quibus causis sufficit, in c. licet, el. j. n. 5. de testibus. folio. 56.

Theologia

7i? canonicū fraternizāt 7 sunt magis privilegia ta quā ius civile, in c. sup specula, nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 242.

7 Theologus vel canonista quis eorū preferendus sit in eporū electionis bus, in c. j. nu. 9. de consan. 7 affi. fo. 31.

Timor

7 Timor mortis quo casu inualidet actū factū mortis timore, in c. sicut nobis, nu. 5. de reg. fo. 162.

Titubans

7 Titubans an pscibat tanqz sit in bona fide, in c. si diligens ti, nu. 32. de prescrip. fo. 40.

5 Titubans an prescribat in c. si. nu. 39. de prescrip. fo. 46.

Titulum

7 Titulum sue possessionis nemo cogit allegare nisi habeat psumptionem contra se, in c. constitutus, nu. 4. de ele ctio. fo. 169.

2 Titulus presumitur ad antiquā possessionem, Ant. de but. in c. quāto, n. 3. de transla. prela. fo. 19.

2 Titulus presumitur ex antiqua possessione, An. in c. cōstitutus, nu. 9. de filijs presby. fo. 53.

2 Titulū licet quis talis non cogatur ostendere tamen fallit qñ quis habet presumptionē iuris contra se, Ant. in c. eam te, nu. 6. de etate 7 qualita te. fo. 43.

1 Titulus etiam iniustus dat causam prescribendi, in c. cū dilectus, nu. 12. de consue. fo. 99.

7 Titulus non requiritur ad inducendam consuetudinem sed solus vsus, ibi, nu. 22.

Titulus an

Super Rectu. Panormitani.

- 2 Titulus an excuset quæ a restitutione fructuum tã perceptorũ q̃ illorũ q̃ percipi potuissent. in. c. cū causa. nu. 5. de offi. de leg. fo. 86.
- 6 Titulus minus legitimus aliqui dat cãm prescribendi. in. c. cura pastoralis. n. 1. 7. 6. de iure patro. fo. 193.
- 5 Titulus causatus ex errore p̃babili p̃stat cãm p̃scribendi. ibi. nu. 6.
- 5 Titulus nõ requirit in prescriptione quadragenaria cõtra ecclesiam nisi cum ius cõe vel presumptio est contra prescribentem. in. c. si diligenti. nu. 1. de prescrip. fo. 38.
- Titulus non requiritur in prescriptionem iurum puta seruitutum: sed sufficit probare quod de hoc erat fama et similia. ibi. n. 9. fo. 39.
- Titulus requiritur in prescriptione qũ ius cõe vel presumptio est cõtra prescribentem. ibi. nu. 20.
- Titulus requiritur in prescriptione non ille per quẽ transfertur dñum sed putatiuus. ibi. nu. 33. fo. 40.
- Titulus an indistincte requiratur quando prescriptio est cõtra ius. ibi. numero. 35.
- 6 Titulũ allegare nõ est necesse in prescriptione. xxx. anno. tam de iure ciuili quã canonico nisi prescriptio esset contra ius in. c. p̃uenit. n. 3. de emptio. et vendi. fo. 38.
- 5 Titulus regulariter nõ requiritur in prescriptiõe iurũ sed in prescriptiõne immobilium sic licet aliquo casu a pari procedant. in. c. de de quarta. nu. 25. fo. 24.
- 5 Titulus quo casu requiratur in prescriptionibus. in. c. illud autem. n. 6. de prescrip. fo. 24.
- 5 Titulus putatiuus ex quibus causis causetur. in. c. de quarta. nu. 10. de prescrip. fo. 23.
- 6 Titulus causat ex tpe de cuius initio nõ est memoria in contrarium. in. c. certificari. nu. 6. de sepultu. fo. 136.
- 2 Titulum sue possessionis nemo cõpellit ostendere nisi habeat ius cõe cõtra se. in. c. ex insinuatione. nu. 9. de procu. fo. 141.
- 5 Titulus requiritur an p̃scriptione s̃ ius vel tñ tẽpus de cuius initio nõ sit memoria. in. c. ad aures. nu. 6. de prescrip. fo. 25.
- 5 Titulus causat prescriptione tanti tẽporis de cuius initio non sit memoria in. c. accedentes. nu. 7. de prescriptio. fo. 29.
- 3 Titulus putatiuus cũ spacio. xl. anno. sufficit ad prescribendum. in. c. j. nu. 9. vt lit. pen. fo. 216.
- 1 Titulus requiritur in prescriptione sed in consuetudine nõ. in. c. si. n. 20. de consue. fo. 106.
- 1 Titulus beneficalis an probetur per literas aut per collationem. in. c. in nostra. nu. 11. de rescrip. fo. 81.
- 3 Titulus beneficiũ quõ habet probari ab agente possessorio recuperando. in. c. in literis. nu. 13. de restit. spo. fo. 170.
- Titulũ iustũ habẽs in aliquo bñficio in quo aliquis est intrusus nõ põt noie ecclesie agere q̃ videt̃ intrusum spoliare. ibi. nu. 22.
- Titulus beneficiũ an sit ostendendus per illũ qui agit pro iuribus sui beneficiũ vel si contra eum agatur. ibi. n. 31. fo. 171.
- 5 Titulus siue bona fide in prescribẽdo causari põt ex p̃uilegio dubio. in. c. auditis. nu. 8. de prescrip. fo. 34.
- 3 Titulus de interrogatorijs actionibus ad quid est inductus. in. c. cum causam. nu. 14. de iura. calum. fo. 128.
- 1 Titulus non presumitur ex recedenti possessione sed ex longa sic in. c. nihil. nu. 14. de elec. fo. 168.
- 2 **Tonsura** prima põt oibus diebus cõferri. Anto. in. c. cõsultationi. nu. 5. de tẽpo. ordi. fo. 40.
- 3 Tonsura nõ est de substantia clericatus sed est signum. in. c. iõanes. nu. 2. de cle. coniuga. fo. 16.
- 6 **Torqueri** potest clericus si cõtra eũ p̃cedat sufficientia indicia etiam quod non sit infamatus. in. c. j. nu. 6. de deposito. fo. 80.
- Torqueri põt aliquis si habeat vnũ bonum testem cõtra se. ibi.
- 7 Tortura nõ debet inferri non precedentibus indicijs. in. c. cũ in cõtẽplatione. nu. 1. de reg. iur. fo. 207.
- Tortura non debet dari cũ veritas põt aliunde haberi vel si nõ sint indicia sufficientia. ibi. nu. 2.
- Tortura non debet esse moderata adeo qđ tortus reseruetur incolumis vel ad innocentiam vel ad supplicium. ibi. nu. 4.
- Torqueri an possit q̃s tã p̃ causa ciuili quã criminali. ibi. nu. 5. 7. 9.
- Torqueri non pñt doctores nec alij positi in dignitate. ibi. nu. 7. 7. 9.
- Torture quedam genera. ibi.
- Tortura semel data non põt amplius repeti sine nouis indicijs. ibi. n. 8. est quedã discussio vel indagatio circa rẽ in futurũ disponendã. in. c. tua nuper. nu. 6. de his q̃ fia p̃rela. fo. 69.
- 2 **Translatio** et quilibet eius dispensatio d̃z b̃re in se vtilitatẽ et necessitatẽ. in. c. q̃to. n. 5. de transla. epi. fo. 6.
- 3 **Transactio** potest fieri in cã criminali. in. c. j. nu. 12. de iura. calum. fo. 123.
- Transigens videtur confiteri. ibi.
- 2 Transactio quid sit et vnde dicatur. in. rub. nu. 1. de transac. fo. 134.
- Transactio tollit ois iura et instrumenta inter partes postq̃ est facta

- in. c. j. nu. 1. 7. 4. eo. tit.
- Transactio generalis que sit et ad quẽ extendatur. ibi. nu. 6.
- 2 Transactio in causa matrimoniali an valeat. in. c. ex parte. nu. 1. 7. 8. de transactio. fo. 137.
- 5 Transactio vel compromissum vel quid simile an noceat alijs in casibus in quibus nocet sententia. in. c. q̃uis. n. 30. de re iudi. fo. 84.
- 2 Transactio super ecclesiastico beneficio etiam firmata iuramento nõ valet in. c. constitutus. nu. 1. de transac. fo. 135.
- Transactio illicita non firmatur iuramento. ibi. nu. 2.
- 2 Transactio super beneficio an valeat facta per clericũ sine ep̃o. in. c. Decetero. nu. 1. de transac. fo. 135.
- 6 Transactio siue cõpositio nõ admittit̃ super decimis futuris. super preteritis sic. in. c. vt super. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 76.
- 2 Transactio in spiritualibus nõ est p̃hibita si datur sp̃uale pro sp̃uali. se cus si dat̃ t̃pale pro sp̃rituali. in. c. statuimus. nu. 5. de transac. fo. 135.
- 2 Transactio super ecclesiastico beneficio fieri non põt sed amicabile cõpositio sic. in. c. super eo. nu. 1. 7. 3. de transac. fo. 136.
- 2 Transactio põt interuenire super lite etiam mota coram delegato. in. c. contingit. nu. 1. de transactio. fo. 135.
- 7 Transactio non põt interuenire in causis sp̃ritualibus vel popularibus: et q̃ñ. in. c. i. nu. 6. de collu. dete. fo. 135.
- Transactio põt interuenire in causis vbi venit imponenda pena sanguinis preterq̃ in adulterio. ibi. nu. 7.
- Transactio in quibus causis criminalibus admittatur. ibi. nu. 8.
- Transactio quid operet̃ quid in causis criminalibus. ibi.
- 4 Transactio de alimentis donata inter virum et vxo. et patrem et filiũ an firmetur iuramento. in. c. cũ cõtingat. n. 30. de iureiur. fo. 160.
- 6 Transactio facta vltra dimisiã põt rescindi idẽ ois cõtractus bonæ fidei et factus emphyteoticus. in. c. cũ cã. n. 7. 7. 8. de emp. et vendi. fo. 185.
- 7 **Transitus** in rẽ iudicatã est de iure positio cui p̃iceps p̃t derogare. i. c. q̃ñ et q̃ñ. n. 5. de accusa. fo. 65.
- 6 **Trebellianica** põt prohiberi per testatorẽ. in. c. raynal dus. nu. 18. de testa. fo. 127.
- 3 **Treuga** largo modo põt dici pax. in. c. nouit ille. nu. 10. de iudi. fo. 32.
- 6 **Tributa** annua possessionibus sunt soluenda principi etiam qđ dicte possessiones transcant in clericos. in. c. de terris. nu. 3. de decimis. fo. 147.
- Tributa vel decime etiã p̃ tẽpore preterito sunt soluẽde ab eis q̃ postea inceperũt habere p̃edia que censentur transire cũ onere suo. ibi.
- 6 Tributũ si soluatur arguit subiectionem. in. c. ois. n. 1. 7. 3. de cõf. fo. 199.
- 6 Tributũ an soluatur de re data in dotẽ ecclesie que res erat ante tributaria. in. c. j. nu. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de censu. fo. 199.
- 6 Tributũ id est qđ datur dño tẽporali in recognitione dominiũ. in. c. tua nobis. nu. 2. de decimis. fo. 150.
- Et an illud possit prescribi. ibi. nu. 9. 7. 10. fo. 159.
- 6 Tributũ qđ debetur principi dicitur onus reale an trãsit in possessionẽ rei. in. c. cũ homines. nu. 6. de decimis. fo. 145.
- 3 **Tutor** qui mouit litẽ caluniosam et iniustã non p̃iudicat pupillo. in. c. si. nu. 22. de iura. calũ. fo. 131.
- 9 Tutor vel procurator si quid post tutelam et curã reperiantur acquisitiui se nõ presumunt acquisiuisse ex bonis pupilli adultis: sed eorũ industria. in. c. j. nu. 6. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Tutor si quid acquirit presumit̃ acquisiuisse de bonis suis et industria sua nõ pupilli. in. repe. in. c. cum esses. nu. 25. de testa. fo. 118.
- 1 Tutor non põt emere rẽ pupilli a seipso licet illa res sit omnino venalis fallit tñ aliquo casu. in. c. cũ in iure. nu. 4. de elec. fo. 153.
- 5 Tutor bene administras habetur domini. sed male administras habet loco furis. in. c. cũ venerabilis. nu. 5. de excep. fo. 9.
- 6 Tutores pñt esse monachus ep̃s et clerici intellige qđ pñt esse legitimi sed nõ cogunt̃ inuiti acceptare. in. c. ex parte. nu. 5. de sepultu. fo. 138.
- 3 Tutor qñ remouet̃ an debeat inferri cã remotiõis. in. c. era. n. 8. de iur. f. 38.
- Tutor vel curator an et qñ possunt p̃iudicare pupillo vel adulto. in. c. j. nu. 39. vt lite non conte. fo. 105.
- 6 Tutor pñt emere rẽ pupilli ipso authore dñmõ emat palã vel interponat tertiã p̃sonã ad emendã et ip̃e authorizet. et idẽ posset facere ep̃s cũ ecclia sua. in. c. vnico. nu. 20. circa finẽ. vt eccle. bene. sine di. con. fo. 73.
- 5 Tutores habent omnes exercitium in solidũ in. c. ad probandũ. nu. 21. de re iudi. fo. 81.
- 6 Tutores et curatores possunt dari etiã in ecclesia. in. c. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccle. et cem. fo. 226.
- 6 Tutor potest donare in quantum expedit pupillo. in. c. ceterum. n. 4. de dona. fo. 104.
- 5 Tutor p̃relatus et quilibet alius administrator si mouerũt litẽ iniustã et ob hoc condẽnent in expensis debent illas soluere de suo. in. c. resp̃bensibilis. nu. 19. 7. 22. de appel. fo. 103.
- 5 Tutor põt conueniri finita tutela de casibus inchoatis durãte tutela nisi administratio sit translata in curatorem vel alium. in. c. ex parte. n. 1. de appel. fo. 135.
- Tutor non conficiendo inuentarium redditur suspectus nisi sit consue.

Repertorium singularium materiarum

- tudo in contrariū valet tñ administratio. ibi. n. 6. fo. 139.
- 2 Tutor plures oēs exercent. eorū officiū in solidum ne utilitas pupilli impediatur. secus est in pluribus iudicibus delegatis. in. c. cū sicut. n. 7. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
 - 2 Tutor quicēpit facere inuentarium et non adhuc perfecit pōt agere. An to. in. c. ex literarum. nu. 5. de tempo. ordi. fo. 37.
 - 3 Tutores et curatores vel eorū actores vnius populi vel administratiōis: an possit vnus vel debeāt omnes in simul administrare vel aliquem actū expedire. vide etiā de pluribus procuratoribus. in. c. prudentiam. nu. 14. de offi. deleg. fo. 83.
 - 2 Tutor prelati et similes non pōt cōpromittere super rebus que alienari non possunt per ipsos sine requisitis solēnitatibus. in. c. cum tēpore. n. 3. de arbi. fo. 170.
 - 7 Tutor vel curator ante litem contestatam non constituunt procuratōrē. postea vero sic. in. c. veniens. nu. 11. de accusa. fo. 62.
 - 6 Tutor pōt offerre pupillū monasterio. in. c. si q̄s aut. n. 8. de reg. fo. 156.
 - 7 Tutor pōt remoueri in generali suspiciōe etiā nō habita qualitate nec forma suspiciōis. in. c. accepimus. n. 8. de purga. cano. fo. 168.
 - 6 Tutores pōt constituere dotē pupillis etiā viuo patre qui sit furiosus. in. c. raynutius. nu. 7. de testa. fo. 124.
 - 5 **Tutela** quotuplex sit et eius exēpla. in. c. ex parte. M. nu. 4. de appel. fo. 135.
- De litera A.
- 3 **Vagabundus** quis dicatur et vbi possit peten. fo. 90. Et vide in. c. quoniam frequenter. §. porro. nu. 9. vt lit. non contest. fo. 116.
- Corse.** Adde Jo. cal. post Hosti. et ibi etiā per Joā. de anna. in. c. i. in. i. col. de rapto. vbi dicit q̄ vagabundi possunt puniri vbi reperiunt nō attento q̄ ibi deliquerint vel non iuxta no. in. c. si. de foro cōpe. et allegat glos. et doc. in. d. l. beres absens. et Barto. in. d. l. iij. ad si. ff. de dā infect. et Spe. in. ti. de compe. iudi. §. i. in. vers. quid si et vers. sequenti. qd̄ ille d̄ vagabundus qui per mundū vagat non habēs certā habitationem. ita dicit sentire Inn. in. c. si. de eo qui mit. in. pos. cau. rei seruā. facit etiā qd̄ no. in. cle. cam. de elec. et vide Bal. post Thomā de formaginis. Ange. et Sal. in. d. l. beres absens. do. Car. in. d. c. de rap. Adde etiā quod si beneficiatus est vagabundus et tādū absit vt dubitetur an viuat et an mortuus sit beneficiū eius poterit alteri conferri. glo. est singularis et alibi nō reperta. in. c. non oportet. scdo. de consec. dist. vl. quā magnificiū ibi scribentes. et in. c. ex tua. de cleri. non res. et vide celebrē text. in. l. qd̄ nisi. §. ex prouincia. ff. de ope. libe. vbi libertus non tenetur insequi patronum vagabundū ad prestādū operas. et ibi Ilico. de neapo. inducit ad vasallū qui tenet seruire dñō: sed si incipit vagari per mundū nō tenetur. et vide qd̄ voluit idē Ilico. de neap. in. l. itē illa. ff. de cōsti. pec. vbi dicit qd̄ de bitor nō tenetur inuenire creditorē vagabundū et soluere ei debitum licet alias secus. facit qd̄ no. Abb. post alios doctores in. c. significante. de pi. gno. et adduco gl. in. c. cū tu. de vsur. quā in glo. magnificiū dñs meus. d. And. Barb. ibi q̄ vsurarius teneat p̄stare vsuras illi a quo extorsit illud est verū si nouit vbi habitat: secus si ignoratur vbi sit creditor: puta quia vagaret per mundū: quia tñc nō tenetur inquirendo vagari. et adduco glo. in. c. vnaqueq̄. et q̄. q̄. dicit qd̄ vxor nō tenet sequi virum vagabundū quā gl. fecit singulare Jo. de imo. in. rub. ff. sol. mat. licet per errorem allegauerit gl. in. c. eb. do. ca. cau. et q̄. ego allego aliā in. c. de illis. de sponsa. et in. c. si q̄s necessitate inenitabili. et in. c. i. de cōiug. l. c. p. et in. c. i. qui matri. accus. nō pos. limitarem oēs has glo. nisi scierit mulier durisset in virū aliq̄e bistrionē qui solet vagari quo casu tenebit sequi virū. ita dicit gl. in. d. c. vnaqueq̄. et in. d. c. si quis. et vide qd̄ voluit Bar. in. l. menia. §. vxorem. ff. de an. lega. et scribē. in. d. rub. et Jo. de imol. in. d. l. si cū dotē. §. si maritus. ff. sol. mat. et adduco Spe. in. tit. de loca. §. nunc aliqua. vers. cl. et q̄. vbi dicit q̄ si emphyteota cepit vagari per mundū et ignorat vbi sit et an viuus vel mortuus sit nullis relictis filiis aut nepotibus dimisit tñ pcuratōrē vt solueret pensionem ecclesie. modo ecclesia noluit accipere cēsum a pcuratore propter dubium mortis: pcurator autē vult stare in possessione donec certificatus sit de morte: dubitatur vtrū ecclesia possit sibi rē vēdicare et cōcludit qd̄ p̄uari emphyteosi. adde Bal. in. aut. q̄ rē. in. si. C. de sacrosan. eccl. et ibi p̄ Raph. Fulg. et p̄ do. And. barb. in. repe. rub. C. qui admitt. in. l. xvi. col. et in. c. cū tu. de vsur. et p̄ do. Jaf. may. mediolasi. in. repeti. l. iij. in. vers. et in. q̄. q̄. in. xxiij. quero. in. xxiij. col. C. de iure emphy. hūc passum p̄ viā dubij publice Bononie disputauit et argumētatus sum ad partes subnectēs verā conclusionem. et incipit illud dubiū vtrū emphyteota vadēs vagando per mundū et ad qd̄ dubium me remitto. vbi vltra alios hunc articulum bene enucleauit.
- 7 **Valor** rei an attēdat tpe emptionis et vēditionis an tpe absolu
- 1 **Variatio** nō admittit in electione post publicationem scripti. secus in postulatione dñi modo non sit presentata. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 110 et 23. de postu. prela. fo. 114.
- 2 Variatio admittitur ante q̄ ius sit alteri questum. ibi.

- salua conscientia. An to. in. c. queris. nu. 9. de eta. et quali. fo. 44.
- 1 Variatio an admittatur in electionibus factis de aliquib⁹ officialibus in. c. postulationē. nu. 5. de postu. prela. fo. 116.
 - 4 Variare q̄s dicat et q̄s vacillare. in. c. p̄terea. nu. 13. de testi. cog. fo. 93.
 - 6 **Vasallus** ecclesie tenet reddere fidelitatem et ecclesie et eius p̄lato in. c. j. n. 3. de feudis. fo. 92.
- Vasallus** et emphyteota et similes nō pōt feudo vel emphyteosi renūtiare vt se liberent a seruitio sine expressa licentia dominorū ibi. n. 4.
- Vasallus** alienas feudū an ipso facto tale feudū reuertat ad dñm etiā qd̄ acquisierit pro se et filiis. in. c. ex parte. n. 4. §. 6. et 7. co. tit. fo. 96.
- Vasallus** pōt alienare feudum quod habet in perpetuum. sed nō feudū temporale. ibi. nu. 6.
- Vasallus** perdit illā partē feudi quā alienauit licet maiorē. ibi. nu. 7.
- 7 Vasallus si litigat cū dñō et factū est notoriū pōt ipse dñs esse iudex. sec⁹ si factū est notoriū. in. c. grauamē. nu. 6. de sen. excō. fo. 196.
 - 4 Vasallus pluriū quis potest esse. in. c. cā te. nu. 4. de iureiu. fo. 144.
 - 4 Vasallus an sicut tenetur adiuvare dominum in necessitatibus ita et dominus vasallū. in. c. breui. nu. 6. de iurciu. fo. 140.
- Corsetus** doc. excellentissimus. Adde q̄ vasallus tenetur iuvare dñm licet dñs vasallum nō iuerit et est rō. q̄ vasallus tenet per iuramētū sed dñs nō tenet vasallo nisi per vrbānitātē tñ vt in. l. creditores. et in. l. ancille. C. de pig. no. do. in. d. c. breui. de iureiu. ego adduco bo. tex. in. Jriū. in. c. j. in. vers. dñs vero. de forma fidei. et ibi Bal. dicit qd̄ ille. §. seu. ver. est notabilissimus et sanctū ius p̄tinet. nā ibi aperte pbat qd̄ in q̄buscunq̄ que vasallus fidelis d̄ esse dñō eiusdē d̄ dñs fidē vasallo alioquin dñs iudicabit malefidus. Itē vasallus cū pōt diffidare. q̄ d̄ p̄dere proprietas feudū. et hoc est mirū fm eū. nā tale est quale si diceremus qd̄ prietas cōsolidet vsu fructui. et subdit ibi Bal. Potent valde hunc. §. dñi. q̄ terribilis est. faciat etiā singulare dictū Inno. in. c. mandatū. de rescrip. qd̄ ille qui venit p̄ scriptū nō d̄ vti eo. Referit Bal. et Sal. in. l. cū proponas. C. de pac. faciat etiā. l. quero. §. inter locatōrē. ff. loca. et glo. in. l. si nō fuerit. ff. de iureiu. et qd̄ voluit Bal. in. aut. dos data. C. de dona. ante nu. et bonus tex. in. c. esto subiectus. xxi. di. vbi cur te habēa in principē cum me nō habēas in senatorē. nō ob. iuramentū. q̄ d̄ intelligi ciuilitē et fm naturā p̄ctus super quo apponitur. l. si. C. de nō nume. pec. Itē v̄ p̄stū in dubio fm sanctiones civiles et canonicas. c. ad nostrā. el. iij. de iureiu. Itē v̄ p̄stū subintelligendo et dñs idē faciat qd̄ velit a vasallo fieri. v̄ si dñs nō seruauit ea q̄ tenet p̄stare vasallo crederem vasallum non teneri virtute iuramenti ad prestādū ei qd̄ de iure cautū est. arg. optimā eorū que no. Bar. in. l. cū pater. §. libertis. ff. de leg. ij. et Abb. in. c. quēadmodū de iureiu. Bal. in. c. sicut. l. iij. co. tit. et p̄ Det. de ancha. in. c. intelleximus. in. viij. seu. ix. opp. de adul. Hoc tñ cogitabis. q̄ hoc puto verum quicq̄ dixerint doc. in. c. breui. nā iuramentum h̄ in se nonnullas tacitas conditiones. vt no. gl. in. d. c. quēadmodum.
- 3 Vasallus potest alteri infeudare. in. c. ex transmissa. nu. 4. de foro compe. ten. fo. 62.
- 6 Vasalli si prestant obedientiam alteri domino non preiudicant vero domino. in. c. cū dilectus. nu. 7. de relig. do. fo. 187.
- 6 Vasallus si cōmittit feloniam aduersus dominū an heres domini agat cōtra vasallum ad priuationem feudi. et idem si alienauit irrequisito domini. in. c. si. nu. 8. de do. fo. 108.
- 3 Vasallus recognoscendo non dominum in dominū an faciat aliq̄d p̄ciu dñm. in. c. verum. n. 30. de fo. cōpe. fo. 64.
- 5 Vasallus an possit p̄scribere libertatē et directū dominū aduersus feudū dominum. in. c. ad audientia. nu. 17. de prescrip. fo. 32.
- 3 Vasallus an teneatur domino excōicato respondere. et obedire. in. c. veritatis. nu. 39. de do. et contu. fo. 208.
- 2 Vasallus an possit aduocare sine procuratore contra dominum. in. ca. cū sacerdotis. nu. 3. de postu. fo. 139.
- 5 Vasallus habet vtile dominium rei feudalis. directum vero est apud dominū. in. c. si diligenti. nu. 3. de prescrip. fo. 38.
- 6 Vasall⁹ alienas irrequisito domino adiecta clausula saluo iure dñi adhuc perdit feudum. secus si adiecit hec verba qd̄ aliter vel alio modo alienare non intendit. in. c. ij. n. 10. de feudis. fo. 92.

Corsetus. Ego dicerem quod ista verba saluo iure modificāt et restringunt p̄cedentia. vt est gl. reputata singularis. in. l. itē labeo. in. verbo pure. ff. fami. heres. et Ang. cōsi. xxi. et vide bonū tex. in. l. si debitor. in. §. si venditionē. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. quē tex. ad hoc allegat Ido. cōsi. cl. xxi. incip. Circumscrip̄ta actorū serie. in. ij. col. et voluit Joā. de imo. in. l. iudex postq̄. ff. de re iud. et p̄ Dau. de cast. cōsi. cl. incipi. circa illud quod primo queritur in primo quesito et in vl. colum. vbi concludit quod per istam dictionem declaratur animus protestantis vel ipsius res seruantiā quod voluerit modificare et limitare dispositionem p̄cedentē. et volūt doc. in. c. potuit. de loca. de emphyteota qui alienat rem emphyteoticā saluo iure dñi qd̄ nō cadat a iure suo et voluit do. Alex. de imo. in. cōsi. lxxij. incip. viso themate. in. ij. col. cōsi. nō ob. illud quod protestatio sit cōtraria facto q̄ in casu nostro d̄ potius declaratio et limitatio p̄cedentium ad euitandū penam et verba debent aliquid operari. l. si q̄. ff. de inoffi. testa. c. si papa de priuileg. lib. vi. et l. si quando. ff. de legatis. j. et illud quod dicitur in emphyteosi habebit etiā locum in feudū

Super Lectu. Panormitani.

- in feudū cū aliquibus validū sit ar. de ep̄by. ad feudū l3 cōiter nō valeat
vt no. do. in. l. i. de fen. r. ibi p. Jo. an. Jmo. r. Ro. in singularibus suis.
- 3 **Uasallus** pōt prescribere contra dominum feudi, vt non teneat ad seruitū
tia. in. c. nonit ille. nu. 7. de iudi. fo. 32.
- Uasallus** potest fundum qđ habet alteri dare preterqđ ecclesie qđ deterio
raref conditio prioris domini. in. c. que in ecclesiarum. nu. 18. de consti. fo.
lto. 24.
- Uasallus** an possit in testamento relinquere feudū ecclesie r. quid si effi
ciatur monachus. ibi.
- Uasallus** pōt renuntiare feudo inuito domino tamen limitatur. ibi. nu.
19. fo. 25.
- 7 **Uectigalia** non pnt imponi nisi per papam: imperatorem
regē, r. per cōsuetudinē de cuius initio non sit
memoria. in. c. super quibusdam. n. 1. r. 6. de verb. sig. fo. 203.
- 2 **Uelum** cōsecrationis datur a solis ep̄is r. solis virginibus r. qđ
bus diebus def. Ant. in. c. j. nu. 1. de tēp. ordi. fo. 35.
- 2 **Uenditio** extenditur ad oēs alienationes nisi sit facta mētio
de p̄cio. in. c. j. nu. 5. de postu. fo. 138.
- 2 **Uenditor** alicuius aialis l3 exp̄sserit se nolle teneri de aliquo vitio quarū
multa exp̄ssit postea si apparebit aliqđ vitii qđ in specie nō fuit exp̄ssum
tpe tenet reddibitoria vel etiā si exp̄sserit in specie r. postea in gñe dixit
multa alia qđ non habebat. in. c. iniustum. nu. 3. r. 4. de rerū p̄mu. fo. 89.
- 6 **Uenditio** facta de equo rescindit si itra triuū equi moriat r. reperiā cor
macidū r. idē de alijs aialibus in. c. iniustum. nu. 5. de rerū p̄mu. fo. 89.
- 4 **Uedens** equū vel aliud aial tāquā cū oibus vitijs si postea appareat a
liqđ vitii talis vēdēs tenet. in. c. cū cōtingat. n. 24. de iureiur. fo. 159.
- 6 **Uenditio** an cōtineat sub se alios cōtractus per quos transferi dominiū.
c. j. n. 2. de bis que fiunt a prela. fo. 65.
- Uendere** p̄hibitus sine certa solēnitate an sit p̄hibitus donare. ibi.
- 6 **Uenditio** facta cū pacto de retrouendēdo intra certū tps modico p̄cio
constituto p̄sumit pignus potius quā venditio. in. c. ad nostram. n. 1. de
emp. r. vendi. fo. 84.
- 7 **Uenditio** cōprehendit oēs contractus per quos dominia trāsserunt. in. c.
j. nu. 2. de furtis. fo. 121.
- 6 **Uendēs** rē alienā si succedat dñio illius rei trāssert dñum in emptorem
sine alia traditione si in tali emptione nō requirebat traditio, alias forte
secus in. c. cū ex officij. nu. 37. r. 39. de prescrip. fo. 38.
- 7 **Uenditio** pluriū rerū quarū alique non poterāt vendi retractat respectu
illarū nō autē omniū. in. c. querelā. n. 7. de simonia. fo. 86.
- 6 **Uenditio** licet cōprehendat omnē speciem alienationis tñ qñ venditio p̄
bibet facta cōmemorazione p̄tēqđ nō intelligit de alia specie alienatiōis.
in. c. potuit. nu. 9. de locato. fo. 88.
- 7 **Uedēs** rē plus quā valeat ex eo qđ differt solutionem peccat nisi valor
rei vēdite posset vitari mutato tēpore r. talis venditor non erat tūc ven
diturus. in. c. in ciuitate. nu. 1. de vsur. fo. 125.
- Uedens** rē maiori p̄cio ex eo qđ differt solutionē nō per hoc est p̄prie v̄
surarius nisi ille erat alias venditurus vel nisi tpe solutionis p̄cēqđ non
erat res plus valitura quo casu erit p̄prie vsurarius. ibi nu. 2. r. 5.
- Uedēs** vsqđ ad dimidiā plus qđ sit iustū p̄ciū etiā si incōtinenti res r. p̄
cium denf non est tutus in foro cōscientie. ibi. n. 6.
- 4 **Uenditor** si habeat facultatē rei tractāde cōpellit p̄cise: si vero dolo v̄
culpa desijt habere tenet ad interesse: si vero neutrum interuenit in totū
liberatur. in. c. cū iohannes. n. 10. de fide instrui. fo. 106.
- 6 **Uedēs** p̄ciū exp̄ssis cōfinibus r. mensura si reperiat p̄diū in maiori
quātitate an possit illud pl̄ repetere. idē in emēte si reperit in minori quā
titate. in. c. per tuas. n. 9. de dona. fo. 105.
- 6 **Uenditio** facta vltra dimidiā iusti p̄cēqđ tenet sed pōt agi vt p̄ciū suppleat
vel vt restituat sed si p̄cise ad vnū fuerit actū actor succūbit. in. c. cū dilecti
nu. 1. 2. 4. r. 9. de emp. r. vendi. fo. 82.
- Uenditio** si est facta vltra dimidiā iusti p̄cēqđ etiā qđ res sit perēpta p̄t
agi ad suppletionē iusti p̄cēqđ etiam pō perierit res apud venditorem.
ibi. nu. 10. fo. 83.
- 3 **Uenditio** bonorū pupilli valet qñ talis venditio expedit pupillo. in. c. fin.
nu. 14. de eo qui mit. in poss. fo. 216.
- 1 **Uenditio** si fuerit facta r. aliquis deceptus vltra dimidiā iusti p̄cēqđ non
valet etiā qđ deceptio consistat in vno denario. in. c. cum ana. n. 10. de ele
ctio. fo. 172.
- 6 **Uenditione** perfecta etiā ante traditā possessionē emptori periculum rei
spectat ad ipsum. in. c. propter. n. 3. de locato. fo. 87.
- 6 **Uedere** tenet totū patrimoniu r. in egestate viuere qui nō h3 vñ satisfas
ciat etiam de iure canonico. in. c. vt super nu. 7. de rebus eccl. alie. fo. 76.
- 6 **Uenditio** vera facta de oibus bonis i fraudē filiorū renocat tñ quo ad
legitimā l3 si esset simulata renocat i totū. i. c. raynuti. n. 24. de te. f. 162.
- 6 **Uenditio** secūda facta de eadem re an p̄iudicet priori quando perso
na ecclesiastica vendit. in. c. j. nu. 5. de bis que fi. a prela. fo. 66.
- 7 **Uedens** aial morbosum asserens tñ illud sanum r. dicit qđ nō vult tene
ri an excusetur. in. c. cū infirmitas. nu. 6. de peniten. r. remis. fo. 177.
- 7 **Uedens** rē pro maiori p̄cio eo qđ solutionē differt vsurarius est. in. c. cō
soluit. nu. 1. de vsur. fo. 127.
- Uedere** nō licet carius res transcutibus r. etiā habitātibus in loco qđ in

- mercato r. hec spectat ad ep̄m loci. in. c. j. nu. 1. 5. 9. de emp. r. vendi. fo. 83.
- Uedere** quis cogit siue exposuit venales siue non tēpore tñ caristie res
ad vitā hominū necessarias. ibi. nu. 6.
- 6 **Ueditio** si aliquo casu resoluat puta per pactū adiectionis in diē vel al
lio modo an fructus medio tpe percepti sint emptoris vel venditoris. in
c. illo vos. nu. 6. de pigno. fo. 94.
- 6 **Uenditor** deceptus etiā in minimo vltra dimidiā iusti p̄cēqđ habet p̄ciū
uilegiū. de quo. in. c. cū causa. nu. 2. de emp. r. vendi. fo. 84.
- Uedens** vltra dimidiā iusti p̄cēqđ an r. qñ illud qđ plus valet censeat do
nare emptori. ibi. n. 4.
- Uenditor** vltra dimidiā iusti p̄cēqđ deceptus etiā si dixerit donās id qđ
plus valet etiā in magna quantitate r. iurauerit pōt ratione enormissime
lesionis petere absolutionē a iuramento siue fuerit minor siue maior. ibi.
nu. 13. fo. 88.
- 6 **Ueditio** rei ecclesiastice an permittat pro soluendo condēnationē sui pa
rochiani qui aliter soluere non pōt. in. c. j. nu. 5. de pig. fo. 93.
- Ueditio** rei ecclesiastice est permissa ne hoies moriātur fame als nō tene
tur ecclesia subuenire nisi inquātum patiētur eius facultates. ibi.
- Uendi** quod prohibetur pignori prohibet. in. c. in causis. nu. 10. de elec.
folio. 150.
- 2 **Uenditor** non pōt per emptorē p̄prie auctoritate repellia re emptā licet
emptio sit perfecta. in. c. super hoc. nu. 45. de renun. fo. 15.
- 6 **Uenditor** tenet regulariter de euictione nisi in quibusdā casibus in iure
exp̄ssis. in. c. si. n. 1. de emp. r. vendi. fo. 85.
- Uenditor** nō tenet de euictione si nō fuit sibi indicū denūtiatū vel si em
ptor ex contumacia fuit cōdēnatus vel si emptor fuit propter iniuriā cō
dēnatus. ibi. n. 5. r. 6.
- Uenditor** nō tenet de euictione si emptor extraiudicialiter de facto perdit
rē secus si iudicialiter l3 de facto dñm denūtiauerit venditori. ibi. n. 7.
- Uenditor** certus de lite mota contra emptorē super re vēdita adhuc de
bet per emptorē denūtiari. ibi. n. 9.
- Uenditor** denūtiat ab emptore super lite mota in re emptā tenet ad oēs
expensas siue emptor obtinuerit siue nō. ibi. nu. 11.
- 7 **Uenatio** cuiuscūqđ generis an r. qñ sit tā laicis qđ clericis p̄o
hibita. in. c. j. n. 1. de cleri. vena. fo. 137.
- 7 **Uenenans** aliquā rē in loco p̄prio ad venādū animalia si ob hoc insura
gat aliqđ dñū ipse est obligatus. in. c. si quis. n. 2. de insur. fo. 166.
- Uerberans** clericū pluries eodē instāt an incurrat plures
excoicationes. in. c. j. n. 1. de penis. fo. 154.
- Uerberās** clericū est ipso facto excoicatus. secus si nō iniecerit man⁹ sed
aliter qđ tunc requirit sententiā. in. c. grauē. nu. 2. de penis. fo. 172.
- Uerbum** ad beneplacitū tuū importat arbitriū boni viri. in
c. verū. nu. 6. de fo. cōpe. fo. 64.
- 5 **Uerbū** sufficit ad verificationē istius verbi illud qđ requiritur. in. c. j. n.
33. de ordi. cog. fo. 146.
- Uerbū** licet non importat preceptum. in. c. si autem. n. 3. de cohab. cler. r.
mulie. fo. 11.
- Uerbū** potest non semper importat necessitatem licet precedat negati
ua. in. c. quanto. r. infra. nu. 1. de p̄sump. fo. 117.
- Uerbū** vnū prolātū in vna dispositione pōt diuersimode intelligi. in. c.
cum dilectus. nu. 6. de consan. fo. 99.
- Uerbū** sit excoicatus an importet ipso iure vel per sententiā. in. c. null⁹.
nu. 13. de foro compe. fo. 49.
- Uerbū** prosequor denotat inchoamentū quoddā non autē actū perfec
tū. in. c. questionē. n. 8. de appel. fo. 100.
- Uerbū** ordinare sumit aliqñ pro cōsecrare r. aliqñ pro eligere. Anto. in
c. archiepiscopus. n. 2. de tēp. ordi. fo. 36.
- 7 **Uerbū** arceo denotat v̄solētiā r. facit p̄ statutis. in. ca. oīs vtriusq. nu. 4.
de peniten. r. remis. fo. 175.
- 5 **Uerbū** exigere importat ab initio extorquere. in. c. parochianos. nu. 1. de
decimis. fo. 147.
- 5 **Uerbū** negatiū vniuersale includit etiā ecclesiasticas personas. in. c. in
ter alia. nu. 12. de immu. eccl. r. cemi. fo. 227.
- 5 **Uerbū** cōcedo de suo proprio significato non inducit trāssationē domi
niū. in. c. pastoralis. nu. 2. de dona. fo. 106.
- 5 **Uerbū** volumus est noui iuris introductiū. in. c. ex ratione. nu. 3. de ap
pella. fo. 93.
- 5 **Uerbū** promisit prolātū a teste non includit per stipulationem sed pro
latum a notario in instrumento sic in. c. sicut nobis. nu. 19. de re iudicata.
folio. 66.
- 7 **Uerbū** sufficit quid significet. in capitulo fina. numero. 3. de sponsa. duo.
folio. 18.
- 8 **Corse**. Adde Abba. in. c. cū dilectus. de succes. ab intest. r. in. c. cū locū
r. in. c. cum apud. r. in. c. tue fraternitati. de sponsa. quod eius natura est vt
nihil aliud requiratur. ita dixit gl. celebris in. c. statutum. in princ. in vera
bo canonice de rescrip. lib. vi. r. ibi Do. r. adduco Lud. ro. in. l. cū mu
lier. in. xvi. col. in prin. ff. sol. mat. vbi allegat illā gl. soleo tñ ponderare in
contrarium gl. in. c. consuluisti. de celeb. mis. que videt sentire cōtrarium
iuncto tex. sed dico illā procedere nisi a iure prouideatur r. materia subie
cta aliud suadeat.

Repertorium singularium materiarum

- 7 Verbu venditio postu cum cōmemoratione pretij non cōprehendit al-
lias species alienationis, alias secus, in. c. si. n. 4. de accu. fo. 75.
- 3 Verbum inquiras, non inducit in nouum modū pcedendi qñ causa cō-
mittitur inter partes, in. c. eribita. nu. 2. de iudi. fo. 43.
- 7 Verbum debet: an importat necessitatem vel honestatē, in. c. j. nu. 7. de
despon. impu. fo. 12.
- 7 Verbu cōstat prolātū ab aliquo presupponit habere notitiā illorum q̄
necessario antecedunt, in. c. sacro. n. 13. de senten. excō. fo. 195.
- 6 Verbu vnum aliqñ sumit diuersimode ad euitandas absurditates, in. c.
cū dilectus. n. 18. de succes. ab intest. fo. 132.
- 5 Per verbum hortamur cōmittitur aliqñ iurisdicō in. c. qz indicante.
nu. 1. de prescrip. fo. 27.
- Verbu rogo ponit pro p̄cipio fm subiectam materiā. ibi.
- 3 Verbu debet denotat regulariter necessitatem licet aliqñ honestatē, in
c. j. nu. 7. de dolo z contu. fo. 194.
- 3 Verbum p̄bet: libet: debet: z similia quid importent, in. c. j. nu. 18. de ses-
que. pos. z fruc. fo. 221.
- 4 Verbu oportet denotat necessitatem, in. c. iuramentum. §. sane. nu. 4. de
iureiuran. fo. 168.
- 3 Verbu nolo z non volo an denotent precise contēptum z resistantiam, in
c. finem. nu. 1. de do. z contu. fo. 199.
- 7 Verbu debet de sui natura importat necessitatē, sed aliqñ importat bo-
nestatē, in. c. si vir. nu. 3. de adul. z stup. fo. 116.
- 2 Verbu cōfirmare sumit aliqñ pro obseruare z approbare, in. c. j. nu. 5. de
treuga. z pa. fo. 131.
- 1 Verbu qd p̄t se habere ad p̄teritū z ad futurū exponit p̄t ut melius
cōuenit materie subiecte, in. c. ad bec sumus. nu. 5. de rescrip. fo. 51.
- 6 Verbu offerre nō expōcit aliqñ exactionem sed spontaneam oblatio-
nem, in. c. peruenit. nu. 3. de deci. fo. 41.
- 6 Verbu postu in dispositione odiosa habens plura significata interpre-
tatur in significato strictiori: si autē est positū in dispositione fauorabili, in-
terpretatur in latiori, in. c. ad audientiam. nu. 1. de deci. fo. 246.
- 7 Verbu volumus importat ius nouū, in. c. si. n. 4. qui fil. sint legi. fo. 45.
- 1 Verbu in lege vel statuto importans p̄teritū z futurū intelligit de fu-
turo, in. c. qm. nu. 3. de consti. fo. 41.
- 3 Verbu statuimus relatū ab habente potestātē legis cōdēde inducit ius
nouū secus verbu mandamus, in. c. venerabilis. nu. 6. de iudi. fo. 4.
- 7 Verbu sufficit quid significet, in. c. cū locū. n. 3. de spon. fo. 6.
- 7 Verbu moderate sonat in diminutionē nō in augmentū, in. c. deus qui.
nu. 3. de peni. z remis. fo. 174.
- 5 Verbu cōcedo non semper importat translationem domini, in. c. cū ve-
nerabilis. n. 8. de excep. fo. 9.
- 5 Verbum sufficit de natura sui importat vt nil aliud requiratur, in. c. j.
nu. 6. de excep. fo. 2.
- 6 Verbum relinquo adiectū vniuersitati bonorū importat heredis insti-
tutionem etiā respectu illius persone que debet titulo institutionis in-
bonorari, in. c. raynaldus. nu. 3. de testa. fo. 124.
- Corre.** Adde qd verbum relinquo adiectum certe rei denotat legatum
ac fideicōmissū: vt plene nō. ff. de here. insti. l. his vbi. z. l. cogi. §. gene-
raliter. ff. ad treb. z plene p̄ Bal. in. l. si. C. fa. ber. z p̄ Jo. an. i. d. c. raynu-
tius. tñ si testator voluit illud verbu rei adiectū instōnem importare in-
fallēter illā importabit qm̄ verba quecūqz legatū ip̄ortātia p̄t testator
disponere q̄ instōnē ip̄ortet. casus singularē habem⁹, in. l. qm̄ indignū.
C. de testi. ibi vbi inflexis: z ibi dū dicit sed qbuslibet cōfecta sentētis
vel quolibet loquēdi gñe formata institutio valet si mō p̄ eū liqbit volū-
tatis intētio postqz hoc potuit p̄sumēdū est q̄ ita voluit ne als dicēdo
testm̄ rūpi contingat cū nō p̄sumat qz viā eligere ad sua iudicia subuer-
tēda: vt i. l. iij. ff. de testa. mili. itē vbi relinquo: dñficat in donatiōe inter
vīnos: ita dicit Bñdi. de plumbi. in. l. hoc sermone. ff. si lib. inge. esse di.
z vide gl. in cle. si. de iurepa. in vbo relictū. q̄ dicit qd vbi relinquo ada-
ptatur etiā ad actū inter vīnos. z adduco do. meū Barb. in. c. vt vnus-
quisqz. de pe. cle. vbi dicit q̄ semel cōsult⁹ p̄ magnificos officiales ecclie
sancti Petronij cui Eugenij papa cōcessit bullā qd de relictis ad pias
cās soluat certū qd qd cōprehendat donatio inter vīnos rñdit allegans
Bñdi. in. d. l. hoc sermone. z ita hoc anno allegauit z obtinui pro ecclia
sancti Petronij in donatione facta inter vīnos p̄ nobilē virū Bartbo-
lomeū de garganellis cui dā capelle sancti Petri: z vide do. meum plene
in. c. regisisti. in. iij. col. de testa. proprie tñ si debitū relinquo verificat in
actu vltime volūtatis, text. est in. l. j. C. de pecu. ei⁹ q lib. meruit. cōiuncta
ibi gl. voluit. Ric. de neapo. in. l. his vbi. in pñ. ff. de be. isti. allegās aliā
glo. in auct. qd locū. C. si mul. scdo nup. z idē Mico. de nea. in auct. de be.
z fal. in. §. quedā oīa in vbo relictū. vbi gl. dicit qd si testator dicit relin-
quo adaptat ad instōnem p̄pter vniuersitatē bonorū cui adiungit vñ
verbu relinquo aptū natū est cōprehēdere instōnem heredi qd nō. pro-
pter modernā cōsuetudinē testantiū in testō suo dicentiū relinquo om-
nia bona mea titione cōtinet heredem instituo, facit. di. l. cogi. §. gñat. z
dictū Spe. in ti. de tes. i. §. j. v. si qz dicat relinquo oīa bona titio ipe vero
Mico. de nea. in. d. §. z qdā intelligit p̄dicta vera alio nō instituto q̄ ha-
bet loco fideicōmissarij vniuersalis. z dicit esse glo. singu. fm Dy. in. d. l.
his verbis. refert Guil. de cu. esse casum p̄ illā gl. i. l. j. C. si ex fun. ff. de be
- re. inst. vide ibi Bal. Jo. de imo. in. l. p̄cib⁹. C. de impu. z Bar. in. l. cētū-
rio. ff. de vulg. z pup. z doc. in. d. c. raynaldus. vbi apte locuti sunt de hoc
verbo relinquo. z vide Alex. de imo. in cōsi. crxvi. in. viij. col. in primovo-
lu. z in cōsi. lxx. in. ij. volu. z in cōsi. cvij. in quarto vo. vide do. meū Bar.
in. c. conquestus. de fo. cōpe. z in. d. c. vt vnusquisqz. z dicit Ang. qd ver-
bum relinquo in testamento importat instōnem si nullus alius sit in eo
cōstitutus vel si debuerit institui ille cui adhuc verbu relinquo sed in
codicillis importat semper fideicō. ita dicit Ange. de perussio. in cōsi. l.
xli. in. iij. col. sed hoc verbu relinquo adiectū parti quote significat insti-
tutionē vel substitutionē. secus si certe singulari fm eūdē Ange. cōsi. l.
xxvij. circa prin. z in cōsi. cl. in pe. col. z an sit cōe vel obliquū vide eū-
dem Ange. cōsi. clxviij. in penul. col. z dicitur qd est obliquū in cōsi. clx.
in. ij. col. z delicti noie venit legatū. de insti. fm eūdē Ange. cōsi. crxvij. in. ij.
col. z adde Jo. cald. in. c. de resti. cōsi. xxvi. vbi dicit qd verbu relinquo:
cōpetit etiam constitutioni heredis.
- 3 Verbu debet nō importat necessitatem qñ resultaret iniquitas, in. c. intel-
leximus. nu. 5. de iudi. fo. 23.
- 2 Verbu relaxares qd denotat, in. c. graue. n. 10. de offi. ordi. fo. 123.
- 6 Verbu lego adiectū vniuersitati bonorū importat heredis institutionē.
in. c. raynaldus. n. 5. de testa. fo. 127.
- 6 Verbu placet importat arbitrium boni viri, in. c. cū venissent. n. 5. de in-
sti. fo. 33.
- 2 Verbum solus episcopus ordinat nō excludit clericos suos z p̄t suspē-
dere licet non possit deponere, in. c. inter corporalia. nu. 30. de transl. epis-
co. fo. 5.
- 7 Verbu non videt mihi importat quantū verbu non est, qd nota pro tes-
tibus in. c. de cetero. n. 2. de homici. fo. 110.
- 3 Verbu oportet aliqñ importat necessitatem z aliqñ honestatem, in. c. j. n.
3. de libel. obla. fo. 93.
- 5 Verborū ppria significatio restringit fm naturā subiecte materie, in. c.
tua nobis. nu. 6. de appelle. fo. 134.
- Verba** nō cōsiderant qñ habetur intētio proferentis verba in-
telligenda sunt fm mentē proferentis, in. c. intelligētia.
nu. 1. de verb. signifi. fo. 198.
- Et vide tex. eo. ti. in. c. p̄terea. ibid.
- 7 Verba futuri tēporis inducūt actum fieri per sententiā z nō ipso iure.
in. c. in quibusdam. n. 7. de peni. fo. 172.
- 6 Verba ratū z firmū qd importet, in. c. raynaldus. n. 17. de testa. fo. 127.
- 1 Verba generalia debent verificari in qualibet specie cōtra sub genere in
materia nō odiosa, in rubri. n. 3. de consue. fo. 91.
- 6 Verba p̄teriti tēporis inducūt actū fieri ipso iure, in. c. nouit. n. 8. de his
que fi. a p̄ela. fo. 67.
- 6 Verba enūtiatiua propter aliud plata nō inducūt dispōnē nisi ad pias
causas z in testō militis, in. c. cū dilectus. n. 14. de succes. ab intest. fo. 122.
- Verba enūtiatiua emanata in vltima voluntate qñ inducūt dispositio-
nem, ibi. nu. 19.
- 3 Verba ipropriant ad validitatē libelli, in. c. pisanis. n. 7. de re. spo. f. 192.
- Verba ista nouerit se suspēsum seu excōicatum z c. intelligunt ipso iure.
in. c. si quorū. nu. 7. de solutio. fo. 104.
- 5 Verba alicuius dispositionis sunt amplianda vel restringēda fm mētē
ipsius que mēs est cōsideranda ex rōne expressa vel que cōiecturari p̄t
in. c. secūdo requiris. nu. 2. de appella. fo. 110.
- 7 Verba imperatiua intelliguntur cū effectu, in. c. cū infirmitas. nu. 2. de
peni. z remis. fo. 177.
- Verba futuri tēporis non importāt actū fieri ipso iure sed per sententiā.
ibi. nu. 5.
- 7 Verba de presenti cum impubere nō matrimonium, sed sponsalia de fu-
turo faciunt, in. c. ex literis. nu. 3. de sponsa. impu. fo. 15.
- 7 Verba dubia plata in matrimonio ad decipiendum mulierē si postmo-
dum ea cognoscit carnaliter iudicat pro matrimonio in foro iudiciali.
secus in penitentiali, in. c. tua nos. nu. 1. de sponsa. fo. 10.
- Verba prolata in tertia persona si cōtrahens loquit de seipso nō vitiāt
contractum ibi. nu. 2.
- 1 Verba plata a peritis an intelligantur fm cōm vsum loquēdi an ex
proprio significato vocabuli, in proemio Grego. n. 11. fo. eo.
- 7 Verba z vocabula recipiunt interpretationē fm subiectā materiā, in. c.
cū olim. n. 2. de verb. sig. fo. 202.
- 6 Verba futuri tēporis vel p̄sentis an z quando importent actū fieri ipso
iure, in. c. clericis. nu. 14. ne cle. vel mona. fo. 28.
- 7 Verba volo si volueris importat liberā volūtātē freno tñ rationis sub-
missam, in. c. abbate. n. 5. de verb. sig. fo. 203.
- 2 Verba dum tamē: z c. quid operentur, in. c. si numero. 9. de transla. epis-
co. folio. 6.
- 6 Verba generalia prolata ad cōplacētā alicuius nō inducūt obligatio-
nem seu dispositionē, in. c. cū venissent. n. 5. de insti. fo. 53.
- 5 Verba imperatiui modi aliquando importāt consiliū z aliquando neces-
sitatem fm subiectam materiā, in. c. magne. nu. 4. de voto z voti redēp.
folio. 177.
- 7 Verba moneas z inducas non dant potestatem precise compellendi, in
c. ex tue. nu. 3. de simo. fo. 82.

Super Aectu. Panormitan.

- 2 Verba geminata plata in delegatam operantur electione industrie per sone. in. c. fi. nu. 7. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Verba que possunt intelligi de iure et de facto intelliguntur in dubio de iure. Anto. in. c. fi. nu. 2. de big. fo. 64.
- 2 Verba enunciativa posita in aliquo instrumento quod sit de substantia actus qui geritur an probentur per instrumentum. in. c. cu. nu. 9. de offi. deleg. fo. 97.
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cons. in. c. congregato. nu. 5. de ele. fo. 175.
- 3 Verba promittoratum habere quicquid legitime gesserit procurator meus quid importent. in. c. ex posuit nobis. nu. 13. de dila. fo. 136.
- 6 Verba preceptiva exhortativa vel coactiva an et quoniam inducant necessitate. in. c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 7 Verba dubia in contractu plata debent intelligi secundum eam non singularem intelligentiam. in. c. ex literis. nu. 2. de sponsa. fo. 4.
Verba non sophistice sed coiter debent intelligi et quomodo intelligantur quando contrabentes sunt eiusdem vel diverse lingue. ibi. nu. 3.
Verba sophistica et per circumlocutiones probata quomodo intelligantur. ibi. nu. 5.
Verba de presenti quomodo proferantur in matrimonio et quid verbum placet et volo operetur. ibi.
- 7 Verba ista nubat in domino significant quod nubere possit secundum deum et leges christianorum. in. c. super illa. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Verba sunt de substantia matrimonii si alijs de mutuo consensu constat. in. c. tue fraternitati. nu. 1. de sponsa. fol. 9.
- 4 Verba enunciativa quando faciant probationem et quando coadiunget in. c. series. nu. 3. de testi. fo. 56.
- 5 Verba si tibi placuerit si tibi videbitur et similia quomodo intelligantur. in. c. j. nu. 13. de consti. fo. 16.
- 3 Verba decernimus statuimus et inuocamus quid importent. in. c. h. nu. 20. de iudi. fo. 9.
- 6 Verba sententie impropriantur ad eius saluationem. in. c. ex literis. nam. 7. de pig. fo. 94.
- 6 Verba autoritate nostra quid importent. in. c. fi. nu. 4. de reg. fol. 165.
- 5 Verba dubia recipiunt interpretationem secundum intellectum maioris partis civitatis etiam quod minor pars aliter sentiat. in. c. ex pte. n. 6. de cess. f. 203.
- 2 Verba ista arbitrio tuo vel prudentie tue committo vel iudicio tuo: vel ut ibi visum fuerit seu prout videris expedire quoniam importent arbitrium boni viri vel non. in. c. j. nu. 18. de seque. pos. et fru. fo. 221.
Verba dicere talem vult pro vxore seu pro eiusdem operantur ac si diceret duco in vxorem et factio te eius. in. c. ex parte. nu. 1. de sponsa. fo. 4.
Verba de presenti et de futuro quomodo proferantur et quid importent quando in presenti sonant vel in futurum. ibi. nu. 75.
Verba promitto quod non habebo aliam vxorem nisi te: an matrimonium inducant. ibi. nu. 8.
- 6 Verba formalia non curantur dummodo substantia non mutetur. in. c. si questiones. nu. 5. de simo. fol. 73.
- 7 Verba euangelij possunt allegari ad decisionem causarum. in. c. estote. nu. 2. de reg. iur. fo. 206.
- 6 Verba si sunt clara nec constat de contraria intentione non est ab eis recedendum. in. c. ad audientiam. nu. 3. de decimis. fo. 85.
- 6 Verba promitto te defendere de iure et de facto quid importent. in. c. fin. nu. 7. de empt. et vendi. fo. 85.
- Cor.** Et quid committit causa iudici ut de facto procedat quid importat. dic quod potest procedere sine cause cognitione et probatione. ff. de his qui no. inf. l. i. c. ius fustium. et ibi no. in. j. gloss. vel etiam de facto si iuris rigor repugnet. ff. de mino. l. iij. §. facto. et ibi no. glo. super verbo traducere seu res reducere. no. Bar. in. c. o. xviij. incip. In quodone predicta primo videndum est de potestate et ballia domini conservatoris. s. Jo. de ana. in. c. olim. in. vj. col. in. ver. qd aut si dicatur de accu. refert Bar. in. c. o. li. in. ordine suo. in. c. punctus. q. vertetis inter robertum Joannis et c. adducit Joan. de imo. post alios i. c. quintualis. l. iij. differetia. de iur. iur. q. d. quod possit procedere. et de facto vide Bal. l. i. sol. C. de testi. in. fi. vbi concludit. post Inn. de iure illa verba important quod possit procedere ad instar arbitratoris a lege deputati. allegat no. in. cle. j. de offi. dele. qd aut important illa verba promitto te defendere de iure et de facto. vide Bart. in. l. stipulatio ista. in. p. n. ff. de ver. ob. et p. Bal. l. i. fi. C. de act. emp. et p. De. de anc. in. c. o. li. xxiij. incip. Omissio primo dubio. vbi concludit quod si dicta verba et similia puta defendere conservare manutene et c. sonent ius hoc est de iure defendere re conservare et c. quoniam permittit a privata persona: ut no. do. in. d. iurib. §. al. le. et tamen quoniam princeps vel qui tenet locum principis hoc permittit subdito vel ipsum subditum et ei bona suscepit sub eius defensione et protectione ut defendere ab oppressionibus et violentijs contra illos qui de facto turbarent vel inquietaret et non contra illos qui de iure ut ibi plene per eum.
- 7 Verba moneas et inducas non inducunt precisam coactionem. in. c. preterea. nu. 2. 4. de spon. fo. 3.
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cons. in. cap. dudum. el. h. nu. 38. de elec. fo. 70.
- 1 Verba vbi de necessitate requiruntur non sufficit simplex factum. in. c. ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 170.
- 7 Verba assertiva vel narrativa pape que sunt in. c. cum oporteat. nume. 7. de accusa. fo. 67.
- 1 Verba pro sue voluntatis libito important liberam voluntatem freno rationis non submissam. in. c. ex parte. nu. 2. de consue. fo. 101.
- 7 Verba enunciativa etiam per papam plata non disponunt vel probant nisi sint dicta vel enarrata motu proprio. in. c. dudum. nu. 3. de priui. fo. 160.
- 1 Verba rescriptorum intelliguntur tam de iure quam de facto. in. c. sciscitatus. n. 3. de rescri. fo. 53.
Verbum impotentia prolatum a lege vel homine intelligitur tam de impotentia iuris quam facti. ibi.
- 6 Verba testamentorum et libellorum impropriantur ad validitatem ipsorum. in. c. raynaldus. nu. 23. de testi. fo. 128.
- 1 Verba non sunt statuta certa per contrahendo matrimonio: sed sufficit quod per verba exprimat consensus de presenti. in. c. si inter virum. n. 4. de spon. fo. 12.
Verba etiam in loqui valente non sunt necessaria ad matrimonium dummodo signa appareant: ut puta si mulier annuit capite vel manu porrexit et passiva est se subarrbari per immisionem annuli. ibi. nu. 6.
Verba placet. consentio. an sufficiant ad matrimonium. ibi. nu. 7.
- 6 Verba si sunt de forma substantiali alicuius actus eorum dimissio vitiat actum secus si sunt de solennitate. in. c. j. de baptis. fo. 213.
- 9 Verba promitto te ducere in vxorem inducunt sponsalia de futuro: sed si diceret promitto te tenere in vxorem. contrahunt matrimonium de presenti. in. c. veniens. el. h. n. 3. de spon. fo. 7.
Verba futuri temporis non inducunt penam ipso iure sed per sententiam. in. c. fi. nu. 11. de iura. cal. fo. 130.
- 7 Verba in matrimonio contrahendo in loqui valentibus vel alia signa eg pollentia sunt necessaria. in. c. licet. nu. 2. de spon. fo. 17.
- 3 Verba impropriantur ad salvandam sententiam dictam testium et alias depositiones. in. c. olim inter. nu. 7. de testi. spo. fo. 190.
- 7 Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci. in. c. si que. nu. 4. de senten. exc. fo. 197.
- 4 Verba de futuro inducunt sponsalia de futuro nisi verba de futuro sint executiva matrimonii. quo casu inducuntur sponsalia vel matrimonium de presenti. in. c. iuravit. nu. 1. de probat. fo. 10.
- 1 Per ista verba subiaceat excoicationi intelligitur ipso iure. in. c. licet de vitanda. nu. 6. de elec. fo. 123.
Verba futuri temporis indigent executione non importat ipso facto. ibi.
- 3 Verba imperativi modi inducunt preceptum sed non semper ligant non ob servante ad peccatum mortale. in. c. novit ille. nu. 34. et 36. de iudi. fo. 34.
- 5 Verba pro libito voluntatis important meram voluntatem non autem arbitrium boni viri. in. c. dilectus. nu. 4. de sequest. pos. et fru. fo. 222.
Verba preceptiva exponuntur pro exhortativis et contra. in. c. na concupiscentia. nu. 3. de consti. fo. 20.
Verba imperativa an semper sint preceptiva. ibi. nu. 4.
- 7 Verba quatuor generalia siue statuentis siue indicis vel cuiuscunque restringuntur ad habiles. in. c. a nobis. el. j. nu. 4. de sententia excom. folio. 184.
- 5 Verba generalia restringuntur ad terminos iuris cons. in. c. preterea. el. h. nu. 9. de ap. fo. 109.
- 2 Verba que de sui natura possunt intelligi de iure et de facto intelliguntur secundum quod magis proportionantur: aut iuri aut facto. Ant. in. c. nuper. nu. 1. et 2. de biga. fo. 63.
- 7 Verba suscepit vel legavit aliquem de sacro fonte idem operantur. in. c. martinus. nu. 2. de cogn. spiri. fo. 27.
- 3 Verba pleno iure quid importent. in. c. coquestus. nu. 4. de foro compe. ten. fo. 77.
- 7 Verba futuri temporis important actum fieri per sententiam non ipso iure. in. c. j. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 92.
- 3 **Veritas** an et quoniam proferat opinionem vel eonfero. Ant. in. c. nuper. nu. 3. de biga. fo. 60.
- 4 Veritate tacere an sit peccatum. in. c. j. n. 2. de testi. cog. fo. 90.
- 7 Veritatem tacere regulariter non est peccatum nisi adducat in testem vel ex officio teneatur ipsam dicere. in. c. j. n. 4. de cri. fal. fo. 117.
- 7 **Vestibus** fucatis non debet haberi uti diebus dominice passio nis. in. c. nonnullis. n. 2. de iude. fo. 98.
- 5 Vestes sacre seu religiose non debent etiam consumptae ad usus populosos converti. in. c. ad bec. et infra. nu. 5. de reli. do. fo. 184.
Vestes mulierum vel virorum non debent converti in vestes sacras puta in planetas vel similia. ibi.
- 3 Viatores et transeuntes non conveniuntur in loco unde transeunt. in. c. quod clericis. nu. 4. de fo. compe. fo. 68.
- 5 Viatores quo casu sortiuntur forum ratione contractus etiam si sint exempti in. c. fi. nu. 33. et 34. de fo. compe. fo. 91.
- Via** illa est tenenda per quam omne vitium peccatum: quod est tutior. in. c. fi. nu. 16. de prescrip. fo. 45.
- 7 Vite si non sint tute vigore inimicorum est legitima causa non comparandi. secus si sunt lutose et basulmodi. in. c. veniens. n. 9. de accu. fo. 62.
- 4 **Vicarius** episcopi habet ordinariam iurisdictionem. in. c. fi. n. 2. de fi. instru. fo. 113.
- 3 Vicarius potest ad libitum renocari. in. c. j. ex suscepto. n. 2. de fo. compe. fo. 70.
- 6 Vicarius episcopi siue unus siue plures dicuntur habere ordinariam

Repertorium singularium materiarum

- in. c. fi. nu. 1. de re iudi. fo. 85.
- 4 Vicarius quidam sunt perpetui et quidam temporales. in. c. g. perpetuus nu. 2. de fide instru. fo. 109.
- Vicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesie vel pro iuribus spectantibus ad suam vicariam. ibi. nu. 2.
- 6 Vicarius episcopi potest ad libitum remoueri. in. c. cu non ignores. nu. 7. de preben. fo. 28.
- 6 Vicarius episcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo, quod efficit vicarius, et ideo non perdit beneficium curatum si quod habeat quod potest de facili remoueri. in. c. de multa. n. 23. de preben. fo. 38.
- 2 Vicarius episcopi habet ordinariam et non delegatam iurisdictionem. in. c. qm. nu. 11. de offi. delegato. fo. 79.
- 6 Vicarius perdit officium suum mortuo episcopo. in. c. j. nu. 5. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Vicarius episcopi ex officio suo potest instituere illum qui filium presentatus est conferre beneficia non potest. in. c. ex frequentibus. n. 7. de insti. fo. 52.
- 6 Vicarius alij sunt perpetui alij temporales qui constituuntur ad seruendum pro alio in aliqua ecclesia curata, et quare sic dicantur. c. extirpande. in repeti. §. qui vero. nu. 9. de preben. fo. 40.
- 3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam. in. c. si quis contra. nu. 30. de fo. compe. fo. 56.
- Vicarius perpetuus in aliqua ecclesia ubi seruit per alio non debet habere omnes fructus sed tantum congruentem portionem. in. c. extirpande. §. q. vero. de pb. f. 40.
- 2 Vicarius potest allegari suspectus ratione suspicionis que est in persona cuius vices gerit. c. insinuante. n. 2. 7. 3. de offi. dele. fo. 88.
- 6 Vicarius potest constitui per episcopum regl. vt oia iura possit recipere nomine ipsius vicarius quo negligente potest vicarius exercere. i. c. cu venerabil. n. 5. de c. 205.
- 3 Vicarius non censetur reuocatus ipso facto per dationem secundum. in. c. volentes. nu. 3. de offi. deleg. fo. 108.
- Vicarius episcopi habet iurisdictionem. ibi.
- 6 Vicarius perpetuus non priuatur officio si moriatur rector qui ipsum posuit et alter succedat. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. n. 14. de pb. f. 40.
- Vicarius perpetuus an rector dicatur habere ius cure in ecclesia parochiali. ibi. nu. 15.
- 7 Vicarius generalis episcopi habet iurisdictionem ordinariam siue sint ad tempus siue in perpetuum in. c. qm. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 9.
- 3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam in repeti. c. si quis contra clericum. nu. 35. de fo. compe. fo. 56.
- 2 Vicarius perpetuus an possit institui in ecclesia patronata sine consensu patroni. in. c. ad bec. nu. 2. de offi. vic. fo. 71.
- Vicarius perpetuus an possit institui sine licentia episcopi. nu. 3.
- Vicarius an possit dare vicariam. Ant. in. c. clericos. n. 2. eo. tit. fo. eo.
- Vicarius iurisdictione an cesset mortuo illo qui fecit ipsum vicarium. Ant. in. c. tua nobis. nu. 4. eo. ti. fo. eo.
- Vicarius pape quam iurisdictionem habeat. ibi. nu. 5. fo. 70.
- Vicarios plures quis habere non potest. Ant. in. c. fi. n. 2. eo. ti. fo. eo.
- 2 Vicarius episcopi debet esse clericus et non laicus. in. c. qm. nu. 3. de offi. ordi. fo. 17.
- Vices** suas si quis commiserit alicui censetur commississe totum negotium quod habebat. in. c. venerabili. nu. 11. de offi. dele. fo. 101.
- 1 Vicegerens obtinet locum illius cuius vicem gerit et quicquid refertur sibi est mandatum executioni per illum cuius vicegerit etiam quod sit creatus post commissionem datam vicegerenti. in. c. eam te. nu. 14. de rescri. fo. 49.
- 3 Viceceptor si fuerit iniuriatus censetur iniuriatus ille cuius vices suas sustinet. quod intellige si fuerit iniuriatus respectu officij. in. c. cu olim. n. 1. de lega. fo. 98.
- 2 Viceceptor est honorandus sicut rector. in. c. sane. q. n. 2. de offi. dele. f. 77.
- 6 Vicini qui tenentur ad refectionem alicuius putei an possint renuntiare vsui dicti putei ad hoc vt non teneantur. remissive. in. c. j. n. 5. de eccl. edis. fi. fo. 219.
- 4 Vicini factum quis presumitur scire unde testis deponens de facto vicini et in causa scientie dicitur. q. vicinus pbat. in. c. quosdam. nu. 1. de psump. fo. 116.
- 6 Corsetus. Adde tex. et quod ibi. no. in. l. si vicinis. C. de nup. Bald. in. l. conuenticula. C. de epi. et cle. et in. l. i. C. de collu. de reg. in. c. j. §. tres. de pace tenen. et moder. in. d. l. i. si cert. peta. et vide Abb. in. c. cum dilectus. in prin. de purga. cano. facit simile quod habet in. c. cu olim. de consue. et in. l. §. si ta vicini. ff. de da. infe. et in. l. diuus. ff. de tuto. et cura. da. ab bis. et l. prolocis in ar. C. de ann. et tribu. libro. x. facit lex a diuo pio. §. in venditione. ff. de re iudi. ubi aliquis possideat bona immobilia recurretur ad locum ubi habitat. et quod voluit ibi Bart. et quod voluit in. l. decem. de verb. obli. ga. et in. l. lilla. ff. eod. per totum. Et limita secundum §. de. de anc. ubi quis probaret absentiam vel infirmitatem: quod tunc excusaretur si ignoraret facta in vicino loco. c. cu in tua q. matri. acc. pos. Bar. in. l. is potest. ff. de acq. her. facit. l. plane. ff. de exclu. tu. et l. si. ff. de decre. ab ordi. fa. quod intellige quod infirmitas est gravis ar. l. i. §. perinde si leuis. et l. ob q. vitia. ff. de edil. edi. et l. questu. ff. de re iudi. et c. si tps. xvij. dist. et de victimis vide Bal. in. l. fi. C. de his quib. vt iudi. et gl. in. c. felicitis. de pe. libz. vi. et pulchre dicit Bal. in. d. l. si tertius. in addi. Statuto cautetur quod offendens aliquem iuxta domum suam per pedes puniatur tanta pena: an tale statutum habeat locum et si aliquis offendit aliquem iuxta domum suam a parte posteriori ipsius domus et arguit quod sic per. c. statutum. §. j. de rescri. li. vi. tñ prius determinat: quod tale statutum

- est penale ideo debet restringi de offensa facta in anteriori parte domus. arg. l. cu in diuersis. ff. de relig. et sump. fun. nec ob. d. c. statutum. §. j. quod loquitur in penalibus et limita hoc nisi cōis modus loquendi aliter se haberet capiendo vicinū. ar. l. cu de lanionis. §. afinā molēdinariā. ff. de fun. instru. fm Bart. in. d. l. si tertius. Sed cu voces alie sint alte alie sint basse. de quibus intelligitur: dic de cōibus fm Bar. ibi arg. l. j. §. ripa. ff. de fluminibus. et quid de habitatibus in domo conducta an dicantur vicini. dic q. sic ratione personarū sed non ratione domorū secundū Bart. in. d. l. si cert. Sed quid si testis dicit scio quod cōsanguineus. dicit Bart. in. d. l. si cert. peta. quod valet pro quo facit. d. l. si vicinis. Sufficit enim quod testis deponat presumptiue vel verisimiliter. l. oēs. §. lucius. ff. de his que in frau. cred. adde Bal. in. l. testium. ad si. in verbo quero. C. de testi. ubi dicit quod probatur etas si testis dicat scio quod cōsanguineus: secundū Hico. de matere. ibi. q. ex qualitate persone presumit scientia de necessitate iuris. vt in l. de in integ. resti.
- 4 Vicini qui dicantur. in. c. quosdam. nu. 2. de psump. fo. 117.
- Victus non cōdenatur in expensis si primo habuit sententiam per se. q. babuit iudicē ei propitiū propter varias opin. et postea illa sententia fuit per aliū iudicē retractata. in. c. j. n. 16. de consti. fo. 17.
- 5 Victualia exponens ad vendendum cogit pro iusto pretio vendere. in. c. j. nu. 4. et 6. de emp. et vendi. fo. 82.
- 7 Victualia portantes ad sarracenos qua pena puniatur tā fm leges quā secundū canones. in. c. ita quorūdā. n. 1. de iude. et sarr. fo. 96.
- 3 Vidua dicitur miserabilis persona. in. c. ceterū. nu. 16. de iudi. folio. 20.
- 6 Vidua dicitur miserabilis persona. in repe. c. cu effes. nu. 3. de testa. fo. 119.
- 6 Vidua facta monialis non consecratur vt alie virgines. in. c. vidua. n. 3. de regu. fo. 157.
- 5 Vidua an recognoscat ecclesiasticum iudicem nisi in defectum iudicis in c. tenore. nu. 1. et 2. de fo. compe. 72.
- Vidua quibus modis sumat. ibi. nu. 9.
- Vidua in statutis et alijs dispositionibus sumit proprie pro illa que caret marito. in. c. ne pro defectu. nu. 2. de ele. fo. 161.
- Vidua pauper an sit sub protectione iudicis secularis secus si est diues. in. c. significantibus. n. 2. et 3. §. j. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 Villa quā vigore statuti tenetur emendare damnum datum in eius territorio debet huiusmodi damnum probari. in. c. fi. n. 5. quod metus cau. fo. 153.
- 1 Villa vel castrum recognoscens superiorem potest statuere super rebus suis non tñ imponere penam nisi hoc fieret ex pacto. in. c. que in ecclesiariū. n. 5. de consti. fo. 23.
- 6 Vinum simplex si cōmiscetur cum vino consecrato non efficitur sacrum in. c. quod in dubijs. n. 3. de consec. ecclesie vel al. ta. fo. 307.
- 6 Vinum non habens non potest promoueri ad sacerdotium etiam si polliceat se sumpturum sacramentum. in. c. ex parte. nu. 1. de celebra. mis. fo. 210.
- 7 Vinculum fortius superueniens tollit votum primum i. c. meminimus. n. 2. qui. cle. vel vouen. fo. 21.
- 7 Violentia sed non ois impedit matrimonium cōtractū. in. c. de muliere. nu. 2. de sponsa. fo. 4.
- 2 Violentia si pbat per testes res amisse probantur per iuramentū danti passi taxatione iudicis pmissa. in. c. fi. nu. 1. quod metus cau. fo. 153.
- Violentia vel delictum debet probari per testes vel per violenta indicia. ibi. nu. 2. et 5.
- 7 Violentia et coactio etiam si a parentibus inferatur inuadat matrimonium in. c. veniens. el. j. n. 5. de sponsa. fo. 6.
- 6 Violentia vtrū sit permessa illi qui non admittitur ad ius quod habet in re licet violentū adeo quod non admissus possit per vim intrare et ostia rursus pere tā in probanis quā in spiritualibus rebus et tā in corporalibus quā in incorporeis. in. c. j. nu. 5. de immu. ec. et cemi. fo. 222.
- 9 Violentia dicitur casus fortuitus. in. c. sacris. n. 2. de sepul. fo. 139.
- 7 Virginitatis probatio quid operetur et quō pbat. in. c. fi. n. 4. et 10. de frigi. et male. f. 37.
- 4 Virginitas qualiter probetur. in. c. pposuit. n. 2. de proba. fo. 7.
- 7 Virginitatis probatio necessaria non est ad separandum matrimonium. in. c. fi. nu. 10. de frigi. et male. fo. 37.
- 7 Virginitas presumit nisi aliud probetur. in. c. i. numero. 5. de adulte. et stu. fo. 115.
- 7 Viri assertioni an stes si dicā puellā impuberē cognouisse. in. c. cōtinebat. n. 7. de sponsa. impu. fo. 13.
- 7 Vir non potest dimittere uxorem etiam propter impedimentū parētele notoriū absq. iudicio ecclesie. in. c. porro. n. 1. et 2. 9. de diuor. fo. 47.
- 1 Visitatio quā faciūt plati dicitur fieri expensis subditorū qui visitant. in. c. vt pterite. n. 4. de elec. fo. 168.
- 1 Visitatores dioecesim an habeant potestatem priuandi clericos beneficia. in. c. dilectus filius. n. 5. de rescrip. fo. 72.
- 1 Visitas dioecesim habet iurisdictionem etiam contra clericos saculares si commissio est generalis. in. c. dilectus. n. 2. de rescri. fo. 71.
- Vis publica et priuata que sit et quomodo puniatur. in. c. j. nu. 9. de ordi. co. gn. fo. 143.

Super Lectu. Banormitani.

- 2 **Alis** quoduplex fit. in. c. ad audientia. nu. 2. quod met. cau. fo. 151.
Et vide in. c. seq. in prin.
- 2 **Altium** defuncti an in quem successorem transeat. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de fil. presby. fo. 53.
- 7 **Aluere** quis posse presumitur etiam per centum annos. in. c. in pre sentia. nu. 4. de sponsa. fo. 8.
- 1 **Ananimiter** fit illud quod fit nemine discrepante. in. c. fi. nu. 2. de postu. prela. fo. 116.
- 2 **Ananimiter** dicitur id factum quod fit nemine discrepante. An. in. c. di lectus. nu. 2. de tempo. ordina. fo. 39.
- 2 **Ananimiter** ista dictio importat qd actus fiat nemine discrepante idem de verbo concorditer. in. c. licet. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.
- ¶ **Confectus** doctor excellens. Adde qd vnanimiter factum a maiori parte capitali seu collegii aliquibus contradicentibus potest dici vnanimiter fa ctum. colligit domi. Ant. in. c. ad aures. qd metus cau. sed Abb. ibi. di cit totum oppositum esse colligendum. ibi enim dicitur quod vno exce pto electio fuit vnanimiter celebrata. nam si verbum vnanimiter. verifi caretur in minori parte collegii frustra fuisset dictum vno excepto et quod hoc verbum vnanimiter. importet quod nemine discrepante probat ter. in. c. bone memorie. scdo in verbo vnanimiter. et ibi Abb. in. j. no. de po stu. prela. iuncto verbo nec nocebat idem probatur in. c. et si vnanimiter. eo. ti. et Abb. in. j. no. hoc etiam probat etymologia vocabuli. nam vna nimiter dicitur quasi vnus animi. non ergo possunt dici electores fuisse vnanimes. si eorum aliquis fuit discors in sententia communi ad idem adduco. c. cum dilecti. de ele. et ter. in. c. tertio loco. de proba. et d. Barb. in. c. cum ecclesia sutrina. et ibi Abb. de causa pos. et proprie. vbi idem tes net. et dicit esse hoc no. pro eo quod solet dici in collegio quod fuit vnanis miter approbatus. idem dic de verbo concorditer. vt no. gl. in cle. ne ro mani. de elec. et in. c. cupientes. eo. ti. li. vi. Abb. in. preal. locis et in. c. cum pot. de re iudi. Jo. de imo. et do. Ant. in. c. j. de maio. et obe. Bald. in. c. l3. de elec. vbi videt dicere contrarium. Adde Lu. ro. consil. cccxij. in. liij. dubio ibi quo ad quartum vbi dicit glo. in. d. c. cupientes. qd ad bec. in ver. concorditer. esse veriorum. qd concorditer importat qd nemine discrepan te pro qua allegat ter. optimum. in. c. in causis. de elec. vbi papa bec duo. f. concorditer vel maioris partis consensu vt diuersa ponit l3 aliud vo luerit gl. in. d. c. cu non potest. et vide Alex. de verbo concorditer. vbi con cor. glo. in consil. cccvij. incip. in causa et lite vertente inter franciscinam. in. j. col. in. j. vol. do. Domini. d. c. ad bec. glo. in cle. ne romani. in verbo concorditer. de ele. et ibi Abb. in apost. sed iudicio meo dictum do. An. est verissimum. qd l3 de natura huius verbi vnanimiter. fit qd actus fiat nemine discrepante tamen propter materiam subiectam id dicitur vna nimiter factum quod fit a maiori parte collegii l3 aliqui contradicant: na papa in. d. c. ad aures. dicit electionem celebratam vnanimiter et tñ vnus contradicebat. nam si papa stetit in proprio termino vnanimiter non posset dici electio vnanimiter facta vno excepto. et ideo expressit ad de notandum vñ verbi que in casu nostro non attenditur cum electio fa cta maiori parte capituli valet. in. c. in genesi. c. eccle. h. de elec. c. j. de bis que fi. a maiori parte ca. vnde distingueret sic. aut huiusmodi verbum ex primitur a lege. et tunc id quod fit a maiori parte valet. l. qd maior. ff. ad munici. nisi esset talis casus qui requireret oēs nemine discrepante p id qd habetur in aut. de defen. ciui. in. j. si in verbo nemine reluctantante. vñ in hoc attenditur materia subiecta. arg. l. si vno. ff. loca. aut exprimitur a statuto et tunc actus debet fieri nemine discrepante. qd tunc attenditur vis verbi et statuta proprie dñt intelligi. l. constitutionibus. ff. ad muni ci. l. iij. §. bec aut verba. ff. de neg. gest. l. quicquid adstringende. ff. de ver. ob. c. in nostra de iniurjs. vnde breuiter concludere quod de natura ver bi vnanimiter. est qd actus fiat nemine discrepante nisi materia subiecta aliud requirat. et vide Abb. de vbo cōcorditer. in. d. c. l3 de elec. et i. c. cu vo bis. e. ti. in. j. co. et i. c. j. in fi. de maio. et obe. et in. c. in singulis. de sta. mona.
- 2 **Ananimiter** dicitur fieri quod fit nemine vel paucis discrepantibus. in. c. ad aures. nu. 1. quod metus cau. fo. 151.
Et vide in. c. seq.
- 7 **Anctio** extrema scdm est. et tñ iterari pot qd p ea character nō imprimitur. in. c. vir aut. nu. 4. de secun. nup. fo. 54.
- 2 **Anctio** est duplex et quid sit eius effectus. Ant. in. c. vnico. §. scire. nu. 2. de sacra. vnc. fo. 49.
- 7 **Anctio** sacra a quibus est danda et quot sufficiant. in. c. quesuit. num. 3. de ver. signi. fo. 199.
- 7 **Anigenitus** dicit is proprie qui nō habuit aliū fratres sed improprie dicit etiam ille qui habuit aliū fratrem l3 in cōtinēti fuerit mortu. in. c. nā et ego. nu. 1. de ver. sig. fol. 197.
- 6 **Anio** vnus monasterij vel ecclesie potest ex causa fieri p episco pum. in. c. qd monasterium. nu. 2. de relig. domi. fo. 81.
- 6 **Anio** qñ fit de vna ecclesia ad aliā nō d3 status eccleie vnite alterari sed debet in ea officiari prout aī vnionē. in. c. exposuisti. n. 7. de prebē. f. 47.
- 7 **Anio** ecclesiarum potest fieri per episcopos in suis diocesisbus nō tamē possunt hoc sine consensu capituli facere. in. c. sicut vnire. nu. 2. de excef. prela. fo. 145.
- 6 **Anio** ecclesiarum potest dissolui si precedente tempore appareat dami nola. in. c. j. nu. 5. ne sede va. fo. 64.

- Anio quibus modis fiat de vna ecclesia ad aliā et quid resultat et quo modo faciunt in electione prelati. ibi. nu. 5.
- 6 **Anio** ecclesiarū inducit vnionē rerū et actionū tā ecclesie vnite q̄ ecclesie cui vnif. in. c. qd monasterium. nu. 4. de religi. do. fo. 184.
- 6 **Anio** vnus dignitatis vel beneficij pot fieri propter paupertatē alteri dignitatis. in. c. cū nostri. nu. 15. de cōces. preben. fo. 58.
- 6 **Aniuerſitas** scholariū iudicat ecclesiastica vel secularis sm qd in ea est maior pars scholariū clericorū q̄ laicorū vel econtra. in. c. j. nu. 12. de locato. fo. 86.
- 6 **Aniuerſitas** scholariū in qua tot sunt laici quot clerici dicit ecclesiastica qd maius dignū attrahit ad se minus dignū. in. c. extirpande. in repeti. §. qui vero. nu. 7. de preben. fo. 40.
- Aniuerſitas** scholariū vel aliquarū artium pot in iuribus suis statuere et penā imponere. in. c. ecclesiarū. n. 7. de cōsti. fo. 23.
- 6 **Aniuerſitas** non debet excōicari pro delicto sed illi qui fuerunt autores delicti. in. c. aduersas. nu. 8. et 22. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 **Aniuerſitas** scholariū est approbata et pot habere rectorē. in repe. c. si quis cōtra clericū. nu. 35. de fo. cōpe. fo. 56.
- 6 **Aniuerſitas** nō pot excōicari. in. c. tue fraternitatis. nu. 5. vt lite non cōte sta. fo. 112.
- 6 **Aniuerſitatis** potestas remanet penes nō delinquentes l3 numero pau ciores. in. c. j. n. 11. de bis que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- In negotijs vniuerſitatis debet esse ad minus pſentes due partes ipſi? et illarū duarū partiū cōsentire vel dissentire maior pars. ibi. nu. 16.
- 8 **Aniuerſitas** vel capitulū pot accusari de maleficio. in. c. cām que. el. j. n. 7. de iudi. fo. 25.
- 3 **Aniuerſitas** vel capitulū nō excōicatur sed singulī de ipſis. in. c. j. nu. 2. de lit. cōtes. fo. 103.
- 2 **Aniuerſitas** an possit aliquid sine rectore disponere. in. c. fi. nu. 5. de pro cura. fo. 147.
- Aniuerſitas** qñ constituit procuratorem vel ſindicū non requiritur au toritas vel decretum superioris. ibi. nu. 10.
- 5 **Aniuerſitas** tpalis in qua est ius patronatus pot pignori vendi. et los cari. in. c. cū bertoldus. nu. 2. de re iudi. fo. 69.
- 3 **Aniuerſitas** iudiciū an possit recusari. in. c. licet ex suscepto. n. 4. de foro cōpe. fo. 70.
- 6 **Aniuerſitas** vel collegiū dicit qdā corpus fictū et representatū. in. c. no uit. n. 2. de bis que fi. a prela. fo. 68.
- 3 **Aniuerſitas** vel ecclesia possunt iurare de calūnia per procuratōrē. in. c. cū causam. n. 1. de iura. calū. fo. 127.
- Aniuerſitas** scholariū an sit secularis vel ecclesiastica cōsiderat an scho lares laici sint plures vel pauciores. in. c. cū ab ecclesiarū. nu. 6. de offi. or di. fo. 112.
- 5 **Aniuerſitas** vel collegiū pot regulariter statuere vt non valeat actus nisi habeatur omnium consensus item quod valeat actus gerēdus a plu ribus de vniuerſitate. in. c. constitutus. n. 8. de appel. fo. 114.
- 7 **Aniuerſitas** an possit compaternitatē contrahere. in. c. veniens. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 28.
- 2 **Aniuerſitas** siue collegiū tam seculare quā ecclesiasticum quando cō stituunt ſyndicum vel aliquem aliū actū faciunt an requiratur de necessi tate quod in instrumento conficiendo singulorum nomina describantur in. c. vnico. nu. 7. de ſindi. fo. 148.
- 4 **Aniuerſitas** non debet excōicari sed omnes de vniuerſitate bene pos sunt. in. c. cum tñ. nu. 1. de testi. fo. 50.
- Contemptus** vnus non vocati retractat omnia gesta in vniuerſitate: nā plus obest cōtēptus vnus quā cōtradictio multorum. ibidem. nume ro. 16.
- 7 **Aniuerſitas** qualiter debeat congregari et quot de vniuerſitate debeāt interuenire ad hoc vt actus valeat. in. c. h. n. 10. de no. oper. nun. fo. 151.
- Et vide in. c. ecclesia vestra. el. j. nu. 1. et 4. de elec. fo. 163.
- ¶ **Confectus** doctor excellentissimus. Tu dic quod conclusio legistarum et canonistarum est vt interueniant due partes vniuerſitatis ad hoc vt a ctus valeat. vt in. l. nulli. ff. quod cu. vniuer. no. l. nominationum. C. de deo decu. lib. x. et ex his duabus partibus debet ad minus consentire maior pars et sic debet intelligi. l. quod maior. ff. ad muni. et in. c. j. de bis que fi. a ma. par. capitu. hoc sentit glo. in. l. aliud refert. ff. de re. iur. et glo. in. d. l. nulli. et Bart. in. l. omnes populi. ff. de iusti. et iur. et Inno. in. c. h. de no. o per. nun. tex. et ibi Abb. in. c. ecclesia vestra. in colum. de electio. et per Abb. ba. in. c. cum ana. in. glo. in versi. ad maiorem partem. eo. titul. probatur ratione due partes representāt totam vniuerſitatem dictis legibus nul li et nominationum. ergo sufficit maior pars istarum duarum partium. Limitarem primo non habere locum vbi tractaretur de reformatione alicuius officialis in ciuitate quia tunc non est sufficiens maior pars. sed est opus quod omnes in vnum consentiant. iste est casus singularis secu dum omnes. in aut. de defen. ciui. §. et si quidem. et ibi dum dicit communi consensu et nullo reluctantante. et illū tex. allegauit Ro. in repe rubrice de ar bi. in. rili. colum. et Ange. de peru. in. l. maiorem. ff. de pa. et Joan. and. in. c. cum olim. de testi. et ibi do. And. barba. quod no pro confirmatiōe res ctoris seu alterius officialis. et vide do. meū in. c. fi. de iudic in. rili. colū. vbi dicit qd quis potest cōfirmari in offi. io per biennij dommodo fiat

Repertorium singularium materiarum

nemine discrepante illorum ad quos spectat et dicit esse casum in d. s. si qui dem. alias si. et refert Ang. d. l. maior et infert id quod superius dixi de rectore quod intellige procedere de iure cōi secus si aliter disponere per statuta ut hic bonon. nā vocatus ab vniuersitate scholarium ad videndum statuta reperit statutum disponens quod sufficit maior pars vniuersitatis. et adde ad hoc roma. in singularibus suis no. 673.

Limitare secundo quod non valet quod fit a maiori parte ubi tractaret de reuocatione libertatis in seruitute. ter. est singularis fm Ang. ibi. et Ray. de foroliuio prius in l. si quis. §. quoties. ff. qui et a qui. manu. libe. non si. tu vide Roma. in repe. rub. de arbi. in. riiij. col. in fi. ubi allegauit illum ter. pro singulari. ego adduco glo. et quod voluit ibi scribentes. in. c. cū olim de testi. ubi de hoc vide ea que habentur in. c. cū omnes. de constitu.

Limitare tertio non habere locum ubi maior pars vellet aliquid statuere contra illud quod iam semel omnes ordinassent. ita eleganter dicit In no. in. c. humilis. de ma. et obe. refert et sequitur Roma. in rep. rub. ff. de arbi. in. xv. col. et facit pro ratione iudicio meo. c. omnis res. de regu. iu. l. nihil tā naturale. ff. eo. l. stichum aut pampbilū. §. naturalis. ff. de solu.

Limitare quarto nisi alij vellet statuere contra ius ut dixit idē Inm. in. c. cū oēs. de consti. refert et sequitur Roma. in. d. repe. in. xv. col. remittit se ad Bal. referentem hoc duo proxime dicta in. l. fi. C. de auto. prestan. et de hac materia per eundem Bal. in. l. i. ff. de offi. proconsul.

Limitare quinto et diceret regulā procedere ubi maior pars in collegio fuerit. secus si maior pars ratificauerit extra collegium illud quod minor dixit. iste ter. singularis in. c. in causis de elec. quē ad hoc allegauit Bal. in. l. per fundum. ff. de ser. ru. et pred. refert Roma. in d. sua repe. in. xv. col.

Limitare sexto quod in delictis illud quod fit a mai. par. non censetur factum ab omnibus. imo maior pars venit punienda dūtarat. minor vero pars que contradicit non inuoluitur peccato aliorum nec pena peccati. ut satis colligitur in. c. gratum. de postu. prela. et vide ad hoc Inm. in. c. i. de his que fiunt a mai. par. ca. ubi no. dixit hoc procedere quā minor pars expresse contradicit secus si tacet. nam tunc inuoluitur pēto et pena peccati vna expresse consentientibus quod dictum singulariter no. et pōt esse ratio quia ex quo quis vocat ad vniuersitatem debet aut consentire aut contradicere. unde cū teneatur loqui seu cōsulare affirmatiue vel negatiue tacēdo habet pro cōsentiente in suum preiudiciū. argu. c. i. et ibi Abb. de postu. prela. et in. c. h. de confessis in. vi. et melius in. l. de etate. §. qui tacuit. §. de interro. act. et intellige predicta procedere quā pena apponenda cōcernit singulos. tunc enim pauciores contradicentes non puniuntur sed dūbiū est quā ex delicto venit pena imponēda concernēs ipsam vniuersitatē. ut puta maior pars vniuersitatis alicuius ciuitatis cōmisit rebellionem cōtra principem. minor vero pars in concilio contradicit nihilominus maior pars rebellauit contra ciuitatem. nunquid debeat puniri tota ciuitas. cum non possit tñ sine discrimine minoris partis que non consensit. de qua quōne vide per Inm. in. c. grauē. de sen. excō. et plenius per Bar. in. l. aut facta. ff. de pe. per doc. in. c. dilectus. h. de simo. et aliquid per Bar. in. trac. de tñano. vñ tñ tene mēti quod non dī vniuersitas seu ciuitas aliquid facere nisi illud collegialiter factum fuerit. vñ si maior pars huius ciuitatis faceret aliquē insultum vel rebellionē non dī dicitur ciuitas fecerit ex quo non fuit illud collegialiter deliberatum. ita dixit gl. not. et bene in. l. sicut. ff. qd. cu. vni. no. sequitur Bar. in. d. l. aut facta facit quod no. gl. in. c. i. de reb. ecclē. nō alie. et Abb. in. c. gratuz. in. h. col. de pe. su. prela. Ego adduco Jo. an. et de anch. et do. Anto. in. c. petitis. de priu. ubi querit vtrum si non omnes sed aliqui hospitalarū violant interdictum in fauorem oīm latum an habeat locū quod ibi dicit. dicunt quod non. sed quā maiores de ordine violāt vel illi qui presunt loco. arg. no. in. c. consulti de procur.

Limitare septimo predictā regulā nisi vniuersitas scholarium disponeret alij qui non esset de vniuersitate reddere vocem quia tūc si vnus tantum in vniuersitate cōtradiceret ne ille admitteret redderet actū nullū. hoc est dictum singulare Compostellani quē refert et sequitur Jo. an. in. c. scriptū. de elec. in nouel. refert Roma. no. xlvj. incip. quia heri fecistis consiliarios et facit ad predicta quod voluit domi. in. c. presentū. in verbo cōuentū. in. x. col. de testi. li. vi. et quō intelligatur maior pars. an respectu numeri. an respectu dignitatis vide Bar. in. l. si vni. ff. de re iu. Jo. an. Joā. de imo. et Abb. in. c. quia propter. de electi. et Abb. in. c. prudentiam. de offi. de le. et ad regulā adde Ang. in. l. ex actores. C. de suscepto. prepo. et area. li. x. dū ter. dicit oīm. et glo. dicit quia sufficit consensus maioris partis per. d. l. quod maior. quod scdm eum facit ad questionem plures sunt electi fideicōmissarij in testamento in quo apponitur quia illud quod fuerit factū per oēs ob tineat firmitatē certe valebit si fuerit factum per maiorem partē sicut si per omnes. Item fecit ad questionē cōpromissum. fuit in plures ut illud quod iudicatum fuerit per illa valeat et debeat obseruari. certe illud quod fuerit iudicatum obseruabit et dī obseruare si per maiorem partem fuerit iudicatum scdm Ang. et ibi ego adduco glo. in. c. pe. de re iud. lib. vi. que hoc dicit. Vniuersitas vel collegium quomodo citetur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 10. de elec. fo. 142.

Vniuersitas vel simile non pōt excommunicari sed suspendi. ibi. nu. 20. Vniuersitas collegiū siue capitulum non possunt delinquere siue omitendo siue committendo siue mandando siue ratum habendo. item an possunt puniri. in. c. dilectus filius. el. h. nu. 10. de simo. fo. 85. Vniuersitas est quedam persona ficta et representata. ibi. nu. 11.

Vniuersitas non excōicaf quia excōicatio requirit verū corp⁹ et alias. ibi. n. 12.

Vniuersitas quā dicat tota delinquere. ibi. n. 13.

Vniuersitas fuit punita an postea poterit puniri illi de vniuersitate. ibi dem. nu. 14.

Vniuersitas partes quot debeant adesse ad hoc ut act⁹ valeat et sufficiūt due ex istis duabus. dī maior pars cōsentire. in. c. cū oēs. n. 11. de cōsti. f. 22. Pars cōtēpta pōt reuocare gesta facta per aliā partē lī maiorē. ibi. n. 12. Vtrū regatur cōsensus maioris partis vniuersitatis ad faciendū aliquē actū an sufficit cōsensus maioris partis pñtium in concilio. ibi. n. 13.

Vniuersitas si cōmittit rebellionem an omnes homines illius vniuersitatis puniuntur. in. c. gratū. nu. 7. de postu. prela. fo. 110. Vniuersitas tunc peccat quā factū est delictū collegialiter. ibi.

Vniuersitas et collegiū pōt remanere et cōseruari in vno solo si alij sunt mortui vel priuati. ibi. nu. 9. et 11. fo. 14.

Vnus de vniuersitate pōt. opponere ut is qui non est de vniuersitate non immisceat se in actibus vniuersitatis. in. c. ex parte astensis. nu. 9. de cō. cef. preben. fo. 61.

Vniuersitas si conuertitur non est necesse exprimere omnia propria. in. c. h. nu. 49. de ordi. cog. fo. 147.

Vniuersitatē vnā faciūt doctores et scholares in causis cōcernētibus totū studiū nec alij sine alijs pñt. in. c. ex literis. nu. 1. de consti. fo. 38. Vniuersitas pōt legē imponere singulis de vniuersitate. ibi. n. 7.

Vniuersitas capitulū vel collegiū illud quod habet in mandatis an sit obseruandū per singulares personas et an contraueniens puniatur. in. c. eam te. nu. 12. de rescrip. fo. 48.

Vniuersitas tunc dicitur committere maleficiū cum facit cōicatio cōtra filio alias secus. in. c. irrefragabili. nu. de offi. ordi. fo. 119.

Vniuersitas si non est soluendo debent singuli de vniuersitate cōtribueret et an debeat fieri collecta per librā in capita. in. c. cū dilecta. n. 14. de rescri. fo. 68.

Vniuersitas vbicūq; est obligata nec habet vnde satisfaciāt pōt singulis de vniuersitate imponi collecta. ut habeat vnde soluat. in. c. si. nu. 6. et 7. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 72.

Vniuersitas vel collegiū quā constituit syndicū vel procuratorem quo casu debent describi noīa omnium de vniuersitate. in. c. quanto. n. 7. de his que fi. a prela. fo. 67.

Vnus pōt agere vices pluriū personarū et alio iure tractat quā representat vnā et alio quādo representat aliam. in. c. post stulastis. nu. 4. de concef. preben. fo. 63.

Vnus fungitur vice duorum vel pluriū nisi impediāt impotentia facti vel iuris vel propter suspicionem affectionis. in. c. ex literis. nu. 12. de proba. fo. 12.

Vlocati ad cōciliū et non venientes trāfferunt potestatem omnem in illos. qui venerunt licet numero pauciores. in. c. in causis. nu. 9. de elec. fo. 150.

Vlocatus ad aliquā rem quis non presumitur nisi probet. in. c. q. sicut. §. super eo. nu. 8. de elec. fo. 148.

Vlli qui non erant vocadi non possunt agere de cōtēptu si non fuerūt vocati. in. c. illa quotidiana. nu. 7. de elect. fo. 159.

Vlocati nolentes comparere faciunt se alienos ab illo actu nec cōputant in numero interuenientū. in. c. cū nobis. nu. 3. de elec. fo. 151.

Vlocatus et non expectatus vtrū agat ad interesse. in. c. cū inter vniuersas. nu. 13. de elec. fo. 155.

Vlocatus ad aliquem actū et propter cōtēptū non veniens an sit vltērius vocandus. in. c. cū inter vniuersas. nu. 10. de elec. fo. 155.

Voluntas siue affectio delinquēdi siue effectu puni. in. c. cō tracto. n. 4. de cognā. spiri. fo. 27.

Voluntas siue effectus machinationis in morte cōiugis effectu non subsequente an noceat et quid operetur. in. c. si. nu. 6. de eo quid dū. in matrimonio. nu. 24.

Voluntas non finitur morte: quis presumit perdurare in illa voluntate in qua moritur. in. c. si. n. 6. de precat. fo. 78.

Voluntati libere vel proprie alicuius ubi aliquid cōmittitur intelligitur de voluntate non regulata aliqua ratione hinc est quod non possit peti reductio ad arbitrium boni viri. in. c. i. nu. 4. de his que fiunt a ma. par. cap. fo. 70.

Voluntas coacta voluntas est sed non in matrimonio et alijs quibuscūq; in. c. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 6.

Voluntas in delictis non solū puniatur sed exitus delicti. in. c. i. n. 2. de cū sto. encharistic. fo. 216.

Voluntas coacta non habet locū in matrimonijs. in. c. de muliere. nu. 2. de sponsa. fo. 4.

Voluntas coacta voluntas est et quā. in. c. maiores. §. item queritur. n. 3. et 4. de bap. fo. 214.

Adde ad limitationem eius quod dicitur quod coacta voluntas: voluntas est. l. si mulier. §. penulti. ff. quod metus cau. quia illud est verum in vi seu coactione conditionali. secus si est precisa per dictum capitulū sacris. ibi notatis. et per dictum capitulum maiores. §. item queritur. Secundo cū limitat quā habere locum quando coacta voluntas est in actu in quo non requiritur absoluta et libera voluntas ut in matrimonio ubi

Super Lectu. Banormitani.

- vbi requiritur omnimoda libertas. vt in. c. cū locū de spon. vnde coacta voluntas non sufficit quia non est absoluta voluntas. ita concludit Abbas in. d. c. maiores. in. §. itē queritur. in. d. no. §. vbi. §. pro quo vide no. per eundem et alios. in. d. c. cum locum. Tertio limita illam regulam esse verā in rebus proprijs seu personis proprijs secus in administratoribus ita pulchre dicit Bal. in rub. de cōtrouer. inue. in fine. vbi allegat ad hoc l. i. in fi. ff. de auto. tut. que omnia no. pro limitatione. d. l. si mulier. §. pe. ff. quod met. cau.
- 7 Voluntas bona alicuius de accipiēdo corpus christi operatur ac si accepisset. in. c. quod in te. nu. 7. de peni. et remis. fo. 175.
- 6 Voluntas attenditur licet non sequatur effectus. in. c. nō magno. n. 9. ne clerici vel mona. fo. 236.
- 3 Voluntas in mente retenta nihil operatur. istud bocardum quomodo procedat. remissive. in. c. i. nu. 12. de eo qui mit. in pos. fo. 223.
- 6 **Vouens** intrare religionem an teneat pena. c. non magno. ne clerici vel mona. videlicet qd non possit leges vel phyficam audire. in. d. c. non magno. nu. 11. fo. 237.
- Vouēs intrare religionē an dicatur religiosus. ibi. n. 12.
- 6 Votum pōt commutari in aliud votum cum auctoritate tamen superioris et iusta causa instante consideranda a superiore in. c. i. nu. 1. et 2. de voto et vo. red. fo. 174.
- Votū an et quo casu debeat cōmutari in melius. ibi. nu. 3. et 5.
- Votū an cogat quis observare qd superuenit aliquid impedimentū qd si ab initio fuisset sine dubio quis nō vouisset. ibi. n. 4.
- Votū nunquid possit redimi vel cōmutari sine causa. ibi. nu. 5.
- Votū nō pōt commutari ab inferiore episcopo nisi ille inferior habeat iura episcopalia. ibi. nu. 7.
- 3 Votū factū pro aliquo non obligat illum pro quo est factum. in. c. olim. el. i. nu. 4. de resti. spo. fo. 179.
- 7 Votū castitatis de presenti impedit matrimonium contrahendum ecclesiastica tamen quandoq; permittit matrimonium contrahi. in. c. veniens. n. 1. qui clerici vel vo. fo. 21.
- Votū solēne nō valet cōtra matrimonium consummatū. ibi. nu. 6.
- 6 Votū vltra marinū nō cōmutat nisi per papā vel per habentem ab eo in hoc speciale mandatum intellige de voto pro subsidio terre sancte. in. c. ex multa. nu. 1. et 3. de voto et vo. re. fo. 177.
- Votū vltra marinū pro subsidio terre sancte per solum papā dispensat sed pro visitando sepulchro per episcopum. ibi. n. 4. et 11. fo. 187.
- 6 Votū non admittitur ex simpliciter proposito bonū operandi. in. c. literarum. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 174.
- Votū ad hoc vt obliget que requirantur. nu. 2.
- Votū soluitur per ingressum religionis etiam sine superioris auctoritate. in. c. scripture. nu. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 180.
- Votū non obligat superueniente impedimento propter quod votū non potest adimpleri. ibi. nu. 3.
- In voto intelliguntur quedā conditiones que ponuntur. ibi.
- Votū quibus et quō possit emitti sub conditione. ibi. nu. 4. fo. 175.
- Votū sub ista conditione si sanabor tenet et nō dicitur simoniacum. ibi. nu. 5.
- Votū quibus casibus potest emitti a seruo vel a monacho. ibi. n. 6.
- Votū emanatum tempore inabili non est de necessitate adimplendū tempore habili. ibi. nu. 7.
- 6 Votum si non pōt exequi permittitur dilatio si vero impedimentum est perpetuum inducit redemptio. in. c. qd super. n. 1. de voto et vo. re. f. 177.
- Votū emissum in subsidium terre sancte non impeditur etiam ex impedimento perpetuo secus in alijs votis. ibi. nu. 5.
- Votū peregrinationis emitti pōt etiā per mulieres. ibi. nu. 9.
- Votū quo casu per solū papā commutatur. ibi. nu. 16.
- Votū obligat de iure diuino et ideo obligatus ad votū cogitur precise. ibi. nu. 2.
- 4 Votū cōmutare de bono in melius sine superioris licentia an licitum sit in. c. peruenit. el. i. nu. 1. de iur. iur. fo. 128.
- 6 Vouēs ingredi religionem si interim eligatur in episcopū debet electio ni renuntiare et votū adimplere. in. c. per tuas. nu. 1. et 4. de voto et vo. re. fo. 178.
- Voti transgressor dicitur qui in termino votū nō adimplet. ibi. nu. 2.
- Votū matrimonio nō cōsonū tollitur per matrimonium subsequens. ibi. nu. 3.
- Vouens intrare vnam religionem non rumpit votum si ingreditur aliā licet lactorem. ibi. nu. 4.
- 6 Votum non obligat vouentem impuberem. in. c. significatum. n. 3. de regu. fo. 159.
- 7 Votū solēne impedit matrimonium et dirimit post contractū. in. c. memimus. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Votū simplex impedit matrimonium contrahendum sed non dirimit post contractum. ibi.
- Vouens religionem cōpelli debet ad intrandum religionem sed si matrimonium contraxit non cōpellit et tenet matrimonium. ibi. n. 2.
- Votū religionis dicitur votū simplex nisi professio subsequatur. n. 3.
- 7 Votū non dicitur rumpi si rumpitur propter necessitatem. in. c. quod non
- est. nu. 2. de reg. iur. fo. 207.
- 6 Votū vltra marinū pōt cōmutari per papā in oratōes et ieiunia ita qd expense que fierēt in cundo morādo redcūdo mittātur in subsidium terre sancte. in. c. magne. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 177.
- Votū pōt cōmutari et reuocari ab his qui habent potestatem etiam secundum legem veteris testamenti. ibi. nu. 12.
- Votū ob impedimentū superueniens nō tollitur sed facilius dispensat. ibi. nu. 14.
- Votū licet sit de iure diuino tamē etiā sine causa potest auctoritate superioris in melius commutari. ibi. nu. 16.
- 6 Votū nō obligat minores. rui. anno. in. c. ad nostrā. n. 2. de re. fo. 158.
- 2 Vouere tacite de intrando religionem an quis videatur per petitionē habitus monachalis. in. c. ex transmissa. n. 3. et 6. de renun. fo. 11.
- 6 Vouēs continerē etiam nō debet cōtrahere matrimonium sed si contraxerit tenet. in. c. ex parte. nu. 5. de cōuer. coniu. fo. 168.
- 7 Votū solēne impedit et dirimit matrimonium cōtractū. in. c. in finitāte. n. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 6 Vouēs an possit penitere et an requiratur perseuerantia tridui ad hoc vt non possit penitere. in. c. ad nostrā. nu. 4. de reg. fo. 158.
- 2 Votū metu factū an teneat. in. c. h. n. 11. quod met. cau. fo. 150.
- 5 Votū tenetur quis observare absq; eo quod ab aliquo recipiatur qd pēdet a voluntate sola vouentis. in. c. porrectum. nu. 10. de reg. fo. 160.
- Votū simplex nō dirimit matrimonium cōtrahendū. ibi. n. 12.
- Vouēs intrare religionē pōt cōpelli ad eā intrandum etiam quod sit episcopus et idem in alijs votis. ibi. nu. 14.
- 2 Votū emissum in infirmitate valet sicut alię dispositiones dummodo infirmitas non sit tanta quod excludat sanitatē mentis. in. c. ex transmissa. nu. 2. de renun. fo. 11.
- 2 Vouere an quis presumatur per petitionem habitus monachalis. in. c. ex transmissa. n. 3. et 5. de renun. fo. 22.
- 6 Votū vltra marinū pōt ex causa differri cum auctoritate pape sine auctoritate superioris nō est licitū differre voti executionem. in. c. non est. n. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 175.
- Votū transgreditur ille qui differt eius executionē. ibi. n. 3.
- Votū nō impeditur ex difficultate adimplēdi sed talis difficultas presstat facultatem dispensandi. ibi. n. 6.
- Votū emanatū a defuncto debet exequi per heredem qui promisit noīe defuncti adimplere. alias exēdicatur et priuatur successione. in. c. licet. nu. 1. eo. titu.
- Votū nō obligat vouētē superueniente impedimento omnino impeditū uo nisi vouens fuisset in mora in executione. ibi. nu. 12. et 13. et 14. fo. 185.
- Vouēs intrare religionē pōt dispensari a papa vt efficiatur presbyter parochialis qd isto casu votū dispēsat in melius qd si est presbyter prodest sibi et alijs. si in monasterio sibi soli. in. c. quod def. nu. 10. de sta. monacho. fo. 181.
- 2 Vouens non est tutus quo ad deum si papa dispensat de voto sine cā in c. inter corporalia. nu. 32. de transla. epi. fo. 5.
- 6 Vouens dare aliquid ecclesie debet et pōt per ecclesiam compelli ad soluendum licet tempore voti facti nullus reciperet pro ecclesia in. c. ex parte. nu. 1. et 2. de censu. fo. 203.
- Vouens intrare aliquam religionē potest cōpelli in illā intrare. ibi. n. 2.
- Vota interpretantur secundū cōmune vsum loquendi in patria. ibi. n. 3.
- Vouēs presumitur se minus gravare qd possit. ibi. nu. 4.
- 4 Vouēs simpliciter nō potest cōpelli pro executione voti. in. c. qd super. nu. 3. de fide instr. fo. 104.
- 7 Votum simplex impedit sponsalia de futuro sed non dirimit matrimonium sequens. in. c. rursus. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Votū solēne dirimit matrimonium contractum. ibi.
- Votum castitatis seruandum est et alio non interveniente simplex dicitur. ibi. nu. 2.
- Compelli potest quis ad voti simplicis executionem. ibi. nu. 4.
- Votum solenne et simplex quid sint. ibi. nu. 6.
- Votum solenne et simplex equaliter obligant apud deum in genere sed in quantitate reatus differunt ex transgressione qd transgrediens solenne magis peccat. ibi.
- Votum solenne non dirimeret matrimonium contractum nisi ex constitutione ecclesie. ibi.
- Votum per quod quis promisit castitatem respectu certe religionis sed non vouit omnia substantialia regule nunquid dirimat votū post contractum. ibi. nu. 7. fo. 22.
- Votum solenne an sit si quis profitetur aliquam regulam de non approbatis. ibidem.
- 7 Votum potest esse solenne ad impediendum et dirimendum matrimonium postea contractum citra religionis ingressum. in. c. fraternitatis. nu. 5. de frigi. et male. fo. 36.
- 6 Votum factum in puerili etate potest papa commutare etiam si sit votum vltra marinū. in. c. veniens. n. 1. de voto. re. fo. 174.
- Votū factū a maiore septēnio obligat vouētē. ibi. nu. 2. et 3.
- 6 Votū factū timore mortis sue naturalis sue accidentalis an et quo casu valeat. in. c. sicut nobis. nu. 5. de reg. fo. 162.

Repertorium singularium materialium

- 6 Notum quod non potest impleri ob aliquod impedimentum an cessante huiusmodi impedimento debeat impleri. in c. quidam. nu. 3. de coner. coniug. fo. 166.
- 6 Notum emissum tempore inhabili non obligat tempore habili. in cap. placet. nu. 4. de coner. coniug. fo. 169.
- 2 **Loces** dande in collegio vel capitulo possunt alteri committi. in c. licet vndiq. nu. 3. de om. deleg. fo. 96.
- 5 Loces duas habens vnam iure proprio alteram tanquam procurator non potest vnam vni dare et alteram alteri: si secus fecerit non tenet. in c. constitutus. el. g. nu. 8. de appel. fo. 115.
- 6 Notum ex collegiatis potest esse potentior vel ponderosior ratione maioris scientie vel dignitatis vel temporis receptionis. in c. g. nu. 2. de his que sunt a ma. par. cap. fo. 71.
- 2 Loces dandas in collegio quam quis habet nomine proprio et consocij non potest illas diuidere videlicet dando ipsas pro et contra. in c. quatuor. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.
- 2 **Usucapio** ita currit contra ecclesiam sicut currit contra priuatum in c. i. nu. 11. de res. in integ. fo. 154.
- 5 Usucapio est quedam alienatio. in c. de quarta. nu. 4. de prescrip. fo. 23.
- 5 Usucapio mobilium an sit triennalis contra ecclesiam sicut contra priuatum. remissum. in c. de quarta. nu. 17. de prescrip. fo. 24.
- 5 Usucapio quid sit et an comprehendat prescriptionem vel e contra. in rub. nu. 2. de prescrip. fo. 20.
- 5 Usucapionem inchoatam non interruptit interruptio vel protestatio extrajudicialis: secus si non est inchoata vel nisi inchoauerit sine titulo. in c. g. nu. 9. 12. de prescrip. fo. 22.
- 5 Usucapio triennalis non habet locum in rebus mobilibus romane ecclesie an autem idem sit in inferioribus ecclesijs. remissum. in c. cum dilecta. nu. 12. de consue. vel inuti. fo. 141.
- 1 **Usuraria** causa si vertitur in foro seculari tractabitur serpatore ordine iudiciali in foro canonico tractaretur nupliet. in c. ecclesia scilicet marie. n. 10. de consue. fo. 3. 2. in re. n. 2. fo. 36.
- 2 Usuraria questio an et quo casu possit compromitti. in c. contingit. nu. 2. de arbi. fo. 175.
- Usure possunt remitti usurario sponte. ibi.
- 7 Usura est prohibita etiam si quis eam exercuerit pro aliquo pio opere faciendo. in c. super eo. nu. 1. de vsur. fo. 124.
- Ille qui recipit pecunias sub vsuris an et quo casu peccet dicatur committere vsuras. ibi. nu. 4.
- 7 Usuram an committat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto quod capitale sit saluum. in cap. per ventras. nu. 8. de dona. inter virum et vxor. fo. 52.
- 7 Usuram non committit ille qui necessitatur accipere pecunias sub vsuris. in c. cum in ecclesia. nu. 6. de simo. fo. 78.
- 4 Usuras soluere quando quis simpliciter iurauit que remedia competant. in c. i. nu. 6. de iureiur. fo. 127.
- Usuras soluere iuranti que remedia competant. ibi. nu. 8.
- Usuras quando sunt solute que remedia competant et qui iurauit non repetere et nullam questionem mouere. ibi. nu. 9.
- 6 Usure possunt repeti coram iudice seculari vel ecclesiastico ad libitum. in c. post miserabilem. nu. 2. de vsur. fo. 114.
- Usura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico quando dubitatur an sit vsura vel non. ibidem.
- Usuram exercere cum hostibus est prohibitum. ibi. nu. 5.
- Usura est prohibita de iure diuino. ibi.
- 7 Usura an sit si pro dote promissa numerata certo tempore dentur tot solidi pro ceterario singulis mensibus in c. salubriter. nu. 3. de vsur. fo. 119.
- 2 Usuras iuras soluere potest vel petere absolutione a iuramento vel prius soluere et postea repetere. in c. ad aures. nu. 9. quod incertus cau. fo. 151.
- 7 Usura quare ratione prohibetur. in c. quanto. nu. 2. de vsur. fo. 130.
- 7 Usura non est si aliquid accedit forti loco interesse. in c. i. nu. 6. de vsur. fo. 123.
- Usura non est si mutuant centum que non potuerunt restituere et ideo necessitatus accipit centum sub vsuris si exigam a se non solum sortem sed vsuram quam alteri solui. ibi.
- 6 Usuras soluens potest illas repetere. in c. is qui. nu. 5. de solutio. fo. 103.
- 5 Usure petuntur vt interesse hodie in actionibus bonae fidei post moram quatenus interest. in c. cum venerabilis. nu. 16. de excep. fo. 10.
- Usure an sint prohibite de iure civili. ibi.
- 7 Usure non debent nec possunt exerceri non solum per singularem personam sed etiam per vniuersitatem. in c. conquestus. nu. 2. de vsur. fo. 126.
- Usura non committitur si aliquis ponit pecunias in banco et inde accipit aliquod lucrum honestum vel si mutuatarius non restituit in termino et aliquid petatur ab eo ratione interesse. ibi. nu. 6.
- 6 Usure et concubinatibus sunt prohibite hodie etiam de iure civili in c. cum venissent. nu. 26. ver. et per banc. de insti. fo. 54.
- 7 Usura quare est potius criminis ecclesiastici quam furtum et rapina. in c. clerici. nu. 3. de excep. prela. fo. 144.
- 4 Usure non solum coram iudice ecclesiastico sed etiam coram seculari possunt repeti. in c. ad nostram. el. g. nu. 1. de iureiur. fo. 142.

- In processu contra usurarium admittuntur in testes debitores qui soluerunt vsuras non tamen ad faciendam plenam fidem. ibi. nu. 13. fo. 143.
- 7 Usure distinctio duplex in rub. nu. 1. de vsur. fo. 123.
 - Usura committitur in his in quibus committitur mutui. in alijs vero non. ibi. nu. 2.
 - Usura quare potius committitur in rebus que consistunt in pondere numero et mensura vel quare potius in mutuo quam in alijs puta in locatione et similibus. ibi.
 - Usura non committitur quando quis ponit pecuniam ad bancum alicuius et exinde recipit aliquod lucrum. ibi. nu. 3.
 - Usura committitur licet sortis non accedant res consistentes in pondere numero vel mensura sed reddatur vsura sortem aliqua species puta equus vel quid simile. ibi. nu. 4.
 - Usuram committunt doctores qui alliciunt scholares ad intrandum seculum propter pecuniam qui alias non essent intraturi. ibi.
 - Usura quare est prohibita in vtroque testamento. ibi. nu. 5.
 - Circa usurariam prauitatem ecclesia habet iurisdictionem in laicos. ibi. nu. 6.
 - Usura a quocumque committatur cognoscitur per iudicium ecclesiasticum. in c. quoniam. nu. 4. de vsur. fo. 123.
 - 6 Usuram committit ille qui vitetur re alterius per quem usum recipit aliquam commoditatem est imabilem. in c. i. nu. 2. de depositio. fo. 80.
 - 7 Usura in quibus casibus non committitur accipiendo vsura sortem. in c. conquestus. nu. 8. de vsur. fo. 126.
 - 7 Usura non est si quis dederit alicui certam pecunie quantitatem cum pacto vt ipse et sui heredes reddant certam quantitatem singulis annis. in c. in ciuitate. nu. 7. de vsur. fo. 126.
 - Usura non est si quis occurrat sue reip. que dat sibi tantum omni anno et non potest ille talis sortem principalem repetere. ibi. nu. 8.
 - 6 Usuras soluens usurario tenetur ecclesie denunciare etiam quod contrarium ipse fecerit. in c. veniens. nu. 7. de reg. fo. 164.
 - 3 Usure presumuntur remisse si creditor longo tempore non petit. in c. in causa. nu. 9. de cau. pos. et prop. fo. 164.
 - 7 Usurarius est qui mutuat ea mente vt inde aliquod lucrum habeat. in c. consuluit. nu. 1. 3. de vsur. fo. 127.
 - Usurarius est ille cui debitor libere aliquid vsura sortem dedit si ipse habebat mentem deprauatam videlicet quod non fuisse alio mutuatarius nisi sperasset aliquid consequi et tenetur restituere in vtroque foro. ibi. nu. 3. 6.
 - Usurarius debet restituere vsuras licet creditor res remiserint quando ipse habebat mentem corruptam omnino nolle ipsas restituere. ibi.
 - Usura committitur etiam si quid modicum vsura sortem recipiatur. ibi. nu. 4.
 - Usurarius est ille qui progit terminum debitori aliquo accepto. ibi. nu. 7.
 - 7 Usurarius debet et cogitur pecuniam propter vsuram extortam restituere illis quibus extorsit vel eius heredibus quibus deicientibus pauperibus et si huiusmodi pecunia non reperitur debent vendere possessiones emptas ex feneratione pecunia qui vero nullum habent modum restituendi excusatur. in c. cum tp. nu. 1. de vsur. fo. 124.
 - Usurarius incurrit penas quibus subiacentur ipso iure. ibi. nu. 5.
 - Usurarius an debeat restituere pecunias extortas expensis suis sorte quia illi quibus debet restituere sunt in alio loco quam sit vsurarius. ibi. nu. 9. fo. 125.
 - Usurarius si cesserit bonis non habetur ratio deducenda ne egeat in foro penitentiali: secus in foro contentioso. ibi. nu. 10.
 - Usurarius debet restituere pecunias extortas etiam si remaneat pauper adeo quod non possit vivere.
 - Usurarios bonis non sunt tacite hypothecata illis a quibus fuerunt pecunie extortae. in d. c. cum tu. nu. 12. de vsur. fo. 125.
 - Usurarios bona in aliu translata titulo oneroso non sunt debita illis quibus sunt pecunia extorta secus si sunt translata titulo lucrativo. ibi.
 - Usurarius liberatur a restitutione si illi quibus extorsit pure et simpliciter et sine dolo remiserint. ibi. nu. 11.
 - 7 Usurarios bona non sunt tacite obligata creditoribus vsurarijs et ideo si venerint in alios quocumque titulo singulari non subiacent restitutioni nisi sint empti ex pecunia vsuraria et q. in. c. tua nos. nu. 3. 7. 8. de vsu. f. 127.
 - 7 Usurarius est etiam ille qui recipit aliquid vsura sortem licet suscipiat in se periculum. in c. nauiganti. nu. 1. de vsur. fo. 120.
 - Usura committitur etiam in modico quod vsura sortem recipiatur. ibi. nu. 2.
 - Usura vnde dicatur. ibi. nu. 3.
 - Usura quo ad formam contractus non committitur nisi in contractu mutui sed quo ad intentionem depravatam committitur in alijs contractibus. ibi. nu. 6. 8.
 - Usurarius an sit censendus ille qui relicta quadam mercantia in qua erat verisimiliter lucraturus decem mutauit ad preces ipsius alicuius pecuniam ad materiam preparatam cum hoc quod id quod ipse in ea poterat lucrari talis mutuatarius det ratione interesse et lucris cessantibus. ibi. nu. 13. fo. 131.
 - Usura committitur si recipitur aliquid vsura sortem etiam si consistat in facto puta quod tu doces me aliquam artem vel vadas pro me periculum: et similia. ibi. nu. 16.
 - Usurarius an teneatur restituere non solum vsuras sed etiam quicquid ex vsuris lucratum est. ibi. nu. 21.
 - Usurarius manifestus dicitur etiam illi qui licet non possint convinci testibus

Super Lectu. Banormitani.

- conuincantur alijs presumptionibus et subiacent penis prout vere manifestum est. in c. cum dilecti. nu. 1. de usur. fo. 128.
- Usurarius dicitur manifestus ex fama iuncta certis alijs presumptionibus. ibi. nu. 2. 5. 7. 6. fo. 129.
- Usurarius notorius etiam notorietate facti permanentis dicitur quando habet in famam paratam ad mutandum omnibus. ibi. nu. 4.
- Usurarius quem fuisse quomodo probabitur quando tractatur maritus de validitate testamenti ab eo audit sine aliqua cautione. ibi. nu. 6.
- 6 Usurarius dicitur habere dominium rerum quas per usuras extorsit: secus in fure qui non habet dominium rei furate. in c. ex transmissa. nu. 3. de decimis. fo. 149.
- 6 Usurarius et inimicitias fontes sunt repellendi ab oblationibus que sunt altari. in c. 1. nu. 5. de vi. et bone. cle. fo. 2.
- 7 Usurarius non repetit usuras sibi ab alio extortas nisi ipse restituat quas alijs vel ipse vel ius auctor extorsit. in c. michael. nu. 1. 2. 5. de usur. fo. 129.
- Usurarius qui extorsit usuras nomine alterius an et quo casu tenetur ipsas restituere. ibi. nu. 6.
- 7 Usurarius tenetur restituere quicquid ultra sortem principalem habuit. in c. mandato. nu. 5. de simo. fo. 92.
- Usura est prohibita viro per testamentum super qua non potest papa dispensare. ibidem.
- 6 Usurarius vel simoniacus an licite contrahant ecclesias vel hospitale de precibus usurarijs: et in quibus in c. ex transmissa. nu. 4. de decimis. fo. 149.
- 7 Usurarius manifestus repellitur ab ecclesiastica sepultura et altaris communionem. in c. quia in omnibus. nu. 1. 7. de usur. fo. 123.
- Usurarius manifestus non sepelitur in ecclesiastica sepultura etiam quod eius heres velit satisfacere nisi ipse in morte sua hoc mandauerit. ibi. nu. 4.
- Usurarius et ceteri manifesti peccatores non admittuntur ad oblationes: sed bene ab eis recipitur elemosyna quia oblationes sunt publice elemosyna verosolent fieri in occulto. ibi. nu. 5. 7. 6. fo. 124.
- Usura est prohibita in utroque testamento. et in leges. ibi. nu. 7.
- Et vide in secundo no. co. tit.
- Usurarius incurrunt penas quibus subiacent ipso iure. ibi. nu. 9.
- 1 Usurarius quod et quibus presumptionibus dicat manifestus. ibi. nu. 12.
- Usurarius manifestus sepelientes in sacro sunt excommunicati ipso facto. ibi. nume. 3.
- 6 Usurarius sunt illi qui vendunt rem ad creditum maiori pretio quam si incontinenti reciperent pretium et eorum testamentum est nullum. in c. ad nostram. nu. 3. de emp. et ven. fo. 84.
- Usurarius conuincitur per solas probationes vigentes. ibi. nu. 7.
- 7 Usurarius est infamis ipso iure citra aliquam sententiam. in c. inter dilectos. nu. 2. de excess. prela. fo. 146.
- 7 Usurarius manifestus a quibus repetuntur usure non possunt appellare quoniam appellatio est friuola vel contra ius. in c. per nuntiosum. nume. 1. et. 2. de usur. fo. 127.
- 7 Usurarius monitus non desistens si fuerit clericus ab officio et beneficio suspenditur si laicus excommunicatur. in c. preterea. nu. 1. de usu. fo. 126.
- Usura est crimen de quo cognoscit iudex ecclesiasticus etiam inter laicos. ibi. nume. 2.
- Usurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem si creditores libere rem miserunt. ibi. nu. 3.
- 6 Usurarius probatur ex coniecturis et nudis presumptionibus. in c. illo vos. nu. 4. de pig. fo. 94.
- 6 Usurarius sepultus in ecclesiastica sepultura debet inde exhumari. in c. super. nu. 2. de sta. mona. fo. 130.
- 7 Usurarius potest compelli non solum usuras exactas restituere sed exigendas compelli exigere. in c. tuas. nu. 3. de usur. fo. 128.
- 7 Usurarius non potest repetere usuras quas alius sibi extorsit nisi ipse restituat quas alijs extorsit. in c. quia frustra. nu. 1. 3. 4. de usur. fo. 128.
- Usurarius non repellitur a lumine iudicij exercendo actiones que sibi competunt. ibi. nu. 3.
- 4 Usurarius tenentur edere instrumenta etiam in secreto confecta. in c. 1. nu. 9. de proba. fo. 3.
- 5 Usurarius volens repetere usuras non auditur nisi restituat quas extorsit. in c. dilecti filij. nu. 16. de excep. fo. 14.
- 3 **Usufructuarius** si perdit suam naturalem quia ab ea deijciatur non per hoc proprietarius perdit suam civilem. in c. olim. cl. i. nu. 2. de restit. spo. fo. 180.
- 6 Usufructuarius potest vendere commoditate usufructus iure remanente penes se. in c. preterea. nu. 10. de iure pa. fo. 196.
- 6 Usufructuarius tenet de immobilibus cauere quod tunc salua rerum substantia de mobilibus redere estimationem. in c. cum constit. nu. 1. de pig. fo. 96.
- Usufructus non extinguitur si usufructuarius ingrediatur religionem: intellige de religione in qua potest habere proprium. ibi. nu. 2.
- Usufructuarius si non potest cauere quomodo subuenietur heredi. ibi. nu. 6.
- Usufructuarius qui non cauit a principio an fructus illo tempore percipere faciat suos. ibi. nu. 7.
- 7 Usufructuarius donans rem ipsam viro propter nuptias sine consensu domini non transfert in eam plus iuris quam ipse habeat. idem de eo qui sub

- conditio adueniente habet rem in hereditatem vel in feudum. in c. super. a nobis. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.
- Usufructuarius potest ius suum alteri concedere in vita sua. ibi. nu. 3.
- 4 Usufructus transit in monasterium per ingressum. in c. in presentia. nu. 72. de proba. fo. 20.
- 2 Usufructus bonorum venditur per filios clericos questuorum non acquiritur patri. in c. constitutus. nu. 7. de restit. in integ. fo. 103.
- 2 **Utile** per inutile non vitiatur. in c. cum tempore. nume. 1. 7. 4. de arbi. fo. 170.
- 2 Utile vitiatur per inutile individuis. in c. cum super. nu. 8. et nu. 13. de off. deleg. fo. 84.
- Utile per inutile an et quando vitiatur. in c. illa quotidiana. nu. 10. de elec. fo. 160.
- Utile per inutile vitiatur. in c. per tuas. nu. 3. de arbi. fo. 175.
- Utilitas et necessitas aliquando equiparantur. in c. tua nos. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 221.
- 6 Utilitas publica non preferitur private quando privata in totum confunditur publica parum iuuatur. in c. si. nu. 4. de vo. et vo. re. fo. 176.
- 2 Utilitas magna equiparatur necessitati. in c. venerabile. nu. 26. de elec. fo. 156.
- Vulneratus** presumitur mortuus ex eisdem vulneribus et post octo menses si nunquam fuit visus conualescere sed potius in deterius ire. in c. preterea. nu. 1. et. 3. de cle. pens. fo. 137.
- 7 Vulnerare et pistrare sunt diuersa et statutum loquens in viro non verificatur in alio. in c. tua nos. §. ad victimum. nu. 2. de homici. fo. 112.
- 7 Vulneratus si moriatur post aliquot dies an presumatur mortuus ex prececedenti vulnere. in c. presbyterum. nu. 3. de homici. fo. 119.
- Vxor** secundam dimittere non debet nisi certioratur de morte primæ certioratus si non dimittit committit adulterium. in c. dñs. nu. 4. 7. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Vxor an et quando possit facere elemosynam sine consensu mariti. in c. si quis. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 7 Vxor pro dote soluto matrimonio restituenda si def aliquod pignus tenet fructus pignoris in sortem computare. in c. salubriter. nu. 4. de vi. fo. 29.
- 7 Vxor dimissa etiam tenere a marito non excusat si postmodum adulterium commisit. in c. significasti. nu. 3. de diuor. fo. 47.
- 6 Vxor que decessit non electa sibi sepultura debet sepeliri in sepulchro mariti et si habuerit plures in sepulchro viri et si fuerit vidua et reuersa ad domum patris adhuc est sepelienda in sepulchro mariti et intellige predicta quoniam maritus predecessit: si vero vxor predecedat in quo sepulchro sepelienda an in maiori mariti an iuxta. in c. de vxore. n. 6. de sepul. f. 136.
- 6 Vxor mariti effecti religiosi an possit promittere continentiam an vero debeat iurare monasterium intellige quoniam consensit quod maritus ingrediat religionem. in c. coniugatus. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 167.
- Vxoratus non potest promoueri in episcopum nisi vxor religionem profiteatur. in c. sane. nu. 1. 7. 2. co. titu.
- 7 Vxor virum sequi tenet sed non semper. in c. de illis. nu. 4. de spōsa. fo. 3.
- 6 Vxor adultera in monasterio collocata an possit ulterius a marito repeti in c. gaudemus. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 171.
- 6 Vxor pro dote legatum sibi factum a marito si incontinenti vixerit post mortem mariti vel si ante marito ignorante. in c. vxoratus. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 168.
- 6 **Vxor** adde. §. de. de ancha. in c. petitis. de priuile. vbi testator reliquit vxori usufructuaria quam dicitur caste vixerit si primo anno vixit caste, secus do non, tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem: et non realiter legatum quod stuprum committendo perdit. et no. in l. vxor. c. de his quib. vt iudic. 7. in l. ad eodem. C. de fideicom. faciunt optime not. in l. si. C. de iudi. vidu. tollen.
- 6 Vxores non tenentur sequi viros ultra mare vouentes. in c. ex multa. nu. 25. de voto et vo. re. fo. 177.
- Vxor que non sit suspecta potest sine consensu viri vouere pro subsidio terre sancte. ibi. nu. 9.
- 7 Vxor potest renūciare iuri hypothecari in bonis mariti sed non in sibi donatis. in c. donatio. nu. 12. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.
- Vxor vergente marito ad inopiam petit dote et donationem sibi factam. ibi.
- Vxor propter adulterium viri lucrat donationem sibi factam. ibi.
- 7 Vxor prima viuente etiam non cognita si quis cum alia scienter matrimonium contraxerit et consumauerit prima mortua secundam habere non potest: in capitulo significauit. numero primo. de eo qui duxit in matrimonium. folio. 22.
- 7 Vxor adultera expiatur quod etiam maritus adulterauit an audiat si maritus adulterauit post sententiam latam super separatione thori. in c. si. nu. 4. de adul. et iu. fo. 117.
- 6 Vxor potest renouare maritum a religione licet ipsa dederit licentiam metui. in c. accedens. nu. 1. de conuer. coniu. fo. 171.
- Vxor tenet intrare monasterium ibi faciendo professionem quando eius maritus idem fecit intellige cum eius consensu. ibi. nu. 2.
- Vxor que prestitit consensum marito ut ingrederetur monasterium non compellitur ipsa intrare si est continentis et non suspecta. in c. significauit. nu. 1. et. 2. eodem titu.

Repertorium singularium materiarum

- Uxor** que prestitit consensum marito intrantem religionem siue ipsa fecerit siue non votum continentie an compellatur intrare monasterium an possit petere restitutionem mariti. ibi. nu. 3.
- 6 **Uxor** dans licentiam marito vt ingrediatur monasterium an censetur ipsa vouisse castitatem. in. c. i. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 165.
- 7 **Uxor** que supponit sibi partum alienum an et quo casu teneatur illud reuelare marito. in. c. officii. nu. 5. de peni. et remiss. fo. 174.
- Uxor** que supponit sibi partum alienum qui successit suo marito an teneatur in foro conscientie restituere illis qui alias successuri erant ab intestato ibi. nu. 7.
- 7 **Uxor** agenti ad restitutionem coniugis obstat exceptio adulterij notorii vel per euidenciam rei vel per confessionem partis: non autem per testes probati. in. c. intelleximus. nu. 3. 4. de adul. et stu. fo. 117.
- 3 **Uxor** militis vel comitis non debet ab eis vocari domina. in. c. ex parte. B. nu. 15 de foro compe. fo. 83.
- 7 **Uxor** petens restitutionem mariti repellitur si notorie fornicata est et maritus continuit. in. c. significasti. nu. 1. 5. 7. 10. de diuor. fo. 47.
- 7 **Uxor** prima viuente si quis secundam hoc ignorantem in vxorem ducit mortua prima licite remanet cum secunda nouo interueniente consensu. in. c. veniens. nu. 1. 2. de eo qui dur. in ma. fo. 24.
- 6 **Uxor** an perdat relictum sibi factum si caste viuat transendo ad secundam vota et an sit castitas cum propria vxore. in. c. quod a te. nu. 3. de clerici. coniug. fo. 14.
- Et vide in. c. clericorum. nu. 5. de vita. et hone. cle. fo. 7.
- Corsetus.** Adde si relinquatur mulieri vsufructus si vitam vidua. serua. et ipsa nupserit cum clerico in sacris ita quod matrimonium non teneat perdit vsufructum. in. anth. de rest. et ea que parit. §. nunquid. qz non debet esse melioris conditionis ea que fornicatur quam ea que nubit intra tempus luctus. argu. cum qui. de preb. lib. vi. do. Car. in. c. si. de pig. adde qz in simili voluit Bal. in. l. deo nobis §. hoc etiam C. de epi. et cle. in. v. col. Quidam reliquit vxorem vsufructuariam bonorum suorum: donec caste et bone vires. et vitam vidua. serua. mo ista dñia obtulit se cuidam monasterio et assumpsit velum religionis queritur vtrum vidualiter dicatur viuere. vbi determinatur quod sic: qz licet que monasterio velant non dicantur vidue: qz sponsus earum est Christus sed magis dicuntur diu mortue. et per consequens finitum est relictum tamen contrarium est verum: qz per hoc plenius impletur mens testatoris. C. de indi. vid. tol. anth. cui relictum. circa prin. nec habet pro mortua quantum ad succedendum: vt in. d. l. deo nobis. §. hoc etiam. Item vidua dicitur quo ad mundum quecumqz permanet in separatione primi viri vt. xxiiij. dist. c. vidua. et ibi per Archi.
- 6 **Uxor** que viro intrante monasterium vouit continentiam potest compelli etiam ipsa intrare si incontinenter viuere. secus si turpiter viuat. in. c. ad apostolicam. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 169.
- 3 **Uxor** potest petere cautionem a marito si timet eius seuitiam etiam si culpa sua maritus seuit sed cautione non obstat. poterit ipsam maritus leuiter castigare. in. c. ex transmissa. nu. 1. 2. 3. de testi. spo. fo. 173.
- 7 **Uxor** a viro propter adulterium separata perdit dotem. in. c. plerumqz. nu. 1. 2. 9. de dona. inter vi. et vro. fo. 50. et seq.
- Uxor** si recedit a marito propter adulterium vel aliam causam an perdat dotem et an excusetur si maritus eam propria auctoritate expellit. ibi. de. numero. 4.
- Uxor** dotem repetenti obstat exceptio adulterij. ibi.
- Uxor** adultera reconciliata viro non perdit dotem. ibi. nu. 5.
- Uxor** propter adulterium separata perdit donationem propter nuptias et quid de paraphernalibus. ibi. nu. 8.
- 7 **Uxor** prima viuente qui cum alia contraxit quam tamen non cognouit prima mortua potest contrahere cum secunda. in. c. si. nu. 1. 2. de eo qui durit in matr. fo. 24.
- 7 **Uxor**em si quis credat viuere que mortua est si cum alia contrahit quo ad deum non tenet secundum matrimonium. in. c. cum in apostolica. nume. 6. de sponsa. fo. 3.
- Uxor** de morte viri non certificata non potest contrahere quauis ignoret quid sit de marito qui longo tempore absuit. in. c. in presentia. nume. 1. eodem titu.
- 7 **Uxor** potest agere contra virum et petere alimenta. in. c. ex literis. nume. 4. de diuor. fo. 47.
- 7 **Uxor** quomodo debeat certificari de morte mariti et que in hoc solentitas sit seruanda. in. c. in presentia. nu. 5. de sponsa. fo. 8.
- 3 **Uxor** an teneatur stare cum marito excoicato et an petatur ab eo. in. c. si. nu. 12. de ord. cog. fo. 150.
- 7 **Uxor** si non habet unde viuat an alimentari debeat ab heredibus mariti donec dos restituatur. in. c. de prudentia. nu. 6. de dona. inter vi. et vr. fo. 50.
- 1 **Uxor**atus si facit se promoueri ad sacros ordines: licet illos recipiat vere tamen non habebit illorum executionem si vult cum vxore permanere. in. c. licet de vitanda. nu. 4. de elec. fo. 119.
- 6 **Uxor** que viuente marito alteri nupsit non potest eo mortuo illi cui nupsit copulari. in. c. i. nu. 3. de conce. preben. fo. 34.
- 3 **Uxor** tenetur marito seruire citra copulam secundum conditionem ipsius vxoris inspiciendo an sit nobilis an non in. c. literas. nu. 27. de restitu. spolia. fol. 182.
- Uxor** quo casu potest cogi a marito vt operetur et lucratur in domo. ibi. numero 28.
- Uxor** potest cogi redire ad domum viri id est realiter capi etiam qz opposuerit de consanguinitate. ibi. nu. 29.
- 7 **Uxor** aliqua potest esse in foro fori que tamen non erit vxor in foro consuetudinis. in. c. ex literis. nu. 6. de sponsa. fo. 4.
- 7 **Uxor** pauper que accusat matrimonium de consanguinitate an debeat habere expensas a marito. in. c. ex parte. nu. 10. de accu. fo. 60.
- 7 **Uxor** prima viuente maritus fidem dedit alteri de ea in vxorem ducenda et eam non cognouit mortua prima contraxit cum alia et stante secundo matrimonio cognouit illam cui fidem dederat an mortua secunda possit eam ducere. in. c. si. nu. 5. de eo qui dur. in ma. fo. 24.
- 7 **Uxor** sicut dimitti potest a viro propter fornicationem ita et ipsa ex eadem causa virum dimittere potest. in. c. discretionem. nume. 5. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 6 **Uxor** presumitur acquisuisse ex bonis mariti nisi extra dotem habeat multa bona. in. c. i. nu. 3. 7. de pecu. cle. fo. 108.
- 7 **Uxor** que a principio contraxit cum paupere vel vergente ad inopiam vel substantia ita male vtente an possit postea dotis restitutionem petere. in. c. per vestras. nu. 15. de do. inter vi. et vro. fo. 52.
- 2 **Uxor** accusat maritum de adulterio civiliter ad thori separationem et vt lucratur donationem propter nuptias. in. c. tue. numero. 7. de procurato. folio. 142.
- 7 **Uxor** morte viri a lege ipsius voluitur. in. c. super illa. nume. 3. de secun. nupt. fo. 54.
- 7 **Uxores** plures simul habere non licet successiue autem sic. in. c. gaude. mns. nu. 13. de diuor. fo. 49.
- 7 **Uxor** accusata de adulterio an replicabit adulterium mariti si de eo egit penitentiam. in. c. si. nu. 8. de adul. et stu. fo. 118.
- 7 **Uxor** prima viuente si quis contrahit cum secunda hoc ignorante prima mortua ad sui petitionem non separabitur a secunda. in. c. i. nu. 1. 2. 3. de eo qui dur. in matr. fo. 22.
- Uxor** viuente si quis alteri fidem dedit ea mortua illam non potest in vxorem ducere et an impediat vel dirimat matrimonium. ibi. nu. 3.
- 6 **Uxor** cui testator reliquit vsufructum bonorum suorum si caste virescit per transitum ad secunda vota mortuo testante non perdit relictum sibi factum. in. c. vt clericorum. nu. 5. de vi. et hone. cleri. fo. 7.
- Corsetus.** Et ideo cautela est si cum adiret si caste virescit et vitam vidualiter seruauerit: per id quod no. in. l. i. C. de secun. nupt. Idem voluit Abb. in. c. quod a te. de clerici. coniug. et c. cle. ex eo. de sen. excom. hoc voluit Bar. in. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad treb. et pro opi. ipsorum videtur valde not. et alibi non ita expressus. in. c. uicena. xxii. distinctio. ibi castitatem dñi cens esse cum propria coniuge concubitus. de hac questione vide plene domi. Eller. de imo. in dicto. §. cum proponeretur. in. iij. col. in ver. no. quod mulier dicitur pudice et caste viuere: vbi plene disputat hunc passum et opinionem Barto. tenuerunt Ray. et Oldr. vide ibi per cum tamen iudicio meo opi. Bar. Abb. et sequacium videtur verior per. d. c. ni cena. et ideo cauti aduocati et tabelliones debent certiorare testatorem vt addat vitam vidualem seruauerit pro euitandis opi. doc. quod intellige nisi de voluntate testatoris vel de communi vsu loquendi aliud appareat. Item verba in dubio debent intelligi ciuilitur: si qui. ff. de serui. sed alia opinio videtur equior: qz non est verisimile quod testator ita voluerit: facit pro opinione Barto. ter in anth. de non eligendo secundo nubens. §. cum igitur. et opinionem Barto. secutus est Richar. malumbre. Jaco. de aret. et Ray. de for. vide Petr. de anchorano et Inno. in dicto c. quod a te. vbi tenuit contra Barto. et idem Ange. in. §. cum proponeretur. et in dicto. §. cum igitur. et in disputatione incipientes testator fundum reliquit mulieri: vnde concluderem in practica etiam sequendam opi. Barto. Quicquid dixerit Ang. et Bal. et sequaces per dictum. §. ni cenum. et per dictum §. cum igitur. quibus ter. cautellatio fieri non potest et hoc fauore matrimonij cum omnes pene legales cessent per transitum ad secunda vota apostolo dicente nubat in domino mulier soluta a lege. primi viri. c. penul. et vlti. de secun. nup. adde. Ang. are. instit. de iustit. et iur. in. §. iuris precepta. vbi de hoc. Et adde si vsufructuariam vxorem testator reliquit quod diu caste virescit in primo anno viuere caste. secundo non: tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem an reassumat legatum. videtur quod sic: qz iste dictiones donec. quoad. et quandiu. sunt suspensiuę et habent temporis reuolutionem et interapedinem et non inducunt conditionem perpetuo extituram: vt in. l. titius. ff. de excusa. tut. hoc voluit Joan. de imo. in clemen. illa. in princip. de vita et hone. cleri. vbi dixit quod dictio quod diu. est alicuius actus conditio extinctiua sed resuscitatoria quo ad essentiam et effectum rei: facit text. in. c. petitis. de priuileg. in verbo quod diu. Contrarium determinat ibi Petr. de anchora. per no. in. l. si forore. C. de his quibus vt indign. et in. l. si deicommissum. C. de fidelicommiss. et vide not. in. l. fin. C. de indic. vidu. tollend. viri. §. in verbo vxor.
- 7 **Uxor** repeti potest coram ecclesiastico iudice etiam si non agatur de validitate matrimonij. in. c. non est. nu. 3. 7. de sponsa. fo. 5.
- 4 **Uxor** an sit idonea testis pro marito vel contra: et an compellatur testificari contra maritum. in. c. in literis. nu. 7. de testi. fo. 57.

Differentie legum & canonum do. Bualuani de Bono.

- 3 Uxor si timet seuitiā viri etiam causatam ex facto vxoris potest petere a viro cautionē de non offerendo. in. c. j. nu. 7. vt lit. non contest. fo. 106.
- 7 Uxor non semper tenetur sequi virum. in. c. j. nume. 4. qui matri. accus. sa. pos. fo. 45.
- 6 Uxor non tenetur sequi maritum exequentem votum peregrinationis. in. c. quod super. nu. 8. de vo. & vo. re. fo. 177.
- 6 Uxor que vouit castitatem nō potest contrahere matrimoniū post mortem mariti sui. in. c. constitutus. nu. 6. de conuer. coniu. fo. 170.
- 7 Uxore prima viuente etiā ab eo separata quo ad thoriū cū alia si qd ma trimoniū contrahat etiā priā mortua separabit a secūda sed cū alia con trahere poterit. in. c. ex literariū. nu. 1. & 2. de eo qui dur. in matri. fo. 23.
- 6 Uxor non repetit maritū qui cū eius licentia ingressus est religionē etiā q̄ dolo sit inducta ad cōsentiendū. in. c. venies. nu. 1. de quer. iug. f. 172.
- Uxor cōsentiendo q̄ maritus ingrediatur religionē an sibi p̄iudicet. ibi dem. nume. 4.
- 6 Uxor si vouit continētiā tenetur reddere debitum licet maritus con senserit ad tempus sed forte non tenetur exigere vel petere. in. c. ebarissi mus. nu. 1. & 2. & 5. de conuer. coniug. fo. 169.
- Uxor non potest emittere votum ieiunandi nec aliud votum continen tie sine consensu mariti quoniam si maritus consensit potest reuocare lī cet peccet: non autem econtra. ibi. nu. 4. & 5.
- 6 Uxor illius qui ingressus est monasterium ea consentiente tenet & ipsa intrare monasterium & ibi p̄fiteri quādo est suspecta de incontinentia. in. c. vxoratus. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 163.
- 7 Uxoris consanguineam cognoscens grauius peccat q̄ cognoscens con sanguineam sponse. in. c. veniens. nu. 4. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Uxor virum sequi tenetur & vir vxorem ex causa necessaria. in. c. j. num. 3. de coniug. lepro. fo. 24.

- Uxor dum consentit q̄ maritus inter religionem an debeat certiorari qd ipsa tenetur vouere vel religionem intrare. in. c. ex parte. nume. 4. de conuer. coniug. fo. 168.
- 7 Uxore non cognita non efficitur commater leuantis vel baptizantis. in. c. martinus. nu. 5. de cogn. spiri. fo. 27.
- 7 Uxor an sit in potestate patris vel mariti & que iura habeat maritus in ea. in. c. non est. nu. 6. de sponsa. fo. 5.
- 3 Uxor quomodo dicatur spoliare maritum. in. c. accedens. el. j. nu. 4. vt lite non contest. fo. 111.
- 7 Uxor infidelis ad fidem conuersa an gaudeat omnibus priuilegijs doo tium. in. c. gaudemus. nu. 17. de diuor. fo. 49.
- 7 Uxor an possit denegare debitum marito incestuoso petenti. in. c. trans misse. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Uxor an possit remittere marito penam petendi debitum. ibi.
- 4 Uxorem viam si duo petunt & equaliter probant quis debeat obtinere. in. c. in nostra. nu. 6. de testi. fo. 62.
- 7 Uxore prima viuente legitima si quis cum secunda contrahit adultera etiam prima mortua separabitur a secunda etiam si lōgo tempore habi tauerit cum ea & filios procreauerit. in. c. cum haberet. nume. 1. de eo qui dur. in ma. folio. 23.
- 7 Uxor est in potestate patris nisi quo ad debitū carnis. in. c. mulieres. nu. 3. de sent. excom. fo. 180.
- 6 Uxor potest vendicare maritum & econtra. in. c. quidam. nn. 2. de conuer. coniug. fo. 166.

¶ Finis indicis alphabetici seu Repertorij
materiaum notatu dignarum super
lecturis ¶ Danormitani.

Differentie Legum & Canonum

domini Bualuani Bononiensis: viri diuini ac humani iuris cōsultissi mi: quas diligens lector non minus necessarias q̄ viles comprobabit.

Secundum canones ante

sententiā pōt appellari. fm leges nō, nisi in certis ca sibi de app. sup. 10 Et vt pl⁹ liqueat dic q̄ fm cano nes pōt appellari ante sniam a grauiamine etiā si nō est expressum in iure. vbi p̄cedit sine clausula appel latione remota. scd fm leges solū vbi est expressum.

Et sic intellige. c. nō solēt. j. q. vi. & vide de app. pastoralis. sup. vbo expref so. Iudex appellationis fm leges non potest causam delegare secus fm canones. de offi. de lega. super questionū. j. intētionis. in gl. in fi. c. de offi. ord. pastoralis. & eo tit. c. vt litigātes. li. vi. Iudex coram eo facit lit. con testari. vt per se ferat sententiam. medium tantū cōmittit fm leges: scōz canones omnia cōmittit & principiū tātnz & finē tantum. vt in eo. c. super questionum. in glo. illud oportet.

¶ Secundum leges cōmittit examinationem consiliarijs: fm canones cuiusq̄ vult. vt in. c. pastoralis. supradicto.

¶ Secundū leges testis repellitur a testimonio si est damnatus de ali quo sez crimine. fm canones repellitur: siue sit damnatus per sententiam siue alias prohibeatur. de testi. super eo. in glo.

¶ Secundum leges actio est proponenda: fm cano. nō. de iudi. c. dilecti. & dicit vt ibi in gl. sic patet.

¶ Scōm leges locū habet rigor legis. vt in. l. si quis in tantā. C. vii. vi. fm cano. non: nisi in rebus ecclesiarij. de do. & contu. c. j. in glo.

¶ Secundū leges missus in possessionē propter cōtumaciam statim est verus possessor. fm canones mittitur in possessionem causa rei seruande vt de do. & contu. c. i. in glo.

¶ Scōm leges filius retinet tm vnā falci diā. fm cano. retinet duas: scz debitū iure nature & trebellianicā. de test. raynūtius. in glof. retinebunt.

¶ Secundum leges testamentum non valet nisi habeat subscriptiones septē testij. fm canones sufficit si corā presbytero & alijs testibus duo bus aut tribus fiat. vt de testa. c. cum esset.

¶ Secundū leges si testator legauerit rē alienam heres cogitur soluere fm canones secus de testa. filius. in gl. j.

¶ Secundum leges nō tenetur heres de delicto defuncti nisi inquantū ad ipsam peruenit de ipso delicto. fm canones tenetur licet nil ad ipm peruenit etiā q̄ uis lis non fuerit contesta. de sepul. c. fi.

¶ Scōm leges q̄ nō hnt cōtinuā cām ad p̄scribendū requirūt duplicatū tps. fm cano. secus vt de cau. pos. & propne. cū ecclesia in gl. circa prin.

¶ Scōm leges presumitur q̄ mulier mecū habitās sit mea vxor. secus secundum cano. de presump. c. illud. in gl. sed queritur.

¶ Secundum leges iudex datus vt cognoscat de proprietate non pōt cognoscere de possessione. C. si non compe. in. l. si proprietate. fm cano. cognoscit etiā de illa. de causa pos. pastoralis. in gl. j. & antepe. de seque stratione. c. j. Et intellige vt nō ibidem per Bart. vel dic si hoc non pla cet quod p̄uatorum cōsensus possunt constituere quem: alias aliquēz

iudicē qui p̄fuit iurisdictioni. fm canones non: nisi de cōsensu sui episcopi. pl. de foro compe. c. significasti.

¶ Secundum leges qui offert se liti cōdemnatur ac si possideret: secundū canones non. vt lit. pen. c. ecclesia. j. in. gl. fi.

¶ Secundū leges in causa appellationis noui testes super eisdē capitu lis recipi possunt: fm canones non de testi. fraternitatem. in glof. pe. s. eo. tit. in. cle. de testibus.

¶ Secundum leges non admittitur quis ad possessionem nisi ex toto renuntiauerit iudicio proprietatis. fm canones secus. de testi. significa uerunt. & de causa pos. pastoralis.

¶ Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostensionem vtrius. sec⁹ fm canones. de torneā. c. j.

¶ Secundum leges non possunt cōmitti que sunt meri imperij: sec⁹ fm cano. de offi. or. q̄ se de app. in gl. pe. de rap. in archiepatu. in gl. fi.

¶ Scōm leges possessor malefidei spatio trium vel quatuor annorū pre scribit: secus fm can. de p̄scrip. vigilāti. in. j. gl. de re iudi. possessor li. vi.

¶ Secundum leges instantia iudicij perit lapsu triennij. secus fm cano. de iudic. c. penul.

¶ Secundum leges ad imperatorem nō potest appellari omisso medio. fm canones secus. de app. si duobus. in glo.

¶ Scōm leges differentia est inter economū: pcuratorē: & syndicū: fm canones oēs bi cōprehēdunt sub pcuratore. de pe. petitioni. in gl. j.

¶ Secundū leges cōcipit sententia in personā procuratoris: quandoq̄ in personā domini vel contra eum qui producit. secus secundum cano nes. de proba. licet. in glo. pe. de elec. querelā. in glo. iij.

¶ Scōm leges patre volente tenetur filia recipere maritum nisi ei dare pater voluerit turpem moribus suis indignum. sc⁹ fm canones: q̄ fm eos eam compellere non potest. de despon. inpu. c. j. in glo. j.

¶ Secundū leges mulier admittitur in testimonij in causa criminali. fm canones non de verb. sig. forus. in glo. hec intellige.

¶ Secundū leges arbi dant pro spōsalibus percipiēdis: fm canones non. de spon. gemme. in glo. fi.

¶ Secundū leges testes inuiti sunt cogendi. fm canones non: nisi sit tis more partis aduersē. vt si se odio gratia vel timore subtraxerit. de testi. cog. c. super eo. in fi. & c. pe.

¶ Scōm leges si vn⁹ pri⁹ pcusserit & vulnerauerit & alter occiderit pri mus non tenetur nisi de percussioe & vulnere: secund⁹ tenet de occisione: secus fm canones. de homi. significasti. j. in glo. tandem.

¶ Secundū leges lata interlocutoria super exceptione poterit appel lari. fm cano. poterit appellationis deferri vsq̄ ad euentū negotij prin cipalis. de appel. in. c. fi. in gl. perem. in clemen.

¶ Scōm leges in ordinariū non potest compromitti: secus fm cano. de arbi. cum tempore. j. q. vi. j. quod de arbi. in glo. j.

¶ Scōm leges cum agitur de cōputatiōe gradū in linea equali: quoto gradu quis distat a stipite toto duplicato distat inter se: & sibi attinent fm canones simpliciter & non duplicato vt in arboze consanguinitas tis. ver. nunc videndum est.

¶ Secundū leges in linea equali quot sunt persone dempto stipite tot sunt gradus: secundū canones vero quoto gradu remotior distat a con muni stipite distat inter se vt in eadem arboze. ver. si. nunc videndum est.

Differentie legum et canonum

Secundū leges affinitas contrahitur ex legitimis nuptiis. *fm cano.* ex omni coitu. vt in arboze consanguinitatis. in prin. et idem est de consanguinitate. de proba. c. per tuas.

Secundū leges non pōt fieri denominatio siue denūtiatio nisi sup quibūdam criminibus. vt no. in gl. iij. c. vt nostrum. tit. vt ecclesiastica beneficia. *fm cano.* super omnib⁹ criminibus. ij. q. i. si peccauerit. de iudi. nouit. iij. q. iij. §. aliquando. Et est lex de testi. c. si. super verbo accusato. re vel sic: appellans frustratorie punitur de duabus libris argēti in ciuilibus: *fm canones* in expensis. ij. q. vi. omnimodo. in gl. j. z. C. quorum appel. non reci. l. ab executore. et extra eo. reprehensibilis.

Secundū leges nō v3 citatio nisi assignet terminus. ff. de verb. ob. l. ita. stipulās. *fm* det. de bellapertica. *fm canones* sec⁹. de ap. cū parati. i. fi.

Secundū leges nō oīa crimina sunt publica: sed que publicā infamiā irrogant sicut adulteria, homicidia, et similia. *fm canones* omne crimen censetur publicum. de collusionē detegenda. c. j. in glo. pe. ij. q. ij. in l. omnibus de iudi. nouit.

Secundū leges mulier si intra tempus luctus nupserit incurrit infamiam. *secundū canones* non. de secun. nup. c. si.

Secundum leges causa religionis debent coniugia dissolui. *secundū canones* non.

Secundū canones non possunt parentes denegare spuris alimenta: *secus fm leges.* vt qui filij sint legi. per venerabile. in fi. et de eo qui duxit in ma. cum haberet. in glo.

Secundum leges infamis potest esse procurator. *fm canones* non. de iura. calum. imperator. in glo.

Secundū leges vsure permittuntur. *fm canones* non. de vsur. c. ij.

Secundū leges raptor cum rapta matrimoniū cōtrahere non potest: *secundū canones* contrahere potest. de rap. c. vlti. de here. cū secundum leges. glo. lib. vi.

Stuprans virginem relegatur et verberatur: si tamen per vim hoc facit capite punitur *fm leges.* *fm canones* recipiet in vxorem eam: aut verberetur: et postea detrudetur excommunicatus in monasterium. de adulteris. c. secundo.

Secundū leges concubinatus est licitus: *fm cano.* non. xxiij. q. iij. nemo. in gl. fi. de app. c. de prior.

Secundū leges delegatus ab ordinario nō pōt sententiam executiōi demandare: *secus fm cano.* de fo. compe. si quis. in glo. pe.

Secundū leges iurisdictio nō perpetuat nisi per litis contestationē: *fm canones* per solam citationem. de offi. deleg. gratum. z. c. relatum.

Secundū leges arbiter q cognouit de causis suspicionis illa pbata et iā cognoscat de cā principali: *secus fm canones* de offi. dele. suspicionis.

Secundū leges mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiam iurata: *fm canones* non. de iureiu. contingat. in glo. ij.

Secundū leges filius nō cōqueritur de patre in causa criminali vel ciuili nisi castrensi peculio: *fm cano.* cōqueritur de vtracq. ij. q. vj. queritur.

Secundū leges ludere causa cōiuij possum⁹: *fm canon.* non. de excef. prela. cū inter. in glo. iij. z. xliij. dist. commutationes. z. c. non debet.

Secundū leges inducie dilatorie. xxx. dierū dari debent. ij. q. iij. offerat. *fm canones* est arbitrariū. de procu. dilectus in glo. fi.

Secundū leges delegatus habet sportulas scz duos aureos in principio et duos in fine: *fm canones* nihil datur. de rescrip. statutum. lib. vi. de vi. z. hone. ele. cum ab omni.

Secundū leges femina non pōt arbitrari: *fm canones* potest. hoc verū si est confuetudo. de arbi. c. dilect. zc.

Secundū leges epalis dignitas tñ liberat a patria potestate: *fm cano.* nes tunc etiā subdiaconatus liberat. de eta. x. quali iudiciorum. qui filij sint legit. per venerabilem. circa prin. de sen. excom. cum voluntate.

Secundū leges heres filius nō aut impubes hereditate pñs priuatus referuatur sibi legitima portio. *fm cano.* nō referuat. de testa. si beredes.

Secundū leges mulier nō potest esse procuratrix: *fm cano.* potest. de cōfir. vti. vel inuti. cum dilecta in glo. sic agitur.

Secundū leges si tres sunt arbitri et tertius legitime requisitus si curauit interesse alij non possunt diffinire. *fm canones* secus. de arbi. c. si. lib. vi.

Secundū leges pena mortis vel sanguinis infligitur: *fm cano.* non. de rap. c. archiepiscopatu. et ibi tertium inuenies scz morte moriantur. de fur. c. i. z. de homici. c. j. Expone moriantur. i. excōcentur. nec obit. ver. de latronibus: qz mors alia spiritalis vt in criminosis: alia ciuilis: vt contra seculares. alia affectualis alia naturalis. alia eternalis per archidia. iij. q. vj. placuit. Sed quid sit mors et quomodo infligit mors. Est em mors alia acerba. alia matura. alia imatura. vide c. pñenti. de preben. secundū archidiacono. et per Joan. an. in nouel. lib. vi. z. de peni. dist. ij. vā lida. per archidiacono.

Secundū canones absens ex iusta cā audif et tractat qcd p eū factum est *fm leges* vero distinguendū est an ex cā necessaria et probabili simul an ex causa necessaria tñ: aut pbabili tñ. vide. ij. q. vj. biduū. in gloss. zc.

Secundū leges extinguitur pronuntiatum per appellationem. *secundū canones* suspenditur.

Secundū leges posteriores reuocant primas leges nō sic in diuinis. de cōse. dist. iij. celebratē. in gl. in legibus. sed nō est proprie differentia quo ad canones imo idem. de consti. c. j. lib. vi.

Secundum leges non est infamis quis mortale peccatū cōmittit. *secundū canones* sic. in pāleg. c. celebratē. et hec intellige vt no. in c. oēs. z. c. illi. vi. qd. ij.

Secundum leges si quis cōuincatur qz oculte deposuit libellū famosū decapitatur: et *fm canones* verberibus subicitur. vi. q. j. in sum.

Secundū leges impubes non iurat: qz non potest deierare. ij. q. iij. testes. secundū canones potest. de delict. pue. c. j.

Secundum canones longa et longissima prescriptio non differūt: sed bene *fm leges* de deci. dudum. in gl. aperte. xvi. q. iij. in sum. et sane intellige per. c. j. de prescrip. lib. vi. et quod no. de consue. c. si.

Secundum canones quis obligatur ex nudo pacto. xij. q. ij. quicūqz suffragio de pa. c. j. secus secundum leges.

Secundum canones quis alteri stipulatur: secus secundū leges. j. qd. vj. quoties. vide contrariam glo. ibidem.

Secundū canones per iurium furti et similia solo animo committuntur. *fm leges* non. xxiij. q. ij. qui viderit.

Secundum leges bona hereticorum deuoluuntur ad beredes: *secus fm canones.* de here. vergentis. in glo. pen.

Secundū leges existentes in pñte pñs nō obligant aliquo voto: *secus fm canones.* xxiij. q. ij. mulier. Et de votis scripture ibi hic scripsi.

Secundū leges non tenet qz denūtiare: *fm cano.* sic. no. ar. ij. q. vj. quas propter. super glo. hic bz qd not. j. q. vj. ex his. de accu. ex parte.

Secundū leges adultera licite occiditur per maritum: *secus fm canon.* nam sic admittit dotem vir. no. glo. xxiij. q. ij. inter.

Secundū leges qui preest collegio cōpellitur agere vel iurare de calumniā. *fm canones* non. de iura. calum. imperator. super gl. j. et adde de testi. presentium. lib. vi.

Secundū leges iudex incidēt pōt cognoscere de causa maiori quam cōpetit sue iurisdictioni. *secus secundū canones* quo ad causas spirituales. de ordi. cog. c. pe. in gl. fi.

Secundū leges exceptio adulteri non prodest vxori cū accusat ad pñā ciuilem: *secus fm canones* si agatur in foro ecclesiastico ad separationem thori. de ordi. cog. c. ij. in gl. pe. adde qd not. de procur. tut.

Secundū leges mulier in paucis casib⁹ admittit ad accusandū. in multis vero ad testimoniū. *fm canones* est aliud. no. q. ij. in sum.

Secundū leges venditor precise non tenetur dare rem venditam sed sufficit qz det interesse: *secus fm canones:* quia precise *fm hostien.* de fi. in lru. cum Joannes. in glo. j.

Maxima, media, et minima capitis diminutio aliter accipiuntur *fm leges* et aliter secundum canones de accu. qualiter. ff. de pig. c. si.

Secundū leges interlocutoria que precepit aliquid dari vel restituī vel non dari vel non restituī reuocari non potest: alie inter locutorie potest reuocari ex causa. de app. cum cessante.

Secundū leges spurij nō repellunt a dignitatibus. *secus fm canon.* de fi. pres. c. ij. in glo. antepe. lib. vi. vel verbū secularibus additum dignitatibus tollit differentiam vnde potest aliā recipere. per not. per me. de app. pastoralis. super glo.

Matrimonij nō est inter seruos sed cōtubernij *fm leges:* *secus secundū cano.* de cōiugio ser. c. j. de iudice deleg. alias differentias etiam recipere potest de his que no. de offi. dele. super questionem. §. porro. in gl.

Secundū leges nunqz proceditur super crimē cōtra absentē. lit. non conte. nisi contra apparitorem. *secus fm canones.* no. de do. z. contuma. veritatis. in gl. hic enim patet.

Secundū leges leg. arbitrarium est tempus in personalibus actionibus: nec est necesse interuenire post decretum primum vel ante lit. contesta. secundum canones aliter si tenes or. in ionem. Inn. de qua vt lit. non cōtes. sta. quoniam in fine.

Secundū leges oīs periurus nō est infamis. *fm cano.* sic. de test. testamentum. z. c. quāto. in gl. fi. vj. q. j. quicūqz. Ad hoc qd prescriptio longi temporis locuz habeat requirit et sufficit bona fides tradentis et accipientis *fm canones* cū bona fide semper requiritur longissima tēporis prescrip. de prescrip. si diligenti. in glo. illud. de re iudi. abbate. in glo. ij. libro. vi.

Et potest etiam recipi alia *fm canones.* ex glo. predicta de libello alternatio quod non approbo. alij recipiunt etiam aliam de petitione generali ex superueniente causa. vt eo. c.

Secundum leges laicus in criminali potest laicum iudicem substitue re. *secus secundum canones.* *fm* opinionem Guil. de foro compe. si diligenti. iuxta fi. j. glo.

Secundum leges in prescriptione habere conscientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem *secus fm cano.* de pri. si diligenti. in gl. vlti. in fi. *fm* hostien. super ipsa gl.

Secundū leges iudex si defert causam fingens se dubitare vbi dubitandum non est infamis. et in xxx. libris auri punitur sed secundum canones aliter punitur. de re iudic. c. j. lib. vi. et no. de appella. intimasti. super gloss.

Secundū leges clericus potest rem et patriā cum armis defendere: *fm cano.* non. de homi. suscepimus. glo. j. z. c. significasti. iuxta fi. glo. z. c. petitio. Et ista differentia est plus in personis qz in rebus.

Secundū leges punitur qui dat causam abortioni etiam si non erat fetus viuificatus. *secundum cano.* *secus* de homi. sicut. ij. in glo. j.

Domini Gualuani de Bono.

Secundū leg. ad superiorem precise deuoluitur prouiso ecclesie cū patronus laicus presentat indignum: sūm cano. non ita precise. de offic. ord. cum fas. in fi. glo. ij.

Secundū leg. legatus principis cū mittitur ad prouinciā debet uinere de rebus fisci vel imperatoris. sūm cano. legati pape aliter recipiuntur. de offi. or. inter. in glo. fi.

Secundū leg. ordo. non liberat a criminali fortuna secus secundū cano. l. iij. dist. si seruus sciens. in glo. quidem.

Secundū leges in debilitato solum consideratur mēbrū impedimentū in usu: non defectus vel augmentum: secus sūm cano. de cor. viti. c. ij. super glo. fi.

Secundū cano. maritus accusans uxorem etiam de iure suo se inseribit. de procu. tut. secus sūm leges: hoc no. Bar. brix. ij. c. vij. in publico. et per Host. de accu. super bis. super glo. ij. Et potest vna differentia haberi per ibi not. super glo. ij. hoc generale. et alia eo. tit. ad petitionem. in prin. magne additionis. et alia in. c. qualiter. ij. de accu. ibidem est de capitis diminutione.

Secundū leg. in libello accusatorio ponuntur nomina imperatoris et consulum: et sūm cano. loco illorum ponuntur nomina pape et episcopi. ij. q. vij. libellorum. et ibi. no. glo. i. per archi.

Secundū leg. proponens plures actiones in libello si sunt diuerse, tunc certas de iure suo eligere debet: secus sūm cano. sūm quos plures admittuntur. de elec. querelam. super glo. ij. Differentia sumitur per no. de adul. c. pe. super glo. pe. Et de usu cum tu. in glo. licet. Ana. per not. de sortile. c. i. Item alia per no. de male. c. ij. in gl. i. Alia per no. de excels. prela. clerici. in glo. fi. Alia per no. vij. q. xj. sacrilegium. c. quisquis. et de pen. felix. in nouel. li. vi. Alia per no. de iudi. c. fin. in nouel. Alia de pen. nris. c. de sententia. Alia de sententia excommunicationis. c. iij. super glo. nunquid. Alia per no. xvi. q. ij. placuit. in glo. ij. Alia per no. de sen. ex. cōmu. si vero turpiter. Alia per no. de spon. in presentia super gl. ij. alia per no. de resti. in integ. c. ij. super glo. et sic videtur. Alia de bere. c. extra neus. s. credentes. super verbo accedat. alia de pig. c. ij. in glo. ij. alia de dona. c. fi. et per no. ij. q. vlti. alia de iure pa. nobis. super glo. non videntur. alia per no. de despon. impu. puberes. super glo. ij. ad finem. et c. seq. super glo. ij. alia de diuor. c. i. de dona. inter vi. et vxo. c. penul. super glo. pe.

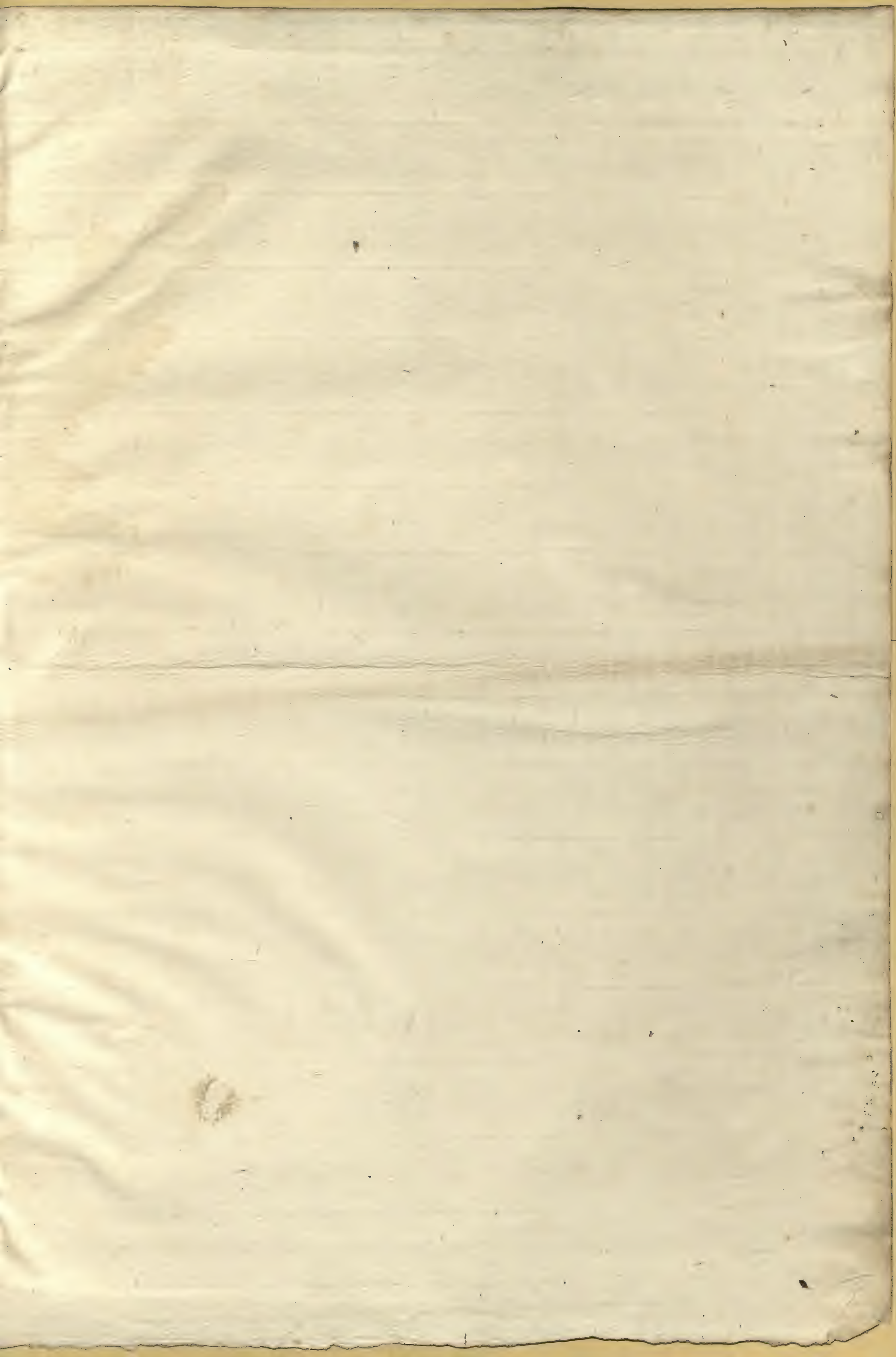
Has differentias inter leges et canones menti commendas. et licet plures alie possunt referri: tamen bis ego Gualuanus contētus ppter multos qui vno colirio omnium oculos volunt curare semper pro solutione dicentes. Aliud est de iure cano. aliud de iure civili. vel aliud est

de iure antiquo: et aliud de nouo. vt no. xxix. di. c. fi. in. gloss. pen. vel aliud in vltimis voluntatibus vt no. de concess. preben. c. i. in. glo. communis. lib. vi. qui saltem recurrere possunt ad Specu. de disputatio. et alleg. s. post hoc. per to. et maxime doct. vtriusq. iuris verius nullius: de quibus mirabilem modum illusionis audiri quomodo per sophisticas rationes simplices et nouos scholares subtilitatibus legalibus innitentes arguere omisso canonis textu pollicentur et nouo genere mercuria. iij. et valeant videri rabi. ibi allegare satagunt tantummodo canones ubi sunt periti in iure civili et econuerso. Et vt sic scholares ipsi quos a veritatis via auertunt et ad fabulas conuertunt semper sunt addiscentes et nunq. ad veritatem scientie peruenientes: vt. xxvi. q. v. nec mirum ubi hoc pacto in opinionibus in quibus possunt et debent imitari canones sunt legiste: vt no. qui filij sint legitimi. per venerabilem. ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis discipline legis rigori subiciuntur decalum. c. i. de re iudi. abbas iuxta fin. lib. vi. Obsecro igitur et summe deprecor dei et primi dilectione primiq. parētis amore vt ista legētes horū que vera sunt participes existant presentis opusculi collectionem diligant. de pen. distinc. ij. charitas. ver. proximos. et anteq. intelligant non comprehendant. xj. q. ij. eorum saltem: inuidiaque diaboli vitium est. xxiij. q. iij. quam magnum. Nec dicant quod habita vna contraria gloss. babeatur et alia ac ipsius gloss. solu. Quia hoc inueniunt in multis proculdubio falsum fore: recipiant ergo gratanter opusculum qd iustitie et libramini rationis subiectum. vij. q. i. s. cum ergo. ver. formari. de senten. et re iudi. in cle. pastoralis. ver. verum. Et satis sit quod in paucis per laborem amicis consulitur. ff. de admi. tut. tutores. s. qui sunt. in fi. et c. de neg. gest. tutori. de homi. super rubro. in vlt. opi. in nouel. per hos autem et in alio laboris scientia in hoc seculo acquiratur: vt regnum celeste tribuatur: qd nobis prestare dignetur omnipotens deus. Quoniam ex ipso sunt omnia ipsi bonor et gloria in secula seculorum. Amen.

Finis differentiarum inter leges et canones
Domini Gualuani Bononiensis.

Index quaternionum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. Quorum
t. ternus: reliqui quaterni.

28.10.63 Lr.

res inueniunt. et ex
amulis frequentat
et nadoa uo die temp
affuit. S. iam nigr
que micula uocat:
uultu importune u
cepit. s. signo crucis u
cauta aut carnis te
no sequuta ē: quā u
fiat expius. S. ipe m
se in spinae aculeis
caz incendis proieci
qz toto corpore uulsiat
cutis uulua eduxit u
mentis: ita ut ex illo
tate aliquando multum

Quunt post se. v
modū multa m
relinque: atqz ad eu
gustum festinare. C
celebre nomie eius ha
monasti cuiusda
ad eū uenit. et ut eis
deberet petuit. Qui
tulit: suis et illorū m
cōuenire nō posse p
S. uictus assensū d
Cum aut conspici
sub eo illiata nō licet

